

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

7th to 12th and 14th to 19th March 1955

Volume XXIII (Nos. 1 to 12).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Monday, the 7th March 1955.</i>	
I Questions and Answers	1-26, 89
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re fire accident in Senganam village, Tiruchirappalli district	26-28
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—	
(1) Demand I—Land Revenue Department	28-88
(2) Demand XI—District Administration and Miscellaneous. }	
<i>Tuesday, the 8th March 1955.</i>	
I Questions and Answers	91-115 173-175
II Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand IV—Forest Department	115-146
(2) Demand XVIII—Agriculture and Fisheries	146-172
(3) Demand XIX—Veterinary	
<i>Wednesday, the 9th March 1955.</i>	
I Questions and Answers	177-202
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re failure to make alterations of plans pertaining to Pullambadi channel and to construct a permanent Korambu in the Cauvery at the head of Ayyan and Peruvalai channels	202-205
III Government motions re—	
(1) Election of fourteen members to the Committee on Estimates	205
(2) Election of fourteen members to the Committee on Public Accounts	206
(3) Election of fifteen members to the Committee on Privileges	206-207
(4) Election of eleven members to the House Committee	207
IV Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—cont.	208-222
(2) Demand XIX—Veterinary—cont.	222-224
(3) Demand XVI—Medical	225-231 232-262 224-231
(4) Demand XVII—Public Health	232
V Presentation of a petition to the Assembly	

A. XXIII—C

Thursday, the 10th March 1955.

	PAGES
I Questions and Answers	263-286 351
II Motion under rule 40 re closure of Wimco at Dharmatam, North Malabar	286-288
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand VIII—Irrigation	289-291
(2) Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation	294-308 309-344
(3) Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	344-350
IV Swearing-in of a new Member	294
V Presentation of a petition to the Assembly	308-309

Friday, the 11th March 1955.

I Questions and Answers	353-355 355-380
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re Tamil Students studying in the Anaotapur Engineering College	380-382
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration—cont.	383-404
(2) Demand XXII—Harijan Uplift	405-469 469-482
IV Presentation of petition to the Assembly	469

Saturday, the 12th March 1955.

I Questions and Answers	483-532 591-608
II Motion under rule 40 re Police firing at Naduvattam, Malabar	532
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
Demand XV—Education	533-590

Monday, the 14th March 1955.

I Questions and Answers	609-633
II Point of Order re language to be used by Members in the House	633-635
III Expression of Thanks re escape of the Hon. Prime Minister in the Nagpur incident	635-637
IV Announcement by the Speaker re Breach of Privilege re serving of arrest warrant on an hon. Member of the House	638-640
V Motion re change in the order of business of the House	640-641
VI Presentation of petition to the Assembly	641
VII Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XV—Education—cont.	641-657
(2) Demand XX—Co-operation	657-695
VIII Paper laid on the table of the House	695

Tuesday, the 15th March 1955.

I Questions and Answers	697-723 789
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re refusal of the management of the Rajamani Transport Company, Limited, to implement the Industrial Tribunal Award	723-724
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
Demand XXIII—Labour including Factories	725-788

Wednesday, the 16th March 1955.

I Questions and Answers	791-818
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re crisis facing the Handloom Weavers' Co-operative Societies constituted under the Cess Fund Utilization Schemes	819-822
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XXVII—Electricity	822-885
(2) Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes	
(3) Demand XXXII—Community Development Projects—cont.	885-892

Thursday, the 17th March 1955.

I Questions and Answers	893-918 984-996
II Motion under Rule 40 of the Assembly Rules re attack on procession of hotel workers in the City of Madras	918-920
III Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XXXII—Community Development Projects—cont.—	921-955
(2) Demand XIV—Police	955-983
IV Paper laid on the table of the House	983

Friday, the 18th March 1955.

I Questions and Answers	997-1022 1079-1081
II Point of order re question relating to Legislature Secretariat—Short Notice Question	1023, 1027
III Motion under Rule 40 of the Assembly Rules re damage caused by hailstorm in certain firkas of Gobichettipalayam taluk	1027-1028
IV Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XIV—Police	1028-1037
(2) Demand XII—Administration of Justice	1038-1078
(3) Demand XIII—Jail	

Saturday, the 19th March 1955.

I Questions and Answers	1088-1111 1177
II Announcements by the Hon. Speaker—Messages from the Council	1111-1112
III Presentation of the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1954-55	1112-1114
IV Government motion re change in the order of Demands for Grants	1114
V Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.—	
(1) Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid	1115-1147
(2) Demand XLII—Loans and Advances by the State Government	1148-1176

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 7th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Export of onions

* 1123* Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have made any recommendations to the Central Government regarding the issue of permits for the export of onion from this State; and

(b) if so, the number of tons that are available for export in this State for the period July to December 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The quota for export is decided by the Government of India on an All-India basis. The information about availability for export and the State Government's recommendation to the Government of India regarding exportable surplus of onions and other commodities is confidential and it is not in the public interest to disclose these figures.”

SRI S. RAMALINGAM:—“நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்துதான் இந்த சிகப்பு வெங்காயம் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அறுவடையானவுடனேயே ஏற்றுமதி பெர்மிட்டுகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படாததினால், விலைவாசிகள் வீழ்ந்து விவசாயிகள் கஷ்டத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதை உத்தேசித்து முன்கூட்டியே சாகுபடி எவ்வளவு ஆகும், தேவை போக எவ்வளவு வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்பதை நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் விவாதித்து, காலாகாலத்திலே ‘பெர்மிட்’ கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir, the Government are doing so.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“How many merchants applied for permits and how many co-operative societies applied for permits and how many under each head were given permits?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I am sorry I do not have these particulars with me.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“வழக்கமாகக் கொடுக்கும் ஏற்றுமதிக் கோட்டாவை விட சென்ற வருஷம் நமது ராஜ்யத்திற்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்ற உண்மையை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா? இந்த ராஜ்யத்திற்குக் கோட்டாவைக் குறைத்துவிட்டு, அதிக உற்பத்தியில்லாத இதர ராஜ்யங்களுக்கு அதிகமாக ‘கோட்டா’ ஒதுக்கியிருக்கும் விபரம் என்ன அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? சென்னை ராஜ்யத்திற்குப் போதுமான கோட்டா ஒதுக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?”

* Starred question postponed from the list for 5th March 1955.

[7th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த ராஜ்யத்திற்கு அதிகமாக வெங்காய எக்ஸ்போர்ட் கோட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று ராஜ்ய அரசாங்கம் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறது. அவ்வாறு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Are the quotas distributed districtwar and what is the basis on which permits are granted? Will the Government consider the feasibility of purchasing onions themselves and exporting them and thereby make a profit whatever it may be? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not think the Government have, or are likely to consider, any such proposal. I do not have with me particulars to show the basis on which quota is allotted.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ When is the export quota generally fixed and do this Government keep the Central Government informed every year of the quota that should be sanctioned on the basis of the produce available? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Not every year, but every half-year this Government examine the whole position and make recommendations to the Government of India regarding the export quota that should be permitted in the interests of this State.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நமது மாகாண சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் கலந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டிலே வெங்காயம் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கும் பொழுது, ஏற்றுமதிக் கோட்டாவைக் குறைப்பதற்கு காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Government of India take into account also the price of onions. If the Government of India do not permit the full quota recommended by us, we have been urging on them that an extra quota should be permitted in the subsequent half-year in view of the accumulation of stock of onions in the previous half-year.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know the total value of onions exported from this State in a year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மேற்கு வங்காளத்திலே வெங்காய உற்பத்தி சென்ற ஆண்டைவிடக் குறைவாகயிருந்தபோதிலும், அங்கு மாதிரம் அதிகமாக கோட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தில் உற்பத்தி அதிகமாகயிருந்தபோதும் கோட்டா குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இம்மாதிரி நடக்காமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may assure the hon. Member that this Government have been taking all necessary steps that could be taken for permitting export of the maximum quantity of onions possible.”

[7th March 1955]

(ii) provision of alternative cheap transport to the classes of people now using this transport because of its convenience and cost.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ரிக்ஷா இழுக்கக்கூடியவர்களுக்கு என்ன மாற்று வேலை கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வாரா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அதைப்பற்றி இப்போது சொல்லமுடியாது.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In view of the fact that there is much unemployment in our State and also that rickshaw-pulling is only a kind of manual labour in which there can be no loss of dignity, will the Government take adequate steps at least to raise or stabilise the wages of the existing rickshaw-pullers? ”

MR. SPEAKER :—“ It is a different question altogether.”

SRI A. RATNAM :—“ ரிக்ஷா இழுக்கக்கூடியவர்களுடைய நிலை இன்று ரொம்ப பரிதாபமாக இருக்கிறது. இன்று ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் ரிக்ஷா இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதியதாக வந்திருக்கும் சைக்கிள் ரிக்ஷா விற்கு தினசரி ரூ. 3 வாடகை தரவேண்டியிருக்கிறது எனவே, அவர்களுக்கு கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடிகள் ஏற்படுத்தி சொந்தத்தில் ரிக்ஷா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? ”

MR. SPEAKER :—“ ஏற்கனவே ரிக்ஷாகாரர்களுக்கு ஒரு சொஸைடி ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Now that you have said that there is a Rickshaw-pullers' Co-operative Society,

MR. SPEAKER :—“ Sometime ago I was one of the directors of the society.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ We will revive it if it is not in existence now.”

SRI A. RATNAM :—“ இப்பொழுது இருக்கும்படியான சொஸைடிகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அப்படி வேலை செய்து ந்தால் எத்தனை பேர்களுக்கு ரிக்ஷா வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே சென்னை பூராஷம் இதை உடனடியாக அமுலில் கொண்டுவருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு முயற்சிக்கின்றோம்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Will the Hon. Minister be pleased to state the number of rickshaw-pullers in the City and also take steps to prevent the ugly sight of men dragging women in rickshaws which is particularly an insult to the men-folk? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think it is ugly. But anyhow I shall give the figure. The figure is 3,750 in the City of Madras and 1,219 in the mufassal.”

[7th March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—"It is found that auto-rickshaws are very often cheaper than ordinary rickshaws drawn by men. What is the alternative and cheap form of transport that is contemplated for introduction by the Government of Madras?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"We cannot think of auto-rickshaws as an alternative to ordinary rickshaws. But we can think of cycle-rickshaws as an alternative."

SRI N. K. PALANISAMY :—"ரிக்ஷா இழுப்பதை ஒழிப்பதற்காக 1950-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு திட்டம் சர்க்காரிடம் இருந்தது. நான்கு வருஷம் ஆகியும் சர்க்கார் ஏன் அதை விட்டு வைத்திருக்கிறது என்பதற்கு காரணம் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"வருஷத்திற்கு 500 ரிக்ஷாக்கள் வீதம் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டார்கள். உடனே ரிக்ஷாக்காரர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்று சில சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும், மற்றும் சிலரும் அரசாங்கத்திற்கு அவர்களுடைய பரிதாபமான நிலையை எடுத்துக்கூறினார்கள். ஆகையால் அதை உடனடியாக செய்ய முடியாமல் நிறுத்தப்பட்டது. இப்போது நாட்டிலே சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரவிக்கொண்டு வருகின்றன. தவிர, அரசாங்கமும் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலையைக் கண்டு பிடித்து கொடுத்துவிட்ட பிறகுதான், முழுமையாக ரிக்ஷா இழுப்பதை தடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கின்றனர்."

SRI A. RATNAM :—"இப்போது மருத்துவ நர்சுகள் பிரசவ சிகிச்சை செய்வதற்கு போவதற்காக அவர்களுக்கு கார்ப்பரேஷனல் ரிக்ஷா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு ரிக்ஷாவிற்கு பதிலாக வேறு ஏதாவது சாதனங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"அவர்கள் திடீரென்று பிரசவ சிகிச்சை செய்வதற்காக ரிக்ஷா மூலம்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது என்பது உண்மையே. ஆனால் தற்சமயத்திற்கு கார்ப்பரேஷனல் மாற்று வாகன வசதிகள் எதுவும் செய்து கொடுப்பதற்கில்லை."

SRI P. JEEVANANDAM :—"தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வேறு வேலை சர்க்கார் கொடுக்கிறவரையில் கை வண்டி, ரிக்ஷாக்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் முதலியவைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவதும் ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

MR. SPEAKER :—"இந்தக் கேள்வியில் ஊதியத்தைப்பற்றி இல்லை. If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"இது விஷயமாக சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்."

Leprosy clinic in Tindivanam

* 1134 Q.—**SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any steps have been taken to open a Leprosy Clinic in Tindivanam, South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"There is already a leprosy clinic attached to the Government Hospital, Tindivanam, doing anti-leprosy work."

[7th March 1955]

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—"இந்த வியாதி இங்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிந்த பிறகு தனியாக என் சர்க்கார் அதை எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"In the Tindivanam taluk there are two local fund dispensaries where there are leprosy clinics, and the Hindu Kusht Nivaran Sangh is also running separate clinics in two other places in the taluk."

SRI M. JAGANNATHAN :—"In view of the high incidence of leprosy in the Tindivanam taluk, will the Government depute the Provincial Leprosy Survey Officer to undertake a taluk-wide tour to assess the seriousness of the situation and to recommend remedial measures?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Government are aware that the South Arcot district is one of the worst affected districts in regard to leprosy infection and prevalence of leprosy. There are several Government, private and missionary leprosy institutions in this district."

DR. K. B. MENON :—"Will the Government undertake an intensive propaganda to educate the people on the risks of actual contact apart from opening clinics and see that the dhobis do not take clothes from houses where there are leprosy cases?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Yes, Sir, propaganda and publicity work is done by Sri T. N. Jagadeesan who is the Secretary of the Hind Kusht Nivaran Sangh. His services are also employed by the Government."

SRI K. ARANGANATHAN :—"The Government have understood the seriousness of the prevalence of leprosy in the South Arcot district and are sympathetic towards it. As such may I know, why not the Government come forward to open dispensaries, hospitals and clinics at their own cost instead of aiding private missionaries and private bodies?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Government are doing many things in the South Arcot district. We have started a special leprosy treatment and control centre at Tirukoyilur! South Arcot is attended to much more than any other district."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"Arising out of the answer given by the Hon. Minister that Sri Jagadeesan is doing very useful work, may I know what is the help that the Government are giving him in his work and his institutions?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Government are giving help to the Hind Kusht Nivaran Sangh."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"What kind of help?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"I cannot answer it as the help will cover the whole field of leprosy work. The original question relates to Tindivanam."

[7th March 1955]

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Sir, there are so many isolated villages where poor villagers fall victims to this disease. Will the Government consider the advisability of giving mobile van treatment to these villagers who are suffering from this disease? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Leprosy is a disease which prevails mostly in villages. There are numerous villages where there are a large number of leprosy patients. Therefore, it would not be a practical proposition for the Government to have mobile vans for this purpose.”

Tuition in regional languages in the Agricultural College

* 1135 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Board of Studies in Agriculture has recommended that tuition in Tamil or other regional languages may be given for a few periods in a week in the Government Agricultural College?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Director of Agriculture states that the Board of studies in Agriculture of the Madras University has recommended that some of the classes relating to the propaganda and publicity now conducted for the B.Sc. (Ag.) degree course at the Agricultural College, Coimbatore, be held in the regional languages regularly since the students have to contact the ryots and converse with them in their own regional languages during their day-to-day contacts after they pass out of the college. The Government have not received any communication from the University on the subject.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know from which year this will come into effect? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தகவல் வந்த பிறகு தான் இதைப்பற்றி முடிவு செய்ய முடியும். சர்வகலாசாலையிலிருந்து இதுவரையில் ஒரு தகவலும் வரவில்லை. எப்பொழுது அமலுக்கு வரும் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ இதுபோன்று தனிக் கல்லூரிகளில் போதிக்கும் மொழி தாய் மொழியாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சர்வ கலாசாலைக்கு ஒரு உத்திரவு போடுவதற்கு நமது மாகாண அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டா அல்லது இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants to know whether we have got power to control the University.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விவசாயக் கல்லூரியில்பட்டும் அல்ல; மற்ற எல்லாக் கல்லூரிகளிலும்கூட தாய் மொழியில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைகளில் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware that there are Malayalam students also in this Agricultural College? While making arrangements to impart instruction in the

[7th March 1955]

regional languages like Tamil—I welcome it—will the Government be pleased to make provision for Malayalam also for Malayalee students in this Agricultural College? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that if the Government do take a decision and the University also takes a decision to conduct these classes in the regional language, consideration will be given not only to Malayalee students but also to Kanarese students.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ தாய் மொழி தெரிந்திருந்தால் தான் தங்களுடைய வேலைகளைப்பற்றி கிராம மக்களுடன் பேசுவதற்கும், வேலை செய்வதற்கும் ஆதரவாக இருக்கும் என்று அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்வதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கல்லூரிகளில் இதை ஒத்துக்கொள்வது என்பதற்குக் காதிராமல் அவர்களுக்கு பேபர் மூலமாக எழுதி உடனடியாக சந்தித்து சீக்கிரமாக அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சந்திப்பதில் மட்டும் பயனில்லை. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The hon. Minister said that there is a proposal to conduct some classes relating to propaganda in the regional languages. May I know, in view of the growing demand for higher education in the mother-tongue, what steps the Government have been taking to have proper text-books for the subjects taught in these colleges? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The original question relates to conducting some classes relating to propaganda and publicity, for which no text-books would be necessary. If a decision is taken in this respect, then the other question of publishing text-books in the regional languages might be considered.”

Chinese Cultural Delegation

* 1136 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of persons selected by Government to receive the Chinese Cultural Delegation; and

(b) the principles on which they were selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) A list* of names and office bearers of the State Committee formed for the reception of the Chinese Cultural Delegation at Madras is laid on the table of the House.

“ (b) All those who were members of the State Committee of the Soviet Cultural Delegation which visited Madras during February, 1954 were requested to be members of the Regional Committee formed for the reception of the Chinese Cultural Delegation in view of their previous experience in

[7th March 1955]

presiding officers of rent courts to consult and accept or otherwise deal with the advice given or suggestions made by the Government Pleaders. So far as this question is concerned there is no difficulty. My question was whether the Government have given instructions to refer the issues which are brought before these Courts. It is therefore pertinent. I want to know from the Hon. the Minister for Revenue what are the instructions given to the various rent courts with regard to the issues I have mentioned, namely, process fee, etc.?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" When I say ' the answer is in the negative ' it means ' no '."

Log sheets for drivers in the Transport Department

* 1138 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether drivers in the City Transport are given log sheets;

(b) whether it is authorised by the technical department; and

(c) whether there is any proposal to appoint two conductors for a big bus?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) & (b) Yes, Sir.

" (c) None at present."

SRI N. K. PALANISAMY :—" பெரிய பஸ்களில் இரண்டு கண்டக்டர்களை அவசியமாகப் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிற்கும் பிரயாணிகளைத் தடைசெய்யவேண்டும். பஸ்களில் நெருக்கடியையும், டிக்கட் கொடுப்பதில் காலதாமதத்தையும் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் இரண்டில் எதையாவது செய்யுமா ?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, when new buses are put on the roads the bodies of these buses are constructed in such a way as to facilitate the conductor to move quickly and freely."

SRI K. T. RAJU :—" சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து புறப்பட்ட ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் ஒரு இடத்தில் நின்று பஸ்களிலுள்ள பிரயாணிகளுக்கு டிக்கட் கொடுத்து முடிப்பதற்குப் பத்து நினைந்து நிமிடங்கள் ஆகும். இதனால் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்பவர்களுக்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு கூட பஸ்களும் அதிகமான டிரைப்புகள் போகமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, ஐம்பது பேர்களுக்குமேல் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லும் பஸ்களுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் செலகரியமாக இருக்கும். மந்திரி அவர்கள் சாயங்கால வேளையில் பஸ்வரில் ஏரிப் பிரயாணம் செய்தால் கஷ்டம் தெரியும். பெரிய பஸ்களில் 2 கண்டக்டர்களை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, all that is required is that the tickets should be issued as quickly as possible. Now, I do not think that there is any difficulty

[7th March 1955]

with regard to these seventy passenger buses as they are so constructed as to facilitate the quick movement of the conductor."

SRI A. RATNAM :—" சென்னை நகரத்தில் ஒரே சர்க்கார் பஸ்களில் தினசரி சண்டை சச்சரவுகள் பிரயாணிகளிடையே ஏற்படுகின்றன. பிரயாணிகள் பஸ்களைத் தள்ளவேண்டிய தொந்தரவும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஸ்வரிலும் ஒரு ரிபோர்ட் புத்தகத்தைப் போடுவதோடு கூட, பஸ்வரில் சண்டை சச்சரவு ஏற்படாமலிருக்கும்படியான ஏற்பாடுகளையும் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா ?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" இந்தக் கேள்வி ' லாக்ஷ்ட் ' டைப்பற்றியது. சாதாரணமாக எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் கேள்வி கேட்கலாம் என்று அங்கத்தினர் கேட்பாரானால் அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு அரசாங்கத்தார் தயாராக இல்லை."

Condemned stud bulls

* 1139 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are maintaining any condemned stud bulls now and if so, how many and why; and

(b) how condemned stud bulls are disposed of?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Government are not maintaining any condemned stud-bulls.

" (b) Condemned stud-bulls unfit for breeding purposes are castrated immediately and used as work cattle if they are in good condition. Otherwise they are disposed of in public auction to avoid unnecessary expenditure on their maintenance."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, may I know how the condemned stud-bulls of Pudukkottai have been auctioned? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to have notice."

Amount collected for the National Plan Loan from South Arcot

* 1140 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount collected so far under the National Plan Loan from South Arcot district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" According to the latest figures furnished by the Reserve Bank, the total amount collected from South Arcot district for the National Plan Loan was Rs. 10,67,500."

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—" தென்னாற்காடு ஜில்லா மக்களிடமிருந்து தேசிய திட்டக் கடனுக்காக வசூலிக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் அந்த ஜில்லாவின் அபிவிருத்திக்கு செலவழிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" தேசிய திட்டக் கடன் மத்திய சர்க்காரால் ஏழுப்பப்பட்ட கடன் ஆகும். இந்தப் பணத்தை மத்திய சர்க்கார் எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அதன் பிரகாரம் அவர்கள் உபயோகப்படுத்துவார்கள்."

[7th March 1955]

Co-operative Stores in South Arcot

9-10 a.m. * 1141 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Stores registered in the South Arcot district till December 1953;

(b) the total amount of share capital collected;

(c) whether any stores have been ordered to be liquidated so far; and

(d) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Number of Registered Co-operative Stores in South Arcot district as on 31st December 1953 was 66.

“(b) Rs. 3,24,020 as on 31st December 1953.

“(c) Yes. Twenty-eight stores have been ordered to be liquidated.

“(d) Liquidation was ordered on account of one or more of the following reasons, viz. :—

(1) Members were not evincing sufficient interest in the working of the Stores.

(2) The Board of Directors mismanaged the affairs of the Stores.

(3) The Stores were working at a loss consequent on de-control.”

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—“திண்டிவனம் ‘ஸெண்டிரல்’ ஸ்டோரிலிருந்து மில் owner-களிடத்தில் நெல் மூட்டைகளின் பாக்கித் தொகை பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இதுவரை வசூல் ஆகாமலிருப்பதைப் பற்றி அரசாங்கத்துக்கு புகார் வந்திருந்தும் கூட, அந்தப் பணத்தை வசூலிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This is a general question. If the hon. Member wants information about any particular stores, he may put a separate question.”

DR. K. B. MENON :—“All the three reasons given for liquidation of stores are inter-related and indicate failure on the part of the department to take care of the stores through proper guidance and supervision. Will the Government see that co-operative stores are not liquidated as far as possible?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Only stores which are not able to function properly are liquidated. Others are converted into other types of societies and the Central Co-operative Stores takes charge of the assets and liabilities of the primary stores that are closed and carry on the business.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“How many of these liquidated stores are wholesale stores and how many of them are primary stores?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Most of them are primary stores.”

[7th March 1955]

SRI B. K. NALLASWAMI :—“Some of these stores have accumulated large reserve funds as a result of the sale of controlled commodities during the War period, and they make it a point to get themselves liquidated so that the large reserve funds available may be divided among the members. Will the Government take steps to see that reserve funds are not allowed to be divided among the members but confiscated to the Government as the money accumulated in these reserve funds have been collected from the poor people?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I do not think the reserve fund can be taken over by the Members. The whole question of these co-operative stores was discussed at a conference early in February and decisions were taken and these are now under the consideration of the Government.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“இந்த கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்களுக்கு பெரும்பாலும் யுத்த காலத்தில் ‘கண்ட்ரோல்’ சாமான்களை விநியோகப்பதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டதினால் லாபகரமாக யிருந்த போதிலும், இப்போது மற்ற ஸ்தாபனங்களுடன் போட்டி போடமுடியாத நிலைமையிலிருப்பதாலும், நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல், ‘ரிசர்வ் நிதியை’ சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலே, இந்த ‘ஸ்டோர்கள்’ தேவையில்லை என்ற முடிவுக்கு வருமுன்பு ஒரு கமிட்டியை நியமிப்பது பற்றி சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Committee on Co-operation that has been recently constituted will go into this matter also.”

SRI MAHAMED SALIH MARAIKAYAR :—“May I know whether it is permissible for the Stores to utilise the reserve fund for the purpose of education?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member may put a separate question.”

MR. SPEAKER :—“Let questions Nos. 1142, 1143 and 1144 be taken together.”

Cattle Farm at Orathanad

* 1142 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Cattle Farm at Orathanad in Tanjore district has been started to improve the local breed Umblacheri or to improve some other breed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Orathanad farm has been started for improving the Umbalachery breed of cattle. However, some animals of the Sindhi and Murrah breeds are also maintained in the farm to meet the demand for seed bulls.”

[7th March 1955]

* 1143 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government on the Orathanad Cattle Farm by way of initial investment and recurring expenditure from the beginning till November 1954; and

(b) whether the Government are going to introduce pedigree bulls or artificial insemination method?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The figures are—

	RS.
(1) Initial investment	19,475
(2) Recurring expenditure	25,663

“(b) Pedigree stud bulls will be maintained in the farm primarily to improve the local Umbalacheri breed and also to produce seed bulls of other breeds. There is no proposal at present to introduce artificial insemination work in this farm.”

* 1144 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to station some of the Kangayam cows from Hosur Government Cattle Farm in Orathanad Cattle Farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There is no such proposal at present.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஆரம்பச்செலவிற்காக செலவுதிக்கப்பட்ட 19,000 ரூபாயில், ‘காண்டிராக்ட்’ மூலமாக ஏதாவது செலவு செய்யப் பட்டதா? அல்லது நிர்வாகமே நேரடியாகச் செலவு செய்தார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதைப்பற்றி விவரமான பதில் கொடுப்பதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் காண்டிராக்ட் மூலம் அதிகமாகப் பணம் செலவுதிக்கப்படவில்லை.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Since artificial insemination method is very useful in the production of seed bulls required for the ryots, what is the difficulty for the Government in introducing it in the Orathanad Cattle Farm?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is only a question of financial difficulty.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“May I know, Sir, the particular features of the Umbalachery breed of cattle?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I think, Sir, I gave that information some time ago in this House. But now I would like to have notice.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“May I know how many cattle are there at present and what are the different breeds?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice.”

[7th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“May I know from the Hon. Minister whether the Sindhi and Murrah kinds of cattle are able to acclimatise themselves to the conditions in the South?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Hon. Members will remember what I stated some time ago in this House in this connexion, namely, that our Sindhi breed is the best in the whole of India.”

Elementary Education Committee

* 1145 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Elementary Education Committee appointed by the Government has submitted its report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir.”

Investments of religious institutions

* 1146 Q.—SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any orders have been issued to any of the co-operative urban banks in the State, particularly in the South Malabar district, asking them not to accept fixed deposits from the Executive Officers or trustees of temples and devaswoms under the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments; and

(b) if so, the nature and the necessity for such orders?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The Registrar of Co-operative Societies has instructed all his Deputy Registrars to see that the investments of religious institutions up to Rs. 1,000 are made in the current deposits of such of the Co-operative Urban Banks as maintain fluid resources and that investments in fixed deposits are made in the Co-operative Central Banks.

“(b) The instructions issued by the Registrar are only administrative directives intended to conserve the resources available in a district for the Central Co-operative Bank in that area.”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE:—“May I know whether any instructions were issued to the officers of the Religious Endowment Department asking them not to deposit such amounts in the bank and may I know whether the department officials refused to implement such instruction and, therefore, the Department of Co-operation had to take up the matter and issue such instructions to the urban banks?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Many of the urban banks are having surplus deposits and the Central Bank in a district requires finance because it has to finance all the societies. They should raise substantial funds by way of deposits and it is for this purpose that this instruction has been given to the Deputy Registrars.”

[7th March 1955]

* 1143 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government on the Orathanad Cattle Farm by way of initial investment and recurring expenditure from the beginning till November 1954; and

(b) whether the Government are going to introduce pedigree bulls or artificial insemination method?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The figures are—

	RS.
(1) Initial investment	19,475
(2) Recurring expenditure	25,663

“(b) Pedigree stud bulls will be maintained in the farm primarily to improve the local Umbalacheri breed and also to produce seed bulls of other breeds. There is no proposal at present to introduce artificial insemination work in this farm.”

* 1144 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to station some of the Kangayam cows from Hosur Government Cattle Farm in Orathanad Cattle Farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There is no such proposal at present.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஆரம்பச்செலவிற்காக செலவுறுக்கப்பட்ட 19,000 ரூபாயில், ‘காண்டிராக்ட்’ மூலமாக ஏதாவது செலவு செய்யப் பட்டதா? அல்லது நிர்வாகமே நேரடியாகச் செலவு செய்தார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதைப்பற்றி விவரமான பதில் கொடுப்பதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் காண்டிராக்ட் மூலம் அதிகமாகப் பணம் செலவுறுக்கப்படவில்லை.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Since artificial insemination method is very useful in the production of seed bulls required for the ryots, what is the difficulty for the Government in introducing it in the Orathanad Cattle Farm?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is only a question of financial difficulty.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU:—“May I know, Sir, the particular features of the Umbalachery breed of cattle?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I think, Sir, I gave that information some time ago in this House. But now I would like to have notice.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“May I know how many cattle are there at present and what are the different breeds?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice.”

[7th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“May I know from the Hon. Minister whether the Sindhi and Murrah kinds of cattle are able to acclimatise themselves to the conditions in the South?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Hon. Members will remember what I stated some time ago in this House in this connexion, namely, that our Sindhi breed is the best in the whole of India.”

Elementary Education Committee

* 1145 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Elementary Education Committee appointed by the Government has submitted its report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir.”

Investments of religious institutions

* 1146 Q.—SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any orders have been issued to any of the co-operative urban banks in the State, particularly in the South Malabar district, asking them not to accept fixed deposits from the Executive Officers or trustees of temples and devaswoms under the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments; and

(b) if so, the nature and the necessity for such orders?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The Registrar of Co-operative Societies has instructed all his Deputy Registrars to see that the investments of religious institutions up to Rs. 1,000 are made in the current deposits of such of the Co-operative Urban Banks as maintain fluid resources and that investments in fixed deposits are made in the Co-operative Central Banks.

“(b) The instructions issued by the Registrar are only administrative directives intended to conserve the resources available in a district for the Central Co-operative Bank in that area.”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE:—“May I know whether any instructions were issued to the officers of the Religious Endowment Department asking them not to deposit such amounts in the bank and may I know whether the department officials refused to implement such instruction and, therefore, the Department of Co-operation had to take up the matter and issue such instructions to the urban banks?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Many of the urban banks are having surplus deposits and the Central Bank in a district requires finance because it has to finance all the societies. They should raise substantial funds by way of deposits and it is for this purpose that this instruction has been given to the Deputy Registrars.”

[7th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is it within the competence of the department to ask persons to deposit their money in particular banks against their own discretion? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is only an administrative directive.”

P.C.C. Societies, Malabar

* 1147 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount so far collected by the Government ‘ as interest ’ from Producers ‘ cum-Consumers ’ Co-operative Societies, Limited, Malabar, and the amount, if any, paid to such societies ‘ as interest ’ on claims made on the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The amount of interest collected from the Producers ‘ cum-Consumers ’ Co-operative Societies in Malabar district is Rs. 21,94,550. No interest was, paid to the societies by the Government on the claims of the societies, as it is not the practice to do so in Civil Supplies transactions.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Has not many of the societies preferred complaints to the Government that the so-called interest collected were not strictly in accordance with the conditions laid down by the Government? If so, may I know, whether the Government have looked into them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, wherever complaints have been preferred, they have been examined and the Government have taken decisions and informed the societies also of their decisions. I may tell the hon. Member that interest is charged only for the monies not paid in advance as the cost of the grains and up to the period of three months only.”

9-20
a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Many of the P.C.C. Societies in Malabar were compelled to take enormous stocks from the Government godowns without regard to the need of the societies. In view of this compulsory forcing of stocks on them will the Government see that interest is not collected on the amounts due to the Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know whether these societies were compelled to take the stocks. The Co-operative Societies are there for the purpose of taking over stocks and selling them to the people. Therefore, the question of remitting interest due for the moneys not paid for the last three months, does not arise.”

Appointment of District Munsifs

* 1148 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any recruitment of District Munsifs recently; and

[7th March 1955]

(b) if so, how many of them were selected by the Madras Public Service Commission and how many of them were from the ranks of Assistant Public Prosecutors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir; in September 1954.

(b) 50 (fifty) candidates were selected by the Madras Public Service Commission, twenty-three by transfer and twenty-seven by direct recruitment. Of the twenty-three transferee recruits, three are from the ranks of Assistant Public Prosecutors.

“ I have already answered this question on many occasions.”

Rural dispensary for Panga amsam

* 1149 Q.—SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE : Will the Hon. Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to open a rural dispensary in Panga amsam of Mankada firka, South Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir.”

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“ Sir, considering the difficulties felt by the people of the place and surrounding villages in the matter of getting medical facilities, will the Government consider sympathetically to open a dispensary in the near future at that place? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The opening of rural dispensaries is the responsibility of the Local Body concerned, Sir.”

Contraband fishing in Ponnani

* 1150 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Director of Fisheries received from the Stakenet Fishermen Co-operative Society, F. 1289, Engandiyoor, Ponnani, South Malabar, any communications, dated 5th and 29th November 1954, alleging contraband fishing in that area; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“ (b) The matter was enquired into. But no action could be taken in the absence of evidence. However arrangements have been made for vigilant watch over the river. Further steps are being taken to survey and demarcate the whole site, excluding private site.”

[7th March 1955]

"Black Top Work"

* 1151 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any restriction that only twenty per cent of the amount allotted for the maintenance of roads can be taken for "Black Top Work"; and

(b) if so, the reasons for such restriction?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative.”

“(b) Does not arise.”

Shortage of rice in Vijayavada consignment.

* 1152 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the claims of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, in regard to shortages of rice in Vijayavada consignment and pending consideration, referred to in answer to starred questions Nos. 1026 and 1027 given on 25th July 1953 have been finally settled?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir. The matter is still under consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, this has been pending for more than two years before the Government on which a decision at the highest level is necessary. Now inasmuch as a settlement of the claims of these societies has become an urgent necessity and this being one of the claims made by them, will Government take an immediate decision in the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir.”

Villupuram-Gingee road

* 1153 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the starred question No. 691 answered on 12th May 1954 whether there is a proposal to take up the maintenance of the Villupuram-Gingee road by the Highways Department during 1955-56?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The answer is in the affirmative.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Sir, when do the Government propose completing this road, as this is an urgent matter?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“This has been sanctioned as a Part II Scheme in 1955-56. We have a long list of various roads to be taken over in each district and this road will be completed in the normal course.”

7th March 1955]

Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.

* 1154 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the daily average number of (i) out-patients and (ii) in-patients treated in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, in the month of November 1954;

(b) the number of Assistant Surgeons (i) men and (ii) women in the said hospital;

(c) the number of Nurses (i) male and (ii) female, working in the said hospital; and

(d) the number of hours of duty per day for these Assistant Surgeons and Nurses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) 1,081 out-patients and 596 in-patients.

“(b) Eight men and three women Assistant Surgeons.

“(c) Sixteen men and 22 women nurses.

“(d) All the Assistant Surgeons other than the Assistant District Medical Officer and the Resident Medical Officer attend the hospital at 7 a.m. and leave the place between 2 and 3 p.m. Certain Assistant Surgeons are posted for duty from 3 to 8 p.m. and from 8 p.m. to 6 a.m. The Assistant District Medical Officer will be in the hospital from 7 a.m. to 3 p.m. and from 4 p.m. to 5 p.m. and he will also be available for all emergencies. The Assistant Surgeon doing the duties of the Resident Medical Officer will be available for day duty between 3 to 8 p.m. and for night duty between 8 p.m. to 6 a.m.; besides he attends to emergencies.

“The hours of duty of a batch of nurses are from 7 a.m. to 8-30 a.m., 9-15 a.m. to 1 p.m. and 1-30 p.m. to 4-30 p.m. and for another batch from 7 a.m. to 9-15 a.m., 10 a.m. to 1-30 p.m. and 4-30 p.m. to 6 p.m. Nurses on night duty will work from 6 p.m. to 7 a.m. with an hour of interval.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Is there a growing complaint among the staff that they are over-worked and are Government aware that the number of the several classes of staff is not up to the sanctioned strength?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir. It is so in many places.”

SRI S. RAMALINGAM:—“It is stated that nurses on night duty will work from 6 p.m. to 7 a.m., that is, at a stretch they will work for 13 hours. Will the Government consider the most essential period only and reduce the working hours of these nurses to 6 hours?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, this has been the practice for a long time. I do not think the nurses keep themselves awake all the time.”

[7th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know whether it is a fact that the District Medical Officer made proposals for increasing the bed strength even within the buildings available at present and if so, what is the action taken by the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Proposals for increasing bed strength, for providing additional staff, etc., have been made in regard to many hospitals. Only a few of them have been accepted, considering their urgent need and the availability of funds.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Is it a fact that till a few months back, the quarters assigned to the Resident Medical Officer was occupied by nurses, and is it a fact that nurses are not provided with quarters within the hospital compound and if so, will Government remedy this defect? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, that is a separate question.”

N.E.S. Scheme for South Kanara

* 1155 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the blocks and specific areas proposed to be taken under National Extension Service in South Kanara out of the 30 blocks proposed to be taken in 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The question has not yet been considered by the Government.”

Reservation of seats for students of Scheduled Castes in Colleges

* 1156 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the policy of the Government in utilizing vacancies in the seats reserved for Scheduled Castes, if any, at the time of admission to the various professional colleges in the State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The hon. Member is referred to answer given to clause (a) of question No. 153 answered on 9th December 1954.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know the difficulties of the Government in utilizing these vacancies reserved for Scheduled Castes in respect of the Madras City according to the population? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It has been decided by the Government to add it on to the general pool and that is the decision.”

MR. SPEAKER :—“ This question came before the House a number of times. I pass on to the next question.”

[7th March 1955]

Madras Shops and Establishments Act, 1948

* 1157 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have recently issued any order under the Madras Shops and Establishments Rules, 1948, exempting shops and establishments employing three and less than three workers and, if so, the reason for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.

“ The application of the Madras Shops and Establishments Act caused hardship and loss to petty shop-keepers besides inconveniencing the general public and preventing the increase in the number of petty shops. With a view to remove the hardship and to enable the Labour Department to concentrate their attention on bigger establishments instead of on petty ones, the Government have exempted temporarily for a period of one year all shops and establishments employing three and less than three persons from the provisions of the Act. It is proposed to review the position after one year.”

* 1158 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether exemption has been granted to shop owners who employ three workers and less from the provisions of the Madras Shops and Establishments Act for one year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The attention of the hon. Member is drawn to the answer to question No. 1157 put by Sri K. P. Gopalan.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, regarding this exemption, even under this Act, Government have got power to exempt. May I know from the Hon. Minister whether the Government have received any representations from the Employees' Organizations that after passing of this order, they are not even getting their weekly wages and in view of this, will Government consider withdrawing this order? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have answered this question elaborately in the course of a discussion some time ago in this House. As I have stated before, Government will consider whether the question of leave, etc., can be taken out of this exemption. But I cannot exactly say what the representations are, that have been received since the above notification was issued.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, since the plea for this action is that it is an ‘experiment’, cannot the Government confine the experiment to one Municipality instead of applying it to all the Cities of the State? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir, Government would not like to discriminate between one area and another.”

[7th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இது பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாக முன்பு ஒரு முறை விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும் போது மந்திரி அவர்கள் கூறியதாக ஞாபகம். ஆனால் இப்பொழுது சொல்வதைப் பார்த்தால் இன்னும் ஒரு வருஷ கால தாமதம் ஏற்படும்போல் தெரிகிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களுடைய விடுமுறை போன்றவைகள் சம்பந்தமாகவாவது உடனடியாக பரிசீலனை செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவாரா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இப்போது இங்கு விதிவிலக்கு (exemption?) கொடுக்கப்படுமா என்பதற்குத்தான் பதில் சொன்னேன். ஆனால் லீவ், டிஸ்டிம்ஸ் போன்றவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விதிவிலக்கை ரத்து செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சர்க்கார் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சிறிய கடைகளுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறதா? அமுலில் இருந்துவந்த சட்டத்தை மாற்றியதன் காரணம் என்ன? விற்பனை வரிப் பளுவினால் இன்று கடைகள் மூடப்படுகின்றனவா? அல்லது கடைகளின் மீது வந்துள்ள சட்டத்தினால் இன்று கடைகள் மூடப்படுகின்றனவா? விற்பனை வரிப்பளுவினால் கடைகள் மூடப்பட்டால், அதனின்றும் விலக்களிக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த ஆராய்ச்சி இப்போது அவசியமில்லை என்று தான் சர்க்கார் கருதுகின்றார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE FIRE ACCIDENT IN SENGANAM VILLAGE, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

9.30 a.m. **MR. SPEAKER :—**“Hon. Member Sri Kalyanasundaram has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules regarding a fire accident in Senganam village. Let the hon. Member read his motion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Mr. Speaker, under rule 40 I have given notice of the following matter of urgent importance to which I want to draw the attention of the Hon. the Minister for Land Revenue :

‘News has reached that a large number of huts belonging to the Harijan community in the village of Senganam and nearabout, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, have been subjected to fire accident resulting in heavy damage to properties. The public are interested to know the relief measures taken by the Government in this regard. Therefore it is requested that the Hon. the Minister will make a statement regarding the actual damage and also the relief proposed by the Government.’

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சிக்கு அருகாமையிலுள்ள செங்கனம் கிராமத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் உள்ள பல கிராமங்களிலும் தீ பிடித்து விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் அதிகமாகப் பரவி ஏழை குடியானவர்களும் ஏழை விவசாய மக்களும்—அவர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்—மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டமும், மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வரும் எம். எல். ஏ. பீராமசுவ உடையார் அந்த நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறார். சர்க்கார் சம்பிரதாயப்படி அவர்களுக்கு ரூ. 30 மட்டும் கொடுப்பது என்பது கூடாது. அப்படி ரூ. 20 ஐ அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு என்று கொடுத்தால் எந்த பிரயோசனமும் அவர்கள் அடைய மாட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re FIRE ACCIDENT IN SENGANAM VILLAGE, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT

27

7th March 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு என்று தனியாக அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் தாங்களாகவே வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளவே முடியாது. அதனால் அவர்களுக்கு கட்டட சாமான்களையும் கொடுத்து உதவ வேண்டும். தங்களுடைய வீடுகளுக்கு ஓடுகள் போட்டுக் கொள்வதற்கும் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அந்தப் பிரதேசம் ஒரு வரண்ட பிரதேசம். பக்கத்தில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அங்கு நெருப்பு அணைக்கும் படை அருகில் கிடையாது. சுமார் 40 அல்லது 50 மைல்களுக்கு அப்பால் திருச்சியிலிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அதற்கு சமீபமாக உள்ள பெரம்பலூரில் ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படையை வைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த விஷயத்தை கவர்ன்மென்டின் நோட்டீசுக்கு கொண்டு வருவதற்காக இந்த தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்ல இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Speaker, a fire accident occurred at 4 p.m. on 24th February 1955 in the village of Senganam, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district. The fire broke out accidentally in the house of one Annamalai in the north-eastern corner of the Harijan cheri in the village, where a small girl was cooking. The low roofing of the House caught fire first and the fire spread out rapidly due to heavy winds and about 300 houses were completely gutted. All the houses in the cheri and about 100 houses in the Caste-Hindu quarters were destroyed by the fire.

“At about 4-15 p.m., intimation was given to the fire service at Tiruchirappalli by telephone from Perambalur and the fire service arrived on the spot at about 5-20 p.m. The fire was extinguished by 9-30 p.m. On receipt of information of the fire accident the Tahsildar, Perambalur, inspected the place at about 9-30 p.m. The Collector of Tiruchirappalli inspected the burnt houses on the morning of 25th February 1955.

“The approximate loss of foodgrains, roofing and household articles is estimated by the Collector at Rs. 50,000. The entire stock of foodgrains in the houses, recently harvested, had been damaged. It is reported that a small portion of it can be used for consumption after cleaning and drying. There was no loss of human life as the inmates of the houses had not returned from the fields. Only a few pigs and fowls were burnt to death.

“Immediate relief was provided to the victims of the accident. The village headman had fed them with kanji for the night. A non-official committee with the village munsif as the president was formed to collect foodgrains for distribution to the victims. The Revenue Divisional Officer was instructed by the Collector to supply a few bags of gift rice for their sustenance. The District Flood and Fire Relief Committee had also been instructed to collect some donations from philanthropic persons in Tiruchirappalli town and

[7th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இது பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாக முன்பு ஒரு முறை விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும் போது மந்திரி அவர்கள் கூறியதாக ஞாபகம். ஆனால் இப்பொழுது சொல்வதைப் பார்த்தால் இன்னும் ஒரு வருஷ கால தாமதம் ஏற்படும்போல் தெரிகிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களுடைய விடுமுறை போன்றவைகள் சம்பந்தமாகவாவது உடனடியாக பரிசீலனை செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவாரா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இப்போது இங்கு விதிவிலக்கு (exemption) கொடுக்கப்படுமா என்பதற்குத்தான் பதில் சொன்னேன். ஆனால் லீவ், டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் போன்றவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விதிவிலக்கை ரத்து செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சர்க்கார் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சிறிய கடைகளுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறதா? அமுலில் இருந்துவந்த சட்டத்தை மாற்றியதன் காரணம் என்ன? விற்பனை வரிப் பளுவினால் இன்று கடைகள் மூடப்படுகின்றனவா? அல்லது கடைகளின் மீது வந்துள்ள சட்டத்தினால் இன்று கடைகள் மூடப்படுகின்றனவா? விற்பனை வரிப்பளுவினால் கடைகள் மூடப்பட்டால், அதனின்றி விலக்களிக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த ஆராய்ச்சி இப்போது அவசியமில்லை என்று தான் சர்க்கார் கருதுகின்றார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* FIRE ACCIDENT IN SENGANAM VILLAGE, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

9.30 a.m. **MR. SPEAKER :—**“Hon. Member Sri Kalyanasundaram has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules regarding a fire accident in Senganam village. Let the hon. Member read his motion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Mr. Speaker, under rule 40 I have given notice of the following matter of urgent importance to which I want to draw the attention of the Hon. the Minister for Land Revenue :

“News has reached that a large number of huts belonging to the Harijan community in the village of Senganam and nearabout, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, have been subjected to fire accident resulting in heavy damage to properties. The public are interested to know the relief measures taken by the Government in this regard. Therefore it is requested that the Hon. the Minister will make a statement regarding the actual damage and also the relief proposed by the Government.”

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சிக்கு அருகாமையிலுள்ள செங்கனம் கிராமத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் உள்ள பல கிராமங்களிலும் தீ பிடித்து விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் அதிகமாகப் பரவி ஏழை குடியானவர்களும் ஏழை விவசாய மக்களும்—அவர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்—மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டமும், மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வரும் எம். எல். ஏ. பூர்வமசிய உடையார் அதை நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறார். சர்க்கார் சம்பிரதாயப்படி அவர்களுக்கு ரூ. 30 மட்டும் கொடுப்பது என்பது கூடாது. அப்படி ரூ. 50 ஐ அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு என்று கொடுத்தால் எந்த பிரயோசனமும் அவர்கள் அடைய மாட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *re* FIRE ACCIDENT IN SENGANAM VILLAGE, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT

[7th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு என்று தனியாக அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் தாங்களாகவே வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளவே முடியாது. அதனால் அவர்களுக்கு கட்டட சாமான்களையும் கொடுத்து உதவ வேண்டும். தங்களுடைய வீடுகளுக்கு ஓடுகள் போட்டுக் கொள்வதற்கும் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அந்தப் பிரதேசம் ஒரு வரண்ட பிரதேசம். பக்கத்தில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அங்கு நெருப்பு அணைக்கும் படை அருகில் கிடையாது. சுமார் 40 அல்லது 50 மைல்களுக்கு அப்பால் திருச்சியிலிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அதற்கு சமீபமாக உள்ள பெரம்பலூரில் ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படையை வைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த விஷயத்தை கவர்ன்மென்டின் நோட்டீசுக்கு கொண்டு வருவதற்காக இந்த தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்ல இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Speaker, a fire accident occurred at 4 p.m. on 24th February 1955 in the village of Senganam, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district. The fire broke out accidentally in the house of one Annamalai in the north-eastern corner of the Harijan cheri in the village, where a small girl was cooking. The low roofing of the House caught fire first and the fire spread out rapidly due to heavy winds and about 300 houses were completely gutted. All the houses in the cheri and about 100 houses in the Caste-Hindu quarters were destroyed by the fire.

“At about 4-15 p.m., intimation was given to the fire service at Tiruchirappalli by telephone from Perambalur and the fire service arrived on the spot at about 5-20 p.m. The fire was extinguished by 9-30 p.m. On receipt of information of the fire accident the Tahsildar, Perambalur, inspected the place at about 9-30 p.m. The Collector of Tiruchirappalli inspected the burnt houses on the morning of 25th February 1955.

“The approximate loss of foodgrains, roofing and household articles is estimated by the Collector at Rs. 50,000. The entire stock of foodgrains in the houses, recently harvested, had been damaged. It is reported that a small portion of it can be used for consumption after cleaning and drying. There was no loss of human life as the inmates of the houses had not returned from the fields. Only a few pigs and fowls were burnt to death.

“Immediate relief was provided to the victims of the accident. The village headman had fed them with kanji for the night. A non-official committee with the village munsif as the president was formed to collect foodgrains for distribution to the victims. The Revenue Divisional Officer was instructed by the Collector to supply a few bags of gift rice for their sustenance. The District Flood and Fire Relief Committee had also been instructed to collect some donations from philanthropic persons in Tiruchirappalli town and

[Sri M. A. Manickavelu] [7th March 1955]

purchase clothes for supply to the victims. All the victims affected except 3, pay an assessment of Rs. 10 and below. The three victims pay an assessment of more than Rs. 10 but below Rs. 15. The Collector of Tiruchirappalli had sanctioned a free grant of Rs. 9,000 at the rate of Rs. 30 each to all the victims and instructed the Tahsildar to disburse the amount on 26th February 1955.

“The action of the Collector will be formally ratified by the Government on receipt of the Board's remarks on the Collector's report.”

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER :—“Now let us take up Demand I, Land Revenue. What I am going to do is this. I will ask the Hon. the Minister for Land Revenue to move Demand I, Land Revenue. As soon as he moves this Demand and makes his speech, some hon. Member may move his cut motion. Then I will ask the Hon. the Minister for Land Revenue to move his other Demand XI, District Administration and Miscellaneous. After the Hon. Minister has moved his Demand, some hon. Member may move his cut motion to that Demand. Both these Demands will be taken up together for discussion. At the time of voting, I will first put the cut motion to Demand I and then the main Demand moved by the Hon. Minister to the vote of the House. After that, I will put the cut motion to Demand XI and then the main Demand moved by the Hon. Minister to the vote of the House. Now, the Hon. Minister may move his Demands.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department.’ ”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“Mr. Speaker, I move—

That the allotment of Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“I second the cut motion, Sir.”

7th, March 1955]

MR. SPEAKER :—“I must inform the hon. Member that under rule 68 (b) of the Assembly Rules, a cut motion need not be seconded. Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Mr. Speaker, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER :—“The motions and the cut motions are before the House for discussion. I fix a time-limit of ten minutes for each Member who wants to speak on these Demands, as there is a large number of Members who would like to speak on these. I also fix four hours for discussing these Demands. They will be put to vote at 1-30 p.m.”

*SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையானது அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் நில சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது தான். நில சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றி இந்த சபையில் பல தடவைகள் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருவதாகவும் இந்த சபைக்கும், நாட்டில் இருக்கக் கூடிய விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு எவ்வளவோ தடவை வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள்.

“சமீபத்தில் காங்கிரஸ் கமிட்டி அமைத்திருக்கக் கூடிய நில சீர்திருத்தக் கமிட்டி கூட அதைப்பற்றி பலமாக சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக செய்து ஆக வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டிகளும் இப்படிப்பட்ட நில சீர்திருத்தம் அவசியம் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் காலதாமதம் செய்வதின் காரணம் தெரியவில்லை. இதில் இருக்கும் கஷ்டம் என்ன என்பதையும் சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் நில சீர்திருத்தத்தை ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் மந்திரிகளும் சர்க்காரும் ‘மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி கிடையாது, குறைந்திருக்கிறது. வாங்கும் சக்தி குறைந்து போயிருப்பதால் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் கூட

[Sri K. V. Ramaswami] [7th March 1955]

விற்பனையாவது இல்லை. விற்பனையிலிருந்து சர்க்கார் எதிர்பார்த்த விற்பனை வரி கூட கிடைக்கவில்லை. எதிர் பார்த்ததை விட குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். விற்பனை வரி சர்க்கார் எதிர் பார்த்த அளவு கிடைக்காததன் காரணம் இந்நாட்டிலிருக்கக் கூடிய மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்ததுதான். மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும்.

(இந்த சமயத்தில் கனம் டிபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்)

“அதனால் நில சீர்திருத்தம் அவசியம் கொண்டு வந்துதானாக வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள நிலமில்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும், குறைந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் போதிய அளவு நிலம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். அதனால் உடனே கிராமங்களில் பாபராக இருக்கும் ஏழைகளுக்கு தரிசு நிலங்களை உடனே பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

“சமீபத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு அதன்படி ஸ்பெஷல் தாசில்தாரர்களையும் பல அதிகாரிகளையும் நியமித்து தரிசு நிலங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்குள்ள விவசாயிகளும் மற்றும் பல இடங்களிலிருந்தும் அங்கு வந்து அந்த நிலங்களை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த நிலங்களை அடமானம் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும் கூட அங்குள்ள நிலங்களை உடனே சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியாமலிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள தரிசு நிலங்களை உண்மையிலேயே சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குள்ள பணம் கையில் இருந்தால்தான் முடியும்.

“அந்த நிலங்களை சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த நிலத்தை உழவேண்டும், கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும், இவைகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுக்குப் பணம் வேண்டும். நிலத்தை அடமானம் செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் குறைந்தது எக்களுக்கு 300 முதல் 500 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் செலவு செய்தால் தான் அந்த நிலங்களை நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வர முடியும். அப்படி மாற்றுவதற்கு விவசாயிகளுடைய கையில் போதிய பணம் இல்லை. அப்படி அவர்களுக்கு பணம் உதவி செய்யா விட்டால் அந்த நிலங்கள் மறுபடியும் தரிசு நிலங்களாகவேதான் இருக்கும். நிச்சயமாக அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியாது. அதற்காக சர்க்கார் அவர்களுக்கு உடனடியாக கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அல்லது குறைந்த வாடகைக்கு டிராக்டர்களை வாங்கிக் கொடுத்து தரிசு நிலங்களை உழுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் புல் போஸர்களை குறைந்த வாடகைக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு மான்யம் வழங்க வேண்டும். மற்றும் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் எக்களுக்கு ரூ. 250 ஆவது கொடுத்தால் தான் அவர்களால் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். இல்லா விட்டால் அந்த நிலங்களை மீண்டும் தரிசு நிலங்களாகவேதான் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பின்னால் சர்க்கார் சொல்லலாம், ‘நாங்கள் தரிசு நிலங்களைக் கொடுத்தோம், இன்னும் அவைகளை தரிசு நிலங்களாகவேதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நாங்கள் கொடுத்து என்ன பயன்’ என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி சொல்லுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. நிலத்தை மட்டும் கொடுத்து விடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு போதிய வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டிக் கொள்வதற்கு மானியம் கொடுக்கவேண்டும், குறைந்த வாடகைக்கு டிராக்டர்களை கொடுக்க வேண்டும்.

[7th March 1955] [Sri K. V. Ramaswami]

அப்பொழுதுதான் நிச்சயமாக அவர்கள் வாங்கிக் கொண்ட நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவார்கள். இவைகளை சர்க்கார் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து ஆத்தூரில் கொடுக்கப்படும் நிலங்களை பெற்றுக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது பட்ஜெட்டில் தக்காலிக் கடனுக்கு என்று ஒரு கோடி நாற்பத்தி நாலு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் பறங்களில் தக்காலிக் கடனைப் பெறுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு, குறிப்பாக கடன் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகளுக்கு கிராமங்களில் கடன் கொடுக்க ஒருவரும் முன் வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் சாகுபடி செய்வதற்கு பெரிய சிரமம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி விட்டார்கள். அதனால் தக்காலிக் கடன் சர்க்கார் கொடுத்தால்தான் முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் போன வருஷம் சுமார் 300-க்கு மேல் தக்காலிக் கடன் வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் கிடைத்தது 25 பேர்களுக்குத்தான். ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லி கடன் கொடுப்பது இல்லை. ஏதாவதும் தப்புக் கண்டு பிடித்து மனுக்களை நிராகரித்து விடுகிறார்கள். இந்த முறை இனி மேல் நடக்காமல் சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முறையில் அதிகப்படியான தக்காலிக் கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாதிகாரிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களில் சிலர் லஞ்சம் வாங்கும் நிலைமையிலும் உள்ளனர். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் குறைந்த சம்பளம்தான் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதற்குக் காரணம் என்று நான் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியே தீரும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் இருக்கிறது. நான்கு தடவைகள் தாலுகா ஆபிசுக்கும், கிராமத்திற்கும் போய்வருகின்ற செலவுக்கே அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது.

“கிராம முன்சிப்பு, கர்ணம் என்றால் யார்? சகல புள்ளிவிவரங்களையும் சப்ளை செய்கின்றவர்கள் அவர்கள்தான். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டாலும் சரி, சமூக நலத் திட்டம் போட்டாலும் சரி, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போட்டாலும் சரி, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் போட்டாலும் சரி அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்க்காருக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரி அந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும், எந்த மந்திரி அந்த கிராமத்திற்குப் போனாலும், கிராமாதிகாரிகள்தான் அவர்களுடைய சௌகரியங்களை கவனித்து அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பவேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் போதுமா? கௌரவ உத்தியோகம் பார்ப்பவர்களுக்கு சம்பளம் எதற்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. கௌரவ உத்தியோகமாக புரம்பரை புரம்பரையாக அவர்கள் பார்த்துவந்ததில் அவர்களுக்கிருந்த சொத்து முக்கால்வாசி போய்விட்டது. உத்தியோகத்தைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அவர்கள் சொத்திலே பெரும்பகுதி செலவு செய்து தங்களுடைய சொத்தில் பெரும்பகுதியை இழந்துவிட்டார்கள். கௌரவத்தைக் காப்பதற்கு சொத்தை இழந்து அவர்கள் இன்றைக்கு ‘பாப்பர்’களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை உயர்த்தும் விஷயத்தை ஆராய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்களுக்குள்ள பிரச்சனைகளையெல்லாம் கவனித்து பரிகாரம் தேடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாறும். எனவே இதையும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.”

* Sri V. BALAKRISHNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 9-50 களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையின் அவசியத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கொள்கை. அவர்களுக்கு வாரிசாக வந்த ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தாரால் வகுக்கப்பட்ட கொள்கை. நாம் குடியாட்சி பெற்றும்

[Sri V. Balakrishnan] [7th March 1955]

சேஷம் நல ராஜ்யம் என்பது நம்முடைய குறிக்கோளாக இருந்தும் கூட, 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட கொள்கைதான் இப்பொழுதும் இருந்துவருகிறது. ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் உறவு எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் அரசாங்கம் போடும் உத்தரவு கிராமங்களில் அமுலாக்கப் படுவதும் இருக்கிறது. அரசாங்கம் போடும் திட்டங்களின் நன்மையும் தீமையும் மக்களுக்கு வடிகட்டிப் போய்விடுவது ஜில்லா அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் ஏற்படுகிறது. அந்த முறையில் மக்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சர்க்காருக்கு வரி கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். சர்க்காருக்கு வரியாகிய பாலே, மக்களாகிய பசுக்கள் கொடுத்துக் கொண்டுவந்தார்கள் என்ற மனப்பான்மையில்தான் அந்தக் காலத்தில் மக்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஏறக்குறைய அதே மனப்பான்மைதான் இப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது.

“குடியாட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது; குடி மக்களுக்கு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் பொறுப்பானவர்கள். குடிமக்கள்தான் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்ற அபிப்பிராயம் கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட ஏற்படவில்லை. மேலேயுள்ள அரசாங்கம் எந்த விதமான முற்போக்குத் திட்டங்களைப் போட்டாலும்கூட ஜில்லா அளவிலுள்ள அதிகாரிகள், அத்திட்டங்களை அமுல் நடத்தும் கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியவர்களுடைய மனோபாவத்தால் எந்த வித மாற்றமும் இல்லாமலிருந்தால் எந்தவிதமான திட்டமும் நிறைவேறுது. எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரசாங்கம் செலவு செய்தாலும்கூட அதனால் ஏற்பட்டேவண்டிய நன்மைகள் மக்களுக்கு ஏற்படுவதற்கு முடியாமற் போகும். அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனப்பான்மையை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மனோபாவம் எப்படி இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அங்கு ஆடம்பரமாகவும் அதிகாரத்தைச் செலுத்து வதற்காகவும் அதிகாரத்தில் இருக்கிறோமென்று நினைத்து நடக்கிறார்கள். மக்களின் சேஷமத்திற்கும் நாட்டின் நலனுக்கும் மக்களுடைய வரிப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மக்களுக்கு ஊழியம் செய்கிறோம் என்று இல்லை. மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகள் மனதில் எண்ணம் பதியவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர் உத்தியோகத்திலிருந்து கீழேயிருக்கும் சாதாரண தோட்டிவரை அந்த எண்ணம் மனதில் ஊர்ஜிதம் செய்யும்படி சர்க்கார் செய்வார்களானால் அதுவே நமக்கு குடியாட்சியினால் ஏற்பட்ட ஒரு பெரிய வெற்றியாகும். அதிகாரிகள் மக்களிடம் வித்தியாசமாக நடந்துகொண்டதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன்.

“ஜில்லா அதிகாரிகளையும் டிவிஷன் அதிகாரிகளையும், தாலுகா அதிகாரிகளையும், கண்டு பேசவேண்டுமென்று கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் சென்றால் அதிகாரிகள் அவர்களைப் பார்ப்பதற்குத் தயாராயிருப்பதில்லை. தாசில்தாரிடம் அணுக முடியாது. ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் அணுகமுடியாது. ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரியை அணுகமுடியாது. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குமாஸ்தாவோ அல்லது வேறு ஒரு சிலலரை உத்தியோகஸ்தரையோ குறுக்கே வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மூலமாகத் தான் மேற்படி ஆபீசர்களை மக்கள் அணுகவேண்டும். அப்படி அணுகும் காலத்தில் அங்குள்ள நடுத்தரக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைக் கேட்டுக் கொண்டு அவர்கள் காரியங்களெல்லாம் அங்கு கூடிய அளவு முடிவு செய்யப் படுகிறது. வரிப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜனங்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக நடந்து கொள்வது சரியல்ல. ஒரு விவசாயியோ, ஒரு கிராமவாசியோ, அல்லது ‘பொது சமூகத்தை சேர்ந்த ஒரு மனிதனோ நேரடியாக நின்று, எனக்கு அநியாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய குறை நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும்’ என்று ஒரு அதிகாரியிடம் நேரடியாக நின்று தைரியமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கான காலம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. தைரியமாகச் சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் ஜில்லா ஆபீசர்களிலும், ரெவினியூ டிவிஷன் ஆபீசர்களிலும், தாலுகா ஆபீசர்களிலும் ஒரு ‘ரிஸ்பன்சை கிளார்க்’

7th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

இருக்கவேண்டும். செக்ரடேரியட்டியில் ‘ரிஸ்பன்சை கிளார்க்’ இருப்பது போல் ஜில்லா, டிவிஷன், தாலுகா தலைமையிடங்களிலும் ரிஸ்பன்சை கிளார்க் நியமிக்கப்பட்டு அந்தந்த ஆபீசர்களுக்கு யார் வந்தாலும் அந்தக் கிளார்க் மூலமாக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, எங்கு போய் என்ன செய்யவேண்டுமென்ற வசதியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

“அதிகாரிகள் மாதத்திற்கு 25 நாட்களுக்குமேல் சுற்றுப் பிரயாணம் போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய காரியாலயத்தில் எந்தெந்த காலத்தில் இருப்பார்கள் என்று மக்களுக்கு தெரிவதில்லை. அவர்கள் தலைமையிடங்களில் இருந்தாலும்கூட அங்குள்ள பெரிய மனிதர்கள், எம்.எல்.ஏ.க்கள், கச்சேரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய டீக்காரர்கள் ஆகியவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் தலைமையிடத்தில் இருக்கும் விவரம் தெரியுமே யொழிய சாதாரண மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை. 15, 20 மைல் தூரத்திலிருந்து வரும் ஒரு விவசாயி சர்க்கார் காரியாலயத்திற்கு வந்து அதிகாரியைப் பார்க்கவேண்டும், தங்களுக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகவோ கிராம அதிகாரிகள் மூலமாகவோ ஏதோ அநீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தாலுகாவிலுள்ள மேலதிகாரியாகிய தாசில்தாரிடம் போய் சொல்லி அநீதியை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று போனால், ‘அதிகாரி ஊரில் இல்லை’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் எந்த இடத்திற்குப் போயிருக்கிறார் என்று கேட்டால், 30, 40 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள இடத்திற்குப் போய்விட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயி பல மைல் தூரத்திலிருந்து கைப்பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு வந்து, காத் திருந்து விட்டு, எமாற்ற மடைந்து திரும்பிப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அதிகாரி தலைமைக் காரியாலயத்தில் வாரத்தில் இந்த இந்த நாட்கள் தான் இருப்பார், அப்பொழுது தான் ஜனங்கள் தங்களுடைய குறைகளை அவர்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டாயமான முறையை ஏற்படுத்தினால், வெளி ஊர்களிலிருந்து ஜனங்கள் வந்து அதிகாரியிடம் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சௌகரியம் ஏற்படுமே யொழிய, இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு கூட, பண விரயமும், காரிய நஷ்டமும் தான் ஏற்படும். ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு நாள், அல்லது இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு நாள் தாசில்தார் கச்சேரியில் இருக்கவேண்டும், சப்-டிவிஷனல் ஆபீசர் கச்சேரியில் இருக்கவேண்டும், ஜில்லா கலெக்டர் கச்சேரியில் இருக்கவேண்டும். அதேபோல் ஒவ்வொரு ஆபீசர்களிலும் ஒரு முறை வைத்துக்கொண்டு குறிப்பிட்ட காலத்திலே யாரும் வந்து பார்க்கலாம் என்ற முறையை ஏற்படுத்தினால் பொது மக்களுக்கு மிக மிக நலமாக இருக்கும்.

“தரிசு நிலங்கள் எந்த விதமான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன என்பதை சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தரிசு நிலங்களை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் இவ்வளவு சங்கடப்படவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. பட்சிகளும், மிருகங்களும் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதற்கு உரிமை இருக்க, உணவு உற்பத்தியைப் பெறுக்குவதற்குத் தயாராயிருக்கும் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு என்னென்ன தடை சொல்லவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட தடைகளெல்லாம் சொல்லப் படுகின்றன. நேற்று கூட எனக்குப் பல கடிதங்கள் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் பேரில் எந்த விதமான குற்றமும் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. சிலலரை அதிகாரிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அவர்கள் ஆத்திரமாகவும் பேசுகிறார்கள். ‘உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? நான் போட்ட முடிச்சை யாராலும் அவிழ்க்க முடியாது. உங்கள் மந்திரியாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். நில விநியோக முறையைப் பற்றி வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பிச்சி வாக்கம் என்ற ஊரில் உள்ளவர் பின்கண்டவாறு எழுதியிருக்கிறார் :—

‘So nearly after a year and a half the application for temporary occupation of a plot of 5-cent land in a place, not in use for twenty years and in a place midway between the cheri and the Caste-Hindu quarters where the Harijans felt

[Sri V. Balakrishnan] [7th March 1955]

they could gather without compunction and without offending anybody's feelings for a religious lecture, for a reading room, hearing a radio, for a work house where facilities are intended to be given to all for carding and spinning met with this fate because three or four rich people objected. If that is the policy of the Government and if the Minister-in-charge does not know it or when the Minister says everything possible is being done, I do not know how to characterise the statement. After thirty years of propaganda of Gardhiji and seven years of Congress rule with Prime Minister Nehru, heir by Gandhi at the head of the administration, this is the position of the Harijans in the villages.

இந்த முறையில் தான் நில விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே இந்த முறையை திருத்தி அமைத்து, அங்கேயுள்ள எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கொண்டு நிலங்களை 'assign' செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்று நாமெல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை விட்டு விட்டு, சின்னஞ்சிறு உத்தியோகஸ்தர்களைத்தான் குறை சொல்லுகிறோம். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களுக்குப் போகும்போது சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களின் தயவைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தாசில்தாருக்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் உணவு 'சப்ளை' செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு கர்ணம் 'சப்ளை' செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கிராமவாசிகள் கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி மனுக் கொடுத்தால் அதை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்தான் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார். காலையில் கணக்குப் பிள்ளை வீட்டுக்குப் போய் பாலைக் குடித்துவிட்டு, அவருக்கு எதிராக பேனா முனையால் எழுத முடியுமா? கிராமவாசிகள் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு மனுவும் 'ருசு' இல்லை என்று தள்ளப்படுகிறது. கிராம வாசிகள் சாட்சிகள் உண்டு என்று சொன்னால், தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஊரில் போய் விசாரிக்கிறதில்லை. ஒரு மனிதன் 20 அல்லது 30 சாட்சிகளை செலவு செய்து கூட்டிக்கொண்டு போகவேண்டும். அப்படி போனாலும் சாட்சிகளையும் சரியாக காலாகாலத்தில் விசாரிப்பதில்லை. 4-40-க்கு மனுவை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஒன்றிரண்டு சாட்சிகளை விசாரிக்கிறார். அப்புறம் இரண்டு நாட்கள் கழித்து பாக்கி சாட்சிகளை விசாரிப்பதாகச் சொல்லுகிறார். எதற்கு மனுக்கொடுத்தோம் என்று நினைக்கும் அளவுக்கு சோர்வு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆளை விட்டால் போதும் என்கிற மனப்பான்மை ஏற்படக்கூடிய முறையில் மனு விசாரிக்கும் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்கிறார்கள்.

“விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுப்பதற்காக பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் கிராமவாசிகளுக்குச் சரியாக கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. மனுப்போட்டு 9 மாதம் கழித்துத்தான் கிடைக்கின்றது. 150 ரூபாய்க் கடனுக்கு 75 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. 150 ரூபாய்க்கு 75 ரூபாயாவது கிடைக்கின்றதே, அதாவது கையில் வந்தால் போதும் என்ற நிலைமையில் தான் விவசாயி இருக்கின்றான். நியாயமும் நேர்மையும் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் கிராம மக்கள் எவ்வித பயனையும் அடைய முடியவில்லை.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. member's time is over.”

SRI O. VENKATSUBBA REDDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 'ரெவின்யூ' என்பது கிராமங்களில் 24 ரூபாய் சம்பளம் பெறும் ஒரு கர்ணம் மூலம்தான் ஆரம்பமாகிறது. அந்தக் கர்ணம் உத்தியோகம் பெறுவதற்கு ஒரு 'டெக்ஸ்ட் புக்' இருக்கிறது. அதை இரண்டு தரம் படித்து விட்டு, ஆறு வாரம் சர்வே ஸ்கூலில் படித்துவிட்டால் உடனே உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் எந்த வேலையையும் செய்ய திறமையில்லாமல் போகிறது. அதற்கு மேல் படித்தவர்கள் கர்ணம் வேலைக்கு வருவதில்லை. ரூ. 24 சம்பளமாக யிருப்பதால், போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள் உத்தியோகத்திற்கோ அல்லது எலிமெண்டரி ஸ்கூல் உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்திற்கோ பரம்பரை உத்தியோகஸ்தர்கள் கூடப் போய்விடுகிறார்கள். பரம்பரை உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலையை சரிவரப் பார்ப்பது கிடையாது.

7th March 1955] [Sri O. Venkatsubba Reddi]

டெப்டியை வைத்துக்கொண்டுதான் எல்லாம் செய்கிறார்கள். கிராமங்களிலே செப்டெம்பர்-அக்டோபர் மாதம் விவசாயம் ஆரம்பமாகிறது. நவம்பர்-டிசம்பரில் பலனைக் குறிப்பிட்டு, அதைக்கொண்டு எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகும், 'ஸர்ப்பிளஸ்' ஆக இருக்குமா, அல்லது 'டெபிஸிட்' ஆக இருக்குமா, என்பதைக் கணக்குப் பார்த்து, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கவோ, அல்லது வேறு ஏதாவது செய்யவோ சர்க்காருக்குச் சொள்கியமாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல், பிப்ரவரி மாதத்திற்குப் பிறகு 'ஸர்ப்பிளஸ்' ஆகயிருக்கிறது என்று சொன்னால், தானாகவே விலை குறைந்து, ஏற்றுமதி செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டால், ஒரு சில வியாபாரிகள் தான் சலுகையைப் பெறமுடிகிறது. பிப்ரவரி மாதத்தில் கிஸ்தி, மடிப்பு கிஸ்தி செலுத்தவேண்டியதினால் குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதத்திலும் லாபம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

“கர்ணங்களுக்கு 50 ரூபாய்க்குமேல் 75 ரூபாய் வரையில் சம்பளத்தை உயர்த்தி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் க்ரேடிட் நியமித்தால், கிராம வேலைகள் சரியாக நடக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பரம்பரை உத்தியோக கர்ணங்களே அனேகர் R.I. க்ரேடிட் வாசித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

“கர்ணங்கள் சரியாக வேலை செய்யாததினால் ஏழை விவசாயிகள் கடன் கூட வாங்க முடியவில்லை. 'ஸெட்டில்மென்ட் ரிஜிஸ்தரி' ஒரு பெயர் இருக்கிறது; சிட்டாவில் ஒரு பெயர் இருக்கிறது தண்டலில் ஒரு பெயர்; இம்மாதிரி இருக்கின்ற காரணத்தினால் நில அடமான பாங்கு கனிலிருந்து பணம் வாங்க முடியவில்லை. இரண்டாவதாக சர்க்கார் ஏதாவது கடன் கொடுத்தாலும் அதை வாங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

“தாசில்தாரை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் 300 அல்லது 400 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா வேலைகளையும் தாசில் தாரே கவனிக்கவேண்டும். வருஷமொன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 1,000 மனுக்கள் வருகின்றன. 50 மனுக்களைத்தான் அவரால் நேரில் கவனிக்க முடிகிறது. கலெக்டர் 'இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு' வரும்பொழுது, பாக்கி 950 மனுக்களையும் மொத்தமாக கொளுத்திவிடுகிறார்கள். நாம் கொடுத்த மனு போன இடம் தெரியவில்லை.

“ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும் ஜீப் வசதி கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களால் சரிவர வேலை செய்யமுடியும்.

“கிராமங்களிலே, தேவாதாயம், தர்மாதாயம், ஊழியம், சொந்தம், என்று நான்கு வகை மான்யங்கள் இருக்கின்றன. தர்மாதாயம் என்பது திருவாவடுதூரை, தருமபுரம் போன்ற மடங்களைக் குறிக்காது, ஊர் பேர் தெரியாத மடங்களுக்கு விட்ட மான்யம். தேவாதாயம் என்பது கோயில் களுக்கு விட்டிருக்கும் மான்யம். சொந்தம் என்பது பட்டா நிலம். ஊழியம் என்பது வெட்டியான், தலையாரி, கர்ணம், தச்சன், கருமான் போன்ற கிராம ஊழியர்களுக்கு விட்ட மான்யம். இந்த மான்யங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் அந்தக் காலத்தில் சொற்ப சம்பளத்தில் இவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்து வந்தார்கள். இந்த மான்யங்கள் இப்பொழுது இவர்களை விட்டு மாறிவிட்டது.

“எல்லாம் சில நடுத்தர விவசாயிகளிடமும், பெரிய விவசாயிகளிடமே போய்விட்டது. சிலில் கோர்ட்டு தீர்மானங்கள் மான்யங்கள் பேரில் கடன் கொடுத்தால் செல்லாது என்றும் தனி நபர்களுக்கு பாத்தியமில்லை என்று ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. அடுத்த புறம் பார்த்தால் நெடுநாள் தனி நபர் சுவாதினத்தில் மான்யம் இருந்தால் அதன் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த காரணத்தால் அநேக மான்யங்கள் தொழிலாளர்களை விட்டு மாறிவிட்டது. இப்போது தச்சு மான்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமத்தில் நெடுநாள் தச்சு வேலை செய்யக்கூடிய தச்சனுக்கு மான்யம் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதற்கு மனு செய்து கொள்ளவேண்டும். அதை கிராம முன்சீபு மூலம் அனுப்பவேண்டும்.

[Sri O. Venkatsubba Reddi] [7th March 1955]

ஆனால் முன்சீபு என்ன செய்கிறார்? தானே மனு எழுதிக்கொண்டு, ஏதாவது ஒரு காளப்ப ஆச்சாரி என்று கையெழுத்திட்டு, அவருக்கு மனு செய்து கொள்வது போல் சர்க்காருக்கு அனுப்பி, அப்படி வரும் பணத்தை தானே, அல்லது பிறருடனே பங்கிட்டுக்கொள்கின்றனர். இந்தக் காரணங்களினால் மான்யங்கள் உண்மையில் நன்மைக்குப் பயன்படுத்தப் படவில்லை. மேலும் குயிட்ரென்ட் என்று 3 பங்கு தள்ளி 5 பங்கு வசூலிக் கப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே இப்போது இருக்கும் மான்யம் பூராவையும் அயனுக்கு மாற்றினால், அதன் மூலம் குறைந்தது சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி வசூலாகும். அதை வைத்துக்கொண்டு தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வாங்கிக் கொடுக்கலாம், கர்ணத்திற்கு சம்பளம் உயர்த்தலாம், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ஒரு 50 லட்சம் ஒதுக்கலாம், பஞ்சாயத்துகளுக்கு ரூ. 25 லட்சம் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். ஒரு காரணம் சொல்லலாம். ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து இன்னும் நிலத்திற்கு அதிகப்படியான வரி வசூலிக்கப்படுகின்றதே என்று சொல்லலாம். அது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு 20 படி நெல் விதைத்தால், 20 மூட்டை நெல் கிடைக்கிறது. அதே மாதிரி ஏழை விவசாயி ரூ. 20 சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டும். ஆனால் இதே விவசாயி சர்க்காரில் கடனாக வாங்கும் உதவியை அதிகப்படியான சலுகையை பெறவேண்டும். அப்படி கடன் கொடுத்து உதவுவதில், இம்மாதிரியான சிறுதொகை செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும். கடன் நிவாரண சட்டப்படி ரூ. 150க்குக் கீழ் கிஸ்தி செலுத்தும் விவசாயிக்கு மாடுகள் வாங்க கடன், உரம் வாங்கக் கடன், இன்னும் தக்காவிக் கடன், அபிவிருத்திக் கடன் போன்றவைகள் எல்லாம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். அப்படி செய்துவிட்டு 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தும் விவசாயிக்கு டிராக்டர்கள் வாங்க ரூ. 10,000 கடன், எஞ்சின், பம்பு செட்டுகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. அவ்வாறு கொடுப்பதை நிறுத்திவிடலாம். அதை நிறுத்தினால் அதிகமான பணம் மிச்சப்படும். அதையும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடனாக, கொடுத்துவினால் அவர்கள் வட்டிக் கடைக்கு போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது. மான்யங்களை அடமானம் செய்து கொடுப்பதில் ஒரு சிக்கல் இருப்பதாக சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். ஆகவே அதற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டியோ அல்லது வேறு விதமான முறைகளைக் கையாண்டோ, உடனடியாக மான்யம் அடமானம் செய்ய ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். இதற்கு ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், நிதி மந்திரி அவர்களும் கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

“நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருவதாக ஒரு யோசனை இருந்து வருகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், சாதாரணமாக எப்போதும் ஒருவர் நாமம் போட்டுக்கொண்டு தெருவிலே செல்வது வழக்கம். ஒரு நாள் மட்டும் விபுதி பூசிக்கொண்டு போனார். என்னையா, இன்று விபுதி பூசியிருக்கிறது என்று ஒருவர் கேட்டாராம். அதற்கு அவர் நான் இதுவரை நாமம் போட்டதில் ஒரு வித பலனும் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே விபுதிப் போட்டாலாவது ஏதாவது பலன் கிடைக்குமா என்று போட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னாராம். அதைப்போல்தான் இன்று இவர்கள் சொல்லும் சீர்திருத்தமும் இருந்து வருகிறது. எனக்காக நான் பேசவில்லை. நான் ஒரு லாண்ட்லார்டு. இருந்தாலும் இப்போது பிரதி வருஷமும் நியாயமாகவும் சட்டத்தை அனுசரித்தும் பாகப் பிரிவினை நடந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும். இதை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு மற்றொரு காரணமும் இருக்கிறது. அதாவது, விவசாயிகள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. காரணம், தங்களுக்குத்தான் இமைக நிலம் வரப்போகின்றதே என்பது. பெரிய நிலப் பிரபுக்களுக்கோ, நிலங்கள்தான் தங்களைவிட்டுப் போய்விடப்போகின்றனவே, நமக்கு என்ன கவலை என்று இருக்கிறார்கள். இந்த மனப்பான்மைதான் இன்று பெரும்பாலும் நடைபெற்று வருகின்றது.

“கனம் விநாயகம் அவர்கள் நேற்று பேசியபோது, விவசாயிகள் 80 பர்சன்ட் உற்பத்தியை நிலப் பிரபுக்களுக்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று கூறினார். அவர் எப்படித்தான் இதைச் சொன்னார் என்பதே

7th March 1955] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

எனக்குப் புரியவில்லை. அம்மாதிரி கொடுப்பதே இதுவரை கிடையாது. முதல் முதலில் 60 பர்சன்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் இப்போது 50 பர் சன்ட் விவசாயியும், 50 பர் சன்ட் நிலச் சொந்தக்காரரும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது வர வர 40 பர்சன்ட் நிலச் சொந்தக்காரருக்கும், 60 பர் சன்ட் விவசாயிக்கும் என்று ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. இன்னும் ஜலம் இறைக்கும் பூமியாக இருந்தால் 25 பர் சன்ட் நிலச் சொந்தக்காரரும், 75 பர் சன்ட் விவசாயியும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது அவர் எப்படி சொன்னார் என்பது புரியவில்லை. அப்படி இங்கு அவர் சொல்லி விடுவதால், பின்னர் வெளியே பெரிய தகராறு இருவர்களுக்கும்ிடையே ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதைபெல்லாம் தீர்க்க உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தத்தை சீக்கிரம் கொண்டுவரும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, while speaking on this cut motion, I wish to offer a few remarks regarding the general policy of the Revenue Department and its present structure. As the Government know, the demand of the lowest rung of the department for better emoluments and better conditions of service is a problem for which the Government find it difficult to find a solution, on account of lack of finances. In regard to the solution of this problem, I would urge the Government to revise their notions about the continuance of the old structure and the old tradition of the Revenue Department. It has been long ago brought to the notice of the Government that the continuance of the present constitution and structure of a department like the Revenue Department is a proposition about which the Government have to seriously revise their notions and the question whether the Revenue Board as it now exists is not a veritable white elephant has to be very seriously examined. I do not for a moment deny the necessity for having a body to check and revise the work of the Revenue Department and to go into matters of very intricate nature and importance. But the question has to be examined whether such an expensive body like the present Board of Revenue has to be maintained for that purpose. If expenditure in the direction of maintaining such a body and other expenses at the top is curtailed, I believe, funds can be found for bettering the conditions of the lowest rung of the Revenue Department. In this connexion, I have to bring to the notice of the Government the very serious hardships and misery suffered by the lower rungs of the Revenue Department. For instance, the village officers like the village karnam, the village headman and other lower subordinate staff come under that category. In fact it has been admitted that the village officers are the very backbone of the Revenue Department and the expedition and the sense of duty with which they collect revenue without arrears and discharge sundry other duties should evoke the unstinted admiration of all concerned. Now the village officers have become discontented. Their emoluments are hardly sufficient for them to make both ends meet. They are in such a condition that their lot has to be promptly and immediately improved and any delay in such matters will certainly interfere with the efficient administration of the Revenue Department. The representations made by them and their associations have to be very carefully and sympathetically viewed by the Government. In this connexion, I would

[Sri K. M. Seethi Sahib]

[7th March 1955]

respectfully submit that their demands should not be viewed with any political suspicion. In fact political parties might be exploiting their sufferings but that is no argument for saying that the sufferings are not there and they do not require remedial measures.

“ I congratulate the Government on the expedition with which they brought into effect the tenancy legislation in some districts. As far as Malabar district is concerned, the promptness with which the new Tenancy Act has been brought into force and the rent courts have been established deserve the congratulations of the public. No doubt there are certain hardships felt in the establishment of rent courts and I want to bring to the notice of the Government one such instance as far as the taluk of Ernad in South Malabar is concerned. In fact the tenancy legislation was introduced mainly due to the agitation that was going on in this taluk and the sufferings of the tenants in this taluk. But you will be surprised to hear that no rent court has been established in a taluk like Ernad in South Malabar. The people of that taluk have been agitating for the establishment of a rent court but it has not been established there as yet. As a Member representing that area, I had occasion to represent their case to the Government but till now no rent court has been established. Therefore, I would respectfully submit to the Government that a rent court should be established in Ernad preferably at a place like Manjeri, which is the headquarters of Ernad. Now the people of Ernad have to go to the Ponnani taluk—a distance of 50 to 60 miles—for getting relief through a rent court in the matter of tenancy problems. This is a great hardship suffered by the people of that taluk and I request the Government to establish a rent court there without further delay.

“ Now I would like to invite the attention of the Government to the necessity for assigning *poramboke* lands on the foreshore of the Malabar district to poor landless people and especially to fishermen. There are extensive areas of *poramboke* lands on the foreshore of the sea coast in Malabar and demands have been made by the fishermen that those lands might be assigned to them for cultivation. It would be extremely useful if those lands are assigned to them, as those lands can be brought under cultivation and the economic condition of the fishermen will also be improved to that extent. In this connection, I would like to bring it to the notice of the Government certain proceedings taken against persons who have cultivated these foreshore lands due to the encouragement given by the local authorities for the Grow More Food Campaign. Now proceedings have been instituted against them for their so-called encroachment on these lands. During the Grow More Food Campaign, some of the people in these areas were encouraged to start cultivation of these waste lands. These people also started certain co-operative societies for the purpose of carrying on cultivation. Now, owing to certain technical difficulties, the registration of these co-operative societies was refused and penal action is instituted against these people for having cultivated these lands under the encouragement given by the authorities themselves. Representations have now been made to the Government by these cultivators

10.20
a.m.

7th March 1955] [Sri K. M. Seethi Sahib]

that they may at least be released from the clutches of the law and be freed from penal assessment and the penal proceedings instituted by the Revenue authorities. What I would urge is that besides dropping these proceedings against those who have started cultivation, they must be encouraged to carry on cultivation and pattas should be granted to them so that they might carry on the agricultural operations and better the economic condition of the district.

“ One other matter to which I would like to draw the attention of the Government is in regard to the condition of the islanders. The islanders in the Laccadives and the Amini Divi islands are a section of our countrymen who were neglected for centuries. Now, their cause is coming up into the limelight and the Government are taking some interest in bettering their conditions. With the visit of the Governor to these islands recently, the Government are apparently taking some prompt steps to better their condition. But, I would urge the Government that there must be some promptitude in taking steps in this direction. If the steps taken are tardy, the condition of these poor people will continue to be miserable indeed and there will be no justification whatsoever for it.

“ In this connexion, I would also urge the Government that besides establishing steamer communications between the mainland and the islands, the islanders should be enabled to sell their commodities. These people make certain articles out of coconut fibre like ropes, etc., and they should be enabled to dispose of them in the open market on the mainland. Now this House would be surprised to hear that the people living in the islands are prevented by law from selling their articles in the open market. By the effect of the Regulation of 1942, the islanders are disabled from having their articles sold in the open market and they have to barter their articles for rice on the mainland. So, the ordinary right given to the citizens to dispose of their articles in the open market is denied to them and they are not able to sell their commodities to the best advantage in the open market. At least this right must be extended to them immediately till permanent steps are taken by the Government for remedying the conditions of these islanders in all directions.

“ Another matter which I would like to urge the Government is in regard to the under-representation of the Muslim community in the Revenue Department. Both in the lower grades as well as in the higher grades, the Muslims are hopelessly under-represented. This is a matter which the Government should be kind enough to take into consideration and the disabilities of the Muslims and the injustice done to the Muslim minority should come in for early redress at the hands of the Government.

“ Regarding the conditions prevailing in Malabar, we have given notice of a Cut Motion to point out that the district has been neglected. In fact, I was very glad to hear from the Hon. the Leader of the House, Sri C. Subramaniam, that no unfairness will

[Sri K. M. Seethi Sahib] [7th March 1955]

be shown to the district of Malabar. I am very happy to hear this. But what he could himself see as he admitted in his speech is that Malabar has been neglected for a very long time, I may say, for a century and more and, if that is the position, the pace at which the needs of Malabar are being met is absolutely tardy and absolutely inadequate. This is what we want to urge on the attention of Government and we do not want to make any political capital out of it. Long before the question of the linguistic provinces came up for consideration, I myself had stated on the floor of a previous Legislative Assembly that Malabar was the Cinderella of the State and was being criminally neglected. Therefore, it is not for making any political capital or with a view to buttress the demand for linguistic provinces that we are saying that Malabar is neglected. So many other demands of Malabar are not being attended to. We do not attribute any motives to the Government but the fact is there that some important works which were provided for in the last Budget have not been provided for in this Budget. Many of the road and bridges and improvements to hospitals are not included and the Building Scheme of the Government Brennen College, Tellicherry, which is the only Government College in North Malabar, for which a lakh of rupees was provided for acquisition of land in the previous Budget is completely left out. No provision has been made for the construction of buildings for this College and what I would submit is that for some of these urgent needs of Malabar, Government should find the money needed during the current year. I do not deny the fact that in the past two or three years the Government have paid better attention to the needs of Malabar and I most respectfully submit once again that the needs of Malabar should receive the sympathetic consideration of the Government."

* SRI R. S. ARUMUGAM :—"கனம் உப-தலைவர் அவர்களே, ரெவினியூ மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நில சர்ச்சாஜ் வரி மீது பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இந்த இடத்திலே பேசப்பட்டது. இருந்தாலும் இது பொதுஜனங்களிடத்திலே பிரசாரத்திற்காக உதவியாக இருக்குமே ஒழிய, வேறொன்று மில்லை. பொதுஜனங்களுக்கும் தெரியும். நாட்டிலே நல்ல காரியங்கள் செய்யவேண்டுமானால், நல்ல வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால், அதற்குப் பணம் வேண்டும். அதற்கு வரி தேவைதான் என்பதை ஜனங்களும் அறிவார்கள் என்பதுதான். அது பற்றிய எனது அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு மற்ற விஷயங்கள் குறித்துப் பேச விரும்புகிறேன்."

"கிராமங்களில் உள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானது. இந்த நாட்டுக்கே அஸ்திவாரம் கிராமங்கள் தான். ஆகவே அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் அவைகளுக்கு அடிப்படை அதிகாரிகளாக இருந்து வருகின்ற அவர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கிறது என்பதாக சாக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நீங்கள் எப்படியாவது நாங்கள் கொடுக்கும் குறைந்த சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு வேலை பாருங்கள் என்று சொல்லுவது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஏதோ பக்கத்தில் வேறொரு வருமானம் இருக்கிறது, அதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற அர்த்தம்தான் அதிலே தொக்கியிருப்பதாகத் தென்படுகின்றது. இந்த நிலையில் பரம்பரை பாத்தியதை போன்றவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டால்கூட பரவாயில்லை. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய

[7th March 1955] [Sri R. S. Arumugam]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம பெரிய தனக்காரர் என்ற பெயரோ, கிராம அதிகாரிகள் என்ற பெயரோ மாத்திரம் இருந்தால் போதுமா? அவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயர சம்பளம் உயர வேண்டாமா?

"அடுத்தபடியாக, இன்னொரு பிரச்சினையைப் பற்றியும் பலதரப்பட்டவாறு பேசப்படுகின்றது. பெரிய இனங்களை நீக்கவிட்டார்களே தவிர, சிறிய இனங்களை இன்னும் நீக்கவில்லை. அங்கு வாழும் இனம் குடிகள் இதனால் பல அல்லல்களுக்கும், தொல்லைகளுக்கும் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. நாமோ செய்கிறோம் என்று தள்ளிக்கொண்டு போகக்கூடாது. செய்யவே போகிறோம். என் உடனடியாக எல்லா இனங்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரும்படியாகச் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்."

"Other அயிட்டம் பனை என்று இருக்கிறது. சில பனைகள் புரம்போக்கு நிலங்களில் இருக்கும். சில பனைகள் இருக்கும் நிலம் ஒருவருக்குச் சொந்தம், அதில் இருக்கும்படியான பனை மற்றொருவருக்குச் சொந்தம் என்று இருக்கிறது. குறிப்பாக திருநெல்வேலி தாலுகாவிலே, விளாகம் என்னும் கிராமத்திலே ஒரு ஹரிஜனச் சேரி இருக்கிறது. அந்த சேரியின் முற்றங்களிலும், தெருக்களிலும், கொல்லைப்புரங்களிலும் பனைகள் நிற்கின்றன. நெடு நாட்களாக ஹரிஜனங்களால் அனுபவித்துக்கொண்டு வரப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட அதற்கு தீர்வை, மற்றத்தீர்வைகளோடு ஒரு கோயிலால் கட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த விஷயம் அந்தச் சேரி மக்களுக்கு தெரியாது. சமீபத்திலே கோவில்காரர்கள் அங்குள்ள பனைகளை எல்லாம் எலத்திற்கு விட்டு விட வந்தார்கள். அதனால் பலதரப்பட்ட தாவாக்கள் ஏற்பட்டன. ஷரிஜனங்கள் காம்பவுண்டுக்குள்ளும், முற்றங்களிலும் நிற்கும் பனைகளை பிறர் வந்து அனுபவித்தால் ஹரிஜனங்கள் எப்படி கஷ்டப்படாதிருக்க முடியும். ரெவினியூ அதிகாரிகள் அது விஷயமாக விசாரணை செய்து சர்க்காருக்கே ரிப்போர்ட்டும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தற்சமயம் அந்த விஷயம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. பல கிராமங்களில் இம்மாதிரி பனைகள் நிற்கின்றன. ஆகவே இந்த விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். யாருடைய நிலத்தில் பனை இருக்கின்றதோ, அவர்களுக்கே அது சொந்தம் என்றிருக்க வேண்டும். அதற்காக ஆவன செய்து, குறிப்பாக விளாகம் கிராமத்தின் விஷயமாக சர்க்கார் வசம் பேப்பர் இருப்பதால் அந்தப் பனைகள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கே சொந்தம் என உத்தரவு போட வேண்டும். அல்லது அப்பனைகளை கிரயத்துக்கு வாங்கியாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"தரிசு நிலங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சனை இருந்துகொண்டு வருகின்றது. அதை ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்கப் போவதாக கூறப்பட்டுவரப்படுகிறது. நம் நாட்டிலே இன்று அதிகமான் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தால் பிரயோஜனமில்லை. உடனடியாக அதிகாரிகளை நியமித்து, எவ்வளவு நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன, அதிலே எவ்வளவு நிலங்கள் சர்க்காரின் உபயோகத்திற்காக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை கணக்கிட்டு, மிச்சமுள்ள நிலங்களை உடனடியாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டு கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் ஊருக்கு சமீபத்திலே ஒரு ரிசர்வ் காடு இருக்கிறது. ரிசர்வ் காடு என்று சொல்லப்படுகின்றதே தவிர, அதிலே ஒரு மரமும் கிடையாது. கறுப்பு நிறமான ஆட்டை நாம் வெள்ளாடு என்று சொல்வதைப் போல் இது இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான காடுகளையெல்லாம் கூட, தரிசு நிலங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் நிலத்திலே யார் நேரடியாக விவசாயம் செய்வார்களோ அப்படிப்பட்ட நிலமில்லாதவர்கள் பார்த்து அந்த நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். நமது சர்க்கார் ஷே தரிசு நிலங்களைக் கொடுக்கவே போகிறது. என் உடனடியாகச் செய்யாமல் தாமதப்படுத்திக்கொண்டே போகவேண்டும். அது யாருக்குத்தான் நல்லது என்று கேட்கிறேன்."

[Sri R. S. Arumugam] [7th March 1955]

எனவே உடனடியாக ஜாரி செய்து கொடுக்கும்படி மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஒழியும். உழுவதற்கு அதாவது பயிரிடுவதற்கு நிலம் இல்லையே என்கிற தன்மையும் மாறும் அல்லவா?

10-30
a.m.

“ அடுத்தபடியாக அரசியல் தியாகிகள் சம்பந்தமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவிசெய்யவேண்டும். பல தியாகிகள் தங்களுடைய பணத்தை யெல்லாம் தங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் செலவழித்து விட்டு இப்பொழுது கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களால் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்த நிலங்களை தியாகிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் பிரயாசைப்பட்டு பணத்தையும் செலவு செய்து பண்படுத்தி பயிர் செய்த நிலங்கள் அவர்களை விட்டுப் போய்விட்டன. இதனால் பலருக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. சமீபத்தில் திருச்செந்தூர் தாலுகா தாய்விளை என்னும் கிராமத்துக்குப் போயிருந்தேன். அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் சாகுபடி செய்த புரம்போக்கு நிலத்தை எடுத்து தியாகிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டதால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் மனவருத்தப்பட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை உண்டாகி விடக்கூடாது. இவ்விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து தியாகிகளுக்கும் நிலம் கிடைக்க உடனடியாகப் பார்க்கவேண்டும்.

• “ இந்த நாடு ஒரு விவசாய நாடு. விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட விவசாயிகளை முதலில் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் குடியிருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக இருக்கும். அவர்கள் பல அல்லல்களுக்கும் தொல்லைகளுக்கும் உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். காலை 5 மணிக்கெல்லாம் கடன்காரர்கள் அவர்களுடைய வீட்டிற்கு வந்துவிடுகிறார்கள். விவசாயியை ஏசுகிற ஏச்சு சகிக்க முடியாது. கடன்காரர்கள் வீட்டுக்கதவைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். இப்படி விவசாயிகளுக்கு கடன்காரர்களுடைய தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் அல்லல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாதா? என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அறிந்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்காரே கடன் கொடுத்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். நான் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். அவர்களுடனேயே வாழ்ந்து வருகிறேன். அவர்கள் நிலை எனக்கு நன்கு தெரியும்.

“ அதோடு விவசாயச் சட்டம் வரப் போகிறது என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் சட்டம் ஒன்று வரும் என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நேற்று பத்திரிகையில் அந்த சட்டம் எப்படி இருக்கும் என்று அதைப் பரிசீலித்த காங்கிரசால் நியமித்த கமிட்டியார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு சில சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கமிட்டியில் துரதிருஷ்டவசமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் ஒருவரும் இல்லை. எங்கள் ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 25 ஏக்கருக்கு மேல் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாஸ்தார்கள் அதிகமாக இல்லை. நஞ்சையில் 25 ஏக்கர் வரை சொந்தப் பயிர் வைத்துக் கொள்ளலாம் எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1958-ம் வருஷத்துக்கு மேல் மூன்று வருஷத்துக்குள் சொந்தப் பயிருக்கு 25 ஏக்கருக்குக் கம்மியாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் 25 ஏக்கர் அளவு வரை வைத்துக்கொள்ளலாம். அதாவது பயிர் செய்யும் விவசாயிகளிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுவதாக தெரிய வருகிறது. அப்படி இருந்தால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் குறிப்பாக நெல்லை தாலுகாவில் பெரும்பாலானவருடைய நிலத்தை எடுத்துப் பயிர் செய்ய முடியாது. அவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்துகொண்டுதான் விடுவார்கள். அதனால் எங்கள் ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் எல்லா விவசாயிகளும் கூலிகளாக இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். பல வருஷங்களாகப் பயிரிட்டு வந்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்காமல் போய் விடும். அவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக மாறவேண்டியதுதான். இதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

7th March 1955] [Sri R. S. Arumugam]

“ ஆவடி காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் நமது நாட்டின் தலைவர் ஜவஹர்லால் அவர்கள் இந்த நாடு ஒரு சோஷலிஸ்ட் பாணியில் அமையவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை பிரேரேபித்தார். அதை நமது தமிழ் நாட்டு தலைவர்கள் காங்கிரஸ் ஆதரித்தார். அப்பொழுது லட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கு குழுமி இருந்தார்கள். அந்த பாணியில் நம் நாட்டை அமைக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவருக்கு 25 ஏக்கர் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்றும் இன்றொருவர் ஐந்து ஏக்கர் மட்டும் வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்றும் பலர் கூலிகளாக ஆகிவிட்டும் என்றும் சட்டம் கொண்டு வரலாமா? எல்லாருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் செய்தால்தான் நம் நாடு சோஷலிஸ்டிக் பாணியில் அமையும். அந்த அளவில்தான் எல்லோருக்கும் சமமாக பூமி கிடைக்கும், ஒரே சமுதாயமாக இருக்கும். ஆகவே விவசாய சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரும்போது யாருக்கும் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் விவசாயிகள் கூலிகளாகவே தான் இருக்க நேரிடும். அப்படி சட்டம் செய்யா விட்டால் பல வருஷங்களாக சட்டம் வரப்போகிறது வர வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு வரும் எண்ணப்போன்றவர்களுக்கு இது ஒரு எமாற்றத்தைத்தான் அளக்கும். வேறு எந்த விதத்திலும் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டாம். அதனால் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினையை கவனித்து விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும். நாட்டிற்கு உண்ண உணவளிக்கும் விவசாயிக்கு உண்ண உணவு சரியாகக் கிடைக்காது நாட்டிற்குத்தான் நல்லதா என்று எண்ணிப்பாருங்கள். வாரம் கட்டுக்குத்தகைக்கு நிலங்களை விவசாயிகள் பயிர் செய்து இதுவரை வந்தபோதிலும்கூட அந்த நிலங்களைத் தங்கள் நிலம் என்று விவசாயிகள் சொல்லுவார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி அவர்களைக் கூலிக்காரர்களாக்கி விடா தீர்கள். எந்த விதத்திலும் அவர்களை கூலிகளாக்கி விடக்கூடாது என்பதை இந்த இடத்திலுமீண்டும் சொல்லிக்கொண்டு நேரம் இல்லாததால் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri P. RANGASWAMI REDDIAR:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கொஞ்ச காலமாக விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சட்டங்கள் மூலமாகவும் நிலச்சீர்த்திருத்தங்கள் மூலமாகவும் செய்ய வேண்டுமென்று பேசப்பட்டு வந்தது. ஓரளவு செய்தாகி விட்டது. இப்பொழுது நில சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி பேச ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் இந்த ஆண்டு முதல் தேதிக்குப் பிறகு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நீதி நிர்வாகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. ஏற்கெனவே ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டிற்கு தலைவராக இருந்த கலெக்டர் அவர்களே இப்பொழுதும் தலைவராக இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழ் ஏற்கெனவே இருந்த அந்த டிபார்ட்மென்ட் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் அதே ரீதியில் தான் இருக்கிறார்கள். அதே சம்பளத்தில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலெழுந்த வாரியாக அவர்கள் அதிக வேலை செய்துகொண்டு வருவதாகத் தெரியும். ஆனால் பார்க்கப்போனால் உள்ளபடியே அவர்களுக்கு இப்பொழுது வேலை கம்மியாக இருக்கிறது.

“ கொஞ்ச மாதங்களுக்கு முன்பு ஆந்திர மாகாணத்தில் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்கள் கிஸ்தி செலுத்த வேண்டாம் என்றும் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அம்மாதிரி நம் மாகாணத்திலும் ஐந்து ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்களிடமிருந்து கிஸ்தியை வசூலிக்கக் கூடாது என்று நாமும் உத்தரவு போட வேண்டும். அப்படி செய்தால் ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டில் வேலை மிச்சப்படும். ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டில் ஏற்படும் ஸ்டேஷனரி செலவும் சர்க்காருக்கு மிச்சப்படும். இவ்விதம் செய்தால் இப்பொழுது போடப்போகும் ரூபாய்க்கு இரண்டாறு வரி விதிப்பு ரூ. 5-க்கு குறைந்த பட்டாதாரர்களுக்கு போட இயலாமல் போய்விடும். நாலைந்து ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்களிடமிருந்தும், ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிட

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [7th March 1955]

யிருந்தும் கிஸ்தி வாங்குவதும் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதாகாது. அதைப்பற்றிய வேலைகள்தான் ரெவினியூ இலாகாவில் அதிகமாக இருக்கும். இப்பொழுது நிர்வாகத்தை நீதியிலிருந்து பிரித்த பிறகு ரெவினியூ அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியான ஓய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக தக்காவிக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு அவர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும். வருஷக் கடைசியில் ஜமாபந்தி காலங்களில் பட்டா மாறுதல்களுக்கு மனுச் செய்துகொண்டால் அதை உடனடியாக பைசல் செய்யவேண்டும். வீண் காரணங்களைக் காட்டாமல் அவ்வப்போது பட்டா மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும்.

“ இப்பொழுது கிணறு மான்யத்திற்கு என்று 5 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் வரை சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். எதிர் பார்த்த முழு பலன் ஏற்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் பல விதங்களில் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. அதை நிறுத்த வேண்டும். உரம் போன்றவைகளை விநியோகிப்பதில் சரியாக நடைபெறவில்லை. அதை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்யவேண்டும். அப்படி விநியோகம் செய்தால்தான் விவசாயிகள் நன்மை அடைவார்கள். அதன் மூலம் கள்ள மார்க்கெட்டையும் ஒழிக்க முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி 10-40 a.m. இன்று காலை தினசரித் தாளில் 4, 5 கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன. ஹைதராபாத் ராஜ்யத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்த விவரங்கள் அதில் அடங்கியிருக்கின்றன. 1950-வது ஆண்டு ஹைதராபாத் ராஜ்யத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தென்றும், கடைசியாக 1954-ம் ஆண்டில் அச் சட்டம் திருத்தம் செய்யப்பட்டது என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிலக் கணியை (land census) எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்குப் பழைய கதை யொன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு இன்ஜினீர் ஆற்றில் இறங்குவதற்கு முன் அந்த ஆற்றின் சராசரி ஆழம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்து ஆற்றில் இறங்கின கதையைப் போல் நம் ராஜ்யத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும் விஷயம் முடிந்து விடுமோ என்ற ஐயம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எழுகிறது. ஒரு ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் 1:2, ஏக்கரா புஞ்சைக்கு சமம் என்ற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு ‘பூல்ஸ் காப்ஸ்’ சைஸ் பேப்பரில் நான்கு பக்கங்கள் கொண்ட கேள்வி பதில் தயார் செய்து வருகிறார்கள். ஒன்று, இரண்டு ஏக்கரா புஞ்சை நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கரா நஞ்சை சமம் என்று கணக்குப் பார்த்தால் பின்னால் நிலங்கள் விநியோகம் செய்யும்படியான முறை அனுஷ்டானத்திற்கு வரும் போது இன்ஜினீர் ஆற்றில் இறங்கின கதையாகி நிலச்சீர்திருத்தமே அடியோடு மூழ்கிவிடக்கூடும் என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மொத்த நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, தரிசு நிலங்கள் எவ்வளவு, மொத்தம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் (agricultural manual labourers) எவ்வளவு, இன்டஸ்ட்ரியல் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு, தொழிற்சாலைகளில் இருக்கின்ற உழைப்பாளிகள் எவ்வளவு என்பதை யெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து நிலங்களை உள்ளபடியே ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சக்திக்கேற்ற படிவிவசாயம் செய்வதற்கு மட்டும் தான் கொடுக்கவேண்டும். Tiller is the owner of the soil என்பது அனுஷ்டானத்தில் வைக்கப்படவேண்டும். 25 அல்லது 50 ஏக்கரா ceiling என்ற நிர்ணயம் செய்யப்படமாட்டாது என்ற கொள்கையை அனுசரித்து அடிப்படையாக வைத்து ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனவனுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து நிலத்தைப் பிரிப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் அந்த முயற்சி ஒன்றுதான் கடைசிவரை நிலையாக நின்று நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்குப் பயன் படுமேயல்லாது வேறு வகையில் முடியாது.

[7th March 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

“ பழைய காலத்தில் ஒரு கதை உண்டு. ஒரு சமஸ்தானத்தில் ஒருவன் எலுமிச்சம் பழம் அளவு தங்கம் வைத்திருந்தான். ‘நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஜனங்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்’, என்று அந்த சமஸ்தானத்து ராஜா அவனைப் பார்த்து கேட்டார். அதற்கு அவன் சொல்கிறான், ‘மகா ராஜா! எலுமிச்சம் பழம் அளவு தங்கம் இல்லாதவன் ஒருவன் கூட ராஜ்யத்தில் இல்லை’ என்று சொன்னான். ராஜாவும் அது உண்மை என்று நம்பி இருந்துவிட்டார். கொஞ்ச நாள் கழித்த பிறகு அவன் வைத்திருந்த தங்கத்தை, மந்திரி ஆட்களை வைத்து, எடுத்துக்கொண்டு போய் விட்டானாம். அப்பொழுது ராஜா கேட்டபோது ‘ஒரு பிச்சைக்காரப் பயலா வது கடுகளவு தங்கம்கூட நமது சமஸ்தானத்தில் வைத்திருக்கவில்லை’ என்று அவன் சொன்னானாம். அதுமாதிரிதான் இருக்கிறது நமது ராஜ்யத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும் விஷயம்.

“ எல்லா ஜில்லாக்களிலும் எல்லா ஊர்களிலும் எந்தெந்த மிராசுதார் எந்தெந்த நிலச்சொந்தக்காரர் அவரவர்களுக்கு எந்த அளவு நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுதான் ceiling fix பண்ணினால் தேவலை என்ற பெரிய மனப்பான்மை வந்துவிட்டது. 25 ஏக்கரா ‘வீலிங்’ வைத்தால் தேவலை, 50 ஏக்கரா ‘வீலிங்’ வைத்தால் தேவலை என்று அவரவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் அளவை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அபிப்பிராயம் சொல்லும் ஒரு பெரிய மனப்பான்மை இருக்கிறதேயொழிய tiller of the soil தான் owner of the land ஆக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையை ஒருவராவது சொல்வதில்லை. கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு அம்மாதிரி தகவல் வந்ததோ என்னமோ எனக்குத் தெரிந்தவரை அம்மாதிரி இல்லை. யார் tiller of the soil என்பதை முதலில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

“ திருவாங்கூர்-கொச்சி, ஹைதராபாத், காஷ்மீர் ஆகிய பல ராஜ்யங்களில் பலவிதமான முறைகளில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு அமல் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் குத்தகை, வாரம் முதலிய விஷயங்களில் அங்கங்குள்ள நிலைமைக்கேற்றபடி வித்தியாசம் இருக்கலாம். அகில இந்திய ரீதியிலும், மாகாண ரீதியிலும் நிலச்சீர்திருத்தம் விஷயத்தில் ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையிலே நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்ற நியதி இல்லாவிட்டால் மாகாணத்திற்கு மாகாணம் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆனால், நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு ‘கொண்டுவரப் போகிறோம்’ என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதினால் கிராமங்களிலே விவசாயம் தடைபடுகிறது. குத்தகைதாரர்கள், பங்குனியில் கொடுக்கவேண்டியதை சித்திரை, வைகாசி வரையில் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். மிராசுதார்கள் என்ன நினைக்கிறார்களென்றால் குத்தகைதாரர்களை தங்களுடைய நிலத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் 4, 5 வருஷங்களுக்கு விட்டுவைத்திருந்தால் எங்கு occupancy right-க்கு claim ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று நினைத்து, குத்தகைதாரர்களையும் வாரம் தாரர்களையும் அடிக்கடி மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். குத்தகைப் பத்திரம் எழுதிக்கொள்ளாமல் ஏதாவது ஒரு சீட்டில் எழுதி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் வந்துவிட்டால் 4, 5 வருஷங்கள் தொடர்ச்சியாக ஒரு நிலத்தைக் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிக்கு நிரந்தரமாக அந்த நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடவேண்டி ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று நினைத்து குத்தகைதாரர்களை மாற்றுவது, குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்வது ஆகிய கெடுபிடி வேலைகளில் மிராசுதார்கள் இறங்கிவிடுகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு முன்பு பல தடவை மந்திரிகள் அதைப் பற்றி பேசி பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால், இதேமாதிரி நிலைமை நீடிக்குமேயானால் 4, 5 மாதங்களில் இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயமே சரியானபடி நடக்காது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. 50 சதவிகிதம் விவசாயம் இந்த ராஜ்யத்தில் குறைந்துவிடுமோ என்ற பயம் என்னைப்போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் உடனடியாக சரியாகப் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். ஏனென்றால் இதைப்பற்றி

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [7th March 1955]

அதிக அளவிற்கு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக நிலச்சீர் திருத்தம் நல்லமுறையில் கொண்டுவரப்படாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கும் விவசாயத்திற்கும் நன்மை செய்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் பேச்சளவிலும் எட்டளவிலும்தான் முடியுமேதவிர வேறொன்றுமில்லை.

“ ஜில்லா தலைமை அதிகாரிகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு மனமாறுதல் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னது 100க்கு 100 உண்மை. விவசாய இலாகா, மராமத்து இலாகா, இன்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா, ரெவினியூ இலாகா கால்நடை இலாகா ஆகிய எந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட இவைகளெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் பலதுறைகளில் உபகாரம் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களேயொழிய அந்த உதவியானது காலாகாலத்தில் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஒரு பசுவுக்கு வியாதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு விவசாயி கால்நடை டாக்டரிடம் போய்ச் சொல்லிவிட்டுவந்தால், அந்த விவசாயி ‘ டாக்டர் வருவார், வருவார் ’ என்று காத்திருந்து பயனில்லாமல், பசுவும் இறந்துவிடும், அந்தப் பசுவைப் புதைத்தும் விட்டிருப்பான், அதற்குப்பிறகு அந்த ‘ வெடரினரி டாக்டர் ’ வருவார். அந்த முறையில்தான் ஒவ்வொரு இலாகாவும் ஏறக்குறைய நடந்துவருகிறது. ஜில்லாவிலுள்ள Hea.s of Departments விவசாயிகளுடைய நலனை மனதில்வைத்து எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லை. அதிகாரிகளும் அதேமாதிரிதான். கிணற்றில் தண்ணீர் வரவில்லையென்று குழி போடுவதற்கு ‘ பவர் ட்ரில் ’ வேண்டுமென்று கேட்டான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதனால் அவனுக்கு பலன் ஏற்பட்டதோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம். ஆனால், அந்தப் ‘ பவர் ட்ரில் ’ ஐ என் வர வழைத்தோம்? பவர் ட்ரில் வேண்டவே வேண்டாம், அது கையைவிட்டுப் போனால் போதும் ’ என்ற அதிர்ச்சிதான் விவசாயிக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. 4,000, 5,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வேலை செய்துவிட்டு பவர் ட்ரில் கையைவிட்டுப் போனால்போதும் என்ற நிலையில், அதைத் திருப்பி அனுப்பிவிட முயற்சிக்கிறான். அதனால் கிணற்றில் குழிபோட்டு தண்ணீர் ஏற்பட்டு விவசாயிக்கு வசதி ஏற்பட்டது என்ற அளவில் திருப்தியில்லை என்று சொல்லி, இந்த இரண்டு வெட்டுப்பிரேண்களையும் நான் ஆமோதிக்கிறேன்.”

10-47 a.m. SRI A. IYANAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் ஏராளமான ஹரிஜனங்களும் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளும் நாளுக்கு நாள் காலியாய்க் கிடக்கும் நிலங்களைப் பண்படுத்தி உழுது சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சாகுபடி செய்து வரும்போது நமது சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அவர்களை நிலத்திலிருந்து உடனடியாக வெளியேறும்படி ‘ எலிக்ஷன் ’ உத்தரவு போட்டு உடனே காலி செய்யச்சொல்லி நோட்டீஸ் கொடுத்ததாக அவர்கள் ரிகார்டு செய்துகொண்டு, அந்த விவசாயிக்கும் தெரியாமல் மறைமுகமாக வைத்துக்கொண்டு, எப்பொழுது பயிர் சாகுபடிக்கு பக்குவமான நிலையில் இருக்கிறதோ அந்தத் தருணம் பார்த்து உடனே அறுவடை செய்து அந்த விவசாயியை மிகவும் நஷ்டத்திற்கு ஆளாக்குகிறார்கள். ரெவினியூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் : நிலமில்லாத ஏழை விவசாயி ஆட்சேபகரமான இடத்தில் பயிர் செய்திருந்தாலும்கூட அந்த நிலத்திலிருந்து சர்க்கார் உடனடியாக காலி செய்யச் சொல்லி சர்க்காருக்கு எப்பொழுது தேவையோ அப்பெழுது அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், அதுவரையில் எந்தெந்த இடத்தில் யார் யார் வெள்ளாமை செய்தாலும் அதைப் பறிமுதல் செய்யக்கூடாது என்றுசட்டம் போட்டால் தான் காங்கிரஸ் சர்க்கார் நேர்மையாக நடக்கிறதாக எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படும். ஆகையால், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏழை விவசாயிகள் வேளாண்மை செய்யும் விஷயத்தில் உதவி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7th March 1955] [Sri A. Iyanar]

“ விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மாடுகள் வாங்கவும் நிலத்தைச் சீர்திருத்தவும் மற்ற உதவிக்காக கடன் வேண்டுமென்று விவசாயிகள் மனுக்கள் கொடுத்தால், அவைகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கடன் கிடைப்பதற்கு அதிக நாள் பிடிக்கிறது. பல தடவைகள் விவசாய வேலையை விட்டுவிட்டு, தாலூகா கச்சேரிக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் அலைந்து திரியவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியும் பணம் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகள் பெருத்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, இதுவிஷயத்தில் என்னசெய்யவேண்டுமென்றால் அந்தந்த தாலூகாவிலுள்ள தாசிஸ்தாரோ, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ எந்த கிராமத்திலிருந்து மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவோ அந்தக் கிராமத்திற்கு நேரில் சென்று, அந்த ஊரில் தாங்கள் வந்திருப்பதாக தண்டோரா மூலம் ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்து, பகிரங்கமான இடத்தில் அவர்கள் மூகாம் போட்டு, அந்த இடத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தொகை பட்டுவாடா செய்தால் நேர்மையான வழியில் விவசாயிகளுக்குப் பணம் போகிற தென்ற நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு இடம் உண்டு.

“ விவசாய இலாகாவில் உரம் சப்ளை செய்வதற்கு மனு கொடுக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள டி.மான்ஸ்டிரேட்டர்கள் மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, அந்த ஜில்லாவிலிருந்து உரம் வந்து சேர 2 அல்லது 3 மாதங்கள் செல்லுகின்றன. அப்படி வந்தாலும் ஒரு தடவை 2,000 ரூபாய்க்கு மேலே ‘ சாங்ஷன் ’ செய்வது இல்லையாம். பட்டுவாடா செய்யும் விஷயத்திலும் விவசாயிகளுக்கு பல விதத்திலும் தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ரூ. 2,000க்கு மேல் அந்தந்த டி.மான்ஸ்டிரேட்டர்களே ‘ சாங்ஷன் ’ செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ கூட்டுறவு முறையிலே வீடு கட்டும் திட்டம் நடந்துவருகிறது. சில இடங்களிலே வீடுகள் கட்டியிருப்பதைப் பார்த்தேன். 5,000, 7,000 ரூபாய் என்று பணம் செலவழித்துத்தான் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றனவே ஒழிய, நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கோ அல்லது சாதாரணக் குடியானவர்களுக்கோ வீட்டு வசதி அளிக்கப்படவில்லை. தற்போது இருக்கிற நிலையிலே, சுமார் ரூபாய் 2,000க்குள் வீடுகள் கட்டினால் போதும். ரூ. 5,000, ரூ. 7,000 செலவழித்துக்கட்டப்படும் வீடுகளுக்குத்தான் சர்க்கார் உதவி செய்துவருகிறார்கள். ரூ. 2,000க்கு மேல் சர்க்கார் கடன் கொடுப்பதில்லை என்று ஒரு விதி ஏற்படுத்துவது நல்லது.

“ பல இடங்களிலே ‘ அர்பன் பாங்குகள் ’, ஜில்லா பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதாவது தேர்தல் நடந்தால், (Director) அவர்களுக்குச் சௌகரியமான தேதியைக் குறிப்பிட்டு, இஷ்டப்படி மெம்பர்களை வரவழைத்து தேர்தல் நடத்துகிறார்கள். அப்படி நடத்துவதினால், அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அதிகாரிகளாக வந்துவிட இடம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத் தேர்தல் மாதிரி சர்க்கார் அதிகாரி இருந்து தேர்தலை நடத்தினால் மிகவும் நன்றாக யிருக்கும்.

“ கிராமப்புறங்களிலே காடுகளிருக்கின்றன. காடுகளிலேயிருந்து ஜனங்கள் விறகு கொண்டுவரப்போனால், அங்கேயுள்ள காட்டிலாக்கா சிப்பந்திகள் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். பட்டுப்போன மரங்களை வெட்டுவதற்குக் கூட ஜனங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. பட்டுப்போன மரங்களை வெட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், கிராம மக்களுக்குச் சொந்தமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டாலும் கூட, காட்டிலாக்கா சிப்பந்திகள் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்தப் பட்டாதார்களுக்கு அநேக இடஞ்சல்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் அவர்களுடைய பட்டா நிலத்திலிருந்து மரங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு வழிவகை செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri A. Iyanar] [7th March 1955]

“ அடுத்தபடியாகக் கல்வித்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் . . . ”

DEPUTY SPEAKER :—“ இது பொது விவாதம் இல்லை. காடு, கல்வி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் வராது. கல்வி மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது கல்வி இலாகா வைப் பற்றிப் பேசலாம்.”

SRI K. T. RAJU :—“ பொது விவாதத்தின் போது கனம் அங்கத்தினருக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை.”

SRI A. IYANAR :—“ நான் சில பேரைக் கேட்டேன். ஜில்லா நிர்வாக சம்பந்தமான மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது, எல்லா வற்றையும் பேசலாம் என்று சொன்னார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ காட்டிலாக்கா மான்யம் தனியாக விவாதத்திற்கு வருகிறது. அதே போல் கல்வி மான்யமும் தனியாக விவாதத்திற்கு வருகிறது. இப்பொழுது அவைகளைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. கனம் மந்திரி அவர்களும் பதில் சொல்லுவது சாத்தியமில்லை.”

SRI ARTHANARESWARA GOUNDER :—“ On a point of order Sir. கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதே கஷ்டமாயிருப்பதால், ஒரு சில ‘டிமாண்டுகள்’ விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது, அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டிய விஷயங்களைப் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் நன்றாகியிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order.”

* **SRI P. CHELLATHURAI :—**“ On a point of information, Sir.” இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, ஒவ்வொரு ஜில்லா விலும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரி என்று ஒருவர் இருப்பதினால், கல்வி சம்பந்தமாகப் பேசலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ கல்வி மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசலாம். ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் அது வராது. இப்பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. கனம் மந்திரி அவர்களும் பதிலளிக்க மாட்டார்கள்.”

10-55 a.m. * **SRI M. NARAYANA KURUP :—**“ Mr. Deputy Speaker, Sir, land revenue reform and agrarian reform are two of the major casualties of the post-Independence era. Now that Congressmen are celebrating the silver jubilee of the Karachi Resolution, I hope that these two important problems will be given their due consideration. In the matter of land revenue, we have not moved far from the days of Raja Todarmall, though there have been committees, one after another, to go into this question. Even the Subramaniam Committee which went into the question of land tenures in this State, has remarked that the land revenue system obtaining in the State is not a scientific system of taxation. It is stated that the Government have nominated particular individuals only in order that they may be liable to pay the land revenue due to the Government. It has been observed that the revenue which the individual pays is neither on his income nor is it true that he is the owner of the property on which he pays the tax. We know that in many cases civil courts have held that the pattadars have nothing to do with the ownership of the land. In the days of struggle for freedom, we gave the agriculturists to understand that

7th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

immediately after independence was got, the whole structure of rural taxation would be overhauled and the unscientific system of land revenue obtainable then, would be replaced by a graded agricultural income-tax. They were also made to understand that the poor pattadars or landholders would be completely exempt from it. But that era never seems to come and even the latest report of the Taxation Enquiry Commission confirms our fear that the Governments in the country are not likely to revise the land revenue system now obtaining. Even if the Government think that a basic taxation on land is necessary for the sake of getting revenues to the State, I would request them to revise their taxation structure in such a manner that only the smallest incidence may fall on the poorest owners of land and that an increasing burden may be placed only on those who are capable of bearing that burden.

“ Sir, coming to agrarian reform, the Taxation Enquiry Commission, to which I have already referred, has observed that there has been a slight shifting in the income level of the urban and rural sectors. But it is emphatically of the opinion that as between the various sectors of rural economy, the condition of poor agriculturists has remained static. In other words, there has been no progress towards the goal of economic equality in the rural areas. Why? The answer is obvious. This Government have failed to introduce tenancy reform and agrarian reform which would improve conditions in the rural areas by making the poor people earn a higher income and lowering the existing income at the higher level. Therefore, if we want to achieve a socialistic pattern of society, it is inevitable that the condition in rural areas, which comprise 80 per cent of our country, must be improved first and economic equality aimed at in that sector. So far, after seven years of freedom, no attempt has been made even to make a show of progress towards the goal of economic equality in rural areas. We are calling it as revenue administration. It is the most important limb of the Executive. It comes in almost at one stage or other in every department at the district level. I wish to point out that there is absolutely no co-ordination at the district level between the various departments of Government. Sir, if land acquisition proceedings are initiated for the purpose of a school or for the purpose of giving house-sites for Harijans, they are in the Collectorate and the various departments concerned for a number of years. They are not touched upon because the officials would say that they have no staff. It seems it is not their concern. We have had personal experience in this matter. Take for instance the recent occurrence when the Treasury Officers failed to pay or honour the bills of elementary education teachers. It may be that in order that payment may be made quickly, a few additional hands could have been appointed. But that does not mean that it is the function of these clerks only to make payments and when the Government introduced payment by money-order, these additional hands had to be disbanded. Curiously enough the Treasury Officers, because these clerks were disbanded, refused to pay or order the payment to these elementary school teachers. These Treasury Officers refused to pay because

11
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [7th March 1955]

the additional hands were disbanded. Government ought to have taken prompt action then and there. These people work in water-tight compartments and at the district level, the control is in the Revenue department but those people say it is not their concern but it is concern of the Co-operation or Irrigation or Harijan or Education Department. This sort of non-co-operation must be put an end to and there must be the highest possible co-operation at the district level between all these departments so that the delay and red-tapism now prevalent may be avoided as far as possible.

“When we think of the district administration, we have to think of the lowest category of officials. I do not want to expatiate on them because so many references about them have been made. The conditions of the village officers have considerably changed. At a certain stage and in the early times, these village officers were drawn from landlords and people from respectable families when the village officer's post was considered to be a honour and when these people considered it a honour to be the village headman. Now the condition has completely changed and these village officers have been making request after request for bettering their condition. We know that the village officials have to cater to the needs of the various departments. Not a day passes before some official belonging to one department or the other fails to visit the village and the village officer concerned has got to attend to that officer and to do what he asks him to do. Besides these, the additional work of land census has also been put on the shoulders of these village officials. It is curious to note that when the Government have appointed several Deputy Tahsildars for the purpose of supervising the work of land census, they have not appointed any additional hands to undertake this work of land census but had asked the village officials to undertake this additional burden of working out the land census. Not only that. The Government have also asked these village officials to do this complicated work within the minimum time possible. Sir, we have been reminded of the orders coming to a village official from a Tahsildar. The order would come on the 31st morning saying that the report must be ready the very evening or, it may be, in a few days. After all we should remember that these works have to be carried out in the villages. I know in Kozhikode taluk more than 100 village accountants have been suspended because they did not finish the village census within the time stipulated. If I remember correct, the Tamilnad Village Officers' Association has represented to this Government that they may be given extension of time to submit the land census figures. If paper reports are correct, Government have agreed to their representation. Sir, this is the first case of its kind when the village officers are asked to attend to this complicated work. Their demand is modest. They may be classified; as they stand at present, as the last grade servants in the Government category. That is but fair.

“I shall now come to the subject of medical and educational concessions. Because that educational concession has been now

7th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

extended to all poor children up to III Form, they may feel satisfied. With regard to medical aid, it may be that there is absolutely no dispensary or medical institution in the village to cater to their needs. However they will have a good feeling when they have been also classified as Government servants. As it is to-day they are attending to Government work. They cannot stand for pan-chayat or any kind of election. But at the same time they are bound by the rules of Government service. That is too bad a condition which requires the attention of Government.”

Sri A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே வரி மேல் வரி விதித்து, விவசாயக் குடும்பங்களை நாசம் செய்யும் அளவிலேயிருக்கிற நமது அரசாங்கம் சிறிய விவசாயிகளின் நிலைமையை உயர்த்த எதுவும் செய்யவில்லை. பெரிய விவசாயிகளுக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படும் விவசாய வருமான வரி, ரூபாய்க்கு இரண்டரை ‘சர்சார்ஜ்’ வரி போன்றவைகள் யெல்லாம் சிறிய விவசாயிகளையும் சுட பாதிக்கிறது. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களில் பலர் கிராம முன்சிப் ஆக இருப்பார்கள்; அல்லது கர்ணத்தின் சொந்தக்காரர்களாயிருப்பார்கள்; அல்லது ரெவென்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இனத்தைச் சேர்ந்தவராக யிருப்பார்கள். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சிறிய தொகை வரி போடுவதும், சிறிய விவசாயிகள், அதாவது 1 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்களுக்கு, அதிகப்படி வரிபோடுவதுமாக யிருக்கிற முறையினாலே, சிறிய விவசாயிகள் துன்பத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு பம்பு செட்டுகள், bulldozerகள் முதலிய இயந்திரங்கள் வசதி கொடுக்கப்பட்டு, தக்காவிக்கடன்களும் கிடைப்பதினால், அவர்கள் நிலங்கள் வளம் பெருகின்றன. ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழ் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, பம்பு செட்டுகளோ, விவசாயக்கருவிகளோ கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஜப்பானில் சிறு நில விவசாயிகளுக்கு வசதிகள் கொடுப்பதால் தான் அங்கே உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த நாட்டில் சிறிய விவசாயிகள் மீதே வரி சுமத்தப்படுவதினால், அவர்கள் நசிந்துகொண்டே வருகிறார்கள். கெடுகாலத்திற்கு முன்பே வரிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. வறுமையின் காரணமாகக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், நீதி மன்றங்களிலே குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சிறை தண்டனையும் விதிக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் இரண்டு பேர்கள் வரிகொடுக்க முடியாததன் காரணத்திற்காக சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமிருக்கிறதே ஒழிய, சம்பந்தப்பட்ட மனிதனை ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கு என்ன அதிகார மிருக்கிறது?”

“விவசாயம் பெருகவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயம் செய்கின்ற மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களையும், மற்றும் தரிசு நிலங்களையும் கொடுக்கவேண்டும். பல ஆண்டுகளாகவே அவர்கள் இந்த மாதிரி நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று கேட்டால், அதற்குத் தகவல் கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதும் கிடையாது. பம்பு செட்டுகள், விவசாயக் கருவிகள் கொடுக்கப்பட்டனவா என்று கேட்டால், அதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் கிடையாது.

“ஆத்தூர் தாலுக்காவிலேயுள்ளவர்கள், ‘சென்னை சர்க்கார் விவசாயச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று கேட்கிறார்கள். ஏன் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சர்க்காரைக் கேட்டால், அதற்குச் சரியான பதில் கிடையாது. ‘சட்டம் கொண்டுவருகிறோம், சீக்கிரத்தில் செய்து விடுவோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரே ஏமாற்றுப் பேச்சாகயிருக்கிறது.

[Sri A. Ratnam] [7th March 1955]

“ இந்த நாட்டிலே கரம்பு நிலங்கள் என்ற பெயராலே ஒரு சில ஏக்கர் நிலங்கள் பங்கிட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது? ஹரிஜனங்களுக்கோ, நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கோ அந்நிலங்கள் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன்? இந்த நாட்டைப் பாதுகாக்க அவர்களில் பலர் மிலிடரிக்கு சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களும் இன்று என்ன நிலையில் இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் தரிசாகத்தான் கிடக்கின்றன. அரசாங்கத்தார் விவசாயிகள் பயிரிட முடியாமல் விட்டு விட்டு ஓடி விட்டனர் என்று குற்றம் சாட்டுகின்றனர். நான் சமீபத்திலே மணிவிழுந்தான், காதம் பட்டு, புளியங்குறிச்சி, ஆத்தூர் ஆகிய இடங்களுக்கு சென்று வந்த போது கண்டது என்ன? ஏன் பயிரிடாமல் அவர்கள் விட்டு விட்டார்கள்? அங்குள்ள கோவாப்பேரடிவ் சொசைடி அவர்களுக்கு சரியான வசதிகளைச் செய்து தரவில்லை. ஒரு கிடையாது; விதை கிடையாது. எனவே வெளியேறினார்கள். அப்படி அவர்கள் வெளியேறினார்களே என்று அவர்களை சும்மா விட்டார்களா? அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டி சர்க்காரால் இவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே சர்க்காருக்கு இவ்வளவு தொகை சேரவேண்டுமென்று சொல்லி அதனால் பலர் சிறைச் சாலைக்குத்தான் சென்றிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்த விதமான நிலையும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இன்னும் அந்த நிலங்கள் தரிசாகவே கிடக்கின்றன.”

SRI K. V. RAMASAMI :—“ On a point of order, Sir. பிரசங்கத்தைக் கேட்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister for Revenue has just gone out to refresh himself and he will be returning shortly. The Government Whip is here and he is taking note of the points for passing on to the Minister.”

1-30
p.m.

SRI A. RATNAM :—“ அது மட்டுமல்ல. ஆத்தூர் தாலுகா விலே யாரும் கரம்பு நிலங்களில் பயிர் செய்து கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கத்தார் கூறிய போது, அங்குள்ள நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்து ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். நல்ல மக சூலில் இருக்கும் போது திடீரென்று குறுக்கிட்டு, நீங்கள் சுவாதினநாம தார்களே ஒழிய உங்களுக்கு பட்டா கிடையாது என்று அந்நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள். மகசூலில் இருந்த பயிர்களை அறுவடை செய்யக்கூட விடவில்லை. அப்படி அந்நிலங்களிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, அந்நிலங்கள் எதற்கும் உபயோகப்படாமல் தரிசாகவே கிடக்கின்றன. இதையெல்லாம் என்ன செய்யப்போகின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. இம்மாதிரி ஆத்தூர் தாலுகாவில் மட்டுமல்ல. அடுத்தள்ள புளியங்குறிச்சியிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அடுத்தள்ள, சோஹரம் என்ற கிராமத்தில் அங்குள்ள கர்ணத்தினால் ஹரிஜனங்களுக்கு பல கொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. பத்து பேருக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எந்த அளவிலே இருக்கின்றன என்பதை பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் உழுது பயிரிடுகின்றார்களே தவிர பூரண சுதந்திரமில்லாமல் அடிமைகளாக இருந்து கொண்டேதான் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இழுப்பான் என்ற இடத்திலே தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக கேட்டுக்கொண்டு வந்தும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ரூபாய் 60 கொடுத்தும் மனுச் செய்யப் பட்டுள்ளது. ஆனால் யாருக்கு அந்நிலங்கள் கிடைக்கின்றன? திரு. கக்கன் போன்றவர்கள் சிபார்சு செய்தால், அதுவும் 60 ரூபாயோடு, 60 ரூபாய் லஞ்சமாக சேர்த்துக்கொடுத்தால் 6 சென்ட் நிலம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதோடு அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு, தாசிஸ்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் ஒழங்குபடுத்த, குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுகாவிற்கு, ஆங்காங்கு ஒரு ஷப்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்து ஒழுங்கு செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

7th March 1955] [Sri A. Ratnam]

எதோ 100 குடியானவர்களுக்கு நிலங்கள் பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டால் போதுமா? அந்த அளவிலே தான் இன்று நிலச்சீர்த்திருத்தம் என்று சொல்லப்படுவது இருக்கின்றது. இதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து, வேண்டிய சீர்த்திருத்தங்களைச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அதுமட்டுமல்ல. ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும், அதைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரால் ஏதாவது சாக்குபோககு சொல்லப் படுகிறது. அவர்கள் சுவாதினமாக அனுபவித்துக்கொண்டு வந்த நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டால், அந்நிலம் இப்போது சமூக சீர்த்திருத்தத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்நிலம் உப்புப் பயிரிட ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் சட்ட சம்பிரதாயத்தில் ஏதாவது குற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லி ஹரிஜனங்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்காதபடி தட்டிக் கழிக்கப் படுகின்றார்கள். ஆகவே தான் உண்மையில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமானால், தனிப்பட்ட ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்கள் நியமித்து உருப்படியான முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.”

“ அதோடு மட்டுமல்லாமல், வரிக்கொடுக்காமல் இருக்கும் கோவில் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்துத் வலாம். முன்பு கோவில்களையெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களாகக் வேண்டுமென்று கூறியது போல், கோவில் நிலங்களையெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு பங்கிட்டு கொடுப்பது என்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியுமே தவிர, 5 ஆண்டு திட்டம் அல்லது 10 ஆண்டுத் திட்டம் முதலியன போடுவதால், அத்திட்டங்கள் எந்த விதத்திலும் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படாது என்று கூறிக்கொண்டு நேரமில்லாக் காரணத்தால் இதோடு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI ANTHONY PETER :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கீளே, இந்த சபையிலே கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கோருகின்ற வருவாய் இலாகா மதிப்பீடு இனம், மற்றுமுள்ள மான்யக் கோரிக்கைகளை நான் ஆதரிக்கின்றேன். சர்க்கார் மக்களுக்கு நன்மையை செய்வதற்காகத்தான் வருவாயைப் பெருக்குகின்றார்கள். அதற்காக வரி போடுகின்றார்கள். வழக்கம் போல இவ்வருஷம் அதிகமான வரி இல்லாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டு புதிய வரிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே குறிப்பாகக் குறை சொல்லப்படுவது நில வருமான வரியாகும். அதாவது ஏற்கனவே இருக்கும் வரியின் பேரில் ரூபாய்க்கு 2 அணு வரியாகும். இந்த வரியைப்பற்றி இச்சபையிலே எதிர்ப்புக்குரல் எத்தனையோ எழுப்பப்பட்டதென்றாலும், அரசாங்க நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானாலும் சரி அதிர்ப்தியடைந்த மக்களுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமானாலும் சரி வரி வசூலிக்க வேண்டியது அவசியமே. மக்களும் அவ்வரிச் சமையை மனதாற ஏற்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு தகுந்த வாறு அனுசூலம் அடைந்திருக்கிறார்களோ என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக காடாரம்பப் பிரதேசத்திலே கஷ்டப்பட்டு உழுது, அதிகச் செலவுடன் விவசாயம் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் இன்று உற்பத்தி அதிகரித்திருந்தாலும் விலைவாசி வீழ்ந்து விட்டது. இதனால் அப்பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் ஏனைய இடங்களில் இருப்பவர்களை விட எத்தனையோ கஷ்ட நிலையில் வரி கொடுக்க நேரிடுகிறது. அப்படி கஷ்டப்பட்டும் வரி கொடுக்க முன்வரும் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். பொதுவாக அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த உதவுகின்ற ‘தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக இப்பிரதேசங்களில் கொண்டு வர வேண்டும்.”

“ சமயா சமயங்களில் இம்மாகாண சர்க்காரும் இயன்ற வரை உதவி செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இப்போது சர்க்காரால் ‘விவசாயிகள் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம்’ கொண்டு வரப்பட்டு அமுலில் இருந்து வருகிறது. இதனால், கடன்பட்ட விவசாயிகளின் கஷ்டம் ஓரளவு நீங்கி ஒரு

11-17
a.m.

[Sri Anthony Peter]

[7th March 1955]

11-21
a.m.

சிலருக்கு பலனேற்பட்டாலும், மறு புறத்தில் அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். தனிப்பட்ட நபர்கள் கடன் கொடுக்க தயங்குவதோடு, இதனால் எத்தனையோ பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் உத்தேசித்து மேலும் அவர்களுக்கு போதிய கடன் உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். ஆஸ்பத்திரி வசதி, நீர்ப்பாசன வசதி ஆகியவைகளை காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தால், கிராம மக்கள் வரி கொடுக்கவோ, சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கவோ தயங்கமாட்டார்கள். இந்த கிராமப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் மக்கள் அநேகமாக ஆடம்பரச் செலவுகள் செய்யாவிட்டாலும், அனாவசிய சிலவுகள் சில செய்துகொண்டு தான் வருகின்றார்கள். முக்கியமாக பொதுவான தேர் திருவிழா அன்னியில் பொங்கல் விழா, மாட்டு வேடிக்கை, மற்றும் சிவராத்திரி வேட்டை போன்றவைகளில் தலைக்கட்டு ஒன்றுக்கு ஒரு புருஷன் பெண்சாதி இருக்கின்ற குடும்பத்திற்கு இரண்டு அணு வீதம் ஏழை பணக்காரர் என்ற வித்தியாசமின்றி வரி போட்டு அனாவசியமாகச் செலவுகளும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவற்றில் தான் அன்பும் ஆனந்தமும் இருக்கின்றதென்று நம்புகிறார்கள். அவர்களை அறியாமலேயே ஆவடி சோஷலிசத்தை ஆதியிலிருந்து அனுசரித்து வருகிறார்கள். அப்படி தாராள மனப்பான்மையுடன் இருக்கும் மக்கள் வரி கொடுக்கத் தயங்கமாட்டார்கள். என்றாலும், அவர்கள் என்ன நன்மை அடைகிறார்கள் என்பதை அவர்களைச் சர்க்கார் உணர்ச்செய்தால் தான் ஒத்துழைக்க முன் வருவார்கள்.

“இதோடு, இதை நிறுத்தி விட்டு, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒன்று இரண்டு விஷயங்கள் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையினால், எனது தொகுதி மிகுந்த அவதிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவினை ஏற்பாட்டின்படி, சென்ற January 1-ம் தேதியிலிருந்து மணப்பாறையில் இருந்து வந்த சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டும், டிபுடி தாசில்தார் கச்சேரியும், தாலுகா தலைமை அலுவலகம் இருக்கக் கூடிய குளித்தலைக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டன. இதன் காரணமாக மக்களுக்கு அதிகம் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து, மக்களுடைய வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி, நான் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அவர்கள் ஒரு அவசர உத்தரவை பிறப்பித்து டிபுடி தாசில்தார் கச்சேரியைமட்டும் தற்காலிகமாக மணப்பாறையிலேயே இருந்து கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், Sub-Magistrate's Court நிரந்தரமாக குளித்தலைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இவ்விதமான ஏற்பாடுகளால் பிற பிரதேசங்களில் எதுவும் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனது தொகுதியைப்பற்றிய வரையில் இதனால் எத்தனையோ கஷ்டம் இருந்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. எனது தொகுதியிலிருந்து மக்கள் எந்த வசதி வேண்டுமானாலும் 25 மைல்கள் முதல் 50 மைல்கள் வரையிலும் கூட பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந் நிலையால் ஏழை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இடையூறுகள் ஒரு புறம் இருக்க, எப்பொழுதும் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டும் குறைகளை தெரிவித்துக் கொண்டும் இருக்கும் கிராம முன்சீப்பு கணக்குப் பிள்ளையும், இன்னும் மற்ற கிராம சிப்பந்திகளும் பிரயாணத்திற்கு வசதி இல்லாத இப் பிரதேசங்களிலிருந்து அதிகாரிகளைச் சந்திக்க அநேக மைல்கள் போக வேண்டி இருப்பதால் அவர்கள் அதிக நஷ்டத்திற்கு ஆளாக நேரிடுவதோடு நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த விதமான ஒரு ஏற்பாட்டை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமானால் தற்போதுள்ள நிலைமையில் மணப்பாறையை ஒரு தனித் தாலுகாவாக ஆக்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. இதைத் தான் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வித ஏற்பாட்டிற்கு வேண்டிய வசதிகள் அங்கு இருக்கின்றன. இதற்கான கோரிக்கைகளும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. தலத்திலுள்ள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் ஏற்பாட்டிற்கு அனுசூலமாக இருக்கிறார்கள். தனித்தாலுகா ஆக்குவதற்கு

7th March 1955]

[Sri Anthony Peter]

வேண்டிய விஸ்தீர்ணமும், நிதி வசதியும், ஜனத் தொகையும் இங்கு இருக்கின்றன. ஆகவே இவ்விஷயத்தில், அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் முக்கியமாக இதைச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சற்றேறக்குறைய 1,200 சதுர மைல்கள்கொண்ட புதுக்கோட்டை பிரதேசத்தில், மூன்று தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன; மூன்று மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும் இருந்து வருகிறார்கள்; 986 சதுர மைல்கள் விஸ்தீர்ணம் உள்ள குளித்தலை தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு யாதொரு ஆசேஷணையும் இருக்க முடியாது. இவ்வித ஏற்பாட்டைச் செய்தால், அது பிற்காலத்தில் புதுக்கோட்டையோடு ஏற்படப்போகின்ற ஒரு இணைப்புக்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

இப்பொழுது நீதி விஷயமாகவும் Law and Order போலீஸ் ஆகியவை சம்பந்தமாகவும் புதுக்கோட்டைக்குப் பொதுமக்கள் செல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மணப்பாறையை ஒரு தனித் தாலுக்காவாக அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை காட்டப்படத்தான் வேண்டும். இதைப்பற்றி இந்த சபையில் அனேகசந்தர்பங்களில் அநேகர் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராம அதிகாரிகள் இதுவரை யாதொரு அனுகூலமும் அடையவில்லை. எதற்காகத் திரும்ப நானும் சொல்கிறேன் என்றால், நான் சொல்லும் முகூர்த்தமாகவாவது அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சில சலுகைகளாவது கிடைக்குமா என்று பார்க்கத்தான். இப்பொழுது அரசாங்கம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வோ அல்லது அது போன்ற வேறு எந்த விதமான சலுகையோ கொடுக்க முடியா விட்டாலும் சாத்தியமான ஒரு சில சலுகையையாவது வழங்கவேண்டும்; இது தான் எனது கோரிக்கை. முக்கியமாக, தஸ்தவேஜுகளைத் தயாரிக்க இவர்களுக்கு தஸ்தா தஸ்தா வாகக் காகிதம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு பேப்பர்கூட இவர்கள் கையில் இல்லை. ஒரு சிறிய plan வரைய வேண்டியிருந்தாலும் என் போன்றவர்களிடம் காகிதத்திற்காக வருகிறார்கள். இதிலிருந்துதான் இவர்களுடைய கஷ்டத்தை நாங்கள் உணருகிறோம். தற்போது புதிய திட்டங்கள் சம்பந்தமாக எத்தனையோ விதமான தஸ்தவேஜுகளைத் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கும்பொழுது காகிதமோ எழுதுவேலோ அல்லது இதர உபகரணங்களோ இல்லை என்றால் காலாகாலத்தில் அவர்கள் யாதொரு காரியமும் செய்ய முடியாது. மேலும் அவர்களுக்கு இருக்கும் இடத்திலிருந்து அலுவல் நிமித்தம் அதிகாரிகளால் அழைக்கப்பட்டுப்பொழுதும் வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுப்பொழுதும் அவர்களுக்கு பிரயாணப்படி, திசைரிப்படி ஆகியவைகளையாவது கொடுக்கவேண்டும். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் அவர்கள் அனாதைகள் சடலத்தை அடக்கம் செய்கிறார்கள். அதற்கான செலவை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறது. என்றாலும் எப்பொழுது பணத்தை சர்க்கார் கொடுக்கப்போகிறது என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஆகையினால், இதைப் போன்ற செலவினங்களை அவர்களுடைய சம்பளத்தோடு பட்டு பாடச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், ம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார் சிப்பந்திகளை அதற்குப் பொறுப்பாளியாக்க வேண்டும். அனேக சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ரூபாய் வசூல்தற்காக நான்கு ஐந்து தடவை தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு வரக்கூடியவர்கள் போகவேண்டியிருக்கிறது. இவை எல்லாம் நிர்வாகத்தில் உள்ள ஈரிகள், சிப்பந்திகள் ஆகியோர் செய்யும் வேலை. ஆதலால் அவர்களுக்குத் தகுந்த தாக்கீது அனுப்பி உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுதோடு அவர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதி இன்னும் மற்ற சிறு வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[7th March 1955]

[illegible][illegible][illegible]

7th March 1955]

[Sri R. Krishnan]

[illegible][illegible]

“தூதி அநிபுலயிபெருநுநகரம் தூதிகாரம் ஸமர்ப்பிக்கின்றிண்பேணி
ககாபா ககனம் கொடுக்கார் அபூத பெய்திடுவெனப் பவரேனடி
ககபேக ககதகரம் அருநா அகா மாநக கதினாண் ககம் அநபகிபூகி
நாது. அக கக கிதளவெரி அககா ககபூபகமகாநகை ஸமரம் பேணி
பககககபகை ககபககககை தூதிகாக்கபேலும் ககபகக கைகிபிகாந் பிப
பூபார் நேயயிலுநககககை அபிகாநி ஸத்பகிகாந் கொடுக்ககிபு. அநு
கககக கத்பும் கித்பாயிலு.

“ഇപ്പോൾ ഒരു ലാൻഡ് സെൻസസ് ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വളരെ ധൂതിവി
ടിച്ചു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും കച്ചപ്പുണ്ടാണെന്ന് ഇതുമൂലം വരാൻ പോകുന്ന
തെന്നറിഞ്ഞിട്ടു. ആരുടെയൊക്കെ ഭൂമി ആരുടെയെല്ലാം പേരിലാണ് റിക്കാസ്
ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു വിവരമുണ്ടുണ്ട്. അതിനുമേലുള്ള പ്രത്യേക സ്റ്റാഫിനെ
നിയമിച്ചിട്ടില്ല. അതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുതന്നെ താഴെപ്പറയുന്ന ഇതു ചെയ്യാൻ വിചിത്ര
മാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്ക് മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭരണകൂടത്തിന്റെ
ഏറ്റവും അടിമത്തത്തിൽ കിടക്കുന്നവരായെന്നതിലും റവന്യൂക്കാരന്മാരുടെ അസ്ഥിമാർ
മാണ് വിശേഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അവശതകളും പര-
യാൻ വളരെയുണ്ട്. അവർക്ക് ഉഷ്ണമായ ശമ്പളമാണ് കിട്ടുന്നത്. അവരുടെ

A-8

[Sri R. Krishnan]

[7th March 1955]

ശബളം വർദ്ധിക്കാനുള്ള യാതൊന്നും ഇതു ബാധിക്കുന്നില്ല. 20 ക. മുതൽ 25 ക. വരെയാണ് അവർക്ക് കിട്ടുന്ന ശബളം. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് സാധാരണ വർദ്ധിപ്പിക്കിയിട്ടില്ല. അവരുടെ കട്ടികൾക്ക് ഫീസ് കൊടുക്കുമ്പോൾ, വൈകാരികതയോടെയല്ല, രാജ്യ പകയും പറ്റാത്ത യെട്ടുകളും. പകർന്ന സമയം പ്രവൃത്തിക്കാരെന്ന് പറയുക. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ശബളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന് വാങ്ങാൻ അവർ പകർന്നുവെച്ചു. പ്രവൃത്തിക്കാരെന്ന് മന്ത്രിമാർ പറയുക. മറ്റു സംഗ്രഹണ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും 11 മണി മുതൽ 6 മണിവരെയാണ് പ്രവൃത്തി സമയം. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചിലപ്പോൾ 24 മണിക്കൂറും ജോലി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവർ പകർന്നുവെച്ചു ജോലി ചെയ്യുന്നവരാണ്. അവരുടെ ജോലിക്ക് യാതൊരു സമയക്കുറവുമില്ല. അധികാരിയായും ശരി, മേലോന്നായും ശരി, മേലധികാരികൾ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ അവരുടെ പുറകെ നടക്കണം. താഴെ പറയുന്നവരും ശരി, കമ്മീഷൻ വന്നാലും ശരി, റവന്യൂ ബോർഡ് വന്നാലും ശരി, മന്ത്രിമാർ വന്നാലും ശരി, ഇവർ അവരുടെ പുറകെ നടക്കണം. അവർ വരുന്നതു കാരണമില്ല. അവരുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയും അന്വേഷിക്കണം. മന്ത്രിമാർ വില്ലേജികൾ വന്നാൽ മന്ത്രിക്ക് പൂർണ്ണ കൈകൾ വിട്ടുപോകും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കിടയിൽ. ആ മാല മന്ത്രിയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പറ്റിയെടുക്കുന്നത് താഴെ പറയുന്നവരും. രാജ്യകർമ്മാദികൾ വേല ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അതേയെന്നു കിട്ടാതെ 20 ക. യാണ്. കൈകൾ വാങ്ങാൻ അവർക്ക് അതേയെന്നു കിട്ടാതെ 20 ക. യാണ്. വാൻ സമയവും ജോലി ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി കണക്കാക്കി ശബളവർദ്ധനയും അനുക്രമ്യങ്ങളും അവർക്ക് കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ജോലി സമയം കൂട്ടിക്കൊടുക്കി മറ്റു തൊഴിലുകൾക്കും കൈയ്ക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള വക സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിക്കണം."

11-37 a.m. * SRI V. GOVINDASAMY NAIDU :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise in support of the Demand but still I have got to put forward some suggestions. The ryots who are paying a land revenue assessment of below Rs. 10 or Rs. 5 are harassed by the village officers in some villages which I brought to the notice of the Hon. the Revenue Minister also. In regard to this matter, my suggestion is that these poor ryots should not be harassed because the Government themselves know that that there was a drought for several years. The Government therefore said that in fasli 1361 no amount need be collected from the ryots. In fasli 1362 they began collecting the arrears. Again in fasli 1363 drastic collections have been made. Because of the accumulation of these arrears the ryots were not in a position to pay and the village officers harassed these ryots. I suggest that in such cases the Government should be liberal.

11-40 a.m. " Then I come to the village officers. In my constituency there is a portion called Katchinad which was formerly a zamindari area and which has now been added to my taluk. It is under the control of the Deputy Collector. Some of the villages in this area have now been amalgamated and every village or every section of these villages have been given a village munsif and a karnam. But these karnams are not given any menial staff and they are asked to make the collections themselves. Even the salary that is being paid to the village munsif and the karnam in the ryotwari villages is not paid to them. In this connection I have to say that I had given several petitions to the Government but still—there is something wrong with the Board of Revenue—they are pending with the Board for the last three years.

[7th March 1955] [Sri V. Govindasamy Naidu]

" These poor karnams are without menials and though this has been brought to the notice of the Government several times, still, no action has been taken. Therefore, I request the Government to give suitable instructions to the Board and allow these officers also to get the same privileges as the officers in ryotwari areas.

" Coming to the loans that are given to the ryots, I say that a portion of the loans has been eaten away by the officers who are in charge of it. This also has been brought to the notice of the Government several times. I do not know what action has been taken. But some remedy or other should be found and it should be corrected properly. To remove this, we tried several methods, but we are unable to do anything. If the Government take action we are prepared to co-operate and help them in correcting these errors.

" Coming to administration, I say that the Collector may be made to deal directly with the Tahsildars who are in charge of taluks. Now the machinery is : there is a Deputy Collector's office between the Collector's office and the Taluk office which is objecting to every paper that is going to the Collector and I know this office is only a delay office, delaying all the papers; it is not doing any kind of work which is good either for the country or for the taluk or even to the ryots. Because, the Deputy Collector is the appellate authority, he is getting so many papers; he has to go to three or four taluks. He is not able to do all these and consequently, papers are pending with the Revenue Divisional Officers for several months and even for several years. Therefore, it would be better if we remove the Revenue Divisional Officers and make the Tahsildars, to have direct connection with the Collector himself. The Revenue Divisional Office is an unnecessary office which is doing only some post office work. The same is the case with the Board of Revenue also. The Board of Revenue for example is also doing some post office work. We have got a big establishment on account of the Board of Revenue and with the abolition of that we will be able to do some other good work which these people are not able to turn out.

" Again, reverting to Tahsildars, now-a-days in a constituency like mine which is under the National Extension Service Scheme, the Tahsildar and other officers are mostly engaged in these National Extension Schemes and therefore most of the papers other than those relating to these schemes are pending with them; they are unable to minimise their work and they are also not able to attend to them properly. I should therefore like that the work that is being executed under the National Extension Schemes should be done by other officers and not by the Tahsildars; the Revenue Department should not have any connexion whatsoever with the Extension Schemes. I find the Revenue Divisional Officer is always connected with this work and he is said to be the Vice-President of the Committee. On this account, the work of the Revenue Divisional Officer is suffering as also the work of the

[Sri V. Govindasamy Naidu] [7th March 1955]

Tahsildar is suffering. This can be avoided. As I said already, I know cases where for two years and three years petitions are pending without these officers going through them.

"Formerly, we had so many Deputy Tahsildars; we had rations, procurement and all those things. But now we have abolished all these things. Still, because of the National Extension work, they are unable to attend to their routine work, as they were able to do formerly. Therefore, I request the Government to separate the work of these officers so that each may be able to look after his work properly. There is no use mingling one work with the other and the officers making some excuse or other for delaying matters.

"As I said petitions are pending with these officers for years together. Even cases which are just and where justice could be done, these officers are not able to dispose them of. Therefore, I request the Government to separate these works."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has got one minute more."

SRI V. GOVINDASAMY NAIDU:—"I thank you for giving me this opportunity to speak."

SRI B. K. NALLASWAMI:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருவாய் இலாக்கா மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்க இலாக்காக்களில் சர்வவல்லமைபொருந்திய இலாக்கா ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது இந்த ரெவின்யூ இலாக்கா என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக, இவ்வளவு முக்கியமான ஒரு இலாக்கா பழைய பிரிட்டிஷ் மாதலில்தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல், ரெவின்யூ போர்டுவரையிலும் எந்தவிதமான மாறுதலுமின்றி அந்த இலாக்காவிலுடைய நடைமுறை, வரி வசூலிப்பு முறை சட்டதிட்டங்கள் எல்லாம் இருந்துகொண்டே வருகின்றன. இதைத் தனியாகப் பரிசீலனை செய்ய சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் நிர்வாகத்தில் அனுபவம் உள்ள சிலரும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதற்கு வேண்டிய மாறுதல்களை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு புறம் அவர்களுக்கு போதிய சௌகரியங்கள் இல்லையென்று புகார் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தின் அனுமதி இல்லாமல் அவர்கள் பல முறைகளில் சௌகரியங்களைத் தேடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மக்கள் 6 கோடி ரூபாய் நிலவரி கொடுக்கிறார்கள் என்றால், கிராம அதிகாரிகளுக்கு வழக்கமாக 'மாமூல்' கொடுப்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், ரூபாய் 10 கோடிக்கு குறையாமல் மக்கள் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது. ஆதலால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு தனியாக நாம் ஒரு வரி போட்டால் கூட, கிராம மக்கள் அதை கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் அந்த கிராம அதிகாரிகள் ஜனங்களின் உண்மையான ஊழியர்களாக மாறவேண்டும். அப்படி மாறினால் அந்த வரியைக் கொடுக்க அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

"கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் குருப் அவர்கள் இந்த நிலவரி முறையை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் பூரணமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். அது எப்பொழுது சாத்தியமாகும் என்று யோசனை செய்து பார்த்தால் நிலச் சீர்திருத்தம் வந்த பிறகு அம்மாதிரி செய்வது ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும் என்பது விளங்கும். ஏனென்றால்,

7th March 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

முல், நிலவருமானம், குத்தகை ஆகியவற்றை நன்றாக நிர்ணயம்செய்வதற்கு அந்நிலைமைதான் ஒத்தாசையாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் நாம் சலபமாக நில வருமானத்தைத் தீர்மானம் செய்யமுடியும். அந்த விதத்தில் இந்த வரிமுறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

"இந்த இலாக்காவிலிருந்து தினசரி, குறிப்பாக, விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்று நான் சொன்னேன். நிலம் ஜாரி செய்வதில், இந்த இலாக்காவில் நடக்கக்கூடிய அநீதிகள் அனேகம். எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் எங்கள் தாலுக்காவைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், அங்கு நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி இந்த மூன்று வருஷங்களில் இந்த சபையில் 100 ஒத்திவைக்கும் பிரேரணைகளாவது கொண்டு வந்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவ்வளவு தொல்லைகளை நாங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1952-ம் வருஷம் அந்தியூர் புதுக்கோட்டை விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் உத்திரவு போட்டது. இப்பொழுது 2½ வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. இதற்குள்ளே என்ன நடந்திருக்கிறது? 1952-ல் இந்த உத்திரவு போட்டவுடன் ஐந்து ஏக்கருக்கு ரூ. 2-2-0 கந்தாயம் கட்டி கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு திடீரென்று அங்கு இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, கந்தாயத்தை ரூ. 13-2-0 ஆக உயர்த்தினார்கள். அதற்கு அடுத்த வருஷம் அவ்வதிகாரிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் ஞானோதயம் ஏற்பட்டதன் விளைவாக கந்தாயத்தை ரூ. 30 ரொச்சம் ஆக்கினார்கள். இந்த வருஷம் அதை இன்னும் நான்கு மடங்கு ஆக்கத் தயாராக இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நேரே மந்திரி வரையிலும் சென்று உத்திரவு வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டிய அளவில் ரெவின்யூ இலாக்கா வேலை செய்கிறதே தவிர, உண்மையாக ஜனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை உணர்ந்து வேலை செய்யவில்லை.

"இப்பொழுது ஜில்லா கலெக்டர்களை நியமிக்கின்றோம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு கிராமத்தோடு தொடர்பு இருக்கின்றது, கிராமத்தை பற்றி அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதைச் சிந்தித்து பார்த்தோமானால் அவர்களுக்கு கொஞ்சம்கூட கிராம வாசிகளின் பிரச்சனைகள், கஷ்டநஷ்டங்கள், வழக்கங்களைப்பற்றி தெரியாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். உதாரணமாக ஐ.எ.ஸ். ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை சில தாலுகா தலைமை ஸ்தலங்களுக்கு பயிற்சி பெற அனுப்புகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்களை கிராமங்களுக்கு ஆறு மாதங்கள் அனுப்பி கிராமங்களில் தங்கி மக்களுடன் கூட சேர்ந்து இருந்து அவர்களுடன் உறவாடி, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை தெரிந்து கொண்டு அதன் பிறகு அவர்களை நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு அனுப்பி வைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற யோசனையை நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் நேரடியாக போட்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் தெரியாமல் போய்விடுகிறது.

"அது மாத்திரம் அல்ல. இப்பொழுது கிராமங்களில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. பூமி விஷயத்திலும் எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அதேமாதிரி நீர்ப்பாசன பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதில் நிறைய தொல்லைகள் இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசன பர்மிட்டுகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் 'இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டில் 'ரிட்' மனுக்கள் இருக்கின்றன அவைகள் முடிவான பிகுதான் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படும், அந்த மனுக்கள் முடியும் வரையில் பர்மிட்டுகள் கொடுக்க முடியாது' என்று கலெக்டர் கோயம்பத்தூரில் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். அதனால் விவசாயிகள் பல தொல்லைகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன பர்மிட்டுகள் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு தண்ட வரி வேறு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வரி போட்டு சுமார் 400 முதல் 800 ரூபாய் வரையில் வசூலித்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் இரட்டிப்பாக அது போடப்போகிறார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு தண்ட வரி போட்டால் அவர்களால் கட்ட முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது பர்மிட்டுகள் கொடுங்கள் என்று கேட்

11-51
a.m.

[Sri B. K. Nallaswami] [7th March 1955]

டால் ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு தந்தவுடன் மனுக் கொடுங்கள் அதன் பிறகு பரமிட்டுகள் கொடுக்கிறோம் என்று கலெக்டர் சொல்லுகிறார். இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பூமியை ஜாரி செய்த பிறகு 2½ வருஷங்கள் கழிந்த பின் அந்த உத்தரவை ரத்து செய்கிறார்கள். மந்திரி போட்ட உத்தரவுகளுக்குக் கூட மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இதை கவனித்தால் தவறு மந்திரிகள் மேலா அல்லது ரெவினியூ போர்டு மேலா என்று யோசிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையை இந்த சபை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ரெவினியூ போர்டு சர்வவல்லமையும் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஒன்று ரெவினியூ போர்டு சர்வ வல்லமை பொருந்தியுள்ளதாக இருக்கிறதா அல்லது நம்முடைய கவனக் குறைவாக இருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“கனம் அங்கத்தினருடைய சந்தேகத்தை இப்பொழுதே தீர்த்து விட்டால்தான் நல்லது. இல்லாவிட்டால் மேலும் மேலும் அவர் சொல்லிக் கொண்டே போவார். அந்த நிலம் பாரஸ்ட் இலாகா சம்பந்தப்பட்டது. அதனால் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிற்கும் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் Clash ஏற்பாடுகிறது. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிற்குத் தெரியாமல் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் உத்தரவு போடலாம். இதை அனுசரித்து பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றி அதிகம் வியாக்யானம் செய்யவேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டோடு சேர்த்து விட்டால் செளகர்யமாக இருக்கும்.”

* **SRI B. K. NALLASWAMI:**—“இப்படி உத்தரவை மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“இந்த விஷயத்தை விட்டு விட்டு கடைசியான ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஏரிகள் மண் எடுப்பதில் சில தடைகள் எங்களுடைய பக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு கலெக்டர் ஏரிகளிலுள்ள மதகுகளில் இருக்கும் வண்டல் மண்ணை எடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது மதகுகளுக்குப் பக்கத்தில் அதி கப்படியான மண் நிறைந்து வண்டல் படிந்திருக்கிறது. மழை பெய்திருப்பதால் வண்டல் நிறைந்து எடுபடாமல் இருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் மண்ணை எடுத்துக்கொள்வதற்கு விடுவது இல்லை. கலெக்டர் நேரில்வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லாக் கலெக்டர்கள் இப்பொழுது அதிகமாக பிரயாணம் செய்வது இல்லை. ஜனங்களிடமிருந்து வரும் புகார்களை நேரில் வந்து பார்க்கவேண்டும். அதில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இது ரொம்பவும் அவசியம். அவர்கள் மாதத்தில் 20 நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். பல பைல்களை சம்பந்தப்பட்டவைகளை நேரில் போய் பார்க்கவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளினால் இவர்கள் தவறுகள் செய்ய நேரிடும். அதனால் மக்கள் பெரிதும் பாதகமடைவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. GOVINDAN:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மெம்பர் அவர்கள் பேசும்போது ‘கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள்’ என்று சொன்னார். ‘சூழ்ச்சி’ என்றால் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அது என்ன?”

* **SRI K. P. GOPALAN:**—“Mr. Deputy Speaker, while supporting the cut motion moved by my hon. Friend Sri K. V. Ramaswamy, I wish to bring to the notice of the Hon. the Revenue

7th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

Minister the question of distribution of waste lands in Malabar. I also think that the Hon. the Minister for Revenue knows pretty well that there is a satyagraha movement now going on before the Collector's office, Kozhikode, on the question of distribution of waste lands, especially the Koothali estate waste lands to the peasants of Malabar. Sir, there are about 3,700,000 acres of lands in Malabar. Only half the extent of these lands is under cultivation. As for the forests owned by Government and those owned by private landlords, the area will come to about 4 lakhs of acres. According to the statistics we have got, 1,800,000 acres of land can be brought under cultivation. They are all cultivable waste lands. For the past so many years, the peasants in Malabar, the landless poor agriculturists in Malabar have been demanding for the distribution of waste lands owned by the Government and the private landlords. In Vandur firka about 30,000 acres of waste lands are lying idle. In the eastern region of Kozhikode also a large extent of cultivable waste lands are lying idle. In Mattanur firka, Kottayam taluk, about 150,000 acres of waste lands are there. In the Koothali estate, there are about 40,000 acres of cultivable waste lands. Apart from the Koothali estate, in the Kurumbranad taluk, there are 100,000 acres of waste lands. More than this, in the Wynaad taluk, there are 200,000 acres of waste lands which can be brought under cultivation. Besides these, in Kasaragod taluk and Walluvanad taluk there are large extents of land lying idle without being cultivated. It will be seen from the statistics given by me just now that there are large extents of waste lands in Malabar which can be brought under cultivation. The only thing that the Government have to do now is to distribute all such lands which are lying idle and owned by them as well as private landlords, to all the landless poor in Malabar. The pressure on land is very great in Malabar. In this connection I wish to bring to the notice of the Hon. Minister the fact that there is acute unemployment in Malabar. It is especially very acute among the agricultural peasants, labourers and landless poor people. I would like to ask the Government whether they have got any idea of distributing waste lands in Malabar to the people. The other day, Sir, when the question of distribution of waste lands was raised in the course of a discussion on a Bill brought before the House for the purpose, the Hon. the Minister said that in Salem, there were several acres of waste land but that the Government were unable to distribute them to the people because they had to provide irrigation facilities for those people. But, Sir, the case of Malabar is quite different. There are very good lands commanding good irrigation facilities and they can be cultivated without any difficulty. In Bandur firka alone, there are 30,000 acres of waste land which can be cultivated. If the Government are serious about solving the problem of unemployment, they can distribute these lands at the rate of two acres per peasant for cultivation. It will give employment to 15,000 persons. That will be a great achievement if the Government do it. Then, Sir, in the Koothali Estate, there was an agitation in the year 1948

12 noon.

[Sri K. P. Gopalan] [7th March 1955]

and about 1,500 peasants were given lands. Even now, there are thousands of acres of land lying uncultivated and these can be distributed among the peasants. There is the Essential Supplies (Temporary Powers) Act, there is the Land Acquisition Act and there is also the Malabar Tenancy Act of 1950, as amended by the 1954 Act. I do not understand why the Government are not making use of these Acts at all in the matter of distribution of waste lands. This problem is a most important problem. This is a problem confronting not this State alone. This is a national problem. The Government and the private owners of land whose lands are lying waste should come forward to solve this problem. Sir, when the question of 'Koothali Estate' was first mooted, all parties in Malabar, irrespective of their political affiliations, rallied behind the slogan 'land to the landless' and requested the Government through resolutions passed at meetings to distribute waste lands to the poor people not only in the Koothali Estate but throughout Malabar. In fact, thousands of peasants in Nilambur have requested the Government to distribute waste lands there to them but our Government are very vigilant and alert to send the Police to arrest the peasants in order to safeguard the interests of the landholders. The Hon. the Revenue Minister knows that there are thousands of acres of land in the Koothali estate and that the dispute relating to that estate is before a court. I ask him: 'When the Government are themselves a party to the dispute and if their policy is to distribute waste lands to the landless poor, are they prepared, pending decision of the court, to make a statement that they have no objection to distribute the lands under dispute to the cultivators. If they make a statement like this, the ryots also will agree to a settlement of the dispute out of court and when such an agreement is reached, the court will also have no objection to this arrangement which will find a means of livelihood for thousands of peasants in Malabar. As far as the satyagraha is concerned, the peasants of Malabar never wanted to start one but it is the policy of the Government that drove them to the necessity of launching a satyagraha. I would like to warn the Government that this small dispute will turn into a mass movement if it is not amicably settled and the peasants of Malabar will not rest content until the waste lands—Government lands and private lands—are given to them. If the Government have a definite policy in the matter of distribution of waste lands to the peasants, let them state it in a communique and invite applications from the peasants for lands. If they do so, they will receive hundreds of thousands of applications from them for land. Hitherto, they have turned a deaf ear. Now I appeal to them not to ignore this problem any longer but do justice to the peasants.'

12-06 p.m. * SRI K. R. VISWANATHAN:—"கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய் மான்ய வேண்டுகோளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். அங்ஙனம் பேசுங்கால் குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவைகளை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் இருக்கும் தவறுகளை தீர்த்து வைக்கு மாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

7th March 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

"முதலாவதாக நான் உடையார்பாளைய (திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதி ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம் என்பதை பல காலமாக மந்திரிகளுடையவும் சர்க்காருடையவும் நினைவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இருந்தபோதிலும் திட்டங்களை போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், பிற்போக்குப் பகுதியாகிய அந்த பிரதேச முன்னேற்றத்திற்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளை செய்து தரும்படி கேட்டும்கூட அவைகளுக்குச் செய்ய மறந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது மிகவும் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. திருச்சி, உடையார்பாளையம் பகுதியைப்பற்றி அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. திருச்சி என்று சொல்லிவிட்டால் நிலைவுக்கு வருவதெல்லாம் ஸ்ரீங்கம் (லால்குடி) பகுதி தான் போலும். அந்த ஜில்லா ஒரு டெஸ்டா பிரதேசம் என்பதுதான் அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அந்த ஜில்லாவில் வேறு வரண்ட பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்கு வருவதே இல்லை. புதுக்கோட்டை, உடையார்பாளையம் முதலிய பிரதேசங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அந்தந்த மாவட்ட நிர்வாக தலைவர் கலெக்டர் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பிற்பட்ட பிரதேசங்களைக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு ராயலசீமை என்று ராமனாதபுரம் ஜில்லாவையும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவையும்தான் சொல்லுகிறார்கள். திருச்சி ஜில்லா உடையார்பாளையம் பகுதியையும் புதுக்கோட்டைப் பகுதியையும் அப்படி கருதுவதில்லை. ஆகையினால் தமிழ்நாட்டு ராயலசீமைப் பகுதியாகிய உடையார்பாளையத்தையும் புதுக்கோட்டையையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வசதிகளைச் செய்ய முன் வரவேண்டும். எந்த ஜில்லாக்களுக்கு வசதிகள் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போதும் பிரதேசங்களுக்கு முதலில் வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லா நிர்வாக அதிகாரிகளும் தங்கள் ஜில்லாவில் பிற்போக்காக இருக்கிற பகுதிக்கு முதன் முதலாக வசதிகள் செய்துதரவேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தில் இந்தப் பகுதிகளுக்கு அதாவது உடையார்பாளையம், புதுக்கோட்டைப் பகுதிகளுக்கு முதல் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக தமிழ் மொழியில் அரசாங்க அலுவல்கள் நடக்க வேண்டும் என்று திருச்சி ஜில்லாவில் நாலேந்து வருஷங்களாக நடந்து வருகிறது. இன்றைக்கு எந்த நிலைமையில் தமிழ் மொழியில் அரசாங்கம் நடத்தப்படுகிறது, இதுவரையில் என்ன முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று கேட்டால் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று பதில் சொல்லுகிறார்களே தவிர அங்கு நடக்கிற நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அரசாங்க அதிகாரிகள் அந்தப் பிரதேசத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வரும்போது ஒவ்வொரு சட்டசபை உறுப்பினருக்கும் மற்ற ஜில்லா போர்ட் உறுப்பினர்களுக்கும் சுற்று பிரயாண அறிக்கைகளை (Tour programme) அனுப்பும்போது அவைகளை ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதி அனுப்புகிறார்கள். ஆங்காங்கே கலெக்டர் ஆபிசிலிருந்து வந்தாலும் சரி, டெபுடி கலெக்டர் ஆபிசிலிருந்து வந்தாலும் சரி, தாசில் தார் ஆபிசிலிருந்து வந்தாலும் சரி, ஜில்லாக் கல்வி அதிகாரி ஆபிசிலிருந்து வந்தாலும் சரி, மற்ற தாலுக்கா அலுவலகங்களிலிருந்து வந்தாலும் சரி ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் ஆங்கிலத்திலேதான் வருகிறதே யொழிய தமிழிலே வருகிறதில்லை. மதுவிலக்குக் கமிட்டிக் கூட்டம் நடப்பது உண்டு; ஆங்கிலத்திலேயே பேசுவது, ஆங்கிலத்திலேயே தீர்மானங்கள் எழுதுவது என்ற முறைதான் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. எங்களைப்போன்ற உறுப்பினர்களின் தூண்டுதலின் பேரில் மதுவிலக்குக் கமிட்டிக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் தமிழில் எழுதப்படுகின்றன. தமிழிலே அறிக்கைகள் தயார் செய்யப்பட வேண்டும், நடவடிக்கைகளும் நடக்கவேண்டும்."

12-10 p.m.

"திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள அரசாங்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தமிழில் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லி நான்கைந்து ஆண்டுகள் ஆயிருந்துங்கூட எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், நாலேந்து

[Sri K. R. Viswanathan] [7th March 1955]

ஆண்டுக்கு முன்னால் எந்த நிலையில் இருந்ததோ அந்த நிலையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் தமிழும், ஆங்கிலமும் கற்ற ஒருதனி அதிகாரி போட வேண்டும். கல்விலாக்காவிலே தமிழும் ஆங்கிலமும் தெரிந்த பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய அதிகாரிகளை அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு நியமித்து மிக முக்கியமான ஆங்கிலப் பதங்களுக்குத் தமிழ்ப் பதங்கள் தெரியவில்லை யென்றால், அவர்களிடத்தில் கலந்துகொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைமை அதிகாரியும் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜில்லாக் கல்வி அதிகாரி, ஜில்லா விவசாய அதிகாரி, ஜில்லா கால்நடை அதிகாரி ஆகிய பல அதிகாரிகள் முறையாக மூன்று மாதம், ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடி இன்னென்ன பதங்களை உபயோகிக்க வேண்டும், இனி தமிழில்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“லஞ்ச ஊழலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சர்க்கார் நடத்தும் எந்த இலாகாவிற்குப் போனாலும், காட்டு இலாகா, ரெவின்யூ இலாக்கா, மற்ற எந்த இலாகாவானாலும் சரி லஞ்ச ஊழல் இருந்ததென்றிருக்கிற தென்பதை மறுக்க முடியாது. உதாரணமாக, ஒரு விவசாயி 500 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் மனு செய்துகொண்ட தேதியிலிருந்து கடன் தொகையைக் கையில் வாங்கும் தேதி வரை 50 ரூபாய் செலவழித்தால்தான் 500 ரூபாய் கடன் தொகையைப் பெற முடியும். கீழ்தர நிலையிலுள்ள ஒரு கணக்குப்பின்னை உத்தியோகம் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த வேலையை வாங்குவதற்குள், ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவழித்தால்தான் அந்த வேலையை வாங்க முடிகிறது.

“நாட்டிலே மக்களுடைய பொதுவான போக்கு எப்படி இருக்கிற தென்றால், லஞ்சம் கொடுத்தே தங்களுடைய காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளக்கூடிய மனோபாவத்தில் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள்மீது குறையில்லாதபடி நடந்து கொள்ளச் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஒரு காலத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகளே வலியுறுத்தி லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த பழக்கம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பொதுமக்களே வலிய வந்து லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைக்கு மாறி இருக்கிறது. ஆகையால் பொதுமக்களிடத்திலே பெரும் பகுதியான குறை இருக்கிறது என்று சொன்னாலுங்கூட சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகாரிகளின்மீது குறை இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

“ஜில்லாவாரியாகவும், தாலுகாவாரியாகவும் மதுவிலக்குக் கமிட்டிகளை அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழு மதுவை ஒரே மூச்சாக நீக்கிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. குறைகள் இருக்கின்றன. ஜில்லா மதுவிலக்கு கமிட்டியாக இருந்தாலும் சரி, தாலுகா மதுவிலக்குக் கமிட்டியாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக் கமிட்டிகள் ஆங்காங்கே நடக்கக்கூடிய லஞ்ச ஊழல்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற அதிகாரம் இந்தக் கமிட்டிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுமானால் ஓரளவு எந்த அதிகாரி லஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனுக்கு எதிராகப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி, அந்த அதிகாரி லஞ்சத்தில் ஈடுபடாதவண்ணம் நாம் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆகையால் மதுவிலக்குக் கமிட்டியையே லஞ்ச ஒழிப்புக் கமிட்டியாகச் செயலாற்ற வேண்டிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி நான் பல தடவைகள் கேள்விகள் எழுப்பி யிருந்தேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைவாக இருந்தாலுங்கூட அயன் நிலங்களைப் பரிபாலித்து வருகின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், ஜமீன் நிலங்களை பரிபாலித்து வருகின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வித்தியாசப்படுத்தி சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. ரெவின்யூ அமைச்சர் கூறும்போது 1955-56-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வழி களைச் செய்கிறேன் என்று கூறினார். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் படித்துப்

7th March 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

பார்க்கும்போது அந்த வழியிலே ஏதும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குள் இந்த வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் இதைச் சரிப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI D. DASARATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்திலுள்ள எல்லா இலாகாக்களுக்கும் முக்கியமான இலாக்காவும் தாய்மை இலாகா என்று கருதப்படுவதும் ரெவின்யூ இலாக்கா தான். ஒரு நாட்டு மக்கள் எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் அடையவேண்டுமானால், அதற்கான திட்டங்களுக்கு வேண்டிய பணத்தைத் தேடித்தர வேண்டுமானால், அதற்கு முக்கியமானது ரெவின்யூ இலாக்காதான். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ரெவின்யூ இலாக்காவிலே முக்கியமாக நாம் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய குறை என்னவென்றால் அங்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தான். இதற்கு காரணம் நம்முடைய நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்குமுன் ஆங்கில சர்க்கார் இருந்தபோது டாட்டன்ஹாம் வரிஸ்டம் இருந்து வந்தது. சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகும் அந்த முறை கையாளப்பட்டு வரப்படுகிறது. அந்த முறையினால் பெரிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றவர்கள் யாரும் நாட்டு மக்களுடைய குறைகளை நேரிலே கண்டு அந்தந்த இடங்களிலே அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வசதி செய்யவில்லை. தற்போது இருக்கிற மக்களுடைய மனோநிலை அவர்கள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமானாலும் வேறு எந்தக் காரியம் வேண்டுமானாலும் தாசில்தாரிடமோ, கலெக்டரிடமோ போவதில்லை. நேராக மந்திரிக்கே மனு போட்டுவிடுகிறார்கள். டாட்டன்ஹாம் முறையின்படி கிராமத்திலிருக்கும் ஒரு நபர் நேராக மந்திரிக்கு மனு போட்டால் அந்த மனுவானது ரெவின்யூ டீபார்ட்மென்ட், கலெக்டர், டெபுடி கலெக்டர், தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகிய இத்தனை பேர்களுக்கும் படிப்படியாக போகிறது. மறுபடி கிராம அதிகாரி எழுதிய பதிலின்பேரில் படிப்படியாக மேல் அதிகாரிகளுக்குப் போய், அதன் பிறகு அரசாங்கம் அதைக் கவனித்து பதில் கொடுப்பதற்கு வருஷக் கணக்காய்விடும். அப்படிப்பட்ட முறையினால் ஒவ்வொரு காரியமும் தாமதப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த நாட்டு முறைப்படி நமக்கு ஜனநாயக முறைப்படி ஆங்காங்குள்ள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களே அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளை கூடுமானவரை போக்குவதற்கு முன்வர வேண்டும். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும். ஆகவே, பழைய முறையை மாற்றியமைத்தும், நாட்டு மக்களுக்கு உடனுக்குடன் நன்மை செய்யவேண்டிய வகையில் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“வடாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு ஸ்தானத்திற்கு மறு தேர்தல் நடந்த போது அபேட்சகர்கள் மக்களிடையே தங்களுக்கு இஷ்டம்போல் தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள்: ‘எனக்கு வோட்டு போட்டு விடுங்கள், நாளைக்கோ, நாளை மறுநாளோ உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்ன சர்வே நம்பரி லுள்ள நிலத்தை இலாமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். கட்டாயமாக எனக்கு வோட்டு போடுங்கள்’ என்று ஒரு கட்சிக்காரர் பாமர ஜனங்களைப் பார்த்து சொன்னார். அதற்கெதிராக மாற்றுக்கட்சிக்காரர் ‘இரண்டு ஏக்கர் கொடுப்பதாகத்தானே அவர் சொன்னார். நான் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தருகிறேன்’ என்று சொன்னார். நிலம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னவுடனே மக்களுக்கு ஆசை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. நிலம் கிடைக்கும் என்ற ஆசையில் அதிகமாக நிலம் கொடுக்கிறேன் என்று யார் சொன்னாரோ அவருக்கே வோட்டு போடுவதற்கு முந்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் வேண்டும் என்று தெரிகிறது. சர்க்கார் எப்படியாவது வவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பார்கள் என்ற ஆசையுடன் இருந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எத்தனையோ கேள்விகளுக்குக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சபையில் பதில் சொல்லும்போது, ‘ஆவன செய்துகொண்டிருக்கிறோம்’ என்ற பதிலையே பல தடவைகளில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

12-15
p.m.

[Sri D. Dasarathan] [7th March 1955]

“நம்முடைய நாட்டில் பட்டா நிலங்கள் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றன. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று மந்திரிகள் சொல்வது ஒரு புறம் இருக்க தரிசு நிலங்கள் ஒரு பக்கமும், காடுகளை அழித்துவிட சாயத்திற்குத் தயாராய் வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் நிலங்கள் மற்றொரு பக்கமும் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாய மக்களுக்கு சர்க்கார் ஜாரி செய்து தருவார்களானால் எவ்வளவோ பேர்களுக்கு நிலம் தரப்படலாம். ஆனால், சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய கொள்கை ஒன்று தான், தரிசு நிலங்களை வழங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துதரப்படவில்லை. புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதில் பல ‘கிளாசிபிகேஷன்கள்’ இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிலத்தையும் ஒவ்வொரு ‘கிளாசிபிகேஷன்’ உள்ள புறம்போக்கு நிலம் என்று சொல்லி, அதைக் கொடுக்க முடியாது, இதைக் கொடுக்க முடியாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இதைத் தவிர, விவசாயிகள் ஏதோ ஒரு புறம் போக்கு நிலத்தை உழுது பயிர் செய்துகொண்டு வந்தால், அதற்கு ‘மார்க்கெட்’ மதிப்பில் பணம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப் பிரகாரம் ஏழைக் குடியானவர்களும், ஹரிஜனங்களும் இந்தத் தொகையைக் கட்டுவதிலிருந்து விதி விலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டபோது மந்திரிகள் பதில் சொல்லும்போது, “இதற்காக விதி விலக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி விதி விலக்கு இல்லை. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது ‘மார்க்கெட்’ மதிப்பு கட்டவேண்டுமென்று ஏழை ஹரிஜனங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கெல்லாம் காரணம் ரெவின்யூ போர்டார் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் அவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற சட்டங்களைக் கலெக்டர் ஆபீஸ்காரர்கள் கையாள்பட முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வேலைத் தொந்தரவில் என்னென்ன உத்தரவோ போடுகிறார்கள். 1948-ம் வருஷத்தில் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. 1952-ம் வருஷத்தில் அது ரத்து செய்யப்பட்டது. இந்த உண்மையை சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

2-20
p.m.

“ஹரிஜனங்களுக்கு அந்நியர் ஆட்சியிலேயே தனிப்பட்ட நிலங்கள் ‘ரிசெர்வ்’ செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ‘ரிசெர்வ்’ செய்யப்பட்ட நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது, எந்தெந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டால் புள்ளி விவரம் கிடையாது. அந்நிய அரசாங்கமே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களுக்குள்ளேதான் இந்த நிலங்களை விற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ ஏக்கர்கள் இருந்தபோதிலும், ஜாதி ஹிந்துக்கள், ஹரிஜனங்களுக்கு பணம் கடன் கொடுத்து, அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே தாவாப் போட்டு, அந்த நிலங்களை வேறு விதத்தில் கைப்பற்றிக் கொள்கிறார்கள். சட்டப்படி அந்த நிலங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்குப் போகக் கூடாது. பயிரிடுவதற்கு லாயக்கில்லை என்று சொல்லி, ஜாதி ஹிந்துக்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று ரெவின்யூ போர்டார் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலையில், குறிப்பிட்ட ஏழை மக்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கூட மாற்றப்படுகிறது. ரெவின்யூ போர்டோ அல்லது சர்க்காரோ இம்மாதிரி முறைகளைக் கையாண்டால், ரிசெர்வ் செய்யப்பட்ட நிலம் ஒரு ஏக்கர்கூட ஹரிஜனங்கள் பெறமுடியாது என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி எவ்வளவு நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுடைய பராமரிப்பில் இருக்கின்றன, எவ்வளவு நிலங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கவனிக்க ஒரு தனி இலாக்கா ஏற்படுத்தும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

மக்களில் ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதியில்லாததால், அவர்களால் எதையும் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து, அதை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாகயிருக்கும்.

*முன்னொரு சமயம், தலையாரி, கணக்குப்பிள்ளை போன்ற கிராம ஊழியர்களுக்கு, அவர்கள் ஆபீஸ் அலுவலாக தாலுக்கா ஆபீசுக்குப் போகும்பொழுது, போக்குவரத்துச் செலவு அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு, ஏதோ ஒரு சில சமயங்களில் கொடுப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘ஜமாபந்தி அலவன்ஸ்’ பற்றி சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ‘ஜமாபந்தி அலவன்ஸ்’ என்பது ஒரு சில சிப்பந்திகளுக்கு, மைலேஜ் பிரகாரம் வருடத்திற்கு ஒருமுறை கொடுக்கப்படும் தொகை. கிராம ஊழியர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது இரு முறையோ தாலுக்கா ஆபீசிற்குப் போகவேண்டிய நீர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த சமயங்களிலே அவர்களுக்கு போக்குவரத்துப் படி கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின்மீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றியும் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நமது மாகாணத்திலிருக்கும் ரெவின்யூ போர்டு அவசியமில்லை என்று இந்த சபையில் பன்முறை தக்க காரணங்களுடன் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த போர்டு ஆப் ரெவின்யூவை எடுத்துவிட்டால், சில இனங்களில் சிக்கனம் ஏற்படும். அங்கேயுள்ள சில சிப்பந்திகளையும், மூன்று அல்லது நான்கு ஜில்லாக்களுக்கென்று போடப்படும், ‘கமிஷனர்’ ஆபீசுக்குப் போட்டுவிட்டால், நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று ஏற்கெனவே யிருந்த முதன் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் இதுவரையிலும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இரண்டாவதாக, ஜில்லாக்களில் இருக்கும் தலைமை அதிகாரிகளோ, மற்றும் சென்னையிலிருக்கும் அதிகாரிகளோ, பொதுமக்கள் விண்ணப்பம் செய்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பதில் அனுப்புவதில்லை. பொது மக்கள் அனுப்பும் மனுக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பதில் அனுப்பவேண்டும் என்ற முறை இருக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் பல மாதங்களோ, சில ஆண்டுகளோ ஆகியும் கூட, பொதுமக்கள் அனுப்பிய மசுர்களுக்கும், விண்ணப்பங்களுக்கும் பதில் கிடைப்பதில்லை. பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு அவசியம், அவர்களுக்கு ஆட்சியிலே பங்கு உண்டு என்று கருதும் அரசாங்கம், ஒரு மாதத்திற்குள்ளாவது அவர்கள் வேண்டுகின்ற காரியத்தை செய்ய முடியுமா, அல்லது முடியாதா, என்பதற்கு பதில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் தொகுதியிலே யிருக்கும் குறைபாடுகளைப்பற்றி கடிதம் மூலம் அனுப்பினால், ஏதோ ஒரு ‘அக்னௌட்ஜ்மென்ட்’ மட்டும் அனுப்புகிறார்களே ஒழிய, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி எழுதுவதில்லை. என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாவது உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு பதில் எழுதவேண்டும் என்ற ஒரு கடமை அவர்களிடம் ஏற்படவேண்டும். இதைப்பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள், இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th March 1955] [Sri M. P. Subramaniam]

இல்லாமையினால், கிராமங்களுக்கு அதிகாரிகள் வந்தால் சட்டசபை உறுப் பினர்களோ, மற்ற கிராம அதிகாரிகளோ அவ்வதிகாரியைச் சென்று பார்க்கப்பதற்கு முடிவதில்லை. ஆகவே ஏற்கனவே கிராமச்சாவடிகளைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கோ, அல்லது புதிய சாவடிகள் ஏற்படுத்துவதற்கோ அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லாக் கலெக்டர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் ஏழைகளுக்கு பஞ்ச நிவாரணம் அளிப்பது போன்றவற்றிற்கு செலவிட்டுக் கொள்வதற்காக மொத்தம் ரூ. 31 ஆயிரம் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது லோகல் டெவலப்மெண்ட், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்றவைகள் அமுலாகி உள்ள இடங்களில் ஜனங்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்கும், அவர்களைப் பாராட்டுவதற்கும் கலெக்டர்கள் அதிகத் தொகை செலவழிக்க அரசாங்கம் அதிகாரம் அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவ்வேலைகள் உற்சாகமாக நடக்க உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்த ரூ 31 ஆயிரத்திற்கு பதில் இந்திட்டங்கள் அமுலாகியுள்ள ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்கள் ஒவ்வொருவருக்கு ரூ. 10 ஆயிரமாவது குறைந்த பட்சம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக, மீண்டும் ஒன்றை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பொது மக்களிடமிருந்து அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கு வரும் விண்ணப்பங்களுக்கு குறைந்தது ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாவது பதில் அனுப்பும்படி நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV—“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, 12-32
ലാൻഡ് റവന്യൂ സംരംഭിപ്പ ധനാഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മണ്ഡനോ P.M.
പക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങാനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ലാൻഡ് റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ
പ്രവർത്തനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചില വിഷമതകളെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട
തടവു ബാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഒരു സാധാരണക്കാരൻ ഏതെങ്കിലും ആവശ്യത്തോൾ
റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ സമീപിച്ച് അപേക്ഷ കൊടുത്താൽ അതിന് ഒരു തീരുമാന
മുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം മാത്രമേ ഒരു കൊടുമോ കാരണിനാലും ഒരു മറുപടി
പോലും കിട്ടുകയില്ല. റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഇത്തരം ചുമക്ക പ്രവർത്തനംകൊണ്ട്
ആളുകൾ വളരെ വിചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന് അടിയന്തിരമായി ഒരു സിദ്ധാന്തം
കാണേണ്ടതുണ്ട്.

[illegible]

“ഭൂമികുലയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭൂമിയില്ലാത്തവരുടെ പ്രക്ഷോഭം ഇന്ന് നാടിടമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ശക്തിപ്പെട്ടവരികളാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈയ്യിലും ജനീയറലിന്റെ കൈയ്യിലും ഇരിപ്പുള്ള രാഷ്ട്രഭൂമി മുഴുവൻ ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട സാഹകരണവിന്യാസത്തിൽ ധനസഹായവും ചെയ്ത് രാജ്യത്തിന്റെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.”

[Sri P. Kunhiraama Kidav]

[7th March 1955]

ജിജ്ഞാസ ശ്രമിക്കണമെന്ന് ഇരു അസംബ്ലികളും പുറത്തുവെച്ച ഏകീകൃതമായ
 വളരെക്കാലമായി ഗവണ്മെന്റിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതുവരെ
 ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്യുകയില്ല. മലബാറിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ കൊടുമ്പിരി
 കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, ഭൂമികുലുപ്പിച്ചുള്ള പ്രയോജനം എങ്ങും വ്യാപിച്ച്
 അനുനാമിക്കും മുന്നോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, ഗവണ്മെന്റ് തരിശുഭൂമികൾ
 പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നത്തെ ശരിയായ നിലയിൽ വീക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നു
 പറഞ്ഞാൽ രാജ്യത്തെ സംഘടിതമായ ഒരു തള്ളിവിടുകയാണെന്നു ഞാൻ കാൽപ്പിച്ചു
 കൊള്ളുന്നു. 'ക്രൂണാജി എസ്റ്റേറ്റിലെ ഭൂമി പരിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള നടപടികൾ
 ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ക്രൂണാജി എസ്റ്റേറ്റിനെ
 പറഞ്ഞാൽ കൃത്യമായമാണോ എന്നു ചോദിക്കുന്ന റവന്യൂ മന്ത്രി ക്രൂണാജി എസ്റ്റേറ്റ്
 ഒന്ന് സന്ദർശിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന.'

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே ! வெட்டுப் பிரரேபீணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்திலும் குறிப்பாக நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி பேசியபோது, அது செய்ய வேண்டியது தான் என்றும், ஆலோசனையில் இருந்து வருவதாகவும் ஒப்புக் கொண்டு பார்கள். ஆனால் இன்னும் ஆராய்ச்சியில்தான் இருந்தகொண்டு வருகின்றது. இதை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சிலர் வற்புறுத்தியதன் பேரில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அதன் நடவடிக்கைகள் கொண்ட ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட, அது அமுலிக்குவந்தால் ஓரளவு கஷ்டங்கள் நிவாரணமாகும். அது பற்றி என் இன்னும் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. ஆகவே இதற்கு ஒரு காலத்தையாவது குறிப்பிட்டு, அதற்குள் கொண்டு வரப்படுமென்று மந்திரி அவர்கள் பதிலில் கூறுவார் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

“ புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிட்டவர்களுக்கு தண்டவரி ரூ. 150 செலுத்தவேண்டுமென்ற சர்க்கார் கொள்கைக்கு எதிர்த்து கிளர்ச்சி இருந்து கொண்டு வருகிறது. திருத்துறைப் பூண்டி, மன்றார்குடி போன்ற இடங்களில் இதனால் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1944-45-ல் எந்த நிலத்திலும், எங்கே வேண்டுமென்றாலும் சாகுபடி செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னவுடனே, பல ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு கையிலிருந்தவைகளை செலவு செய்து சாகுபடி செய்துள்ளார்கள். இப்போது அதற்கு அபராதம் போல் நீங்கள் எல்லாம் தண்டத் தீர்வையாக ரூ. 150 கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? திடீரென இப்பொழுது தகராறுனவை எனக் கருதும் இடங்களை ஆயக்கட்டிலிருந்து ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் பல காரணங்கள் காட்டப்படுகிறது. ஆகவே அவ்வாறு செய்யாமல் அப்படிப்பட்ட நிலங்களையும் ஆயக்கட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாகுபடி நிலங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டால், அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக ஜில்லா கலெக்டர்களால் நிவாரணம் அளிக்க முடிவதில்லை. சென்ற ஆண்டு எங்கள் ஜில்லாவில் வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டு மக்கள் கஷ்டப்பட்டபோது, அவர்களுக்கு குறுகிய கால விதைகள் கொடுத்துதவவோ, உரம் முதலிய வசதிகளைப் பெறுவதற்கோ உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அதிகாரம் கொடுத்தாலும் உடனடியாகச் செய்ய முன் வருவதில்லை. கடைசியில் கலெக்டர் விதைக்கான பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்வாததால், நான் பொறுப்புபெடுத்து அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளித்தேன், அதிகாரிகளிடம் அதற்காக எழுதியும் கொடுத்தேன். அப்படிச் செய்தும் விதை வருவதற்கு இரண்டு மாத காலமாயிற்று. லோன் கேட்டால் அது சாங்ஷன் ஆகி வருவதற்கு ஒருமாத காலமாகிவிட்டது. அதற்குள் அறுவடையும் முடிந்தது விட்டது. ஆகவே இம்மாதிரியாக ஏற்படும் காலங்களில் உடனடியாக உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூட முடிவதில்லை. இத்தகைய பொருப்பற்ற தன்மையையும் காலத்தில் செய்யவேண்டிய வேலைகளை செய்யாது அவர்கள் ரத்தத்தில் ஊறிப்போய் உள்ள காலங்கடத்தும் தன்மையையும் கீளையடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

7th March 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

“அடுத்து, கிராம கர்ணங்கள் பற்றிய பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம் குறைவு. அவைகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஊதியம் குறைவானதால் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாகிறது. இந்த லஞ்ச ஊழலுக்கு கிராமங்களே உற்பத்தி இடமாக அமைகின்றது. சாதாரணமாக அதிகாரிகள் கிராமத்திற்கு வந்தால் அவர்களுக்கு செலவழிக்கும் பணத்திற்கு ரசீது (Bill) கிராமாதிகாரிகள் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் தாங்கள் திரும்பி வரும்போது தங்களுக்கு செலவழிக்கப்பட்டதோடு அல்லாமல், அவர்கள் தயாரிக்கும் ரசீதையும் தாங்கள் வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். கேட்டால் இதெல்லாம் மாமூல் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதெல்லாம் மிகக் கேவலம். ஆகவே லஞ்சத்திற்கு உற்பத்தி ஸ்தானமான கிராமங்களில் லஞ்ச ஊழல் முனைக் விடாது உற்பத்தியாகும் இடத்திலேயே முதலில் கிள்ளி எறிய வேண்டும். இதை யெல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்து, பரிசீலனை செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I think the Hon. Minister for Revenue will be coming soon”

* SRI K. T. RAJU:—“நாங்கள் பேசுவது என்னவென்று தெரியாமல், எப்படி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்.”

Sri S. SWAYAMPRAKASAM :—“ மந்திரி அவர்கள் தன் னுடைய சொந்தக் காரியமாக வெளியே போயிருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது. இப்படி மந்திரி சபையே அங்கத்தினர்களோடு ஒத்துழைக்காமல் போனால் -என்ன செய்வது? மேலும் இது அங்கத்தினர்களை அவமரி யாததெய்வதுமாகும்.”

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister is coming."

* SRI K. T. RAJU :—“ மந்திரி அவர்கள் வந்த பிறகாவது இப்பிரோபிணைப்பற்றி பேச அனுமதிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியும். தயவு செய்து சபா நாயகர் இதைக் கவனிக் கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த நேரத்திலாவது ஒரு டென்னிசுட் மந்திரியை நியமிக்கக் கூடாதா ? ”

* RAJA SRI MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ Sir, I shall not rise on a point of order. Probably on humanitarian considerations, the absence may be condoned.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Before I went, I informed the Hon. the Leader of the Opposition.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ I certainly could not prevent it. Sir.”

* RAJA SRI MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—
“ Besides humanitarian considerations, I think that some other
Colleague of the Hon. Minister for Land Revenue should also be
present to help him. .

“ Mr. Deputy Speaker, first of all, let me thank you for just sparing me two minutes. My purpose in rising to speak is to impress upon the Government the necessity for making Pudukkottai the headquarters of a district. I am not concerned with what taluks are to be added to this new district. I refrain from

[Sri Muthiah Chettiar of Chettinad] [7th March 1955]

suggesting them just to avoid a controversy and just to avoid delay in the formation of the district. The people have got a sentimental feeling for Pudukkottai. The Pudukkottai State people feel that once there was a State there and that there was a good administration there. It is a well-known fact that among the Indian States in South India the Pudukkottai State was one of the best States. Probably, it was so even in regard to the rest of India due to the fact that the administration of Pudukkottai was modelled practically on the Madras State and Madras officials have always conducted the affairs of the State for a long time. I do not want to go into the history of the past except to say that there are a number of buildings which are not being utilised properly. There is also a Headquarters Hospital, a printing press, a workshop and everything that is necessary to make it the headquarters of a district."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" There is a jail also."

* RAJA SRI MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" I hope the jail will continue to be empty as it is now. I may tell the hon. the Deputy Leader of the Opposition that even during the freedom struggle, the Pudukkottai State Government were very cautious and very restrained in their actions and I would also like to tell him further that I do not belong to Pudukkottai. How, I wish I were born there! It was also a refreshing thing to the people in the former Pudukkottai State that I should be voicing forth this demand for the last five or six years because there was a feeling among some people in my district that the district headquarters should be in Ramanathapuram itself. The people of Rajapalayam and Virudhunagar are not willing for the creation of another district. I am now very happy that practically all of them have now agreed to this and the Hon. the Chief Minister Sri Kamaraj Nadar in his reply to the Municipal Address at Pudukkottai said that he was also very favourably inclined to consider the question of making Pudukkottai the headquarters of a district. I do not want to suggest which taluks should be added. Let as many taluks as possible be added and even if there be some controversy about the addition of a particular taluk let that be considered as a separate question. On this score let not the formation of the new district be delayed. Even from the point of view of communications there is a railway line running from Pudukkottai to Dhanushkodi. Anybody with a knowledge of Ramanathapuram district which runs to a length of about 200 miles in one direction and 140 miles in another direction would see how unwieldy it is. It is also a backward area."

" I have heard several hon. Members talk about the development of the Malnad area, etc. But, I can assure you, Sir, that the lands south of Tanjore, south of Trichinopoly and south of Dindigul and several parts of Tanjore district together form the Rayalaseema of this State which could very well be compared with the Rayalaseema of Andhra in regard to the backwardness of the area. The previous Ministry headed by Sri P. S. Kumaraswami Raja

7th March 1955] [Sri Muthiah Chettiar of Chettinad]

promised that they would establish a Development Board for this area. We have not seen anything of this Board till now. I see that a Development Commissioner has been appointed. But what is the use of appointing a Development Commissioner without powers? The Development Commissioner should be the Chief Executive Officer of the Development Board. This matter also should be taken into consideration."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has exceeded the time-limit of two minutes allowed to him."

* RAJA SRI MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Sir, I shall finish shortly. Let me once again appeal to the Government to start this new district. I am particularly raising this point at this juncture because the Government are considering the report of the District Reorganisation Committee. I learn that the terms of reference of this Committee do not include the question of Pudukkottai. In one way it is good because, if it had been included in the terms of reference, probably the Government would not have been able to arrive at any decision. I hope the Government will come to a decision soon and start this new district."

" I shall conclude with a tribute on this occasion to the officers of the Revenue Department. They are the best in our country and we are proud of our District Administration and our Revenue Officials and I do hope that they will continue to do good work under the leadership of the Hon. the Minister for Revenue."

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான ரெவினியூ இலாகாவிலுள்ள உத்யோகஸ்தர்கள் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் என்று அவர்களுக்கு ஒரு நற்சாட்சி பத்திரம் கொடுத்தார். அதைப்பற்றியே நான் முதன் முதலில் எடுத்துக் கூற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக இந்த ராஜ்யத்தில் இனம் முறைகள் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 1936-ம் வருஷத்திய இனங்களைத் தவிர அகற்கு முன்பு இருந்த முழு கிராம இனங்கள் ஒழிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய பொறுப்பு பல கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ரெவினியூ அதிகாரிகளுக்கு உண்டு. உதாரணமாக, 1950-ம் வருஷத்தில் இயற்றப்பட்ட ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டில் பக்கத்தில் இருக்கும்படியான அயன் பிரதேசத்தில் எந்த அளவுக்கு வாரம் வசூலிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திலும் வாரம் வசூலிக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ராஜா முத்தையா செட்டியார் வசிக்கும்படியான இராமநாதபுரத்தில் பல இனம் கிராமங்களில் இந்த ரெண்ட் ரிடக்ஷன் சட்டம் அமுலாக்கப்படுவது கிடையாது என்பதற்கு சில உதாரணங்களைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டியது ரெவினியூ இலாகா, ரெவினியூ மந்திரி ஆகியவர்களுடைய பொறுப்பு என்பதைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்."

" உதாரணமாக, திருப்பத்தூர் தாலுகாவில்—கனம் அங்கத்தினர் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்களுடைய தாலுகா தான் அது என்று நினைக்கிறேன்—நரியன் குடி என்ற கிராமம் 350 ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய இனம் பிரதேசம். 1950-ம் வருஷத்திய ரெண்ட் ரிடக்ஷன் சட்டம் அங்கு அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் யாருக்கும் இந்த சமசாரம் தெரியாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய கிராம

[Sri P. Ramamurthi] [7th March 1955]

அதிகாரிகள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய பழைய இனம்தாரர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பிறகும் கூட சரி 3 வருஷ காலமாக வாரம் வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே போன்று அந்த தாலுகாவில் பல கிராமங்களில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. முக்குறிஞ்சி, மின்னல்குடி, கன்னமங்கலப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களில் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட போதிலும் கூட அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இதைப் பற்றி மக்களுக்கு தெரிவிப்பது கிடையாது. அவ்விடங்களில் இனம்தாரர்கள் பழைய பணத்தை வாரப் பணமாக வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சமீப காலத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் விஷயம் அறிந்து நாங்கள் இனி அப்பணத்தைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூக்குரல் போடுகிறார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கும்போது அவர்களுடைய கோரிக்கை என்ன? 'சட்டப்பிரகாரம் சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டியது கிடையாது. சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்க ஆகேஷ் பிணை இல்லை. இனி நாங்கள் தண்டமாக சட்டத்திற்கு விரோதமாக வாரம் கொடுக்க முடியாது' என்று தகராறு செய்யக்கூடிய காலத்தில் உடனே போலீஸ் வந்து சேருகிறது. போலீஸ்காரர்கள் வந்து தலையிட்டு கேட்பதைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்க, அவர்கள் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லும்போது டிஸ்டிரிக்ட் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் தலையிடுகிறார். இப்பொழுது ஜில்லா கலெக்டரே அடிஷனல் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் டாகவும் வேலை செய்கிறார். அவர் போனவுடனே 'இங்கே தகராறு இருக்கிறது, நிலசம்பந்தமான தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்பட்டுவிடும்' என்று கிரிமினல் புரோஸீஜர் கோட் 145 பிரிவின்கீழ் உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டு, பிறகு விளைந்த நெல்லை அள்ளிக்கொண்டு போய் கோர்ட்டில் விவகாரத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு வாருங்கள், பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்திருக்கக்கூடிய நெல்லை அறுவடை செய்து வேறு இடத்தில் கண்டுமுதல் செய்து விற்று கோர்ட்டிலுடத்தில் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு பல இடங்களில் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு வருகிறது. இது சாதாரண சிலில் விவகாரம். ஜில்லா கலெக்டருக்கு இந்த விதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாக அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டருக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாலே தான், அதாவது நியாய பூர்வமாக கோர்ட்டார் விசாரிக்க வேண்டிய விஷயத்தை ஜில்லா கலெக்டரே விசாரணை செய்து 145, 144 பிரிவுகளின் கீழ் தடை உத்தரவுகளைப் போடலாம் என்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் தான், இந்த வினை வந்து சேருகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு விரோதமாக நெல்லை அள்ளிக்கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் இந்த மாதிரி பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றைப்பற்றி எனக்கு முழு விவரம் தெரியாது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் சட்டம் வந்த பிறகும் பல இடங்களில் அது அமுலாக்கப்படுவது இல்லை. இதை விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றால் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரை நியமித்து அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் எங்களுக்கும் விஷயத்தைத் தெரிவித்தால் தான் நேரடியாகச் சென்று நிரூபிக்க முடியும். அப்படியல்லாமல் நாங்கள் அதிகாரிகளைப் போய் விசாரிக்கச் சொல்லி விட்டோம் என்று சொல்வது போதாது. எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது என்று தான் அந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து ரிப்போர்ட்டுகள் வரும். ஆதலால் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் அக்கரை உள்ளவர்களுக்கும் தகவலைத் தெரிவித்துவிட்டு இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் அது தான் மந்திரியுடைய முதல் பொறுப்பு என்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தை அமுலாக்கும்படியான முறையைப்பற்றி இரண்டாவதாகச் சொல்லவேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. நேற்றுமுன் தினம் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியம் இவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு பதில் கூறிய காலத்திலே, 'நிலச் சந்திரத்தவிஷயம் சர்க்காருடைய தீவிர ஆலோசனையில் இருந்துகொண்டு

7th March 1955] [Sri P. Ramamurthi]

வருகிறது. எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களோ வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ யாரும் அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை' என்று மீண்டும் ஒரு உத்தரவாதம் கொடுத்தார். இது வரையில் நமக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய உத்தரவாதங்கள் என்னவாயிற்று? 1952-ம் வருஷத்தில் இந்த சபை ஏற்பட்ட காலம் முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு தடவையும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவாதம் 'இது சர்க்காருடைய தீவிரமான, ஆழ்ந்த, கவலைக்கிடமற்ற ஆலோசனையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது' என்பது தான். ஆகவே, இது ஆலோசனையிலேயே இருந்துகொண்டு வந்ததினாலேயே விவசாயிக்கு திருப்தி ஏற்பட்டுவிடாது. விவசாயின் நிலைமை நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக்கொண்டு போவதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். உதாரணமாக, ஆவடி காங்கிரஸில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் இது சம்பந்தமான தீர்மானத்தை ஆமோதித்துப் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அந்த தீர்மானத்தைப் பிரேரித்தவர் ஸ்ரீமான் குல்சாரி லால் நந்தா. அதற்குப் பிறகு பெரிய நாயக்கன்பாளையத்தில் பிளானிங் சம்பந்தமாக நடந்த செமினரில் (Seminar) ஸ்ரீமான் நந்தா 'நிலப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ராஜ்ய சர்க்கார்கள் ஆமை வேகத்தில் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன—ஆமை வேகம், என்றால் என்ன என்று யாரும் கேட்க வேண்டாம். மந்தமாக போவது என்று அர்த்தம்—இது சம்பந்தமாக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது' என்று திட்டவாட்டமாக எடுத்தகூறினார். அதற்குப் பிறகுதான் மீண்டும் இப்பிரச்சனை ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு இங்கு இருக்கக்கூடியவர்களோ, வெளியில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களோ திருப்தி அடைந்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. ஏற்கனவே சொன்னமாதிரி இன்னும் 3 வருஷ காலத்தில் இந்த மாதிரி செய்யப்போகிறோம். அந்த மாதிரி செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்வதனால் என்ன விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது? நேற்றைய தினம் Indian Express பத்திரிகையில் (All-India Congress Committee Economic Review-ல் பிரசுரமான) சமீபத்தில் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியினால் நியமிக்கப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்த விசாரணைக் கமிட்டியார் ரிப்போர்ட்டு பிரசுரமாயிருக்கிறது. அதில் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டுமா, சொந்த சாகுபடிக்கு வேண்டிய நில விஸ்தரிணத்துக்கு ஒரு வரம்பு கட்ட வேண்டுமா என்கிற பிரச்சனையைப்பற்றி இந்த அரசாங்கத்தார் தீவிரமான விவாதங்கள் நடத்துவார்கள், அதற்காக அதிகாரிகளோடு கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெறும், கட்சிக்குள்ளேயுள்ள பல அங்கத்தினர்களிடமிருந்து தூது கோஷ்டிகள் வரும், மகஜர்கள் வரும், பிரசாதார் களிடமிருந்து மகஜர்கள் வரும், மற்றவர்களிடமிருந்தும் மகஜர்கள் வரும். இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து கவனித்து முடிவு செய்ய எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று தெரியாது.

“ஒவ்வொரு நாளும் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கும்படியான விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற படலம் மட்டும் துரிதமாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதற்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. அதனால் இன்றைக்கு குறிப்பாக இரண்டு கேள்விகளுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். ஒன்று, சட்டம் இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தினால் பிரயோஜனம் இல்லை யென்று போக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகுதான் அரசாங்கத்தால் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்களா? சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாக சொந்த நிலக்காரர்கள் எல்லோரும் அவர்களுக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் குத்தகைக்காரர்கள், வாரக்காரர்கள் ஆகியோர்களை வெளியேற்றிவிட்டு சொந்த சாகுபடிக்காக என்று நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும் அதனால் விவசாயிக்கு எந்த விதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. ஆதலால் அந்தவிதமான நிலைமை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக ஒரு விஷயத்தைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற விஷயங்களை யோசித்து முடிவு செய்கிற வரையில் தாற்காலீகப் பரிகாரமாக

[Sri P. Ramamurthi] [7th March 1955]

நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது, அப்படி வெளியேற்றுவது சட்ட பூர்வமாக தண்டனைக்குரிய விஷயமாகும் என்று உடனடியாக அரசாங்கத்தார் சட்டம் இயற்றுவார்களா?

“மற்றொரு விஷயம். இன்றைக்கு விவசாயிக்கு கிடைக்கக்கூடிய வாரததை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாக—அளவைப்பற்றி வற்புறுத்த விரும்பவில்லை—உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். அன்றைக்கு அதை 30 சதவீதமாவது உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். 30 சதவீதமில்லாவிட்டால் 40 சதவீதமாவது அல்லது இன்று கிடைப்பதில் மூன்றில் ஒரு பங்காவது உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். இதை உடனடியாக சட்டபூர்வமாக அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி விசாரித்து, கணக்குப் பார்த்து, உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பி விவசாயச் செலவு எவ்வளவு ஆகிறது என்பதையெல்லாம் கவனித்து ஆலோசனை செய்ய எவ்வளவு நாட்கள் ஆகின்றன என்று பார்த்துக் கொள்ளலாம். நான் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றி உடனடியாக சட்டம் இயற்ற சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா? இதைப்பற்றி சர்க்காருடைய நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக பதில் கூறவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

1 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Speaker, before touching other subjects, first of all, I wish to refer to the points raised about certain collections, ‘abnormal collections’ as was mentioned by an hon. Member, that were made from some people in certain areas of the State. The hon. Leader of the Opposition particularly referred to the collections made in the Tiruppattur taluk. I think there is some misapprehension so far as this matter is concerned. The Rent Reduction Act of 1947 and the Estates Abolition Act of 1948 applied to certain estates having come under the Abolition Act. There are still certain estates which do not come under the Abolition Act. Similarly, there are so many inams which do not come under the purview of the Act. The Government are contemplating to bring forward suitable legislation with regard to the other inams also. But, as it is, these Acts are applied only, so far as they can be applied.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, I am perfectly aware of the legal position. My complaint is that even where legally the Rent Reduction Act is applicable, the peasants have been forced to pay waram at unconscionable rates which are beyond the scope of the Act. Therefore it is I asked the Revenue Minister to institute an enquiry and make this enquiry known not only to the parties concerned, I mean the ryots and others, but to the public also. If the fact of this enquiry is made known to the public, I mean to all those who are interested in this question, we can prove our statement beyond doubt. This is what I wish to say at the present moment. I am not referring to the other aspects mentioned by the Hon. the Minister for Land Revenue.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“As regards the estates to which the Act is applicable, the rule is like this. The lands taken over by the Government have to be surveyed and settlement operations have to be carried out. Then only the ryotwari rate prevailing in the neighbouring areas can

7th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

be fixed. But, it will take some time, say 5 or 6 years. Therefore, the Government have ordered that the highest district rate could be charged till that process is over. That was still further reduced to the highest taluk rate which is in operation now. Now the hon. Leader of the Opposition says that even that rate is not applied. I doubt very much whether it is so. Probably, he is confusing the melwaram that is due with the kudiwaram. As regards the kudiwaram that is due to the inamdar, we cannot interfere. There are also cases where persons have the right to both. But so far as melwaram is concerned, the highest rate, as pointed out by me, will be applicable. If there are still cases where the rule has not been operative, they might be brought to the notice of the Government who will certainly look into them and set right matters.

“Sir, the discussion ranged over many subjects, notably about seven or eight. Reference was made to land reforms, land assignment policy, village officers’ emoluments, general administration of the Revenue Department, abolition of the Revenue Board, amenities to be given to the Laccadives island and representation of Muslims and Harijans.”

“First of all, I will take up the question of land reforms, because that loomed very large in the discussion, Sir. It was said that the Government were going on giving excuse after excuse for not tackling the problem. I wish to submit that the Government have begun to tackle the problem and they are making all attempts in that direction. We have passed many a piece of legislation. I will just enumerate a few of them. Sir, the question of tackling the land problem was started in the year 1947 by passing the Rent Reduction Act. It was followed by the Estates Abolition Act, 1948. Then came the Madras Tenants and Ryots Protection Act of 1949. Thereafter, the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was passed in the year 1952. Recently we have passed the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act. This is intended for the very purpose for which the hon. Leader of the Opposition wants us to introduce suitable legislation for other tenants. The hon. Leader of the Opposition wants that some such measure must be immediately undertaken by the Government in respect of the whole State pending large scale land reform measures. This has been done in the case of South Kanara. The Malabar Tenancy Act was passed in 1954. From all these, it will be seen that the Government are doing something to tackle the problem. But I do admit that the problem has not yet been completely tackled. We are doing our best gradually. The idea of land reforms is to eliminate non-cultivating tenant and non-resident tenant as far as possible, to give fixity of tenure to the cultivators and also to fix fair rent and to see that fair agricultural wages are paid. These are the main and fundamental principles governing any land reform. As for the elimination of intermediaries, something has already been done by the Government. The zamindars and others have been eliminated. Fixation of a ceiling, limiting the holding for

[Sri M. A. Manickavelu] [7th March 1955]

personal cultivation and all such matters will come under that head. As for fixity of tenure, Government are aware that there must be some fixity of tenure for the cultivating tenants so that they may evince interest in the lands and produce more. Take for instance, a tenant living in a house. He will not take any interest in the maintenance and proper care of the house. Because, he is only a tenant on the other hand, if he builds a house of his own, he will definitely take care of the house, will see that proper repairs are carried out then and there and will see that the house is well maintained. Why should he do this? Because, he is interested in the house as owner. Similarly in the case of these lands also, if a tenant has some fixity of tenure, he will surely put forth more effort and take greater interest in the land. Because, he is sure that the increased produce will come to him and not go to the landlord. That is why, the Government are very anxious to bring forward legislation so far as fixity of tenure is concerned. As regards fixation of fair rent, Government also want that the ryots should have fair and reasonable rent. When fair rent is fixed, it will also serve the purpose of raising the standard of living of our people. From this point of view also, we feel that fixation of fair rent is necessary. But in this respect, I cannot adopt the suggestion given by the hon. Leader of the Opposition. He says, 'Go on. Increase the percentage, pending any legislation in this regard, by 5 per cent, or 10 per cent or whatever it is.' There is a little absurdity in this. My hon. Friend from Madurantakam pointed out that in his district, the waram that is taken by the cultivating tenant ranges from 50 per cent to 60 per cent and in certain cases it is even 75 per cent. So, even at present, in certain cases the landlord gets only 25 per cent. Suppose we accept the suggestion of the hon. Leader of the Opposition and raise the rent by 10 per cent, the tenants' share will become 85 per cent and the landlords will only get 15 per cent. It will be unreasonable, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI:—"If the Hon. the Minister for Land Revenue is so anxious to protect the interests of the landlords in certain cases, as mentioned by him, he can very well exempt them from the operation of the Government's order. The Hon. Minister has only referred to certain exceptional cases, where the tenants were getting 75 per cent. But when an overwhelming majority of the tenants in the State do not get fair rent at the present time the Hon. Minister will not do well to take umbrage under certain exceptional cases and deny the overwhelming majority of tenants a fair rent."

1-10 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"I am glad that the Leader of the Opposition appreciates the difficulty of applying a uniform rate. (Laughter.) But it took some time for him to understand the position." (Loud laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI:—"I deny it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We cannot have a uniform rate of increase. The whole problem bristles with these

7th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

difficulties. Luckily, Sir, we have now got the report of the Tamilnad Congress Land Reforms Committee which gives useful information about the conditions obtaining in the different districts of the State. It is not possible to fix a uniform rate as is suggested by the Leader of the Opposition. It has to be fixed according to the conditions prevailing in the different parts of the State. I think he will be satisfied when I say that this question of land reform will be tackled very soon."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Last time also, the same thing was said."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"But this time 'very soon' has a special meaning." (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI:—"I just want, with your permission, Sir, to tell the Hon. the Minister for Land Revenue, the story of the tiger and the cowboy."

MR. SPEAKER:—"Everybody knows that story."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I would like to tell the hon. Member that the tiger will come any moment. So, let him be careful. I am really confident that we can solve this problem to the satisfaction of every interest."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But who is to get the credit for it? That is what troubles the Leader of the Opposition?"

SRI P. RAMAMURTHI:—"Not at all so."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"We are convinced that something should be done in these two cases—fixity of tenure and fixation of fair rent. With regard to other matters viz., what should be the ceiling in respect of holdings, what should be the acreage allowed for personal cultivation, etc., they will be taken up very early."

"As regards the question of assignment of land, it has been discussed threadbare in this House."

* SRI R. S. ARUMUGAM:—"திருநெல்வேலி தாலுகாவில் அறுவடை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பழைய விவசாயிகள் நிலத்தில் உருந்து விதைக்கக்கூடாது என்று நிலச்சுவான்தார்கள் சில இடங்களில் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அடுத்த வருஷம் விவசாயிகளுக்கு நிலம் இல்லை என்று அர்த்தமாகிறது. மற்றும் நிலத்தை விட்டுப் போகச் சொல்லுவார்கள், அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"I think a Deputy Collector is already working there as conciliation officer. There was some trouble and it had been settled. Even if any trouble arises hereafter, it will be promptly looked into. The hon. Member need have no misgiving about it."

[Sri M. A. Manickavelu] [7th March 1955]

" Sir, as regards the question of assignment of lands, I would like to give only one instance to prove the good intentions of the Government. Recently in the Salem district, in Atur taluk, we appointed special staff to hasten the process of assignment of land and I am glad to say that about 12,000 or 15,000 acres of land have already been assigned. Some more land is likely to be assigned in a month or so. We have a special machinery for this job and we are trying to assign lands with the minimum delay possible. Formerly, the Collector alone was authorized to assign lands. Now the tahsildars have also been authorized to assign lands so that the process of assignment may be quickened. The Board of Revenue has also been asked to suggest some method or scheme for this work so that the question may be tackled very quickly. The report of the Board of Revenue is awaited. When the report is received, we will take a decision and then, I hope, there will be no complaints about delay. I am looking forward to the time when there will be no talk about delay and no difficulty about assignment of lands.

" About the Koothali Estate, Sir, it is an estate escheated to the Government because there are no heirs to the property. It consists of 63 villages. The hon. Member, Mr. Gopalan, went on mentioning ' lakhs and lakhs of acres of land lying uncultivated ' and I think he has exhausted the entire area of land available. (Laughter.) Sir, though this estate contains 63 villages and so many thousands of acres of land, only certain lands can be available for assignment. For instance 6,000 acres of land are covered by the Forests Act. We cannot interfere with them. Then, with regard to another 30,000 acres of land lying in places like Pillaperuvanam, etc., they are also covered by the Forests Act. Then, there are 1,200 acres of land in respect of which nobody would come forward to cultivate them. About 7,600 acres of land are under the Marupet lease. There are also other lands belonging to temples, some 2,500 acres in all. We cannot take away lands belonging to temples. We can interfere only where we can do so. A representation was made by the hon. Member, Dr. K. B. Menon, some time ago in this connexion and on his representation, we took action and allowed the peasants. A Member of the Board of Revenue went into the question, made an enquiry and all that is possible is being done with reference to his report. Only with regard to certain lands, where there is still dispute with regard to ownership—some party has filed a suit saying that the escheat itself is wrong and the matter is pending before a Court—we are unable to do anything now. The Government's ownership of the land itself is contested and once it is decided that we can interfere with the affairs of these lands also, we will certainly take steps to do all that is possible to help the ryots.

" With regard to the question of increasing the pay of village officers, Sir, it is a knotty problem."

SRI P. RAMAMURTHI :—" I would like the Hon. the Minister to give the spelling of the word."

7th March 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" He can take it in any way, Sir, either as ' knotty ' or ' naughty '. (Laughter.) If they are treated as full-time servants of the Government, then of course their pay should be increased and they will be bound by all the service rules of other Government servants. They cannot do any independent business. Now, as it is, they are treated as part-time servants. They can live in their villages and can also, with the permission of the Collector, do independent business and undertake any kind of remunerative work. As compared to forty or fifty rupees which the peons and other servants of the Government get, I admit village officers get about eighteen or twenty rupees. But they can undertake other work also. They have no regular hours of work. They are quite independent. When I say all this, it should not be taken that I am not sympathetic. The whole position is, even if we want to increase their salary by one or two rupees, it involves one or two crores of rupees. That is not the only reason. The main reason is that they are part-time servants. They do contract work and other remunerative businesses. There is such a competition for this job; they go in appeal to the Board of Revenue, to the Government and even to the High Court. It will be clear, therefore, there is something in it that is worthwhile having. (Laughter.) That is why people are competing to get that job. I know one instance in which one had spent about Rs. 20,000 for getting the post of village munsif. The question of pay of these village officers could, therefore, be considered with the general question of land reform. The Land Reforms Committee had also suggested a certain way to deal with this question. They say that school finalists with some good training may be put for this type of work. That will mean we will have to give them the pay of the grade of Upper Division Clerks. That we will consider when we take up the reform question, I mean the land reform question. Therefore, hon. Members need not worry about this now. As it is, we cannot give them any more salary at once. They are getting jamabandi allowance and other things, now. I do say that what we are giving them is only a pittance. But under the circumstances in which we are situated at present, we could pay them only that much. This question must be tackled one way or the other. We will take it up along with the question of land reforms. In the meanwhile I would request hon. Members to wait till then and not make the position worse by their pleading on behalf of these village officers too vigorously.

1-20
P.m.

" Revenue administration came in for a good deal of criticism. Because it deals with so many subjects and everything revolves on the pivot of this revenue department, there will be some defects here and there. But thereby I do not say that nothing should be done to remedy those defects. I do realize that we must tone up the administration. The difficulty is that since the last World War, everything began to deteriorate, not only in the revenue department but every kind of administration, even medical department, and others got deteriorated. (Sri P. Ramamurthi : ' Does the

[Sri M. A. Manickavelu] [7th March 1955]

Hon. Minister include Ministers also ')? In the matter of deliberations, they have also deteriorated a bit. (Laughter.) It cannot be helped. The Second World War was a major shock. After it, deterioration has set in, in almost all departments. So we have to retrieve slowly. We require time to improve.

" As regards corruption, Government are taking steps to prevent corruption as far as possible and now we are having many tribunals and other bodies to go into this matter. It is very difficult to catch a corrupt man. He is always intelligent. It is difficult to catch him.

" As for 'toning up the administration' it will take some time. The hon. Member from Pudukottai should know that suppose water is released at Mettur Dam, it does not come to Tiruchirappalli at once. It takes a couple of days. So also this process of 'toning up' takes time. It is only six or seven years since we have full control of administration. It will take time and nothing will tone up the administration at once. We are taking steps in that direction. The Revenue Reorganization Committee has submitted its report. Government have not gone through it in full. As soon as that report is examined fully, certain steps to tone up the State administration will be taken by Government.

" There was a persistent demand for the abolition of the Board of Revenue. I was one who had been tabling resolutions from 1926 for the abolition of the Board of Revenue. But now, after going through its work, and after I have got a good idea of its work and functions, I am convinced that the Board of Revenue should not be abolished but that it should continue. The Revenue Board was constituted by regulation I of 1803 as amended by Act of 1894. It is a very hoary institution and many attempts were made to abolish it. The first attempt was in 1837. The second attempt was in 1909 and the third attempt was in 1920. Again in 1921 a committee was constituted to consider the subject whether it was necessary to continue the Board of Revenue or not. Again in 1931-32 the Retrenchment Committee went into this question. Having observed its working and having realised its duties and its functions, I am convinced that the Board of Revenue is necessary for us. The Board of Revenue is now dealing with many subjects; not only with land revenue system and land tax, but deals with commercial taxes, civil supplies, settlement of estates, works connected with post-war reconstruction and so on. They have got many statutory functions to do, viz., hearing of appeals from the different Government servants in the Revenue Department, inspection of District Collectors' offices, hearing of appeals relating to land revenue assessment, water-rate fixation, assignment of waste lands, etc. Besides all these, reporting of projects and schemes is also being attended to by the Board of Revenue. Suppose the hon. Member from Pudukottai wants some scheme for Pudukottai; suppose he suggests a scheme by which water from Cauveri could be brought to his place; then the matter comes to the Board of Revenue only for examination. It was said that

7th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

the Board of Revenue was a costly one. I want to say that it is not costly, but that it is cheaper. It is said that the Revenue Department could also be dealt with by a Head of the Department like the one they have for the Police Department or the Education Department. The Police Department has got as its departmental head, the Inspector-General of Police and for the Education Department it is the Director of Public Instruction. But in the case of Revenue Department, there are many subjects so that it will not be possible to have a single head. We may require two or three heads and now we have three members of the Board of Revenue. There is additional advantage in this in that they work as a corporate body so that they could hear appeals. As regards the contention that the Board of Revenue is costly, let me say that when compared to many States which do not have a Board of Revenue but carry on their affairs with other agencies, our cost of the Board of Revenue is less. Therefore I think the Board of Revenue is a useful institution. This is the opinion to which I have come after I have observed its working. Of course if afterwards, I am further convinced that it is not necessary, then we shall re-examine. But for the present I am convinced that the Board of Revenue is necessary.

" As regards the reservation in the services for Muslims and Harijans, let me say that reservation is now only for Scheduled Caste and backward classes, under the Constitution. There is no reservation for others. As regards Muslims, apart from reservation for backward classes and scheduled castes, there is 59 per cent of the service open for competition. They can enter in large numbers and compete and get as many jobs as possible. There is no difficulty about that. But even as it is, I think the Muslims have got a fair representation in the services compared to their population, and a fairly good representation in the Revenue Department. As regards Harijans, the reservation for them was 15 per cent last year. But this year it has been increased to 16 per cent. Even for the reserved post, sometimes enough number of candidates are not forthcoming and therefore it lapses. So Mr. Ratnam instead of speaking always on the floor of this House, if he devotes more attention to his activity outside the Assembly by preparing his community men to compete in large numbers, he would be doing the right thing. Otherwise he would be going on speaking the same thing again and again and I would be giving him the same reply again and again. (Laughter.)

" As regards Laccadive Islands, recently our Governor had visited that place. The whole difficulty is, there is no proper steamer service between the island and our country. As it is they are having medical and educational facilities there. Only they do not have facilities for marketing, post office facilities and so on. Now the Postmaster-General has agreed to open post offices in nine islands out of ten. There is a move to have wireless also so that we can have quick communication. Steps are being taken to establish a hostel there. About twenty first-class cocks have

1-30
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [7th March 1955]

been sent to improve poultry and poultry-farming can become a subsidiary occupation to the people there. Boring experiments are being made with a view to supply the people with better drinking water. We have sent a Senior Co-operative Inspector to organize co-operative societies. The Government are taking all steps to provide amenities for, and to improve the condition of the Islanders. This Government have addressed the Central Government for establishing a regular steamer service between the mainland and the Islands. As soon as this is established, there will be great improvement and much of their difficulty will vanish.

“The hon. Member from Tiruppattur put forward a vigorous plea that the erstwhile Pudukottai State should be constituted into a separate district with Pudukottai as the headquarters. He need not have the fear that anything will go by default. The hon. Member from Pudukottai Mr. Balakrishnan is here. He is always championing the cause of Pudukottai and also of women. The interests of Pudukottai and the interests of women will never go by default and they are quite safe in his hands. I have not looked into the report of the Committee on District Revenue Administration and I do not know what they have said about having more districts. I think they have said generally that a few more districts will have to be formed when we expand and intensify the Community Projects and the National Extension Service Schemes. In that light the question will be examined and if any change is necessary, whatever is possible, will be done in due course. One advantage about Pudukottai is that there are good buildings there. The people there are very anxious to keep up their old Durbar tradition. If Pudukottai is made the district headquarters, people will have the consolation that, though the Raja has gone, there is at least the District Collector there.

“I think I have touched all the main points. (Sri B. K. Nallaswami stood up to say something.) The hon. Member said that one Minister passed an order and that another Minister passed an order contrary to that order. The land belongs to the Forest Department. An order was passed to the effect that certain portions of that land which were not very essential for the Forest Department should be given to the sivavijamadars or the people who had been tilling the land. The Forest Department thought that that would interfere with the forest regeneration work and they now seem to have passed an order that a colony could be started there instead of giving the land to individuals. But we will have to see that the people who reclaimed and brought the land under cultivation, the sivavijamadars, are not ousted. I shall examine that and see that the sivavijamadars are not unnecessarily harassed. Let my Friend give me some time and I shall have it looked into and rectified.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“நிபாசன பரிமிட்டிகள் கொடுப்பதைப் பற்றி கொண்டுள்ள அங்கு நிறைய பெளட்டி (கண். வரி) போடுகிறார்கள் என்றும் அகற்கக் காரணம் வைக்கோர்ட்டில் ஒரு ‘ரி’ இருக்கிறது, அது முடிவாகும் ‘வரையில் பரிமிட் கொடுப்பதற்கு இல்லை

7th March 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ‘ரிட்’ முடியும் வரையில் தண்ட வரி போடாமல்வது இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்களா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The statement made by the Hon. Minister is rather unfortunate and it is likely to mislead people outside Malabar. The extent of Koothali Estate is 37,000 acres. Only 16,000 acres are under litigation and 6,000 acres are reserved for forest purposes. Apart from the forest land and the land under litigation, there are vast cultivable areas and I request the Government to take urgent steps to give the land to the poor.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“As soon as the civil dispute that is pending is disposed of, steps will be taken to allot the land to deserving people.

“As regards water-rate, I shall have it examined in consultation with the Minister for Public Works. If the Member states specifically what exactly the difficulty is, I shall look into it.

“I think I have covered almost all the important points raised by the hon. Members.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know what the Government propose to do to improve matters with regard to use of Tamil as the medium of official language in Tiruchirappalli district?”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“That can be tackled when the Education Demand comes up.

“The land reform question is very much agitating the people and several Members said that something should be done. Let not the hon. Members think that this question will be unduly delayed.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“I would like to request the Hon. Minister to pronounce the Malayalam names properly and he can learn the correct pronunciation from the Revenue Secretary who happens to be a Malayalee. He found it difficult to pronounce words like Marupattam, etc.”

* SRI K. V. RAMASWAMI :—“நிசச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகவும், நில வரி சம்பந்தமாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்த விதமான உறுதியும் கொடுக்காததால் நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the allotment of Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’”

The motion was put and lost.

[7th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 82,42,600 under Demand I—Land Revenue Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I am a very reasonable man. Out of deference to the good intentions of the heavily-worked, hard-worked and overworked Minister, I beg leave of the House to withdraw my cut motion."

The House refused to grant the leave without a dissentient voice.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,02,64,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" I adjourn the House to to-morrow till 8-30 a.m."

The House then adjourned.

7th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1136 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th March 1955, page 11 supra.]

Names of Members and Office-bearers of the State Committee for Madras for the Reception of the Chinese Cultural Delegation.

- 1 Sri C. Subramaniam, Minister for Finance—*Chairman*.
- 2 Srimati Tara Cherian, Madras—*Secretary*.
- 3 Sri A. N. Parasuraman, Madras—*Treasurer*.
- 4 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Agriculture.
- 5 Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad.
- 6 Sri K. Swaminathan, Editor, Indian Express.
- 7 Sri M. P. Periaswami Thooran, University Research Department.
- 8 Dr. R. M. Alagappa Chettiar, Madras.
- 9 Sri K. Chandrasekharan, Advocate, Madras.
- 10 Sri S. N. Murti, Station Director, A.I.R.
- 11 Sri E. Krishna Iyer, No. 139, Big street, Triplicane.
- 12 Sri R. Parthasarathy, Director of Information and Publicity.
- 13 Prof. P. Sambamurthy, Madras.
- 14 Srimathi G. Parthasarathy, Madras.
- 15 Sri M. A. Chidambaram Chettiar, Chettinad House.
- 16 Srimati Clubwala Jadhav, Madras.
- 17 Srimati Amrita Subramaniam, Madras.
- 18 Sri C. S. Ramachandran, I.C.S., Secretary, Health, Education and Local Administration Department.
- 19 Sri T. N. Lakshminarayanan, I.A.S., Deputy Secretary, Public Department.
- 20 Sri S. Venkateswaran, I.C.S.
- 21 The Mayor of Madras.
- 22 The Commissioner, Corporation of Madras.
- 23 Sri S. A. Govindarajan of "The Hindu".
- 24 Sri R. Mahadevan of "Anandavikatan".
- 25 Srimati Sarojini Varadappan.

Members.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 8th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Korava community

* 1159 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many ration cards were issued to Korava families in the city during the period of statutory rationing in the City of Madras and the number of Koravars for whom such cards were issued;

(b) whether the Government have any proposal to help these communities in regard to housing accommodation, sanitary amenities, educational facilities and employment, etc.; and

(c) whether there is any gazetted officer in this State belonging to this community?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No ration cards were issued exclusively for Korava families as such in the city during the period of statutory rationing but individual Koravars would have been issued cards along with others. Separate statistics are not available.

“(b) No ameliorative measures were undertaken by Government exclusively for the Koravars in the City of Madras. In Salem, Madurai, Tirunelveli, Ramanathapuram districts there are boarding houses run for the benefit of Koravar pupils. Under the Government of India grant-in-aid schemes for the welfare of ex-criminal tribes, schemes have been sanctioned for the benefit of Koravars in the matter of education; housing, sanitary amenities, etc.

“(c) No, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னையில் வாழும் குறவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவா? சென்னையில் இரவு காலங்களிலும் பகல்காலங்களிலும் போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை பரிசோதித்து வருகிறார்கள். கார்போரேஷன் ப்ளாட்பாரங்களிலும் மரத்தடியிலும் பொங்கித் தின்னும் குறவர்களை போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கடி பரிசோதிப்பதால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி வசதியும் மற்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அவர்கள் ஒரு இடத்தில் தங்கி இருப்பது இல்லை. ஒரு நாள் சைப்பாஜர் ப்ளாட்பாரத்தில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்த நாள் மாம்பலம் ப்ளாட்பாரத்தில்

[8th March 1955]

தங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு ஒரே இடத்தில் தங்கி இருப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது போலும். மற்ற ஜில்லாக்களில் சில பாகங்களில் அவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Do the Government provide employment for such educated Korava boys as those who pass out from the educational institutions maintained by the Government in the districts? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" There are some educated Koravars already employed in Government service and elsewhere."

SRI O. KORAN :—" May I know whether the Government have supplied sewing machines to Koravars in Malabar and, if so, whether they will be pleased to supply sewing machines also to Harijans in Malabar? There are many Harijans who are trained in this work but have no machines."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has not understood the difference between Koravars and Harijans."

SRI A. RATNAM :—" சென்னையில் அதிகமாக இருக்கும் குறவர் களுக்கு பல வசதிகளைச் செய்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருஷம் ஹரிஜன வெல்பேர் டைரெக்டராக இருந்த திரு. மலையப்பன் அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" அரசாங்கத்திற்கு அந்த ரிப்போர்ட் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்ன நான்கு ஜில்லாக்களில் துரிதமாக வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Has the Hon. Minister an eye on the Korava women, Sir, in regard to ameliorative measures? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not think

MR. SPEAKER :—" If the Hon. Minister is not willing to answer, he may resume his seat."

(The Hon. Minister then resumed his seat.)

Export of groundnuts

* 1160 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total production of groundnuts in the State for the financial year 1952-53;

(b) whether any quantity of groundnuts was allowed for export abroad in that year; and

(c) if so, what tonnage, by whom and to whom?

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 691,400 tons as pods or 518,550 tons as kernels."

" (b) Yes, Sir.

" (c) 31,584 tons of groundnut oil were allowed for export, but the export of groundnut kernel was not allowed. Nearly 2,000 licences were issued for exporting this quantity. Government do not have information regarding the names of the exporters. As no public interests are served, and as the time and labour involved in collecting this information will not be commensurate with the importance of the subject they consider that it is not worthwhile doing this."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Do the Government of India consult the Madras Government in regard to the period for which the export permit should be issued because it is the feeling in the States that export permits are issued long after the need for them have ceased and that such permits benefit only the capitalists and not the producers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government of Madras have been looking into the question and have been forwarding their own suggestions as warranted by the situation to the Government of India."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இரண்டாயிரம் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார். இரண்டாயிரம் லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டும் அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்யாமல் லைசென்ஸை விற்பனை செய்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஏற்றுமதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதை சில வெள்ளைக்காரக் கம்பெனிகள் தங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள், அதை எடுத்து விட்டு ஏற்றுமதி செய்யும் கொள்கையை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை ஏற்று மதிக்கு ஏற்பாடு செய்து அதனால் கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகள் அடையும் முறையில் ஏற்றுமதி செய்யும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall further look into this aspect of the question. But I may tell the hon. Member that I do not think that it is practicable and absolutely necessary for the Government themselves to take up exports."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Do the Government make any suggestion or recommendation with regard to the names of the licensees to whom the export licences are granted? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" No, Sir."

Sultan Canal in Malabar

* 1161 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Sultan Canal in Madavi amsam, Chirakkal taluk, North Malabar, has not been repaired by the Government for the last 12 years; and

(b) if so, the reasons therefor?

[8th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) No repairs were carried out to the canal for the past many years due to the uneconomic nature of the work. The Chief Engineer has, however, been asked to examine whether traffic is appreciable in the canal and whether it will justify the cost involved in taking up the work.”

Higher Elementary School for Karuvarakkundu

* 1162 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many petitions the District Educational Officer, Kozhikode, Malabar, has received from Sri T. K. Gopalan, Karuvarakkundu, Ernad taluk, Malabar since 1952, requesting the Government to open a Higher Elementary School at Karuvarakkundu; and

(b) the action taken by the Government on these petitions, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) It is not the policy of the Government to open elementary schools. The hon. Member apparently refers to permission that the Education Department has to give to open such schools. It is reported that the proposal to open a Higher Elementary school at Karuvarakkundu was received late in the office of the Divisional Inspector of Schools, Coimbatore, and that the proposal was deferred. The proposal, if received in time next year in the office of the Divisional Inspector of Schools, will be considered on its merits.”

Jassid attack on paddy crops.

* 1163 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to check, prevent and cure the jassid attack on paddy crops;

(b) the experiments conducted and the results thereof; and

(c) the cheapest and the most effective treatment suggested by Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) to (c) The information required by the hon. Member is given in the statement^a placed on the table of the House.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“There is only one Plant Protection Officer in each district and with the large-scale jassid attack on paddy crops, these officers are not able to go round all the taluks and bring the attack under control. The number of sprayers available in the Taluk Demonstrator's office is very little

^a Printed as Appendix I on pages 173-174 infra.

[8th March 1955]

and it is complained that they are out of order. May I know the steps taken by the Government to see that all these defects are rectified?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is not merely the Plant Protection Officer but also the Demonstrators that are expected to go round in order to advise the ryots regarding prevention as well as treatment of such diseases. As for sprayers, I have already answered that the Government have purchased more sprayers for distribution among the various depots.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Is this pest attack common all over the State or is it peculiar only to some districts in the State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There are various kinds of pests and these pests do come in frequently.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“May I know whether this is a major pest or a minor pest, ferocious or mild pest?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I do not have that kind of research mind and I have not gone into that aspect.”

Reservoir for irrigation purposes in Malabar.

* 1164 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any survey of the possibilities of forming artificial lakes in Malabar fit for irrigation purposes; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) The execution of the Malampuzha, Walayar and Mangalam Reservoir Projects has already been taken up and the works are in progress. The question of taking up three other reservoir projects, i.e., Kanhipuzha, Meenakarai and Palakazhipuzha, is under consideration.”

Bhavanagar Maharaja Tuberculosis Fund

* 1165 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how the Government have spent money out of the Bhavanagar Maharaja Tuberculosis Fund; and

(b) how many Tuberculosis patients received relief from this Fund?

[8th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) A sum of Rs. 4,560 from out of the interest accrued on the securities relating to the Bhavanagar Kshayarog Fund has been distributed among 38 poor tuberculosis patients.”

Representation from Mangalore Tile and Cashewnut Workers' Unions re lay-off wages

* 1166 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Government have received any representation from the Mangalore Tile Workers' Union and the Mangalore Cashewnut Workers' Union requesting the Government to apply the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act, in respect of lay-off, wages, etc., to the workers in the above industries; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir. (b) The Government have decided not to declare any industry as such as ‘seasonal’ or ‘intermittent’ under the Industrial Disputes (Amendment) Act, 1953, but to consider requests from individual industrial establishments on the merits of each case.”

Complaint against a Sub-Inspector of Police

* 1167 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation on 1st June 1954 from one Sri K. S. Muthan, a resident of the Kadambakkam cheri in Villupuram taluk of South Arcot district addressed to the Collector of South Arcot alleging certain police excesses;

(b) if so, the complaints against the Sub-Inspector of Police; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) The Collector of South Arcot received a representation from Sri K. S. Muthan in which he had made certain complaints against the police. The allegations were that the Sub-Inspector of Police, Villupuram Taluk station, had been harassing Muthan and his partymen at the instigation of another person named Appavoo, that the Sub-Inspector arrested Muthan and his men without sufficient justification on two occasions and also beat them while they were in custody. The inquiry made by the Revenue Divisional Officer, Tindivanam, has revealed that the allegations are either false or are distortions of facts.”

[8th March 1955]

Appeal petitions to Commercial Tax Officers

* 1168 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any rule to the effect that appeals to the Commercial Tax Officer should be written in English in order that they may be taken on file?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes. The question whether the rules should be amended so as to allow the appeal petitions and revision petitions to be written in the regional language is under consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Inasmuch as even the Constitution has made it obligatory in Courts and in Bills only the use of English language and very often these merchants happen to be petty merchants, great hardships are caused in insisting on filing appeals in English. Will the Government consider immediately the advisability of revising the rules?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“This is a legacy from the year 1939. I hope the matter will be examined and the necessary thing will be done. We are going to revise the rules in the matter.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Article 350 of the Constitution lays down that every person shall be entitled to submit a representation for the redress of any grievance in any of the languages used in the State. In view of this directive, may I know, what stands in the way of immediately recognizing the right guaranteed by the Constitution?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Nothing stands in the way. Only we have to make the necessary changes in the rules and it will be done.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“May I know whether there is any officer in the cadre of District Commercial Tax Officers or any Member of the Appellate Tribunal who is not conversant with the regional language even after the separation of the Andhra areas from this State?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“There will not be any such case. An Officer is supposed to know more than one language. So, no difficulty will arise.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Cannot any legacy be got over by a Departmental order?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir. We are trying to get over it.”

[8th March 1955]

Community Projects and N.E.S. Scheme for South Arcot

* 1169 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the reasons for not taking any area in South Arcot district under the Community Projects or National Extension Service Scheme in 1954-55 as stated in answer to question No. 120 given on 7th December 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“There were only ten blocks available for distribution to the thirteen rural districts during 1954-55. So three districts had to be left out. South Arcot, Tanjore and Madurai were left out as they had already each three or more development blocks. In the South Arcot district, there were already one Community Development and three National Extension Service Blocks, whereas in most other districts there were only two National Extension Service Blocks when the additional Blocks were selected.”

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER:—“தென்னாற்காடு ஜில்லா விலேயே மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள செஞ்சி, திண்டிவனம், கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய தாலுகாக்களில் சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளை நடைமுறை வருஷத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா? நடப்பு வருஷத்திலேயே மேற்படி தாலுகாக்களை திட்டப் பிரதேசங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறுவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“எந்தெந்த தாலுகாக்களை திட்டப் பிரதேசங்களில் சேர்த்துக்கொள்வது என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது உறுதி கூறுவதற்கில்லை. மேற்கொண்டு அபிவிருத்தி ‘ப்ளாக்கு’கள் எடுத்துக்கொள்ளும்போது கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட தாலுகாக்களின் நிலைமையையும் பரிசீலனை செய்யக் கூடும்.”

Training centres for pharmacists, nurses and midwives

* 1170 Q.—SRI S. S. KOLKEBAIL: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there are any schools or centres in this State to train pharmacists, nurses and midwives; and

(b) if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes. There are training centres.

“(b) One centre for Pharmacists, seven for nurses and nineteen for midwives. Besides, there are also private training centres in the State where nurses and midwives are given training.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“May I know whether there is a long waiting list of nurses to be employed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir. There are several unemployed nurses.”

8th March 1955]

SRI G. GOVINDAN:—“அநேகமாக சிகப்பு நிறமுள்ள பெண்களை மிட்டுப் பந்தம் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். கருப்பு நிறத்திற்கும் கொஞ்சம் மதிப்புக் கொடுத்து—கருப்பு நிறப் பெண்களையும் நாசிங் மிட்டுப் பயிற்சிக்கு இனிமேலாவது எடுத்துக்கொள்ளும்படி சர்க்கார் உத்திரவு போடுவார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“There are both fair and dark-complexioned nurses.”

Appointment of clerks for panchayats

* 1171 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the panchayats for the appointment of clerks to help the panchayats to maintain accounts;

(b) the number of minor and major panchayats in the State;

(c) whether the Government have decided to sanction the appointment of clerks for village panchayats and if so, the qualifications prescribed for them;

(d) the number of clerks required; and

(e) whether communal representation is proposed to be observed in regard to the appointment of panchayat clerks?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) Yes, for the appointment of common staff for groups of panchayats, each of which cannot afford to have a separate staff of its own.

“(b) Under the Madras Village Panchayats Act, 1950, panchayats have been classified into Class I and Class II which roughly correspond to the old classification of ‘major’ and ‘minor’. The number of Class I and Class II Panchayats as on 1st December 1954 is 293 and 4772 respectively.

“(c) Yes. The qualifications of the staff are as shown below:—

	Educational qualification.
I. Clerk-cum-bill collector for a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 5,000 to Rs. 10,000 ...	S.S.L.C. completed.
II. Clerk-cum-bill collector for a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 3,000 to Rs. 5,000 ...	IV Form completed.

“(d) About one thousand.

“(e) No, Sir.”

[8th March 1955]

Iron ore of Salem and lignite of South Arcot

* 1172 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Madras Government discussed with the Russian Delegation about the utilization of the iron ore of Salem and the lignite of South Arcot for producing pig iron and steel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Yes, Sir."

Shifting of the Mangalore College to Urva

* 1173 Q.—

MR. SPEAKER:—"As the hon. Member Sri M. S. Mogral who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings."

SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Mangalore Government Arts College Advisory Committee and the leading citizens of Mangalore for shifting the College to a more spacious site, at Urva, on the ground that the present buildings are insufficient and unsuitable; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes, Sir.

" (b) After an examination of the question, the proposal to transfer the Arts College to Urva was deferred."

Gundal Supply Channel, Kollegal

* 1174 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri S. C. Virupakshiah): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of Government to widen and deepen the Gundal supply channel to the chain of tanks in Kollegal taluk; and

(b) if so, the estimated cost?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) Yes. The proposal is being investigated.

" (b) Rs. 2 lakhs approximate."

Installation of a steel plant

* 1175 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the present stage of the proposal for setting up an iron and steel plant in Madras State?

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The matter is under examination by the Government of India."

SRI K. ARANGANATHAN:—"May I know when the proposal for setting up an iron and steel plant will be taken up?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I have already stated more than once that this question of exploitation of iron and steel ore available in Salem can be taken up only when the results of exploitation of lignite in Neyveli are known."

Dental Surgery course

* 1176 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of students undergoing Dental Course in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Thirty-two students are at present undergoing training in the B.D.S. Degree Course in the Madras Medical College."

SRI K. ARANGANATHAN:—"May I know what is the duration of this course and what are its attractive features?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"It is a four-year course, and there is a great need for Dental Surgeons."

Working of the Government Transport System

* 1177 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to place on the table of the House a statement showing the net profit and loss in the working of the Government Transport System during 1953-54?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"The attention of the hon. Member is invited to pages 3 to 11 of the Supplement to the Detailed Budget Estimate for 1955-56 in respect of Government Commercial Undertakings."

SRI K. ARANGANATHAN:—"It is seen that the net profit in the working of the Government Transport System is only Rs. 7 lakhs and as compared with the profits for the previous years it is very low. May I know the reasons for the low profits obtained?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"A separate question may be put and I will look into the matter."

Control of rinderpest

* 1178 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Central Government have consulted the Madras Government about the setting up of a Central Research Institute for the control and prevention of rinderpest in Madras;

[8th March 1955]

(b) if so the suggestions and opinions offered by the Madras Government; and

(c) when the Central Research Institute will be started?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (c) This Government have not so far been consulted by the Central Government on the subject.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“I have seen in the newspapers that the Central Government are going to start one Research Institute in this State. I want to know how this Government have not got this information in their possession? If they are not aware of this information, may I know whether the Government will address the Central Government on this matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am not responsible for certain news that has appeared in certain newspapers. I do not think it is right for this Government to address the Government of India referring that report.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether the Government have under contemplation any special scheme under the Five-Year Plan for research on this subject because it is a very important one?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already stated that so far as this State is concerned, it has completely succeeded in eradicating this disease. Recently a pilot plan to avoid the spreading of this disease in the border areas has been sanctioned and it has been taken up. More than that, the Government are not interested.”

8-50
p.m.

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, what is meant by rinderpest and does it affect agriculture?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Rinderpest is called in Tamil, ‘வெக்கைநோய்’.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“வெக்கை நோய் எந்தக் காலத்திலும் வரலாம். இந்த நேரத்தில் அது தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல. ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த வெக்கை நோய் இப்போது இங்கேயில்லை. ஆனால் தொத்து வியாதியாகவும் வரலாம். நமது ராஜ்யத்தின் எல்லைகளில் எல்லாம் இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஊசி போடுவதற்கு ஒரு ‘pilot plan’ சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த வெக்கை நோய் நம் மாகாணத்தில் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த ‘pilot plan’க்கு பணத்தை செலவழிப்பதை நிறுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இவ்வளவு தெரிந்த கனம் அங்கத்தினரே, நான் சொன்னதைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஒரு நோய் நம் ஊரில் இல்லையென்றால், அது பக்கத்து

[8th March 1955]

ஊரிலிருந்து பரவலாம். பரவாமல் தடுப்பதற்குத்தான் pilot plan எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அவ்வாறு வேறு ராஜ்யத்திலிருந்து வருவதால், சில கால்நடைகள் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இரண்டு தினைங்களுக்கு முன் சொன்னேன். எல்லைப் பிராந்தியங்களிலிருந்துதான் இந்த வியாதி வருகிறது என்று சொன்னேன்.”

Adult education centres in Ponneri

* 1179 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Adult Education Centres in the Ponneri taluk;

(b) whether any building constructed by the villagers of Amoor Cheri was offered to the Government for running an education centre; and

(c) if so, the action taken thereon by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) One.

“(b) No, Sir.

“(c) Does not arise.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“முதியோர் கல்வித் திட்டம் முன்னேற எத்தனை இலாக்காக்கள் வேலை செய்கின்றன? பொன்னேரி தாலுக்காவில் எவ்வளவு பணம் எத்தனை இலாக்காக்களால் முறையே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.”

Bunds across Kuntayal canal and Cheruthodu

* 1180 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage at which the consideration of the work on bunds across Kuntayal canal and Cheruthodu in Ponnani taluk, Malabar, stands at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Plans and estimates for the construction of a permanent anicut across the Kuntayar thodu at a place half a mile above the Vyam dam and the excavation of a channel therefrom have been called for and on receipt, further action will be taken in the matter. If the above scheme is executed, the Cheruthodu alias Naithallor thodu will also be benefited.”

SRI E. T. KUNHAN :—“പുതിയൊരു വേഗം പുതിയൊരു അണക്കെട്ടിന്റെ പണി ആരംഭിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“That is what I have stated, namely, that further action will be taken as soon as the plans and estimate are received.”

[8th March 1955]

Sugar factories for South Arcot

*1181 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received so far to open sugar factories in South Arcot district; and

(b) the present stage of these applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Five, Sir.

“(b) The permission granted to the first applicant was revoked in 1952 as he did not take effective steps to set up a factory. Of the four applicants who applied subsequently, one did not evince any further interest in the matter and another has been granted a licence by the Central Government to set up a factory of 800 tons daily crushing capacity. The grantee is taking steps to establish a factory.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Sir, who are the applicants and what are the places selected for installing this factory?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ஏற்கெனவே மனுப்போட்டவர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:

- (1) ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், அட்வகேட், திண்டிவனம்.
- (2) ஸ்ரீ எஸ். சக்கரபாணி, கடலூர்.
- (3) ஸ்ரீ அஜேமோஹன் செய்த்தான், மதறஸ்.
- (4) ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார், சூலங்குறிச்சி.
- (5) East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras, இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுத்த வேலை நடைபெறுவது East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Madras.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR:—“Can the Hon. Minister tell us whether he would give permission for starting of more factories if people come forward with applications?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Applications are considered on their individual merits, Sir.”

SRI A. RATNAM:—“தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே நெல்லிக் குப்பத்தில் ‘ஈஸ்ட் இந்தியா டிஸ்டிலேரீஸ்’ என்று ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. மேலும் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு ‘பெர்மிட்’ கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அங்கே தொழிலாளிகள் வேலையில்லாம லிருக்கிறார்கள். ஆறு மாதத்தில் ஏறக்குறைய 1,500 தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது, அதே கம்பெனிக்கு ஏன் ‘பெர்மிட்’ கொடுக்கவேண்டும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“நெல்லிக்குப்பத் தில் இருக்கும் ஆலை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய கரும்பைவிட அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தி ஆகிறது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்களும் மற்றொரு ‘பாக்டரி’ வேண்டுமென்று வற் புறுத்தி வந்தார்கள். எந்த நபருக்குக் கொடுப்பது என்பது இப்போதைய பிரச்சனையல்ல. ஆகவே, நெல்லிக்குப்பம் ‘பாக்டரி’ தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.”

[8th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“தொழிலாளிகளைப் பாதிக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளையும் பொதுமக்களையும் பாதிக்கின்றது. கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கம்பெனி வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி: தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் பூராவும் ஏற்கெனவே அந்தக் கம்பெனி கையில் இருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கே ‘லைசென்ஸ்’ கொடுப்பது, அவர்கள் இஷ்டம்போல் கரும்பு விலையைக் குறைக்கவும், கரும்பு விலை குறைந்தாலும் சர்க்கரை விலை குறையாமலிருப் பதற்கும், அதிக லாபம் சம்பாதிப்பதற்கும் ஏதுவாயிருக்கும். ஆகவே, இதை ஒரே கம்பெனிக்கு ‘மாண்புமலி’ ஆக்கி விடாமல், இந்த வெள்ளைக்காரக் கம்பெனிக்குக் கொடுக்காமல். வேறு தமிழ் நாட்டி லுள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கமே முடிவு செய்கிறது. ஆகவே பார்லிமெண்டில் ஒரு கேள்வி கேட்டால், அங்கே மத்திய அரசாங்கத்தார் பதிலளிக்கமுடியும். இந்த லைசென்ஸை வெள்ளைக் காருக்குக் கொடுத்த காரணம், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வேறு ஒருவரும் இதை ஏற்று நடத்த முன் வரவில்லை. விவசாயிகள் இன்னுமொரு பாக்டரி அவசியம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நிலையிலேதான் அந்த கம்பெனிக்கு ‘லைசென்ஸ்’ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“It has been settled that the Sugar Factory is to be located in Kolianur near Villupuram. What happened to the other applicants? What are the conditions laid down for the grant of licences? And why those applications from individuals have not been granted?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Licences were issued, but the licensees did not proceed with it and there- fore, it is, another licence was issued to this concern.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“சர்க்கரை ஆலைக்கு ‘லைசென்ஸ்’ கொடுப்பது மத்திய சர்க்கார் வேலை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் ‘லைசென்ஸ்’ கொடுப்பதென்றால், இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் கொடுக்கிறார்களா? அப்படி இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டால் இந்த அரசாங்கம் யாரைச் சிபாரிசு செய்தது? இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்கவில்லை யென்றால், இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் ஆலைகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இம்மாதிரி ‘லைசென்ஸ்’ கொடுக்கும் விஷயத்தில் ராஜ்ய அரசாங்கம் தன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டதானிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் கேட்டிருக்கிறார்கள். முடிவு செய்வது மத்திய அரசாங்கம். ஆகவேதான் முழு விபரங்களையும் பார்லிமெண்ட் சபையில் ஒரு கேள்வி போட்டுத்தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். இந்த அரசாங்கம் அதன் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கவில்லை. இதற்கு முன்பு ‘லைசென்ஸ்’ வாங்கினவர்கள் ஒருவரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை. மற்றொரு ‘பாக்டரி’க்கு அவசியம் இருந்தது. இந்தக் கம்பெனி ஒன்றுதான் அதை நடத்த முன்வந்தது. இந்த அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்கவில்லை.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Did the Government 9 a.m. make a specific recommendation to the Central Government that

[8th March 1955]

licence should not be issued to the East India Distilleries Company, but should be issued to others who are prepared to start a sugar factory?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not agree that such a recommendation could be made by Government."

SRI K. PARTHASARATHY :—" In view of the demand by the agriculturists of South Arcot for starting more sugar factories, do the Government propose to help them in the establishment of sugar factories on a co-operative basis?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am unable to understand the purpose of a question like this. If the hon. Member could come forward, take the initiative and formulate a scheme for the formation of a co-operative sugar factory, the Government will certainly give all the support that they can."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—" இந்த மாதிரி பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதற்கு இங்கிலாந்து கம்பெனிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் நம்முடையவர்களுக்கும் பர்மிட் கொடுக்கப்படும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என்பதை மெம்பர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். கொடைக்கானல் ரோடில் நம்மவர்கள் ஆரம்பித்த கம்பெனியை நடத்த முடியாமல், இங்கிலாந்தார்களிடமே மறுபடியும் கம்பெனியைக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதைப்பற்றிச் சொல்லும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

MR SPEAKER :—" The hon. Member may put a separate question."

SRI K. T. RAJU :—" நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கும்படியான முதலாளிகளால் திறமைக் குறைவால், ஒழுங்காக நடத்தமுடியாது என்றும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் வெள்ளைக்காரர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது என்றும் நண்பர் ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு திறமையை உண்டாக்கி, ஆவன செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் உதவி செய்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இன்னும் வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்தும் இம்மாதிரியான கம்பெனிகளை நடத்துவதற்கு திறமையானவர்கள் முன்வந்தால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்கும்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Arising out of the answer given by the Hon. Minister to a question put by hon. Member Sri K. Parthasarathy, may I know why the Government should not issue licences to the co-operative factories as they have done in North Arcot?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The issue of a licence to a co-operative sugar factory does not arise till the co-operative concern comes into existence."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" மதுரை ஜில்லாவில் தமிழர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சர்க்கரை ஆலை திறம்பட நடைபெறவில்லை என்று கூறினார்கள். அதற்குக் காரணம் தென்னாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களில் ஏகபோக ஆட்சியில் இருந்துவரும் அந்நியக் கம்பெனியான

[8th March 1955]

பாரி கம்பெனி என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே அக் கம்பெனிக்கு அம்மாதிரி ஏகபோகமில்லாமல் தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இங்கே மத்திய சர்க்காரைப்பற்றிய கேள்விகளைக் கேட்பதால் பயன் ஒன்று மில்லை. ஏதாவது உருப்படியான யோசனைகளைக் சொன்னால் எப்போதும் அதை ஏற்று, அதன்படி நடக்க பார்க்கலாம். ஏகபோகத்தை தடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அந்நியர்களே இந்த ராஜ்யத்தில் கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியென்றால், ரஷ்யர்களை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அக்கறையைக் கூட பூர்த்தி செய்து கொள்ளமுடியாது. ஆகையால் அந்நியர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருந்துகொண்டு அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை."

SRI P. JEEVANANDAM :—" கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அந்நியர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதில் எவ்வித ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால் அந்நிய நாட்டுக் கம்பெனியான பாரி கம்பெனி இங்கிருப்பதினால், எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான பணம் இந்நாட்டில் சுரண்டப்பட்டுவருகின்றது என்பதைப்பற்றி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக திருப்பித்திருப்பிக்கூறிக் கொண்டு வருவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஏகபோக உரிமைதான் இன்று தடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க முயற்சிப்பார்களா என்பதுதான் கேள்வியே ஒழிய, அந்நியர்களையே ஒழித்து விடவேண்டுமென்பது பிரச்சனையில்லை. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார்?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அந்நியர்கள் மட்டுமல்ல. முதலாளிகளாக இருந்தாலும், அல்லது தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அம்மாதிரி நடக்கும் சுரண்டலைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் முயற்சிக்கும். அம்மாதிரி ஏதாவது பாக்டரிகளில் தவறுதல் நடந்தால், அதை அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் கவனித்து நிவர்த்தி செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் செய்து கொண்டோன் வருகின்றார்கள்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ரஷ்யர்களிடத்தில் அக்கறை காட்டப்படுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அவ்வாறு சொல்லவில்லை."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" அப்படி சொல்லவில்லையா? ரொம்ப சந்தோஷம். ஆனால் ரஷ்யர்களுடைய வருகைக்கு என்ன காரணம்? அவர்களால் என்ன நடந்து கொண்டு வருகின்றது? பாரி கம்பெனியால் நாட்டில் என்ன நடந்துகொண்டு வருகின்றது போன்றதையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளாமல் தொழில் மந்திரிப் பதவியை வகிப்பது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். ரஷ்யர்கள் அவர்களுடைய எந்திரங்களை 2 சத விசை வட்டியில் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாரி கம்பெனியாரோ, அவர்களுடைய எந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு நம்மவர்கள் அதை உபயோகிக்கக்கூட உரிமையில்லாதவாறு தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவரத்தை அறிந்துகொள்ளுமாறு மந்திரியார் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்களுக்கு மட்டும் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்வது தவறு என்றும், எனக்கும் இதெல்லாம் தெரியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நெல்லிக்குப்பம் போன்ற இடங்களிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளை ஊக்குவிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்

[8th March 1955]

சர்க்கார் வேண்டிய சிபார்சுகளை செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. வேறு நாட்டவர் சுரண்டாமலும் பார்த்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி ஏதாவது இருந்தால் அரசாங்கம் கவனிப்பார்கள்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ புதிய ஆலைகளில் புதிய சீனி எப்போது உற்பத்தியாகி வழங்கப்படும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ஆலை புதியதே ஒழிய சீனி பழையதுதான். அதனால் புதிய சீனி மேல் மோகம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“ தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சர்க்கரை ஆலைக்கு சர்க்காரால் எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதோடு இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த ஆலைக்கு நிறைய லாபம் கிடைத்தது. இந்த ஆண்டிலே சென்ற ஆண்டுகளிலே கிடைத்ததுபோல் அவ்வளவு லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே மேற்கொண்டு இன்னும் புதிய ஆலைகளை உண்டாக்கி, அதிக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கு காரணமென்ன ? ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் அதே கேள்வியைத் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்கிறீர்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மசான்யங்கள் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான சர்க்கரை தேவைப்படுகிறது. ஆகவே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வடக்கே ஒரு ஊரில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்ற முறைகளையெல்லாம் சினிமாப் படங்கள் மூலமாக காண்பிக்கின்றார்கள். அந்த முறைகளை ஏன் நமது சர்க்கார் பின்பற்றக்கூடாது? மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அவைகள் மூலமாக ஆலைகள் நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் செய்யலாம் என்று நினைப்பது நல்லதுதான். ஆனால் அப்படி எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிக கஷ்டமிருக்கிறது. ஆகையால் யாராவது சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடத்த முன்வந்தால், அதற்கான உதவிகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் வசதி அளிக்கும்.”

Retrenchment of employees of P.C.C. Societies, Malabar

* 1182 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many employees have been retrenched by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar in 1954;

(b) how many of these societies have passed resolutions sanctioning certain concessions to the retrenched personnel; and

(c) whether the Registrar of Co-operative Societies or the Government have sanctioned the proposals made in those resolutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Two thousand five hundred and sixty-eight employees were retrenched by Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in 1954.

“(b) Thirty-seven.

[8th March 1955]

“(c) On the recommendation of the Collector of Malabar the Government have permitted the registration of by-laws of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies with retrospective effect to enable these societies to grant the benefits of accumulated leave salary and *ex gratia* payments to their retrenched employees.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Of the 37 societies that applied for this special concession, may I know how many have so far been granted this concession? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The employees of the Society who had been doing most essential service for the last eight to ten years are now not in a position to get alternative employment under the Government as they are age-barred. Will the Government relax the rule regarding age limit in their case and consider their request that they may be treated on a par with the retrenched Civil Supplies department employees in the matter of Government employment? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The matter may be considered, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Collector is also the Registrar of the Society. Have the Government issued general orders to the Collector to dispose of the claims of the employees without reference to the Government in every case? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Collector has made a recommendation in this matter and Government have accepted his proposal and have modified the operation of section 12 of the Co-operative Societies Act. It should now be possible for the Provincial Co-operative Credit Societies to amend their by-laws in regard to the grant of two concessions they want.”

Stud bulls for Malabar

* 1183 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have got any proposal to stop distribution of young bulls (stud) to Malabar and instead distribute only adult bulls with a cash grant of Rs. 250;

(b) whether the Veterinary Departmental Officers in Malabar received in 1954 any complaints from the public regarding the inefficiency of the young bulls distributed for stud purposes; and

(c) whether the young bulls distributed have been returned by panchayats in Malabar in 1954?

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There are no proposals before the Government either to stop distribution of young stud bulls to Malabar or to distribute adult bulls with a cash grant.

“(b) There were no complaints from the public in 1954 regarding inefficiency of young bulls distributed for stud purposes.

“(c) Two Sindhi bulls were distributed one to each of the two Panchayats of Panoor and Eranholi under the Male Stock Distribution Scheme. As the two bulls were not apparently fed properly by the panchayats, they did not commence service and hence they were returned to the Animal Husbandry Department. They are now picking up condition and will be distributed shortly to suitable custodians as soon as they regain their health.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the Pudukottah bulls compare well with the bulls from the Malabar district?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That is for the hon. Member from Pudukottai to answer.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“How many stud bulls are stationed in Malabar? Wherefrom were they sent to Malabar and at what places are they kept now?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“These are Sindhi bulls, perhaps sent from the Hosur Cattle Farm. Ten Sindhi bulls were distributed under the Male Stock Distribution Scheme in the Malabar district.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is it a fact that the stud bulls of South Arcot are very active and amorous?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do look to the hon. Member for doing such research, as he has been doing, in this field also and enlightening the Government on that.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, I come from South Arcot (laughter). The stud bulls of South Arcot are generally emaciated like the men there. Will the Government, therefore, go in for middle-aged bulls in zones south of Tiruchirappalli district so that they may serve the purpose well?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would suggest to the hon. Member from Villupuram to take the good offices of the hon. Member from Pudukottai in this respect.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“There was a general complaint that the bulls were not really successful as stud bulls. Will the Government make an enquiry into this state of affairs and see whether the defect lies in the climatic condition of the place where they are stationed? If so, will they take immediate steps to rectify the defect?”

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government feel that there is no basis for such complaints. Even in Malabar, out of the ten Sindhi bulls sent under the Male Stock Distribution Scheme, eight bulls were distributed among private individuals and it is understood they are serving well, without any complaint. Even about the two bulls which have been returned by the panchayats, it is understood that they were not properly fed. They are kept under observation and it is seen that they are now picking up all right.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are the Government aware that in spite of giving good and pucca diet, the two bulls that were sent back were not giving good service? It was due to this that the panchayats were regretfully obliged to stop giving further food to them and they were consequently sent to the Veterinary Hospital.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already answered another question similar to this. The eight bulls that were given to private individuals are serving quite all right.”

Revenue Administration Committee

* 1184 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the terms of reference to the Revenue Administration Committee; and

(b) whether the report of the Committee has been received by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) A copy* of the terms of reference to the District Revenue Administration Enquiry Committee is placed on the table of the House.

“(b) Yes, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த Terms of Reference-ன் முன்னுபது பகுதியில் to go into the question of recruitment, training, periodical refresher courses, etc., of the field staff of the department so as to enable them to function effectively not only as Revenue Officials but also as competent development ‘officers’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் கீழ் கிராம அதிகாரிகளும் வருவார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷனைப் பற்றியும் சம்பளத்தை பற்றியும் இந்தக் கமிட்டி விசாரணை செய்கிறார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think, the village officers are included in that list.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“இந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டின் பிரதிகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

[8th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. இதில் அடங்கியிருக்கும் சிபார்களை சர்க்கார் பரிசீலித்து வருகிறார்கள். அப் பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அந்த ரிபோர்ட்டை அச்சிட்டு சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு வழங்குவது பற்றி கவனிக்கப்படும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிராம அதிகாரிகள் அரை நேர வேலைக் காரர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு பல விதமான தொல்லைகளும், தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை. ஆகையால் அவர்களிடையே அதிருப்தி வளர்ந்துவருகிறது. அவர்களுடைய சரவீஸ் கண்டிஷன்களைப் பரிசீலிக்கவும், சம்பளங்களை நிர்ணயிக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்ய ஒரு பிரத்யேக கமிட்டியை நியமிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இப்பொழுது சர்க்கார் முன் இருக்கும் சிபார்களை பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன விஷயத்தை கவனிக்க, அவசியம் இருந்தால் ஒரு தனிக் கமிட்டி அமைப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.”

Suspension of employees in Simpson Group of Industries

* 1185 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the union of workers belonging to Simpson Group of Industries regarding the suspension of trade union officials; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The petitioners were informed to approach the Special Industrial Tribunal, Madras, for relief under section 33-A of the Industrial Disputes Act.”

Drinking water wells for Harijans in Tanjore

* 1186 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANYAM** (on behalf of Sri K. R. Sambandam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells ordered by the Government to be dug in Tanjore district in the year 1954-55 for the use of Harijans for drinking purposes;

(b) the number of wells dug so far;

(c) whether the Government have any proposal under consideration to dig wells in Manikkappangu and Kedangal in Mayuram taluk; and

(d) if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The number of well works programmed under the Comprehensive Rural Water-supply Scheme is 57 and under the Harijan Welfare Scheme

[8th March 1955]

“ (b) Thirteen wells under the Comprehensive Rural Water-supply Scheme and two under the Harijan Welfare Scheme.

“ (c) & (d) A well is proposed to be dug in Manickappangu village. There is no proposal to dig new wells in Kedangal village, but it is proposed to repair the old well in the Harijan Cheri of the village.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ The Government have programmed to dig 71 wells in the Tanjore district. Now the official year is coming to an end. May I know from the Hon. the Minister why only 15 wells have been dug and why no action has been taken about the rest so far? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ To avoid delay in the execution of well works, additional technical staff has now been provided. The power of the Collectors to sanction estimates has been raised to Rs. 20,000 and the Board can sanction estimates above Rs. 20,000 without limit.”

Pepper plantation

* 1187 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of pepper plantation in the State in the current year; and

(b) the annual yield expected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The extent of pepper plantation in the Madras State during the current year, viz., 1954-55 is 119,350 acres.

“ (b) The yield expected this year is 9,200 tons as against a normal annual yield of 7,920.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether the Government have any scheme to give any scientific aid for the growth of pepper and if so, what it is? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ A Central Pepper Research Station has already been established at Panniyur near Taliparamba.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Due to the abnormal fall in the price of pepper, the plantations have been affected very adversely. Even the nurseries necessary for these pepper plantations have not functioned for want of finances. Will the Government see that proper help is given to this industry if and when requests come to the Government for such help? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If any specific proposal is made the Government will examine it.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is it true that the Agricultural Department has conducted experiments for the growing of pepper in dry districts like North Arcot and Salem and if so, may I know how far the experiments have been successful? ”

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Agricultural Department has not so far conducted any such experiment. But it has been noticed that at the foot of the Kodaikanal hills, there is a private enterprise thriving and pepper is said to be grown by spraying water in the place of rainfall which is said to be necessary for pepper groves.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. the Minister said that at Payyanoor a research station has been opened. May I know what is the result of the research so far conducted there and what help has been rendered to the growers of pepper as a result of such research? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not Payyanoor but Panniyur. The research station attends to the following items of work :—(1) Evolution of higher yielding types of pepper, (2) control of insect pests and diseases, (3) gathering data regarding the manurial requirements of the crop and (4) improvements of the method of cultivation. I may also tell the hon. Member that this year, the yield per acre is expected to be higher than what it was in the previous year.”

9-20 a.m. SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ According to the statement given by the Hon. Minister, there is likely to be an increased yield of 20 to 35 per cent. In view of the already falling prices, will the Government take steps to see that prices do not fall abnormally? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I did not say specifically that the increase will be 20 to 35 per cent. Regarding the fall in prices, the other day I explained to the House the steps that are being taken by this Government to arrest the fall in prices in co-operation with the Government of India. One important step that is taken is to reduce the export duty and that should help considerably in checking the steep fall in prices.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Does the Hon. Minister know that the price of pepper today is by far greater than what it was three or four years back and may I know whether the pepper that is produced in the State is sufficient for local consumption and if so, what amount of pepper is being exported outside the State? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, there has been a general fall in the price of pepper and that affects the growers of pepper. There is still surplus pepper that could be exported and that is one method of improving our trade with other countries and therefore Government are interested in encouraging export of pepper.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In order to regulate the trade and also to help the growers of pepper, will the Government consider the desirability of applying the Commercial Crops Marketing Act to pepper? ”

[8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Certain disputes relating to Commercial Crops Marketing Act are now pending before the Supreme Court. Government would defer any such extension of the Act to pepper till the decision of the Supreme Court is known on certain provisions of the Act.”

Amount of surcharge on stamp duty payable to Chettipalayam Panchayat

* 1188 Q.—SRI R. KUPPUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to clause (b) of question No. 126 on 13th March 1954, the present stage of investigation by the Accountant-General, Madras, of the matter?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The Accountant-General, Madras, requested the Treasury Officer, Coimbatore, on 10th February 1955 to furnish a certificate of non-payment of the arrears amount of surcharge on stamp duty payable to the Chettipalayam Panchayat for the quarters ending 30th June and 30th September 1947, a revised clearance register as on 1st April 1949 and certain other particulars in this regard. Action will be taken by him to authorize payment on receipt of the particulars from the Treasury Officer. The Accountant-General and the Treasury Officer, Coimbatore, have been requested to take action for the expeditious adjustment of the amount in question.”

SRI R. KUPPUSWAMY :—“ ஒருவருஷமாக பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ ஏதோ ஒரு ரசீது தவறிவிட்டதனால் அதைத் தேடுவதற்கு இவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இனிமேல் அதை உடனடியாக செய்து முடித்து விடுவார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over. We will take up the next item on the agenda, viz., Demand IV—Forests.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—co

(1) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.’

[Mr. Speaker]

[8th March 1955]

"Let Sri K. C. Gopalan Unni move his cut motion."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.'

"Two hours have been allotted for this Demand. I fix ten minutes for each hon. Member."

* SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Sir, the forests in our State are the most neglected subjects as could be seen from the reports regarding the implementation of the Five-Year Plan. The income from our forests in 1943-44 in the Composite State was only Rs. 116.22 lakhs whereas for the Madras State alone the income for this year has been estimated at Rs. 134.91 lakhs. The expenditure on this department has been reduced from Rs. 80.27 lakhs in the Composite State to Rs. 67.63 lakhs this year. This shows that the income from the forests of this State is on the increase. The forests in our State, the reserved forest area in our State is only 8,642 square miles plus 1,700 square miles of reserved land including those taken over from the estates under the Zamin-dari Abolition Act. That means only a total of 10,000 square miles is the forest area in our State. That forms about 16 per cent of the total area of our State. The Planning Commission has specifically stated that in tropical countries the area of forests should be at least one-third of the total land area. If we are to achieve that objective, at least 20,000 square miles of forest area should be preserved in this State, whereas we have at present only 10,000 square miles area. If the present rate of progress only is maintained, it is very difficult to achieve the objective set out by the Planning Commission and I am sure our Government will not be able to achieve that objective in the very near future.

"It is true we have very good reserved forests in our State. The reserved forests in Nilambur are really an achievement. The Silent Valley Forest area in Mannarghat and Attapadi is also an asset. There are also certain other forest areas of which we could be very proud. But, Sir, our needs are great and our area is not in proportion to our needs. We are moving like a bullock cart in an atomic age. The Government though they have realized the importance of the forests are not in a position to move out of the old bureaucratic groove. The forests are the concern not only of Government but of the entire State, of the entire people. People must be made to realize that tree means water, water means bread and bread means life, not as merely a slogan, but as a practical objective. It should be the main aim also. The needs of the entire nation are, I feel, at stake because we import for the whole of India about Rs. 17 crores worth of forest

8th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

produce. This is the fact even after seven years of independence. We are importing soft wood needed for our ever expanding industry. 'Balsa' the soft wood needed for our defence purposes, for the manufacture of aeroplanes is almost entirely imported. One of the major cottage industries of this State, namely, the tanning industry is importing about 30,000 tons of wattle bark every year. Can we not produce these in our hills and forests?

"I shall give below the total value of import of forest produce for the whole of India for the last seven years. The figures are:

Year.	Value of imported forest produce.			
	RUPEES (IN CRORES.)			
1947-48	..	..	..	18.97
1948-49	..	..	..	25.92
1949-50	..	..	..	16.05
1950-51	..	..	..	17.06
1951-52	..	..	..	26.31
1952-53	..	..	..	17.02
1953-54	..	..	..	17.57

Whereas our export is only to the tune of Rs. 6 crores per year. It is really a national disgrace if we import forest produce to the tune of what is indicated in the above figures.

"Kallai in Malabar which was one of the world's first exporting centres has now receded into the background. During the pre-independence days the Britishers had also a forest policy but that policy was for their defence and for promoting their commercial interests. During the war period a major portion of the forests were denuded and even after that the denudation is continuing in the privately-owned forest areas. Scarcity of petrol and conversion of motor buses and lorries into gas-propelled vehicles further accentuated the situation. This created in its wake scarcity of firewood and whatever trees remained were cut and converted into charcoal. During all these years, there was practically no attempt at re-planting. Private landlords are the worst criminals in this respect. Trees in the house compound also were cut and sold, as the people were not able to make both ends meet. In Malabar we see small hills everywhere. Once these hills always wore a green appearance. But now every hill looks barren and it is a pitiable sight. Cutting of trees indiscriminately and denudation of forests have created in their wake new problems such as soil erosion and silting up of streams and rivers. Some of the rivers have changed their course. The whole climate has changed and the landscape of Malabar has changed beyond recognition. Further the hunger for land is there. People who had no means of livelihood tried to encroach on forest area. While there were lands in the plains, the landlords refused to give them for cultivation. Even Government lands in the plains were not given to landless poor, but were given to those who had already enough and more. I have given this picture only to show the gravity of the situation and to focus

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955]

attention on a problem which was considered to be a dry subject till now. As far as I am concerned, I see not only life but also poetry in forests. The glory of Kerala had been carried to the four corners of the world through its forest produce. Poet Vallathol has sung :—

‘ ചന്ദനവനങ്ങളിൽ തെന്നലിൻ കുളികളാൽ
മന്ദരായ് തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു മാമലകളിൽ
ഉലസിചിട്ടം ജയം വെച്ചയന്തികളേലാ—
വല്ലികൾ നിൻതുമ്പം മെങ്ങെങ്ങുവീശാളല്ല !! ’

But this is past history. What are we to do now is the question. The present attitude of the Government should necessarily change and give place to a better policy. The Forest Department is notorious for corruption. In 1952 Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, declared on the floor of this House that of all Government departments, the Forest Department was the most corrupt. The reason is not far to seek. Timber business was a lucrative business. Merchants took private forests on lease and cut timber from Government forests adjoining them with the knowledge and help of the forest staff. There is another reason also for corruption. The disparity in pay between the highest and the lowest is more conspicuous in the Forest Department. A forest guard, who is supposed to guard the wealth of the nation fighting against diseases, wild animals and forest fires, is paid only twenty to thirty rupees a month, whereas the Chief Conservator of Forests is drawing more than Rs. 2,500 a month, and he is not provided with even the minimum necessities of life. Therefore is it any wonder that he is corrupt? There are honest people also; I do not deny it. The spirit or the feeling that forest wealth is a most cherished national wealth, which we should protect and develop has not been created in those unfortunate and poorly-paid people. The people in the neighbourhood of any forest area are against the forest authorities. The reason is that they are not allowed to gather the timber necessary for agricultural implements or green leaves for manuring their fields.

“ Coming to private forest, the less said about it the better. We had been promised for the last three years that a comprehensive forest legislation was under contemplation. God alone knows when it is going to materialise! There is no forest now worth the name in private forest areas. The Government must come out with a bold declaration that they are going to acquire all private forests. Acquisition proceedings can be taken afterwards. They can take possession of the areas now and start afforestation. Acquisition proceedings can be taken afterwards. I would like to remind the Government that the Minister for Agriculture, in reply to a question put by me, stated that there was a proposal to acquire the Nilambur forests. But I find on enquiry that no offer was made to the people concerned. I am informed by responsible members of the Nilambur Kovilagam, to which family these forests belong, that no offer was received by them. I may inform the Minister that they are as patriotic as any of us and

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955]

if a reasonable offer is made, I am sure they will accept it. My services are at the disposal of the Government for this purpose. Nilambur teak is world-famous and the acquisition of Nilambur forests will really be an asset.

“ What are our achievements in the field of forest administration? The giant teak plantation in Nilambur, wattle bark plantation in the Nilgiris and Palni are some of our achievements. But in the fulfilment of the Five-Year Plan, we have failed completely. Out of a target of Rs. 75 lakhs, only Rs. 25 lakhs have been spent. The following figures speak for themselves :—

	Plan. RUPEES (IN LAKHS).	Amount spent RUPEES (IN LAKHS).
Afforestation of dry forests	21.34	6.59
Artificial regeneration	10.53	2.37
Provision for residential accommodation.	3.00	Nil.
Further forest reservation	4.00	Nil.
Forest roads	5.59	0.59
Improving of grazing	1.50	Nil.
Soil conservation	1.02	0.43
Soil conservation in low hill areas ..	4.88	1.45

In the Progress Report of the Planning Commission for the year 1953-54, there is absolutely no mention about the progress made by our State. I would like to know from the Government whether the State has not made any progress at all during the year.

“ Regarding soil conservation in the low hill areas, it is stated as follows on page 36 of the publication ‘ Madras in the Five-Year Plan ’ issued by the Director of Information and Publicity :

“ The scheme is for taking up regular measures of soil erosion control in the depleted forest areas in the low hills to protect them from the evil effects of soil erosion over a total extent of 2,000 acres in each of the years 1954-55 and 1955-56. The works will be taken up in plots of 50 acres each. There are 40 such blocks distributed in Sa'lem, Coimbatore and Ootacamund Circles. Work has been started with effect from 30th April 1954.”

But it is stated in the December 1954 Edition of the Government of India publication ‘ Agricultural Situation in India ’: The Madras Government state that 8,000 acres have been contour-bunded up to the end of 1952. I do not know which version is correct. I request the Hon. Minister to enlighten us on this point.

“ It is also stated in the Government of India publication referred to above that a centre for training and research will be started in Madras State. I would like to know whether that has been done.

“ I am of opinion that soil conservation and forest preservation should be so organized that every village, especially the villages in the districts of the Nilgiris, Coimbatore and Malabar, should be covered. I may also suggest that at least in the colleges and

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955]

high schools situated in these three districts, forestry should be taught as a subject and training given. Training in forestry has an added significance in an agrarian country and should be given to all the existing departmental staff. A refresher course also should be organized. The whole outlook on forestry should be so changed as to suit the requirements of an independent nation.

“ State-wide propaganda on the importance of forestry including soil conservation should be undertaken. In the Congress Exhibition held at Teynampet in January-February of this year, the Forest Department also was represented. I want to know why the Government participate in these exhibitions. Is it for showing to the people that the Government have such and such departments or is it for educating the public? If it is for educating the public, I am sure the Forest Department stall in the exhibition was a failure. There was nobody in that stall to explain the various aspects of forest life and the different varieties of timber which are the potential wealth of our State. I request the Government to consider all the aspects and give us at least a promise that a start in the direction I have mentioned or in any other alternative direction conducive to the development of our forests will be made.

“ Recently an International Conference of Forestry was held at Dehra Dun. We will be very much pleased if the Government will enlighten us on the subjects that were discussed, the papers that were read and the decisions that were taken at that Conference.

“ I request the Government to adopt a more vigorous forest policy for our State.”

9-40 a.m. * SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Deputy Speaker, I support the Demand for Grant and oppose the cut motion. The previous speaker mentioned it as a grievance that the revenue from forests had increased after partition. I am really surprised that instead of congratulating the Government on getting the best out of forests, he mentioned it rather as a grievance. I even wished that we should impress on the Government the need to get more income from the forests so that the general revenues could be augmented. I shall come to that point later on.

“ Regarding the charge made by the hon. Member that the Government have neglected the work of implementation of the Five-Year Plan with respect to forests, at first sight, it appears that the Government have failed in its implementation. The figures furnished by the hon. Member are correct. In the Five-Year Plan a provision of Rs. 75 lakhs has been made but so far the amount spent is only Rs. 25 lakhs. Even if credit is taken for the receipts from the casuarina plantations, the expenditure comes to about Rs. 28 lakhs only. This does not compare favourably with the target fixed. But I only wish to draw the attention of the hon. Members to the fact that if we examine the items on which the amount has not been spent, this is a matter for congratulation of the Government. It will be found that a sum has been

8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

allotted for afforestation of dry forests. As the name itself implies, they are dry forests and it is common knowledge that we have been passing through a continuous period of drought and want of rains. If we have to take up the programme of afforestation of these areas, we cannot undertake the irrigation of these areas. We must have help from Nature. When it is denied, if we embark on the programme of afforestation, we are bound to fail. Therefore, if the Government did not undertake this work all these years, I think it is a matter for congratulation because the Government have been wise not to throw good money after a bad adventure. Similarly, with regard to other programmes also the Government have been wise in being cautious to spend only what is necessary, waiting for a more opportune time to take them up. Now, Sir, there is a favourable trend in climatic condition and I am sure that at least during the period of the second Five-Year Plan this deficit will be made up. With the help of Nature, we can progress and rise to new heights in respect of forest development in the State.

“ So far as the receipts that are estimated for the ensuing year are concerned, it is found that credit is taken for a sum of Rs. 42 lakhs in respect of sandalwood. In respect of other produce, credit is taken for a sum of Rs. 46 lakhs. I think the Government may take steps to get more income in respect of sandalwood. As regards other produce also, the Government may take care to stop all outlets which dissipate the money that should come to the Government. Naturally, I think we can expect a sizable income from forests. When we get a good revenue from forests, we can even stop taxing agriculturists by levying two annas in the rupee on land revenue. So, at least in the subsequent years, I hope, the Government will not spare any efforts to get more revenue from the forests, at the same time, keeping in mind the preservation of the forest wealth of our State.

“ While on this subject, I wish to refer to a few hardships that are experienced by the ryots in the administration of this department. In every forest there is a limit fixed to the heads of cattle that are allowed to graze. The number of permits for grazing of cattle is limited. But whether the ryots get permits or not, they permit their cattle to graze in the forests. If they are not able to get permits, they are able to cajole or—if I may use the word ‘bribe’—bribe the forest officials and graze their cattle in the forests. I am not able to see why a little more of cattle should not be permitted to graze in the forests. No doubt, the departmental officials may say that the quota is only either 3 heads of cattle or 2 heads of cattle per acre. But I, for one, feel that if this figure is increased, Heavens won’t fall and forests won’t be denuded. Anyhow, taking into account the fact that the ryots are determined to get their cattle allowed to graze in the forests even if permits are not given, in order to prevent such malpractices, the Government will do well to relax the rules and grant permits in all cases where the applications are made by ryots for such permits. After all, the ryots pay for grazing the cattle and it will

[Sri K. Parthasarathy] [8th March 1955]

add to the income of the Government. So, I think the Government will do well to relax the rules and avoid this hardship. In working this rule, the officials insist that if a man had a permit for grazing 20 heads of cattle in one year, in the subsequent year also he should take permit only for grazing 20 heads of cattle. Everybody knows that if there are 20 heads of cattle this year, they will develop into 25 or 30 next year. But the officials insist that because he took a permit only for 20 heads of cattle in the previous year, he should take a permit only for 20 heads of cattle in the subsequent year also. How is the ryot to graze the extra five or ten heads of cattle? Taking into account all these difficulties, I think the Hon. Minister will do well to see that these rules are relaxed and permits are given liberally.

"In the matter of issue of permits for removal of green manure, a liberal attitude can be taken. After all, the number of applications for permits for removal of green manure is bound to be large in respect of forests adjoining inhabited localities because an agriculturist wants to remove green manure from forests that are adjacent to his own village. If permits are not given and if artificial restrictions are put on such removal, the agriculturists trespass into the forests and steal or remove green manure therefrom either without the knowledge or with the connivance of the forest officials. If they remove green manure without the knowledge of the officials, then there is loss of revenue to the Government. If they remove it with the connivance of the officials, then also there is loss of revenue to the Government. Therefore, in the matter of issue of permits for removal of green manure from forests, I think there is a good case for the Government to consider liberalisation of the rule.

9-50
p.m.

"Regarding the administration of forests, I wish to refer to one other matter which may not be palatable to the Government. The Government should concentrate all their resources for the improvement of forests which can really be called as such, and should not fritter away their resources in administering forest areas which were formerly under the charge of the Board of Revenue. These forest areas were under the management of Village Forest Panchayats. The Government took under their direct control the administration of these forest areas under the control of the Village Forest Panchayats because the latter were alleged to be inefficient in the discharge of their duties. These forests cannot really be called 'forests' in the real sense of the word. They may at best be called jungles where there are really no trees but only shrubs and there is no use in entrusting these jungles to the care of the Forest Department. After the Department of Forests have taken over these areas, they have posted Foresters or Forest Guards at the rate of one officer for every 10 or 12 square miles of forests. This has resulted in increased illicit tree cutting and cattle trespass. It is common knowledge, Sir, that these forests have been denuded of their forest wealth after they have been taken over by the Government. I do not say that the Government on account of their

[8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

inefficiency, are posting a single guard to watch an area of 10 to 12 square miles. If the Government post more officials to keep a watch, necessarily they will have to incur additional expenditure. Therefore, the best way to maintain these forests, is to entrust them to the care of Village Forest Panchayats as had been the practice before. Incidentally the Government may also avoid incurring expenditure more than revenue as appears to be the case now. I am sure, these forests can neither be reclaimed nor improved even by the departmental officials. In these circumstances, I request the Government to place these forests under the control of Village Forest Panchayats. The Government will do well to concentrate all their resources and energies on real forests."

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—"റിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, 9-53 a.m.
വനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് പൂർണ്ണമായി അറിയാൻ റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മറ്റു വിവരങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഹോറസ്റ്റ് ഭരണത്തിലുള്ള ചില ക്രമക്കേടുകളെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇന്നു ഹോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കൈകൂലിയും സേവയും ശുപാർശയും നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി വ്യസനിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു വനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൈകൂലിയും സേവയും ശുപാർശയും കീഴ്പെട്ടുകയറുന്നതിൽ അതിവേഗം അടിയന്തിരമായ നിയമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. സ്വകാര്യ വനസംരക്ഷണനിയമം ഇന്നു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ അമാന്തം കാണിക്കുന്നു. ആ നിയമം ഇന്നു എങ്ങും ലംഘിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പേരും പ്രമാണവും മുളച്ച ആളുകൾ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ഇന്ന് യാതൊരു നടപടിയുമില്ല.

"വനസംരക്ഷണനിയമപ്രകാരം ഒരു മുറിക്കുവാങ്ങുന്ന പെർമിറ്റും കൊടുത്താൽ പെർമിറ്റിനനുസരിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ മാർച്ചെയ്ക്കുകയോ കയറുകയോ വിഷയത്തിൽത്തന്നെ വലിയ കൈകൂലി നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അറിയേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൈകൂലി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മരങ്ങൾ മാറി മാർച്ചെയ്ക്കുകയോ കയറുകയോ ആ വിനെ കേന്ദ്രം കയ്യും ചെയ്യുവാനുണ്ട്."

"വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിൽ വനങ്ങളുടെ അടുത്തു താമസിക്കുന്ന സാധുക്കൾക്ക് ഹോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്ന് പലവിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പച്ചിലവളം ശേഖരിക്കുന്നതിനും കന്നുകാലികളെ തീറ്റുന്നതിനും മെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഫീസ്സ് ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടുതലായി മാറ്റൽ വാങ്ങുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയെ കൗതരി ഇതിനുള്ള ഫീസ്സുതന്നെ എടുത്തു കളയണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്. വനസംരക്ഷണ നിയമത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു പുനഃകൃഷിക്കാർ പല തടസ്സങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പുനഃകൃഷിക്കാർ ജീവിതം കഴിക്കുന്ന ഒരു വലിയ വിഭാഗം ജനങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നടപടികൾമൂലം പുനഃകൃഷിക്കാർ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും അടിയന്തിരമായി നിയമമുണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

"ഹോറസ്റ്റ് ഏരിയയിൽത്തന്നെ ഇപ്പോഴും മുപ്പതും കൂടി ചെയ്യാവുന്ന നല്ല കൃഷി സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് നല്ല നെൽപാടങ്ങളായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണവ. അവിടെ കൃഷി ചെയ്യാനനുവദിക്കാതെ കാടാക്കി പറ്റത്തക്ക മാറ്റം നൽകിയിട്ടുള്ളതിനാൽ നാട്ടിലെ ഉപ്പാടനം ഗണ്യമായ തോതിൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വനങ്ങളിലുള്ള ഇത്തരം പൊലായന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കായി ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പരിചരിക്കേണ്ടതാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്."

[Sri P. Kunhirama Kidav] [8th March 1955]

“വനങ്ങളിന്റേന്ന് മരങ്ങൾ മുറിച്ചുകുതിക്കുന്നത് രണ്ടാമതു പുതിയ മരങ്ങൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധ വളരെ കുറവായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ നിഖരൂകർന്നപോകുന്നവർക്കും വളരെ താമസിയാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വനങ്ങളേ ഇല്ലാ തായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് പുതിയ മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

[illegible]

“മരവ്യവസായം മലബാറിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. ലോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മരക്കമ്പോളമെന്ന് പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ളതാണ് കോഴിക്കോട്ട് കല്ലായി മർക്കറൂ. അതെല്ലാം ഇന്ന് നശിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. വനവിമോചനത്തെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ കൂടുതൽ പൊതുവരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിലാക്കേണ്ടതാണെന്നും മരവ്യവസായത്തെ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നും അന്വേഷിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് ഒരു അനൗദ്യോഗികകമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇന്ന് മരവ്യവസായം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. വനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കണം; അത നമ്മുടെ നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം. അതിനുള്ള മറ്റുങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ സ്റ്റേഷണറിൽ ശ്രീ ഗോപാലമണ്ണി അധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപദേശവേദത്തെ വിനീതപ്പെടുന്നു.”

10
a.m.

* **SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU :—** “கனம் உதவி சபாநாயகர் வார்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த அன்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய வட மதுரை தொகுதியானது பெரும்பாலும் மலைப் பிரதேசங்களாகக் கொண்டது. சுமார் 75% 80% ஜனங்கள் மலைப் பிரதேசங்களிலும், வையடிவாரங்களிலும் தான் வசித்துவருகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்த காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதற்காக பல இடங்களை ஒதுக்கி சலுகை தரப்பட்டிருந்தது. இப்பாழுது அந்த இடங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் மிக மிக கஷ்டப்படுகிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான எம்ஸ்கள் சுற்றளவுள்ள எம்ஸ்கள் மத்தியிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு வேறு எங்கும் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கோ அல்லது உரத்திற்கு வண்டியு பசும் தழைகளை அறுப்பதற்கோ எந்தவிதமான வழியும் இல்லை. அந்தந்த ஊர்களுக்கு பக்கத்திலுள்ள சின்னஞ்சிறு குன்றுகளைத் தற்கு ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும். மலைப்பிரதேசங்களில் காய்ந்துபோன நெருகளை அங்குள்ள மக்கள் சேகரித்துக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இடவேண்டும்.

“ சிறு சிறு ஒடைகள் நாலேந்து இடங்களில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் குறுக்கே சில அணைகளைக் கட்டினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இது விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்: கிராமங்களிலே அவரவர்கள் பட்டா நிலங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு, விறகு எரிப்பதற்கு, பட்டா நிலங்களிலுள்ள மரங்களை வெட்டினால் பர்மிட் வாங்காமல் கொண்டுபோவது சட்டப்படி தப்பு என்று காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் கருதுகிறார்கள். ஒரு குடியானவன் 10, 15 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள இரண்டு ரேஞ்சு ஆபீசுக்குப் போய் பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு பர்லாங் இரண்டு பர்லாங்கிலுள்ள வீட்டிற்கு விறகு கொண்டு வருவதென்றால் அது சாத்தியப்படுமா என்

8th March 1955] [Sri V. S. Chinnasami Nayudu]

பதை சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதை யோசித்
துப்பார்த்து அதற்குத் தகுந்த உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

“பல காட்டு ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காட்டு இலாகா வினர் சரிவர பராமரிப்பதில்லை. அந்த ரோடுகள் சுக்ஷீண திசையை அடைந்து விடாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். சிறு அணைகளைக் கட்டலாம் என்று கூறினேன். கட்டுவதற்கு வசதியுள்ள இரண்டு இடங்களை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள கணை வாய்ப்பட்டி. என்ற ஊருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய அணை கட்டினால் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். அந்தத் தண்ணீர் வீணாகக் கீழே நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் ஓடி மணலில் வற்றி வீணாகப்போகின்றது.”

“அடுத்தபடியாக அய்யலூர் என்னும் இடத்திற்கருகில் வறட்டாறு உற்பத்தியாகி பல மைல்களுக்கு அப்பால் போய் குடவன ஆற்றில் விழுகிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு அண்ணக்கட்டு கட்டினால் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். இதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்று வருஷங்களாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். இது வரை எந்த விதமான கவனமும் அந்தப் பிராந்தியங்கள் விஷயத்தில் செலுத்தப்படவில்லை என்று சர்க்காருக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டிலாகாவை நிருவகிக்கக்கூடிய மந்திரி அவர்கள் மிக மிக சுறுசுறுப்பு உள்ளவர். அவர் ஆங்காங்கு ஓடி இந்த இலாகாவின் மூலம் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார். அழகாக உபநீதியாசம் செய்கிறார். போகிற இடங்களில் கூட்டங்களைக் கூட்டி அங்கெல்லாம் பேசுகிறார். இது ரொம்பவும் போற்றத்தக்கது. ஆனால் அவருக்குக் கீழிருக்கும் சிப்பந்திகள் அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அதற்கு நேர் விரோதமாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மக்களை அணுகுவதில்லை. மக்களை அந்த இலாகா அதிகாரிகளைத் தேடிக்கொண்டுபோனாலும், அந்த மக்களை அவர்கள் ஏறிட்டும் பார்ப்பதில்லை. இது விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்தின் இணைக்கப்படுவதற்கு முன்பு காலம் ஒரு பெரிய பொக்கிஷமாக இருந்தது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் விவசாயம் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, காடுகள் நிறைய வளர்த்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் விறகுக் கஷ்டம் ஏற்பட்ட காலத்தில், விறகுடன் ஒன்று 50 முதல் 70 ரூபாய் வரை விற்கப்பட்டு, அதுவும் கிடைக்காத நிலைமை இருந்தது. புதுக்கோட்டையில் ரூ. 6, 9-க்கு ஒரு டன் சவுக்கு மரம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது நான் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் மந்திரியாக இருந்தபோது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு சப்ளை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. மாதம் ஒன்றிற்கு 100 டன் வரையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து மகாராஜாவும், திவானும் ‘சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுக்கக்கூடாது; நமக்கே தேவையாம்’ என்று ஆட்சேபனை சொன்னார்கள். அப்போது நான் சொன்னேன் ‘சென்னை ராஜ்யம் நமக்கு உணவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது’ என்று. ‘Madras Government is giving us food, therefore let us give them wood’ என்று நான் minute எழுதி அனுமதி பெற்று சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 டன் வரையில் விறகு சப்ளை செய்துகொண்டிருந்தோம். அப்படிப்பட்ட காடுகளை உடைய அந்த இடத்தைப்போய் இப்பொழுது பார்த்தால் தலையில் கறுத்த மயிர் இல்லாத வழுக்கையைப் போல் இருக்கிறது. 66

[Sri V. Balakrishnan] [8th March 1955]

வழக்கைக் காடாகத் தெரிகிறது. வேண்டுமென்றாலும் என்னையே உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். பரவாயில்லை. காடுகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் அந்த முறையில்தான் உத்யோகஸ்தர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஒரு தடவை நான் Forest Range அதிகாரியைப்பார்த்து இவ்விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் அவர் அங்கு இல்லை. இரண்டு தடவைகள் நான் போனேன். ஆனால் அவர் இல்லை. அங்கிருந்த குமாஸ்தாவிடம் போய் ‘உங்களுடைய ஆபீசர் எப்பொழுது வருவார், எப்பொழுது காரியாலயத்தில் இருப்பார், எப்பொழுது அவரைக் கண்டு விஷயங்களுக்குப் பேசலாம்’ என்று கேட்டேன். அவ்வாறு கேட்டபொழுது, அவர் ‘எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது’ என்று ஆடம்பர முறையிலே பதில் சொன்னார். நான் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நேரிடையாகக் கடிதம் எழுதினேன். உங்களிடத்தில் பொதுஜன விஷயமாகப் பேசவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன; நீங்கள் ஆபீஸ் வருகிற நேரத்தையும், எப்பொழுது உங்களைப் பார்க்க முடியும் என்ற விஷயத்தையும் தயவு செய்து எனக்கு எழுதினால் நான் உங்களைச் சந்திப்பேன்’ என்பதாக. இரண்டு மாதங்கள் வரையில் பதில் இல்லை. இரண்டு மாதங்கள் சென்ற பிறகு, அவர் அங்கு இருக்கிறாரா என்று தெரிந்து நான் அவரைப் போய்ச் சந்தித்தேன். முதலில் அவரைச் சந்தித்தபோது, ‘உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன் ஏன் அதற்குப் பதில் போடவில்லை; தங்களை எப்பொழுது சந்திக்க முடியும் என்று கேட்டிருந்தேன்’ என்று கேட்டேன். ‘எனக்கு மேலுள்ள உத்தியோகஸ்தரைக் கேள்’ என்று அவருடைய முகத்தை 60 டிகிரி கோணிக் கொண்டு பதில் சொன்னார். அப்போது எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர் என்னுடைய கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அப்படிச் சொல்லுகிறாரா என்று நினைத்து மறுபடியும் நான் அவரைக் கேட்டேன். ‘நான் எழுதின லெட்டருக்கு பதிலாவது எழுதக் கூடாதா’ என்று அவருக்குப் புரியும்படியாகக் கேட்டேன். ‘நான் சொல்லியாகி விட்டதே, ஏன் மேற்கொண்டு கேட்கிறாய், மேல் ஆபீசரைக் கேள்’ என்று பதில் சொன்னார். ‘மேல் அதிகாரியை இதைப்பற்றி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்’ என்று சொல்லி விட்டு நான் எழுந்திருந்தேன். நான் எழுந்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு அந்த சிப்பந்தி ‘பயமுறுத்து கிறாரோ?’ என்று கேட்டார். ‘பயமுறுத்தவில்லை, பயமுறுத்துவதாக நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டால் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதைப்பற்றி பரவாயில்லை, ஆனால், உங்களுக்கு மேல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலதிகாரிகளிடம் போய் காரியத்தைச் சாதிக்கத்தானே வேண்டும்?’ என்று சொல்லி விட்டு வந்தேன். அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையில் அங்கு அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு முன் இரண்டு அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிய குற்றத்திற்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட அதிகாரி விஷயத்தில் ‘கர்ப்ஷன்’ என்பது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அது வரையில் திருப்தி. லஞ்சம் வாங்குவதில்லை என்பதற்காக அகம்பாவம் இருக்கவேண்டுமா? அந்த அதிகாரி விஷயத்தில் அகம்பாவம் தலைதாக்கியிருந்தது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இதை ஏன் சொல்கிறேன். என்றால் கீழுள்ள அதிகாரிகள் மக்களுடன் பழகி அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொண்டு அவைகளுக்குப் பரிசாரம் காண்பதற்கு முன்வருவது இல்லை. மந்திரி அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியத்தில் ஒரு சிறிதளவாவது மனதில் வாங்கி அந்த மனோபாவத்துடன் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்களானால் அங்கிருக்கும் பெரிய பெரிய குறைகள் நீங்கிவிடும்.

“இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னையில் ‘மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டி’ ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் இங்கிருக்கும் ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் கூட அங்கம் வகிக்கிறார்கள்.

[8th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அக்கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு வருஷங்களாகியும் இன்னும் ஒரு கூட்டம்கூட கூட்டப்படவில்லை. ‘கூட்டம் இன்ன இடத்தில் இன்ன நாளில் இன்ன நேரத்தில் கூடப்போகிறது’ என்று. நோடீஸ் போல வரும். ஆனால், அந்த தந்தி வந்த மறு தபாலிலேயே ‘கூட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது’ என்று அவசர அவசரமாக இன்னொரு அவசர உத்தரவும் தந்திபோல் வரும். இம்மாதிரி இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கூட்டம் கூட்டப்படவில்லை. கூட்டமே கூட்டப்படாமலிருக்கும்போது ஏன் மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டியை நியமித்திருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். எப்பொழுது காடுகள் சம்பந்தமான விஷயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகள் சொல்வதற்கென்று ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, எந்த ஒரு நல்ல எண்ணத்திற்காக அந்தக் குழு ஏற்பட்டதோ, அதன் மூலமாக யோசனைகளை அரசாங்கம் கேட்டுக் காட்டுச் செல்வத்தை விருத்தி செய்திருக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

“வனமஹோற்சவத்தைப் பற்றி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கம் செய்கிறார்கள். விவசாய வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உர வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உரம் எப்படிப் போடவேண்டும், எப்படி விவசாயத்தை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று பிரசங்கம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் காட்டிலிருக்கும் மரங்களை வெட்டி கரியாக பஸ்களுக்கும், மோட்டார் கார்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் கருக்கிக்கொண்டு போவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பெட்ரோல் கிடைக்காத காலத்தில் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான போக்குவரத்து சாதனங்களை நடத்துவதற்கு பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக கரியை உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லி, அதற்காக காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. பெட்ரோல் சலபமாக கிடைத்து வருகிறது. அப்படியிருக்கும் போது ‘சார்கோல் கால்’ உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு ‘லைசன்ஸ்’ கொடுக்கப் படுவதினால் காட்டிலுள்ள மரங்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டு கரியாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறைகிறது. மரங்களைக் கரியாக்குவதைத் தடை செய்தால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறையாது. இந்தக் கரி போட்டு ஓடும் ‘பஸ்’ களில் பிரயாணம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு அநேக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வண்டிகளை ஓட்டும் டிரைவரும், கண்டக்டரும் தேக அசௌகியத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் சபைக்கு வந்ததிலிருந்து இது விஷயமாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் வருகிறதெயொழிய, விவாதத்திற்கு வருவதில்லை. என் தீர்மானம் ‘Hide and seek’ விளையாட்டைப் போல், வருகிறது, மறைந்து விடுகிறது. விவாதத்திற்கு வராவிட்டாலும், நான் சொல்லுவது நியாயமா, இல்லையா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாதா? கரி போட்டு ஓட்டக்கூடிய வண்டிகளை இருக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால், காட்டிலாகாவிற்கு ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களாவார்கள்.

10-11
p.m.

“புதுக்கோட்டை டவுன் ஜனங்கள் விறகு கிடைக்காமல் இப்பொழுது அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களது சொந்த மரங்களை ‘பர்மிட்’ இல்லாமலே வெட்டிக்கொண்டு போய் டவுனில் விற்பதுவந்தார். முன் சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் விறகும் கிடைத்தது. ஆனால் இப்பொழுது ‘டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகள்’ என்று புதிய விதிகளை புதுத்தினதிலிருந்து, ஜனங்களுக்கு விறகு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சமஸ்தான சர்க்கார் விறகு டிப்போ மூடப்பட்டது. சொந்த மரங்களை வெட்டு பவர்களை காட்டிலாக்கா ‘கார்டுகள்’ பெர்மிட் இல்லை என்று பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். பின்னால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி அபராதம் விதித்ததில் மட்டுமே ரூ. 25,000 கிடைத்திருக்கிறது என்று சர்க்கார் பதில் எனக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த மரங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் நகரங்களுக்கு விறகு விற்க கொண்டுபோக

[Sri V. Balakrishnan] [8th March 1955]

முடிவதில்லை. ஏற்கனவே ஒரு டன் விறகு ரூ. 6-க்கு கிடைத்தது. இப்பொழுது ரூ. 50 கொடுத்தாலும் கிடைப்பதில்லை. இந்த விதிகளை ஏற்படுத்தினதினால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறதே ஒழிய சௌகரியம் ஏற்படவில்லை. காட்டிலாக்கா சிப்பந்திகள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைக்கட்டுச் சமையாக விறகை ஏற்றி விட்டு, அதை 15-மைல்களுக்கு அப்பால் போய் விற்பதற்கு உதவி செய்கிறார்கள். இந்த விதிகள் எந்தக் காரணத்திற்காக ஏற்பட்டதோ, அந்த காரணங்கள் வெற்றி பெறவில்லை. மக்களுக்குத் தான் தொல்லை. காடுகள் மும்முரமாக அழிகின்றன. விதிகளைத் தளர்த்தி, ஜனங்கள் சௌகரியம் அடையும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ இந்தக் காட்டிலாக்கா மான் யத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“ இந்த இலாக்காவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 75 லட்சம் ரூபாயில் 50 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படவில்லையென்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்த திரு. கோபாலன் உன்னி அவர்கள் கூறினார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் காட்டுச் செல்வம் பெருகவேண்டும், காட்டுச் செல்வம்தான் மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுவது உண்மையானால், இந்த ஒதுக்கிய பணத்திலே ரூ. 50 லட்சத்தைச் செலவழிக்காமலிருப்பதற்கு திட்ட வட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமலிருப்பது, ‘ சொல் வேறு, செயல் வேறு ’ என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அண்மை காலம்வரை பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வனமஹோத்சவத் திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு நட்ட செடிகளில், 10 சத விதிக் கூட உயிர் பிழைத்து மரங்களாக வளரவில்லை. இப்பொழுது அதை விட்டுவிட்டதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“ நமது அரசாங்கம் காடுகள் வளர்க்கும் கொள்கையிலே கவனிக்க வேண்டியது என்னவேன்றால், காடுகளை வளர்ப்பதற்கு மனிதனின் முயற்சி மட்டும் போதாது. இயற்கை வளமும், மழை வசதியும் எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே தான் காடுகள் வளர முடியும். மனிதன் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால் மட்டும் காடுகளை வளர்க்க முடியாது. எட்டு அளவிலே அது ஒரு நல்ல திட்டமாக தோன்றலாமே ஒழிய, கவைக்கு உதவாது. ஆகவே இப்பொழுதிருக்கும் காடுகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“ கடந்த பல ஆண்டுகளாக, யுத்த காலத்திலிருந்தே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. நேரிடையாகப் பார்த்த காரணத்தினாலே, இதை நான் கூறுகின்றேன். ‘ சேலம் ’ என்றாலே மலை என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்திலே அதிகப்படியான மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கும் காடுகளிலே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகளை அழித்து குடியானவர்கள் பயிர் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். அழித்த காடுகள் எல்லாம் மொட்டையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. காடுகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்தபோதிலும், நடை முறையில் சர்க்கார் சரியான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கவில்லை.

“ ஆண்டுதோறும், அங்கே 100 அல்லது 200 ஏக்கருக்கு ‘ கூப்புகள் ’ (Coups) வெட்டப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் அனுமதித்து வருகிறது. தனிப்பட்ட நபர்கள் எலத்தில் எடுத்து அவைகளை வெட்டும்போது, 100 ஏக்கர் வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றிருந்தால், 200 ஏக்கர் வெட்டுகிறார்கள். கல்ராயன் மலைகளிலே ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் ‘ கூப் ’ கள் வெட்டப்படுகின்றன. ‘ பெர்மிட் ’ டில் கண்டிருக்கும் பரப்பை விட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாக வெட்டிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் இதைக் கவனிப்பதில்லை. காட்டிலாக்காச் சிப்பந்திகளைக் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு தான் இந்த மாதிரி அதிகப்படியான ‘ கூப் ’ களை வெட்டி, காட்டுச்செல்வத்தை அழிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

[Sri M. P. Subramanyam] 8th March 1955]

வந்தேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காட்டிலாக்கா அமைச்சராக யிருந்த ஸ்ரீ நாகன் கௌடா அவர்களிடம் முறையிட்டேன். ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

“ சேலத்திலே இருக்கும் ‘ ரிசெர்வ் ’ காடுகளில் வெள்ளாடுகளை மேய்ப்பதற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனுமதித்து வருகிறார்கள். வெள்ளாடுகள் காடுகளில் மேய்ந்தால், காடுகள் அழிந்து விடும். 3, 4, 5, என்று ரூபாய்களை வாங்கிக் கொண்டு ஆடுகளை மேய விடுகிறார்கள். ஜில்லாவில் இருக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களும், மேல்தர உத்தியோகஸ்தர்களும் இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தாலும், அது வெற்றியை அளிக்காது. அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதை எடுத்துக் கூறி இந்த ஆடுகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். என்னுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையென்று கூறினார்களே யொழிய, பின்னால் முயற்சி எடுக்கவில்லை. வெள்ளாடுகளை மேயவும், ‘ கூப் ’ களை வெட்டவும் அனுமதித்தால், காடுகள் கஷ்டமடைந்து விடும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ‘ கூப் ’ வெட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். பக்கத்து கிராம மக்கள் தலைச்சமை அளவுக்கு கொண்டு போகலாம் என்று அனுமதித்தால் போதுமானது. அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ கிராமப் புறங்களிலுள்ளவர்கள் ஜீவனம் நடத்துவதற்காக பச்சை மரங்களை வெகுவாக வெட்டிக்கொண்டு, அவைகளை விற்பது பிழைக்கிறார்கள். சாதாரண விறகுக் கூலிகள் காட்டுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கும் ‘ காட்டுகளுக்குப் ’ பணம் கொடுத்து, பச்சை மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“ இப்போது நம்முடைய நாட்டிலே காடு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. 10 21 அப்படியிருக்கும்போது மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டுமேயொழிய, a.m. அவைகளை அழிக்கக்கூடாது. ஆகவே அடுப்பெறிப்பதற்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது ஒரு பொருளை குறைந்த விலையில் உபயோகப்படுத்தமுடியுமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். மேலும் இது மிகமிக முக்கியமான பிரச்சனையாகும். ஆகவே இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அரசாங்கத்தாரும் ஏதாவது செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“ அடுத்து, பச்சைத் தழை, தழை உரம், பற்றியதாகும். முன்பெல்லாம் சிறிய விவசாயிகள் காடுகளிலே இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சிறிய கட்டுத் தழைக்குக்கூட தண்டவரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே தலையில் ஒரு ஆள் எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய தழைகளுக்கு வரி எதுவும் போடக்கூடாது என்றாவது இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்.

“ மேலும், குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஆடு, மாடுகள் மேய்வதால் காடுகள் அழிந்துவிடாது என்பதை அரசாங்கத்தார் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆடு மாடுகள் புல்லைத் தின்னுமே தவிர, மரங்களையோ, பெரிய களைகளையோ ஒடித்துத் தின்றுவிடாது. ஆகவே எத்தனை ஆடுகள் வேண்டுமானாலும் காடுகளில் இனாமாக மேய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவ வேண்டும். இதனால் மிகப் பெரிய அளவில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் குறைந்து விடாது. விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடி சப்ளிடியரியாக உள்ள வேலை ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதாகும். இன்று அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு சப்ளிடியரி வேலை இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறது. அவன் ஆடு மாடுகளை வளர்ப்பதினால்தான் அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு தன் வாழ்க்கையை ஓரளவு திருப்திகரமாக நடத்த முடிகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு தாராளமாக ஆடு, மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு இலவசமாக அனுமதிக்க சர்க்கார் வசதியளிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Subramanyam] [8th March 1955]

“இதுவரையிலும், ஜமீன் இனாமுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் இனாமாக தழைக்கை எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று அவர்களை தழை எடுப்பதற்கு அனுமதிப்பது கிடையாது. உதாரணமாக, ஆத்தார் தாலுக்காவிலே உள்ள காடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஜமீன் இனாம் என்று சர்வே செய்யப்பட்ட ரிசர்வ் காடுகளிலே நான்கைந்து அடி தூரம் தவறிப்போய் ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துவிட்டால், அவைகளைப் பிடித்து பெளண்டிலே அடைத்துவிடுகிறார்கள்; அல்லது தண்டம் விதிக்கிறார்கள். இவ்வாறு இன்று காடுகள் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்த பிறகு சிறு விவசாயிகள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அப்படியுள்ள காடுகளைச் சுற்றி ஒரு மைல் சுற்றளவு அல்லது இரண்டு பர்லாங் சுற்றளவுக்கு கட்டணமின்றி ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துகொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, காட்டிலாக்காவிலே வேலை செய்யும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் குறிப்பாக கார்ட், வாச்மேன் போன்றவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானது. அவர்கள் நாள் பூராவும் இரவு பகல் என்றும், வெயில் மழை என்றும் பாராது சுற்றி காட்டைப் பாதுகாக்கின்றனர். அவர்களுக்கு உடையோ, செருப்போ வாங்கிக் கொடுத்து விடுவதினால் மட்டும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிடாது. அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போது ரூ. 30 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதுவும் இப்போது சாமான்களின் விலை உயர்ந்துள்ள காலத்திலே அவனால் ரூ. 30 வைத்துக்கொண்டு வாழக்கூட முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு குறைந்தது ரூ. 50-ஆவது சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-25 **SRI S. KANDASWAMY GOUNDER :—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் p.m. அவர்களே, இப்போது காட்டிலாக்காவிலே நடைபெறுகின்ற குறைகளை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலிருக்கும் படியான குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டியது அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரி அவர்களுடைய கடமையாகும். என்னுடைய தொகுதியில் மாரண்ட ஹள்ளிக்கும், மேட்டூர் அணைக்கும் இடையே 40, 50 மைல்கள் இருக்கும். இப்பகுதியில் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதற்கடுத்து அரை மைல் தொலைவில்தான் பெரிய நகரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளிலும் ஜனங்கள் வசிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது சொல்ல முடியாத கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். என்னவென்றால், மிட்டாக்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கைக்கு வந்த பிறகு, அவர்கள் மிட்டா இருந்ததே செளகரியம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது மிட்டாவானது அரசாங்கத்தினிடம் வந்ததால் அவர்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பொது ஜனங்களுக்கு அந்த எண்ணம் வருவதற்கு என்னென்ன வழியைக் கையாளலாமோ அதையெல்லாம் அங்குள்ள முதலாளிகளும், பணக்காரர்களும் செய்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், மிட்டாதாரர்கள் இருக்கும்போது அந்தக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ப்பதற்கும், புல், விறகு, தழை முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் உபயோகப்பட்டு வந்தது. இப்படி உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு வருஷத்திற்கு ஏதோ ஒருமுறை வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து வந்தார்கள். மேலும், மிட்டாதாரர்களுக்கும் எந்தெந்த சமயங்களில் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமோ, அப்போதெல்லாம் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அது கிடையாது. ஆகவே அதற்குப் பதிலாக அரசாங்கத்திடம் வந்துள்ள காடுகள் மிட்டாதார்களிடமே இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் வருவதற்கான வழிகளை இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் அதிகாரிகளே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியென்றால், அரசாங்க ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில் தார் போன்றவர்களிடம் காடுகளை எலத்திற்கு விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைக்குமென்று சொல்லி, அவ்வாறே எலத்திற்கு விட்டு விடு

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

கிறார்கள். அதை எலத்தில் எடுத்துக்கொள்வதால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு முதலியோர் வேறு உடந்தையாக இருக்கின்றனர். கர்ணம், முன்சீபு இவர்களுக்கும், அங்குள்ள மிட்டாதார்களுக்கும் ஒரு சில சமயங்களில் வேற்றுமை ஏற்பட சந்தர்ப்பம் வாய்த்தாலும், இம்மாதிரியான சமயங்களில் ஒன்று சேர்ந்து விடுகின்றனர். அதனால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மிட்டாக்காடுகள், ரிசர்வ் காடுகள், அமானி என்று மூன்று விதமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளிலிருந்து ஏதாவது சிறு பொருள்கள் கொண்டு வந்தாலும், அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு போன்றவர்களால் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகின்றது. இதெல்லாம் அங்குள்ள மிட்டாதார்களின் தூண்டுதலின்பேரில் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. தழை எடுத்தால் வரி கொடுத்தாகவேண்டும்; விறகு கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி கொடுத்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி ஏழைகள் எது கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு வரி விதித்து அவர்களைப் பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கி வருகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளை அவர்களுக்கு அளிக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“மிட்டாக்காடுகளுக்கும், ரிசர்வ் செய்யப்படாத காடுகளுக்கும் இடையே யுள்ள தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் அதனால் இரட்டிப்புத் தொந்தரவுகள்தான் ஏற்படும். மிட்டாக்காடுகளிலே, மாடுகள் மேயவும், செம்மறியாடுகள் மேயவும், எரு தழை எடுக்கவும் வழி செய்யவேண்டும். அதுதான் சாதாரண மக்களுடைய பெருங்கவலையாகும். மேலும், அங்கு நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலெல்லாம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முந்தி எங்கு வேண்டுமானாலும் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பல விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, வெளியே போகவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் இப்பொழுது இரு தரப்பாருக்கும் மனக்கசப்பு இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அநியாயமாக 100 கொடு, 50 கொடு என்று தண்டம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக ரிசர்வ் காட்டில் சாதாரணமாக 3,000 மரங்களுக்கு மேலேயே வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரி தொந்தரவு வராமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பென்னுகரம் பிராந்தியத்தில் காட்டைக் கூப்புகளாக பிரித்து எலம் விட்டிருக்கிறார்கள். எலம் எடுத்தவர்கள் மரங்களை எவ்வாறு வெட்டுகிறார்கள் என்றால் கூப்பில் இருக்கக்கூடிய சகல மரங்களையும் வெட்டி நாசப்படுத்துகிறார்கள். இவ்விதமான மரங்களைத்தான் வெட்டவேண்டுமென்கிற ரூல்ஸ் எதுவும் இல்லைபோல் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்களால் வெட்ட முடியாமற் போனால், மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டு வண்டி வண்டியாக வெட்டிப் போட உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தாங்கள் எலம் எடுத்துள்ள கூப்பில்தான் வெட்டவேண்டுமென்பது, இவர்களுக்குக் கிடையாது. பக்கத்திலுள்ள சர்க்கார் காடுகளில் போய் நல்ல மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விடுகிறார்கள். இதற்கு அங்கு இருக்கும் லஞ்ச ஊழல்தான் எதுவாக இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லப்படும் சிலர் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுடன் சம்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, காட்டிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் கள்ளத்தனமாகவும் திருட்டுத்தனமாகவும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் காடே அழிந்து நாசமாகிறது. எக்காலத்திலும், இம்மாதிரி ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள், அல்லது தரகர்கள், சாதாரண பாஷையில் “நாட்டு வக்கீல்கள்” என்று சொல்லப்படு

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

[8th March 1955]

பவர்களால்தான், இந்த நாட்டு கெட்டு வருகிறது. கடன் கொடுத்தவனுக்கும், கடன் வாங்கியவனுக்குமிடையே தகராறுகள் இவர்களால்தான் உண்டாகிறது. கடன் வாங்கினவனிடம் போய், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கடன் கொடுத்தவனிடம் சென்று கடன் வாங்கினவனுக்கு ஏராளமாக விளைந்து இருக்கிறது என்றும் உடனே தாவாபோடு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த நாட்டு வக்கீல்களை அடக்கிவிட்டால்தான் நாடு சேஷமம் அடையும். எல்லா ஊழல்களுக்கும் இவர்கள்தான் காரணம். நாட்டுப்புறத்தாரையும், நகரத்தாரையும் இவர்கள்தான் கூட்டுசேர்த்து ஏழைகளை இம்சிக்கிறார்கள்.

“காட்டுப்புறத்தின் ஓரத்திலுள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும். மண்ணேரிக்கு அடுத்து திகிலூர் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கு இருபது வருஷ காலமாக 100 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அக்கிராமத்தின் கணக்கப்பிள்ளை இதுவரை சுமார் ரூ. 500 வாங்கி சாப்பிட்டு இருக்கிறார். இன்னமும் ‘நீங்கள் மந்திரியிடம் போனாலும் ஒன்றும் நடக்காது. எனக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்’ என்று சொல்லுகிறார்.”

DEPUTY SPEAKER :—“கனம் மெம்பரவர்களின் நேரம் தீர்ந்துவிட்டது.”

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இக்காட்டிலாகா மானியத்தின் பேரில், கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ கோபாலன் உண்ணி அவர்கள், பல முக்கியமான விஷயங்களை சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து இருக்கிறார்.

“இன்றைய தினம் இயற்கை அன்னை நமக்கு அளித்திருக்கும் செல்வங்களில் காடும் ஒன்று. எனவே, காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணம் சமீப காலத்தில் சர்க்காரிடை ஏற்பட்டதை நான் உண்மையில் வரவேற்கிறேன். ஆனால், காடுகளின் முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியும் இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கவேண்டும். காடுகள் நல்ல முறையில், திட்டவாட்டமாக முன்னேறுவதற்கு சில யோசனைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள காடுகளில் உற்பத்தி ஆகும் மரங்கள், தற்பொழுது கண்டிராக்ட் மூலமாக விடப்படுகிறது. பத்து மரங்கள்தான் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதற்கு அதிகமாகவே கண்டிராக்டர்கள் வெட்டிக்கொண்டு போவதாக பல அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்தார்கள். இப்புகாரங்களுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கப்படலாம். இன்னமும் இச்சபை முன் வேண்டிய அளவிற்கு ஆதாரம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அது எப்படி இருப்பினும், ஆதாரம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக இப்புகாரங்களை அலக்ஷியப்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதை கனம் அமைச்சர்கள் களுக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“காடுகளைப்பார்த்தால் அவைகள் புத்தம் புதிதாகவே தோன்றுகின்றன. காரணம் என்னவென்றால், அனுமதிக்கப்பட்ட மரங்களுக்கு மேல் வெட்டப்படுகின்றன. இவ்விஷயம் காட்டின் அருகில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டில் தெரியும். இம்மாதிரி, இயற்கை அன்னை கொடுத்திருக்கும் இச் செல்வமானது துர்விநியோகிக்கப்பட்டு ஒரு சிலருடைய லாபத்திற்காகவே உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்காக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. சில யோசனைகளையும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இன்றைய தினம், நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தச்சர்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். காடுகளிலுள்ள மரங்களை பக்கத்திலுள்ளவர்கள் கொண்டு வந்து சேர்த்துப் பெரிய பாக்கடிகளை ஆரம்பிக்கலாம். சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்குள்ளே தேவைகளையும் மற்ற

8th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

ஜில்லாக்களிலுள்ள ஆபீசுகளின் தேவைகளையும், இப்பொழுது ஆரம்பிக் கப்பட்டுள்ள வீடுகட்டும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தேவைகளையும் கணக் கிட்டு, சர்க்கார் மூன்று அல்லது நான்கு டிம்பர் பாக்கடிகளை ஏற்படுத்தலாம். இதன் மூலம், இப்பொழுது சிதறிக் கிடக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக் கான தச்சர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங் களுக்கு மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யவும் முடியும்.

“இம்மாதிரி பாக்கடிகள் ஆரம்பிப்பதால், சர்க்காருக்கு ஆயிரக்கணக்கில் வருமானம் கிடைப்பதுடன், ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்தவர்களாகவும் ஆவார்கள். காடுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டி, 10 அல்லது 15 மைல் தூரத்திலுள்ள இடங்களில் பெரிய டிப்போக்களை அமைக்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யமுடியும்; நம் நாடும் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். இம்மாதிரி பாக்கடிகளை ஏற்படுத்துவதில் சர்க்காருக்கு அதிக கஷ்டம் இருக்காது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“நம் நாட்டில் தீக்குச்சித் தொழில் சிறு முதலாளிகள் நடத்திவரும் ஒரு முக்கியமான தொழில். இதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் காடுகளிலிருந்துதான் கிடைக்கவேண்டும். அநேகமாக அந்தமான் தீவிலிருந்து தான் இப்பொருள் இறக்குமதி ஆகிறது என்றும், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தீக்குச்சி மரத்தை நமது காடுகளில் வளர்க்க முயற்சி செய்துகொண்டு வருவதாகவும் இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ரிப்போர்ட்டிலே கூறப்படுகிறது. இப்படி உற்பத்தி செய்யப்படும் மரங்கள் சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரே லாட்டாக கண்டிராக்ட் விடக் கூடாது. அவ்வாறு விட்டால் Wimco போன்ற பெரிய முதலாளிகளுக்குத்தான் அனுசூலமாகும். தீக்குச்சித் தொழில் ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆனதால், இச் சிறு முதலாளிகள் Wimco போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுடன் போட்டி போடமுடியாது. இம்மரங்களைச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து சிறிய பாக்கடிக்காரர்களுக்கு கண்டிராக்ட்டாக கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குத் தேவையான மரங்கள் கிடைக்கும். இம்மாதிரியான வசதிகள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“விம்கோ போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியாக 10-41 காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்படுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது எந்த 8.a.m. அளவில் உண்மை என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. அதற்கு உத்தரவாதமும் என்னால் கொடுக்கமுடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் குறைந்த அளவில்தான் தீக்குச்சி மரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. குறைந்த அளவில் நம் ராஜ்யத்தில் தீக்குச்சி மரங்கள் உற்பத்தியாவதால் அவைகளை விநியோகம் செய்வதில் முதல் சலுகையை சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற யோசனையை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விம்கோ போன்ற பெரிய முதலாளிகள் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளும்படி நாம் விட்டு விடலாம். இந்த முறையில் அரசாங்கம் அதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“காடுகளில் மூங்கில் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. மூங்கிலை சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள்தான் தங்களையே வீடுகளை கட்டிக் கொள்வதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் சர்க்கார் டிப்போக்களை அமைத்து காட்டிலுள்ள மூங்கில்களை அவர்களே வெட்டிக்கொண்டு வந்து குறைந்த விலைக்கு ஏழை எளிய ஜனங்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களால் குறைந்த செலவில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியும். எங்கெங்கு மூங்கில் உற்பத்தியாகிறதோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் டிப்போக்களை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முன்வரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டால் குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகள் வாங்கி அதையே அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க ஏதுவாகும். இந்தக் காரியங்களைச் செய்தால் சர்க்காருக்கு பெரிய

[Sri K. T. Raju]

[8th March 1955]

நஷ்டம் வந்துவிடாது, நிதி இல்லை என்று சொல்வதற்கும் இடம் ஏற்படாது. இதில் சர்க்கார் மனம் வைத்து மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது காட்டிலாகாவில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அந்த மூங்கில்களை வெட்டிக்கொண்டு வந்து டிப்போக்களில் வைத்து ஏழை மக்களுக்கும் மத்திய தர மக்களுக்கும் குறைந்த விலைக்கு விற்கமுடியும். இது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை முக்கியமாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நீலகிரி காடுகளில் அதிகப்படியாக சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. இரவில் லாரிகளை வைத்துக்கொண்டு அவைகளை வெட்டி அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். லாரிகளுக்கு பெரிய லைட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வெட்டிக் கொண்டு போவதாக தெரியவருகிறது. எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும் கூட திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போவதாக தெரிகிறது. இப்படி திருட்டுத்தனமாக போகாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். காடுகளிலிருந்து கிடைக்கிற செல்வத்தை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய அளவில் பாதுகாக்கவேண்டும். காட்டு இலாகா விலிருந்து கொள்ளையடிப்பதை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதை சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand and opposing the cut motion, I would like to say a few words on the forest policy. The policy of the Government of India and the policy of this State Government is to have at least a third of the area under their jurisdiction under forests. But we are not having even one-sixth of the total area under forests. I need not tell hon. Members that forest is a most important source of wealth and if we do not concentrate our attention on forest development, we cannot increase our national wealth. Recently some experts from Western countries and the experts of our country discussed the forest policy at Dehra Dun. I am sure some useful formula would have been evolved at that conference. I hope our Minister will try to implement the recommendations made there and improve our forest wealth in all directions.

“The policy of our Government has been not to assign for cultivation purposes except assignment for temporary periods for kumri cultivation, lands needed for afforestation. But we have seen instances in Madurai and Salem where the ryots refused to vacate the lands given to them for kumri cultivation after the expiry of the lease period. As a result, a lot of trouble arose and the Forest Department had been helpless in the matter. After the lease period is over, the occupants should be summarily evicted. Otherwise we cannot improve our forest wealth. There are large extents of waste land available in our State for assignment. The Government are even now assigning such lands, and I am sure many more landless people will get such lands after the contemplated land reforms come into effect.

“In the Nilgiris, Kodaikanal and other hills, there is a large extent of arable lands on which the Forest Department could raise teak, wattle bark, lac, bluegum, etc. Though the Forest Department has been paying attention to the raising of these plantations,

[8th March 1955]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

I submit that still greater attention should be paid and the area under these plantations should be further extended even though there may be objections to it. Wattle bark is very important and it is used on a large scale for tanning, for paper-making and for rayon industry in our State. I need not emphasise the importance of teak. Increasing teak production will go a long way in augmenting the revenues of our State. It is said that even in Nilambur Forests, whose teak is world-famous, there is scope for extending the area under teak plantation. Lac also is very important because it will earn dollars. Gramophone plates and even electrical goods are manufactured from lac. So we should concentrate our attention on production of lac and improve lac industry.

“Forests are being denuded of bluegum trees and there has been illicit cutting. Complete failure of the monsoon for the last so many years is attributed to denudation of forests. Bluegum is used as firewood and also for rayon and paper industries.

“We must also pay great attention to the development of game sanctuary. I have seen the very good work done by the Department for the preservation of game sanctuary in Mudumalai Forests and other areas. Indiscriminate shooting of wild animals should be prohibited and strict measures should be taken to punish the offenders.

“Private forests, which have not been maintained properly, should be acquired by the Government under the Madras Preservation of Private Forests Act and more stringent rules should be made to punish those who violate the forest rules.

“I agree with my hon. Friend Sri K. Parthasarathy in his plea that some of the minor forests should be re-transferred to the control of forest panchayats. In my own district of Chingleput, some of these small forests were better managed when they were under the control of the forest panchayats. I request the Hon. Minister to re-transfer at least some of the minor forests to the control of forest panchayats.

“Some Members criticized the Vanamahotsava. But they themselves admitted that at least some percentage of the trees planted during the Vanamahotsava has survived. Vanamahotsava has done something very useful and we should continue to celebrate the festival. Our State will become self-sufficient in firewood and forest produce only if the people co-operate with the Government in the planting and preservation of trees.

“Though the Timber Transit Rules have been in force for a very long time, they have not been enforced in the Chingleput and South Arcot districts. In South Arcot, Chingleput and other places, most of the ryots bring the timber outside the limits and eke out their livelihood. Now, after the introduction of these rules, many ryots are put to much hardship with the result that there has been much of persecution by the forest officials. Permits

10-50
a.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [8th March 1955]

are being sold and transferred from one hand to another and there seems to be no end to it. Recently, some of us have made representations to the Hon. Minister and I hope that he will pay his personal attention to this matter and see that so far as these two districts are concerned, these Timber Transit Rules are not enforced.

"So far as the roads in forest areas are concerned, they must be maintained properly. Otherwise, it is not possible for the department to have effective control. With these words, I resume my seat."

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—“மன்ற உதவித்தலைவர் அவர்களே, காடு வளர்க்கும்போது கால்நடை அபிவிருத்தியையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காடுகளில் மரங்களை உற்பத்தி செய்யும் காலத்தில் வருமானம் வரக்கூடிய சவுக்கு மரங்கள் அதிகமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆர். சி. டி.விஷன் மேற்பார்வையில் இருந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போன்ற பல மரங்களை வளர்த்து வந்தார்கள். அதனால் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள கால்நடைகள் மேய்வதற்கு அனுகூலமாக இருந்தது. காட்டிலாகாவை அபிவிருத்தி செய்வது என்ற நோக்கத்திலும் முக்கியமாக வருமானம் வரவேண்டும் என்பதற்காகவும் சவுக்கு உற்பத்தி செய்தால் வருமானம் வருகிறது என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு சவுக்கு மரங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சவுக்கை வளர்ப்பதற்கு முதலிடம் கொடுத்து அதை பாதுகாத்து, ஐந்தாறு வருஷங்களான பிறகு வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதர மரங்களாகிய கொடுக்கா புள்ளி, கருவேல மரம் போன்றவைகளை அபிவிருத்தி செய்தால் கிராமத்திலுள்ள கால்நடைகளுக்கு மேய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். மரங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் எதில் அதிக பலன் அடையலாம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் சவுக்கைவிட கொடுக்காப்புள்ளி, கருவேல மரம் போன்ற மரங்களை அதிகமாக உற்பத்திச் செய்வதில்தான் அதிகமாக பலனடையலாம். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் வரவு செலவைத் தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை விட நாட்டின் க்ஷேமத்தைத்தான் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் கால்நடை அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் அவைகளுக்கு மேய்ச்சல் பூமி இருக்கவேண்டும். இதனை கருத்தில் கொண்டு காடுகளை வளர்க்கவேண்டும்.

“காவேரி படுகைகள் இருக்கும் இடங்களில் சாதாரணமாக கிராமங்கள் பூராவும் நஞ்சை நிலங்களாகவேதான் இருக்கமுடியும். அங்கே கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமே இருக்காது. இருந்தாலும் ஏதாகிலும் புரம்போக்கு நிலங்கள்தான் இருக்கும். அந்த நிலங்களையும் கிராமவாசிகள் சாகுபடி செய்ய முன் வந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் அம்மாதிரி காவேரி, அமராவதி போன்ற நதி பிரதேச படுகைகளில் சர்க்கார் முக்கியமாக சவுக்கு மரங்களை வளர்க்காமல் கொடுக்காப்புள்ளி மரங்களை வைத்து வளர்க்கவேண்டும். அங்கங்கே பல இடங்களில் அல்லது பேர் பாதி இடங்களிலாவது குறைந்த பட்சம் மாடுகள் மேய்வதற்கு புல் தரையாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் மரங்களும் வளர்க்கப்படவேண்டும். இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“தவிர காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் வாட்சர்கள் சாதாரணமாக பத்து அல்லது எட்டு மைலுக்கு ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அம்மாதிரி 8 அல்லது 10 மைலுக்கு

[8th March 1955]

[Sri M. Manickasundaram]

ஒரு நபர் நியமித்தால் அவரால் அந்த அளவை பாதுகாக்கமுடியாது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் சாதாரணமாக காடுகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் தனியாக பிரதேசமான காவலன் இருந்தால்தான் அந்தக்காட்டை ஒழுங்காக பாதுகாக்கமுடியும். திருட்டுத்தனமாக காடுகளில் மரம் வெட்டி அழிந்து விடுகின்றது என்றால் அதற்குக்காரணம் அங்குள்ள காவலர்கள் கம்மியாக இருப்பதுதான். அத்துடன் அந்த காவலர்களும் அப்படி அப்புறப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பார்கள் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக காவலர்களுடைய சம்பளம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகிறவர்களுடன் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளக் குறைவுடன் பல இன்னல்களும் இருப்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். அதனால் காடுகளுக்கு சமீபத் திலேயே அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் காட்டை ஓரளவு பாதுகாக்கமுடியும். அதனால் காடுகளும் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். அதை விட்டு 10 அல்லது 20 மைலுக்கு ஒருவரை நியமிப்பதால் அவர்களால் காடுகளை பாதுகாக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் மரங்களும் அப்புறப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தந்த பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றவாறு மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்கி அங்கங்கே காடுகள் வளர்க்கவேண்டும். அப்படி காடுகள் இருக்கும் இடத்தில் பேர் பாதி யாவது மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இம்மாதிரி வளர்த்தால் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“காவேரி ஆற்றின் ஓரங்களில் நாணல்களை வளர்க்கவேண்டும். அப்படி வளர்க்காவிட்டால் பக்கங்களிலுள்ள மரங்களை வெள்ளம் வரும் காலத்தில் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். கரைகளையும் அறுத்துவிடும். கரைகளை அறுத்துக்கொண்டு போய் மரங்களையும் அடித்துக்கொண்டு போய் விடும். பக்கங்களிலுள்ள கிராமமக்களுக்கும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான விஷயங்களைக் கருத்தில்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் மாடுகள் மேய்வதற்கு முக்கியமாக இடம் ஒதுக்கவேண்டும். வருஷந்தோறும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Mr. Deputy Speaker, a 11-00 a.m. sophisticated boy asked an aged man of 84 years why he was planting a young mango plant. The man in his wisdom said that he was enjoying not the fruits of the trees which he had planted. This civilized Government do not seem to follow the example of the old man. Otherwise they could have made more substantial progress in the field of forestry in these areas. I am told that it is penal in Japan for one to cut a tree unless he plants two in its place. I wish that there is some such law in our country and it is strictly enforced. As has been observed by some hon. Member, in a tropical country like ours, we want a third of the area under ‘forests’. Planning is necessary for substantial achievements in any field but it is indispensable in the field of forests. It requires not only a Ten-Year Plan but a 25 or 50-Year Plan, because results can be achieved only from a long range policy. Even the sum of Rs. 50 lakhs intended to be used under the Five-Year Plan for the development of forests remains to be spent. It is criminal, Sir, to neglect our forest wealth in this fashion.

“Now, there is a certain amount of conflict between our programme to bring more and more waste lands under cultivation and at the same time our programme to increase our forest wealth.

[Sri M. Narayana Kurup] [8th March 1955]

In order to have a clear-cut policy, we must first of all have clear survey of waste lands as well as lands which can be utilized for afforestation. No doubt, science can create controlled climatic conditions for the growth of vegetables and things like that to a limited extent. But in the region of forests, we have to choose such regions wherein Nature has provided facilities for the growth of forests. In this connection, I would like to quote an instance in Malabar which would be a surprising revelation to hon. Members. In Malabar the various forest regions are mostly in the hands of private jammies or landlords. Since 1939, the Government were in possession of an estate called Koothali Estate which has an area of 47,000 acres in extent. Recently when a Member of the Revenue Board went to investigate into this question, he was surprised to find that he had no data and that the whole area was unsurveyed. It is a region which may be very fruitfully utilised for afforestation and actually the Government, in between 1948 and 1950, had such an idea when it was under the control of the Forest Department. Subsequently this estate came again under the control of the Revenue Department. These facts show that the Government have no policy at all. Otherwise, they would have surveyed the whole area and allocated areas for 'afforestation purposes' and areas for cultivation purposes. As a first step, the Government should conduct such a survey and demarcate the different areas so that to-day or to-morrow it can be utilized for that purpose. Instead of leaving things as they are, they should adopt a long-range policy in these matters.

"Sir, it is not settled at the highest level whether Forests have any influence on the rainfall or not. But nonetheless it has been definitely proved that in moulding climatic conditions forests play a very important part. Therefore, it is a very grave matter for our country that the maximum area provided for the forests should be achieved at least in the course of a long period. I have no quarrel with those organising Vanamahotsava celebrations. What I have found is that though during Vanamahotsava celebrations trees are planted in the compounds of Government offices every year, we do not find very much of the trees planted in the previous years. Once a newspaper published that the official news of the casualties of the German Army exceeded the whole of the German population and for publishing that, that newspaper was banned. Similarly, I do not know if all the trees planted during Vanamahotsava celebrations in each district in every year are taken into account there would be sufficient space for all these trees to grow. Sir, we must take up this matter more seriously, apart from having Vanamahotsava celebrations. These forests are also very essential for production of green manure.

"With regard to reserve forests, I wish to refer to one point. There are certain areas in reserve forests which may be useful for cultivation. If we allow such areas for cultivation purposes, such a policy is opposed to the beneficial interests of the forests. Once

[Sri M. Narayana Kurup] 3th March 1955]

a man enters a forest and squats himself there, for cultivation purposes, he will always have a tendency to widen the area under cultivation by cutting trees, etc."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has got only one minute more."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"We have been asking the Government to tone up the administration of the Forest Department. Forest Department is one of the departments where toning up is not only necessary but also indispensable. In our district, we had a Collector who was formerly the Conservator of Forests. He was an efficient officer in the administration of the Forest Department. He wanted to enforce strictly the provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act. But what was his fate? His decision was summarily superseded by the Government and to protect his honour, he was compelled or he naturally took leave for a time and went away . . ."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"It is very wrong for the hon. Member to presume that some particular officer was compelled to get out of his charge."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"He took leave immediately after the decision of the Government and as the Hon. the Revenue Minister said, 'it was the crow sitting and the fruit falling' . . ."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"The officer 11-10 a.m. concerned applied for leave long before the incident took place."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Whatever it be, the material point here is not the officer taking leave, but we throw away all our national policies when the protest comes from vested interests. So, any person who takes a contract for a thousand rupees would remove trees worth Rs. 10 thousand or even 10 lakhs. There have been special reports in papers how with the connivance and assistance of officers trees worth lakhs of rupees are cut and removed in the Estate mentioned by me, namely, in the Perambara area. I request the Government to overhaul the machinery, to remove the provisions in the law where it is found defective and to enforce strictly the salutary provisions of the existing law."

DEPUTY SPEAKER :—"Sri Madhavan Nambiar will now speak. The hon. Member should finish his speech within five minutes."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സാർ, ഏറ്റവും അധികം വരവുള്ളതും ഏറ്റവും ചെലവുകുറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ് ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്. പക്ഷെ ഒരു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലയാളത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്. "കാട്ടിലെ മരം, തേവയുടെ ആന, വലിയെടം വലി" എന്ന്. അതുപോലെയാണ് വനസംരക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനോഭാവം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പുതിയപുതിയ

[8th March 1955

“വനസംരക്ഷണനിയമം വനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനല്ല നശിപ്പിക്കാനാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതായിരിക്കുന്നത്. സ്വകാര്യവനങ്ങളെയെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്ത ശരിയായി സംരക്ഷിച്ചാൽ നല്ലൊരു വരുമാനം അതിൽനിന്നു ലഭിക്കും. മുതലാളിമാരെ ഇക്കുംപോലെ മരം മുറിച്ചു കൊള്ളുന്നവർക്കു അനുമതികളെയും വലുതായ കടലും പുനഃകൊണ്ടുവരണമെന്നതിൽ അധികൃതർക്ക് ചെപ്പു ചാർജ്ജ് ചെയ്തു ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഇന്നു ഹിന്ദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത്രയധികം ഏക്കർ റിസർവ്വ് ഫോറസ്റ്റേഷനാണ്, ഇന്നു ഹിന്ദി സ്ഥലങ്ങളിൽ കാട്ടാച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ളതൊന്നുമില്ല. ഒരു കൃഷിയായ അതുതരിച്ചിട്ടു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കായി വീട്ടുകാർക്കായിട്ടുള്ളതാണ് ഇന്നുള്ള കാടുകൾപോലും നശിക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ വ്യക്തമായ ഒരു രീതിമാനം ഗവണ്മെന്റ് ഏകീകരണത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനും ജനങ്ങൾക്കും അതുകൊണ്ടു വലിയ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നും ഇന്നു വനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു സംരക്ഷണം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകൊണ്ടു ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഹുനോവ് കോർപ്പറേഷൻ ബിൽ പരിഗണിക്കാമെന്നും.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, let me at the outset congratulate the hon. Gentleman, Sri Gopalan Unni on the great speech he made emphasising the importance of the forest wealth for us. Sir, getting himself into the thick of the forest, he naturally got poetic and he dealt with the importance of the forest wealth and the need to preserve that valuable wealth in an impassioned speech. Sir, the hon. Member sitting opposite to me got philosophic when he wanted to emphasise and impress on the Government . . . ”

11-15 **SRI S. SWAMIKANNU :—**“கனம் மந்திரி அவர்கள் தமிழிலேயே
8.11. பதில் சொன்னால் நல்லது. தமிழிலேயே பதில் சொல்லும்படி நான்
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“கனம் உதவி சபர் நாயகர் அவர்களே, முதலில் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பெரிய பிரச்சங்கமொன்று நிகழ்த்தினார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன். காடு எவ்வளவு சிறந்த தெருவு செல்வம் என்பதை அவர் வற்புறுத்திப் பேசினார். காடுகளிலே

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“என் எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உயர்ந்த ஒரு தத்துவத்தை நமக்கு விளக்கினார்கள். இங்கு பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒருவர் நீங்கல் இல்லாமல், காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பது பற்றியும், அதைப் பாதுகாப்பதின் அவசியத்தைப்பற்றியும் பேசி னார்கள். சில சமயங்களில் எதிர்க்கட்சியினர் அபாண்டமாகக் குறை கூறினால் வருத்தம் வரலாம். அரசியல்வாதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தயா ராயத்தான் இருக்கவேண்டும். என் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஏதோ vested interest க்கு உடன்பட்டார்கள் என்று ஆதாரமில்லாத ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துவது தவறு. காட்டுச் செல்வத்திலே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பது பற்றியும், அதைப் பாதுகாப்பது பற்றியும் உறுதி

[illegible]

“ஆகவே, காட்டுச் செல்வத்தை பாதுகாப்பது மட்டுமில்லாமல் மேலும் மேலும் அதை வளர்க்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆதரித்து எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த விவாதத்திலே பேசியது, நான் உறுதியாக

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955]

அனுசரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு பெரிய ஆதரவு கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“மற்றதற்கெல்லாம் திட்டங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களெல்லாம் வருவதற்கு முன்பே காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ‘Working plan’ ஒன்று இருந்து வருகிறது. ஒரு பக்கத்திலே பிராந்தியம் பிராந்தியமாக பரிசீலனை செய்கின்றார்கள். மேலும், காடுகளை regenerate செய்யவேண்டுமா, de-reserve பண்ணிவிடலாமா என்ற விஷயங்களைப்பற்றி பிரத்தியேகமாக கவனிக்க ஒரு ‘Development plan’ ஏற்கெனவே இருக்கிறது. இந்த இலாகா ஒன்றில் தான் இம்மாதிரி ‘பிளான்’ இருக்கிறது.

“இருக்கின்ற காடுகளைப் பாதுகாத்தால் போதும் ; ‘மழைபெய்து தானாக காடுகள் வளரவேண்டுமேயொழிய, நாம் வளர்ப்பது என்பது விரயம்’, என்று மற்றொரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அடியோடு இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. மேலும் ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் தேசிய காட்டுக்கொள்கையிலே நிர்ணயித்திருப்பது என்னவென்றால், நமது நாட்டிலுள்ள நிலப்பரப்பிலே மூன்றிலொரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் காட்டின் நிலப்பரப்பு ரொம்ப பவும் குறைவாக இருக்கிறது. 8,000 சதுர மைல் விஸ்திரணத்தில்தான் நமது ராஜ்யத்தில் காடுகள் இருக்கின்றன. 10,000 சதுர மைல் என்றது ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப்பின் போய்விட்டது. ஆகவே, நமக்குக் காட்டுச் செல்வம் போதவே போதாது. அதை விருத்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். விருத்திசெய்யவும் முடியும். அந்த எண்ணத்துடன்தான் ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள காடுகளையும், பஞ்சாயத்து காடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது அதிலே கவனமும் செலுத்தி வருகிறது.

“நான் அனுசரிக்கப் பார்க்கும் கொள்கை என்னவென்றால், காடுகளை விருத்தி செய்யும்போது விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான கால்நடை களுக்கு மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதே. ஆகவே, மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்குவதையும் கிராமங்களிலேயுள்ள ஜமீன் அல்லது பஞ்சாயத்து காடுகளை வளர்ப்பதையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம் ; அதுவேதான் என்னுடைய கொள்கை.

“படுகைகளிலே சவுக்குகளை நடுகிறார்கள் ; இதனால் அதிக வருமானம் வரலாம், ஆனால் மேய்ச்சல் வசதிக்குகந்த சில மரங்களை வைத்து புல் வளர வசதி செய்யக்கூடாதா ? என்று கருத்திட்டு தொகுதியைச்சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதுதான் என்னுடைய எண்ணமும்.

“இன்னும் ‘Kumri cultivation’ என்று நடக்கிறது. அதனுடைய தன்மையை உணராதவர்கள் புகார் சொல்கிறார்கள். காடு களுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் ஏழைகள் விவசாயம் செய்துகொள்ள லாம் என்பதுதான் ‘கும்ரி விவசாய முறை’. ஆனால், ஏதோ விவசாயம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வாங்கிக்கொண்டபிறகு, அங்கேயுள்ள மரங்களையெல்லாம் இஷ்டம்போல் வெட்டி, அந்த முறையில் விவசாயம் செய்யவில்லையென்றால் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மேலும் மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், கும்ரி விவசாய முறையிலும் பல ஏழை விவசாயிகள் பலன் அடையவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] 8th March 1955]

“இப்பொழுது சிறிய கிராமங்களிலுள்ள காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகமாக மரங்களை வளர்க்கவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கைக்குத்தேவையான சிறிய மரங்கள், கால்நடைகளுக்குத் தேவையான பச்சைத் தழைகள் இவைகளெல்லாம் காடுகளிலிருந்தே கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் திட்டம் போடுகிறோம்.

1953-54-ம் வருஷத்தில் கிராமக் காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் 1953-54-ம் வருஷத்தில் விறகுக்குகந்த மரங்கள் (fuel species) 7,978 ஏக்கராக்களில் நடப்பெற்றன. 1954-55-ல் 14,382 ஏக்கராக்களாக அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. 1955-56-ல் 18 ஆயிரம் ஏக்கராவரையில் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லையென்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை.

“பெரிய ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்துதான் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கே. டி. ராஜ் அவர்கள், தீக்குச்சித் தொழிலுக்கு வேண்டிய மரங்களை (Hard wood) காடுகளில் வளர்க்கவேண்டுமென்றும், சிறு குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். பெரிய முதலாதளி களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். பயன்படுகிறதே களுக்குக் கொடுத்தால் பெரிய தொழில்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே யொழிய சிறிய குடிசைத் தொழில்களுக்குப் பயன்படவில்லை. எப்படி யும் எலத்தில்தான் விடவேண்டும். எலத்தில் விடவில்லையென்றால் புகார் ஏற்படும். சிறிய சிறிய யூனிட்டாக எலத்திற்கு விட்டு, சிறிய கைத்தொழிலுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்பதுதான் நாங்கள் அனுசரித்து வருகின்ற முறை. பிளவுட் இண்டஸ்ட்ரி-க்கும் இம்மாதிரி soft wood, hard wood மரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. பளு கம் மரம் பூகலிட்டல் தைலம் தயாரிப்பதற்கு உதவுகிறது. ஆவார மரங்கள் (wattle trees) தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு (tanning industry) உபயோகப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் தேவைகளுக்கும், ரயில்வேக்கும் தேவையான மரங்கள் ரிசர்வ் காடுகளில் இருக்கவேண்டும்.

“1954-55-இல் பளு கம் (blue gum) 750 ஏக்கராக்களிலும், ஆவார 11-25 மரம் 1,050 ஏக்கராக்களிலும், ‘சாப்ட்’ மரம் 900 ஏக்கராக்களிலும் புதிதாக வைக்கப்பட்டன. 1955-56-ல் ஆயிரம் ஏக்கராக்களில் பளு கம் மரமும், 1,500 ஏக்கராக்களில் ஆவார மரமும், 1,000 ஏக்கராக்களில் ‘சாப்ட்’ மரமும் புதிதாகவைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“அடுத்தபடியாக, மண் அறிப்புத் தடுப்பு வேலை (soil conservation) காடுகளில் மிகவும் முக்கியமான திட்டமாகும். மேட்டோரைப் பார்த்தாற்போல் சிறிய மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்தது. அங்கெல்லாங்கூட இரண்டாயிரம் ஏக்கராக்களில் செடிகளை வைத்து அந்த நீர்த்தேக்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவ்வேலை நடைபெற்று வருகிறது. காடுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற மரங்களின் விவரம் பின்வருமாறு :—

	டன்.
‘ஹார்ட்’ உட் (hard wood)	35,000
சாப்ட் உட் (soft wood)	5,000
சந்தன மரம்	900
விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்கள்	90,000

“ஹார்ட் உட் மரம் 53 லட்ச ரூபாய்க்கும், சாப்ட் உட் மரம் 3 லட்ச ரூபாய்க்கும், சந்தன மரம் 24 லட்ச ரூபாய்க்கும், விறகுக்கு உபயோகப் படும் மரங்கள் 14 லட்ச ரூபாய்க்கும் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“டேராடூனிலுள்ள Forest Research Institute-ல் ஆவார மரங்களி லிருந்து பல்ப் எடுத்தி, காகிதத்தொழில் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் இதுவரை இல்லாத newsprint காகிதம் கூட செய்வதற்கு சாத்தியம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955]

இதற்கென pilot plant-ஐ நீலகிரியில் நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலும் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இதை எவ்வளவுதூரம் விரிவு படுத்தலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

“வரவு செலவைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 1953-54ல் வரவு 122 லட்ச ரூபாயும், செலவு 76 லட்ச ரூபாயும், மீதம் 46 லட்ச ரூபாயுமாக இருந்தது. ஆனால், 1954-55-ல் வருமானம் 145 லட்ச ரூபாய். செலவு 66 லட்ச ரூபாய்தான். மீதம் 79 லட்சம் ரூபாய். இதுதான் வரவு செலவுக் கணக்கு.

“இம்மாதிரி எந்தெந்த வகைகளில் காடுகளை வளர்க்கலாம், விருத்தி செய்யலாம், எப்படி விஸ்தரிக்கலாம் என்றெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவைகளையும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

“அடுத்தபடியாக லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றி சொன்னார்கள். லஞ்சம் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. லஞ்சத்தை அகற்றவேண்டிய அவசியத்தை நான் உணராமல் இல்லை; அந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தாமலும் இல்லை. ஆனால், அதை ரொம்ப மிகைப்படுத்தி டிபார்ட்மெண்டை அடியோடு குறைவுபடுத்திச் சொல்வது நாம் எதிர் பார்க்கும் பலனெத்தராது. லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு சம்பளத்தை உயர்த்தினால்மட்டும் போதாது. அதிகமாக சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதே இல்லை என்றும் சொல்லிவிடமுடியாது. ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமாக வேண்டியது பொதுமக்களுடைய ஆதரவு. லஞ்சம் கொடுப்பது தவறு என்ற ஒரு விழிப்பு பொதுமக்களிடையே தோன்றவேண்டும். அத்தகைய ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் மிகவும் கோருகின்றது.

“புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் சில குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டையில், தான் காட்டிலாகா மந்திரி யாக இருந்தபொழுது எவ்வாறெல்லாம் காடுகளை வளர்க்க அவர் முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு அனுபவம் உடையவர்களுடைய அனுபவமும் எனக்கு வேண்டும். இன்றையதினம் இங்கு பேசினார் களேதவிர, குறைகளை என்னிடம் எடுத்துச்சொன்னால் வேண்டியதைச் செய்ய நான் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய யோசனைகளையும் ஏற்று பயன்படுத்திக்கொள்ள மந்திரிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு மந்திரியாயிருந்தபோது காடுகள் எப்படி இருந்ததோ தெரியாது. முன்பு காடுகளிலிருந்து திருட்டே அடியோடு இல்லையென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொள் கிறேன். இப்பொழுதும் அதே புதுக்கோட்டை மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குவேண்டிய ஆதரவு பொதுமக்களிடமிருந்து வரவேண்டும்.

“இன்னும் பிரைவேட் காடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். நீலாம்பூர் காடுகளின் உரிமையைப்பற்றி வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதையும், பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

“கோயிலகத்திலுள்ள காடுகளை நியாயமான விலைக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க அங்குள்ளவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்களென்றும், அரசாங்கம் இன்னும் ஏன் ‘offer’ கொடுக்கவில்லையென்றும் கேட்டார்கள். இந்த வகையில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. கனம் அங்கத்தினரின் உதவியைக்கொண்டு நியாயமான விலைக்கு வாங்கலாம் என்றுதான் நினைக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மலையாளப் பிராந்தியத்தில் உள்ள பிரைவேட் காடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். அது தேசிய சொத்து. அதைத் தனி நபர்களிடம் விடுவது சரியல்ல. இதற்கெல்லாம் உடனே பணம் கொடுக்க கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். அதனால், இதில்

[Sri M. Bhaktavatsalam] 8th March 1955]

அவர்களுக்கு அனுதாபம் கிடையாது என்று சொல்வதற்கில்லை. பண வசதி இல்லாததால்தான் அவ்வாறு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அங்குள்ளவர்கள் ‘பணம் வேண்டாம், பாண்டுகள் (bonds) கொடுத்தால் கூட போதும்’, என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அவர்கள் கோரும் தொகையை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவேதான் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது.

“இன்னும் காட்டிலுள்ள மிருகங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அதுவிஷயத்திலும் கவனம் செலுத்து கின்றோம். அதற்கென தனியாக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

“வன மகோற்சவத்தினால் ஒன்றுமே பிரயோஜனம் இல்லையென்று வேடிக்கையாகப் பேசலாம். ஆனால், கவனித்துப் பார்த்தால்தான் உண்மை நிலைதெரியவரும். நான் சட்டசபையில் அவ்வப்போது எவ்வளவு மரங்கள் போய்விட்டன, எவ்வளவு மரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கின்றேன். பரிகாசமாகப் பேசுவதால் பயனில்லை. நல்லமுறையில் இதை நடத்துவதற்கு எல்லோருடைய ஆதரவும் தேவை.

“டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகளை தளர்த்தவேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். சொந்த நிலத்திலிருந்து மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறவர்கள் ஒரு பெர்மிட் பெறவேண்டும். ஏனென்றால், ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்காக இந்த நிபந்தனை இருக்கிறது. இதன் அவசியத்தை எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஆனால், இது பலருக்கு இம்சையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த விதத்திலே இந்த விதிகளை மாற்றியமைப்பது என்றுதான் நாங்கள் தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

“மாடுகள் மேய்ச்சல் விஷயத்தில் ஒரு பிராந்தியத்தில் இத்தனை மாடு கள்தான் மேயலாம் என்று இருக்கிறது. மாடுகளுடன் மனிதர்களும் போகிறார்கள். ஓரளவுக்கு நிபந்தனை இல்லையென்றால் காடுகளைச் சரிவர பாதுகாக்கமுடியாது.”

DEPUTY SPEAKER:—“How much more time will the Hon. Minister take?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Just a minute or two more.

“கூப் கட்டிங் எதற்கு என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 11-35 a.m. இதனால் ஓரளவு மரங்களும், காடுகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றாலும், காடுகளில் கூப் வெட்டாமல் இருக்கமுடியாது. கூப் எடுப்பதால்தான் காடுகள் அழிந்துவிடுகின்றன என்று சேலம் அங்கத்தினர் கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மரங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் விரகம் வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு பிளான் போட்டுக்கொண்டு, பிறகு அதற்கு ஏற்றவாறு செய்ய திட்டமிடவேண்டும். இப்போது நடைமுறையில் செய்யப்படுவதில் தவறுகள் இருக்கலாம். அந்தத் தவறுகளைப் படிப்படியாகப் போக்கவேண்டுமென்பதே மிகைப்படுத்திச் சொல்வதில் பயன் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே இவ்வளவு பேராதரவு அளித்த கனம் அங்கத்தினர்கள், இனிமேலும் ஆதரவு அளித்து இந்த காட்டுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும், இதை ஒட்டுக்குவிட மேலும் வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

[8th March 1955]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" The Hon. the Minister has made a very good speech and we welcome the speech he made in Tamil. But we would request him, Sir, to have the speech translated in Malayalam and Kannada and printed and supplied to the Members from the West Coast at some future time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall be glad to invite my Malayalam and Kannada friends who have not been able to follow my Tamil speech to meet me and I am prepared to address them separately, even in this chamber itself, at some convenient time. I shall address them in English."

DEPUTY SPEAKER :—" Does the hon. Member, Mr. K. C. Gopalan Unni, withdraw his cut motion? "

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I withdraw my cut motion, Sir."

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" I shall now put the Demand to vote. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.' "

The motion was carried and the grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, last time it was pointed out that whenever any Demand was moved by the Hon. the Minister in charge of it, a statement explaining the policy of the Government should be made. The practice was consistently followed and I do not know why it was given up this time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I did make a speech last time when I moved the Demand explaining the policy of the Government. But several hon. Members complained that I was taking away their time by making an unnecessarily long speech. Apart from that, there is no change in the policy of the Government already enunciated last year. Therefore, I do not choose to take the time of the House. Whatever I have to say, I shall say at the end. If there is any question of policy involved in the discussion, I shall enunciate our policy also with regard to such questions."

[8th March 1955]

* DR. K. B. MENON :—" May I submit that a statement from the Minister before asking for allotment is necessary in order to provide the Members with information? The statement should therefore precede and not follow the discussion. I would request the Hon. the Minister to follow this custom for the future also."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to submit that whatever information I could give by way of a statement, I have already given while answering so many questions put in this House on this subject."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" If a statement is made and circulated, then we will get all necessary information regarding the policy of the Government as well."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" If Government think there is anything worth while preparing and circulating, they will certainly do so."

* DR. K. B. MENON :—" As it will not be fair to take the time of the Members from Malabar and South Kanara outside the Assembly hours, may I request the Hon. the Minister to make available his statement in Tamil translated and printed."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not know anything. It is for you, Sir, to consider whether it would be feasible and practicable. Anyhow, I have no doubt hon. Members would not find it difficult to meet and enable me to discuss this subject with them."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I move—

' That the allotment of Rs. 1,90,11,200 under Demand XVIII a.m.
—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.' "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 45,44,800 under Demand XIX—Veterinary.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' That the allotment of Rs. 45,44,800 under Demand XIX—
Veterinary be reduced by Rs. 100.' "

DEPUTY SPEAKER :—" The Demands and the cut motions are before the House for discussion."

Sri S. Swayamprakasam began to speak in Tamil.

"இன்றைய தினம் . . ."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I rise on a point of information, Sir. The hon. Gentleman in the Opposition said that he was not able to follow when the Minister for Agriculture spoke in Tamil. I do not know whether he will be able to follow when Mr. Swayamprakasam speaks in Tamil. If he was able to follow

[Sri S. Swayamprakasam] [8th March 1955]

“இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு, நேற்று கேள்வி நேரத்தில் சொல்லியதுபோல், விவசாயிகளுடன் பழகுவதற்குச் சில வார்த்தைகள் தமிழில் விவசாயக் கல்லூரியில் சொல்லிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது டெமன்ஸ்ட்ரேட்டர் போன்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ளாத வகையில் இந்த அதிகாரிகள் பேசுவது குறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா அதிகாரிகளும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் மற்ற அதிகாரிகளைப்போல் மேற்பார்வை பார்க்கும் தன்மையை அகற்றி, கிராமத்தார்களிடம் நல்லமுறையில் பழகும் மனப்பான்மையை அடைந்தார்களானால்தான் நல்லது என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“உழுவதில் ஆழ உழுவது, அகல உழுவது என இரண்டு வகை உண்டு. சாதாரணமாக குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆழ உழவேண்டும். அவர்களுக்குத்தக்க வசதி செய்யவேண்டும். அதிக நிலப்பரப்புடையவர்கள், அகல உழவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயம் அதிகரிப்பதற்காக, மிஷின்களையும், பம்பு செட்டுகளையும், டிராக்டர்களையும், இதர கருவிகளையும் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசதிகள் செய்துகொடுத்தால்தான் உற்பத்தி அதிகமாகவதற்கு இடம் உண்டு. ஆனால் இம்மாதிரியான வசதிகள் அதிக செல்வாக்குள்ளவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவைகள் கிடைப்பதில்லை என்ற எண்ணம் கிராமாந்தர விவசாயிகளிடம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த எண்ணத்தை அகற்றுவதற்கு எளியமுறையில் இவ்வசதிகள் காலாகாலத்தில் சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“இதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்கு உரப்பொருள்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் இரசாயன உரம் என்றும் தழை உரம் என்றும் இரண்டு வகைகள் உண்டு. தழை உரத்தைப்பற்றி தற்போதைய விவசாய டைரெக்டர் **Sri M. S. Sivaraman, I.C.S.** சொல்வது புதிது அல்ல. அவர் தஞ்சை ஜில்லாவில் கலெக்டராக இருந்தபோதும், அதைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு இருப்பார். புங்கமரத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். ஆனால் கீழ் அதிகாரிகள் அதை முற்றிலும் பின்பற்றுவதில்லை. இதன்காரணமாக, அவர் கேம்பர் போகிற இடங்களில் எல்லாம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் புங்கமரத்தின் கிளைகளை ஒடித்து நட்டு விடுவார்கள். இவ்விஷயம் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“புதிதாக வந்திருக்கும் தழை உரங்களைவிட நம் நாட்டிலேயே இருந்த தழை உரங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு உற்சாகத்துடன் எடுத்துச்சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். நாற்றங்கால் நிலம் நாற்றுகளைப் பிடுங்கின பிறகு சக்தி குறைந்து இருக்கும். இந்நிலத்திற்கு எருக்கம் தழையையும் மற்ற சில தழைகளையும் போடுவது உண்டு. இப்பொழுது இது போன்றவைகளை மக்கள் புறக்கணிக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இத்தழை உரங்களை அபிவிருத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளித்தால், தழை உரம் மிகவும் மலிவாகவும் அதிக அளவிலும் கிடைத்து, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“இரசாயன உரம் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. காலாகாலத்தில் மனுப்போட்டாலும், ஸ்டாக் இல்லை என்ற காரணத்தினால், வேண்டுமென்ற சமயத்தில் கிடைக்காமல் அறுவடைக்காலத்தில்தான் கிடைக்கிறது. தக்கவேளையில் இது விவசாயிக்குக் கிடைப்பதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த இரசாயன உரத்தின் விலையும் சிறிது அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கும்படியாக இதன் விலை குறைக்கப்படவேண்டும்.

[Sri S. Swayamprakasam] [8th March 1955]

“அடுத்தபடியாக என்ஜினீயர் டிபார்ட்மெண்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் செலவிற்காக சுமார் மூன்று லக்ஷத்திற்குமேலாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்பணம் லாரிகள், ஜீப்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அவைகளைப் பராமரிப்பதற்கும், அவைகளுக்கு வேண்டிய பெட்ரோல் செலவிற்குமட்டும் ரூ. 1,40,000 செலவாகிறது. இப்பொழுது இந்த லாரிகளும் ஜீப்களும் அநாவசியமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன என்ற ஒரு எண்ணம் மக்களிடையே உலவி வருகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவைகளை அவசியமான வேலைக்குமட்டும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டும்.

“விவசாயக் கல்லூரியில் சாதாரணமாக மாணவர்களைச் சேர்க்கும் காலத்தில் விவசாயம் தெரிந்த குடும்பத்திலிருந்து வருகிற மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பின்னாடி மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இயற்கையாகவே உற்சாக மனப்பான்மை இருந்தால்தான் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தமாக கொஞ்ச நாட்களாக பலவிதமான மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. டைரெக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சுருக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற முறையில் புகார்கள் வருகின்றன. அவருடைய ஆபீசில் ப்ரமோஷன் கொடுக்கிற காலத்தில் ப்ரமோஷனுக்கு வாயக்காக இருக்கிறவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்காமல் சிலரை விட்டு விட்டு மற்றவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று கையெழுத்துப் போடாமல் கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறதோ இல்லை யோ அது தெரியவில்லை. உண்மை இல்லாமல் இருக்காது. உண்மை கொஞ்சமாவது இருக்கும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை கவனிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் பேச வேண்டுமென்றாலும் பேசுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சாதாரணமாக ஒரே ஒரு விஷயத்தில்தான் எங்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அது என்ன வென்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மீன் சாப்பிடும் மந்திரியாக இல்லையே என்பதுதான் (சிரிப்பு). ஆனால் மறைமுகமாக சாப்பிடுகிறோர் என்ன மோ. தெரியாது. இப்பொழுது நாட்டில் பார்த்தால் மீன் மலிவாக கிடைக்கவே இல்லை. மீன் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதோ இல்லையோ என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாம் ‘Consumer's point of view-ஐ’ பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது மீன் இலாகா இருந்தும் யுத்த காலத்திற்கு பின் அதிகமாக மீன் உற்பத்தி செய்யவில்லை. மார்க் கெட்டில் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதன் பிறகு இங்கே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு தகுந்தபடி சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவில் மீனவர்களுடைய இனத்திலிருந்து மாணவர்களை எடுத்து அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க சலுகை காட்டுவது இல்லை என்ற புகார் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்கள் இருந்தும், தகுதியுள்ளவர்கள் இருந்தும் அவர்களை புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரியான புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“வெளியே இருக்கும் குளம் குட்டைகளில் மீன் பிடிப்பதற்கு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். மீனவர்களுக்கு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதன்மூலம் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதற்கு உத்தரவு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த மாதிரி பல இடங்களில் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மீனவர்களுடைய சங்கங்கள்மூலம் இஷ்டப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

12.01
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam]

[8th March 1955]

“அடுத்தபடியாக சமுத்திரத்தில் மீன் பிடிப்பு வேலைகள் செய்வதற்கு என்று மிஷின்களை வரவழைத்து டிபார்ட்மெண்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தும் அவைகளை உபயோகப் படுத்தவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அவ்விதம் இல்லாமல் மீனவர்கள் அதை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதி கொடுக்க வேண்டும். அப்படி உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வைத்து இருப்பது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மீனவர்களுக்கு அவைகளில் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அதன் பிறகு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். கட்டு மரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கான டிப் போக்களை இப்பொழுது அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. குறைந்த விலைக்கு மீனவர்களுக்கு கட்டுமரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மீனவர்களுடைய காரியங்களை பார்த்துக்கொள்வதற்கென்று ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டியை நியமித்துக் கொள்வது நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணையை பிரேரேபிக்குறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Ten minutes are allotted for hon. Members who participate in this Demand.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா மான்யம், மீன் இலாகா மான்யம், கால்நடை இலாகா மான்யம் முதலியவைகள் சபையின் முன்பு விவாதத்தில் இருக்கின்றன. நமது நாடு ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்பது அநேகமாக இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே அரசாங்கம் எந்த அளவில் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நமது நாடு விவசாய அபிவிருத்தி அடைகிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் இந்நாடு படிப்படியாக முன்னேறும். ‘வரப்புயர கோன் உயரும்’ என்ற பழைய தமிழ்ப் பழமொழி ஒன்று இருக்கிறது. அதை மீண்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

“விவசாய இலாகா பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறது. அதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டும் வருகிறது. நெல், கரும்பு, கடலை, பருத்தி முதலிய பல்வேறு தானிய பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தாலும் சாதாரணமாக எழை மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அது எட்டியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியின் பலன் இன்னும் பிரதானமாக மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்காரும், சர்க்காருடைய விவசாய இலாகாவும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கெமிக்கல் மான்யூர், பசுந்தாள் உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் அதிகப்படியான உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி பிரசாரம் செய்து கொண்டு வந்தாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு சீமை உரங்கள் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை என்ன எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் சுமார் 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியாகக் கூடிய நிலம் இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே ஒரு தனி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அளவிற்கு அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யும் ஜில்லா வேறு கிடையாது என்று சர்க்காருடைய அறிக்கையே கூறுகிறது. இதைக் கண்டு அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வரக்கூடிய நான் பெருமை அடைகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. 13 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்குத் தேவையான உரம்—ஏற்கெனவே மாகாணத்தில் உபயோகப் படுத்தி வந்த உரங்களாகிய குப்பை, சாணம், பசுந்தாள்—சுமார் 28 லட்சம் டன் தேவைப்படுகிறது. இன்னும் அம்மோனியம் சல்பேட் என்ற

8th March 1955]

[Sri S. Ramalingam]

சீமை உரம் சுமார் 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படுகிறது. இப்படி சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. அந்த அளவிற்கு ஜில்லாவில் உரம் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த 5 லட்சம் டன் தான் கிடைக்கிறது. அதாவது தேவையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் 9 ஆயிரம் டன்தான் சென்ற வருஷத்தில் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பத்தில் ஒரு பங்கு. சூப்பர்பாஸ்பேட் உரம் 15-ல் ஒரு பங்கு அங்கே விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீமை உரம், பசுந்தாள் உரம், கம்போஸ்ட் உரம்தான் மக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட அங்கே ஜில்லாவிற்கு தேவையான அளவிற்கு சப்ளை செய்யப்படுகிறதா, அதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் பத்தில் ஒரு பங்கு சீமை உரமும், 15-ல் ஒரு பங்கு மற்ற உரமும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர்கானிக் மான்யூர் ஐந்தில் ஒரு பகுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உரம் எந்த அளவில் தேவை இருக்கும் என்பதும் எந்த அளவில் அதற்கு டிமாண்ட் இருக்கும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

“சென்ற ஆண்டில் உரம் விநியோகம் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு புதிய முறையை கையாண்டார்கள். சென்ற வருஷம் கூட்டுறவு மூலமாகவும் தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் உரம் விநியோகம் செய்தார்கள். அதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுக்கு உரம் வேண்டுமென்றால் முன்சீப்பினிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டுபோய் டிப்போவில் கொடுத்தால் அங்கு உரம் கொடுப்பார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தது. அப்படி கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் “இப்பொழுது உரம் கொடுக்கும் படியாக இல்லை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 100 ரூபாய்க்கு உரம் வேண்டுமென்றால் 75 ரூபாய்க்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் சரக்கு வரவில்லை என்றும், இன்னும் 5, 6 நாட்களுக்குப் பிறகு வேண்டுமென்றால் வந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் இல்லாவிட்டால் கையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய் வேறு இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஐந்து மூட்டைகள் வேண்டுமென்றால் மூன்று மூட்டைகள் தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கும் இரண்டு மூட்டைகளுக்கு பணம் திரட்டிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் கள்ள மார்க்கெட்டில் தெருவில் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. 100 ரூபாய்க்கு உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் கடனாகக் கொடுப்பது ரூ. 75 தான். பாக்கி ரூபாய் விரயமாகிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் subsidy கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு சல்லிசான முறையில் கொடுத்து வந்தார்கள், இப்பொழுது அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? பகிரங்க மார்க் செட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு பதிலாக கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக ரேட் கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் என்னதான் பிரசாரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் அதனால் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால், போதிய உரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவுக்குத் தேவையான உரம் 90 ஆயிரம் டன் ஆகும். 1955-56-ல் நம் ராஜ்யத்திற்கு 150 ஆயிரம் டன் உரம்தான் செலவு பண்ணப்போகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு 90 ஆயிரம் டன் தேவைப்படும்போது ராஜ்யம் பூராவுக்கும் 150 ஆயிரம் டன் என்று சொன்னால் அது இரண்டு ஜில்லாக்களின் தேவையைத்தான் பூர்த்தி செய்யும். பாக்கி ஜில்லாக்களுக்குப் போதாது. அமோனியம் சல்பேட், சீமை உரம், ஆகியவைகளை ஏராளமாகத் தருவித்து விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தாபன முறை அன்றி வேறு எந்த முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உரம் சப்ளை செய்ய முடியுமோ அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். காலம் தவறி உரம் கொடுப்பதால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படாது.

12-11
p.m.

[Sri S. Ramalingam]

[8th March 1955]

“ நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ‘கோட்டா’ இன்னும் விநியோகம் ஆகவில்லை, தேங்கியிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் தண்ணீர் வந்தபிறகுதான் உரம் தேவை. இன்றிருக்கக்கூடிய ஸ்தாபன முறையை மாற்றி பூராவும் கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கமுடியுமா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

“ நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது பம்பு செட், இன்ஜின்கள் வாங்குவதற்கு கடனாகக் கொடுப்பதற்கு இந்த ஆண்டில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்போகின்றோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். தரையிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து நிச்சயமாக சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நாம் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இத்திட்டம் நடைமுறையில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு டார்கெட் வைத்துக்கொண்டு விநியோகிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலே எத்தனை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அதனை பொருத்தச் செய்து வியாபாரிகள் மீதியைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலைமைதான் இருக்கும். விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டுவிடுவது இல்லை. சர்க்கார் போட்டிருக்கும் நிபந்தனையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாத சாரணத்தினால் இந்தமாதிரி பலனை விவசாயிகள் அடையமுடியாமலிருக்கிறார்கள்.

“ பாங்கில் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் 2,500 ரூபாய் சொத்து காண்பித்து அதற்குப் பத்திரம் ரிஜிஸ்தர் செய்து கொடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். அதே முறைதான் இந்த வருஷத்திலும் கையாளப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. ரூ. 2,500-க்கு கடன் வாங்குவதற்கு மற்றொரு விவசாயி 2,500 ரூபாய்க்கு ஜாமீன் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஜாமீன் கொடுத்தால் எனக்குக் கிடைக்காது என்று சொல்லி அவனுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இரண்டு பேர்களுக்கும் கிடைக்காமல் போகிறது. திருட்டுத்தனமாக ஏமாற்றி சாட்சி கையெழுத்து போட்டு வாங்கிக் கொண்டு போகும் இந்த முறையை மாற்றி எளிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

“ மீன் பண்ணையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. எங்கள் தாலுகாவில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. பர்வதகுமார கூட்டுறவு சங்கம் என்று இருக்கிறது. அதில் 9,500 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். திருத்தரைப்பூண்டி, மன்னார் குடி, பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி ஆகிய இடங்களில் மீன் பிடிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஏகபோகமான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சிலர்தான் அந்த இடங்களில் மீன் பிடிக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அந்தச் சங்கத்தை உடைத் தெறித்து சிறு சிறு கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, உண்மையிலேயே மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு அதிகமாக சந்தர்ப்பமும் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-16
p.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது விவசாய மந்திரியார் அவர்கள் கொடுத்த பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். அகில இந்தியாவில் பல்வேறு ராஜ்யங்களிலுள்ள விவசாய இலாக்காக்களையும் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாவையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால் நமது ராஜ்ய விவசாய இலாகாதான் தலைசிறந்து விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

“ உதாரணமாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கரும்பு தான் அகில இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது; உலகினராலும் போற்றப்படுகிறது. மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் இருக்கும்படியான உயர்ந்த தரமுள்ள வித்துக்கள், உயர்ந்த ரக நெல் வித்துக்கள் அதிக பலன்கள் கொடுத்திருக்கின்றன.

8th March 1955]

[Sri P. G. Karuthiruman]

“ யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவைப்பற்றியே கவனம் இல்லாமல் கிடந்தது; பொதுமக்களுடைய தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தது. லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இல்லாத இரண்டு இலாக்காக்கள் அகில இந்தியாவிலேயே இருக்கிறதென்றால், அதில் ஒன்று தபால்-தந்தி இலாகாவும், அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாய இலாகாவும் தான். யுத்தத்திற்கு முன்னால் விவசாய இலாகாவானது அப்படி யிருந்தது. ஆனால், யுத்தம் வந்தவுடனே விவசாய இலாகாவுக்கு ஒரு கிராக்கி ஏற்பட்டு விட்டது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான உப்பு, உரம், பிண்ணாக்குகள், இரும்புத் தகடு ஆகிய பொருள்களுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தால், விவசாய இலாகாவினர் விவசாய அடிப்படையை மறந்து வியாபாரத்தில் இறங்கி யிருந்தார்கள். அதனால் ஓரளவு பெயரும் கெட்டது.

“ யுத்த காலத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள், உர வகைகள் போன்றவைகள் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் வேலை விவசாய இலாகாவினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதன் காரணமாக விவசாய இலாகாவில் இருக்கும்படியான “டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள்” உண்மையிலேயே விவசாய விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாமல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வேலைகள் அவர்களிடமிருந்து தளர்த்தப்பட்டிருப்பதினால் விவசாய இலாகாவினர் இப்பொழுது விவசாய விஷயங்களை கவனிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ விவசாய இலாகாவினர் செய்யும் ஆராய்ச்சியின் முடிவை அவ்வப் போது பொதுமக்களுக்கு சரியான முறையில் அறிவித்து, அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் ஏற்படும் பலனை விவசாயிகள் அடையும்படியான முறையில் ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம். கனம் அமைச்சரவர்களின் திறமையிலுமும், சுறுசுறுப்பிலுமும் அந்த இலாகாவை வேகமாக முன்னேறும் படியான முறையிலே நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“ தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் அறுவடையானவுடனே குறுகிய காலப் பருத்தி விவசாயம் செய்து, அதன் மூலமாக தேசிய வருமானத்தை உயர்த்திய பெருமை பூராவும் நம் விவசாய டைரெக்டருக்கு உரியதாகும். அவர்களுக்கும் எனக்கும் சில விஷயங்களில் அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயபேதங்களை அவர்களிடத்தில் சொன்னால் அதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவும் அவர் பின்வாங்குவது இல்லை. ஆனால், செஸ்பேனியாவை நெல் பயிர் செய்வதற்கு உரமாகப் போடுவதில் எனக்கும் அவருக்கும் மிகுந்த அபிப்பிராயபேதம் இருக்கிறது; இன்றும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. செஸ்பேனியா வித்து உற்பத்திக்கே ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், நெல் உர உற்பத்திக்கு செஸ்பேனியாவை வயலில் வளர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இன்னும் அனுமதிக்கமுடியாது. எப்பொழுது நான் சொன்னேனோ அப்பொழுது விவசாய இலாகாவினர் நேரிலே வந்து விரிவாகப் பார்ப்பதற்குக்கூட அவர்கள் வருவதில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செஸ்பேனியா விஷயம் மிகவும் வெற்றிகரமாக இருக்குமென்று கவர்னர் பிரசங்கத்தில்கூட குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அப்போதிருந்து நான் அதைப் பலமாக எதிர்த்தும் கூட நேரடியாக அவர்கள் என்னிடம் வந்து என்னைத் திருப்தி செய்திருக்கலாம்; நிரூபித்துக் காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ செஸ்பேனியாவை வித்து உற்பத்திக்கே உபயோகிப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். பசுந்தான் உரத்திற்காக அதை வயலில் பயிருடன் பயிர் செய்வதையோ, அதை நிலத்தில் பயிருடன் உரமாகப் போட்டு உரமாகச் செய்வதையோ விவசாய மக்கள் ஆதரிப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

“ கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் பேசும்போது உரத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், நமது தேசம் விவசாய தேசம். ரசாயன உரத்தைக்கொண்டு பயிர் செய்யலாம் என்று நாம் நம்பியிருக்கக்கூடாது. கம்போஸ்ட் உரம் அதிகமாக உப

[Sri P. G. Karuthiruman]

[8th March 1955]

யோக்கிக்கப்படவேண்டும். மனிதர்களுடைய மல ஜலம் பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆடு மாடுகளின் சாணம் நன்றாக சேர்க்கப்பட்டு, அவைகளைக்கொண்டு இயற்கை உரம் தயாரித்து, அவைகளைக்கொண்டு பூமியை வளப்படுத்தி, தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமேயொழிய செயற்கை உரமாகிய ரசாயன உரத்தைப் போடுவது அவ்வளவு உகந்ததல்ல. ரசாயன உரம் போன்றவைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி தானியங்களின் அளவை (quantity) பெருக்கிவிட்டோம். ஆனால், தானியங்களின் தரத்தை (quality) உயர்த்தவில்லை. தானியங்களின் தரம்தான் முக்கியமாக உயர வேண்டுமேயொழிய அளவைப் பெருக்கிக்கொண்டு போவதில் அதிக நன்மை கிடையாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quantity-ஐ அதிகம் செய்துவிட்டோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் quality-ஐ உயர்த்தவேண்டும். அதாவது உணவு சத்து அதிகமாகவுள்ள வகையில் (Nutritive value of the foodstuffs) உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதுதான் மிகவும் அவசியம். நாம் சாப்பிடும்படியான உணவானது நல்ல தன்மையுடையதாகவும், தரமுடையதாகவும், உணவுச் சத்துக்களெல்லாம் நிரம்ப உடையதாகவும் இருக்க வேண்டுமானால் இயற்கை உரங்களை உபயோகிப்பது அவசியம். இயற்கை உரங்களை பூமியில் போட்டுப் பயிர் செய்வதனால் பூமியின் வளம் குன்றாமல் இருப்பதோடு கூட, அந்த பூமியிலிருந்து நல்ல பூரணமான வளர்ச்சியடைந்த விளைபொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

12-20
p.m.

“அடுத்தபடியாக, விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்களை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காருடைய அன்றாடத் தபால்களுக்கு பதில் எழுதுவதிலேயே அவர்களது முக்கால்வாசி நேரமும் வீணாகி விடுகிறது. கிராம மக்களிடத்தில் அதிகமாகப் பழகி விவசாய முறைகளை அவர்களுக்கு விளக்கிச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இருப்பதில்லை. ஆகவே உத்தியோக பூர்வமான விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கு குமாஸ்தாக்களை ஏற்படுத்தி, இந்த விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்கள் மாதத்திற்கு 26 நாட்களாவது கிராமப் பண்ணைகளுக்குச் சென்று, நேரிடையான முறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“விவசாயக் கல்லூரிகளில் படித்துவரும் மாணவர்கள், விவசாயிகளின் குடும்பத்திலிருந்து வராத காரணத்தால், அவர்களின் வேலைத்தரம் குறைந்திருக்கிறது. ஏதோ சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைத்துவிடுகிறது என்பதற்காக எல்லோரும் வந்துவிடுகிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமான முறைகளை நேரிடையாகத் தெரிந்த பழக்கமுள்ளவர்கள் அதிகமாக இந்தக் கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு வசதியளித்து, அவர்கள் விவசாய இலாகாவில் நியமிக்கப்பட்டால் வேலைத்தரம் உயரும்.

“உற்பத்திப் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பண்ணைகளில் பொறுக்கு விதைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஏக்கராவுக்கு 3,000 பவுண்டு வரையில்கூட உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் அதே விதைகளைக்கொண்டு, சாதாரணக் குடியானவர்கள் 4,000 பவுண்டு வரையில் உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழுது வேலைசெய்தால் அதிகம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“நோய் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் இப்பொழுது கவனிக்கப்படுகிறது. நோய் வருவதற்கு முன்பே, அதைத் தடுக்க மருந்துகள் அவசியம். ‘அக்கிரசான்’ என்ற மருந்தை இதற்கு முன்பு இனாமாக சர்க்கார் கொடுத்துவந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பணம் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்தைப் பாதிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படாமல், மருந்துகளை இனாமாக விநியோகிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“விவசாய இலாகாவில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் முறை இடத்திற்கு இடம் மாறிவருகிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களிலே வேலைபார்க்கும் விவ

8th March 1955]

[Sri P. G. Karuthiruman]

சாய இலாகா சிப்பந்திகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கண்காணிப்பில் இருந்து வருகிறார்கள். ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமில்லை. இதனால் மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்தான் இந்த மாதிரி சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே முக்கியமான பங்கு எடுத்துக் கொண்டாலும், விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்த village guides, agricultural demonstrators இவர்களை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் கையில் ஒப்படைப்பதனால், சரியாக வேலை நடப்பதில்லை. இவர்களை விவசாய இலாக்காவின் கண்காணிப்பிலேயே விடுவது நலம். அந்த மாதிரிச் செய்யும்படி கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கீழ்பவானித் திட்டத்தில் மீன் வளர்ப்பு பண்ணை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். பிடிக்கும் மீன்களை அங்கேயுள்ள கிராமமக்களுக்கு விநியோகிப்பதில்லை. 100 அல்லது 200 பவுண்டு மீனை 50 அல்லது 60 மைல் தூரத்திற்கு பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு சென்று விற்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள கிராமமக்கள் மீனை வாங்கத் தயாராக இருந்தும், அதற்காக விண்ணப்பங்கள் போட்டும் கூட அதை ‘Popularise’ பண்ணவேண்டும் என்று ஒரு கலெக்டர் சொன்னதற்காக 100 பவுண்டு மீனை விற்பதற்கு 50 மைல் தூரம் பெட்ரோல் செலவழித்துக்கொண்டு போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 500 பவுண்டு வரையில் கிராமமக்களே வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புற கிராமங்களிலே இந்த மீனை விநியோகம் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொலிக்கானைகளிடம் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, அதே அக்கறையை பசுமாடுகளிடத்திலும் காண்பிக்கவேண்டும். பசுமாடுகள் சினைக்காலத்தில் சரியாகப் பராமரிக்கப்பட்டால்தான் நல்ல கன்றுகளை ஈனும். இதற்காக சர்க்கார் ஏழைகளுக்கு மான்யமாக ஏதாவது பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். கால்நடைகள்தான் விவசாயத்துக்கு முதுகெலும்பாக இருப்பதால், அவைகளை வளர்க்க சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை பரிபூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI V. KRISHNASAMI PADAYACHI :—“கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நம் நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு அதையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் அதிகம். மக்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும். ‘விவசாயம், கால்நடைகள்’ ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியை நவீன விஞ்ஞான முறையில் அமைத்திட அரசாங்கம் முயலும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 48-வது ஷரத்து கூறுகிறது. அதன்படி விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் மூலம் சர்க்கார் நல்ல வேலை செய்து வந்தபோதிலும் அவைகள் எல்லாம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. ஆராய்ச்சியின் முதல் நோக்கம், உற்பத்தியைப் பெருக்கி அதிகரித்துவரும் ஜனத்தொகையின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே.

“இக்கால விஞ்ஞானமுறையில் புதிய வகையைக் கையாண்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். இயற்கையின் விதிப்படி நிலவளம் குறைந்து விளைவு குறைவதால் நல்ல பசுந்தான் உரம் போன்றவைகளை உபயோகிப்பது நல்லது.

“முதலாவதாக, நல்ல பொறுக்கு விதைகள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இரண்டாவதாக, மலிவான பசுந்தான் உரம் கிராமமக்களுக்கு கிடைக்க வசதி செய்யவேண்டும். செயற்கை உரத்தை விடப் பசுந்தான் உரம் மிகவும் நல்லது. நிலவளம் குறைந்து விளைவுக் குறைவைத் தடுக்க உரம் அவசியம்.

[Sri V. Krishnasami Padayachi] [8th March 1955]

“கால்நடைகள் விவசாயத்துக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை. அவைகளின் நோய்களை உடனுக்குடன் கவனித்து நோயைத் தீர்ப்பதற்கு கிராமங்களிலேயே வைத்திய வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும்.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள், இயந்திரங்கள் போன்றவை கடன் மூலமோ அல்லது குறைந்தபட்ச வாடகைக்கோ கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பம்புசெட்டு முதலியவை கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படாமல் செய்யவேண்டும். ரூ. 50 நிலவரி செலுத்துகின்ற சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி இன்றியமையாதது. பல கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். கூடியசீக்கிரம் மின்சார வசதியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நல்ல விளைச்சல் இருந்தாலும், எதிர்பாராத எலிவெட்டு, பூச்சிகள் முதலியவைகளால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு தேவையான மருந்துகளை விவசாய இலாக்கா கொடுக்கவேண்டும்.

“நல்ல உற்பத்தியும் விவசாய அபிவிருத்தியும் அதிகரிப்பதற்கு பண வசதி அவசியம் தேவை. ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு தக்காவி போன்ற கடன்களை காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவவேண்டும். இப்பொழுது சரியாகக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு நவீன முறைகளை மக்கள் உணர் பிரசாரமும் விளம்பரமும் மிகவும் அவசியம். விவசாய இலாகாவுக்கும் மக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கவேண்டும். மேழிச் செல்வம், கிராம ஊழியன் போன்ற பத்திரிகைகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை எடுத்துச்சொல்லி பிரசாரம் செய்யவேண்டும். கிராமப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் மூலம் மக்களுக்குப் போதிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

“விவசாய ஆபீசர்கள் மாதத்திற்கு 20 நாட்களாவது கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் பழக்கத்தில் உள்ள முறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, விஞ்ஞான முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லியும் சிறந்த முறைகளை பின்பற்றவும் செய்யவேண்டும்.

12-30 p.m. “இன்னும் பல இடங்களில் விவசாயம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் தரிசு நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையாக நடத்தினால் மக்களுக்கு பயனும், முன்னேற்றமும் அளிக்கமுடியும். மகசூல் போட்டி வைத்து உழவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கலாம்.

“மீன் வளர்ப்பைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். மீனாது இன்று ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் சிறந்த சத்துள்ள உணவாக உபயோகப்படுகின்றது என்று உணவு ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சரியான முறையில் வசதிகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று இந்தப் பக்கத்து அங்கத்தினர்களும் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அது உண்மையே.

“என்னுடைய தொகுதியில் 2,000 மக்களுக்கு மேல் மீன் பிடிப்போர் கடற்கரைப் பகுதியிலும், உள்நாட்டிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் சாதாரணமாக தங்களுடைய உயிரையும் மதியாது, கடலில் சென்று கஷ்டப்பட்டு மீன் பிடித்து சப்பி செய்து வருகின்றார்கள். அவர்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியில்லாததால், மீன் பிடிக்கும் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யமுடியாது இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நூல், கட்டுமரம் முதலியவை சௌகரியமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் அவர்கள் இந்தத் தொழிலை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[Sri V. Krishnasami Padayachi] 8th March 1955]

“அடுத்தபடியாக, மீன் பிடிப்போர் இருப்பதற்கு இடவசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கடற்கரையோரங்களிலுள்ள புறம் போக்கு நிலங்களை இனாமாகக் கொடுத்து வசதி செய்தால் மீன் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைய முடியும். மேலும், பல சமயங்களில் புயற் காற்றினால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் கஷ்டமுறுகின்றனர். அந்த நேரத்திலே அவர்களுடைய தொழில் பறிக்கப்பட்டு, சாப்பாட்டிற்குக்கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அந்தக் காலங்களிலே எல்லாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். இதற்கும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உதவி செய்யவேண்டும். மேலும், அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வரும் மீன்களைப் பதப்படுத்தி அதாவது Cold storage-ல் போட்டு, அவர்களுடைய வியாபார வளர்ச்சிக்கு உதவி புரியவேண்டும்.

“மீன் பிடிப்பவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு சரியானபடி படிப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அப்படி கஷ்டப்பட்டு படித்தவர்களும் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மீன் இலாகாவில் வேலை தருவார்களானால், தங்களுடைய நேரடியான அனுபவங்களைக்கொண்டு திறமையுடன் வேலை பார்ப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் குறித்து ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கி நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും കൃഷിക്കാരാണ്. കൃഷി, പ്രത്യേകിച്ചും നെൽകൃഷി, ഇന്ന് ആദായകരമല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കരുമുളകു, നാളികേരം, അടയ്ക്ക മുതലായ കൃഷികളെ അപേക്ഷിച്ചു നെൽ 12-35 കൃഷി നീണ്ട ആദായകരമല്ലാത്ത ഒരു ഏല്പാടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നെൽകൃഷിയെ P.m. ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ വിഷമതകൾ ദൈനംദിനം വലിച്ചുമാറ്റണം. കടംവാങ്ങിയാണ് കൃഷി നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ജന്മിഷ കൊടുക്കേണ്ട വരം പാടം കഴിച്ചാൽ കൃഷിക്കാരന് കിട്ടുന്നത് വളരെ തുച്ഛമാണ്. കൊള്ളക്കടംകൊണ്ട ആശ്രയിച്ചാലേ അവർ കടം കിട്ടൂ. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന കടം മൂന്നു ശതമാനം മാത്രമാണ്. അതുപോലെ ഒരു മൂന്നു ശതമാനം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഉണ്ടാക കിട്ടുന്ന 6 ശതമാനം കഴിച്ചാൽ ബാക്കി 94 ശതമാനത്തിനും കൃഷിക്കാന്റെ കൊള്ളപ്പുലംശേഷമായ പണമിടപാടുകൾക്കാണ് ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മൂലംനിന്നു കൃഷിക്കാർക്ക് കൂടുതൽ കടം കൊടുക്കാനുള്ള ഏല്പാടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരന്റെ കാര്യം ഇനിയും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിലാകുന്നതാണ്.

“ഇന്ന് ചില പരിഷ്കരിച്ച കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പ്രചാരം തൃപ്തികരമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. നാം ആശിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രചാരം അതിന് ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പുതിയ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ലഭ്യമായവയോ മറ്റു പ്രചാരവേദങ്ങളോ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ല. പരിഷ്കരിച്ച വിത്തും വളങ്ങളുമെല്ലാം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമീണർ അവയെപ്പറ്റി ശരിയായ അറിവില്ല. അവർക്ക് വല്ല അറിവും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും അത് പ്രദേശത്തിൽ വരുന്നതുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ പരിഷ്കരിച്ച കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഗ്രാമീണരുടെയിടയിൽ മനസ്സാധ്യമായ പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിനെ ഒരു കുറംപറച്ചിലായി ഗവണ്മെന്റ് കണക്കാക്കരുത്. വസ്തുതകൾ ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി മന്ത്രം പറയുന്നതാണ്. കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ മെമ്പർമാരും ഫീൽഡ് മാനുവൽ വളരെ കുറവുവെങ്കിൽ, കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കൃഷിക്കാരുടെയിടയിൽ വേണ്ട പ്രചാരവേല നടത്തുന്നതിനും കൃഷിക്കാർക്ക് ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് സാധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നത്.

“കൃഷിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ കന്നുകാലികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനാണ് നീവൃത്തിയില്ല. കന്നുകാലികളെ ആശ്രയിച്ചാണ് കൃഷി പ്രധാനമായും നിലകൊള്ളുന്നത്.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [8th March 1955]

നാളും. ഇന്നു നാട്ടിൽ പുല്ലിനു വലിയ കുടാമുണ്ടു്. പുല്ലു് കിട്ടാതെ കന്നുകാലികളെ പോറാൻ സാധ്യമല്ല. ഗ്രാമങ്ങളിൽ മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് ഇന്നു അടിയന്തിരമായ ഒരുപാശ്ചാത്യരീതിയിരിക്കുന്നു. മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിന്നു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

“കൃഷിക്കു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള രോഗബാധയുണ്ടായാൽ അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സൗകര്യമായ നടപടികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. രോഗത്തിന്റെ വിവിധ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽനിന്നു കീഴ്യിക്കുന്നതാണ് സ്ഥലത്തു പോയി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഒരു മേമ്പ്രിയറിയോ വീൽഡ് മേനെയോ അയക്കും. അതുതന്നെ പലപ്പോഴും വളരെ വൈകിട്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ സമയം കൊണ്ടു രോഗം എങ്ങും പടർന്നു പിടിച്ചുകഴിയും. പിന്നെയും വളരെ വൈകിയിട്ടായിരിക്കാം നിവാരണ നടപടികളെടുക്കുന്നത്. രോഗവിവിധരം കീഴ്യിക്കുന്നതാണ് ഇങ്ങനെ കാലതാമസപ്പെട്ട അങ്ങനെ അടിയാൻപിടിയ്ക്കുന്നതിനായി നിവാരണനടപടികളെടുക്കണമെന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കർമ്മമായ ഉത്തരവയുണ്ട്.

“ഫിഷറീ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെക്കുറിച്ചും റണ്ടു വാക്കു പറയാനുവരികുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മുഖ്യവശ്യകതയായി വേഴ്സിലിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ കഴിഞ്ഞു കൊല്ലം തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഇക്കൊല്ലം V-ാം ഫോറം തുറക്കുന്നതായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നല്ല കൗതൂഹലിനുകൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അജാറുൾ ഗ്രാമത്തിൽ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ സമുദായമുണ്ട്. അവരുടെ സൗകര്യത്തിനായി അവിടെ ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫയ്ക്കറിൽ അതു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുണ്ടെന്നില്ല. ഏകിലും ജൂൺ മാസത്തിൽ പുതിയ സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവിടെയും ഒരു സ്കൂൾ തുറക്കാനു ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുമെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“മലകാലങ്ങളിൽ മത്സ്യത്തെഴുതിലാളികൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മത്സ്യം പിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അക്കാലത്തു അവർക്കു മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ച് ചെയ്തു ജീവിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. അതിനും ഗവണ്മെന്റ് ഒരു വ്യവസ്ഥ തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണ്”.

“കടൽതീരത്തു വളരെയധികം സ്ഥലം കച്ചിങ്ങുകിട്ടപ്പോയത്. അത് മത്സ്യബന്ധന ലാഭികൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർക്ക് വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സ്യബന്ധനലാഭികൾ ഇന്നു ധാരാളമായി തെങ്ങിൻതൈ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ സ്ഥലങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ തെങ്ങുകൾ നട്ടുണ്ടാക്കിയ ഫലഭൂതകൾക്കുതന്നെ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനിടയാകത്തക്കവണ്ണം ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് വെറും നീതി മാത്രമാണ്. അതു ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു ഭയപ്പെടാകുന്നതെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[illegible]

12-42
p.m

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER:—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்திருக்கும் நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் வக்கீலாக இருந்தாலும் விவசாயத்தைப் பற்றி நன்றாக எடுத்து விளக்கினார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியி. எஸ்சி. பாஸ் செய்திருக்கும்படியான ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் ஒரு சிறிய விவசாயி. அந்த முறையிலே என்னுடைய கிராமத்திலுள்ள அனு பவங்களைக்கொண்டு நானும் அதுபற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

8th March 1955] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

“ நமது விவசாயிகளுக்கு, விவசாய இலாகாவானது உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதியதாக இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு இலாகாவும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக நமது வருவாயைக்கொண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பார்க்கும்போது இப்போது உள்ளதே அதிகம் என்று கூட சொல்லலாம். விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு விவசாயக் குடும்பமும் ஆங்காங்குள்ள விவசாய இலாகாவிற்கு அடிக்கடி சென்று, அவர்களுடைய யோசனைகளைச் கேட்டுச் செய்தால் நல்ல முறையிலே பலன் கிடைக்கும். அதற்கு ஆங்காங்குள்ள ஹெட்குவார்ட்டர்களில் ஒரு ஆராய்ச்சி இலாகாவை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் அதைவிட ஆங்காங்கே கிராமங்களிலேயே ஒரு விவசாய மாதிரிப் பண்ணையை அமைத்து, அதன் பலபலன்களை ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த கிராமத்திலுள்ள சீதோஷண நிலைக்குத் தகுந்தவாறு விதைகளை பொறுக்கி, அதன்படி பயிரிடுவதற்கு வசதி செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு அதிக நன்மைகள் ஏற்படும். இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு கோயம்புத்தூரிலே ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட விதையைக் கொண்டுவந்து சேலத்திலே விதைத்து பயிரிட்டு செய்தால் சரியானபடி பலன் தருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது விவசாய டைரெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் சர்க்காருக்குப் புதிய மாதிரிப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பணமில்லை. அதற்கு ஒன்று செய்யலாம். அதற்கு அவ்வளவு பணம் தேவையில்லை. ரொம்பவும் தரிசாகக் கிடக்கக் கூடிய நிலங்களை விவசாயிகளிடம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு விதைகளையும் கொடுத்து பயிரிடச் செய்து அதிலே வரக்கூடிய லாபத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், வேண்டுமென்றால் ஒரு சிறு பங்கை சர்க்காருக்கும் செலுத்தவேண்டுமென்றும் ஏற்படுத்தினால், அவர்களுக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையையும் எளிதில் தீர்க்க முடியும். மேலும் ஆங்காங்குள்ள டிமானஸ்டிரேட்டர்கள் அவர்களுக்கு எந்த முறையில் பயிரிடவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்வதற்கும், அதன்படி பயிரிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது சாத்தியமானதாகும்.

“எருவிதேல் முக்கியமான விஷயமாகும். அதிலே நமது விவசாய இலாகா டைரக்டர் ஸ்ரீ சிவராமன் அவர்கள் செஸ்பேனியா விதையை நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலே அவைகளை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்று தெரியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவையும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் 3 போகம் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு வயலிலும் 2 போகம்தான் செய்யவேண்டும். ஒரு போகம் பயிர் செய்யாது எருவுக்காக விட்டுவிடவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதைவிட்டு வரப்பு ஓரங்களிலும், நடுவிலேயும் விதைத் தால், இரண்டுக்கும் ஒத்தவராமல் பலன் கிடைப்பதில்லை. அப்படியில்லாமல் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் நிலத்திலே தனியாக விதைத்து அதைக் கொண்டு எருவிடுவதைக்காட்டிலும், ஒரு போகம் எருவிற்காகவே விட்டு, மற்ற இரண்டு போகங்களில் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும்.

“சீமை உரங்கள் இருக்கின்றன. கிளைரிசீடியா போன்ற எருக்களை உபயோகித்துப் பயிர் செய்தால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாய இலாகாவானது சில வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் அதிக மகசூல் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பது போன்றவைகளை ஏற்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தவேண்டும். ஆனால் அதற்கு நமது விவசாயிகளும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கவேண்டும். ஆனால் நாம் எப்போதும் ஏழை விவசாயிகள் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே நாமும் ஓரளவாவது அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தால்தான் அவர்களுக்கும் உற்சாகமேற்பட்டு நன்மைகள் செய்யமுடியும்.

“லோயர் பவானி, மேட்டூர் அணைக்கட்டுகளால் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குள்ள நிலங்களின் அபிவிருத்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [8th March 1955]

திக்காக விவசாய இலாகாவால் புல்டோசர்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு புல்டோசர்கள் வசதியளிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு மணி ஒன்றுக்கு ரூ. 12 முதல் ரூ. 14 வரை வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது திடீரென்று ரூ. 17-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒரு மணிக்கு ரூ. 3 அதிகம். விவசாயிகளின் நன்மையை நன்கு யோசனை செய்து ரூ. 12-க்கு குறைத்து இன்னும் பல இடங்களில் இவ்வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது இங்கு விவசாய இலாகாவின் மும்மூர்த்திகளும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவர்களைக்கொண்டு அசெம்பிளி நேரம் தவிர விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஒரு வகுப்பு நடத்தினால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இச்சபையில் பி.எஸ்சி. படித்தவர்களும், மற்றும் விவசாயத் துறையில் அனுபவமுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் எவ்வித படியும் கேட்காமல், விவசாய அபிவிருத்தி நுணுக்கத்தை (Technic) அறிந்துகொள்ள வரத்தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தவிர கிராமங்களிலே விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஒரு ஆலோசனை குழுக் (Advisory Board) நியமித்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதுவும் தவிர, விவசாய இலாகா வினர் ஒவ்வொரு வாரமும் சந்தைக்குச் சென்று, பொறுக்கு விதைகளைப் பற்றியும், அதைப் பயிரிடும் முறையையும் எடுத்துச் சொன்னால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

“நமது நாட்டிலே கால்நடை இலாகா ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஆனால் அதன் ஆபீசுகள் நாட்டிலே ரொம்பக் குறைவு. குறைவாக இருப்பதற்கு காரணம் அரசாங்கத்தினிடம் பணம் கிடையாது. ஆகவே அதிகமான ஆபீசுகளை ஏற்படுத்தாமல் வாரந்தோறும் சந்தைக்கு வருகிற இடத்திலே கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை செய்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

“அடுத்து இந்த முனிசிபாலிட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால், எருக்களை ரோடுகள் போடுவதற்காகத்தான் உபயோகித்து வருகின்றார்கள். இதை ஒவ்வொருவரும் பார்க்கின்றோம். ஒவ்வொரு முறையும் நான் வரும் போது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பார்த்தால் மண் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அதிகமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அதை யெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து இந்த பட்டணத்திலும், அதன் பக்கத்திலுமுள்ள இடங்களிலும் தினமும் சேருகின்ற குப்பைகளை அங்கு கொண்டுபோய் சேர்க்க சர்க்கார் முன்வந்தால், மிகவும் நல்ல முறையில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும்.

“நமது அரசாங்க மாளிகைக்குள்ளாகவே ஒரு மாதிரிப் பண்ணையை ஏற்படுத்தினால், அது அங்கத்தினர்களுக்கு உற்சாக மூட்டும். எண்ணைப் போன்றவர்கள் அங்கு சென்று உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். மேலும் இங்கு வரும்படியான அங்கத்தினர்களுக்கும் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதைப்பற்றி ஒரு எண்ணம் உண்டாகும். அதன் அவசியத்தைப்பற்றி நேரடியாகவும் எடுத்துக் கூறமுடியும். தவிர நண்பர் சுயம் பிரகாசம் கூறுவதுபோல், அதில் சாகுபடியாகக்கூடிய பொருள்களைக் கொண்டு மந்திரிகளுக்கும், சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல முறையில் உணவு செய்து கொடுக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா, மீன் இலாகா, கால்நடை இலாகா என்ற இம் மூன்று இலாகாக்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை லிருந்து சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை, விவசாயத்தைப்பற்றியோ அல்லது மீன்களைப்பற்றியோ அல்லது கால்நடைகளைப் பற்றியோ அனுபவ மில்லாதவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மீனவர் வம்சத்திலோ அல்லது விவசாய வம்சத்திலோ அல்லது ஆயிரம் ஆண்டுகளாக கால்நடைகளை வைத்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் வம்சத்திலோ யாருமே கிடையாது என்

[Sri A. Ratnam] 8th March 1955]

பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதாகயிருக்கிறது. காரணம் வெடரினரி, மெடிகல், அக்ரிகல்ச்சரல் போன்ற காலேஜ்களில் அந்தந்த இனத்தவர்கள் படிப்பதற்கும் பயிற்சி பெறுவதற்கும் முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டங்கள், சர்க்காரின் நோக்கங்கள், அவர்கள் அளிக்கும் சலுகைகள் எல்லாம் இம்மாதிரி கல்லூரிகளில் 1½ சத விதம் இடம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகச் சொல்கின்றன. ஆனால் இந்த இலாக்காக்களிலும், காலேஜ்களிலும் சம்பந்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் படிக்க முடியாததற்கு காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு இந்த தொழிற்சாலைகளில் படிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய முன் பணமும், விடுதி சலுகையும் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு உத்தியோகத்தை எதிர்பார்த்து உபயோகமற்றவர்களாக திரிந்து வருகிறார்கள். இதற்காக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மீனவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் ஒரு சிறிய வேலைக்கு கூட லாயக்கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்ற ஆபீஸர்களும் மீனப்பற்றி அறியாதவர்களாகவும், மீனை உண்ணாதவர்களாகவும் இருந்தாலும் சரி, இந்த இலாகாவில் இருந்துகொள்ளலாம். ஆனால் பியூன் வேலை, கூலி வேலை, மீன் பிடிக்கும் வேலை போன்ற வேலைகளில் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை இந்த சமூகத்தினர். அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்த சமூகத்தினர் அதன் பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வெடரினரி டிகிரி வாங்கியவர்கள் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருப்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை கிடையாது. ஆனால் குறிப்பாக மீனவர் வம்சத்தினருக்கு சாதாரண சலுகைகள் கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் எங்கே வசிக்கிறார்களென்றால், கடற்கரை யோரங்களிலும், ஆற்றங்கரை யோரங்களிலும், கால்வாய் ஓரங்களிலும் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பாடசாலை கிடையாது. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. மணலைத் தோண்டித்தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மல ஜலம் கழிக்க சரியான சுகாதார வசதிகள் கிடையாது. ஆகையால் அவர்கள் நாளைவில் நோய்வாய்ப்பட்டு நலிந்து மெலிந்து சாகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மீன் இலாகா, மீன் உற்பத்தி பெருகுவதற்காக மீனவர் குலத்தினருக்கு கோவாப்ரேடிங் சொஸைடிகள் மூலம் கட்டுமாங்கள் கொடுத்தும், கடன் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக அவர்கள் மீன் பிடித்துக்கொண்டு வருவதில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு மூன்று நாட்கள் கடலில் சென்று கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவிற்கு கூட கதி இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மீனவர்களுக்கு கட்டு மாங்களையாவது அரசாங்கமே தருவித்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய இலாக்காக்களில் புல்டோஸர்கள், பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் முதலியவைகளைவைத்து இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்கவும், ஜப்பானிய முறைப்படி உற்பத்தியை அதிகரிக்க விவசாயக் கருவிகளை வாங்க ஒவ்வொரு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் எரியாலிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்பொழுது அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய விவசாயக்கருவிகள் வாங்க முடியும். ஆனால் பெரிய டிராக்டர்களும், புல்டோஸர்களையும் நூற்றுக்கணக்கில் வாங்கினால் அவைகள் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும், ஜமீன்தாரர்களுக்கும் கிடைக்குமே தவிர, சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காது. பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு புல்டோஸர், டிராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு போதிய பண வசதியிருக்கிறது. ஆனால் 5 ஏக்கருக்கு குறைவாகவுள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் ஏர்கள் போன்ற உழவுக் கருவிகளை கொடுத்து உதவ வேண்டும். இவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகளை கடனாக கொடுத்து அறுவடை காலங்களில்

[Sri A. Ratnam]

[8th March 1955]

வசூல் செய்துகொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு, அதிக வருமானமும் வரும். விவசாயமும் பெருகும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் பெரிய அணைத்திட்டங்களும் கால்வாய்களும் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இதனால் பெரிய பணக்காரர்கள் தான் தங்களுடைய நிலத்தில் புல்டோஸர், டிராக்டர்கள் முதலியவற்றை உபயோகித்து பலன் அடைந்து இருக்கிறார்கள். சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்து இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

“இரசாயன எடுக்கத் தகுந்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைப்பதில்லை. தகுந்த காலத்தில் கிடைக்காமற் போனாலும் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் அதை வாங்கி, அடுத்த ஆண்டுக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அல்லது கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வியாபாரிகளும் சமயத்தில் பல தில்லு முல்லுகள் செய்கிறார்கள். எனவே பாமரமக்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறது, எப்படி நாடு முன்னேற்ற மடைய பாடுபடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. உதாரணமாக, நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் சர்வீசை எடுத்துக்கொண்டால், எதோ சில கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எக்ஸ்பெரிமென்ட் செய்துகாட்டுகிறார்கள். இதனால் முழு பலன் கிடைப்பதாக தோன்றவில்லை.

“வில்லேஜ் கைட்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜன வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் அதிகபேர்கள் இல்லை. உதாரணமாக ஆத்தூரில் இரண்டு, மூன்று ஹரிஜன வில்லேஜ் கைட்கள் இருந்தார்கள். இவர்களுக்கு பொது இடங்களில் உணவு அருந்தக்கூடாது, தண்ணீர் அருந்தக்கூடாது என்று பல வித கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் அப்படி செய்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனையாக ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். இதுமட்டுமல்ல. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பண்ணட்டி தாலுகாவில் இப்பொழுதுதான் ஒரு ஹரிஜன், ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசராக இருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு முன்பிருந்த ஆபீசர் ஒரு ஹரிஜன் மேஸ்திரிக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்ததாக பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

1-01
p.m.

SRI A. RATNAM :—“மழையில்லாத காரணத்தால் பயிர்களில் பூச்சி விழுகின்றன. அப்படி பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்களை அறுத்துவிடுகின்றன. அந்தந்த காலத்தில் அந்தந்த இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை போடாத காரணத்தால் பூச்சிகள் வெகு விரைவில் பயிர்களை அழித்து விடுகின்றன. ஆகையினால் பூச்சி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பம்பு போன்ற கருவிகளை சர்க்கார் உடனடியாக கொடுத்து உதவவேண்டும். அநேக இடங்களில் பூச்சி மருந்துகளை தெளிக்காததினால் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்காக சாதனங்களையும் நீக்கவேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கால்நடை இலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அனுபவத்தில் ஊர்க்கும்போது கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் பல இடங்களில் கால் நடைகளுக்கு வைத்திய வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய கால்நடைகளுக்கு இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகமாக உபயோகப்படுவதில்லை. பொலிகாளைகளை (அதாவது ஸ்ட் புல்ஸ்) பஞ்சாயத்துகளுக்கு அனுப்பி பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாக அவைகளை சேர்ப்பதேண்டும். இப்பொழுது ஜமீந்தாரர்களுக்கு பலன் கிடைக்கும்படி அதை சரியாக பராமரிக்காமல் இருப்பதால் அவைகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை ஹரிஜனங்களிடம் அனுப்புவது கிடையாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுத்தால் பஞ்சாயத்து அவைகளை சரியாக கவனிக்க வில்லையே என்று சொன்னார்.”

8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“காலையில் நான் மலையாளத்தைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஜமீந்தார்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து சொல்ல வேண்டும்.”

SRI A. RATNAM :—“மலையாளத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. தென்னாற்காட்டில் அப்படி நடந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கியும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவைகள் பயன் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் காளைகளை சரியானபடி பராமரிப்பார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை சரியானபடி கவனிப்பதற்கு வழியில்லை. அதனால் அவர்கள் மூலமாக தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பல மாடு தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர்களிடம் இருக்கும் பல மாடுகளுடன் இவைகளையும் கவனிக்கமுடியும். அதனால் பஞ்சாயத்து மூலமாக அந்தக் காளைகளை கவனித்து வருவதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிக நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. UPPI SAHIB :—“Mr. Deputy Speaker, after the food situation eased, the activity of the Agricultural Department has also been proceeding slowly. Not only the department but the agriculturists are also not having the same enthusiasm and eagerness to improve the condition of agriculture. Now, it is up to the department to change its methods of working. Simply to go about and ask the ryot to improve the methods of cultivation is not sufficient. For several years, artificial manure had been recommended and distributed to the ryots at a cheap price. Now, there is a feeling among the agriculturists that chemical manure is not good for agriculture. Those ryots who have been using ammonium sulphate for the last two or three years are now saying that ammonium sulphate is not good for agriculture. It somehow or other spoils the fertility of the land. There is some truth in this. The scientists tell us that after ammonium is exhausted, there is some acid matter left behind which does harm to the condition of the soil. Use of ammonium sulphate alone will spoil the condition of the soil. Therefore, a large quantity of green manure has to be used along with ammonium sulphate. The department is advocating that policy. But the poor, illiterate agriculturists do not understand that. What I suggest to the Government is this. It is not enough for the Demonstrators to go about and preach something to certain ryots. What the latter require is practical demonstration. So, in each taluk two or three agricultural demonstration farms should be established. I have been suggesting this on several occasions. I have been saying that some ryots should be persuaded to adopt improved methods of agriculture. The Government should guarantee that if the ryot loses, they will make good the losses. If scientific methods of agriculture are followed, the Government are certain that the production will increase. Therefore, the Government will not lose. It is only in this way that the Government can instil confidence in the ryots to adopt improved methods of agriculture. If one or two ryots in a taluk can show to the rest of the ryots that by adopting the improved methods of agriculture, production will be increased considerably, certainly others will follow suit.

[Sri K. Uppi Sahib] [8th March 1955]

"Then, Sir, at present, the Demonstrators are practically of very little use to the people on account of the other routine office work they have to do. Most of their time is taken away in routine office work. They are the statisticians and they have to send in hundred and one reports every day to different heads of departments. So, much of their time is taken away in clerical and ministerial work. As a consequence, the ryots do not get their help in time.

"In Malabar the number of pumpsets is inadequate. Applications for pumpsets have to be put in long before they will be required. The cultivators have also to deposit in advance a sum of Rs. 50. Even if the ryots do not get the pumpsets in time or do not get them quickly at all afterwards, this deposit amount is not returned to them. To get back this deposit sometimes a ryot has to spend after a year as much as Rs. 25. Even then he gets back the deposit amount. A sum of Rs. 50 is a big amount for a poor ryot. Therefore, the Government should make arrangements to expedite the refund of the deposit amounts immediately after the period is over."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has got only two minutes more."

1-10
p.m.

SRI K. UPPI SAHIB :—"I understand that the Agricultural Demonstrator of Perintalmanna taluk is to be removed. The ryots in that area are very much panick stricken as a result of the proposal of the Government to shift the Agricultural Demonstrator from Perintalmanna. I do not know the reasons why the Government want to remove him from the taluk headquarters and centre of the taluk.

"Again, Sir, with regard to the admission of students belonging to minorities in the Veterinary College, I wish to point out that very few members belonging to minorities get admission. I request the Government to look into this matter also.

"The condition of fishermen living in the West Coast area is very miserable especially during the rainy season. The Government should take steps immediately to see that their plight is redressed. During the major portion of the year, these people spend their time fishing in the sea and it has been repeatedly brought to the notice of the Government that their condition during the rainy season is very miserable and that the Government should take some steps to see that these people do not suffer. I hope the Government will do something for them."

* SRI S. RAMASAMI NAIDU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லோருக்கும் பசி அதிகமாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் உலகத்தில் இருக்கும் பசியை நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்த்து விட்டோம் என்று விவசாய மக்கள் சார்பாக சொல்லிக்கொள்ள நான் மிக்க பெருமைப்படுகிறேன். இந் நாட்டிலே ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே அமைக்கப்பட்ட பெரிய அணைக்கட்டுகளிலும்தான் நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், முன்பு மந்திரியாக இருந்த காலத்திலே அமைத்த பலகிறு நீர்த்

[Sri S. Ramasami Naidu] [8th March 1955]

தேக்கங்களாலும், கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு வெட்டப்பட்ட கிணறுகள் மூலமாக நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் பெருமை அடைகிறோம். ஆனால் பெருமை அடைய இந்த நேரத்திலே விவசாய மக்களுக்குள்ள சில குறைகளையும் நான் இங்கு சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

"சர்க்கார் பல துறைகளிலும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு, பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இருக்கும் கஷ்டங்கள் பலவாகி அக் கஷ்டங்களை நீக்குவது மிகவும் சிரமமாகி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியினால் விவசாய மக்கள் அதிகமாக துரிதமாக பலன் அடைய முடியாமலிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிகிறோம். அதற்காக சர்க்கார் அளித்து வரும் சலுகைகளைப்பற்றி குறை கூற நான் முன் வரவில்லை. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

"விவசாய மக்கள் இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதிலும் உடைக்கு வேண்டிய பஞ்சு உற்பத்தி செய்வதிலும் வெகு தீவிரமாக முனைந்து இன்றைக்கு அதிகப்படியாக வெளி நாடுகளுக்கு உணவும், பஞ்சும் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் இன்றைக்கு அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகி விட்டதனால் இன்றைக்கு தானியங்களின் விலை குறைந்து வருகிறது. பருத்தி விலையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. உணவு தானிய விலையை ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்று நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். என்றாலும் எந்த வகையில் நிவர்த்தி அளிப்பார்கள், இந்த வருஷத்திலேயே அந்த நிவர்த்தி கிடைக்குமா என்று எண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்பொழுது இருக்கும் விவசாயிகளுடைய நிலை 1938-ல் இருந்ததை விட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளாகிய நாங்கள் எல்லோரும் சென்ற வருஷமும் அதற்கு முந்திய வருஷமும் கிடைத்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை நொடியாது வைத்திருந்தோம். ஆனால் திடீரென்று விலை சரிந்ததன் காரணமாக உணவு தானியங்களின் விலைகள் குறைந்து விட்டதன் காரணமாக, பருத்தி விலை குறைந்து விட்டது, கடலை விலை குறைந்து விட்டது, கரும்பின் விலை குறைந்து விட்டது, எல்லா தானியத்தின் விலைகளும் குறைந்து விட்டன. ஆகையால் நாங்கள் போட்ட திட்டப்படி எங்களுடைய வாழ்க்கையை சரிக்கட்ட சக்தியில்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். சரிக்கட்டுவதற்கான முயற்சி எங்களால் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை, என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஏனென்றால் எல்லா வியாபாரமும் எல்லா தொழில்களும் நல்ல பணம் படைத்தவர்களுடைய கையில் இருப்பதால் ஐக்கிய சங்க இயக்கமும் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் கூட்டு முயற்சியாலும் எதுவும் செய்து கொள்ள சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் சலுகைகள் செய்து கொடுத்தால் இந்த விலையை சரிக்கட்ட முடியும்.

"விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வரும் கூலியானது எந்த வகையிலும் குறையவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வாங்கும் சரக்குகளின் விலையோ பழைய விலையையே அனுசரித்திருக்கிறது. பருத்தி உற்பத்தி அதிகரித்திருந்தாலும் அதனுடைய விலை குறைந்ததாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய விலைகளை வாங்கிக் தர வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் சர்க்காருடையதாகும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

"விவசாயிகளிடமுள்ள உபரி தானியங்களை சர்க்கார் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி வைக்க வேண்டும். அதிக செலவு காரணமாகவும்,

[Sri S. Ramasami Naidu]

[8th March 1955]

அவசரமாக செய்ய வேண்டிய செலவுகள் காரணமாகவும், அதிகமாக தானியங்களை மீதம் வைத்துக்கொண்டிருந்ததாலும் உபயோகமில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு கூலியை பணமாக கொடுக்க வேண்டியதன் காரணமாகவும் தானியங்களை உடனடியாக விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் முன் நின்று இன்றைக்கு விவசாயிகள் விற்கும் தானியங்களை இன்ன விலைக்கு வாங்கக் கூடிய ஆடையின் விலையை அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கும், மனம் கசப்பு அவர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

“அம்மாதிரியே பருத்தி விலைக்கும் நூல் விலைக்கும் உள்ள தாரதம் மியத்தைக் கொண்டு இன்ன விலைக்குத்தான் பருத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற நியதியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நூல் விலையையும் குறைக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் சரக்குகளின் விலை குறைந்திருக்கும்போது அவர்கள் வாங்கக் கூடிய ஆடையின் விலையை அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கும், மனம் கசப்பு அவர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

“அதே போல் ஒவ்வொரு சரக்கின் உற்பத்தி விலையும் திரும்ப வாங்கும் நிலையில் விலையை சரிக்கட்டி விவசாயிகளுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும் படி செய்ய வேண்டும். அந்த முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபட வில்லையானால் இந்த வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடன் பட்டுவிடுவார்கள். கடன் பட்டு விடுவார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. அவர்களுக்கு இன்று இருக்கும் நிலைமையில் கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வராமல் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். செலவை சரிக்கட்ட முடியாத நிலையில் படிக்கும் குழந்தைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சொல்லி நிறுத்திக் கொள்வார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதை குறைத்துக் கொள்ளவும் முற்படுவார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த வருஷத்தில் இவ்வளவு அமோகமாக உணவு உற்பத்தியையும் பருத்தி உற்பத்தியையும் எதிர் பார்க்க முடியாது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு விவசாயி அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்குக் காரணம் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள், நிறைவேற்றி இருக்கும் அணைத்திட்டங்கள், சிறு நீர்த்தேக்கங்கள், கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த மான்யங்கள், இஞ்சின்கள் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் கொடுத்த பண உதவி, மற்றும் விவசாய இலாகாவும், மற்ற இலாகாக்களும் கொடுத்த உதவியினாலும் விவசாயிகள் அதிகமான பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். எப்படி நிலத்திற்கு உர மிடுவது, எப்படி விதை விதைப்பது, எப்படி நாற்று பாவுவது ஆகிய விஷயங்களில் விவசாய இலாகா விவசாயிகளுக்கு கற்பித்துக்கொடுக்கிறார்கள். அது மாதிரி அல்ல, விவசாய இலாகாக்கள் இன்றைக்கு மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று சொல்ல நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ‘Human interest’ என்பதற்கு சரியான தமிழ்ப்பதம் இல்லாததால் இன்றைக்கு அவர்கள் மனிதர்களுடன் மனிதர்களாகப் பழகுகிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

“அவர்கள் விவசாயிகளிடையே நன்றாகப் பழகி விவசாய மக்களிடையே ஒன்றி யிருந்து அவர்களுடைய தேவைகளை நல்ல விதமாக பூர்த்தி செய்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் உயர்ந்த ரக விதைகளைக் கொண்டு அமோகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் அதிகமாக பயனடைய முடியவில்லை என்றாலும் கூட இன்றைக்கு விவசாய இலாகா முயற்சியினால் நெல், கரும்பு, கடலை, ஆகிய எல்லா தானிய வகைகளிலும் விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சியின் மூலமாக கிடைத்த விதையினால் விவசாய மக்களாகிய நாங்கள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறோம் என்று சொல்லி சந்தோஷப்படுகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சிகளை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். விவசாய இலாகா இன்னும் சற்று நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[8th March 1955]

[Sri S. Ramasami Naidu]

“அங்கங்குள்ள மண்ணின் வளத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து விவசாயிகளுக்கு மண்ணின் தரத்தைப்பற்றியும், இன்ன மண்ணில் இன்ன குறை இருக்கிறது அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்யவேண்டும், எந்த இடத்தில் என்ன பயிர் செய்யவேண்டும், எந்த மண்ணில் எந்த சாதனங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது யோசனைகள் சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சோதனை சாலையை ஏற்படுத்தி யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது கோயம்பத்தூருக்கு அனுப்பிதான் மண்ணின் தரத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கங்கே சோதனை சாலைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாய இலாகாவுடன் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட நாங்கள் ஒன்று நிற்க பல துறைகளிலும் அவர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1-21
p.m.

“‘இரு தாயின் சேய்’ என்று முன் காலத்தில் விவசாயியைப்பற்றி சொல்வார்கள். யாரிடம் சொல்வது என்று எங்கி நிற்கும் விவசாயி இன்று ‘பல தாயின் சேய்’ ஆக இருக்கிறான் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். யாரிடம் சொல்வது என்று தெரியாமல் விவசாயி இன்று பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறான். டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்றால் விவசாய இலாகாவுக்கும், கிணறு வெட்டுவதற்குச் சோதனைக்குழி போட வேண்டுமென்றால் ‘இண்டஸ்ட்ரீஸ்’ இலாகாவுக்கும், இன்னும் அவனது பலவிதமான தேவைகளுக்கு பல இலாகாக்களுக்குப் போய் தன்னுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயியின் தேவைகள் எந்த இலாகாவினால் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு விவசாயியே போய் அலைந்து கொண்டிருக்காமல், கூடுமானவரை விவசாய இலாகாவின்மூலமாகவே எல்லாத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துக்கொள்ளும்படியான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும்.

“நடை முறையிலே உள்ள குறைகளைச் சொல்லி வீண் காலம் கடத்தாமல் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். உரம் விஷயமாக பல அங்கத்தினர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நான் மேலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

“விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவை மிருகங்கள். ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையையாவது ஏற்படுத்துவது நல்லது. அவ்வாறு சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு தாலுகாவில் ஒரு இடத்திலோ இரண்டு இடத்திலோ இருக்கிறது. மிகவும் அவசியமான மிருக வைத்தியசாலைகள் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலும் ஒன்றாவது இருக்க வேண்டும். கூடிய சீக்கிரம் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏற்படும் காலத்தில் ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒரு விவசாய டிமான்ஸ்டிரேட்டரும், ஒரு கால் நடை அதிகாரியும் கிடைப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருப்பதால் ஒரு மிருக வைத்தியசாலையை அவசியமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் ‘டெவலப்மெண்ட்’ திட்டத்தில் மூன்று, நான்கு பிரிக்காக்களைச் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒன்று இருக்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை. அதைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தாலுங்கூட நேரம் இல்லை என்று சொல்வதால் விஷயங்களைக் குறைத்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் நெல் பயிர் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பசுந்தழைகள் காடுகளில் கிடைப்பதில்லை. பல புது முறைகள் விவசாய இலாகாவால் எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக செஸ்பேனியாவை வரப்புகளில் நட்டு பசுந்தான் உரம் தயாரித்துக்

[Sri S. Ramasami Naidu]

18th March 1955

கொள்ளலாம் என்பது. செஸ்பேனியாவை வரப்புகளில் நட்டுப் பயிர் செய்வதால் நெற் பயிர்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்படும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் சொல்லுகிறார். 'நடைமுறையில் கெடுதல் இல்லை' என்று விவசாய இலாகாவின் சொல்லுகிறார்கள். இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்து மக்களுக்குத் திருப்தி உண்டாகும்படியாகச் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், சட்டசபையில் பேசுகிற பேச்சுகள் பத்திரிகையில் வருகின்றன. பத்திரிகைகளில் வரும் விஷயங்களைக் கண்டு விவசாயிகளுக்கு சந்தேகம் உண்டாகும். ஸ்ரீ கருத்திருமன் திரும்பத் திரும்ப அவருடைய அபிப்பிராயத்தை வற்புறுத்துவதால், அவர் சொல்வதில் 'எதோ இருக்கலாம்' என்று கூட எனக்குப் படுகிறது. அதை ஆராய்ச்சியின் மூலமாக நல்ல முறையிலே தெளிவு படுத்தவேண்டும். விவசாய இலாகாவின் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நாள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய இலாகாவின் சாதனைகளினாலே இன்றைக்கு 200, 300 ஏக்கராக்கள் தரிசாகக் கிடந்த நிலங்கள் டிராக்டர் மூலமாக உழு திருப்பதை என் ஊர்ப் பக்கத்தில் ‘பிளாக் டெவலப்மெண்ட்’ பகுதி யில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஏழை பிற்பட்ட மக்கள் 200 ஏக்கரா நிலங்களை பத்து வருஷ காலமாக உழுது நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். பல நன்மைகளை விவசாய இலாகா இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மான்யங்களை சர்க்கார் ஏராளமாகக் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லாவிட்டாலுங்கூட விவசாய மந்திரி விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கேட்கும் சகல மான்யங்களையும் தாராளமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு விவசாய இலாகாவும் விவ சாய மந்திரி அவர்களும் செய்துள்ள சாதனைகளைப் பாரட்டி, இன்னும் மக்களுக்கு அதிகமாக உதவி செய்யுமபடி ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-25 **DEPUTY SPEAKER:—**"The House will sit till 1-35 p.m.
p.m. The hon. Member Sri Kanaran will speak now."

* **SRI C. H. KANARAN** :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഫിഷറീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി ചിലതു സംസാരിക്കുവാനുണ്ടാഗ്രേഹിക്കുന്നത്. കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ വാരുളം പേർ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഫിഷറീസിലെത്തിച്ചു അത്രം സംസാരിക്കാൻ ആൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുമെന്നുണ്ട് 16 ലക്ഷത്തിൽചിലവാനം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ കൃഷി കഴിഞ്ഞാൽ ഏറെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ് മത്സ്യ വ്യവസായം. ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭക്ഷ്യോല്പാദനങ്ങളിലൊന്നാണ് മത്സ്യം. എന്നിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഫിഷറീസിലേയ്ക്കായി ചെയ്യുമെന്നു വളരെ തുച്ഛമാണ്. ഡെറൂ 16 ലക്ഷത്തിൽചിലവാനം മാത്രം. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മത്സ്യ വ്യവസായത്തിനു 21 ലക്ഷം വേണ്ടി വച്ചിട്ടുള്ളതു് 45 ലക്ഷം മാത്രമാണ്. അതിൽ 1953-54 ൽ 26 ലക്ഷം ചെയ്യുമെന്നു്. ഇക്കൊല്ലം ചെയ്യാക്കിയതു് 6 ലക്ഷം. വരുംകൊല്ലത്തിൽ ചെയ്യാനാദ്യമായിട്ടുണ്ടു് 5 ലക്ഷം. അതേനേ ആകെക്കൂടെ ചെയ്യാക്കുന്നതു് 37 ലക്ഷമാണ്. നീക്കിവച്ചതിൽനിന്നു 8 ലക്ഷം കുറച്ചാണ് ചെയ്യുമെന്നു്. മത്സ്യവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് ആൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഈ തുക എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കും. ഉപ്പിന്നു സബ്സിഡിയായി 4.26 ലക്ഷം ഉറപ്പിക, ബോട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനായി 74,000 ക., ഡിപ്പോസി ഫിഷറീസിലേയ്ക്കുണ്ടെന്നു ഉപകരണങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി 3.60 ലക്ഷം. ഈ തുകകൾ പറയേണ്ടിയിട്ടുണ്ട് ഏറെയും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കു്, വളരെ നല്ല തുകകൾ ചെയ്യാക്കേണ്ടു ഇന്നുങ്ങൾക്കു് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാക്കുന്നതു് ഏറെയും കുറച്ചാണെന്നാണ് കാണുന്നതു്.

“ഫിഷറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഡീപ് സീ ഫിഷിംഗ് ഇനിയും ഉയിടെ വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ജപ്പാൻ, നോർവ്വേ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ മത്സ്യവ്യവസായം വളരെ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. മത്സ്യവ്യവസായത്തെ അഭി

8th March 1955]

[Sri. C. H. Kanaran]

വൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള ഏല്പാസാദ്ധ്യതകളും നമുടെ രാജ്യത്തും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് അതിനുവേണ്ടി കയ്യൊരുക്കി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാവധി. ഒന്നും ചെയ്യി ത്തില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ചില ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതുവഴലും ശരിയായ ഫലം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും വളരെ കുറച്ചു മത്സ്യമേ കടലിൽനിന്നും പിടിക്കുന്നുള്ളൂ. ഡീപ് സീഫ്കിംഗിന് തിരു വിതാംശം-കൊച്ചിയിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപ്തിയിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. തിരു-കൊച്ചിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിപോലും ഡീപ് സീഫ്കിംഗിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ കടലിൽനിന്നും നല്ല മത്സ്യങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടുമെന്നാണ് മത്സ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരമുള്ള സംസ്ഥാനമാലും. അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കിഴക്കൻ ദേശത്തും ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ഡീപ് സീഫ്കിംഗിന് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ധാരാളം നല്ലയിനം മത്സ്യങ്ങൾ നമുക്ക് പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കും. അതിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഇനിയൊന്നു പറയാനുള്ളത് പിടിച്ച മത്സ്യങ്ങളെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വിറ്റഴിക്കുന്നതിനുള്ളെ ഏല്പാടുകളെപ്പറ്റിയാണ്. ഇന്ന് പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിൽ 30 ശതമാനം ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നു റിപ്പോർട്ടിതോന്നു പറയുന്നു. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ ഔദ്യോഗികമായിട്ടെത്തിച്ചു വിറ്റഴിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും മത്സ്യം ചീത്തയായിപ്പോകുന്നത്. മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വളരെ മോശമാണ്. കോൾഡ്സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള ആറ് മോട്ടോർ വണ്ടികളാണ് സംസ്ഥാനത്തു അതുകൾ ഉണ്ടുള്ളതു്. ൧൦ ആറ് വണ്ടികൾ ഇവിടത്തെ ആവശ്യത്തിന് തീരെ തിരയാവുകയില്ല. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തെ സംസ്ഥനയില്ല പറയുകയാണെങ്കിൽ, ദെറാറൻ വണ്ടി മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളതു്. കടൽതീരത്തുള്ള കാരോ നാലുകിലും കാരോ വണ്ടിയെ കിലും ഉണ്ടെങ്കിലും മത്സ്യസംഭരണവും വിതരണവും ശരിയായി നടക്കുക. ജെനീറുള്ള ഏല്പാട് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്താൽ മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന അളവുകൾക്ക് കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടും. മത്സ്യം ആവശ്യമുള്ള ഉപഭോക്താക്കൾക്കു പ്രയാസം കൂടാതെ ആദായത്തിൽ മത്സ്യം കിട്ടും. ഇപ്പോൾ ഉൾനാടുകളിലേയ്ക്കു് മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് യാതൊരു ചെലവുംമില്ലാത്തതാണിരിക്കുന്നതു്. വസ്സുകളിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകാൻ സംഖ്യ ൧൫. ഉൾനാടുകളിൽ മത്സ്യമെത്തിക്കാനുള്ള യാതൊരു ചെലവും ഇനില്ല. കൂടുതൽ വണ്ടികൾ ഏല്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ ടെയിനുകളിലും മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇന്ന് യാത്രക്കാരുടെ സുഖത്തിനായി ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എയർ കണ്ടീഷൻഡ് കോച്ചുകളും മറ്റും നടപ്പിൽവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ മത്സ്യം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് കോൾഡ് സ്റ്റോറേജ് സൗകര്യമുള്ള പ്രത്യേക കോച്ചുകൾ ഏല്പെടുത്താൻ വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ഭാഗ്യം നന്നതു്. അതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന് മത്സ്യം കിട്ടാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം നിഷ്പ്രയാസം മത്സ്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ തിരവിൽ നിന്നു് ലഭാസിൽ മത്സ്യം കൊണ്ടുവരുന്നതു്. പക്ഷെ തുച്ഛമായ ഒരുവിൽ മാത്രമേ കൊണ്ടുവരുന്നുള്ളു. ഇങ്ങനെ പേരിനു് കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടെന്നും ആവശ്യത്തിനു് മതിയായില്ല. എല്ലാ തീവണ്ടികളിലും പ്രത്യേകം കോൾഡ് സ്റ്റോറേജ് കോച്ചുകൾ ഏല്പെടുത്തണം. ഉൾനാടുകളിലെല്ലാം മത്സ്യമെത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് മതിയായ മോട്ടോർവണ്ടികളും ഏർപ്പെടുത്തണം ചുരുങ്ങിയ ചെലവില്ലാ ചീത്തയായിപ്പോകാതെയും എല്ലാ ദിക്കിലും മത്സ്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏല്പാടുകളെങ്കിലും മത്സ്യവ്യവസായം ശരിയായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ വേണ്ടുന്നതു്.

“കേവലനിന്നല്ലാതെ മരണാടകളിലെ ജലാശയങ്ങളിലും ധാരാളമായി മത്സ്യം വളർത്താൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ പലയിടത്തും അത് ചെയ്യുവതനുണ്ട്. 1952-53 ൽ 703,351 പെൺ മത്സ്യം മേട്ടൻ ജലാശയത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കണക്കു കൊണ്ട് കാണുന്നു. മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെ മത്സ്യം വളർത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചുവരികയാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പോലും ഈ പ്രവർത്തനം കൺ ക്രൂടെ ഉഷ്ണീകരണപ്പട്ടത്തിൽ കഴിവാമെന്നു ഏറ്റവും സ്ഥലങ്ങളിലും കൂടുതൽ മത്സ്യം ഉല്പാദിപ്പി

[Sri C. H. Kanaran]

[8th March 1955]

കാരണമുള്ള ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു കാര്യമാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഉള്ളത്. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പാട്ടർ റിസർവ്വേഷൻ ഗവണ്മെന്റ് പണിതുവരികയാണ്. അവയിലൊക്കെ എത്രത്തോളം മത്സ്യം വളർത്താൻ കഴിയുമെന്നു കൂടി ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. മലമ്പുഴ മുതലായ അണക്കെട്ടുകൾ ഉണ്ടു്. അവിടെയും വേഗത്തിൽ മത്സ്യം വളർത്താനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വേണം.

“മത്സ്യവ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സ്ഥിതി ഏതാണെന്നു പരീശോധിക്കേണ്ടതും ഈ അവസരത്തിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. മറ്റേതൊരു വിഭാഗത്തേക്കാളും മോശമായ നിലയിൽ കഴിയുന്നവരാണ് മത്സ്യവ്യവസായികൾ. എല്ലാക്കാലത്തും കടലിൽനിന്നു് മത്സ്യം കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പില്ല. പക്ഷേ കലശലായി മറ്റൊരു വിധം പീടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കിട്ടുന്ന മത്സ്യത്തിനു തന്നെ ശരിക്കുള്ള വില കിട്ടുന്നില്ല. കരയിൽ ഭൂമിയുടെ അധിപനായി ഒരു കൂട്ടം രാജാക്കന്മാരുള്ളതുപോലെ കടലിൽ രാജാക്കന്മാരില്ല എന്ന് കരുതുന്നതു ശരിയല്ല. യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടുതീർത്താൽ അവിടെയുണ്ടു് ഒരുത്തരും രാജാക്കന്മാരെന്നു മനസ്സിലാക്കും. മത്സ്യസമൃദ്ധിയുള്ള പണമിടവാടകയാണ് അവർ. മത്സ്യവ്യവസായി പിടിക്കുന്ന മത്സ്യത്തിനു തുല്യമായ വിലയേ അവർ കിട്ടുന്നുള്ളു. അയ്യൂറപ്പികയുടെ മത്സ്യത്തിന് മുന്നേയും രണ്ടു ഉറപ്പികയേ അവർ കിട്ടൂ. പത്തുമുപ്പത്തിരണ്ടു നൂറു നൂറു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഏപ്പാടാണിതു്. പലരും മത്സ്യം കിട്ടിയാലും പിടിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ അതുകൊണ്ടു് വലിയ ആലോചനയും കിട്ടുന്നില്ല. അവരുടെയിടയിൽ സാമ്പത്തികമായ പരാധീനത വളരെയുണ്ടു്. പണം കടംകൊടുത്തിട്ടുള്ളവർ നേരത്തേ ഒരു വില നിശ്ചയിച്ചു് കരാറു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. തങ്ങൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന മത്സ്യം മുഴുവൻ അടിമെച്ചപ്പോലെ തുല്യമായ വിലയ്ക്ക് പണമിടവാടകാരന്മാർ അടിയറവയ്ക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ ഈ പണമിടവാടകാരരുടെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ സഹായിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറയും. ഈ സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഏതാണെന്നു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ഈ സംസ്ഥാനത്തു് തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും മലബാറിലും ആരെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ സഹകരണസംഘങ്ങൾ അധികമുള്ളതു്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ 49 സംഘങ്ങളും മലബാറിൽ 65 സംഘങ്ങളും നിലവിലുണ്ടു്. മലബാറിലെ ഈ എല്ലാ സൊസൈറ്റികളിലും കൂടി 9,426 രൂപ മാത്രമേ അംഗങ്ങളായുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ ആകെയുള്ള മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളിൽ വളരെ തുല്യമായ ഒരു ശതമാനം മാത്രമേ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ അംഗമായി ചേർന്നിട്ടുള്ളൂ. ഈ സൊസൈറ്റികൾക്കൊക്കെ കൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനമുഖധനം 1.78 ലക്ഷം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ടാണു് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ പണമിടവാടകരുടെ ചൂഷണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. എല്ലാ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെയും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുക, പണമിടവാടകാരെ ഈ സൊസൈറ്റികളിൽ കടത്തിവിടാതിരിക്കുക, ഗവണ്മെന്റ് ധനസഹായം ചെയ്യുക, മത്സ്യം ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള കോൾഡ് സ്റ്റോറേജുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുക, ഉൾനാടുകളിൽ മത്സ്യം എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള യാഥനസൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, ഇവയെല്ലാമാണ് മത്സ്യവ്യവസായത്തിന്റേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വളരെ കുറവാണ്. സമയ ചൂരക്കത്താൽ അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഇപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു ഇന്നാട്ടിലെ മത്സ്യവ്യവസായത്തേയും മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again tomorrow at 8-30 a.m.”

The House then adjourned.

8th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1163 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1955, page 94 supra.]

Steps taken by the Government to check, prevent and cure the jassid attack on paddy crop.

The Government cannot obviously undertake measures entirely at their own cost for tackling the crop diseases in the field of the ryots. The Government Agricultural Department can only advise and indicate the methods and assist the ryots to check and cure the disease. The following steps are taken to assist the ryots in this regard:—

During the cropping season of paddy a vigilant watch is kept up by the Plant Protection staff in all paddy tracts and as soon as the infestation of the pest is noticed, prompt remedial measures are taken to keep the pest under control. Adequate stocks of pesticides and other chemicals are maintained in all Agricultural Depots well in advance of the season. In cases of heavy infestation, the Collector of the concerned district is addressed by the District Agricultural Officer intimating him of the serious nature of the pest infestation so that he may, if he considers it necessary, declare the area as a “Pest affected area” with the approval of the Director of Agriculture. All the cultivators in an area which is so declared as a pest affected area are supplied with the requisite pesticides at a concessional rate which is only 50 per cent of the normal rate. The Crop and Plant Protection Officer (Entomology), Coimbatore, will immediately survey the area to gauge the virulence of the pest and with the assistance of the Plant Protection Assistants and other Departmental staff in the district, large scale spraying and dusting campaigns are organised to fight the pest. When the situation warrants, the pesticides and spraying or dusting equipment will be pooled from neighbouring areas to combat the trouble. But in spite of all endeavours owing to the prevalence of extremely favourable weather conditions for the rapid multiplication of pest, serious attacks due to jassids occur. Weekly forecasts of pests including the jassid attack on paddy are sent to the Director of Information and Publicity and Station Directors, All-India Radio Stations, for giving wide publicity and the ryots are advised to take prompt measures of control advocated by the Agricultural Department.

Experiments conducted in respect of control of jassid pest and the results thereof.

The jassid (*Nephotettix bipunctatus* F) is the green spotted bug, small in size, widespread and appearing often in large numbers on young paddy crop. The white jassid (*Tettigoniella spectra*) slightly bigger in size, is also noticed but not in pest form. Hand netting and light traps are mechanical methods of control advocated in the past. Of late, since 1948, this insect is noted in increasing numbers, in several parts of the State, in successive

[8th March 1955]

crops, assuming epidemic form. Experiments on insecticidal methods of control were started in 1948 and pursued for some years at the Agricultural Research Institute, Coimbatore. The following results have been arrived at from the experiments conducted :—

The paddy jassid is more virulent in well irrigated tracts having a preference to young crops under one or two months. DDT either as spray or dust has a spectacular effect. Between the two forms, the spray has been found to be cheaper, i.e., two lb. of "Guesarol 550" in suspension in 100 gallons of water can be used to treat an acre and the cost of such treatment works out to Rs. 6. DDT emulsion in kerosene though effective is costly. The preference of the pest to small patches of newly transplanted paddy under well irrigation affords a vulnerable point for treatment and it is easy to tackle these limited areas promptly and effectively. Where there is combined infestation by green and white jassids and another fulgorid bug (*Nilaparvata lugens*) a mixture of DDT 5 per cent and BHC 10 per cent dust in equal proportions has been found to be effective.

Cheap and effective treatment recommended by the Agricultural Department for the treatment of the jassid pest.

The cheapest and most effective method suggested to ryots for eradication and prevention of jassid attack on paddy crops is dusting with DDT 5 per cent dust at the rate of 15 to 20 lb. per acre and spraying DDT 50 per cent in wettable form at 1 lb. in 50 gallons of water at the rate of 80 to 100 gallons spray fluid per acre.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1184 asked by Sri S. Ramalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 8th March 1955, page 111 supra.]

The following are the terms of reference to the Committee appointed to enquire into the working of the District Revenue Administration :—

(1) A thorough review of the existing set-up in the Collector's office with special reference to devising ways and means of providing such measure of relief to the District Collector as to enable him to function effectively as the head of the district responsible for the entire field of developmental activity under his charge.

(2) How best to strengthen and tone up the efficiency of Taluk offices which form the pivot of Revenue Administration, and also to make the Divisional Officer an effective link between the Tahsildar on the one hand and the District Collector on the other both in the field of Revenue Administration as also developmental work.

[8th March 1955]

(3) To go into the question of recruitment, training, periodical refresher courses, etc., of the field staff of the department so as to enable them to function effectively not only as Revenue officials but also as competent development officers.

(4) To make such other recommendations calculated to improve the efficiency of Revenue Administration in the offices of the Collector, Revenue Divisional Officer and Tahsildar with particular reference to the prevention of delays, the various defects in their working, and the specific points requiring attention as mentioned in the Agenda prepared at the Collector's Conference (held in June 1954), viz. :—

(a) empowering Personal Assistants with greater statutory powers so as to give real relief to Collectors,

(b) the revision of the District Office Manual so as to improve the speed and quality of correspondence,

(c) the holding of periodical refresher courses for officers and subordinate staff of the Revenue department,

(d) the retention of the special election staff in Taluk, Divisional and Collector's offices as a permanent measure,

(e) improving the procedure of maintaining the personal files of Upper Division Clerks, Division Head Clerks and Taluk Head Accountants by Collectors,

(f) proposals for strengthening the offices of the Revenue department to overcome post-war inefficiency in District Administration,

(g) proposals for transferring the work of survey records and maintenance from the Survey department to the Revenue department,

(h) the sanction of the posts of typists for Taluk offices,

(i) introduction of more detailed training for Revenue Inspectors both in regular items of revenue work as well as in survey and land records maintenance work which could be entrusted to them,

(j) the appointment of Headquarters Deputy Tahsildars for heavy taluks,

(k) the upgrading to the Deputy Tahsildar's grade of the posts of Taluk Head Accountants and Head Clerks of Revenue Divisional offices, and

(l) the upgrading of the post of Magisterial Head Clerk in the Collector's office to that of a Deputy Tahsildar.

(5) To make specific proposals for the employment and absorption of Revenue subordinates affected by the introduction of the Separation of the Judiciary from the Executive in the districts.

(6) To make proposals to bring zamindari areas taken over by Government, in line with the regular district administration.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 9th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee.

* 1279 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri S. C. C. Anthony Pillai): Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state whether the Tripartite Textile Enquiry Committee has specified the mills which should be exempted from its recommendations relating to (a) Basic wages fixation; (b) scales of dearness allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Tripartite Textile Enquiry Committee recommended that 22 textile mills in the composite State of Madras may be exempted from paying the basic minimum wage recommended by it.

“(b) As regards the scales of dearness allowance, the Committee recommended that 41 mills may pay dearness allowance at the rate of 3 annas 3 pies per point over 100 points in the Madras City Cost of Living Index and 40 mills at the rate of 3 annas per point.

As regards the remaining 22 mills which were recommended for exemption from payment of basic minimum wage, the Committee did not consider it necessary to make any specific recommendation.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவரை இந்த முக்கூட்டு கமிட்டியின் சிபார்சுகள் சட்டப்படி அமுல் நடத்தத்தக்க தல்ல. வெறும் சிபார்சு தன்மை வாய்ந்ததுதான் என்று சாதித்து வருகின்றனர். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அதில் நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதனால், அவை அல்லாக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். சென்ற டிசம்பர் மாதம் 21-ம் தேதி கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களில் ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. சமீபத்தில் பிரதிநிதிகள் கூடி ஒரு மகாநாடு நடத்தி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக வேண்டி சர்க்காரிடத்தில் அறிவிப்பதற்காக இருக்கின்றனர். மீண்டும் இந்த தகராறு நீடிக்காமல் சமரசம் காண்பதற்காக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“வேலை நிறுத்தம் செய்வதுபற்றி வேறு கேள்வி இன்று வர இருக்கிறது. சமீபத்தில் சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து மகாநாடு நடத்தி அவர்கள் சேர்ந்து என்னிடம் வந்து சிலவற்றை கவனிக்கும்படி சொன்னார்கள். அதை நான் கவனிப்பதாகச் சொன்னேன். அதை நான் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன்.”

[9th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Have the Government accepted the recommendation of this Committee in respect of these exemptions? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of accepting the recommendation. Unless the Government are in a position to implement the recommendation, they cannot say they have accepted it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ On what grounds was the exemption recommended? Is it in the interests of labour or against its interests? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ All the interests were taken into account, when the Committee made its recommendations.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Some of the recommendations of the Committee are very favourable to the workers about basic wages and allowances, for example. May I know whether it is the policy of the Government that when they appoint a committee to go into the condition of workers and if the committee makes recommendations which are favourable to the workers they will not accept them but ask the workers to start disputes and come before them? In this connection, may I inform the Government that when some years ago, Mr. Venkataramayya made his recommendations to the Government regarding increase in the pay of workers, the Government accepted them and issued a circular to the managements to accept and implement them? May I know whether the policy of the Government has since changed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As I have already said, there is no question of accepting or rejecting any of the recommendations of the Committee. There is also no question of change of policy. If there is any change, it will certainly be in favour of labour. But I may tell the hon. Member that there are a few recommendations of this Committee which have to be looked into by the Government in the Labour Department. The recommendations have already been taken up for examination. Regarding questions relating to wages, etc., as I have already said, under the existing law, the Government cannot enforce the recommendations of the Committee. Therefore, they have been advising the workers that they may raise the question as individual disputes which can be taken up for conciliation and ultimate decision.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ The Government are contending that this Enquiry Committee does not have the status of an Industrial Tribunal. May I tell the Hon. Minister that this Committee itself was appointed as a result of a directive contained in an award of the Industrial Tribunal? May I also know from him whether the Government recognise that there is an industrial dispute at least now within the meaning of the Industrial Disputes Act of 1947 and if so, will they take action under that Act? ”

[9th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already referred to this matter in a statement I made in this House. The Government do feel that they cannot implement these recommendations. But at the same time, some of the representatives of workers' unions discussed with me this question and gave me a representation which I have looked into. I would reiterate that only in the form of individual disputes, these can be taken up for implementation. If a number of disputes come in, this Government will examine whether they can refer the matter, which might affect a large number of workers, to the Tribunal for examination.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ 1954-ம் வருஷம் இந்த சிபார்களை வெளியானவுடனே சர்க்கார் யூனியன்களுக்கு இந்த சிபார்களில் எது, எது வேண்டும் என்று அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக்கூட ஒரு கடிதம் அனுப்பியிருந்தார்கள். சிபார்களை அமுலாக்குவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் எல்லா யூனியன்களுக்கும் எழுதியிருந்தார்கள். பின்னால் அவர்களின் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member, who said that this Committee was constituted in consequence of a directive given by the Tribunal, that though it was so, it was intended to serve as a guidance for any enquiry that the Tribunal itself might make. On receipt of its report, the Government did elicit the opinion of the workers on the recommendations. But it does not mean that they have decided to implement them or that they can implement them.”

SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—“ Sir, on a previous occasion when Mr. Venkataramayya was asked to enquire into the dispute, just before the enquiry was concluded, he was made a Tribunal by an order of the Government and when the award was given the workers and the employees stood to gain. May I know the exact reason why the Government did not adopt the same course in this particular case? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member was one of those who met me as a representative of workers and discussed this matter with me. I have explained to him that the Government will see what action they could take. I do not know what was done on a previous occasion referred to by the hon. Member. Of course, if there are disputes, the Government may convert one tribunal into another tribunal. But there must be disputes for reference to tribunals for adjudication.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ முக்கூட்டுக் கமிட்டி செய்த சிபார்களில் தொழிலாளர்கள் கோருவது எது எது நியாயமென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

[9th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I request the Hon. the Minister to give a specific answer? What I want to know is whether the Government have got powers under the Industrial Disputes Act to treat these recommendations themselves as an award and implement them or they are unwilling to implement them.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If the Government are not willing, the Deputy Leader of the Opposition cannot make them willing. But I have already said that the Government do feel and they have also been so advised by law advisers that the recommendations themselves could not be treated as award on a dispute.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that even when the British Government was there, Rajaji, when he was Chief Minister of the State, was prepared even to take over the Madurai Mills and run it? Now when the Britishers have left and when we are a Republic, why do the Government feel that they cannot champion the cause of workers, especially when the recommendations of the Committee are favourable to workers? I want an answer.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It serves no purpose in quoting antecedents without any context. I may assure the hon. Member that the Government will not hesitate to take action for helping the cause of workers. But if hon. Members sitting opposite want to make it an issue and do not really want to help labour, we cannot help it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order, Sir. In reply to the previous question, the Hon. the Minister said that if the Government were not willing, the Opposition could not make them willing. I want to make it clear that we are pressing our points with the best hope of impressing the need for urgent action on the Government.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member cannot force the Government. It is not a point of order at all.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may submit, Sir, when I express the definite stand, attitude and decision of the Government, it is not wrong if I explain it.”

MR. SPEAKER :—“ It is not unparliamentary to say that the Opposition cannot make the Government do a thing.”

Dispersal of industrial undertakings by regulating licences

* 1280 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have followed the policy of dispersal of industrial concerns in scattered areas when issuing licences to new textile mills; and

(b) if so, how it is given effect to?

9th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The establishment of new industrial undertakings is regulated by the Government of India by a system of licences under the provisions of the Industries (Development and Regulation) Act, 1951. However, the State Governments are consulted on applications for the grant of licences, made from their respective States.

The Government are aware that there is a tendency for the concentration of certain industries in certain districts, e.g., the textile industry round about Coimbatore. Industrialists select the location of the undertakings with reference to the climate, availability of capital, raw materials, skilled labour and other relevant considerations. It would not be prudent to compel them to locate the industries in places in which those factors are not suitably available. However, the Government are aware of the advantage of dispersed industries and subject to the conditional factors being satisfied, they have been encouraging the establishment of textile mills in other areas also.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இம்மாதிரியான நூல் மில்கள் ஒரே இடத்தில் ஏற்படுத்துவதால் பொதுச் சுகாதார வசதி பாதிக்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூரைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் பல மில்கள் ஏற்படுத்தி யிருப்பதால், பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் டவனில் வந்து குடியேறி விடுவதால், விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. மேலும், டவனிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிப்பதால், பருத்தி முதலிய கச்சாப் பொருள்கள் (raw materials) விலையுயர்படியான பல்லடம் போன்ற தாலூக்காக்களில் மில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடும் பாதகங்கள் உண்மையானவைதான். அதிலும் கோயம்புத்தூரைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும் என்ற அச்சமும் இருந்துவருகிறது. இருந்தபோதிலும் சில வசதி களைக்கொண்டு இவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வேறு இடங் களிலும் ஏற்படுத்துவது குறித்து, யாராவது முன்வந்தால் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்வார்கள்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In regard to the granting of licences, are this Government consulted by the Central Government on the location of the mills and the persons to whom licences are to be given? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ All applications for licence are invariably considered by this Government and that consideration includes not only the persons but also the sites selected.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ While welcoming the statement of the Hon. Minister that the Government are encouraging the establishment of textile mills, may I know what steps the Government are taking to re-open the Pappinasseri Aaron Spinning and Weaving Mills which has remained closed for the past fourteen months and thus provide employment for the workers? ”

[9th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have been explaining to him the position both inside and outside this House and even about ten minutes back, I explained to him the position. Again, I assure him that I have been taking all possible steps to get the mill reopened as early as possible.”

SRI G. GOVINDAN :—“ இப்போது ராமநாதபுரத்திலே ஒரு புது நூல் மில் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஊரைக் கேளுங்கள், ஒருவர் காஞ்சிபுரம், இன்னொருவர் இன்னொன்று.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There are a few mills in the Ramanathapuram area, not in the constituency represented by the hon. Member.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“ புது ஆலைகளுக்கு லைசன்சு கொடுக்கும்போது, அநேகமாக டவுன்களுக்குப் பக்கத்திலேயே கொடுக்கப் படுகின்றது. ஆகையால் கூடுமானவரை 5, 6 மைல்களுக்கு அப்பால் தள்ளி லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு வசதி செய்வார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ இந்தக் கேள்வியைத்தான் சற்று முன்பு ஸ்ரீ எஸ். ஆர். ஆறுமுகம் கேட்டார்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அம்மாதிரி செய்வது நல்லதுதான். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, புதியதாக மில் ஏற்படுத்தும்போது, ஏற்படுத்துவோரிடம் பேசி இதைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ சென்ற ஆண்டு 16 ஆலைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அப்படி கொடுக்கப்பட்ட லைசன்சுகளில் கோயம்புத்தூருக்கு எத்தனை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது ? அப்படி வழங்கப்பட்டதிலே, ஏற்கனவே லைசன்சு கொடுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா ? அது தவிர, எத்தனை பேர்கள் புதியதாக லைசன்சுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள் ? எத்தனை பேருக்கு புதிய லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த விவரங்கள் எல்லாம் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் கோயம்புத்தூரிலே மொத்தம் 19 மில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு மில் மேலும் விஸ்தரிப்பு வேண்டுமென்று கேட்டது. ஆகவே அதை மறுப்பது சரியல்ல.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெல் சாகுபடிக்குப் பிறகு, பருத்தி சாகுபடி செய்வது என்ற ஒரு தூண்டுதல் இருந்து வருகின்றது. அதை உற்சாகப்படுத்தும் விதத்திலே தஞ்சை ஜில்லாவிலே சர்க்கார் ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்த முன்வருவார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ ஒருவர் ராமநாதபுரத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்டார். நீங்கள் தஞ்சாவூருக்குக் கேட்கிறீர்கள்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அரசாங்கத்தாரும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே பருத்தி சாகுபடி செய்வதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டுவர வருகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இதில் இன்னும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு பருத்தி சாகுபடி செய்வதோடு அல்லாமல், ஒரு மில்லையும் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தேவையான நிதி திரட்டுவதும் அங்கத்தினருக்கு கஷ்டமல்ல. அவ்வாறு செய்தால், சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கும்.”

[9th March 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Is there any proposal before the Government to nationalise the textile industry under the Second Five-Year Plan so that there may be an all-India policy? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. I have no doubt the hon. Member is aware of the policy statements now and then made by the Ministers of the Government of India regarding the place of private sector and public sector in industrial development.”

Encroachment of “ Rama Reddi Perumpadhai ”

* 1189 Q.—**SRI K. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government received any petition, dated 26th May 1953 from the ryots in Namakkal taluk regarding the encroachment of Rama Reddi Perumpadhai which commences from Namakkal-Duraiyur Road by Subba Gounder and Kali Gounder; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இது ஒரு முக்கியமான பாதை. இதன் வழியாக விவசாயிகள் சென்று 200 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்த பாதை இப்பொழுது ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு உருக்குலைந்து போயிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மூலக் கேள்வியில் குறிப்பிட்டபடி பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு acknowledgment-ம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பெட்டிஷன் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய கடிதங்கள் எப்படி மறைந்து போகின்றன ? காகிதம் சாப்பிடுகிறவர்கள் Secretariat-ல் இருக்கிறார்களா என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான மனுக்களும் யாரிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. ஆனால் இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திலிருந்து இதே அங்கத்தினருக்கு வரம் கொடுக்கும்படி கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பதில் கூற அவர் மறுத்துவிட்டார்.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ Secretariat-லிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. ஆனால் கேள்விக்கு விளக்கம் கூறி பதில் எழுத முடியாமல் போய்விட்டது. நான் பதில் எழுத மறுக்கவில்லை என்பதை சபைக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

Issue of licences to new rice mills

* 1190 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of rice mills in the State; and

(b) the number of licences issued for new mills in 1954? *

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There are 6,038 rice mills in this State.

“ (b) 847 licences were issued under the Madras Rice Mills Licensing Order, 1954, to new rice mills in 1954.”

[9th March 1955]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Is it a fact that the Union Government have instructed this Government not to issue licences for new mills and, if so, have this Government issued any licence for new mills after the receipt of that instruction? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir, the position is the other way about. This Government consulted the Government of India whether they could not ban the issuing of licences for new mills, particularly in the districts of Malabar and South Kanara where handpounding industry is in a fairly good state. The Government of India pointed out that, under the existing law, the Government could ban only the new huller type mills and not the sheller type mills on the ground that there is wastage and nutritional damage in the huller type mills. If they banned the huller type mills, the sheller type mills would continue and they would have to take both types of mills into consideration in considering the question of banning. They also pointed out that a Rice Mill Committee was going round and that the report of this Committee was being awaited. That Committee is coming over to this State this week and this Government will discuss with the Members of that Committee. I find that that Committee will submit its report within one or two months. After the receipt of the report, this Government will take up the question of banning at least new rice mills.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ In view of the great nutritional value of handpounded rice, will the Government stop issuing of licences for new mills and also take courage to cancel all the existing licences? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No particular courage is necessary in this respect. Government will take up the question as soon as the report of the committee constituted by the Government of India is received.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ இப்பொழுது புதிதாக ஆரம்பிக்கக் கூடிய அரிசி மில்களுக்கு பல தாப்பட்ட இலாக்காக்களிலிருந்து லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. Chief Inspector of Factories யிடமிருந்து லைசென்ஸ் வாங்கியாகவேண்டும். பின்னால் current சப்ளை வேண்டுமென்றால் ஜில்லா போர்டின் அனுமதியைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டோ இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு தொடர்ந்து கூடுவதில்லை. அவ்வாறு கூடினாலும் அந்த subject அஜெண்டாவில் வராத காரணத்தினால் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் ஜில்லா போர்டின் அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான் electric current கொடுக்கப்படவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் கேள்வியை நீளமாக போட்டுக் கொண்டு போகிறீர்கள். ஜில்லா போர்டு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறதில்லை என்று சொன்னாலே போதும்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் ‘ In anticipation of approval of the district board, permission may be given ’ என்று எழுதினாலும் கூட current கொடுக்கப்படுவதில்லை.”

[9th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ புதிய அரிசி மில்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதே தவறு என்ற அபிப்பிராயம் பெரும்பாலும் இந்தச் சபையிலும் இருப்பதாலும் பல இலாக்காக்கள் விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டியிருப்பதாலும் தாமதம் ஏற்படுவதைப் பற்றி நாம் அதிகமாக வருந்தவேண்டாம் என்று நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன்.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Hand-pounding of paddy seems to be one of the most profitable subsidiary occupations and it deserves to be encouraged. Hand-pounding industry does not require any other encouragement than the abolition of mills. Allowing the rice mills to continue is inconsistent with a policy of encouraging hand-pounding. Therefore, will this Government take a positive attitude against rice mills? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that the Government are awaiting the report of the Rice Mill Committee.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the Government are adopting a definite policy in issuing licences for starting new mills? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Even for evolving a new policy, we are awaiting the recommendations of the Rice Mill Committee.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Have the Government attempted to introduce hand-pounded rice in preference to mill rice in National Extension Service blocks and, if so, has the attempt proved successful? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know about it. But I remember that some years back, we insisted that only hand-pounded rice should be made available in a particular Firka Development area. There was a hue and cry from that area and the people were not prepared to pound paddy by hand. When no hand-pounded rice was available, the order enjoining the supply of only hand-pounded rice was not enforced.”

SRI O. KORAN :—“ Have the Government received any representation from the Walluvanad Congress Committee requesting the termination of licences for rice mills so as to enable the womenfolk to get employment in hand-pounding of paddy and, if so, what action have they taken on it? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ About that I would like to have notice. Even if a representation had been received, we shall take it up for consideration only after the receipt of the report of the Rice Mill Committee.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister said that the Rice Mill Committee would be visiting Madras next week. Are they going to suggest to the committee to ban the issue of licences?

[9th March 1955]

for new mills or are they going to suggest the encouragement of hand-pounded rice? What is the attitude of this Government in the matter?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government agree with the attitude of the hon. Member. But we have to take into account the various possible repercussions and the practical difficulties in enforcing certain policies, however good they may be. There is no question of giving licence. I propose to discuss with the members of the Committee various aspects of this question."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The advantage of hand-pounded rice was realized even by the previous Government and hand-pounding industry was started in various places. I had something to do with the starting and supporting of that industry at Topputhurai in Tanjore district. The industry proved successful and the Government were able to send hand-pounded rice even to Travancore-Cochin. Will the Government make necessary arrangements for making available to the people adequate quantity of hand-pounded rice before considering the stoppage of licences for rice mills?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I entirely agree with the hon. Member that necessary arrangements must be made for making available to the people adequate hand-pounded rice. I find that it costs only four annas for dehusking a bag of paddy in a mill. But it costs ten to twelve annas for hand-pounding a bag of paddy and we have to give a living wage to the hand-pounders. Thus the price of hand-pounded rice is a little higher than the price of mill rice. I came across a Japanese type of huller in the Agricultural Engineering Workshop at Coimbatore which retains 100 per cent of husk and which can be operated even by hand. I have been told that if that is popularized, we could dehusk a bag of paddy at four annas. We have to examine all these things before we take a final decision."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are Government using hand-pounded rice in jails and hospitals and if not, will they make arrangements to do that?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would suggest to the hon. Member to address that question to the Hon. Ministers in charge of Health and Jails."

SRI P. CHELLATHURAI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மது விலக்குத் திட்டத்தை நடத்துவதில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சிரமங்களையும், கஷ்டத்தையும் விட கைக்குத்தல் அரிசியை மீண்டும் அதிகப் படியாக உபயோகத்தில் கொண்டுவரும்படி செய்வதில் அரசாங்கத்துக்கு கஷ்டம் இருக்காது. ஆகையினால் அரிசி மில்களுக்கு லைசென்ஸ் அற்றவே கொடுக்காமலிருப்பதினால் பல லட்சக்கணக்கான பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்து, வரப்போ

[9th March 1955]

கின்ற கமிட்டியாரிடம் அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து புது மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பதன் ஏற்கனவேயுள்ள மில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படியாக அரசாங்கம் அக்கமிட்டியாரிடம் சொல்லுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" மெம்பரின் உற்சாகத்தை கண்டு நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கும்."

MR. SPEAKER :—" In half an hour we have finished only four 9-10 questions. I want to finish the rest of the questions in another half a.m. an hour. Next question."

Restoration of Sub-Magistrates' Courts at Chowghat and Tirur

* 1191 Q.—SRI N. GOPALA MENON: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation was received for the restoration of Sub-Magistrates' Courts at Chowghat and Tirur; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) They are under the consideration of Government."

Causeway through the Bharathapuzha, Pattambi

* 1192 Q.—SRI K. T. SRIDHARAN (on behalf of Sri V. Sankaranarayana Menon): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have under consideration any proposal to construct a causeway through the Bharathapuzha at Pattambi?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is no such proposal under the consideration of the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in view of the great hardship caused to a large number of pilgrims visiting Guruvayur, the famous temple in Malabar, will the Government take steps to construct the causeway at an early date?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" We have asked the Chief Engineer, Highways, to make the necessary proposals and the matter mentioned by the hon. Member is under consideration."

[9th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) The proposal has not yet been finalized by the Director of Industries and Commerce.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, will the Government expedite the finalizing of the proposal and see that the school is opened from the next academic year?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. The hon. Member has already addressed the Government and the matter is being looked into.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, when this fisheries school is organized for the exclusive benefit of the fishermen children, will Fish Technology, suitable for their psychological climate, be also introduced in such a school?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, that is exactly the idea behind this fisheries school; if it is not there, there is no justification at all for such a school.”

SRI M. P. PERIASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அணுகுண்டு மாதிரி வெடி குண்டுகளைப் போட்டுக் காவேரி நதி கரையோரங்களில் மீன்களை சாகடிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படுகிறதா? இம்மாதிரி வெடி குண்டுகளைப் போட்டு மீன்களை சேதப்படுத்தாமல் இருப்பதுபற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்.”

Manangondanar Irrigation Scheme

* 1194 Q.—SRI A. RAMASWAMI TEVAR (on behalf of Sri M. D. Thiagaraja Pillai): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the investigation of Manangondanar Irrigation Scheme in Tiruthuraiipoondi taluk in Tanjore district, has been completed;

(b) if so, whether it has been sanctioned for execution;

(c) if not, what steps have been taken to get it sanctioned;

(d) whether it is a fact that the work was deferred after receiving tenders for the work; and

(e) if so, why was it deferred?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) No.

“(c) The scheme is under examination by the Government and orders regarding the sanction of the scheme will be issued shortly.

“(d) No.

“(e) Does not arise.”

[9th March 1955]

Hostels bearing the names of castes and religions

* 1195 Q.—SRI V. MUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government are subsidising or themselves running hostels bearing the names of castes or religions; and

(b) if so, whether the Government are considering the question of changing the names of those hostels?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The answer is in the affirmative.”

After Mr. Speaker had passed on to the next question, Sri V. Muthu stood up in his seat for putting a supplementary question.

MR. SPEAKER :—“We have passed on to the next question. அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விட்டோமே!”

Retrenchment of Harijan employees from the Civil Supplies Department, Malabar

* 1196 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Harijans were retrenched from the Civil Supplies Department in Malabar after decontrol of foodstuffs; and

(b) how many of them were absorbed in other departments of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) Four Harijan employees were retrenched from the Civil Supplies Department in Malabar district after the decontrol of rice and three out of them have so far been absorbed in other departments of the Government.”

SRI O. KORAN :—“May I know what the Government propose to do with those who are not yet provided with employment—whether they will be given preference when vacancies occur in other departments?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. The highest priority will be given to them. I have already explained that many times.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The Hon. Minister said that four Harijan employees were retrenched. I do not know whether for this purpose the watchmen employed in the godowns of the Civil Supplies Department are also treated as ‘employees’, and if so, the number retrenched would be much greater. May I know from the Hon. Minister whether these persons would be absorbed in some other departments?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“They will certainly be absorbed as far as possible. About the number retrenched, I would suggest to the hon. Member to put a

[9th March 1955]

Payment of increment of salary to teachers in Wynaad

* 1197 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the increase of Rs. 3 allowed to Aided Elementary School teachers from March 1954 has not been paid to the teachers of Wynaad taluk in Malabar district; and

(b) if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The Inspecting Officers raised the point for clarification whether the increase of Rs. 3 will be allowed to teachers in Wynaad taluk and other backward areas also and Government have informed the Director of Public Instruction that the latter should be assessed grant on the basis of the increased salary with effect from 1st March 1954.”

* 1198 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the recent enhancements in the scales of pay granted to the Aided Elementary School teachers were denied to such teachers working in Wynaad taluk; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The hon. Member's attention is invited to the answer to starred question No. 1197.”

Enrolment of apprentices as advocates

* 1199 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount levied as fees for the enrolment of apprentices as Advocates of the Madras High Court; and

(b) whether there is any proposal to reduce the fees?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Rs. 625.

“(b) No.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களிலிருந்தும், ஹரிஜனங்களிலிருந்தும் வருபவர்களுக்கு மற்ற விஷயங்களில் சலுகைகாட்டுவது போல அட்வகேட்டாக பதிவு செய்து கொள்ள விசுவம் கட்டுவதில் சலுகை காட்டப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir. It is being done in deserving cases. Harijan applicants are completely exempted from payment and the backward classes are exempted partly, i.e., they are to pay Rs. 300 out of Rs. 625.”

9th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I would like to have notice, Sir.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜனத் தொகையில் பாதிக்குமேல் பெண்கள் இருப்பதால் ஒரு பெண்ணுக்கு அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியைக் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

MR. SPEAKER :—“இந்தக் கேள்வி அட்வகேட்-ஜெனரலைப் பற்றியது அல்ல.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, in view of the small number of advocates getting themselves enrolled for the profession from the Scheduled Castes, will the Government consider the advisability of abolishing the fees and giving them complete exemption?”

AN HON. MEMBER :—“That is what the Hon. Minister has already said.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Sir, students who join the Law College do so as a last resort for want of other alternative courses and the course itself is really costly, extending over three years including the apprenticeship period and costing Rs. 5,000. (Interruption.) Considering all these difficulties, will the Government consider charging only a token fee by way of enrolment fees, instead of Rs. 625 which is really a heavy sum?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I know many join the Law College simply to use it as a jumping ground and try for other jobs and when they get some job, they go away from the College. As for collecting a token fee, as a lawyer, the hon. Member knows how much he has been making. So I do not think there will be any hardship.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்தக் கட்டணம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் ரூ. 300 அல்லது ரூ. 350-தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக மைசூரில் ரூ. 325 தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கையில் இங்குமட்டும் ஏன் இவ்வளவு உயர்வாக இருக்கிறது (?) இதைக் குறைப்பதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“தற்காலம் அவ்விதமான ஆலோசனை ஒன்றும் இல்லை.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“May I know from the Hon. Minister whether the Government will come forward to exempt the students of the ex-criminal tribes from the payment of enrolment fees?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, they are getting now in deserving cases half exemption and regarding complete exemption the hon. Member may make a separate representation.”

SRI C. RAJAM RAMASWAMI :—“May I know, Sir, the income from this source?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I want notice, Sir.”

[9th March 1955]

Loan for N.E.S. Scheme from Central Government

* 1200 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount granted by the Central Government during 1953-54, to the State Government towards the National Extension Service Scheme; and

(b) whether the amount bears any interest; and

(c) if so, the rate of interest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The total amount granted by the Central Government during 1953-54 towards their share of expenditure is Rs. 9,52,000. A loan of Rs. 4,48,000 was also advanced to the State towards Minor Irrigation Schemes in National Extension Service areas.

“(b) No. But the amount of loans advanced for Minor Irrigation purposes alone bears interest.

“(c) The rate of interest at 4-1/8 per cent.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Sir, may I know whether in utilising this loan, distribution is made on a territorial basis or on what basis and whether the funds are specially earmarked for any special purpose?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The loan is earmarked for special purposes relating to agricultural development and it is distributed on a territorial basis to each block.”

Bombay-Cape Comorin road

* 1201 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to answer to question No. 1270, dated 12th August 1954—

(a) whether the work connected with the Bombay-Cape Comorin National Highways in the Taliparamba has begun after the recent decision by the Government of India to align the road via Taliparamba; and

(b) if not, when it will be begun?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) The Bombay-Cape Comorin Road in this State has not been classified as a National Highway. The Government of India have however agreed to meet 50 per cent of the cost of improvement works on this road up to end of 31st March 1955 and the entire expenditure on such works from 1st April 1955 onwards.

“The works of constructing a bridge over Kuppam river and of blacktopping the stretch of Payyanur-Cheruthayam road from mile 73/0 to 76/0 will be taken up shortly. The remaining improvement works on this section of the West Coast Road will also be taken up as early as possible.”

[9th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, in spite of the decision taken by the Central Government with regard to the alignment of the road, the construction of the Kuppam bridge which was started three years back, and suspended, I do not know why, is still kept suspended; will the Government see that the construction of the bridge is taken up at an early date?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Superintending Engineer concerned has invited tenders for the work by advertising in the dailies. The last date for receipt of tenders is 16th February 1955. As soon as the tenders are received and a decision taken the work will be started.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Of the portion included in the Bombay-Cape Comorin Road may I know what extent has been completed up to this time and what extent remains to be completed?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have no information; I want notice, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Before the Central Government took the decision regarding the road, the Madras Government had decided to construct the bridge in Pazhayangadi ferry and to my question the other day, on the floor of this House, even the Hon. Minister said that estimate was prepared. Now the people residing in Pazhayangadi and other places have got neither a road nor a bridge. Even in the Budget nothing is seen about it. Will the Government be pleased to consider construction of the bridge over the Pazhayangadi ferry as requested by the people there?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“It has no bearing on the main question. A separate question may be put, Sir.”

“Central Flying Squad”

* 1202 SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the “Central Flying Squad” is in existence; and

(b) if existing, its present strength and the number of checks it made in 1953 to detect cases of overload in buses and lorries?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Generally, do these Flying Squads merely fly about? Or, is any work attached to them?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The effect will be check of malpractices.”

[9th March 1955]

Tripartite Committee for Cement Industry

* 1203 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Tripartite Committee for Cement Industry has been constituted;

(b) if so, when it was constituted; and

(c) when the committee is expected to complete its work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) A Tripartite Enquiry Committee for Cement Industry was constituted on 11th December 1952.

“(c) The Committee completed its work on 15th February 1955.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இதனுடைய சிபாரிசுகள் எப்பொழுது வெளியிடப்படும்? மேலும் அந்த சிபாரிசுகளை அமுல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“சுமென்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் கமிட்டி 1954-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கூடியபோது இந்த ட்ரைபார்ட் டைட் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை முதலில் சென்ட்ரல் போர்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதன் பிறகு அவர்கள் பரிசீலனை செய்த பிறகு மற்றவை கவனிக்கப்படும் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். முதலில் போர்டுக்கு அனுப்பி அபிப்பிராயம் தெரிந்த பிறகுதான் அரசாங்கம் மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“As regards the recommendations made by the Cement Tripartite Committee, may I know whether the Government will adopt the same attitude that it has adopted with regard to the Textile Tripartite Committee or will it take steps to see that the recommendations are implemented by employers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, whatever attitude the Government may have adopted in similar matters, I do not think there is any need for changing that attitude.”

Detection of the use of explosives and bombs

* 1204 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any cases of use of bombs and explosives were detected during 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“May I know whether they were domestic explosives, political explosives or criminal explosives?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mostly criminals, Sir.”

9th March 1955]

Last grade service

* 1205 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the resolutions passed at the Last Grade Government Servants' Conference held at Tiruvallur, Chingleput district, in the presence of the Hon. the Minister for Land Revenue requesting the Government to increase their salary, daily allowance and to grant them at least 10 cents of Government poramboke lands to construct houses for themselves; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Lignite Mines, Neyveli

* 1206 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the work on the pilot scheme of the lignite mines at Neyveli will be closed; and

(b) the number of feet so far dug out?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The work on the Pilot Scheme of the Lignite Mines at Neyveli has been suspended from the end of December 1954 pending the depression of the artesian aquifer below the lignite seam by large-scale pumping of water. Without this, it might be risky to continue mining.

“(b) The pilot quarry has gone to a depth of about 150 feet below ground level. Out of a total quantity of 260 lakhs c.ft. of earth to be excavated a quantity of 230 lakhs c.ft. has been excavated till 31st January 1955.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“அங்கு தண்ணீர் அதிகமாக வருவதால் வேலைகளை நிறுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி சொன்னார். தண்ணீர் அதிகமாக வருவதால் ஒரு நிலக்கரியை தண்டினால் அது தீ பிடித்துக் கொள்ளும் என்று ஒரு இஞ்சினியர் சொல்லுகிறார். ஆனால் அங்குள்ள அமெரிக்க இஞ்சினியர் வேறு அபிப்பிராயம் கொடுக்கிறார். அதாவது தீ நிலக்கரியில் பிடிக்காது, தண்ணீரை நிறுத்தி விடலாம் என்று அவர் சொல்லுகிறார். அங்கே இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட அபிப்பிராய பேதத்திற்கு காரணம் என்ன வென்று கண்டு பிடித்து லிக்னைட் கரியை சரியான முறையில் எடுக்க முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அபிப்பிராய பேதம் இஞ்சினியர்களுக்கு மட்டும் ஏற்படுவது இல்லை. எல்லா நிபுணர்களுக்கும் ஏற்படும். பாதகத்திற்கு (ரிஸ்க்) இடங்கொடாமல் எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் இந்தப் பரிசீலனையைக் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் செய்ய முடியும். அதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

[9th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ நெய்வேலி திட்டத்திற்கு வேண்டிய சுமார் 60 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த 60 கோடி ரூபாயை வட்டி இல்லாத கடனாக வாங்கிக் கொண்டு ஏன் இந்தத் திட்டத்தை சென்னை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக் கூடாது? இதில் லாபம் இருக்கிறது என்று இந்த அரசாங்கம் ஏன் முன்னமேயே கவனிக்கவில்லை? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பைலட் ப்ளான் இன்னும் முடியவில்லை. அதற்கு செலவு 60 கோடி ரூபாயோ அல்லது இன்னும் அதிகமாகவோ ஆகும் என்பதைப்பற்றிய கணக்கு இன்னும் போடவில்லை. அதைப்பற்றி பின்னாடித்தான் தெரியும். தற்போது இருக்கிற யோசனையைப்பற்றித் தான் நான் முன்பே சொன்னேன்.”

Kaliyamvelli bridge on the Badagara-Kuttiyadi road

* 1207 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) at what stage the construction of the Kaliyamvelli bridge on the Badagara-Kuttiyadi road in Kurumbranad taluk, North Malabar, is; and

(b) when it will be opened for public traffic?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) The main bridge work has been completed and the formation of approach roads remains to be completed due to delay in land acquisition.

“ (b) As soon as the approach roads are formed.”

* 1208 Q.—**SRI K. MOIDU:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state at what stage the construction of the “ Kaliyamvelli Bridge ” in Kurumbranad taluk stands at present?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 1207.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ Are the Government aware that the bridge is not being used during the last three years as the approach roads have not been formed.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ It is due to delay in land acquisition, Sir.”

Labour strike in Coimbatore

* 1209 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was a strike on 21st December 1954 throughout the Coimbatore district for the non-implementation of the recommendations of the Textile Tripartite Committee of 1953; and

[9th March 1955]

(b) the steps taken by the Government to prevent the strike?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) On receipt of notices of strike from Labour Unions, the Labour Officers of Coimbatore and Pollachi held conciliation proceedings with the representatives of the managements and the Unions, to bring about a settlement and prevent the strike. But no settlement was possible between the parties.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த மாதிரி செட்டில்மென்ட் செய்யும் போது ‘ ஏற்கனவே டிரைபார்ட்டைட் கமிட்டி அதாவது மானேஜ்மென்ட், தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் மூன்று பேர்களும், சேர்ந்து செய்த சிபார்சுகளை அமல் செய்யும்படி மானேஜ்மென்டை கேட்டுக்கொள்கிறோம். நீங்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்ய வேண்டாம்.’ என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். இதற்கு விரோதமாக ஸ்ட்ரைக் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுகின்றபடி லேபர் ஆபீஸர் எதையும் பேசமுடியாது. எது அவர்களுக்கு சரியாகத் தோன்றுகிறதோ அதைத்தான் செய்வார்கள். லேபர் ஆபீஸர் இந்த ஸ்ட்ரைக்கினால் ஏற்படும் சட்ட நிலைமையைக்கூட தொழிலாளர்களுக்கு விளக்கினார்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். தொழிலாளர்களை என்ன காரணம் சொல்லி ஸ்ட்ரைக் செய்ய வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்? ”

MR. SPEAKER :—“ இது ஒரு பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ‘ இவ்வாறு ஸ்ட்ரைக் செய்வது சட்டத்திற்கு விரோதம், நீங்கள் பாதிக்கப்படுவீர்கள் ’ என்று காரணத்தைக் காட்டிச் சொன்னார்கள்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ டிசம்பர் மாதம் கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களில் நடந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில், தங்களோடு வேலை நிறுத்தம் செய்யாத ஹரிஜன பெண்களை தகாத முறையில் நடத்தி, வேலைக்குப் போகவேண்டாம் என்று தடுத்தார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு புகார் வந்திருக்கின்றதா? புகார் வந்திருந்தால் வேலை நிறுத்தக்காரர்களின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் அல்லது என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இம்மாதிரி புகார்கள் எனக்கும் எட்டின. இதற்கு சட்டப்படி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடுமோ, அந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி தொழிலாளர்களின் யூனியன்கள் போட்டா போட்டி போட்டுக் கொள்வதினால், ஏழை தொழிலாளர்கள்தான் பலாத்காரத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Under the British rule and even according to the Trade Disputes Act, the general tradition was that whenever they appointed a Tripartite Committee and whenever that Committee made a specific recommendation, the Government saw to it that those recommendations were implemented and accepted by employers. May I know whether in this

[9th March 1955]

case the Government will use their good offices to call upon the employers to implement the recommendations of the Committee? If not, may I know why the Government do not wish to follow this tradition?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The implementation of the recommendations of the Tripartite Committee is one thing. A strike is a different thing. A strike may be legal and a strike may be illegal. But in this case, the Labour Officer has advised the workers that the strike was not within the four corners of the law."

Bridges over the Kollegal-Hassanur road

* 1210 Q.—SRI K. H. BOMMAN (on behalf of Sri S. C. Virupakshiah): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is a proposal under consideration of Government to construct bridges over the jungle stream which cut across the Kollegal-Hassanur road and if so, the estimated cost of each?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Yes, Sir. There is a proposal for construction of culverts at a cost of Rs. 32,000 in mile 12/7, 13/1 and 14/07 of the Kollegal-Hassanur Road."

Steel plant for Salem

* 1211 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government submitted any scheme to the Soviet Delegation for the setting up of a steel plant in Salem and Vriddhachalam area of Madras State on 20th December 1954;

(b) if so, what were their suggestions; and

(c) whether the scheme will be included in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The delegation came with specific terms of reference made to it by the Government of India which did not provide for the presentation of any scheme by the State Government. It came to see things for itself and get information which was furnished on the availability of iron ores and facilities for the industry.

(b) Does not arise.

(c) There can be no workable scheme as such in the absence of coking coal."

* 1212 Q.—SRI M. KALAYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any proposals were made by the State Government to the Central Government for opening a steel plant in the district of Salem;

[9th March 1955]

(b) if so, what they are; and

(c) what reply was received from the Central Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) A request was made.

" (b) & (c) The Government of India were requested to arrange for an expert study of the possibility of an iron and steel project in South India and to include the scheme as a Centrally sponsored one in the next Five-Year Plan. They have replied that the question will be considered after large scale mining of lignite is started and carbonized lignite can be made available for reduction of iron ore."

* 1213 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government urged the Union Government to examine fully the suitability of Salem for the location of a steel plant;

(b) whether a copy of the memorandum submitted by the Parliament Members of Tamil Nad to the Union Government has been received by the State Government suggesting the location of a steel plant in Salem;

(c) whether the Government have suggested to the Union Government that the coal available from Neyveli Project can be transported by rail to Salem under local development works for the use of the proposed steel plant; and

(d) what are the intentions of State Government with regard to a steel plant in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Yes, Sir.

" (c) Yes, but the Government of India pointed out that the question of utilizing carbonized lignite could be considered only after large scale regular mining of Lignite was started and carbonization was found economically feasible.

" (d) The Government are anxious to set up an iron and steel industry in South India and the matter will be pursued and taken up at this appropriate time."

SRI N. K. PALANISAMY :—"சோவியத் டெலிகேஷன் இங்கு வந்திருந்தபோது 'காபினட்' சார்பாக பல மந்திரிகள் அவர்களைக் கண்டு பேசினார்கள். அதற்கு மறுநாள், கனம் கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் இந்த விதமான 'ஸ்டீல் பிளான்டை' நிறுவனத்திற்கு சேலத்தில் வசதியில்லை என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். இங்குள்ள வசதியைக் கொண்டு, இந்தப் பிரதேசத்திலே 'ஸ்டீல் பிளான்டை' நிறுவ வேண்டும் என்று இங்குள்ள மந்திரிகள் யூனியன் மந்திரியிடம் வற்புறுத்தியதுண்டா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"மத்திய அரசாங்க யூனியன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லப்படும் விஷயத்திற்கும், இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைக்கும் முறண்பாடு இல்லை என்று நான்

[9th March 1955]

முன்பே ஒரு முறை விளக்கியிருக்கிறேன். இரும்பில் பல ரகங்கள் இருக்கின்றன. உயர்ந்த ரக இரும்பு 'ஸ்டீல் பிளாண்டிங்கு' தேவை. மட்டமான இரும்பைக் கொண்டு வேறு தொழில்கள் நடத்தலாம். கனம் யூனியன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னது வேறு விஷயம். இதைப்பற்றி நாம் வீணாக இப்பொழுது சர்ச்சை செய்ய வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

Cauvery water for feeding tanks in Musiri, etc., taluks

* 1214 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have ordered investigation into an irrigation scheme for taking water through a canal from the river Cauvery near Mohanur for feeding tanks in Musiri, Perambalur and Udayarpalayam taluks; and

(b) whether such a scheme was recommended to them by the Chief Engineer for Irrigation?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) There has been a suggestion to Government in regard to such a scheme and a report was called for from the Special Chief Engineer, Public Works Department. He examined the proposal in some detail and submitted a report which showed that he was not sanguine about the success or suitability of the scheme. The Government agreed with him and no detailed investigation as such was, therefore, ordered.”

Tube-wells for Andimadam

* 1215 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from Sri K. R. Viswanathan, M.L.A., dated 23rd December 1953, that one or two sites for the sinking of tube-wells be chosen in Andimadam firka of Udayarpalayam taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes.

“(b) With reference to the representation of Sri K. R. Viswanathan, M.L.A., the Government of India were requested by this Government to indicate to this Government the procedure that would be followed in the matter of final selection of sites for sinking the tube wells programmed to be sunk in this State under the Indo-U.S. Technical Co-operation Programme. They stated in reply that while the areas already selected by them for sinking the wells were more or less final, the suggestion of this Government in respect of sites in these areas would be considered by the site Selection Committee appointed by them when it visited this

9th March 1955]

State. The officials of the Government of India concerned with the selection of sites have since visited several areas in this State including Tiruchirappalli district and the report on the result of their investigations is still awaited.”

Central Road Traffic Board

* 1216 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state how many cases were decided in 1954 by the Central Road Traffic Board where only a single member participated at the meeting?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“One hundred and seven cases, Sir.”

Sago Industry

* 1217 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Salem District Chamber of Commerce stating that a crisis is facing the Sago Industry; and

(b) the steps taken by the Government to give protection to this industry?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The following steps have been taken by this Government in this regard:—

(1) The Government of India and the Government of West Bengal have been addressed for the release of the sago bags seized by the Calcutta Corporation and the removal of the ban imposed on Salem sago by the West Bengal Government.

(2) This Government have amended the relevant rules to secure that ‘Sago’ is defined as globules manufactured from tapioca starch also.

(3) This Government have requested the Government of India to publish the ‘Report on the present position of the sago industry in Salem district’ prepared by a team of experts headed by the Director, Central Food Technological Institute, Mysore, to arrange for the laying down of proper standards for the product and for setting up of a testing laboratory to ensure that the products conform to the standards laid down.”

Relief of distress in Nattika firka

* 1218 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any amount was allotted from the Prime Minister's Fund for relief in Nattika firka, Malabar;

[9th March 1955]

- (b) whether any amount is left unspent from it; and
(c) if so, the amount and the reasons for not spending it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No amount was allotted from the Prime Minister's Fund for relief of of distress in Nattika Firka alone. But a sum of Rs. 5,000 was received from the Prime Minister's National Relief Fund for the relief of distress in the cholera-affected area of Ponnani taluk.

“(b) & (c) Yes. The unspent amount of Rs. 1,490-12-8 was originally proposed to be utilized along with the sum of Rs. 9,000 received from the Manapuram Famine Relief Committee, Colombo, for organizing Coir Workers' Co-operative Societies in Nattika Firka. But the Registrar of Co-operative Societies was not in favour of forming more Coir Co-operative Societies. Hence, revised proposals were submitted by the Collector of Malabar for utilizing the sum of Rs. 9,000 received from Ceylon for carrying out repairs to houses damaged by rains, for free supply of clothes to the poor and needy and for affording other kinds of relief to the people in Nattika Firka. These proposals have been approved by the Government recently. The sum of Rs. 1,499-12-8 will be spent for relief of distress in Ponnani taluk.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* FAILURE TO MAKE ALTERATIONS OF PLANS PERTAINING TO PULLAMBADI CHANNEL AND TO CONSTRUCT A PERMANENT KORAMBU IN THE CAUVERY AT THE HEAD OF AYYAN AND PERUVALAI CHANNELS.

9-30 a.m. * SRI N. RAJAGOPALAN :—“Mr. Speaker, Sir, I rise to call the attention of the Hon. the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz.—

“(a) the failure or negligent attitude of the Government to make suitable alterations in the plans and estimates prepared for the proposed Pullambadi channel in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, so as to give irrigation facilities to the peasants living in the upper region and thus causing disturbance of peace in the Kadarambam villages situated in the firkas of Pulivalam, Musiri taluk, Kariamanickam and Mannachanallur firkas of Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) the failure or negligent attitude of the Government to take necessary steps to construct a permanent Korambu in Cauvery river at the head of Ayyan and Peruvallai channels in the Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, just above the Upper Anicut and thus causing great loss to ayacutdars.”

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re FAILURE TO MAKE ALTERATIONS OF PLANS
PERTAINING TO PULLAMBADI CHANNEL AND
TO CONSTRUCT A PERMANENT KORAMBU IN THE CAUVERY
AT THE HEAD OF AYYAN AND PERUVALAI CHANNELS

203

9th March 1955] [Sri N. Rajagopalan]

“திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், லால்குடி தாலுக்காவில், ஐயன் வாய்க்காலும், பெருவளை வாய்க்காலும் பாய்கின்ற பிரதேசம் நீர்வளமும் நிலவளமும் பொருந்தியது. அரசாங்கத்தாரால் டெல்டா ஏரியா என்று கருதப்பட்டு உயர்ந்த தரத்தில் நிலவரியும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த இந்தப்பகுதியில் நீர் பாய்கின்ற ஐயன் வாய்க்கால், பெருவளை வாய்க்கால் இரண்டிலும் நீர்ப்பாசனகாலம் குறைக்கப்பட்டுவருகின்றது. சாதாரணமாக வருஷந்தோறும் மேய் 1௨ முதல் 31௨வரை சீர்திருத்த வேலைகளுக்காக என்று மூடப்படுகின்றன. வழக்கமாக சில ரிப்பேர் வேலைகளும் நடந்துகொண்டுவருகிறது. ஆனால் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் கொடுத்த உறுதிப்படி ஏப்ரல்மீ 30௨ வரை தேவையான தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. சுமார், பிப்ரவரிமீ 10௨ யளவிலேயே தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகிறது. மேட்டூர் அணையிலிருந்துவரும் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டது என்பதே இதற்குக் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. அரசாங்கத்தாரால் நிச்சயம் உங்களுக்கு ஏப்ரல்மீ 30௨ முடிய தண்ணீர் வருமென்று உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்தும், பிப்ரவரிமீ 10௨ யளவிலேயே தண்ணீர் வசதியில்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்தப் பகுதியிலே இரண்டு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. கார் பயிர், சம்பா பயிர் ஆகிய இரண்டும் பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் இரண்டாவது பயிர் சாகுபடியில் சற்றுப் பின்தங்கிய ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி காய்ந்து கெட்டுப்போய்விடுமே என்று கவலைப்படுகின்றனர். இதுபற்றி அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டால், ஒரு வேடிக்கையான கதை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கொரம்பு வேலை ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வேகம் வீட்டிற்கு வெட்டுங் கிணறு என்பதுபோலிருக்கிறது இந்தக் கொரம்பு வேலை.

“இதற்காக ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரங்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் கொரம்பு கட்டுவதால் பொது மக்களுக்குத் தேவையான வசதி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே ஆண்டுதோறும், மீண்டும் மீண்டும் செலவழித்துக் கொண்டிராமல் தட்டிநிறித் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் ஒரு நிரந்தரமான திட்டமிட்டு ஸ்திரமான கொரம்பு கட்டிப் பொதுமக்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது வரை, மேட்டூரைத் தண்ணீர், கட்டாயம் ஏப்ரல்மீ 30௨வரை கிடைக்க வகை செய்யவேண்டும். மார்ச்சு, ஏப்ரல், மே, மாதங்களில் அணையேற்றம் என்ற பெயரால் நடக்கும் ஊழல்களைப் பிறிதொரு நேரத்தில் பேச விரும்புகிறேன்.

“புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது இந்த இரண்டு வாய்க்கால்களின் தலைவில் இருந்தும் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போவதென்றால் இவ் வாய்க்கால்கள் பாயும் பிரதேசத்திலே தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்படுமே என்ற அச்சம் இருந்து வருகிறது.

“ஆகையால் அதைப் பாதிக்காமல் திட்டமமைத்து முசிரி தாலுக்கா புலிவலம், முசிரி பிரக்காக்களும், லால்குடி தாலுக்காவில் மண்ணச்ச நல்லூர் ஆகிய மூன்று பிரக்காக்களின் தென்பகுதியிலுள்ள பரந்த சுமார் ஒருலட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கும் பாசனவசதியேற்படும்வகையில், ஆற்றின் தலைப்பைத் தொட்டியத்திற்கு மேற்கில் அமைத்து, காவிரி தென்கரையில் கட்டளை வாய்க்கால் தலைப்பில் செய்திருப்பதுபோல் காவிரி நதியில் ஒரு தேக்கம் வைத்து, மண்ணச்சநல்லூர் பெருவளை வாய்க்கால் பாலத்திற்கு ஒரு மைல் வடக்கில் வாய்க்கால் ஒடும்படிசெய்து காதாரம் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யவேண்டுமென்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஆலோசித்துத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்காகவே இவ்வறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.”

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re FAILURE TO MAKE ALTERATIONS OF PLANS
 PERTAINING TO PULLAMBADI CHANNEL AND
 TO CONSTRUCT A PERMANENT KORAMBU IN THE CAUVERY
 AT THE HEAD OF AYYAN AND PERUVALAI CHANNELS

[9th March 1955]

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, the Ayyan and Peruvallai channels are two korambu channels irrigating about 18,100 acres and 20,400 acres, respectively in Lalgudi taluk. They have a common leading channel taking off about $1\frac{1}{2}$ miles above the upper anicut. At the lower end of the leading channel, the headsluices of the Ayyan channel are situated at the left and while the Coleroon north bank regulator is constructed across the remaining width just above the regulator, an upland drain known as the Ayyan joins the leading channel. The supply coming down the leading channel backs into the Ayyan and flows to Peruvallai channel through another short leading channel. The supply drawn by the leading channel in excess of its requirements flows back into the Cauvery through the gap between the southern end of the long island in the Aganda Cauvery above the Upper Anicut, separating the leading channel from the main river and another small island called Lock island between the Coleroon North Branch and the Coleroon South Branch. No difficulty is experienced when there is full supply in the river. When there is low supply a part of the flow into Korambu channel will get back into the Cauvery through the gap, and to prevent this, the gap used to be closed by korambu. Even with the korambu, there was leakage and to avoid this, a rough stone groyne has been constructed in 1953. The arrangement functions satisfactorily and pushes down adequate supplies to the Peruvallai and Ayyan channels. As all the local interested members are fully conversant with this arrangement, it is not clear what exactly is required.

“ The question of constructing a masonry groyne has been examined but not found advisable owing to technical difficulties.

“ There is thus neither failure nor negligence on the part of the Government in taking proper steps to distribute the available supply, as alleged.

“ The Pullambadi Canal Scheme investigated previously provided for a canal of about 54 miles length, almost parallel and close to the existing Peruvallai channel, with an ayacut of more than 20,000 acres all beyond the 25th mile, below the Nandiyar crossing, the first 25 miles having no new irrigation, owing to the nature of the country and economic aspects of the scheme.

“ All the areas referred to by the hon. Member except Pulivalam lie within the first 25 miles length of the canal. Pulivalam is about 8 miles away on the left side of the proposed canal, on which side no irrigation by flow is possible.

“ Owing to the limited supply in the Cauvery, the scheme was subsequently modified to provide for direct and indirect irrigation. However, in view of the apprehended difficulty in working the

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re FAILURE TO MAKE ALTERATIONS OF PLANS
 PERTAINING TO PULLAMBADI CHANNEL AND
 TO CONSTRUCT A PERMANENT KORAMBU IN THE CAUVERY
 AT THE HEAD OF AYYAN AND PERUVALAI CHANNELS

9th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

combined direct and indirect irrigation scheme, the feasibility of having only indirect irrigation under the canal, i.e., through tanks in the area to which supply will be made by the canal is being investigated by a special staff.

“ As the scheme has thus not been fully investigated, it cannot be stated that the Government have been negligent in the matter of providing irrigation facilities in the higher reaches of the proposed Pullambadi canal. The facilities will be provided if *technically feasible and economical*.”

III.—GOVERNMENT MOTIONS *RE*

(1) ELECTION OF FOURTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE
 ON ESTIMATES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

“ That with reference to rule 163 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fourteen members to be Members of the Committee on Estimates for the financial year 1955-56.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ That, with reference to rule 163 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Estimates for the financial year 1955-56.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Monday, the 14th March 1955, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Estimates should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

“ The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Monday, the 14th March 1955. I also fix 3 p.m. on Friday, the 18th March, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

“ If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fourteen, a poll will be taken on Monday, the 21st March 1955, between the hours of 10 a.m. and 2 p.m.”

[9th March 1955]

(2) ELECTION OF FOURTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

9-40
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—
‘ That, with reference to rule 171 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fourteen members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year 1955-56.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Monday, the 14th March 1955, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Public Accounts should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

“ The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Monday, the 14th March 1955. I also fix 3 p.m. on Friday, the 18th March 1955, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

“ If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fourteen, a poll will be taken on Monday, the 21st March 1955, between the hours of 10 a.m. and 2 p.m.”

(3) ELECTION OF FIFTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE ON PRIVILEGES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—
‘ That, with reference to rule 178 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fifteen members to be Members of the Committee on Privileges for the financial year 1955-56.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Monday, the 14th March 1955, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

“ The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Monday, the 14th March 1955. I also fix 3 p.m. on Friday, the 18th March 1955, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

ELECTION OF FIFTEEN MEMBERS TO THE COMMITTEE ON PRIVILEGES

[9th March 1955]

[Mr. Speaker]

“ If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, fifteen, a poll will be taken on Monday, the 21st March 1955, between the hours of 10 a.m. and 2 p.m.”

(4) ELECTION OF ELEVEN MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move—
‘ That, with reference to rule 214 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect eleven members to be Members of the House Committee for the financial year 1955-56.’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த மோஷனில் சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. டிமாண்ட் வருகிற சமயத்திலே பேசிக்கொள்ளலாம், இப்போது நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று தான் நினைத்தேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ ஏற்கனவே இந்த மாதிரி கமிட்டிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சபையிலுள்ள மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு சிறுசுருக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதனால் மற்ற அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை கூறமுடியும். உதாரணமாக, அங்கத்தினர்களின் போக்குவரத்திற்கு ரொக்கமாக பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு அளித்துள்ளதுபோல் பாஸ் வசதி செய்துகொடுத்தால், அது அங்கத்தினர்களுடைய வேலைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே இவைகளைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்த ஹவுஸின் கமிட்டியின் நடவடிக்கையையாவது சுருக்கமாக மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The various suggestions made by the Deputy Leader of the Opposition will be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Monday, the 14th March 1955, as the time within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

“ The nomination papers will be taken up for scrutiny at 4 p.m. on Monday, the 14th March 1955. I also fix 3 p.m. on Friday, the 18th March 1955, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

“ If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, eleven, a poll will be taken on Monday, the 21st March 1955, between the hours of 10 a.m. and 2 p.m.”

[9th March 1955]

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES—cont.

(2) DEMAND XIX—VETERINARY—cont.

MR. SPEAKER :—“ We have taken fifteen minutes out of the time allotted for the Demands under discussion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, we shall sit till 1-45 p.m. to-day instead of till 1-30 p.m. as usual.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection.”

9-45 * SRI VENUGOPALAKRISHNASWAMY :—“ கனம் சபாநாயகர்
a.m. அவர்களே ! இப்போது இந்தச் சபையின் முன்பு கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த விவசாய மான்யத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். நம்முடைய மாகாணமானது கைத்தொழில் இல்லாத ஒரு விவசாய மாகாணமாகும். விவசாயப் பொருள்களின் பற்றாக் குறையிலிருந்து இப்போது தான் நாம் சற்று போதுமான அளவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது துரதிருஷ்டவசமாக நிலப் பிரச்சினையினாலும், கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்ததாலும் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் ஒவ்வொரு வருஷமும் விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொரு அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிலும் குறுகிய கால கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் தாசில்தார்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடிய சென்டர்களுக்கு நேரிடையாகச்சென்று பணம் கொடுத்துத் தவிர்ப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நீண்டகாலத் தவணைகளில் சர்க்காரில் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதியதாக இல்லை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ 1947-முதல் 1950-வரையிலும் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை டிராக்டரால் உழவதற்கு ரூ. 5 என்று ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். இப்போது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 12-8-0 வீதம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 வீதம் குறைத்து டிராக்டரால் உழவதற்கு வசதி செய்யப்படவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இப்போது தாலுக்காவிற்கு ஒரு விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் வீதம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போதவில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று எப்படி விவசாயம் செய்யவேண்டும், எப்படி அதற்கு உரம் செய்யவேண்டும் என்பதை விளக்குவதோடு, சினிமாப் படங்கள் மூலம் பிரசாரம் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆனால் இப்போதுள்ள டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் நகரங்களிலே இருக்கிறார்களே தவிர, கிராமங்களுக்கே செல்வதில்லை யென்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தவிர, ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் ஒரு மாதிரிப் பண்ணை இருப்பது நல்லது. கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் அவைகளை நேரிலே பார்த்து அதைப்போல் பயிரிட வசதியாக இருக்குமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ உரம், உப்பு, மருந்து வகைகள் எல்லாம் இப்போது விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களில் கிடைப்பதில்லை. ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லப் படுகின்றது. வேண்டாத காலங்களில் ஸ்டாக் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இப்படியெல்லாம் வீணாவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தவிர அம்மாதிரியான உரம், உப்பு, மருந்துவகைகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு பாதி விலையில் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9th March 1955] [Sri Venugopalakrishnaswamy]

“ சங்கரன்கோயிலில் கீறி ஆறுபிரச்சனை இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. அதை சீக்கிரமாக அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது எடுத்துக் கொண்டு, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்க வசதிச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் சங்கரன்கோயில், கோவில்பட்டி ஆகிய தாலுக்காக்கள் மிகவும் பிற்பட்ட தாலுக்காக்கள் கைத் தொழில் வசதி எதுவும் கிடையாது. அதோடு சாலிவளம் காட்டில் சாலிவளம் என்ற ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது. அதைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அங்கு ஒரு மாதிரிப்பண்ணை ஏற்படுத்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பாஞ்சாலங் குறிச்சியை கட்டபொம்மன் ஆண்டு கொண்டுவந்தார். அதற்குப் பக்கத்தில் சாலிவளம் இருப்பதால், அதற்கு கட்டபொம்மன் என்ற பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த இடத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. SIVARAJ :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய, 9-50
மீன் இலாகாக்கள் சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் a.m. கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் பல புதிய முறைகளை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் அந்த முறைகளை எவ்வளவு தூரம் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். சினிமாப் படங்கள் மூலமாகவும், திருவிழாக் காலங்களில் பெரிய கிராமங்களுக்குச் சென்றும் நல்ல முறையில் இவ்விஷயமாகப் பிரசாரம் செய்யமுடியும். நமது நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளிடையே சினிமா பார்க்கும் வழக்கம் அதிகரித்திருப்பதால் சினிமாப் படங்கள் மூலம் பிரசாரம் செய்யும் முறையை சர்க்கார் கையாளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ மீன் இலாக்கா சம்பந்தமாக இன்னொரு விஷயம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் மூன்று கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. இப்பிரதேசங்களுக்கு அருகிலுள்ள கடல்களில் ஏராளமான மீன்களைப் பிடிக்க முடியும். இந்த இலாகா மிகவும் முன்னேற்றமான முறையில் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பது அந்த இலாக்காவின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. சென்ற வருஷம் இந்த இலாக்காவின் மூலம் 5 லக்ஷ ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற மீன் பிடிக்கும் மீனவர்கள்—அதாவது பரம்பரையாக மீன் பிடிப்பவர்கள்—இடைத்தட்டுக்காரர்களால் மிகவும் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். மரம், வலை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இடைத்தட்டுக்காரர்கள் மீனவர்களை மிகவும் சுரண்டுகிறார்கள். சில ரக வலைகள் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் விலையாகிறது. அதே மாதிரி மரத்தை வைத்துக்கொண்டு கட்டுமரம் கட்டுவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஆகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலியின் ஒரு பாகத்தில் இவ்வேலைகளைச் செய்துகொள்ளவேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் உழைப்புக்குத் தகுந்த வருமானம் கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் உள்ள மீனவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வலை, மரம் ஆகியவை செய்து சப்ளை செய்வதற்கும், மீன் பிடிப்பதற்கும், மார்க்கெட்க்கிற்கும் ஏற்பாடு செய்தால் கணிசமான அளவு இடைத்தட்டுக்காரர்களுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து மீனவர்கள் மீளமுடியும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ சுகாதார விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. காலரா, அம்மை போன்ற வியாதிகளால் மீனவர்கள் தான் பெரும்பாலும் ஒரு சீசனில் (season) பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்காக அவர்களுக்காகப் பிரத்தியேகமாக அவ்விடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Sivaraj]

[9th March 1955]

“அட்மினிஸ்டிரேஷன் ரிபார்ட்டில், போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தினால் மீனவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கெட்டுப்போவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். மீன்பிடிக்கும் இடங்களிலிருந்து ஜனங்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மீனக் கொண்டுவர நான்கு அல்லது ஐந்து மைல்கள் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. சரியான சாலை, பால வசதிகள் இல்லாததால் மீனவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். சில செண்டர்களில் மீன்சேனை 10, 15 மைல்கள் எடுத்துச் செல்வதற்கு பிரத்தியேகக் கார் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதேபோல், ரயில்களில் கொண்டு போக கோச் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். தற்போது ரெயில்களில் Air conditioned coaches இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளினால் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது என்பது தெரியவில்லை. கடற்கரைப் பிரதேசங்களிலிருந்து பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள இடங்களில் உள்ள ஜனங்களுக்கு துரிதமாகவும் fresh ஆகவும் மீன்களை சப்ளை செய்ய புதிய முறையில் கோச் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதால் மற்ற இடங்களுக்கு மீன்களைக் கொண்டுவர முடியாதோடு சேதத்தையும் தடுக்கமுடியும். ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையிலும் மீன் விநியோகம் செய்ய முடியும்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் கடல்களில் ஸ்பெஷல் வெரயிட்டி (variety) மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. கடலில் அதிக தூரம் சென்று பிடித்தால், நல்ல மீன்கள் கிடைக்கும். ஆதலால், அக்காலங்களில் ஸ்பெஷல் வெரயிட்டி (variety) மீன்கள் பிடிக்க மீனவர்களுக்கு மெஷின் போட்டுகள் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“தமிழ் நாட்டில் பெரும் பகுதியில் மீன் சாப்பிடும் பழக்கம் மக்களிடையே இருக்கிறது. எந்த எந்த ரக மீன்கள் சுகாதாரத்துக்கு உகந்தவை என்று பிரசாரம் செய்தால் மீன்களைப் பெரும் அளவுக்கு மக்கள் உணவாக எடுத்துக்கொள்ளச் சாதகமாக இருக்கும். இவ்வாறு செய்தால் செலவு அதிகமாகாமலும் சுகாதாரக் குறைவு ஏற்படாமலும் பார்த்துக் கொள்ளமுடியும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் குறைந்தது ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்களில் வயல்களில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த வயல்களில் குறிப்பிட்ட சில பீடு (breed) மீன்கள் விருத்தி செய்ய முடியும். பெரும்பாலும் விவசாயிகள் மீனை முக்கிய உணவாகக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள வயல்களில் குறிப்பிட்ட ரக மீன்களை உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக தஞ்சையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. அதில் எந்த அளவுக்கு வெற்றி கிடைத்தது என்பது தெரியாது. ஆனால் நான் சொல்கிற முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டால், வயல்களில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் இருப்பதால், குறிப்பிட்ட ரக மீன்களை அதிகமாக அவைகளில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகையால், அரசாங்கத்தார் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, இம்முறையை நடைமுறையில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய சம்பந்தமாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கோரப்படும் மான்யத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும் சமயத்தில், இவ்விவகாரவிற்கு தரப்படும் பணம் சரியாகச் செலவிடப்படுகின்றதா என்பதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன் எங்கள் பக்கத்திலிருந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் விவசாய இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

“பொதுவாக, இந்த இலாகாவானது ஜனங்களிடத்தில் முன்னேவிட அதிகமான தொடர்பு கொண்டு நல்ல முறையில் இயங்க ஆரம்பித்து இருக்கிறது என்றே நான் நினைக்கிறேன். பல வருஷங்களுக்கு முன்பு,

9th March 1955]

[Sri S. Jayarama Reddiar]

குறிப்பாக ஏழு, எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக, விவசாய இலாகா என்றால் அது அனுவசியமாக சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு இலாகா, அந்த இலாகாவிற்கும் விவசாயிகளுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை, வீணாகப் பணத்தை சர்க்கார் விரயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்துகொண்டு வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது விவசாய இலாகா என்று ஒன்று இருக்கிறது, அதை நாம் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் பெரும்பாலும் விவசாயிகளிடத்தில் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இது ஒரு முக்கியமான வரவேற்கத்தக்க விஷயம் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் விவசாயம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கும் காலத்தில் விவசாய நிலைமை என்னவாகுமோ என்ற கவலை இப்பொழுது நாட்டிலே உதித்துக்கொண்டு வருகிறது. விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும், விவசாயத்தில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர்ந்துகொண்டு வந்த காலத்தில், விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதின் காரணத்தினால் விவசாயி என்ன நிலையில் இருக்கப்போகின்றான் என்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விவசாயப் பொருட்களின் விலையைப் பற்றி பேசின காலத்தில், அதைப் பற்றி விவரம் தெரியாமலேயே அவசரப்பட்டுக் கொண்டு எதையும் சொல்ல வேண்டாமென்று எச்சரிக்கை செய்தார்கள். ஆனால், கஷ்டப்படுகிறவன் அவனவனுக்குத் தெரிந்த ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்வதில் ஒன்றும் நஷ்டமில்லையென்றே நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் நிபுணர்களில் ஒருவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவரிடம், ‘என்னய்யா, நீங்கள் நிபுணர்களாயிற்றே, நீங்கள் பட்டிக்காட்டில் இருக்கிறவர்களிடத்தில் போய்க் கேட்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே’ என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘நாங்கள் நிபுணர்களாயிருந்தாலும் பட்டிக்காட்டில் உள்ள சில சாதாரண மனிதர்கள் எங்களுக்குத் தெரியாத பல விஷயங்களைச் சொல்வார்கள்’ என்று என்னிடம் சொன்னார். அதே மாதிரியாக, நாங்கள் சொல்வதில் ஒரு சில அர்த்த புஷ்டியான விஷயங்கள் இருக்கக் கூடுமென்று நினைத்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்தில் விவசாயம் விருத்தி அடைந்ததற்கு விலைவாசிகள் அதிகமாக இருந்ததுதான் காரணம். விவசாய இலாகா எவ்வளவு உற்சாகம் காட்டினபோதிலும் கூட, சர்க்கார் எவ்வளவு உற்சாகம் காட்டின போதிலும் கூட, விவசாயத் தொழில் லாபகரமாக இருந்ததினால்தான் விவசாயிகள், கிணறுகள் வெட்டியும், பம்பு ஸெட்டுகள் அமைத்தும், விவசாய அபிவிருத்தியில் ஊக்கம் காட்டினார்கள். விவசாயம் லாபகரமான தொழில் என்ற எண்ணம் இப்பொழுது மாறி வருவதினால், சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கியோ அல்லது வேறு விதமாக முதலீடு செய்தால், அம்முதலைத் திருப்பித்தர முடியுமா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இச்சந்தேகத்தைப் போக்குவது சர்க்காருடைய கடமையாகும். முன்பு, வர்த்தகர்கள் அதிக லாபம் அடைந்த பொழுது, விவசாய வருமான வரி இல்லை என்ற காரணத்தினால், அந்த லாபத்தை பல இடங்களில் விவசாயத் துறையில் முதலீடு செய்து, அதன் மூலமும் லாபம் அடைந்தார்கள். அதிக ஆவலோடு விவசாயிகள் முதலீடு செய்து இருக்கிறார்கள் என சர்க்கார் கருதலாம். ஆனால், இந்நிலைமையை நீடிக்கச் செய்ய சர்க்கார் நன்றாக விசாரணை செய்து, அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக்களைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

“பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் மீது பேசுகையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் எவ்வகையான பாதுகாப்புகள் அளிக்க வேண்டுமென்று சவிஸ்தாரமாகப் பேசினார். அவருடைய யோசனைகளை அப்படியே யூனியன் நிதி மந்திரிக்கு அனுப்புவதாக நமது நிதி மந்திரி பதில் சொன்னார், நானும் ஒன்றிரண்டு யோசனைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

10
a.m.

[Sri S. Jayarama Reddiar] [9th March 1955]

“விவசாயப் பொருள்களின் எக்ஸ்போர்ட் கோட்டா எவ்வளவு என்பதை, விவசாயிகளிடம் இருந்து வியாபாரிகளின் கைகளுக்கு விளைபொருள்கள் போகுமுன் அறிவிப்பது நலமாக இருக்கும். இதனால் விலைவாசிகளின் மாறுதல்களால் ஏற்படக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகள் அடைவார்கள் என்பது உண்மையே அப்பிராயம். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யூனியன் மந்திரி சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது சொன்னேன், ஆனால் அவர் நமது தேசத்தில் வெவ்வேறு பாகங்களில் வெவ்வேறு சமயங்களில் உற்பத்தி ஏற்படுவதால் இந்தக் கோட்டாவை நான் சொல்லியபடி நிர்ணயிப்பது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னார். நமது தென்னாட்டில் எந்தெந்த சரக்குகள் அபரிமிதமாக விளைவன என்ன என்றால், அவைகள் பருத்தியும் நிலக்கடலையும் ஆகும். எக்ஸ்போர்ட் கோட்டா கொடுக்கின்ற காலத்தில், நிலக்கடலை மாரீக்கட்டுக்கு வருவதற்கு முன்னமேயே அறிவித்துவிட்டால் இன்னும் கொஞ்சம் உபயோககரமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பருத்தியும் இதே மாதிரிதான். பருத்தி விளைந்து மில்களுக்குப்போய் ரூராகமாறி விற்கப்படும்போது கிடைக்கும் லாபத்தைப்பார்த்தால் ஒரு கண்டிக்கு ரூ. 300 கிடைக்கிறது என்று மில்களின் பேலன்ஸ் ஷீட்டிலிருந்து தெரிகிறது. ஆகையால் உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கு எந்த முறைகளில் சலுகைகள் காட்டுமுடியும் என்று சர்க்கார் சிந்தித்து, விவசாயத்தை ஒரு லாபகரமான தொழிலாக நிருவவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இத்தொழிலில் மூலதனம் போடுவதற்குக்கூட சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு உதாரணமாக என் சொந்த அருபவத்தையே சொல்லலாம். நான் ஒரு பாரம் (Farm) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தேன். சுமார் 10 அல்லது 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவுசெய்து 6 சதவிகிதம் வட்டியாவது கிடைக்குமென்று பாரத்தை ஆரம்பித்தேன். விவசாய டைரக்டர் அவர்களும் அந்த பாரத்தை வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். வரவர, கணக்கிட்டுப்பார்க்கும்போது, கட்டுபடி ஆகுமா என்று சந்தேகிக்க இடமாகிவிட்டது. விவசாயம் இப்படியே போய்க்கொண்டு இருந்தால், சிறிது உற்சாகம் உள்ளவர்கள்கூட இதைக் கைவிடும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

“முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மிகவும் நல்ல முறையில் விவசாயம் வளர்ச்சி அடைந்துவந்து இருக்கிறது. வருங்காலத்திலும் இம்மாதிரியே வளர்ச்சி அடையவேண்டிய எதுகாணக்கூளை சர்க்கார் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நம்பிக்கையுடன் இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—"We have got 10 more minutes. I am going to distribute this between hon. Member Sri Koran and hon. Member Sri Veloo. Now, Mr. Koran may speak."

19-05
a.m. * SRI O. KORAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിപരിഷ്കാരത്തിന് പ്രശ്നങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപരമായി വിശകലനം ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഇതുവരെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭൂമിയിൽ വേലയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരായ കൃഷിക്കാരുടെ കടം ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഇനിയും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയിലധ്വംശത്തിന്റേപോലെ കൃഷിക്കാർക്കു ഇന്ന് തലക്ഷോഭം. ഹിന്ദു മതത്തിന്റേയും നല്ലവരുന്ന സന്യാസങ്ങൾ ഹിന്ദു അദ്ധ്യാപകന്മാർ, തക്കാടികൾക്കും അനുചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ കൃഷിയിറക്കേണ്ടുന്ന ഫലിതത്തിൽ, കൃഷിക്കാർക്കും കടം കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. തക്കാടികൾക്കും കിട്ടാൻ കൃഷിക്കാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും കൈകൂലിയും കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. വടകരും കൃഷിയില്ലാത്തവരും ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു വേരോട്ടത്തിലുള്ള ഒരു കൃഷിക്കാരാണ് 180 ക, കടം അനുവദിച്ചിട്ട് അതുപയോഗിച്ച് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ഒരു ഏജൻസിന് 10 ക, കൈകൂലി വേണമെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. കൈകൂലി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ പണം കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നിയമമാണ് പലയിടത്തുമുള്ളത്.”

“വിളവുവെമ്പലിനെപ്പറ്റി ഇന്ന് കൃഷിക്കാർക്ക് യാതൊരു വിവരവുമില്ല. ഒരു കൃഷി കഴിഞ്ഞാൽ, അടുത്ത കൃഷി എന്തായിരിക്കണം, എപ്പോഴു കൃഷിചെയ്യാലാണ് കൂടുതൽ ആദായമുണ്ടാവുക എന്നൊന്നും കൃഷിക്കാർക്ക് ശരിയായി വിവരമില്ല. ഏതെങ്കിലും

9th March 1955] [Sri O. Koran]

കൃഷികൾ ഏതെല്ലാം സമയങ്ങളിൽ എങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്ത് ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് കൃഷിവിദ്യാർത്ഥന്മാർ ഡയറക്ടറോട് കൂടി ക്ലാസ്സ് വേണ്ട ഉപദേശം നൽകേണ്ടതാണ്.

“വേദാന്തപക്ഷിയെപ്പോലെയാണ് മലബാറിലെ കൃഷിക്കർ മറ്റേയെ കാത്തിരിക്കുന്നത്. മഴ സമയത്തുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ കൃഷി അപ്പാടെ നശിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാലും വാരവും പാട്ടവും നിഷിതയും കുറയ്ക്കാതെ കൊടുക്കുൻ കൃഷിക്കാരൻ നില്പു സിന്തരാണ്. കൃഷി നശിച്ചുപോയാൽ നികുതി ഇളവു ചെയ്യുകാടുകാണമെന്ന് സാമ്പത്തിക ഗവണ്മെന്റിനു അറക്കില്ല. വിള നഷ്ടം വന്നാൽ കൃഷിക്കാരന്റെ അദ്ധ്വാനവും വിത്തും വളവും ഏല്പും നിഷിദ്ധമായിപ്പോയാലും നികുതിയും പാട്ടവും കുറയ്ക്കാതെ കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് വളരെ തെറ്റായ ഒരു കാല്പനയാണ്.

“ഇന്ത് ജാപ്പനീസ് സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള കൃഷിയാണ് ഗവണ്മെന്റ് നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വെക്ക കടത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരനെ ജാപ്പനീസ് സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള കൃഷി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള കഴിവ് എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞത് കൃഷിപരിഷ്കരണപ്രശ്നത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായി ഗവണ്മെന്റ് സമീപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്. കൃഷിക്കാരന്റെ കടം വെട്ടിച്ചുരുക്കി നല്ല നിലയിൽ കൃഷി നടത്തുന്നതിനുള്ള കഴിവും നല്ല വിത്തും വളവും അവനുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുവകരം കടത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കൃഷിക്കാരനോടു് ജാപ്പനീസ് മാതൃകയെപ്പറ്റി പ്ര.സംഗിച്ചതുകൊണ്ട് എന്തു ഫലം ?

“കൂടുതൽ നല്ല വിളവുണ്ടാകുന്ന തൃചികാർഷ് സമ്മാനങ്ങളെപ്പറ്റി തൃചികാർഷ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണം. ഇപ്പോൾ നെൽകൃഷിക്ക് സമ്മാനം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. മറ്റു കൃഷികൾക്കും കൂടുതൽ ഉദ്ദേശം കാണിക്കണമെന്ന് സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കണം. തിരുകൊച്ചിയിൽ വെട്ടുകുളി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റ് പലതും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. വലിയ കുലകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതായാണറിയുന്നത്. അതുപോലെ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷികൾക്കും സമ്മാനങ്ങളെപ്പറ്റിക്കേണം. വാഴ, ഏതാനി, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ കൃഷികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സമ്മാനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തൃചികാർഷ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.”

“മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ചാര്യത്തെപ്പറ്റി കൂടി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മലബാറിന്റെ പശ്ചിമതീരങ്ങളിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ് മത്സ്യവ്യവസായം. മത്സ്യവ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി വളരെമാത്രമേ മോശമാണ്. കമ്പയം ആറോട് കഴിഞ്ഞാൽ അവർ മീൻപിടിത്തക്കാർ സാധുമാണ്. അക്ഷരങ്ങളിൽ അവർ പട്ടിണിയാണ്. അവരുടെ പുരകർ ഓരോരുത്തർക്കും രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ഉപഹിക്കാൻ കഴിയും. മീൻപിടിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കാലങ്ങളിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുള്ള യാതൊരു മാർഗ്ഗം അവർക്കില്ല. യാതൊരു ഉപതൊഴിലുകളിലും ഏർപ്പെടാനുള്ള സൗകര്യം അവർക്കില്ല. അവർ പണമടപാടുകാരായ നൈകളോടുകൂടെ പിടിയിൽപ്പെട്ട് തെറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്.”

* SRI A. VELOO :—“ கனம் சபாநாயகரவர்களே, இந்தச் சபையின் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் விவசாய, கால்நடை, மீன் வளர்ப்பு இலாகாக்களின் மான்யங்களின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணைமீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த விவாதத்தின் போது, ‘விவசாயிகளுக்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்து இருந்தபோதிலும், குறைபாடுகளையே எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள்’ என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாகச் சில மெம்பர்கள் கூறினார்கள். சபைமுன் குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறுவது, அவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அல்லாது குறைகூறவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு சில குறைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Veloo]

[9th March 1955]

“தஞ்சை ஜில்லாதான் Ammonium sulphate உரம் உபயோகிப்பதில் முதன்மையானது என்பது சர்க்காருடைய அறிக்கையின் மூலமே நன்றாகத்தெரிகிறது. உரம் விநியோகிப்பதில் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஏழை அல்லது நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பது இல்லை. அதை வாங்குவதில் ஏகப்பட்டதகராறுகள் உண்டாகின்றன. அவர்கள் உரத்திற்காக மனுப்போட்டால், விவசாய ஆரம்பகாலத்தில் உரம் கிடைக்காமல், விவசாயம் முடிவு அடையும் காலத்தில் (அறுவடைகாலம்) தான் கிடைக்கின்றன. அதனால் சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டதுபோல் இச்சிறு விவசாயிகள் பணம் கொடுத்து வாங்கிய உரம் வீணாகப்போகாமல் உரத்தைக் கள்ளமார்க்கட்டில் விற்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் உரம் காலாகாலத்தில் கிடைக்குமாறு ஏற்பாடுசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கால்நடைப் பண்ணைகளைப் பற்றிக்கூற விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டின் செல்வங்களில் மாட்டுச் செல்வம்தான் மிக உயர்ந்தது. நல்ல மாடுகளை உற்பத்திச்செய்ய கானைகள் தாலுக்காவிற்கொன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கானைமாடுகள் பெரிய மிராசுதார்கள் இருக்கும் இடங்களில் வைத்து விடுகிறார்கள். மற்ற ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி இலவசமாக நல்ல கானைகள் இருப்பதே தெரிவதில்லை. விவசாயம் நன்றாக வளரவேண்டுமென்ற சர்க்காருடைய எண்ணமும் பூர்த்தி அடைகிறதில்லை. இவற்றை எல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மீன் வளர்ப்பு இலாகாவைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுவது என்னவென்றால், தரங்கம்பாடி, நாகப்பட்டினம் போன்ற கடற்கரைப் பிரதேசங்களிலுள்ள மீனவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்து, அவர்களுக்கு கோவார்ட்டுவுட்கு சோஸைடிகளை ஏற்படுத்தி வலைகள் முதலியன கொடுத்து உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மீன் வளர்ப்பு மூலமாக ஏராளமான செல்வம் நமது சர்க்காருக்கு வருகிறது. மீன் உணவில் ஒரு முக்கியபகுதி: நார்வே, ஸ்வீடன், ஹாலந்த் போன்ற அயல் நாடுகளில் மீனைப்பிடித்து, அதை ஒரு முக்யமான உணவுப் பொருளாக மாற்றி வியாபாரம் செய்து அதன்மூலம் பிறநாடுகளிலிருந்து தங்கள் நாட்டிற்குச் செல்வத்தைத் தருவித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தியா மிக நீண்ட கடற்கரையுள்ள நாடு. குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரம் மைலுக்குமேல் கடற்கரை பிரதேசம் இருக்கிறது. Deep-sea fishing, rural fisheries de onstration units தொழில்களை விருத்தி செய்வதற்கு அயல் நாடுகளிலிருந்து ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கும் எக்ஸ்பெர்ட்களைக் கொண்டுவந்து அதன்மூலம் மீன் வளர்ப்பு தொழிலை வளர்ச்சி அடையச் செய்வதற்கும் தக்க முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும்.

“கடைசியாக உத்யோகங்களைப் பொருத்தவரையில், விவசாய இலாகாவில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களையும், விவசாயம் தெரிந்தவர்களையும், விவசாயத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். மீன் இலாகாவிலும் அச்சமுகத்தினர்க்கே அதிக சலுகைகள் காட்டப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சிலவிஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயம் இந்நாட்டில் சிறப்புற்று விளங்குவதாக எல்லோரும் பேசிக் கொண்டுவருகிறார்கள். எல்லாத் தொழில்களுக்கும் வசதிகளும், பாதுகாப்பு களும் அளிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்தைப் பொருத்தவரையில் பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். பேச்சளவில் இச்சபைமுன் சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய செயலளவில் ஒன்றும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயம் மிகவும் முக்யமானதும், ஜீவாதாரமானதுமான தொழில். இது மிகவும் கருத்துடன் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு

[Sri M. Venugopala Gounder]

வேண்டிய உரத்தைக் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதே கிடையாது. இந்த சட்டசபை ஆரம்பித்தது முதல் இவ்விஷயம் இச்சபை முன் பல அங்கத்தினர்களால் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய திண்டிவனம் தாலுக்காவுக்கே உரம் கிடைக்காமல் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தந்தி கொடுத்து, 2,000 மூட்டை உரம் சப்ளை செய்ய அவர் உத்தரவு இட்டது, அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். காலாகாலத்தில் உரம் கிடைக்காமல் இருப்பது எப்படி இருக்கிறதென்றால், செத்த பிறகு பிணத்தை போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்வது போலத்தான் ஆகும். ஆகையால் முன்கூட்டியே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் எவ்வளவு உரம் தேவை என்று அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தபடியாக, இப்போதுள்ள டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபிஸ்கள் விவசாய ஆபிஸ்களாக இல்லாமல் வியாபார ஆபிஸ்களாக இருக்கின்றன. விவசாய டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் கிராமங்களுக்கு சென்று டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்ததாகவோ, அல்லது பிரசாரம் செய்ததாகவோ தெரியவில்லை. இவர்கள் வியாபாரம் செய்யும் உரம், விதை முதலிய பொருள்களை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு கொடுத்துவிட்டு டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களை விவசாய உற்பத்தியைப்பற்றி விளம்பரம் செய்வதற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“விவசாய டிபார்ட்மெண்டும் தக்காவி கடன் கொடுக்கிறார்கள். ரிவின்யூ டிபார்ட்மெண்டும் தக்காவி கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு வித கடன்களையும் ரிவின்யூ அதிகாரிகளே கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை.

“எங்கள் ஊரிலுள்ள ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் வருஷா வருஷம் ‘விவசாய தினம்’ கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இது ½ நாளுக்கேதான் கொண்டாடப்படுகிறது. இது முழு நாளாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தக் கொண்டாட்டத்தில், அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள், வியாபாரிகள் மட்டும் இன்றி உண்மையான விவசாயிகளும் கலந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். இந்த விவசாய தினத்தை எக்ஸிபிஷன் தினமாகமாற்றி ஒரு வாரம் வரை வைப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டும். அடுத்தபடியாக அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று எங்கள் தாலுக்கா கிளியனார் பிரிக்கா குஞ்சமங்கலம் எரியின் பக்கத்தில் நிலம் ஒதுக்கினார்கள். அதற்கென்று மூன்று லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கினார்கள். அப்படி ஒதுக்கியும் ரூபாயை செலவு செய்தும் விவசாயிகளுக்கு பலன் ஏற்படவில்லை. அங்குள்ள மரக்காணம் கழிவளி வழியாக தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. கழுவிவளி நிலத்தை சாகுபடிக்கு இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தை ஒதுக்கிக் கொடுக்காததால் அங்கு விவசாயம் நடைபெறவில்லை. தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகப்போகிறது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் மந்திரி அவர்கள் எங்கள் தாலுகாவில் கந்தாடு கிராமத்தில் ரேடியோ ஸ்டேஷன் ஒன்றை திறக்க வந்தபோது அங்குள்ள மீனவர்களுடைய நிலைமையை கவனிப்பதாக சொன்னார். இப்பொழுது அங்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் பெரிய வலைக்காரர்கள் சின்ன வலைக்காரர்களுக்கு அதிகமாக தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி மகஜர்களும் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மீனவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கு ரோடு வசதி கிடையாது. வேறு எந்த வசதியும் அங்கு கிடையாது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்கி அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Venugopala Gounder] [9th March 1955]

“எங்கள் தாலுகாவில் மீனவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் பள்ளிக்கூட வசதி கிடையாது. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நன்றாகக் கவனத்துடன் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“பாரஸ்ட் விஷயமாகச் சொல்லும்போது மரக்காணம் பிரிக்காவில் டவுனுக்குப் பக்கத்தில் காடுகள் இருப்பதால் அதில் ஆடு, மாடு, கால்நடைகளை மேய விடுவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாங்கள் கனம் மந்திரி அவர்களிடம் ஏற்கனவேயே சொல்லி இருக்கிறோம். திண்டிவனம், மரக்காணம் பக்கங்களில் அப்படி காடுகள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள காடுகளில் மாடுகளையும் ஆடுகளையும் இலவசமாக மேய விடுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டும். அப்படி மேய விடுவதற்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கூட அங்குள்ள மக்கள் மகஜர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் காடுகளில் இலவசமாக ஆடு மாடுகளை மேய விடுவதற்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்து கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Mr. Speaker, Sir, I am very happy to see the keen interest that has been evinced by several hon. Members here in these three important subjects. It is really appropriate that Agriculture, Veterinary and Fisheries are connected, one with the other, and discussed together. I have known our Malayalee friends used to call fish culture as விவசாயம். Therefore, some time has been saved by discussing these subjects together. The hon. Member, who moved the cut motion on the Demand for Agriculture and Fisheries, admitted that there had been increased production in the Tanjore district but he would give the credit for that to none but the rains. He would not give credit for it either to the Agriculture Department or to even the ryots. I do not grudge, Sir, all credit being given to rains. After all, we look to the sky, the agriculturist particularly looks to the sky, for rains and, therefore, I do not object to that. But rains sometimes fail us. I have no doubt the hon. Member does not believe in mere prayers for rains. Therefore, he suggested that we should explore the possibilities of producing artificial rain. I may tell him, Sir, that research has been going on in several parts of the world but still nowhere in the world has this research been finalised so that we can straightway adopt the results of such research when we want rains. We have to look out for other methods for protecting our crops and for stepping up our food production.

“The hon. Member who moved the cut motion said that only particular species of green manure were advocated by the Agriculture Department. But I may tell him that it is not so. But sesbania and certain other species are particularly advocated because of the value of those species. Experts no doubt differ. Behind me there is an hon. Member who has very much experience in agriculture and he would strongly differ as an expert. But I have heard several agriculturists, particularly in Tanjore district, giving a very good account of their experience on account of the wide use of sesbania. But the ryots are not precluded from using other

9th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

varieties of green manure which are effective for cultivation purposes. The department does not advocate the use of purely chemical manure by the ryots; it advocates the matching of chemical manure with green manure.

“Several complaints were made about the distribution of chemical manure. We had to get it only from the Sindhri Factory. We fixed a target for the several districts and we expected to get supply month after month according to the schedule that was fixed. But there was an unexpectedly large demand from the whole of India and the Sindhri Factory was not able to supply according to the target fixed. Therefore they arranged for some imports also. So there was difficulty in the ryots getting their requirements in time. I would like to tell the hon. Members from Tanjore district that the target fixed for that district was reached even last year in spite of the shortages. Hon. Members will appreciate that some kind of regulation or control is inevitable when there is shortage. But still I would like to tell hon. Members who have certain complaints against the method of distribution in their respective areas that I am myself thinking of revising the method of distribution and I do hope to evolve a formula which would give less room for complaints. This year we have asked for 110,000 tons of chemical manure for distribution in this State. I do hope that the Government of India are making arrangements for import sufficiently in advance this year and that we shall be able to get the supply in time.

“I am striving to the best of my ability—though I cannot give any specific hope—for a further reduction in the price of ammonium sulphate. Originally it was sold at Rs. 400, then it was sold at Rs. 350 and last year it was sold at Rs. 320. I do expect a fairly considerable reduction in the price of ammonium sulphate and I may tell the hon. Members that the Government of India also have been very sympathetically considering this question in the interests of the ryots.

“The hon. Member sitting behind me pointed out that there were certain difficulties in the distribution of oil engines and electric pumpsets by various departments. I shall look into that matter. Regarding the complaint that only big landlords are getting pumpsets I would like to point out that we have laid it down that only landholders holding not more than 15 acres of wet land or not more than 45 acres of dry land should be given under the hire purchase system. I entirely agree with the hon. Member that at least in the Community Project areas and the National Extension Service areas, the entire work of distribution must be done by the Agriculture Department. It is on that basis that the work is being organized and attended to.

“Several Members very rightly stressed the need for supplying pure seeds to the ryots. Pure seeds are very important for agricultural development. The Government are looking into it and they propose to supply to agriculturists 164 tons of improved seeds

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[9th March 1955]

during the coming year. But this quantity is hardly adequate to meet the requirements of all the ryots. So we look to enterprising and self-sacrificing ryots to offer their services. I am glad to say that several ryots come forward with their seed farms and they do great service by helping the Department to supply pure seeds to agriculturists.

“Hon. Members from Ramanathapuram particularly referred to the price factor in the matter of agricultural production. I have made a statement about this some time back. I may repeat that the Government are fully aware of the importance of this subject and I may tell the House that the Government of India also have been taking steps to check any steep fall in price by permitting export of rice from all ports, by purchasing coarse grains wherever prices fall below the economic level, by liberalising exports and by reducing export duties. Still this Government do feel the need for keeping a continuous watch on the price level. The other day the hon. Leader of the Opposition referred to a statement of mine that this Government proposed to appoint a committee and said that there was no need for a committee as the daily prices appeared in the Press. Mere reading the prices in the Press reports will not do. We have to see whether the prices go below the economic level and cause distress to the ryots. Therefore this Government have appointed a small *ad hoc* committee recently consisting of the Commissioner of Civil Supplies, Director of Agriculture, Director of Industries and Commerce, Registrar of Co-operative Societies and the Director of Statistics. The committee should meet weekly and review the prices. It has to see whether there is any steep fall in the price of any produce and whether it will cause distress to the producers, what additional credit facilities should be secured for the benefit of the ryots and so on.

“The other day the hon. Leader of the Opposition took exception to my statement that there are more purchasers than sellers of agricultural produce. I repeat and it cannot be denied that purchasers of agricultural produce are more than sellers. There are several small-scale cultivators. How many of them have any surplus produce for sale? When I mentioned that the same price should not be kept up, I meant the blackmarket price or the high price of 22 or 23 rupees per bag of paddy. I do not think even the Leader of the Opposition would maintain that the price should remain at that level. When the price goes below the economic level, Government step in. Again the hon. Leader of the Opposition took exception to my suggestion that, if production is stepped up, it will make up for the fall in price and for the extra expenditure on production. The leader of the Opposition sought to throw cold water on my suggestion that the ryots should step up production, saying that if production is stepped up, the prices will fall.

10-30 a.m. Sir, Government are fully aware of all these situations. What I meant to say was that production in any case must be stepped up and if, at any time, the prices fall, the Government would step in and purchase, so as to check the steep fall in the prices.

9th March 1955]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

“I am very seriously thinking whether we should not examine and take steps through the Agricultural Department to regulate agricultural crops, taking into account the soil, irrigation facilities, the requirements in the country and all those things. I am proposing to try that as an experiment in certain areas.

“There were criticisms about results of researches not reaching the ryots. Government are quite anxious about it. The hon. Member who spoke last said, ‘it must not be half-day Farmers’ Day, but it must be Whole Day’. I welcome that suggestion. For research to reach the farmers, the Farmers’ Day is essential. I am told and I have also seen a large number of agriculturists participating in this function. Apart from that, I have been taking steps to see that Demonstrators get into closer contact with the ryots; they should tour at least 20 days in a month. Apart from that, I am thinking of a proposal to have a separate attractive District Agricultural Exhibition, at least once a year in one of the important rural centres in the districts during a great fair where crowds would be normally attracted. The idea of that exhibition is to make it as much attractive and instructive as possible.

“Regarding the Fisheries, Government are fully aware of those factors referred to by hon. Members, that it is one of the foremost protective foods and that it should be made available to meet the requirements of our people. We are taking the Technical Assistance programme of the Food and Agricultural Organization in respect of inland and deep sea fishing. We are not minimising the question of amelioration of the fishermen who are such a hard-working people, producing a nutritious food for the large bulk of our people. I shall also see that these fishes first reach the local people before they are put in vans and sent to distant places.

“Sir, about the Animal Husbandry Department, the policy of the Government is to provide as many breeding bulls as possible for improving our cattle wealth. Our cattle wealth is poor now. Government have got a number of Livestock Farms of their own. Government have schemes for keeping approved breeding bulls for upgrading the local stock, schemes for milch stock distribution, the All-India Key Village Schemes which are left to private individuals; our artificial insemination scheme is appreciated by local people; there is the salvage scheme for the purpose of saving dry cows. We have been taking all these steps and we do need the co-operation and appreciation of the ryots. Sir, I do appreciate the suggestion of hon. Members that not only our people should be enabled to have good breeds of bulls, but that they should have good breed of cows also. It is my fervent endeavour—it shall be my fervent endeavour, my anxiety and concern—that every peasant in the village should own a cow which should yield milk and that that milk should go to the poor children in poor families.

“Milk is a nutritious food. Hon. Members must understand that I am not minimising the importance of eggs and fishes. All that must go to feed the poor children. I do not want all the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th March 1955]

people having poultry should have all the eggs for themselves, but they may sell them away to outside people and get money. Whether it is egg or fish, I want at least a part of it must go for the benefit of the poor children. I want that particularly about milk. Milk consumption is very very low in our country. Even in countries where per capita consumption of milk is very high—take for instance France—hon. Members would have seen that the Government have been taking special steps to have milk consumed by the children of workers in industrial areas.

“ It is my idea that we should start a new drive, a new initiative with the co-operation of all the hon. Members and with the co-operation of the public as also with the co-operation of the several institutions to see that whatever the difficulties of the poor families, they must manage to save something of their earnings for the purpose of giving some milk to their children. With a view to initiate this drive, I propose to have a day observed as ‘ Drink Milk Day ’ and I have chosen the coming Tamil New Year's Day, the 14th of April, as the day to be celebrated as such. It is not merely the celebration aspect of it which is important, but I hope—and that is the idea—to initiate a vigorous drive for getting particularly the children of poor people take some little milk which is the most nutritious food. I am proposing that day be celebrated like this.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிரம்மப்புரங்களிலும் தொழில்சாலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கும் பிராந்தியங்களிலும் பாவின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி எவ்வழிகளில் பிசாரம் செய்யப்படும். மேலும் எப்படி அதை விநியோகம் செய்வார்கள்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I was just coming to that. I propose to do that with the co-operation and co-ordination of the various departments, namely, the Animal Husbandry Department, the Nutrition Department, the Health Department, the Endowments Department. In the Endowments Department, there are a number of temples; at least on that day donations of milk could be got from people, that could be offered as ‘ Neivedyam ’ to the deity and then distributed to poor children. There are the co-operative milk supply unions, and they are already doing that. Then there are social service institutions which are distributing milk powder in urban areas. Several of the institutions will come forward to do the same work in villages. I want people in the villages to get donations of milk at least on that day and distribute to the children, thereby rousing the consciousness of the people to the importance of milk drinking. There are the elementary schools and they could be utilized for distributing milk to children and it is in that way this drive is to be carried out. In the industrial areas, I want managements and particularly the workers' unions to help us and the hon. Member who raised that question may arrange this. Let them all co-operate with us in making that day a success. Let them all arrange to get some milk and then distribute it to workers' children. Let

[9th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

them do it on the New Year's Day. Milk is highly necessary from the point of view of nutrition for the children, particularly the undernourished children. I do seek the co-operation of hon. Members in this House to get this day celebrated, not as a mere show, but in the most effective way in order that it may be taken up as a regular feature in the various institutions for the benefit of poor children.

“ With these few words, I do hope that hon. Members who moved the cut motions, would withdraw them, particularly the hon. Member who moved the cut motion on the Veterinary Demand, but who did not speak a word about Veterinary. He was so immersed in agricultural development. I hope he will not have any objection to withdraw his cut motion.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Before I decide to withdraw the cut motion, I should refer to the last portion of the Hon. Minister's speech. It is an attractive scheme to have a day for distribution of milk to poor children, but he did not say a word as to how to distribute; we are not content if one day alone is observed; it must be a permanent feature, particularly where poor children are concerned. He did not say as to who should pay and how he proposes to meet the cost. I should like to learn all this from the Hon. Minister.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do look to donations from those who can afford. I have information that several private enterprising cattle farms have surplus milk and they do not believe in selling any milk. They say they are more interested in the cows and they would give the milk to poor children. There are philanthropists. Like that, this Day would be celebrated by getting donations, and contributions.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ In view of the proper appreciation of the points raised by hon. Members and in view of the earnest assurance given by the Hon. Minister, I beg to withdraw my cut motion.”

With the permission of the House, the cut motion was withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,90,11,200.’ ”

The motion was carried and the grant was made.

MR. SPEAKER :—“ Next is Veterinary Demand. Mr. Ramalingam's cut motion.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I do not press my motion, Sir.”

With the permission of the House, the cut motion was withdrawn.

[9th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That under Demand XIX—Veterinary—Government be granted a sum not exceeding Rs. 45,44,800.' "

The motion was carried and the grant was made.

MR. SPEAKER :—" Next item is ' Demand XVI—Medical '.
The Hon. Minister for Health will now move the Medical Demand."

(3) DEMAND XVI—MEDICAL.

10-40 a.m. THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding rupees 3,15,99,800 under Demand XVI—Medical.'

" Medical education.—Medical colleges and the attached hospitals occupy a pivotal position in the whole scheme of curative and preventive services. On the quality and number of medical and health personnel trained at these institutions depends the efficiency and adequacy of medical relief and health work. The WHO/USC team of medical scientists who spent about a month in Madras some time back, have expressed their appreciation of the progress made here in medical education and practice and they have made valuable suggestions in their report for raising still further the standard of medical and surgical work done here."

MR. SPEAKER :—" We have only three hours for the two Demands. So, I would like to know from the Hon. Minister whether his speech is a long one or a short one? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is only a short one, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then the Hon. Minister may continue his speech."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" With the opening of a new medical college at Madurai last year, the number of seats available in our three Government Medical Colleges has increased to 295. In addition to this, 42 students of this State have been given admission this year to the Kasturba Medical College at Manipal in South Kanara.

" Hospital facilities.—The conversion into wards of the quarters vacated by the nurses at the General Hospital, the construction of a new building for the R.S.R.M. Lying-in-Hospital and other additional buildings at the Stanley Hospital will be providing more adequate and better accommodation in the two teaching hospitals in our City. Budget provision has been made for increasing bed-strength, employing additional staff and providing extensions and improvements in respect of some more hospitals. The Part II Schemes provide for the establishment of blood-transfusion service in the District Headquarters Hospitals at Cuddalore and Ramanathapuram and for the purchase of Deep X-ray sets for the Headquarters Hospitals at Madurai and Tanjore.

9th March 1955]

[Sri A. B. Shetty]

" Steps to improve quality of medical practice.—With a view to keep our medical officers up to date and improve the efficiency of their work, short-term courses for training batches of medical officers in Anaesthesia, Radiology, Surgery and Pathology, have been started this year at the Madras General Hospital and the Stanley Hospital. The revised scheme of refresher courses inaugurated last year is being continued to be carried on this year at five different District Headquarters Hospitals. A new quarterly Medical Bulletin is being published and distributed to all medical officers.

" Tuberculosis.—More facilities are being given for tuberculosis treatment by increasing the bed-strength in our Government institutions and giving grants towards capital and maintenance expenditure to the sanatoria run by private agencies. A Thoracic Surgical Training Centre has been started at the Sanatorium at Tambaram.

" Leprosy.—The Government of India have taken over this year our Leprosy Sanatorium at Tirumani and the Children's Clinic at Saidapet for developing them into a Central Leprosy Teaching and Research Institute. With the assistance offered by the Government of India, the Madras Government have sanctioned the establishment of a Study and Treatment Centre at Tirukkoyilur in South Arcot district and two subsidiary centres at Gandhigram and Vettavalam in Madurai and North Arcot districts respectively. Sulphone therapy has been ordered to be given in all our leprosy clinics and batches of medical officers and health assistants are being given short courses of training in leprosy work.

" Drug Inspectors.—The number of Drug Inspectors is being increased from 6 to 13 so that there may be more adequate inspection and supervision over the manufacture and sale of drugs.

" Primary Health Centres.—In addition to the 16 primary Health Centres established in previous years 10 Health Centres have so far been started in Community Project areas and 5 more are proposed to be started in the Blocks inaugurated in October 1953. Government of India are offering assistance for opening 8 Health Centres in National Extension Service areas. Additional assistance is expected for starting more centres.

" The Employees' State Insurance Scheme.—The inauguration of this scheme at Coimbatore in January for providing free medical treatment to 40,000 workers in about 100 factories may be said to mark the first stage of a new era of social security for industrial employees. The scheme will be extended to other industrial areas in due course.

" The College and Hospital of Indigenous Medicine.—The steps taken for the construction of new buildings, the setting up of laboratories, the revision of the curriculum and the introduction of one year's compulsory course of house surgery, have contributed in a great measure to the progress and the popularity of this institution. The teaching staff of modern medicine at this College will

[Sri A. B. Shetty] [9th March 1955]

be absorbed in the Madras Medical Service. Additional avenues of employment have been available to those who pass out of this College."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,15,99,800 under Demand XVI—Medical.' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Mr. Speaker, I move—

' That the allotment of Rs. 3,15,99,800 under Demand XVI—Medical be reduced by Rs. 100.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 3,15,99,800 under Demand XVI—Medical be reduced by Rs. 100.' "

(4) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI A. B. SHETTY—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,30,500 under Demand XVII—Public Health.'

" The low standard of health and the vast amount of sickness prevailing among our people makes it difficult to cope with the increasing demand for more hospitals and larger supply of medicines. The more logical approach would be to shift the emphasis from curative to preventive measures and spend the available funds in a larger measure on schemes which will help to maintain and promote public health.

" *Malaria Control.*—Among the preventive measures undertaken by this State, the anti-malarial work done by the Public Health Department may be said to be its most outstanding achievement. The Madras State is implementing the National Malaria Control Programme sponsored by the Government of India. In addition to the two control units taken up in June 1953 to cover a population of two millions, a third control unit to cover a population of one million in certain urban areas has been obtained in the current year. We have asked for half a unit more for 1955-56 to extend operations to certain isolated pockets which have been left out. The end of the First Five-Year Plan will find this State in the happy position of having brought all the malarious areas under control.

" *B.C.G. Vaccination.*—The introduction of the B.C.G. vaccination on a mass scale in this State is another preventive measure of great importance. The work which began in November last year has been finished in the cities of Coimbatore, Kozhikode and Mangalore and their belt areas. It is now being taken up in Salem. All the district headquarters stations will be covered this year and afterwards each district will be taken in turn to cover the other urban and rural areas in two more stages.

[Sri A. B. Shetty] 9th March 1955]

" *Family planning.*—Sanction has been accorded to the opening of a research centre at the Women and Children's Hospital, Egmore, and the starting of eight clinics in the City and mofussil hospitals. The Government of India will give financial assistance for this purpose.

" *Urban and rural water-supply.*—The Planning Commission have given No. 1 priority to safe drinking water supplies in the health programme for this country. The budget speech of the Finance Minister has made mention of the funds allotted by the State Government and the grants and loans expected from the Government of India for the provision of protected water-supply in the urban and rural areas. The additional engineering staff that is required for the quick execution of these works within the prescribed time has been sanctioned. The Second Five-Year Plan will, doubtless, make ample provision for a large water supply, drainage and sanitation programme and this will reduce the commonly prevalent diseases due to contaminated water, polluted soil and infection from insects and flies. It will also create an environment conducive to decent standards of living.

" *Health Personnel.*—The efficiency of a Health Department depends, to a large extent, upon its ability to recruit and employ an adequate number of suitably trained personnel. The work of the Health Officers is more difficult and less attractive than that of the officers of the Medical Department. Recruitment to the post of Health Officers, Class II, has been disappointing. It has, therefore, been decided to unify, with effect from next year, the two classes of Health Officers as in the case of Civil Assistant Surgeons. The Orientation Training Course started at Poonamallee in February last year with the aid of the Ford Foundation has, so far trained six batches of medical and health personnel who are to work in Community Project areas. A scheme of refresher courses for Health Officers has recently been conducted at three centres, namely, Madras, Tanjore and Coimbatore.

" *The Crux of the problem.*—The problems of poverty, malnutrition, ignorance and disease are interrelated. The plans undertaken for large scale economic development and educational progress are expected to raise living standards and also contribute to the improvement of public health in some measure. We are only at the beginning of a long and challenging endeavour. It will take a long time to achieve substantial results."

MR. SPEAKER :—" The motion moved—

' That Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,30,500 under Demand XVII—Public Health.' "

SRI A. RATNAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.—

' That the allotment of Rs. 1,33,30,500 under Demand XVII—
Public Health be reduced by 100 rupees.' "

[9th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ The motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 1,33,30,500 under Demand XVII—Public Health be reduced by 100 rupees.’ ”

The Demand and the cut motion are before the House for discussion. I fix a time-limit of 10 minutes for each Member who wants to speak on this Demand. The Hon. the Minister for Health will commence his reply at 1-15 p.m. and close at 1-45 p.m.”

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணயை பிரேரேபித்து பொதுவாக; சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்சமயம் பொதுவாக எல்லா மக்களும் ஆஸ்பத்திரிகளின் தேவையை நாடி ஆஸ்பிடல் காண்ஷன்ஸ் ஆகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக பிற்போக்கான நிலைமையிலுள்ள இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சத்துள்ள உணவு பொருள்கள் மக்களுக்கு தக்கபடி கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்களுக்கு சுகாதார வசதி குறைந்து நோயாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படி நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் பொதுவாக எல்லோருக்கும் தெரியும். குறிப்பாக மக்களுடைய நிலையை உணர்ந்து அரசாங்கம் தங்களுடைய கடமைகளை செய்யவில்லை என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஜனங்களுக்கு மருத்துவ சுகாதார வசதியைப்போதிய அளவு செய்து கொடுக்கவில்லை. சென்ற வருஷம் ஒதுக்கிய தொகைக்கு குறிப்பிடத்தக்கவகையில் அதிகப்படியாக இந்த வருஷம் ஒதுக்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மக்கள் தனிப்பட்ட முறையில் தங்களுடைய மருத்துவ சுகாதார வசதிகளை செய்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் செலவிலிருந்து செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய குறிக்கோள். அதைப்பற்றி கவனிக்கும்போது அரசாங்கம் அதற்குத் தக்கபடி பணத்தை ஒதுக்கவில்லை.

“ கிராமப்புரங்களில் பல இடங்களில் குறிப்பாக லோகல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸ், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் முதலியவைகள் நடைபெற்று வரும் இடங்களில் கிராம மக்கள் ஆஸ்பத்திரியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து பல இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் அநேகம் தடவை கேட்டும்சுட சர்க்கார் அங்கு இன்னும் ஆஸ்பத்திரிகளை திறப்பதற்கு முன்வரவில்லை. அப்படி ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்பட்டு தயாராக இருந்தாலும் அங்கு டாக்டர்களை நியமிக்க முடியாத நிலைமையிலும் அரசாங்கம் இருக்கிறது.

“ டாக்டர்கள் படிப்பு கால விஷயம் பொறுத்த வரையிலும் பல வருஷங்களாக டாக்டர்களுக்குள் சர்ச்சை நடந்துகொண்டுவருகிறது. நாலேந்து வருஷம் படித்துவிட்டு பட்டம் பெருவதை விட்டு ஏற்கெனவே இருந்தபடி குறைந்த கால அளவில் எல்.ஐ.எம். எல்.எம்.பி., முதலிய படிப்பையும் மீண்டும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன்படி அதிகப்படியாக டாக்டர்களை உற்பத்திசெய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதில் அபிப்பிராய பேதமும் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அங்கு நிபுணர்களை அனுப்ப முடியாவிட்டாலும் ஓரளவு வைத்திய உதவி அளிக்கத் தெரிந்தவர்களையாவது அனுப்பவேண்டும் என்று பலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இது வரையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ பத்திரிகையைப் பார்த்தேன்; அதில் ஒருவர் எழுதியிருந்தார். அதாவது இந்தியாவுக்கு இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியாக குறைந்தது இரண்டு லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் டாக்டர்கள் தேவை என்றும் அப்படி இருந்தால்தான் இப்பொழுதுள்ள தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும் என்றும் எழுதியிருந்தார். இந்தியா முழுவதிலும் வருஷத்திற்கு ஆயிரம் டாக்டர்கள் உற்பத்திசெய்யப்படுகிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் டாக்டர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் என்றும் அதைப்

[9th March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

போலவே ஒரு வருஷத்தில் ஆயிரம் டாக்டர்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள் என்றும் அதனால் நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது என்றும் அதனால் இரண்டிற்கும் சரியாகப்போய்விடுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் 100 ஆண்டுகள் சென்றாலும்கூட நம்முடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதில் என்ன என்றும் தெரியவில்லை.

“ ஆகவே இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை உணர்ந்து மக்கள் அதிகப்படியான டாக்டர்கள் தேவை என்றுகூறும் காலத்தில் மீண்டும் இந்த எல்.எம்.பி., எல்.ஐ.எம். போன்ற படிப்பை ஆரம்பிப்பதற்கு புனரா லோசனை செய்து அதை மீண்டும் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு அடிப்படை அறிவு இருந்தாலும்கூட. நிபுணர்களை அனுப்பவேண்டியது இல்லை. நிபுணர்களாக இருந்தால் அவர்களை தலைமை நகரங்களில் வைத்துக்கொள்ளலாம். சென்னையிலுள்ள தலைமை நிலையத்திலோ, ஜில்லா தலை நகரிலோ அவர்களை அமர்த்திக்கொள்ளலாம். அங்கு வந்து கிராமவாசிகள் நிபுணர்களை கலந்துகொள்ளலாம். இதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ இரண்டாவதாக மருத்துவத் துறையிலும் சுகாதாரத் துறையிலும் செய்யப்படும் செலவுகளெல்லாம் தலைநகர நிலையத்தில்தான் பெரும் அளவு செலவழிக்கப்படுகிறது. இதை என் போன்றவர்கள் பலமுறை யும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். தலைநகர நிலையத்திற்கு என்று ரூ. 82,58,700 செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கிராமப் புரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும், ஜில்லா ‘ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்’ ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் செலவு செய்வது ரூ. 1,42,13,200. ஆகவே ஏறக்குறைய செலவினங்களில் 5-ல் 2 பகுதி தலைமை நிலையத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கே செலவிடப்படுகிறது. சென்னையிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகளுக்காக மட்டும் ரூ. 30,41,300 செலவு செய்கிறார்கள். மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கெல்லாம் மருந்துக்காக செலவு செய்யப்படுவது ரூ. 43,08,400. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், கிராமப் புரங்களை சர்க்கார் எவ்வாறு மற்ற துறைகளில் உதாசீனம் செய்கிறார்களோ, அதே முறையில் மருத்துவத் துறையிலும் உதாசீனம் செய்கிறார்கள். கிராம மக்களிடமிருந்தே மிகுதியான வரிப்பணத்தை வசூல் செய்து செலவு செய்யும் அரசாங்கம், கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிப்பதில் பாரபட்சம் காட்டுகிறது என்று புலனாகிறது. சாதாரண வியாதியை தீர்ப்பதற்குத் கூட அங்கே வசதியில்லாத நிலையில், கிராம மக்கள் பக்கத்திலுள்ள ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சென்னையிலே உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் பல நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிவை சாதாரண சிறிய நோய்களுக்காக பாழ் படுத்தாமல், வெளியே இருந்து வரும் பெரிய (serious) கேஸ்களையும், மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளில் தீர்க்க முடியாத நோய்களையும் கவனிப்பதில் அவர்களுடைய அறிவை உபயோகிக்க வெண்டுமென்று பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

“ கிராமப் புரங்களிலே ஆஸ்பத்திரிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. நகரத்திலே வாழும் மக்களுக்கு 1,360 பேருக்கு ஒரு டாக்டர் வீதம் இருக்கிறார்கள் என்றும், கிராமப் புரங்களிலே 20,000 பேர்களுக்கு ஒரு டாக்டர் கூட இல்லையென்று நேரிலும், பத்திரிகை வாயிலாகவும் பலர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

“ கிராமப் புரங்களிலுள்ள படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு, சுகாதார முறைகளைப்பற்றி தெரியாதவர்களுக்கு, சுகாதாரத்தைக் போதிக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. கிராமப் புரங்களில் மருத்துவ வசதியை அதிகமாகச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

“ மேலும் மேலும் ஆஸ்பத்திரிகள் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, சர்க்கார் ஏற்கனவே இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிகளையும் மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேல் சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் பொது விவாதத்தின்போது பதிலளிக்கையில், கனம் மந்திரி அவர்கள் 73 ஆஸ்பத்திரிகளை மூடிவிட்டதாகத் தெரிவித்தார்கள். இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிகள்

11
a.m.

[Sri M. P. Subramanyam] [9th March 1955]

போதவில்லையென்று சொல்லும்பொழுது, அவைகளையும் மூடி விட்டால் அரசாங்கம் எந்த வகையில் மக்களின் மருத்துவ விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று புரியவில்லை. சென்ற ஆண்டில் பல ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. அதற்கு முந்தின ஆண்டிலும் அப்படியே தான். சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டு வருகின்றனவேயொழிய, புதிதாகத் திறக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

“கிராமப்புரங்களிலே ‘Village Vaidya’ பரீட்சை பாஸ் பண்ணினவர்களை டாக்டர்களாகப் போடுகிறார்கள். ஹோமியோபதி முறையை பின்பற்றும் டாக்டர்களாக யிருந்தாலும் சரி, யூனனி முறையைப் பின்பற்றும் டாக்டர்களானாலும் சரி, எந்தத் துறையில் அவர்களுக்கு அனுபவமிருக்கிறதோ அந்தத் துறையிலேயே அவர்கள் பயிற்சியை வைத்துக் கொள்வது தான் சிறந்தது. கும்பகோணம் போய், மூன்று மாதம் அங்கே தங்கி விட்டு, ‘ஹோமியோபதி’ டிப்ளமா வாங்கிக்கொண்டு, கழுத்தில் ‘ஸ்டெதால்கோப்பை’ மாட்டிக்கொண்டு வரும் டாக்டர்கள் எல்லா வியாதிகளுக்கும் ‘பென்சிலினை’ உபயோகிக்கிறார்கள். யூனனி, ஆயுர்வேத முறைகள் சிறந்தது அல்ல என்று நான் கூறவில்லை. எந்தத் துறையிலே அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அனுபவமும் இருக்கிறதோ, அந்தத் துறையிலே அல்லவது வேறு துறையிலே தொழிலைப் பார்ப்பது சரியல்ல என்று கூறுகிறேன்.

“கிராமப்புரங்களிலே உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு அரசாங்கம் மருந்துகள் கொடுக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாகயிருக்கிறது. 10,000 அல்லது 20,000 ஜனத் தொகை உள்ள பெரிய பஞ்சாயத்துகளுக்கு மருந்துக்காக ரூ. 2,000 அல்லது ரூ. 3,000 கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் போது மருந்துகள் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலே பாதிக்கு மேல் போக்குவரத்துச் செலவுக்காக (transit charges) செலவு செய்யப் படுகிறது என்று கூறினார்கள். ரூ. 3,000 மருந்துகளுக்காக அரசாங்கம் ஒதுக்கினால், ரூ. 1,500-க்குக் கூட மருந்துகள் போய்ச் சேரவில்லை; கிராமப்புரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு உயர்ந்த ரக மருந்துகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பெரிய பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு 100 ‘பெனிஸிலின்’ டியூபுகள், கூட அனுப்பப்படுவதில்லை நோயாளி ஏழையாக யிருந்தாலும், பணக்காரராக யிருந்தாலும் நோயைத் தீர்ப்பதற்குவேண்டிய மருந்துகள் ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கவேண்டும். நோயாளிகள் பணம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக உயர்ந்த ரக மருந்துகளை கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்வது தவறு ஆகவே கிராமப்புரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு இப்போது கொடுத்து வரும் தொகையை பல மடங்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமப்புரங்களிலுள்ள டாக்டர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளிலிருக்கும் மருந்துகளை நோயாளிகளுக்குச் சரியான முறையில் விநியோகிப்பதில்லை. மருந்துகளை வீட்டிற்குக் கொண்டு போய் வீட்டிலேயே சொந்த ‘டிஸ்பென்சரி’ வைத்துக்கொண்டு, அவைகளை சொந்தத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், சர்க்காரால், நடத்தப்படும் ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ‘practice’ செய்யக்கூடாது என்று நிபந்தனை விதிக்கவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member has got two more minutes.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“Should not I as the mover of the cut motion be given some more time?”

11-05 MR. SPEAKER :—“So many Members want to speak and a.m. I cannot allow any more time. It is better that the hon. Member resumes his seat even now.”

[9th March 1955] [Mr. Speaker]

“Dr. U. Krishna Rao will now speak.”

* DR. U. KRISHNA RAO :—“Mr. Speaker, Sir, I am glad that the Hon. Minister for Public Health has outlined in his introductory speech the steps that the Government are taking for medical relief and medical education. There is no denying the fact that the number of doctors available in the State is much less than what the State requires. The obvious method of eliminating this shortage is either by increasing the number of medical colleges or by admitting more number of students in the existing medical colleges. Starting of more medical colleges may be an impossibility. Starting and maintenance of a medical college may require crores of rupees. I am aware of the financial difficulties of the Government. The next best method is to enable more students to pass out of the existing medical colleges. One method of doing this is by the adoption of the shift system. But the University and other authorities seem to be against this method on the ground that the number of teachers is small and that the number of students to be handled by each teacher will become large. In this connection I would like to refer to an observation made by a professor at a public meeting a few days ago at which the Hon. Minister for Public Health was also present. Three distinguished professors of the Madras University went round Europe and America and the lecturer who was one of them said that he found in the course of his tour that there were 1,000 students in every class in the medical colleges of France. (An hon. Member : ‘1,500.’) I stand corrected—950 students in every class in the medical colleges in Italy and 800 students in every class in the medical colleges in West Germany. Though this comes into clash with the recognised theory that no class should have more than one hundred students, yet those countries found this necessary, as medical relief was quite inadequate there. They said that the disease was serious and therefore the remedy should be drastic. I would like to point out to the Hon. Minister that the disease is as bad in our country as elsewhere and therefore he should think of the drastic remedy suggested by the lecturer from his experience abroad. If France, Rome and West Germany can admit more than 800 students in every class, why should we also not do it? I know the Universities will object to this. There was a time when I myself objected to it and carried on propaganda in the medical journals and the Press that this lowering of standards was not desirable. But that was a time when we had to compare our Medical Graduates with the Medical Graduates of the other countries of the Commonwealth. We did not want our Graduates to have an inferiority complex or to be treated in a step-motherly fashion. But those days are gone. Now that we are in an independent country, we should attend to the needs of our country first and treat comparison with the standards prevailing in other countries as of secondary importance. In America and England, there are as many applicants as there are seats and perhaps a little more. But in our country the number of applicants is ten times the number of seats available. So I think the Hon. Minister should think of the remedy suggested. If the Universities do not agree, as I am sure

[Dr. U. Krishna Rao] [9th March 1955]

they will not, it is open to the Government to say that the Government's duty of providing medical relief to citizens is more important and revise the present policy in consultation with their advisers. I am saying this for this reason. In the first three years of the First Five-Year Plan, there has been increase in the number of medical colleges in our State by three. The number of doctors that are now produced is only three thousand per year. I think this number is absolutely inadequate and therefore there is an imperative need for the Hon. Minister to think in terms of some drastic remedy for this very dangerous disease.

11-10
a.m.

"Sir, so far as admissions to medical colleges are concerned, the Hon. Minister is aware that in all other countries, applications are considered and selection is made on the basis of merit. But of course, students are interviewed, their aptitude for the profession, their personality and other things are taken into consideration. Well, if the student is found unsuitable at the end of one year, he is turned out. There is no further danger. But if the student is found fit, then of course, he is allowed to go through the entire course. Examiners in other countries try to find out what the students know, but what they do in our country is to find out what the student does not know. That is the fundamental difference and I think we must request the Government to pay very serious heed to this very needful suggestion. I am not sure that it is practicable; I am not sure that it is acceptable, but I am sure it is worth considering.

"Another point the learned lecturer made out was that in all those countries, the period of medical education was not 5 years or 5½ years as in our country, but only 3 or 3½ years. The pre-clinical period is reduced from two years to six months. What I studied of Anatomy and Physiology, was of little use to me in practice. More than the pre-clinical period, what matters more is pre-clinical period which consists of medicine, surgery and midwifery. This will be for full three years. The doctors turned out will not be therefore inferior on that score. I am suggesting something new, something that will rouse the thought of medical men. I request the Hon. Minister to have it examined.

"Then regarding the existing doctors. Why are they not going to rural areas? Speaking as a doctor, I know they are not willing to go to rural areas, because they are not paid adequately. The other day, the Public Health Minister of Bengal was speaking at a function in Madras and he said that they have solved the problem to a very great extent. He said that medical men will be coming forward if they are paid a 100 or 150 rupees more which attracts them and enables them to have a decent living in the villages.

"Then the Hon. Minister referred to the new Medical College at Udipi. I had the privilege of visiting the College at Udipi and on this occasion I wish to pay my tribute to the excellent manner in which this college is run. The Clinical, the Anatomy and Physiology sections are well-staffed and well-equipped; they have a

9th March 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

beautiful library. The Professors are as good as any in the State. The Government are spending nearly Rs. 12 thousands to train medical students: What is happening to them? Because the remuneration paid to our doctors is poor, many of the doctors go abroad or go outside the State. Many of our medical graduates are employed in Hyderabad and other foreign countries with the result that we have got no medical men.

"In the Kasturba Medical College, the students themselves pay for their education. I therefore say, that there can be no objection; provided the standards are all right, and there is no reason why anybody should not be willing to pay Rs. 3,000 to learn medicine, and there is no objection to a man paying for his education.

"I would in this connection also appeal to the Hon. Minister to support the College at Vellore. Though run by the Christian Medical Association it is doing some of the finest surgical and medical work not only in India but in the whole world. They are in need of a certain amount of help and that can be rendered.

"I appreciate and congratulate the Hon. Minister on the work with regard to B.C.G., Anti-Malarial work and Leprosy, and his stress on Family Planning. Because, it is only by family planning a solution to many of our difficulties could be found.

"Lastly, I want to bring to the notice of the Hon. Minister again as a medical man, the discrimination made between medical men in Government service and medical men in Local Boards and Municipalities. An agitation has been carried on that they should be put on the same level as Government servants. I would request that local bodies should be permitted to pay their medical officers more, provided their financial condition is all right. I personally do not see why local boards and municipalities who can afford to pay their doctors well, should not be allowed to do so.

"With these few words, I congratulate the Hon. Minister on his very excellent administration. The Hon. Minister is a good Minister, and though not a doctor himself, we call him a doctor-minister. I support his demand."

SRI K. T. RAJU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு வேண்டுகோள். மூன்று கோடி மக்களின் சுகாதாரத்தைப் பாதிக்கும் இந்த விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்காக இருக்கிறார்கள். நான் மட்டுமே மூன்று மணி நேரம் பேசவேன். அகவே இன்னும் கொஞ்சம் அதிக நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால், இரவிலேயும் கூட்டத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்."

MR. SPEAKER :—"சட்டசபையின் 'business' ஐப்பற்றி முடிவு செய்ய 'Business Advisory Committee' என்று ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டுதான் விவாதத்திற்கு 3 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. கட்சித்தலைவர்கள் 10 மணி நேரம் விவாதம் வேண்டுமென்று சொன்னாலும் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. உங்கள் கட்சித் தலைவரையும் கலந்தே இந்தமாதிரி முடிவு செய்யப்பட்டது."

[9th March 1955]

V.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, with your kind permission, I wish to submit a petition . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Please pass that on here and then please continue your speech.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, with your kind permission I wish to submit a petition before this Honourable House on behalf of the Madras Government Hospital Workers' Union representing the 11 hospitals in the City and also signed by 1,211 employees out of the 2,000 employees working in the various hospitals in the City of Madras. Sir, I may be permitted to detail briefly the points contained in the petition. The main point is regarding the salary increase.”

(A petition was given to the Joint Secretary.)

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, in the rules relating to presentation of petitions in the Assembly, it is stated that it must not propose an expenditure of public moneys—I am referring to rule 217 (e). But the hon. Member says that the petition is for increasing the salaries of the staff in this department.”

MR. SPEAKER :—“ Please read rule 219.”

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—cont.

(4) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH AND

(3) DEMAND XVI—MEDICAL—cont.

* SRI K. P. GOPALAN :—“ I am only detailing with the requests contained in the petition. The basic salary of a scavenger is Rs. 15; the men nursing orderlies get Rs. 19. The request in the petition is that the Government should see that an allround increment in the salary of hospital employees should be made. It also refers to making the employees as permanent employees instead of temporary staff under contingent charges; that uniforms of the employees should be given promptly and also weekly holidays should be given; grant of gratuity, provident fund benefits, free education to children. I request the Hon. Minister to kindly take these into consideration and see that the conditions of these employees are bettered. I also expect the Hon. Minister to give a reply to this, as the employees are waiting to hear his reply.”

11-20

a.m.

* SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ വൈദ്യസഹായത്തിനുള്ള ഏല്പാടുകളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ഒരു സന്ദർഭം ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരുപ്രകാരത്തിലും മനുഷ്യൻ രോഗങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തി നേടാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണ് ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായി കഴിവില്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് സൗജന്യമായി വൈദ്യസഹായം നൽകുകയെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകിച്ചും ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും വഹിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന വൈദ്യസഹായങ്ങൾ ഇന്ന് കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ജനസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യനിലവാരവും കണക്കാക്കുമ്പോൾ ബഡ്ജറ്റിൽ വൈദ്യസഹായത്തിന് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള തുക തീരെ അപര്യാപ്തമാണ്.”

[9th March 1955] [Sri C. Kunhirama Kurup]

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ മലബാറിൽ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടികൾ തീരെ അതൃപ്തികരമാണ്. ധാരാളം പണം ചെലവാക്കാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ അത്രയും ചെലവായി ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. സാമ്പത്തികമായി അധഃപതിച്ച വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതെന്നു ഗവണ്മെന്റ് അവകാശപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. കോഴിക്കോടു ഫെഡറേഷൻ ആസ്സൂരിയുടെ ഉപകരണങ്ങളും മരുന്നുകളും മറ്റും സർജ്ജിക്കുമാർക്കും തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണെന്നുള്ളതു വസ്തുത. ഈ അസംസ്കൃതിയിൽ പല പ്രാദേശിക ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽനിന്നും ക്യാൻസർ രോഗത്തിന് ചികിത്സിക്കാൻ ഇന്ന് മദ്രാസിൽ വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദ്രാസ് ആസ്സൂരിയിലുള്ള ക്യാൻസർ വിഭാഗത്തിലെ ഡോക്ടർമാർ പറയുന്നതു ക്യാൻസർ രോഗികളിൽ 75 ശതമാനവും മലബാറിൽനിന്നു വരുന്നവരാണെന്നാണ്. ഒരു ചിറപ്പം ക്യാൻസർ വിഭാഗത്തിലെ ഒരു ഡോക്ടർ മാത്രം സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു മലബാറിൽ ഇത്രയധികം ക്യാൻസർ രോഗികളുള്ള സ്ഥിതിക്കു അവിടെ ഒരു ക്യാൻസർ വിഭാഗം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നാണ്. ഒരു രണ്ടു മൂന്നു ലക്ഷം ഉറപ്പിക ചെലവാക്കിയാൽ കോഴിക്കോടു ഫെഡറേഷൻ ആസ്സൂരിയിൽ ഒരു ക്യാൻസർ വിഭാഗം തുറക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഗവണ്മെന്റ് അതിന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ മലബാറിലെ അധികമുള്ളവർക്കും വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതു ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാലകൾ മുഖേനയാണ്. പക്ഷെ നല്ല ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാലകളും വേണ്ടപോലെ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്മാരും നാട്ടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമില്ല. വടക്കേ മലബാറിൽ ചിറപ്പിൽ താലൂക്കിൽ പത്തു കൊല്ലംമുമ്പ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മധ്യവ ആയുർവ്വേദ ചോട്ടേജ് ആൻഡ് ഫാർമസി എന്ന ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ട്. വൈദ്യന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു വടക്കേ മലബാറിലുള്ള ഒരു ഒരു സ്ഥാപനം ഇതാണ്. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മലയാള ആയുർവ്വേദിക് സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ് അത്. അവിടെ അഞ്ചു കൊല്ലത്തെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു സർട്ടിഫിക്കറ്റു് വാങ്ങുന്ന വൈദ്യന്മാർക്ക് ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ സ്ഥാപനത്തിന്നു പ്രോത്സാഹനകരമായവിധം എന്തെങ്കിലും ധനസഹായം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ലഭിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ഈ വർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ 1,200 ക. ഒരു ആവശ്യനഗ്നന്റായി അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. ഇറാജിയായിട്ടാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിന്നു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ഏറ്റെടുപ്പും സഹായം ലഭിക്കുന്നതു്. ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ഉദാരമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു ആ സ്ഥാപനത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ പരിയാരത്തു ഒരു ടി. ബി സാനിറ്റോറിയമുണ്ട്. അതിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മലബാറിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ആളുകൾ പല പ്രാദേശിക നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് അതിന്നുവേണ്ട നടപടികളൊന്നും എടുത്തുകൊണ്ടിട്ടില്ല. അതിന്നും ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടത്ര ധനസഹായം ചെയ്യണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ ലോകൽ ഫണ്ടു ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ നില വളരെ ശോചനീയമാണ്. പേരിന്നു ചില സഹായങ്ങളിൽ ചില ആസ്സൂരികളുണ്ടെന്നല്ലാതെ, അവിടെ ഡോക്ടർമാർ കാണുകയില്ല, മരുന്നും കാണുകയില്ല. നാട്ടിൽ എവിടെയുള്ള ലോകൽ ഫണ്ടു ഡിസ്ട്രിബ്യൂഷൻ കളുടെ സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. താലൂക്കു ഫെഡറേഷൻ ആസ്സൂരികൾ ഏറ്റെടുക്കുകയെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയമാണ്. കുറേയനാളു താലൂക്കു ചെ വടക്കു ആസ്സൂരി ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ ആസ്സൂരിയിൽ ഒരു ഏഴപ്പ് പണിയുന്നതിന്നു വേണ്ടി നാട്ടുകാർ അവരുടെ ഓഹരി പണം പിരിച്ചു ഗവണ്മെന്റിനെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്റെ പണം നടത്തുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊരു നടപടികളും എടുത്തുകൊണ്ടിട്ടില്ല. വടക്കു ഫെഡറേഷൻ ആസ്സൂരി വിപണിപ്പിച്ചു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ കുറേയനാളു താലൂക്കിലെ ആളുകൾ മൊത്തത്തിൽ വിഷമ് കേണ്ടിവരും. കൊയിലാണ്ടി ആസ്സൂരിയിൽ മരുന്നും മറ്റും സാധ്യമായിട്ടുള്ളതെങ്കിലും വിചാരകളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കൊയി

[Sri C. Kunhirama Kurup] [9th March 1955]

ലാണ്ടി ആസ്ത്രേലിയയിൽനിന്നു ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു വൈദ്യസഹായവും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അതിശയോക്തിയല്ല. ഈ ആസ്ത്രേലിയ ആപശ്ചമ്യമുള്ള മരുന്നും അറു വലിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മലബാറിലെ വൈദ്യസഹായസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെണ്ടു തുടങ്ങിയതിനാലായി ചെമ്പുതടത്തു രണ്ടു കമ്മ്യൂണിറ്റികൾ. ഒന്നാമതു കോഴിക്കോടു ഹെൽത്ത് കോർപ്പറേഷൻ ആസ്ത്രേലിയ വിപുലപ്പെടുത്തി കൂടുതൽ സാമഗ്രികളും മരുന്നും മരുന്നുകളും ഉണ്ടാക്കുക; രണ്ടാമതു മലബാറിലെ അശുഖരോഗികൾക്കും ആയുർവ്വേദസംസ്കൃതികൾക്കും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കുക. ശരിയായ പരീക്ഷണം സാധിച്ചു ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ നഷ്ടം ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതിയെ അനുസരിച്ചു നടത്തണം. അങ്ങനെ ആയുർവ്വേദകലാപര സമ്പ്രദായത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ആയുർവ്വേദകലാപരസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക—ഇതൊക്കെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിലെ വൈദ്യസഹായസൗകര്യങ്ങളിലൂടെയും എന്ന ആപശ്ചമ്യം കാരണത്താൽ വരാഹരോഗവും. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയെന്നെങ്കിൽ മലബാറിലെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൈദ്യസഹായപദ്ധതിയെ അപ്രമാണപ്പെടുത്തുകയും ജനങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യാവുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്നു അഭിമാനം കാണുവാൻ സാധിക്കും.

* SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Mr. Deputy Speaker, I rise to oppose the Cut Motion. I am glad to note that the Government are taking note of the real needs of the people, and tackling the leprosy problem and other such problems. I must, however, point out that the allotment made by the Government in this regard is very meagre. There may be an increase in the incidence of some disease and there may be some decrease in the incidence of some other diseases. But, whatever it is, in a large number of cases, people have borne the diseases patiently in the past. All these people are now coming forward to get treatment. As the treatment in this era is really very good, there is a lot of rush of such cases to the hospitals for getting treatment. So, I request the Government to allot more funds and pay greater attention to this matter.

11-30
a.m.

“ Then, coming to medical aid, there is a lot of difference between the rural dispensaries and the Government hospitals existing near the district headquarters and round about. I cannot understand why the same L.M.P.'s and the M.B.B.S.'s should be paid different salaries when they work here. I should say that this grievance should be at once redressed. Then, there is another point which I want to stress with regard to doctors coming out of the College of Indigenous Medicine. Every year a number of such doctors are turned out and there is great clamour that they should be treated just as other doctors. There is some inferiority complex about these people and I hope they will be treated on the same footing as other doctors. This grievance, I need not point out, has been much talked of for some time now and reference has been made in this House also to it.

“ Coming to rural dispensaries, the local boards that run them are not at all maintaining them properly for want of funds. Meanwhile, so many new schemes are started—for example, the mobile medical unit which is supposed to be doing very good work in the rural parts. In my humble opinion, though such schemes do some good, they are only dissipating the funds that are provided for the

[9th March 1955] [Sri M. R. Ramachandran]

dispensaries or the Medical Department. I would like the Government to examine this question and see whether more funds cannot be diverted to the existing dispensaries either by way of supply of medicines or better-paid doctors, which the local boards are not able to afford now.

“ Another problem that comes to my mind at this stage is the creation of the Social Welfare Board. This Board is supposed to cater to the needs of the people and also provide some lively activity to the womenfolk. I ask: Why not the funds of this Board be diverted to the District Boards or Municipalities which can usefully employ women with the help of such funds in dispensaries. I think the non-official element which is now associated with this body should realise that if the Board is to function successfully, it can do so only as part of the District Board or the Municipality and not as a separate entity by itself.

“ As regards rural water-supply, Sir, I would like to point out that it is far from satisfactory. No doubt, there is a lot of promise made about provision for this. I come from a place—Chingleput town—which is just thirty-five miles from the Madras City. I know what water scarcity is. I know why water is not available and I have myself seen how people take water by turns from 1 of the clock in the night to 4 or 5 of the clock in the morning all by turns assigned to them. The hours of supply to each street are marked out for each street. These difficulties could easily be rectified if a little more attention is paid to this problem and a little extra grant is made. You will find then that people will bless the Government for providing this.

“ Coming nearer to the Madras City, which I believe gives the largest revenue to the Government, I find that the interests of the City are neglected very much. First and foremost, I would like to refer to the problem of public convenience. Everywhere there is a public convenience put up by the Corporation of Madras. And I find even in this Budget a sum of two lakhs of rupees is provided for constructing new public conveniences. But if you look at the condition in which these public conveniences are kept, it will create a feeling of disgust. We cannot enter them and if we enter, we cannot but come out with the impression that the Corporation is very negligent in the matter of maintenance of these public conveniences. I have seen some public conveniences in other parts of the country, especially in Bombay. There, they are not so bad as they are here. They have adopted some device to see that the foul smell emanating from such public conveniences is removed then and there. I see no reason why the Corporation of Madras should not also devise similar ways of removing the foul odour from our public conveniences.

“ Next, Sir, the slums and the poor people's tenements are kept in a very bad condition. These people ought to be taught how to use the tenements. We have got health and assistant health officers drawing good salaries. They are expected to inspect their

[Sri M. R. Ramachandran] [9th March 1955]

ranges at least for half a day daily. I think they are not inspecting their ranges properly. If they pay any surprise visit to these tenements, they will bear out my view on this matter.

"I next come to another problem which is assuming large proportions in the City of Madras. I refer to the problem of the pavement dwellers. So many questions have been put in this House on this problem. They have become a permanent feature of life in the City. The pavement dweller near Kothawalechavadi is eagerly sought for matrimonial purposes because he is considered to be more prosperous. That is how a poor man from Rayapuram comes to this place for this purpose. They gather at such places for business purposes and they are put to all kinds of improper use. The pavements ought to be kept in a decent condition which is not the case now. Then, Sir, with regard to the Corporation Fruit Market, which sometimes I enter for my own personal purposes, I find that all sorts of markets are huddled together. Especially, one cannot gain access into the flower market and pass across to the bus stand behind. The market is kept in an insanitary state. All kinds of people live round about and inside the market. This is so in a city which is praised by outsiders so much for its cleanliness.

"Then, Sir, there is another point. Hot months are fast approaching. Most of the poor people are lying on the roads in the night. The road is the only place where they meet, discuss personal matters and ventilate their feelings on matters concerning them. I need not tell the House in detail how these people live. I have personally seen how these people are sleeping under the hot sun on the tarred roads. The roads are very bad. All sorts of nuisances are caused on the road side and even in the middle of the roads. They eat their food on the road. What has the Health Department of the Corporation done to improve the condition of the roads and also the pavements? They are really in a miserable condition.

"Now, Sir, I come to another important problem which has already been thrashed out in so many ways—by way of interpellation and otherwise. I am referring to the problem of city beggars. The city beggars are there in a large number. I know the steps taken by the Corporation to put them all in a home and provide able-bodied people with a means of livelihood. Probably taking advantage of the measures undertaken by the Corporation, many persons take to begging and become a nuisance in the City. Sir, these are problems which affect the common man and it is essential that the common man should be protected. His life should be safeguarded and his health protected. I request the Government to pay adequate attention to these important problems."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I hope that the Hon. the Minister for Health will kindly excuse me when I say that the Budget and the statement that he has made under the two heads 'Medical' and 'Public Health' are very disappointing. The provision for both totals 4,49,30,300 rupees. This provision is very inadequate. We are

[9th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

now at the end of the First Five-Year Plan and we have acquired some experience in working schemes of development. I would like to ask the Hon. the Minister whether he has gone into the proceedings of the Assembly of last year and also into the various representations made by us, the humble representatives of the poor people? I am sorry to say that those representations were not looked into and this can be proved by facts and figures. As the time ^{11 40 a.m.} given to me is very little, I cannot explain my point fully by quoting facts and figures. Last time the Hon. Minister for Public Health said on the floor of this House that in the Kozhikode Hospital, women and children were packed like sardines. One reason for this is that the women in Malabar are comparatively enlightened and have no prejudice against going to the hospital. Another reason is that there are no facilities for treatment in the taluk headquarters or in any other place. Therefore a large number of patients go to the district hospital where the accommodation is quite inadequate. It is very disappointing to note that no provision has been made for improvements to the Headquarters Hospital and the Women and Children Hospital at Kozhikode even now.

"During the discussion of the last year's budget, Members of the Opposition and the Members on the Government side requested that more maternity centres should be opened. But they were not opened. I am very glad that the Hon. Minister in his introductory speech says that ignorance and disease are inter-related. I quite agree with that statement. I would have been very very happy if the action of the Government also is inter-related with the speeches they make. Why do I say this? According to the figures furnished by the Government in the last year's budget, the provision for prevention of epidemic diseases caused by food scarcity was Rs. 40,800. But this year the allotment is reduced to Rs. 40,300. Even now epidemic diseases are on the increase and the Government and the experts admit that this is due to food scarcity. The reduction in the allotment shows that the Government have not taken the realities into consideration. The allotment for publicity and health education last year was Rs. 75,800. Is it because the Government realize that ignorance and disease are inter-related that they have reduced the allotment this year? This reduction in the allotment shows that the Government do not realize the importance of publicity and education in health matters. In Malabar the literacy percentage is fairly high. Even therein, there is a superstition that if in Koothparamba or in any other place any rabbit bite happens, there will be no trouble on that account if the bitten people pay two panams, which comes to about seven annas, to the temple at Irungal near Badagara. This deep-rooted superstition is there. That is why I say that people have to be educated in health matters.

"The death-rate of mothers during the time of delivery is on the increase so far as my constituency is concerned, and I gave facts and figures last year. But no provision has been made in respect of that matter. I quite understand the difficulty of the Government in that there is shortage of nurses. But there are traditional midwives of certain communities in any district. Training in

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [9th March 1955]

midwifery is given by the mother to the daughter and by the mother-in-law to the daughter-in-law. I know that that training is not scientific. But if these women are given proper training, their services can be utilized and that will be a great benefit to the country.

“When people collect donations for the provision of hospital facilities and medical facilities, the Government do not give them sufficient encouragement. The public of Badagara have collected and deposited in a bank a substantial amount in the hope that the Government will raise the Badagara hospital to the status of a first-class hospital. But that is not attended to. The public of Cannanore have approached the Government with several representations for the installation of an X-ray plant in the Cannanore hospital and that also is not attended to. The prayer of Malayalees for a Cancer Ward in Kozhikode hospital has not been granted so far.

“In Malabar, even in municipal towns and major panchayats like Baliapatam and Ponnani, there is filariasis or elephantiasis or both. It is a pity to see beautiful and good girls are suffering from elephantiasis. Their legs are so huge that any human being will feel sorry for them. This is due to the people's drinking impure water. The provision of protected water-supply is a very essential and imperative need and this should be attended to immediately.

“The encouragement given to indigenous systems of medicine is not at all adequate. For the training of vaidyas under the Village Vaidya Scheme, a meagre sum of Rs. 4,300 was allotted last year. This year the allotment is reduced to Rs. 3,600. This reduction is in the allotment for the grant of stipends to the trainees. When poor trainees come for training, they should be given adequate stipends and all encouragement.

“I would like to draw the sympathetic attention of the Hon. Minister for Health to the prevalence of a peculiar eye disease in Irukkoor Firka. 60 to 70 per cent of the people in Bilathur are affected by this disease. The Hon. Minister was kind enough to send the Director of Medical Services to conduct an enquiry. A report has been submitted to the Government. But no substantial remedial step has yet been taken. I request the Hon. Minister to organize immediately an eye relief camp there to relieve the suffering of the people and also to take adequate preventive measures.

“I hope the Government will give due consideration to these suggestions.”

* SRI P. SELVARAJ :—“Mr. Deputy Speaker, rising to justify the policy of the Government, I propose to point out some errors of omission and commission in the administration as such.

“Health being a very important subject and being a nation building activity, it is but natural that our Government which is wedded to the creation of a Welfare State, has allotted Rs. 3 crores and odd. Sir, ‘Health brings Wealth’ is an old adage. It has universal application through all times. Naturally, our State has devoted much money and energy towards the creation of a wealthy and a healthy State. But over-population stands in the way.

[Sri P. Selvaraj] 9th March 1955]

“In this connexion, I would like to bring to the notice of the Government that according to statistics, population is growing high and one author has said that between the night time and the early morning we find that 18,000 more children are born in this world; if that be the case, and as survival rate is also high, this increase of population brings a heavy demand on the State. There is a sort of race going on between food production and population growth. We are told that we have achieved surplus in food production. With the accelerated food production, we also see that there is scarcity of food, a statement that appears paradoxical. But when it is studied deeply and analysed closely, we will see there is some truth in it. The fact is that there is a race between food production and population growth and as such the total production of food is not adequate to meet the demand. The Government have in a way understood the situation and that is why they have introduced Family Planning, but much attention has not been paid to this. There are some clinics only in District headquarters. It should be started in every Government Maternity Home and overpopulation checked. This geometrical progression of children should be checked at least for the sake of the nation. A maximum of six children should be fixed.

“Our Government have also been devoting great attention to eradicating Malaria and other epidemic diseases. Foreign experts and foreign correspondents had paid glorious tributes to our work; for cholera and other epidemic diseases are curbed immediately by the efficient health staff.

“Coming to the curative side, I should like to point out some errors of omission and commission. It was the policy of the Government to nationalise or to bring under the control of the Government the taluk headquarters hospitals. Many hospitals also have been so brought under the control of the Government, but very recently, i.e., a few days back, the Minister for Health in replying to a question in this House, said that the policy of the Government was not to nationalise taluk headquarters hospitals this year. This is very discouraging. For in the local fund hospitals in taluk headquarters medicines are not available and if patients complain to the doctors, they ask them to complain to the Government. These defects should be rectified and the taluk headquarters hospitals should come under Government control; it would save the prestige and name of the Government.

“In this connexion, I would like to point out that in our district, Tirunelveli, there are two taluk headquarters hospitals which are not brought under the control of the Government. One is in Kovilpatti taluk and the other is in Srivaikuntam taluk. I am afraid that in the matter of supply of medicines there is a great lacuna. Doctors indent medicines economically knowing that Government would not grant a large variety of medicines. But even then only one-fourth of the quantity indented for is supplied and that too not in time. The supply is delayed for the reason either that there is no stock or that medicines are not available. Being a Government Medical Store, all the medicines should be stocked and supplied. After

[Sri P. Selvaraj]

[9th March 1955]

some months, the doctors are told that the medicines are not available and hence the doctors are handicapped very much; they are not able to satisfy the patients and therefore complaints crop up. Therefore instructions must be issued to the Government Medical Store to keep in stock at least very essential medicines in large quantities.

"In the matter of treatment also, the general complaint is that Government hospital doctors are charging the patients, in some cases at least. If Government hospitals are to secure a good name they must curb down this malpractice.

"Then regarding Sanatoria for eradicating T.B., these are started in many districts. In the district of Tirunelveli, there is a sanatorium to be started. There also the people are collecting money for building the hospital. But if the Government could come to the help, they could accelerate the work of the hospital and the hospital can be put to good use in a short time.

"With these words, I support the Demand."

SRI A. RATNAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! சுகாதார இலாகாவைப்பற்றிக் கூறவேண்டுமானால் சுகாதார மந்திரி எவ்வளவு திடகாத்தராக இருக்கிறார் என்பதைப் பார்த்தாலே தெரியும். இதைத் துத்தான் காண்படுகின்றார். அதேபோல் பேசுகின்ற நான் திடகாத்தரமாக இல்லாததற்குக் காரணம், என்னுடைய சமூகத்தார் இந்த நாட்டிலே சுகாதார வசதியில்லாமல் எப்படி நலிந்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கும்.

"சுகாதாரமாக இருப்பதற்கு உணவு, உறைவிடம், வைத்திய வசதி ஆகிய மூன்றும் மிகமிக அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்திலே மூன்றில் ஒருபங்கு ஜனத்தொகையில் இருக்கும்படியான ஹரிஜன மக்கள் சுகாதார முறையிலே வசிக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், சேரிகளிலே சிறைபுகுந்திருப்பதைத்தான் காண்கின்றோம். வீடு இருக்கும்படியான மக்களாவது சற்று சுகாதார வசதியுடன் வாழ முடிகிறது. ஆனால் எட்டடி குடிசைக்குள் வாழும்படியான ஏழை ஹரிஜன மக்கள், சேரிகளிலே சாக்கடைகளில் புழு நலிந்துகொண்டிருப்பதைப்போல் நலிந்துக் கொண்டுதான் இன்று சென்னையிலும், பிற இடங்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே சுகாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது, மூன்றில் ஒருபங்கு இருக்கும்படியான ஹரிஜன சமூகத்தினரைப்பற்றியோ, மற்றுமுள்ள பிற்பட்ட சமூகத்தினரைப் பற்றியோ ஒன்றும் குறிப்பிடாததைக் கண்டு விசைப்படுகின்றேன். சுகாதாரத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது பல நலன்கள் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சேரிப் பகுதிகளிலே ஹரிஜனங்களுக்காக அனுமதிக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படுகின்றதே தவிர, சேரிகளில் எங்கேயாவது ஒரு கிணறுவது வெட்டப்பட்டிருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், கிடையாது. கோயம்புத்தூரிலே மட்டும் 1,000 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற ராஜ்யங்களிலே கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 1,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு முன்வரவேண்டும். இல்லையேல் ஒவ்வொரு ஆண்டாகவாவது ஒரு ஜில்லாவில் ஏற்படுத்துவது என்று திட்டமிடவேண்டும். அதிலும் சேரியில் இருக்கும் மக்களுக்கு கிணறு வசதி இல்லாமையால், குளங்களிலே சென்று எடுக்கலாமென்றால் கையினால் தண்ணீரை எடுக்கக்கூடாது. காரணம் தீண்டாமை. ஆகவே ஒரு இலையைக்கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் முதலு விரிந்து போய்விடும். அவனை புனியமரத்தில் கட்டி அடிப்பார்கள். இதுதான் இன்று நடந்துகொண்டு வருகின்றது. கிணறுகள் வேண்டுமென்று ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் அனுப்பியும், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார்

[9th March 1955]

[Sri A. Ratnam]

அவைகள் ஒன்றையும் கவனிப்பது கிடையாது. இயற்கையாகக் கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரைக்கூட மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு, இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

"நகரப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கிருக்கும்படியான 400 சேரிகளில் 250 சேரிகளுக்குமேல் குழாய் கிடையாது; கக்கூஸ் வசதி கிடையாது; மின்சார வசதி கிடையாது; விளக்கு வசதி கிடையாது இன்னும் மற்ற சுகாதார வசதிகள் கிடையாது. இதே நிலைமையில்தான் இன்று நாட்டுப்புறத்திலே இருக்கும்படியான லட்சக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். இன்னும் பார்த்தால், கக்கூஸுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் தண்ணீரைக் கொண்டுதான், சாப்பாடு செய்யக்கூடிய நிலைமை. இன்று சென்னையிலே உள்ள ஹரிஜன மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்குத்தான் சென்னை கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளும், ஆட்சியாளர்களும் ஹரிஜனங்களுடைய சுகாதார வசதியில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றார்கள். அதையெல்லாம் இந்த உரையிலே எடுத்துச் சொல்லக் காணோம்.

"மக்களுக்கு அத்தியாவசியமானது உறைவிடம். ஆனால் இன்று நகரப் பகுதிகளிலே யாருக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன? பணம், படைத்தவர்களுக்குத்தான் கட்டித்தரப்படுகின்றது. மூன்று ஆயிரம், 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் என்று பலவகைப்பட்ட வீடுகள் அவர்களுக்குக் கட்டித்தரப்படுகின்றதே ஒழிய, என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கோ, நடுத்தர வகுப்பினருக்கோ, ஏழைமக்களுக்கோ குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களுக்கோ வீடுகள் கட்டித்தரப்படவில்லை. குறைந்தது 3 ஆயிரம் ரூபாய் செக்யூரிடி கட்டவேண்டும். இவர்களால் அத்தொகையை கொடுக்க முடியவில்லை. அப்படி கட்டப்படும் பணக்காரர்களுக்குத்தான் ஒரு பகுதி மான்யமாகவும், கடனாகவும் கொடுத்து அதற்காக கோடிக் கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கி 20 ஆண்டுத் தவணைகளில் கட்டித் தரப்படுகின்றன. யார் இந்த வீடுகளைக் கட்டுகிறார்கள்? வீடின்றி, குந்த இடமின்றி இருப்பவர்களா கட்டுகிறார்கள்? என்.ஜி.ஓ.க்களா கட்டுகிறார்கள்? அல்லது நடுத்தர மக்களா கட்டுகிறார்கள்? பலர் ஏற்கனவே இரண்டு வீடுகள், நான்கு வீடுகள் வைத்துக் கொண்டு, மேலும் இதன் மூலமும் ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறார்களே தவிர ஏழை மக்களுக்கோ, ஹரிஜன மக்களுக்கோ கட்டிக்கொள்ள முடிவதில்லை. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத்தான் பார்க்கின்றேன். இதற்குத்தான் கூட்டுறவு இயக்கமும், நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் உதவி புரிந்து வருகின்றன.

"அதுமட்டுமல்ல. சென்னையில் சேரிகளை வாங்கி, அதை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று, சென்ற ஆண்டு ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியும், இன்னும் அதிலிருந்து ஒரு தம்பிடி கூட செலவிடாமல் இருக்கின்றனர். இதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து சட்டமாக்கி இருக்கின்றோம். சேரிகள் வாங்கப் பட்டிருக்கின்றதா அல்லது சேரிகளை சீர்திருத்தமாவது செய்திருக்கின்றார்களா என்றால் ஒன்றும் கிடையாது. விவாதிக்கும்போது கேட்டால், பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கேள்வியாகக் கேட்டால், கார்ப்பரேஷனும், நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய ரிப்போர்ட் காட்டப்படுகின்றது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நன்கு நிரியைக் காவல் வைத்திருப்பதுபோல் இருக்கிறது.

"ஹரிஜனங்களுக்காக பல சட்டங்கள் பல ஆண்டுகளாக கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நடைமுறையில் செய்திருப்பதாக இருந்தாலும்கூட, சமீபகாலத்திலே கொண்டுவருகின்ற இம்மாதிரியான சட்டங்களும் இன்று புறக்கணிக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. அபிவிருத்திக் கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக்கூட செலவிடாமல் இருக்கின்றனர். வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தல்வேண்டும். வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால்தான் சுகாதார நிலை உயர்ந்து, மக்கள் சுகாதாரமாக வாழமுடியும். இன்று நாட்டிலே ஒரு பகுதி அக்கிரஹாரம், ஒரு பகுதி சேரி என்ற நிலைமை இருக்கின்ற வரையில் தீண்டாமையும் ஒழியாது; சுகாதாரமும் விருத்தியடைய முடியாது.

[Sri A. Ratnam]

[9th March 1955]

“ஆஸ்பத்திரிகளிலே பார்ப்போமேயானால், இன்று ஏழைகளுக்கு வைத்திய வசதி கிடையாது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள், டாக்டர்கள் தனிமையாக வைத்தியம் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? அவ்வாறு டாக்டர்களை அனுமதிப்பதால் வீட்டிலே ரூ. 100, ரூ. 50 கொடுத்துவிட்டால் ஆஸ்பத்திரியில் அவர்களுக்கு தனி இடம் கொடுக்கப்பட்டு விடுகின்றது. தவிர சர்க்கார் பணத்திலேயே ஊசி, நல்ல மருந்து முதலியன கொடுக்கப்படுகின்றது. மற்றும் ஏழைகள் சென்றால் இடம் கிடையாது; அப்படிக்கிடைத்தாலும் தரையிலே படுக்க பாயும்பு அளவியுறுகின்றனர். மற்றும், சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளிலே ஏழைகளை அனுமதிக்காமல் துரத்தியடிக்கின்றார்கள். பத்து மைல், 50 மைல், 100 மைல் தூரத்திலிருந்து வைத்திய சிகிச்சை பெறுவதற்காக, இங்குவந்து அவர்கள் அனுமதிக்கப்படாததால், திரும்பி ஊருக்குப் போவதற்கும் பணமில்லாமல் பிளாட்பாரங்களிலே செத்துவிடுகின்றனர். இந்தக் காட்சிகளைத்தான் இன்று காண முடிகின்றது. பணக்காரர்களுக்கும், அவர்களுடைய சிபார்சைப் பெறுகின்றவர்களுக்கும் தான் இன்று ஆஸ்பத்திரிகளிலே சலுகை காட்டப்படுகின்றதே தவிர ஏழை மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் கிடைப்பதில்லை.

“தாம்பரம் டி.பி. சானிடோரியம் ஏழை மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. முதலில் ரிஜிஸ்தர் செய்துக் கொண்டால், வரிசைப்படி கொடுக்கப்படுகின்றது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் டாக்டர்களை வீட்டிற்குச் சென்று பார்ப்பவர்களுக்கும் அல்லது செல்வாக்குள்ளவர்களிடமிருந்து சிபார்சு கொண்டுபோகின்றவர்களுக்கும் தான் முதலிடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஏழை மக்கள் பதிவு செய்து விட்டு, 2 வருஷம், 3 வருஷம் காத்துக்கொண்டிருந்தாலும் இடம் கிடைப்பதில்லை. இந்த அளவிற்கு சலுகைகள் இருந்தகொண்டிருந்தால், அதைப் போற்றுவதா அல்லது கண்டிப்பதா? பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. சுகாதாரத்திற்காக 1½ கோடியும், வைத்திய வசதிக்காக 3½ கோடியும் ஆண்டுதோறும் செலவழிக்கப்படுகின்றது. இப்பணம் பூராவும் ஏழை மக்களுக்கு உபயோகப்படாமல், ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் வசதி செய்துகொள்ள முடிகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிகளிலே நல்ல வேலைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ‘கக்கூஸ் கழுவுவது போன்ற மிஸேச்சத் தொழில்களைத்தான் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி வேலை செய்கிறவர்களும் அரைக்கோப்பை பால் எடுத்துக்கொண்டு போனால், குற்றம், சாட்டப்பட்டு துரத்தப்படுகின்றார்கள். ஆனால் அதைவிட மோசமாக அங்குள்ள கண்டிராக்டர்களும், பெரிய அதிகாரிகளும் நடந்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை ஹரிஜனப் பெண்மணிகளும், ஆண்கள் மீதும் சிறு விஷயங்களுக்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, விசாரணையின்றிகூட உடனே டிஸ்பீஸ் செய்யப்படுகின்றார்கள். நேரமில்லாத காரணத்தால் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறி முடிக்கின்றேன்.

“கிராமப் பகுதிகளில் வைத்திய வசதியின்றி, மக்கள் மோசமான நிலையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் மரணம் எப்போதும் உண்டிக்கொண்டே இருக்கிறது. எனவே ஒரு மோபைல் மோட்டார் மூலமாவது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒன்று ஏற்படுத்தி அங்குள்ள ஏழைகளுக்கு வைத்திய வசதியளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அதுமட்டுமல்ல. ஆஸ்பத்திரிக் கமிட்டிகளில் ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதே கிடையாது. கோடிக்கணக்கில் செலவுசெய்தும், ஆஸ்பத்திரிகளில் அவர்களுக்கு நல்ல வேலை கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் பார்வையிடுவதற்காக ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை, அல்லது அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை இனியாவது அமர்த்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-10 * SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, p.m. while supporting the Demands under ‘Medical’ and ‘Public Health’, I wish to congratulate the Government on the excellent

[9th March 1955] [Sri M. Jagannathan]

work they have done to safeguard the health of the people. It is gratifying to note that the Government have come forward this year to spend more money on public health than what they have spent last year. Sir, the figures speak for themselves. In the year 1954-55, the Government have spent 298.75 lakhs of rupees under ‘Medical’ and 88.88 lakhs of rupees under ‘Public Health’ whereas in the year 1955-56, the Government have come forward to spend 313.89 lakhs and 187.28 lakhs of rupees on Medicine and Public Health, respectively. From this, Sir, it is crystal clear that our Government are wedded to the policy of maintaining and, in fact, improving the general health of the people of the State, of course, within the limitation of their finances. Sir, since the time at my disposal is very short, I would like to speak on one or two crying needs of my constituency.

“Tindivanam in the South Arcot district is a fairly big taluk, comprising about 400 villages and even more. There are more than five lakhs of people who depend upon the Government hospital at Tindivanam, which is the only one of its kind there. This Government hospital at Tindivanam is not a hospital in the strict sense of the term. At best, it is only an apology for a hospital. I am constrained to say this because the conditions obtaining in the Government hospital at Tindivanam are appalling. The bed strength of the hospital is very poor. For a population of four to five lakhs we have only thirty or forty beds available in the Tindivanam hospital. The operation theatre and the store room for medicines are just like rat holes and the sanitary condition of the hospital is very far from satisfactory. Filthy water is allowed to stagnate within the compound of the hospital. The condition of the hospital could better be imagined than described. It is absolutely necessary therefore that the Government should come forward to improve the hospital in all its aspects.

“The second and by far the most important problem on which I want to speak is the provision of protected water-supply to the Tindivanam Municipality. The entire town of Tindivanam is suffering for want of a protected water-supply. People are put to all kinds of suffering and have been attacked by all sorts of diseases which spread through the medium of impure water. The other day, the Hon. the Minister for Health in reply to a question said that water supply to Tindivanam was still at the investigation stage and that the Government were awaiting the results of such investigation. My own feeling in this matter—whatever may be the assurance given by the Hon. the Minister for Health—is that the water-supply scheme for the Tindivanam Municipality has been conveniently shoved into cold storage because, if I remember aright, the investigation itself was started some four or five years ago and the Hon. the Minister said the other day that investigation was proceeding and that the Government were awaiting results. That only shows that the Sanitary Engineering Department is moving very slowly in this matter and God only knows how many years more the Government will take for the implementation of the scheme. Therefore, it is my prayerful submission that the Government

[Sri M. Jagannathan] [9th March 1955]

should expedite this water-supply work in order that the people of Tindivanam may be provided with protected water-supply before long.

“Sir, I have nothing but admiration for the Government for the excellent work that they have turned out in the field of environmental hygiene. But it pains me at the same time to know the total neglect of the innumerable cheris all over the State in this matter. Cheris you know, Sir, are veritable hells. The huts in the cheris are half in ruins and there is nothing there except dirt filth and squalor. The people are living under very insanitary conditions. After all, we know, Sir, environment does a lot in the matter of development of human personality. No wonder, Harijans living in the cheris all over the State are short-sized, under-developed and rather narrow-minded in their outlook on account of the bad environments in which they are born and brought up. Therefore, I request the Hon. the Minister for Health to address himself to the problem of providing better environments to Harijans living in cheris all over the State.

“Before, I conclude, Sir, I would like to point out the total absence of rural dispensaries and even local fund dispensaries worth mentioning in the Tindivanam taluk. People of my constituency are put to lot of difficulties and hardship for want of medical facilities, especially in the field of maternity. I should like to point out that except the Government Hospital at Tindivanam there are no maternity hospitals in the whole taluk which is a very big taluk and in which people are suffering much for want of maternity hospitals. I would, therefore, urge the Government to come forward to open one or two maternity centres in some of the firkas in the Tindivanam taluk.

“With these words, Sir, I would like to thank you for having given me this golden opportunity to speak on this occasion.”

SRI C KANDASAMY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சுகாதாரம், வைத்திய சம்பந்தமாக சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கூறி, இந்த மான்யத்தின்மீது பிரேரிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்க நான் முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் சுகாதார நிலைமை எந்த அளவுக்கு சிதைந்து இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு ஜனங்கள் பலவிதமான நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவைகளை விவரித்துக்கொண்டு போகவேண்டிய அவசியமில்லை.

“பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுப் போனபிறகும்கூட இந்த நாட்டின் அடிப்படை வாழ்வு முன்னேற்றப்படி மக்கள் பலவிதமான நோய்களுக்கு ஆளாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்நோய்களைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் வசதியும் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டதான இருக்குமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. ஸ்ரீ ஜவஹர் லால் நேரு அவர்கள் தன்னுடைய Autobiography-ல் ‘இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கொடிய வறுமை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு போகிற காரணத்தினாலும், மக்களுடைய செயலற்ற தன்மையினாலும் படிப்பின் மையினாலும், வைத்திய, சுகாதார வசதிகள் அளிக்கும் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

[9th March 1955] [Sri C. Kandasamy]

“இன்று இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு, வசதிகளைக் கொண்டு தேசத்தில் ஓரளவுக்காவது சுகாதார, வைத்திய வசதிகளை அளிக்கவேண்டுமென்றால், நம்நாட்டில் வழங்கிவரும் பூர்வீக வைத்திய முறைகள், 150 வருட கால பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப் பிறகும் கூட, தலை தூக்கி, சாகாது இருக்கின்றன என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வைத்தியம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், மேல்நாட்டு வைத்தியம், கீழ்நாட்டு வைத்தியம், வட நாட்டு வைத்தியம், தென்னாட்டு வைத்தியம் என்று பலவிதமாக பாகுபடுத்த நான் விரும்பவில்லை. வைத்தியம் ஒரு விஞ்ஞானம். உலகம் பூராவும் உள்ள மனிதர்களுடைய உடற்கூறு எப்படி இருக்கிறது, அவ்வுடலுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகளையும் சீக்குகளையும் எப்படி தடுக்கமுடியும் எப்படி சொஸ்தப்படுத்த முடியும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இப்பிரச்சனையைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தந்த தேசத்தின் கலாசாரம், மக்களுடைய வாழ்க்கை, நாகரீக வளர்ச்சி ஆகியவைகளுக்கு ஏற்றார்போல் அந்தந்த தேசத்திலிருக்கும் வைத்திய முறைகள், அடிப்படை எப்படியிருந்தாலும், பலவித ரூபங்களில் வளர்ந்துவந்திருக்கின்றன.

“அல்லோபதி (Allopathic) முறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதற்கும் ஒரு அடிப்படையும், வளர்ச்சியும், வளர்ச்சிக்கான ஒரு சரித்திரமும் உண்டு. ஆங்காங்குள்ள ஜனங்களும் நிறுவப்பட்டிருக்கும் ராஜ்யங்களும், அதிகாரத்திலுள்ளவர்களும் இம்முறைகளுக்கு ஆக்கம் அளித்ததன் காரணத்தினால், இந்த அல்லோபதி முறை விஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நல்ல முறையாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் உலகத்தில் பெரும் பகுதியில் வியாபித்திருந்த காரணத்தினாலும் அவர்களுடைய ஆதிக்கம் பெரும்பாலான பிரதேசத்தில் பரவியிருந்த காரணத்தினாலும், இம்முறை உலகத்தில் தலைதூக்கி நிற்கக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த தேசத்திலுள்ள சித்த, ஆயிர்வேத, யுனானி வைத்திய முறைகள் 200 வருஷ சீரழிவிற்குப் பிறகும் கூட, ராஜ்ய சர்க்கார் அம்முறைக்கு ஆக்கம் அளிக்காதிருந்து வந்தபோதிலும், கூட, இன்னும் பரவலாக கையாளப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும், கோடிக்கணக்கான மக்கள் இன்றைய தினம் இவைகளை நம்பி வாழவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் கிராம வைத்தியர்களையும் அவர்கள் கையாளும் முறைகளையும் பார்த்து, இவர்கள் சுத்த மோசடிகள் என்றும் ‘quacks’ என்றும் தீர்மானித்து விட முடியாது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஆஸ்பத்திரிகளில் அளிக்கப்படும் வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய நோய்களை எவ்வாறு சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள், எந்த முறையை எந்த விதமாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள், நோய்களை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது என்பவைகளைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவேண்டுமென்றும், இன்றுள்ள மறுத்துவக் கல்லூரிகளில் இம்முறைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு ஆக்கம் அளிப்பது என்பதற்கான வழிமுறைகளையும் வகுக்க வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் சித்த வைத்திய முறை நீண்ட காலமாக அனுபவத்தில் இருந்து வருகிறது என்பது தமிழ் நாட்டு அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆயுர்வேத, யுனானி முறைகள் அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களின் ஹிருதயத்தைக் கவர்ந்திருப்பதைப்போல தமிழ் நாட்டில் சித்த வைத்திய முறை நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வைத்திய முறையைப்பற்றி அநேகம் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அப்புத்தகங்களிலுள்ள மறை பொருட்களை வெளிக் கொண்டு வர வேண்டும். அவைகளில் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையைப்பற்றிய பழைய கால அனுபவம் என்ன, அம்முறையை இப்பொழுது பயன்படுத்த முடியுமா, அம்முறையை அல்லோபதி முறைக்கும் ஏதாவது ஒற்றுமை உண்டா என்றெல்லாம் பார்க்கப்பட வேண்டும். இது வரையிலும் அவ்வாறு பார்க்கப்படவில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy]

[9th March 1955]

“இன்றைய தினம் பல ஆஸ்பத்திரிகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களிலுள்ள லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகளில் சித்த வைத்திய முறையும் சேர்த்துக் கையாளப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள College of Indigenous Medicine-ல் இம்முறையைப் போதிப்பதற்காக ஒரு வகுப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படலாம். இருப்பினும், இம்முறையும் மற்ற வைத்திய முறைகளையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, சித்த வைத்திய முறையைப்பற்றிய வரையில் மாற்றாந்தாய்க்கும் இருக்கக்கூடிய கண்ணோட்டம் தான் இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இம்முறையில் பயிற்சிக்கு மிகக் குறைவாகத்தான் படுக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, சுமார் 15 படுக்கைத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மருந்துகளைத் தயாரிக்க வேண்டிய வசதிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே ஒழிய கூடப்பட வில்லை. இது சம்மந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்ய அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று தெரியவருகிறது.

“சித்த வைத்திய முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பின்னால் உபாதைகள் (reactions) ஏற்படாமல் பல வியாதிகளைச் சொஸ்தப்படுத்திகின்றன என்பது இங்குள்ள பலருக்குத் தெரியும். வேறு சில மருந்துகளை உட்கொண்டால் பின்னால் உபாதைகள் ஏற்படும். இக்காரணத்தினால் சித்த வைத்திய முறையைப் பெரிய பணக் காரர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள்.

“தஞ்சாவூரிலுள்ள சரஸ்வதி மஹாலில் சில புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தில் மிசர் சிக்கலான சீக்குகள் கூட சொஸ்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அப்புத்தகங்களில் நான் படித்திருக்கிறேன். இவ்வேலைகளைச் செய்வதற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் கூட, ஆயிரக்கணக்கான கிராம வைத்தியர்கள் பையை வைத்து கொண்டு யாதொரு யோக்கியதாம்சமும் இல்லாமலிருந்தாலும் ஜனங்களுடைய துணிந்து வேலை செய்கிறார்கள் என்பதையும், பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்து தங்கள் உயிரையே ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள் என்பதையும் உணர்ந்து அதற்காக அரசாங்கத்தார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

“ஆயுர்வேத வைத்திய முறை கூட நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தேசிய விழிப்பின் காரணமாக ஓரளவு ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை ஆதரிப்பதற்காக கிளர்ச்சியும் நடந்து வருகிறது. ஆனால் சித்த வைத்திய முறை தமிழனின் பரம்பரை விஷயமாக இருந்தாலும் கூட அது கணினித்துக் கொண்டு வருகிறது. அதைப் பற்றி மூச்சுப் பேச்சுக் கூடக் கிடையாது. தேசிய வளர்ச்சியின் காரணமாக, பிரிவினை வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சிக்காரர்களால் கூட சித்த வைத்திய முறை புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து வருந்துகிறேன். உள் நாட்டு வைத்திய முறைப் பயிற்சிக்காக இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் வருகிற வருஷத்தில் இம்முறையைப்பற்றி விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும், இம்முறைக்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்க வேண்டும், இம்முறைப் பரீட்சார்த்தமாக உள்ள வார்டில் (ward) படுக்கைகள் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

“எந்த வைத்திய முறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சாதாரணமாக அடிப்படை ஒன்றுகத்தான் இருக்கும். சல்பர் (Sulphur) காம் பவுண்டை ஒரே சீக்குக்கு எல்லா தேசத்திலும் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னாலும், அந்தந்த தேசத்திலுள்ள சீதோஷண ஸ்திதி, மக்களுடைய தேகம், வாழ்க்கை முறை ஆகியவைகளுக்குத் தக்கவாறு பல விதமான அனுபவம் மருந்துகளோடு கூட்டிச் சேர்த்து அது மாற்றிக் கொள்ளப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சீதோஷண ஸ்திதிக்குத் தக்கவாறு சில இடங்களில் சில அம்சங்களில் மாறுதல் செய்யலாம் என்பதை விஞ்ஞானமே ஒத்துக் கொள்ளுகிறது. ஒரு சீக்குக்கு கால்ஷியம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தமிழன் முத்து, பவளம் போன்ற பஸ்பங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். உயர்ந்த ரகமான கர்ல்ஷியம் அந்த பஸ்பங்களில் இருக்கிறது என்று டாக்டர்களே ஒத்துக்

[9th March 1955]

[Sri C. Kandasamy]

கொள்கிறார்கள். ஆயுர்வேத முறையைப் புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி இருப்பதைப்போல் சித்த வைத்திய முறையையும் தமிழகத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

“ஆஸ்பத்திரித் தொழிலாளிகளைப் பற்றி ஒரு கோரிக்கை. அங்கு இருக்கும் பல தொழிலாளிகளுக்கு 10 அல்லது 12 ரூபாய்தான் ஆரம்பச் சம்பளம் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது. ரூபாய் 22 தான் குறைந்த பசும் ஆரம்பச் சம்பளம் இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இனிமேலாவது ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்த பசும் சம்பளம் ரூபாய் 22 ஆக இருக்கும்படி உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். உயிரில்லாத பேபர், பென்சில் போன்ற வஸ்துக்கள் என்று இத்தொழிலாளிகளைக் கருதாமல், ‘இவர்களும் மனிதர்கள், வேலை செய்பவர்கள்’ என்று உணர்ந்து இவர்களுடைய ஆரம்பச் சம்பளத்தை ரூபாய் 22 ஆக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு ஏற்கனவே பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்றேன்.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 12-30 p.m.
while supporting the Demands for Medical and Public Health services, I wish to ventilate certain grievances of my home taluk, namely, Udayarpalayam taluk. Even though I am bound to congratulate the Government on the many welfare schemes that have been proposed for the budget year, I have to mention certain omissions. The backward areas deserve much help and their grievances have been represented already.

“ In this connexion, I have to congratulate the Government on the proposal to provide comprehensive rural water-supply schemes in the delta areas. Cholera is very frequent in the delta areas of the rivers Cauvery, Vaigai and Thambraparni. The Central Government have come forward with a grant of Rs. 60 lakhs and the State Government is proposing to contribute an equal sum and finish all the comprehensive schemes that are under consideration. I wish to bring to the notice of the Government the incidence of another disease which is called guinea-worm disease. This disease is prevalent in dry parts where protected water-supply is not available, especially in my taluk where people have to take drinking water only from tanks. Through the vehicle of water, these people contract guinea-worm disease; they are laid up in bed without any work whatsoever for six months and even at times for a year; they are affected economically as well as physically. When a man is attacked by this disease, his limbs are affected. Supposing he gets affected in the leg, his leg is paralysed; if his hand is affected, his hand is paralysed. He cannot use his legs or hands effectively afterwards in life and thus he cannot eke out his livelihood. I would therefore request the Government to provide comprehensive water-supply schemes for these areas.

“ We placed before the District Planning Board two schemes of protected water-supply in my constituency. One of the schemes is for taking water from the Coleroon (near Madanathu), storing water in our overhead tank at Jayankondan and giving supply from that place. There is another proposal to erect an overhead tank at Ponparappi, taking water from Vellar. The river Vellar is about six miles from that place and water could be distributed to all the

[Sri K. R. Viswanathan] [9th March 1955]

villages lying on the way. The Planning Board have recommended these two proposals to the Government and these are under consideration of the Government. I request that Government should seriously think over the matter and sanction these two schemes.

"In this connexion I like to state that 50 per cent of the cost of these schemes is expected to be contributed by the public of those areas. The area being very backward and the people inhabiting that area also being economically very backward, they are unable to contribute the 50 per cent of the total cost. I would therefore request the Government to waive this 50 per cent contribution and bear the whole cost of the schemes and complete them within the Budget year.

"I have already represented that in Jayankondan there is a Local Fund Dispensary. This dispensary has to be provincialized and some more beds have to be provided. I request the Government to take this matter into consideration and take steps for the immediate conversion of this dispensary into a Government one.

"I also like to represent that in Tiruchirappalli district there are so many Local Fund dispensaries and many are closed for want of medical officers. At Andimadam and Senthurai, the Local Fund dispensaries are kept closed for months together. When the people ask the District Board President, he says that if medical officers are available who are willing to open and work the dispensaries, he is prepared to appoint them. I request the Government to find ways and means to provide these Local Fund dispensaries with doctors qualified at least in native medicine.

"Lastly, I wish to draw the attention of the Government to the T.B. Sanatorium at Senghipatti. Even though this was started only very recently, it has gained a very high reputation from patients. People who had gone to other sanatoria like those at Madanapalle, Tambaram and Perunthurai, etc., having not been cured of their disease have come to this place and have found the Senghipatti Sanatorium a very useful one. They have also praised the treatment there in high terms. The Hon. Minister for Public Health in his reply to a question on the floor of this House stated that Government is coming forward to meet the deficit that is found in the administration of this sanatorium. I should like to represent that this sanatorium is giving treatment for poor people and they are providing for 40 free beds for poor people. There are about hundred persons who are in the waiting list. We know the seriousness of T.B. If the patient has to wait for more than three or four months, it is better no treatment is given to him, for his condition would have worsened and he could be left to his own fate. So, people left in the waiting list would not at all deserve to enter the sanatorium and get treatment at that late stage. So, I would like that the Government should come forward to bear the cost of providing these 40 free beds and sanction the necessary amount to the Senghipatti Sanatorium."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. The hon Member Sri Shafee will now speak."

[9th March 1955]

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand. In doing so, I wish to invite the attention of the Hon. Minister to a few out of the many necessities of Malabar.

"Sir, Malabar needs more hospitals and dispensaries. There are a large number of villages in the district without any medical facilities.

"Representations have been made to open dispensaries in the centres like Makkaraparamba and Karkiddamkunnu in Walluvanad taluk and Pookkotoor and Edavanna in Ernad taluk. But when we raise this question of opening dispensaries in rural parts, in the House during question hours, we invariably get the reply that the opening of dispensaries is to be done by the local boards. The district boards in the State generally and in Malabar district particularly have not the finance for opening these dispensaries. The completion of the works connected with the Headquarters Hospital at Calicut and the improvements to be made to the Women and Children's Hospital at Kozhikode requires immediate attention of the Government. The additional accommodation and the supply of more medicines to the Taluk Headquarters Hospitals in Malabar district and the appointment of a lady doctor in the Perintalmanna Hospital and the provincialization of Local Fund dispensaries of Mannargat and Areacode are the important necessities of the district.

"The appointment of a lady doctor in Perintalmanna Government Hospital was requested to the Hon. Minister for Public Health for a number of times but the appointment has not yet taken place. Regarding the public health, I may point out here that the Malabar district needs more maternity and child welfare centres. Particularly in the taluks of Walluvanad and Ernad, such centres are very few. Government should come forward to help the people in those taluks by opening more maternity and child welfare centres in all villages where they are necessary. Malabar is a district where the attack of small-pox is very frequent and wide and the success of combating this disease lies in the preventive measures the Government take as well as the steps to provide nutrition and timely medical assistance in the areas affected by small-pox.

"Protected water-supply scheme has to be extended to various centres in Malabar district; particularly the Government have to take urgent measures to provide protected water-supply at least in the major panchayat areas of Perintalmanna, Ponnani, Quilandi, Badagara, Baliapatam and Manjeri. Perintalmanna is the headquarters of Walluvanad taluk which suffers from acute scarcity of drinking water during the summer months in particular.

"Finally I would like to invite the attention of the Minister to the grievances of the motor cleaners of the Malaria Control Team in Nilambur. The pay of these motor cleaners has been reduced recently. I would request that their original pay may be restored

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [9th March 1955]

to them immediately. Sir, in spite of the fact that the Hon. Minister for Health holds the view that Malabar produces more children, I hope he will not grudge to comply with all these requirements of the district."

12-40 p.m. * SRI K. PARTHASARATHY:—" Mr. Deputy Speaker, Sir, before proceeding to speak on this Demand, I want to make one point clear. The hon. Member Mr. Gopalan presented a petition to the House. I raised a point of order saying that the petition seemed to involve an expenditure from the public funds. It was not as if I was opposed to any demand in the increase in salary and allowances of hospital menials and officers. I will support, if it is possible, any such demand. I wished to make it clear that since the petition involved an expenditure from public revenue, it could not be presented at the time when the Demand is about to be taken up. That was why I rose on a point of order, to get a ruling from the Chair.

" Coming to the Demand proper, I support the Demand and oppose the cut motion. I thank the Government for having constructed a maternity ward in the taluk headquarters hospital in my constituency at Kallakurichi. The building was constructed and the construction was completed in the beginning of this financial year itself. But I regret to state that the building is not occupied yet on account of a difficulty. The plans and estimates were prepared, and subsequently the construction had been completed and it appears no provision was made in the original estimates for sanitary arrangements. Because of the lack of sanitary arrangements, the building is not yet occupied and subsequently now I understand some temporary arrangements are being made. So, Sir, in respect of construction of such buildings, provision may hereafter at least be made for sanitary arrangements in the original estimates or at the time when the construction of the building commences. That will facilitate the immediate occupation of buildings and will avoid the unnecessary delay that is caused if proper sanitary arrangements are not made along with the building construction. I wish to make one submission with regard to that hospital, viz., to provide a compound wall at least on one side, in the northern side because there is a public road and through that cattle and dogs stray into the hospital. So at least this year the Government must take up the construction of the compound wall and I do hope that enough provision may be made this year for the construction of the compound wall in revised estimates.

" I am glad that a distinguished medical member of this House, I mean Dr. U. Krishna Rao, made an impassioned plea for admitting more students in the medical colleges because of the growing need in our State of more and more doctors. Whenever we want more hospitals and dispensaries and whenever we put any question as to why some hospitals and dispensaries are closed, the reply is given that even though we may build hospitals, we do not have sufficient number of doctors to man them. Even the doctors

[9th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

coming out of our medical institutions do not take any interest to settle down in rural areas. So it is absolutely necessary that we should produce more doctors. Even as it is, as observed by the Hon. Member, the State is incurring an expenditure of Rs. 12,000 for every doctor that comes out of the colleges. Every year the State is spending more than Rs. 12 lakhs on medical colleges giving credit for the fees realised. It is something different with lawyers. Even though lawyers are maligned by everybody lawyers provide much to the State Exchequer—the law students provide profit to the tune of 1½ lakhs by paying fees in the Law College, besides the amount of fees they pay as stamp duty at the time of enrolling themselves as advocates. So when every doctor gets the benefit of Rs. 12,000 from the State funds I think that Government must take care to see that every doctor who comes out of the college serves in the rural areas for at least five years. This suggestion is not newly made by me, but I think the suggestion was made even a few years ago and is even now being made by other distinguished persons. Further I think Government must seriously examine what has been said by Dr. Krishna Rao and come to immediate conclusions. In our State there have been persistent agitation for starting of a shorter course in medical education. We are not claiming a new thing now. Previously we were having an L.M.P. course, undergoing which course for three years, an S.S.L.C. holder became a qualified doctor. But for some reason, that course was scrapped and we are depending only on the present five-year course. As regards the L.M.P. course, we know that the weighty authority of the distinguished educationist and medical man in our State who I believe is dominating this field throughout India and in the international field also is against it. On his weighty authority, we do not have the shorter course now but only the present five-year course. That is the sorry state of affairs to-day. Even though there may be valid reasons for not taking to the shorter course, let us see what is the present state of affairs in our country to-day. Actually what do we find in the rural areas? There is paucity of doctors. I respectfully ask the Government to consider the problem. This Government recognize B-class practitioners. What are their qualifications? Nothing. We find in the State there are many quacks. There are a number of compounders having very good practice. I know the case of one compounder who earns Rs. 1,000 per mensem. He has a roaring practice. He is not a qualified doctor. But still he has good practice and earns a lot. He was previously in the district board service only as compounder. Now a lot of people come to him for treatment. Even though they may produce only M.B.B.S. doctors, on account of their scarcity rural-folk actually are at the mercy of compounders and quacks. So the purpose of the policy of Government is defeated and the Government should also consider whether the appointment of B-class practitioners with no qualification is not bad. Instead it would be better if compounders with some training are appointed in the place of B-class practitioners. Many of the rural dispensaries in various districts are to-day remaining closed. The district boards are not able to open new dispensaries as there

[Sri K. Parthasarathy] [9th March 1955]

is a shortage of medical hands. So, I earnestly request the Government to consider the problem rather seriously and bring forward a suitable scheme even this year itself. Last year, we were given to understand from newspaper reports that there was a proposal to train health assistants. It was mentioned that persons with S.S.L.C. qualification will be given training in medicine for one year and they will be appointed in the rural areas. Some such scheme should be under the contemplation of the Government. I request the Government once again that they may come forward with some such scheme to fulfil the prime need of the rural areas."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, this is a subject on which there is not much dispute with regard to facts. There is not much difference in the method of approach except in the degree of emphasis. In our country the expectancy of life is only about 32 whereas in a country like Japan which is similarly situated it is about 48. No doubt, this has to be increased by adopting family planning or increasing the nutritive value of our food and improving other social conditions. We are taking pride in saying that malaria has been controlled which takes about 15 lakhs of lives on an average every year. But, Sir, there is no room for any complacency. Because, not long ago I read an article by an expert doctor, Dr. Krishnan who has given a warning that the problem of malaria has to be tackled with all urgency inasmuch as the mosquitoes are developing resistance to D.D.T. If we continue to go slow, ultimately our aim and purpose will be defeated."

"There is another serious question, viz., tackling of tuberculosis. The Government are doing their best. It is calculated that 2½ millions in our country are affected by this fell disease and about five lakhs of people die every year on account of this disease. It was once thought that a man who was removed to a sanatorium and got cured would be free. It has been proved that he must get cured in that particular climate in which he is usually residing. Viewed in that light there were so many cases where people from Malabar went outside the district to Perunthurai and other places and got cured. But, immediately the rainy season came, those people had the attack again. Now, the Government have been pleased to open a sanatorium at Periyaram and we hope that the Government will give every encouragement to that sanatorium. I also hope that it will receive encouragement from both the State Government and the Central Government. Such encouragement is necessary for the progress of that institution."

"Sir, in this year's budget, there is no provision for provincialization of hospitals for which many of the hon. Members have been pleading from time to time. Anyway, I am not sorry for it. Because, I know that the Hon. the Minister for Health himself has said that the hospitals that have been provincialized have not been improved at all. Therefore it was only a change in name. To-day everybody knows the sad plight of the local board dispensaries. When I think of the local board dispensaries and the

[9th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

medicines that they give, I am reminded of my jail days when half a dozen bottles of coloured water was sufficient for treating all diseases. This is the situation that is obtaining to-day. At the present moment, our needs are too many, but our resources are very limited, both in regard to money and material. When we compare our resources in one or two aspects with other countries, we find that we have one doctor for 6,300 people whereas in the United Kingdom for every thousand there is one doctor. We have one nurse for 43,500 people whereas in England they have one nurse for 300 people. We have one health visitor for every four lakhs people whereas there is one health visitor for every 4,710 people. By this I do not mean that in the immediate future we can have the state of affairs which we wish. However, a lot could be done even now. We must know that to-day medical facilities of a civilized nature are provided only for a limited number of people and a large section of the people, especially the poor village folk get the help of only the native physicians and the indigenous medicines. So, it is our bounden duty to encourage the indigenous system of medicine so long as we are not able to provide the village folk with the scientific method of treatment. There is no use of extolling the achievements of the allopathic system and its scientific nature so long as we are unable to give the benefits of that system to the villagers. We know that milk is better than butter-milk. But on that account the Government should not refuse butter-milk to us. We must therefore see that side by side with the modern method of treatment, encouragement was also given to the indigenous system. I doubt very much whether the Hon. the Minister for Health has at all a soft corner for the indigenous system of treatment. Whenever he got an opportunity to speak on the subject, he has been speaking, to put it mildly, in a lukewarm manner. That is the attitude which he has adopted with regard to the indigenous system and the homeopathic system. I wish to say in this connexion that however scientific the allopathic system might be it cannot claim all the wisdom for itself. For example, in the treatment of diseases like rheumatism, nothing can be compared to the ayurvedic treatment. The Union Planning Minister Mr. Nanda had to come to Trichur. Again Mr. Jaiprakash Narain had to come to Kottakkal for his treatment. It may be that in certain aspects, say, surgery and other forms of treatment, the allopathic system may be superior. But in other respects, certainly ayurveda has its own merits. The Hon. Minister may not believe Ramayana and the 'Sanjeevani' which was carried by Hanuman. Recently, there was a report in the newspapers that a sanyasin, by smearing the juice of a certain herb showed to the people that one can be proof against radio activity. I do not say that it is true. But, the potentialities of such herbs and native medicines are untold and we should not pooh-pooch such things, on the ground that we have got the allopathic and other systems."

"Sir, great emphasis has naturally been put upon the system of water-supply and health. There are certain important problems to be tackled. In our villages, there are no roads and maternity

[M. Narayana Kurup] [9th March 1955]

assistants are very rare. It is estimated that about two lakhs women die on account of the lack of proper maternity assistance. This condition can be met only by increasing the number of midwives. There should be no village where the villager cannot have at least the assistance of a midwife. We must plan at least on a small scale in regard to this matter. I hope that our Medical and Public Health departments will formulate such a plan and work it at least during the Second Five-Year Plan period."

1 p.m. * SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, various Members have spoken supporting either the Demand or the cut motion. But all were one on one point, viz., the necessity of more facilities being provided in the matter of medical aid to the poor ryots in the villages. Sir, this has become almost a disease with the Members to suggest every year that more and more medical facilities should be afforded to the people. I have no doubt that the Hon. the Minister will come out with his usual oral remedy, viz., finances for curing all the diseases. But at the same time he would confess that he has to depend on the Finance Minister who will ultimately say that people will have to pay more taxes if they want more facilities. I am here, Sir, to suggest certain methods by which, if the Government are serious, they can provide additional facilities without resort to new taxation. The methods involve two operations one major and one minor. If they are properly carried out, they will go a long way in helping the people to get the necessary facilities without any extra taxation at all. Various Members have said that the existing administration of hospitals in the mufassal should be toned up and made more efficient. This is so in a greater measure in the mufassal than in the Madras City. Certain doctors are inefficient, inefficient in the sense that they are to a certain extent indifferent to their work. Sometimes they do not devote as much time to the examination of patients as is necessary. I feel that the appointment of honorary medical officers to these hospitals has something to do with this indifference. This system of honorary service in Government hospitals only enables them to use the Government hospitals for their own private purposes, instead of helping the poor people to get treatment for their diseases. Each such doctor has a private nursing home of his own and he is canvassing cases for himself in the hospital. He converts the whole hospital into a market. I have found in very many cases these doctors tell the patients indirectly to come to their consulting rooms and get private treatment. Then only, they are told, they will get good treatment. I would earnestly request the Government to examine whether the system of honorary service is really working usefully.

"Then, Sir, I come to the appointment of male nurses in the hospitals. My friend, Mr. Balakrishnan is not in the House now. Nowadays, women are available in plenty for appointment as nurses. There is psychological feeling among patients that if they are attended on by female-nurses, they can get cured of their diseases. What happens now is, sometimes the male nurses and female nurses go out together leaving the wards without any nurse

9th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

at times. This is also my personal experience as a member of the Hospital Advisory Committee in my district. I would request the Government to bestow some attention on this question and I feel that if the Government slowly discourage the appointment of male nurses, it will do good to all in the long run.

"Sir, hon. Members on both sides—particularly Mr. Parthasarathi on the other side of the House—have said that doctors are not at all willing to go to rural parts and practise there. Their pay is not sufficient and the conditions in the villages also are not attractive. The result is that rural dispensaries are not able to get proper doctors. Added to this, the hon. Member Dr. U. Krishna Rao suggested that admission to the medical colleges should be made on merit alone. Sir, I would like to point out that if it is done, then many candidates from the rural parts will not get admission. Doctors will be willing to work in villages only if admission to medical colleges is given to the pupils from rural parts. People drawn from towns will not be willing to go to villages and work.

"Then, Sir, hospitals which are managed by the local bodies do not have sufficient quantity of medicines. That is also the complaint everywhere. The reason is the local bodies are forced to purchase medicine only from certain stores. When the local bodies apply for certain important medicines, they are told that such medicines are not necessary. The fault does not lie on the local bodies but on the stores themselves which do not supply sufficient quantity of medicines required for treatment in the rural areas. The Government should not insist on this procedure but must give freedom to the local bodies to purchase their requirements from whatever place they like.

"Sir, I am glad that the portfolios of Medicine and Health are in the hands of one and the same Minister. Both are allied questions and it is good they are tackled by one and the same Minister. It is true that there is an increase in the number of people going to hospitals for treatment. The authorities are not able to make suitable arrangements for providing all people with beds. Probably our people have developed a 'hospital-going habit' and that is why there is so much rush for beds in the hospitals. Then, new diseases crop up every day and the doctors are not able to find cures for all these diseases. They are only making experiments now. I feel that more than 50 per cent of the people who go to hospitals for treatment suffer from want of proper nutrition. If food with proper nutrition is served to the people, I am sure more than 50 per cent of the patients will not go to the hospitals at all.

"The Government have appointed a committee called the Hotel Sanitation Committee. One of the terms of reference to this committee was to inspect the sanitary arrangements made in the hotels. But no reference was made to the question of finding out whether proper food of good nutritive value was supplied to the people in the hotels. However, the report of the committee says that in towns eighty to ninety per cent of the people live on hotel meals and in villages forty to fifty per cent of the people do so. So, a majority of the total population of the State depend on hotel

[Sri S. Swayamprakasam] [9th March 1955]

meals. We cannot deny the fact that all diseases except skin diseases spread through bad food. There is no proper control by the Government on the food that is supplied in the hotels. Article 47 of the Constitution of India says that the State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties. Having regard to this Directive Principle of State Policy, I request the Government to examine the nutritive value of the food supplied in the hotels and to appoint a committee to go into this question. If the Government are able to ensure that nutritive food is supplied in the hotels, national health will improve. Then the number of people going to hospital will be less and there will be a saving in the expenditure on hospitals. I request the Minister for Health to deeply think over this matter and to appoint a committee to go into it.

"Somehow there is a general impression that the Minister for Health is not in favour of indigenous medicine and that he does not see anything good at all in it, though he does not do anything positively to discourage it. My personal view is that only in surgery, allopathic treatment is good. Indigenous medicines not only cure diseases, but cure them at a lower cost. I was suffering from eczema. I consulted many allopathic doctors. They said that there was no medicine for eczema and that they only make trials. But a *sanyasi* prepared some oil out of a herb within one hour at a cost of two annas. The application of that oil had a wonderful effect; the eczema was cured. So I request the Hon. Minister to encourage indigenous medicine.

"With these words, I support the cut motion."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, as many as fifteen hon. Members spoke on these Demands offering certain criticisms and making some suggestions. I do not know whether it will be better for me to deal generally with our problems instead of replying to the various points mentioned by the hon. Members. I need hardly say that all the points mentioned by the hon. Members will be taken note of and whatever is possible will be done. The magnitude of the health problem in this country and in our State stares us in the face. Hon. Members have made mention of several communicable diseases—tuberculosis, leprosy, filariasis, guinea-worm disease, cholera and so on."

* SRI M. DHARMALINGAM :—"I rise on a point of order, Sir. The Members sitting in my block belong to the Independent Group. No opportunity was given to the Members of the Independent Group to participate either in the Agriculture Demand or in the Medical Demand in spite of our request to the Speaker. I would humbly request the Chair to give equal opportunities to the members of the Independent Group as are given to the members of other groups or parties at least in the Demands coming up hereafter."

9th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—"The Chair is always very impartial. It is not possible to give a chance to all Members. I hope the hon. Member will not cast any such aspersion against the Chair."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"We are taking various steps to deal with the diseases mentioned by the hon. Members as well as the other diseases which are commonly prevalent in our State. Taking leprosy for instance, we have introduced the latest method of sulpha therapy in all clinics attached to hospitals. We are giving short courses of training in leprosy work to medical men and health assistants. For tuberculosis treatment, we have got the biggest sanatorium in this State in Tambaram. There are a number of sanatoria in different places. I understand that five more districts are taking steps to start tuberculosis sanatoria. A sub-committee of the Tuberculosis Association has suggested cheaper type designs for tuberculosis sanatoria. According to the existing type designs, a tuberculosis sanatorium of fifty beds will cost four lakhs of rupees. But according to the sub-committee's suggestion, we can put up a sanatorium of sixty beds at a cost of one lakh of rupees. The present policy is against spending enormous sums of money on buildings for sanatorium. Take the Periyaram Sanatorium for instance, a lot of money has been spent and many buildings have been put up. The extensive site of this sanatorium was given as a gift by a rich person. Those who founded the sanatorium have not got the money now to maintain it. The same difficulty exists in some other places also. The people concerned are asking the Government to give more maintenance grants or to take over the sanatoria. This is the problem which is facing the sanatoria in the different places. The present idea is that we must encourage the starting of more clinics. With the aid of drugs like Streptomycin, we can give out-patient treatment at the clinics. Treatment at an early stage of the disease can be done at home. The Tambaram Sanatorium has got a long list of patients awaiting admission and by the time they get admission in the order of priority, the disease in many of them may get too advanced for effective treatment. Only the other day we had a meeting of the Director of Medical Services, the present Superintendent of the Sanatorium and the Honorary Doctor there, viz., Dr. Vasudeva Rao, to consider how we could reduce the waiting list, how we could admit patients at the proper time so that the cases do not become too advanced for treatment. They will submit their proposals in the matter shortly and Government will give their earnest consideration to the proposals.

"Regarding filariasis, this State Government is going to participate in the National Filariasis Control programme which will be sponsored by the Government of India and I may tell my hon. Friends of the West Coast that the West Coast districts being very endemic for filariasis, certain areas in the two districts of Malabar and South Kanara will be taken up first in this anti-filariasis work. About the guineaworm disease, I have been

[Sri A. B. Shetty] [9th March 1955]

answering questions in the House regarding the preventive measures that are being taken to tackle that disease. There is no specific remedy for curing that disease. We have to take only preventive measures. When people get down into the open tanks and step-wells which contain contaminated water, they get infection from the cyclops in the contaminated water and thus get the guineaworm disease. I have dealt briefly with the preventive measures taken to control guineaworm infection in the answers I gave to the questions in the House. One hon. Member mentioned about the prevalence of cholera in the deltaic districts. The House may be aware that the National Water-Supply and Sanitation programme which will soon be taken up in the villages worst affected by cholera in five of our districts is meant to reduce the incidence of cholera. The reason for the wide prevalence of certain diseases, particularly communicable diseases, has already been stated. These diseases are mainly due to malnutrition, unsuitable dwellings, unsafe water-supply, insanitary surroundings and also rapid growth of population. Government has sanctioned the opening of a research centre regarding family planning at the Women and Children's Hospital at Egmore and also eight full-time clinics in different hospitals both in the City and in the mufassal. This Government have written to the Government of India for financial assistance for extending family planning service to all district headquarters hospitals. It is considered desirable to provide advice on family planning in all maternity and child welfare centres. Somehow people have not understood the importance of the work of family planning. Our population is increasing at a very rapid rate. It is creating not only health problems but also economic problems. In the interests of the health of both the mothers and the children, it is very desirable and it is also essential that there should be proper spacing of children. Otherwise it will be a strain on the health of the mother and detrimental to the welfare of the child also.

"In regard to hospital services we are trying to increase the bed strength in our hospitals to some extent. We cannot meet fully the needs of the situation. This year we have provided for an increase of beds about 750 in number. In the present budget we are providing for 470 additional beds. We are providing X-ray and other equipment and we have a proposal to improve the laboratories in the district headquarters hospitals and also to set up regional laboratories. By merely increasing the bed strength or by starting of more hospitals, we cannot solve the problem before us. There are so many diseases and they are so widely prevalent that however much we may increase the bed strength in hospitals, to whatever extent we may increase the number of hospitals, it will not be possible to cope with this problem by merely giving such curative facilities. Preventive services are more important.

"One hon. Member pleaded about the need for more and better doctors. I have already mentioned that we have started a new medical college at Madurai and admissions to this college will be

[9th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

increased from 50 to 100 from the academic year in 1956. There is also another proposal of Dr. Alagappa Chettiar to open a medical college at Karaikudi. A committee has been appointed to go into this question and the committee has visited both Karaikudi and Tanjore and I understand the report of the committee would be submitted to us shortly. Hon. Members of this House have been asking for the opening of a medical college at Kozhikode. Well, Government will not stand in the way of starting new medical colleges anywhere. People have been talking of a medical college for Coimbatore. My Hon. Colleague Mr. C. Subramaniam has been optimistic about it but we do not hear anything about it at present. The starting of a college with an attached hospital with a sufficient number of beds for the clinical training of the students, adequate equipment and properly qualified staff, and sufficiently extensive hostels for nurses and students means a very large investment; at least one crore of rupees will be needed and then it is difficult to get qualified doctors for the teaching staff. We are now experiencing difficulties in finding particularly non-clinical professors. Non-clinical professors are not allowed the privilege of private practice. The Central Ministry of Health is considering the question of constituting an All-India Cadre of Non-Clinical Professors; that is what Rajakumari Amrit Kaur has said in her recent speech which has appeared in the newspapers; the Centre also proposes to provide some financial assistance to the State Governments to increase the salaries of these non-clinical professors. My friend Dr. U. Krishna Rao (he is not here now) mentioned about the admission of 1,500 students per year in one college in France, 750 in a college in Italy and so on. Such mass production of doctors, I do not think, will serve the purpose because it is the bedside teaching that is more important. A person merely reading books and listening to lectures in the classes and passing examinations, cannot be made a good doctor. He must have practical knowledge. He must have bed-side instructions. He must study the patients and their diseases. Practical training is important. The Indian Medical Council insists that there should be 10 beds for every student. That means that if we have a medical college for 50 students, we must have an attached hospital with 500 beds, not merely with wards for general cases but with specialist departments. We must get properly qualified teaching staff with suitable experience. It is not enough if we merely produce the type of doctors we are producing to-day. The doctor of the future must have a new outlook. He must have a preventive bias. Re-organization of the present curriculum is necessary. Rajakumari Amrit Kaur is thinking of calling a conference to consider how best we could reform our medical curriculum, so as to produce doctors of the right type. The Central Government have also proposed to start departments of social and preventive medicine in our medical colleges. This Government accepted the proposal but later on they withdrew their offer and now again they are thinking of giving us help for setting up such a department which will train our students in preventive medicine and in the matter of promotion of health.

9th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

“ Nutrition, Sir, is the most important single factor in the maintenance of health, and in strengthening resistance against disease and so attention is being given to this matter also. We have got a Central Nutrition Bureau and two field units. An Assistant Director of Public Health is in charge of this organization. Nutrition research and propaganda are being done. Training is being given to medical men and health officers and village level workers who are to work in Community Project areas. I said a little while ago, that the starting of regional laboratories and the improvement of laboratories in our hospitals is very important and essential. To eradicate mass diseases also it is necessary to have laboratory services; the scientific study of diseases in its mass aspects is necessary and for these purposes, we require laboratory service not only here at the centre, but also in the mufassal places. We have to do health work under very difficult conditions. Our financial resources are limited. There is scarcity of health personnel of all types, and our health needs are tremendous. The field is vast, the labourers are few. Something has been attempted and something done and this must suffice to earn a good night's repose. I hope the hon. Members will take a sympathetic view of the situation and see that whatever is possible is being done. We shall try to do more and give better satisfaction to the people in all respects in future. 1-40 p.m.

“ With these few words, I request the hon. Members who have moved cut motions to withdraw them.” (Cheers.)

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, though many of the points raised in the course of discussion on this Demand have not been satisfactorily explained by the Hon. Minister, I feel it is no use if I press my cut motion. I therefore withdraw my cut motion.”

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That Government be granted under Demand XVI—Medical a sum not exceeding Rs. 3,15,99,800 be granted.’ ”

The motion was carried and the grant was made.

SRI A. RATNAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, since no reply has been made by the Hon. Minister to any of my cut motions, I press my cut motion.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I will now put the cut motion to vote. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,33,30,500 for Public Health be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

[9th March 1955]

DEPUTY SPEAKER:—" I will now put the main motion to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,33,30,500 under Demand XVII—Public Health.' "

The motion was carried and the grant was made.

DEPUTY SPEAKER:—" The House is adjourned and will meet again tomorrow at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 10th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Panchayat Board for Feroke

* 1219 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the Government have not yet constituted a Village Panchayat Board in Feroke, South Malabar?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" The notification constituting a panchayat for the village with effect from 3rd April 1955 has since been issued."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know whether the Government know that this locality is very thickly populated and the population will be about 20,000? May I know why the Government should delay the constitution of the panchayat Board? Is it not a fact that, that locality being an industrial centre, the Government want to help the industrialists by delaying the constitution of the panchayat board so that they may not pay any taxes? May I also know whether the Government will take steps to constitute the panchayat board as early as possible? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" Sir, it was kept in abeyance in view of the district board elections held in 1954. There is no such intention on the part of the Government to help the industrialists as alleged by the hon. Member."

Minimum wages for tobacco workers

* 1220 Q.—SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to revise the minimum wages fixed for tobacco workers in the State;

(b) whether the Government have received any memoranda or resolutions from labour unions and others in the matter;

[10th March 1955]

- (c) if so, the nature of these representations; and
(d) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Government issued a notification under the Minimum Wages Act in December 1950, fixing the minimum wages for employment in any tobacco manufactory but it was quashed by the High Court. The question of fixing a fresh minimum wages for this employment is under the consideration of Government.

“(b) Yes, Sir.

“(c) They have been representing that the Government may fix minimum wages for beedi and cigar workers at certain rates.

“(d) They are being examined.”

SRI R. KRISHNAN —“മിനിമം വേജസ് നിയമിക്കുന്നതോടുകൂടി ബ്രാഹ്മണർക്കും സാധാരണക്കാർക്കും വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കരാറോ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the Government of India propose to extend the time-limit prescribed in Section 3 of the Minimum Wages Act and also amend the Act so as to set up a standing machinery for fixing the minimum wages. Pending consideration by the Government of India and pending the amendment of the Minimum Wages Act, the Government have withheld a final decision on this question of fixing of minimum wages.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Are the Government aware that in the matter of fixation of minimum wages, the Central Government have already laid down certain principles? One of them is that they must see that the minimum wages should not be less than what the workers get now. Secondly, in fixing the minimum wages, it must be seen that they have some relation to the living condition of the workers. Thirdly, the Government must take into consideration the awards and recommendations of the enquiry committees. May I know from the Hon. Minister on what basis the Government have decided to fix the minimum wages for these workers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The hon. Member is quite aware that the Government have not yet decided on the minimum wages. If the Committee had recommended certain wages, the hon. Member who is a member of the Committee himself, will be in a better position than myself to explain the basis on which the Committee made its recommendations. But, I can tell the hon. Member that the Government will take into account all the principles that have been laid down by the Government of India either by legislation or otherwise while taking a final decision regarding the fixation of minimum wages.”

[10th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்தச் சபையில் அரை மணி நேர விவாதம் நடந்து அதற்கு பதில் அளிக்கும்போது புகையிலைத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிப்பதற்கு பிரதேசமாக இந்த மாதத்திலேயே யோசிக்கலாம் என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி முடிவு எடுத்து விட்டார்களா? அப்படியிருந்தால் எத்தனை பேர்கள் கொண்ட கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“நான் சற்று முன்புதான் சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு மத்திய கமிட்டியை நியமிப்பதாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. அதன் முடிவு தெரிகிற வரைக்கும் இந்த அரசாங்கம் தாங்கள் செய்ய வேண்டியதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.”

Vanniyakula Kshatriya community

* 1221 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM (on behalf of Sri V. Gopala Gounder): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government will be pleased to place a copy of the Government Order granting fee concession to the pupils of the Vanniyakula Kshatriya community in some Tamil districts on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“A copy ^a of the G.O. No. 1081, Education, dated 2nd August 1954, is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“As the order is dated 2nd August 1954, a good number of students might have paid their fees earlier. May I know whether the Government will refund the fees in such cases?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If they are eligible for this concession, it will be refunded.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“வன்னியகுல கூத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பல ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு ஜில்லாக்களில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் பிரதேசச் சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த மாகாணத்தில் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கும் வன்னியகுல கூத்திரிய வகுப்பினர்களுக்கும் பிற்பட்ட மற்ற வகுப்பினர்களும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும்போது இந்த நான்கு ஜில்லாக்களிலுள்ள வன்னியகுல கூத்திரிய வகுப்புக்கு மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டிய அவசியமென்ன என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இந்த உத்தரவில் சிறிது தப்பு அர்த்தம் கொடுப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இதனுடைய அடிப்படைக் கொள்கை என்ன வென்றால் வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு முழுச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும். இப்படி குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் இந்த நான்கு ஜில்லாக்களில்தான் இருக்கிறார்கள். வன்னியகுல கூத்திரியர்களில் குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு முழுச் சலுகையும் மற்றவர்களுக்கு எப்பொழுதும்போல் பாதிச் சலுகையும் தான் கொடுக்கப்படும்.”

[10th March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I believe the Hon. the Minister for Finance has committed a mistake in excluding the North Arcot district. The Vanniyakula Kshatriya community people of North Arcot deserve this concession more than the members of the same community in the other districts. May I know whether the Hon. Minister will consider the extension of this concession in the case of the North Arcot district also? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is not on the basis of backwardness of those people this concession has been granted. A particular section of the Community belongs to the Criminal Tribes and as such the students belonging to that particular section were entitled to full fee concession. Simply because there was a change in designation of the community from Padayachi to Vanniyakula Kshatriya, this concession was denied to them. So, it has now been clarified that whether they are called Vanniyakula Kshatriyas or Padayachis, if they belonged to the Criminal Tribes, they will be entitled to full fee concession.”

8.40 a.m. SRI M. JAGANNATHAN :—“ In some of the educational institutions under private management, this order is not given effect to. What steps do the Government propose to take to see that this order is properly enforced in educational institutions under private management? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If instances are brought to the notice of the Government, they will certainly take necessary action to see that the order is given effect to.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ When the Criminal Tribes Act was in force, it did not apply to all districts though particular communities came to be governed by the provisions of that Act who were residing in particular areas of the district concerned. May I know whether the G.O. applies only to the areas wherein the Act was in force or to the whole community of the district to which it was applied? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The application of the Criminal Tribes Act is not the relevant factor here. The information now available from the census statistics is that these persons are living only in the four districts I have mentioned. Therefore, Vanniyakula Kshatriyas who are living in these districts and who belong to the criminal tribes are entitled to the full fee concession.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Since the virtue of criminal propensity is not confined to Vanniyakula Kshatriyas alone but to others like Kallars and Maravars also, may I ask why the Government should not extend this concession to such notoriously criminal sections of the other communities mentioned, Sir? ”

[10th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I may inform the hon. Member that all members of the criminal tribes are entitled to this concession. There was a mistaken impression abroad that simply because a person called himself a Vanniyakulakshatriya instead of Padayachi, he was denied the concession even though he belonged to the criminal tribes. Now the position has been clarified. Whatever the name of the community, if one belongs to the criminal tribes, one is entitled to this concession.”

SRI A. MUTHUSWAMI :—“ இந்தச் சலுகைகள் வன்னியகுல கூத்திரிய கிருஸ்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Christian is a Christian and I do not know whether there is any Vanniakula Christian.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ குற்றப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த படையாச்சியென்றும் வன்னியகுலகூத்திரிய படையாச்சியென்றும் இரண்டுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கு இருக்கும் ஹெட்மாஸ்டர் ‘நீங்கள் எந்த படையாச்சி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்’ என்று கேட்கிறார். இந்த வித்யாசத்தை விளக்கி ஹெட்மாஸ்டருக்கு சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போடுவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதற்கு விளக்கம் தரவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. இப்பொழுது அனுப்பப்பட்டிருக்கும் உத்திரவை நன்றாகப் படித்தால் போதும்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் போது Christian is a Christian என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே கிருஸ்தவர்களாக உள்ளவர்களில் பிராமணர்கள், வன்னியகுலகூத்திரியர்கள் தங்கள் கொள்கையை தகர்த்து வேறுபாட்டில் மணம் செய்துக்கொள்வது கிடையாது. அதுபோல் கிருஸ்தவ மதத்தில் உள்ள பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கிருஸ்தவ மதத்திலே எல்லோருக்கும் சமத்துவம் ஏற்படுத்துவது என்பதுதான் கொள்கை. ஆதலால் இம்மாதிரியான விஷயங்களைச் சொல்லி அவர்களிடையே பிரிவினை மனப்பான்மையை வளர்க்கவேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலிருந்து இந்து மதத்தில் சமத்துவம் என்பதே கிடையாதா? கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்ததற்காக இந்த தண்டனை அளிக்க வேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஹிந்து மதத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரிவினை சீக்கிரத்தில் மாறவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய கிருஸ்தவர்களாகச் சேர்ந்தார்கள் என்பதற்காக ஒரு தண்டனையும் கிடையாது.”

[10th March 1955]

SRI M. DHARMALINGAM :—“ May I know from the Hon. the Minister for Finance whether Vanniyakulakshatriyas belonging to the criminal tribes live in any other districts than the districts mentioned also and whether they are entitled to this concession.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ My information is that they do not live in any other districts.”

Leprosy Research Institute in the State

* 1222 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any leprosy research centre has been opened in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, a Central Leprosy Teaching and Research Institute has been established at Chingleput by the Government of India with effect from 5th January 1955.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ In view of the fact that leprosy is particularly fond of the people of South Arcot, will the Government be pleased to open an additional centre in the South Arcot? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have got a very big leprosy sanatorium at Tirumani near Chingleput and it is in fact the biggest institution in the whole of India. It is best suited for being developed into a research and teaching institution.”

Fall in price of tapioca

* 1223 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the concerned district officers or any representations from the public regarding the abnormal fall during recent months in the price of tapioca and tapioca products in the State, particularly in Malabar and Salem districts;

(b) whether the Government have made any enquiries into the causes of such fall; and

(c) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The Government have received a report from the State Marketing Officer, Madras, and the Board of Revenue (Civil Supplies) about the fall in prices of tapioca and tapioca products in Kozhikode and Salem markets.”

“ (b) Yes, Sir. The fall in prices was due to the fall in the off take of tapioca products in North Indian markets, as a result of the freezing of stocks of Salem sago globules by the Calcutta Corporation and to the difficulty with the railways over the concessional rates applicable to the tapioca globules.

[10th March 1955]

“ (c) (i) Madras Government have recommended to the Government of India to allow exports of small quantity of tapioca products to foreign countries during the year 1955.”

(ii) The Government of India have been requested to provide additional wagon facilities at favourable rates for quick movements to the consumption centres.

(iii) As regards seizure of sago (tapioca globules) by the Calcutta Corporation, both the Government of India and the Government of West Bengal were addressed in the matter.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Have the Government examined the possibility of manufacturing starch from tapioca for the use of textile mills? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would suggest to the hon. Member to put a separate question.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Have the Government received any reply from the Central Government to the representations made to them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ About the difficulty that arose, our Chief Minister, when he was recently in Delhi, had a talk with the Chief Minister of West Bengal and the West Bengal Chief Minister has agreed to consider the situation favourably.”

DR. K. B. MENON :—“ There were proposals for making synthetic rice from tapioca. I believe the Government had some scheme to open a factory for this purpose. Is there any such proposal now? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Now that we have sufficient natural rice, we need not be very much worried about synthetic rice.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்தத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டு ஏற்கெனவே 15 பாக்டரிகள் மேலும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மூடும் தருவாயில் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்தத் தொழிலை எந்தெந்த வகையிலே அபிவிருத்தி செய்வதற்கு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்துகிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கும் குச்சிக் கிழங்கிலுள்ள ஜவ்வரிசி மட்டமானது என்று இதர மாகாணங்களில் பிரசாரம் நடந்துவருகிறது. ஆதலால் இவைகளை சரியானபடி பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I think I said yesterday that the Government have referred the matter to the Food Research Institute for certain examination and certain conclusions that we expect from them.”

[10th March 1955]

Arts College for Tanjore

* 1224 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the College Committee, Tanjore, asking for financial help to open an Arts College at Tanjore; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The District Planning Board, Tanjore, requested the Government to sanction a grant towards the capital cost of starting a college at Tanjore.

(b) The Board was informed that the request for a non-recurring grant towards the capital cost of starting a first grade colleges in Tanjore was not admissible, and therefore could not be complied with. It was also informed that the question of sanctioning building and equipment grant for the college would be considered only after the college had been granted affiliation by the University of Madras and the college had actually started functioning.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“The Government may not be pleased to make any grant but the College Committee has applied for diversion of funds from another department. The re-opening date of the college is fast approaching. The other day, the Hon. the Minister in reply to a question said that there was some difficulty in that the District Board is bargaining for seats. The District Board might have passed the resolution under the impression that the Government will constitute a committee. If the Government propose to form a committee, they can straightway advise the Collector to form it so that the District Board also may have its quota. Then, legislation has to be brought in for diverting funds for the use of the college. Will the Government, therefore, expedite all this work?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There has been a certain amount of misunderstanding. With regard to the management of the college, the Government have nothing to do with it as such. I think a society has been registered under the Societies Registration Act and that society will be in charge of the management of the college hereafter. It has applied for affiliation to the University and it is the University which is the authority to grant such affiliation. I think the college has to secure an endowment of some five lakhs of rupees or so which is the amount prescribed for a first-grade college. In this connection, a reference was made to the District Board, Tanjore, for diverting the Chatram funds for creating an endowment for the college but unfortunately it made a condition that in case of diversion, fifty per cent of the seats on the committee should be given to it. After the hon. Member put the question the other day and I answered it, the matter has been clarified and the District Board has agreed to

10th March 1955]

reconsider the resolution. I have advised the Department to bring in legislation early in April so that it may be possible for us to create the endowment in good time. I may however inform the hon. Member that the endowment is not necessary at the very beginning. The University authorities may be informed that action is being taken by the Government in this regard and that pending final action, temporary affiliation may be granted.”

Tamil students of the Anantapur Engineering College

* 1225 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any representation from the Tamil students in the Anantapur Engineering College to take them back to Madras State Colleges;

(b) the action taken by the Government; and

(c) whether the Government have ascertained which University would conduct the Examination and award the Degree to those Tamil students in that Engineering College?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) The matter is under consideration of the Government.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—“அனந்தபூர் இன்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களை அடுத்த ஆண்டிலாவது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளமுடியுமா? அவர்களுக்கு இப்பொழுது உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றதா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir. We are taking steps to get them transferred to Guindy and Coimbatore and our University has been approached in this regard.”

Lignite Mines, Neyveli

* 1226 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether an Experts Committee under a British Engineer has submitted in 1954 a plan for working the Lignite Mines at Neyveli; and

(b) if so, what is its recommendation with regard to the purchasing of machinery for the mines and its cost?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) A British Firm of Consulting Engineers by name Powell Duffryn Technical Services, Limited, London, submitted about the middle of November 1954, a report on the possibilities of mining, utilization and processing of South Arcot lignite.

[10th March 1955]

“(b) No specific recommendations have been made in the report regarding the purchase of machinery and their cost.”

MR. SPEAKER :—“ The next question, which is on the same subject, may also be answered.”

* 1227 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was a conference of Experts and Representatives of both the State and Union Governments regarding the working of the Lignite Mines in South Arcot on 27th December 1954 at Madras; and

(b) if so, the subjects discussed and the results of the discussion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Project report submitted by the Consulting Engineers (Powell Duffryn Technical Services, Limited) was discussed generally. It was agreed at the conference that further investigations should be carried out and an integrated scheme for the mining and utilization of lignite should be drawn up by the Project Co-ordinating Committee, based on the results of the investigations.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்திற்கு வேண்டிய மிஷினுடைய விலை என்ன? அந்த மிஷினை இங்கிலாந்திலிருந்து வாங்கவேண்டுமென்று நிபுணர் கமிட்டி சபாரச்செய்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மிஷினைப்பற்றியே ஒன்றும் சொல்லாமலிருக்கும்போது அதன் விலையைப்பற்றி என்ன சொல்லமுடியும்? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ போதிய பம்பு செட் இல்லாத காரணத்தினால் ‘பைலட்’ திட்டம் ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. எப்பொழுது பம்பு செட்டுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன? இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்குள் ‘பைலட்’ திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ டெண்டர்கள் கேட்கப் பட்டிருந்தன. அவைகளெல்லாம் வந்துவிட்டன. இம்மாதம் 16-ந் தேதி கோஆர்டினேடிங் கமிட்டி சென்னையில் கூடி, டெண்டர்களைப் பற்றி முடிவு செய்வார்கள். அதற்குப் பிறகு ‘ஆர்டர்’ கொடுக்கப் பட்டு வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். பம்புகள் செய்வதற்கு அதற்கு மேல் ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள் ஆகுமென்று நினைக்கிறேன்.”

* 1228 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I do not propose to put questions 1228 and 1234.”

Appointment of Harijans as village adhikaris and menons

* 1229 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri M. Chadayan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of Harijans appointed as village adhikaris and menons in the district of Malabar?

matter has been clarified and the District Board has agreed to

[10th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Adhikari 1; Menon 1.”

SRI O. KORAN :—“ Because the appointment of village officers under the hereditary system is in vogue, it is very difficult for Harijans to get appointed as village officers. Therefore have the Government any idea to abolish the hereditary system? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There is an idea about that under consideration.”

SRI R. KRISHNAN :—“ ஹரிஜனங்களுக்கு கிராம அதிகாரி, மேனன் ஆகிய உத்தியோகங்கள் கொடுப்பதற்கு ‘சீட்கள்’ ‘ரிசர்வ்’ பண்ண முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ It cannot be done while the hereditary system prevails. When we take up the new system of appointing qualified men, then we can consider that.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The post requires the passing of certain tests and the possession of survey qualifications. May I know whether there is sufficient number of qualified Harijans? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There are not very many; I find that there are only one or two Harijans working as village officers there.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ There are Harijans qualified for these posts. In Malabar generally there is a monopoly for these posts. So I request the Hon. Minister to instruct the Collector of Malabar to appoint qualified Harijans when vacancies arise in posts of village munsifs, village menons and village peons.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ For the non-hereditary areas, we will take steps to see whether more Harijans not be appointed.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ As the Harijan community is very under-represented in the posts of village officers, will the Government devise ways and means for giving more representation in these posts to qualified Harijans? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ When we consider the general question of reform of the village officers system, this thing will be taken into consideration.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Hereditary system of appointment to the posts of village officers stands in the way of qualified Harijans and backward communities being appointed to these posts. May I know whether the Government have any proposal to abolish this hereditary system which is a creation of the British Imperialism for the purpose of preparing stooges for the British here? ”

[10th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ All these things will be taken into consideration under the wider scheme of reorganization of the land revenue system.”

SRI C. H. KANARAN :—“ The holders of the posts of adhi-karis and menons, especially the posts of adhi-karis, come from feudal families and from high castes. Therefore feudal and communal oppression on Harijans is there. Will the Government reserve for Harijans at least a certain percentage of the posts of menons and adhi-karis, as the Government are reserving for Harijans in other departments of Government? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Government are anxious to get rid of caste system. But the hon. Member suggests the perpetuation of caste system.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ Is it a fact that there are very many Harijan village officers below the rank of village headmen? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, they are called village menials and, I think, cent per cent of them are Harijans.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Has the attention of the Government been drawn to the observations of the Subramanyam Committee that the institution of hereditary village officers may be repugnant to our Constitution? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ As I have already said the whole question is being considered.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Does the equality of sex in appointments extend to village officers also and if so, has any woman been appointed as village officer? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am glad to know the opinion of the sex expert.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I am grateful to the Hon. Minister that the question of abolishing the hereditary system is under the consideration of the Government. May I know from him that when new appointments of karnams, peons and munsifs are made, the Government will see that qualified persons from Harijan and Backward communities are appointed for such posts? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ When qualified Harijans are available their claims are always considered.”

Advisory Board under Minimum Wages Act

* 1230 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have constituted an Advisory Board under section 7 of the Minimum Wages Act, 1948; and

(b) if so, the functions and powers of the Board?

10th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Advisory Board co-ordinates the work of committees, sub-committees, advisory committees, and advisory sub-committees appointed under sections 5 and 6 of the Minimum Wages Act and advises the Government generally in the matter of fixing and revising minimum rates of wages.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த கமிட்டி இந்தெந்த தொழிலுக்கு இவ்வளவு குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்று நிர்ணயம் செய்திருந்தும் கூட, சில தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக P.W.D. கண்டிராக்டர்களிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் அவர்கள் தொழிலுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட அதற்குத் தக்க ஊதியம் பெறுவதில்லை. இப்படி கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளை அமுலாக்காமல் இருந்தால் அவைகளை உடனடியாக அமுல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இடுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ 13 தொழில்களுக்கு ‘Minimum wages scale’-ல் கூலி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். அதற்கப்புறம் வரும் ஆட்சேபினையெல்லாம் கூட பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் முடிவு செய்ய இருக்கிறது. அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் அது அமுலுக்கு வரும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Have these Boards been instructed to fix wages on the basis of cost of a subsistence standard of living arrived at and recommended by the Nutrition Experts? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This Board is expected to consider all aspects of the question and fix up wages with reference to the various provisions of the Minimum Wages Act.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த கமிட்டி பல sub-committee-கள் இன்னும் இதர கமிட்டிகளில் சிபார்சுகளை பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வரப்படும் என சொல்லப்பட்டது. அப்படி என்னென்ன கமிட்டிகள் இம்மாதிரி தீர்மானம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதற்கு Notice வேண்டும்.”

Schools for defective children

* 1231 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of schools in the State at present for the blind, deaf and dumb respectively; and

(b) the number of such students in these schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—

“ (a) Schools for the Deaf—2.

Schools for the Deaf and Dumb—3.

Schools for the Deaf and Blind—1.

Schools for the Blind—5.

“ (b) 959, Sir.”

[10th March 1955]

SRI K. V. RAMASWAMY :—“ அமெரிக்காவிலிருந்து இப்போது சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருக்கிற கண் பாவை இழந்த மேதையான Miss Hellen Keller அவர்களின் அனுபவத்தையும், ஆலோசனையும் பெற்று இந்த பள்ளிகளைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதுதான் சர்க்காரின் உத்தேசம்.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether any vocational training in craft is given in these schools and if so, what are the crafts that are taught there? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir, craft education with regard to bamboo work, etc., is also being given. If the hon. Member wants to know the full list of crafts that are taught in these schools, he may put a separate question.”

DR. K. B. MENON :—“ The other day in answering a similar question, the Hon. Minister said that there were not efficient trained teachers available. Will the Government consider sending students on scholarship to other parts of India or if necessary to foreign countries for such training? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is with reference to mentally defective children. We have already deputed two teachers for training and as soon as they come back that school will be started.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த Miss Hellen Keller பல இடங்களில் நம் இந்தியாவில் பேசும்போது குறிப்பிட்டதாவது ; “ அங்க ஹீனம் உள்ளவர்களுக்காக இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக் கொடுக்கத் தகுந்த உபாத்தியாயர்கள் கிடைப்பது கிடையாது—அதற்கான Training School கள் இங்கும் கிடையாது. ஆகவே Miss Hellen Keller அவர்கள் சொன்னதை கவனத்தில் கொண்டு அப்படிப்பட்ட பிரத்தியேகமான முயற்சி எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இப்போது நடத்தக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் போதிய உபாத்தியாயர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக வேண்டுமானால் உபாத்தியாயர்களை வெளியே அனுப்பி தகுந்த பயிற்சி அளிப்பது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Are any such children refused admission to these schools due to lack of accommodation? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It might be so in certain cases. When there is lack of accommodation admission will have to be refused.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know how many trainees have gone out of these institutions and whether any of them are employed in service? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A separate question may be put.”

10th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know from the Hon. Minister the total amount of expenditure incurred with regard to diet and other charges in these institutions and especially in the institution at Chunangad in Malabar? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I want notice, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பல தனிப்பட்டோர் அங்க ஹீனமுள்ளவர்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும்போது அப் பள்ளிக் கூடங்களில் தகுந்தபடி சொல்லிக் கொடுக்க உபாத்தியாயர்கள் கிடைப்பதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே அங்க ஹீனமுள்ளவர்களுக்கு முறைப்படி சொல்லி கொடுக்க உபாத்தியாயர்களை தயாரிப்பதற்காக ஒரு ‘ போதனை முறை பள்ளிக்கூடம் ’ ஏற்படுத்த நம் மாகாண சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have not received any complaint with reference to lack of personnel but anyhow if that is a fact, the Government will certainly take that into consideration.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Have the Government taken any steps to instruct employers to employ such people after they have passed through these schools? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir, all steps are being taken and some of them have been fixed up in private firms.”

Central Road Traffic Board

* 1232 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many cases decided by the Central Road Traffic Board in 1954 have been revised by the Government on petitions by the concerned parties;

(b) whether the Government have any proposal to reconstitute the Central Road Traffic Board; and

(c) if so, what are the main principles of selection of the personnel?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) In 1954, the orders of Central Road Traffic Board were revised by the Government in twelve cases.”

“ (b) & (c) Yes, Sir. The matter is under examination.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that the Central Road Traffic Board and other Transport authorities do not observe strict impartiality in the matter of issuing bus permits? If so, will the Government see that more non-officials are included in the Board and a retired High Court Judge is appointed as the Chairman of the Board? ”

[10th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Rules are strictly followed in the matter of grant of permits by these authorities. As regards the latter part of the question, the matter is being examined by the Government and they will take a decision very soon."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" What are the principles that the Government take into consideration while reconstituting this Board? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" That matter is under examination and I do not think that it will be possible to say it now."

Filter Point Scheme

9-10 a.m. * 1233 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Filter Point Scheme introduced in this State was implemented by the State Government purely with the help of the Central Government;

(b) if so, the aid given by the Central Government; and

(c) the methods adopted by the State Government for the successful implementation of this Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, only financial assistance is available for this scheme from the Central Government.

" (b) Loans for meeting only the non-recurring cost of the schemes are being given by the Government of India.

" (c) (i) The implementation of the scheme has been confined to areas where the water table is high.

(ii) Loans have been granted in the shape of pumping machinery to the applicants in need of financial assistance.

(iii) The hand-boring sets and other equipment in the possession of the Department have been hired out to the ryots concerned in connection with the sinking of filter point wells in their lands under the scheme."

SRI M. DHARMALINGAM :—" May I know whether the Hon. the Minister is aware of the fact that the agriculturists who applied for loans under this scheme were compelled by the Agricultural Department to purchase the filter points and other articles only from the companies selected by them at a higher rate when the same articles were available at a lesser rate in other companies? May I know whether the Government have issued any such instructions? If so, will the Government please make an enquiry into the matter and try to refund the excess amount paid by the agriculturists? "

[10th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, if any machinery is to be purchased under the loan system or the hire-purchase system the Government have to insist on a certain patent type of machinery but I am not aware of any complaints such as those referred to by the hon. Member. If he would specifically refer any such complaints to me, I shall look into them and inform him the correct position."

SRI S. RAMALINGAM :—" Pump set கடன் வாங்கவேண்டுமானால் தன் சொத்தின்மேல் ரூ. 2,500 ஜாமீன் கட்டி அதற்க்கப்பறம் மற்றொரு ரூ. 2,500-க்கு இன்னொருவர் Surety-ஆக இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. இந்த நிபந்தனையினால் Pump set-கள் வாங்க விவசாயிகளுக்கு முடிகிறதில்லை. ஆதலால் ரூ. 2,500-க்கு Surety போடவேண்டும் என்கிற நிபந்தனையை எடுத்துவிட்டு சொந்த சொத்தின் பேரிலேயே ரூ. 2,500 ஜாமீன் கட்டினால் போதும் என்று சொல்லி அதற்கான உத்தரவை சர்க்கார் பிறப்பிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஜாமீனுக்கு வேண்டிய போதிய சொத்து இருந்தால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்."

SRI M. DHARMALINGAM :—" Sir, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the filter points supplied by the Government under this scheme are not useful for the purpose for which they were intended? Will the Government come forward to depute a special staff and see that these filter points work properly? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I do not think so. Perhaps, the hon. Member has very little experience about this matter. On the other hand, several ryots have expressed to me their satisfaction about the successful working of these filter points."

[* 1234 Q.—The question was not put by the hon. Member.]

Manhandling by the Police, of Sathyagrahis before Koothali Estate office

1235 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the police manhandled the Sathyagrahis before the Koothali Estate office on February 9, 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The answer is in the negative."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, may I know from the Hon. the Minister for Finance whether the Government have received any representation from the Malabar Kisan Sangam in this matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

[10th March 1955]

Attack of small-pox on a three-day old baby

* 1236 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the King Institute of Preventive Medicine at Guindy has recently investigated the case of a three-day old baby infected with small-pox?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. I may also add that this case has evoked considerable interest in scientific medical circles. There are cases of inherited small-pox among new-born children. In this particular case, the mother had no attack of small-pox either before giving birth or after the birth of the child.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir may I know whether this child has been destroyed or kept intact for future purposes of medical research? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the child had only a mild attack and made quick recovery which is the case in all cases of inherited small-pox in new-born children.”

Sugar factory for Tanjore

* 1237 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1447 on 11th August 1954, where the sugar factory is likely to be located in Tanjore district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The sugar factory for the establishment of which a licence has been granted will be set up in Vadapathimangalam village in the Mannargudi taluk.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து பண உதவிபெற்று இது நடைபெறப்போகிறதா அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் பிரதேசமாக நடைபெறப்போகிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மத்திய சர்க்கார் பண உதவி ஒன்றும் இல்லை என்று எனக்கு தெரிந்தவரையில் நான் சொல்வேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கரும்பு ஆலை இல்லை என்று குறை சொல்லப்படும்போது வெறும் நெல் பிரதேசமாகிய தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏன் கரும்பு ஆலை நிறுவப்பட போகிறது? இதனால் தஞ்சையில் நெல் விலைச்சல் பாதிக்கப்படாதா? இப்படி தஞ்சையில் கரும்பு ஆலை நிறுவக் காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இன்னுமொரு கரும்பு ஆலை ஏற்பட்டால்கூட, இந்த ராஜ்யத்தின் கரும்பு பற்றாக்குறை தீராது. இன்னும் அதிக ஆலைகள் வேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நெல் அதிகமாக உற்பத்தி யானால் அதன் விலை இன்னும் குறைந்து அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னது அவருடைய சிஷ்யர் கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபகம் இருக்கவேண்டும்.” (சிரிப்பு.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, on a point of personal explanation.”

[10th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் personal explanation கூறவேண்டிய தில்லை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான். ஏதாவது இருந்தால் personal explanation பண்ணவேண்டும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏக்கருக்கு 14 மூட்டை உற்பத்தியாகும்போது இன்னும் 10 மூட்டை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுமென்று சொன்னார். அப்போது எங்கள் கட்சித் தலைவர், ‘இப்போதே 2 மூட்டை விலை குறைந்து விட்டபடியினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்க இன்னும் 10 மூட்டை அதிகம் உற்பத்தி செய்தால் விலைவாசிகள் இன்னும் குறைந்து (விவசாயிகள்) படுபாதாளத்திற்கு போய்விடுவார்’ என்று சொன்னார். என்னை பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லுகிறேன், இப்போது உணவு கஷ்டம் நீங்கி விட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. இன்னும் கட்டுப்பாடு ஏற்படலாம். அப்படி இருக்கும் போது நெற்களஞ்சியமாக தஞ்சை ஜில்லா வில் கரும்பு உற்பத்தி செய்தால் அரிசி கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதா அப்படி ஏற்பட்டால் அதை மாற்ற சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதே நான் கேட்ட கேள்வி.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் நேற்றைய தினம் சொன்னேன் விவசாய பொருள்களின் உற்பத்தியை ‘regulate’ பண்ண வேண்டி இருக்கும் என்று. தஞ்சை ஜில்லாவில் 13 லக்ஷம் ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி ஆகிறது. அந்த 13 லக்ஷம் ஏக்கரில் சுமார் 2,000 ஏக்கரில் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. 13 லக்ஷம் ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி ஆகும்போது 4,000 ஏக்கரில் கரும்பு சாகுபடி ஆனால் நெல் விலைச்சல் பாதிக்கப்படாது என்று சொல்லுவேன்.”

Appointment of Judicial Sub-Magistrates

* 1238 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any selection of candidates for training as Judicial Sub-Magistrates recently;

(b) if so, the number of persons selected; and

(c) the number from (i) the Bar and (ii) the High Court establishment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes.

“ (b) Twenty-six.

“ (c) (i) Sixteen;

(ii) one.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, of the candidates selected, may I know how many are Harijans and how many belong to the Backward Classes? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not have the figures with me now.”

[10th March 1955]

Financial assistance to Harijans for constructing houses

* 1239 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any representation was received from the Harijans of Ambal village, Nannilam taluk, Tanjore district, by the Government in April/May 1954 for financial assistance to construct houses on the house-sites granted to them by the Government;

(b) if so, the amount applied for as grant or loan by the Harijans;

(c) whether the Government have given any aid or loan to these Harijans to construct houses; and

(d) if not, why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) No, Sir. A petition from certain Harijans of Ambal Vattam village was received in December 1953.”

“(b) They applied for a loan of Rs. 200 for each Harijan to be repayable in ten annual instalments.”

“(c) & (d) No aid could be given in view of the present financial stringency.”

Distribution of ammonium sulphate in Coimbatore

* 1240 Q.—SRI K. T. RAJU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of authorized agents for distribution of ammonium sulphate in Coimbatore district; and

(b) whether the Government have received any complaint from several ryots in the district, who were in need of the above fertilizer, that they were not able to get the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Seven.

“(b) No.”

SRI K. T. RAJU:—“அதிகாரம் பெற்ற உர விநியோகஸ்தர்கள் விவசாயிகளுக்கு உரத்தை நியாயமான விலைகளுக்கு கொடுக்காமல் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து எனக்கு ஒன்றும் புகார் வரவில்லை. எப்பொழுதாவது அப்படி குறிப்பிட்ட புகார் வந்தால் அதைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.”

Rural dispensary for Makkaraparamba

* 1241 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the memorandum submitted to the District Medical Officer, Malabar,

[10th March 1955]

by the inhabitants of Vedakkangara and Kuruva amsams of Walluvanad taluk requesting for the opening of a rural dispensary at Makkaraparamba; and

(b) if so, what action the Government have taken or propose to take in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The District Medical Officer, Malabar, received the memorandum and forwarded it to the President, District Board, Malabar, recommending the opening of a regular local fund dispensary at the place.

“(b) If and when proposals are received from the Malabar District Board the Government will take necessary action in the matter.”

Deepening of the channel and tank from Madur-Melakkar Dam

* 1242 Q.—SRI V. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have given any instructions to deepen the channel and the tank from the Madur-Melakkar Dam to Vellur kasba?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“No.”

Veterinary and Livestock Inspectors' Course

* 1243 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the sanctioned strength for admission to the Veterinary and Livestock Inspectors' Course for the year 1953-54 in the Madras Veterinary College;

(b) whether any seats were reserved for Harijan candidates; and

(c) how many of them were availed of?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Government ordered the discontinuance of the Veterinary and Livestock Inspector's Course in the Madras Veterinary College from the academic year 1953-54.

“(b) & (c) The questions do not arise.”

Polling stations in South Arcot during the district board election

* 1244 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many polling stations were arranged in South Arcot district during the last district board election;

(b) whether there were separate booths for men and women; and

(c) if so, how many were provided for women?

[10th March 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The number of polling stations opened in the South Arcot district for the last district board elections was 819.

“(b) No, Sir.

“(c) Does not arise.”

(Eviction of poor persons from Government poramboke lands)

* 1245 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have ordered eviction of certain landless poor who have occupied Government poramboke lands on the sides of Varodu-Murikampatta road in Walluvanad taluk, Malabar district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, certain poor people residing by the side of the Varodu-Murikampatta road were evicted by the Government and their household utensils were attached and taken away for alleged attachment. The Hon. the Minister for Revenue has stated in his reply that there were no such instances. I do not know why such false information is being given. Will the Government be pleased to make further enquiries and see that the poor people are not harassed by either being evicted or their properties being attached?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, the question was whether any landless poor were evicted and the answer was ‘No’. No landless poor people were evicted. There were certain well-to-do landlords and even they were not evicted. Merely notices were sent and they of their own accord removed the encroachments.”

Admission to Flaying School in the Veterinary College

* 1246 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of students admitted for training in the Flaying School in the Madras Veterinary College during 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Forty-eight students were admitted for training in the Flaying School attached to the Madras Veterinary College during 1953-54.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, may I know what the particular training given by the Flaying School is?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Removal of skins from bodies of animals as soon as they are dead is called flaying and that requires a particular training. Several persons from butchers have already taken to their training and reverted back to their employment.”

[10th March 1955]

SRI M. JAGANNATHAN :—“How many students were admitted during 1953-54 and how many of them completed their training successfully? May I know whether they have since been suitably employed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Two batches of candidates numbering 48 were trained during the year 1953-54. In addition, seven Veterinary Assistant Surgeons underwent training during the period. In 1954-55, two batches one consisting of 18 butchers and 15 amateurs and a second batch consisting of one butcher and 26 amateurs have been trained; a third batch consisting of one butcher and 20 amateurs is under training in the school.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, generally the higher class people do not take to such a profession. In order that they may also be trained, will the Government hold out inducements for them, so that there may be a feeling of equality between communities?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, Government do offer stipends. They cannot discriminate between the higher and lower classes. I may tell the hon. Member that apart from professional butchers others also take to this training and take to the profession of butchers.”

Resident Medical Officer, Tiruchirappalli

* 1247 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any sanctioned post of Resident Medical Officer in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) There is no sanctioned post of Resident Medical Officer in the hospital, but one of the Assistant Surgeons of the hospital is designated as Resident Medical Officer and is discharging the duties of the Resident Medical Officer.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, for the post of Resident Medical Officer, is any special skill or special qualification necessary? If not, why in this big hospital, there is no sanctioned post? What is the qualification of the person who now acts as Resident Medical Officer and who is in charge of the duties of the Resident Medical Officer? What is his scale of pay? Is any additional remuneration paid for discharging these duties? Does he do duty all the 24 hours?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Only District Headquarters Hospitals with a bed strength of over 350 are given the separate post of a Resident Medical Officer. Here, one of

[10th March 1955]

the Assistant Surgeons is doing this work of Resident Medical Officer. He is given a place for residence within the premises of the hospital. He has just the ordinary qualifications required for an Assistant Surgeon."

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—"Am I to understand that the average number of in-patients in the Tiruchirappalli hospital is less than 350?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"It is not the average number of in-patients but the sanctioned bed strength which is 275."

Kangayam Cattle Improvement Scheme

* 1248 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to extend the period of the Kangayam Cattle Improvement Scheme beyond 31st March 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The scheme has already been extended up to 31st March 1957."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 RE CLOSURE OF WIMCO AT DHARMATAM, NORTH MALABAR.

9-20 a.m. * SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, the motion is 'the closure of Wimco at Dharmatam, near Tellicherry, North Malabar, on 1st January 1955 in violation of section 33 of the Industrial Disputes Act, 1947, and the failure of the Government to intervene and take steps against the management for the illegal closure of the company and also for the reinstatement of workers thrown out of employment consequently'."

"Sir, the closure of the company took place on January 1, 1955. As a result of this 240 workers including the staff are unemployed. Sir, regarding this company, there are cases pending before the Appellate Tribunal and the Coimbatore Industrial Tribunal. According to the Appellate Tribunal Act and Industrial Disputes Act, 1947, if any case is pending before the Court, the management cannot close the factory without the permission of the Court. In this connexion, I wish to state, the management never took permission from the Court. So the closure is illegal. This kind of illegal closure is very common in Malabar and also I have to state that the Government is not taking any steps against these kinds of illegal closure. Further, before such a closure, it is the duty of the management to give prior notice to the workers. On January 1, 1955, the factory was closed; on December 31, in the morning"

MOTION UNDER RULE 40 re CLOSURE OF WIMCO AT DHARMATAM, NORTH MALABAR

[10th March 1955]

MR. SPEAKER:—"Order, order. There is too much of noise in the House. I am not able to follow the proceedings."

* SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"I have carefully observed, Mr. Speaker, for the last so many days that hon. Members do not seem to evince more interest in Assembly deliberations. That is why they go on speaking privately."

MR. SPEAKER:—"It is not my concern, if they do not take interest. I cannot understand the hon. Member's point. How can I make them take interest? How can I do that?"

* SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"You must make that, Sir."

MR. SPEAKER:—"How, how?" (Laughter.)

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"It is because Mr. Tevar is not evincing as much interest as he was doing before!"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may continue his speech."

* SRI K. P. GOPALAN:—"On 1st January the factory was closed; on 31st December 1954, a big police force came to the factory"

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Member be brief."

* SRI K. P. GOPALAN:—"Yes, Sir. It was only at that time that the workers knew that the factory would be closed the next day. According to the rules they have to be given one month's notice or they have to be given compensation for retrenchment purposes. Sir, the retrenchment notices were issued only in the presence of the police force. It was a very dangerous state of affairs, because it affects the normal activity of the workers. If we take all the facts into consideration, it is clear that the closure of the factory is illegal, untimely and also the Government have failed to take any action in the matter. The Labour Officer to whom the Workers' Union sent petition after petition, telegram after telegram did not take up conciliation for 35 days."

"Sir, after the closure of the factory, the management took some of the workers inside the factory with the intention of giving them work. The management wanted to teach the workers a lesson. The workers had formed a union there recently; and the management did not like it. Moreover they wanted to take match sticks from private dealers at a profit. As a result of all this, 240 families are starving now and I want to bring to the notice of the Hon. Minister that it is the duty of the Government to see that the rules and Acts are observed; that it is the duty of the Government to see that such kinds of violations are not allowed; and under existing labour Acts it is the duty of the Government also to see that proper relief is given to the workers. Further, it is

288 MOTION UNDER RULE 40 *re* CLOSURE OF WIMCO AT
DHARMATAM, NORTH MALABAR

[Sri K. P. Gopalan] [10th March 1955]

the duty of the Government to see that the Labour Department should act promptly and see that the workers are given relief. With these words, I resume my seat, Sir."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to this question.

" The management of the Western India Match Co., closed their Dharmadam branch on 1st January 1955 as the working of the factory was found to be uneconomical. It is said that the Western India Match Co. Factory at Madras was able to purchase splints at cheaper rates from other factories in the West Coast than from the Western India Match Co., Dharmadam and that suitable wood for the manufacture of splints was not available in and around Dharmadam.

9-30 a.m. " The Workers' Union contended that the closure was illegal because industrial disputes concerning the factory were pending before the Industrial Tribunal, Coimbatore as well as the Labour Appellate Tribunal and that the management had not taken permission from these Tribunals to close the factory. It also contended that the closure was unwarranted because the factory was not working on loss and that the management had retained 45 workers without regard to the seniority of the workers.

" It is reported that the factory was found to be uneconomical and that this can be considered as a bona fide trade reason for the closure of the concern.

" The Western India Match Company, Tellicherry, in their letter, dated 29th December 1954, intimated to the Government that it proposed to retrench 208 workmen with effect from 1st January 1955 and that the workmen concerned were given one month's notice in writing under clause (a) of section 25 (f) of the Industrial Disputes Act. However, as the closure is said to be for bona fide reasons and wages paid for the notice period of one month, closure of the factory before the expiry of one month would not seem to matter.

" It is reported that 45 workers are still working in the factory for the purpose of winding up the factory and that they will be discharged when the winding up work is finished.

" It is also reported that there is no complaint about compensation already paid to the workers for the loss of employment.

" As it is reported that the closure of the factory was for bona fide reasons, the Government cannot interfere in the matter.

" The Labour Officer conducted conciliation proceedings and submitted his report to the Government through the Commissioner of Labour. It was seen that there was no case for adjudication. The Union has been informed about this position."

10th March 1955]

VIII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation and a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.'

" Sir, Demand VIII is for a grant from current revenues to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on irrigation comes under Demand XXXV relating to Capital Outlay on Irrigation. The cost of . . ."

MR. SPEAKER :—" Has the Hon. Minister moved both the demands together? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Yes, Sir."

MR. SPEAKER :—" Let him first move Demand VIII. After that, let some hon. Member move his cut motion. Then the Hon. Minister may move his other Demand."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" But, I would like to make a statement on both the Demands."

MR. SPEAKER :—" That is all right. Let the Hon. Minister formally move his first Demand, viz., Demand VIII."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation.' "

SRI A. RATHINA GOUNDER :—" Mr. Speaker, I beg to move—

' That the allotment of Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.' "

[10th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’”

MR. SPEAKER:—“Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’”

SRI P. CHELLATHURAI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழில் பேசுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“நான் கனம் மந்திரி அவர்களைப் பேசும் படி கூப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏதாகிலும் information வேண்டுமென்றால் முதலில் என்னுடைய chamber-ல் வந்து கூறிவிட்டு பிறகு நீங்கள் இங்கு கேளுங்கள்.”

*SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மன்னார்குடி தாலுக்காவில் இருக்கும் திருமணி ஆற்றுக்கு Drainage facilities ஐ அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கோரும் வெட்டுப்பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். I move—

‘That the allotment of Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’”

MR. SPEAKER:—“Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Mr. Speaker, I wish to make a statement on both the Demands which I have just now moved.

“Demand VIII is for a grant from current revenues to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on irrigation comes under Demand XXXV relating to Capital Outlay on Irrigation. The cost of establishments and tools and plant for the construction and maintenance of irrigation works comes under yet another Demand, Demand XXV and a portion, viz., Rs. 13,81,400 of the total demand under that head relates to irrigation. The effective total Demand under all these heads relating to irrigation comes to Rs. 9,41,07,500.

“Sir, as the members are already aware, the Government have been following a very liberal policy in the matter of execution of irrigation schemes. Unlike the policy followed during the time of the Britishers when schemes were taken up as commercial

[10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

ventures on the basis of the productivity tests, schemes are now being investigated and executed not solely on the basis of direct financial return on the capital outlay, but with due regard to the need for augmenting supplies of food and improving the well being of the people. Irrigation projects are now scrutinised primarily to ensure that there is water enough in a normal year to irrigate the area envisaged, that the soil is amenable to irrigated cultivation and that the quantity of additional food which can be raised by the project is commensurate with the outlay on the scheme. However, to avoid burdening the general tax payer with large interest charges on schemes which may yield a poor return, the prospective beneficiaries are requested to make reasonable voluntary contribution so that the capital cost does not exceed Rs. 300 per acre of land to be irrigated. Schemes costing over Rs. 300 per acre are also being taken in special cases, where the scheme would serve a backward area and afford protection to the people of that area during times of scarcity or this Government would thereby be utilising their share of the waters of inter-state rivers to the maximum extent possible. The Government are fully aware of the importance and necessity of the smaller schemes and are paying adequate attention to them. Bigger schemes are however taken up without detriment to the taking up of smaller schemes.

“Our programme of irrigation development falls broadly under 3 categories, viz., a short term programme comprising small irrigation schemes called Grow More Food or Intensive Cultivation Schemes, Special Minor Irrigation Works and Tank Improvement Schemes—another programme of medium sized projects and a third kind, viz., long term programme of multipurpose projects.

“Under the short term programme, primarily intended to augment our supplies of food as quickly as possible small irrigation schemes called ‘Grow More Food Schemes’ and later on called ‘Intensive Cultivation Schemes’ had been started even before the inception of the Five-Year Plan, but execution of such new schemes had to be stopped about 3 years back owing to the stoppage of Central subvention for that programme. A Special Minor Irrigation Programme was started in 1952–53 for execution of similar works under a different scheme of financial assistance from the Centre. Under the Grow More Food or Intensive Cultivation Programme this Government had sanctioned about 160 schemes at a total cost of nearly Rs. 2 crores. Almost all these schemes have been completed and the few remaining ones are under execution. All these schemes on completion will benefit a new extent of about 66,000 acres and an additional ayacut of about 81,000 acres under existing irrigation. In addition, the Special Minor Irrigation Programmes for 1952–53, 1953–54 and 1954–55 cover about 1,258 schemes estimated to cost, nearly Rs. 158.35 lakhs and benefiting a total extent of about 1.8 lakhs acres of which about 49,400 acres is that area newly brought under irrigation

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

The additional food production expected from the 1,258 schemes is 40,500 tons of foodgrains. Two hundred and eighty-four of these schemes have been completed up to January 1955.

"In the short term programme is included what are called Tank Improvement Schemes. Even though I may be trespassing on the portfolio of my Colleague the Revenue Minister, I may be permitted to refer to what is being done in regard to Tank Improvement to complete the picture. Sir, we have inherited from our ancestors a large number of irrigation tanks which constitute a part of our real wealth. On account of long neglect and silting, many of these tanks have lost much of their original capacity and are unable to irrigate the registered ayacuts under them. The renovation of these tanks and restoration of their lost capacity are attended to under the Tank Improvements Scheme. The work is particularly important in respect of a large number of tanks in ex-zamindari areas taken over by the Government. The object of the scheme is to ensure adequate supplies to lands already growing irrigated crops by bridging the gap between the registered ayacut and the extent actually irrigated. Since the inception of the scheme in 1949, 2,259 works costing nearly Rs. 128 lakhs have so far been sanctioned and they are expected to irrigate nearly $2\frac{1}{2}$ lakhs of acres mostly under the existing ayacuts. Only a few of these sanctioned works remain to be executed.

"In the programme for Special Minor Irrigation Works which includes also Tank Improvement Schemes for fasli year 1955-56 (i.e., July 1955 to June 1956) it is proposed to include 475 'continuation works' and 489 'new schemes' costing in the aggregate Rs. 198.17 lakhs. The programmed expenditure on these during 1955-56 is Rs. 97.72 lakhs. It is expected that the proposed continuation works will all be completed by the end of 1955-56. A provision of Rs. 125 lakhs has however been made in the Budget Estimate for 1955-56 for works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improvement Schemes as it might be possible to expand the programme and take up more schemes especially in the erstwhile zamindari areas during the year.

"In the second category, viz., medium size projects, are 12 schemes all coming under the first Five-Year Plan. All these schemes are now under various stages of execution, except the Cauvery Delta Drainage Scheme which has already been completed. The total estimated cost of these schemes is Rs. 3,522 lakhs. The Malampuzha Reservoir Project costing Rs. 4 crores and expected to benefit 40,000 acres is nearing completion. Water has been let down during 1954 for an irrigation of 18,000 acres. The Government have recently sanctioned the execution of a right bank canal costing Rs. 75 lakhs for this project as part of the main project, the cost of the main project being enhanced by this amount. This new canal will stabilize irrigation of I and II crops

10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

on an extent of about 6,000 acres. The Manimuthar Project which is estimated to cost Rs. 5 crores is expected to be completed in 1958. The Mettur Canals Scheme costing Rs. 2.67 crores is expected to be completed in 1956. The execution of the Right Side canal of this Scheme which lies in Coimbatore District is nearing completion and the Left Side Canal to benefit the Salem District is under execution. Water has already been let down in the right side canal to irrigate an area of 7,200 acres in 1954. Work on the Amaravathi Reservoir Project costing about Rs. 3 crores has been commenced. The Vaigai Reservoir Project is being executed at a cost of Rs. 3.3 crores and will irrigate 20,000 acres lying mostly in areas which have been backward. It has since been decided that 10,000 acres should be in Thirumangalam taluk, 7,000 acres in Sivaganga taluk and 3,000 acres of percolation affected lands in the Periyar delta. The Walayar and Aranar Projects each costing a crore of rupees and Mangalam costing Rs. 85 lakhs are small schemes expected to be completed by 1956. These projects are expected to benefit 24,000 acres of land. The Sathanur Project at a cost of Rs. 2.89 crores to irrigate 15,300 acres in North Arcot and 4,700 acres in Kallakurichi taluk of South Arcot and the Krishnagiri Project in Salem district at a cost of about Rs. 2 crores to benefit 7,500 acres have recently been sanctioned by the Government and their execution has just been commenced. Adequate provision has been made in the Budget for the execution of these projects during the next financial year (i.e., 1955-56).

"In the last category of major schemes, viz., multi-purpose projects, there is only one, viz., the Lower Bhavani Project costing about Rs. 10 crores. The proposed ayacut is 207,000 acres in Coimbatore and Tiruchirappalli districts. The execution of this project is expected to be completed in 1955.

"The total food production expected from these various schemes is of the order of 2.16 lakhs tons of food grains besides 14,700 tons of cotton.

"From 1947-48 to the end of the current year nearly Rs. 30 crores have been spent on Capital Outlay on Irrigation in the areas comprising the present Madras State. In 1954-55 the provision under this head amounted to Rs. 6.71 crores. In 1955-56 an amount of Rs. 7.74 crores have been provided for under the head. Every year we are providing for a record figure and achieving progress in the field of irrigation accordingly. We should be proud of this achievement.

"Almost all the schemes in the Five-Year Plan will be completed by 1956. There is still considerable leeway to be made in the field of irrigation. Therefore, besides pushing through the schemes on hand vigorously, this Government have proposed 8 schemes for the Second Five-Year Plan to begin from 1956-57. These schemes spread over the various districts in the State, are

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]
estimated to cost more than Rs. 10 crores and to benefit nearly 98,000 acres. The additional food production expected by the execution of these is of the order of 36,000 tons.

"Sir, all these have been possible with the assistance given by the Government of India financially and in other ways. With the continued assistance of the Government of India we can expect that the Madras Government would be able to go a long way in extending irrigation to enable the ryots to secure better yields and a better standard of life. The co-operation and enthusiasm of the people of the State in fostering irrigation development have contributed in no small measure to our achievement in the field.

"I am confident that the hon. Members will bear in mind the entire back ground I have stated while speaking on the cut motions and will assist the Government with their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.

IV.—SWEARING IN OF A NEW MEMBER.

Sri Krishnaswami Gopalar was sworn-in.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND VII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—cont

9-40 a.m. MR. SPEAKER:—"I allot three hours for the discussion of this Demand and I fix ten minutes for each member who wants to speak on it. If I allow half hour for the Hon. the Minister to reply, will that be all right?"

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I want to make a statement on the Lower Bhavani Project which I have already promised. I need 45 minutes."

MR. SPEAKER:—"All right."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"If we allot three hours for this Demand, then it means we have already taken twenty minutes. In that case, let us sit for half hour more."

MR. SPEAKER:—"I have no objection. We will sit till two of the clock."

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—"I rise on a point of information, Sir. The hon. Minister has said in the course of his statement that the Government are going to take up ten new works under the Second Five-Year Plan. If he can give the names of those works, it will be very useful for the discussion.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The Central Government have not yet approved the schemes and the whole matter is under consideration. Therefore how can I give the names? Besides, I have not got a list of those works with me."

[10th March 1955]

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister has not got the list. Sri N. Rathina Gounder will now speak."

* SRI N. RATHINA GOUNDER:—"மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பார்க்கும்பொழுது, சில திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது வரையிலும் சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தும் கூட, சிலபெரிய அணைகள் கட்டியிருந்தும் கூட, கார்ப்பாய் பிரதேசங்களிலே பரவலாக உள்ள குளங்களில், அவ்வப்போது பெய்யும் மழையைக் கொண்டு, தண்ணீர் நிரப்ப வசதி செய்ய கவர்ன்மெண்டார் தவறி விட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நான் மிக மிக வருந்துகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

"ஏற்கனவே நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பிரதேசங்களில், நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகரித்துக்கொண்டு போவதைக் காட்டிலும் குடியானவர்கள் மாணவாரியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இடங்களில் சுத்தமாக வரண்ட பிரதேசங்களில் அதிகமாகத் தண்ணீரைத் தேக்கி, குளங்கள் மூலம் நிலத்திற்கு நீர்பாய்ச்சுவதற்கும். அதிக மழை பெய்யாமல் குறைவாகப் பெய்யும் காலத்தில்கூட குளங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள கிணறுகளுக்கு ஊற்றுக்காணும்படி அமைத்து, ஒன்று இரண்டு வெள்ளாமைகளுக்காவது தண்ணீர் வசதி அளிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் உள்ள கரூர் தாலுக்கா மிகவும் வரண்ட பிரதேசம் அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. சர்க்கார், அங்கு நீர்ப்பாசனத்திற்காக சிலதிட்டங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கோரி ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல தீர்மானங்களை கரூர் தாலுக்கா விவசாய சங்கத்தின் மூலமாகவும், இதர ஸ்தானங்கள் மூலமாகவும் அனுப்பியிருந்தும் சர்க்கார் அதற்கு செவி சாய்காததைப்பற்றி மிக வருந்துகின்றேன். கரூர் தாலுக்கா அமைந்திருக்கிறபடி, அதன் நடுவில்—இரண்டு மூன்று சிறு நதிகள் ஓடுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அவற்றில் ஓடும் நீரை தேக்குவாற்று, காவேரியில் போய்சேர்ந்து தஞ்சாவூரில் ஏற்கனவே செழித்து இருக்கும் பிரதேசங்களை இன்னும் வளம் பெறச் செய்கிறதே ஒழிய அவைகள் உற்பத்தியாகும் இடங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்தத் தண்ணீரால் யாதொரு பலனும் ஏற்படவில்லை என்ற விஷயத்தை தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு பயன்படாமல் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற ஆறுகளில் குடகனறு ஒன்று. அது கரூர் தென் கோடியில் ஆரம்பித்து முதலில் அமராவதியில் கலந்து பிறகு வடக்கே காவிரி ஆற்றில் போய்ச் சேறுகிறது. அரவக்குறிச்சி பிரக்கா தென்கோடியில் பெத்தாச்சி நகரம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதன் அருகே குடகனற்றின் அகலம் சுமார் 150 அடி இருக்கிறது. அவ்விடத்தில் ஒரு அணை கட்டவேண்டும். அந்த ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் அடியிலும்கூட பாறைகள் அமைந்திருக்கின்றன. 400 சதுரமைல் விஸ்தீர்ணத்தில் பெய்கிற மழைத் தண்ணீர் பூராவும் இதன் வழியாகத்தான் ஓடுகிறது என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் கூட கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த நதிக்கு அணை கட்டி நீரைத் தேக்கினால் கரூர் தாலுக்காவில் அரவக்குறிச்சி, வெள்ளையினை பிரக்காக்களில் உள்ள 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாயுமென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் பெத்தாச்சி நகரத்திற்கு அருகே ஒரு பெரிய அணைகட்டவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, நங்காஞ்சி என்ற ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆறும் ஒரு சிறுநறு. அதில் வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் ஓடாவிட்டாலும் மழை பெய்யும் காலத்திலாவது தண்ணீர் தலை கீழாக ஓடி முதலில்

[Sri N. Rathina Gounder] [10th March 1955]

அமராவதியில் கலந்து பிறகு காவிரியில் கலக்கிறது. அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசம் காடாரம்ப பிரதேசம்; ஜனங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் வருந்துகின்ற பிரதேசம். அப்பிரதேசத்தில் 20-30 அடி ஆழத்தில்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கின்றது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் அந்த நதியின் கரையில் அரவக்குரிச்சி பிரக்காவின் தென்கோடியில் 15,000 முஸ்லிம்கள் வாழக்கூடிய பள்ளப்பட்டி (Pallapatti) என்ற மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டு உள்ள ஒரு ஊர் இருக்கிறது. இந்த ஆற்றில் அணைகட்டினால், அந்தப் பிரதேசத்தில் சுமார், 1,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கச் செய்யலாம்; 15,000 ஜனங்கள் உள்ள அந்த Major Panchayat க்கும் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். ஆதலால், கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நொய்யல் ஆறு என்ற ஒரு ஆறும் ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றில் ஒரு சிறிய அணைகூட கட்டப்படாமல், தண்ணீர் எல்லாம் காவிரியில் தான் கலக்கிறது. அந்த ஆறு கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா களுக்கு நடுவே எல்லையாக ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றுத் தண்ணீரை தேக்கி புகளூர், பரமத்தி பிரகாங்குக்குப் பாயச் செய்தால் ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் களாவது நீர்ப்பாசன வசதி பெறும். இதையும் குறித்துக்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக அமராவதிக்கு தற்போது சர்க்கார் அணைகட்டுகிறார்கள். அந்த அணையின் மூலம் உமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் தாலுக்கா களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய Kulithalai தாலுக்கா எல்லை வரைக்கும் பரவியுள்ள கரூர் தாலுக்காவில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்துக்குகூட தண்ணீர் பாயும்படி ஏற்பாடு செய்யப் படவில்லை. ஆதலால் எஞ்சிய தண்ணீரை (surplus water) கரூர் தாலுக்காவில் பாயும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அமராவதி ஆற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களில் Bed Regulator-கள் கட்டினால் கரூர் தாலுக்காவில் இப்பொழுது ஓடிக்கொண்டிருக்கிற வாய்க்காலில் அதிகமாக நீர் ஓடச் செய்யலாம். ராஜபுரம், அணைப்பாளையம், ரங்கப்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் Bed regulator-கள் கட்டாத காரணத்தினால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லையென்று கீழ் ஆய்கட்டுக்காரர்களும் (ayacutdars) மேல் ஆய்கட்டுக்காரர்களும் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக, பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலில் இப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலை 8 அல்லது 9 அடி அகலத்திற்கு ஒரு கால்வாய்போல் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வாய்க்கால் காவிரியிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அந்த வாய்க்காலை நெருள்வரை கொண்டுவர அமராவதி ஆற்றோடு சேர்த்தால் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்கும். புகளூர் பிரக்காரபுராவும் பாயும். இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நாமக்கல் தாலுகா ஜேடர்பாளையம் அணைக்கட்டின் மூலம் ஓடும் ராஜ வாய்க்காலில் தண்ணீர் பேரதிய அளவு போகவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது (Bed regulator) கட்டப்பட்டதே ஒழிய, அங்கிருந்து ஆரம்பமாகி ஓடும் ராஜவாய்க்காலின் கரைகள் உயர்த்தப்படவில்லை அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் போதிய தண்ணீர்வந்து தண்ணீர் தட்டுதல் இன்றி பாயும். புகளூர் வாய்க்காலையும் ஜேடர்பாளையம் அணைக்கட்டோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருந்தோம். அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“கரூர் தாலுக்காவில் ஆறு பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்த குளங்களில் அமராவதி ஆற்றிலிருந்தும் குடகனிலிருந்தும் அப்போதைக் கப்போது தண்ணீர் நிரப்ப வேறு இருக்கிறது.

[Sri N. Rathina Gounder] [10th March 1955]

“அந்தக்குளங்கள்—
‘தாதம்பாளையம் குளம்
ஈசனத்தம் குளம்.
பாகநத்தம் குளம்.
வெள்ளி அணைகுளம்.
உப்பிடமங்கலம் குளம்.
வீரராக்கியம் குளம்.’

ஒரு குளத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அந்தத் தண்ணீர் அடுத்த குளத்திற்கும் போக வேறு இருக்கிறது. இம்மாதிரி அந்த இடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இயற்கை அமைப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு குறிப்பிடப்பட்ட ஆறு குளங்களிலும் தண்ணீர் நிரப்பும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அரவக்குரிச்சியின் பக்கத்தில் ரங்கமலை, வெண்டன்மலை என்று இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. கரூர் தென்கோடியும் திண்டுக்கல் வடகோடியும் சேறுமிடத்தில் அவை அமைந்திருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் குளங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அது ஒரு மேட்டுப் பிரதேசம் குளம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அங்கும் குளம் கட்டவேண்டுமாய் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அது மாதிரும் அல்ல. அமராவதி ஆற்றிலிருந்து குடியானவர்கள் 10 a.m. ஏற்றம் அமைத்து கவலை மாடு கட்டி தண்ணீர் இரைக்கும் சமயத்தில் அப்படி இரைப்பதற்கு உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ள வில்லை என்று அவர்க ளிடமிருந்து முதல் வருஷத்தில் ஐந்து பங்கும், இரண்டாவது வருஷத்தில் பத்து பங்கும், மூன்றாவது வருஷத்தில் இருபது பங்கும் என்ற வகையில் பெனல்டி போட்டு தண்டத்தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாத காலத்திலும் மழை இல்லாத காலத்திலும் ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொண்டு வேறு என்ன செய்யமுடியும். ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஜீவிக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அந்த ஆற்றிலிருந்து கவலையடித்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அவர்களுக்குத் தண்ட வரி போடாமலும் இருக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* Sri P. URKAVALAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்பாசன மானியத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நீர்பாசன வசதிக்காக சர்க்கார் ரூ. 1,52,91,800 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டின் நீர்பாசன வசதி எல்லா வற்றையும் செய்துவிடமுடியாது. மனித வர்க்கத்திற்கே நீர்பாசன வசதிதான் ஒரு ஜீவாதாரமானது. அது பாதிக்கப் படாமல் இருப்பதற்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை கொஞ்சம் கூடப்போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நாம் எவ்வளவு ரூபாய் நீர்பாசனத்திற்கு என்று செலவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு இதை செய்து நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறோம் என்பது அர்த்தம். ஆனால் இயற்கை இதற்கு நேர்மாறாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காலா காலத்தில் மழை பெய்யாமல் போகிறது. மழை இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் விவசாய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த மழை இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டவேண்டும். அப்படி அணைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அவ்விதமே செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சங்கரன்கோயில் தாலுக்காவில் கீரியார் என்ற ஒரு அணைக்கட்டு திட்டத் தைப்பற்றி பேசப்பட்டுவருகிறது. அதை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து வேலைசெய்து வருவார்கள் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அதை

[Sri P. Urkavalan]

[10th March 1955]

எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நானும் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அந்தக் கீரியார் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பத்து வருஷ காலமாகவே சங்கரன்கோயில் தாலுக்கா மக்கள் இந்தக் கீரியார் திட்டம் வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு மனுக்களை எழுதிக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சங்கரன்கோயிலுக்கு வந்த போதெல்லாம் கூட அவரிடம் மனுக்களை சமர்ப்பித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை கவனிப்பதாகவே இல்லை. துரதிருஷ்டவசமாக அது நடைபெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கருணைகூர்ந்து சங்கரன்கோயில் தாலுக்கா மக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து நடத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மேற்படி தாலுக்காவில் வைலிமலையடிப்பட்டிகுளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது சுமார் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு உடைந்து போனது, இப்பொழுதும் அது அப்படியே இருக்கிறது. உடைந்து போயிருப்பதால் அங்கு தண்ணீர் நிற்பது இல்லை. அதை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதை எடுத்து நடத்துவதாகவும் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். அந்தக் குளம் உடைந்துபோயிருப்பதால் அதற்கு வரும் கால்வாய்களெல்லாம் மூடிவிட்டன. அந்தக் கால்வாய்களை மராமத்து செய்தால் அங்குள்ள குளத்திற்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் வந்து அங்கு சுமார் 600 ஏக்கர் நிலங்களுக்குச் சாகுபடிக்கு வசதி ஏற்படும் என்பதாக சர்க்கார் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த வேலையைச் செய்யாமல் கைவிட்டு விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் இந்தத் திட்டத்தை வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் தாலுக்காவில் மற்றொரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது பம்பையாறு அணைக்கட்டு. அது ஒரு பெரிய அணைக்கட்டு. அதைக் கட்டினால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நஞ்சை சாகுபடிக்கு வரும். அதனால் அதைக் கட்டுவதற்கு சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மதுரை ஜில்லாவில் குன்னூர் கிராமத்தில் அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். அணைக்குமேல் ஜாதி இந்துக்கள் சுமார் 50 மோட்டார் பம்புகள் வைத்து தண்ணீரை மாழலுக்கு விரோதமாகச் செய்வதால் மெஜாரிட்டி ஹரிஜன நிலங்களுக்குப் போகும் தண்ணீர் வசதியை தடுத்துவிட்டார்கள். இதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து ஷே பம்புகளை அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the irrigation schemes in the State are classified under three heads, as stated by the Hon. Minister for Public Works, just now. They are short-term schemes, medium-sized schemes and multi-purpose schemes. Sir, I want to point out that the Government should give more emphasis to short-term schemes, that is, minor irrigation schemes. So far the Government have spent crores of rupees on major irrigation works and that is to be welcomed but no amount of major irrigation works can satisfy the vast requirements of our entire State. Only a larger number of minor irrigation works spread throughout the length and breadth of the country alone can satisfy the demands of the large peasantry in our country.

[10th March 1955]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

“Sir, it is gratifying to know that this year a sum of one crore and twenty-five lakhs of rupees are set apart for special minor irrigation works. But this amount is a paltry amount when compared to the large requirements of the State. If the Government go through the cut motions that are given notice of by several hon. Members, they will find that the cut motions relate to several minor irrigation works to be executed in their respective constituencies. So the need for hundreds and even thousands of minor irrigation works is there. Especially in a country where rainfall is quite uneven, the necessity for minor irrigation works is all the more important. The importance of minor irrigation works will be felt both in dry areas and in areas where there is plentiful rainfall. In Malabar there is plentiful rainfall but, at the same time, they will find that Malabar is the most deficit area in the whole of the State. Why is it? Is it because the nature is not kind to Malabar? Is it because the soil there is not fertile? No, Sir. The Nature is kind to Malabar and the soil is also fertile. Yet Malabar, with all the rainfall that it gets, is still scarce in food-stuffs. Why is it? It is because that the rains that fell there are merely drained away into the sea and not utilised for irrigation purposes. One major irrigation scheme that was started in Malabar, namely, the Malam-puzha Project, is really beneficial to the Palghat taluk. But there are nine more taluks in Malabar and all of them are really in need of irrigation works. The people in those areas can be satisfied only if minor works are taken up for execution. In this connection, I would like to point out that the Malabar Kisan Sangham has submitted a resolution to this Government requesting them to take up a number of minor irrigation works in Malabar. I will just read out the names of a few of the minor irrigation works which have to be taken up for execution in Malabar—

(1) Mambuzha sluice—Kozhikode taluk.

(2) Pavon sluice—Kozhikode taluk.

(3) Kannankara bund—Kozhikode taluk.

(4) Eringallur thodu—deepening of—Kozhikode taluk.

(5) Broadening and deepening of Conolly Canal—which passes through almost the entire length of the Malabar district—Kozhikode taluk, especially where it is narrow.

(6) Mepayur Kundan Chira sluice—Kurumbranad taluk.

(7) Marakadi thodu—deepening of—Kurumbranad taluk.

(8) Avala sluice—Kurumbranad taluk.

(9) Kizhinchairam tank repair—Kurumbranad taluk.

(10) Nirmutti waterfalls scheme—Kurumbranad taluk.

(11) Valiyannur Challi scheme—Kurumbranad taluk.

(12) Palayad Puthan chira sluice—Kurumbranad taluk.

(13) Kundayar thodu—Ponnani taluk.

(14) Charuthodu scheme—Ponnani taluk.

(15) Erikanthodu scheme—Ponnani taluk.

(16) Kanthiramuku thodu—Ponnani taluk.

(17) Ayani bund—Ponnani taluk.

(18) Lift irrigation facilities in Ponnani taluk.

(19) Sluice at Kotayi in Ponnani taluk.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [10th March 1955]

10-10 a.m. “Sir, I do not want to go on enumerating all the names. These minor irrigation works are required not only for Malabar but also for all the other districts. There are several tanks which have now been silted up and are not in a position to be utilized for irrigation purposes because of their long neglect under the British Government. Now, this Government should seriously take up the work of removing the silt and rendering these tanks useful for irrigation purposes. In Malabar there are several tanks, canals lakes and several other small streams. All these can be utilised for minor irrigation works. A double-fold purpose should be served by the minor irrigation works, namely, to drain away the excess water when rain-fall is plentiful and to utilise this water for irrigation purposes when the monsoon fails. This double-fold purpose has to be taken into account by the Government when minor irrigation works are considered. In Malabar when rainfall is plentiful, there are floods and all the crops are destroyed and when there is no proper rainfall they suffer from scarcity of water. Either way there is failure of crops. Therefore the minor irrigation works have to fulfil this double task of draining away the water when rain is plentiful and for storing them to be let out in times of scarcity. This aspect has to be gone into by the Government. The Government should chalk out a broad based programme which could be done only in consultation with the Kisan Sanghams and other local representatives. No amount of investigation by engineers or by Government officials will give a clue to the right type of minor irrigation work to be undertaken. Only, if the Government call a conference of those who are interested in irrigation works, namely, the Kisan Sanghams, the local representatives on the panchayats and district boards and also of the Legislature, could any good be achieved. A permanent District Irrigation Board must be constituted consisting of the above representatives and then only, as I said, the Government would be able to take up the minor irrigation works that are most necessary to the people. The Government might say that there is already the Project Advisory Committee. As far as Malabar is concerned, I can say that this Committee has never met and has never given any advice to the Government. The Government should either set up a permanent body as suggested by me or see that these Project Advisory Committees meet regularly and submit their reports to the Government on the minor irrigation needs of the people. Then only the Government can really help the peasants who are suffering very much.

“Then I come to the question of inter-State irrigation schemes. The Hon. the Minister for Finance had stated in his Budget speech that the water resources of our State were almost exhausted and that there were only the inter-State schemes to be taken up and that for this the help of the Government of India and that of the sister States was necessary. In this connection I would like to mention an irrigation system in the Travancore-Cochin State. There is already the “Peeshi” scheme bordering the Malabar district which has got an abundant supply of water and they can spare some to our

10th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

State if only our State Government negotiates with the Travancore-Cochin Government. The Chowghat and Nattika firkas of Ponnani taluk will be benefited very much by this scheme. There is the scheme near the Nemmara village in Travancore-Cochin State, that is, on the border of the two States. If only the two State Governments take up the scheme it can be worked out successfully. I hope that this Government will start negotiations in this regard.

“Then there is the Meenakarai Project in Palghat taluk. I think this Project is not going to be taken up even under the Second Five-Year Plan. If this scheme is taken up the Kollengode firka in Palghat taluk will stand to benefit. Malabar is a district which is affected by water scarcity though it has a very high rainfall because all the rain water is drained into the sea. This Meenakara Project will stabilize cultivation and will enable double cultivation to be carried on in the whole of the Kollengode firka and in certain places three crops can also be raised. In view of what I have said, I hope this Government will take up this scheme. I hope the Government will also lay more emphasis on minor irrigation works and will consult local non-official bodies in this matter.”

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand for Irrigation, I wish to submit a few words with reference to the urgent needs of my constituency after making some general observations. Irrigation has been given the topmost priority in the First Five-Year Plan as could be seen from the various sums allotted for the major projects. It is a matter of gratification that our State had forestalled the Plan Projects. Even before the Plan was put into operation, several useful schemes had been taken up by our Government and as part of the Plan also our Government have been proceeding with these works. In this manner several important works like the Lower Phayani Project, etc., have been either completed or are in progress. There is also progressive provision made in the Budgets from year to year and this year we find that a provision of about nine crores of rupees under ‘Irrigation’ and ‘Capital Outlay on Irrigation’ has been made.

“Sir, I wish to lay particular stress on a matter which was mentioned in the Governor’s Address and also in the Hon. the Finance Minister’s speech, namely, that on the side of irrigation, we were almost at the end of our resources in respect of dependable water sources. This is a matter which requires careful investigation and closer scrutiny. I had also an occasion to speak on this during the debate on the Governor’s Address but I would like to submit now that in the view of eminent engineers we have not reached the end of our resources as expressed by the Government. These engineers seem to opine that there is vast scope and to put it in the words of the engineers themselves ‘there is a fairly good prospect of augmenting the irrigation potential, be it by way of additional extent or by improvement of duty or by double crop and so on.’ This is exactly the opposite of the point of view that was expressed by the Hon. the Minister for Finance in his Budget speech.

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [10th March 1955]

This is a matter which requires a thorough examination for, as it is, there is ample scope for utilising the waters of the Cauvery to a greater extent. As observed by the engineers, I would say the extent of cultivation can be improved, the duty that is now given can be improved and the lands can be brought under the double crop system. In these three ways we may have intensive cultivation and also bring a larger extent of land under cultivation.

10-20
a.m.

"With reference to this I would submit that the Cauvery-Mettur Project ayacut which was intended to irrigate about 3 lakhs acres of land, now irrigates only 220,000 acres, approximately—I may be incorrect in some particulars. Whatever it is, it has not yet exceeded the designed ayacut for which it was intended at its inception. Now, as it is, even for irrigating the 220,000 acres of land, that is a problem, for, there is no sufficient supply of water to the tail-end villages and that is a vexed problem. It always the case that there is much water in the upper reaches, in the upper channels, sluices, etc. So much so, a large quantity of water is wasted there and the tail-end villages do not get sufficient supply. It is always said by the Engineering Department and the Government that it would be so with tail-end parts. This stigma of 'tail-end villages' and meagre supply of water to them should be remedied at some stage or other. What is the use of saying that they are tail-end villages? Government are levying land revenue, they are collecting water rate and if it is a question of saying 'tail-end villages' and supply could not be effectively given to them, then the Government would do well to stop collection of water rates and land revenue. When the ayacut is designed to irrigate 3 lakhs of acres, what is the use of saying that the condition of a part should be as it is? As a matter of fact, some improvements should be made to the channels running through those villages. There is no use simply dubbing them as tail-end villages. The Government and the Engineering Department should tackle the problem at the proper level so that supply to tail-end villages would be copious.

"If even at the beginning of the freshes water is let in and supply is made to tail-end villages, they will be in a position to fill up their tanks and water may be given to upper reaches afterwards; and there will be ample water for them. This problem should be solved at a very early date, so that it may not be there for all time to come.

"The Engineers have observed that duty can be improved. It is a technical matter, it works out this way: In the old delta of Tanjore district, the duty as it is is that a given quantity of water is to irrigate about 40 acres of land; but at the same time for the new Cauvery-Mettur Project area, they have laid down, that the same quantity of water is to irrigate about 70 acres of land. That at once clearly shows that the supply of water is meagre for the new ayacut; while in the old delta water is in abundance, in the new Cauvery-Mettur Project area it works out a great hardship to the ryots. That has been represented to the Engineering Department and to the Government several times, but nothing has been done. Further

10th March 1955] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

the Cauvery-Mettur Project area being a new delta area, the soil there is not fit enough to retain moisture as in the old delta where there is moisture already and the water is retained naturally. Therefore the table should be reversed. The same quantity of water must irrigate in the new area about 40 acres and 60 to 70 acres in the old delta. I have no quarrel with the old delta. Let them have 40 acres basis. But what I submit to the Government and the Engineering department is that the duty should be improved so far as the Cauvery-Mettur Project area is concerned in this way.

"Another question with reference to this Cauvery delta is this. It is rather a lay observation. It is said that at the source where the Cauvery and Coleroon branch off, the Grand Anicut Canal also takes off, it is silted up with sand and it is removed every year and Government spend a few thousands of rupees on it. It is not good. The problem must be solved and some permanent remedial measure must be taken to see that the canal does not get sandy and silted up. If it is not done, naturally supply of water will be meagre when it enters the Grand Anicut Canal. I would request the Government to see that a permanent remedial measure is taken up. This is only a lay view that I am presenting to the Government, but I would request them to examine this.

"With reference to the waters of jungle streams, I wish to make one or two observations. We have got a number of streams outside the delta, so far as Tanjore is concerned. I do not know what the conditions are in other districts. Outside the Cauvery delta—in the delta itself about 15 lakhs of acres are irrigated by it—there are rivers, jungle streams. In Pattukottai taluk, we have the Agniyar and Maharajasamudram and in Aranthangi taluk, we have the Vellar and Narasinga cauvery. The waters of these jungle streams are going to waste and they enter the Bay of Bengal. We can harness these waters. I understand that some such proposal is engaging the attention of the Government. How far my information is correct I do not know. At times of freshes and floods in these streams the water is so much, that huts and houses on their banks are washed away; people could not cross from one side to another. If the waters of these streams are harnessed, those areas could be improved. Before the advent of the Cauvery-Mettur Project we had originally mud dams put across these streams and water was stored in the rivers and eris. But now a scheme may be devised by which the waters of these jungle streams could be harnessed and they may be supplied so that tanks and eris could be filled up by villages and it will supplement Cauvery-Mettur Project water also. It is gratifying to note that in the recently taken over Inam and Zamin villages, improvements to tanks, etc., have been carried out by the Government. Similarly, I submit that work should be systematised, and that a scheme may be prepared so that the tanks and eris are filled with the waters of these streams and repair work is done systematically and the water of the streams are not allowed to run to waste."

[10th March 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR:—"I would also submit . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is over."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR:—"One minute, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"I cannot allow even one minute, more."

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR:—"Just half a minute, Sir, I will finish. I also submit that the Olavayal channel may be extended. The Neyveli scheme—not the Neyveli of lignite fame in South Arcot but the Neyveli village in Pattukottai taluk—which is already pending with the Government for supply of water by electric pump system for which estimates have been prepared, may be taken up soon so that the scheme may be an accomplished fact."

* SRI R. KUPPUSWAMI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நீர்ப்பாசன திட்ட மான்யத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். கோவை தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் மேற்கொண்டு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல பிரேதேசம். அது கனம் மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு முக்கியமாக ஒரு நதிதான் ஓடுகிறது. அது நொய்யல் நதி. இந்த நதி சம்பந்தப் பட்ட பல குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களை பழுது பார்த்து பல வருஷங்களாகின்றன. பழுது பார்க்கப்படாமலேயே பல குளங்கள் சீராகட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அதனால் தண்ணீர் வரக்கூடிய காலங்களில் அதில் தண்ணீர் தேங்காமல் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதுவரையிலும் சர்க்கார் எந்த விதமான ரிப்பேரும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் மட்டும் தங்களுடைய சொந்த வசதி செய்து கொள்ளுகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் கோவைக்கு வந்தகாலத்திலும் விவசாயிகள் மகஜர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்தக் குளங்களை ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று கோரி இருக்கிறார்கள்."

"தவிர அங்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அங்கு சித்தரைச் சாவடி என்ற கால்வாய் இருக்கிறது அதற்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான ரிப்பேரும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அங்கு பெரிய கால்வாய் ஒன்று இருந்தது. அது தூர்ந்துபோய் வெறும் ditch ஆகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பாசன வசதி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன் அதாவது வெள்ளைக்கார சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் சுமார் 80 வருஷங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், அங்கு இடம்புரி, வலம்புரி என்ற இரண்டு வாய்க்கால்கள் நொய்யல் நதியிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தன. இடபுரியைச் சேர்ந்தவர்கள் பணக்காரர்கள், வலம்புரியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏழைகள். வெள்ளைக்கார சர்க்கார் காலத்தில் பாசன வசதிக்கு என்று இடம்புரி வாய்க்காலின் ஆயக்கட்டுதார்கள், தங்களுடைய பணத்தை செலவழித்து வலம்புரி வாய்க்காலுக்குப் போகும் தண்ணீரைத் தடுத்து இடம்புரிக்கு திருப்ப வேண்டும் என்று சொல்லி ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று பாசன வசதி உரிமையை அடைந்தார்கள். வலம்புரி விவசாயி களுக்கு பணம் இல்லாத காரணத்தாலும், அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இது நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுது சுதந்தர

10th March 1955]

[Sri R. Kuppuswami]

சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. அதுவும் மக்கள் சர்க்கார். வலம்புரி வாய்க்காலின் பாசனக்காரர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அதை மிகவும் வரவேற்பார்கள். தண்ணீர் வரும் காலத்தில் அந்தத் தண்ணீரை குளங்களில் நிரப்பிக்கொண்டும், கிணறுகளில் தேக்கிக்கொண்டும் விவசாயம் செய்வார்கள். இதை சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அப்படி அதிக வெள்ளம்வரக் கூடிய காலத்தில் மட்டும் கிணறு பாசனத்திற்கு வசதிசெய்து கொடுத்தாலும் கூட அதை அவர்கள் வரவேற்பார்கள். கோயமுத்தூர் தாலுகாவில் கிணறுகளை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பழைய ரிக்கார்டுகளை பரிசீலனை செய்து வலம்புரி வாய்க்காலுக்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடுசெய்தால் அதை அங்குள்ள விவசாயிகள் வரவேற்பார்கள்.

"நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் சிறு திட்டங்கள் பெரிய திட்டங்கள் என்று இருக்கின்றன. பெரிய திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதை நான் வரவேற்கிறேன். சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான அக்கறையும் கவனமும் ஏற்படவேண்டும். கிணற்றுப்பாசன வசதியை நம்பியிருக்கும் சிறு சிறு ஏழை விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பயன்படும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் சிறு சிறு ஊறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகள் மூலமாக சிறு திட்டங்களின் அடிப்படையில் அவைகளை நிறைவேற்றினால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்."

"தடாகத்திற்கு மேற்கே சிறுவாணி எஸ்டேட் மலையில் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு சில லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து அங்கு ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்துவார்களானால் கோயமுத்தூருக்கு வடக்குப் புறமுள்ள கிராமங்களாகிய பீளமேடு, சிங்கநல்லூர் ஆகிய மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர்வசதி ஏற்படும். கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் வசதி ஏற்படும்."

"ஆனைமலை பிரிக்காலிலே பரம்பைக்குளம் என்ற ஒரு பெரிய திட்ட இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சென்ற வருஷத்திய பட்ஜெட்டின் போது பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றினால் கோயமுத்தூர் பகுதியில் பொள்ளாச்சி, பல்லடம் தாலுகாக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, பரம்பைக்குளத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"மழை பெய்யும் காலத்தில் பள்ளங்களின் வழியாக தண்ணீர் வரும் போது காட்டாறுகளில் தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீரை ஆங்காங்கு தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும்."

"சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்ட (minor irrigation) வேலைகளெல்லாம் நடைமுறை வருஷ பட்ஜெட்டில் 75 லட்ச ரூபாயிலிருந்து 125 லட்ச ரூபாய் வரைக்கும் செலவு செய்யப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் தாலுக்காவில் எந்தவிதமான செலவுகளும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"குளங்கள் நீர்ப்பாசனவசதியிலே இரு இலாகாக்களுக்கும் இடையே சிறு தகராறு இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக பாசனவசதி கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், மராமத்து ரெவினியூ ஆகிய இரு இலாகாக்கள் இரண்டும் சேர்ந்து பாசன வசதியை உண்டாக்க வேண்டிய ஒரு கொள்கை சர்க்காரிலே இருக்கிறது. மராமத்து இலாகாவுக்குச்

10-32
a.m.

[Sri R. Kuppuswami] [10th March 1955]

சென்றால் ரெவினியூ இலாகாவைக் கேட்டுக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ரெவினியூ இலாகாவுக்குச் சென்றால் மராமத்து இலாகாவைக் கேட்டுக்கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு குளங்களிலே தண்ணீர் இல்லாத காலத்திலே தண்ணீர் வேண்டுமென்று பார்க்கும்போது இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் ஒத்துவருவது இல்லை. இதனால் சரியான பருவகாலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் பயிர்கள் காய்ந்து போகின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும், மராமத்து டிபார்ட்மெண்டுக்கும் கடிதப்போக்குவரத்துகள் நடப்பதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றன. விவசாயம் செய்யும்போது காலாகாலத்தில் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைத்தால்தான் பயிர்கள் சரியானபடி வளர்ந்து, அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும். விவசாயிகளுக்கும் நல்ல பலன் உண்டாகும். இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளும் இணக்கமான உறவு ஏற்பட்டு, இரு இலாகாக்களும் சேர்ந்து தண்ணீர்விட்டால்தான் நல்ல நிலைமை ஏற்படும். ஒன்று ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் கையில் இந்தப் பொறுப்பைவிட வேண்டும். அல்லது மராமத்து இலாகாவின் கையில் பொறுப்பை விட்டு விடவேண்டும். இரண்டு இலாகாக்களும் இணக்கமாக செயலாற்றாத ஒரு காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதன் பொறுப்பை ஒரே ஒரு இலாகாவிடம் விட்டுவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்தால் கோயமுத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, the Hon. the Minister for Finance in his speech hinted the necessity for inter-State co-operation in matters like Irrigation and Electricity. Not only in these fields, but in various other fields also inter-State co-operation is necessary. The units of the Indian Union are not independent. Now, we cannot claim that as between the various States, there exists that amount of goodwill and harmony which will be helpful mutually. Even India and Pakistan face grave problems. That shows our limitations in dividing what nature has made into one.

“ Sir, from the speech of the Hon. the Public Works Minister we are glad to note that commercial mentality has been given up in the field of irrigation. It was good to the successors of the East India Company to view even Irrigation schemes as a commercial proposition. Now, it has been proved by the various schemes which this Government have been undertaking that the Government's aim is to improve the condition of the people in the various areas. The capital invested per acre in the case of the Lower Bhavani Project seems to be Rs. 438. In the case of the Malampuzha Project it is Rs. 915, in the case of the Manimuthar Project it is Rs. 1,990, in the case of Araniar it is Rs. 3,116 and in the case of Krishnagiri it is Rs. 2,453. This shows that the Government, without regard to profits, have been undertaking these projects to improve the conditions of the people. But for this, we could not have hoped for the Malampuzha Project. I am glad that the Government have made provision for the execution of the right bank canal also this year. Sir, the Kanjarapuzha Project is one of the major projects that has been investigated and found technically feasible. I hope that it will be given priority in the Second Five-Year Plan at least, inasmuch as it is intended to serve one of the most backward areas in the district.

[10th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Sir, much has been said of minor irrigation works and I also plead for them. If Malabar has not obtained its proper share in this field, it is probably not due to the fault of the Government. However, I will lay the blame at the door of the Government to this extent, viz., that they have not been taking proper preliminary steps so that minor irrigation works could be effectively executed in Malabar. It has been often brought to the notice of the House, the Hon. the Minister for Land Revenue and others that certain conditions exist in Malabar which prevent the Government from making some improvements to the tanks and other minor irrigation sources. For instance, every tank has an owner, but it is registered as unassessed in the revenue registers. So, the Government are not able to advance loans for the purpose of improving the tanks. This Government have not rectified another mistake with regard to private enterprise in the case of minor irrigation sources. Now, the Government levy a water cess of Rs. 7-8-0 or Rs. 11. But it has been pointed out on the floor of the House that as much as Rs. 50 per acre is levied as water rate in the case of private irrigation sources. Besides the high water rate, the owners, because of mutual jealousies and personal enmity, refuse to let water to the adjoining fields. “ What is the result? Society suffers. There-fore, just like the control imposed by the Government on private forests and the many restrictions they have placed on the individual's activities in this regard, we have been pressing for some kind of legislation to control and direct private irrigation sources in Malabar to be put to proper use. I was told that there was even a private Bill for the purpose I am referring to now. But in spite of repeated requests, the Government are not able to apply their mind seriously to this question. I hope that at least in future, the Government will see to it that this is done so that minor irrigation works, which are the crying need of the people in that part of the State can be effectively met.

“ When we think of irrigation we are reminded of one thing. As one other hon. Member has already said, we have in certain places what is called the punjakol cultivation, that is, where water has to be pumped and the paddy sown. Large areas in the Ponnani taluk come under this group. But pumping is controlled by a few monopolists and they charge exorbitant rates for pumping water to the fields. Some scheme should be drawn up either on the co-operative model or at a Governmental level for pumping this water at cheap cost so that the ryots may get a reasonable return from the land. This matter has also been brought to the notice of the Government repeatedly. Sir, like the backward people, backward areas also have to be developed and it is a good sign that the Government are thinking in this direction. When substantial sums of money are set apart for minor irrigation works, the Government should see that the West Coast is not neglected because under the conditions obtaining there, it is not quite feasible to think of big projects. I lay great emphasis on this point because big projects are not feasible and not only that, they also cost heavily. Then, Sir, when we have inter-State projects, we

10-40
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [10th March 1955]

must think of areas which are contiguous and where such projects are also possible of execution. I understand that a scheme called the Barapole scheme is to be started in south of Coorg as a multi-purpose project for generation of electricity and also for irrigating an ayacut of 30,000 acres in Malabar. In considering such schemes, I would like to emphasise the point that each State must have its share of returns and also must collectively benefit the people of both the areas. It must be especially so when we think of undertaking big schemes with the advice and help of the Government of India."

V.—PRESENTATION OF A PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, the Malabar Kisan Sangham, the premier Kisan organisation of Malabar with more than 80,000 members, has resolved to request the hon. Members of this House to consider the special conditions prevailing in this part of the State. It has sent in a petition to the Assembly, dated 7th March 1955 in which it invites the attention of the hon. Members to the fact that the projects of Malam-puzha, Valayar, Mangalam and Cheramangalam when completed will benefit only the southernmost taluk of Palghat and that the other parts of Malabar where the rain and river water now runs waste into the sea do not stand to gain by these projects. Periodic damages are caused by widespread floods which are not all controlled. So, a special conference was convened on the 1st and 2nd of September 1954 to consider the special features of Malabar in this respect and the delegates authorized the Secretary of the Sangam to submit a petition to the Assembly and invite the attention of hon. Members of the House to those special features. It suggests in its petition that the following schemes may be taken up immediately :—

- (1) Padannapuzha Chira, Kasargod taluk,
- (2) Kattampally Dam, Chirakal taluk,
- (3) Vallikil sluice, Chirakal taluk,
- (4) Puthan Chira, Kuttikol, Chirakal,
- (5) Vallur sluice, Chirakal,
- (6) Parapuvayal Chira, Chirakal,
- (7) Deepening of Tallyil Kunhu Kulam, Andur, Chirakal taluk,
- (8) Dykes on the river banks of Valarpatnam river to prevent erosion and floods,
- (9) Ummanchira Puzha sluice, Kottayam taluk,
- (10) Mepayur kundan Chira sluice, Kurumbranad taluk,
- (11) Marakadi Thodu, deepening of, Kurumbranad taluk,
- (12) Avala sluice, Kurumbranad taluk,
- (13) Kizhinchanam tank repair, Kurumbranad taluk,
- (14) Nirmutti waterfalls scheme, Kurumbranad taluk,

10th March 1955] . [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

- (15) Valiyannur challi scheme, Kurumbranad taluk,
- (16) Palayad puthan chira sluice, Kurumbranad taluk,
- (17) Mambuzha sluice, Kozhikode taluk,
- (18) Pavon sluice, Kozhikode taluk,
- (19) Kannankara bund, Kozhikode taluk,
- (20) Eringallur Thodu—deepening of, Kozhikode taluk,
- (21) Broadening and deepening of Concoily canal, Kozhikode taluk,
- (22) Kaka Thodu scheme, Ernad taluk,
- (23) Kundayar thodu, Ponnani taluk,
- (24) Charuthodu scheme, Ponnani taluk,
- (25) Erikanthodu scheme, Ponnani taluk,
- (26) Kanthirapuzha thodu, Ponnani taluk,
- (27) Lift irrigation facilities from Bharathapuzha,
- (28) Ayani bund, Ponnani taluk,
- (29) Sluice at Kotayi in Ponnani Puzha,
- (30) Dam at Valliamkallu ferry in Barathapuzha,
- (31) Vattanadkayal thodu,
- (32) Palakazhi scheme at Tiruvazhamkunnu, Valluvanad taluk,
- (33) Kundipuzha scheme, Valluvanad taluk,
- (34) Kanthirapuzha scheme, Valluvanad taluk,
- (35) Meenkara project, Palghat taluk.

"I now present it to the Assembly."

(The Hon. Member then presented the petition to the Assembly.)

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—cont.

*SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—" கனம் உதவி சபா 10-48
நாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்
கிற பிரேரணையை ஆதரிப்பதோடு இந்தச் சமயத்தில் கனம் அமைச்சர்
அவர்கள் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டுவர நினைக்கிறேன்.
கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதலால்
நான் சொல்லப்போகும் விஷயங்களை ஏற்கெனவே தெரிந்துக்கொண்
டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவானது பெரிய
நீர்ப்பாசனத் திட்டம் அமைப்பதற்கு இயற்கை வசதி இல்லாமல் இருப்பது
ஒருபுறம் இருந்தாலும்கூட மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒப்பாக வசதியுள்ள
ஜில்லாவாக ஆக்குவதற்கு சுற்றுப்புறங்களில் வசதிகள் இருப்பது கனம்
அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததே. திருவாங்கூர் பகுதியிலுள்ள பம்
பை நதி, கல்லாறு அனைத்திட்டத்தை அமைத்தால் இராமநாதபுரம்
ஜில்லாவின் பெரும் பகுதியை நீர்ப்பாசனத்திற்குக் கொண்டுவந்து அந்தப்
பகுதியை செழுமையான பிரதேசமாக ஆக்குவதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்
படும், என்பதும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th March 1955]

என்பதும் அதை இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் சேர்பதற்கு ஏற்பாடுகள் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அமுலுக்குக்கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தத் திட்டத்தில் இணைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்று நமது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரிய பெரிய அணைத்திட்டங்களை அமைப்பதற்கேற்ற இயற்கை வசதிகள் இல்லை. இல்லாவிட்டாலுங்கூட இன்னும் ஜில்லாவில் பெரிய ஏரிகள், சிறிய கண்மாய்கள் அதிகமாய் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, அமோக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ் இன்னும் செய்ய வேண்டிய பல வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் அந்த ஜில்லாவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் தாலுகாக்களில் அப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யமுடியும். வத்திராயிருப்பு பக்கம் கிழவன் கோயில் அணைக்கட்டினால் நத்தம்பட்டி ஆகிய இடங்களில் பெரிய சிறிய கண்மாய்களில் இரண்டு போகங்கள் விளையும்படியான வாய்ப்பு ஏற்படும். தண்ணீரைத் தேக்கிவைத்து அதற்கேற்ற வசதிகள் செய்யமுடியும்.

“சேத்துருக்கு தென்மேற்கே பச்சையாறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் விருத்திக்கு இடமுண்டு. வடமேற்கில் ஒரு சிறிய அணைக் கட்டு பழங்காலத்தில் கட்டப்பட்டு இப்பொழுது பாழாகக் கிடக்கின்றது. அவைகளை மராமத்து செய்து தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் பெரிய சிறிய குளங்களில் இரண்டுபோகப் பயிருக்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும்.

“அமோக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகா தென்கரையில் ஏற்கெனவே முற்காலத்தில் ஒரு பெரிய கண்மாய் இருந்தது. அக்கண்மாய்க்கு ஆற்றிலிருந்து போய்க்கொண்டிருந்த கால்வாய் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்கு ஒரு புதிய கண்மாய் அமைத்தால் 500 ஏக்கரா விஸ்தீரணத்தை நஞ்சை நிலமாக்கமுடியும்.

“சாத்தூர் தாலுகாவில் புல்வாய்க்கரை, ஆனைக்குட்டம், வெற்றிலை யூரணி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் பெரிய கண்மாய்கள் அமைப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. அமோக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழே அந்த இரண்டு பிரதேசங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு பரிசீலனை செய்தால் அது கட்டுபடியான திட்டமாகவும், லாபகரமான திட்டமாகவும் இருக்கும் என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டதை நான் அறிவேன். ஆனால், எந்தக் காரணத்தினாலோ அத்திட்டங்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. முக்கியமாக அந்த இரண்டு இடங்களிலும் புதிய கண்மாய்கள் அமைப்பதன்மூலம் ஆயிரம் ஏக்கரா நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். இதையெல்லாம் கவனித்து அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சமீபத்தில் புதுப் புது பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றியதன் காரணமாக நிலங்கள் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன. அபிவிருத்தி வரியும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டும் போதாது. அபிவிருத்திப் பிரதேசங்கள் எந்த எந்த இடங்களில் கண்மாய் போடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதற்குப் போதிய தண்ணீர் வரும்படியான வழிவசதிகள் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். தண்ணீர் வரும்படியான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பல இடங்களில் இன்னும் அந்த வேலைகள் பூர்த்தியடையாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள பல இடங்கள் ஜமீன் பிரதேசங்களாக இருந்து இப்பொழுது ரயத்துவாரி பிரதேசங்களாக மாறியிருக்கின்றன. மேற்கண்ட இடங்களில் பெரிய கண்மாய்களுக்கு மலையிலிருந்து தண்ணீர்வரும் கால்வாய் வழிகளின் இருபுறத்திலும், ஜமீன்தார்கள் அவர்கள் இஷ்டம்போல் கடைசி காலத்தில் நிலங்களை விற்றபோது,

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th March 1955]

அவைகளுக்குத் தண்ணீர் உரிமை உண்டு என்று விற்பதாய்த் தெரிகிறது. வாய்க்காலின் இரு புறங்களில் உள்ள நிலங்களைப் புதிதாய் வாங்கிய விவசாயிகள் ஆசைப்பட்டு ஏற்கெனவே போய்க்கொண்டிருக்கும் கால்வாய்களை எல்லாம் இருபுறங்களிலும் ஆக்கிரமித்து, ஷே குளங்களுக்கும் போதிய தண்ணீர் போகவிடாமல் தடுத்து உரிமையில்லாதவர்கள் உரிமைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதனால் சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். அதுசம்பந்தமாக இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் வராமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து பாசனவசதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு செய்வது அவசரமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

“மின்சார இலாக்கா மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும்போது, அதாவது நான் 16-ந்தேதியன்று இங்கு இருக்கமுடியாதாகையால் மின்சார இலாகா வைப்பற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகளை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவருவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“How is it relevant to this Demand?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I cannot be carrying the point in my memory so long ahead. Either the hon. Member himself may try to be present and speak on the day when the Electricity Demand comes up before the House or he may ask some other Member to raise the points that he wants to raise.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU:—“ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 10-54
தாலுகாவில் சில பகுதிகளில் 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து a.m.
1953-ம் வருஷம் வரையில் பல பிரிக்காக்களில் நூற்றுக்கணக்கான கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1950-வது வருஷ முதலிலே. தொடர்ந்து 4, 5 வருஷங்களாக அந்த பிரதேசத்திலே மழை சரியாகப் பெய்யாததின் காரணமாயும் விவசாயிகள் கிணறுகளிலே பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் காரணமாயும் சுமார் 40, 50 விவசாயிகள் தங்களுக்கு பம்பு செட்டு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டும் அவைகளை வைக்கமுடியாமல் கடன் வாங்கி செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு செய்துகொடுத்த ஒப்பந்தம் காரணமாக குறித்த காலத்தில் பம்பு செட்டுகள் வைத்தாலும் வைக்காவிட்டாலும் ஆர்ஸ் பவருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் வீதம் அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவரவேண்டும் என்ற விதிப்பிரகாரம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் ரூபாய் 300-லிருந்து ரூபாய் 600 வரையில் அரசாங்கத்திற்கு மினிம்ம் சார்ஜ் தொகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாக்கா மூலமாக ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்து நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்ய முயற்சிக்கப்படுகிறது. சென்ற 5, 6 வருஷங்களாக பருவ மழையின்றி விவசாயிகள் கடன் வாங்கி நஷ்டப்பட்டு கடனாளியாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 1955-ம் வருஷம் முதல் பின்னால் 10 வருஷங்களுக்கு காரணடி ஒப்பந்தத்தை நீடித்துக்கொண்டு ரொக்கமாகவோ வேறு ரூபத்திலோ அவர்களிடத்தில் வசூல் செய்யும் முயற்சியை நிறுத்திக்கொள்வது தான் நியாயமும் தர்மமும் ஆகும். அவ்வாறு அதிசீக்கிரமாக செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னும் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில விவசாயிகளுக்கு தங்கள் கிணறுகளில் விசேஷமாக தண்ணீர் ஊற்றுகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் மின்சார பம்பு செட்டுகள் அமைத்து அவர்கள் தேவைக்குப்போக மீதமுள்ள தண்ணீரை ஒரு மணிக்கு 5 ரூபாய் வரை பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு விற்கிறார்கள். இது மிகவும் அனியாயமானது. இதை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்துவதில் தர்மம் உண்டு, அனியாயம் ஒன்றும் இல்லை. உரிமையும் பாதிக்காது. ஒரு மணிக்கு அந்த விவசாயிக்கு ஏற்படும் செலவுக்குமேல் அதைப்போல்

[Sri R. Krishnaswami Naidu][10th March 1955]

இன்னொரு மடங்கு அதிகமாக லாபம் பெறலாம். அதற்குமேல் ஒரு மணி நேரத்திற்கு 5 ரூபாய், 4 ரூபாய் என்று தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு அதற்கு வாடகைபெறுவது மிகவும் அடாத காரியமாகும். இதற்குப் பரிசு காரமாக ஒரு கட்டுப்பாடான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முடிவாக, எங்கள் ஜில்லாவுக்கு பம்பை ஆறு சம்பந்தமான பாசன திட்டத்தை அடுத்த இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில் கொண்டுவருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-58 a.m. *Sri G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்பாசன விஷயமாக என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்வதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக என்னுடைய சந்தோஷத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது சென்னை அரசாங்கத்திலே நீர்பாசன திட்டத்திற்காக அநேக கோடி ரூபாய் செலவுசெய்து பல இடங்களில் பல திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீபத்திலே வைகைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இதில் எங்களுக்கு சில பாதகமான காரியங்கள் இருக்கின்றன என்று கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உரிமை கொடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த வைகை திட்டம் கடைசியில் இருப்பதால் கடைசியில் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தாயாருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தால், கடைசி பிள்ளையின் பேரில்தான் தாயாருக்கு அன்பு அதிகமாக இருக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு கடைசி பிள்ளைபோல் எங்கள் டிவிஷனுக்கு இருக்கும் வைகை திட்டத்திற்கு அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் திரும்பச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த டிவிஷனுக்கும் எந்த விதமாகவும் நீர் அதிகமாக கொடுப்பதற்கு மலைப்பிரதேசம் எதுவும் கிடையாது. பக்கத்தில் கடல்தான் இருக்கிறது. கடலில் மீன் அதிகமாக கிடைக்கிறதே தவிர முத்துக்களோ, உயர்ந்த ரக சிப்பிகளோ கிடைப்பதில்லை.

11 a.m. “நாங்கள் வரி கொடுத்துக்கொண்டும் வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். அதிலும் இராமநாதபுரம் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே டிவிஷன் இன்னொரு விசேஷம். நான் நமது மகாராஜா அவர்களை, எங்கள் தொகுதியை கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அப்படியெல்லாம் கவனிக்கமுடியாது. நான் மாகாணம் பூராவும் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறார். அந்த நோக்கத்தோடு கேட்கவேண்டுமாம். அப்படி கேட்க முடியுமா? எந்த மெம்பர்களாவது இதற்கு முன்னால், மாகாணம் பூராவையும் அனுசரித்து பேசியிருக்கிறார்களா என்பது என்னுடைய கேள்வி. (சிரிப்பு.) ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய தொகுதியைப்பற்றி பேசுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் இருக்கும்படியான ஜில்லாவைப்பற்றிக்கூட பேசுவதில்லை. (மேலும் சிரிப்பு.) அந்த முறையிலேதான் நான் வந்திருக்கும்படியான தொகுதியாகிய ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப்பற்றி கேட்கின்றேன். எங்கள் ஊருக்கு என்ன நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பிரதேசத்திற்கு கொஞ்சமும் எந்தவகையிலும் தண்ணீர் வசதியே கிடையாது. அதனால் மிகவும் பிற்போக்கடைந்து கொண்டு வருகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் வேறெங்கும் மாடு திருவேது கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவிலே அதிகமாக இப்போது மாடுகளைத் திருடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.” (பலத்த சிரிப்பு.)

*Sri P. CHELLATHURAI :—“On a point of order Sir, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் மாடு திருடுவதிலே மிக சாமர்த்தியசாலிகள் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படி ஜில்லா மக்களை திருடர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி, இந்தச் சபையிலே பேசுவது ஒழுங்கா?”

DEPUTY SPEAKER :—“This is the opinion of the hon. Member.”

10th March 1955]

*Sri G. GOVINDAN :—“ராமநாதபுரம் ஜில்லாப் பூராவையும் சொல்லவில்லை. ராமநாதபுரம் டிவிஷனிலுள்ள முதுகலூர் என்ற இடத்தைத்தான் குறிப்பிடப்போகிறேன்.”

*Sri K. T. RAJU :—“On a point of order, Sir, இது அவருடைய சொந்த அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஜில்லா மக்களை மாடு திருடுபவர்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே அதை அவர் சொல்லக்கூடாது. அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri G. GOVINDAN :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாக்காரர்களுக்காக ரொம்பவும் பரிந்து பேசுகிறார். ஆனால், எங்கள் டிவிஷனில் நடக்கும் மாடு திருட்டுபற்றி மெம்பர் அவர்கள் அறியமாட்டார். ஆனால் உண்மையில் அங்கு அம்மாதிரியாக நடக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு தாலுக்காவிலே மோட்பின் என்று ஒருவன் இருக்கிறான். மாடு திருடுவதிலே ரொம்ப கெட்டிக்காரன். 13 முறை ஜெயிலுக்கு போய்வந்தவன். ஆனால் இன்றைக்கு அவனை அரசாங்கத்தின் போலீஸ் நிர்வாகமோ, மற்ற எந்த அதிகாரிகளோ ஒன்றும்செய்ய முடியவில்லை. காரணம் என்ன? அங்கு வரவேண்டிய தண்ணீரை வரமுடியாமல் செய்தால்தான்.”

*Sri S. SWAYAMPRAKASAM :—“On a point of order, Sir, அவர் சொல்வதற்கும், நீர்பாசனத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. இரண்டாவது, ஒருவன் அம்மாதிரி மாடு திருடுகிறான் என்பதற்காக, பல இடங்களிலும் அவ்வாறு இருக்கிறது என்பது தவறு. ஆகவே நீர்பாசனம் சம்பந்தமாக அவரைப் பேச்சுசொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*Sri G. GOVINDAN :—“நண்பர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் நீர்பாசனத்தைப் பற்றிப் பேச்சுசொல்லுகிறார். அதைப்பற்றித்தான் எல்லோரும் இச் சபையில் நிறைய பேசியிருக்கிறோம்! (சிரிப்பு.) மேலும் நானும் அதையே திருப்பித் திருப்பிப் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்குப் பதிலாகத்தான் எங்கள் டிவிஷனிலே மக்கள் எவ்வளவு பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குகிறேன். அதைக் கேட்டாவது கண்ணுங் கருத்துமாக ஏதாவது செய்வார்கள் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தில் வரி வசூல் செய்கிறார்களேதவிர ஏதாவது திட்டங்களை நடத்த எங்கள் ஜில்லாவிற்கு பரிசீலனை செய்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், கிடையாது. அரசாங்க நிர்வாகமானது ஒரு பலூன் போன்றது.”

*Sri S. THINAKARASAMY THEVAR :—“On a point of order, Sir, இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான சீர்திருத்த வேலையும் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த ஜில்லாவிலே விசேஷமான சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (Food Production Department) உணவு உற்பத்தி இலாக்கா மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டு பல கண்மாய்கள் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர் பேசுவது சரியல்ல.”

DEPUTY SPEAKER :—“It is not a point of order. கனம் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு பதில் சொல்லுவார்.”

*Sri G. GOVINDAN :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவது உண்மை. 300 வருஷங்களுக்கு முன்பு அந்தக் காலத்திலிருந்த ஜமீன்தார்களுடைய பிரயாசையினால் பல கண்மாய்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது அதைத்தான் சீர்திருத்தம் செய்தார்கள். சீர்திருத்தம் செய்துவிட்டால் போதுமா? அதனால் தண்ணீர் வந்துவிடுமா? தண்ணீரைத்தான் கொண்டுபோய்விட்டீர்களே! அதனால்தான் அவதிப்படுகிறோம்.”

[Sri G. Govindan] [10th March 1955]

கிருட்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்களுடைய டிவிஷனில் உள்ள நிலங்களை வந்து பார்த்ததில்லை. அதனால்தான் அவர்கள் அப்படி சொல்லுகிறார்கள்.

“அரசாங்க நிர்வாகமானது ஒரு பலூன் போன்றது. அதை ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகமாக ஊதினால் (ஓரளவுக்கு மேல்) வெடித்துவிடும். அந்தமாதிரியாக நன்மை செய்யாமலே வரியை மட்டும் மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொண்டே போனால், அது மக்களுடைய ஆதரவைப்பெற்ற சர்க்காராக இருக்கமுடியாது என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, எங்கள் டிவிஷனில் முதுகுளத்தூர் தாலுக்கா மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம். இவைகளையெல்லாம் ஒன்றும் கவனிப்பதில்லை. அதற்குக் காரணமென்ன? மந்திரிகள் யாரும் அந்த இடங்களை வந்து பார்ப்பது கிடையாது. நமது நிதி மந்திரியார் அவர்களைக் கேட்கிறேன்? கடந்த 3 வருஷத்தில் என்றைக்காவது அந்தப் பக்கம் வந்திருக்கிறார்? கிடையாது. ஏன், முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்தது கிடையாது. நமது மகாராஜா அவர்களும், தன்னுடைய சொந்த வேலையாக வருகிறார்களே தவிர, நாங்கள் கூப்பிட்டால் வருவது கிடையாது, மேலும் அந்தப் பக்கம் கடல் நீர்தான் உள்ளன. மழை காலத்தில் மழை பெய்தால்தான் கண்மாய்களில் தண்ணீர் கிடைக்கின்றன. மானாமதுரை பக்கமுள்ள உப்பாறுல் உப்பாகி விடுவதால், அத் தண்ணீர் பிரயோசனப் படுத்துவதால் நிலங்கள் கெட்டுவிடுகின்றன. உப்பார் தண்ணீரை வைகையில் வராமல் தடுக்க வேண்டியது முதல் கடமையென நினைக்கிறேன். உப்பார் தண்ணீரை வைகையில் வராமல் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற காலத்திலே அதிகமான புதிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் குறைந்த செலவிலே அதிக வருமானம் வரக்கூடிய வடிகால் திட்டங்களை சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குறிப்பாக, மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்கைகளில் அதிகமான தண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாத் தண்ணீரும் சேர்ந்து வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அங்கு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பல வடிகால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவீட்டாலும், உதாரணத்திற்கு ஒரு வடிகால் திட்டத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

“C.M.P. ஏரியா வந்த பிறகு, திருமேனி ஆற்றுக்குப் பக்கத்தில் 50 சதுரமைல் விஸ்திரணமுள்ள திருமேனி ஆற்றுக்குள்ள்தான் வடியவேண்டும். ஏற்கனவேயும் திருமேனி ஆற்றுக்குத் தனியாக வடிகால் கிடையாது. இவைகளில் உள்ள தண்ணீர் எல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு, பெரிய வெள்ளக்காடாக ஆகி அந்தப் பக்கத்தையே அழித்து வந்தது. பொதுவாக பார்போமானால் வாயால் தின்று வாயால் கக்குவதற்கு ஒப்பாகும். அதனால் அங்குள்ள ஜனங்கள் இதுபற்றி அதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்து பல வருஷங்களாக கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷத்திலே 983-13 சென்ட் நிலங்களுக்காக ரூ. 628-3-0 ரெமிஷன் செய்து கொடுத்து விட்டு, நாங்கள் இந்தத் தண்ணீர் வடிவதற்கு வகை செய்து பிறகு வரி வசூல் செய்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் இதுவரை கடந்த ஒன்பது வருஷங்களாக சர்க்காருக்கு சுமார் ரூ. 7,000 வரை நஷ்டமேற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இன்னும் சில ஆயிரம் அங்கு செலவழித்திருந்தால் அந்த ஆற்றின் வடிகால் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கும். அதன் மூலமாக 2,000 சிறிய பட்டாதாரர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்திருக்கும்; ஒவ்வொரு வருஷமும் 500 டன் அரிசி உற்பத்தி செய்திருக்கமுடியும். ஆகவே இத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், கந்தப்பிரிச்சான் வடிகால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த வடிகால் திட்டத்தைப்பற்றி அரை வருஷ நீர்ப்பாசன மகாநாட்டிலே ஆலோசித்தபோது, ஒரு அதிகாரி கோரை ஆற்றை குறுக்கே முறித்துவிடவேண்டு

[Sri P. Venkatesha Sholagar]

மென்று கூறுகிறார். மற்றொருவர், அப்படிக்கூடாது. அத்திட்டத்தை அப்படியே நிறைவேற்றினால் போதுமென்று கூறுகிறார். இந்த விதமான அபிப்பிராயங்களால், எந்த விதமான வேலையும் நடத்தப்படாமல் தடங்கல் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே அத்திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றவேண்டும்.

“திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில், சென்ற வருஷம் தொழுதூர் 11-10 வடிகாலிலே கச்ச நகரம் வடிகால் இணைக்கப்பட்டது. ஆனால் தக்கபடி a.m. ஏற்பாடுகள் செய்யப்படாததால் சித்தாயமூர் தொழுதூர்போன்ற கிராமங்கள் சென்ற வருஷ வெள்ளத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் remission கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அந்த வாய்க்காலையும் சரியாகப் பிரிவுபடுத்தப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எனக்கு முன்னால் பேசிய சி.எம்.பி. பிரதேசத்தில் இருந்து வரும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் எப்படி சி.எம்.பி. ஏரியாவில் கடை மடை பர்சனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார்கள். என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் C.M.P. area-ல் உள்ள நிலத்தையும், பழைய பாசனத்தில் உள்ள நிலத்தையும் அனுபவித்து வருகிறேன். சி.எம்.பி. ஏரியாவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது திண்டாடி கஷ்டப்படுகின்ற காலங்களில் பழைய பாசனப் பிரதேசத்தில் தண்ணீர் தேவைக்கு அதிகமாக வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகம் கிடைப்பதால் பிற்காலத்தில் மழைபெய்யும் பொழுது முறை வைத்து அப் பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீரைக் குறைத்து வருகிறார்கள். அவ்வாறு தண்ணீரை குறைக்கின்ற காலத்தில், குறைவாகத் தண்ணீர் உள்ள இடத்திற்கும் தண்ணீர் அதிகமாக உள்ள இடத்திற்கும் ஒரேமாதிரி தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அதிகத் தண்ணீர் உள்ள இடம் பள்ளமாக இருப்பதால் நெருக்கடி ஏற்படுவதில்லை. சி.எம்.பி. பிரதேசத்தில் வரும் தண்ணீரை, முறைவைத்து குறைப்பதால், கடைமுனைப்பாசனம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, குறைவாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் மேட்டுப்பிரதேசத்திற்குத் தண்ணீரைக் குறைக்காமல் விடவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும், மேட்டுத் தண்ணீரை விரும்பொழுது ஊர்ச்சாரலாவது அந்தப் பிரதேசத்துக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி நிர்வாக அதிகாரிகள் செய்தால் பிரயோசனகரமாக இருக்கும். இத்துடன் வடவார் விரிவுபடுத்தப்படுவதற்கான திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற வருஷம் பாலையூர் Channel சம்பந்தமாக, ஒரு கமிட்டியை நியமித்து கடைமடைப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் ஆரம்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் சமப்பங்கு தண்ணீர் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தோம். அதனால் சிலர் பணம் படைத்தவர்களோ அல்லது வேறு சிலருக்கோ அதிகத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் எல்லோருக்கும் ஒரே அளவு தண்ணீர் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியுடன் அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்து எல்லோருக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் தண்ணீர் விரயமாகாமல் தடுக்கவும் முடியுமென்கிற யோசனையையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

“திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்கா முள்ளி ஆற்றுநீர் அதிகமாக கீழே வடிகிறது. அந்தத் தண்ணீரை சில இடங்களுக்கு பாய்ச்சுவதற்கு, சென்ற காலத்தில் pumpset கள் வைத்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் சில வசதிக்காரர்கள் pumpset களைப் பெற முந்திக்கொண்டார்கள் அவர்களுத்தான் கிடைக்கவும் சந்தர்ப்பமிருந்தது. தீவாம்பாளபுரம், தகட்டுர் என்ற கிராமங்களில் pumpset வைக்கப்பட்டு விட்டன. இந்த வருஷம் pumpset க்குப் பணம் வரவு செலவு திட்டத்தில் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாய்மேடு, பஞ்சநதிக்குளம் முதலிய இடங்களில், சிறு மிராசு தாரர்கள் pumpset களால் ஏற்பட்ட செளகர்யத்தைப் பார்த்தபின் சிறிய பட்டாதாரர்கள் தங்களுக்கும் pumpset கள் வேண்டுமென்று கேட்கிற காலத்தில் இம்மாதிரியாக பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் கடலில் வடிந்து வீணாகப்போகாமலும் ஏமையெளியவர்களுடைய மனுக்களை கவனித்து அவர்களுக்கு இந்தத் தண்ணீர் உபயோகமாகும்படி செய்ய வேண்டும்.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [10th March 1955]

“சென்ற வருஷம் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போது, உடைப்பை சீக்கிரமாக மூடிமுடிக்கவேண்டும் என்று மேலதிகாரிகளைப் போய்பார்த்து பேசினேன். 8 நாட்கள் தங்கினால் பயிர்கள் கெட்டுவிடுமாதலால் 4 நாட்களில் தண்ணீர் வடியும்படியாய் செய்துவிடவேண்டுமென நான் அதிகாரிகளிடம் எடுத்துக்கூறினேன். அதிகாரிகள் நேரில்வந்து பார்த்து ஆட்களுக்கு நேரிடையாகக் கூலியை கொடுத்து, வேலையைச் செய்து முடிக்க அஞ்சுகிறார்கள். கண்டிராக்கட்களும் அந்தச் சமயத்தில் அதிகப்பணம் செலவாகும் என்பதற்காக வேலையை ஒத்துக்கொள்ளவும் மறுக்கிறார்கள். இதனால் உடைப்பு தாமதமாய் அடைக்கப்படுகிறது. அல்லது அடைக்கப்படாமலே கிடந்துவிடுகிறது. இதை தவிர்ப்பதற்காக அதிகமான பணம் செலவழிந்தாலும் அதிகமான பயிரைக் காவந்து செய்யமுடியும் என்கிற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் நேரடியாக அதிகமான கூலி ஆட்களைவைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரி உடைப்பை உடனடியாக மூட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். **Scheduled rate** கொடுப்பதிலேயே **Contractor** களுக்கு அதிகப்பணம் வருகிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். உடைப்பை கட்டுவதில் ஒரு நாளைக்கு 1,000 ஆட்கள் வீதம் ஒருவாரம் வரையில் ரூ. 7,000, ரூ. 8,000 பெறுமானத்தில் உடைப்பை மூட நானும் **Contractor** உடன் உழைத்தேன். **Contractor** கூலி ஆட்களுக்கு கூலியைக் குறைத்துக்கொடுத்தார். ஆதலால் ஆட்கள் வருவதும் தாமதப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. **Scheduled rate** கொடுப்பதிலேயே **Contractor** பெருமிதமான லாப மடைய இடம் இருக்கிறது என்று என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆதலால் **Scheduled rate** கொடுத்தே நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும். அந்த அளவு **Scheduled rate** அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak about the dispute over the sharing of the Palar waters between this State and the State of Mysore. I just want to impress upon the Hon. the Minister for Public Works the vital necessity for the immediate settlement of this dispute as otherwise the agriculturists of North Arcot and Chingleput districts are likely to be affected seriously.

(Sri P. G. Karuthiraman in the Chair.)

“ Sir, the hon. Member Sri G. Govindan when he was speaking about Ramanathapuram and his constituency laid a charge against the Hon. the Minister for Public Works that coming as he does from Ramanathapuram he was indifferent to the requirements and the needs of this district while he was partial to the other districts. I am not going to lay the same charge against the Hon. Minister who comes from my district because I am confident of the fact that the Hon. the Minister for Revenue is alive to the needs and problems that face the district of North Arcot and in his utterances both to the Press and on public platforms he has been pressing the necessity for the settlement of this dispute over the sharing of the waters of the Palar river. While he was a Member of this Assembly in the 1920s and later on also he has been fighting the cause of the agriculturists of the North Arcot and Chingleput districts. He has made tremendous efforts for the settlement of this dispute but as ill luck would have it, due to red tape and other bureaucratic methods, his efforts were not very successful and he was not able to achieve much in this direction. All his attempts have failed.

[Sri S. Panchaksharam] [10th March 1955]

“ The history of this dispute is briefly this. Students of history may remember that in the year 1931 as a result of the success of the British in the last Mysore war, the Mysore State was annexed to the British Empire. After some years of rule, the British policy towards the Native Princes was toned down or chastened to some extent. They began to reshape their policy regarding the restoration of some of the States they had conquered. In trying to give effect to this policy the Mysore State was restored to the scion of the last member of the Mysore royal family in the year 1881, that is, after fifty years. When the rendition took place they attached certain conditions and among such conditions one condition was that the Mysore State should not without the previous consent of the Madras Government build any new reservoir or increase the capacity of their tanks which are fed by the river Palar. So, this was one of the important conditions under which the Mysore State was handed over to the royal family. The Ruler of the Mysore State had been hailed as a God even by Gandhiji and he had been held as one of the model Princes among other Native Princes. In trying to do good to the people of his State the Ruler of Mysore wanted to impound the flood waters of the Palar river to a greater extent than it was being done before 1881.

“ Therefore, he and his Government approached this Madras Government for facilities to store up more water for domestic and manufacturing purposes in the new townships of Kolar Gold Fields. Sir, it was then at the beginning of the century that certain mines were discovered and they began to work the mines and several townships grew round the mine areas. They wanted the Palar waters for domestic and manufacturing purposes. They approached the Madras Government for permission to use some of the waters for domestic and manufacturing purposes for three years' supply; they wanted to raise the bund of Bethamangalam tank to a particular height so that they may store water for three years' supply. They wanted to draw off water from Palar and utilize more than 72 million cusecs of water for one year. They also said that this water impounded in the Bethamangalam tank will not be utilized for agricultural purposes at any time. Under these conditions they wanted certain facilities for raising the bund of the tank. Considering all the circumstances, this Government was pleased to grant them facilities they asked for under a solemn agreement that was entered into in the year 1902. These conditions were agreed upon by the Mysore State and they began to raise the bund for utilizing the water stored there for domestic and manufacturing purposes. But subsequently, the Mysore Government realised that the agriculturists of Chingleput and South Arcot were sleeping over their rights, that the Madras Government was not alert over this matter and so on. As a result of this, they began thereafter surreptitiously, slowly and gradually to impound more water and utilize the water for purposes other than what was agreed upon. Thus the Mysore State did not adhere to the terms and conditions of the solemn agreement and thereafter there were no floods in the river for the benefit of Chingleput and South Arcot. It is found that

11-20
a.m.

[Sri S. Panchaksharam] [10th March 1955]

they have raised the bund to a greater height; they have stored three times the quantity of water that was expected at the time of the agreement, viz., 216 million cusecs; and they utilize that water not only for domestic and manufacturing purposes, but also for agricultural purposes, despite the solemn agreement not to utilize any portion of it for agricultural purposes.

“There is another thing. That is the atrocious part of it. Lower down in a place 20 miles away from it they have improved the capacity of Ramasagara tank to at least three times its original capacity with a view to impound all surplus waters, from Bethamangalam within their State itself and consequently no surplus water flows from Ramasagara. As a result of all this, there are no floods at all in the river. The House will remember that Poet Bharathi in his poetic moods began to sing ‘Cauvery, Then Pennai and Palaru’, he sang the glory of Palaru. But times have changed and we have fallen down. The position is reversed now . . .”

TEMPORARY CHAIRMAN :—“One minute more for the hon. Member.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Therefore, Sir, now the position is reversed and in Palar there is no flood and it has become a problem—it is vital to us—for the people of these districts. I therefore appeal to the Government to interfere in the matter and see that the dispute is settled. I have presented a petition under Article 263 of the Constitution of India requesting the President to interfere in the matter. I request the Government to go into the dispute and see that our rights are established. Our rights have been infringed upon by the Mysore State and I ask the Government to make a new approach to the problem. We have been under the impression, this Government has been under the impression, the technicians who advise the Government have been under the impression that we are not the paramount owners, but that Mysore are the paramount owners of Palar waters. That is not correct. We are the real owners of Palar waters; we granted certain facilities to the Mysore State and the Mysore State had no business to go beyond the terms agreed upon. They cannot infringe the terms of the agreement without impunity. A new approach has got to be made by the Government, in a different manner altogether. We are the real owners. We granted certain facilities to them and they should not in any event be allowed to infringe any of our rights. Therefore, I request the Hon. Minister to approach the matter in a different way altogether and see that he recommends to the President of India the appointment of a council and see that the problem is settled at an early date.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“தலைவர் அவர்களே, பெரிய நதிகளோ அல்லது நீர்த் தேக்கங்களோ இல்லாத இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் நமது மராமத்து இலாக்கா அமைச்சரவர்கள் நீர்ப்பாசனத்தின் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்துதான் இவ்வளவு பெரிய வசதிகள் செய்வதற்கு, பெரும் தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கவேண்டுமென்று

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] 10th March 1955]

நான் நினைக்கிறேன். பெரும் தொகைகள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அப்படி ஒதுக்கப்படும் தொகை எந்த காரியத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்காக செலவிடப்படுகிறதா என்பதையும் அரசாங்கத்தார் சற்று கண்காணிக்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. அவைகளுக்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடப்படுகின்றன. அத்திட்டங்களினால் உள்ளபடி விவசாயிகளுக்குப் பிரயோஜனம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதையும் அரசாங்கத்தார் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டம் என்ற பெயரால் பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடப்படுகின்றன. ஒமந்தூர் என்ற இடத்தில் ஒரு ஏரி வெட்டப்பட்டது. ஆனால், அவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்து வெட்டப்பட்ட ஏரியினால் இன்று 100 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லையென்றால் அவ்வளவு பணமும் விரயமாகக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்பது விளங்கும். ஏன் அவ்விதத் திட்டங்கள் டிபார்ட்மெண்டாரால் அரசாங்கத்துக்குச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டன, ஏன் அரசாங்கத்தார் அந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள், மீண்டும் அவ்விதமான திட்டங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“பழைய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் கவனிக்கப்படாமல் மிகவும் சீர்கெட்ட நிலைமையில் இருந்துவருகின்றன. உலகத்திலேயே முதன்முதலாக அணை கட்டப்பட்ட நதி காவிரி நதிதான் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். இப்பேர்ப்பட்ட காவிரி நதியில் வரக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகாமல் எந்த அளவுக்கு பிரயோசனப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு பிரயோசனப்படுத்தப்படுகிறது என்பது உண்மை. அவ்வாறு சோழன் காலத்திலிருந்து காவிரி நதியில் அமைக்கப்பட்ட பற்பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சரியானபடி பரிபாலனம் செய்யப்படாமல் மிகவும் சீர்கெட்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். சோழன் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட வாழ்க்கால்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய மதகுகள் சீர்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை அவ்வப்போது சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு டிபார்ட்மெண்டாரால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

“இது சம்பந்தமாக முன்பு முதல் மந்திரியாக இருந்த கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னது இப்பொழுது என்னுடைய நினைவுக்கு வருகிறது. அதையும் உங்களுடைய நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். மராமத்திலாகாவைப்பற்றி அவர் சொன்னதை நான் மீண்டும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. அதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு சமயத்தில் ஒரு ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று இருந்து அதை கவனிக்காமல் பல வருஷங்கள் விட்டு விட்டு பின்னால் 100 ரூபாய் செலவு செய்து அரசாங்கத்தின் பணத்தை வீண் செலவு செய்கிறார்கள். இவ்விதம் அஜாகிரதையாக யார் நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ, அதற்கு யார் பொறுப்போ, அவர்கள்மீது அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய ஜில்லாவிலுள்ள இரண்டு திட்டங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் ஒன்று புள்ளம்பாடி திட்டம். அதைப்பற்றி சொன்னால் நேற்று கூட அதைப்பற்றி பேசினேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டம் சுமார் 50 வருஷ காலமாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு காரணம் காட்டி அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தாமல் கைவிட்டு விட்டார்கள். தண்ணீர் விநியோகம் செய்வதில் நமது அரசாங்கத்திற்கும் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் எதோ தகராறுகள் இருக்கின்றன என்று அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அந்தத்

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [10th March 1955]

தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்க நமக்கு உரிமை இல்லை என்றும் சொல்லப் பட்டது. அதே சமயத்தில் மற்றொன்றை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தப் புள்ளம்பாடி திட்டம் ஆராயப்பட்ட பிறகுதான் மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது ஆரம்பித்து இப்பொழுது அதற்கும் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தண்ணீர் இருக்கும்போது அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுவது விளங்கவில்லை. மறுபடியும் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் பல நிபுணர்கள் அந்தத் திட்டம் நடைபெறுதலுக்கு பல காரணங்களைக் காட்டி காலதாமதம் செய்வார்கள். வேறு இடத்திற்கு அதைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று காரணம் காட்டி காலதாமதம் செய்யலாம். அப்படி காலதாமதம் செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“மற்றொன்று. அப்பர் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பெட் ரெகுலேட்டர் கட்டவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கு ரெகுலேட்டர் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு பல அணைக்கட்டுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். மேட்டூர் அணைத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டபோதே, இங்கு பெட் ரெகுலேட்டர் கட்டவேண்டாமென்று நிபுணர்கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய தஸ்தாவேஜுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்வையிட்டால் நன்றாகத் தெரியவரும். அதனால் அதை மறுபடியும் எடுத்து ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதற்குமுன் ஒரு முடிவிற்கு வர அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களைக் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். சில சமயங்களில் அங்குள்ள இஞ்சினியர்கள் அந்த வட்டாரங்களிலுள்ள சமாதாரண சரிவர தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிற காரணத்தால் தவறான முடிவுக்கு வருகிறார்கள். ஆகையால் ஒரு திட்டத்தை முடிவு செய்யும்போது அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதனால் அதுபோல் மேற்சொன்ன திட்டங்களைப் பற்றி முடிவுக்கு வரும்போது திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒருவாறு முடிவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியத்தை நான் ஆதரித்து என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. KANDASWAMY GOUNDER:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 1955-56-ம் வருஷ நீர்பாசன மான்யத்தின்மீது கொண்டுவரப் பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேசி விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

“சேலம் ஜில்லா தருமபுரி தாலுக்கா ஒரு மேட்டுப் பிரதேசமான இடம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு பெரிய மிராசதார்கள் கிடையாது. சிறிய மிராசதார்த்தங்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலும் நேரான விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களில் 35 அல்லது 45 அடி ஆழ கிணறுகள் வெட்டி தண்ணீர் இரைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு எந்தவிதமான நீர்த் தேக்கமும் கிடையாது. நீர் வரக்கூடிய வசதியும் அதிகமிருக்கிறது. அதாவது தர்மபுரி சனத்தொகுப்பு நதி ஹோசூர் தாலுகாவிற்கு மேலே ஆரம்பித்து தர்மபுரி தாலுக்காவின் எல்லையில் உள்ள பஞ்சப்பள்ளி மாரண்டஹள்ளி வழியாக ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறு இருந்தாலும் ஜீவ நதியைப்போல் எப்பொழுதும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சிறு நீர்பாசன திட்டப்படி இந்த சனத்தொகுப்பு நதிக்கு மைனர் பேசின் என்ற பெயரும் இருக்கிறது. இந்த நதியின் கழிவுநீர்தான் மாரண்டஹள்ளி பாலக்கோடு பிரிக்காவின் பல பெரிய ஏரிகளாகிய ஜோத்தலால், செங்கன், பசுவந்தலால் ஏரிகளை நிரப்புகிறது. இந்த சனத்தொகுப்பு நதியின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டி வாய்க்கால் கள் பிரித்து ஒழுங்கான முறையில் இந்த ஏரிகளை நிரப்பினால் தெற்கே

[Sri M. Kandaswamy Gounder] [10th March 1955]

தர்மபுரி வரைக்கும் அதையும் தாண்டி அதமன்கோட்டை வரைக்கும் கிழக்கே காரியமங்கலம் பிரிக்காவில் கிருஷ்ணபுரம் அனுமந்தபுரம் வரைக்கும் மேற்கே இண்டர் பெண்ணைகரம், வரையிலுள்ள பல ஏரிகளை நிரப்பும் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதோடு ஏற்கெனவே ஏரியின்கீழ் உள்ள ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் கிடைக்கும். வருஷத்தில் இரண்டு போகம் நெல் விளைவிக்கலாம். உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறையும் நிவர்த்தியாகும். இந்த சனத்தொகுப்பு நதித் திட்டம் சுமார் 15 வருஷங்களுக்கு முன்பே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது வரையிலும் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து நடத்திக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இது தவிர தர்மபுரி தாலுக்கா எலகிரி பெரிய ஏரி திட்டம், தர்மபுரி தாலுக்கா எலகிரி பெரிய ஏரியின்கீழ் சுமார் 250 ஏக்கரா ஆயக்கட்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஏரிக்குத் தண்ணீர் சரிவர வந்து நிரம்புவது இல்லை. போளனஹள்ளி கிராமத்தில் கொப்பக்கரை காட்டோடை என்ற ஒரு ஓடை ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறு இருந்த போதிலும் வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஓடைக்குத் தாழ்ந்த இடத்தில்தான் எலகிரி ஏரி இருக்கிறது. எலகிரி ஏரிக்கும் ஓடைக்கும் சுமார் அரை மைல் தூரம் மேட்டிருக்கிறது. மேற்படி ஓடையைத் தடுத்து ஒரு சிறு அணையைக்கட்டி தண்ணீரை ஏரிக்குத் திருப்பிவிட்டால் தண்ணீர் ஏரியை நிரப்பிவிடும். அதனால் மேற்படி எலகிரி ஏரியின்கீழ் இன்னும் 200 ஏக்கராவிற்கு நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். அப்போது மேற்படி ஏரியில் ஆயக்கட்டை 500 ஏக்கராவாக அதிகப்படுத்தலாம்.

“மேலும் ஏரியில் தண்ணீர் சதா நின்றிருந்தால் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பாளையம்பாக்கலஹள்ளி, டொக்குப்போத்தன்ஹள்ளி, போளன் ஹள்ளி இந்த கிராமங்களில் புஞ்சை நிலங்களிலுள்ள கிணறுகளில் நீர் மட்டம் உயரும். அதனால் புஞ்சை நிலங்களிலும் தாராளமாக நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். இந்தத் திட்டத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“மேற்படி திட்டங்களை வரும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தவிர சில ஏரிகளிலிருந்து வரும் வாய்க்கால்கள் அடைபட்டு புஞ்சை நிலங்களில் தண்ணீர் விழுந்து நிலங்களில் மண் அடித்து சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாமல் செய்துவிடுகிறது. குறிப்பாக தர்மபுரி தாலுக்காவில் மாதேமங்கலம் ஏரி வாய்க்கால்கள் ஓடை பட்டுபோய் சுமார் 100 அல்லது 200 ஏக்கரா நிலங்களில் மண் அடித்து விவசாயத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது விஷயமாக கலெக்டருக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான பரிசீலனையும் இதுவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் சர்க்கார் மாதேமங்கலம் ஏரியின் ஆயக்கட்டுதாரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யாமல் வனிக் கலவியன் கிராம புஞ்சை விவசாயிகளுக்கு பாதகம் இல்லாமல் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“குண்டக்கல் ஏரியின்கீழ் தண்ணீர் போவதற்கு வசதி இல்லை. மழை பெய்தால் தண்ணீர் எல்லாம் நஞ்சை நிலங்களில் வழிந்து வேறு ஒரு ஏரிக்குப் போகிறது. அப்படிப் போவதனால் நிலத்தின் வளம் போய் விடுகிறது. அதனால் மற்றொரு ஏரிக்குப் போவதற்கு வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுத்தால் நடுவில் உள்ள நிலத்தின் வளம் கெடாது. ஆகவே வாய்க்கால் வெட்டுவதை சர்க்கார் எடுத்து நடத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்மீது பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது எல்லோரும் அவ்வாறு வரக்கூடிய தொகுதியிலும் மாகாணத்திலுமுள்ள பல விஷயங்களை

[Sri M. Palaniyandi] [10th March 1955]

எடுத்துச்சொல்லி சில கோரிக்கைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவு கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தாலும்கூட உடனடியாக அவைகளை பரிசீலனை செய்து பார்க்கத்தக்கவாறு இன்று இலாகாக்கள் இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக திட்டங்களை வகுத்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடத்துகிறார்கள். அங்கங்கே உறுப்பினர்களை அமைத்து திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். சில இடங்களில் உறுப்பினர்கள் திட்டங்களை நடத்தவிடாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். பல இடங்களில் உறுப்பினர்களோடு பரிசீலனை செய்து கொடுத்து நடத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படி பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதும் பல காலமாகிறது. அவைகள் கொஞ்ச காலமான பிறகு வேலை செய்யப்படாமல் நின்றுபோய் விடுகின்றன. ஆகையினால் அங்கங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் அவைகளை பரிசீலனை செய்வதற்கும் நல்ல யந்திரங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மழை காலங்களில் தாலாகாக்களில் மழை பெய்யும்போது மழைத் தண்ணீர் அதிகமாக வந்து அவைகளை ஏரிகளில் தேக்கி வைத்தால் 100 அல்லது 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதிக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதையெல்லாம் செய்துவந்தால் சட்ட சபையில் வந்து நீர் பாசன வசதிக்கு அதைச் செய் இதைச் செய் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமே இருக்காது.”

“சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் டிவிஷனல் ஆபீசர் இருக்கிறார். அவருக்குமேல் எக்சிகியூடிவ் இஞ்சினியர் இருக்கிறார். அதற்குமேல் சீப் இஞ்சினியர் இருக்கிறார். அங்குள்ள சூபர்வைசர் தாலாகா பூராவையும் சுற்றிப் பார்த்து வந்து பரிசீலனை செய்து வேலைகளைச் செய்ய முடியாது. அதனால்தான் இன்று யந்திரங்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னேன். ஆகையினால் இன்றைக்கு நிறைய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் சரிவர பரிசீலனை செய்ய முடியாது, ஒவ்வொரு வருஷமும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்ற வேலை இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும்.

“இரண்டாவதாக கனம் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் பேசும்போது புள்ளம்பாடி திட்டத்தை இந்த வருஷமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். போன சட்டசபையிலிருந்து இதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தும் இன்னும் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஒரே ஒரு வாய்க்கால்தான் இருக்கிறது. அதாவது அய்யன் வாய்க்கால். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே நான் போன வருஷம் சொல்லி இருக்கிறேன். இந்த அய்யன் வாய்க்கால் வந்த பிறகு திருச்சி ஜில்லாவிற்கு வேறு எந்த வாய்க்காலும் வரவில்லை. புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சுமார் ஐம்பது வருஷங்களாக நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தும் இன்னும் அதை நிறைவேற்ற வில்லை. மற்றும் கட்டளை உறை லெவல் சானிலையும் இன்னும் எடுத்து நடத்தவில்லை. பல ஆண்டுகளாக மக்கள் இவைகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட பிற்போக்கான பிரதேசம் உடையார் பாளையம். அது மிகவும் மோசமான தாலாகா. அந்த பிரிக்காவிற்கு தண்ணீர் வேண்டும் என்று புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இதை வரும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது எடுத்து நடத்த வேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“இது வரையில் காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஐந்து வருஷமாக தண்ணீர் இல்லாமல் போன வருஷம் முதற்கொண்டு தண்ணீர் வர ஆரம்பித்துவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களாக பார்த்தால் காவேரியில் தண்ணீர் நிறைய வந்து கொள்ளாமே வழிந்துபோகும்படியாக இருந்தது. அதைத் தவிர மழை தண்ணீர்

[Sri M. Palaniyandi] [10th March 1955]

வேறு, இரண்டும் சேர்ந்து வெள்ளம்வரும்போல் இருந்தது. மேட்டூர் அணையும் வழிந்துபோகும் நிலைமையில் இருந்தது. அப்பொழுதே மேட்டூர் அணையை இன்னும் பத்து அடி உயரக்கட்டினால் தண்ணீர் அதிகமாகத் தேக்க வசதி இருக்கும் என்று தெரிவித்தோம். இப்பொழுது அங்கு 125 அடி தண்ணீர்தான் தேக்கி வைக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான பத்து அடி தண்ணீர் தேக்கி வைக்க முடியும். இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. கனம் ராஜா சிதம்பரம் சொன்னபடி அப்பர் அணைக்கட்டில் அய்யன் வாய்க்காலிலும் ஒரு பெட் ரெகுலேட்டர் கட்டினால் கட்டளை வாய்க்காலுக்கும் புள்ளம்பாடிக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். இப்பொழுது வரும் தண்ணீர் எல்லாம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வந்து அங்கு தண்ணீர் விரயமாகிறது. சில இடங்களில் தண்ணீர் பாய்வது இல்லை. அங்கு வாய்க்கால்களில் அணைகள் இல்லாததால் வரும் தண்ணீரை தேக்காமல் விரயமாகிறது. அதனால் அப்பர் அணைக்கட்டில் பெட் ரெகுலேட்டர் கட்டினால் நிச்சயமாக இந்த இரண்டு வாய்க்கால்களிலும் தண்ணீர் வருவதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே அங்கு ஒரு பெட் ரெகுலேட்டர் கட்டவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய முடியாமல் இருக்கிறது. மேல் தட்டில் உள்ளவர்கள் தண்ணீரை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதால் கீழ் தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மேல்தட்டு நிலங்களில் கழிவு நீர் செலவழிக்கப்படாமல் வீணாகிறது. அதனால் ரிவினியூ டிபார்ட்மென்டும், மராமத்து இலாகாவும் மற்றும் கலெக்டர், மராமத்து இலாகா அதிகாரிகள் எல்லாரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து எவ்வளவு தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று கணக்கிட்டு அதன்படி தண்ணீர் விட்டு வந்தால் தண்ணீர் விரயமாகாது. உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிற காலத்தில் தண்ணீரை சரியாக திட்டமிட்டுக் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியாக ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாய்ச்ச முடியும். நிபுணர்களை வைத்துக்கொண்டு இதைச் செய்யலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இது எல்லோரும் உட்கார்ந்து செய்ய வேண்டிய காரியம். இவ்விதம் திட்டம் வகுத்து தண்ணீர் விரயமாகாமல் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்தால் அதிகப்படியான நிலத்திற்கு பாய்வதற்கு தண்ணீர் கிடைக்கும்.

“எங்கள் மாவட்டத்தின் நிலைமையை ஆராய்ந்து இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு வருஷங்களாக மழை ஜலம் வீணாக கடலில் போய் விழுந்துகொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கவனித்து மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த திட்டங்களை உடனே எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri P. G. KARUTHIRUMAN:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். நம் மாகாணத்தில் மராமத்து இலாகாவில் இருக்கும் இஞ்சினியர்களில் பலர் திறமையும், மதிப்பும் உள்ளவர்கள். இந்த தேசத்திலேயே மிகச் சிறந்தவர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சென்னையில் இருக்கும் இஞ்சினியர்கள்தான் கோசி ப்ராஜெக்ட் திட்டத்தில் வேலை செய்வதற்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இங்கிருந்துதான் பாசன இஞ்சினியர்களை அங்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நமது மாகாண இஞ்சினியர்கள் திறமைசாலிகள் என்பதற்கு இதுவே போதுமான அத்தாட்சி.

“நமது மாகாணத்தில் முதன் முதலாக ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் முடிக்கப்பட்ட முதல் திட்டம் கீழ் பவானி அணைக்கட்டு திட்டம்தான்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1955]

குறித்த காலத்தில் திட்டமிடப்படி வேலை செய்து கால அளவுக்குமுன்னால் முடிக்கப்பட்டது இதுதான். உபயோககரமாகவும் சிக்கனமாகவும் அமைக்கப்பட்ட திட்டம் இதுதான். யாதொரு புகாரும் இல்லாமல் நிறைவேற்றிய திட்டம். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு இடங்களையும் பார்வையிட்டு வரும் அநேக இஞ்சினியர்கள் உள்பட வெளி தேசத்திலிருந்து வந்தவர்களும் இந்த திட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு அதை பாராட்டுகிறார்கள். ஒன்பது அல்லது பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இரண்டு லட்சத்தி ஏழாயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கொடுக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் அதில் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் அதனுடைய பூர்ண பலனையும் அடைய முடியும். இதைப்பற்றி கனம் கோவிந்தன் பேசும்போது அவரவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியைப்பற்றிதான் பேசுகிறார்கள், பொதுப்படையாக பேசவில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன். எங்கங்கெல்லாம் ஏரிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் உணவு செய்கிறார்கள். அங்கு உற்பத்தியாகும் உணவு பொருள்கள் எல்லாம் நம் மாகாண மக்களுக்குத்தான் பிரயோசனப்படுகிறது. நம் மாகாணத்தில் விவசாய வருமானம் இந்தத்திட்டங்களினால் அதிகப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதை அவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் போட்டு முடிப்பதற்குப் பின்னால் எப்படி பிரயோஜனப்படுத்துகிறோம் என்ற முறையிலேதான் அதனுடைய வெற்றியைக் காண முடியும். கீழ்பவானித் திட்டத்தை ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னால் சில சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்களும் அதைக் கவனிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-45 a.m. “சிக்கல்கள் என்னவென்றால், இரண்டு லட்சத்து ஏழு ஆயிரம் ஏக்கர்களில் இடையே சிற்சில கிராமங்கள் விட்டுப்போய்விட்டன. கரூர் தாலுகா, தாராபுரம் தாலுகாவுக்கு கொடுக்கவேண்டியதன் காரணமாக சில கிராமங்களில் ஒரு பகுதியிலே தண்ணீர் விடாமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆயிரம் ஏக்கர், இரண்டாயிரம் ஏக்கர் விட்டுவிட்டு பாக்கி இடங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். முதலிலே திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலுங்கூட ஆங்காங்குள்ள தொகுதி மக்கள் கிராம மக்கள் பாரபட்சம் காட்டுவதாக நினைக்கும்படியான அளவுக்கு இருப்பதாக இருக்கிறது. இது விஷயத்தை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து எல்லா இடங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்படியான முறையிலே அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கீழ்பவானித் திட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான தோட்டக் கால் வசதிகள் கிணற்றுப் பாசனங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தோட்டக் கால்களை சாகுபடி செய்பவர்களெல்லாம் பம்பு செட்டு உபயோகிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார மான்யத்திலே அதிகமாக நிதி மந்திரி அவர்கள் பணம் இறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எவ்வளவோ ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும்படியான நிலையில் கீழ்பவானி திட்டத்தின் பகுதியிலுள்ள கிணறுகளுக்கும் மின்சாரவசதியினால் பாசனவசதி அளிக்கவேண்டும். ஐந்து மாதங்கள் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. இந்த பம்புகள் கொடுக்கும் விஷயமாக கூடுமா, கூடாதா என்று மராமத்திலாக்கா இன்ஜினீரும், ரெவின்யூ இலாகாவும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. ஐந்து மாதங்கள் தண்ணீர் விடப்படுகிறது, 7 மாதங்கள் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. மின்சார வசதி செய்துவிட்டால் ஐந்து மாதங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதற்குத் தனியாக வரி போட்டாலும் இவ்வளவு ஏக்கராதான் சாகுபடி செய்யலாம் என்ற முறைகளைக் கொண்டுவந்து உடனடியாக வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மின்சார வசதிக்குத்தான் தடங்கல் இருக்கிறதேயொழிய ஆயில் இன்ஜின்கள் எடுத்து வைத்தால் சட்டம் அதைக் கட்டுப்படுத்தாது. பத்து ஹார்ஸ் பவர் ஆயில் இன்ஜின் வைத்தால்கூட கோர்ட்டுக்குப் போய் ஜீவாதார உரிமையின் அடிப்படையின் கீழே சர்க்காருடைய சட்டம் இதைத்

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1955]

தடுக்க முடியாது. அரசாங்கத்தார் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கும்போது தடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இரண்டு ஹார்ஸ் பவர், 3 ஹார்ஸ் பவர் இன்ஜின் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று மராமத்திலாக்கா இன்ஜினீர் சொல்லுகிறார். ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் இன்ஜின் வைப்பதற்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“வாய்க்கால்களிலிருந்து விஸ்தரிப்பு செய்வதிலே சில சமயங்களில் மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ‘தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது, தண்ணீர் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. கோபிசெட்டிபாளையம் தாலுக்காவிலே அரக்கர்கோட்டை வாய்க்காலின் மூலமாக ஐயாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசனவசதி இருக்கிறது. அதற்கே தண்ணீர் போதுமோ போதாதோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிலே இருக்கும்படியான வாணிப்புத்தார் வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து அரக்கர்கோட்டை வாய்க்காலின்மூலமாக இரண்டாயிரம் ஏக்கர் விஸ்தரிப்புக்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டித் தண்ணீர் பாய்கிறது. இந்த நிலையில் பார்ப்போமானால் மிகவும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்லும்போது இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விஸ்தரிக்கும்படியான திட்டத்தை ஏற்றால் அதில் ஏதோ ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. குடியானவனுக்கு ஏது நன்மையோ அதை யோசித்துச் செய்யவேண்டும். வாணிப்புத்தார் கிளை வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப் படுமபோது நீண்ட காலப்பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுத்து விஸ்தரிப்பு செய்வதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. விஸ்தரிப்பு வைத்துக் கொள்வதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. குடியானவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுங்கள். ஆனால், ஏற்கெனவே பாசனவசதியுள்ள ஒரு வாய்க்காலுக்கு உத்தரவாதமான தண்ணீர் நீண்டகாலப் பயிர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் அந்த வாய்க்கால் எவ்வளவு தூரம் தண்ணீர் வருகிறதோ அதைக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கி இடங்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நியாயம்.

“கீழ்பவானித் திட்டம் வந்தபிறகு ஏற்கெனவே பாசனவசதியுள்ள கொடிவேலி அணைக்கட்டு ஈரோடு காளிங்கராயன் வாய்க்கால் கீழ் இருக்கும் படியான ஏக்கருக்கு உத்தரவாதமான தண்ணீர் வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். நாற்பது ஆயிரம் ஏக்கருக்கு கொடிவேலி, காளிங்கராயன் அணைக்கட்டுகளில் இருந்து தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறது. பி.டபிள்யூ.டி. பிரகாரம் 20 duty தண்ணீர் அதாவது 20 கியூசெக்ஸ் செகண்டு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிரகாரம் இரண்டு ஆயிரம் க்யூசெக்குகள் விடப்படவேண்டும். கீழ்பவானித் திட்டத்தின்கீழே அதை ஊர்ஜிதமாக இரண்டாயிரம் க்யூசெக்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதுடன் கீழ்பவானித் திட்டம் வந்ததற்குப்பின்னால் லோயர் பவானி டிவிஷனுக்கு ஒரு எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினீர் இருக்கவேண்டும். தண்ணீர் கட்டுப்பாடும், விநியோகமும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் லோயர் பவானி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பி.டபிள்யூ.டி. எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினீர் போடுவதாக சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று அறிவிக்கிறேன். தலைமை ஸ்தானத்தைக் கொண்டபோய் ஈரோட்டில் வைக்காமல் லோயர் பவானி அணைக்கட்டு இருக்கும் இடத்திலேயே வைத்தால்தான் தண்ணீர் விநியோகத்திற்கும் அதை மேற்பார்வை பார்ப்பதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஈரோட்டிலும் அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அங்கு வேண்டுமானால் ஒரு அலிஸ்டென்ட் இன்ஜினீரைப் போட்டுக்கொள்ளலாம். மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு இதை முக்கியமாகக் கொண்டு வருகிறேன். அவர் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினீரைப் போடுவதாயிருந்தால் பவானி சாகரில் போடுவது நல்லதாக இருக்கும். சீக்கிரத்தில் அதைச் செய்வார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அரை ஆண்டு இரிகேஷன் கான்பரென்ஸ் ஆறு மாதங்களுக்கொரு தடவை நடக்கிறதா என்பது சந்தேகம். நடந்தாலுங்கூட ஆலோசனையே

[Sri P. G. Karuthiruman] [10th March 1955]

நடைமுறையிலே கொண்டுவருகிறார்களா இல்லையா என்பது அதைவிட சந்தேகமாக இருக்கிறது. 1952-ம் வருஷம் தண்ணீர் பாய்ந்து கீழே நீர்ப் பாசன மகாநாடு இந்தெந்த இடங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டோம் என்றும் அடுத்தநாள் தண்ணீர் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று கலெக்டரிடமிருந்து உத்தரவு வருகிறது. ஆறு மாதங்களுக்கொரு தடவை நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் வைத்து அதன் முழுப் பயனையும் அடையும் வகையில், அங்கத்தினர்களுடைய யோசனையின் பேரில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்பொழுது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the Hon. the Finance Minister made a reference the other day to the heavy rains on the West Coast. That is a fact. We get on an aggregate 125 inches of rain. It certainly is a blessing but I would submit that it is not an unmixed blessing. It is this heavy rain that keeps Malabar green; but it is also this heavy rain that portends poverty in the midst of plenty. These heavy rains are responsible for erosions. It is on account of this heavy rain that there are serious large scale land slides in Malabar during rains. It is this heavy downpour that is responsible for making the soil very porous after washing away the minerals. It is also this heavy downpour that is responsible for washing away the manure into the Arabian Sea during the monsoon. Some device has to be found out whether this water that goes out into the sea during the monsoon could be stored and used by the people. I made a submission to Rajaji that an expert committee of Engineers should be sent to Malabar. I wanted that an expert committee of Engineers, who are experienced in hydro-electric as well as in irrigation engineering should be sent to Malabar to study the conditions, to preserve the water in the hill-dips which may be used during times of scarcity and also to prevent water from drainage into the Arabian Sea. When I made this submission to Rajaji, he was busy with the problems of the separation of Andhra. Rajaji told me that he would send such a committee, as soon as the problems connected with partition were over. I now therefore invite the attention of Hon. Sri Kamraj and request him to send a small expert committee of two or three engineers to study the problem and draft a scheme for Malabar.

“I am very glad that in the Second Five-Year Plan there is a large allotment for minor irrigation works. That is exactly what would temporarily at least solve the problems of Malabar. There are also districts in Tamilnad, like Tanjore which are very much like Malabar. She just like Malabar, Tanjore is also green and like Malabar, also needs minor irrigation schemes, than big irrigation projects. Tank irrigation, well irrigation and also the construction of small canals would temporarily solve the problems of Malabar. The Madras Government once had the well subsidy scheme for Malabar. That was a failure not because the scheme in itself was defective but because it was not carried out properly. ‘Once bit twice shy’. But I hope the Madras Government will draft up

[10th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

another scheme of well-irrigation and try to carry it out in the next Five Year Plan. It is these small schemes and not very big schemes that Malabar needs. After all the primary problem in Malabar is one of preservation of water when monsoon fails. In this connection I would like to invite the attention of the Hon. Minister to one or two immediate problems in regard to minor irrigation schemes that Malabar is facing.

“I would invite the attention of the Hon. Minister to a canal bank area in Ponnani which gets flooded during the monsoon period and if water is pumped out from that place, heavy crops can be raised. This is now exploited by a few rich people who have pump-sets and who charge large sums of money for pumping out the water from the flooded fields of poor peasants who own half and less than half an acre. This service can be taken up easily by Government or it may be organised on a co-operative basis. Let the poor man who owns half an acre or an acre be saved from the exactions of these two or three rich men. These few have become very rich and they are carrying it on year after year. There have been protests. There have been resolutions passed at meetings and noon. I believe representations have been made to Government. I wish the Hon. Minister would instruct the Tahsildar and also ask the Revenue Divisional Officer, Palghat, to visit the place to find out the grievances of those peasants, and also to find out whether any scheme can be worked out so that during monsoon these lands may not get flooded and whether some permanent relief is possible. I wish he would do some thing. I myself have received a number of complaints and I shall be glad to offer my services if a solution of the problem could be found out.

“I would invite the attention of the Hon. Minister to a dam, the Ayyanakara dam in Quilandy firka. There is a breach in the dam. I understand there were investigations and there were differences of opinion among the officers. I would like to inform the Hon. Minister that it is the wearer who knows where the shoe pinches and that the demands of the peasants should be very sympathetically considered. Very near to it in Perambara, there is Vallayakathur dam which if constructed would irrigate about 1,000 acres. That also I would like the Minister to consider.

“Finally before I close I would like to bring to the notice of the Hon. Minister the needs of South Kanara. The problems of South Kanara as far as irrigation is concerned are very much like the problems of Malabar. We have heard of schemes for Malabar and other places. But I have not so far heard of any scheme for South Kanara, in the new schemes about which reference was made by the Hon. Minister. I hope there are schemes for South Kanara. There is the Bharakapole scheme in Coorg which may be taken as a joint venture both by the Government of Madras and Coorg; this would help the West Coast districts of both South Kanara and Malabar. About 30,000 acres of land I think will be irrigated even after the first stage of the scheme is worked out. I hope the Government will sympathetically consider this scheme.

[Dr. K. B. Menon]

[10th March 1955]

“I shall have more to say about it in connection with the Electricity Demand, for it is more a hydro-electric scheme than an irrigation scheme.”

12
noon.

*SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மராமத்து இலாக்கா கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கிருஷ்ணகிரி நீர்தேக்கத்தை முதல் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து 1955-ம் வருஷம் ஜனவரிமீ 3-வயில் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களும் விஜயம்செய்து அஸ்திவாரக்கல் நாட்டுவிழா ஆரம்பித்து வைத்ததற்காக எங்கள் தாலுக்கா சார்பில் என் நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன். ஆனால் அங்கு நீர்தேக்கம் கட்டுவதனால் பலவிதக் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதை மகஜர் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முக்கியமாக நீரில் மூழ்கிய நிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, வசிப்பதற்கு வசதியான இடமும் பயிரிடுவதற்கு நல்ல நிலமும் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்னாலேயே அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அவர்களை வெளியேற்றினால் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாவார்கள். அவர்களுக்கு குடியிருக்கவும், பயிர்செய்யவும் நிலங்கள் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக பட்டேதலால் பிராஜக்ட் வேலை செய்துக்கொண்டுவந்திருக்கிறது. சர்க்கார் திட்டப்படி 500 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் வந்தபோது 1,000 ஏக்கருக்கு மேலே நீர்பாசன வசதியை அளிக்கிறது. ஜனங்களுக்கு அதிகமாக சௌகரியத்தைத் தருவது இதைப்போன்ற சிறு நீர்பாசனத்திட்டம்தான். இதன் அவசியத்தை உணர்ந்து நமது சர்க்கார் சிறு நீர்பாசன திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த வரவுசெலவு திட்டத்தில் அதிகமாக 25 லட்சத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் அளித்த 125 லட்சத்தையும் சேர்த்திருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். சிறு நீர்பாசன வசதிகள் மூலம் தான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்தந்த தாலுக்காவில், நீர்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கமுடியும். இதுமாதிரி வசதி செய்யவேண்டுமென்று நான் பலதடவைகளில் வற்புறுத்தியும் வந்திருக்கிறேன்.

“கிருஷ்ணகிரி தாலுக்காவில் மார்கண்டேய நதி என்ற ஒரு நதி ஓடுகிறது. அங்கே பழைய அணைக்கட்டு ஒன்றும் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அணைக்கட்டு நாளைவில் அழிந்துவிட்டது. பேரிகை எஸ்டேட்டில் இருந்ததினால்தான் அது அழிந்துவிட்டது. இந்த அணைக்கட்டை மறுபடியும் புதுப்பித்தால் நீர்பாசன வசதியை வேபனப்பல்லி பிர்கா மக்களுக்கு அளிக்க சாத்தியமாகும் அதை புதுப்பித்தால் எட்டிபல்லி ஜெகந்நாத புரம் மனலார்னபல்லி, நாச்சிகுப்பம், கங்கோழிகொத்தார் முதலிய ஊர்களுக்கு இந்த நீர்தேக்கத்தினால் பாசன உதவி ஏற்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தவும் அவர்கள் சரியானபடி நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. இதைச் சரியானபடி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஓசூர் தாலுக்காவில் தென்பெண்ணை ஆற்றில் சாமனபள்ளி அணைக் கட்டை கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கும்போதிருந்தே கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுவந்திருக்கின்றோம். இதுவரை அதை எடுக்காததின் காரணம் தெரியவில்லை. இதைக் கண்டிப்பாகக் கட்டி முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் பாசனவசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சட்டசபையில் நீர்பாசன மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச விரும்புவதோடு நமது சர்க்கார் சில அறும்பெறும் காரியத்தைச் சாதித்திருப்

[Sri M. Dharmalingam]

10th March 1955]

பதைப் பாராட்டியபேசக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீர்பாசனம் உயிர்க்குயிராக பாவித்து நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல சுகாதார முறையில் ஒருவனுடைய தேகம் காப்பாற்றப்பட்டு அழகாக இருந்தாலும்கூட, அந்த உடலுக்கு உயிர் இல்லையேல் ஒன்றும் இல்லை. அந்த தேகம் நாற்றம் அடித்துவிடும். ஒன்றிக்கும் பிரயோஜனமற்றதாய் போய்விடுகிறது. அதேமாதிரியாக விவசாயத்திற்கு வேண்டிய முறைகளைக் கையாண்டு, நல்ல உரம் முதலியவைகளைப் போட்டு, உழுது பயிரிட்டு அதற்கு நீர்பாசன வசதி இல்லையேல், பயிர்கள் அழிந்து போகும், போதுமான உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காது. ஆதலால் நீர்பாசனம் உயிருக்கு உயிராக பாவிக்கவேண்டுமானால் இது விவசாயத்திற்கு மிகமிக அவசியம் உயிர்போன்றது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த நீர்பாசனத் திட்டத்தில் முக்கியமாக பேசவிரும்புவது என்னவென்றால் பலகோடி ரூபாய்கள் செலவுசெய்து அரசாங்கம் பல நீர்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுகிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான். நீர்தேக்கத்தால் தான் எல்லாவிவசாயிகளும் நன்மை அடையமுடியும் என்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. என்னென்று கேட்பார்களேயானால் ஒரு பிரதேசத்தில் இருக்கிற நீர்தேக்கத்தால் இன்னொரு பிரதேசத்திற்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படுவது கிடையாது. நீர்தேக்கப் பிராந்திய மக்களுக்குதான் அது பலனளிக்கும். ஆதலால் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஏரிகளையும், குளங்களையும் வெட்டிக் கொடுத்து அதை நீர்ப்ப வரவுகால்வாய்களை வெட்டிகொடுத்து வருஷா வருஷம் பழுதுபார்த்தால் அது மிகவும் செளகரியமான பலனை அளிக்க எதுவாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே நீர்பாசனங்களை உயிருக்கு உயிராக பாவிக்கவேண்டுமா? 12-10
p.m. இல் கிராமங்களிலுள்ள ஏரிகளையும், குளங்களையும் ஒவ்வொரு வருஷமும் மராமத்துசெய்து நமது அரசாங்கம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திருவள்ளூர் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் இது செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலேயே மிகவும் பிற்போக்கான நீர்பாசனமற்ற பிரதேசமாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் பூண்டி நீர்தேக்கம் இருக்கிறதேயொழிய ஆனால் எவ்வளவுதூரம் திருவள்ளூர் தாலுக்கா விவசாய மக்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது என்பதுதான் புரியவில்லை. இந்தத் தண்ணீர் சென்னை நகர மக்களுக்குத்தான் உபயோகப்படுகிறதே தவிர திருவள்ளூர் தாலுக்கா வாசிகளுக்குல்ல.

“அது மட்டுமல்ல. ஆரணி ஆறு நீர்தேக்கத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். திருவள்ளூரிலேயே 15 மைல் தூரம் பாய்கிறது. ஆனால் திருவள்ளூரில் ஒரு சில கிராமங்களுக்கும் பெரும்பாலும் பொன்னேரி தாலுக்கா மக்களுக்குத்தான் உதவியளிக்க வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, திருவள்ளூர் மக்களுக்கு அதிகம் உதவுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவில்லை. அருண்டிப்பள்ளி அணைக்கட்டில் வடபுறத்தில் மதகுகள் கட்டி அங்குள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது ஆனால் தென்புறத்தில் மதகுகள் கிடையாது வடபுறத்தில் மதகுகள் கட்டியது போலவே தென்புறத்திலும் மதகுகள் கட்டி தென் புறத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கும் விவசாயத்திற்கு வசதி செய்து கொடுப்பது அவசியமென்றும், அதை 1956-ஆம் வருஷத்திற்குள் பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமென்றும் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த விரும்புகின்றேன்.

“அடுத்து, கூவம் நதியில் பாயும்படியான தண்ணீர் வசதியைக்கூட மக்கள் அனுபவிக்க வில்லை. கோசலாவரத்துக்கு அருகில் அணைக்கட்டி அதிலிருந்து வரும்படியான தண்ணீரைப் பூண்டி ரிசர்வாயருக்கு செல்லும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் கீழுள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்கு அதனால் ஒன்றும் பயன் ஏற்பட வில்லை. ஆகவே பூண்டிக்கும், கூவம் நதிக்கும் மத்தியிலுள்ள பிரதேசங்களுக்குப் பாய விட, திருவள்ளூர்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

small schemes like a dam across the river Kudaganaru. I shall assure the hon. Member that all these things will be carefully looked into. He has also mentioned about some penalties that are levied for taking water from the rivers. All these questions will be looked into and a fair and equitable order, I am sure, will be passed by the Government. He has also suggested some bed regulators in Amaravathi to make some surplus water available and also for the Pugalur channel to be linked to the Jedarpalayam bed regulator and so on. All these things are technical matters and I shall certainly have them looked into.

“The hon. Member, Sri P. Urkavalan, spoke welcoming all that the Government have been doing and also stressed the backwardness of the Sankaranainarkoil taluk. He also mentioned about the Giriar Project in this connexion. We have examined this project but we were not able to get more details about it which are required by the Planning Commission. I have been telling the hon. Members on various occasions that these projects which are connected with inter-State boundaries are of a very difficult nature. Our difficulty in regard to them is to make proper estimates and submit plans which will be acceptable to the Planning Commission. Further, we have also got to see whether they are remunerative or otherwise. Without proper data or details, it will be very difficult to assess the worth of a scheme. We have therefore approached the Government of India in all such cases where inter-State problems are involved. Where the waters originating in another State have to be used by us, these areas must be made accessible to our engineers, if need be, on the basis of a joint inspection with the officers of the other State. We should then draw up a scheme to be put before the Centre and the Planning Commission for their approval. These are the difficulties facing us in regard to inter-State schemes.

“Then the hon. Member, Sri P. B. K. Raja Chidambaram, said that when we had drawn up a scheme we must also see that the amounts allotted had been spent usefully and that there was a useful return for the amount invested.

try . . . He even pointed out that some huge sums have been wasted in thoughts which does not irrigate even 100 acres. It is for that request the there is some delay on account of the consideration of Tamil to excuse usefulness or uselessness and all that. ‘You must from Malabar and that is the anxiety of the members here. But difficulty to understand points out that we have wasted money. are conducted in a language the remark of our Rajaji, the ex-Chief now feel adequately correct Chief Minister that he characterised apologies to those who bring Department. (Interruption.) He did talk in Tamil for my benefit I am mentioning it. So, that is the . . . There are certain schemes which are . . .

“Now, if the various waste. We have got to proceed carefully floor of this House are . . .

[10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“Then the hon. Member, Sri Gopalakrishnan, mentioned a number of schemes; last year also he mentioned a lot of schemes; schemes for different places in Malabar, the names of which I was hardly able to follow. However, I have made a careful note of the things he said. I only wish that with all these things, he may come forward with full details and come to me for investigation and if possible for execution. He also mentioned about the Pichi scheme for Ponnani taluk and then about Meenakarai scheme. I am glad to say, I think, the latter scheme has been included in the Second Five-Year Plan.

“Then, Sri Venkatrama Ayyar from Pattukottai was talking about the duty which can be improved in the Cauvery-Mettur Project area and Mr. Sholagar also supplemented that. I can only say that I shall have the thing looked into and see whether any happy solution could be evolved to change this duty. In that connection, Sri Venkatrama Ayyar also spoke about some anicuts across jungle streams and here I have got some information. An estimate for the construction of a dam across Maharajasamudram has been received by the Government. Further particulars are awaited. That scheme will be taken up under the Special Minor Irrigation programme. A scheme for the construction of anicuts across the Vellar and Agniyar referred to by the M.L.A. are being looked into by the Chief Engineer. He mentioned also about Olavayal channel and Neyveli. I shall have these things looked into and I am sure if anything is possible, it will be done.

“The hon. Member, Sri Kuppusamy mentioned about the Noyyal river and generally about the tank improvements in Coimbatore for which he said no steps had been taken. Well, under the Minor Irrigation scheme, we will be paying more attention to all these tanks and try to repair them. Also he mentioned about Valamburi channel and I shall give him this assurance that I am looking into that.

“Here is an hon. Member, Mr. Kurup, who really appreciated our efforts. As I already said, this demand has had a mixed reception and there was no violent criticism. But anyhow, the real appreciation came from Mr. Kurup for which I thank him. It looked like an oasis. I am sure that he was forced to say so, because he really felt that the Government were doing the right thing by the people. At the same time he also mentioned certain important problems about Minor Irrigation, like private agencies having to let water at very high rates for the ryots. It is certainly a matter which the Government have to look into and try to stop that, if they can, by providing alternate solutions. Equally so for what he said about de-watering which is being done by rich people of the place by having pump sets and charging . . .

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

very exorbitant rates. It was spoken of by Dr. Menon also. I will assure them that very early steps would be taken to stop that sort of thing.

“The hon. Member Sri Nambiar spoke about the various representations submitted by the Kisan Sangh which has 80,000 members. Well, I need not tell him that if that Sangh has representation to the tune of so many thousands, it will automatically go to the roots of the question and Government will certainly re-act and do what are all possible about the suggestions they have made.

“The hon. Member Mr. Krishnasamy Naidu mentioned about various Minor Irrigation Schemes in Ramnad district and I may tell him that we are already executing so many schemes. I have a list here of some of the works that have been done. We will certainly accelerate our programme there, because we know the backwardness of the district. With the enhanced provision now made under Minor Irrigation programme, we will be able to do much better. But then, he mentioned about some pump sets and electricity questions in spite of my request to him that he should refer to them at the time I move the Electricity Demand, he has chosen to take this opportunity.

“Now to come to my hon. friend, Mr. Govindan. He straightway started by saying at random things which were not at all mentioned by me, attributing to me the remark ‘You are at the tail-end and so not entitled to any water.’ I never said it. Far from it. And then he came in with a sort of analogy to say that people do not care for the last child and such sort of things. He should know that the last child may even be suckling and it needs milk and we all know the last child is a favourite of the parents and it is natural but then the hon. Member tries to characterise me as unnatural. That kind of feeling is no good. We must be impartial. I have told the House the real state of affairs as to how the scheme was started, what we have done, and that it was doubtful what amount of water will reach the tail end of Ramnad. I did not say I will not give water to the tail end. I told the practical position that it will not reach the tail-end. It will sink into the sand. Suppose the hon. Member wants that the Ganges should be bought here: What can I do about that? Why should he take it that I refuse to give water and refuse to look about my constituency and so on and so forth. It will not do even for election propaganda, if I may characterise it so. We always want to do justice for all. I always say I am for all. Wherever I can do it reasonably, I will do. But what is it that I can do here. It is humanly impossible. Even if I want to, water will not reach there. He does not understand it.

12-40
P.M.

“The hon. Member has not understood the position correctly. There is no use saying last child and all that. I am very sorry

10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

that the hon. Member should have spoken in the view in which he has chosen to speak and laid charges of neglect and things like that. I have to tell him that I have to be impartial in all these matters. This is all what I wish to say regarding the points raised by that hon. Member, and I leave the matter at that.

“Sir, now coming to the points raised by the hon. Member Sri Venkatesa Sholagar . . .”

(Hon. Member Sri P. Chellathurai was seen rising from his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—“Order, order. The Hon. Minister is not yielding. Let the hon. Member resume his seat.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sri Venkatesa Sholagar has made certain suggestions with regard to some schemes. If he will be pleased to send us a representation in detail about the various things that he has mentioned, I shall certainly look into them and have them examined.

“Then, Sir, my hon. Friend Sri Panchaksharam Chettiar spoke about the Palar basin. Here is a message that I have received on the matter referred to by him. I would like to give this information to this Honourable House, viz., that the condition quoted by the Hon. Member Sri S. Panchaksharam is the one in the 1892 Agreement with Mysore which covers *inter alia* the Palar and its tributaries. But, we have examined the case and are not able to say categorically that Mysore has infringed the conditions of the Agreement so far as Palar is concerned. Even the accusation against Mysore in regard to Bethamangalam and Ramsagar tanks are not correct. They say they are not now utilising Bethamangalam tank for agricultural purposes and are using it only for domestic and manufacturing purposes of Kolar Gold Fields. However, in view of the volume of agitation and at the instance of my Colleague the Minister for Revenue, the Government are considering a proposal to address the Centre to constitute a Committee composed entirely of outsiders, i.e., persons not belonging to Madras or Mysore to examine and make recommendations to the President in this matter. Sir, I think this should satisfy the hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar. This is all that I wish to say on the point raised by the hon. Member on the floor of the House.

“Hon. Member Sri Raja Chidambaram said that the Government have not properly looked into certain schemes. He also mentioned about wastage of funds. I may tell him that it is our intention to stop wastage as far as possible and we will be able to accomplish our object gradually if not straightway. The same hon. Member also mentioned about the Pullambadi scheme and the bed regulator in the Upper Anicut. I may tell the hon. Member that the Pullambadi scheme has been included

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]
in the Second Five-Year Plan. The hon. Member quoted the precedence given to the Mettur Canal scheme and all that. Now that he has got what he wanted, I do not think that he will be displeased. As regards the provision of a bed regulator in the Upper Anicut, I will look into the matter, Sir.

“Then hon. Member Sri Palaniandi supplemented what Sri Raja Chidambaram said. He also mentioned about the Kattalai High Level Canal. This has already been included. What remains to be done now is to see that it is taken up expeditiously and we will certainly try to do the best in the matter.

“Sir, the hon. Member Sri Karuthiruman spoke about the Lower Bhavani Project and mentioned about various problems connected with it. I take this opportunity to invite him to come and sit with us one day with the other representatives hailing from that area. Let us have a sort of informal conference as it were, with my Colleague the Finance Minister, myself, the hon. Member and other representatives. Then we will be able to solve most of the difficulties experienced by them. I think that will be a better course to adopt instead of categorically going into, some of the matters raised by the hon. Member, on the floor of the House. I think that some good and effective business can be transacted if we sit in such an informal conference. About the stationing of an Executive Engineer, I shall see that he is stationed at Bhavanisagar instead of at Erode.

“Dr. Menon laid stress on one or two matters. These have also been referred to by Sri Narayana Kurup for which I have already replied. He suggested some schemes. He also mentioned about a Committee which he commended to Sri Rajaji. Sir, I say that even now that question can be considered and I shall have it examined.

“Then, hon. Member Sri Dharmalingam spoke. He is another Member who appreciated the work done by the department. He referred to three rivers in Trivellore taluk, which are not at present utilised for irrigation purposes. He has made certain suggestions. I would like to suggest to the hon. Member to give me a detailed representation of the schemes that he wants us to take up, catalogued as it were, so that I may consider them and see what best can be done under the present circumstances. We have the Poondi Reservoir. So, when we get the hon. Member's representation, we will be in a position to find out a via media solution.

“Sir, the Rajah of Chettinad spoke about various schemes. He wanted the Finance Minister to place before the House for its early consideration, particulars regarding the schemes that are to be recommended to the Planning Commission so that this House may have the opportunity of carefully examining them

[10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

and making suitable alteration, modification or addition as the case may be according to the usefulness of the schemes. I am sure that my Colleague, the Finance Minister will be able to comply with his request. The Rajah Saheb has been telling me about the waters from Coorg basin which could be diverted into the Cauvery so that the waters may, according to him, reach Tirunelveli. I think that it is an exaggerated version. But, he does not claim expert knowledge over that as well. However, the author of the scheme is a knowledgeable person, a retired Superintending Engineer, Mr. Ayyadurai Ayyar. I too had one or two talks with him. I may give the assurance on the floor of the House that if that scheme is worthwhile as it is claimed to be, we will certainly try to implement it and will try to induce the Planning Commission also to help us in the matter so that it can be of lasting benefit to so many hordes of people in that backward area of about 30,000 square miles. The Rajah Saheb also said that though a Development Commission for that area was promised by an ex-Chief Minister Sri Kumaraswamy Raja nothing was done. We will try to see whether such a Committee or Commission could be constituted. I may assure the Rajah Saheb that his suggestion with regard to the diversion of the waters of the Coorg will be examined and investigated at as early a date as possible. So I can now promise him early examination and investigation of the scheme mentioned by him.

“Sir, there may be many hon. Members who may not have spoken. Some of them may feel that their constituencies are unrepresented. Let such hon. Members not be under any misapprehension. They need not think that the requirements of their constituencies will not be looked after. Though they might not have had a chance to speak here, they can always make a representation to me.

“Hon. Members may be aware of the statement I made last 12-50 p.m. year when replying to the discussion on the Budget, that I would send extracts from speeches of hon. Members made in the House to the Collectors of the various districts, call for reports from them thereon, examine the reports and fix priorities for the various schemes that they may suggest. Sir, the various suggestions made by the hon. Members were sent to the Collectors and their reports called for. They are all here in my file and let not hon. Members go with the feeling that we are sleeping over the whole question. I may assure them that no area will be neglected. If any hon. Member did not have an opportunity to speak to-day, let him not think that his case will be disregarded and his constituency or district neglected. It is our earnest desire to do our best to serve all areas equally well without any biased mind. I can lay claim to this that I shall certainly look into all the suggestions made by Members in the course of discussion on this Demand.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

“ Sir, with your permission, I would like to make a statement on the question of rehabilitation of people affected by the seepage of the lower Bhavani Project canal in Coimbatore district. In fact, this morning I said I would make a statement.

“ Perhaps the House will remember that some time back the question of rehabilitation of the people affected by the seepage of Lower Bhavani Project Canal was raised and in that connection I assured the House that a responsible officer would be deputed immediately to inspect the areas and send up a detailed report in the matter and that I would also make a further statement about this during the Budget Session or even before, if possible. The Superintending Engineer, Coimbatore Circle, was accordingly directed to inspect immediately all the affected areas, make a complete note of the damages caused, and suggest suitable remedial measures, etc., with an estimate of the approximate cost thereof and submit a complete and detailed report. The Superintending Engineer after inspecting the affected area, has submitted his report.

“ According to his report, certain house-sites or houses in about 21 villages in Gobi and Erode taluks have been affected by seepage from the Project Canal. (The term used, viz., ‘ affected ’ may not connote falling down of houses.) The areas affected have been classified into the following three categories :—

(i) House-sites in the ayacut area on the left of the canal;

(ii) House-sites on the right side of the canal, where there is no irrigation, but where natural drainage has been intercepted by the formation of the right bank;

(iii) Hamlets lying on the foreshore of an existing minor irrigation tank which receives the drainage from a portion of the project ayacut in the vicinity.

“ The damages caused, the remedial measures already carried out and those suggested in respect of house sites or houses falling under the three categories are given below :—

(i) *House-sites in the ayacut area to the left of the canal.*—House-sites, mud huts and tiled houses in 13 villages, viz.,

- (1) Vedsinnanur.
- (2) Andipalayam.
- (3) Sengalipalayam.
- (4) Odaiyagoundanpalayam.
- (5) Karattupalayam.
- (6) Naduppalayam.
- (7) Kottupullampalayam.
- (8) Pichandipalayam.
- (9) Mettupalayam.

10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

(10) Anumanpalli.

(11) Mappillai Periapalayam.

(12) Vemandam Palayam.

(13) Pudur.

On the left side of the Canal they have been affected by dampness, but neither the houses or huts nor any of their walls are reported to have actually fallen down. The houses and huts in this area are sufficiently far away from the Canal bank and hence outright acquisition of the houses and sites affected is not proposed in any of the cases. Suitable drainage arrangements wherever possible have been provided by the Public Works Department. As the houses are situated on low ground and close to drainage courses and will easily be affected, the Superintending Engineer considers it desirable to shift the affected population in the houses or hamlets *en bloc* as the case may be, to some other suitable sites to be acquired at Government cost. He states that financial help by way of grant may have to be given for the rebuilding of houses at other sites, only for Harijans from the Harijan Welfare Fund and that in respect of others, who are well-to-do ryots under the project, it is sufficient to give them loans from the Community Project Funds up to certain limit.

(ii) *House-sites on the right side of the Canal.*—The number of villages affected is six, viz. :—

- (1) Mallanayakanur.
- (2) Gudakkarai.
- (3) Elathur.
- (4) Ayyanparappu.
- (5) Aravilakkumettupalayam.
- (6) Sellappampalayam.

In all the cases, mud huts or houses were affected by seepage, but they are not reported to have actually fallen down. Suitable remedial measures, by way of drainage culverts, drains, protective works, etc., have already been taken up by the Project staff. Further drainage works costing Rs. 5,000 in Gudakkarai and Rs. 1,500 in Mallanayakanur in Gobi taluk are being taken up by the local officers. Steps are also being taken by the local officers to acquire a few houses which are most affected in Elathur at a cost of Rs. 10,000 and in Ayyanparappu, at a cost of Rs. 1,000, as the houses are too close to canal bank and relief measures taken up had not been effective. Apart from this, no rehabilitation measure is considered necessary.

(iii) *Hamlets lying on the foreshore of the existing minor irrigation tank.*—The Superintending Engineer states that due to good rains in October-November 1954, the minor irrigation tank, in Chinnakulam tank, in Karukkankattuvalasu, hamlet of Vadamugham Vellodu, Erode taluk, got full and supply to it was being replenished from the drainage available from the Lower Bhavani

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [10th March 1955]

Project ayacut lands within the catchment area of this tank. On account of this, the waters of the tank actually entered the hamlets affected, viz., Karukkankattuvalasu and Olaipalayam of Vadamugham Vellodu village, causing dampness to cutcha huts with low mud walls. In Olaipalayam hamlet, five or six huts had actually fallen down. The Superintending Engineer considers that as in the case of canal seepage-affected areas, suitable new sites will have to be acquired and financial help rendered for constructing new houses, as the inhabitants of both these hamlets are understood to be mostly poor Harijans.

“The various proposals of the Superintending Engineer are being examined expeditiously by the departments of the Secretariat concerned and orders are expected to be passed soon.

“That is all, Sir, and I would now request that the cut motion be withdrawn.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“Sir, I would request the Hon. the Minister to clarify one point. Last year, when I pointed out that only very few irrigation schemes had been undertaken in South Kanara, the Government were good enough to reply to me that in the West Coast, a few lakhs of rupees were being spent on such works. I am quite happy that the Government are alive to the needs of these districts on the West Coast. But it is no use clubbing for this purpose Malabar and South Kanara and saying that a few lakhs of rupees have been spent. Many of the schemes in Malabar are already in an advanced stage. They were investigated, sanctioned and taken up for execution long ago. I understand that even in the Second Five Year Plan, some new schemes are going to be included in respect of Malabar. But there seems to be a feeling gaining ground that the problems of South Kanara are peculiar. I would like to point out that the problems of South Kanara and Malabar are similar. When a few schemes can be taken up in Malabar, a few more can be taken up to cover South Kanara also. I think the Engineering Department has done precious little in the matter of investigating the possibilities of schemes for providing irrigation facilities. I would request the Hon. the Minister to issue instructions to the Engineering Department to see whether more schemes cannot be taken up in South Kanara.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I thought I could, while replying to the debate, categorically state what has been done by the Government for each district. Here is a statement I have prepared detailing the various things we have done. I thought I could read out details from them but somehow I dispensed with that idea later. Now that Mr. Pai has referred to his district, I shall read out what I have written down in respect of schemes for South Kanara.

Under the intensive cultivation programme 24 works have been completed at a cost of Rs. 13,63,916 for benefiting 2,724 acres of existing ayacut and 898 acres of new area in the district.

[10th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“Tank improvement schemes; 124 works at a cost of Rs. 2,44,493 have been taken up and completed for benefiting 2,319 acres under Special Minor Irrigation Programme. Thirty works have been completed at a cost of Rs. 1,13,860 for benefiting 958 acres. Another 16 schemes are proposed to be taken up at a cost of 19.81 lakhs during 1955-56. The Chief Engineer has also issued instructions to the Superintending Engineer to take up as many minor irrigation schemes especially to prevent the ingress of sea water in the cultivated lands. The Government have also under consideration an anicut scheme across Shirayar at Bombarana at a cost of Rs. 52,000 and another across Gurupur river in Mangalore taluk at a cost of Rs. 41.20 lakhs. Three other schemes namely Bipur, Haladi and Kattina whole reservoir schemes are also under investigation. The scheme for improvement and repair to Madaga in Shiriyar referred to by Sri S. S. Kolkebail has been considered and referred. Construction of dam across Sakkatti hole is under examination. No schemes are now under consideration for constructing embankment for Kanjinkoti-Perumpatta river in Nileshwaram taluk, South Kanara district or to Baliapatam river at Andur and Pampurithi to prevent erosion.

“I am sure, Sir, these do not belong to Malabar.”

* SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே! கனம் 12-59 மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் நடு நிலைமை தவறாது நடந்துகொள்வ தற்கு, நான் அவரை மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். இராமநாதபுரத்திலே இராஜசிங்கபுரம் என்ற ஒரு கண்வாய் இருக்கின்றது. இந்த மாகாணத்திலே இருக்கும்படியான நான்கைந்து பெரிய கண்மாய்களில் இதுவும் ஒன்று. இது 6 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனவசதியுடையது. இதற்கு மராமத்து நடந்து பல வருஷங்களாகிவிட்டன. இப்போது மராமத்து மந்திரியாக இருக்கும் மன்னர் பெருமானார் நிர்வாகத்தில், இராஜசிங்க புரத்திற்கு மட்டும் தனியாக ஒரு எஞ்ஜினியர் போட்டிருந்தார்கள். இது 48 ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி யுடையது. மராமத்து செய்யாததினால் தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு கிடக்கிறது. வைகையில் வெள்ளப்பெருக்கெடுத்தோடியபோது, அதைத் தடுத்து அங்குள்ள மக்க ளுக்கு உதவி செய்ய முடியாததினால், மக்கள் பஞ்சத்தால் வாடி தஞ்சா ளுக்குத் தஞ்சம் புகும்படி நேரிட்டது. ஆகவே அது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— “கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னது வாஸ்தவம்தான். அங்குள்ள எஸ்டேட் மாஜேஜரிடம் வேண்டுமென செய்யும்படி சொல்லிவிட்டு வந்தேன். அவர் எழுதியனுப்பாத காரணத்தால் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதைப்பற்றி அதிஷ்டமாக வேண்டுமென செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய பிரயத்தனப்படுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“May I know whether Sri N. Rathina Gounder is withdrawing or pressing his cut motion?”

SRI N. RATHINA GOUNDER :—“I am withdrawing my cut motion.”

With the permission of the House, the cut-motion was withdrawn.

[10th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,52,91,800 under Demand VIII—Irrigation ’.”

The Motion was carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—“ Is the hon. Member, Sri Venkatesha Sholagar withdrawing his cut motion or pressing it? ”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் என்னுடைய விஷயத்தை கவனிப்பதாக வாக்குக் கொடுத்திருப்பதால், என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.”

With the permission of the House, the cut motion was withdrawn.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I would thank hon. Members for having shown confidence in me for the second year in succession.” (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,74,34,300 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

The Motion was carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND
DUTIES ADMINISTRATION.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’

“ Sir, this is a major source of income to Government. This income is not only derived from General Sales Tax Act but also from Motor Vehicles Taxation Act, Entertainments Tax Act, Tobacco Taxation Act and the Betting Tax Act. But recently Government have exempted quite a number of articles called ‘perishables’ from the operation of sales tax. Thereby Government will be foregoing an income of Rs. 20 to Rs. 25 lakhs. The Taxation Enquiry Commission’s report has been published and I hope hon. Members would have perused that report. It is an interesting report from the point of view of whether to have a single-point sales tax or multi-point sales tax. I shall meet the criticisms and comments that will be made when cut motions are moved. Now I will not embark upon it, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’

“ Let Sri K. T. Raju move his cut-motion.”

[10th March 1955]

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100.’ ”

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER :—“ The Demand and the cut motion are now before the House for discussion. The House will be sitting to-day till 2 p.m. and resume discussion of this Demand to-morrow. Two hours has been allotted for this Demand.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! சென்ற பல ஆண்டுகளாக குறிப்பாக கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு பட்ஜெட் காலத்திலும் பல கட்ட விற்பனை வரியைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் கூறி வந்திருக்கிறோம். ஆகவே இன்றைய தினம் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணை முக்கியமானது. 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் ஒரு வருஷத்தில் விற்பனை செய்யக் கூடிய வியாபாரிகளுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பது பொருத்தமானது. காரணம், 1939-ஆம் வருஷத்திலே இந்த விற்பனை வரியை அமுலுக்கு கொண்டு வந்த காலத்திலே 10 ஆயிரம் வரை விற்பனை செய்யக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது. 1939-ஆம் வருஷத்தில் இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பு, அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசிக்கும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலைவாசிக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு 10 ஆயிரம் வரை வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கு அதே பொருளை 40 ஆயிரம் வரையிலும் வியாபாரம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், இந்தக் கோரிக்கை புதியது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்தச் சிறு வியாபாரிகளுக்கு இந்த பல கட்ட விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்து பாதுகாப்பளிக்கப்படவேண்டும். இன்றைய நிலையில் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

“ இரண்டாவதாக பெரிய வியாபாரிகள் தங்களுடைய பொருள்களை விற்பனை செய்யும்போது தனியாக பில் போட்டு விற்பனை வரியை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் சிறு வியாபாரிகளும், பலசரக்கு வியாபாரிகளும், நடுத்தர வியாபாரிகளும் அப்படி பில் போட்டு விற்பனை வரி வாங்குவது இல்லை. அதற்கு அவர்களுக்கு வழியும் வசதியும் கிடையாது. அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் பெரிய ஜவுளி வியாபாரிகளும் ஷாப் கடைக்காரர்களும் தங்களுடைய பொருள்களை பொது ஜனங்களுக்கு விற்கும் காலத்தில் பத்து ரூபாய்க்கு விற்பனை 2½ அணு விற்பனை வரி என்று வாங்குகிறார்கள். ஆனால் சிறிய வியாபாரிகளும் பலசரக்கு வியாபாரிகளும் அப்படி வாங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகையினால் 40 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழ் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த விற்பனை வரியினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால்தான் சிறிய வியாபாரிகள் ராஜ்யத்தில் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம் தோட்டங்களுக்கு வரி அதிகமாக போட வேண்டும் என்று சொன்னபோது சொன்னார், பொன் முட்டை இடும் வாத்தை ஒரே முறையில் முட்டைகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல், அதற்கு இன்னல் விளைக்காமல் ஒவ்வொரு முட்டையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார். நாம் சிறிய வியாபாரிகளைப் பார்க்கும்போது வேறு வேலை இல்லாத காரணத்தால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான நஷ்டம் வராது. வேண்டுமென்றால் விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு வசூலிக்கப்படும் தொகையை

[Sri K. T. Raju]

[10th March 1955]

1-10
p.m.

அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். விற்பனைக்கு லைசென்ஸ் வாங்கும்போது 6½ ரூபாயாக கட்டணமாக வசூலித்து வருகிறார்கள். இதை வேண்டுமானாலும் 12½ ரூபாயாக வசூலிக்கலாம். இப்பொழுது அதன் மூலம் வருஷம் 35 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகிறது. வருமானத்தை பெருக்க வேண்டுமானால் லைசென்ஸ் கட்டணத்தை 12½ ரூபாயாக வசூலிப்பதற்கு வேண்டுமானாலும் ஒரு சட்டம் செய்து கொள்ளலாம். இம்மாதிரியாக அதிகமாக லைசென்ஸ் வேண்டுமானாலுங்கூட வருஷத்தில் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரை லைசென்ஸ் கட்டணமாக நாம் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். வேறு வகையில் குறிப்பிட்ட தொகையை வாங்கிக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் கணக்கு வைத்து வரி கொடுக்க முடியாத நிலையிலும் நிர்ப்பந்தமாக்கக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மிகப்பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

“நம் நாட்டிலேயே வியாபாரிகள் குறை கூறுவதெல்லாம் என்னவென்றால் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அவர்களை மரியாதையாக நடத்த வில்லை என்பது தான். இந்தப் புகார் இந்த ராஜ்யம் பூராவும் இருந்து வருகிறது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். வேண்டுமென்று கூறப்படும் புகார் அல்ல. விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால் பல இடங்களில் அதில் ஈடுபட்டு இருக்கும் அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை பெரிய அளவுக்கு மரியாதைக் குறைவாக நடத்துவதாகப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. வியாபாரிகள் மகாநாடுகளைக்கூட்டி பகிரங்கமாகவும் அவர்களுடைய குறைகளை தெரியப்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளை மரியாதைக்குறைவாக அதிகாரிகள் நடத்துவதைத் தடுப்பதற்கு நாம் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தங்களை மிகப் பெரிய அளவுக்கு மரியாதைக் குறைவாக நடத்துகிறார்கள் என்று பண்முறை அவர்கள் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி வியாபாரிகள் மரியாதையாக நடத்தப்படும் அளவுக்கு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விற்பனை வரி இலாக்காவில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. ஒரு வியாபாரி தனக்கு இவ்வளவுதான் ஒரு வருஷத்தில் விற்பனை முதல் ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதிகாரிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தங்களுடைய கணக்குகளில் தகராறான நிலைமை ஏற்படும்போது தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வியாபாரிகள் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாமூலாக இது நடந்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியில்கூட பல வியாபாரிகள் மாமூலாக லஞ்சம் கொடுத்து வருகிறார்கள். விற்பனை வரி இலாக்காவில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது என்பது மறுக்க முடியாது உண்மையாகும். ஆகவே, லஞ்சத்தைத் தடுப்பதுபற்றியும் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“பல வியாபாரிகள் தங்களது யோசனைகளை சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் வரி கொடுக்கமாட்டோமென்று சொல்லவில்லை. வரி வசூல் முறைகளிலுள்ள குறைபாடுகளை எப்படிக் குறைப்பது என்று அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய யோசனைகளை அரசாங்கம் கேட்டு அதன் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அந்த முறையில் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பம்பாய் ராஜ்யத்தில் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். செளராஷ்டிர ராஜ்யத்தில் 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் 30 ஆயிரம் ரூபாய்வரை வியாபாரம் செய்வார்களானால் அவர்கள் விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற முறையில் விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்து சிறிய வியாபாரிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதினால் சர்க்காருக்கு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடாது என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

“உணவுப் பொருள்களுக்கு முக்கியமாக விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பாக ஏழை நடுத்தர மக்களது உணவுப் பொருளாகிய பால், தேங்காய் ஆகிய உணவுப்பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து கட்டாயம் விலக்களிக்கவேண்டும்மென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் கயிறு செய்யும் தொழிலானது குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது. நார் வாங்கிக்கொண்டு வந்து கயிறு செய்கிறார்கள். ஸ்ரீரங்கபாளையத்தில் 100 குடும்பங்கள் கயிறு செய்யும் குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த கயிற்றை பக்கத்திலுள்ள சந்தைக்குக் கொண்டு போய் விற்பனை நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு அவர்களும் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு அவர்கள் விற்பனை வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடிசைத் தொழிலுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருப்பதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கயிற்றுத் தொழிலுக்கு வேறு எந்த ஜில்லாக்களில் வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தாலும் சரி அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, I am rising on a point of information and not to speak on this Demand. Six hours are allotted for the discussion of the Harijan Demand tomorrow. I want to know the programme of sittings of this House.”

MR. SPEAKER:—“To-morrow is Friday. We will sit from 8-30 a.m. to 1 p.m. During the first hour after the question hour, we will continue the Demand under discussion. Then we will take up the Harijan Demand. We will meet again in the afternoon between 3 and 6-30.

“Regarding the general programme of the sittings of the Assembly, the Hon. Leader of the House will have to answer.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We had a discussion about this in the Business Advisory Committee. We are hoping that it will be possible to conclude our sittings by second April. But before that date we have to pass certain very important and urgent Bills. But taking all that into consideration, I think it should be possible to conclude by 2nd April.”

* SRI V. R. NAGARAJAN:—“Mr. Speaker, Sir, I rise not to oppose the Demand but to point out certain aspects of Sales Tax Administration. In the first place, I take exception to the levy of sales tax on foodgrains. I am not against the levy of the tax on other commodities. Food is one of the necessities of life and as such foodgrains should be exempt from sales tax. I can compare the sales tax on foodgrains to the tax on salt. If the levy of tax on salt is invidious, inhuman and unjust, it applies with equal force to the levy of sales tax on foodgrains. We cannot separate salt from food. If salt is essential, foodgrains are equally essential, and it is on this ground that I object to the sales tax on foodgrains. Bombay and West Bengal, two of the premier States in India like Madras, have exempted foodgrains from the levy of sales tax, and why should we not also exempt? But one

[Sri V. R. Nagarajan] [10th March 1955]

omnibus argument of the Government is that sales tax is intended to replace the loss of revenue due to Prohibition and that sales tax will have to continue so long as Prohibition lasts. But that is no consolation to the poor people who have to pay sales tax on foodgrains. The public of this State have been agitating against the sales tax on foodgrains from time to time. The merchants also are affected by the tax and the levy of the multi-point tax only adds to their burden. The merchants pass on the burden imposed on them to the consumers. When we tax foodgrains, we are taxing them from the very source. If we take rice, we tax the land on which paddy is raised, then we tax paddy and then we tax rice derived from that paddy. Both paddy and rice pass through several hands—from the producer to the middleman, from the middleman to the wholesaler, from the wholesaler to the merchant, from the merchant to the consumer and so on. There is a tax at every stage and thus we tax, particularly rice, five or six times. That is the reason why this tax is not liked. If the Government are not able to see their way to exempt foodgrains, let them have at least single-point levy on foodgrains. The Government would have received several memoranda from merchants and from Chambers of Commerce and the Madras Foodgrains Merchants' Association which are functioning on a State level with branches in several cities and towns.

1-20 P.m. "In this connection, I have also given notice of an interpellation regarding the levy of sales tax on foodgrains asking whether the Government had formulated any proposals to levy it at a single point. Now I take this opportunity to impress upon this Government the necessity for levying this sales tax on foodgrains only at a single point at least from the next year as it will not be possible in the current year.

"About the turn-over limit, something has got to be said. The original limit of Rs. 10,000 was fixed in those days when foodgrains and other articles were sold at a very cheap rate. Sir, the original Sales Tax Act was passed in 1939 when Rajaji was the Chief Minister of this State. In those days one bag of paddy was sold at a very cheap rate. I mean the days before the outbreak of the Second World War. Now in view of the prevailing conditions and in view of the very high level at which the price index stands and in view of the overseas market conditions vis-a-vis our internal trade, the price of no article has gone down either to the satisfaction of the public or to the satisfaction of the merchants. Here is a case for increasing the limit of the turnover to at least Rs. 20,000 from next year. That will go a long way to give relief to some of the petty merchants, who may not be harassed by the sales tax officers.

"I do not want to dilate on the harassment of these petty traders by the sales tax officers. There will be chance for them to harass these merchants only when they do not keep proper accounts. In some cases the sales tax officers might arbitrarily

10th March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

decide that a particular merchant was carrying on trade to an extent which went beyond the exemption limit. But actually it may not be the case and he would not have carried the trade to that extent. As things stand, a merchant who is assessed to sales tax by these officers cannot get over it. Sometimes they say to these merchants that if they have got any grievances against them, they can file an appeal. Sir, it is not so easy to file an appeal and seek redress. It takes a long time to get redress and also the aggrieved person has got to spend a lot of money by engaging a lawyer to argue his case. It is not easily possible for all persons to file appeals in the High Court . . ."

Mr. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"Therefore the exemption limit should be raised to Rs. 20,000. The Government also should levy sales tax on foodgrains at a single point from the next year."

(At this stage Mr. Speaker called on Sri Pakkiriswami Pillai to speak.)

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, I submit that after the hon. Member Sri Pakkiriswami Pillai finishes his speech, the House may be adjourned. Anyhow to-morrow we are sitting in the afternoon also and we can sit for ten or fifteen minutes more."

Mr. SPEAKER :—"I am in the hands of the House. Let me hear what the hon. Member, Sri Swayamprakasam has to say on the matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"We can make up the time to-morrow."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—"Sir, I want only five minutes."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member wants only five minutes."

Mr. SPEAKER :—"Yes, the hon. Member can now speak."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் புதிதாக வரி போட்டிருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதிலே புகையிலை, புகையிலை யிலிருந்து செய்யப்படும் எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் வரி விதிக்கப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி புகையிலையிலிருந்து செய்யப்படும் பொருள்கள் மீது வரி போடப்படுமானால் அது பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழைகளைப் பாதிக்கும் அளவில் இருக்கும். அதாவது பீடி, சுருட்டு முதலியவைகள், இன்னும் வாய்ப் புகையிலை இவைகள் மீது விற்பனை வரி போடப்படும். ஏற்கனவேயே புகையிலை வரி என்று இருக்கிற து. புகையிலையை வைத்து வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே புகையிலை வரி வந்தபோது அதேக சிறிய கடைக்காரர்கள் புகையிலை சாமான்கள் விற்பது

350

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER
TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION

[Sri S. Pakkiriswami Pillai] [10th March 1955]

கிடையாது. கொஞ்சம் மேம்பட்ட கடைக்காரர்கள் பீடி, வாய்ப்புகையிலை முதலியவைகளை விற்கும்படியான நிலையில் இருந்தால் அவர்கள் அந்தச் சாமான்களை விற்கும்படியான ஒரு வசதி இனி அங்கு கிடையாது. இந்தக் காரணத்தினாலே அவர்கள் வியாபாரம் செய்யும்படியான நிலைமையில் இருக்கமாட்டார்கள். கடைகளை விற்றுவிட்டு வேறு வேலை பார்க்கும்படியாக இருப்பார்கள்.

“மேலும் இம்மாதிரியான விற்பனை வரியானது தொழிலாளர்களை பாதிக்கும்படியாக இருக்கிறது. பீடி விலை அதிகப்படுமானால் சாதாரணமாக பீடி குடிக்கக்கூடியவன் சிகரெட் வாங்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பான். பீடிக்கு விலை இருக்காது. பீடித் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். எந்தக் கடைக்காரர்களுக்காக கனம் தொழில் மந்திரி ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று வாதித்தார்களோ அந்த மாதிரியான கடைக்காரர்களை விற்பனைவரி அதிகமாக பாதிக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பீடி, சுருட்டு முதலானவைகள் மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது. அதை அறவே நீக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The House will now adjourn to to-morrow till 8-30 a.m.”

The House then adjourned.

10th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1221 asked by Sri S. Swayam-prakasam (on behalf of Sri V. Gopala Gounder) at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th March 1955, page 265 supra.]

G.O. Ms. No. 1081, Education, dated 2nd August 1954.

[Education—Educational concessions—Full-fee concessions to the tribes known as Vanniyakula Kshatriya—Orders passed.]

Order—No. 1081, Education, dated 2nd August 1954.

The Government direct that full-fee concessions be granted to the children of the Vanniyakula Kshatriya community in the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, Salem and South Arcot in all stages of education with effect from the school year 1954-55. They also direct that the Vanniyakula Kshatriyas in districts other than Tanjore, Tiruchirappalli, Salem and South Arcot be continued to be treated as Backward Classes eligible for half-fee concession.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 11th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Travelling allowance and daily allowance granted to Government servants

* 1249 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government servants should not claim daily allowance for more than twenty days in a month and their travelling allowance should not exceed 75 per cent of their basic pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The answer is in the negative.”

MR. SPEAKER:—“ Question Nos. 1250 and 1251 can be taken up together.”

Removal of untouchability

* 1250 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any recommendation from the Backward Classes Commission appointed by the Government of India, regarding the uplift of Harijans and the removal of untouchability; and

(b) if so, the steps taken by the State Government to implement it?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

* 1251 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer to clause (a) of question No. 45 given on 4th December 1954 the quota allotted for Malabar by the State Government out of the amount sanctioned by the Central Government for the removal of untouchability and other civil disabilities in the year 1953-54?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ This Government spent a sum of Rs. 1,98,432 on the construction of platforms in Harijan quarters during 1953-54 in anticipation of a half-grant from the Government of India. The amount spent in Malabar district is Rs. 13,221. The Government of India sanctioned only a total grant of Rs. 15,000 for the whole State. This Government have requested the Government of

[11th March 1955]

India to sanction the balance and their reply is awaited. The question of allotment of the Government of India grant to the districts including Malabar does not arise."

SRI O. KORAN :—" Sir, Dr. J. C. Kumarappa and other eminent persons who visited Malabar have mentioned that the conditions of Harijans in Malabar are very complicated and the problems facing them are many. In the light of these facts, the amount allotted to Malabar for Harijan improvement is very small. Will the Government consider the desirability of setting apart more amounts for Harijans in Malabar? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the main question relates to the Government of India allotment to the Government of Madras for the construction of certain platforms, etc. We will consider the question raised by the hon. Member when the general question of allotting funds to the respective districts is taken up."

SRI M. DHARMALINGAM :—" Sir, it is an admitted fact that the present Government are taking special interest and are trying to do their utmost for the speedy advancement of the Harijans. Still no specific progress has been made because of the fact that the methods adopted by the Government such as the construction of platforms, latrines, bath rooms, etc., do not help the Harijans either to solve their problems or raise their status or help in any way towards the removal of untouchability. Will the Government therefore draw up a better programme for raising the status of the Harijans and also for removing untouchability? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I thank the hon. Member for the good words he has said about this Government but I may tell him that work on behalf of the Harijans and other Backward Classes cannot be spectacular in view of the fact that the problem is so huge and so difficult."

Stabbing of Kisan worker by name Unnarakutty

* 1252 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether proper investigation is being made into the case of Sri Unnarakutty, a Kisan worker in Atholi village, Kurumbranad taluk, Malabar, who was stabbed by a member of the Anti-Communist Front on 31st January 1955 resulting in his death; and

(b) if not, what action the Government are taking in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) The case in question was investigated by the Assistant Superintendent of Police, Cannanore personally. As the matter is now reported to be sub judice, no further information can be given."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, I do not want to state anything regarding the facts of the case but I would like to say that the public of Malabar are very anxious

[11th March 1955]

and view with concern this incident and especially the role played by one Nalupurakkal Kunhiraman Vaidyar in regard to this. Therefore, will the Government be pleased to depute an official from Madras to enquire into the case with special reference to the role played by the above Vaidyar? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I really do not know what purpose will be served by deputing an officer from Madras now that the matter is before the Court. I do not think that we should make any enquiries at this stage."

Presentation of Memorandum to the House

SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, with your kind permission, I want to present to the Hon. the Minister for Finance a memorandum signed by about 364 residents of the locality and also a resolution passed in this connection."

MR. SPEAKER :—" I am at a loss to know under which rule of the Madras Legislative Assembly Rules such a memorandum could be presented. Anyhow, let the hon. Member present the memorandum. I have no objection to his doing so. This should not be taken as precedent. We must make a rule to provide for such things hereafter."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, this has nothing to do with the proceedings of this House. The hon. Member is only passing on a paper to me privately."

MR. SPEAKER :—" Then, instead of bringing it here, the hon. Member could have given it to the Hon. Minister privately."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, it is only a private representation publicly made."

I.—QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Bridge across Tirurangadi river at Parakkadavu

* 1253 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to construct a bridge over the Tirurangadi river at Parakkadavu in South Malabar; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

Rural Water-supply Scheme for Coimbatore

* 1254 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount allotted to the Coimbatore district towards Rural Water-supply Scheme from the Central Grant of Rs. 29.7 lakhs promised to the Madras State;

[11th March 1955]

- (b) how much has been spent; and
(c) the balance?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Rs. 4,53,500.

“(b) Rs. 44,740 up to 19th January 1955.

“(c) Rs. 4,08,760.”

SRI P. G. MANICKAM :—“பாக்கித் தொகையை வாபஸ் செய்யாமல் மறுபடியும் வேலைசெய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir.”

Clash between Special Armed Police and Malabar Police

* 1255 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was a clash between the Special Armed Police and the Malabar Police inside the compound of the Police Commissioner's office on 20th October 1954;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether any enquiry, departmental or otherwise, was conducted into this incident; and

(d) if so, what the findings of the same were?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) There was a minor scuffle between a few constables of the Malabar Special Police and the Special Armed Police on 20th October 1954 in the compound of the Police Commissioner's Office, Egmore.

“(b) The scuffle arose as a result of two constables of the Malabar Special Police bathing in the tap in front of the Commissioner's office room, contrary to standing instructions.

“(c) & (d) Departmental action was taken against the constables concerned by the Commandants of the Malabar Special Police and the Special Armed Police and the constables were awarded suitable punishment.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, may I know whether the Government have realised that this sort of incidents will affect the morale of the police who have to maintain strict discipline, and, if so, whether they have issued any orders to the Police Department that such incidents should not happen in future.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, no special orders are necessary. It is expected that the police should maintain discipline but they are also human beings and sometimes they err.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, may I know who came out successful in this skirmish.”

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I think the result was a draw.”

Development of Tuticorin Port

* 1256 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any amount towards the development of Tuticorin Port under the Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“No, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“தூத்துக்குடி தென் ஜில்லாக்களிலே ஒரு முக்கியமான துறைமுகமாயிருக்கிறது. அதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னதாகவே ஒரு தீர்மானம் இருந்தது. போர்ட் டிரஸ்டியல் ஏராளமான பணம் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டே அபிவிருத்தி செய்யமுடியும். ஆகவே சர்க்கார் அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A separate question may be put.”

Panchayat Boards in Tiruvallur taluk

* 1257 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of Panchayat Boards in Tiruvallur taluk at present and the number of members of each Board?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The number of panchayats in the Tiruvallur taluk, as on 8th February 1955 is ninety, of which 28 have 5 members each, 45 have 6 members each, 16 have 7 members each and one has 8 members.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“May I know from the Hon. Minister whether the Government have got any other proposal to constitute any other Panchayats Board in Tiruvallur taluk, and if so, when these Panchayat Boards will be constituted?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The hon. Member may put a separate question.”

Summoning of the “Mail” correspondent by the Deputy Superintendent of Police, Musiri

* 1258 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the “Mail” correspondent was summoned by the Deputy Superintendent of Police, Musiri, to enquire into the publication in the “Mail”, dated 31st August 1954, of an item of news regarding the stabbing of Sub-Inspector Pichai Pillai at Mylramangam near Lalgudi and the subsequent shooting of one Lucas by the Sub-Inspector's son;

[11th March 1955]

(b) whether the Government have received a copy of a resolution passed by the Tiruchirappalli District Journalists' Association disapproving the treatment of the "Mail" correspondent by the said Deputy Superintendent of Police;

(c) whether the Government have investigated into the matter; and

(d) if so, with what results?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, 'The Mail' correspondent of Tiruchirappalli was summoned by the Deputy Superintendent of Police, Musiri, in the course of his enquiry into the case of rioting and murder.

“(b) Yes, Sir.

“(c) & (d) The Government have looked into the matter and are satisfied that there is no need for taking any action, as the Police Officer summoned the correspondent only with a view to get fuller particulars of the case from him, arising from the report sent by the correspondent.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்த விசாரணை சாதாரணமாக தகவல் தெரிந்துகொள்வதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதேபோல் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு 'ரிப்போர்ட்' வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த மாதிரி 'ரிப்போர்ட்டை' எப்படி பத்திரிகைக்கு அனுப்பினார் என்று பயமுறுத்துவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது பத்திரிகை நிருபர்களின் அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி சர்க்கார் விசாரணை செய்தார்களா? விசாரணை செய்து உண்மையென்று தெரிந்திருந்தும், சொல்லவேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I have to speak only from the facts available to me. From the report I have received I do not think any such inference can be drawn.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to read the resolution received by him from the Association?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not have it here readily. The hon. Member may put a separate question.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“From the answer given by the Hon. Minister, it shows that the Assistant Superintendent of Police wanted the co-operation of the correspondent in the investigation of the case. In the light of this fact, may I know whether the Hon. the Minister for Finance be pleased to reconsider the old decision of the Government taken in 1954 discontinuing Press Conferences by District Superintendents of Police and pass orders reviving such conferences?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That has nothing to do with this question. This question refers to an investigation of a serious and a grave crime. For the purpose of getting necessary information in connexion with this case, the Police

[11th March 1955]

have to take action and examine witnesses. Since there was a detailed report in the 'Mail' about this case, evidently the Police wanted to know the source from which they have got this information so that investigation may be pursued in that line.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கிரிமினல் புரொஸீஜர் கோட்” 162-வது செக்ஷனப்படி சாட்சிகள் விசாரிப்பதைப்பற்றியோ, அல்லது பத்திரிகை நிருபரை சாட்சியாக விசாரிப்பது பற்றியோ ஆட்சேபணை கிடையாது. பத்திரிகை நிருபர் எவ்வாறு பத்திரிகைக்குச் செய்தியை அனுப்பினார் என்பதைக் கண்டிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது பத்திரிகை நிருபரது அபிப்பிராயம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அது உண்மையென்று நான் நம்புகிறேன். இந்த மாதிரி போலீஸாரின் குறுக்கீடு இல்லாமலிருக்கும்படி போலீஸ்காரர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்தவரையில் அதேபோல் இருக்கலாம் என்கிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அதேபோல் இல்லை.” (சிரிப்பு.)

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“Arising out of the question put by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, may I know from the Hon. the Leader of the House whether there is not an amount of bungling in the answers prepared by the office?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There seems to be some bungling in putting the question.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தனக்குத் தெரிந்தவரையில் என்று சொன்னார்கள். இரண்டையும் விட்டுவிட்டு, அரசாங்கத்திற்கு சமாசாரம் தெரிந்த அளவுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இந்த விசாரணையைப் பற்றி என்னிடம் அறிக்கை இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை வைத்துக் கொண்டுதான் நான் பதில் சொல்லுகிறேன். நேரிடையாக எனக்கு இதைப்பற்றித் தெரியாது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Reading in between the lines it appears that the correspondent was sent for to take him to task for the report which he has given rather than to get information from him. Will the Hon. the Minister assure this House that it was not so?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That will be reading in between the lines too much.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know whether the Hon. the Minister for Finance be pleased to instruct the District Collector to enquire into the matter and report whether the fact of ill-treatment of the 'Mail' correspondent by the Police was true or not?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We have received a report only from the District Collector and on the basis of that report I am answering the questions.”

SRI M. BALAKRISHNAN :—“Did the District Collector take the version of the 'Mail' correspondent?”

360

QUESTIONS AND ANSWERS

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I want notice."

SRI R. KRISHNAN :—" പോലീസുകാർ പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈ വയ്ക്കുന്ന ഈ നടപടിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിന് പോലീസുകാരെ അണ നിയോഗിച്ചാൽ അന്വേഷണം നേരെ നടക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പോലീസു കാരെക്കൊണ്ട് അന്വേഷിപ്പിക്കാതെ ഒരു അനുബോധസമക്ഷത്തിലൂടെ നിയോഗിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തുമോ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think any committee is necessary for this purpose."

'Health check-up clinic' for the Stanley Hospital

8.15 a.m.

* 1259 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. R. Viswanathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any arrangements exist in the Government Stanley Hospital, Madras, for 'Health check-up'; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

"(b) The need for a separate 'Health check-up clinic' in the Stanley Hospital Madras, has not been felt so far."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know whether the Government have got any proposal to extend this check-up business to other hospitals in the District Headquarters."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is health check-up clinic at the General Hospital. It was started on 15th February 1954. Very few people have taken advantage of this check-up clinic."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I take it that the Hon. the Health Minister is satisfied that the health of the citizens of the City of Madras is perfectly all right? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not say that. People who are entitled for free treatment at hospitals can get all investigation done free of charge. This health check-up clinic is intended only for those people who are prepared to pay for checking up their health and it is only for that purpose this clinic has been established."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" In view of the poor response for this experiment in the General Hospital, will the Government be pleased to shift that centre to some other district headquarters hospitals where the people are likely to make use of it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The health check-up done at the time of the exhibitions at Teynampet and at the Stanley and General Hospitals have proved very popular because a fee

11th March 1955]

of only one rupee was charged. But at this Health check-up clinic we are charging a fee of Rs. 20 because for checking-up health, a physician, a surgeon and specialists have all to be employed. So, people are probably not prepared to pay this sum of Rs. 20."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, if the Health check-up clinics are properly encouraged and organised, the over-crowding in hospitals at particular stages may be reduced and diseases also may not develop. So, will the Government take into consideration this aspect and encourage Health check-up clinics in all the places and make it cheaper also? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Government are well aware of the utility of having Health check-up clinics. But sometimes it happens that when people who come for their health check-up are told that they have high blood pressure and sugar in the urinal and all that, they get neurotic."

SRI P. SELVARAJ :—" May I put to the Government that only a few people have taken advantage of this check-up because of its high cost and therefore, will the Government come forward to reduce it to Rs. 10? "

AN HON. MEMBER :—" That is reasonable."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That cannot be done, Sir. A portion of the fees collected has to be paid to the doctors. I request the hon. Member and others interested in this matter to popularise the scheme and make more people come for the check-up."

SRI C. RAJAM RAMASWAMI :—" Will the Government consider the advisability of giving a check-up to the M.L.As. free at every time there is a session? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" M.L.As. can well afford to pay for it, Sir."

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" May I know whether the Hon. Minister had a check-up for himself, Sir? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I did not feel the need for it, Sir."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" May I know, Sir, if the prescribed fee of Rs. 20 is paid, people will not become neurotic? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It depends on the psychology of the person, Sir."

SRI C. RAJAM RAMASWAMI :—" A regular check-up will be expensive to M.L.As. and they cannot afford it. I request the Government to consider the advisability of extending it to the M.L.As."

[11th-March 1955]

MR. SPEAKER :—" Freely? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I expected this suggestion least from the hon. Member, Sir."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" நண்பர் ராஜம் ராமசாமி அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, எம்.எல்.ஏ.-க்கள் செலவு செய்துகொண்டு உடம்பைச் சோதித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மந்திரி அவர்களுக்கு மட்டும் இந்தச் சலுகை இருப்பதால், சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" All Government officers are entitled to certain privileges, as also non-gazetted people and employees of local bodies, drawing a salary below Rs. 300 and their families."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will the Government make this check-up free to mothers with over six children? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I would suggest to the hon. Member to carry on propaganda for birth control, Sir."

Liquor permits to foreign tourists

* 1260 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of temporary liquor permits issued to foreign tourists in the State by the Regional Tourist Officer, Madras, during 1953-54; and

(b) the conditions on which such permits are issued?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Nil.

" (b) Does not arise."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, will it not be in conformity with the policy of our Government to stop issuing liquor permits to foreign tourists who sojourn in our State from time to time?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" We have to observe certain international obligations, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know what the present position as far as these tourists are concerned is, whether they can take any quantity of liquor anywhere as they like or are they controlled by any rules and regulations governing our State? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" They are not permitted to take more than eight units and they are controlled by rules and regulations."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The health check-up at the time of the exhibitions at Teynampet and at the Stanley and General Hospitals have proved very popular because a fee

11th March 1955]

Auxiliary Cadet Corps

* 1261 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of High Schools in which the A.C.C. (Auxiliary Cadet Corps) is to be raised in the State;

(b) whether any uniform is proposed to be supplied to the cadets;

(c) if not, how the cadets are to be provided with prescribed uniform;

(d) whether any special qualification is prescribed for the teachers in charge of this Corps; and

(e) whether any additional remuneration is paid to those teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The scheme has been introduced in 101 schools.

" (b) & (c) The cadets should provide themselves with the uniform required.

" (d) & (e) No, Sir."

Supply of electricity to certain villages in Tirunelveli district

* 1262 Q.—SRI V. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal with the Government to extend electricity to the villages in Srivai-kuntam, Tiruchendur taluk, Tirunelveli district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is no proposal pending with the Government at present for extension of supply to villages in Srivai-kuntam and Tiruchendur taluks in Tirunelveli district."

SRI V. ARUMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீவைகுண்டம், கருங்குளம், ஆத்தூர், திருச்செந்தூர், சிவகளை, ஏரல், ஆழ்வார்திருநகரி ஆகிய முக்கிய பகுதிகளுக்கும் அதன் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கும் சமீபத்தில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுமா? அப்படி விஸ்தரிக்கப்படுமானால், எவ்வளவு நாளாகும்? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" அதைப் பற்றிய பிரேரேபணை இப்போது இல்லையே. இனிமேல்தான் அந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்கவேண்டும்."

Floods in Mannargudi and Tiruturaipundi

* 1263 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any relief was organized by the Government in connexion with the recent floods in Mannargudi and Tiruturaipundi taluks of Tanjore district;

(b) if so, what is the nature of the same;

(c) the amount allotted for this purpose;

[11th March 1955]

- (d) whether any Relief Committee was constituted; and
 (e) if so, who are the personnel of the Committee?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) (1) A sum of Rs. 4,200 in Mannargudi taluk and another sum of Rs. 4,509 in Tiruturaipundi taluk were allotted from the Cyclone Relief Fund and the Collector's Discretionary Grant for disbursement to the persons who lost the huts in the floods.

(2) A donation of 18½ bags of rice received from Mirasdars of Mannargudi taluk was distributed to the distressed people immediately. Sarees, dhoties, shirtings and towels worth Rs. 3,500 were also distributed to the poor affected by the floods.

(3) The collection of first instalment of kist payable in January 1955 was ordered to be postponed to February 1955 in 22 villages of Tiruturaipundi taluk.

(4) Loans to the agriculturists were granted as noted below :—

Tiruturaipundi—Rs. 21,450.

Mannargudi taluk—Rs. 2,450.

(5) Short-term paddy seeds were supplied by the Agricultural Department at concessional rates to the ryots whose crops were washed away. The total quantity of the expenditure incurred in this connection by the Government was Rs. 566.

(6) Remission of assessment and water-charge is being granted in all deserving cases.

“(d) A Relief Committee was formed in Mannargudi taluk and no committee was constituted in Tiruturaipundi taluk.

“(e) The Committee consists of eight members.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“வெள்ளத்தால் பல கிராம ரோடுகள் உடைக்கப்பட்டு, அவைகளை இன்னும் சரி செய்யப்படவில்லை. அவைகள் ஜில்லாபோர்டு ரோடுகளும் அல்ல; மராமத்து இலாகாவைச் சேர்ந்ததமல்ல; பஞ்சாயத்து போர்டைச் சேர்ந்ததமல்ல. அப்படி அவைகள் எடுத்துச் செய்யவும், அந்த அளவிற்கு அவைகளிடம் பணமில்லை. சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை இல்லை. இதை யார்தான் கட்டுவார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதனால் ரோடு போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்திருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ரோடுகளைச் சீக்கிரமாக வேலைசெய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“அதை எப்படிச் செய்யலாம் என்று யோசிக்கலாம்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்தப் பகுதியில் அடிக்கடி வெள்ளம் வருவதால், நிரந்தரமாக வெள்ளம்வராத தடுப்பதற்கு வடிகால் வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir. After examination, if it is found necessary, it will also be considered.”

[11th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Hon. Minister said that the kist collection has been postponed and in deserving cases remission would be granted. Generally, the investigation with regard to remission is taken long afterwards after the marks of incident are completely absent. Will the Government issue instructions that immediate inspection be made in order to ascertain the necessity for remission of kist in those cases?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“In such cases, immediate inspection is made and remission is actually granted before the end of the fasli.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“வெள்ளம்போன பல இடங்களில் பயிர்கள் அடியோடு அழுகிவிட்டது. ஆகவே நாங்கள் எல்லாம் சென்று உடனடியாக விதை தருவித்துத் தரும்படி கேட்டோம். ஆனால் காலத்திலே அந்த விதைகளை தருவித்து கொடுக்கப்படவில்லை. மன்னார்குடிக்கு 50 மூட்டைகள் வரவழைத்திருந்தார்கள். அதிலே 40 மூட்டை இப்பொழுதுதான் சமீபத்தில் அறுவடைக்குப் பிறகு விநியோகிக்கப்பட்டது. அதனால் பல இடங்களில் சாகுபடி தடைப்பட்டது. இந்தமாதிரி கால தாமதம் ஆகாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க, ஜில்லா அதிகாரிகள் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதற்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“அப்படி ஏதாவது தாமதமிருந்தால் அதைப்பற்றி கவனித்து ஆவன செய்யப் பிரயத்தனப்படுகிறேன்.”

SRI A. K. SUBBIAH :—“வெள்ளம் கொண்ட பிரதேசங்களில் பயிர்கள் அழிந்துவிட்டதால், அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து தங்களுக்கு வரிவஜா செய்யவேண்டுமென்று ஏதாவது கோரிக்கைகள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“இப்படி திடீரென்று கேள்வி கேட்டால் நான் எப்படி அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும்? நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“வெள்ளத்தினால் பல விவசாயிகள் வீடு இழந்திருக்கிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வீடுகளைத் திருப்பிக் கட்டிக் கொள்வதற்கு பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிலும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கடன் வசதியாவது செய்து கொடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir; if applications do come to that effect, they will be considered.”

Unhealthy localities in the State

* 1264 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government have granted any extra allowance to all Government employees in the areas of the Tanjore district which have been declared unhealthy?

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No; no area in the Tanjore district has been declared as unhealthy locality and the question of sanctioning extra allowance to Government employees does not arise.”

* 1265 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the villages in this State have been declared as filarial areas, and the non-gazetted officers working in the Government offices located in those areas are granted special allowance for their proper protection;

(b) if so, the names of such villages in Chingleput district;

(c) the details about the allowance granted to non-gazetted officers; and

(d) whether this concession is extended to copyists and examiners?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) In connection with the scheme for grant of interest-free advances for the purchase of mosquito nets to non-gazetted Government servants employed in areas where there is risk of filaria, the Director of Public Health has been requested to draw up and communicate to all Heads of Departments a list of such filarial areas in the State.

“ (b) The list of such places in the Chingleput district is given below :—

1 Alandur.	10 Ponneri.
2 Adambakkam.	11 Sriperumbudur.
3 Ambattur.	12 Santhavelur.
4 Chingleput.	13 Thiruvallur.
5 Chromepet.	14 Tambaram.
6 Kancheepuram.	15 Thiruvottiyur.
7 Kattur.	16 Uttiramerur.
8 Maduranthakam.	17 Villivakkam.
9 Poonamallee.	18 Thirukkalukundram.

“ (c) Beyond the grant of interest-free advances for purchase of mosquito nets, no extra allowance has been sanctioned to non-gazetted Government servants employed in filarial places.

“ (d) The question does not arise.”

* 1266 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have ordered the grant of unhealthy locality allowances to certain areas including Cuddalore, Tindivanam and Bhuvanagiri in South Arcot district from 1st November 1954;

(b) if so, whether these allowances have been paid to the staff in all the concerned areas in South Arcot district; and

(c) if not paid to the staff in Cuddalore, the reasons therefor?

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Government have not sanctioned the drawal of unhealthy localities allowance in purely filarial places such as Cuddalore, Tindivanam and Bhuvanagiri in South Arcot district.

“ (b) As no unhealthy localities allowance has been sanctioned, the question of payment does not arise.

“ (c) The question does not arise.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know under what condition these localities are declared as unhealthy? Apart from granting this allowance, what steps the Government are taking to make them healthy? I am asking this question because I know there are certain unhealthy localities which have not been included and nothing has been done in their case.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Wherever there is prevalence of malaria and the Director of Public Health makes a report that it is an endemic area, we declare it as an unhealthy area and the unhealthy locality allowance is given. With regard to the preventive measures, I am sure my Colleague, the Minister in charge of Public Health, is taking necessary action in the matter. I may say that we have made a good progress in the prevention of malaria.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Government see that these employees are not retained permanently in such unhealthy localities but transferred to other places so that they may not solely bear this burden? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. They are transferred periodically.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லா ஒரு சுகாதாரமற்ற இடம் என்று சர்க்கார் அறிக்கை விடவில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் டைரெக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கை பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. அதன்படி தஞ்சை ஜில்லாவில் 27 இடங்கள் ‘பிலேரியஸ்’ தேசம் என்று அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு கொசு வலை வாங்கிக்கொள்வதற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் நிலைமை அம்மாதிரி இருக்கும்போது சர்க்கார் ஏன் இப்படி சுகாதார மற்ற இடமல்ல என்று பதில் சொல்லவேண்டும்? இனிமேல் விசாரணை செய்து சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ நான் சொன்ன பதிலை சரியாக புரிந்துகொண்டிருந்தால் இந்தக் கேள்வி எழுந்திருக்காது. மலேரியா மட்டும் இருந்தால் அது சுகாதார வசதியற்ற இடமென்று வெளியிடுவதில்லை விசாரணை செய்த பிறகு கொசு வலை வாங்க வட்டி இல்லாமல் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுகாதாரமற்ற பிரதேசங்களிலிருக்கிறவர்களுக்கு விசேஷ அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know whether the Hon. Minister is aware that unhealthy locality allowance has been drawn in Tindivanam and other areas in South Arcot district? May I also know whether the Hon. Minister is aware of the Government

[11th March 1955]

Order that the employees are eligible for this allowance in places which have been declared as unhealthy localities? If so, may I know the reason . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think that Tindivanam, or any other place in South Arcot district has been declared as an unhealthy locality. To answer the first part of the hon. Member's question, I will have to repeat my main answer to clause (a) of the original question, viz., ‘ The Government have not sanctioned the drawal of unhealthy localities allowance in purely filarial places such as Cuddalore, Tindivanam and Bhuvnagiri in South Arcot district.’ In purely filarial areas, only loans for the purchase of mosquito-nets are given free of any interest.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Sir, I am very glad and wholeheartedly congratulate the Government and the Hon. Minister on their showing a sympathetic attitude towards the Non-Gazetted Officers by granting loans. May I know whether the Government propose to do anything towards the helpless persons who are lying in the pials and streets by granting loans to them also so that they may protect themselves from the attack of these diseases? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I very gratefully accept the congratulation extended by the hon. Member. But I do not know how they will be able to use the mosquito-nets when they are lying on the roadside pials.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ May I know whether the Government first thought of declaring Ariyalur as an unhealthy locality but later dropped the proposal? If so, may I know whether the Government will reconsider the matter and declare it also as an unhealthy locality as it is a place where filariasis is prevalent? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Generally we seem to compete with regard to unhealthy localities and backward areas. Anyhow, I would like to have notice in respect of the suggestion made by the hon. Member.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister said that in filarial places, the Government advance loans to the Non-Gazetted Officers for purchasing mosquito-nets so that they may protect themselves from mosquito nuisance. Already they are agitating that their salary is insufficient. When this loan is given to them, will it not be additional burden for them? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, these loans are recovered in very easy instalments and no interest is charged. If the hon. Member thinks that we should not give the loan at all, I do not think that will be welcomed by the Non-Gazetted Officers.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In the nature of things, mosquito-nets are likely to be torn by constant use. Further, it is

[11th March 1955]

a well-known fact that the Non-Gazetted Officers are very poor and are unable to meet their expenses as they receive a low salary from the Government. In view of these facts and in view of the hardships in which they find themselves placed, will the Government see that these mosquito-nets are supplied to them free? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am afraid the financial commitment will be a little bit large. Therefore we have to consider this question with reference to the financial resources available.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Government are now granting loans free of interest for the purchase of mosquito-nets and some other concessions also in areas which are declared as unhealthy localities. Are the Government aware that a special memorandum has been submitted to the Hon. the Minister for Finance that the teachers in Wynaad and other unhealthy areas are to be given some special allowance as in the case of Non-Gazetted Officers. Have the Government taken up full responsibility for paying the teachers in full? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no question of our taking responsibility for paying the teachers in full. We make some grant towards the pay of teachers. That is all. Therefore, the question of providing further allowances in unhealthy localities by the Government will not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of clarification, I wish to say that as far as Malabar is concerned, I am grateful that the Government have taken up responsibility in the matter of payment to the teachers? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is only a method of payment of grant. That does not mean that the Government have taken over full responsibility in the matter.”

*Framing of Service Rules for workers of the
Transport Department*

* 1267 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why the Transport Department is kept as a temporary department?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government have issued a declaration that the conditions of service of holders of posts created in connexion with the nationalization of passenger bus service are matters not suitable for regulation by rule. Such a declaration was issued because it was the intention of the Government at the time that the administration of the department should vest in a Road Transport Corporation which should be free to have its own rules and regulations. The Government have since decided that no Corporation need be formed for the Government Bus Service, Madras City and much less for the whole State. It has also been decided that Service Rules should be framed for all the posts in the Transport Department. The framing of service

[11th March 1955]

rules is under the consideration of the Government. As soon as such rules are finalised, the question of making the department permanent will be taken up."

(*Panchayat Board elections*)

9-10 a.m. * 1268 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any petitions were received by the Government to enquire into the irregularities committed by the election officers while conducting panchayat board elections; and

(b) if so, the number of such petitions and the action taken by the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Two hundred and fifteen petitions were received by the Government since November 1952 when elections to panchayats had started. As the Government cannot interfere in election disputes, the petitioners were asked to seek redress from election courts, as provided under the rules relating to the decision of election disputes issued under section 112 (2) (i) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Are the Government aware of the fact that election disputes arise on account of the defective rules that the Government have framed like show of hands for election to minor panchayat and that the election officer does not keep himself above suspicion with the result that the parties concerned are not in a position to go to higher authorities for getting their grievances redressed? Will the Government, therefore, revise the rules so as to abolish the system of election by show of hands to minor panchayats?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“Yes, Sir. The suggestion will be examined.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Is it a fact that in some cases it is owing to the intervention of the Government that election disputes arise? To cite an example, in respect of the Ezom amsam, the Government stopped the election at the eleventh hour, and it is on account of the passing of such an order, election disputes arose in that area.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The Government cannot interfere in election disputes. But at times, party feelings are roused in villages and the Government have to order a stay of elections in those villages.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The method adopted by officers in conducting elections by show of hands is this. If there are five seats vacant in a panchayat board and if there are seven candidates contesting, he records the number of votes polled against

[11th March 1955]

each one of the seven candidates. It may be that each voter votes for all the seven and the number of seats is only five. *Prima facie*, this is legally unsustainable. May I know how the Government propose to control this?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The matter will have to be examined. I do not think it is good to have the system of show of hands for the purpose of election. We have now got the system of marking on ballot papers in respect of election to certain institutions. We have to examine the entire thing before we take a final decision in the matter.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Even in the case of admitted irregularities on the part of election officers, may I know whether such cases are referred to the Election Tribunal for disposal or any departmental action is taken against the officers?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“In obvious cases, departmental action will be taken.”

SRI K. VINAYAKAM:—“May I draw the attention of the Hon. the Minister for Finance to the fact that the system of marking on ballot papers is adopted only in the case of district board and major panchayat elections and that as far as the minor panchayats are concerned, elections are conducted by show of hands only which has proved defective? Will the Government therefore reconsider the question of scrapping this method and instituting some other kind of election?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That matter will be considered and that is what I said. This decision by show of hands is unsatisfactory. But in small areas, perhaps we cannot incur a large extra expenditure for the purpose of conducting elections. Therefore, a simpler and less costlier method should be adopted for this purpose and the Government will examine the entire question.”

(*Accreditation Committee for the Press*)

* 1269 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any communications from the Centre with regard to formation of Accreditation Committee for the Press at Madras; and

(b) if so, when this committee would be set up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The Government of India asked for the views of this Government on the recommendation of the Press Commission for the formation of Accreditation Committees in the States. This Government have accordingly communicated their views, which are now under the active consideration of the Centre.

“(b) The decision of the Government of India is awaited in the matter.”

[11th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்கார் ரூக்கு என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்? அக்ரடிஷன் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக பத்திரிகைக் கமிஷன் செய்துள்ள சிபாரிசுகள் அமுலாக்கப்படும்போது நம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாப் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் சலுகைகள் கிடைக்குமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அக்ரடிஷன் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக பத்திரிகைக் கமிஷன் செய்துள்ள சிபாரிசுகள் மத்திய சர்க்காரால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்படுவதற்கு முன்னால் வெளியில் சொல்வதற்கில்லை என்று நான் ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இப்பொழுதும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ நாம் ஏதாவது யோசனை சொல்லவேண்டியிருந்தால் மத்திய சர்க்கார் முடிவு எடுப்பதற்கு முந்தி சொன்னால் அது அவர்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும். ஆகையால்தான் நாங்கள் இதைப்பற்றி அறிய விரும்புவதும், யோசனை சொல்லிவருவதும். சர்க்கார் என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியாமற்போனாலுங் கூட நாம் சொல்லும் யோசனைகள் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கப்படுமா? நிருபர்கள் அங்கீகாரக் கமிட்டி நியமிக்கப்படும்போது பத்திரிகை முதலாளிகள் மட்டுமின்றி பத்திரிகை நிருபர்கள் சங்கத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக்கூடிய யோசனையை சர்க்கார் கவனிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அங்கத்தினர்கள் எந்த யோசனையைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அது முக்கியமானதாக இருந்தால் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கு சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறது. எந்த மாதிரி கமிட்டி ஏற்படுத்துவது என்பதைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார்தான் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்தவுடனே அங்கத்தினர்களுக்கு அது தெரியவரும்.”

DR. K. B. MENON :—“ Will the Government consult the Madras Union of Journalists which the Chief Minister inaugurated the other day, before taking decisions on matters pertaining to the Press in general and the working journalists in particular? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as this Government are concerned, they will consult all the interests concerned in the matter. But this is a matter in which the Union Government have to take a decision. Therefore, all the journalists can make representations to the Central Government in this regard.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Are the Government aware that this Accreditation Committee has been formed in many States in the North and that it is enjoying certain privileges and rights? The formation of such a committee in this State is being unnecessarily delayed. Will the Government see that their recommendations to the Central Government are examined expeditiously by the Centre and the committee formed immediately? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I really cannot understand this question. Who are enjoying certain privileges? (Sri D. Daivasigamoney: I means the journalists.) Then, our journalists also are enjoying as much privilege as others

[11th March 1955]

anywhere else. So far the need for a committee for accreditation of Press representatives has not arisen. The present method is working quite satisfactorily as far as our State is concerned.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய பத்திரிகை நிருபர்கள் சங்கத்திலிருந்து இது சம்பந்தமாக யோசனை வந்திருந்து அந்த யோசனை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ From the papers I have with me, I do not see any representation from any of the journalists or journalists' associations.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ நிருபர்கள் அங்கீகாரக் கமிட்டி ஏற்படுத்தும்போது பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு உபயோகப்படுகிற மாதிரி சலுகைகள் கொடுக்கப்படுமா? அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளை பத்திரிகை முதலாளிகளும், மாணேஜர்களும் ‘மிஸ்யூஸ்’ செய்யாத முறையில் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை. முடிவு ஏற்படும்தான் அதை எந்த வகையில் அமுல் நடத்துவது என்பதைப்பற்றி கட்டாயம் யோசித்து அதிலே எந்தவிதமான தஷ்பிரயோகமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயலும்.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“ Many Members on this side are keen to know what this Accreditation Committee means. Will the Hon. the Minister explain what it is? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think this is the forum to give a lecture on Accreditation Committees and their functions.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ‘நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு மற்ற இடங்களில் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைப் போலவே கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன’ என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சலுகைகள் என்ன வென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If a separate question is put, I shall be able to give it because I have a long list of the facilities given to the various newspaper representatives.”

Water-supply to City from Araniyar reservoir

* 1270 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras have applied to the Government for permission to take water from the Araniyar Project reservoir in Tiruvallur taluk to supply water to the City of Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

[11th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Chief Engineer, P.W.D., has furnished to the Commissioner, Corporation of Madras, a rough cost of diversion of supply from Araniar reservoir to Red Hills by means of masonry conduit or steel pipes and the Commissioner has been asked to report the willingness of the Corporation to bear the cost. On receipt of the Commissioner's reply the matter will be further considered.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“Is the Hon. the Minister aware of the fact that the people of Tiruvallur taluk have already been deprived of their right to enjoy the water from Araniyar, Courtaliar and also Koovam rivers? If the present scheme is accepted, it will put the agriculturists to a great loss in Tiruvallur taluk. Will the Government, therefore, consider the desirability of giving up the plan of supplying water to the City of Madras from Araniyar Project and make some other arrangement to supply water to the Corporation of Madras.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The matter is only under consideration. No decision has been taken.”

9-20 a.m. SRI V. R. NAGARAJAN :—“Is it a fact that the present water-supply to the City is inadequate and that we have necessarily to embark on finding alternative sources of supply?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The more immediate problem is to have a proper filtration system for the present water-supply and to make the water pure and wholesome.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is the Hon. Minister aware of the fact that the Araniyar Project has not begun to function and that there is no water worth the name under the project? Under these circumstances, the demand made by the Corporation will not be a big drain upon the water resources under this project whereas the catchment area of the Araniyar Project is being exploited by the Andhra Government in Chittoor district? By investigating into the scheme, the Collector of Chittoor district has carried out many minor irrigation projects with the result that the Araniyar Project will not provide the expected water-supply.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member seems to be well-informed about the activities of the Andhra State. I have no information in regard to the point mentioned by him. This is a technical matter and the Chief Engineer probably thinks that water can be diverted from the Araniyar reservoir for drinking purposes to Madras City.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Will the Government anyhow give first priority to cultivators and allow water to the City only if excess is available?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. It will be so.”

11th March 1955]

Kundah and Periyar Hydro-Electric Schemes

* 1271 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Kundah and Periyar Hydro-Electric Schemes have been sanctioned; and

(b) the amount proposed to be allotted for these schemes in the next budget?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The Periyar Hydro-Electric Scheme has already been sanctioned by the Government. The question of sanctioning the Kundah Hydro-Electric Scheme will arise only after the approval of the Planning Commission for its inclusion in the First Five-Year Plan has been received.

“(b) As the Kundah Scheme has not yet been sanctioned, no provision has been made for it in the next year's budget. A provision of Rs. 1,09,16,500 (rupees one hundred and nine lakhs, sixteen thousand and five hundred) has been made in the budget for 1955-56 for the Periyar Hydro-Electric Scheme.”

DR. K. B. MENON :—“Has the Committee of Experts appointed by the Central Government recommended that priority be given to the Barapole Scheme in preference to the Kundah Scheme?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“No decision has been taken.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இந்த குந்தா ஸ்கீம் ரொம்ப முக்கியமானத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு என்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறியதா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“We have been impressing on the Central Government the importance of the scheme. But it is being considered by the Planning Commission and they have to give a decision.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“Is it a fact that though the Government are taking special interest in pushing through the Periyar Hydro-Electric Scheme, still there is some departmental delay in the execution of that scheme? May I know the reason for such delay?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no knowledge of any delay, as alleged by the hon. Member. If he brings any matter to my notice in specific terms, I shall have it looked into.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“இந்த குந்தா ஸ்கீமினால் அதிக மின்சார உற்பத்தி செய்யலாம். பாரபோல் ஸ்கீம் அவ்வளவு உபயோகமானதல்ல. ஆனால் இரண்டும் மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில்

[11th March 1955]

இருக்கிறது. ஆதலால் சென்னை அரசாங்கம் பாரபோல் ஸ்கீமைவிட குந்த ஸ்கீமை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துவார்களா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ இரண்டு ஸ்கீமும் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இரண்டு ஸ்கீம்களில் ஏதாவது ஒரு ஸ்கீமைத்தான் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் நான் குந்தா ஸ்கீமைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is there any inter-State trouble in regard to the finalization of the scheme with reference to the Kundah Project? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No, Sir.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ According to the present arrangement, may I know when the Kundah Scheme will be taken up for execution? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ As soon as it is sanctioned, we can take it up. Then only the time-limit can be stated.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know the estimated cost of these two schemes and the expected return from each of them? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be given notice of.”

Merger of the Prohibition Department with the Police Department

* 1272 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) on what date the Prohibition Department in this State was merged with the Police Department;

(b) whether the Government have decided to absorb all the officers and the staff of the Prohibition Department in the Police Department without affecting their rank or status; and

(c) whether the Government have any proposal to retrench any members of the staff of the Prohibition Department as a result of this merger?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) The Prohibition Department has not been merged with the Police Department but the work of enforcement of Prohibition in the eight districts previously in charge of the Excise and Prohibition Department has been transferred to the Police Department with effect from 3rd January 1955.

“ (b) The question of absorption of the transferred Excise officers and staff in the Police department will be considered

[11th March 1955]

after the report of the Officer on Special Duty (Re-organization) who has been appointed to examine this and other allied questions is received.

“ (c) The answer is in the negative.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is it a fact that the Prohibition officers who were in the Excise Department before have been asked to undergo Police training and, if so, whether any age-limit has been fixed in regard to this? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That can be said only after the Report of the Special Officer is received.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ After the merger of the Prohibition Department with the Police Department, may I know whether there is any change in the designation of these ex-Prohibition officials? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Only after the Report of the Special Officer is received, I can say what the designation and pay of these officers are going to be. But as I have said, there has not been a merger of one department with the other. It is only a question of transfer of the Prohibition staff. The work of enforcement has been entrusted to the Police Department.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ May I know the extra cost involved on account of this transfer? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think that there is going to be any extra cost involved.”

DR. K. B. MENON :—“ It is sometime now since the transfer was made. May I know from the Hon. Minister whether it has improved efficiency? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The transfer has not been given effect to actually. Only after the Report of the Special Officer is received, the system will begin to work. It is too soon to say whether there has been any improvement.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ On what basis was this change-over made and henceforth who will take care of the Police addicts who offend the Prohibition Law? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government, Sir.”

Income-tax collections from the Madras State

* 1273 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of income-tax collected from the Madras State for the years 1953-54 and 1954-55; and

(b) the share of the income-tax collections the Madras State had after the separation of the Andhra State during 1953-54?

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Income-tax is a Union subject and as such the question relating to the amount of income-tax collected from the Madras State can be properly asked only in Parliament, as the executive powers of the State Government do not extend to such matters. In view of this constitutional position, it is regretted that the figures cannot be furnished here.

“(b) The present Madras State received a sum of Rs. 306.76 lakhs for the second six months of 1953-54 as its share of the income-tax proceeds assigned to the States. The credit anticipated in the current year is Rs. 5.67 lakhs.”

Water-supply scheme for Tindivanam

* 1274 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether at the instance of the Tindivanam Municipality, South Arcot district, the Government have recommended to the Union Government the inclusion of the water-supply scheme of that municipality in the National Water-supply and Sanitation Schemes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir.”

Repairs to irrigation works in Gingee taluk

* 1275 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) to how many irrigation works, in Gingee taluk, repairs were undertaken and carried out in 1954; and

(b) the expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—

“(a) Repairs undertaken in 1953-54 ... 56

Repairs carried out in 1953-54 (i.e., completed) ... 30

“(b) Rs. 45,635.”

Anadhamandhiram, Kozhikode

* 1276 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) What, if any, is the grant given annually by Government to the Kozhikode Anadhamandhiram;

(b) whether the Government have approved this institution as a Vigilance Home; and

(c) whether any court proceedings have been taken against the authorities of this institution for alleged wrongful confinement of girls?

[11th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) The answer is in the negative. (The Poor Homes Society has been authorized to run a Rescue Home only. There is no Vigilance Home under the Society.)

“(c) The answer is in the negative.”

Hostels bearing caste names

* 1277 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have issued instructions to the effect, that the hostels, which are maintained or subsidized by Government should change their names, if they denote any caste; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No Sir. The Director of Harijan Welfare has issued such instructions.

“(b) The Director apparently felt that a caste appellation would tend to perpetuate the caste system and keep those whom the subsidies are intended to benefit in a separate compartment instead of uplifting them and merging them with the general population as an integral part thereof.”

Vikravandi Lower Anicut road

* 1278 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to transfer the portion of the Vikravandi Lower Anicut road from Panruti to Sethiathope (miles 110 to 135) to the Highways Department?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A proposal to take over the Vikravandi Lower Anicut Road from mile 109-4-0 to 132-0-0 from the control of the South Arcot District Board, is under the consideration of the Government. The portion of the road beyond mile 132/0 up to mile 142/0 is already under the control of the Government.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“What is the policy underlying this transfer? Will the Government consider the desirability of transferring all the major roads under the control of the district boards to the Highways Department?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The policy of the Government is to take over all the major roads under the control of the district boards. There are roughly 3,000 miles remaining to be taken over and it is proposed to take over only 300 miles this year.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“Will the Government be pleased to consider the proposal to construct a causeway on the abovementioned road over the river Panaiyar?”

[11th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate representation may be made in regard to that and I shall have it looked into.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* TAMIL STUDENTS STUDYING IN THE ANANTAPUR ENGINEERING COLLEGE.

30 a.m. MR. SPEAKER :—“ The hon. Member, Sri Balakrishnan, has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Mr. Speaker, Sir, under rule 40 of the Assembly Rules, I invite the attention of the Hon. Minister for Education to a matter of urgent public importance, viz., the plight and difficulties of the Tamil students studying in the Anantapur Engineering College consequent on the formation of the Andhra State and the lukewarm interest evinced in their behalf by the students' Mother State of Madras.

“ The subject-matter of my motion briefly put is this. In the composite State of Madras 25 to 30 Tamil students from Madras were allowed to study in the Anantapur Engineering College. Shortly after the partition took place most of the students who went over to the Anantapur Engineering College as scholarship-holders and stipendiaries found themselves suddenly deprived of the educational concessions that they were enjoying in the composite State of Madras and those concessions were promised to them by the Government of Madras. On 2nd September 1954 in Proceedings R.C. No. 94-B/54, dated 2nd September 1954, the Director of Public Instruction terminated those concessions and the scholarships they were enjoying. They agitated and then appealed to the Government of Madras. Some time later in the month of February 1955, the cancelled stipends and scholarships were revived and they were allowed to continue to enjoy those concessions conditionally and only for a limited number of students. The proceedings of the Director of Public Instruction are as follows :—

“ The fee concessions under rule 92, Madras Educational Rules, which were cancelled in this office R.C. No. 94-B/54, dated 2nd September 1954, in respect of the students of Madras State have been granted again in respect of the undermentioned students for the year 1954-55 only subject to the condition that the Madras Government should reimburse the Andhra Government the cost involved at the end of the year.”

Even this concession is not allowed to all students but only to particular students. It is favourable only to those students who were receiving scholarships and stipends under concessions given to Harijan and Backward communities. But this concession has been completely withheld in the case of students who were receiving scholarships and stipends under military and merit concessions. It is not known when those concessions would be revived for merit and military scholarship holders.

“ Then, with regard to actual facilities for education, it has been brought home to the Government by a deputation that waited

[11th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

on the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Public Works in December 1954, that various difficulties were placed in the way of those students pursuing their education peacefully and in a concentrated manner.”

MR. SPEAKER :—“ The Education Demand is coming up for discussion shortly and why should the hon. Member elaborate on these points now. Let him conclude his speech soon.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ The other difficulty that they are faced with, is that although they are students from this State, they were sent to Anantapur on the specific understanding that they would be allowed to take the examination of the University of Madras and they would be given the degrees of the University of Madras. Now what is sought to be done there is that they are compelled to take the examination of the University of Andhra and are also compelled to receive the degrees from the University of Andhra.

“ Yet another difficulty is that every year, I am told, six students from the Anantapur Engineering College are sent to Guindy to undergo training in Tele-communications as there is no such facility in Anantapur. But this year such a facility has been suddenly refused to Tamil students who would otherwise be entitled to get it. The result is that they are being denied the study of Tele-communications in the Engineering College at Guindy. They urge that the Government should completely put an end to all these troubles. I appeal to the Hon. Minister for Education to take them over to the Madras State, without delay and give a quietus to the sufferings of our boys in Anantapur.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in December 1954, the 34 students of this State now studying in the Engineering College, Anantapur, in II B.E. class represented to the Government the various difficulties and hardships they are put to even in the day-to-day working of the college in the new set-up after separation and requested this Government to transfer them to the Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore. The Madras State students in the Engineering College, Anantapur, were not given the concessions under Rule 92 of the Madras Educational Rules for the year 1954-55, which they were enjoying in 1953-54 for the reason that they do not belong to the Andhra State. On a representation received from the students, this Government took up the question with the Government of Andhra and now the concessions under Rule 92 of the Madras Educational Rules are allowed to the Madras State students for which this Government have agreed to re-imburse the Government of Andhra the cost of such concessions allowed to the Madras State students.

“ Under the Tirupathi University Act, the colleges in Rayalaseema will stand affiliated to the Tirupathi University from the academic year 1956 and during the interim period, to the Andhra University. But the students who are now studying under the

[Sri C. Subramaniam] [11th March 1955]

Madras University curriculum will be permitted and assisted to complete their course in accordance with that curriculum, but the degrees they will get will be those of the Andhra University or of the Tirupathi University as the case may be. The Syndicate of the Madras University has already informed the Andhra University that it would offer its fullest co-operation in any scheme that might be mutually agreed upon for the conduct of the examinations for the students in the Senior classes. In view of this position, the award of the Madras University degree for those students now studying in the Engineering College, Anantapur, is out of question, if they are to study there and write the examinations under direct supervision of the Andhra University to which the Anantapur College is now affiliated temporarily.

"But on the other hand, if the students studying in the Engineering College, Anantapur, in accordance with the curriculum of the Madras University are transferred to the Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore which are affiliated to the Madras University, they will be awarded the B.E. degree of the Madras University. The Madras University should approve this transfer. The concurrence of the Government of Andhra for the transfer of the Madras students will also be necessary.

"In the Engineering College, Anantapur, there are 31 Madras State students studying in the final year (IV B.E.) who will be writing their examination in March-April 1955. The holders of the B.E. degree of the Andhra University will not suffer in life in any way as it is not correct to say that it is not equal to that of the Madras University. In view of the fact that these final year students will be finishing their course in March 1955, it is proposed not to take up the question of their transfer to the Madras State.

"There are, in addition, 38 students of the Madras State in the III year class and 34 students in the II year class in the Engineering College, Anantapur. It is the 34 students now studying in the II B.E. class who have represented for their transfer in 1955-56 to the Engineering Colleges in the Madras State. On the other hand, the question of transferring all the 72 students studying in the III and II B.E. class in the Engineering College, Anantapur, to the colleges at Guindy and Coimbatore is under consideration of the Government. The University's approval is necessary for the transfer of these students and it is proposed to address the University in the matter."

Point of information re replying in Tamil by Ministers.

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"சமீப காலமாக நமது சபையில், விவாதங்களில் தமிழ் முக்கியமாக இடம் பெற்று வந்துள்ளது. அதனால் கன்னடம் மட்டும் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கு ஓர் அளவு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பது உண்மை. மலையாள அங்கத்தினர்களுக்கும் ஓர் அளவுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதும் உண்மை. இந்த கஷ்டத்தை போக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்தபோதிலும்கூட தமிழிலேயே விவாதங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லுவதில் மந்திரிகளுடைய

11th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்கையில் மாறுதல் உண்டா? ஏனென்றால் இரண்டு தினங்களாக பத்திரிகைகளில் வெளிவரக்கூடிய செய்திகளில் அதைப்பற்றி சந்தேகத்திற்கு இடமிருக்கிறது. தெளிவுப்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—"Before the Hon. Minister replies to the point raised by the hon. Member, I must tell the House that Dr. Menon and some of the Members coming from Mangalore represented to me that they find it very difficult to follow Tamil speeches of Hon. Ministers. In this connection, I also sent a note to Hon. Ministers."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I will explain the present position in English so that the hon. Members from Malabar and South Kanara may follow it. There is absolutely no change in the policy as far as the language problem is concerned. The questions which are put in Tamil will be answered in Tamil if the Hon. Minister concerned knows Tamil. In respect of replies to debates if the Hon. Minister concerned feels that the subject concerns mainly the Tamil area or if he feels that he will be able to express himself better in the Tamil language, the reply will be made in Tamil. This is the policy which we are adopting and there has been absolutely no change in it. I am sorry that there should have been some versions published in the newspapers for which there is absolutely no basis whatsoever."

DR. K. B. MENON :—"Sir, I thank the Hon. the Minister for Finance for the very fair compromise that he has suggested."

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION—cont.

MR. SPEAKER :—"I have allowed two hours for Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration. Yesterday, we had taken only half an hour for this Demand. So, I will allot an hour and a half to-day for this Demand and it will come to a close at about 11 o'clock. I will call upon the Hon. the Minister for Revenue to reply to the debate at about 10-40 a.m. To-day being Friday, the House will rise at 1 p.m. Instead of assembling again at 3 p.m. we will assemble at 2-30 p.m. and we can finish our work by 6-30 p.m. as I have allotted 6 hours for Demand XXII—Harijan Uplift. I hope this will be acceptable to all and those who have got to attend the party meeting will also be facilitated by this arrangement."

*SRI T. ANANTA PAI :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand and to oppose the Cut Motions. I am fully aware of the fact that the sales tax is an unpopular tax but however unpopular a tax may be, its unpopularity is something different

[Sri T. Ananta Pai] [11th March 1955]

from the tax being desirable from the point of view of the exchequer. After all, as is well-known to the House, the sales tax was introduced in this State when it lost the excise revenue as a result of prohibition. Many have often remarked whether it was wise for the State to give up excise revenue and prefer sales tax. Sir, the excise revenue was collected, though it amounted to a very large sum, from a class of people who could not possibly afford this sacrifice from their individual income. They had unfortunately fallen a victim to the habit of drinking. For the State also, to carry on temperance propaganda on the one hand and, at the same time, to raise revenue out of and to have a vested interest in the evil of drinking was something which could not be reconciled. Therefore, it was necessary for the State to give up the excise revenue.

“ You will remember, Sir, that this excise revenue was collected from a class of people who could not afford it and if they could be weaned away from the drink habit this money would be available for the amelioration of the conditions of their families. To what extent prohibition has succeeded in doing so is an entirely different matter. But, at the same time, we must also remember that while the sales tax came in place of the excise revenue in this State, there are many other States where they collect the excise revenue as well as sales tax. Let me therefore remind the people who now hate the sales tax as a necessary nuisance in place of the excise revenue that, in case prohibition in this State is repealed, they would perhaps have to pay both the sales tax as well as the excise revenue and I do not think that many are interested in having both the sales tax as well as the excise revenue. Many are of the opinion that the sales tax should go and that it should be substituted by the excise revenue. After all we must remember that the incidence of sales tax, though it is collected from poor people also, is not so much because it is so well spread. Therefore, however undesirable the sales tax may be from the point of view of incidence it is much better than the excise revenue which it has replaced. In this State sales tax has become the mainstay of the taxation system.

“ I know the sales tax is unpopular and those who had gone through the recommendations of the Taxation Enquiry Committee would have observed that the Commission had stated that at least in the future the Governments must insist that in the bills the sales tax is not shown separately. Why is it that this tax is so unpopular? It is because it is the consumer who has got to pay the tax on every transaction. At every stage he is called upon to pay sales tax whilst in regard to other types of taxation they are either collected annually, half-yearly or quarterly so that the painful aspect of paying the tax is forgotten. Every time one pays sales tax he is reminded of the fact that it is a harsh tax which he should evade if it is possible to do so.

11th March 1955] [Sri T. Ananta Pai]

“ Sir, the Hon. the Minister for Finance would have heard during the general discussion on the Budget and during the discussion on the Demands several requests being made by every section of the House that this scheme or that scheme should be taken up. But, at the same time, it was also pointed out that the people were being taxed too much and that the taxes should be reduced. I do not think the Hon. the Minister for Finance can do any kind of a conjuring trick and produce out of his hat the finances for carrying on the administration of the State and at the same time try to meet the demands made from the various constituencies for the basic requirements of the people which could not wait.

“ Under these circumstances, the question now arises, whether everything is quite all right with the taxation system as it exists at present. Very probably the hands of the Hon. the Minister for Revenue have been strengthened by the recommendations of the Taxation Enquiry Commission which appear to have given a certificate that the levy of a multi-point tax was quite good and that it was not desirable to have a single point taxation though at the same time the Commission said that for dealers at a higher level this tax should be combined with a single point tax. But, we must remember that the recommendations of the Taxation Enquiry Commission have been made only with the objective of trying to help the State to find the finances necessary to meet the plans and programmes of the future. I do not think that the Taxation Enquiry Commission would have gone into every detail as to state how far and to what extent this system of taxation is successful or very desirable. I am not looking at sales tax purely from the point of view of finding revenue for the State. Many people want that certain articles should be exempted from this tax. Many want that this multi-point system should be replaced by a single point system. They must remember that it is not so much the desirability or otherwise or having this tax that matters as the necessity to collect about nine crores of rupees which the sales tax has been bringing in. If the collection of this amount could be assured, then I do not think the Government would have any objection to bringing in any kind of change in the method of levying this tax or in the manner of its collection. This tax being the mainstay of the tax structure of this State, what is absolutely necessary is that nothing should be done which would make the State feel that it is running a risk of losing the revenue from this tax. It is here that the hon. Members must try to point out how the State would not lose anything by the changes that they want to make in the structure of this tax. Of course, it will be said that at present there is large scale evasion. I know that there is large scale evasion and perhaps if the tax due is collected in full, we would be getting Rs. 15 or Rs. 16 crores not Rs. 9 crores. Every merchant now says that out of necessity he has to evade this tax because an honest merchant could not carry on his trade whilst there are others in the market who evade this tax

[Sri T. Ananta Pai] [11th March 1955]

and are thus able to sell their goods at a cheaper rate. These are things which have got to be looked into. This question of avoidance of tax is prevalent not only in this country but it is prevalent even in a country with a highly developed economy like America where the purchase tax is in force. The sellers there ask the consumers to state whether they would like to have the sale transacted with or without a cash memo. If transactions are put through in this manner, it will inevitably result in the State losing a considerable portion of the revenue. Under these circumstances, I suggest to the Government that instead of accepting the recommendations of the Finance Commission, the Government must appoint a separate Sales Tax Enquiry Committee in this State."

9-50
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I know whether the hon. Member is referring to the Finance Commission or the Taxation Enquiry Commission? "

SRI T. ANANTA PAI :—" To the Taxation Enquiry Commission, Sir. I suggest that a separate Taxation Enquiry Committee must be appointed in this State to enquire into the working of Sales Tax, and to recommend whether this tax should be levied at a single point and if so at what rate or whether it should be collected at different points as is being done now, etc. I also suggest taking a few items and levying single point tax just to see how it would work from the point of revenue.

" In conclusion, I would like to appeal to the Hon. Minister to see that all tax-payers—merchants who pay this tax—are treated better. They must all be treated as gentlemen until the contrary is proved. There are lot of complaints of harassment, and I hope that the Government will look into the matter."

(Temporary Chairman Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Chairman, I rise to support the cut-motion moved by hon. Member Sri K. T. Raju. This is one of the most unpopular taxes levied by the Government since it was introduced by the Rajagopalachari Ministry to replace the revenue derived from Excise Department. Paradoxical as it may seem, this tax is yielding larger and larger amounts of revenue to this Government so much so that one of the Finance Ministers of this Government called this tax affectionately as a 'Kamadhenu'. At the time this tax was levied first, only one pie was collected as tax per rupee. Now it has become three pies per rupee. This tax which yielded a revenue of Rs. 50 lakhs during the first year when it was levied has now become a major source of revenue for this State. The exemption limit which was fixed at Rs. 10,000 during 1949 continues to remain the same though figures of price indices and cost of living have nearly doubled and trebled respectively. Petty dealers are assessed arbitrarily under this tax on account of their inability to keep accounts. Even though their turnover is really below the exemption limit granted by the Government still they are made victims of this tax on account of the unsympathetic attitude adopted by the officers of the Sales Tax

11th March 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

Department. As the assessment on these petty dealers is very high, they are very nearly being ruined and are being sent out of trade. This is a matter which ought to be looked into. There is no justification for keeping the exemption limit at Rs. 10,000, when it is an accepted fact that indices of wholesale prices have gone up. The Government will not be doing justice to petty dealers by keeping the exemption limit static. The exemption limit must be raised to Rs. 30,000. As a result of the policy of the Government, adopted in this matter of levying the Sales Tax, the people are using all their ingenuity to evade this tax. There is large scale evasion of this tax because the Government have not raised the exemption limit which is now at Rs. 10,000.

" With regard to the policy of exempting perishables from this tax, I wish to point out to the Government that even now perishables like milk have not been exempted from the payment of this tax and it is high time that such commodities are exempted from assessment under this tax.

" The Officers of the Sales Tax Department are using all their ingenuity in the matter of increasing the revenue from this tax. A few days ago, a case was reported to the High Court of Madras that the Sales Tax Department assessed the Milk Supply Union, Iyanavaram, on the distribution of oil cake to the Members of the Union. The Sales Tax Tribunal upheld the assessment levied by the Department and when the matter went up to the High Court, the affected party got some redress. I should like to ask, how many of the assesseees are in a position to go to the High Court and get redress. Such an attitude on the part of Departmental officials who use all their ingenuity in the matter of assessing people under this tax should be discouraged by the Government. In this connection, Sir, I will also quote another instance. In Tirupattur, the local Y.M.C.A. is running a hostel—Sadhu Sundarasingh Hostel—for the benefit of the high school students there. As the need for a hostel was sorely felt by the students in that area, the Y.M.C.A. authorities have come forward to run a mess for the students on payment of a fixed sum by them. The departmental officials, after having slept for a long time, have now recently assessed this institution also under this tax. They then appealed against the orders of the departmental officials. The appellate authority was pleased to order that they should be assessed only when they were able to make any profit in running the mess. As the Sales Tax Act does not provide for levying the tax even under such circumstances, the hostel authorities have appealed to the Hon. Minister and I hope he will view the matter sympathetically and exempt the institution from the taxation.

" Now, there has been a great agitation for the levying of this tax at a single point and not at different points as has been levied now and resolutions have been passed in several conferences requesting the Government to levy the tax at a single point. Last year,

[E. L. Raghava Mudaliar] [11th March 1955]

this House passed a legislation levying sales tax at a single point on certain items of cloth. As a result of working that legislation, the Government must have gained some experience and with that experience, the Government must introduce legislation levying this tax at a single point only on many more articles, and thus save the merchants from all vexation."

9 57
a.m.

* **SRI A. RAMASAMY TEVAR** :—“Mr. Chairman, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார். 1955-56 ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பாக புகையிலை பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது உணவுப் பொருட்களும், உடையும் உள்பட ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு பொருள்மீதும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படும் ராஜ்யத்தில் புகையிலைக்கு மட்டும் விலக்கு அளிக்க நியாயமில்லை என்று சொல்லுகிறார். நான் **Luxury** என்ற ஒரு அம்சத்துக்காக நிதி மந்திரி அவர்கள் உட்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொருளாதார நிபுணர்கள், ராஜ்யத்தில் வரி போடாவிட்டால், அரசாங்கம் நடக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். நமது மத்திய சர்க்கார், சில வருஷங்களாக, கூங்க வரியை அதிகமாக புகையிலை மீதும், சுருட்டு, பீடியின் மீதும் ஏற்படுத்தி, அதற்காக வருடம் ஒன்றுக்கு சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவை சர்க்காருக்கு கொடுத்து வந்தார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ, அவர்கள் இந்த தொகையை நிறுத்திவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இது ஒரு ‘Gentleman’s Agreement’ என்று அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றாக ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களும், வருவாய் (ரெவின்யூ) அமைச்சர் அவர்களும், இரண்டு பேரும் ஒன்று சேர்ந்து கண்டிப்பாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இந்தத் தொகையை வாங்கும் படியாக நான் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் புகையிலை வரியை, உற்பத்தியாளர்கள்மேல் தான் சுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லும் காலத்தில், இந்தப் பீடி, சுருட்டுத் தொழில், பொடி, வாய்ப் புகையிலை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களில்தான் லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வரி போடவேண்டியது அவசியம்தான்; ஆனால் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார், அதிகமாக கூங்க வரியை ஏற்படுத்தி இருக்கும்போது, அதற்கு மேல் பலமான வரியை நமது சர்க்காரும் ஏற்படுத்தினால், கண்டிப்பாக வியாபாரிகள் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுவார்கள். தவிரவும் ஏழை மக்களுக்கு புகையிலை, சுருட்டு, பீடி முதலிய பொருள்கள் ரொம்ப அத்தியாவசியமான பொருட்கள். இந்தப் புது விற்பனை வரியினால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த நிலைமையையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டுதான் வரி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில், இந்த வரியின் மூலம்; இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டில் சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கக்கூடும் என்று கூறுகிறார். இந்த எஸ்டிமேட் ஆப்லில் சொன்னாலோ, அல்லது அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து சொன்னாலோ எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் இதைப்போல் 3, 4 மடங்கு அதிகமாக வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு குறையாமல் இந்த வரியின் மூலம் நாம் வருவாய் எதிர்பார்க்கலாம். ஆகையால் நான் இந்த வரியைப் போட்டாலும் ஒரு முனை வரியாக போடும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காரில், வருமான வரியை **Assess** செய்யும்போது, **Excise Duty**-க்கு விதிவிலக்கு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்கார் 1944-ம் வருஷம் வரை, புகையிலை மீது போடும் கூங்க வரிக்கும் சேர்த்து போட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள்

11th March 1955] [Sri A. Ramasamy Tevar]

கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக நான் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரியான ஒரு வரியை கண்டிப்பாக போடு வேன் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் காலஞ் சென்ற **R. K. Shanmugham** செட்டியார் அவர்கள் வெளி நாட்டிலிருந்து வரும் சுருட்டுகளுக்கு, தான் சபாநாயகராக இருக்கும்போது, அதிக தீர்வை ஏற்படுத்தி உள்நாட்டுப் பொருள்களுக்கு வியாபாரம் அதிகமாக ஆகவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். **Shoe accident and coincidence** மூலமாக, நிதி மந்திரி அவர்களும், **Sri R. K. Shanmugham Chettiar** அவர்கள் வந்த ஊரிலிருந்து வருகிறார்கள். ஸ்ரீ சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் பொருளாதார அனுபவமுள்ளவர்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள், உள் நாட்டு சுருட்டு, பீடி, புகையிலைக்கு வரி போடுவது என்றால் அது முரணாகத் தெரிகிறது. வரி போட வேண்டியது அவசியம் என்றாலும் ஒரு முனை வரியாகப் போடும்படியாக, வியாபாரம் பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும், வியாபாரிகளின் சார்பாகவும் ரொம்ப மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான சில வரிகளால் தொழில் பல வகையில் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே **Income-tax** ரொம்ப அதிகமாகியிருக்கிறது. தவிரவும் **Labour** தொந்திரவு, அதிகாரிகள் தொந்திரவுகளும் இருக்கின்றன. இன்னும் அந்தந்த முனிசிபாலிட்டியிடம் கட்டணமாக கட்டி லைசென்ஸ் வாங்கும் படியாகியிருக்கிறது. இப்போது சுருட்டுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வரியையே கொடுப்பது கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் சில பெரியோர்கள் **pleasure**க்காக குடிக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி விட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் 100-க்கு 30 சத விசிதம் வரியை ஏற்றி யிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள்தான் பீடி, பொடி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். விலை அதி கம் உள்ள சிகரெட்டுகள், சுருட்டுகளுக்கு வரி போடுவது சரி. ஆனால் பாமர மக்கள், ஏழை மக்கள் உணவு மாதிரி உட்கொள்கிற வஸ்துக்களுக்கு வரிப்போடுவது உசிதமல்ல. வரியை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்சமயம் புகையிலை, சுருட்டு, பீடி தொழில் அவ்வளவு லாபகரமாகியில்லை. புகையிலை விலை ஏற்கனவே அதிகமாக ஏறிவிட்டது. தொழில் கூலியும் அதிகமாகிவிட்டதால் நான் மறுபடியும் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், வருவாய் அமைச்சர் அவர்களையும் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வரி விஷயமாக, **Sales Tax Department**-ல் உள்ளவர்களை வருவாய் அமைச்சர், **Conference** மாதிரி ஒன்று வைத்து, எல்லா டிஸ்ட்ரிக்ட்களிலும் உள்ள **Sales Tax** ஆபீஸர் களை கூட்டி வந்து, வியாபாரிகளிடம் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும், வியாபாரிகளால்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது, வியாபாரிகளால்தான் இந்த சர்க்கார் இந்த மாதிரியான நிர்வாகம் செய்துக் கொண்டு வளர்ந்து வருகிறது என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி நல்ல முறையாக வியாபாரிகளிடத்தில் நடந்து கொள்ளும்படி (பலதலை நான் நேரில் சொன்னது போல இப்போதும் அஸெம்பிளியில் சொல்லுகிறேன்), அதிகாரிகளுக்கு நல்ல புத்திமதி செய்தால்தான், தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.”

* **SRI N. C. RAMASAMY KANDER** :—“On a point of inform- 10 5
ation, Sir கனம் அங்கத்தினர் வியாபாரிகளால் தான் அரசாங்கம் நடை a.m.
பெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளால் அரசாங்கம் நடைபெற
வில்லையா என்று கேட்கிறேன்.”

* **SRI A. RAMASAMY TEVAR** :—“உதாரணமாக அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே விவசாயம் அதிகமில்லை. வியாபாரிகளால் தான் அந்த தேசம் நடந்து வருகிறது. மற்ற நாடுகளுக்கும் அமெரிக்கா தேசம் கடன் கொடுத்து வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

[Sri A. Ramasamy Tevar.] [11th March 1955]

“ஆகவே ஒரு மகாநாடு ஒன்று கூட்டி நான் சொன்ன விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்யும்படிக்கும், வியாபாரிகளும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“தலைவரவர்களே, குமாஸ்தா ஒரு ஆபீசில் வேலை பார்த்தால் அவனுக்குத் தொழில் வரி போடுகிறார்கள். அவன் பணம் சம்பாதித்து மீதம் வைத்து வீடு கட்டினால், அதற்கு வீட்டு வரி போடுகிறார்கள். தண்ணீர் வரி, எலெக்ட்ரிக் என்னைஜிக்கு வரி, இப்படியாகப் பல வரிகளைப் போடுகிறார்கள். ‘Social amenities’ என்ற பெயரால் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு ‘ஸர்வீசுக்கும்’ வரி போடுகிறார்கள். இதில் எல்லாம் அர்த்தமிருக்கிறது. பத்து மடங்கு உற்பத்தி என்றால், இரண்டு மடங்கை வரியாகப் போடுகிறார்கள். இதிலும் அர்த்தமிருக்கிறது. ஆனால் வியாபாரம் நடத்துவதற்காக வரி போடுவது என்று சொன்னால், அதில் அர்த்தமேயில்லை. **The incidence of the tax is not on the merchant, but directly on the people** இந்தவரி யாரைத் தாக்குகின்றது? பொது மக்களையே தாக்குகின்றது. 1953-வது வருஷத்திய வியாபாரம் மந்தம். வியாபாரம் குறைவதற்குக் காரணம் மக்களில் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறது. இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காரை எடுத்துக் கொண்டால், எலெக்ட்ரிக்விட்டி சாமான்களுக்கெல்லாம் அதிகப்படி வரி போடுகிறார்கள். ஏற்கனவே வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லும் அரசாங்கம், இந்த மாதிரி வரிகளைப் போட்டால், வாங்கும் சக்தி குறையுமா, அல்லது அதிகரிக்குமா என்பது புரியவில்லை. தலைமீழ்ப் பாடமாக யிருக்கிறது.

“பஞ்சாபிலிருந்து உடுப்பி ஹோட்டலுக்கு இட்டிலி போடுவதற்கு அரிசி வருகிறதென்றால், அதற்கு 7 அல்லது 8 இடத்தில் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் 25 பங்கு விலை ஏறுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தார் வருமான வரி விதிக்கும்பொழுதுகூட ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்துக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்குத் தான் வரி போடுகிறார்கள். சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையில் வரி போடக்கூடாது. பம்பாய் மாகாணத்தில் ரூ. 25,000க்கு மேல் Turnover இருந்தால் தான் விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். அதே மாதிரி, ஸௌராஷ்டிராவிலும் ரூ. 30,000க்கு மேல் Turnover இருந்தால்தான் விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். என் அந்த முறையை நமது மாகாணமும் பின்பற்றக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

“ஒரு முனை வரியாகப் போட்டால் அதிக வருமானம் கிடைக்காது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு கடலை எண்ணெய் ‘பெர்மிட்’, வெங்காயம் ‘பெர்மிட்’ இவைகளை விற்குலே ரூ. 200 கிடைக்கிறது. மினகாய் பெர்மிட்டுக்கு 1,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆகையால் ஒரு முனை வரியாக்கினால் வருமானம் குறையும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. உருளைக்கிழங்கிற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெரிய வியாபாரிகளுக்குத் தான் நன்மை ஏற்படும். இதற்கு இருமுனை விற்பனை வரி வசூல் செய்யலாம். சட்டத்தில் Taxation Enquiry Committee ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டில் ‘அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கும், ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல், பல மாகாணங்களில் சரியான முறையில் இந்த வரி விதிக்கப்படுவதில்லை’ என்று அந்தக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு, ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு முனை வரியாகப் போடலாம். இங்கிலாந்தில் கூட ‘Purchase Tax’ என்று ஒரு வரி போடுகிறார்கள். கார் போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு ஒரு முனையாக ‘Purchase Tax’ போடுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு மகாநாடு கூட்டி சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் கலந்துக்கொண்டு, ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுவதற்கும், உணவுப்பொருள்களின் மீதுள்ள வரியை ரத்து செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

11th March 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

“அடுத்தபடியாக விற்பனை வரி அதிகாரிகள் எந்த வியாபாரி வீட்டிற்கும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போகலாம், கதவை இடிக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, வியாபாரிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். விற்பனை வரி சட்டத்தில் 14-வது பிரிவில் இந்த மாதிரிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? வரி சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று தெரிந்தும் கூட இம்மாதிரி முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். இந்த ரிப்போர்ட்டிலேயே ‘Amendments have also been made to empower officials to seize books with the dealers’ என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் செய்ததெல்லாம் சட்ட விரோதம் என்று இனிமேல் திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறார்களா?

“5,000 ரூபாய் Turnover இருந்தால், வரி விதிப்பு அதிகாரி, 10,000 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார். அவர் சொல்லுகிற ‘Turnover’ சரியில்லை யென்று சொன்னால், 200 அல்லது 300 ரூபாய் அபராதம் சரியில்லை யென்று சொன்னால், 200 அல்லது 300 ரூபாய் அபராதம் விதித்துவிடுகிறார். இதற்கு ‘Exemption’ வாங்குவதற்கு சென்னைக்கு வரவேண்டியிருப்பதால், வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 100-க்கு மேல் செலவாகிறது. ‘Sales Tax Appellate Tribunal’ விசாரிக்கும் வழக்குகளை ஏன் ஜில்லாக் கோர்ட்டுகளே விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடாது? பெரிய குற்றம் செய்தாலும் சரி, சிறிய குற்றம் செய்தாலும் சரி, ஆயிரக் கணக்கில் அபராதம் விதித்திருக்கிறார்கள். குற்றத்துக்குத் தகுந்தபடி ஏன் அபராதம் போடக்கூடாது? வியாபாரிகளில் ஏதோ ஒரு சிலர் தவறு செய்கிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம். சிறிய வியாபாரிகள் கணக்குப்பிள்ளை வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும், பூராத் தொகையையும் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நிர்வாக விதிகளை ‘Simplify’ பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair-)

“விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் 9-வது செக்ஷன் கூறுவதாவது :

‘The assessing authority shall assess the dealer to the best of his judgment’. ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வாறு செய்யப்படுவதில்லை. திருச்செங்கோட்டில் ஜனங்களுக்கும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கும் எந்த அளவுக்கு தகராறுகள் நடக்கின்றன என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ரூபாய் 200-க்கு ஒரு நாளைக்கு வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது என்றால், அதை 365-ஆல் பெருக்கி கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த ‘Turn over’ மீது வரி செலுத்த வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரிக் கணக்கெடுப்பதால், ஒரு வியாபாரி 5,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்றால், 20,000 ரூபாய் வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை எத்தனையோ வியாபாரிகளின் மீது கடுமையாகப் பிரயோகித்து வரி வசூல் செய்கிறார்கள்; 100 வியாபாரிகள் இருந்தால், அதில் 10 பேர் மோசமாகத் தானிருப்பார்கள். 10 பேர் சரியாகயில்லை என்பதற்காக, பாக்கி 90 பேரும் அயோக்கியர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அக்கிரமமான முறையில் வரி வசூல்செய்வது நியாயமல்ல.

“அடுத்தபடியாக, ‘Inter-State Sales Tax’-ஐ எடுத்துக் கொண்டால் 1953-ம் வருஷத்திலே யூனியன் மோட்டார் கம்பெனி வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். ‘Taxation Enquiry Commission’ இந்த வரி விதிப்பை மாகாண அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் மர்ச்சண்டிஸ் சேம்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் இந்த விவகாரம் மத்திய சர்க்காரிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. 10-15 வியாபாரிகளுக்கு பம்பாயில் ஒரு கடை, கல்கத்தாவில் ஒரு கடை, இன்னும் 5-6 வேறு பல மாகாணங்களில் சில கடைகள் இருக்கலாம். அவர்களை ஒரே வாரத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் கணக்கு காட்டவேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் அதே வேலையில்லாதான் ஈடுபட வேண்டியிருக்குமே ஒழிய, தங்களுடைய வியாபாரத்தில் கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு சர்க்காரின் பேரிலே ஒரு பெரிய அதிருப்தி இன்றைய தினம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் மறந்துவிடக்கூடாது. அதிலும் ஒரு மாகாணத்திற்கும், மற்றொரு மாகாணத்திற்கும் இறக்குமதி ஏற்றுமதி செய்யும்போது, இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய சி.டி.ஏ.,

[Sri N. K. Palanisamy] [11th March 1955]

ஏ.சி.டி.ஓ. ஆகிய இருவரும் வேறு மாகாணங்களில் இருக்கக்கூடிய டி.சி.டி.ஓ. போன்றவர்களிடம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருவாயைக் குறைக்கிறார்கள். மேலும் வியாபாரிகள் பொருள்களை விற்பனை வரி இல்லாது நேரடியாகச் சென்று வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த கஷ்டங்களெல்லாம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக, இதை மத்திய சர்க்காருக்கே அதிகாரம் அளித்து விட வேண்டும். அவர்கள் வரி வசூலிக்கும் பணத்தில், நமக்கு ஒரு பகுதி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. RADHAKRISHNAN :—“கனம் உப சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன். இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே பற்றாக்குறைநிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது ஒன்று; விவசாயிகளுக்கு வரி போட நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது மற்றொன்று. இந்த நிலைமையிலே அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய விற்பனை வரி எமாற்றப்படுவதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் முக்கியமாக விற்பனை வரியும், வருமான வரியும் எமாற்றப்படுகின்றது. சாதாரணமாக இம்மாதிரியான விஷயத்தில் சென்னை நகரம் என்றாலே எனக்கு ஒரு வெறுப்புண்டு. உன்னில் இந்த ராஜ்ய வருமானத்தைதான் அதிகமாக செலவு செய்வதோடு மட்டுமன்றி கொடுக்கவேண்டிய வரியில் பெரும் பங்கை கொடுக்காமல் இருந்து விடுகிறது. இந்த சென்னை நகரம் மட்டும் ஒழுங்காக வருமான வரியைக் கொடுத்து வந்தால், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும். இம்மாதிரியாக வரி கொடுக்காமல் எமாற்றும் நகரங்கள் இன்னும் சிலவுண்டு. பெரிய நகரங்களில்தான் அப்படி எமாற்றப்படுபவர்கள் அதிகம். பெரும்பாலும் பெருவாரியான மூலதனம் வைத்து வியாபாரம்செய்யும் கடைக்காரர்களே இப்படிச் செய்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கப்படியான மார்வாடிகளும், குஜராத்திகளும் தான் பெரும் மூலதனம் போட்டு கடைகள் வைத்துக்கொண்டு, இன்று அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்காமல் எமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கம் உண்மையாக இந்த விஷயங்களில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு கவனம் செலுத்தினால் அதிகமான வருவாய் வருவதோடு, மேலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வரியைப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்வதுபோல் அதிகாரிகளால் சிறு வியாபாரிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மை. மற்றொரு புறம் பெரிய வியாபாரிகள் யாருமே உண்மையான கணக்கைக் காண்பித்து அதன்படி அரசாங்கத்திற்கு வரியைக் கட்ட முன்வருவதில்லை என்பதை மட்டும் யாரும் மறுக்கமுடியாது. இங்கிருக்கும் அத்தனை பேரையும் கேட்கிறேன். வியாபாரம் செய்யக்கூடிய எந்தக் கடைக்காரராவது இரண்டு வித கணக்குகள் இல்லாமல் வியாபாரம் செய்கிறாரா. இது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே, இருக்கும்படியான சிறு வியாபாரிகள் இரண்டுவித தமிழ்க் கணக்குகளை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாமல் அதிகாரிகளிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் வட நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிற முதலாளிகளோ மூன்று விதக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மூன்று கணக்குகளும் தமிழ் மொழியில் இருப்பதில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்த வடநாட்டுப் பாஷையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய அதிகாரிகளை எமாற்றி வருகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே வேறு மொழியில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் இப்போது மாறுதல் செய்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். அதை மறுப்படியும் கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அதாவது, வியாபாரிகள் எல்லோரும் தமிழில்தான் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது அரசாங்க பாஷையாக இருந்துவரும் ஆங்கிலத்திலாவது வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கண்டிப்பான உத்திரவை போட்டு அதை அரசாங்கம்

11th March 1955] [Sri S. Radhakrishnan]

அமுல் செய்யவேண்டும். இந்தவிதமாக செய்யாததினால் சென்ற ஆண்டிலே வரி வசூல் காலத்தில் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருப்பது வருமான வரி அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நன்கு தெரியும். அப்படி சில வட நாட்டாருடைய கணக்கைக் கண்டுபிடிக்குமபோது, அந்த கணக்குகள் தங்களுடைய கணக்கே அல்ல என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்திலுடைய சட்டம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், உடனடியாக அதிகாரிகள் அந்த கணக்குகளை கைப்பற்ற முடியாது. அதில் கைபெழுத்திட்டு விட்டு வந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் தான் இன்று சட்டம் இருக்கிறது. இப்போது சில ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சில தனி அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் அரிசோதனை செய்வதற்காக வெளியே வருவதற்கு முன் பெரிய முதலாளிகள் ஒற்றர்களை வைத்து அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுத்து, அதிகாரிகள் எப்போது எங்கு வருகிறார் என்பதை உடனடியாக அவர்கள் மூலம் தகவல் தெரிந்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் ஆபீசக்கு வெளியிலேயே எப்போதும் ஒரு ஒற்றரை சம்பளம் கொடுத்து அமர்த்தி விடுகின்றனர். அவர் மூலம் விஷயம் தெரிந்தவுடன் எந்தக் கடைக்கு வரப்போகிறாரோ அந்தத் தெருவிலுள்ள மற்றக் கடைக்காரர்களுக்கும் அதை உடனே அறிவித்து சோதனை செய்யும்போது வேறு கணக்கைக் காண்பித்து எமாற்றிவிடுகிறார்கள். வட இந்திய வியாபாரிகள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் இந்த ராஜ்யத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் வியாபாரத்தில் முக்கிய கேந்திர ஸ்தானமாக இருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த ராஜ்ய உள்நாட்டு வியாபாரத்தின் கேந்திர ஸ்தானமாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் வியாபாரமே அவர்கள் கைக்குள் இருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று விதத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் வரியை எமாற்றுகிறார்கள். வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து இங்கே இறக்குமதி செய்யும்போது இங்கே கொடுக்கவேண்டிய ராஜ்ய வரியை முதலில் எமாற்றுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த ராஜ்யத்திற்கு வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும்போது, அவர்களுடைய பெயரை மாற்றியமைத்துக்கொண்டும், அல்லது வேறொருவர் பெயருக்கு வரவழைத்துக்கொண்டும் அதன்மூலம் எமாற்றி வருகிறார்கள். முன்னாலேயே தபால் எழுதிவிட்டு டிராப்டை வேறு பெயருக்கு அனுப்பிவைத்து இதைப் பெல்லாம் சரிப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக பல முறைகளைக் கையாண்டு முக்கியமாக வருமான வரியை அவர்கள் எமாற்றிவருகிறார்கள். அதற்காகவே, விற்பனையையும் மறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்தக் கறைகளைப் பெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“அவர்கள் இன்னும் எந்தவிதங்களில் எல்லாம் எமாற்றுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஆந்திராவிலிருந்து லாரிகள் மூலம் சில வரி கொடுக்க வேண்டிய பொருள்களை லாரிகள் மூலம் கடத்திக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். புகையிலை, அரிசி, நைஸ் ரக துணி போன்ற பொருள்களை குளூப் பேட்டை, திருத்தணி போன்ற இடங்களிலிருந்து ரயிலில் இறக்கி லாரிகள் மூலம் கடத்திக்கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் அவைகளை தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு கிடையாது. காரணம், ஓடக்கூடிய லாரிகளை நிறுத்திப் பரிசோதனை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஓடிக்கொண்டிருக்கும் லாரி எங்குபோய் நிற்கின்றதோ, அங்கு போய் தான் அவர்கள் சோதனையிட முடியும். ஆகவே இம்மாதிரியான அதிகாரிகளுக்கு விசேஷ அதிகாரம் கொடுத்து எங்கு வேண்டுமானாலும் நிறுத்தி சோதனை செய்ய அதிகாரமளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் ஏராளமான வருமானம் வரும். ஆகவே இதைக் கண்டிப்பாக செய்யவேண்டும். இந்த வட இந்திய வியாபாரிகள் நமது அரசாங்கத்தை மூட்டைப்பூச்சி பென்று நினைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில சிறு வியாபாரிகள்தான் எமாற்றத் தெரியாமல் அகப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“சென்ற வருஷம் ஒரு வடநாட்டு முதலாளி விற்பனை வரி ரூ. 6,000 கொடுக்காமல் எமாற்றியதற்காக தண்டிக்கப்பட்டு ரூ. 1,000 அபராதம்

[Sri S. Radhakrishnan] [11th March 1955]

விதிக்கப்பட்டார். அபராதத் தொகை விதிப்பதைப் பற்றி பல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே சிறிய வியாபாரிகளுக்கு அத்தொகை மிக அதிகமானது, விதிக்கக்கூடாது என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் லட்சக்கணக்கில் மூலதனம் போட்டு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தை ஆயிரக்கணக்கில் ஏமாற்றி இவ்வாறு தண்டிக்கப்படும்போது அதிகப்படியான அபராதம் விதிக்கவேண்டும். அதாவது இந்த பெரிய வியாபாரிகள் எவ்வளவு வரியை ஏமாற்றுகிறார்களோ அதைப் போல் இரண்டு பங்கு மூன்று பங்கு அபராதத் தொகை விதிப்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, மற்ற இலாக்காக்களில் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு வெகுமானம் அளிக்கப்படுவது போல், இவ்வாறு வருமான வரியை கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவவர்களின் தகவலைத் தெரிவிக்கின்றவர்களுக்கு வெகுமானங்கள் சர்க்காரால் அளிக்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு போலீஸ் இலாகா, புரொகிபிஷன் இலாக்காக்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதுபோல் இவ்விஷயத்திலும் வெகுமானம் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10 25
A.P.

SRI A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றபோது இந்த விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்து உருவாக்கினார்கள். அப்பொழுது இந்த வரியினால் பல ஏழைகளும் பாமர மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னபோது இது ஏழை மக்களை பாதிக்காது என்று கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நிலைமையில் தான் இந்த வரியைக் கொண்டு வந்தார்களே யொழிய வேறல்ல. இந்த வரியினால் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பணக்காரர்கள் அல்ல, ஜீந்தார்கள் அல்ல, மிட்டா மிராசுதார்கள் அல்ல, ஏழை குடியானவர்களும், தொழிலாளர்களும், பாட்டாளி வர்க்கமும், என்.ஜி.ஓக்களும், நடுத்தர மக்களும் தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். (Interruptions.) என்.ஜி.ஓக்கள் அரிசி வாங்குகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நெல்லைப் பயிரிலிருந்து வன் அதை வியாபாரிக்கு விற்கிறான். வியாபாரி அதை அரிசியாக்கி விற்கிறான். அதனால் விற்பனை வரி கட்டி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அரிசியை வாங்கி என்.ஜி.ஓக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். ஏழை மக்களும் அரிசியை வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களும் விற்பனை வரி கொடுக்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். விற்பனை வரி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து சிறிய வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். அப்பொழுது விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நடுத்தர மக்கள் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கொண்டு வந்து விற்கப்பட்டு சேரிகளிலும் குப்பங்களிலும் வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கும்போது அவர்கள் விற்பனை வரி கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் பெரிய வியாபாரியினிடமிருந்து ஒரு படி அரிசி எட்டணவிற்கு வாங்கி கடைசியில் அதை 10½ அணவிற்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே ஏழை எளிய மக்கள் கடைசியில் அதிகப் பணத்தை கொடுத்து அரிசி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“நேற்று நம்முடைய சட்டசபையில் ஒரு அவசரப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அப்பொழுது தொழில் மந்திரி அவர்கள் ஒன்று கூறினார். தலைச்சேரியிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை மூடியதன் காரணம் தீப்பெட்டிகளுக்கு வேண்டிய மரங்கள் அங்கிருந்து சென்னைக்கு மலிவான விலையில் கிடைக்கவில்லை என்றும் ஆனால் மற்ற மலபார் பிரதேசங்களிலிருந்து மலிவான விலைக்குக் கிடைக்கிறது அதனால் சென்னையிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை தலைச்சேரி தொழிற்சாலையிலிருந்து வாங்காமல் மற்ற தொழிற்சாலையிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் அங்கு வியாபாரம் மந்தமாகி விட்டது. அதனால் அங்குள்ள தொழிற்சாலையை மூட வேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார். யுத்த காலத்திலு

11th March 1955] [Sri A. Ratnam]

அங்கு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை சென்னையிலுள்ள திருவொற்றியூர் தொழிற்சாலையுடன் சேர்ந்தது. திருவொற்றியூர் தொழிற்சாலையில் சுமார் 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த இரண்டு மானேஜ்மெண்டும் ஒரே கம்பெனியின் சார்பில் நடந்து வருகிறது. இங்குள்ள தொழிற்சாலைக்கு பணம் வேண்டும் என் பதற்காக அங்குள்ள தொழிற்சாலையை மூடுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. லட்சக்கணக்கான முதலீடு போட்டு அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். குடிசைத் தொழிலில் ஒரு பெட்டி ரூ. 2 என்றால் விம்கோ கம்பெனியின் விலை ரூ. 4 ஆக இருக்கிறது. அவ்வளவு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் அதிகப்பணம் கொடுக்க வேண்டும். கூலி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும். அதிகப் படியான நிர்வாக செலவு செய்ய வேண்டும். இந்த நிலைமையில் தான் தலைச்சேரி தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார்கள். தீப்பெட்டிகளுக்கு அதிகப் படியான விற்பனை வரி போடுவதாலும் ‘எக்ஸைஸ் டீடி’ போடுவதாலும் அவர்கள் தொழிலை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

“தீப்பெட்டியின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு அரையணவிற்கு விற்கப்பட்டது. இப்பொழுது எக்ஸைஸ் டீடி போட்ட பிறகும் மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரி விதிக்கப்பட்ட பிறகும் இரண்டு தம்பிடிக்கு விற்பனை பெட்டி மூன்று தம்பிடிக்கு விற்கப்பட்டது. பிறகு மூன்று தம்பிடியிலிருந்து ஆறு தம்பிடிக்கு வந்து விட்டது. இன்றைய தினம் 60 தீக்குச்சிகள் கொண்ட ஒரு தீப்பெட்டி 9 தம்பிடிக்கு விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் எக்ஸைஸ் டீடியும் நாம் விதிக்கும் விற்பனை வரியும்தான். நாம் இப்பொழுது பல முனை விற்பனை வரி போடுகிறோம். தீப்பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு ரூ. 40 கொடுத்து லைசென்ஸ் பெறுகிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வேறு வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு 12½ ரூபாய் லைசென்ஸ் கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் வரி உயர்ந்து கொண்டே போவதால் தீப்பெட்டியினுடைய விலை உயர்ந்து விட்டது. இன்னும் உயர்ந்து கொண்டு போகிறது. இம்மாதிரி மத்திய சர்க்காரும் சென்னை சர்க்காரும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் பல முனை வரிகள் போட்டுக் கொண்டு வருவதால் வியாபாரம் ஸ்தம்பித்துப் போய் விடுகிறது. அதனால் வியாபாரம் நடப்பது இல்லை. தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகள் நல்ல நிலைமைக்கு வராத காரணமாக இருக்கிறது. இப்படி அதிகப்படியாக வரி போடுவது பொது மக்களை மட்டும் பாதிப்பதாக இல்லை. பெரிய வியாபாரிகள் ஆட் குறைப்பு செய்வதால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பாட்டாளி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மத்திய தர வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். வியாபாரம் மந்தம் அடைவதால் வேலை நிறுத்தம் அதனால் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதனால் சம்பளம் குறைக்கப்படுகிறது.

“அது மட்டுமல்ல; சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டால் ஆறு அணவிற்கு விற்பனை இப்பொழுது ரூ. 1-3-6 என்று விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் போடும் எக்ஸைஸ் டீட்டிதான். இப்படி பல முனை விற்பனை வரியின் காரணமாக பல வியாபாரங்கள் ஸ்தம்பித்துப் போய் விட்டன. இதனால் கீழ்த்தட்டுக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலிருந்து கூச்சல்போடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது ஓந்தாண்டு திட்டத்திற்கு உடனடிக்காலிலிருந்து யந்திர சாதனங்களை இந்நாட்டிற்கு கடனாக வாங்கி வருகிறார்கள். மான்யமாகவும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். நம் நாட்டில் இப்பொழுது அதிகப்படியான கரும்பு பயிரிடுவதால் நெல் விளைச்சல் குறைவாகி பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் அரிசி கிடைக்கிறது, ஆனால் சர்க்கரைதான் போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார். சர்க்கரை தொழிற்சாலையில் எனக்கு பல ஆண்டுகளாக அனுபவம் இருக்கிறது. அந்த சங்கத்தின் தலைவன் நான். அதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை வேறு; இப்பொழுது

[Sri A. Ratnam]

[11th March 1955]

இருக்கும் நிலைமை வேறு. ஈ.ஜி.எஸ். அண்ட் டி லிமிடெட் இருக்கிறது. அங்கு சர்க்கரை உற்பத்தி குறைந்து போய் விட்டது என்று சொல்லலாம். முன்பு 4½ மாத போனஸ் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது 2 மாத போனஸ்தான் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை வெளி நாட்டிற்கு போகவும் வெளி நாட்டு சர்க்கரை நம் நாட்டிற்கு வரவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி போன வருஷ புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியும். விற்பனை வரியுடன் எக்சைஸ் டீயு போடுவதால்தான் இங்கு வியாபாரம் ஆகவில்லை. விற்பனை வரியை குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முனை வரியாக மூன்று லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் இந்த அளவிற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் மற்ற ராஜ்யங்கள் வேறு இருக்கின்றன. பல முனை வரி விதிக்கப்படுவதால் பெரிய தொழிற்சாலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. அதனால் பாட்டாளி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், வியாபாரம் ஸ்தம்பிக்கிறது. மற்றும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வேறு ரூ. 40 கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இப்பொழுது பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை செய்தால் விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இவ் வந்த நிலைமை வேறு இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை வேறு. உணவுப் பொருள்களைத் தவிர மற்ற எல்லா பொருள்களின் விலையும் ஏற்று மடக்காக உயர்ந்திருக்கிறது. எனவே பத்தாயிரம் ரூபாய் என்றிருப்பதை நாற்பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தி வைத்துக் கொண்டு அதன்மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு விற்பனை வரி போடவேண்டும். உணவுப் பொருள்களுக்கும் அத்யாவசிய பொருள்களுக்கும் வரி விதிக்காமல் விலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

“மற்றும் அகதிகளுக்குக் கொடுக்கும் உரிமைகளை ஆதி திராவிடர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி சலுகைகள் அளித்து ஆதி திராவிடர்களே வியாபாரம் செய்யத் தூண்ட வேண்டும். ‘பழையன கழிந்து புதியன புகுதல் போல்’ ஆதி திராவிடர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல; அகதிகளுக்கு அளிக்கும் சலுகைகளையும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். அகதிகள் விற்பனை வரி வாங்குகிறார்கள். அதை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது கிடையாது. வாங்குகிற விற்பனை வரியை அகதிகள் தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போலவே பாமர மக்களுக்கும் நாம் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அந்த விதத்தில் நாம் எழைக்கக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, soon after the general elections in 1952, the then Finance Minister Sri B. Gopala Reddi was asked by Press reporters the reason for his defeat in the election. He replied that his defeat was due entirely to the atrocities committed by Sales Tax Officers. I am giving this as a cue both to our Finance Minister and to our Revenue Minister.”

DEPUTY SPEAKER :—“ But now Sri B. Gopala Reddi has been elected from two constituencies.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I do not at all desire that he should be defeated except by my party.

“ Let the Sales Tax Officers be strict. They must be strict, because there is lot of evasion, particularly, in sales tax. But we find that they are harsh, cruel and inhuman in the discharge of their duties. There are so many instances, but I will cite one

11th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

such instance only. A merchant, who was paying about nine hundred rupees per year by way of sales tax, failed to pay one pie of sales tax. His shop is within a distance of twenty-five yards from the Sales Tax Office. If the Officer himself had gone and asked him to pay or sent his peon, he would have paid that one ‘pie’. Instead of doing that, the heartless officer imposed a fine of ten rupees for the default in payment of one ‘pie’. This is inhuman and cruel. In administering the Sales Tax Act, the officers should behave in a humane manner and not behave in a cruel and arbitrary way. After all, those tax payers are our own brothers.

“ Some hon. Member who spoke in Tamil referred to a section in the Sales Tax Act which provides that the officer shall make the assessment to the ‘best of his judgment’. Generally the officer’s judgment is very, very erroneous. While saying that he is assessing to the ‘best of his judgment’, he simply assesses indiscriminately. Petty merchants are, generally speaking, illiterate and are not able to maintain proper accounts. In most cases the officer assesses them to a very high tax without holding any kind of investigation. They cannot afford to go in appeal. Even if they appeal to the district authorities—very few merchants go to the Sales Tax Appellate Tribunal—their appeals are dismissed in limine. Hence I say that the exemption limit for sales tax should be raised. In Bombay, Bengal and Madhya Pradesh, the exemption limit is much higher.

“ To avoid this kind of harassment, the best thing we can do is to have a single-point tax. Every year our Finance Minister has been promising that he would look into it, consider it and try to implement it. The previous Chief Minister, Sri C. Rajagopalachari, assured on the floor of this House that he would try to accept the proposition of a single-point tax. We are in the third year of the life of this Assembly and yet the assurance has not been fulfilled. Therefore, I request the Government to levy single point tax at the importing end, at the place of manufacture and so on.

“ Several hon. members pleaded for exempting food articles like milk, etc., from Sales Tax and I fully support them. My special plea is to remove Sales Tax on dried fish because that is poor man’s food and I hope and trust the Government will act immediately and exempt dried fish from the purview of Sales Tax Act. Further the dried fish trade is in the hands of the poor people. On the other hand, you can enhance Sales Tax on luxury goods, like Motor-cars, gold, toilettes, and foreign clothes, even by 100 per cent. But the tax on articles consumed by poor people like dried fish should be removed. This is an indirect tax which the poor man cannot afford to pay.

“ With these words, Sir, I resume my seat.”

[11th March 1955]

10-40 a.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, at the outset, I want to thank the hon. Member from Udipi for clearly explaining the circumstances under which this tax is levied. He said that in order to meet the loss on account of the enforcement of Prohibition and to give certain benefits to those people who had been addicted to drink this tax was levied. Now, the question is how best to work this system of taxation. The hon. Member who moved the cut motion raised two or three points in regard to this. He wanted that instead of the multi-point levy the single point levy should be introduced. He also suggested that the limit of turnover fixed at Rs. 10,000 should be raised to rupees 30,000 or 40,000. He wanted that exemption from payment of sales tax should be given to a greater number of articles like coir and milk. He also referred to prevalence of corruption among taxation officials.

“ The Report of the Taxation Enquiry Commission has been published and it has dealt with this subject elaborately. The Commission's recommendation seems to swing to the side of multi-point levy. Even with regard to limit of turnover, they recommend that it should be fixed at Rs. 5,000. The Report also states how the Centre should take power to levy tax on inter-State transactions and on the sale of certain important goods. Then, reference is made to evasion of payment of tax and corruption among taxation officials. Reference is also made as to how accounts should be kept in a simpler and more understandable manner by the merchants. It is also recommended that in regard to petty merchants, the system of compounding—some rough-and-ready method—as we have introduced in regard to motor vehicles tax and tax on plantations may be adopted. All these things have to be taken into consideration. I have got an open mind now. All the points may be carefully gone into. Probably, a sort of conference will be necessary. The idea of the Government is to see how best we can modify the existing state of affairs so that the system may work well and smoothly and may not cause undue harassment to anybody. Therefore, I shall take steps to see what can be done in that direction. Referring to exemption of foodgrains from payment of sales tax, the hon. Member from Villupuram said that poor people were consuming these articles and that rice and cereals should be exempted from payment of this tax or that at least a single point tax should be levied. I want to bring to the notice of the hon. Member that about 80 per cent of the consumers of these articles are not paying this tax because they are people living in the rural areas, and transactions of an agriculturist are exempt from this tax.”

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ I want to know from the Hon. Minister whether he has got any proposal to exempt milk and dried fish from payment of sales tax.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am coming to that. I know the hon. Member is very much interested in milk and

11th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

dried fish. Sir, only people in the urban areas pay this tax. It is calculated that the people living in urban areas are three times more prosperous than the people living in rural areas. Therefore, I do not see any reason why we should exempt foodgrains from the purview of this tax.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ The Hon. Minister was referring to my speech made yesterday. I was pleading for removal of tax on foodgrains. Now, the Hon. Minister is giving statistics. According to his statistics, 85 per cent of the consumers are in the villages and they are not paying the tax. I did not put my plea on the basis of any statistics. I was talking on a principle. I was saying that tax on foodgrains must be equated with tax on salt. Just as we are not levying any tax on salt, so also we should not levy any tax on foodgrains. That was what I was saying.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் அதிகமாக வரி கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மாகாணம் எப்போதுமே, பற்றுக்குறை மாகாணம். கிட்டத்தட்ட, 1953-ம் வருஷத்தில் மாத்திரம், மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து, லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ஏராளமான உணவுப் பொருள்கள், இங்கே இறக்குமதி ஆகி இருக்கின்றன. ஹைதராபாத் பிரதேசத்திலிருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் ஏராளமான பொருள்கள் இங்கு இறக்குமதி ஆகி இருக்கின்றன. இந்த இறக்குமதியாகும் உணவுத் தானியங்கள், கிராம சந்தைகளில் விற்கப்படுகின்றன. அவைகளை கிராம மக்கள் வாங்கும்போது விற்பனை வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படி இருக்க எப்படி கனம் மந்திரியார் அவர்கள், கிராம மக்கள் விற்பனை வரி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ It was a general proposition that I enunciated. Of course, here and there, there may be some cases where rural people have to pay this tax. For instance, there are the shandies. But we will look into the matter. Generally speaking, the bulk of the people are not affected by this tax.

“ Coming to tobacco, it seems to be an important article. Both the hon. Members Sri Pakkiriswami Pillay and Sri Ramaswami Tevar spoke about it. I am very glad to note that the hon. Member Sri Ramaswami Tevar spoke well. In fact, he spoke more vigorously and more cogently than usual. That is because he is well-versed in that trade and he is personally interested in the matter. Just as a man who wears the shoe can only know where the shoe pinches so also he knows the difficulty of the people using tobacco. He said that the Ministers should try to get for the State Rs. 50 lakhs from the excise duty levied by the Central Government. But the position is this. Just as the Central Government levy excise duty on tea and cloth, so also they levy excise duty on tobacco. But when they began to levy excise duty on tobacco, they prevented us from levying any sales tax on it. But, now, they say that we can levy sales tax on tobacco. So, tobacco now stands on a par with tea and cloth in this respect. Under these circumstances, there is no question of bargaining with the Central Government and trying to get more money from them.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1955]

10-50 a.m. "Sir, the Taxation Enquiry Commission has also stated that luxury articles should be taxed a little more. I submit that tobacco is a luxury article. I will even go a step further and say that it is not only a luxury article but it is also an article of vice. The hon. Member said that smoking gives solace and consolation. But that solace can be got in other ways. I would advise the hon. Member to go to the Marina beach and breathe first-class ozone. That will give more solace to him than the smoking of a cigar. By doing so, he will not only save money but also get rid of the bad habit of smoking."

SRI A. RAMASWAMY TEVAR :—"On a point of order, Sir. The Hon. Minister says that smoking is a vice. But I would like to impress on him that smoking is not a vice. It has been certified by eminent doctors in all countries that it is a refined solace after hard labour."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"The Government have given up excise revenue from toddy and other liquors on the ground that it is tainted money and drinking is a vice. If the Government think that smoking tobacco is a vice, why not the same argument be applied in this case also and tobacco is left free of tax."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, certain things can be done only gradually."

"An hon. Member has stated that I lack experience in the field of smoking. I admit that I lack experience in that field. He told me that he would give a box of cigars but so far he has not given them. The result is that I have not got experience in smoking."

"Then, my hon. Friend from Tirupattur said that the Sales Tax Officers have got a special ingenuity in finding out new sources for the levy of sales tax. It is not so. It is all a question of the interpretation of the law. As a lawyer he ought to have known it much better than others. Here it is the Sales Tax Act. There is no question of ingenuity in this matter. Sometimes a particular officer may interpret it in one way and another superior officer may interpret it in some other way. Then it may be taken up to the court and they may interpret it in yet another way. Recently the High Court gave a decision on the sale of oil cake and they interpreted it in their own way. Every Act can be interpreted in different ways at different stages. Therefore, there is no blame attached to the officer."

"Then, the hon. Member Sri Palanisamy said that sales tax is a very inhuman tax and it affects all poor people. I am sorry he did not have the opportunity to go to China and see things for himself. The hon. Member Sri Raju went to China and Russia and he knows all about that. I wish that Sri Palaniswamy also gets a chance to go to China. In China the highest income comes from the levy of sales tax which is called there as purchase tax."

11th March 1955]

* SRI S. RAMALINGAM :—"சைனாவில், பலகட்ட முனையில் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறதா? அல்லது ஒரு கட்ட முனையில் வசூல் செய்யப்படுகிறதா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Correct-ஆக சொல்ல வேண்டுமென்றால் சைனா போய்வந்துதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் tax சூருப்பது உண்மை."

"Then the hon. Member from Panruti pointed out that certain merchants keep their accounts in a language unknown to the inspecting officer and the result is that there is evasion of sales tax as it is not possible to assess them properly. Sir, that matter is also under the consideration of the Government. We are now thinking how to make them conform to the requirements of the case so that the accounts may be kept in a language known to most of the people."

"Then the hon. Member, Sri Kolkebaile wanted that milk and dried fish should be exempted from the sales tax. As regards milk, it is fairly a rare commodity and it is mostly consumed by rich people. It does not affect the poor people. As far as this tax is concerned, all the retail dealers of milk do not pay it. Even the milk co-operative societies have been given some concession in respect of it. Therefore, it does not call for exemption now."

* SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, நேற்றைய தினம் கனம் மந்திரியார் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசும்போது எல்லா ஏழை குழந்தைகளுக்கும் இனாமாக பால் கொடுக்கும்படியும், ஏழைக் குழந்தைகள் எல்லோரும் பால் குடிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த பழக்கம் வந்தால், ஏழைகள் அதிகமாக இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதை உத்தேசித்தாவது, பாலுக்குள்ள வரியை விலக்குவார்களா?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Yes, Sir, when it reaches the ranks of the poor people, then it is time for the Government to consider the question of giving exemption to it."

"About dried fish, there are two varieties of dried fish. One variety of dried fish is well dehydrated and it would not come under the category of 'perishables'. I think in the West Coast there is another kind of dried fish which is not completely dehydrated and it is in a semi-dehydrated condition. I shall consider whether such a kind of dried fish can be given exemption."

"So far as the harassment by Sales Tax officials are concerned, it is not a one-sided affair. There is the law or 'contributory negligence' and the harassment is in proportion to the recalcitrance of the merchants. So they also contribute to it. If they do not show or maintain proper accounts and if they show an adamant attitude, the officials also in certain cases may go beyond what is quite reasonable. But such cases will be rare and we shall try to minimise them as far as possible. When such cases are brought to the notice of the Government, they will certainly be looked into."

[11th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I raised three points in my speech.

“ ஏதாவது, சாதாரணமாக ஒரு சிறிய குற்றம் செய்தாலும், பெரிய குற்றம் செய்தாலும் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். சிறிய குற்றத்திற்கு தகுந்தமாதிரி ஏன் குறைந்த அபராதம் போடக்கூடாது? கேஸ் அப்பெலெட், டிரிபியூனலில் அப்பீல் இருக்கும்போதே, பிராசிகுஷன் செய்து fine போடுவதாக இருக்கிறது. அப்பீல் தீர்ந்த பிறகு, அப்பேர்ப்பட்ட வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அல்லவா? ”

MR. SPEAKER :—“ சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ சிறு விஷயத்திற்கு கூட ஹைகோர்ட்டுக்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த கேஸ்களை அந்தந்த ஜில்லாவிலேயே ஏன் விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I think the hon. Member has summed up his speech now. No summary is required now and I have replied to all his points. The simplification of forms, evasion of tax, inter-State transactions, compounding of tax and other things will be taken into consideration by the Government.”

* SRI T. SHANMUGAM :—“ சார், மந்திரியார் பாலைப்பற்றி சொல்லும்போது, பணக்காரர்கள் சாப்பிடுகிறது, ஏழைகள் சாப்பிடுகிறது என்ற வித்தியாசத்தைச் சொன்னார்கள். பணக்காரர்கள் சாப்பிடும் பொருள்களுக்கு வரி, ஏழைகள் சாப்பிடும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கா, அல்லது perishable non-perishable பொருள்கள் என்பதற்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா? பணக்காரரும் மீன் சாப்பிடுகிறார்கள், ஏழைகளும் சாப்பிடுகிறார்கள். அதே போல் mutton-ம் உபயோகப்படுகிறது.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Perishable என்ன, non-perishable என்ன என்பது argumentக்குத்தான் எல்லாம் சொல்லாம்.

“ Sir, it is always better when clarifying certain things to do so by means of an allegory. I therefore propose to compare this sales tax system to a milch cow of the very best Ayreshire variety with a very good milk yield. The consumers who pay the tax are the fodder for this cow. The merchants form the udder of the cow and the Commercial Tax Officers are the calves of the cow and I, the Minister for Land Revenue, am the chief milkman. I gather all this money and feed the Hon. the Minister for Finance. I think I am supplying him a third of the calorific content he requires for maintaining the health of the State, namely, about Rs. 16 or 17 crores of rupees out of the Rs. 47 or 48 crores budgeted for. We must therefore see that this system works well and that we tap every drop of the milk without any evasion. As regards the consumers there is no difficulty. The fodder is always there. The trouble is only in regard to the udder. People who have some knowledge of animal life know that there are some good cows which yield milk easily and there are also wicked cows which would kick up their legs. There are also two kinds of calves. Unmindful of the kicking and the attempt of the wicked cow to retain the milk in its udder the first kind of calf would butt into the

[11th March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

udder and draw the milk out. The second kind of calf is that which goes away without milk when once it is pushed out by the cow. Now the calf that butts is the non-corrupt Commercial Tax Officer. These non-corrupt officers want to draw out the milk, that is, collect the tax anyhow, but they forget the fact that their butts may lacerate the udder and cause ulcers. They should see that they do not unnecessarily harm the people who have to pay the tax. The second kind is the corrupt officer who takes some money as bribe and does not attempt to draw out the milk, that is, collect the tax. The Government have necessarily to push out such officers. But it is very difficult to find out these corrupt officers. We have therefore to be ever on the alert and see how best we could improve matters. It cannot be done in a day and it requires some time. I would therefore request hon. Members to give me a sporting chance to find out the ways and means as to how best it could be done.

“ There is also another thing which I wish to mention. An hon. Member said the other day that this tax should be gathered with grace and charm and that women commercial tax officers should be appointed. Yes, I am willing to grant that there should be grace and charm in the matter of collection. I will have this as a supplementary item on the agenda when next time we consider these and other suggestions. I do not know how far it will yield results. I am happy to find that from the 1st of March this year, the hon. Members on the main Opposition side are in a reasonable frame of mind and I hope that after this much of explaining on my part, the hon. the mover of the Cut Motion would not press it.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, during the visit of the Hon. the Minister for Revenue to Kozhikode, he spoke at a meeting of the Hotels and Restaurants Owners' Association. In that speech, he said that the Government would seriously consider the possibility of including the foodstuffs under the list of exempted articles so that these hotels and restaurants might be freed of the liability to pay sales tax. I want to know whether the Government have come to any decision in regard to this matter. Also, I want to know whether the Government will be pleased to exempt at least the textbooks from sales tax when we really stand for free and compulsory education.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, as regards hotels though it was mentioned in the Cut Motions given notice of, it was not expressed here. Anyhow, the hotel-keepers as such do not pay this tax. I did have this examined and I noticed that the tax is very slyly hidden in the laddus and bondas that are supplied. What I mean is the increased cost due to the imposition of the sales tax is manipulated by making their size smaller. Therefore the hotel-keepers as such are not affected and ultimately it falls on the shoulders of the consumer; the hotel-keepers have thus really no grievance.”

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1955]

"Then there is also a kind of drama known as 'yakshagana', a sort of field drama, in South Kanara referred to by the hon. Member, Sri T. Ananta Pai. He wanted that it should be exempted from the entertainment tax. We have exempted certain kinds of dramas and we shall have this suggestion also examined."

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—"Sir, the Hon. the Minister for Revenue has not said even a word in his reply about the exemption of sales tax on cigars on which a *bandrole* duty is also levied by the Central Government."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Sir, we have not yet made up our mind as to how to levy this tax. I have taken note of what every hon. Member has said and I will scrutinize them properly and see how far they could be given effect to."

SRI K. T. RAJU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்ததன் முக்கிய நோக்கம், ஏதாவது அனுசூல மாக மந்திரியார் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து தான். எல்லா மந்திரிகளும் ஒவ்வொன்றைச் செய்து நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் எல்லாச் சிறுவர்களுக்கும் III பாரம் வரையில் இலவச கல்விச் சலுகைக் காட்டி நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் இங்கு சட்ட சபையில் சொல்லாவிட்டாலும், வெளியில் அடுத்த ஆகஸ்டு மாதத்தில் நிலச் சீர்திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக சொல்லி நல்ல பெயர் எடுத்து இருக்கிறார். இந்த மந்திரியார் அவர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தையாவது உபயோகப்படுத்தி நல்லது செய்யக்கூடாதா? நல்லது செய்ய இச்சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்தாததால் நான் எனது வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கமாட்டேன். சைனாவில் ஒரு பொருளுக்கு எட்டு முறை வரி போடுகிறார்களா?—நான் சைனாவுக்குப் போனதாக மந்திரியார் குறிப்பிட்டார், அதற்காகச் சொல்லுகிறேன்—பல கட்ட விற்பனை வரி அங்கே கிடையாது. தனியாக என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். ஒரு கோரிக்கையையும், மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாததால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் வாபஸ் வாங்கப்போவதில்லை."

11-10 a.m. MR. SPEAKER :—"I shall now put the Cut Motion to the vote of the House. The question is—

"That the allotment of Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100."

The Cut Motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,17,400 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[11th March 1955]

(2) DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,36,600 under Demand XXII—Harijan Uplift.'

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,36,600 under Demand XXII—Harijan Uplift.'

"This being an important Demand, I am allotting six hours for discussion. No other Demand has been allotted such a long time. Barring this Demand, I think the Demand under Education has been allotted the highest time for discussion, namely, four hours. As all Members irrespective of the parties to which they belong and without any distinction of caste or creed have requested me to allot a longer period, I have allowed six hours for debate under this Demand. The Hon. Minister will reply to the debate at 6 p.m. Each hon. Member will be given 10 minutes to speak."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Mr. Speaker, I move—

'That the allotment of Rs. 1,09,36,600 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.'

"நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்துப் பேச நிற்பதின் நோக்கம் என்னவென்றால் மந்திரி அவர்கள் கோரக்கூடிய தொகையைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இன்னும் அவர்கள் அதிகமாக இந்த மான்யத்திற்குப் பணம் கேட்கவில்லையே என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சில அம்சங்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கைக்கு 'Harijan Uplift' என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சரிதான் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் 'ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இருக்கக் கூடிய கோரிக்கை' என்பதுபோல் தெரிகிறது. மந்திரி அவர்கள், நிதி கேட்க முன் வரும்போது எந்த நோக்கத்தோடு கேட்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்திற்காகவே அது செலவிடப்படவேண்டும். ஆனால், இதில் ரூ. 1,09,36,600 என்று பெரும் தொகை காட்டப்பட்டிருந்தாலுங்கூட அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இனங்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக மட்டும் பிரத்தியேகமாக இல்லாத பல அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"கள்ளர், குறவர் முன்னேற்றம், சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய அஜீஸ் நகரப் பராமரிப்பு, பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கக்கூடிய தொகை இவைகளெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டு 'ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யம்' என்று கோரப்படுகிறது. இவையெல்லாவற்றையும் இந்த மான்யத்தில் சேர்த்திருப்பது முதல் தவறு. யார் யாருக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்யப்படுகிறது என்று புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் வைத்து ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் தப்பாக புரிந்துகொண்டு சண்டை போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையே ஏற்படுகிறது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th March 1955]

“ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குப் போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லையென்றும் புகார்கள் அடிக்கடி கேள்வி நேரத்தின்போது வருவதைப் பார்க்கிறோம்.”

“இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதினால் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக என்ன வருகிறது, ஹரிஜனங்களுக்காக என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறதென்பதைப்பற்றி தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு முடியாதபடி இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக ரூ. 1,09,36,600 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், சென்ற வருஷங்களில் ஒதுக்கிய தொகையோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இவ்வருஷம் ஒதுக்கியது அதிகம் என்றும் சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஒருவேளை பிரயோஜனப்படுமென்பொழிய, நன்றாக ஆராய்ந்துப் பார்த்தால் அத்தகைய நிலைமை இல்லையென்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.”

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவிடப்படும் தொகையைப்பார்த்தால் ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாகாவினுடைய கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். சர்க்காரிலே நடத்தப்படும் ஹாஸ்டலுக்கு ஆகும் செலவு ரூ. 3,10,700. தனி நபர்கள் ஹாஸ்டலுக்கு, ஹரிஜன மாணவர்கள் செலவு செய்ததற்கு ஈடாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 10,48,400. ஹரிஜனச் சேரிகளுக்குப் போவதற்கு பாதைகள், மயானம் போன்றவைகளுக்கும், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 2,52,200. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கியது ரூ. 3,64,300. ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு துணி முதலியன வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கியது ரூ. 13,600. ரூபாய் 1,09,36,600 தொகையில் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக மட்டும் செலவழிக்கப்பட உத்தேசிக்கும் தொகை ரூ. 19,75,000 தான். மேற்சொன்ன இனங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக பிரத்தியேகமாக செலவு செய்யக்கூடிய தொகை மேற்குறிப்பிட்டபடி இருக்க ‘ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யப்படும் மான்யம்’ என்று ஏன் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.”

“மற்ற இனங்களில் செலவு செய்யக்கூடிய தொகையைப் பார்த்தால் ‘ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக’ என்று எங்கிருந்து வருகிறது? ஹரிஜனக் குழந்தைகளின் கல்விக்காக 21 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 21 லட்ச ரூபாய் என்பது கல்விக்காக மட்டுமல்ல. கட்டிடச் செலவும் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதர பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கக்கூடிய ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப்பும் சேர்க்கப்பட்டு 21 லட்ச ரூபாய் என்ற பெரும் தொகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது.”

“புதிய கொள்கையொன்றை நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் கல்வி இலவசமாக ஏழாம் வகுப்பு வரையில் கொடுக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறபோது, இந்தத் தொகையை பிரத்தியேகமாக ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு என்று சேர்ப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. அந்தத் தொகை ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 19 லட்சம் 75 ஆயிரத்துக்கு மேல் காலனாகூட கிடையாது. இவ்வளவு பெரிய மான்யக் கோரிக்கையிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்காகச் செலவிடப்படுவது 19 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய்தான் என்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

“ஹரிஜனக் குழந்தைகளின் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 21 லட்ச ரூபாயைச் சேர்த்தாலுங்கூட 40 லட்சத்திற்குமேல் இல்லை. மொத்த மான்யக் கோரிக்கையில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகப் போகக்கூடியது மொத்தத்தில் பாதிக்கு குறைவாகத்தான் என்பதையும் சபையினர் கவனிக்கவேண்டும்.”

“சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய பல திட்டங்களில் என்ன முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

[11th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் கொள்கை முக்கியமான, கொள்கையாக கையாளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1920-ம் வருஷத்திலிருந்து இந்தக் கொள்கை சர்க்காரால் கையாளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1920-லிருந்து கடந்த வருஷம் வரை எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் 39,592 பேர்களுக்குத்தான் கிட்டத்தட்ட 35 வருஷ காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருஷ மொன்றுக்கு ஆயிரம் மனைக்கட்டுகள்தான் கொடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“விசேஷ நிலைமையை எடுத்துக் கொள்வோம். ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக வசிக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களில் ஒன்றாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 35 வருஷ காலத்தில் சர்க்கார் மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கியிருப்பது 76 ஹரிஜனங்களுக்குத்தான். மதுரை ஜில்லாவில் 220 மனைக்கட்டுகளும்; இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில்—அதுவும் பின்தங்கிய ஜில்லாதான்—64 மனைக்கட்டுகளும், சேலம் ஜில்லாவில் 390 மனைக்கட்டுகளும், மலையாள ஜில்லாவில் சென்ற 35 வருஷ காலத்தில் ஒரே ஒரு மனைக்கட்டும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 603 மனைக்கட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை நான் கற்பனை பண்ணிச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் நம் முன்னால் வைத்திருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களிலிருந்துதான் நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்பதை சபையினர் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“35 வருஷ காலத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயமாக நம் ராஜ்யத்தில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது—வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முக்கியமான பிரச்சனையில்—என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ரூ. 3,64,000 இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், அந்தப் பணம் ஹரிஜனங்களுக்குப் போவது இல்லை. ஹரிஜனச் சேரியைச் சுற்றி நஞ்சையாக இருந்து வீடு கட்டக்கூடிய மனைக்கட்டுகளின் மதிப்பு உயர்ந்திருப்பதால் 3 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ரூபாயில் பெரும் பகுதி அதற்காகப் போய்விடுகிறது. அவ்வளவு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் எத்தனை வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்குமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக சர்க்கார் கையாளக்கூடிய சில கொள்கைகளைப்பற்றி பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனதார நன்மை செய்வதற்கு வேண்டி சில அபிவிருத்தியை செய்யவேண்டுமென்பதற்கு செய்யக்கூடிய மனிதாபிமான தர்ம காரியமாக இதைக் கருதக்கூடாது. நமக்கு ஒரு கடமை இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் நம்முடைய நாட்டிலே பிறந்த நம்முடைய சகோதரர்கள். ராஜ்யத்தின் ஜனத்தொகையில் 58 லட்சத்திற்குமேல் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் என்று பெயரை மாற்றுவதுமட்டும் போதாது. பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றவருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம், அதனால் என்னென்ன வசதிகள் ஏற்பட்டு, ஹரிஜனங்கள் முன்பு இருந்த நிலைமையை விட அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கிறது? அவர்களில் எத்தனை பேர் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், இஞ்ஜினியர்களாக இருப்பவர்கள், டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள், வக்கீல்களாக இருப்பவர்கள் என்பதற்கும், விவசாயத்துக்காக ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கும் சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் சென்ற 35 வருஷ காலமாக எவ்வளவு ஹரிஜனங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், அப்படி உயர்ந்த ஹரிஜன வருப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் புள்ளி விவரம் இருக்கிறதா என்றால் அதுதான் கிடையாது. அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தது

11-20
a.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th March 1955]

உண்மையானால், எந்த அளவுக்கு அவர்களின் இடையூறுகளைக் களைந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத் தைப்பற்றி அழகான புல்தகத்தை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“இன்னும் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமாந்திர பள்ளிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்லேட், புத்தகங்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஹெட் மாஸ்டர் 50 பேர்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தால், ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் ஐந்து குழந்தைகளுக்குத்தான் கொடுக்க அனுமதி அளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புத்தகம், ஸ்லேட் வசதி அளிக்கப் படுவதாக சொல்லப்பட்டிருந்தும் சரியானபடி வழங்கப்படுவதில்லை என அறிகிறேன். பகல் உணவு வசதி அளிக்கப்பட்டிருந்தும் மற்ற வசதிகள் இல்லாததால் குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வருவதில்லை.

“ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பேசுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் எந்த விதமான சூழ்நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெரும்பாலான ஹரிஜனங்கள் இன்னும் நிலப் பிரபுக்களுக்கு அடிமைகளாகவே இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளினால் பயன் அடைகிறார்கள். விவசாயிகளாக இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களில் எவ்வளவு பேருக்கு நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க முடியுமா? உயர்ந்த ஜாதியில் இருப்பவர்களில் எத்தனை பேருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? நிலப் பிரபுக்களில் எத்தனை பேர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஹரிஜனங்களில் எத்தனை பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏராளமான நிலங்கள் நிலப்பிரபுக்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவனுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட கிடையாது. பரம்பரையாக அவர்களின் குடும்பம் பூராவும் உழைத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். சாதாரணமாக மலபாரையும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் ஆடுமாடுகள், நிலங்கள், சொத்துக்களைப் பங்கு போடுவதுபோல் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்களையும் பங்கு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்கே ஹரிஜனங்கள் அடிமையாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இவர்கள் வாரம்போது புல்தகத்தில் மாதிரும் பிரமாதமாக அச்சடித்திருக்கிறார்கள்.

“கிராமங்களிலே வாழும் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை இவ்வாறு என்றால் நகரத்திலே இருப்பவர்களின் நிலைமை எப்படி இருக்கப்போகிறது? அங்கேயும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் வாழும் சேரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நான்கு விதமாக பிரிக்கலாம். சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய சேரிகள், ரெவின்யூ புறம்போக்கில் இருக்கக்கூடிய சேரிகள், முனிசிபாலிட்டிகளில் இருக்கக்கூடிய சேரிகள், கோயில்களைச் சேர்ந்த சேரிகள் என்று பிரிக்கலாம். நகரங்களில் அவர்கள் வாழும் சேரிகள் பெரும்பாலும் பெரிய பணக்காரர்கள் கையில் இருக்கிறது. அந்த மனைக்கட்டுகள் அதிகமான விலை போவதினால், அதை வற்று பெரும் லாபம் அடையவேண்டி அங்கு வாழும் ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றுவதற்காக முயற்சித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தற்போது இருக்கும் நிலங்களிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி விட்டு, அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் மனைக்கட்டுகள் அளிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. அவர்கள் இருக்கும் நிலம் சர்க்கார் ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும்சரி, கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும்சரி, முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த நிலமாக இருந்தாலும்சரி அந்த இடத்தில் இருந்து ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றாமல் அவர்கள் இருந்த மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாகச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான இடம் கொடுத்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. அவர்கள் வாழும் சேரிகள் எந்த இடமாக இருந்தாலும்சரி அந்த இடத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்தக்கூடாது. அந்த இடத்திலேயே மனைக்கட்டுகளை அளிக்கவேண்டும்.

11th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“மேலும் ஹரிஜனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பல நிலைமைகளைப்பற்றி 11-30
நாம் சட்டமியற்றி இருக்கிறோம். சபையில் இரண்டு முக்கியமான சட்டங்கள் a.m.
இருக்கிறது. ஒன்று ஆலயத்தில் பிரவேசிக்கலாம் என்பது. இன்னொன்று
பொது இடங்களில் உள்ள கிணறுகளிலிருந்து ஜலம் எடுப்பது, மற்றும்
தோட்டங்களில் வசிப்பது, பொது இடங்களில் அவர்கள் பிரவேசிப்பதற்கு
உரிமை உண்டு—என்பதற்கு சட்டங்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். தீண்டாமை
என்பது அரசியல் சட்டத்தின்படி குற்றம் என்றிருக்கிறது. அப்படி இருந்
தாலும் பல கிராமங்களில் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்று பார்க்க
வேண்டும். எப்படி இங்கு வெள்ளையன் ஆண்டபோது ஹரிஜனங்களுக்கும்
ஜாதி, இந்துக்களுக்கு மிடையே சண்டை, இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்
கும் இடையே சண்டை தகராறு என்று வெள்ளையர்கள் தாண்டிவிட்டார்
களோ அதேபோல இப்போது நிலப்பிரபுக்கள் ஜாதி இந்துக்களுக்கும்,
ஹரிஜனங்களுக்கும்மிடையே துவேஷத்தை வளர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்
கள். ஒரு சமயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுவது,
இன்னொரு சமயத்தில் அதே நிலத்தை ஜாதி இந்துக்களுக்கு விடுவது
என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போடும்
போது குத்தகையை குறைப்பது என்கிற வசதியை பாதுகாத்துக்கொண்டி
ருக்கிறார்கள் நிலப் பிரபுக்கள். அவர்கள் கையில் நிலம் இருப்பதாலும்
குத்தகைக்கு விடக்கூடிய உரிமை அவர்கள் கையில் இருப்பதாலும், ஹரி
ஜனங்களுக்கும், ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் இடையே இருக்கும் போட்டி
தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருக்கும். இரண்டு பேரும் வாழவேண்டிய
வர்கள்தான். ஆகையால் இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் இருக்கும் போட்
டியை என்றைக்கு நாம் திட்டம் கொண்டு வந்து, நியாய குத்தகை நிர்ண
யித்து, நிலத்திற்கு வரையரை கொடுத்து அதிகமாக இருக்கும் நிலம்
ஹரிஜனங்களுக்கு உரிமை என்று சட்டம் இயற்றுகிறோமோ அன்றைக்குத்
தான் ஹரிஜனங்கள் சுயமரியாதையுடன் வாழமுடியும் என்பதை சபையின்
கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதோடு கூட அப்படிச் செய்
தால்மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடும் என்று கருதக்கூடாது என்பதையும் கூற
விரும்புகிறேன். ஜாதி ஹிந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் பொரு
ளாதாரத் துறையில் ஹரிஜனங்களைவிட மோசமான நிலைமையில் இருப்பவர்
கள் கூட ஹரிஜனங்களைவிடத்தில் ஜாதி துவேஷத்தை காட்டுவதைப் பார்க்
கிறோம். ஆகையால் இதில் ஜாதி இந்துக்களுக்கு பெரும் பொறுப்பிருக்
கிறது. ஹரிஜனங்களிடத்தில் மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள், முத்திராயர், கள்ளர்
கள் என்று இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட துவேஷத்தை காட்டுகிறார்கள். பல
கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் சண்டை
ஏற்படுகிறது. சேரியில் போய் துவம்சம் செய்கிறார்கள். கிராம அதிகாரி
களும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் எனை செய்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்
தில் 7 வருஷத்திற்கு முன்னால் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட ஹரிஜன வெல்
பேர் கமிட்டி செய்த பரிசீலனையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தை சர்க்
கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

'Unfortunately for us, the present village headmen are apathetic in this matter. Some of the witnesses we have examined expressed the feeling that it was the village headman that stood in the way of reform. The police who come next to village headmen in the exercise of authority are also indifferent.'

“இப்படி கிராம அதிகாரிகளும், போலீஸ்காரர்களும் தங்கள் அதிகாரத்தை ஹரிஜனங்களை பாதுகாக்க உபயோகப்படுத்தாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு இடையூறுகத்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். துவேஷத்தை குறைப்பதற்கு உதவியாக இல்லாமல், துவேஷத்தை வளர்க்கத்தான் இருக்கிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள். நான் இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஜாதி ஹிந்துக்கள் மீது துவேஷமாக சொல்லுவதாக நினைக்கக்கூடாது. கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட உறவு இருப்பது தேசத்திற்கு பெருத்த அவமானமாகும். இதை ஒழிக்க சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதிகாரிகளும் அதிகாரத்தை நம்பியிருந்தால் போதாது என்பதை எடுத்துக்காட்டித்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் என்று சொல்லும்போது, நமது சபையில் இருப்பவர்களுள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி அவர்களுக்கும் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th March 1955]

மேற்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கும் பெரும் கடமை இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய துவேஷத்தை நீக்கி ஒற்றுமை ஏற்படுத்துபவர்கள் நமக்கு சமமாக வாழ உரிமையுடையவர்கள் என்று சொல்ல, தீண்டாமை மற்ற கட்டுப்பாடுகள் இருக்கிறதே அதை தகர்த்து ஹரிஜனங்கள் சுயமரியாதையுடன் வாழ நாம் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டால்தான் முடியும் என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அதற்கு உதாரணமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER :—“Cut Motion moved—

‘That the allotment of Rs. 1,09,36,600 under Demand XXII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.”

*SRI. A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து பேசும்போது நான் கொடுத்து இருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்திப் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆதிதிராவிட மக்கள் முன்னேற்றம், பிற்பட்ட இன மக்கள் முன்னேற்றம், மடாலய இலாகா போன்றவைகளை கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் அவர்கையில் ஒப்படைத்ததற்காக முதல் அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ காமராஜரை பாராட்டுகிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்திருக்கிற ஆதிதிராவிட மக்களுடைய முன்னேற்றத்தையும், அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிற பிற்பட்ட இனமக்களின் முன்னேற்றத்தையும், பிற்பட்ட இனத்தவரின் கையில் ஒப்படைத்து இருப்பது, இந்த மக்களின் நலனை பாதுகாக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, ஆவன செய்வார்கள் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது போலவே மத்தியின் பெயரால் ஆதிதிராவிட மக்கள் மிகவும் கேவல படுத்தப்படுகிறார்கள். அது போக்கப் படவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக மடாலய இலாகாவையும் அவர்கள் கையில் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொருளாதாரத் துறையிலும் மத்தியத்திலும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற மக்களை நல்ல நிலைக்கு உயர்த்தவேண்டியது அமைச்சர் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் கடமை என்பதை ஞாபகபடுத்தும் முறையில் சொல்லுகிறேன். இந்த மந்திரி சபையில் கூட, பிற்பட்ட இனத்தை சேர்ந்த மூன்று மந்திரிகளும், ஆதிதிராவிட இனத்தை சேர்ந்த ஒரு மந்திரியும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இங்கு வாதாட போதுமான பலமிருக்கிறது. சட்ட சபையில், ஆதிதிராவிட மக்களையும், பிற்பட்ட இனத்தவரையும் சேர்த்தால், போதுமான பலம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மக்களுடைய நலனுக்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் பாடுபடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது ஜாதிப் பிரச்னை அல்ல, பெருவாரியான மக்களுடைய பிரச்னை, தேசியப் பிரச்னையாகும். மெஜாரிட்டி சமூகத்தினர் இது வரையிலும்—பொருளாதாரத் துறையில் சுரணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மத்தியத் துறையில் இழிவுபடுத்தப் படுகிறார்கள் என்பதற்காக, ஆதிதிராவிட மக்கள் முன்னேற்றம் என்று அதற்காக ஒரு இலாகாவை வைத்து, பணத்தையும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த பிரச்னை பாதிக்கு நேர்ப்பட்ட ஜனத் தொகை உள்ள மக்களின் பிரச்னையாக இருப்பதால், ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை போதாது என்பதை தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1 கோடி 9 லட்சம் ரூபாய் போதாது, அதை 5 கோடி ரூபாயாகக், ஆதிதிராவிட மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு 3 கோடி ரூபாயும், பிற்பட்ட இன மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு 2 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் உள்படியே அவர்களுக்கு ஓர் அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படவாவது வசதி செய்ய முடியும். தமிழ் நாட்டின் மொத்த ஜனத் தொகை 3½ கோடியில், ஆதிதிராவிடர்கள் 58 லட்சம் இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் 2 கோடி இருக்கிறார்கள். அந்த பிற்பட்ட இனத்தில் 1 கோடி வன்னியர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெருவாரியான ஜனத் தொகையுள்ள மக்களின் நிலைமை எந்த அளவுக்கு பாதி

[Sri A. Govindaswami Nayagar] 11th March 1955]

க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம், இன்றைய அரசியல் நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால், உத்தியோகஸ்தர்களை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக விளங்கும். பிற்பட்ட இன கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததும் அதில் கண்டிருக்கிற விஷயங்களை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கோரிக்கையாக வைக்க விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பினரில் ஏதோ சிலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்து விடாது. ஸ்காலர்ஷிப்பை அதிகரிக்க வேண்டும். எல்லா பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும்படி வேண்டும். எல்லா பிற்பட்ட இனத்தை சேர்ந்த யான அளவுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டுமானால் சாதியைச் சேர்ந்த சர்ட்டிபிகேட் வருடா வருடம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிகளில் சேரும் போது மாணவர் இன்ன இனத்தைச் சேர்ந்தவர், கள்ளரா, படையாச்சியா, தேவரா என்று எழுதி வைத்து விட்டுத்தான் சேருகிறார்கள். பிறகு அடிக்கடி எதற்காக ஸர்ட்டிபிகேட் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் மாணவனுடைய பெற்றோர் அந்தஸ்து சொத்து விவரம் கொடுக்க, தாசில்தார் ஸர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் எப்படி தாசில் தாரைப் காண முடியும், கெஜட் உத்தியோகஸ்தர்களை அணுக முடியும். இவற்றை தவிர உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிற Form காலம் கடந்து கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் கூட Form கிடைப்பதில்லை. சில சமயங்களில் செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்குதான் கிடைக்கிறது. இந்த கஷ்டங்களைப் போக்க, கிராம மணியக்காரர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் போதும், முனிசிபல் கௌன்சிலர், ஜில்லா போர்டு மெம்பர் அல்லது சட்ட சபை உறுப்பினர் கொடுத்தால் போதும் என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று, ‘பாரிஸ்டர்’, ‘டாக்டர்’ போன்ற பெரிய படிப்புகள் படிப்பதற்கும், மேலும் தொழில் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் வேண்டிய பணத்தை அரசாங்கம் ஒதுக்க வேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும், ஆதிதிராவிடர்களும் மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று படிக்க வசதி செய்து கொடுத்தால் தான், அந்த சமுதாயம் முன்னேற வழி செய்ததாகும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

11-40 a.m.

“இப்பொழுது ‘செர்வீஸ் கமிஷன்’ போர்டில் ஒரு முதலியாரும், ஒரு கிருஸ்துவரும், ஒரு முஸ்லீமும் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரையும், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரையும், ஆதிதிராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரையும் நியமிக்க வேண்டும்.

“இப்பொழுது உத்தியோக நியமனங்களிலே, ஆதிதிராவிடருக்கு 15 பெர்சண்டும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 25 பெர்சண்டும், பாக்கி 60 பெர்சண்ட் மற்ற தகுதி (‘மெரிட்’) உள்ளவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. படிப்பு விஷயத்தில் தாழ்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் தள்ளப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆதிதிராவிடருக்கு 15 பெர்சண்ட் என்று இருப்பதை 25 பெர்சண்ட்டாகவும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 25 பெர்சண்ட்டாக என்று இருப்பதை 50 பெர்சண்ட்டாகவும் மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி விகிதத்தை ஒரு பத்தாண்டுகளுக்காவது கடைப்பிடித்தால், ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“நமது அரசாங்கம் ‘communal’ G.O. வை ஒழித்து விட்டார்கள். ஜாதிமதசார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஸ்ரீ முத்தையா முதலியார் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சமூகவாரி பிரதிநிதித்துவத் திட்டத்தை, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ஆதிதிராவிடருக்கும் நன்மையளித்து வந்த ஒரு அருமையானத் திட்டத்தை, ஒழித்து விட்டார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை.

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [11th March 1955]

“வன்னியர்கள் ஒரு கோடி மக்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகளாக 31 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். 31 அங்கத்தினர்கள் இருந்தும் கூட வன்னியமக்களின் உரிமை சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை. நியாயமான உரிமைகள் கூட எங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. வன்னியர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஜில்லா கலெக்டரோ அல்லது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜோ கிடையாது. ஜில்லா ஜட்ஜே யில்லை என்றால், பிறகு எப்படி ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் இருக்க முடியும்? நான் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியைப் பற்றி பேசுவதாக நினைக்கக்கூடாது. எல்லாத் துறைகளிலும் வன்னியர்கள் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களிலே உள்ள வன்னியர்களின் குழந்தைகளுக்கு எல்லா “ஸ்டேஜ்களிலும்” இல வசக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்போவதாக ஜில்லா போர்டு எலக்ஷனுக்கு முன்னால் அறிவிக்கப்பட்டது. வன்னியர்கள் இதை உண்மையென்று நம்பி தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்தார்கள். நேற்றைய தினம் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் இந்த சலுகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால் ஒரு சிலர் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, எல்லா வன்னியர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை யளிக்கப்படுவதுடன் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். வன்னியர்கள் இல்லாத பகுதியே கிடையாது. பின்தங்கியிருக்கும் அவர்களது பொருளாதார நிலைமையை அனுசரித்து அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப் படுவேண்டும். 2-8-54-ல் சர்க்கார் ஜி. ஓ நெ. 1081 உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நன்றாகப் படித்துத் தான் அரசாங்கத்திலிருக்கும் காரிய தரிசிகள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் உத்திரவு வெளியாகிறது. உத்திரவு clear ஆகத்தானிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, மந்திரி அவர்கள் குதர்க்கமாக மனதில் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு குற்ற பரம்பரை ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் இந்த சலுகையளிக்கப்படும் என்று சொல்லுவது, தேர்தல் தான் முடிந்து விட்டதே, இனிமேல் என்ன என்று தட்டிக் கழிப்பதாக யிருக்கிறது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரே ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இந்த குற்ற பரம்பரையைச் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, மற்ற மக்களின் கதி என்ன ஆகுமென்று கேட்கிறேன். கச்சிராயர், மழுவராயர், தென்னவராயர், அஞ்சாத சிங்கத் தார், புலிக்குத்தியார், பூபதி நாயக்கர், நாயகர், கண்டர், கவுண்டர், படையாட்சி முதலிய பட்டங்கள் உள்ளவர்களும் வன்னியர்கள் தான். இவர்கள் தனித்தனி ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இவர்களை தனித் தனி ஜாதி யென்று பிரித்து, ஜனத் தொகை எண்ணிக்கை தெரியாத அளவுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்த சலுகையை திருப்பி எடுக்காமல், எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல் இப்பொழுது எழை மாணவர்களுக்கு மூன்றாவது பாரம் வரையில் சம்பளச் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஜாதி, மதம் ஒழிய வேண்டு என்று சொல்லும்பொழுது, வன்னிய ஜாதிக்காகத் தனிப்பட்ட சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் ஜாதி மத அடிப்படையில் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும்பொழுது, பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு உபகாரச் சம்பளம், சம்பளமில்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வன்னியர்களுக்கு சட்டக் கல்லூரி, வைத்திய கல்லூரி உட்பட எல்லாக் கல்லூரிகளிலும், மற்றும் பல தொழில்களுக்குப் படிப்பதற்காக பல வசதியும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு “ரெசிடென்ஷியல்” ஸ்காலர்ஷிப் கேட்டால், ‘Non-residential scholarship’ கொடுக்கிறார்கள். ஸ்டரக்டரை கேட்டால் பணமில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே, அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டு மென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [11th March 1955]

ஆதித்திராவிடர்களின் நலத்தைக் கருதி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்காக மந்திரி சபையில் போர்டு வேண்டு மென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இந்த உபகாரச் சம்பளங்கள் காலம் கடந்து கொடுக்கப்படுகின்றன. எழு அல்லது எட்டு மாதங்கள் கடந்து தான் சம்பந்தப்பட்ட மாணவனுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைத்ததா இல்லையா என்று தகவல் தெரிகிறது. அப்பொழுது கிடைக்க வில்லை என்று சொன்னால், சில மாணவர்கள் வீட்டிற்கு திரும்பும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. கடனை வாங்கிக்கொண்டு, அறைகுறையாகப் படித்துத் திரும்ப வேண்டியதாயிருக்கிறது. காலங் கடத் தாமல், இரண்டு அல்லது மூன்று மாத காலத்திற்குள் கொடுத்துவிட்டால், யாருக்கு scholarship கிடைத்தது, யாருக்கு கிடைக்க வில்லை என்று தெரியும். இதற்காக Harijans Welfare Department-ஐ விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

“இப்பொழுது ராஜ்ய அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்தால், ராஜ்ய அரசாங்கம் நிராகரித்து விடுகிறது. ஏக காலத்தில் முடிவுகள் தெரிவிக்கப் படுவதில்லை. முதலில் ராஜ்ய அரசாங்கத்தால் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப் பட்ட மாணவர்களின் ஜாப்தாவைச் பிரசரித்தால் இங்கு கிடைக்காதவர்களுக்கு பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தில் முயற்சி செய்து வாங்கிக் கொள்ள சௌகரியமாயிருக்கும்.

“உத்தியோகத் துறையிலும் பிற்பட்ட இனத்தவர் முன்னேறுவதற்கு வசதிகள் செய்யவேண்டும். சமீபத்தில் நியமனம் செய்த 7 டெப்டி கலெக்டர் வேலைக்கு சென்னையிலுள்ளவர்களையே தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஜில்லாக்களிலிருந்து ஒருவரையும் தெரிந்தெடுக்க வில்லை. அதிலும் பெரிய இடத்து மாணவர்களைத் தான் எடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால், எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பிற்பட்ட மக்களின் நிலைமை என்ன என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆதித்திராவிடர்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவாக யிருக்கிறது. இந்த தொகை கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போல் இருக்கிறது. அதை இன்னும் உயர்த்தவேண்டும்.

“சில சமயங்களிலே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ஆதித்திராவிடர்களுக்கும் சண்டை ஏற்படுகிறது என்று எனது நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். சண்டைபோடும்படி அவர்களைத் தூண்ட வேண்டாம் என்று ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவருக்கும் இடையே ஒற்றுமை நிலவி வருகிறது. அந்த ஒற்றுமையை குலைக்கும் அளவுக்குப் பேச வேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முற்பட்ட இனத்தவர்கள் சண்டை மூட்டிவிட்டால் ஒழிய, ஆதித் திராவிடர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் சண்டை வராது. சட்டசபையிலே பேசி, வீணை அவர்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்ற நல்லெண்ணத் துடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்திலே கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு. சகஜநந்தாவுக்கும் திரு. அரங்கநாதனுக்கும் ஒரு சின்ன சண்டை ஏற்பட்டது. அது எவ்வளவு தூரம் வெளியே யுள்ளவர்களைப் பாதித்திருக்கிறது என்பது திரு. கல்யாணசுந்தரத்திற்கு தெரியாததில்லை. ஆதித்திராவிடர்கள் வாய்க்காலில் இருந்தால், பிற்பட்ட வகுப்பினர் வரப்பிலிருப்பார்கள். அவர்கள் முன்னாலிருந்தால், இவர்கள் பின்னாலிருப்பார்கள். முற்போக்கு அங்கத்தினர், ஒரே குடும்பத்திற்குள் சண்டையை உண்டாக்கவேண்டாமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒற்றுமை வளர வேண்டும். ஜாதி வித்தியாசம் ஒழியவேண்டும். ஆதித்திராவிடர்களுக்கும் எங்களுக்கும் சண்டை மூட்டுவதாயிருந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தோல்வி தான் ஏற்படும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“இன்னுமொரு விஷயம். சில உத்தியோகங்களுக்கு ஆதித் திராவிடர்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, முற்பட்ட இனத்தவர்

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [11th March 1955]

அந்த உத்தியோகங்களை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆதித்திராவிடர்கள் கிடைக்கவில்லை யென்றால் பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு கொடுக்க வேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“On a point of personal explanation, Sir. எப்பொழுதுமே நிதானமாக விஷயங்களைப் பேசக்கூடிய திறமைவாய்ந்த ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாயக்கர் அவர்கள் நான் சொல்லியதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்களோ, என்னமோ தெரியவில்லை. அவர் நினைப்பது முற்றிலும் தவறு. அவர் அபிப்பிராயத்தைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுவதைத்தான் அவரும் சொல்லுகிறார். ஹரிஜன விவசாயிகளின் நிர்க்கதியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மேல் ஜாதியைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுக்கள் தான் தூண்டிவிடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது நான் தூண்டிவிட முயற்சிக்கிறேன் என்ற முடிவுக்கு எப்படி ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி நாயகர் வந்தார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே சொல்லும் போது மிராசுதாரர்கள்தான் சண்டை மூட்டி விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது, பிற்பாடு ஆதித்திராவிடர்களுக்கும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குமிடையிலேயே இப்பொழுது பகைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் இல்லை பென்று சொன்னாலும்கூட, நாளை சர்க்கார் ரிக்கார்டில் பார்த்துக்கொண்டு, தன்னுடைய தவறை மாற்றிக்கொள்ளுவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அவர்கள் இதெல்லாம் கொஞ்சம் நிதானமானவர்; விஷயம் தெரிந்தவர். அதோடு இந்த ஹரிஜன மான்ய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் தான் கொண்டு வருவதற்கு இருந்தேன். ஆனால் நண்பர் அவர்கள் தான், நீங்கள் கொண்டுவருவதைவிட ஒரு ஆதித்திராவிட அங்கத்தினரே இந்த வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்தால் நல்லதென்று கூறிவிட்டார்கள். அதிலிருந்து அவருடைய எண்ணத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே, இன்றைய தினம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ஆதித்திராவிட மக்களுக்கும் இடையே சண்டை சச்சரவுகளை உண்டாக்கவேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-50
a.m.

SRI A. VAIKUNTAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக ரூ. 1,09,36,600 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதில் சில உட்பிரிவுகள் காணப்படுகிறது. அது என்னவென்றால் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும், ஷெட்யூல்டு வகுப்பினருக்கும், கிருஸ்துவர்களுக்கும் இதில் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லி அதிலே ஒரு உட்பிரிவை ஏற்படுத்துவதோடு, அவர்களுக்கு தனியாகவே ஒதுக்கி, வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். இப்படி உட்பிரிவுக் காட்டப்படுவது, பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லவில்லை. அப்படிக் கொடுப்பதற்காக வருத்தமும் படவில்லை. அவர்கள் எங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் பிற்போக்கடைந்தவர்கள். கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும், இன்னும் மற்ற விஷயங்களிலும் அவர்கள் ஏழ்மை நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று பல லட்சங்கள் தனியாக ஒதுக்கிவிடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தரவேண்டுமே ஒழிய, ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையிலிருந்து எடுத்து செலவழிக்கக்கூடாது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். காரணம் ஹரிஜனங்களும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இன்றிருக்கிறார்கள்.”

“இன்று ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் அவர்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதிக்காகவும், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும், இன்னும் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு சிலேட் புத்தகங்கள் வாங்க

[Sri A. Vaikuntam] 11th March 1955]

கிக் கொடுக்கவும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அப்படி செய்யும்போது, சில ஜில்லாக்களுக்கு ஜாஸ்தியாகவும், இதர சில ஜில்லாக்களுக்கு ரொம்பக் குறைச்சலாகவும் செலவழிக்கப்படுவதாகத் தெரியவருகிறது. ஏற்கெனவே திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு ரொம்பவும் குறைச்சலாக செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் லேபர் பள்ளிக்கூடங்கள், ஹாஸ்டல்கள் போன்ற சலுகைகள் செய்து கொடுப்பது ரொம்பவும் குறைவாக இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பள்ளிக்கூட வசதிகள் செய்திருக்கும்போது, இந்த ஜில்லாக்களில் மட்டும் 50-க்கும் குறைவான ஒரு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது. எனவே ஏழைகள் வாழும்படியான இடங்களுக்கு பாரபட்சம் இல்லாமல், நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்ந்து எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சம அந்தஸ்தாக சலுகைகளை நடத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—**“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ രാജ്യത്തു ഹരിജനോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഹരിജനോദ്ധാരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നപോലെ പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരികുന്നു. കേരളപ്രദേശനിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടു കാലം കുറുകുറുപ്പുണ്ട്. 11-55
a.m.
എങ്കിലും വളരെയധികം സ്വകാര്യക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ല. സാമൂഹ്യാവശ്യാപരിഹാരനിയമം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യാവശ്യാകൾ ഇന്നും പര്യാപ്തി നിലവകാജ്ജ്ഞ. പട്ടണങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കാണ് കൂടുതൽ അവശതകളുള്ളത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം നിലവിലുണ്ടെന്നതന്നെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു അറിവില്ല. അതുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യാവശ്യാപരിഹാരനിയമത്തെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രചാരണം നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. തെക്കേ മലബാറിലും വടക്കേ മലബാറിലും ഓരോ പ്രചാരകനെ അടുത്ത കാലത്തു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. എല്ലാ ജില്ലകളിലും അതുപോലെ പ്രചാരകനെ നിയമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണൂർ കണ്ടുകുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഹരിജനങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ്. കണ്ടുകുറിച്ചു. അവിടെ ഒരു പ്രചാരകനെ നിയമിക്കേണ്ടത് അടിയന്തിരമായ ഒരു വശ്യമാണെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുത്തിക്കൊള്ളണം.”

“ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടു കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതും വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ കടൽതീരത്തു താമസിക്കുന്ന ഹരിജനങ്ങൾക്കു മികവാറും സ്ഥിരമായി താമസിക്കാനുള്ള വീടുകൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഹരിജനങ്ങൾ കൂടുതലുള്ളത്. അവർക്കു യാതൊരുവിധമായ പാപ്പിക്കണക്കുമുള്ളതും ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഹരിജനങ്ങൾ ജന്മിമാരുടെ അടിമകളെപ്പോലെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവരാണ്. അവർ പരമ്പരയാ ജന്മിമാരുടെ അടിമകളാണ്. അവർക്കു പ്രവൃത്തിസാധനത്തുമില്ല. പുനഃക്രമീകരണവേണ്ടിയാണ് ജന്മിമാർ അവരെ അധികവും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അവർക്കു സ്ഥിരമായ വാസസ്ഥലങ്ങളില്ല. ഓരോ കാലത്തും പുനഃ ക്രമീകരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു താല്പര്യമുള്ളവരായി ഒരു പുറയുണ്ടാക്കി അവിടെ താമസിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഇന്നസ്ഥലത്തു ക്രമീകരിക്കണമെന്ന ജന്മി നിയമിക്കും. അവർ അവിടെ ഭക്ഷണമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. സ്ഥലവും തൊഴിൽസാധനത്തും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. കാസർഗോട്ട് രാജ്യത്തിൽ പനത്തടി ഗ്രാമത്തിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഒരു കോളനി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റ് 1,700-ൽപരം ഏക്കർ ഭൂമി നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഒരു കോളനി സ്ഥാപിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. സ്ഥലം സമൃദ്ധിയുള്ളതിനാൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനേയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ കോളനി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളൊന്നും പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കോളനിക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ഈ 1,700 ഏക്കർ സ്ഥലം മലകൾക്കിടയിൽ കിടക്കുന്ന വിശാലവും ഫലഭൂയിഷ്ടവുമായ ഒരു പ്രദേശമാണ്. ഈ കോളനിയുടെ പണി വേഗത്തിൽ നടത്തി ഹരിജനങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി വീടുകളും കിണറുകളുംകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു തൊഴിൽ സാധനത്തും കിട്ടും. അവരുടെ അടിമത്തം ഓരും അവരുടെ സാമ്പത്തികനിലയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും. ഇന്നു അവർ കിട്ടുന്ന കൂലി ഉള്ളതാണ്. കൂടുതൽ കൂലി കിട്ടുന്നി

[Sri E. T. Kunhan] [11th March 1955]

“ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു 16 ശതമാനം റിസർവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ 16 ശതമാനം റിസർവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതല്ലാതെ അനുഭവത്തിൽ കാണിയില്ല. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഹരിജനങ്ങൾ അപേക്ഷ ചെയ്താൽ അവർ കിട്ടുകയില്ല. ഹരിജനങ്ങൾ ഹരജി അയച്ചാൽ ഒഴിവില്ലെന്നു പറയും. അതേ സമയം മറ്റൊരാളെ നിയമിക്കുകയു ചെയ്യും. ഒഴിവില്ലെങ്കിൽ പ്രാപ്തിയില്ലെന്നു പറയും. എന്താണ് ഈ പ്രശ്നം എന്നു ചോദിക്കുന്നില്ല. വെറും പൂർണ്ണമായും ക്ലിഷ്ടമായൊരു പ്രശ്നമാകട്ടെ ഏതു പ്രാപ്തിയാണ് വേണ്ടത്? ആ ഉദ്യോഗങ്ങളിലെങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളെ നിയമിച്ചുകൂടെ? ഒഴിവില്ല, പ്രാപ്തിയും എന്തൊന്നും പറ്റാത്ത ഹരജികൾ നിഷേധിക്കുകയല്ലാതെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കർട്കര്യം ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു കാണിയില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഹരിജനങ്ങൾക്കു സ്ഥാനങ്ങൾ റിസർവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കടലാസ്സിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കാതെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“മനോര കാതും അയിത്തോച്ചാടനമാണ്. ഇന്നു സർക്കാർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം കിട്ടിയാൽ പട്ടണി മറുഭാഗം, വീറാപ്പ മറുഭാഗം എന്നെല്ലാം ചോദിക്കുന്നവരുണ്ട്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനംകൊണ്ടു വിശപ്പു മറുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. എങ്കിലും ഹരിജനങ്ങളും മനുഷ്യരാണ്, അവർക്കും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു അവകാശമുണ്ട്. തങ്ങളും മനുഷ്യരെന്നെ ഒരു ബോധം. ഹരിജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നതിന്നു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉളരെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ പൊതുജനങ്ങൾ ആരാധന നടത്തുന്ന എത്രയോ സ്വകാര്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇനിയും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ചോദിച്ചാൽ പറയും അതെല്ലാം സ്വകാര്യക്ഷേത്രങ്ങളാണ്, കടുബവകയാണ് എന്നെല്ലാം. അതു ശരിയല്ല. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെപ്പോം ഹരിജനങ്ങളല്ലാതെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമുണ്ട്. അവർ പ്രവേശിച്ചു ആരാധന നടത്തുന്നുമുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ മാത്രം ആ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കടുബക്ഷേത്രങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു മാറിനിൽക്കും. ഒന്നിലധികം കടുബങ്ങളിലെ ആളുകൾ ആരാധന നടത്തുന്ന എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളേയും പൊതുക്ഷേത്രങ്ങളായി കണക്കാക്കി ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജാരി മുതലായ പ്രവൃത്തികൾക്കു ഇതുവരെ ഹരിജനങ്ങളെ നിയമിച്ചിട്ടില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഏതു പ്രവൃത്തിക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കു അവകാശമുണ്ടെന്നുപരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തു അയിത്തം നീങ്ങാൻ പോകുന്നില്ല.

“ ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യാവശതകൾ നീക്കംചെയ്തുകൊണ്ട് അർദ്ധമായി അവരുടെ സാമ്പത്തികാവശതകൾ നീക്കംചെയ്തുകൊണ്ട്, ഹരിജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില ഉയർത്താൻ അവർക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും നൽകേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.”

“ഇന്ന് ഇ്യാരെയും ധാരാളം തരിശുനിലങ്ങൾ കിട്ടിപ്പോയി. അതെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇന്ന് പലയിടത്തും ഹരിജനങ്ങൾ തരിശു സ്ഥലങ്ങളിൽ അധ്വാനിച്ചു കൃഷിയിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്റെ അനുഭവം അവർക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. അത് മററുള്ളവർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ ഭൂമികൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കുതന്നെ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം അവർക്ക് അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ള സംതൃപ്തിക്കു കാരണമാകും. മലബാറിൽ മുന്തോ ഹരിജനം പാർപ്പിടത്തിന് 15 സെന്റ് സ്ഥലവീതം പതിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് 1949 ൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇന്നുവരെയും ഒരിഞ്ചു സ്ഥലംപോലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ചു 15 സെന്റ് സ്ഥല വീതം ഉടനെ കൊടുക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു മൂന്നു കൊല്ലമായിട്ടു ഇവിടെ മുറവിളിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും അടുത്ത ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതിക്കുശേഷം അതിനുള്ള നടപടികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിയിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. പറ്റിച്ചിട്ടുപോയ ഇടവിട്ട അത് കയ്യാളിയിൽ ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമ്പത്തികമായില്ലാത്ത എല്ലാ ഹരിജനങ്ങൾക്കും 15 സെന്റ് ഭൂമി വീതം കൊടുക്കണം. ഇന്നിനേക്കുട്ടി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതാണ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തരിശു കൊടുക്കുമ്പോൾ എവിടെയെങ്കിലും കൊടുത്താൽ മതി എന്നുവരികയല്ല. ഇന്ന് അവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾതന്നെ അവർക്ക് കൊടുക്കണം. നീണ്ടകാലമായി തലമുറതലമുറയായി താമസിച്ചുവരുന്ന സ്ഥലം, അവരുടെ

11th March 1955] [Sri E. T. Kunhan].

11th March 1955] [Sri L. P. ...]
 കാരണവശാർ ജനിച്ചുവളർന്ന മൺമറഞ്ഞ സ്ഥലം, അഥവാ പുണ്യ കന്മാരെ മറവ് ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലം—ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോകാൻ അവർ വലിയ വേദനയുണ്ടു്. അതു വിട്ടുപോകാൻ അവരെ നല്കുവാനുള്ളത്. ആ സ്ഥലം തന്നെ അവിടെ സ്ഥിരമായി പതിച്ചുകൊടുക്കണം.

[illegible]

சரி V. S. SIVAPRAKASAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் டிமாண்டை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்நாட்டில் பலகாலமாக தீண்டாதவர்களாகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் வெகு காலமாக நசுக்கப்பட்டு வந்த ஹரிஜன மக்கள் இன்றைக்கு ஒருவாறு உயர்ந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் ஜாதி ஹிந்துக்களும் பிற்பட்டவரும் அதற்கு முக்கியமான காரணம் ஜாதி ஹிந்துக்களும் பிற்பட்டவர்களும் தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு சட்டங்கள் செய்து விடலாம். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவது ஜாதி ஹிந்துக்களும் பிற்பட்டவர்களும் தான். இவர்களிடையே ஒத்தழைப்பு இல்லாவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்க முடியாது. ஜாதி ஹிந்துக்கள் பொழுது இந்த நிலைமைக்கு வந்திருந்தால் தான் ஹரிஜனங்கள் முன்னுடைய உறவும் ஒத்தழைப்பும் இருந்தால் தான் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்து வர முடியும். இன்றைக்கு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான். கிராமங்களில் இப்பொழுது தீண்டாமை இல்லை என்று சொல்லி விட முடியாது. ஆனால் சில கிராமங்களில் தீண்டாமை என்பது ஒழிந்து போய்விட்டது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். மதுரையில் தீண்டாமை இல்லை என்று சொல்லலாம். சிதம்பரத்தில் தீண்டாமை இல்லை என்று சொல்லலாம். அங்கெல்லாம் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய நல்ல மன மாற்றத்தால் தீண்டாமை இல்லாமல் போய் விட்டது என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

தான் சொல்லவேண்டும்.

“இந்நாட்டில் ஹரிஜன இயக்கத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம் ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான். காந்திஜி ஒரு ஹரிஜனரா, அல்லது மதரை ஸ்ரீ எ. வைத்தியனாதய்யர் ஒரு ஹரிஜனரா. மதரை யிலுள்ள ஸ்ரீ என். ஆர். சுப்பராமன் தான் ஒரு ஹரிஜனரா. சட்டசபைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் போய் வித்தியாசம் இல்லாமல் பேசினால் பழகினால் போதும் இந்த தீண்டாமை என்பது அடியோடு ஒழிந்து போகும். இப்பொழுது ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சில கிராமங் களில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடையாமல் இருந்தாலும் அநேகமாக எல்லா கிராமங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடந்துதான் இருக்கிறார்கள். நண்பர் கலியாணசுந்தரமும் நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்களும் மன வித்தியாசம் கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவர்களுக் குள் Forward class, Backward class சண்டை வர வேண்

[Sri V. S. Sivaprakasam]

[11th March 1955]

டாம். அவர்கள் எல்லோரும் செய்த உதவிதான் நாங்கள் இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் என்ன திட்டம் தான் கொண்டு வரட்டும் எவ்வளவு பணம் தான் ஒதுக்கட்டும், அதனால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விடமாட்டார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய மனப் பான்மையே தான் மாறவேண்டும். ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய உதவியினால் தான் ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் டி.எஸ்.பி. ஆகவும் கலெக்டராகவும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் பல ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களில் கெட்டிக் காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நல்ல பெயரையும் வாங்கியிருக்கிறார்கள், திறமையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நல்ல முறையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஏன்? பாரபக்சியின்றி, நல்ல முறையில் நீதி செலுத்தும் நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களும் அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். கனம் சபாநாயகர் நடு நிலைமை வகித்து வருகிறார்; அதுவே ஒரு சான்றாகும். (கை தட்டல்) இப்படி எவ்வளவோ பேர்கள் நல்ல ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் இன்னும் முன்னேற்றத்திற்கு வருவதற்கு முடியும். கெட்டிக்காரர்களும் திறமைசாலிகளும் ஹரிஜனங்களில் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சந்தர்ப்பம் தான் வேண்டும். ஹரிஜன டிமாண்டில் பேசுவதில் பயன் இல்லை. ஹரிஜன் டிமாண்டில் ஹரிஜனங்கள் பேசுவதைக் காட்டிலும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அதிகம் பேச வேண்டும். ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய உதவியினால் அநேகம் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் நல்ல முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள்.

“இப்பொழுது ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மென்ட் என்ன செய்கிறது. இவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறது. இது பெரும்பாலும் ரெவினியூ அதிகாரிகளால் கவனிக்கப்படுகிறது. இவை சரியானபடி நடந்ததாகவும் இல்லை. இதற்கு வெல்பேர் என்று பெயர். ஹரிஜன் ஒருவர் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு ஏதாவது இடஞ்சல் நேரிட்டால் அதைப்பற்றி ஹரிஜன் டிபார்ட்மென்ட் வெல்பேர் டைரக்டர் விசாரிக்க முடியாது. உத்தியோகங்களில் ஏதாகிலும் நியாயமான உயர்வு கிடைக்கவில்லை என்றால் அதைப்பற்றியும் அந்த டைரக்டர் விசாரிக்க முடியாது. அதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் அவருக்கு இல்லை. யாராகிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு கெடுதல் செய்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றியும் விசாரிக்க முடியாது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே ஹரிஜன் ஒருவர் பிரதம எஞ்சினியராக வந்திருக்க முடியும். அப்பொழுது சர்க்கார் தலையிடாமலிருந்திருந்தால் அவர்கள் பிரதம எஞ்சினியராக வந்திருக்க முடியும். ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டர் கவனத்திற்கு அது வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை எல்லாம் கவனிக்க அவருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தேன். அதில் ஐ.ஜி.எப். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன்ப்பற்றி பிரமாதமாக எழுதி இருந்தது. அந்த விஷயம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ராஜாஜி காலத்தில் ஒரு ஹரிஜன் ஐ.ஜி.எப். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பதவிக்கு வரவேண்டியதாக இருந்தது. அந்த ஹரிஜனனுக்குத்தான் அந்தப் பதவியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் ராஜாஜி அவர்களுடன் வாதாடினேன். அப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் மாஜி மந்திரி ராஜாராம் அவர்களும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்திர ராஜ்யம் பிரியாமல் ஒன்றாக இருந்தபோது ஒரு ஐ.ஜி.எப். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன்தான் இருந்தது. அப்பொழுது அந்த ஹரிஜனனுக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுக்காமல் பிறகு ராஜ்யம் பிரிந்த பிறகு இரண்டு ஐ.ஜி.எப். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பதவிகளை உண்டு பண்ணி இப்பொழுது அந்த ஹரிஜனனுக்கு ஜாயின்ட் ஐ.ஜி.எப். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அநியாயங்களை யெல்லாம் விசாரிக்க ஹரிஜன் டைரக்டருக்கு அதிகாரம் வேண்டாமா?

[Sri V. S. Sivaprakasam]

11th March 1955] : “இப்பொழுது நிலம் ஜாரி செய்வது என்பத ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் டில் நடக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது அந்தந்த இலாகாவில் வருகிறது.

“இந்த வேலைமட்டுமில்லாமல், இந்த மாதிரி சின்ன சின்ன விஷயங் 12-30 களை மட்டும் கவனிப்பதுடன் நில்லாமல், ஹரிஜன் ஒருவன் முன்னேற்றம் P.11. அடைந்து, உத்தியோகம் செய்து சர்க்காரிடத்திலே அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் வாங்கித் தருவதுமல்லாமல், சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு சரியாகப் போய்ச் சேர்ந்தனவா என்று பாரக்கும் ஹரிஜன் Welfare டைரக்டராக இருக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக இந்த ஹரிஜன் Welfare டிபார்ட்மென்ட்டின் மூலம் ஹாஸ்டல் நடக்கிறது. இதைப்பற்றிச் சொல்ல பரிதாபமாக இருக்கிறது. முதலாவதாக ஹரிஜனங்களுக்கும், Backward class பிள்ளைகளுக்கும், ஒரே ஹாஸ்டல் இருப்பது பொருத்தமான முறை. தனித்தனியே இருக்கும் முறையை ஒழிக்கவேண்டும். அவ்விரு சமூகப் பிள்ளைகளுக்கு ஒரே இடத்தில் பழகும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். இனிமேல் Backward class ஹரிஜன் என்ற வித்தியாசம் காட்ட இடங்கொடுக்கக்கூடாது. ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக சலுகைகள் காட்டப்படுவதாக வீண் பிரசாரம் செய்யப்படுவதால் மற்ற இனத்தாருக்கு பொருமை ஏற்படுகிறது. ஹரிஜனங்கள் நம் நாட்டு மக்களின் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் முக்கியமான சமூகம் என்பதை உணரும்படி செய்ய, சந்தர்ப்பங்களை அவ்வாஸ்ட்லிலே ஏற்படச் செய்ய வேண்டும். சில Private ஹாஸ்டல்களுக்கு, Lump sum ஆக தூக்கி சர்க்கார் கொடுக்கிறது. சர்க்கார் இப்பேர்ப்பட்ட ஹாஸ்டல்களுக்கு 10 லக்ஷம் ரூபாய் கொடுத்திருந்தால், அந்த 10 லக்ஷம் ரூபாய், ஹரிஜனங்களுக்காக செலவழிக்கப்பட்டதா? அவர்களுக்குப் போய் சேர்ந்ததா? என்று யாரும் பார்ப்பதில்லை. ஹரிஜன் Welfare டைரக்டர் கூட பார்ப்பதில்லை அவருக்குக்கூட அதைப்பற்றி தெரியாது. இம்மாதிரி Boarding ஹரிஜன் ஹாஸ்டலுக்கு கொடுக்கப்பட்ட Lump sum யை எடுத்துக் கொண்டு அதை நடத்துபவர்கள் பிரியம்போல் rules போட்டுக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். முப்பது பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை 50 பிள்ளைகளுக்கு செலவழிக்கிறார்கள். இப்படி செய்வதால், 20 பிள்ளைகளை அதிகமாகச் சேர்த்து, அப்பணத்தால் பயன்பெற வேண்டிய 30 பிள்ளைகளின் நலனையே கெடுத்து விடுகிறார்கள். தவிர இம்மாதிரி private ஹாஸ்டல்களுக்காக சர்க்கார் இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கொடுத்தாலும் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு விரோத மனப்பான்மையுள்ள மக்களே அதிலே வந்து சேருகிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இவ்வளவு பண உதவி செய்திருக்கிறதே என்றுகூட அவர்கள் நினைப்பதில்லை. ஒரு Private management கொடுத்ததாகவே ஹாஸ்டலின் மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஹரிஜன் சேவா சங்கம் நடத்தும் ஹாஸ்டலில் கூட, அங்கிருக்கும் மாணவர்கள் காங்கிரஸ் சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிற தென்பதை உணராமல் நடக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் பணம் கொடுத்து நடக்கும் ஹாஸ்டல்கள் எல்லாம் சர்க்கார் மேனேஜ்மென்டில் வைத்து நடத்தினால் நன்மையாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, midday meals எங்கே கொடுக்கிறோம்? ஹரிஜன் ஸ்கூல்களில் கொடுக்கிறோம். இந்த சாப்பாடு சாப்பிட்டு எந்த ஹரிஜன் மாணவனும் அபிவிருத்தி அடைந்துவிடமுடியாது. தன் பிள்ளைகளுக்கு தங்கள் சொந்த முயற்சியில் 5-வது வகுப்பு வரையிலாவது படிக்கவைக்கவேண்டும் என்ற பெற்றோருக்குத் தான் சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும். மத்தியான சாப்பாட்டிற்காக பிள்ளையை பள்ளிக்கு அனுப்பும் குணம் மாறவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்காக தனி ஸ்கூல் ஏற்படுத்தி ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட்டில் நடத்தும் மேனேஜ்மென்ட் மோசமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட, இவ்வித காரியங்களை கல்வி இலாக்காவுக்கு விட்டுவிடவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோம். ஹரிஜன் மாணவர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். அவர்களுக்கு மத்தியான சாப்பாடும் கொடுக்கலாம். ஹரிஜன் ஸ்கூல்களில்தான் படித்து, மத்தியான சாப்பாடுபெற வேண்டுமென்ற பாகுபாட்டை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த பாகுபாட்டை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த படியாக தீண்டாமை விலக்கு. இந்த தீண்டாமை விலக்கு விஷயத்தில்,

[Sri V. S. Sivaprakasam] [11th March 1955]

முக்கியமாக, ஹரிஜன நண்பர்கள் கவனமாக இருக்கவேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தீண்டாமை இருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், 1954-55-ல்கூட இங்கே தீண்டாமை இருக்கிறதே என்று சொன்னார். அந்த ஊரிலும் இந்த ஊரிலும் தீண்டாமை போய்விட்டது, நீங்கள்மட்டும் ஏன் தீண்டாமையைப் போக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், அது போகாது. அதைப்பற்றி இது மாதிரி அதிகமாக பேசாமல், ஆங்காங்கே ஹரிஜனங்களும், மற்றவர்களும், சமத்துவமாக வாழ்கிறார்கள், நீங்களும் அம்மாதிரி இருக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் இதுவரை செய்திருக்கும் உதவியானது நன்றாக உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும், எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும், முன்னேற்றம் அடைய உதவிகரமாக இல்லை. ஸ்காலர்ஷிப் ஆயிரம் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டதென்றால், அப்பணத்தை இரண்டாயிரம் பிள்ளைகளுக்கு செலவு செய்து உதவி செய்கிறார்கள். அப்பணத்தினால் உதவி பெறவேண்டிய ஆயிரம் பிள்ளைகள் சரியாக உதவி பெறுவதில்லை. இரண்டு ஆயிரம் பேர் ஸ்காலர்ஷிப் கேட்டால் ஒரு ஆயிரம் பேருக்குத்தான் பணம் இருக்கிறது. மூன்று ஆயிரம் பேர் ஹாஸ்டலில் இடம் கேட்டால் அதில் பாதிப் பேருக்குத்தான் இடம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்தமுறை மாறி, ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் அத்தனைபேருக்கும் ஹாஸ்டல் உண்டு, ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு என்ற திட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. P. THANGAVELU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் முன்னேற்றம் குறித்து பேசப்படும் பிரச்சினையானது பெரும்பான்மையான சமூகத்தினுடைய பிரச்சினையாகுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பெரும்பான்மையான சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இங்கே வந்து எங்கள் சமூகம் கவனிக்கப்படவில்லை என்று முறையிடுவது வருந்தத் தகுந்த நிலைமை. இப்பெரும்பான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சபையில் கட்டி பாகுபாடு இல்லாமல் பார்த்தால்—பெரும்பான்மையாக இருந்தும் கூட, சர்க்காரிடத்திலே இத்தனை ஆண்டுகளாக எங்களை ஒதுக்கிவிட்டார்கள் எங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவு என்று சொல்லியும் கூட, அத்தொகை உயர்த்தப்படாமல் இருப்பதைக்கண்டு உள்ளபடியே வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறதென்று சொல்லி, அடுத்த ஆண்டிலாவது, அதிகத் தொகையை எங்கள் அபிவிருத்திற்காக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பெரும்பான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்போக்காக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், அவர்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள், அது ஏன் என்பதை சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்த ஏழ்மைத்தன்மை, படிப்பின்மை, பிற்போக்குத்தன்மை ஆதித்திராவிட சமுதாயத்தில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. உயர்ந்த ஜாதிகாரர்கள் இடையேயும் இவ்வித ஏழ்மைத்தன்மை இருக்கிறது. அவர்களும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த பெரும் சமுதாயத்தில் மாதிரம் பிறப்பினால் தாழ்த்தப்பட்டவர் என்று கருதப்பட்டு பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; இந்தக் கொடுமை ஏன் என்று இந்த சர்க்கார் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இது சாதாரணமாக சட்டசபையில் மானிய கோரிக்கைகளுக்காக, சாதாரணமாக பேசப்படும் பேச்சாக இருக்கக் கூடாதென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களை, பிறப்பின் காரணமாக தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் உயர்ந்த ஜாதிகாரர்கள், தங்கள் சமுதாய அமைப்பிலுள்ள செல்வாக்கையும், பொருளாதார வசதியையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லி ஒதுக்கிவைத்திருக்கின்றார்கள். தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லுவது, இந்த தீண்டாமையை அனுஷ்டிப்பது குற்றம் என்று சர்க்கார் சட்டம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் முடியுமானால் பதில் சொல்லும்போது, எவ்வளவு பேர் இந்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ்

[11th March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

குற்றம் புரிந்து இருக்கிறார்கள் என்பதும், அதற்காக இதுவரை தண்டிக்கப் பட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்று சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் சட்டத்தின் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிக்க, சர்க்கார் உள்ளபடியே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடியவர்கள், தீண்டாமை இருக்கக்கூடாது என்றும், இந்த சட்டத்தை பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கருதுவதில்லை. அவர்கள் தீண்டாமை போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள் இல்லை என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு என்று நிய 12-40 மிக்கப்படுகிற அதிகாரிகளெல்லாம் பெரும்பாலானவர்கள் ஹரிஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ பிற்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ இருப்பதில்லை. (District Harijan Welfare Officer) ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர் அநேகமாக மற்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை யாராவது எடுத்துச் சொல்லப்போனால் அவர்கள் உள்ளபடியே நல்ல முறையிலே அவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு கேட்பதில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் எவ்வளவு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஹரிஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்களையே ஓரளவு நியமிப்பதால் இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி வெற்றியளிக்க மென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை ஒரே ஒரு தலைப்பிலே கொடுக்கப் பட்டிருப்பதினால் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது, பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ளாமலே ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் இப்படி இருக்கக்கூடாதென்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஒரு வேளை அதிகப்படியாக எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்று ஹரிஜனங்கள் ஐயுறுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு கோடி சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதில் 11 லட்ச ரூபாய்தான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது என்று தெரியவருகிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகையோடு பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று ஒரு ஒதுக்கப்படுகிற தொகையையும் சேர்த்து வைப்பதன் மூலமாக ஹரிஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். நமக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொண்டு போகப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. பிற்பட்ட இனத்தவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகிய இரண்டு சமூகத்தவர்களும் இன்னொரு சமூகத்தவருக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ என்று மொற்றம் அடைவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இரண்டு சமூகங்களுக்கும் இருக்கவேண்டிய ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி ஏற்கெனவே பேசிய அங்கத்தினர்களின் எண்ணத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இரண்டு இலாக்காக்களும் தனித் தனியே பிரிக்கப்படவேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் நலனுக்கு என்று ஒரு தனி இலாக்கா இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளை ஆராய்ந்து அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ஒரு இலாகா ஹரிஜனங்களுக்காக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்ட் என்று இருப்பது போல் விரைவிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக இரண்டு சமூகங்களுக்கும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாறும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“கல்லூரியில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படும்போது தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் கல்லூரிகளாக இருந்தாலும் கூட பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருந்தும் கூட பல கல்லூரிகளில் ஒதுக்குவது இல்லை. திருச்சிராப்பள்ளியில் தேசியக் கல்லூரி, செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி ஆகிய இரண்டு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, ஜோசப் கல்லூரியில் கத்தோலிக் கிறிஸ்துவர்களுக்குத் தான் முக்கியத்

[Sri S. P. Thangavelu] [11th March 1955]

துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. தேசியக் கல்லூரியைப் பற்றி நான் இங்கு சொல்வது கொஞ்சம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும் என்றாலும்கூட உண்மையை நான் இங்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அங்கு பிராம்மணர்களுக்குத் தான் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய ஹரிஜனங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, பிற்பட்ட இனத்தவர்களையும், ஹரிஜனங்களையும் அங்கு சேர்த்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னாலும் உடனே அவர்கள் சிரிப்பார்கள், கேலி செய்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொது மக்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கல்விக்காகவே அவர்கள் பெரும்பாலும் செலவழிப்பது சரியல்ல என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

“பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆதித் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் 50 சதவிகிதம்வரையில் கல்லூரிகளிலே இடம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். கல்லூரிகளில் படித்து வெளியேறுபவர்கள் மார்க் அதிகமாக வாங்கியிருப்பதினால் திறமையைக் காட்டி விடுகிறார்கள் என்று நம்புவதில் அர்த்தமில்லை. நம் சபையில் அங்கத்தினராக இருக்கும் ஸ்ரீ எஸ். டி. ஆதித்தன் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகளை மட்டும் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்வதினால் அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு என்ன போதிக்கிறார்கள்? பிற்பட்ட சமூகம், ஹரிஜனங்கள் ஆகிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து, அதிகப்படியான மாணவர்களைத் தேறும்படி செய்தால்தான் அந்தக் கல்லூரியில் உள்ளவர்கள் உள்சபடியே நன்றாகவேலை செய்கிறார்கள் என்று கருதப்படுமேயல்லாது, ஏற்கெனவே நன்றாகப் படிக்கக்கூடிய, அதிக மார்க்குகள் வாங்குகிறவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதிலே போதனா முறையில் என்ன திறமை காட்டப்படுகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட சமூகங்கள் ஆகிய இரண்டு சமூகங்களுக்கும் பெரும் பகுதியான ஸ்தானங்கள் (Arts Colleges) ‘ஆர்ட்’ கல்லூரிகளில் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டும். தொழில் கல்லூரிகளில் பாதி ஸ்தானங்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஹரிஜன சமூகத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்க வேண்டும்.

“உத்தியோகங்கள் வழங்கும் விஷயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென ஒதுக்கப்படும் ஸ்தானங்களுக்கு வேண்டிய அளவு மனுக்கள் வருவது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களிலோ, ஹரிஜனங்களிலோ இரண்டொருவர் வரவில்லையென்றால் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உள்சபடியே இது சந்தேகப்படவேண்டிய விஷயம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். பிற்பட்ட இனத்தவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மனுப் போடுவதில் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்குமென்று நான் கருதவில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்கள் தான் குறைவாக இருக்கும்.

“பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில் பிற்பட்ட இனத்தவரோ, ஆதித்திராவிடரோ யாரும் அங்கத்தினர்களாக இல்லை. அப்படியில்லாமல் இருப்பதின் மூலமாக இவர்களுடைய குறைகள் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு நல்ல முறையில் விளங்குவது இல்லை. சமூகத்திலே பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், ஆதித்திராவிடர்களும் பெரும்பான்மையாக இருந்தும், சமுதாய அமைப்பில் இவர்களை அடிப்படையாக வைத்து சமூகம் நடந்து கொண்டிருந்தும் கூட குறைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய முறையிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அமைப்பு இல்லை. பிற்பட்ட இனத்தவரில் ஒருவரும், ஆதித்திராவிடரில் ஒருவரும் இந்தக் கமிஷனிலே இருக்கவேண்டும். பிற்பட்ட சமூகத்தவருக்கோ, ஆதித்திராவிட சமூகத்திற்கோ ஏதாவது செய்வதென்றால் தங்களுடைய லீட்டுச் சொத்து போய் விடுவதுபோல் முற்பட்டவர்கள் பொருமைப் படுகிறார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். இவ்வளவு காலமாக பிற்போக்குத் தன்மையிலேயே சமுதாய அமைப்பு காரணமாக அமுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் சில சலுகை பெறுவது குறைபடக் கூடியதல்லவென்று அவர்கள் கருதவேண்டும்.”

[Sri S. P. Thangavelu] [11th March 1955]

களுடைய லீட்டுச் சொத்து போய் விடுவதுபோல் முற்பட்டவர்கள் பொருமைப் படுகிறார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கிறார்கள். இவ்வளவு காலமாக பிற்போக்குத் தன்மையிலேயே சமுதாய அமைப்பு காரணமாக அமுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் சில சலுகை பெறுவது குறைபடக் கூடியதல்லவென்று அவர்கள் கருதவேண்டும்.”

* SRI A. MUTHUSWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-4¹ p.m.
மந்திரி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட ஹரிஜன மானயத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். ‘ஹரிஜன்’ என்ற நாமம் அண்ணல் காந்தியடிகளால் கொடுக்கப்பட்ட புனிதமான நாமமாகும். பறையன், பஞ்சமன், பூலயன், திய்யன் என்ற இழிவு பெயர் கொடுக்காமல் இந்த ஹரிஜன் என்ற பெயரை கொடுத்தார். ஹரிஜன் என்ற பதத்திற்கு விஷ்ணுவின் பிள்ளைகள், அதாவது கடவுளுக்குந்த பிள்ளைகள் என்று அர்த்தமாகும். இப்படிப்பட்ட நாமத்தையுடைய மக்களுக்கு நமது அரசாங்கத்தார் மகாத்மா காந்தியின் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்து, அவர் கொடுத்த புனித நாமத்திற்கு ஏற்றபடி அந்த மக்களை உயர்த்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

“ஆண்டவனுடைய சிருஷ்டியில் ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது. கடவுளால் சிருஷ்டி செய்த சந்திரன், சூரியன், அக்னி, வாயு ஆகிய சக்திகளைக்கொண்டு பார்த்தால், சூரிய சந்திரன் ஆகியவைகள் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனியாகவும், உயர்ந்த ஜாதி வகுப்பினர்களுக்குத் தனியாகவும் பிரகாசிப்பதில்லை. ஆண்டவன் படைப்பில் வேற்றுமையிலலை. ஆனால், மனிதன் தொழில் முறையால் பாகுபாடு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஹரிஜன பிற்பட்ட சமூகமானது கபடு சூது இல்லாமல் தேகத்தை விவசாயத் துறையில் வருத்தி உழைக்கக்கூடிய ஒரு சமூகமாக இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட உழைக்கும் சமூகத்திற்கு வேண்டிய சலுகைகள் அநேகம் உண்டு.

“இவ்வருஷ பட்ஜெட்டில் 1,09,36,600 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை உண்மையிலே போதாது. இந்த பணம் பூராவும் ஹரிஜன மக்களுக்கு நேராக போய் உதவுவது இல்லை. தாழ்த்தப்பட்ட இந்தச் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 5 முதல் 6 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருந்தால் இந்தச் சமூகம் ஓரளவு முன்னேறி வரும் என்று நம்புகிறேன். தரித்திரத்தினாலும், வறுமையினாலும் பீடிக்கப்பட்ட இந்தப் பெரும் சமூகத்திற்கு அசாங்கம் எந்தெந்த துறைகளில் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை டெல்லாம் செய்து முடித்தால் தான் இந்த சமூகம் முன்னேற முடியும் என்பதை நான் மறுமுறையும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக எனது தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் திருக்கோயிலூர் தாலுகாவிலுள்ள மக்களில் ஹரிஜனங்களுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் அடிக்கடி சண்டை சச்சரவு ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் வறுமை. மிராசுதார்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் ஹரிஜனங்களை எந்தெந்தத் துறையில் செலகரியம் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யாததன் காரணமாக இன்றைக்கு அந்த இடத்தில் பிளவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, திருவெண்ணையநல்லூர் பிரிக்கா பெரும்பான்மையாக மிராசுதார்கள் வாழும்படியான இடம். அங்கிருக்கும் விவசாய ஹரிஜன மக்களுக்கு உழுது பயிரிட நிலங்கள் கிடையாது. உழைப்புக்கேற்ற மதியம் கிடையாது. ஹரிஜனங்களை கேவலமாக நடத்தி இம்சிக்கிறார்கள். சரீபத்தில்கூட ஒரு சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு வருகின்றதையும் பள்ளிக்கூட வசதியும், மயான வசதி ஆகியவைகள்தான். அதோடு பள்ளிக்கூட வசதியும், மயான வசதி ஆகியவைகள்தான். அதோடு கூட சிறு சிறு தொழில் வசதிகளும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். சில கிராமங்களில் மயானத்திற்கு பிரேதங்களை சிறு பாதை

[Sri A. Muthuswami] [11th March 1955]

கள் மூலம் எடுத்துக்கொண்டுபோனால் அங்கு தடை ஏற்படுகிறது. இதனால் ஜாதி இந்துக்களுக்கும், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இனப் பாகுபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் இவர்களிடையே அடிக்கடி சண்டைச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. இது தவிர இந்த ஜில்லாவில் எங்களுடைய தொகுதியில்தான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் செறை ஜில்லா போர்டு எலக்ஷனில் ஜெயித்து வந்திருக்கிறார். காரணம் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்ற வகுப்பினருக்கும் ஒற்றுமை கிடையாது. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கும், வன்னியர்களுக்கும் ஒரு பெரிய பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஜாதியினர்களும் ஒற்றுமையாய் வாழக் கூடியதாயில்லை. தற்சமயம் கம்யூனிசம் சேரிகளில் பரவி இருப்பதினால் சேரியார்களுக்கும் ஊராருக்கும் பிளவு உண்டாகி கலகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் ஜலவசதி, குடியிருப்பு மனை கட்டு, பாட்டை, பள்ளிக்கூட வசதி செய்துகொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். யொழிய நடைமுறையில் அநேக கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. எனது தொகுதியில், திருக்கோவிலூர் தாலுகாவில் அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் செய்யவில்லையானால் அங்கு இருக்கும் மக்கள் அனைவரும் கட்டாயம் கம்யூனிசத்தை பின்பற்றுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பது எனது கருத்து. அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் ஒரு அளவு வெற்றி அடையலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அண்ணல் காந்தி அடிகளால் கொண்டுவரப்பட்ட ஆலயப்பிரவேசத் திட்டம் நல்லமுறையில் நடக்கவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு கோவில்களிலும் ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டியாகப்போடவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு கூட்டங்களிலும் நானும் என்னைச் சார்ந்த ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ. க்களும் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அரசாங்கம் எதையும் செய்துவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்பதை காண்பிப்பதற்காக எங்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த நபர் ஒருவரை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியகமிட்டித் தலைவராக ஸ்ரீ பி. கக்களை போட்டதற்காக நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அது போலவே உத்தியோக பதவிகளிலும் பிரமோஷன் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“இது வேறு விஷயம். கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கு பேசக்கூடாது.”

SRI A. MUTHUSWAMI:—“எங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளெல்லாம் உடனடியாக அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சென்னை கார்ட்ரேஷனில் எப்படி வகுப்புவாரியாக தலைவர் பதவிகளை அளிக்கிறார்களோ அதுபோல் மேயர் பதவியை எங்களுக்குத் தரவேண்டும். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதுபோல் மேயர் பதவியையும், ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி, புஞ்சாயத்து போர்டு தலைமைஸ்தானங்களை தரும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இங்கு வரும்காலத்தில் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கும், வன்னியர்களுக்கும் ஜாதி வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த பாகுபாடுகளை தகர்த்தெறிவதற்கு ஆவனசெய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்காக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி எம். மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்களும், கனம் எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களும், கனம் பி. பரமேஸ்வரன் அவர்களும் ஆக மூவருமாக ஒன்று சேர்ந்து தமிழ்நாட்டில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லாமல் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகா ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது எனவே வேலை செய்கிறது என்று தான் தெரியவில்லை. இவர்கள் சரியான முறையில் இடங்களை சுற்றிப்பார்த்து விரைவில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய அதாவது கீழையூர், தாசர்புறம், சு. கோடுங்

[Sri A. Muthuswami] 11th March 1955]

கால், நெற்குணம், பையூர், முடியனூர், வெளந்தை, சித்தலிங்கமடம், நெடுங்கம்பட்டு போன்ற கிராமங்கள் அநேக தடவை மகஜர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டு, கடைசியாக பணம் கட்டி விண்ணப்பித்தும் கொண்டார்கள். குறிப்பாக திருக்கோயிலூர் தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்கள் வீட்டு மனைக்கு அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இது வரையில் இது சம்பந்தமாக விசாரணைசெய்து நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

“நமது அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு 10 வருஷ சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் முன்னேறினார்கள் என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதில் இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷம் தான் பாக்கியிருக்குமென்று நம்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய பொருளாதாரம், கல்வி, புறம் போக்கு, தரிசு நிலங்கள், கோவில்மானியம், வாரம், குத்தகை, கூலி நிர்ணயம், உத்தியோக உயர்வுபோன்ற வசதிகளை செய்து தருவதற்கு எவ்விதமாக தடைசெய்யாமல் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், இன்னும் எந்தெந்தத் துறையில் அவர்கள் சீர்கெட்டிருக்கிறார்களோ அந்தந்தத் துறைகளிலும் நமது முதல் அமைச்சர் ஸ்ரீமான் கே. காமராஜர் ஆட்சியில் ஹரிஜனங்கள் சபிக்கமாக்க வாழ அரசாங்கம் முன்னுக்கு வரும் படிக்கேட்டுக்கொண்டு எனது சிறிய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI M. PALANIYANDI:—“சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மக்களுடைய மான்யத்தைப்பற்றி பல மெம்பர்கள் எனக்கு முன் பேசியுள்ளார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமைபற்றி நான் பேசுகாலத்தில் இந்த சட்டசபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே எல்லா மெம்பர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய வாழ்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்தச் சொல்லவிரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி பக்கத்திலிருந்தும் சரி, எதிர்க்கட்சி பக்கத்திலிருந்தும் சரி, இந்த விஷயத்தில் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதோ ஆண்டுதோறும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று இன்று அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டால் போதாது. நாங்கள் பல ஆண்டுகளாக சொல்லிவந்து கொண்டிருக்கும் விஷயம், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டும், நல்லபொருளாதார வசதி ஏற்பட்டால்தான் அவர்கள் சமூக நிலைமை தற்போது இருக்கும் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து மாறும் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையிலும் அரசாங்கம் செவியாய்க்கவில்லை. எவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கம் பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்கு என்று ஒதுக்கினாலும் கூட, எவ்வளவு ரூபாய் அவர்கள் படிப்புக்கு என்று ஒதுக்கினாலும் நான் மனசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் பதில கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று கிராமங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினருடைய வாழ்க்கைத்தரம், சமூகத்தின் சூழ்நிலை மாறியிருக்கிறது என்று மந்திரிமார் யாராவது சொல்லமுடியுமா. இன்னும் அவர்களை பிற்போக்காக வைத்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. கிராமத்தில் அவர்களுக்கு அடியும், உதையும், குத்தும் தான் விழும; ஆகையால் தான் நாங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியது பொருளாதார வசதிடென்று சொல்லுகிறோம். நிலம் படைத்தவர்கள், பொருளாதார வசதியுள்ளவர்கள் கிராமத்தில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்க வசதி ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்செலவழிக்கவேண்டாம். பிற்பட்ட சமூகம் அப்

[Sri M. Palaniyandi] [11th March 1955]

போது நிச்சயமாக முன்னேற முடியும் என்று பல ஆண்டுகளாக சொல்லி யாகிவிட்டது. அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் கண் திறக்கவில்லை என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்டோர் லிஸ்டு எப்போதோ, யாராலோ தயார் செய்யப்பட்டது. அந்த லிஸ்டு நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. உதாரணமாக இந்த லிஸ்டில் கணக்கன் என்ற ஒரு வகுப்பு இருக்கிறது. மலையாளத்தில் இந்த வகுப்பு மக்கள் தொடர்படாத மக்களாக இருக்கிறார்கள். கணக்கன் என்றால் தமிழ் நாட்டிலே நல்ல முற்போக்கு வகுப்பில் வந்தவர்கள். கணக்குப் பிள்ளைகளாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்படிப்பட்ட முற்போக்கு வகுப்பில் வந்தவர்கள் கணக்கன் என்ற பட்டியலில் காட்டி எல்லா சலுகையையும் பெற்று விடமுடியும். மலையாளத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் குறவன் தீண்டப்படாதவன் இங்கு உயர் ஜாதியாக கருதப்படுகிறது. வால் மீசி, வெட்டுவான், வண்ணன் இந்த வகுப்பு எல்லாம் முற்போக்கு உள்ள ஜாதியாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் உண்மையாக சலுகைகள் நேரடியாக மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட, தீண்டாத மக்களுக்கு சேருவதில்லை. இன்று என்ஜினியரிங் காலேஜில் 45 பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி உண்டு என்றால், 5 மாணவர்கள்தான், தீண்டப்படாத மக்களாக இருக்கிறார்கள். இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு யார் யார் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு நேரிடையாக பணம் சேருகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஏதோ பணம் ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நேற்று முன்தினம் திருநெல்வேலியிலிருந்து வரும் ஒரு மெம்பர் கூறினார். யாரோ ஒரு பணம் படைத்தான் பிற்பட்ட வகுப்பினரை கழுத்தில் எருக்க மலையை போட்டு அடித்தானாம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்லவிரும்புகிறேன். அப்படி அடிப்பதற்கு சாட்சியிருந்து போலீஸ்காரர்கள் ஏதாவது கேஸ் போட முன்வந்தாலும்கூட அந்த வழக்கில் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் வாதாட வசதி கிடையாது. பணம் படைத்தவன் செலவு செய்து கேஸை தள்ளாடி செய்துவிட்டு பிறகு இவனை தெருவில் திண்டாட்டிட்டு வாட்டுவார்கள். வழக்கு நடத்த இவனுக்கு வசதி செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தில் உள்ள பப்ளிக் பிராவிஷியூடர்கள் கூட முற்போக்கு கருத்து உடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஒருவர் சார்பாகவோ தட்டிக்கழித்துவிடுவார்கள்.

“அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி செய்யும்போது இந்த வகுப்பினர்களுக்கு நடுவில் இருக்கும் வண்ணன், அம்பட்டன் இவர்களை ஒன்றிலும் எடுபடாதவர்களாக இவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுத்ததுபோக ஏதாவது அதிகம் தொகையிருந்தால் நிச்சயமாக சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும். இவர்களும் கிராமத்தில் ஒதுக்கி தள்ளப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வகுப்புகளில் பலவற்றை சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அடுத்த படியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் பலர் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் நிலைமையை பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, நிதி மந்திரி அவர்கள் கிறிஸ்துவன் என்றால் கிறிஸ்துவன் Christian is Christian என்று சுலபமாக சொல்லிவிட்டார். ஏதோ எந்தக் காலத்திலோ சூழ்நிலை காரணமாக, பொருளாதார தொந்திரவின் காரணமாக அனேக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து விட்டார்கள் என்று கூறு முடியுமா? தாழ்த்தப்பட்டவர்களை விட இன்னும் மோசமாக இருக்கிறார்கள். கத்தோலிக் சர்ச்சில், பிராடெஸ்டெண்டுகளை விடமாட்டார்கள். பிராடெஸ்டென்ட் சர்ச்சில் கத்தோலிக்ஸ்களை விடமாட்டார்கள். அந்தந்த வகுப்பு கிறிஸ்தவர்கள், அந்தந்த வகுப்பிலேதான் கல்யாணம் செய்துகொள்கிறார்கள். திருச்சியில் ‘மேரி தோப்பு’ என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த மேரி தோப்பிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள், அவர்களுக்குள்ளேயே கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆகையால் ஏதோ கிறிஸ்துவ மதம்

[11th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

மாற்றிக்கொண்டதை பெரிய கொள்கையாக மனதில் வைக்காமல் எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் இந்த நாட்டு மக்கள் என்று பழகவேண்டும். இப்படி மதம்மாறின தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு படிப்பு விஷயத்தில் ஏன் பாடுபாடு காட்டவேண்டும். சர்க்கார் மதசார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லுகொள்கிறார்கள். அரசாங்கத்தார் நிச்சயமாக நீங்கள் இந்து மதத்திற்கு வந்தால் தான் சலுகைகள் உண்டு, கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் ஒன்றும் கிடையாது என்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மாறிய காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு கல்வி சலுகை அளிப்பது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கவேண்டும். அதேபோல் பிற்பிட்ட மக்களில்கூட, அதாவது வன்னியர்கள், சேர்வர்கள், உடையார்களில், பலர் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலைமையையும் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அவர்களும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கல்வி சலுகையாவது கொடுங்கள், உத்தியோக சலுகைகள் பற்றி கவலையில்கூட.

“அடுத்தபடியாக, இந்த சலுகைகளை எல்லாம் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. உண்மையான அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும். ஏழைமக்கள் எந்த சமூகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து சலுகைகளை வழங்க வேண்டும். மூன்றாவது பாரம் வரை ஏழைகளுக்கு மந்திரி சபை கல்வி வசதி கொடுப்பதாக முடிவு செய்ததாக நிதி மந்திரி சொன்னார். நீங்கள் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பாருங்கள்; பிற்பட்ட மக்களில்கூட பணக்காரர்களாக பலர் இருக்கிறார்கள். தாங்களும் பிற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இவர்களும் சலுகை பெற்றுவருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்த சலுகையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளமுடியும். அப்படியானால் ஏழை மக்களுக்கு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் சமூகம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து அவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவேண்டும். நிமிர்ந்த நன்மையையும், நேர் கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறியும், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருக்க வேண்டுமானால் அவர்களின் வாழ்க்கை உயர வேண்டும்.”

2 40
p.m.

SRI L. ANANDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டுப் பழங்குடி மக்களாகிய ஆதித்யராவிடர்களின் தாழ்ந்த நிலையை அரசாங்கம் உணர்ந்து முன்னேற வழிகளைச் செய்தும், இதுவரையிலும் எட்டில் ஒரு பங்கு கூட முன்னேற்றம் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறக்கமுடியாது. 1,10,000 ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் ஒரு தொகுதியில் ஒரே ஒரு ஹாஸ்டலும் 13 ஹரிஜன பள்ளிகளும் இருக்கிறது என்றால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இரண்டு வருஷ காலமாக, நான் சிலை சேலத்தில் ஒரு ஹாஸ்டல் திறக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்திருந்தும், அரசாங்கம் நாளது தேதிவரையில் செலி கொடுக்கவில்லை. அந்தத் தாலுக்காவில் மூன்று ஹாஸ்டல்களாவது இருந்தால்தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஹரிஜன மாணவர்கள் முன்னேற முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. சுமார் 10 அல்லது 15 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகள் வேண்டுமென்ற கேட்டிருந்தேன். ஹரிஜன வெஃபேர் டைரக்டரும் நேரில் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, மேற்சொன்ன தொகுதியில் உள்ள ஹரிஜன மாணவர்கள் முன்னேறவேண்டுமானால், 10 அல்லது 15 ஹரிஜன முன்னேற்றப் பள்ளிகளும், சின்னசேலத்தில் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“கள்ளக்குறிச்சியிலிருக்கும் ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் 15 மாணவர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும்

[Sri A. K. Subbiah]

[11th March 1955]

தீன்புறுத்துவதைப் பார்த்தால், நாம் மட்டும் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக வந்து என்ன சாதித்துவிடப் போகிறோம் என்ற சந்தேகம்தான் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சபையிலே எங்கள் சமூகத்தினருக்கு மந்திரி பதவி கொடுப்பதாலும், சபாநாயகர் பதவி கொடுப்பதாலும், அல்லது காங்கிரசு கமிட்டித் தலைவராகவும், இன்னும் வேறு பல பதவிகள் கொடுப்பதாலும் எந்தவித நன்மையும் செய்துவிட முடியாது.

“இன்று அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள்; உதைக்கப்படுகிறார்கள்; வீடுகளைப் பறித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; கொள்ளையடிக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்களுடைய சாமான் செட்டுக்களை எல்லாம் பறிமுதல் செய்துவிடுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களை நிலச்சுவான்தார்களுடைய கையாட்கள் மிரட்டி, மனைக்கட்டு இல்லாதவாறு எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக பல அக்கிரமங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். இவைகளை உடனடியாகத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். ஆகவே, என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், உடனடியாகத் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் ஹரிஜன விவசாயிகளை மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு, சாமான் செட்டுகளை பறிமுதல் செய்வதைத் தடுக்க, உடனே அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரை பறிமுதல் செய்யப்பட்ட சாமான்களையும் அவர்களுடைய மனைக்கட்டுகளைத் திருப்பித் தரவும், சொத்து சுகங்களைத் திருப்பித் தரவும் சட்டத்தில் வசதி செய்து தரவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லா பெருநிலப் பிரபுவான வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் தன் எஸ்டேட்டிலுள்ள நிலங்களை அவருடைய கையாட்களை வைத்துக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களை மிரட்டி எழுதி வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார். அம்மாதிரியான நிலங்களையும் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“அடுத்து, குடிநீர் வசதியை எடுத்துக் கொள்வோமானால் கிராமப் பகுதிகளிலே நல்ல குடிநீர் வசதியே கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதில்லை. அப்படி வெட்டிக் கொடுக்கப்படும் இடங்களிலும் தண்ணீர் நல்லதாகக் கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு வேறு நல்ல கிணறுகளை வெட்டித் தருவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவிடுவதில்லை. அவைகளையெல்லாம் செய்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சில நண்பர்கள் பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் மையே ஒற்றுமை இல்லையென்று கூறினார்கள். நாங்கள் எப்போதும் ஒற்றுமையாக இருக்கவே விரும்புகிறோம். ஆனால் சில ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் ஹரிஜனங்கள்மீது டன்-யெடுத்து வருகிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றாக இரண்டறக் கலந்து வாழவேண்டுமென்றுதான் நினைக்கிறோம். ஆனால் சர்க்காரில் அதற்கான வசதிகளை செய்துகொடுப்பதில்லை.

“குடிப்பதற்கு தண்ணீர் வசதி கூட ஒழுங்காக செய்துகொடுக்காமல் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுக்கும் குளம், குட்டைகளைக்கூட சுத்தம் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் செய்துகொடுக்கும்படியாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

2-55
p.m.

SRI K. R. VISWANATHAN :—“கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்தின் வேண்டுகோளின்கீழ் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த மான்ய வேண்டுமோ இல்லையோ இந்த ஆண்டிலே ஓரளவு கொஞ்சம் அதிகத் தொகையை செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து, அரசியலாரை முதன்முதலாகப் பாராட்டிக் கொள்ளுகின்றேன். இன்று அரசியலார் பல நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வந்தாலும், இன்னும் செய்யவேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“முதலாவதாக, கல்வித் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 11 லட்ச ரூபாய் மிகக் குறைவானது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், இச்சபையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள், பிற்பட்ட

[Sri K. R. Viswanathan]

[11th March 1955]

வகுப்பினர்களிடம் இருந்து 7 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் வந்ததாகவும், அதிலே 2 ஆயிரம் விண்ணப்பங்களுக்கே உதவித்தொகை அளிக்க முடிந்ததாகவும், பாக்கி 5 ஆயிரம் விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆகவே இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள உதவி இரண்டு பங்கானால், இன்னும் ஐந்து பங்கு அதிகப்படுத்தினால், ஓரளவு வருகின்ற விண்ணப்பங்களையாவது திருப்தி செய்ததாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, பள்ளிகளிலே படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாணவர்கள் ஷாஸ்டல் வசதிக்காகவும், சாப்பாட்டு வசதிக்காகவும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ரெசிடென்ஷியல் வசதி (Residential Scholarship) வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். என்ன காரணத்தாலே, அவர்களுக்கு ரெசிடென்ஷியல் அல்லாத உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஏழை மாணவர்கள் தங்கள் பரீட்சையிலே திறமை பெற்றிருந்தும், உணவுடன் கூடிய படிப்புதவி கிடைக்குமென்று சாப்பாட்டு வசதி செய்துகொண்டிருந்தும், ரெசிடென்ட் இல்லாமையால் மிகவும் இன்னலுறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைத்து, அவர்கள் எந்த படிப்புதவிக்கு விண்ணப்பிக்கின்றார்களோ அதற்கு உதவியளிக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இப்போது சர்க்கார் எட்டாம் வகுப்புவரை ஜாதிமத பாகுபாடு இன்றி எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம்பளமில்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இதனால் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கோ, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கோ எந்தவிதமான அதிகச் சலுகையும் செய்துவிட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் 10-வது வகுப்பு வரையிலாவது இலவசமாகப் படிக்க உதவியளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உத்தியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 100-க்கு 25 சத விதம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது அவர்களுடைய ஜனத்தொகையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிகவும் தாரதமீயமாக இருக்கிறதென்று பல தடவை இந்த சட்ட சபையிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் நிதி மந்திரி சட்ட சபையிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். 32 சத விதம் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் 32 சத விதம் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கணக்குப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 32 சத விதம் உத்தியோகம் ஒதுக்கும் சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, இந்த உத்தியோகத்திலிருக்கின்றவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுச் சலுகை கொடுக்கப்படுகின்றதா என்று பார்த்தால் அதிலும் அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, செக்ரட்டரியட்டில் எடுத்துக்கொண்டால், ‘அசிஸ்டென்ட் செக்ரட்டரி’ என்கிற பதவிக்கு அங்கிருக்கும் எழுத்தாளர் (குமாஸ்தா), மேற்பார்வையாளர் (சூபரின்டென்ட்) அவர்களுக்குத்தான் அசிஸ்டென்ட் செக்ரட்டரி பதவி கொடுக்கப்படுகின்றது. அப்படிக் கொடுப்பதில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 25 சத விதம் சலுகை கூட அவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. அதேபோல் இந்தச் சிக்கல்கள் இன்னும் பல இலாகாக்களில் இருந்து வருகிறது. அங்கெல்லாம் முற்பட்ட வகுப்பினர்கள்தான் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் அதிகமாக காணப்படுகிறார்கள். அதையும் கவனித்து, அங்கெல்லாம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவருக்கும் நியாயம் அளித்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முற்பட்ட வகுப்பினர் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு உத்தியோக உயர்வு 3 p.m. கொடுக்கும்போது மனக் கசப்பும் தாராள மனம் இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். கீழ் நிலையில் முற்பட்ட வகுப்பினர் இருந்து அவருக்கு மேல் பிற்பட்ட வகுப்பினர் இருந்தால் அந்த முற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மேல் பதவி கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் அவருக்கு மேல்

[Sri K. R. Viswanathan] [11th March 1955]

இருக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருடைய பர்சனல் பைலில் கெட்ட முறையில் எடுத்த உத்தியோக உயர்வு கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இது நம்முடைய நாட்டின் துரதிருஷ்ட வசம்தான் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்குதான் இந்த ஜாதி பாகுபாடுகள் பிரதிபலிக்கிறது. ஜாதி பாகுபாடுகள் இருந்தாலும் இந்த மாதிரி பிற்பட்டவர்கள் மேலே வாழடியாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். இதற்காகத்தான் நாங்கள் உத்தியோக உயர்வு முறையில் ஸ்தானங்களை ஒதுக்கவைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். எங்களுடைய முக்கியமான வேண்டுகோள்களில் இது ஒன்று.

“இப்பொழுது சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. அதில் முற்பட்ட வகுப்பினர்கள்தான் உத்தியோகம் வகிக்கிறார்கள். நாம் சமத்துவம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் வேறுவிதமாக காரியங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. ஒரு வகுப்பினர் மற்ற வகுப்பினர் என்ற பேதாபேதம் இருந்து வருகிறது. சமத்துவம் பேச்சளவில்லாதான் இருக்கிறது. ஆனால் காரியம் செய்யும்போது வேறு விதமாகத்தான் நடக்கிறது. அதனால்தான் சர்வீஸ் கமிஷனில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அங்கு மூன்று பேர்கள் இருந்தால், ஒருவர் முற்பட்டவராகவும், ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராகவும், மற்றவர் பிற்பட்டவராகவும் இருந்தால்தான் நலம் பயக்கும். அந்த முறையில் சர்வீஸ் கமிஷனை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

“பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை யாரும் விரும்பாதவர்கள் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்கங்கே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலைமையும் ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையும் முன்னேற்றப்படவேண்டும். பேச்சானது அதிகமாக இருக்கிறதேயொழிய காரியத்தில் ஒன்றும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சட்ட சபையில்கூட ஹரிஜனங்களுக்கு என்று அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டப்படுகிறது. மற்ற டிமாண்டுகளுக்கு மூன்று மணி அல்லது நாலு மணி என்று ஒதுக்கி இருந்தாலும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இந்த டிமாண்டுக்கு ஆறு மணி நேரம் ஒதுக்கி அதிகமாக பேசவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பேச்சளவில் நடந்தாலும் காரியத்தில் ஒன்றும் நடப்பதாகவே தெரியவில்லை. கூச்சல் போடுவதற்கான பயன் ஏற்படவில்லை. 1932-33-ம் வருஷம் மகாத்மா காந்தி உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது ஒரே மணி நேரத்தில் ஜனங்களுடைய மனம் எவ்வளவோ மாறிவிட்டது என்று நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படி இல்லை. எல்லாம் பேச்சளவில்லாதான் இருக்கிறது. மனமாற்றம் ஏற்படவில்லை. முன்னேற்றம் அடைந்ததாகவே தெரியவில்லை.

‘சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியாவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.’

என்று திருவள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

பேசிக்கொண்டுதான் நாம் இருக்கிறோமே தவிர நடைமுறையில் அதிகமாக செய்வது கிடையாது. அந்த அளவில் நாம் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

“அதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக பள்ளிக்கூட படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியதவசியமில்லை. அதனால் மனதை மாற்றிவிட முடியாது. அதற்கு ஒரு வழி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஜாதி மத பேதங்கள் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் செய்துவரும் தொழில்தான். அவரவர்கள் தனித்தனி தொழில் செய்து வருவதால் தான் இம்மாதிரியான ஜாதி மத பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன.

‘பிறப்போக்கு மெல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.’

என்று வள்ளுவர் சொல்லி இருக்கிறார். அவரவர்களுடைய தொழில் காரணமாகத்தான் உயர்வு தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு

[Sri K. R. Viswanathan] 11th March 1955]

தோட்டி வேலை செய்யவேண்டும் என்றால் அந்த தோட்டி வேலைக்கு ஹரிஜன சேரியிலிருந்துதான் ஆட்கள் வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. மற்ற வகுப்பினர்கள் அந்த தொழிலுக்கு வருவதாக இல்லை. வேறு ஜாதி தோட்டி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு ஏன் மேல் ஜாதியிலிருந்து ஒருவரும் வரவில்லை. அந்தத் தொழில் கீழ்த்தொழில் அதனால் கீழ் ஜாதிக்காரர்தான் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்நாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். இன்றைக்கு பார்த்தால் மருத்துவ தொழில் இருக்கிறது. அதற்கு ஏன் மேல் வகுப்பினர்கள் வருகிறார்கள். அதில் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது. அதனால்தான் அந்தத் தொழிலுக்கு எந்த வகுப்பினரும் வருகிறார்கள். தோட்டித் தொழிலுக்கு இன்றைக்கு ரூ. 30 தான் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ரூ. 150 சம்பளம் கொடுப்பது என்றிருந்தால் உண்மையிலேயே அந்தத் தொழிலுக்கு பார்ப்பனர்கள்கூட வருவார்கள். எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு வருவார்கள். அப்படி வருவதற்கும் தயாராக இருப்பார்கள். அதனால் உயர்ந்த ஊதியம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வந்தால் உண்மையிலேயே மற்ற ஜாதிகள் இந்தத் தொழிலுக்கு வருவார்கள். ஜாதி வித்தியாசம் ஏற்படாது.”

*Sri O. A. NANJAPPA:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இவ்வருஷம் செலவுக்காக ரூ. 1,09,36,600 ஒதுக்கி இருப்பதைக்கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இம்மாதிரி வருஷா வருஷம் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்து வருகிற சர்க்காரை நான் ஆதரிப்பதோடு சில யோசனைகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதிய யோசனைகள் ஒன்றுமே இல்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் இந்நாட்டில் ஆட்சியை யோசனைகள் ஒன்றுமே இல்லை. ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கென பத்து வருஷத் திட்டத்தை அமைத்து நன்மைகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட முக்கால் பங்கு வருஷம் அந்தத் திட்டத்தில் செலவாகி விட்டது. இன்னும் இரண்டொரு வருஷங்கள்தான் இருக்கின்றன. அதுவும் அநேகமாக முடியப்படுகிறது. அதனால் இன்னும் ஹரிஜனங்களிடத்திலுள்ள குறைகளைப்போக்க, கல்வி அறிவை வளாக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சமுதாயம் முன்னேற்றமடையவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் இன்னும் பத்து வருஷங்களுக்கு அந்த சலுகையை நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக சர்க்கார் ஆவன செய்ய முன் வரவேண்டும்.

“ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர்கள் நசுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் அபிவிருத்தி வேண்டும். பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றமடையவேண்டும். கல்வி வசதிகள் வேண்டும். அம்மாதிரி கல்வி வசதியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு சேரிகளிலும் கட்டாயமாக லேபர் பாடசாலைகளை அமைக்கவேண்டும். பாடசாலைகளை அமைத்து அவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். மத்தியான உணவு இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்கள் ஆரம்பக் கல்வி பெற்று வருவதற்கு சர்க்காரால் ஆன எல்லா ஏற்பாடும் செய்யவேண்டும். சேரிகளை ஒழித்து அங்கு நல்ல வீடுகளை கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு இப்பொழுது சர்க்கார் திட்டம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சேரிகளுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலங்களை எடுத்து ஆளுக்கு 4 சென்ட் என்று கொடுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படி நிலம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறாயொழிய நடைமுறையில் பார்த்தால் அவர்கள் அங்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளவில்லை. மென்றால் அவர்களுடைய கையில் பணம் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வட்டியில்லாத கடனாக 50 சத விசதம் கொடுத்தும் 50 சத விசதம் இலவசமாகக் கொடுத்தும் அவர்களை வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லவேண்டும். அப்படி செய்தால் கிராமங்களில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள முடியும். வருஷா வருஷம் ஒரு கோடி என்று ஒதுக்கி

[Sri O. A. Nanjappa]

[11th March 1955]

செலவழிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு கோடியோ அல்லது இரண்டு கோடியோ ரூபாயை ஒரே தடவையாக ஒதுக்கி சேரிகளில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவந்தால்தான் சேரிகளில் குடிசை வீடுகளை பார்க்கமுடியாது. இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு மில் தொழில் முதலிய பெரிய தொழில்கள் அவசியமில்லை. இப்பொழுது சர்க்காருக்கு பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு குடிசைத் தொழிலை நடத்துவதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். குடிசைத் தொழிலுக்கு அவ்வளவு தொகை தேவையில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு பாய் முடைதல், தச்சு வேலை செய்தல், ஜமக்காளம் நெய்தல் போன்ற முதலிய வேலைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கலாம். இப்படிப்பட்ட குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். தனிப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட குடிசைத் தொழிலை ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு கிராண்ட் கொடுத்து உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். சாதாரணமாக ஒருவன் தச்சு வேலை ஆரம்பித்தால் அதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு பூரா செலவையும் சர்க்கார் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதனால் நூற்றுக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வரமுடியும். ஏற்கனவே டிமாண்டின் ஆரம்பத்திலே சில தகராறுகள் ஏற்பட்டன. ஹரிஜனங்களுக்கும், B. K. Ward class-ஐ சேர்ந்த படையாச்கிகளுக்கும் விரோதமிருப்பதாக ஒரு நண்பர் சொன்னார். இன்னொரு நண்பர் அதை மறுத்தார். ஆனால் அதை நான் மறுக்க முடியாது. கிராமங்களில் ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் படையாச்கிகளுக்கும் சண்டை நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. தைப் பண்டிகை காலத்திலே, கிராமங்களில் மாடு ஆட்டம் போடுவார்கள். அந்தச் சமயத்தில், படையாச்கிகளுக்கும் ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் சண்டை வருவதுண்டு. ஹரிஜனங்களுடைய குடிசைகளுக்கு நெருப்பு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன; பெரிய குழப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐயருக்கும் ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் சண்டையிலே; முதலியார்களுக்கும் ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் சண்டை கிடையாது; படையாச்கிகளுக்கும் ஆதித் திராவிடர்களுக்கும் தான் சண்டையிருக்கிறது. உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்பதை ஒழிக்க ஒன்று செய்யவேண்டும். ஜில்லா Welfare ஆபீசர்களை Propaganda ஆபீசர்களாக மாற்றி தாழ்ந்தவன் உயர்ந்தவன் இல்லை என்ற பிரசாரம் செய்பச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே இராமாபிரி பிரசார ஆபீசர்களாக மாற்றி கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக கிராமத்திலே இன்றும் பெரிய குறை இருக்கின்றது. கிராமத்தில் பணக் காரணம் இருப்பான், தாழ்த்தப்பட்ட தோட்டியும் இருப்பான். பணக் காரன் வீட்டிலே இறந்துபோன பசுக்களையும், ஆடு மாடுகளையும் தாழ்த்தப்பட்டவன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமுண்டு. அதற்காக தாழ்த்தப்பட்டவன் பணக்காரனிடத்திலே ஊதியம் பெறுவான். அந்தப் பழக்கம் இன்றும் இந்நாட்டிலே இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. நாட்டுக்கு எந்த ராஜா வந்தாலும் தோட்டிக்கு எப்போதும் தொண்டு செய்யும் கடமைதான் என்றபடி இந்த பழக்கமும் நிர்ப்பந்தமும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. பணக்காரனாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், அந்த செத்த மாட்டை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினாலும், அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மகன், அந்த இறந்த மாட்டை எனக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினாலும், இந்த இரண்டு பேர்களையும் தண்டிப்பதற்காக சர்க்கார் சட்டம் செய்தாலொழிய, இன்றைக்கு இருக்கும் தாழ்ந்தவன், உயர்ந்தவன் என்ற பிரச்சனை மாறாது. ஆகவே, கவர்ன்மெண்டார் இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்த உடனடியாக ஏதாவது ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்ததுக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லாவில் ஹரூர் தாலுக்கா பிற்போக்கான ஜனத்தொகை கொண்டது. அவர்கள் எல்லாம் பாமர மக்கள். அவர்கள் காட்டில் கூலி வேலை செய்தாலொழிய, அவர்களுக்கு எந்தவித

[Sri O. A. Nanjappa]

[11th March 1955]

மான வருமானமும் கிடையாது. அங்கே பஞ்சாயத்து காடுகள், கவர்ன்மெண்டுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆத்தூர் தாலுக்காவில் கொடுத்ததுபோல், ஹரூர் தாலுக்கா பஞ்சாயத்து காடுகள், புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்கு இலவசமாக கொடுத்து அவர்கள் பண்ணையத்திலே அபிவிருத்தி அடைய கண்டு வெட்டுவதற்கு பணமும், பண்ணையம் செய்ய, மாடு வாங்க தலைக்கு முன்னுறு ரூபாய் கடனாகவும் கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆத்தூரில் நிலம் கொடுத்து உதவியதுமட்டும் போதாது, அவர்கள் கருக்கு ஆத்தூரில் மேற்கொண்டு செய்வதற்கும், விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவ விவசாயத் த மேற்கொண்டு செய்வதற்கும் பொருள் உதவி செய்யாவிட்டால், தற்கும், ஆடு, மாடுகள் வாங்குவதற்கும் பொருள் உதவி செய்யாவிட்டால், அங்கே கொடுக்கப்படும் ஒன்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலமும் வீண ஆகிவிடும். ஆகவே கவர்ன்மெண்டார் ஒரு கோடியல்ல, இரண்டு கோடி ரூபாய் ஹரிஜன அபிவிருத்திக்கு என்று ஒதுக்கிவைத்து, பத்து ஆண்டு சலுகை காலத் திற்குள்ளாக அவர்கள் எண்ணம் பூராவும் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். வருஷா வருஷம் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தாலும், சலுகைகள் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் ஹரிஜனங்கள் அதிக முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. உடனடியாக, வேண்டிய காரியங்களை ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பல் அங்கத்தினர்கள் பேசுவ திலிருந்து, நம் மாகாணத்திலுள்ள தீண்டப்படாதவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படும், நம் மாகாண ஜனத்தொகையில் தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படும் முன்னேற்றம் அடைய, ஒரு ஆறில் ஒரு பங்கு மக்களுடைய சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய, ஒரு சிலருக்கு தொழில் வசதி அளிப்பதினாலோ, அல்லது ஒரு சிலருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதால்மட்டும் முன்னேறிவிடாது என்பதை நாம் எல்லோரும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு கோடியல்ல, இரண்டு கோடி பணம் செலவழித்து, ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியாக பள்ளிக் கூட வசதிகள், அதிகப்படியாக உத்தியோகங்கள் கொடுத்தாலும், சவாமி விவேகானந்தர் சொல்லி இருப்பதுபோல் ஒரு சிலர் பிராமணத்தன்மை அடைவார்களே ஒழிய இந்த சலுகைகள் கொடுத்தினால் சமுதாயம் பூராவும் உயர்வு அடைய முடியாது. சமுதாயம் இழிதன்மையில் மாற்றம் ஏற்படாது. படிப்பு, உத்தியோக உயர்வு பெற்றவர்களும், மற்றவர்களும் தங்களுக்கு சமத்துவமானவர்கள் என்ற எண்ணத்தில் அதிக அங்கத்தினர் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆகவே என் இந்த தீண்டாமை அல்லது தீண்டாமைக் கூடாத கொடுமை சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பதை இந்த சலுகைகள் காட்டுவதுடன் கூட சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். நாம் எல்லோரும் சட்ட சபையில், மக்கள் பிரதிநிதி களாகிய தீண்டாமை ஒழியவேண்டும், ஹரிஜனங்கள் என்ற வகுப்பு இருக்கக்கூடாது, எல்லோரும் ஒரே வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மை நிலவவேண்டுமென்று நினைத்தால், அதேமாதிரி பொது மக்களும் நினைத்தார்களானால், இந்த தீண்டாமைக் கொடுமையை, மக்களும் நினைத்தார்களானால், இந்த தீண்டாமைக் கொடுமையை, கூடியசீக்கிரத்தில் ஒழிக்கப்படவேண்டிய வழி வகைகளை சர்க்கார் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நான் சில ஆண்டுகளாக இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தேன். எனக்கு ஒரே மார்க்கம்தான் தோன்றிற்று. ஆனால் அனேக ஹரிஜனங்களும் அதை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். பொது மக்களும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். இந்த வம்பு நமக்கு எதற்காக என்று நானும் நினைத்ததுண்டு. அந்த மார்க்கம் என்னவென்றால், திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் எல்லோரையும், ராமானுஜபுரம், வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு கொண்டுவர, அவர்களுள் தமிழ் பேசுகிற வர்கள், படித்தவர்களை, பிள்ளை, முதலியார் என்று சொல்லியும், தெலுங்கு பேசுகிறவர்கள், படித்தவர்களை, நாயுடு, டெட்டி என்று சொல்லியும் ஜாதி பட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டால் நலம் என்று தோன்றிற்று.”

MR. SPEAKER :—“I hope the House will not misunderstand me if I just intervene to say that Sri Ayodidoss—one of the uncles

[Mr. Speaker]

[11th March 1955]

of the Hon. the Minister for Harijan Welfare Sri B. Parameswaran tried that experiment also. He asked the Harijans to change their names and call themselves as Mani Chettiar and so on. But that experiment also was not a success."

* Sri P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ ஏதோ அப்படி ஒருவர் முயற்சி செய்ததாக கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுவது; ஊர் பெயர் தெரியாத இடத்திலே, அவர்களை விட்டுவிடுவது. தெலுங்கு பேசுகிறவர்களை, ரெட்டியார், வைசிய செட்டியார் என்று சொல்லி, அவர்களை நடுத்தெருவில் குடி இருக்கச் செய்வதும், அதேமாதிரி தமிழ் பேசுகிறவர்களை முதலியார், பிள்ளை என்று சொல்லி, அப்படி செய்யவேண்டுமென்று அடியேனுக்கு நீண்டநாள் அபிப்பிராயம். நீங்கள் எல்லோரும் இதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஊரை விட்டு ஊர் போவது கஷ்டம் என்பது எனக்கும் தெரியும். ஆகவே, இந்த தீண்டாமையை போக்கும் விஷயத்தை மிக முக்கியமாக யோசனைசெய்து பார்க்கவேண்டும். பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகள் வரையில் இந்தச் சலுகைகள் கொடுத்துவிட்டால் இந்த தீண்டப்படாத சமுதாயம், அறுபது லக்ஷம் மக்கள் மற்ற ஜாதிக்காரர்களுடைய உந்தஸ்து பெற்று விடுவார்களா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படியானால் யோசித்துக்கொண்டு ஒரு சலுகையும் இல்லாமல் சம்மா இருப்பதென்று அர்த்தமல்ல. எனக்கு அருபவத்தில் ஒரு சின்ன விஷயம்; இன்று காலே பேசிய அங்கத்தினர்கள், அந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசினவர்கள், ஜாதி ஹிந்துக்கள், இத் தீண்டாமை ஒழிப்பில் அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம் நாட்டில் 150 ஆண்டுகளாக பலர் பொதுநலச்சேவை செய்து இருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணபாதரிகள், கன்னிகா ஸ்திரீகள் தங்கள் வாழ்க்கையை பொதுநலத்திற்கு அர்ப்பணம்செய்து, பொதுமக்களுக்கு கல்வி மருத்துவவசூதியில் தொண்டு செய்கிறார்கள். அப்படி ஹரிஜன சமுதாயத்திலிருந்து பலர் பொதுநல சேவைக்காக தோன்றவேண்டும். அவர்கள் வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான, பிரதிப்பிரயோசனமும் இல்லாமல், அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் அக்கறை காட்டாமல், சந்தேகத்திற்கு இடங்கொடாமல், “(aesar's wife should be above suspicion)” என்ற மாதிரி சுயநலவாதி என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் இந்த சமுதாயம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற அக்கறையுடன் வேலைசெய்தால்தான், இந்த சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு மற்றவர்கள் செய்வதைவிட ஹரிஜனங்களே நம்முடைய சபையில் பலதரப்பட்ட ஹரிஜன மெம்பர்கள் இருக்கின்றனர். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் ஆகிய மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குள்ளேயே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. துறையூருக்குப் பக்கத்தில் ஏழாவது மைலில் மூன்று குடிதண்ணீர் கிணறுகள் இருக்கின்றன. பள்ளர்கள் பறையர்கள் ஆகிய இரு வகுப்பினர் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு கிணறு இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இரு கிணறுகள் இருக்கின்றன. அன் மத்தியில் ஒரு சுவர் எழுப்பி தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு இருபது கஜ தூரத்தில் ஒரு ஏரியின் உள்வாயில் இருக்கிறது. முசிரி டெப்டி கலெக்டரிடம் சொல்லி ஒரு கிணறு வெட்டச்சொன்னால், மூன்று வகுப்பினரும் ஒரே பொதுக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள ஒத்துக்கொள்வது இல்லை என்று சொல்லுகிறார். அவர்கள் அப்படிச்சொல்வதற்கு ஓரளவு அறியாமை காரணம், சமுதாயத்திலுள்ள கொடுமைகள் தெரியாத காரணம், மூடப் பழக்கவழக்கங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பது காரணம். இவைகளை யெல்லாம் யோசித்துப்பார்த்தால் ஏன் இந்தச் சமுதாயம் தீண்டப்படாத சமுதாயம், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்று கருதப்படுகிறது? மற்ற சமூகங்களில் படிக்காதவர்கள் இல்லையா? மற்ற ஜாதிகளில் ஏழைகள் இல்லையா? தொழில் செய்வதனால் இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால் மற்ற ஜாதி இந்துக்களில் அதேமாதிரி தொழில் செய்பவர்கள் இல்லையா? எதனால் இந்தச் சமுதாயம் மட்டும் இப்படி

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

11th March 1955] இருக்கிறது? தொன்றுதொட்டு இருந்துவந்த பழக்கம் என்று சொல்லலாம், சாத்திர அடிப்படையில் ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம், ஆண்டவன் சொன்ன அடிப்படையில் ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம். தொன்றுதொட்டு நம்பிவந்த பழக்கவழக்கங்களை மாற்றி ஒரு பொது பகுத்தறிவு நோக்கம் (rational thinking) கொண்டு பார்த்தால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் செய்தொழில் வேற்றுமையால் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்று திருவள்ளுவர் விடுத்த எச்சரிக்கை நன்கு விளங்கும். சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற குறைபாடுகள்தான் காரணம். சமுதாயத்தில் இருக்கின்றவர்கள், ஹரிஜனங்கள் நம்பியிருக்கின்ற அடிப்படைக் கருத்துக் கொள்கை மாற்றிக்கொண்டால் அவர்கள் ஓரளவு முன்னுக்கு வந்துவிடலாம். ஹரிஜனங்களெல்லோரும் தற்போது அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்வதற்கு சிற்சில இடங்களில் மூன்று வகுப்பினர்கள் நான்கு வகுப்பினர்கள் இருந்தாலும்கூட ஒருசில வகுப்பினர் குடும்பங்கள் மூன்று நான்குதான் இருக்கும். சில வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் 150, 200 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பொது சனாகரியங்கள்—கிணறுகளாயிருந்தாலும்கூட, பள்ளிக்கூடங்களாக இருந்தாலும்கூட, ஜாதி இந்துக்களைக் கேட்டுக்கொள்வதற்குமுன்பு, ஜாதி இந்துக்கள் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வார்கள் என்று நினைப்பதற்குமுன்பு அவர்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற மனோபாவத்துடன் இருக்கப் பாடுபடவேண்டும். அந்த முறையில் வேலை செய்வதற்கு அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி எடுத்துச்சொல்லவும் அவர்கள் அதைத் தகுந்தபடி புர்த்து வாழ்க்கையில் நடந்துகொள்ளவும் இங்குள்ள ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் இடைவிடாமல் வேலைசெய்து வந்தால் அதுவே ஹரிஜனங்களை முன்னேற்றுவதாகும் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஜாதி இந்து அங்கத்தினர்கள் அந்த எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற முயற்சியைவிட ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் அந்த எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற இந்த ஒரு சிறு காரியத்தைச் செய்வார்களானால் தந்தத் தொகுதியில் இந்த ஒரு சிறு காரியத்தைச் செய்வார்களானால் ஓரளவு சர்க்கார் சில விஷயங்களைச் சர்க்காரச் சொல்லி தட்டிக்கழிக்க முடியாது. ‘மூன்று வகுப்பினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளச் சம்மதித்தால் கிணறு வெட்டுவதற்கு உத்தரவு போடுகிறோம்’ என்று சொல்லாமல் இருப்பதற்கு மேற்சொன்ன காரியங்களை ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் செய்யவேண்டும்.

“சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கனம் ஸ்ரீ பரமேசுவரன் அவர்களிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதாவது 1954-ம் ஆண்டு நவம்பர் 10-ல் அந்த அறிக்கை வந்தது. ‘ஹரிஜனக் குடும்பங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதிகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன, எங்கெங்கே குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை’ என்று எழுதி அனுப்பமாறு கடிதம் வந்தது. நாளடைவில் வரையில் நான் பதில் எழுதவில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கின்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு நேரில் எடுத்துச் சொல்லியும் காண்பித்தும் ‘ரூரல் வாட்டர் சட்டை ஸ்கீம்’ என்பதை வைத்துக்கொண்டு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கிறோம் என்பதன் காரணமாக,

* Sri M. MARIMUTHU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன மானியத்தை அன்புடன் ஆதரித்து சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு அளிக்கும் விஷயத்தில் நான் சில மனுக்களை சமர்ப்பித்திருந்தேன். பிறகு தஞ்சை ஜில்லா திருப்பந்தூரத்தி கிராமத்திலிருந்து பெரிய ஹரிஜன தெருவார்கள் 140 மனைகளுக்காக சமார் நான்கு வருஷ காலமாக மேல் அதிகாரிகளிடம் மனுக்களைக் கொடுத்தும் இதுவரை கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அது விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்து உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஹரிஜனச் சேரிக்குப் பக்கத்தில் கிச்சடி புஞ்சை, மகாராஜாசமுத்திரம் இனாம் கிராமம் சமார் 7 ஏக்கரா நிலத்தையும் வருஷத் தவணைகளில் சர்க்கார்மூலம் உடனடியாக வாங்கிக்கொடுக்கும் படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“பட்டுக்கோட்டை பஞ்சாயத்து போர்டு தோட்டிக் குடியிலிருந்த குடிசைகளெல்லாம் அந்த நிலக்காரர்கள் பிரித்துவிடப்படவில்லை. தோட்டிகளெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதையும் சர்க்காருக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள மரமேறிகள் 12 தாலுக்காக்களிலும் பதனி இறக்குவதற்கு இதுவரை செளகரியம் ஏற்படாமல் மக்கள் கஷ்டப் படுவதினால் உடனடியாக சர்க்கார் அவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

“பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் வந்திப்பட்டணத்தில் பரம்பரையாய் இருந்த (1) கட்டான் கருப்பையா, (2) முத்துராஜா வகையருக்கள் பரம்பரையாய் இருந்த குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தும்படியாக துன்புறுத்தப் படுவதினால் உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் அந்த இடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப் படாமல் அதிலே குடியிருக்க வகைசெய்யவேண்டும்.

“ஒரத்தநாடு, ராஜாமடம் போர்டு பள்ளிகளில் ஹரிஜன மாணவர்கள், மாணவிகளை சேர்க்காமலிருப்பதால் இவ்வருஷம் சேர்க்கக்கூடிய மாணவர்களை உடனடியாக ஒரத்தநாடு ராஜாமடம் பள்ளிகளில் சேர்க்குமாறு ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறுவதற்கு மகாத்மா காந்தியடிகள் எவ்விதம் பாடுபட்டார்களோ அந்த அளவில் மாஜி முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் பாடுபட்டுவந்தார்கள். காலஞ்சென்ற வைத்தியநாதய்யர் அவர்களும் ஹரிஜன மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு வந்ததை எல்லா அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள். பிராமணர்கள், பிராமணர்களல்லாதவர்கள், இன்னும் எனக்கு முன் பேசிய கணம் அங்கத்தினர்கள் ஆகியவர்களெல்லோரும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுவேண்டும். ஹரிஜனங்களிடையே தீண்டாமை இருக்கிறது, அவர்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் என்று அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருவதும் பிரசாரம் செய்வதும் அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், மந்திரிகள் அங்கத்தினர்கள் பொதுமக்கள் எல்லோரும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் என்ற பெயர் மாறும். ஹரிஜன வகுப்பில் பிராம்மணப் பெண்களைப் போல் அழகான உள்ள எத்தனையோ பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களை ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லும் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களல்லாத அங்கத்தினர்கள், லிவாகம் செய்துகொள்வதற்கு முன்வந்தால், ஹரிஜனப் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பெண்களைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யாமல் எப்பொழுது பார்த்தாலும் தீண்டாமை தீண்டாமை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக்கேட்டு எங்களுக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஒரு விஷயத்தைக் கனம் அங்கத்தினரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு பெரும்பாலும் கல்யாணம் ஆனவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன சட்டகத்திலுள்ள பெண்களை பிற ஜாதியாருக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறாரா, அல்லது பிற ஜாதியிலிருந்து பெண்களை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாரா ? ”

* **SRI M. MARIMUTHU** :—“ உயர்ந்த வகுப்பினர்கள் பெண் கேட்க ஆரம்பித்தால் என்னுடைய மகளையே நான் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் அங்கத்தினர், தனது வீட்டிலேயே குமாரி இருப்பதாகவும், ஜாதி இந்துக்கள் யார் முன்வந்தாலும் கல்யாணம் செய்து தருவதற்குத் தயாராய் இருப்பதாகவும் சொன்னார். அவர் அப்படிச் சொல்வதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு ஆனக்குழந்தை இல்லேயே என்று உண்மையிலேயே கவலைப்படுகிறேன்.”

11th March 1955.]

MR. SPEAKER:—“அங்கத்தினர்” சொல்வது சரியல்ல. எம்.எல்.ஏ க்குத்தான் பெண் தருவதாக கனம் அங்கத்தினர் சொன்னாயெழிய. எல்லோருக்கும் கொடுப்பதாகச் சொல்லவில்லை.”

* SRI M. MARIMUTHU :— “கனம் தலைவர் அவர்களே: 3-40
 இப்போது இந்த ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக நான் p.m.
 சொல்லுவது ஒன்றும் புதிது அல்ல. ஹரிஜனங்கள் முன்னேறுவதற்
 காக பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலிருந்து மகாத்மா காந்தி அவர்கள்
 மிகவும் பாடுபட்டிருக்கிறார் என்பது எல்லா அங்கத்தினருக்கும் தெரிந்த
 விஷயம். இந்த நாட்டிலே எவ்வளவுதான் ஜாதிவித்தியாசம் இருந்த
 போதிலும் ஹரிஜனங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறிக்கொண்டு
 தான் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களிடையே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வித்தி
 யாசம் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு முன்னேறுவது நிச்சயம்.
 ஆகவே படித்த சாதாரணமாக இரண்டாவது பாரம் முதல் எஸ்.எஸ்.
 உத்தியோகமில்லாத அளவுக்கு எத்தனையோ பேர்கள் கஷ்டப்படுவதால்
 உடனடியாக பிழன் முதலிய வேலைகளைகொடுக்குமாறு சர்க்காரை
 அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் முக்கியமாக தேவையாக இருப்பது பாடசாலை மனைகள், நட்பாபை, குடிதண்ணீர், கிணறு, மயானம், தர்காஸ்த்து முதலியவைகளாகும். ஆகையால் பொதுஜனங்கள் அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கும், டெபுடி கலெக்டருக்கும், லேபர் ஆபீசருக்கும், இவைகள் கண்டுமென்று எழுதினாலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. ஆதலால் அரசாங்கம் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் மாணவர்கள் படித்திருந்தும்கூட அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. அரந்தாங்கி தாலுக்காவில் லேபர் பாடசாலை கிடையாது. ஆதலால் அங்கு இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு அறிவு வளர்ச்சிக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் இதைப்பெல்லாம் கவனித்து ஆவனசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

[Sri S. Thinakaranasami Thevar] [11th March 1955]

this area is second to Rayalaseema in this respect. If anybody wants to see poverty, he can come to my place. If you want to know actually what is poverty you may visit my place. Then only you will be able to know what is actually poverty. The sufferings of the people are miserable and untold. It is my duty to bring all this to the notice of this Government so that they may help this Piramalai Kallar Community at least in future. The main cause of all these are due to frequent failure of monsoons and consequent failure of crops.

"Then, Sir, as regards educational concessions, only very few members of this community have studied by the help of this Kallar Reclamation Department. It is due to the enormous effort of the benign Congress Government a few of them have studied and passed the B.A. course. Even the few graduates who have studied by Government aid are left unemployed now. Hence, I request the Government that preference should be given to members of this community in respect of the Government appointments. Sir, before 1935, we had special preference shown to us as scheduled class people. But after 1935, our name was removed from the list of scheduled classes and some of the people who studied and passed the B.A. could not get any appointment because of the removal of this community from the list. Now we are classified with the Non-Brahmin Hindus and we have no chance of getting Government appointments at all. I may tell the Government that they are bound to show us special preference as that equivalent to the preference shown to the scheduled class at least in the matter of Government appointment concerned. Then, Sir, I request the Government to reserve one seat for the ex-criminal tribe of Piramalai Kallar Community in the Madras Public Service Commission. I may also inform the Government that the provision made for the administration of the Kallar Reclamation Department under the Harijan Welfare Department is very inadequate. As regards boarding grants, very few are getting boarding grants and scholarships. The Government must come forward with more grants for this purpose. There are very few boarding houses in the Madurai district. For a huge population running to ten lakhs, this number is not at all sufficient and I request the Government to have more boarding homes in Madurai district for such backward class people. The Kallars are militant and chivalrous people. The whole population are hereditary agriculturists. Each individual has his own landed property and devotes all his time to agriculture. They are a very hard working and labouring class, they work all the twelve hours a day; but still they are not able to earn their daily livelihood. Sir, in the grants of loans for purchase of bulls, deepening of wells, manuring and other agricultural purposes, Government should show the special preference. I request the Government to continue the Kallar Reclamation Department for another period of twenty years or until they are fully reclaimed. Thank you, Sir."

SRI M. KATTIMUTHU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் இந்த ஹரிஜன மான்ய விவாதத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மான்யம்

11th March 1955] [Sri M. Kattimuthu]

ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்று இரண்டு மூன்று வருஷகாலமாக நாங்களும் சபைக்கு வந்ததிலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதனால் ஏதோ நமது காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டார் கொஞ்சம் இரக்கம் கொண்ட மனத்தோடு, கொஞ்சம் அதிகத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த சொற்ப தொகையினால் ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வந்து விடமுடியும் என்று எண்ணுவதற்கு இல்லை. அவர்களுக்கு போதுமான அளவில் பணம் கொடுக்க வசதியில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டுவர முடியாது, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியும் என்று நீண்ட நாட்களாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்றால், நீங்கள் பண ரூபத்தில் செய்யமுடியாது. அவர்களுக்கு நிலங்கள், வீடுகள் போன்ற சில சாதனங்கள் செய்து கொடுத்தால், கூடுமானவரையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை அவர்கள் முற்போக்குக்கு கொண்டுவந்து விடமுடியும். சில மாணவர்களை படிக்க வைக்கின்ற காரணத்தினால் ஒரு சமுதாயத்தை முன்னுக்கு கொண்டுவந்து விடமுடியும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. பிற்பட்ட சமுதாயம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால் அவர்கள் சோம்பேறிகள் அல்ல, உண்மையிலேயே நாட்டில் பாடுபடக்கூடிய பாட்டாளி ஹரிஜன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவன் உழைப்பின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு மிராசதார்கள் கால்களில் உலாவுகின்றார்கள், மெத்தை மாளிகையில் வசிக்கிறார்கள். அப்படி வசிக்கின்ற அந்த சீமான்கள் நிலத்தில் கிஞ்சித்து வேலை செய்த வர்கள் அல்ல. பாடுபடும் பாட்டாளி, ஏழை அரைவயிற்று கஞ்சிக்கு வழியில்லாமல், கட்ட துணியில்லாமல், குந்த குடிசையில்லாமல் அலைகின்றான். இந்த நாட்டிலே, காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டார் செய்கின்ற ஒவ்வொரு நன்மையும் நேர்முகமாக அவனுக்கு போய் சேருவதில்லை. இந்த மந்திரி சபை கூடுமானவரையில் அவர்களுக்காக நன்மை செய்வதாக நினைக்கலாம். ஆனால் கீழே இருக்கிற சிப்பந்திகளுக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம். ஹரிஜனங்கள் ஏதாவது தெரிவித்துக் கொண்டால் கூட அதிகாரிகள் தகுந்த பதில் சொல்வது கிடையாது. இன்னும் மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கிற வேலையிலேயே இருக்கிறார்களே தவிர, அவன் ஹரிஜன், நம்மிடத்தில் வந்திருக்கிறான் அவன் குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் கீழ் அதிகாரிகளுக்கு கிடையாது. கீழ் அதிகாரிகள் எதைச் சொல்லுகிறார்களோ அதைக் கேட்டுத்தான் மேல் அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள். மனைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்ய வேண்டுமென்று நாங்களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். என் தாலுக்காவை பொறுத்தவரை, எதையும் இதுவரை ஜாரி செய்யவில்லை. நான்கு, ஐந்து கிராமவாசிகள் மனை வேண்டும் என்று முன்பணம் கட்டியிருந்தும் கூட, மிராசதார்கள் பயத்திற்கு அஞ்சிக்கொண்டு, கலெக்டரோ, அதிகாரிகளோ காரியத்தை செய்யமுடியாமல் கைவிட்டு விட்டார்கள். அதே மாதிரி பணக்காரர்களுடைய ஆதிகத்திற்கு பயந்தகொண்டு இருக்கிற அதிகாரிகளாக இருந்தால், ஹரிஜனங்களுக்கு எப்படி வீடு கடைக்கமுடியும். மேலும், இந்த மாதிரி காரியங்களுக்கு அவர்களிடத்தில் முன்பணம் வாங்கி என்ன பலன். அந்த மாதிரி பணக்காரர்களுக்கும் மிராசதாரர்களுக்கும் பயந்தகொண்டு இராமல், நேர்முகமாக இருப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை பெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக இப்போது ஒரு பெரிய விளம்பர பலகையைப்போல் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்குவதாக ஒரு பட்ஜெட் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய கோடிக்கணக்கில் ரூபாயை காட்டுவதால் சிலருக்கு கேள்விகேட்க சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கிறது. ஆனால் உண்மையான கணக்குப்பிரகாரம் 19 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்கு நேர்முகமாக செலவிடக்கூடியது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த தொகை நேர்முகமாக காட்டப்பட்டிருந்தால் மற்றவர்களும் அதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படும் நிலைமை இருந்து இருக்கும். உண்மையை சொல்லுகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை

[Sri M. Kattimuthu] [11th March 1955]

யிருக்கும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய், கண் துடைப்புக்காக செலவு செய்வது சரியில்லை. நேர்டுகமாக என்ன செய்ய முடியும் என்பதை வரையறுத்து அதைச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சில கிராமங்களில் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை, அதற்கு கேணிகள் வேண்டுமென்று மனுக்கள் வந்தன. கொண்டு இருக்கிறன. அதை மந்திரி அவர்களிடத்தில் கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர் பைலில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டார் முன்னிருந்ததைவிட எவ்வளவோ செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நான் குறை சொல்லவில்லை. நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகள் பலன் தரக்கூடிய அளவில் நடந்தால் உங்களுக்கும் கஷ்டம்; எங்கள்பால் மக்களுக்கும் அன்பு ஏற்படும். அதுவல்லாமல், வருஷக் கணக்கில் நாளைக்கடத்தி, ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று சொல்வதில் மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. நீங்கள் செய்வதை காலாகாலத்தில் செய்தால் திருப்தியாக இருக்கும் என்பது எங்கள் எண்ணம். மேலும் 2, 3 பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் ஒன்றுசேருவதில் எங்களுக்கு எந்தவித கஷ்டமும் இல்லை. நாங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு உண்டு. ஆகையால் எங்கள் தாலூகாவை பொருத்தவரையில் வன்னியர்களும், நாங்களும் ஒரேமுகமாக நடந்துகொண்டு வருகிறோம். சமீபத்தில் Director அவர்கள் ஹாஸ்டல் நடைபெறும் அளவில் இரண்டு ஜாதிகள் ஒன்றுசேர்ந்தால், கிராண்டு கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த மாதிரி இருக்கும்போது தீண்டாமை ஒழியும்; மாணவர்கள்தான் வருங்கால மந்திரிகளாக, கெஜெடெட் பதவி பெற்றவர்களாக இருக்கமுடியும். ஆகையால் அந்த மாதிரி ஹாஸ்டலில் ஒன்று சேர்ந்து படிக்கவைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஹாஸ்டல் நடத்தும்போது ஜாதி பாகுபாடு இல்லாமல் நடத்தவேண்டும். ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீஸில் அதிகமாக ஹரிஜனங்கள் இருப்பதில்லை. கண்டிப்பாக ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் அதிகாரி ஹரிஜனமாக இருக்க வேண்டும். குமாஸ்தாக்களும் ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியாக ஹரிஜனங்களை அமர்த்தினால்தான், ஹரிஜனங்கள் குறையை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். கூழை சாப்பிடுவதற்கு கூழின் ருசி தெரியும். காபி சாப்பிடுவதற்கு காப்பியின் ருசியைத் தெரியும். அந்த மாதிரி மேதாவிகளாக இருந்தால், ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை தெரியாமல் போய்விடும். ஏழைதான் ஏழையின் கஷ்டத்தை அறிவான். ஆகையினால் ஹரிஜனங்களை வெல்பேர் ஆபீஸில் நியமிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு, வரும் காலத்திலாவது கண்டிப்பாக அதிக கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கவேண்டுமென்று மந்திரியாரை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

m. * SRI AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR :—“கனம் சாநாயகரவர்களே, ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய பல நன்மைகளைச் செய்து, அவர்களை இன்றுள்ள நிலைமைக்குக்கொண்டுவந்தது நமது மகாத்மா காந்தி அடிகள். காங்கிரஸ் மகாசபை ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்திருக்கும் சேவையை உலகம் ஒப்புக்கொள்ளும். எதிர் கட்சியில் ஒரு சிலர் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், நம் தேசத்திலுள்ள எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இந்த சேவையை மறக்காமல் ஹரிஜனங்களும் நன்றியுடன் இருந்துவருகிறார்கள்.”

“எனது தொகுதியாகிய தேவகோட்டையிலே ‘ஹரிஜன ரெங்கண்ணு’ என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். கௌன்சிலிலே கூட அங்கத்தினராய் இருந்தார். அவரும், லெட்சுமிரத்தன்பாரதியும் நாராயணன் செட்டியாரும் மலையா, பர்மா, இந்தோ சைனா முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று, அங்கே ரூ. 50,000 வரையில் வசூல் செய்துகொண்டு வந்து, தேவகோட்டையிலே ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும், பள்ளிக்கூடமும் நடத்தினார்கள். ஒரு பெரிய கட்டடத்தை வாங்கி அதிலேயே ஆஸ்ட்லும் பள்ளியும் நடத்தினார்கள். ‘ஹரிஜன ரெங்கண்ணு’ என்று அழைக்கப்பட்டுவந்த ஸ்ரீமான் எ. ரெங்கசாமி அய்யங்கார் அவர்கள் திறமையாக அதை நடத்திக்கொண்டு

[11th March 1955] [Sri Ar. A. Rm. Chockalingam Chettiar]

வந்தார்கள். அவர்கள் காலம்சென்றபிறகு, சில ஆண்டுகளுக்கு நடந்து வந்தது. பிறகு நிர்வாகஸ்தர்களிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டு நின்றுபோய் விட்டது. கட்டிடமும் விற்று முதல் செய்யப்பட்டு, இந்த சிறந்த சேவை யும் நின்றுவிட்டது. இப்பொழுது கட்டிடத்தை வாங்கியிருப்பவர் ஒரு பெரிய தனவந்தர். காங்கிரஸின் பொதுநல ஊழியர். கட்டிடத்தை அவர் திருப்பிக் கொடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அதை வாங்கி, அரசாங்கம் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை திரும்பவும் நடத்தவேண்டுமென்று எனது தொகுதியிலுள்ள மக்கள் விரும்புகிறார்கள்.

“காரைக்குடி நகரசபை ஒரு ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடத்தையும், ஹாஸ்டலையும் பல ஆண்டுகளாக நன்றாக நடத்திவந்தது. நான் காரைக்குடி நகரசபைத் தலைவனாகியிருக்கும்பொழுது நல்ல முறையில் நடந்துவந்தது. அப்பொழுது நகரசபையின் பொருளாதார நிலை நன்றாகயிருந்தது. இப்பொழுது அதன் பொருளாதார நிலை திருப்திகரமாகயில்லாததால், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தையும், ஹாஸ்டலையும் நிறுத்திவிடலாமென்ற எண்ணம் நகரசபைக்கு இருக்கிறது. தேவகோட்டை ரஸ்தாவுக்குப் பக்கத்திலே பரந்த நிலப்பரப்பில் நல்ல கட்டிடத்தில் அமைந்துள்ளது. அதை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சமீபத்தில் காலம்சென்ற ஸ்ரீ எ. வைத்தியநாதய்யர் அவர்களைப் பற்றி எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர் ஆரம்பமுதல் கடைசி வரையில் ஹரிஜனங்களுக்குச் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார் என்பது உலகப்பிரசித்தம், அதேபோல் சென்னையிலே ஹரிஜன சேவா சங்கமிருக்கிறது. ஸ்ரீ பாஷ்யம் அய்யங்கார் போன்ற தலைவர்கள் மிகவும் சிறந்த தொண்டு ஆற்றிவருகிறார்கள். முற்போக்கு ஜாதி ஹிந்துக்கள்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லசேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த நிலையிலே, ஹரிஜனங்கள் ஹிந்துக்களிடத்தில் எந்த விதமான அதிருப்தியும் கொண்டவதற்குக் காரணமில்லை. குறிப்பாக, நமது சட்டசபைத் தலைவர் ஸ்ரீ சிவஷண்முகம் பிள்ளை, நமது ஹரிஜன மந்திரி பாமேஸ்வரன் அவர்கள், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரிஜன மந்திரியாக யிருந்த ஸ்ரீ முனிசாமி பிள்ளை, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீ கக்கன் போன்ற பெரியார்கள் செய்துள்ள சேவையை அவர்கள் நன்குணர்ந்து நன்றியுள்ளவர்களாகயிருக்கிறார்கள். நமது சட்டசபையிலும் பல அங்கத்தினர்கள் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறைகொண்டுள்ளதால், இந்த ஹரிஜன இயக்கம் நன்றாக நடந்துவரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“புராணகாலத்திலேகூட ஜாதி வித்தியாசங்களும், பல எதிர்ப்புகளும் இருந்தன என்பதை நாம் புராணங்கள் மூலம் அறிகிறோம். நந்தனார் போன்ற பக்தர்களெல்லாம் அந்தக் காலத்திலே சிறந்த சேவை செய்தவர்களாகவும், ஜாதிவிந்துக்களோடு சமத்துவமாக மேம்பட்ட வாழ்க்கை நடத்தியதாகவும் படித்திருக்கிறோம். மகாத்மா காந்தியும் காங்கிரஸ் மகாசபையும் ஹரிஜனங்களுக்கு செய்த சேவைகளை உணர்ந்து ஹரிஜனங்கள் ஜாதிவிந்துக்களோடு ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும். அப்படி வாழ்ந்துவந்தால்தான், சகோதரபாவமும், அன்பும் ஏற்படும். ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் சில அதிகாரிகளின் நடத்தையைக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடாது.

“நிதி நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, இன்றைய தினம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்காகப் பணம் ஒதுக்கி இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. நான் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதுகூட பேசுகிறபொழுது அந்தந்த தொகை சரியாக செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னேன். அந்தந்த தரப்பிலேயே ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்தந்தக் காரியங்களுக்குச் சரியாக செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும். அதிகாரிகளும் ஜனங்களுக்கும் செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் பரந்த மனப்பான்மையுடன் இருக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களும் அதிகாரிகளும் அணுகி, அவர்களுடன் அன்பாக நடந்துகொண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை சரியான முறையில் உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[11th March 1955]

“ഗവർണ്ണേഴ്സ് സാമൂഹ്യാവശതാപരിഹാരനിരയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പ്രയോജനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവർണ്ണേണീസ് വ്യക്തമായ ഒരു പ്രാദേശിക പരിപാടി ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അതിനുവേണ്ട ഒരു പ്രായോഗികപദ്ധതി അഖില മലബാർ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിൽനിന്നും ഗവർണ്ണേഴ്സിന്റേപ്പക്ഷേപമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സാമൂഹ്യാവശതാപരിഹാരത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ പ്രചരണം നടത്തുന്നതിന്നു താല്പകതോരും കാരോ ഹരിജനപ്രചാരകനെ നിയമിക്കണമെന്ന ആപേക്ഷിതത്വം ആ പദ്ധതിയിൽ ഭൂതവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം മലബാറിന്റേപ്പക്ഷേപ ആക്ഷേപങ്ങൾ രണ്ടു പ്രചാരകന്മാരാണുള്ളതു് . കൂടുതൽ ആളുകളെ, അതായതു് , താല്പകതോരും കാരോ ആരെ വീതമെങ്കിലും നിയമിച്ചു ഈ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകണമെന്നൊരു വിഷയം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണുള്ളതു്.”

“இதுவரைக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு சொற்பமாக 7, 8 பள்ளிக்கூடங்களை வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, இரண்டொரு கிணறுகள் ஹரிஜனங்களுக்காக வெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு எந்த நன்மைகளும் செய்யப்படவில்லை. இதை நான் சர்க்காருக்கு ரொம்ப வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்காரிலேயே மனை வாங்கிக் கொடுக்கும்படியாக பல கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள வெல்பேர் ஆபீசர்களைக் கேட்டதற்கு, ஹரிஜனங்கள் பாதிப் பணம் கொண்டு வேண்டுமென்றும், பாக்கிப் பாதிப் பணத்தை சர்க்கார் போட்டுக்கொள்ளும் என்றும் கூறினார்கள். அதன்படி என்னுடைய தொகுதியிலே பல கிராமங்களில் அதாவது படுஜூர், தேவநந்தன் போன்ற கிராமங்களில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் ரூ. 200 முதல் ரூ. 500 வரையில் வெல்பேர் ஆபீசர்களின் உத்தரவின்படி சர்க்கார் கஜானாவிலே செலுத்தி, ரசீது வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி ரசீது வாங்கி வருஷம் மூன்று நான்காகியும், இது வரைக்கும் அவர்களுக்கு மனைகளுக்காக இடமும் வாங்கிக் கொடுக்க வில்லை ; அவர்கள் கட்டிய பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை.

11th March 1955] [Sri R. Thangavelu]

“என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவண்ணாமலை, செங்கம் ஆகிய இரண்டு தாலுக்காவிற்கும் சேர்த்து ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் சர்க்காரே நடத்தவேண்டுமென்று கடந்த ஐந்தாறு வருஷங்களாக இந்த சபையிலே குறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அப்படியிருந்தும் அதுவும் இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை.

“கிராமங்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு சில வெல்பேர் ஸ்கூல்கள் இருந்து வந்தபோதிலும், அதிலே 3-ஆம் வகுப்பு, 4-ஆம் வகுப்பு வரையில்தான் இருக்கிறது. அதற்குமேல் முதல் பாரம், இரண்டாம் பாரம் என்று சொல்லுகின்றார்களே, அதெல்லாம் அங்கில்லை. ஆகையால் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அப்படி படிக்க வேண்டுமென்றால் முனிசிபாலிடிகள் இருக்குமிடத்திலுள்ள, ஹைஸ்கூல்களுக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அவர்களுக்கு போதுமான வசதி செய்துகொடுக்க, திருவண்ணாமலை, செங்கம் ஆகிய இரண்டு தாலுக்காவிற்கும் சேர்த்து ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். அது கவனிக்கவில்லை. இந்தச் சமயத்திலாவது உடனடியாக அந்தப் பிரச்சனையை கவனிக்கவேண்டுகிறேன்.

“செங்கம் தாலுக்காவிலே புதியம்பட்டி கிராமத்திலே ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்கு ஒரு லேபர் ஸ்கூல் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். வெல்பேர் ஆபீசர் நீங்கள் பள்ளிக்கூடம் கட்டுங்கள், நான் சர்க்காரிடம் வேண்டிய வசதிகளை வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதை நம்பி சுமார் 400 ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டி, எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கிறது என்று வெல்பேர் ஆபீசரிடம் ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். ரிப்போர்ட் செய்து இரண்டு வருஷமாகியும், இன்னும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் திறக்க வசதியில்லை. வெல்பேர் ஆபீசர், சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை; ஆகவே உங்கள் பள்ளிக்கூடத்தைத் திறக்க சாத்தியமில்லை என்று சொல்லிவிட்டார். அதனால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் ரோம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். இப்படி ஹரிஜனங்களை மோற்றுவது சரியல்ல என்று சர்க்காருக்கு ரூபாய் படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர, ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்ற விஷயத்தைப் பற்றி பல பேர் பல யோசனைகள் கூறினார்கள். அதிலும், எனது நண்பர் எதிர்க்கட்சி உபதலைவராகிய ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் ஒரு நல்ல யோசனை சொன்னார். அதாவது இந்த சபையில் வீற்றிருக்கக்கூடிய உயர்ந்த ஜாதி எம்.எல்.ஏக்கள் கிராமங்களிலுள்ள பொது மக்களோடு ஒத்துழைத்தால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேறுவதற்கு தடையிலீழ் என்று கூறினார்கள். அதை ரொம்ப சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். அதுபோல் ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏக்களும் தங்களுடைய தொகுதியிலே ஹரிஜனங்களைப் பற்றி அக்கறை கொண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல புத்திமதி சொல்லி, அவர்களை முன்னேற்றும் அடைய முயற்சி செய்தால், கூடிய சீக்கிரத்தில் முன்னேறமுடியும். உயர்ந்த ஜாதியினருடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியாது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Thangavelu]

[11th March 1955]

“இரண்டாவதாக, எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சலபமான யோசனையைச் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றவேண்டுமானால் ஹரிஜனப் பெண்களை உயர்ந்த ஜாதி வாலிபர்கள் மணந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி மணந்து கொள்வதற்கு ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஏதாவது கொஞ்சம் பணங்களை மிச்சமாக ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களிடம் கொடுத்துவைத்து, அந்தந்த ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களும் ஹரிஜனப் பெண்ணை உயர்ந்த ஜாதி வாலிபன் மணந்துகொள்வதானால் குறைந்தது ரூ. 250 வெகுமானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை விடவேண்டும். ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-30
p.m.

SRI MOOKKIAH THEVAR :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் போதாது என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கென பத்து வருஷத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பாதி வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இந்தக் காலத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலையும் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் மற்ற துறையிலும் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. பொருளாதாரத் துறையிலும் சிறிதாவது அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. படிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலருக்குத் தான் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய உத்தியோகங்கள் எதுவும் கொடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களிடம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதாகவும் தெரியவில்லை.

“ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைந்திருந்தால் அவர்களுக்குப் பெண்கள் கொடுக்கவும் பெண்கள் எடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதை நாம் அந்தப் பக்கத்தில் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். படிப்பிலும் பதவியிலும் பணத்திலும் உயர்ந்திருந்தால் பெண்களைக் கொடுப்பதற்கும் பெண்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் தயங்க மாட்டார்கள். சமீபத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்கூட தனக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறதாகவும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ள அங்கத்தினர்களில் யாராவது தயாராக இருந்தால் பெண்ணை கல்யாணம் செய்துகொடுக்க தயாராக இருப்பதாகவும் சொன்னார். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த நல்ல காரியத்தை கனம் ஹரிஜன மந்திரி அவர்களிடமும், முதல் மந்திரி அவர்களிடமும் பேசி எப்படியாவது அதை முடித்து ஒரு வழி காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“(ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன்.) சபைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் மந்திரி மூலம் நமது ஹரிஜன அங்கத்தினர் பெண் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் அல்லது முதல் மந்திரியை திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.” (ஆம் ஆம் என்று பல குரல்கள்.)

SRI MOOKKIAH THEVAR :—“கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொள்ளாமலில்லை, புரிந்துகொண்டுதான் இதைக் கேட்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். விளக்கமும் கொடுத்து அதன்பின் இதை புரிந்துகொள்கிற நிலையில் அங்கத்தினர் இருக்கமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். ஒவ்வொருவரும் அப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்டு காட்டவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். முதன் முதலில் முதன்மையாக உள்ளவர்கள்தான் செய்து காட்டவேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அதுதான் என்னுடைய விருப்பமும். வியாபாரத் துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு பெரும் பங்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது சர்க்கார் உதவி பெற்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவோ . . .”

[11th March 1955]

SRI T. P. ELUMALAI :—“ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கலியாண விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர், பேசியபோது அவருக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்தாரா என்று கேட்க பிரியப்படுகிறேன்.”

*** SRI MOOKKIAH THEVAR :—**“தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்ததில் எனக்கு வருத்தம் இல்லை. மிக மிக சந்தோஷம். பக்கத்தில் இருந்து நானும் ஊழியம் செய்ய பிரியப்படுகிறேன் என்பதை அவருக்கு நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களை சரியான வழியில் வியாபாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைய வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரத் துறையில் அவர்கள் பணம் பெருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். சர்க்கார் உதவி பெற்ற எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் அதில் ஹரிஜனங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் திட்ட வட்டமாக வழி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிலிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட மக்களும் எவ்வளவு பேர்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ற ஒரு புள்ளி விவரத்தை ஒவ்வொரு வருஷமும் பட்டுஜட் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் போது எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எத்தனைபேர்கள் தொழில் நடத்துகிறார்கள், எத்தனைபேர்களை தொழிலில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறோம் கூட்டுறவு திட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு பேர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம் என்ற புள்ளி விவரங்களை ஒவ்வொரு வருஷமும் கொடுக்க வேண்டும் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அடுத்த வருஷத்திலாவது கனம் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜன இலாகாவில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள கள்ளர் சீர்திருத்த இலாக்காவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த 25 வருஷ காலமாக பிரிட்டிஷ் காலத்திலிருந்து கள்ளர் சீர்திருத்தம் நடந்து வருகிறது. இந்த 25 வருஷ காலமாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் 300 அல்லது 400 பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இரு நூற்று ஐம்பது கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் முக்கியமாக வைத்துக்கொண்டு அந்த இலாக்கா இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இன்று அதைப்பற்றி ஒன்று கேள்விப்படுகிறேன். கடந்த அக்டோபர் மாதத்திலேயே அதற்குக் கொடுத்த ரிக்கன்ஷன் முடிந்து விட்டது. மறுபடியும் அதற்கு ரிக்கன்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதன் நோக்கம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் பரம்பரை குற்றவாளிகளை முன்னேற்றமடையசெய்வதற்கு ஏற்பட்ட திட்டம் அல்ல இது. அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த திட்டம் அல்ல இது. குற்றபரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களை நேரடியாக வைத்து கண்காணிக்கும் பொருட்டு ஏற்படுத்திய திட்டம் அது. எந்த முறையில் கண்காணித்தார்கள். அழிக்கும் முறையில்தான். இன்று அந்த சமூகம், ஜனத்தொகையாலும் பொருளாதாரத்தாலும் சீர்குலைந்து அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது வந்திருக்கும் டைரெக்டர் அவர்களுக்கு அவர்களைப்பற்றி நன்கு தெரியும். அந்த மக்களுடன் வாழ்ந்தவர். அவர்களின் நிலையை அறிந்தவர். அதோடு மந்திரி அவர்களும் இதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கும் நல்ல மனதோடுருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் முன்னேற்றமடையாமல் இருக்கும் அந்த வகுப்பினருக்கு நல்ல முறையில் ஏதாவதும் செய்யவேண்டும். சமீபத்தில் கூட அவர்களுடைய டைரெக்டர் அவர்கள் நிலைமையை ஆராய்ந்து அவர்களுடைய நிலைமையை நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி பார்த்து அவர்களுக்கு விமோசனம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அங்குள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கடந்த சில வருஷங்களில் அங்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் கையாடல் நடந்திருக்கிறது. அது இப்பொழுது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, அதைப்பற்றி நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். ஆறு மாதங்களாகியும் அந்தக் கேள்வி இன்னும்

[Sri Mookkiah Thevar] [11th March 1955]

பதில் சொல்வதற்கு சட்டசபைக்கு வரவில்லை. அந்த சமூகம் நல்ல நிலைமைக்கு வரவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டும்.

“சமீபத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ், கேள்வி கேட்ட காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, ரோடுகள் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அந்த திட்டம் வந்து 1½ வருஷங்களாகியும் இன்னும் ரோடுகள் போடவில்லை என்றும் பதில் சொன்னார். முடிவதற்கு இன்னும் 1 வருஷம் தான் இருக்கிறது அவர் குறிப்பிட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் வெள்ளையர்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தியது. தற்போது அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக அங்கு மழை இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு கிராம மக்கள் வெளியே கிளம்பி குடிபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு சரியானபடி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதைப்பற்றி சர்க்காரிடம் தெரிவித்தால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இருக்கிறது, அதன் மூலம் கவனித்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள், அங்கு போய் கேட்டால் ரெக்லமேசன் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது அல்லது ஜில்லா போர்டு இருக்கிறது அவர்கள் கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் சொல்லி வருவதால் யார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பது தெரியவில்லை.”

“அது மட்டுமல்ல. மதுரையில் சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் பாங்க் இருக்கிறது. அங்கு வட்டிக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கு போய்கடன் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ‘1912-ம் வருஷம் உங்கள் சொசைட்டி மூலமாக கடன் கொடுத்தோம், பணம் திரும்பி வருவதற்கு வழி இல்லை. கவர்ன்மெண்ட் காரண்டி கொடுத்தால் தான் பணம் கொடுப்போம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சர்க்காரின் கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சொசைட்டி வசதி செய்யா விட்டால் எப்படி அவை வாழ முடியும். இதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“1932-ம் வருஷத்தில் பிரிட்டிஷார் காலத்தில் இந்த இலாக்கா போலி ஸில் பாட்டாளிகளுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு அமைத்து அதன் மூலம் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வருஷம் முதற்கொண்டு இந்த சமூகத்தில் படித்தவர்களும் படிக்காதவர்களும் கிராமங்களில் வேலையில் லாமல் இருக்கிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அந்த சமூகத்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.”

“போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டில் இந்த இலாக்கா இருந்த காலத்தில் சிலருக்கு உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அப்படி ஓரளவு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு உயர்ந்த பதவி உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இருபத்தைந்து வருஷங்களாக இருந்து வந்தாலும் இன்னும் கெஜெட் பதவி உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த சமூகத்தில் பத்து லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இருபத்தைந்து வருஷங்களாக முன்னேற்றத் திட்டம் இருந்து வந்தும் சிலர் தகுதியும் படிப்பும் உடையவர்களாக இருந்தும் இன்னும் ஒருவருக்குக் கூட கெஜெட் ஆபீசர் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒருவருக்குக் கிடைத்தது. சலுகையால் அல்ல, மெரிட்டால் ஆறு மாத காலமாகியும் இன்னும் உத்தியோகம் கொடுக்காமல் தடுக்கப்பார்த்தார்கள். மந்திரியின் தலையீட்டின் பேரில் தான் உத்தியோகம் கிடைத்தது. அந்த நிலைமையில் சர்க்கார் இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சமூகத்தினுள்ளவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைப்பதற்கும் தொழில் கிடைப்பதற்கும் இந்த சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும்

[Sri Mookkiah Thevar] [11th March 1955]

“இந்த வருஷத்தில் இந்த சபையில் பார்த்தால் புதிதான மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும் பிறபட்டவர்கள் என்றும் முற்பட்டவர்கள் என்றும் ரொம்ப அறிவாளிகள் பொருளாதார நிலை தெரிந்த நிபுணர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற ஜாதியைக் குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்டி பேசி வருகிறார்கள். இது மிக வருந்தத்தக்கதாகும். அதற்குக் காரணம் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்ற மடையாமலிருப்பதால்தான். இந்த விஷயங்களில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தி இதில் தலையிடவேண்டும். வண் ஜாதித்துவேஷங்களைக் கிளப்பக்கூடாது. இப்பொழுது இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியம் போதாது. உத்தியோகங்களில் அவர்களுக்கு முதல் சலுகைகள் காட்டப்படவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். வியாபாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு சர்க்கார் வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மாயைத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் முதலாவதாக நமது எதிர்க்கட்சி உப தலைவர், அவர்கள் சொன்னது போல்—இது ஹரிஜனங்களை உயர்த்த, uplift-க்காக இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் பொதுப்படையாக எடுத்துப் பார்த்தால், உயர்த்துவது என்றால், நம் தேசத்தில் எவ்வளவோ பிறபட்ட வகுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது வறுமையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டால், இந்த ஜாதியில் தான் உயர்வு தாழ்வு என்று கிடையாது. வறுமையை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொண்டால், நம் மாகாணத்தைப் பார்த்தால் பிறபட்டவர்களில் மட்டுமல்ல, உயர்ந்த இனத்தவர்கள் இடையேயும், ஹரிஜனங்களை விட மோசமான நிலைமையில் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஹரிஜனங்கள், ஒரு தனி வகுப்பாக ஒதுக்கப்பட்டு கவனிக்கப்படாமல் இதுவரை இருந்த காரணத்தால், நாம் அவர்களுக்கு தனிச் சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். அதை அவர்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் நம் அனுதாபத்திற்கு பாத்திரமாக இருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் அவர்கள் நம் சமுதாயத்தில் உயர்வு தாழ்வு என்பது கிடையாது. எல்லா மக்களும் ஒரே மக்கள்தான், எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட காரணத்தால், ஒரு சமுதாயம் அதாவது ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு இருபதுள்ள மக்கள் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது பரிதாபகரமான விஷயம்தான். ஆனால் இன்னொன்று கவனிக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் பிறபட்டவர்கள், தாங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் ஏதோ பேசுகிறார்கள். அடிப்படையாக, ஹரிஜனங்களை கவனித்தால் அவர்களிடையே ஒற்றுமை குறைவாகத்தான் இருக்கிற தென்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். முதலில் அந்த பிறபட்டவர்களிடம், ஒற்றுமை இருக்கிறதா என்றால், மிகவும் வருந்தும்படியான நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் எந்தெந்த ஹரிஜன சேரியில் குறைந்தது மனிதனுக்கு அவசியமான தண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்றும், எங்கெங்கு தண்ணீர் வசதி இல்லையோ, அந்த இடங்களில் குடி தண்ணீர் கிணறுகள் தோண்டுவதற்காக சுற்றறிக்கையும் அனுப்பினார்கள். குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் கிணறுகள் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களில், அருந்ததிய ஹரிஜனங்கள் என்றும், பல்லவர்களில், வேடர்கள் என்றும் பல வகுப்புகள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் பொருளை இன்னொருவர் தொடக்கூடாது. குடி தண்ணீர் இருந்தும் சில இடங்களில் உபயோகப் படாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும், அருந்ததியர் ஹரிஜனங்கள் தனிக் கிணறு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பல்லவர்கள் இன்னொரு தனி கிணறு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் பிறபட்டவர்கள், இவர்களிடையேயுள்ள தீண்டாமை ஒழித்துக்கொண்டார்களா? வேடர்களைத் தொட்டுவிட்டால், வேறு ஒருவரைத் தொடுவதில்லை. இப்படி, இவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி இருந்தாலும், இங்கு இருக்கும்

4-40 p.m.

[Sri P. G. Karuthiruman] [11th March 1955]

பிற்பட்டவர்கள், அதைப் பரிபூரணமாக உபயோகித்துக் கொள்வதில்லை. இங்கு பேசுவதை விட, முதலாவதாக, ஆங்காங்கு இருக்கும் பிற்பட்டவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக இருக்க ஒரு வழி காணவேண்டுமென்று சட்ட சபையிலுள்ள M.L.A.-க்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள், இவர்களை அனுமதிக்கவில்லை, கௌரவிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களிடையேயுள்ள குறைபாடுகளை இவர்கள் முதலில் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயத்தில், பல புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லி குறை கூறுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு விகிதாசார இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறைவு. மற்றும், அந்த இடங்கள் பூராவும் தங்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். வந்த ஹரிஜனங்களுக்கு இடமில்லை என்று சொல்லி பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு சலுகை அளிக்கவில்லை. பத்து பேர் ஹரிஜனங்கள் படிக்க வரவேண்டுமென்றால் எழுபேர்தான் வருகிறார்கள். ஆக, ஹரிஜனங்களுக்குப் போக, மிச்சம் உள்ளதைத்தான் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு சர்க்கார் கொடுக்கிறது. ஹரிஜனங்களை புறக்கணித்து, அவர்கள் இடங்களை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே பொருளாதாரத்தையும், மற்றும் முக்கியமானதுறையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால்—விவசாயத்தொழில் செய்பவர்கள் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் தான். கிராமத்தில் விவசாயம் சிறப்பாக நடப்பதற்குக் காரணம் ஹரிஜனங்கள்தான். எல்லாப் பண்ணைகளிலும் குடியானவர்களில் ஒரு பகுதியினர் விவசாயத்தொழில் செய்யும் ஹரிஜனங்கள்தான் இருக்கிறார்கள்—இவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து, - சலுகையாக பொருளாதாரவகையில் உதவி எதிர்பார்ப்பதைவிட, யாரிடத்தில் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ—அதாவது மிராசுதார்கள், பண்ணைகள் இருக்கிறார்கள்—இவர்கள் தாராள மனதுவைத்து மனித சமுதாயத்தினமேல் அன்புவைத்து, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்று பொருளாதார உதவி செய்தால், நல்லமுறையில் முன்னேறலாமென்று தெரிவித்தக் கொள்ளுகிறேன். அடிப்படையாக சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், முதலாவதாக, ஹரிஜனச் சேரிகளில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய குடியிருப்பு இடம், அவர்களுக்கே சொந்தமரக்கச் சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நேரடியான அனுபவம் கிடையாது என்பது கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அக்கறையுடன் பாடுபட்டதால் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு இடத்தில் ஹரிஜனங்களுடைய உரிமை பாதுக்காக்கப்பட்டது. எருமைக்காரபுதூரில் ஹரிஜனங்கள் பணக்காரர்களுக்கு கைஆட்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் சக்தி உடையவர்கள்தான். அந்த ஊரில் ஒரு தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலின் ஒரு காரணமாக முக்கியவிஷயம் நடந்தது. சாதாரணமாக ஒருவர் ஒரு இடத்தை, பத்து அல்லது 12 வருஷங்களுக்கு மேல் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தால், சர்க்கார் அந்த இடத்தை அவருக்கு பட்டாசெய்து, acquisition செய்து கொடுக்கவேண்டியது நியாயம். அந்த ஊர் மிராசுதாரின் நிலையத்தில், ஹரிஜனங்கள், 50, 60 வருஷங்களாக குடி இருக்கிறார்கள். அந்த இடம், ஜனங்கள் வசிக்க லாயக்குள்ளது என்று Health Officer சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால், அந்த நிலத்தை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அந்த மிராசுதார் சின்ன Health Officer இடம் சொல்லி அந்த இடம் குடியிருக்க லாயக்கில்லை என்று எழுதச் சொன்னார். Health ஆபீசரும் அந்த இடத்தில் நான்கு வண்டி குப்பையைக் கொட்ட ஏற்பாடு செய்து அந்த இடம் ஜனங்கள் வசிக்க லாயக்கில்லை என்று எழுதி விட்டார். மறுபடியும் ஜில்லா Health Officer-யை கூட்டிவரச்செய்து அந்த இடம் வசிக்க லாயக்குள்ளது என்று எழுதினதின்பேரில் அந்த இடம் ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கித் தரப்பட்டது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் எங்கெங்கு குடியிருக்கிறார்களோ, அந்த இடங்களெல்லாம் அவர்களுக்கு சொந்தமாக்க ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும். என்னுடைய தாலுக்காவில் ஹரிஜன் ஹாஸ்டல் நடத்தப்படுகிறது. அதிலே 110 ஹரிஜன மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை நடத்துபவர் ஹரிஜன் அல்ல. ஹரிஜன் அதை நடத்தி இருந்தால் ரொம்ப நாளைக்கு முன்பே அது மூடப்பட்டிருக்கும். அதற்கு கணக்கு வைத்து, நிர்வாகம் நடத்துபவா, உயா ஜாதி

[11th March 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

காரரான பிராமிணர். அவர் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் போட்டு அதை நடத்துகிறார்கள். நம் மாகாண ஹரிஜன் ஹாஸ்டல்களில் அதுவும் ஒன்று. அப்படி இருக்கும்போது, மனித சமூகத்தில் பிறவியில் உயர்ந்த ஜாதி. தாழ்ந்த ஜாதி என்பது கிடையாது. பொருளாதார அடிப்படையான அவ்வித வித்தியாசங்கள் இருப்பதற்குக் காரணம். இந்த நிலையிலே நம் தேசத்தில் மகாத்மா காந்தி வழியில் வந்திருக்கும் காங்கிரஸ் மகாசபை எவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றம் ஹரிஜனங்களுக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஹரிஜன சகோதரர்கள் அதை சரியானபடி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.”

* Sri SAMIA KOORAYAR :—“கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மான்யத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அனேக அங்கத்தினர்கள் அதைப் பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு மனை அடமானம் செய்வதைப்பற்றி நான் வெகுகாலமாக புல தலைவர்களுடன் பேசி மன வருத்தம் அடைந்ததைத் தவிர, காரியம் பிரயோஜனப்படவில்லை. ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடத்தை அவரவர்களுக்கே கொடுத்து, கடனை ரத்து செய்து, ‘பண்ணையாள் முறையையும் எடுத்துவிட்டால் அவர்களுடைய நிலைமை வெகுதூரம் மாறிப்போகும். நான் எதோ முயன்று பார்த்தும் அது பிரயோஜனப்படவில்லை. சென்ற வருஷத்திலே பண்ணையாள் சட்டம் வந்தபோதுகூட ‘இது அமுலுக்கு வருவது கஷ்டம். அவரவர்கள் வசிக்கும் மனையை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவரவர்கள் பட்ட கடனையும் ரத்து செய்துவிட்டு, பண்ணையாள் முறையையும் எடுத்து விட்டால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்; அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதை அவர்களே பெற்றுக்கொள்ளமுடியும்’ என்று அங்குள்ள தலைவர்களைக்கண்டு பேசியும் முடியாமல் வியர்த்தமாகிப் போய்விட்டது. ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடத்தை அவரவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சபையில் ஒவ்வொரு பட்டை பிரசங்கத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் ஒருவித பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. ‘டெல்டாப் பிரதேசத்தில் மனை இல்லை, ஆகையால் கொடுக்க முடியவில்லை’ என்று சொல்லி வருகிறார்கள். கொடுக்கப்பட்ட இடத்திலேயும் அவர்கள் ஏற்கெனவே இருந்த இடத்திலிருந்து இத்தனை வருஷங்களாக குடியேறாமல் பாழாக இருக்கிறது. அவர்களை குடியேற்றக் கூடியது அசாத்தியம். தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்தவர்களை வெளியேற்றி புதிதாகக் குடியேற்றுவது அசாத்தியம். அந்த இடத்தை அவரவர்களுக்கே அடமானம் செய்வது நல்லது. எவ்வளவு கெடுதலாக இருந்த இடமாக இருந்த போதிலும் பரம்பரையாக இருந்தவர்களுக்கு அந்த இடத்தை விட்டுப் போவது என்றால் மனக்கஷ்டந்தான் ஏற்படும். அதை அவரவர்களுக்கே கொடுத்துவிடலாம். நஷ்டசுடு கொடுத்து எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், அந்த நிலம் வெகுகாலமாக அவர்களிடம் இருந்தது. இது விஷயத்தில் தைரியமாகக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். வெகுகாலமாக ஸ்வாதீனத்தில் இருந்துவந்த மனைகளை அவரவர்களுக்கே பட்டா செய்துகொடுப்பது நல்லது என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

“ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் குடிதண்ணீர் வசதியும், ரோடு வசதியும் அவசியம். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகிய வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இடங்களிலாவது உடனடியாக குடிதண்ணீர் வசதியும், ரோடு வசதியும் அவசியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். எந்தக் கிராமத்தில் திட்டம் வகுத்தாலும் முதலாவது மேற்கூறிய வேலைகளை எடுத்துக் கொண்ட பிறகுதான் மற்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாடு இருந்தால் வெகுசீக்கிரமாக காரியங்கள் முடிந்துவிடும்.

“ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிரிடுவதற்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டியது அவசியம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எண்டோமெண்டுக்குச் சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலம் ஹரிஜனங்களுக்கு குத்தகைக்கோ

4-50
p.m.

[Sri Samia Koorayar] [11th March 1955]

வாடகைக்கோ கிடைக்கும்படிச் செய்தால் அந்த ஏற்பாடு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். சமீபத்தில் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப் படுகிற நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதாவது அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களில் மூன்றிலொரு பகுதியை வாரிச் சாகுபடிக்கோ, குத்தகைச் சாகுபடிக்கோ ஒதுக்குவது நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். பண்ணையான் முறையை எடுத்து விடுவதும், குடியிருக்கும் மனைகளை அவரவர்களுக்கே விட்டுவிடுவதும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இதே அபிப்பிராயத்தை நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தடவை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நியமித்த நிலச்சீர்திருத்த கமிட்டியார் இதே அபிப்பிராயத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதிலே ரொம்ப திருப்தி. (இச்சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.)

“மேலும் ஹரிஜனங்களுக்குப் பொருளாதார வசதியினால் சமுதாய அந்தஸ்து அதிகமாக வந்துவிடுமா? சமுதாய அந்தஸ்து ஏற்பட்டால் பொருளாதார அந்தஸ்து ஏற்பட்டுவிடுமா என்பது ரொம்ப காலமாக சர்ச்சையில் இருந்துவருகிறது. சமுதாய அந்தஸ்து பலமாக இருந்தாலொழிய எவ்வளவுதான் பொருளாதார அந்தஸ்து ஏற்பட்டாலும் அவர்களை முன்னேற்ற முடிவது கஷ்டம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஜாதி இந்துக்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருந்தாலும் அவர்களிலும் எவ்வளவோ பேர்கள் வறுமையில் இருந்துகொண்டிருப்பதினால் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை அப்படி அல்ல. ஜாதி இந்துக்களில் வறுமையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் வேலை செய்வது கேவலம் என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருப்பதுதான் அவர்கள் கீழ் திசையில் இருப்பதற்குக் காரணம். ஹரிஜனங்கள் பொதுவாக எப்பொழுதும் வேலை செய்துகொண்டிருப்பதினால் சமூக அந்தஸ்து உயர்ந்திருந்தால் அவர்கள் முன்னேறிவிடமுடியும். ஆகவே, சமுதாய அந்தஸ்திலே அதிகமான சலுகை காட்டவேண்டும். அதற்குப் படிப்பு முதலான வசதி இருந்தால்தான் முடியும். அந்த வசதி இயற்கையிலேயே இருக்கவேண்டும். இதுவரை தடைகள் அதிகமாக இருந்துவந்ததினால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமுடியாமல் போய்விட்டது.

“நமது தேசத்தின் அரசியல் சட்டத்தை உண்டாக்கியவர், மத்திய சர்க்காரில் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீ அம்பேத்கார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அவரை ஒரு காலத்தில் பரோடா மகாராஜா படிக்க வைத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தபடியினால் அவர் அந்த அந்தஸ்துக்கு வரும்படியாக ஆய்விட்டது. அம்மாதிரி வசதி ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்டிருந்தால் இதுவரையில் ஹரிஜன சமூகம் எவ்வளவோ தூரம் முன்னுக்கு வந்திருக்கும். ஆகையால், அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்குத் தகுந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து பிற்பட்ட மக்களையும், ஹரிஜன மக்களையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-7 *SRI T. MANAVALAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ஹரிஜன நல முன்னேற்ற மந்திரி அவர்கள் சபைமுன் கொண்டு வந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். சென்ற வருஷங்களைக் காட்டிலும் நடைமுறை வருஷத்திற்கு சமார் ஒரு கோடி ஒன்பது லட்ச ரூபாய் தொகையை ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற்பட்ட சமூகத்தினர் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நான் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களிலும், சேரிகளிலும் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் இப்பொழுது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். அதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். சேரிகளில் எங்கெங்கு குடிதண்ணீர் வசதி இல்லையோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக

[11th March 1955] [Sri T. Manavalan]

கிணறு தோண்டப்படவேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். பதினாறு குடும்பங்கள் இருந்தாலுங்கூட அந்தச் சேரியில் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுடைய கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக உபகாரச் சம்பளமாகவும், புத்தகம், துணி முதலியவற்றை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் செலவு செய்துவருகிறது. கல்லூரி மாணவர்கள் பெரும்பலன் அடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிகப்படியான மாணவர்கள் கல்லூரியில் படித்துவருவது அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள் பாதிப்பேருக்குத்தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. பாதி மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்காமல் ஏமாற்றமடைகிறார்கள். கல்லூரியில் படிக்கும் எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள், சடுகாடு, ஊருக்கும் சேரிக்கும் பாதைகள் போன்ற பல காரியங்களை தாமதமில்லாமல் செய்து கொடுத்து அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றினால் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜன மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட்டு வாழ்கிறபடியினால் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களையும், காட்டு இலாகாவின் கீழுள்ள பிரயோஜனமற்ற நிலங்களையும் நிலமில்லா ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டாசெய்து கொடுத்தால் அதன்மூலமாக ஹரிஜனங்கள் ஓரளவு பயிர்செய்து அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள எதுவாக இருக்கும். ஆகையால் அவர்களுக்கு தரிசு நிலங்களை உடனடியாகப் பட்டாசெய்து கொடுக்கும்படியாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகம் வழங்குவதில் அதிகப்படி சலுகை அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். தகுதி, திறமை என்ற முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு பிரத்தியேக சலுகை காட்டி அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பிரதிநிதித்துவத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நமது அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறது என்பது கிராம மக்களுக்கு தெரிவது கிடையாது. அதனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பிரசாரம் செய்ய உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரசாரகர்களை ஏற்படுத்தி ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கம் என்னென்ன செய்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை கிராம மக்களுக்கு அறிவிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்ற இனத்தாரால் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊதியம் சரியாக கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் கேவலமான நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களின் கேவல நிலைமையைப் போக்குவதற்கும், அவர்கள் முன்னேற்றுவதற்கும், அரசாங்கம் மூலமாக ஒரு கூட்டுறவு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையை எங்கெங்கே ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கங்கே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதனால் பயன் அடைவார்கள்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு லேபர் ஆபீசரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமான வேலைகள் இருப்பதால் அவர்கள் எல்லாக்காரியங்களையும் சரிவர கவனிக்கமுடியாமல் போகிறது. அவர்கள்

இன்னும் ஒன்றுப் பொருளாதார பிரச்சனை; பொருளாதார பிரச்சனை என்பது

[Sri T. Manavalan]

[11th March 1955]

பல ஆஸ்டல்களை பார்வையிடவேண்டும், பல பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வையிடவேண்டும் என்று இருந்தபோதிலும் அவர்கள் ஒரு சில அத்தியாவசியமான வேலைகளை கவனிக்கமுடிகிறதேபொழிய அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளைபெல்லாம் பூரணமாக முடிக்கமுடியாமல் போகிறது.

“ஆகையால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா வேலைகளையும் அப்போதைக்கப்போது உடனடியாக கவனிப்பதற்கு ஒரு ஜீப்போ, ஒரு காரோ அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுடைய முழு வேலைகளையும் கவனிக்கமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டால் நடத்தப்படும் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் ஒவ்வொரு மாத முதல் தேதி அன்று வருவது கிடையாது. இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கு அப்பால் தான் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் போதிய குமாஸ்தாக்கள் இல்லாபென்று சொல்லப்படுகிறது. குமாஸ்தாக்கள் இல்லையென்பதால் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை ஆசிரியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் அந்த சம்பளத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் தேதியாகிலும் அல்லது ஒவ்வொரு மாத முதல் வாரத்திலாகிலும் ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-05
p.m.

* SRI T. S. ARDHANARI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். சட்டசபையிலே ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி காலேயிலிருந்து இதுவரை பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒரு விஷயத்தை அதிகமாக வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது ஹரிஜனங்களின் பண்ணை அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதுபற்றி அதிகமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்று ஹரிஜனங்கள் போராடி அவர்களுடைய மனித பலத்தை பொருட்படுத்தாமல் இருந்தாலும் கூட, ஜாதி இந்துக்களின் பொருளாதார பலத்தைக்கொண்டு அவர்களை அடிமைப்படுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதிகள் குடி இருக்கும் இடங்களில் இல்லாததினால் ஜாதி இந்துக்களுக்கு அடிமைப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும், ஜாதி இந்துக்களின் கொடுமைகளினின்றும் விடுபடவேண்டுமென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பதாலும், ஏதோ சில உத்தியோகங்களை அவர்களுக்கு கொடுப்பதாலும் ஹரிஜனங்களின் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. ராதுவாக ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கு வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலோர் நெசவுத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பதால் அவர்கள் வீடு வாசல்களை சுத்தமாகவும், அழகாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்தில் அவர்களுடைய வீடுகளைப் பார்க்கும்போது, ஹரிஜனங்களுடைய வீடா என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதற்கு காரணம் அவர்கள் செய்யும் தொழில்தான்.

“இன்றைக்கு நகரத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு முதலிலே வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை மேம்பட்டு அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் வாழக்கையை நடத்த முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக கிராமாதிரங்களில்தான் இந்தத் தீண்டாமை அதிகமாக கவனிக்கப்படுகிறதே பொழிய, நகரங்களில் அவ்வளவாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் கருத்திருமன் சொன்னது போல் ஹரிஜனங்களிடத்திலேயே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் என்ற பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஜாதி இந்துக்களின்

[11th March 1955]

[Sri T. S. Ardhanari]

தொந்திரவுகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக தண்ணீர் வசதிகள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலும் கூட இம்மாதிரி அவர்களுக்குள் சச்சரவு எவற்படுகின்றன. உதாரணமாக மோடமங்கலம் கிராமத்தில் சக்கிலியர் கிணற்றில் தண்ணீர் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கும் ஆதித்திராவிடர்களுக்கு தண்ணீர் கிடையாது. அவர்கள் தண்ணீர் மொண்டுகொள்வதற்கு வந்தால் பெரிய ரகளைத்தான் ஏற்படுகிறது. இதைக் கலெக்டருக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அதற்கு அவர்கள் அந்த கிணற்றில்தான் தண்ணீர் மொண்டுகொள்ளவேண்டும், இல்லையென்றால் சும்மா இருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியான பாகுபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அந்தந்தத் தொகுதி ஹரிஜன எம். எல். ஏ.க்களும், மற்ற எம். எல். ஏ.க்களும் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DR. SRIMATHI SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன மான்யக் குடி ஆதரித்து சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷத்திய வசூலுக்குத் திட்டத்தில் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தொகையைப்பார்த்து இது போதுமா என்று கேட்டால் இது கொஞ்சம்கூட போதாது என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் மனித சமுதாயத்தில் முன்னேற வேண்டுமானால் சம அந்தஸ்தும் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமும் காணவேண்டும். ஒரு நாணயத்திற்கு எப்படி இரண்டு முகங்கள் முக்கியமாக இருக்கின்றனவோ அம்மாதிரியாகவே ஒரு சமுதாயத்திற்கு சம அந்தஸ்தும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“வெகு நாளாக முயற்சிசெய்து இப்போது சர்க்கார் அனுமதி எப்படி கிடைத்திருக்கிறது என்றால் 750 ரூபாய்க்கு வீடு கட்டினால் அப்படி கட்டப்படுகிற வீட்டுக்கு 75 சத விசிதம் உத்தரவாதம் இருக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் வீடு கட்டுவதற்காக ஒவ்வொரு வருஷமும் சில கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அந்த சொல்படிக்கு தொகைசெலவழிக்க முடியாமல் இருப்பதற்கு காரணம் அவர்களுக்கு ஈடுகட்டுவதற்கு, 500 ரூபாய் வீடு வேண்டுமானால், 700 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் ஈடுகட்ட வேண்டிய சொத்து அல்லது இன்னொருவர் ஜாமீன் இருக்கவேண்டும். இதற்கு யார் முன் வர முடியும். வீடே இல்லாதவர்களுக்கு அடமானம் காட்டுவது போல ஈடு கட்டுவதற்கு சொத்து எங்கேயிருந்து வரும் சமுதாய நலத்திட்டப்படி கொடுக்கப்படுகிற கடன், உதாரணமாக 750 ரூபாய் வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கொடுத்தால் 75 சத விசிதம் வீட்டை பாக்கியாகவிட்டு, கடைசியாக மண் சுவர்வைத்து கூரையை போட வேண்டியிருக்கிறது. 25 சத விசிதம் அவனே அல்லது அவனை சேர்ந்தவர்களோ collateral security கொடுக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மற்ற கடன்கள் கொடுக்கப்படுவது போல் கணிசமான தொகையை ஹரிஜன மக்கள் வீடு கட்டுவதற்கு என்று சர்க்கார் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். Industrial la' our-க்கு வீடு கட்ட திட்டம் இருக்கிறது. அதை குறைக்கச் சொல்லவில்லை, அதுபோல சில லட்ச ரூபாயை ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒதுக்கிவைத்து, 5 வருஷத் திட்டத்திற்குள்ளே இத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டவேண்டும், இத்தனை கிராமங்களில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே precedence இருப்பதைப் போல், இதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும் போது பிற்போக்கு வகுப்பினரையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். பரம ஏழையாக வீடு இல்லாதவர்களாக இருந்தால் எந்த ஜாதியானாலும் அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி திட்டத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இன்னும் ஒன்றுப்பொருளாதார பிரச்சனை; பொருளாதார பிரச்சனை என்று

5-10
p.m.

[11th March 1955]

[Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran]

நான் சொல்லும்போது, ஹரிஜனங்களில் 100-க்கு 99 பேர் விவசாயக் கூலிகளாக அல்லது சிறு குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள், அது ஒழிய வேண்டுமென்றால், தேவஸ்தானம் மற்றும் பெரும் நிலங்கள் எல்லாம் நடுத்தர மனிதர்களிடம் இல்லாமல் நேரிடையாக குத்தகைக்கு விடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதில் 5 வருஷம், 10 வருஷம் என்று tenancy guarantee கொடுத்தால் தான் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை சீர்படும். இது பொருளாதார பிரச்சனை மட்டுமல்ல, நில பிரச்சனையும் சேர்ந்தது. நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சீக்கிரம் சட்டம் வரும் என்று எதிர் பார்ப்பவர்களில் நானும் ஒருவன்.

“அடுத்தபடியாக அலோக சமயத்தில் நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம் கமிட்டி கூட்டங்களிலும் வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்மாசனத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும், வழிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்கப்படுகிறது, எல்லோருக்கும் எல்லா விதத்திலும் சம உரிமை என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோமே, மயானத்திற்கு மட்டும் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கா? அவர்கள் மயானமும், மற்றவர்கள் மயானம் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனி வழி, தனி இடம் ஏன் வைக்கவேண்டும். இறந்த பின் மனிதர்களுக்கு அதிக மரியாதை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது இந்த மயானப் பிரச்சனை எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இது ஒழிய வேண்டும். சர்க்கார் மற்றவற்றிற்கு சட்டம் செய்து இருப்பதுபோல், இந்த சட்டத்திலும் ஒரு ஷரத்து சேர்க்க வேண்டும். தனி மயானம் கூடாது, தனி வழி கூடாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எம்.எல்.ஏ.க்கள் இங்கு சொல்வதோடு இல்லாமல், செய்கையில் இயக்கிக்காட்டவும், தங்களுடைய தொகுதியில் பிரசாரம் செய்யவும் முன் வரவேண்டும். இது ரொம்ப அவசியமாக செய்ய வேண்டிய பிரச்சனை. இறந்த பின்னும், ஜாதி மனப்பான்மை காட்ட வேண்டாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக படிப்பு சலுகைகளுக்கு வரும்போது, படிப்பினால் மட்டும் சம அந்தஸ்து கிடைக்காது என்றாலும் படிப்பு இன்றியமையாதது. சக்கிலியர்கள், குறவர்கள், ஆதித்திராவிட வாசிகள் இவர்கள் பொருளாதார விஷயத்திலும் அதோடு படிப்பு விஷயத்திலும் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குள் ஹரிஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலும் சக்கிலியர்கள் என்றால் அவர்கள் தொழில் விவசாயிகளுக்கு அவசியமான தொழிலாக இருக்கிறது. ஆகையால் எங்கெங்கெல்லாம் தோல் பதனிடும் சாலைகள் நனை முறையில் Drudgery இல்லாமல் நல்ல விதத்தில் ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கங்கே அவைகளை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும். கைத்தொழில்களுக்கு பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அதைப்போன்று கிராமம், கிராமமாக செய்ய வேண்டும். கிராமத்தில் விற்பனையாகும் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய தொழில்சாலையிருந்தால், பெரம்பூர் முதலிய இடங்களில் அவர்கள் கஷ்டமான வேலைகளைச் செய்யவோ, அல்லது அவர்கள் கஷ்டங்களை கவனிக்க அதிகாரிகளோ இருக்கவேண்டிய அவசியமிருக்காது. இந்த தொழில்சாலைகள் எல்லாம் கூட்டு முறையில் அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது கூட்டு முறையில் (co-operative Society)-ல் எவ்வளவு கஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று இப்போது தான் ஒருவர் சொன்னார். எழுதப்படிக்க தெரியாத சக்கிலியர்கள் கூட்டு முறையில் தோல் பதனிடும் அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைய இன்னும் சில வருஷங்கள் ஆகும். ஆதலால் சர்க்கார் மேற்பார்வையில் இந்த மாதிரி கைத்தொழில்கள் வளர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

“படிப்புக்கு வரும் போது, ஹரிஜனங்கள் 100-க்கு 100 பிற்போக்கானவர்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சக்கிலியர்கள் இன்னும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். குறவர்கள், ஆதிவாசிகள் இவர்கள் 10 பேர் ஹாஸ்டலில் இருந்தாலும் 10 பேருக்கும் stipend கொடுக்க வேண்டுமே” தவிர,

[11th March 1955] [Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran]

10 பர்செண்ட், 8 பர்செண்ட் என்று எல்லாம் இந்த பிற்போக்கான ஹரிஜனங்களுக்கு சொல்லக்கூடாது. அவர்களில் படிப்பவர்கள் ரொம்பச் சொற்பமாதலால் அவர்களுக்கு தனியாக வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

“பிற்போக்கு வகுப்பினர் பற்றி பேசும்போது, நான் சில விஷயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஜாதிகளை பற்றி அதிகமாக தெரிந்து கொண்டு வருகிறேன். வண்ணார்கள், மருத்துவர்களில் பெண்கள் படித்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் கிடையாது. வண்ணார ஜாதியில் ஒரே ஒரு Intermediate girl-ஐ நான் பார்த்திருக்கிறேன். புருஷர்களில் சில Graduates பார்த்திருக்கிறேன். அந்த மாதிரி சமுதாய மக்கள் எவ்வளவு பேர் படிக்க வந்தாலும், சலுகை கொடுக்கவேண்டும். பிற்போக்கு வகுப்பினர் list-ஐ பார்த்தால் கள்ளர்கள், தேவாங்கர்கள் என்று வேறு மேல் ஜாதியே இல்லை என்ற அளவுக்கு நிறைய இருக்கிறது. ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற்போக்கு ஜாதிகள் மொத்தத்தில் 80 சத விதம் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி சொல்லும் போது எத்தனை ரூபாய் செலவழித்தாலும், சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் போலத்தான் இருக்கும். பிற்போக்கு வகுப்பினருக்கு வாயில்லாததால், அவர்களுக்கு சண்டை போட்டு கேட்பதற்கு தெரியாது. ஆகையால் அவர்களுக்கு கல்வியிலும் மற்ற விதங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கிற சலுகைகளை அவசியமாக கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்காக அவர்களை Scheduled Caste list-ல் வைக்கவேண்டுமென்று, Scheduled Caste போக வேண்டுமென்று விரும்புகிற நான் எப்படி சொல்வேன்? ஆகையால் இவர்கள் விஷயத்தில் அதிக வசதி செய்து கொடுப்பது, கூட்டுறவு முறையில் இல்லாத போனாலும், கிராமத்தில் அவர்கள் தொழிலை நல்ல முறையில் செய்ய அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வண்ணார்களுக்கு நகரங்களில் இருப்பது போல், கிராமத்தில் சுகாதார முறையில் தண்ணீர் கஷ்டம் இல்லாத அளவுக்கு வேலை செய்யக் கூடிய விதத்தில் சிறு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதே போல் மருத்துவர்களுக்கும் வசதி செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் co-operative முறையின் கீழ் வரவேண்டும் என்பதை வரவேற்பவன் நான். இருந்தாலும் co-operative முறையில் நன்றாக செயலாற்ற சூழ்நிலை கிடைக்கிற வரையில், இந்த மாதிரி வாழ்க்கை பிரச்சனைகளில் கட்டாயமாக சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தையுடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்கிறவர்களுக்கும், பிற்போக்கு ஜாதி, ஹரிஜனங்கள் என்கிறவர்களுக்கும் சட்ட புத்தகத்தில் ஏராளமான சட்டங்கள் செய்து சட்ட ரூபத்தில் சம அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இவையெல்லாம் வாயினால் எவ்வளவோ சொல்லிச் சொல்லி பார்த்தும் நடைமுறையில் வரவில்லை. அடித்த பிள்ளை தான் படிக்கும் என்றால் நாம் அடிக்கவும் தான் வேண்டும். அதைப்போல நாம் சர்க்காரை கேட்க வேண்டிய அளவில் இருக்கிறது என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI R. KRISHNAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിന്നു 5-20 P.M. ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉന്നമനപ്രവർത്തനങ്ങൾ തീരെ മനിയറാകുന്നില്ലെന്ന പ്രത്യേകം ഉന്നിപ്രവേശനം ഇരിക്കുന്നു. ഇന്നു കാലത്തു മുൻപു ഇതുവരെ ഇവിടെ സംസാരിച്ച എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ഈ കാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങളിൽ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തിന്നു, അതായതു, ഒരു ശതമാനത്തിനോ മറെറാ, കുറെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ. നൽകുകയും അതുപോലെ കുറെ പേർ ഗവണ്മെന്റ് ജോലിയിൽ നൽകുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടു മാത്രം ഹരിജനങ്ങളുടെ അവശതകൾ അവസാനിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. സംബന്ധിക്കായി പൊതുവെ ഹരിജനങ്ങളുടെ നില ഉയർത്താൻ സാധിക്കാത്തതോളം കാലം അവയുടെ പ്രശ്നങ്ങളും അവശതകളുമൊന്നും പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. ഹരിജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവർ ഉദ്യോഗം നൽകുകയുമൊന്നും വേണ്ടെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. അതെല്ലാം അവശ്യമാണ്. അതിന്നു ചേണ്ടുവോളം സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്യുകയുണ്ടാകണം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. എന്തെല്ലാം സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടാകും പള്ളിക്കൂടം

[Sri R. Krishnan]

[11th March 1955]

അതിൽ പോകാനും പഠിക്കാനും കൂട്ടാക്കാത്ത ചില വർഗ്ഗക്കാരുണ്ട്. വടക്കേ മലബാറിൽ കുറിച്ചിയിൽ എന്നൊരു പ്രത്യേക ജാതിക്കാരുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ഏതായാലും നിർബന്ധിച്ചാലും അവർ സ്കൂളിൽ പോവുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കൂട്ടരെ സ്കൂളിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു പരോക്ഷം പ്രചാരണങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുമെങ്കിലും ആവശ്യമാകാറില്ല.

“കോൺ ഗ്രൂപ്പ് സർക്കാർ ഭരണം തുടങ്ങിയിട്ട് ഏഴെട്ടു കൊല്ലമായി, നിയമങ്ങൾ പലതുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്”; എങ്കിലും ഇന്നും ഈ രാജ്യത്തു പല ദിക്കിലും അടിമസ്വഭാവം നിലവിലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയല്ല. ഹരിജനങ്ങളെ ദുരൂഷരെല്ലാവരെയും അടിച്ചു പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. മലോന്മാർ എത്ര ചെറുപ്പം അവർ സഹിച്ചേ മതിയാകൂ. ഹരിജനങ്ങളെ അധർമ്മം പോലീസുകാർ തിരിച്ചറിയുകയായില്ല. പോലീസ് ഇടപെടാൻ തന്നെയും അവർ മോശം സർക്കാരോടുകൂടെയുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ കൊല്ലംകോട്ട് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നടന്ന ഒരു സഭയിൽ ഇന്ന് സഭയിൽ തന്നെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട കയ്യടയ്ക്കലായി, ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ എന്നൊരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ കാളൻ എന്നൊരു ഹരിജനെ ഭയങ്കരമായി മർദ്ദിച്ചു അതിനു തെളിവുകൊടുക്കാൻ പോലും മദ്ദനമററവർ മുടന്നാട്ടു വന്നില്ല. മലബാറിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഹരിജന സ്ത്രീകൾക്കു മറ്റൊരു നടക്കാനുള്ള സാതത്തും പോലുമില്ല. മുതലമട എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു നായർ യുവതിയും ഒരു ഹരിജൻ യുവാവും തമ്മിൽ പ്രണയബദ്ധരായി. നാട്ടിൽ നിന്നും നിറുത്തിയില്ലാത്തതുമൂലം അവർ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. എന്തിന് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? പോലീസുകാർ ആ ഹരിജൻ യുവാവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മനുഷ്യനായി ഭരിച്ചു. “നിനക്കു മേൽജാതി സ്ത്രീയെ വേണോടാ” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് അയാളെ ഭരിച്ചത്. ഹരിജൻ മദ്ദനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പോലീസിൽ രേഖപ്പെടുത്താൻ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. നാട്ടിലെ പ്രമാണികളാണ് മദ്ദിക്കുന്നത്. അവരെ പോലീസുകാർ പലിയ പേടിയാണ്. പോലീസിൽ അധർമ്മം കോൺഗ്രസ്സുകാരെ കൂടെയായിരിക്കും. പോലീസിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല. ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട അയാളും അവർ നടപടിയില്ലെന്നും എടുക്കുന്നില്ല. ഹരിജന പോലീസിനായുണ്ടാക്കുകയും അത്രതന്നെ.

“പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റിൽ നടത്തുന്ന വോൾവ്യൂട്ടിൽ ചിലതു ആദായകരമായ കൗശലമായി ചില മാനേജർമാർ കരുതുന്നതായി റവന്യൂട്ടുന്നു. ഇത്തരം ഫിനിഷർ വോൾവ്യൂട്ടുകളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണമെന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഏനിക്കുള്ളത്.

“ഹരിജൻ മർദ്ദനങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായും ഉൾക്കൂട്ടിയതായും അന്വേഷിച്ചു നടപടികൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന ഗവണ്മെന്റ് പോലീസിന്നു ഉത്തരവയയ്ക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങളുടെ കേസുകൾ ശരിയായി നോക്കാത്ത പോലീസുകാരെ തരംതാഴ്ത്തിയും മറ്റു വിധത്തിലും ശിക്ഷിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ഹരിജനങ്ങളുടെ കേസുകളെപ്പറ്റി നന്നായി അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പോലീസുകാർ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു തന്നെ. അങ്ങനെയൊരു ഒരു പക്ഷെ പോലീസുകാർ ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കുറച്ച ശ്രദ്ധവെച്ചു വെക്കുവാൻ.”

“ഹരിജനങ്ങൾക്കു രോഗം പിടിപെട്ടാൽ ചികിത്സിക്കാനുള്ള ധാരതാരു സൗകര്യം വുമില്ല. അവർ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നാൽ സ്ഥലമില്ല, കിടക്കയില്ല, മരുന്നില്ല; ഡോക്ടർമാരും അവരെ തിരിച്ചറേണോടുകൂടിയില്ല. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സമയച്ചുരുക്കത്താൽ ആൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

5.25
p.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவுசெலவு திட்டத்தில் ஒரு கோடியே ஒன்பது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இனவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும், இந்த வருஷம் அதிகமாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

“எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் பலருடைய கருத்தையே நானும் ஆதரிக்கிறேன். Harijan Welfare Department தனிப்பாடசாலைகளை

11th March 1955] [Sri R. S. Arumugam]

நடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளத்தைக்கொண்டு, மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு (mid-day meals) அளிக்கலாம். ஆகவே, வருகிற ஆண்டிலிருந்து, ஹரிஜன welfare பாடசாலை என்று தனியாக நடத்தாமல், அதற்காக ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைக் கொண்டு இன்னும் அதிகப்படியான மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்றமடையவேண்டுமானால், கல்வித் துறையில் வசதியளிக்கவேண்டும். எல்லா மாணவர்களுக்கும் ‘scholarship’ கண்டிப்பாக வழங்கவேண்டும். ஒரு சிலருக்கு கொடுத்து பலருக்குக் கொடுக்காமலிருப்பது அதிருப்தியை விளைவிக்கிறது. ஹாஸ்டல்களும் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களையும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று சிலர் கருதுகிறார்கள். எனது அபிப்பிராயம் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை. எங்கள் ஜில்லா வைப்பொருத்தவரையில் பல தனி நபர்கள் திருப்திகரமான முறையில் ஹாஸ்டலை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்களையே மீண்டும் அனுமதித்து விட்டுப் பாளையங்கோட்டையில் மாத்திரம் ஒரு சர்க்கார் ஹாஸ்டலை இவ்வருஷமே நடத்தவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நீண்டகாலமாகவே பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பெர்முதுதான் அவர்கள் முன்னேற்றத்தில் எல்லோருக்கும் அக்கறை வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லோருக்குமிருக்க வேண்டும். உங்கள் உள்ளங்கள் மாருவிட்டால் நாங்கள் எப்படி முன்னேற்றமடையும்?

“ எங்கள் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில், கிறிஸ்துவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், தாழ்த்தப்பட்ட ஹிந்துக்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ அப்படித்தானிருக்கிறார்கள். பலர் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்நாட்டுக்கு வந்தபின் கிறிஸ்துவ மதத்தின் மூலம் சில சலுகைகள் கிடைத்து ஒரு சிலர் படிப்பில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். அதிலே அவ்வளவு பேருமே முன்னேறிவிட்டார்கள் என எண்ணிவிடக்கூடாது. ஆகவே அவர்களுக்கும் கல்விச் சலுகையளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் ஏழைகள். கல்விச் சலுகை பிற சலுகைகள் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவர்களுக்கும் அதிருப்தி ஏற்படும். அது நாட்டுக்கும், நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கும் நல்லதல்ல என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ I.A.S. போன்ற உத்தியோகங் ில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது கிடையாது. **Gazetted Officers** பதவிகளுக்கும் சில சந்தர்ப்பங்களில் சரியாவ். ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை யென்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இது முற்றிலு் சரி என்று சொல்வ தற்கில்லை. ஹரிஜனங்களிலும் சிலர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே நல்ல முறையில் இந்தப் பிரச்னை கவனிக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ‘ பிரமோஷனும் ’ அவர்களுக்குச் சரியாக கொடுப் பது கிடையாது. போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், தாழ்த்தப் பட்டவர்களில் **Sub-Inspectors** இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு **Circle Inspector** உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில்லை. சாதாரண போலீஸ் காரர்களாயிருப்பவர்களுக்கு **Head constable** கூட கொடுப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு உயர்வு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் வேண்டுமென்றே **Explanation** கேட்டு உயர்வு கிடைக்காமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். இதை மறுக்கமுடியாது. வேண்டுமானால் சர்க்காரிலிருந்து கமிட்டி போட்டு விசாரி யுங்கள்; உண்மை தெரியும். ‘ **Joint Registrar** -ஆக இருந்த ஒரு தாழ்த்தப் பட்டவருக்குத்தான் **Inspector-General** பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் ’ செய்தார்களா? செய்யவில்லை. ஏன் செய்யவில்லை? மற்றும் போலீஸ் உத்தியோகத்திற்கு சொற்ப படிப்புப் போதுமாகையால், தாழ்த்தப்பட வர்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும். படிப்பு 5-ம் வகுப்பு வரை போதும் எனக் குறைக்கவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினரின் நேரம் முடிந்துவிட்டது.”

[11th March 1955]

SRI R. S. ARUMUGAM :—“இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களுடைய Party Whip நீங்கள் ஐந்து நிமிஷம் பேசுவதாகத்தான் சொன்னார்.”

* **SRI V. MUTHU** :—“சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கும் ஐந்து நிமிஷம்தான் கொடுக்கப்படுமா?” (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER :—“உங்களுடைய Whip, ஐந்து நிமிஷம் பேசக் கூடியவர்கள் மூன்று பேர்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார். நீங்கள் பத்து நிமிஷம் பேசுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது.”

* **SRI V. MUTHU** :—“இந்த ஆண்டு கல்வி மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே ‘Harijan demand’ என்று போட்டிருக்கிறது. ‘ஹரிஜன் டிமாண்ட்’ என்று சொன்னால், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஹரிஜனங்களுக்கே செலவழிக்கப்படவேண்டும். இதைப்பற்றி நான் பலதடவை பிரஸ்தாபித்திருக்கிறேன். வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதாக இருந்தால், அது வேறு ‘heading’-ல் வரவேண்டும். அடுத்த பட்ஜெட் தயாரிக்கும்பொழுதாவது சர்க்கார் இதை கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

“சில அங்கத்தினர்கள், ஒரு கோடியே ஒன்பது லட்சம் சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கலாம். ‘பார்த்தால் மொத்தம், பகிர்ந்தால் கொஞ்சம்’ என்று இருக்கிறது. ஹரிஜன், Backward Class Forward class என்று ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டக்கூடாது என்று சிலர் சொல்லலாம். கோவிலுக்குப் போவதிலும், கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வதிலும் ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டவேண்டாம். ஆனால் இம் மாதிரிப் பணம் ஒதுக்கும் விஷயத்தில், தனித்தனியாக ஒதுக்கவேண்டுமென்பதே என் அபிப்பிராயம். ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய்தான் ‘Harijan Welfare’-க்கு என்று சொல்லிவிட்டு Backward class, Criminal Tribes, Converts, போன்றவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கிறார்கள். இது ‘ஒட்டகம் கூடாரத்திற்குள் சென்று அங்கு இருப்பவனை வெளியே துறத்துவது’ போலிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால்தான், அது போதுமா போதாதா, என்ன திட்டங்கள் செய்யும்படிச் சொல்லலாம் என்று தெரிய வரும். இப்போழுது ‘Harijan Welfare’ என்று சொல்லிவிட்டு, Backward Class, வன்னிய ஜாதி எல்லோரையும் அதில் சேர்க்கக் கூடாது. ஹரிஜன், ஹரிஜனாகத்தானிருக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் ‘Forward stage’-க்கு வந்த பிறகு, தனியாக Harijan Welfare Department வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது ‘Harijan uplift’-க்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் ஹரிஜனங்களுக்கே செலவு செய்யப்படவேண்டும். அதற்காகத் தனி ‘Demand’ இருக்க வேண்டும். அதனால் ஒன்றும் குடி முழுகிப்போய்விடாது.”

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களிலிருந்து கிறிஸ்துவர்களாக மாறியவர்களை ஹரிஜனங்களாக கருதக்கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் ‘ஹரிஜன், ஹரிஜன்தான்’, ‘கிறிஸ்துவன், கிறிஸ்துவன் தான்’ சீக்கிரமாக நேராக மோட்ச வாழ்க்கை வேண்டுமென்று மதம் மாறினவர்களை, ஏன் பணத்தில் பங்கு வேண்டுமென்பதற்காக மறுபடியும் ஹரிஜனங்களாகச் சேர்க்கவேண்டும்? அவர்கள் பொருளாதார நிலை மோசமாக இருக்கலாம். கல்விச் சலுகை விஷயத்தில் அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கலாம்.”

“சமீபத்தில் இரண்டு மூன்று கேள்விகள் வந்துள்ளது. அதாவது ஹரிஜனங்களுடைய பெயரில் இருந்துவரும் ஹாஸ்டல்களின் பெயரை மாற்றப்போவதாகவும், ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்போவதாகவும், இவ்விஷயம் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அது நல்லதுதான்.”

[11th March 1955]

[Sri V. Muthu]

ஆனால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய பெயரில் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை இருக்கும். அதனால் அந்த சமூகத்தினருக்கும் அந்த சமூகத்து மாணவர்களுக்கும் ஒருவித பற்றுதல் ஏற்படும். படிப்பதற்கும் ஒரு உற்சாகம் ஏற்படும். பெயரை மாற்ற வேண்டியதுதான். மாற்றியபின் ஹரிஜனங்களின் உற்சாகம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். அடுத்தபடி ஹரிஜன் ஹாஸ்டல்களையும், பிற்பட்ட சமூக ஹாஸ்டல்களையும் ஒன்று சேர்க்கவேண்டியதும் அவசியம் தான். ஆனால் ஒன்றானபின் ஹரிஜனங்களுடைய உரிமை குறைந்து, மேல்ஜாதிக்காரர்களுடைய ஆதிக்கம் அதிகமாகிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினருக்கு நேரமாகிவிட்டது. உட்காருங்கள்.”

IV.—PRESENTATION OF THE PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாமக்கல் தொகுதியிலே பெரும் பகுதியில் ஹரிஜனங்களும், ஷெடியூல்டு டிரைப்ஸ் மக்களும் வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களில் 740-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கையெழுத்திட்டு, அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிவித்து ஒரு மகஜரை என்னிடம் கொடுத்துள்ளார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு போக்குவரத்திற்கு ரோடு வசதியில்லை, கல்வி வசதியில்லை, சுகாதார வசதியில்லை, வீட்டு வசதியில்லை என்ற குறைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகளை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மகஜரை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக சமர்ப்பிக்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“அதை நீங்கள் சட்டசபை செக்ரட்டரியிடம் கொடுங்கள்.”

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—Cont. (2)—DEMAND XXII HARIJAN UPLIFT—Cont.

SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் முதலிலே என்னுடைய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷம் மத்தியான சாப்பாட்டிற்காக ரூ. 14,50,300 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் செங்கல்பட்டு மலபார், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு மட்டும் 1 லட்சம், ஒன்றரை லட்சம், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்கு 21 ஆயிரம் மாத்திரம்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயமுத்தூரிலே மொத்தம் 5 லட்சம் பேர்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்கு இவ்வளவு மோசமாக ஒதுக்கப்பட்டால், ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உதவ முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே குறைந்தது 50 ஆயிரம் இன்னும் அதிகமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டாலும், அந்தத் தொகை பூராவையும் ஹைஸ்கூல் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியான சாப்பாட்டிற்காக அந்த மொத்த ரூபாயையும் செலவழிக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்து, உபகாரச் சம்பளம். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை முழுவதையும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நான்கில் ஒரு பங்குதான் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய வசதிக்காக என்று ஒதுக்கப்படும் பணத்தை அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவே செலவழிக்கவேண்டுமென்றும், இன்னும் கொஞ்சம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-37
p.m.

[Sri P. G. Manickam] [11th March 1955]

“அடுத்தது, வீட்டு நிலங்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே எதிர் சுட்சி உபதலைவர் அவர்கள் சொன்னபடி வீட்டு மனை ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. அதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை இந்த சட்டசபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். கேள்வி நேரத்திலும் கேட்டிருக்கிறேன். அங்கு 184 ஹரிஜனச் சேரிகளில் உள்ளவர்கள், மிகமிகப் பிற்பட்டவர்கள், ஜாதி இந்துக்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றார்கள். இருவர்களுக்குமிடையே பல சிக்கல்கள் இருந்துவருகின்றனவென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் சுதந்திரமாக குடியிருப்பதற்கு முடியவில்லை. அவர்களிடமிருந்து குப்பை முதலியவைகளை யுங்கூட பறித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். சர்க்கார் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நிலங்களை வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தது எலிமெண்டரி கல்வி. எலிமெண்டரி கல்விக்காக பட்ஜெட்டிலே ரூ. 10,600 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்த விதமாக ஸ்காலர்ஷிப் வசதியும் கிடையாது. அவர்களுக்கு துணிமணி வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக ரூ. 10,600 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எலிமெண்டரி கல்வி மிக முக்கியம் என்று இந்திய சர்க்காரும், சென்னை சர்க்காரும் கூறுகின்றன. ஆனால் அதை உயர்த்துவதற்கான வழிகளை ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். இப்போது ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும், துணிமணி முதலியன வாங்குவதற்காக ரூ. 10,600 ஒதுக்கியிருப்பது மேற்படி செலவுகளுக்கு போதுமா என்று கேட்கிறேன்?”

“இப்போது ஆரம்பக் கல்வி கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் கூட நான் ஒரு யோசனையைக் கூறியிருக்கிறேன். 100-க்கு 90 பேருக்குமேல் நம் நாட்டில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களில் 50 சதவிகித பேர்களாவது கிராமங்களில் ஏழை ஹரிஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாக செய்ய சர்க்கார் பெரிய அளவில் உதவ முடியாவிட்டாலும், புஸ்தகம் பலகை வாங்கிக் கொடுக்கலாம்; துணிமணி வாங்கிக் கொடுக்கலாம்; கூடுமானால் இலவச மத்தியான சாப்பாட்டு வசதியும் செய்து கொடுக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால் கல்வியின் தரம் ஓரளவு உயரும். அதிலும், அதிகப்படிப்பு படிக்கக்கூட வசதி செய்ய வேண்டாம். ஐந்தாவது வரை படிக்க வசதிச் செய்தால் போதும். அவ்வாறு வசதி செய்தால், மற்ற நாடுகளில் உள்ளதுபோல் 100-க்கு 90 பேர்களுக்குமேல் நம் நாட்டிலும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இருப்பார்கள். இதை அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைத்தான் அன்று நான் பொது விவாதத்திலும் கூறினேன். இப்போது ஏழாவது வரை படிப்பதற்கு உபகாரச் சம்பளத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 10 லட்ச ரூபாயாவது எலிமெண்டரி கல்விக்காக ஒதுக்கப்படவேண்டும். அப்படி உதவினால் எலிமெண்டரி கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, ஏழை ஹரிஜன மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் ஓரளவு புஸ்தகம், துணிமணி கூடுமானால் மத்தியான இலவச சாப்பாட்டு வசதியளித்து உற்சாகப்படுத்துவதற்கு முடியும். ஆகையால் நான் சொன்ன வார்த்தைகளை மந்திரியார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான தொகைகளை ஒதுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. IYANAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன கேஷனாபிவிருத்தி நிதியை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனவான்களில் சிலர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார், ஸ்ரீ கருத்திருமான், ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம் செட்டியார் போன்ற தலைவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை கிடையாது என்றும், அவர்களுக்குள் பல பாகுபாடுகள் இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். வாஸ்தவம்தான். ஆனால் முன்பிருந்ததைப் போல இப்போது இல்லை. வரவர அந்த எண்ணம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மதுரை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கால் பங்கிற்கு மேல்

11th March 1955]

[Sri A. Iyanar]

அந்த வித்தியாசம் கிடையாது. இப்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஸ்கீல் என்று ஒன்று கனம் ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அவர்களிடையே ஐக்கியத்தை வளர்க்க எல்லா சமூகத்தினரையும் ஒன்று திரட்டி, ஒற்றுமையை வளர்க்கப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்விதத்தில் எனக்கு முன்பு பேசிய தலைவர்கள் இதைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஹரிஜனங்களை மேலும் பிளவுபடுத்தாமல், அவர்களுடைய ஒற்றுமைக்கு உற்சாகமூட்ட வேண்டுமென்றும், அதற்கு மேலும் மேலும் பாடுபட முன்வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் சர்க்காரிலே இப்போது பலவித நன்மைகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலே முதலாவதாக, வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வீட்டி நிலங்கள் கொடுக்க பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதை காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்து கொடுப்பது கிடையாது. காரணம் என்னவென்றால், அது கலெக்டரினுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் ஜாரி செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அதிகாரத்தை ஒவ்வொரு ஜில்லா வெல்பேர் அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஹரிஜன டைரக்டர் அவர்களுக்கும் அந்த ஜில்லா வெல்பேர் (welfare) ஆபீசர்களுக்கும் அதிகாரம் கொடுத்தால்தான், கூடிய சீக்கிரத்திலே அந்த வீட்டி கொடுக்கும் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும்.

“மதுரை ஜில்லாவிலே தேனீ என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அதிலே சுமார் 80 கைவண்டி இழுக்கும் ஹரிஜன குடும்பங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்கள் சுமார் ஆறு, ஏழு வருஷங்களாக தங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்; அதுபற்றி மனுவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“சென்னையிலிருந்து வந்த டைரக்டர் அவர்கள் கூட இந்த வீட்டி நிலத்தை பார்த்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அங்கு கலெக்டர், தாசில்தார் வரும்போதெல்லாம் நேரில் காட்டியிருக்கிறார்கள். 6, 7 வருஷமாக பல மனுவ்கள் கொடுத்தும் தாமதமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த இடத்தை பள்ளிக்கூடத்தின் விளையாட்டு மைதானத்திற்கும் பள்ளிக்கூட கட்டடத்திற்கும் வேண்டும் என்று அந்தப் பள்ளிக்கூட கமிட்டியார் அங்கே இருக்கும் சுமார் 23 ஏக்கர் நிலத்தைக் கேட்டு அங்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட கட்டடம் கட்டுவதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு உட்காருவதற்குக் கூட இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டும். சுமார் 80 குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினரும் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விளையாட்டு மைதானத்திற்கு என்று 23 ஏக்கர் நிலம் தேவையில்லை. வேறு இடம் கொடுக்கலாம். அங்குள்ள ஏழைகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் மனம் வைக்கவில்லை.

“அடுத்தபடியாக பாடசாலைகளில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் போதிய இடம் கிடைப்பது இல்லை. ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் விகிதாச்சாரப்படி இவ்வளவு பேருக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு அனுப்பினால் நலமாக இருக்கும். பள்ளிக்கூடத்தில் சேருவதாக இருந்தால் அப்பிஷன் பீஸ், ஸ்பெஷல் பீஸ் முதலியவைகள் கட்ட முடியாமல் பல மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர முடியாமல் நின்று விடுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதுடன் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு புஸ்தகங்களையும் துணிமணிகளையும் வாங்கிக்கொள்ள அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஸ்காலர்ஷிப்புகளை அந்த பள்ளிக்கூட அரை ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே sanction செய்தால் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு செனகரியமாக இருந்து அவர்கள் முன்னேற்றமடைய இடம் உண்டு.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நூல் நிலையங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டிலிருந்தும், ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலிருந்தும் ஒரு தாலுக்காவிலுள்ள பஞ்சாயத்து தலைவர்களில் ஒருவரையுமாக மெம்பர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஹரிஜன இளை

5-45
p.m.

[Sri A. Iyanar]

[11th March 1955]

தைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவராவது இதுவரையில் அந்தக் கமிட்டியில் இல்லை. எந்த ஜில்லாவிலும் அப்படி ஹரிஜனங்கள் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நூல் நிலையங்களில் ஹரிஜனங்கள் வர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் இனி மேலாவது ஒவ்வொரு கமிட்டியிலும் குறைந்தது இரண்டு ஹரிஜன அங்கத்தினரையாவது நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு போதனை முறை பாடசாலையிலும் செலெக்ஷன் கமிட்டிக்கு ஹரிஜன மெம்பர்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ப்யூன் வேலைக்கும் போலீஸ் வேலைக்கும் கூட மூன்றாவது பாரம் வரையில் படித்திருக்கவேண்டும் என்று நமது சர்க்காரிலும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலும் ஒரு விதி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. நம் முடைய நாட்டிலே தமிழ் அரசாங்கம் ஏற்படப் போகிறது. இதற்காகவே இப்பொழுது பாட்டுட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சிறிய உத்தியோகங்களுக்கு மூன்றாவது பாரம் பாஸ் செய்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இனிமேல் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் ஐந்தாவது பாஸ் செய்திருந்தாலும் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாவது வகுப்பு பாஸ் செய்திருந்தாலும் அவர்களுக்குப் ப்யூன் வேலையும் போலீஸ் வேலையும் கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* Sri T. V. SANNASI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வருடந்தோறும் வாடிக்கையாகப் பேசப்பட்டு வரும் இந்த ஹரிஜன மான்யத்தைப்பற்றி மகிழ்ச்சியற்ற வகையில் பேசித் திருப்தி அடையும் நிலைமையில் இருக்கிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பு என்பது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பை வகுக்கப்பட்ட ஆதி வர்ணசிரம் காலத்தில் இருந்தே வகுக்கப்பட்டதா? அல்லது அரசாங்கத்திடம் சலுகை பெறுவதற்காக அண்மையில் வகுத்துக்கொள்ளப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தினுடைய சலுகையை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் இந்த பாகுபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தீண்டாமைக் கொடுமையாலும் கொடிய வறுமையாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்களோ இவர்களைச் சேர்ந்து வாழக்கூடிய புத்தியல் சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். என்னாலும் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையில் ஒன்றுபட்டு இருக்கிறார்கள். மிகவும் கேவலமாக மனிதத் தன்மைக்கு இடமில்லாமல் வாழ்ந்து வரும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்டவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உழைப்பார்களானால் இந்த நாட்டை ஆள்வதற்கு அறுகதை யுள்ளவர்களாக ஆவார்கள். உழைப்பிலும் எண்ணிக்கையிலும் உயர்ந்திருப்பதால் அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த நாட்டை ஆள் முடியாது. இதனை டாக்டர் அம்பேத்காரும் சொல்லியுள்ளார். எதிர் கட்சி உபத் தலைவர்திரு. கல்யாணசுந்தரமும், திரு. கோவிந்தசாமியும் இதைப்பற்றி வாதித்தார்கள். கஞ்ச ஊற்ற ஆள் இல்லையாயினும் கச்சை கட்ட ஆள் உண்டு என்ற மாதிரிதான் இருந்தது. வெறும் சொற்போரில் பயனில்லை. இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து காரியத்தில் இறங்கும் காலத்தை அடுத்து இந்த நாட்டையே ஆளக்கூடிய காலம் அவசியம் வரும். அதுவன்றி அரசாங்க மான்யப் பிச்சை ஐந்து கோடி பெற்றாலும் அடைய வேண்டிய அளவு ஏற்றம் அடைந்து விடமுடியாது. ஆகவே அடிக்கடி இந்த மான்யப் பிச்சை கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தாங்களாகவே முன்னேற்றமடைந்து தக்க வசதி பெறுவதற்கு தகுந்த ஆற்றலும் அறிவும் நிறைந்திருக்கிறது. (அப்ளாஸ்.) பிச்சை கேட்பது போல் பணம் ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்பது பலம் பொருந்திய ஒரு சமூகத்திற்கு அவமானமாகத் தான் இருக்கிறது. பிற்பட்டவர்கள் பிராமணர்களுக்கு அடுத்தபடியாக தங்களை நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்களானால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலை சிறிதும் மாறாது. இதனால் தங்கள் ஏற்றமும் பாதிக்கப்படும். பிராமணர்களும் அவர்களுக்குச் சமமாகத் தங்களை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் சில மேலினத்தவர்களும் பிற்பட்டவர்களை குறைவாக நினைத்து ஒதுக்கினால் அதனை மாற்றுவதற்கு பிற்பட்டவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இழிவுப்படுத்தி ஒதுக்குவது நியாயமல்ல. பரிகாரமும் இதுவல்ல. இது இரு சாராரு

[11th March 1955]

[Sri T. V. Sannasi]

புக்கும் இழக்கேயாகும். நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்ற இந்த இரு பெரும் சமூகங்கள் பேதமின்றி ஒத்து வாழக்கூடிய ஒரு நிலை வரும் வரைக்கும் இந்த நாட்டிலுள்ள ஜாதி வேற்றுமைகளும், பொருளாதார பாகுபாடுகளும் மறையும் என்பதற்குச் சிறிதும் நம்பிக்கை இல்லை. இதனை மறந்துவிட்டு ஐந்து கோடி, இரண்டு கோடி கொடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. இப்படி வருஷா வருஷம் கேட்டுக்கொண்டிராமல் அரசாங்கம் நாட்டுக்காக வகுத்திருக்கும் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப் போல் நாமும் சமூக முன்னேற்றத் திட்டம் அமைத்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் பிற்பட்டவர்களும் ஒன்று சேர்த்து உழைத்து வந்தால் இந்த பாகுபாடெல்லாம் நீங்கி விடும். இதுதான் முறை. இதுவன்றி மார்க்கமும் கிடையாது. நமக்கோ எவ்வித வசதியும் இல்லை. நாம் கூறும் குறைகளைப் பிரகரிப்பதற்கு ஒரு பத்திரிகைகூட நமது கையில் இல்லை. இந்நிலையை சிந்திக்கவேண்டும். குறைகளைப்பற்றி அழகாக பேசிக்கொண்டிருப்பதிலும் ஆத்திரமாக பேசி சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதிலும் எவ்வித பயனுமில்லை. பயன் தரும் வகையில் முயற்சி செய்வோமானால் நம்முடைய திறமையும் ஆற்றலும் உலகம் பூராவும் தெரிவதற்கு ஏதுவாகும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாகுபாடு இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டும். நாம் பிறரை ஒடுக்கி ஆள விரும்பவில்லை. நம்மை ஒடுக்கும் தன்மையை மாற்றவே விரும்புகிறோம். ஆகவே அதற்கான வேலைத்திட்டத்தில் ஒன்றித்து இறங்க வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இரண்டாவதாக சர்வீஸ் கமிஷனில் பிரதிநிதித்துவமில்லாத குறையைப்பற்றி பிரிட்டிஷார் இருந்த காலத்திலும் நம் தேச சுதந்திரத்திற்காக, வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த தலைவர்களிடமும் சொல்லிச் சொல்லி அழுதாக்கிவிட்டது. முற்போக்கு கட்சியென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களிடமும் சொல்லி அழுதாயிற்று. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து ஒரு வரைக்கூட சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பராக எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அப்படி மெம்பராகக்கூடிய யோக்கியதை உள்ளவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இல்லையா? அல்லது தாழ்த்தப்பட்டோரை அந்த சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு தேர்ந்தெடுக்க சர்க்காருக்குத்தான் சமத்துவ நோக்க அறுகதை இல்லையா? என்று கேட்கிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் City-ல் உள்ளவர்களில் ஒருவரைத்தான் அண்மையில் டிபுடி கலெக்டராக நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார். கிராமத்திலிருந்து வருபவரை அதற்கு தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாதா? காரணம் மர்மமாக இருக்கிறது. நிற்க, தாழ்த்தப்பட்டோர் என்பதற்காக கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் அறிவிலும், ஆற்றலிலும், திறமையிலும் குறைந்திருக்கிறாரா? மடாதிபதி இலாக்காவும், மற்ற இலாக்காவும் வைத்திருக்கும் என் இனத்தைச் சேர்ந்த கனம் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் மந்திரியாக இருக்கிறார்கள். ஒழுக்கத்திலும் ஆற்றலிலும், செயலாற்றும் தன்மையிலும் அவர் என்ன குறைந்திருக்கிறாரா? இதை எல்லாம் பார்த்தால் மனதிற்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அவரை விதை நடட்டு, கொடி வந்தவுடன் குச்சி நடட்டு பந்தல் போட்டு வளர்ச்சிக்கான வெளி ஆடம்பரங்களைச் செய்துகொண்டே ஒருவருக்கும் தெரியாமல், வேரில் வென்னீர் ஊற்றிக்கொண்டிருப்பதுபோல்தான் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்ற வளர்ச்சி காரியங்கள் இருந்து வருகின்றன. இதை உணர்ந்து நடந்துகொண்டால்தான் நாமும் நாடும் முன்னேற்றமுடும். இரண்டாவதாக, ஹரிஜன் welfare ஆபீசர்கள் ஜில்லாவாரியாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தபாலாபீசனாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களாக எதுவும் செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. லெக்டர் நல்லவராக இருந்தால் சில அரசாங்க உத்தரவுகள் நிறைவேற்றப்படுகிறதே தவிர, welfare ஆபீசர்களால் காரியங்கள் யாதும் செய்வதற்கில்லை. என் நண்பர்கள், சிலர் ஹாஸ்டல்களைப்பற்றி பேசினார்கள். சட்ட சபை மெம்பர்கள், M.L.C. க்கள், பார்லிமெண்ட் மெம்பர்கள், ஜில்லா ஹரிஜனக் கமிட்டி மெம்பர்கள், மாகாண ஹரிஜனக் கமிட்டி மெம்பர்கள் ஆகிய இவர்கள் பகல் உணவு காண்ட்ராக்ட் எடுப்பதாலும் ஹாஸ்டல் நடத்துவதாலும் பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரென்று சட்டம் செய்தாலொழிய அரசாங்கத்தார் கொடுக்கும் னைம் ஏழைக் குழைந்தைகளின் வயிற்றுக்குப் ஒழுங்காகப் போகாது.

5-55
Pam

[Sri T. V. Sannasi] [11th March 1955]

கொடுக்கிற பணத்திற்கு ஒழுங்காக வேலை நடக்கிறதா என்று பார்க்கும் அக்கறை கவர்ன்மெண்டுக்கு இருந்தால், ஹரிஜனங்களுக்கு பேருபகாரமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, we have been discussing a subject on which there was no difference of opinion. But agreement on an issue is not the solution of the problem. Indeed, the problem before us today is a very stupendous one. It has a social legacy not of centuries but of thousands of years. We very well remember the days when learned pundits indulged in discourses and debates whether untouchability had the sanction of the Vedas and Sastras. But fortunately for us, those days are gone. We are moving slowly but steadily. The movement is perhaps slow because it is a movement upwards. Sir, our Prime Minister characterised the caste system as class pertified and we know he is waging a regular crusade as it were against the caste system that prevails in the country. Whatever the benefits and advantages of the caste system in ancient times might have been, we all know that it has outlived its purpose and we are convinced that something substantial must be done for the uplift of our unfortunate brethren. Sir, in other words, the problem of Harijan uplift is not a problem of the head but of the heart. What I mean is that we are intellectually convinced that we are right, but we have our hearts which have not been able to adjust to the changing circumstances. That is why certain feelings were expressed and certain charges were levelled against Caste Hindus as well as against the Harijans. As a matter of fact, just as there are caste distinctions even among the Caste Hindus, there are caste distinctions and sub-divisions among the Harijans also. That is why I say that though every one of us feels that our cause is right and just, as we have been bred up in such a legacy of social system for years, our hearts go only very slowly in adjusting to the changed circumstances in spite of our strong conviction. As I said, we are moving in the right direction and even faster than many of us expected. Our Kerala was once characterised as a lunatic asylum by our great Vivekananda. If anybody were to visit that part of the State today, he will be surprised at the progress that has been made. We know that untouchability is fighting its last stage of the battle in temples and many people are trying to take advantage of the loopholes in the Temple Entry Act to deny admission of Harijans into the temples. However, as more than one hon. Member has expressed on the floor of the House, there are enough laws for the protection of Harijans. In other words, their status is equal in the eye of the law. But, due to certain social disabilities and economic inequalities and also a certain amount of lukewarmness in the enforcement of the laws, it is true the effects are not patent to-day. I should say that there must be a strict enforcement of the laws. I hope the Government will bestow more attention to this aspect of the question. Sir, of course in this material world, nothing can be achieved without money and that is why probably one and all of us pleaded for more allotment for this important purpose. But then, there are certain social problems, a solution for which cannot be

[11th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

completely found merely in terms of money. We require intense propaganda on this subject among Caste Hindus as well as among Harijans. Many of the hon. Members pleaded for inter-marriages. Even greater persons have pleaded for that. But, in order that it may be successful, a proper atmosphere must be created and it cannot be done by any inducement unless we prepare and educate the people for that purpose. When I say that greater propaganda is necessary among Harijans, I am not exaggerating the fact. The hon. Member who spoke just before me made an impassioned plea that the whole World would be theirs provided they stood united. I agree. But, how can that unity come? It will not come of itself unless we do great propaganda for it. There is one other matter to which I wish to make a reference. As regards the subsidies and other help given by the department, I wish to point out that there has been a historical growth. Some of the Harijan institutions in certain districts have been working better than those in the other districts. The other day, while answering a question on the floor of the House the Hon. the Minister for Harijan Welfare said that the strength of the hostels may not be increased beyond 20 per cent. I request the Hon. Minister to consider the claims of each district separately as otherwise some of the backward districts will be hit very hard. I have carefully analysed the amounts that are being spent under various heads in our district. Sir, I am not pleading for any equitable or per capita division. I am putting forth this plea only in the interests of the Harijans. The amounts spent in our district under various heads ranges between 1½ to 3 per cent, because there are not as many institutions there as there are in other districts. On an equitable basis, it will work to 8 or 9 per cent. This is what I wish to say on the general question.

6-05
p.m.

“ With regard to the enforcement of the law in regard to a particular temple, I wish to say a few words. There was a suit in which the Court decreed that it was a public temple. We knew that generally when a particular case is a fit one for filing appeal and especially when there is injury done to the other party, the appellate Court can grant a stay. In this case, the appellate court is the High Court. But, no such stay has been granted. Even under these circumstances, the Government did not provide protection for the Harijans in the exercise of their legitimate right. It is not my intention to magnify this incident. I am just mentioning this only to point out that the Government are not doing their very best to put courage into the Harijans and to enforce the laws properly and strictly wherever it is necessary. That is the symptom of the disease. This disease should not be allowed to spread. For this purpose, the laws should be strictly enforced. We know that the enforcement of the law has its limitations. Sir, we can prevent an artiste from making a performance, but we cannot force him to make a good performance. It is only in certain spheres that we can render help. The hon. Members of course want the Government to do their very best and when the Government for some reason or other are not able to do their very best, the hon. Members

[Sri M. Narayana Kurup] [11th March 1955]

level the charge that the Government are not enforcing the laws strictly and properly. However, I am glad that the ground has been prepared and as years roll on, we will be able to make not arithmetical progress but geometrical progress."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Mr. Speaker, Sir, thirty-eight hon. Members took part in the discussion of this Demand. The allotment of six hours for this Demand shows the interest which the Government are evincing in the uplift of Harijans and Backward Classes and the large number of the members that took part in the discussion shows that they are equally interested in it. Many of the criticisms levelled against the Government would not have been levelled if only the Members had understood that this is a huge problem which bristles with several difficulties on account of its social, economic and political aspects. Where several social reformers tried and failed, Mahatma Gandhi succeeded to an appreciable extent in creating that atmosphere which is very necessary for the passing of special Acts at the Centre and in the States. In spite of the fact that a great person like Mahatma Gandhi made Harijan uplift his life's mission, the problem has not received that amount of impetus which it should have received, after his death. Non-official organizations which were very active and prominent during the days of Mahatma Gandhi failed to do their duty by these communities. The Government alone were not able to do much with the limited resources that were available, in spite of their determination and earnestness to uplift the members of these communities. Unaided by private enterprise, no Government will be able to implement the various Acts of the Legislature and create a favourable atmosphere for carrying on work on behalf of these communities. In spite of the difficult ways and means position of the Government, the amount allotted for the uplift of Harijans and backward classes is steadily increasing. Though the amount has not increased to any appreciable extent, yet it is sufficient to meet the necessary expenditure on the various items of work on behalf of these communities. The amount spent before the partition of this State was Rs. 10,25,00,000. But the amount spent now, that is after partition, is Rs. 1,09,00,000. The hon. Deputy Leader of the Opposition and one or two other Members pointed out that the Government wanted to show that the amount spent on Harijan uplift alone was one crore odd rupees. That is not at all the intention and it was never the intention of the Government in the past also. Till 1950, Harijan Uplift Demand was included in the Demand for Labour and Factories. I suggested that the two items should be separated and that the Minister in charge of Harijan Uplift should be allowed to move the Demand for Harijan Uplift. There is no jugglery in figures. We do not want to create the impression that we are spending more than what we are actually spending. The budget figures are there and one can easily go through them. Several Members said that only Rs. 19,00,000 were spent on Harijans. On the supply of mid-day meals alone we are spending not less than Rs. 18,00,000. Therefore nobody need imagine that we are spending only Rs. 19,00,000 on Harijans. An expenditure of Rs. 1,09,00,000 after the partition of the State is

[11th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

really appreciable. Members need not be worried with regard to the amount provided. For the sinking of wells, we have reserved nearly Rs. 40,00,000. After going through the figures of expenditure for last year, we have increased the allotment for grant of scholarships, boarding grants, etc. No Member need be worried that we are going to reduce the expenditure on these items. There is no use of simply reserving one crore of rupees as we did in 1946, drawing money out of it and then reimbursing it next year. On paper we can show that we have reserved not one crore of rupees but even five crores of rupees. But that will not serve our purpose. The Government are anxious to incur the expenditure that is reasonably needed for the uplift of these classes. Therefore the Government have provided Rs. 71,35,200 for providing scholarships, boarding grants, mid-day meals, etc., for the Harijans. On Criminal Tribes, Rs. 4,50,000 have been spent. We are incurring all the expenditure necessary for their uplift. The amounts set apart for the uplift of backward classes is as follows :—

Year.	Amount.
	RS.
1953-54	9,50,000
1954-55	10,50,300
1955-56	11,50,200

The figures show that there is a progressive increase in the provision made for the amelioration and improvement of the condition of backward classes. As Sri M. Narayana Kurup rightly pointed out, it is not money that matters so much. The Government are determined to see that these classes are uplifted. The Government are there to protect the interests of the backward, the weak and the oppressed. With this firm determination, the Government are chalking out certain plans or programmes.

"It may not be possible for me to reply to all the points raised by as many as 38 hon. Members of this House. I would divide the points into three or four broad categories and reply. The Deputy Leader of the Opposition said that we did not furnish figures with regard to the number of Harijan Graduates and the number of Harijans holding positions of trust and responsibility in the Government. It is not possible to gather the information. I have been in charge of the Harijan Welfare Department for nearly three or four years and I can say with confidence that, as far as the Harijan Community is concerned, there are not less than 3,000 Graduates, there are two District Medical Officers, about 16 or 17 listed post-holders, 3 or four of whom are working as Heads of Departments in this Government and the rest are occupying key positions in the Government of India. Besides these, there are several Deputy Collectors, Deputy Superintendents of Police and others. Merely because I happen to be a Minister or somebody else occupies a prominent position, the community as such cannot be said to have progressed. The community can be said to have progressed when they are educationally and economically advanced and are able to move freely and inter-mingle with the other sections of the population. Only when an atmosphere is created in which Harijans and

[Sri B. Parameswaran] [11th March 1955]

non-Harijans eat together, sit together, work together and live together without any distinction whatsoever, the community can be said to have progressed.

6-20
p.m.

“ Sir, some of the hon. Members of this House pointed out that differences exist in the Harijan community. A growing community like the Harijan community will have some differences. As they progress—human nature being what it is—the sub-sections in that community will try to assert themselves. If they have done so, that should not be pointed out as an excuse on the part of the Caste Hindus to say that they are divided among themselves and therefore they must unite. After all, if they have done so, they only copy the system that is existing in the Caste Hindu system. I do not mean to say that that system should continue to exist in the Caste Hindu community and other communities. What we are anxious to establish is a society wherein there would be harmonious and homogenous relationship existing between various communities in this country. But it is necessary, in order that the work of the Government may proceed, that these differences must be thrown overboard as quickly as possible.

“ With regard to house-sites, I may tell you that before 1949 there was a rule that half the cost of the house-site should be met by the Harijans. On 12th November 1949, a Government Order was issued by which house-sites were asked to be given to Harijans free of cost. Therefore to say that even after 30 years Harijans have not been provided with thousands and thousands of house-sites, I think, is not the proper way of reading the work that has been done by the Government. Of course, one can ask, the Britishers were ruling this country for 200 years and what did they do? Sir, from the year 1946 to 1949 the Government had been thinking over this question of providing house-sites for Harijans and after careful consideration they issued the order in 1949 that the house-sites should be given to Harijans free of cost. The process is a cumbersome and laborious one. Therefore, I agree that we could not proceed speedily in the matter of acquisition of house-sites. But in several cases we have issued instructions to Collectors to apply emergency provisions also wherever necessary. Why is the delay? Is it due so much to the attitude of the Government? I agree that in certain districts officers might not have been so enthusiastic about this work. At the very outset, they might not have been enthusiastic over the rural welfare work but now they are very earnest and sincere. Now that the Community Project and National Extension Service Schemes have come into force, they are trying to do their best in this work. It is also due to the apathy of the so-called Caste Hindus. That fact cannot be denied. We must assess the work of the department with that background. At every stage, we have to fight this caste system. Some time ago there was a demand that officers should be appointed only from the Harijan community. Therefore, the Government have upgraded the Deputy Tahsildar cadre to the Deputy Collector cadre. In the districts, they have appointed District Welfare Officers from the Harijan community. There were lot of complaints in respect of this matter. But some

11th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

of the Harijans were not willing to occupy these posts and therefore we had to appoint persons from the backward community also. Now, I think, the only solution is to entrust this work to the Revenue Divisional Officers of the various districts who will assist District Welfare Officers so that the work connected with the acquisition of house-sites may proceed rapidly.

“ With regard to Malabar, hon. Members have been very anxious that house-sites should be acquired and assigned. As I explained on the floor of the House on a previous occasion, a Special Officer has been appointed for that purpose. He will take charge of his office on 1st April this year. Also as I promised I am visiting Malabar shortly and I shall try to do my best to give a drive to the officers there. Also I will call a small conference of M.L.As. in the district and other workers interested in this work and all of us can sit together and get over the peculiar difficulties that are existing in Malabar. As the hon. Member, Sri Narayana Kurup, has pointed out that though the progress there has not been admirable when we consider the present state of affairs in Malabar, we can say modestly that there has been some progress and we cannot deny it.

“ With regard to employment, I have been receiving complaints that here and there the cases of Harijans and backward classes have not been properly looked into. Therefore, we have now thought of opening a separate section in the Harijan Welfare Department to collect statistics regarding the number of educated unemployed persons. This section will work in close co-operation with the Employment Exchange. At least we will know how many graduates and qualified persons are there. The Director of Harijan Welfare can recommend certain deserving candidates to certain posts.

“ Sir, the relationship between Caste Hindus and Harijans have not been so cordial in certain villages. Therefore, the Government propose to revive the Vigilance Committees which were in existence some time ago. These Vigilance Committees will consist of members belonging to both the Harijan and other backward communities so that they may watch the interests of their communities.

“ Sir, there are four districts where Tahsildars are in charge of the Harijan Uplift work. We want to upgrade the cadre of these officers and post Deputy Collectors in the districts like Coimbatore, Salem, North Arcot and Madurai. These officers will be able to speed up the land acquisition work.

“ Sir, a number of complaints have been received with regard to the mismanagement of hostels. Of course, there has been mismanagement in a few hostels. The Government want that the amount allotted to these hostels is spent properly and, therefore, we want to appoint a Special Officer to go into this matter. As soon as he is appointed and his report is submitted, we will see how far we can change the hostel rules. It is true that the amounts sanctioned towards boarding and scholarship reach the students a bit late, late by two or three months. The difficulty is due to rules and, therefore, we want to amend them in such a way as to help the students in getting their scholarships in time.

[Sri B. Parameswaran] [11th March 1955]

6 30 p.m. "A number of hon. Members spoke about the need for the representation of Harijans on the Service Commission. The Government will sympathetically consider the suggestions made in this regard when the time for filling up a vacancy arises next.

"With regard to wells, I myself wrote letters to all the hon. Members in order to find out the number of wells that may be necessary in their respective constituencies. This may also help them to visit their constituencies, whether they are Congressmen or non-Congressmen, and for all of us to feel that we have done something for the poor villagers before we stand for the next elections and I consider that that something should be the provision of drinking water facilities in our villages. Therefore, I wanted that every hon. Member should give me a list of villages where drinking water wells are necessary. I have received some lists from some hon. Members. I have personally written letters to the Collectors forwarding these lists to them. I hope, Sir, the hon. Members will not misunderstand me if I request them to contact the Collectors now and then and see that the lists given by them are taken up for execution immediately. We expect that before 1957 every village would have a drinking water well.

"As I said, Sir, we are very anxious to see that members of the Backward Classes and the Harijan community are brought to the level of other advanced communities. As the hon. Member Sri M. Narayana Kurup pointed out and to a certain extent the Deputy Leader of the Opposition also, the co-operation of the hon. Members of this House and that of the general public are necessary because the programme is not so easy as some hon. Members think it to be. Sir, in 1936 even a permissive piece of legislation like the Temple Entry Bill sponsored by the late Sri M. C. Rajah could not be pushed through because there were a lot of people who opposed this Bill. But, to-day both in and outside the Legislature every hon. Member is vying with one another to champion the cause of this community. (Interruption.) But, as the hon. Member Sri M. Narayana Kurup says there may be somebody outside who may be opposing these forward measures but I do not really think so. There are only a very few villages where orthodoxy still persists in spite of propaganda and there are certain people who refuse to convert themselves socially but I may tell you, Sir, that very nearly the country has got itself converted socially but whether there has been that co-operation as regards the upliftment of these communities economically is a different question. As the hon. lady Member Dr. Soundaram Ramachandran pointed out not only social upliftment but economic upliftment is also necessary in order that these communities may march forward and play their proper part in shaping the destiny of this country.

"Again, Sir, apart from the propaganda that we may carry on for the removal of untouchability, it took nearly thirty years even for a great person like Mahatma Gandhi to create a proper atmosphere. It is therefore necessary that every hon. Member of this House should co-operate with the Government. I know that some hon. Members have criticized the Government and I take it that it

[11th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

is only their earnestness to see that this Harijan community is uplifted that has made them do so and also their desire to see that the Government are spurred on to further efforts. At the same time, on behalf of the Government, I request the hon. Members to extend that amount of co-operation which is very necessary and without which we cannot push on with our programme whether it is a question of wells, or house-sites or other improvements for the benefit of this community. I do not think it is necessary for me to continue my speech except to thank the hon. Members. Most of them have given very good suggestions and I will bear them all in my mind and by next year I hope the hon. Members will have the satisfaction of joining me in thanking the Government for what little they propose to do." (Hear, hear.)

(The hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni stood up in his seat.)

MR. SPEAKER:—"I regret that I cannot convert this into a sort of question hour. I wish to know whether the hon. the Deputy Leader of the Opposition is withdrawing his Cut Motion or not."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"குடியிருப்பு மனையிலிருந்து அகற்றப்படுவதை தடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பாக சொல்லி வந்தேன். அ.ற்கு உட உறுதியளிக்காததால் நான் அதை வாபஸ் வாங்கவில்லை."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I am giving this assurance to the hon. the Deputy Leader of the Opposition that we have issued instructions not to evict persons unless alternative sites are given to them. This Government Order is still there and all that is necessary is to ask the authorities to see that this order is implemented. I shall also issue instructions to the authorities and call for reports as we are doing in regard to house-sites where we have called for periodical reports to be sent to the Board of Revenue and which the Government are reviewing. Similarly, I shall also give instructions to all the Collectors to bring to the notice of the Government cases wherein they find it difficult to find alternative sites for those people who are evicted. With this assurance, I request the hon. the Deputy Leader of the Opposition to withdraw his Cut Motion."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"ஒரு சந்தேகம். மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கூடிய G.O. ஆனது நகராங்களிலிருக்கும் சேரிகளைப்பற்றித் தான் குறிக்கிறது. இது கிராமங்களில் அபுல் நடத்த முடியுமா. என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Sir, every case has to be looked and has to be examined on its merits and if the hon. the Deputy Leader of the Opposition brings to my notice cases wherein people have suffered on account of this eviction, I shall immediately take steps to see that proper remedy is afforded."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, both the Hon. the Minister for Revenue in whose hands also the matter partly lies and the Hon. the Minister for Finance are alongside the Hon. the Minister for Religious Endowments and Harijan Welfare and I hope that they will all carry out this assurance and in that hope I do not press my Cut Motion." (Loud applause.)

[11th March 1955]

(The hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni again stood up.)

MR. SPEAKER :—“ It is already 6-35 p.m. Is it a point of order that the hon. Member is going to raise? ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Yes, Sir. Many hon. Members have raised the question of the attitude of the police towards the Harijans. It is a very important matter and the Hon. the Minister has not mentioned anything about it.”

MR. SPEAKER :—“ It is not a point of order. Perhaps, the Hon. the Minister for Finance who is in charge of the Police Department will reply to this point when the Police Demand is taken up. I hope the House gives permission to the hon. the Deputy Leader of the Opposition to withdraw the Cut Motion.”

The Cut Motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,09,36,600 under Demand XXII—Harijan Uplift.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ I adjourn the House to to-morrow till 8-30 a.m.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 12th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Written test for interview for Group I Services.

* 1281 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation from the members of Backward class and Harijan communities on 3rd January 1955 regarding the restoration of 30 per cent minimum marks required in the written test for interview for Group I Service by the Madras Public Service Commission;

(b) whether the Government have passed any orders on the same; and

(c) if so, whether the Service Commission has carried out these orders for the present recruitment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes.

“ (b) The matter is under consideration.

“ (c) Does not arise.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ சமீபத்தில் டெப்டி கலெக்டர் தேர்வுக்கான ‘இன்டர்வ்யூ’ நடந்தபோது, ‘ரிட்டன் டெஸ்ட்’ இல் 30 per cent மார்க் வாங்கியவர்களும் அனுமதிக்கப்பட்டார்களா? இல்லாவிட்டால் 30 per cent ‘ரிட்டன் டெஸ்டில்’ வாங்கியுள்ள பாக்கி பேர்களுக்கு இன்டர்வ்யூ பரீட்சை வைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த விஷயம் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு முடிவு ஏற்பட்ட பிற்பாடுதான் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பதில் சொல்லமுடியும்.”

Government Headquarters Hospital, Kozhikode.

* 1282 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the construction of the new building for the Kozhikode Headquarters Hospital was begun;

(b) when it was completed and occupied;

(c) when the Government propose to start the work on the two blocks scheduled to be completed in 1953;

[12th March 1955]

(d) why the new building for out-patients has not yet been occupied; and

(e) when it will be occupied?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) April 1948.

“(b) October 1951.

“(c) The construction of additional blocks of buildings has been deferred.

“(d) & (e) The building is likely to be ready for occupation shortly and it will be occupied then.”

DR. K. B. MENON :—“May I know what are the blocks of buildings whose construction has been deferred and whether the Government will try to take it up during this Budget year?”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“To a number of questions put last year, the Hon. Minister promised that these additional blocks will be completed soon. Now, the Hon. Minister says that it has been deferred. May I know from the Hon. Minister why it was deferred?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“For financial reasons.”

* 1283 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the out-patient department in the Government Headquarters Hospital, Kozhikode, has not yet begun to function in the new blocks recently constructed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The building is likely to be ready for occupation shortly. As soon as the building is taken over, the out-patient department of the hospital will function there.”

SRI K. P. GOPALAN :—“In view of the fact that a large number of patients are waiting for admission for want of accommodation, and in view of the fact that the construction of the additional building has already been completed, may I know why the Government have not yet taken over the building for use?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The construction of the out-patient's ward has been completed. Electrical installations and other fittings required have to be still provided.”

DR. K. B. MENON :—“May I know how much overcrowding there is at present in the Kozhikode hospital? May I also know, if the Hon. Minister has got figures with him, the number of out-patients that attend the hospital?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“As I said before, there is an excess number of patients. We have under consideration the provision of 30 additional beds and also the necessary additional staff for the Women and Children's Hospital.”

12th March 1955]

Punam cultivation in Malabar.

* 1284 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri T. C. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any representation from the Malabar Kisan Sangam and Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., regarding the refusal of the authorities to implement the provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, and the Malabar Tenancy Act, 1929, to facilitate Punam cultivation in Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Representations were received in April 1954.

“(b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given by the Hon. the Minister for Agriculture on 19th May 1954 to his short notice question No. 2667 printed as question No. 1096 in the proceedings of this House, dated 19th May 1954. On receipt of further representations in January 1955 the Collector of Malabar has again instructed his subordinates that action should be taken without any delay wherever necessary.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“Sir, questions had been raised regarding Punam cultivation on the floor of this House on several occasions. In spite of this fact, peasants are either prevented from carrying on cultivation or harassed by way of taking proceedings against them. In these circumstances, will the Government enquire into the matter and take a final decision on this issue?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The whole matter has been enquired into. In fact, a sort of conference at the Ministerial level was held and necessary instructions had been issued to the Collector. The procedure is a little bit cumbersome in the matter of implementation of provisions under the Malabar Tenancy Act. Under the provisions of this Act, three months' notice has to be given. We have also to see whether the landlord requires the land for personal cultivation. Then only we can let lands for *punam* cultivation. The Government have issued orders that the whole procedure should be speeded up.”

SRI C. H. KANARAN :—“Every year the Government are saying that they will let lands for '*punam* cultivation', in the year following. I would like to know from the Hon. Minister whether at least in the coming year the Government will see that facilities are provided for *punam* cultivation.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“As far as possible.”

[12th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the very purpose of this provision is defeated by the owners of the estate by creating bogus documents in the names of their near relations and dependants and persons who have been cultivating regularly for a number of years are deprived of their lands and they are not given any lands. May I know how the Government propose to meet this contingency? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ As regards people who have been cultivating lands for a number of years, say two or three years, clear instructions have been given that they must be given lands for punam cultivation. It is only in new cases that enquiry has to be made. As regards the bogus transactions, well, if a transaction is alleged to be bogus it has to be gone into.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Last year, the Government wrote to Sri A. K. Gopalan and Sri T. C. Narayanan Nambiar that it was too late to think over this matter and that the Government would consider this question in the next year, i.e., this year. We represented this matter to the Collector of Malabar this year but he stated that it was too late to think of that question now. Therefore, very little progress has been made in that matter. Will the Government take steps to facilitate punam cultivation at least in the coming year? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ May I remind the hon. Member that we are in the month of March 1955, now.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பூனம் கல்டிவேஷன் ’ முறையில் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில் ஏதோ ‘ப்ரொசீஜர்’ இல் கஷ்டம் இருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ‘ப்ரொசீஜர்’ இல் ஏதாவது கஷ்டம் இருந்தால் அதற்குத்தகுந்தாற்போல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The difficulty is about giving three months’ notice.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Cannot the rules be so amended as to waive this question of giving notice? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Notice will be necessary.”

Expenditure incurred on answering questions in the Assembly.

8.40 a.m. * 1285 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the average expenses incurred for answering questions during the last session of the Assembly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not possible to estimate accurately the average expenditure incurred on answering questions during the last session of the Assembly, as this is only one of the many functions of the Government machinery.”

12th March 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, which hon. Member is guilty of the most expenditure on this account? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not only the hon. Members who put the main questions, but also those who put supplementary questions.”

* 1286 Q.—

MR. SPEAKER :—“ This question will be taken up in the end.”

State Electricity Board.

* 1287 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state when a Board would be set up at Madras under the Electricity (Supply) Act of 1948?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The attention of the hon. Member is invited to the answer given on 8th February 1955 to his Question No. 557; there has been no change in the position since.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ என்ன காரணத்திற்காக அந்த போர்டை சர்க்கார் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்? ஜனங்களுக்கு செலாகரியங்கள் செய்துகொடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ இதன் காரணங்களை எல்லாம் மின்சார டிமாண்டு வரும்போது சொல்லுவதாக உத்தேசம்.”

Allegation against the Police, Mannarghat.

* 1288 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Mannarghat Police, Walluvanad taluk, South Malabar, are taking an indifferent attitude in investigating the occurrence in Pulappatta amsam on 29th November 1954, when in open day-light some people waylaid one Allalath Sankara Panikker and inflicted grievous injuries on him including blinding his right eye; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Maternity ward of the Government Hospital, Usilampatti.

* 1289 Q.—SRI V. MUTHU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the construction of a building for the maternity ward attached to the Government Hospital at Usilampatti in Madurai district has been completed, but has been kept unopened for the past six months; and

(b) if so, the reasons therefor?

[12th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) The Government had accepted the donation of the Madurai District Committee of the Madras Provincial Welfare Fund for the construction and equipment of a maternity ward in the Government Hospital, Usilampatti. The construction of the building was completed in March 1954. But the Committee paid the amount required for the equipment of the ward only in December 1954. The ward will be equipped and occupied shortly.”

SRI V. MUTHU :—“உசிலம்பட்டியில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரி கிராமத்தின் மத்தியில் இருக்கிறது. அங்கு எப்போது பார்த்தாலும் நோயாளிகள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு ஆண்டாகட்டும் ஒரு பெண் டாக்டரும் இருந்தார்கள், இப்போது ஆண் டாக்டரை வேறிடத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். லேடி டாக்டர் மெட்ரீனிடிக் கேஸ்களையும் மற்ற கேஸ்களையும் கவனிக்கும்படியாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால் ஆண் டாக்டர் எப்பொழுது அந்த ஆஸ்பத்திரியில் அமர்த்தப்படுவார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Public Services Commission have now recruited medical men, both men and women, and I trust that the vacancies that we are having now would be filled up soon.”

Increase of bus fare in Madras.

* 1290 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the date from which the charges per mile were increased in the City Transport system; and

(b) why the charges were increased?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) The bus fares in Madras City have not been increased recently but they were only rationalized with effect from the 15th of November 1948 in accordance with the approval by the Government in November 1947 after due publication, viz., one anna for the first stage and six pies for every subsequent stage (a stage approximating as far as practicable to a mile).”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, in view of the fact that the buses are the only means of conveyance for the poor men, also in view of the fact that Government are enjoying a monopoly of running the buses in the City of Madras after the stoppage of the trams and further in view of the fact that the cost of running the buses has come down because they are now running Diesel buses, will the Government think of lowering the rates in the City of Madras for the buses?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Ours is perhaps the lowest charge. Therefore, I do not think it is possible to consider reduction of rate at this stage.”

[12th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“1952-ம் ஆண்டிலே பெட்ரோல் பஸ்சில் ஒரு மைலுக்கு 8 பைசாவாக கட்டணம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது டிசல் பஸ்சின் செலவு குறைவாக இருந்தபோதிலும், பஸ்சின் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏன் சர்க்கார் இந்த கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு பதிலாக அதிகப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அனேக பஸ்கள் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அதிகமான பணம் வேண்டியிருக்கிறபடியால் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, according to the answer given by the Hon. Minister after the introduction of rational rates, it is one anna per mile and half an anna for the subsequent mile. The distance between the Kodambakkam level crossing and the Kodambakkam temple is only 1½ miles. The normal charge now charged is 1½ annas from the level crossing to the temple. But on Krithigai days, for both the special buses that are run and the ordinary buses, the charge is As. 2 from the level crossing to the Vadapalani temple. This is not rational, it is illogical, it is unfair to the people. Will the Hon. Minister look into the matter and revise the rates to the usual rate even on Krithigai days?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“It is perhaps because it is a ‘Special Bus’ that the excess rate is charged. However, I will look into the matter.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“What is the qualification for half-rates for children, is it the age, or height or both or colour?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That question does not arise out of the main question, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, arising from the answer of the Hon. Minister, it is clear that special rates are charged for Special Buses. There is some logic behind it. But the discrepancy I pointed out is that even for ordinary buses that usually ply from Triplicane to Kodambakkam, a charge of As. 2 is levied, in conformity with the special rate charged for special buses. Will the Hon. Minister have this examined?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I cannot give an assurance but at any rate, I said I shall look into the matter.”

Destitute Home in Madras.

* 1291 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his place. The answer will be printed in the proceedings.”

(At this stage, both Mr. T. C. Narayanan Nambiar and Sri K. P. Gopalan stood up in their seats to put the question.)

[12th March 1955]

MR. SPEAKER:—"As soon as I call out the number of the question and the name of the hon. Member, who has given notice of the question, the hon. Member who wants to put the question on behalf of that hon. Member should stand up."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, we were both authorized to put the question on behalf of Sri Krishna Ayyar. I thought Sri Gopalan would put the question."

MR. SPEAKER:—"Now under the new rules, authorisation is not necessary. If you simply stand up and put the question, that is enough."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government run any destitute home in or near the Madras City;

(b) if so, what was the average strength there for the year 1931; and

(c) how many, if any, doctors and nurses were working there in that year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes. The Government are running a Care Camp and a Care Home for beggars at Melapakkam near Madras City, under the Madras City Police Act.

" (b) & (c) The question does not arise as the Care Camp and Care Home were started on 1st March 1944."

Assistant Engineers in the Highways Department.

* 1292 Q.—

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Ratnam is not in his place. The answer will be printed in the proceedings."

(Sri S. Daivasigamoney stood up in his seat to put the question.)

MR. SPEAKER:—"Again the same difficulty, as soon as I call out the question and the name of the questioner, somebody must rise up and say that he is putting the question. Otherwise, there is no point if some one stands up after I have said that the answer would be printed in the proceedings."

SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state how many were promoted as Assistant Engineers in the last three months in the Highways Department and how many among them belong to the Scheduled Castes?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Twenty-three Junior Engineers and Supervisors were appointed temporarily as Assistant Engineers in the Highways Department during the months of October to December 1954 and nine of them belonged to the Scheduled Castes."

12th March 1955]

SRI A. AIYANAR:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவரும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். என்ன காரணத்தினால் நியமிக்கப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு இல்லை."

Grievances of Village Officers, Malabar.

* 1293 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. 8-50
the Minister for Revenue be pleased to state— p.m.

(a) with reference to the answer given to question No. 159 on 15th March 1954 whether any enquiry has been made to ascertain whether the Government have received any representation from Malabar District Village Officers' Association; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—" (a) & (b) No such memorandum was presented to the former Chief Minister when he toured in Malabar during November 1953."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"The answer of the Hon. Minister is quite strange. A memorandum had been submitted to the former Chief Minister and a copy of the same was also sent to all the M.L.As. So, I am surprised at the answer of the Hon. Minister."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a previous occasion when the same question came up before the House, the Hon. Minister stated that no such memorandum was presented to the former Chief Minister. At that time an hon. Member of this House, Sri T. C. Narayanan Nambiar gave to the Hon. Minister a copy of the same memorandum the original of which was submitted to the former Chief Minister when he was in Malabar and the Hon. Minister was pleased to say then that he would look into the matter. May I know whether the Hon. Minister at least remembers this?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Yes, Sir. I have already answered this question. There is no special charm about the particular printed copy that was given. I shall look into the matter, Sir."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"Now, the village officers are not included in the category of Non-Gazetted Officers. So, they are almost in a 'Thirangu Swarga'. Will the Government raise them to the level of the Non-Gazetted Officers?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may put a separate question."

[12th March 1955]

Participation of Government servants in peace meetings.

* 1294 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have issued any orders of instructions permitting or prohibiting the participation of Government servants in peace meetings organized by the units of the All-India Peace Council and if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Government have not permitted their servants to participate in peace meetings organized by the units of the All-India Peace Council. Under the Government Servants' Conduct Rules, Government servants are prohibited from taking part in any political movement. As the peace movement and allied activities are a form of political propaganda, Government servants should refrain from associating themselves with such activities.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Is it not a fact that the peace movement is not a political organization as such? It is not affiliated to any political organization. It is a non-political organization. Many philanthropists and other non-political elements are included in it. In the light of these facts, will the Government see that such of the Government servants as are interested in maintaining peace in general are allowed to participate in this movement?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is the camouflage which the Communists attempt to make. We cannot be taken in by all these things.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஆனால் சமாதான கவுன்சிலின் கொள்கையை நான் புரிந்துகொண்ட மட்டில், இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன வர்க இருக்கின்றதோ, அதே கொள்கையைத்தான் பின்பற்றி வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, சமாதான கவுன்சில் நடவடிக்கைகளில், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு செய்திருப்பதன் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இந்த அகில இந்திய சமாதானக் கவுன்சிலின் சமாதானக் கொள்கைக்கும், நம்முடைய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சமாதான கொள்கைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் எண்ணும்புக்கும், வெண்ணெய்க்கும் உள்ள வித்தியாசம் போன்றது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“மாரல் ரீ-ஆர்மமெண்ட் மகாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றனவே, அதை சர்க்கார் அரசியல் என்று கருதுகிறார்களா? அதில் மட்டும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கலந்துகொள்ளுகிறார்களோ, அதற்கு காரணமென்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is also being discouraged now.”

[Starred question Nos. 1295, 1296 and 1297 answered together.]

[12th March 1955]

Indigenous System of Medicine.

* 1295 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the students in the College of Indigenous Medicine, Madras, are taught allopathic medicine for two hours per day?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The students are taught allopathic medicine for more than two hours per day.”

* 1296 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the name or names of the original books written on any system of Indigenous Medicines purely on the efforts of the Government during the last ten years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The following books in the Indigenous System of Medicine have been written during the last ten years:—

Siddha.

Noi-illa-Neri.

Materia-Medica, Volume I.

Materia-Medica, Volumes II and III.

Siddha Maruthuvanga, Churukkam.

Siddha Medicine, Part I.

Siddha Medicine, Part II.

Ayurveda.

Dravya Guna Vignanam.

Materia-Medica, Special.

Nidana Sastra.

* 1297 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any research is being conducted in any of the branches of Indigenous Medicine in any of the institutions under the management or supervision of the State Government; and

(b) if so, what is the branch of medicine and the nature of research conducted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

(b) Research is being done in Ayurveda and Siddha branches in the College of Indigenous Medicine, Madras. The main work relates to the treatment of patients with certain drugs, assessing the result scientifically, testing the efficacy of the drugs, writing and compiling of text books in Ayurveda and investigation of Indigenous plants.”

* SRI N. K. PALANISAMY:—“The Hon. Minister stated that the students are taught allopathic medicine for more than two hours per day. That being the case, may I know why they are not recruited for Government service along with other doctors?”

[12th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Those who pass out of the College of Indigenous Medicine have now been made eligible for appointment not only in the rural dispensaries but in local fund dispensaries of indigenous medicine as well as modern medicine. They are also eligible for appointment in health centres under the Community Projects Scheme.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Is the Hon. Minister aware that almost all the qualified doctors of indigenous system are practising only the allopathic system? Is it because the indigenous system of medicine is not effective or popular among the people? Or, is it because of the fact that the students of indigenous system are not made to realize the importance of the system? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They are practising both the indigenous and modern systems of medicine. Probably they think that one of the systems is more effective than the other.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ The Hon. Minister said that the students of indigenous medicine are taught allopathic medicine for two hours per day. Suppose they practice in allopathic system of medicine, with the little knowledge that they have acquired. Is it not a fact that a little knowledge is a dangerous thing? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I wonder how the hon. Member thinks any doctor can have so much knowledge as to make patients free from danger.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know in what languages the books mentioned by the Hon. Minister are written? If they are in English, will the Government take steps to translate them into Tamil and other regional languages of this State so that our physicians may benefit by them? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Siddha books are in Tamil. The Ayurveda books are in Sanskrit.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Have the Government seen a review of one of the books mentioned by the Hon. Minister in the papers? It is stated in that review that the technical terms used in the regional languages are not at all intelligible. Will the Government therefore see that the proper terms are used in the text-books? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There are no modernized text-books in any of these systems of medicine. There is also a great paucity of properly qualified men to teach. That is our difficulty.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, the experts in indigenous system of medicine are to be found in the villages and other parts. But those persons are not very willing to disperse their

[12th March 1955]

knowledge to other persons. What steps do the Government propose to take to induce them to come here and teach our students studying for the indigenous system of medicine? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the students of the Government College of Indigenous Medicine can be taught by only people who are properly qualified in the system and not by any quack who is running his business in the villages.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Graduates of the College of Indigenous Medicine even after undergoing a 5½ years' course and coming out of the College successfully, are not treated on a par with the other Graduates of Modern Medicine, in the matter of appointment to Government services. As there is a substantial difference between the Graduates in indigenous medicine and the Graduates in modern medicine, will the Government see that there is no such difference and both of them are treated alike by some arrangement or other? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The students of the College of Indigenous Medicine are given 4½ years' training as in other medical colleges. They also undergo a course of compulsory house surgency for one year. So they are already getting a good training. They are getting more and more rights and privileges. I hope in course of time they will be on a par with the practitioners of modern medicine.”

DR. K. B. MENON :—“ Since the Government admit that the two systems supplement and complement each other, will they encourage allopathic practitioners to get training in Ayurveda so that both systems may be made more useful? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ If there is a demand, we will have a post-graduate training course in indigenous medicine in our Medical Colleges teaching modern medicine. But I am afraid, nobody will take to it.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ What steps do the Government propose to take to reproduce the great books on medicine lying in the Saraswathi Mahal in Tanjore? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No such steps are proposed to be taken.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இந்தக் கல்லூரியில் சித்தர்கள் படிக்க எழுதிவைத்த சுவடி களைக்கொண்டு இந்த வைத்தியம் கற்பிக்கப்படுகிறது. அதை கற்பித்துக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் மாணவர்கள் ஏதாவதும் சந்தேகம் கேட்டால் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்யாமல் ஆசிரியர்கள் சந்தேகங்கள் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லிவருகிறார்கள். அப்படி சந்தேகங்கள் தெளிவுபடுத்தப்படாவிட்டால் வைத்தியம் எப்படி செய்ய முடியும்? இந்நிலைமையைப் போக்க சர்க்கார் ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? ”

[12th March 1955]

SRI K. PARTHASARATHI :—“The Hon. the Minister stated that there were no proper men with sufficient knowledge to train and teach students undergoing training in Indigenous Medicine. If so, what steps have the Government taken to get proper men to teach and train these students?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Our G.C.I.Ms., when they get sufficient experience, will become good enough for filling up these teaching posts.”

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :—“சித்தர் வைத்தியத்திலும் ஆயுர்வேத வைத்தியத்திலும் பயிற்சி பெறும்போது மருந்து பிரயோகிக்கும் முறையைத்தான் கற்பிக்கப்படுகிறதா அல்லது சஸ்தர்ப்சிசிசை முறையிலும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Indigenous surgery is outmoded. I do not know what sort of surgery they had.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Inasmuch as the entire works in Ayurveda are in Sanskrit, do the Government insist on any knowledge of Sanskrit on the part of candidates before they are admitted to this course?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir. Only Intermediates in Science are admitted.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that the science or art of treatment in Ayurveda, the descriptions of medicines in it and the prescriptions given by practitioners in Ayurveda are all written down in the books in Sanskrit, will the Hon. Minister be pleased to see that he translates all these books written in Sanskrit into Malayalam, Tamil and Kannada? There are wonderful books in this, e.g., Sastrakriya, that is, surgery, in which fine operations are suggested such as using leeches for sucking blood even from the eyes, etc. Will the Government translate all these valuable things into the languages I have just now mentioned?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Any books that are found valuable and useful can be translated into English. But my friend wants to go back to the old systems of indigenous surgery. I am sorry for him.” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“On a point of personal explanation. I am very sorry. We are sincerely proud of the indigenous system of treatment that is prevalent in our country. As a matter of fact, we are proud of all ancient good things and we want that such things should be helped and encouraged.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. All that is good in the old system is being incorporated in the modern system of medicine.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Health, is it not quite clear that he is personally entertaining some kind of positive prejudice against the indigenous system of medicine and the method of teaching it?”

[12th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I believe I am giving expression to very enlightened and progressive views.” (Laughter.)

Amenities to Harijans in Vallanur.

* 1298 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether any representation, dated 7th January 1955, was received from the Harijans at Vallanur village, Saidapet taluk, Chingleput district, for the provision of a drinking water well, a burial ground and a footpath for the village; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Yes. The remarks of the Collector of Chingleput have been called for on the petition.”

High Court Judges, Madras.

* 1299 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer to clauses (a) and (b) of question No. 928 given on 19th May 1952, the number of High Court Judges fixed for the Madras High Court after the separation of the Andhra High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The President has fixed the maximum number of Judges for the Madras High Court as 12 after the formation of a separate High Court for Andhra.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஆந்திர ஹைகோர்ட்டு பிரிவினைக்கு முன்பு இங்கு எத்தனை நீதிபதிகள் இருந்தார்கள் அங்களில் எத்தனை பேர்கள் ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டார்கள்? அது சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் என்ன சிபாரிசு செய்தார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“16 ஜட்ஜுகள் இருந்தார்கள். ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றுவதற்கு முன்னால் ஒரு ஜட்ஜு ரிடயராக விட்டார். ஆகையினால் 15 ஜட்ஜுகள் தானிருந்தார்கள். அதில் மூன்று பேர்களை ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். பாக்கி 12 பேர்கள் நமது ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்காரிலிருந்து இன்னும் அதிகமாக ஜட்ஜுகள் ஆந்திர சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். ஆனால் அந்த சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லை.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“May I know from the Hon. the Minister whether the fixation of the number of Judges required for the Madras High Court is within the province of our Government or of the Union Government?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The President has got to fix the number, which means, on the advice of the Government of India.”

[12th March 1955]

SRI K. PARTHASARATHI :—“ Have this Government decided about the retention or abolition of the Original Side of the High Court and if not, when will they come to a decision on this subject? ”

MR. SPEAKER :—“ How does it arise out of the main question? ”

SRI K. PARTHASARATHI :—“ The abolition of the Original Side will bring about a reduction in the number of Judges.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is there going to be any retirement this year and if so, is the vacancy likely to be filled up? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When retirement takes place, all the claims of eligible persons will be taken into consideration.” (Laughter.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ After the separation of the Andhra State, a major portion of the work of the Madras High Court has been shifted to Andhra. Will the Government take into consideration this fact whenever any vacancy arises so that the total strength may be reduced and kept at the required level? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. Whenever a vacancy arises, this aspect of the matter will be taken into consideration and on the recommendation of the High Court only a sufficient number of Judges will be retained.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இன்னும் அதிகப்படியான ஜட்ஜுகளை ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற சிபாரிசு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அறிவித்தார். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் என்ன? நமது ஹைகோர்ட்டுக்கு 12 ஜட்ஜுகள் இருக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதிகமாக ஜட்ஜுகள் ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகாததற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் ஆந்திர கவர்ன்மெண்ட் இங்கிருந்து அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அவர்கள் விரும்பியபோது மத்திய சர்க்கார் ஜட்ஜுகளை மாற்றுவதற்கு விரும்பவில்லை. மத்திய சர்க்கார் விரும்பிய போது இங்குள்ள ஜட்ஜுகள் அங்கு போக விரும்பவில்லை.” (சிரிப்பு.)

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ How many Judges were originally proposed to be transferred from Madras High Court to the Andhra High Court? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The proposal was to transfer five Judges.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ For the next vacancy that may arise, will the Government favourably consider the claims of backward class candidates from the Madras Bar so as to really implement the ideal of a socialistic pattern of society and Welfare State? ”

[12th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think, with reference to the recruitment of High Court Judges, any special preference can be given to any particular community. If merit is equal, certainly, we will prefer members of backward communities.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ ஆந்திர நாடு பிரிவினையான பின்பு இங்கிருந்து ஜட்ஜுகளை ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சென்னை ஹைகோர்ட்டில் எத்தனை ஜட்ஜுகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஆந்திர ஹைகோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இந்த சர்க்கார் ஏதாகிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அவர்களை மாற்ற முடியாத நிலைமையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்தால் அவர்கள் இந்த ஹைகோர்ட்டில் ரிடயரான பிறகு அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு தமிழர்களை நியமிக்க இந்தச் சர்க்கார் ஏதாகிலும் திட்டம் வகுத்திருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆந்திரர்கள் இப்பொழுது நமது ஹைகோர்ட்டில் இல்லை.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Is it necessary for a person, besides his other qualifications, that he should belong to the Madras State if he should be appointed as a Judge of the Madras High Court or may I know whether persons belonging to other States are eligible for appointment as Judges of the Madras High Court? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is going away from the main question. I shall pass on to the next question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In view of the importance of this question I request that a half-hour debate may be allowed on this subject.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We will be discussing shortly Demand XII—Administration of Justice. Hon. Members can raise all the points they want to raise now when that Demand is taken up.”

MR. SPEAKER :—“ I will consider what the hon. Member Sri Vinayakam has told me. But I cannot give any promise.”

Kuttiyadi-Wynaad Road.

* 1300 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a road from Kuttiyadi to Wynaad in Kurumbranad taluk, Malabar; and

(b) if so, when the work is likely to be started?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) There is a proposal to form a road from Kuttiyadi to Karoth for a length of 4 miles but the work is not included in the First Five-Year Plan.

“ (b) The question of including the work in the Second Five-Year Plan will be considered.”

[12th March 1955]

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ Are the Government aware that the local people have already taken up the construction of the road? Will the Government, therefore, take up the construction of the road immediately? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ It will be considered in the next Five-Year Plan.”

Supply of electricity to Tiruvallur taluk.

* 1301 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to increase the supply of electric power to Tiruvallur taluk;

(b) if so, the names of villages selected for the supply of electricity for lift-irrigation during the year 1954-55;

(c) whether any contribution is required from the agriculturists for such supply; and

(d) if so, the percentage of contribution expected?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes.

“ (b) During 1954-55, schemes for extension of supply to the following villages have been taken up :—

Ikkadu, Panambakkam, Venmanambudur, Tirur, Thozur, Thannirkulam, Chatram, Kelambakkam, Aranvoyal and Sriperumbudur.

“ (c) & (d) Schemes for the extension of supply of power are now taken up for execution in their turn, in the strict order of priority without insisting on voluntary loans. Where, however, voluntary loans are offered to meet the entire cost of the service connexion or extension schemes as the case may be, such works instead of being taken up for execution in the strict order of priority are taken up for execution under top priority.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Is the Hon. Minister aware of the fact that Tiruvallur taluk is definitely an undeveloped and backward area and that its economic position is very bad? May I, therefore, request the Hon. Minister to consider the desirability of granting more amounts for extending electricity to some more villages in Tiruvallur taluk? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ All those villages are there in the list. But they will have to be taken up in turn according to priority.”

[12th March 1955]

Amendments to the Constitution.

* 1302 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government was consulted by the Union Government regarding the proposal to amend Article 31 of the Constitution; and

(b) if so, the view expressed by the State Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) A letter was received by the Chief Minister from the Prime Minister.

“ (b) Government are not in a position to disclose the information as it is of a confidential nature.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Are the Government at least aware that the Central Government is every day encroaching upon the rights of the Provincial Government? ”

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with this question? ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ By bringing in such frequent amendments to the Constitution, Sir.”

Women Medical Officers.

* 1303 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the reason for permitting the Women Medical Officers (Maternity and Child Health) employed under local bodies to do private practice?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The ban imposed on Medical Officers (Maternity and Child Health) under local bodies debarring them from private practice was lifted subject to the condition that there should be no detriment to their duties in the Maternity and Child Welfare Centres, as great difficulty was experienced in recruiting candidates to the posts, under existing service conditions.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ They were having private practice even before. But because officially also they have now been allowed private practice, they will begin to charge heavily even for ordinary cases treating them as private ones. Will the Government therefore revise their order so that no private practice is allowed? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir, they were not doing private practice before. In fact many of them were trying to get jobs in the Medical Department where they have the privilege of private practice.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister aware of the fact that Women Medical Officers in Maternity and Child Welfare Centres run by the Madras Corporation are not allowed private practice and if so, may I know why there should be such a discrepancy in the rural areas? ”

[12th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not know about it. That matter will be looked into."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Since Women Medical Officers are few and far between, will this Government please encourage such private practice in public interest? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. Government have lifted the ban on private practice. They are now allowed to do private practice."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sometimes there are complaints made against Women Medical Officers employed in Government hospitals. When such is the case and when people have not attained, when Government servants have not attained certain moral standards, the Government would be causing havoc on the people in the rural areas if they allow private practice to Women Medical Officers employed in local bodies? Will the Government therefore discourage such private practice? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Does the hon. Member want that no woman doctor employed in Government hospitals should be allowed private practice? I think that kind of treatment to women doctors in Government service is a far-fetched proposition."

SRI S. RAMALINGAM :—" Is there any fee prescribed for these medical practitioners when they attend to private cases? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No fees are fixed."

Transfer of Fort Cochin Municipal employees.

* 1304 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the opinion of Fort Cochin Municipality was sought while transferring certain employees of the Municipality to Kozhikode Municipality in the year 1953?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Yes, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Two employees of the Fort Cochin Municipality were transferred to Kozhikode Municipality in spite of the Fort Cochin Municipality objecting to the transfer. The practice has been not to transfer any employee from a municipality to another, if the particular municipality in which the employee is working objects to the transfer. In this case Government have acted against the will of the Fort Cochin Municipality. Will the Government therefore re-consider the issue and see to it that the two employees are transferred back to Fort Cochin Municipality? "

[12th March 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The municipalities are only to be consulted and their consent is not necessary for the transfer of employees from one municipality to another under section 7 (3) of the Madras District Municipalities Act, 1920."

New bus-route from Kozhikode to Attappadi.

* 1305 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to sanction a new bus-route to Attappadi from Kozhikode or any other centre in South Malabar via Mannarghat;

(b) whether any representation has been received by the Regional Transport Authority, Malabar, or by the Government in this regard; and

(c) if so, what orders have been passed thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) There was a proposal to open a bus-route to Attappadi from Perintalmanna via Mannarghat.

" (b) Representations in this regard were received by the Regional Transport Authority, Malabar, from Janaki Bus Motors and Mannarghat Union Motor Service.

" (c) The proposal was dropped, as the road from Mannarghat to Attappadi is not now fit for bus traffic."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know whether it is a fact that the Regional Transport Authority insisted on granting a route from Mannarghat to Attappadi, a distance of 12 to 14 miles, and which is not a paying proposition to bus-owners; and if so, will the Government consider the desirability to make necessary improvements to the road and grant permission to ply buses from Perintalmanna or Kozhikode to Attappadi? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" At present the width of the road is 10 feet. The Divisional Engineer has reported that it is not possible to run a bus there. However, I am myself proceeding to Attappadi in the month of May. I myself will personally see whether I could make arrangements for widening the road. I will ask the Engineer and see what can be done."

Diet for the prisoners.

* 1306 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the quantity of rice portion of the diet of the prisoners of both 'B' and 'C' class in the jails; and

[12th March 1955]

(b) whether the quantity of rice was raised after decontrol?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Eight ounces.

“(b) No, Sir.”

* 1307 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the supply of potatoes to prisoners in jails has been stopped; and

(b) if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Government have, as an experimental measure for a period of six months from October 1954, ordered the issue of a tapioca in lieu of potatoes for two days in a week to the prisoners in the Central Jails in Tiruchirappalli, Salem, Madurai and Vellore.

“(b) Government were advised that tapioca could be substituted for potatoes occasionally without causing any deficiency in the diet.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“உணவுக் கண்ட்ரோல் ஏற்படுவதற்கு முன்பு சிறையிலுள்ள கைதிகளுக்கு முழுவதும் அரிசி உணவாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதற்குப்பிறகு ஒரு பகுதி அரிசி உணவும், ஒரு பகுதி கனி உணவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உணவு கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருப்பதினால் யுத்த காலத்திற்கு முன்பு இருந்தபடி அரிசி உணவுப் படியை உயர்த்துவதற்கும், முழுதும் அரிசி உணவுப் படியாகவே கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?”

9-20
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“யுத்த காலத்திற்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாட்டைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் இப்பொழுது ஜெயிலில் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவு நல்ல சத்துள்ள உணவாக இருக்கிறதென்று சர்க்கார் அபிப்பிராயப்பட்டதினால் பூராவும் அரிசி உணவாகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் இப்பொழுது விரும்பவில்லை.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“அரசியல் கைதிகளுக்கு ஏதாவது தனிச் சலுகை காட்டமுடியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடலாம்.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Do the popular iddly and sambar form part of the diet supplied to prisoners?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இல்லை. நான் ஜெயிலில் இருந்து ரொம்ப நாள் ஆகிவிட்டது.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know whether hand-pounded rice is supplied in jails?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“In some of the jails we are insisting that they should use hand-pounded rice. However, the question is under consideration.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“உணவுசத்து நிபுணர்களைக் கேட்டால் மாவள்ளிக் கிழங்கில் கண்டிப்பாக உணவுசத்து போதுமானதாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்வார்கள். மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை

[12th March 1955]

யொட்டி உணவு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் பெரும்பாலான கைதிகள் வெளியே முழுவதும் அரிசியையே சாப்பிட்டுப் பழகியிருப்பதால், ஜெயிலில் திடீரென்று தங்களுடைய உணவு முறைகளை மாற்றிக்கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, ஜெயிலில் கொடுக்கப்படும் முழு உணவையும் அரிசிப்படியாக மாற்றும் யோசனையை சர்க்கார் கவனிக்குமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் மாறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஜெயிலில் அவ்விதமாக உணவு அளிக்கப்படுகிறது.”

SRI M. JAGANNATHAN:—“Is it the policy of the Government to supply to the prisoners in jails only such articles of food as would keep down animal passion?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Are Government supplying sugar or sweet jaggery for mixing with wheat kanji given in sub-jails nowadays in the morning? Are the Government aware that by foregoing buttermilk due to the prisoners in sub-jails, they are arranging to get some sugar for mixing with wheat kanji? If so, will the Government inquire into the matter and see that sugar also is supplied for mixing with morning wheat kanji?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Malabar people may be prepared to forego buttermilk. But in our parts people would prefer buttermilk to any other substitute. Therefore, I shall consider the suggestion with reference to Malabar alone whether buttermilk could be given up and sugar substituted.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, my suggestion is this. In certain sub-jails the prisoners are given sweet only if they forego buttermilk. As a matter of fact, I have had experience of this in the sub-jails of South Kanara and it is from that that I have come to understand that sugar is not supplied for wheat kanji and that some prisoners get it only by foregoing buttermilk. It is quite against the will and pleasure of the prisoners.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not know what the hon. Member wants me to do. If he wants that buttermilk should be given up and sugar substituted, certainly I shall consider the suggestion. If it is a question of having buttermilk as well as sugar, it is just like trying to have the cake and still eat it because we have to consider the cost involved in it also.”

SRI M. KANDASAMI KANDER:—“காடுகளில் விறகு எடுப்பது போன்ற சிறு குற்றத்திற்காக விவசாயிகள் கன்விக்ஷன் அடைந்து ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். விவசாயிகள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் வெளிநாட்டுக்கும் உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு உழைத்துவருபவர்களாக இருப்பதால், விவசாயிகள் ஜெயிலுக்குப் போனால், அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை அளித்து, அதிகப்படியான உணவு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?”

[12th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஜெயிலில் ‘விவசாயிகள்’ என்றும் ‘விவசாயிகளல்லாதவர்கள்’ என்றும் பாகுபாடு செய்வது இல்லை. கைதிகள், விவசாயத்தில் பழக்கமானவர்களாக இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு விவசாய வேலை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யலாமே. யொழிய, கைதிகளின் உணவைப்பற்றி பாகுபாடு செய்யமுடியாது.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Will the Government be pleased to consider the question of supplying porial or upperi instead of sugar? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Perhaps chilly or chutney may be preferable. I shall certainly consider the suggestion.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ பழக்கவழக்கங்கள் மாறவேண்டும் என்பதற்காகவும், உணவிலும் பழக்க வழக்கங்கள் மாறவேண்டும் என்பதற்காகவும் சிறைக்கு அனுப்புகிறோம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படியானால் பொது சொத்துக்களைக் கையாடி சிறைக்குச் செல்லும் பெரிய மனிதர்கள், பெரிய அதிகாரிகள் ஆகியவர்களுக்கு மட்டும் ‘பி’ வகுப்பில் இடம் அளித்து தனி உணவு அளிப்பதன் காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ‘பி’ வகுப்பில் வைக்கப்படும் கைதிகளுக்குக் கூட அவர்கள் வீட்டில் சாப்பிட்டுவந்த முறையில் சாப்பாடு கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. வேறு சாப்பாடுதான் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Now that rice is available in plenty, will the Government arrange to supply rice kanji to those prisoners who want it instead of cholam kanji? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ நான் இந்த கேள்விக்கு முன்னாலேயே பதில் சொல்லியாய்விட்டது.” I have already answered this question, that is, with reference to the substitution of rice for other millets. We find that millet is more nutritious than rice.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ பழக்க வழக்கங்கள் மாறுவதற்கு சிறைக்கு அனுப்புவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கூழும் மோரும் வெளியில் சாப்பிட்டு வந்தவர்களுக்கு ஜெயிலில் பாதாம் கீரும், பாதாம் அல்வாஷும் கொடுப்பார்களா? ”

Supply of electricity to Manjeri.

* 1308 Q.—**SRI K. UPPI** (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether electric supply has been extended to Manjeri, the headquarters of the Ernad taluk; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The answer is in the negative. However, a scheme for extension of supply of electricity to Manjeri and other neighbouring villages is under the consideration of the Government.”

[12th March 1955]

(b) A load survey of Kottakkal, Malappuram, Manjeri and Perintalmanna villages was conducted as early as in 1950 but it was not found possible to evolve a remunerative extension proposal as per departmental standards till recently.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know the order of priority assigned to the scheme of extension of electricity to the villages mentioned in the answer of the Hon. Minister and when the scheme will materialise, whether in one year or in two years? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be put. But the proposal is under consideration now.”

Use of charcoal gas in motor vehicles.

* 1309 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why the use of charcoal gas by motor vehicles has not been banned?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There is no need to prohibit producer gas-driven vehicles by any rule or regulation. The number of such vehicles has gone down considerably in recent years and producer gas-driven motor vehicles may disappear altogether in course of time. It is not also legally possible to prohibit producer gas-driven vehicles under the existing law.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the Hon. Minister aware that the use of charcoal gas is depriving the Government of income under petrol causing denudation of precious forests, inconveniencing and irritating to the travelling public breaking the health of the drivers and conductors; and for all these reasons of paramount public importance, will the Hon. the Minister introduce legislation at least to control the remaining vehicles? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ As I said, from 1951 to 1954 nearly 3,700 vehicles have been rendered useless. The operators themselves do not want to run those buses. Therefore, in view of the present supply position with regard to petrol, there is not likely to be many gas plant vehicles running. In view of this there is no need for any legislation at all.”

Minor irrigation works.

* 1310 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state why minor irrigation works have been transferred from the Revenue Department to the Public Works Department?

[12th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The question whether the maintenance of Minor Irrigation Works should be with the Public Works Department or with the Revenue Department has been the subject of controversy for nearly a century. The question was revived in 1946 by the then Ministry as there had been for some time previously several representations from the ryots of the State that Minor Irrigation Works should be entrusted to the Public Works Department. In view of these representations and in order to have a unified control over irrigation works, the Government examined the question and decided that the proposal might be tried as an experiment in the Chingleput district, where sources connected irrigation system could be transferred from the charge of the Revenue Department to that of the Public Works Department. The Government accordingly directed that 249 minor irrigation works in the Kancheepuram basin and 234 such works in the Chingleput basin lying to the north of the river Palar in the Chingleput district be transferred from the charge of the Revenue Department to that of the Public Works Department. They were however retransferred to the Revenue Department in 1952 after a careful examination of the results of the experiment. Only eight minor irrigation sources formerly of Saidapet taluk now lying in Madras City limits have been transferred from the control of the Revenue Department to that of the Public Works in 1953 as the Madras Collector has no Minor Irrigation staff."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—" May I know whether the fact that the Revenue Department people have not got the technical qualification of supervision and check-measurement with regard to repairs to minor irrigation tanks is the only reason for transferring these minor irrigation to the Public Works Department? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Now, it is re-transferred to the Revenue Department."

Panchayat Board, Nellikuppam.

* 1286 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government received any representation in December 1954, from the members of the Nellikuppam Panchayat Board, South Arcot district, regarding the irregularities in the Panchayat Board, Nellikuppam?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Yes, Sir."

[12th March 1955]

UNSTARRED QUESTIONS

Scholarships for Harijans.

61 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the total number of residential scholarships granted to Harijan boarders in Government hostels and in non-Government Harijan hostels in each district in the present Madras State during 1954-55?

A.—Total number of residential scholarships granted to students belonging to eligible communities residing in Government Harijan hostels in the State during 1954-55 is nil. The number of scholarships granted to students in subsidized hostels is as follows:—

Madras—26.
Chingleput—6.
North Arcot—2.
South Arcot—3.
Madurai—27.
Tiruchirappalli—19.
Coimbatore—1.
Tirunelveli—14.
Tanjore—12.
Ramanathapuram—14.
The Nilgiris—5.
Malabar—2.
Salem—Nil.
South Kanara—Nil.

Re-employment of retired officers.

62 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- how many Government servants were retrenched in the State on account of the separation of the Andhra State;
- the total annual savings as a result of this retrenchment;
- whether any retired persons in gazetted posts have been re-employed in the State, and if so, their salary and allowances per year together with particulars of the persons so re-employed; and
- how many gazetted officers have been granted extension of service after the date of their superannuation?

A.—(a) Seven hundred.
(b) Rs. 7,14,600 roundly.
(c) Yes. A statement^a is annexed.
(d) None.

[12th March 1955]

Harijans in Gazetted posts.

63 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many under-graduates have been promoted to the rank of Deputy Collectors (Executive Branch) in the Revenue Department and Deputy Superintendents of Police in the Police Department districtwar;

(b) how many of them are Harijans;

(c) the special concessions shown by the Government in regard to the appointment of Harijan Degree-holders to Gazetted posts in various departments of the Government; and

(d) how many Harijans who have written competitive examinations for the posts of Deputy Collectors (Executive Branch) and Deputy Superintendents of Police in the year 1953-54, have been appointed and are in service?

A.—(a)

Deputy Collectors (from
1948 onwards).

Nine.

Salem ..	3
Ramanathapuram	1
Cuddapah ..	1
South Kanara	1
Tanjore ..	2
South Arcot ..	1
	—
	9
	--

Deputy Superintendents
of Police (from 1952
onwards).

Nil.

(b) Nil.

(c) Apart from the reservation of appointments for Harijans in the services to which the rule of reservation applies, the following general concessions are given to the Harijan (Scheduled Caste) degree-holders in the matter of appointment to the State Services :—

(1) For admission to competitive examinations for appointment to various posts and services advertised by the Commission no fee is payable up to the 31st December 1960 by a Scheduled Caste candidate who has passed the Intermediate Examination in Arts or who has taken a degree of any of the Universities in the State.

(2) The age limit prescribed for the various services and posts does not apply to the appointment of a Scheduled Caste candidate to a post for which the special Rules prescribe a qualification lower than the degree of B.A. or B.Sc. if such a candidate possesses a general educational qualification which is higher than the minimum general educational

[12th March 1955]

qualification and he is otherwise qualified for appointment. It does not also apply to such a candidate who holds a degree if such degree is not lower than the degree prescribed for the post.

(d) No competitive examination for direct recruitment of Deputy Collectors in the Madras Civil Services (Executive Branch) was held by the Commission in 1953.

The results of the competitive examination for selection of candidates for appointment of Deputy Collectors by direct recruitment conducted by the Madras Public Service Commission in October 1954 are not yet known.

There was no direct recruitment of Deputy Superintendents of Police during the years 1953 and 1954.

(Acquisition of slums.

64 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the names of the slum areas in the City of Madras the dwellers of which have applied to the Government for the acquisition and assignment of the lands in which their tenements are situated now under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954;

(b) the action taken by the Government thereon; and

(c) the names of slum areas which will be dealt with in the official year 1954-55?

A.—(a) The residents of the slum areas specified in the list^a annexed have applied to the Government for the acquisition and assignment of the lands in which their tenements are situated, under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act.

(b) The Government have decided to draw up a programme of slum clearance in accordance with the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act and the Commissioner, Corporation of Madras, has been requested to submit detailed proposals for drawing up the programme in consultation with the Chairman, City Improvement Trust, the Collector of Madras and the Director of Harijan Welfare. The detailed proposals called for from the Commissioner, Corporation of Madras, are awaited.

(c) The matter can be decided only after the Government have finalized the programme.

[12th March 1955]

Pumpsets for Pudukottai.

65 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received in each of the three taluks of Pudukottai division in Tiruchirapalli district for pumpsets in the years 1950 to 1954 ending with September 1954;

(b) the number of granted pumpsets; and

(c) the procedure and principle followed in the grant of pumpsets?

A.—The answer ^a is placed on the table of the House.

Libraries in the State.

66 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of new libraries opened in the State in the year 1953-54;

(b) the amount of grant or aid given by the State Government during the year; and

(c) how many libraries opened by local authorities, private bodies and Government departments are now functioning?

A.—(a) District Central Libraries by Local Library Authorities—2.

Branch Libraries by Local Library Authorities—6.

Municipal Libraries—2.

Panchayat Board Libraries—51.

Co-operative Libraries—2.

Private—19.

Gramasangam—1.

(b) Rs. 39,310.

(c) District Central Libraries—14.

Branch Libraries—22.

Municipal Libraries—137.

District Board Libraries—5.

Panchayat Board Libraries—894.

Co-operative Societies Libraries—84.

Private Libraries—243.

Gramasangam Libraries—156.

Firka Central Libraries—13.

Drainages for Municipalities.

67 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the names of the Municipalities in the State to be provided with underground drainages and sanitary improvements;

^a Printed as Appendix III on page 595 infra.

[12th March 1955]

(b) the total estimated cost of providing sanitary improvements for all the Municipalities in the waiting list; and

(c) the Municipalities standing first for aid and loan for the above purpose in the year 1954-55?

A.—(a) A list^a of Municipalities to be provided with drainage schemes is placed on the table of the House.

(b) The approximate cost of providing drainage schemes for all the Municipalities in the waiting list will be about Rs. 24 crores.

(c) Kumbakonam and Srirangam.

Excavation of irrigation canals.

68 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of irrigation canals excavated during the year 1953-54 in the State and their length;

(b) the amount spent for the purpose;

(c) the names of canals which have not yet been completed;

(d) the total number of acres of land brought under cultivation under these canals; and

(e) the extent of yield expected on account of these canals?

A.—(a) to (e) The particulars are given in the statement^a annexed.

Misappropriation of funds in Co-operative Societies.

69 Q.—SRI K. MOOKIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of misappropriation of money in the several (Labour and Sales Societies) Co-operative Societies under the Kallar Reclamation Department, Madurai district, from 1948 to 1954;

(b) the total amount detected to have been lost so far;

(c) how such cases of misappropriation were dealt with; and

(d) what steps the Government propose to improve the working of these societies?

A.—(a) Four cases.

(b) Rs. 74,267-8-4 out of which a sum of Rs. 6,885-9-0 has been recovered.

(c) In two cases, criminal prosecutions were launched against the ex-Senior Inspector who was in charge of the societies. But the cases ended in acquittal. The movable properties of the ex-Senior Inspector have

^a Printed as Appendix IV on page 596 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 597-600 infra.

[12th March 1955]

been attached and an arbitration case is pending with the Deputy Registrar of Co-operative Societies. In another, a criminal case has been filed against the Special Co-operative Inspector and Godown-keeper of the Society. The question of prosecuting the Senior Inspector in charge of the Societies in the remaining one case is under consideration.

- (d) Stocks in the Sale Societies are now checked once in a quarter by the Directors and once in a year by the Departmental staff. Besides the inspecting staff of the Madurai district, Central Co-operative Bank is also checking the stocks. Periodical verification of the stocks by the Co-operative Sub-Registrar attached to the Kallar Reclamation Department has also been arranged. A circular has been issued to the Presidents of all Kallar Co-operative Societies not to pay any amount to Co-operative Inspectors or other authorities without obtaining proper printed receipts from them. Instructions have also been issued to the Inspectors in charge of collection work to the effect that they should issue printed receipts for the amounts received, that they should not keep with them more than Rs. 500 at a time and that they should remit all cash once a week.

Plinths for the use of Harijans.

70 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many plinths were constructed in the year 1953-54 for the use of Harijans in the Ponneri taluk;

(b) how many non-Harijan contractors were entrusted with the work; and

(c) how many plinths were actually constructed by Harijan contractors?

A.—(a) Six.

(b) Nil.

(c) All the six.

State aid to weavers in Ponneri.

71 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of weavers benefited by the Government aid, subsidy and loan in 1953 in Ponneri taluk;

(b) the amount given under each item; and

(c) the schemes by which the weavers were benefited in the Ponneri taluk?

[12th March 1955]

A.—(a) Forty-nine weavers were benefited by the aid given under the Relief Scheme sanctioned by the Government.

(b) The weavers were not paid any loan or subsidy, but were given work and subsistence wage.

(c) Only the Relief Scheme sanctioned by this Government was in force in 1953 in Ponneri taluk and benefited the weavers.

Single-teacher schools for South Kanara.

72 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of single-teacher schools sanctioned for South Kanara, talukwar;

(b) whether all the schools have been opened; and

(c) if not, why?

A.—(a) The number of schools allotted to the South Kanara district is 143. Talukwar distribution has not been made.

(b) Up to 20th November 1954, 71 schools have been opened.

(c) The main difficulty seems to be in securing free buildings. It is expected that all the schools will be opened before 31st December 1954.

Electrical installations.

73 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the total number of (1) electrical installations in the State under each head in the year 1953-54 for (i) lighting, (ii) heating power, (iii) irrigation pumps, (iv) cinemas and (v) street lights; and (2) villages electrified in the State in 1953-54?

A.—The total number of electrical installations connected by the Government Electricity Department and the licensees in the State during 1953-54 under different heads is as follows:—

(1) (i) House service connexions given for domestic lighting—19,304.

(ii) House service connexions having heaters and other domestic power appliances—8,191.

(iii) Irrigation pumpsets—1,609.

(iv) Cinemas—16.

(v) Towns, panchayats and villages for which electricity has been supplied for street lighting purposes—56.

(2) Villages electrified—120.

[12th March 1955]

House-sites for Harijans in Tindivanam.

74 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of applications received for the assignment of house-sites to Harijans in Tindivanam taluk in 1953-54; and

(b) in how many cases house-sites were assigned to Harijans in 1953-54?

A.—(a) 22.

(b) 3.

Elementary schools in Pudukottai.

75 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of elementary schools in Pudukottai division run by the Pudukottai State Government on or before 1st March 1948; and

(b) the number of schools run by the District Board on or before 1st October 1954 in Pudukottai division, Tiruchirappalli district?

A.—(a) The number of the schools in Pudukottai division run by the Pudukottai State Government on or before 1st March 1948—215.

(b) The number of schools run by the District Board on or before 1st October 1954 in Pudukottai division, Tiruchirappalli district—156.

NOTE.—The figure 215 furnished against item (a) includes the schools located within Pudukottai Municipal limits. The figure 156 furnished against item (b) represents only the schools run by the District Board outside Pudukottai Municipal limits.

Minor Irrigation tanks.

76 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the names of Minor Irrigation tanks taken up for improvement or repair in 1954-55 in Gingee and Tindivanam taluks;

(b) how many have been repaired or improved and how many yet to be repaired or improved;

(c) the names of tanks about which applications are still pending; and

(d) whether they are to be included in the list for 1955-56?

A.—(a) & (b) A statement ^a is annexed.

^a Printed as Appendix VI on pages 601-603 infra.

12th March 1955]

(c) The Tahsildars concerned have been asked to report whether there are any such applications pending disposal.

(d) The programmed works of the current year which remain incomplete on 31st March 1955 will be taken up for completion in 1955-56.

Judicial officers.

77 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Judicial Officers now serving in the State holding the offices of (1) District Magistrate, (2) Subdivisional Magistrate and (3) Sub-Magistrate belonging to (i) Backward Communities, (ii) Muslim Community and (iii) Vanniakula Kshatria Community?

A.—The information is given below :—

Designation of posts.	Total number.	Backward Community.	Muslim Community.	Vanniakula Kshatria Community.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) District Magistrates ..	10	Nil.	Nil.	Nil.
(2) Subdivisional Magistrates ..	19	3	Nil.	Nil.
(3) Sub-Magistrates ..	111	23	10	Nil.

Revenue Officers belonging to Vanniakula Kshatria Community.

78 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of—

(i) Deputy Collectors,

(ii) Tahsildars and

(iii) Deputy Tahsildars,

belonging to the Vanniakula Kshatriya Community now in service in the State?

A.—(i) Three.

(ii) One.

(iii) Four.

Water-supply and drainage schemes.

79 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned any drinking water-supply and drainage schemes for towns recently; and

(b) if so, what they are and the estimated cost of each scheme?

A.—(a) & (b) The following water-supply schemes have been sanctioned during the current year :—

(1) Water-supply Scheme for Dindigul Municipality at an estimated cost of Rs. 87.32 lakhs.

[12th March 1955]

- (2) Water-supply Scheme for Mayuram Municipality at an estimated cost of Rs. 1,09,000.
- (3) Water-supply Scheme for Melapalayam Municipality at an estimated cost of Rs. 18.65 lakhs.
- (4) Water-supply Scheme for Tirunelveli Municipality at an estimated cost of Rs. 37.08 lakhs.
- (5) Water-supply Scheme for Gobichettipalayam Municipality at an estimated cost of Rs. 15.70 lakhs.

Spinning mills.

80 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the number of spinning mills in the State;
- (b) the quantity of yarn produced by them for the year ended 31st December 1953; and
- (c) the total number of men employed in each mill?

A.—(a) Seventy-eight (including composite mills).

(b) About 5,28,060 bales of 400 lb. each.

(c) A statement^a furnishing the information is placed on the table of the House.

Bus and lorry owners.

81 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of bus operators in the State together with the number of buses owned by them, districtwar, except North Arcot; and

(b) the number of lorry owners in the State, together with the number of lorries owned by them, districtwar, except North Arcot?

A.—(a) & (b) A statement^b furnishing the information is annexed.

Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

82 Q.—SRI A. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many writ petitions have been filed by ryots in Tanjore district under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, since its enactment;

[12th March 1955]

- (b) in how many cases the writ petitions have been admitted;
- (c) how many writ petitions have been rejected; and
- (d) the main reasons for their rejection?

A.—(a) One hundred and forty-five writ petitions relating to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, were filed by ryots in Tanjore district up to the middle of December 1954.

(b) One hundred and twenty-four writ petitions have been admitted by the High Court.

(c) Sixty-eight writ petitions were dismissed by the High Court.

(d) The information is not available with the Government.

Additional Assistant Conservators of Forests.

83 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Additional Assistant Conservators of Forests and District Forest Officers have been appointed in 1954 in (i) Malabar district and (ii) the whole State;

(b) the reasons for their appointment; and

(c) the total pay drawn by them?

A.—(a) (i) No additional post of Assistant Conservator was created in Malabar district during 1954. The forest divisions in Malabar district were regrouped and this resulted in the creation of an additional forest division. The existing post of Assistant Conservator for the enforcement of the Madras Preservation of Private Forests Act was utilized for the new division.

(ii) Four posts of Additional Assistant Conservators were sanctioned in other districts of the State.

(b) The reasons for sanctioning the additional posts are—

(1) to provide for the practical training of a probationary Assistant Conservator of Forests;

(2) to survey the unreserves in South Kanara district;

(3) to attend to work relating to Forest Utilization; and

(4) to be in charge of the Special Mobile Patrol Party for the protection of forests in Salem Circle.

(c) The total pay drawn by them is Rs. 4,535-1-0 during 1954.

^a Printed as Appendix VII on pages 603-606 infra.

^b Printed as Appendix VIII on page 606 infra.

[12th March 1955]

Malabar Kisan Sangham.

84 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 17th September 1954, from Malabar Kisan Sangham, Kozhikode, requesting them to take early steps for the implementation of the various suggestions given by the Sangham in its resolutions passed at its Conference held on 2nd September 1954 regarding irrigation, communication, health, etc., in relation to Malabar; and

(b) if so, whether any steps have been taken in the matter?

A.—(a) Yes.

(b) Under the instructions regarding the submission and receipt of petitions and other papers addressed to the Government, resolutions submitted by associations and other similar bodies will not receive any attention unless such representations are submitted in the form of petitions stating the grounds and circumstances of each case. However, the resolutions forwarded with the letter of the Secretary, Malabar Kisan Sangham, dated 17th September 1954, were transmitted to the respective departments for necessary action.

(Suits and appeals filed in Tanjore.)

85 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of original suits and civil appeals filed;

(b) the number of Sessions cases and criminal appeals filed in the District and Sessions Courts of East and West Tanjore in the year 1953; and

(c) the number of original suits and civil appeals pending disposal in November 1954 in those Courts?

	District Courts of	
	East Tanjore.	West Tanjore.
A.—(a) Number of original suits filed in 1953.	54	20
Number of civil appeals filed in 1953.	116	300
(b) Number of Sessions cases filed in 1953.	37	93
Number of criminal appeals filed in 1953.	158	219
(c) Number of original suits pending disposal in November 1954.	59	17
Number of civil appeals pending disposal in November 1954.	67	163

12th March 1955]

District Munsif's Court, Tiruvaiyaru.

86 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of original suits filed for the year 1953 in the District Munsif's Court, Tiruvaiyaru (Tiruvadi), Tanjore district; and

(b) how many suits were pending disposal on 30th November 1954?

A.—(a) 281.

(b) 101.

N.E.S. Scheme for Perambalur.

87 Q.—SRI M. PALANIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the names of villages and cheris in the Perambalur taluk which are included in the National Extension Service Scheme; and

(b) the amount allotted for their improvement?

A.—(a) The following villages and cheris in the Perambalur taluk have been included in the National Extension Service Scheme:—

Names of villages.	Names of cheris.
Udimbium ..	Udimbium cheri. Kallapatti cheri.
Poolambadi ..	Poolambadi cheri. Kadambur cheri.
Venganoor ..	Venganoor cheri. Periammapalayam. Parayar cheri. Pallar cheri.
Arumbavoor ..	Arumbavoor cheri. Mettur cheri.
Thaluthalai ..	Thaluthalai cheri.
Malayalapatti ..	
Thondamandurai.	Two cheris.
Vengalam ..	Vengalam cheri. Krishnapuram cheri.
Veppanthattai ..	Veppanthatti cheri. Annamangalam cheri. Arasalur cheri. Visvagudi cheri.
Vembavoor ..	Vembavoor cheri.
Periyavadagari ..	Periyavadagari cheri. Mavalangai cheri.

[12th March 1955]

Names of villages.	Names of cheris.
Noothappur ..	Noothappur.
Pillangulam ..	Pillangulam cheri.
Kaikalathur ..	Kaikalathur cheri. Pandangi cheri. Sirunila cheri.
Pandagapadi ..	Pandagapadi cheri.
Thondapadi ..	Thondapadi cheri.
Kariyanur ..	Kariyanur cheri. Velluvadi cheri.
Pasumbalur ..	Pasumbalur cheri.
Neikuppai ..	Neikuppai cheri. Padur cheri.
Pimbalur ..	Pimbalur cheri. Maravanatham cheri.
Thiruvalandurai ..	Thiruvalandurai cheri.
V. Kalathur ..	V. Kalathur cheri. Vannarapundi cheri.
Agaram ..	Agaram cheri.
Mettupalayam ..	Mettupalayam cheri. Sathanavadi cheri. Siruvayalur cheri.
Thevaiyur ..	Thevaiyur cheri. Ranjangudi cheri. Mangalam cheri.
Peraiyur ..	Peraiyur cheri.
Eraiyur ..	Eraiyur cheri.
Valikondapuram.	Valikondapuram cheri. Thambai cheri. Vallapuram cheri.
Bhrammadesam ..	Bhrammadesam cheri.
Anukkur ..	Anukkur cheri. Kudikadu cheri.

(b) The amount allotted for the block for a period of three years is Rs. 7.5 lakhs of which a sum of Rs. 4 lakhs is by way of loans.

Murder cases in Perambalur.

88 Q.—SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of cases of murder reported in Perambalur taluk in 1953 and 1954; and

12th March 1955]

(b) the number of Harijans and others among the accused in such cases?

	1953.	1954.
A.—(a)	6	4
	1953.	1954.
(b) Number of Harijans	4	9
Others	6	7

Harijan employees in Rent Courts in Malabar

89 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Harijans employed in the Rent Courts in Malabar; and

(b) whether the number is in accordance with the rule of reservation of posts for Harijans?

A.—(a) Two.

(b) There is no rule of reservation of posts for Harijans in the Rent Courts.

Harijan employees in the Agriculture Department, Malabar

90 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Harijans employed in the Agricultural Department in Malabar?

A.—There are four Harijans employed at present in Agricultural Department in Malabar district as shown below :—

- (1) Lower Division Clerk—1.
- (2) Fieldman—1.
- (3) Demonstration Maistri—1.
- (4) Peon—1.

Marketing Officers.

91 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Marketing Officers in the State and their duties;

(b) the qualifications prescribed for them; and

(c) whether the Marketing Officers are required to possess marketing experience before their appointment as Marketing Officers?

A.—(a) The number of Marketing Officers in the State and their duties—

There are one State Marketing Officer and two Assistant Marketing Officers in this State. Their duties are, in broad terms, to promote better

[12th March 1955]

marketing of Agricultural and Animal Husbandry products. The following are their main functions :—

- (1) To conduct marketing surveys on agricultural commodities and assist the Central Marketing staff in such work.
- (2) Development of grading and standardization of Agricultural and Animal Husbandry produce so as to promote the quality of produce marketed and to this end also assist the Central Marketing staff in their scheme for grading commodities under 'Agmark'.
- (3) To answer enquiries from public and other Government Departments connected with marketing problems.
- (4) Enforcement of the Madras Commercial Crops Marketing Act, 1933, and setting up of regulated markets for promotion of better methods of buying and selling of agricultural produce. In this way the State Marketing Officer is in charge of guiding and controlling the activities of market committees.
- (5) Promotion of Co-operative Marketing and Warehousing.
- (6) To review the market conditions and price trends of important commodities from time to time and supply such information to Government.
- (7) To furnish from time to time primary data as the quotas to be allowed for the export commodities of the State.
- (8) To keep close liaison between the Central Directorate of Marketing and Inspection and State Marketing section in regard to marketing activities.

(b) The following are the qualifications prescribed :—

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
State Marketing Officer.	By promotion ..	
Assistant Marketing Officers.	Direct recruitment ..	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, and (2) Evidence of ability to plan and organize or to teach propaganda and demonstration or conduct market surveys and organize regulated markets.

[12th March 1955]

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
Assistant Marketing Officers—cont.	Transfer from the category of Upper Subordinates in the Madras Agricultural Subordinate Service.	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore : Provided that for a period of five years from the 13th June 1951 the certificate of proficiency in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, shall be recognized as an alternative qualification, and (2) Service for a total period of not less than five years in the Madras Agricultural Subordinate Service as an Upper Subordinate in the Agricultural section.

- (c) The Officers are not required under the rules to possess the experience before their appointment as Marketing Officers, but generally, only persons with the necessary marketing experience are posted for marketing work.

Leprosy control.

92 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the various steps taken by the Government to prevent, check and cure leprosy; and

(b) the number of hospitals maintained by the Government and the total bed strength in those hospitals?

A.—(a) The Government were maintaining the Lady Willingdon Leprosy Sanatorium, Tirumani, and the Silver Jubilee Children's Clinic at Saidapet for the study and treatment of leprosy cases. These two institutions have been handed over to the Governing Body, Central Leprosy Teaching and Research Institute with effect from 5th January 1955. The Government are maintaining a Children's Leprosy Sanatorium at Ethapur, Salem district, for the treatment of leprosy amongst children. They are running a special scheme for leprosy control in Tirukkoyilur area (South Arcot district) which covers about 71 villages. A night segregation and therapeutic investigation unit is being run in the villages of Malavanthangal and Kandachipuram in South Arcot district. Special leprosy departments are run in the Government General Hospital, Stanley Hospital, Madras, the Erskine Hospital, Madurai, and the Pentland Hospital, Vellore. In addition, in all other District Headquarters Hospitals and dispensaries leprosy out-patient clinics are run by Government. A State Leprosy Survey Unit headed

[12th March 1955]

marketing of Agricultural and Animal Husbandry products. The following are their main functions :—

- (1) To conduct marketing surveys on agricultural commodities and assist the Central Marketing staff in such work.
- (2) Development of grading and standardization of Agricultural and Animal Husbandry produce so as to promote the quality of produce marketed and to this end also assist the Central Marketing staff in their scheme for grading commodities under 'Agmark'.
- (3) To answer enquiries from public and other Government Departments connected with marketing problems.
- (4) Enforcement of the Madras Commercial Crops Marketing Act, 1933, and setting up of regulated markets for promotion of better methods of buying and selling of agricultural produce. In this way the State Marketing Officer is in charge of guiding and controlling the activities of market committees.
- (5) Promotion of Co-operative Marketing and Warehousing.
- (6) To review the market conditions and price trends of important commodities from time to time and supply such information to Government.
- (7) To furnish from time to time primary data as the quotas to be allowed for the export commodities of the State.
- (8) To keep close liaison between the Central Directorate of Marketing and Inspection and State Marketing section in regard to marketing activities.

(b) The following are the qualifications prescribed :—

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
State Market- ing Officer.	By promotion ..	
Assistant Marketing Officers.	Direct recruitment ..	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, and (2) Evidence of ability to plan and organize or to teach propaganda and demonstration or conduct market surveys and organize regulated markets.

12th March 1955]

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
Assistant Marketing Officers—cont.	Transfer from the category of Upper Subordinates in the Madras Agricultural Subordinate Service.	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore : Provided that for a period of five years from the 13th June 1951 the certificate of proficiency in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, shall be recognized as an alternative qualification, and (2) Service for a total period of not less than five years in the Madras Agricultural Subordinate Service as an Upper Subordinate in the Agricultural section.

- (c) The Officers are not required under the rules to possess the experience before their appointment as Marketing Officers, but generally, only persons with the necessary marketing experience are posted for marketing work.

Leprosy control.

92 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the various steps taken by the Government to prevent, check and cure leprosy; and

(b) the number of hospitals maintained by the Government and the total bed strength in those hospitals?

A.—(a) The Government were maintaining the Lady Willingdon Leprosy Sanatorium, Tirumani, and the Silver Jubilee Children's Clinic at Saidapet for the study and treatment of leprosy cases. These two institutions have been handed over to the Governing Body, Central Leprosy Teaching and Research Institute with effect from 5th January 1955. The Government are maintaining a Children's Leprosy Sanatorium at Ethapur, Salem district, for the treatment of leprosy amongst children. They are running a special scheme for leprosy control in Tirukkoyilur area (South Arcot district) which covers about 71 villages. A night segregation and therapeutic investigation unit is being run in the villages of Malavanthangal and Kandachipuram in South Arcot district. Special leprosy departments are run in the Government General Hospital, Stanley Hospital, Madras, the Erskine Hospital, Madurai, and the Pentland Hospital, Vellore. In addition, in all other District Headquarters Hospitals and dispensaries leprosy out-patient clinics are run by Government. A State Leprosy Survey Unit headed

[12th March 1955]

marketing of Agricultural and Animal Husbandry products. The following are their main functions :—

- (1) To conduct marketing surveys on agricultural commodities and assist the Central Marketing staff in such work.
- (2) Development of grading and standardization of Agricultural and Animal Husbandry produce so as to promote the quality of produce marketed and to this end also assist the Central Marketing staff in their scheme for grading commodities under 'Agmark'.
- (3) To answer enquiries from public and other Government Departments connected with marketing problems.
- (4) Enforcement of the Madras Commercial Crops Marketing Act, 1933, and setting up of regulated markets for promotion of better methods of buying and selling of agricultural produce. In this way the State Marketing Officer is in charge of guiding and controlling the activities of market committees.
- (5) Promotion of Co-operative Marketing and Warehousing.
- (6) To review the market conditions and price trends of important commodities from time to time and supply such information to Government.
- (7) To furnish from time to time primary data as the quotas to be allowed for the export commodities of the State.
- (8) To keep close liaison between the Central Directorate of Marketing and Inspection and State Marketing section in regard to marketing activities.

(b) The following are the qualifications prescribed :—

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
State Marketing Officer.	By promotion ..	
Assistant Marketing Officers.	Direct recruitment ..	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, and (2) Evidence of ability to plan and organize or to teach propaganda and demonstration or conduct market surveys and organize regulated markets.

[12th March 1955]

Post. (1)	Method of appointment. (2)	Qualifications. (3)
Assistant Marketing Officers—cont.	Transfer from the category of Upper Subordinates in the Madras Agricultural Subordinate Service.	(1) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras or Andhra University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore : Provided that for a period of five years from the 13th June 1951 the certificate of proficiency in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, shall be recognized as an alternative qualification, and (2) Service for a total period of not less than five years in the Madras Agricultural Subordinate Service as an Upper Subordinate in the Agricultural section.

(c) The Officers are not required under the rules to possess the experience before their appointment as Marketing Officers, but generally, only persons with the necessary marketing experience are posted for marketing work.

Leprosy control.

92 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the various steps taken by the Government to prevent, check and cure leprosy; and

(b) the number of hospitals maintained by the Government and the total bed strength in those hospitals?

A.—(a) The Government were maintaining the Lady Willingdon Leprosy Sanatorium, Tirumani, and the Silver Jubilee Children's Clinic at Saidapet for the study and treatment of leprosy cases. These two institutions have been handed over to the Governing Body, Central Leprosy Teaching and Research Institute with effect from 5th January 1955. The Government are maintaining a Children's Leprosy Sanatorium at Ethapur, Salem district, for the treatment of leprosy amongst children. They are running a special scheme for leprosy control in Tirukkoyilur area (South Arcot district) which covers about 71 villages. A night segregation and therapeutic investigation unit is being run in the villages of Malavanthangal and Kandachipuram in South Arcot district. Special leprosy departments are run in the Government General Hospital, Stanley Hospital, Madras, the Erskine Hospital, Madurai, and the Pentland Hospital, Vellore. In addition, in all other District Headquarters Hospitals and dispensaries leprosy out-patient clinics are run by Government. A State Leprosy Survey Unit headed

[12th March 1955]

by a senior Health Officer is also maintained by the Government. But this unit will be abolished as soon as Leprosy Pilot Project Scheme is implemented at Tirukkoyilur with the assistance of the Central Government.

The Government are also sanctioning capitation grant of Rs. 9 per head per mensem to the authorities of the Leprosy sanatoria maintained by Christian Missions and other voluntary agencies in the State.

To increase the efficiency of the leprosy clinics maintained by the Government, a short-term training in leprosy for Medical Officers is conducted by the Government. The extension of sulphone therapy has also been sanctioned by the Government.

- (b) The Government Lady Willingdon Leprosy Sanatorium, Tirumani, which had a bed strength of 884 and was maintained by the Government has been taken over by the Governing Body, Central Leprosy Teaching and Research Institute, with effect from 5th January 1955. The Government Children's Leprosy Sanatorium at Ethapur, Salem district, with a bed strength of 72 is maintained by the Government in addition to the Leprosy Departments in some of the City State Hospitals and the District Headquarters Hospitals and Leprosy clinics. A ward of four beds in the Government General Hospital, Madras, and a ward of ten beds in the treatment unit at Tirukkoyilur are set apart exclusively for the treatment of leprosy cases.

Madras State Backward Classes Advisory Committee.

93 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the various subjects discussed at the meeting of the Madras State Backward Classes Advisory Committees held during the years 1952, 1953 and 1954?

A.—No meeting was held during the years 1952 and 1953.

Two meetings were held during the year 1954 and the following subjects were discussed at the meetings:—

Meeting held on 9th January 1954—

- (1) Extension of the concession to other Backward Classes as 'Thiyyas' of South Malabar who are enjoying only educational concessions at present.
- (2) Inclusion of 'Vilkurup' community of Malabar district and 'Parivar Bunt' community of South Kanara district in the list of Backward Classes.

12th March 1955]

- (3) Fixation of higher level of income limit (from Rs. 1,200 to Rs. 3,600 in respect of High Schools and from Rs. 1,500 to Rs. 6,000 in respect of Colleges) for purposes of grant of educational concession to Backward Classes.
- (4) Reservation of seats for Backward Classes in all private institutions aided by the Government and appointment of a Committee to deal with the representations from Backward Classes in each town.
- (5) Raising of the percentage of reservation for Backward Classes in the matter of admissions to Colleges and other institutions to 75 per cent.
- (6) Raising the age-limit of Backward Classes to the level of Scheduled Castes in respect of admission into the Engineering Colleges and to fix the marks limit of candidates seeking admission into professional colleges as in the case of Scheduled Castes.
- (7) Raising the percentage of representation to Public Services to 75 per cent and utilizing the unfilled quota reserved for Backward Classes and Scheduled Castes among Backward Classes themselves.
- (8) Relaxation of age-limit for Backward Classes for the purpose of recruitment to subordinate services.
- (9) Revival of the concessions in respect of marks limit to Backward Classes for recruitment to Public Services.
- (10) Amendment of Article 15-B of the Constitution for reservation of posts for Backward Classes in Union Services.
- (11) Modifying the list of Gazetted Officers specifying the Gazetted Officers from Backward Classes.
- (12) Details of recruitment of Backward Classes to Gazetted from non-Gazetted ranks in Government Departments since the reservation of 25 per cent was introduced.
- (13) Enhancement of the budget allotment for scholarships to Backward Classes.
- (14) Provision of timely allotment for the grant of scholarship early.
- (15) Extension of concessions to converts from Backward Classes also.

[12th March 1955]

Meeting held on 12th July 1954—

- (1) Conducting the proceedings of the Meetings in Tamil.
- (2) Giving preference to the merchants from Backward Classes in the sanction of import and export licences.
- (3) Reservation of seats for Backward Classes in the selection of candidates for male and female nurses.
- (4) Raising of age-limit of Backward Classes candidates appearing for I.A.S. selection.
- (5) General discussion on the replies sent by the State Government to Backward Classes Commission Questionnaire.

Palm Jaggery Societies in Malabar.

94 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

- (a) the number of palm jaggery societies in Palghat taluk, Malabar;
- (b) the number of ex-tappers employed in each, during the years 1952 to 1954;
- (c) the average price of jaggery in each of the abovementioned years; and
- (d) whether these societies are doing any other business?

A.—(a) 26.

(b)

Serial number and name of the society.	Number of ex-tappers employed in		
	1952.	1953.	1954.
1 The Alathur Palmyra Jaggery Production Co-operative Society, Ltd.	183	113	114
2 The Cittalancherry	333	319	323
3 The Elapully	521	540	540
4 The Elavancherry	290	286	265
5 The Kadukkankunnu	*	*	3
6 The Kallepully	97	97	96
7 The Kannambra	202	147	166
8 The Kazhani	500	487	475
9 The Kizhakancherry	369	296	318
10 The Kizhakethara	385	396	412
11 The Koduvayur	262	277	282
12 The Kongad	308	260	253
13 The Kollayi	122	123	128
14 The Kozhalamannam	182	172	190
15 The Kuthanur	376	378	421
16 The Mannur	322	322	322
17 The Madapallur	494	438	427

* Newly started.

12th March 1955]

Serial number and name of the society.	Number of ex-tappers employed in		
	1952.	1953.	1954.
18 The Mundur	235	224	222
19 The Pallasena	530	498	506
20 The Parli	271	229	196
21 The Perungothu Kurissi	230	218	241
22 The Polpully	283	283	295
23 The Tripalur	342	320	318
24 The Vadavannur	196	204	212
25 The Vralipuram	151	144	138
26 The Vemballur	353	326	334

(c)

Year.	Price per maund.
	RS.
1952	3
1953	4
1954	3

- (d) Subsidiary activities, such as, fibre production and dairying were undertaken by a few of the societies.

Wells sunk in Palghat.

95 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of wells sunk in each village of Palghat taluk under the Community Projects Scheme?

A.—The information * is furnished in the appendix.

Employment Exchange.

96 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of persons appointed through the Employment Exchange by the Government and Local Boards in 1953 and 1954?

A.—The particulars are given below:—

Year.	Number of candidates appointed by Government.	Number of candidates appointed by local boards.
1953	14,374	526
1954	14,551	2,799

Improving the yield and quality of cashewnut.

97 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the various steps taken by the Government to improve the yield and quality of cashewnut in this State?

* Printed as Appendix IX on pages 607-608 infra.

[12th March 1955]

A.—The following are the steps taken by the Agriculture Department to improve the yield and quality of cashew-nut in this State :—

(1) A Cashew Research Station has been established at Ullal near Mangalore in the South Kanara district with the financial assistance from the Indian Council of Agricultural Research. The programme of work at this Station includes : (i) introduction and trial of promising types and varieties both from within the Indian Union and abroad, (ii) isolation of economic high-yielding individual trees producing quality nuts and (iii) the multiplication of their progeny by vegetative propagation methods so as to ensure the reproduction of parental characters in the progeny and their distribution. Further cultural and agronomic trials have been included in the programme such as would help in determining the steps to be taken to improve yield and quality.

(2) Cashew has been propagated by seed, so far. This method results in poor and unstandardized quality of the produce. With a view to avoid these defects and to secure high yielding and promising pedigree types, propagation by several vegetative methods has been in progress at the Cashew Research Station, Mangalore. One of them, viz., layering, has already yielded very encouraging results, with potentialities for commercial exploitation. Further studies are in progress.

(3) A programme for experimental cultivation of cashewnut at the several Agricultural Research Stations is being drawn up in order to decide upon the regions in which the cashewnut can be cultivated with profit.

(4) Arrangements have been made to stock cashew seeds at the several Agricultural Research Stations so as to make them available within easy reach to persons desirous of growing this nut crop.

(5) The Public Works Department and the Forest Department have been instructed to promote cashew cultivation on lands belonging to these departments.

(6) A supplementary scheme for the study and control of the pests and diseases of cashew and another scheme for instituting a prize competition to encourage cashew plantation in the coastal districts are under consideration of Government.

12th March 1955]

Pearl-fishing.

98 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the various steps taken by the Government to fish for pearls?

A.—The pearl bank inspection conducted in March 1954 has shown that there are enough pearl oysters in the following pearl banks, which will be ripe for fishing in the course of a year :—

Tholayiram paar,
Koothadiar paar,
Saithombothu paar,
Athombothu paar,
Vadambothu paar, and
Pulipoondu paar.

Arrangements are being made to prohibit all fishing on the pearl banks commonly known as “ Muthu Chippi Parkal ” in the sea off the coast of Tirunelveli district for a period of two years to guard the oysters. Two Sub-Inspectors of Fisheries and two Police constables have been employed for patrolling the pearl banks off the coast to safeguard the pearl oysters to be fished by this department, against theft and destruction and to provide bandobast for the staff on duty.

Reserved forests in Tindivanam.

99 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total area of lands under reserved forests in Tindivanam taluk, South Arcot district;

(b) the amount of income, if any, derived from them in 1952, 1953 and 1954;

(c) the number of forest guards, foresters and rangers working in that taluk; and

(d) how many of them belong to the Harijan and Backward Class communities?

A.—(a) The extent of reserved forests in the Tindivanam taluk is 3,668.52 acres or 5.73 square miles.

(b) The income derived was as follows :—

1952-53.	1953-54.	1954-55.
RS.	RS.	RS.
3,212	11,540	19,172

(c) The particulars are—

Forest Guards—4.
Forester—1.
Ranger—1.

(d) The information is ‘ one ’ in the case of forest guards and ‘ nil ’ in the case of foresters and rangers.

[12th March 1955]

Superintendents in Secretariat Departments.

100 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the number of Superintendents working in all the departments of the Secretariat;
- (b) how many of them were directly appointed;
- (c) how many of them were promoted from lower rank; and
- (d) how many of them are Harijans?

A.—(a) The number of Superintendents working in all the departments of Secretariat as on 25th January 1955 is 174.

(b) 1.

(c) 173.

(d) 2.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 *RE* POLICE FIRING AT NADUVATTAM, MALABAR.

9-30
a.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Mr. Speaker, Sir, I have given notice of a motion to invite the attention of the Government to the firing incident which took place at Naduvattam, Malabar district, last year. A Special Officer had been appointed to go into the matter and I understand that he had submitted his report to the Government. In the meantime the matter has been taken up to the court and it was *sub judice*. Now I want to raise certain fundamental issues arising out of that incident. For instance, there is the question of musical procession passing before the mosque and whether Muslims can be conveniently allowed to worship without any hindrance or obstruction. All these issues must be settled urgently and a just and democratic solution must be found for them. It is for that purpose that I have given notice of the motion and the Government can in the meanwhile supply a copy of the report submitted by the Special Officer to hon. Members of this House. The report can be discussed and a real solution of the problem found.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I am sure the hon. Member would be aware of the fact that revision petitions against the conviction have been filed in the High Court and it is *sub judice*.”

MR. SPEAKER:—“ As the matter is *sub judice*, the hon. Member need not move his motion.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Sir, I gave notice of that motion long before the revision petitions were filed in the court. Now that the matter is *sub judice*, I do not propose to move it.”

[12th March 1955]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

DEMAND XV—EDUCATION.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education.’

While doing so, I would like to make a short statement so that it may facilitate discussion on this Demand.

“ The Demand XV—Education—is a composite Demand comprising the expenditure booked under the heads, ‘ 36. Scientific Departments ’, ‘ 37. Education ’ and ‘ 47. Miscellaneous Departments ’, that is, examinations and preservation and translation of Ancient Manuscripts ’.

“ The Budget estimate under Demand XV, for the year 1955-56, is Rs. 10.19 crores as against Rs. 8.54 crores in 1954-55—the increase is by nearly 20 per cent. The provision for Education thus accounts for 20.56 per cent of the total estimated expenditure for 1955-56 as against 19.4 per cent for the year 1954-55.

“ It will be seen that the Budget provision for primary education has been increased from 4.63 crores to Rs. 5.23 crores, which works out to 51.31 per cent of the total provision for Education as against 50.3 per cent in the current year. For secondary education we have provided for Rs. 1.76 crores or 17.28 per cent of the total provision as against 14.8 per cent in the current year and for university education it is Rs. 82.33 lakhs as against Rs. 77.89 lakhs in the current year which works out to 8.1 per cent of the total provision for Education.

“ As the Budget shows, the major portion of the expenditure is on primary education. Ever since the introduction of the Madras Elementary Education Act, 1920, the policy of the Government has been to encourage local bodies and private agencies for the running of elementary schools. The Government themselves maintain only a few elementary schools as for example, in scheduled areas like Minicoy Islands, etc., where there are no schools maintained by the local bodies or aided agencies.

“ Hon. Members are aware that the Government have constituted a Committee to go into the entire problem of elementary education and as I have already stated in my Budget speech, we are awaiting the recommendations of that Committee for the purpose of taking decisions in respect of enlarging and improving the quality of primary education.

“ As hon. Members may be aware, the policy of the Government now is to expand the spread of basic education as quickly as possible. The Ad Hoc Committee which examined the whole question in 1952 conceded that Universal Basic Education cannot be achieved rapidly and that it will be a sound policy to stabilise and

[Sri C. Subramaniam] [12th March 1955]

consolidate what has already been done in this direction. Accordingly several compact areas are being formed which will be wholly served by basic schools. In each area, one basic training school and 30 basic schools are being built up. At the same time, the Government are taking active steps to convert all non-basic schools into basic training schools. There are now 20 basic compact areas with about 30 basic schools in each area. Deputy Inspectors' Ranges have been reorganized with one basic trained Deputy Inspector for each basic compact area to facilitate more intensive and detailed guidance to basic school.

“ The extent of the spread of basic education could be gauged from the following facts :—

‘ There are in all 938 basic schools during the year as against 905 in the previous year. The number of scholars reading in them during the year was 79,013 boys and 48,063 girls, as against 74,448 boys and 45,262 girls. Two post-basic schools are also now functioning, viz., the Gandhiniketan Basic School at Kallupatti with effect from 1953-54 and the other, the Kasturba Gandhi Kanya Gurukulam, Vedaranyam, with effect from 1954-55. Sanction was accorded for the retraining of 80 graduate teachers at Perianaickenpalayam in two batches of 40 each. Thirty-five graduate teachers have been retrained in the five months' course which began on 1st June 1954. The second batch was started on 1st November 1954 and 37 graduate teachers are undergoing the retraining.’

“ There were 23 craft equipment stores at the beginning of the year 1954. Three more stores were opened during the year.

“ Forty reading books for basic schools have been prepared by the department up to 31st December 1954 for the use of pupils in grades I to V.

“ To come up now to the measures contemplated for the further progress of basic education, hon. Members would notice that the Government have provided Rs. 29,22,400 in Part II of the Budget for the expansion of basic education in the State. The most important items are the conversion of 1,300 elementary schools into basic schools costing Rs. 14 lakhs and the conversion of 12 Government training schools into basic training schools costing nearly Rs. 11 lakhs. In addition we have made provision for conversion of 150 junior basic schools into senior basic schools at a cost of Rs. 1.24 lakhs, for retraining 6,760 elementary school teachers in basic education at a cost of about Rs. 70,000, for employment of specialist staff for certain Government basic training schools costing Rs. 15,000, for construction of buildings for aided basic school costing Rs. 75,000, and for other schemes also. Wherever possible it is proposed to seek the assistance of the Government of India.

“ Then, Sir, even this question of the expansion of basic education and the content of basic education has been referred to the Elementary Education Committee and, I am sure, they will go

12th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

into all these aspects of the question and make recommendations to the Government, when the Legislature also will have an opportunity to discuss them.

“ As far as secondary education is concerned, hon. Members may be aware that it is the policy of the Government to encourage private agencies to come forward to put up secondary schools. Local bodies also have been participating in this work and they have been putting up a few schools here and there. In view of financial stringency, local bodies have been permitted to open new high schools only if local contributions are forthcoming. A standard has been fixed with regard to local contributions and only if that standard is fulfilled local bodies will be permitted to open new secondary schools. 9-40 a.m.

“ Secondary education was reorganized in 1948 with reference to the place of regional language in secondary education. Regional language was given prominence and was made the medium of education in all high schools except in special schools. Under Part I, the regional language is studied in all its aspects and under Part II a student has the option to study the regional language more intensely or any other language except Hindi. The discrimination shown against Hindi language had been removed during the previous year. Hindi has also been included as one of the languages which students may study under Part II.

“ Under the reorganized scheme of secondary education, we had also introduced a craft bias in the secondary schools by introducing bifurcated courses in some of the schools in the State. Meanwhile the Government of India constituted the Secondary Education Commission. I am sure that hon. Members are aware that a very comprehensive report has been submitted to the Government of India by the Secondary Education Commission. This report is under the consideration of this Government also. I have placed a few copies of the report of the Secondary Education Commission in the Library of the Legislature. I hope hon. Members who are interested in the report will go through it, and, I am sure, they will be able to make useful suggestions for the purpose of implementing the recommendations of the Commission. Meanwhile, we found certain difficulties in implementing some of the recommendations of the Secondary Education Commission. Therefore, the Government have appointed a small Committee with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar who was the Chairman of the Secondary Education Commission as Chairman of this Committee with two or three other Members. This Committee is going into all aspects of secondary education and, it is hoped, will be able to make its recommendations to the Government for the purpose of implementing the various recommendations of the Secondary Education Commission very soon.

“ Apart from the general questions on the pattern and duration of the Secondary Education Course, there are several other recommendations of the Secondary Education Commission relating to the expansion of Secondary Education which can be implemented without waiting for the Committee's report, particularly as the

[Sri C. Subramaniam] [12th March 1955]

Government of India are prepared to assist in the implementation of these. It is proposed to avail of such assistance and undertake a big programme of expansion on the following schemes :—

- (1) Increase in bifurcated courses.
- (2) Improvement of teaching in existing schools.
- (3) Improvement of school libraries.
- (4) Introduction of crafts in schools.
- (5) Increase of facilities for training and teachers besides other miscellaneous schemes.

The Government of India have decided to afford financial assistance at the rate of two-thirds of the non-recurring charges and one-fourth of the recurring charges. This Government have decided to accept the offer of the Government of India and propose to participate fully in the programme of expansion involving an expenditure in the Budget year of Rs. 54.5 lakhs non-recurring and recurring. Out of this amount, Rs. 48.7 lakhs will be non-recurring and Rs. 5.79 lakhs will be recurring. We have applied for an advance grant of Rs. 30 lakhs in respect of these from the Government of India and we hope to get that grant.

“Hon. Members may be aware that we are attaching very great importance to National Cadet Corps training. We are expanding this activity and we propose to increase it still further. The total expenditure connected with these units will be Rs. 12.5 lakhs during the Budget year. The Government of India have come forward to render financial assistance towards 50 per cent of the total expenditure on National Cadet Corps including that on military personnel. With the aid coming from the Government of India, it is proposed to raise two more units of the Senior Division and 100 troops of the Junior Division costing in all about Rs. 4,23,100. It will be seen that we propose to increase the expenditure by 33.8 per cent.

“As far as University Education is concerned, it has been a field in which mainly private agencies have played a very useful and effective part. Very few colleges are run by the Government. It is the aim of the Government to have at least one college in every district. The only district which does not have a college is the Nilgiris. Therefore, efforts were made to induce some private agency to start a college in the Nilgiris but those efforts failed. A committee which was formed for opening a college in that district made an offer to the Government that they would place a sum of Rs. 3 lakhs at the disposal of the Government provided the Government were prepared to bear the other expenditure in connexion with the opening of the college. That offer has been accepted and the Government have decided to start a Second Grade Arts College during the next academic year. It is proposed to locate the college temporarily in the Stonehouse Hill buildings and all arrangements are made in that connexion. I am sure that in the next academic year there will be a college functioning in the Nilgiris district also; so much so every district will be served by at least one college.

12th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“As far as Technical Education is concerned, there also we have made rapid progress. Now the Government of India have come forward to give liberal assistance to the new colleges started under the schemes drawn up by the Government of India to improve facilities for Technical Education. Grants have been sanctioned by the Government of India for the following private institutions :—

- (1) Alagappa Chettiar's College of Engineering, Karaikudi.
- (2) P.S.G. and Sons College of Technology, Coimbatore.
- (3) Madras Institute of Technology.
- (4) Annamalai University Engineering College.

“It may also be mentioned that this Government have issued orders for the opening of Post-Graduate courses in Public Health Engineering in the Government College of Engineering, Guindy, from 1955-56, Laboratories of the King Institute, Guindy, and of the Medical College, Madras. Other subjects in which Post-Graduate courses are to be opened are Dam Construction, Irrigation, Engineering and Hydraulics, Structural Engineering, including Concrete Technology and Electrical Machine Design. Thus the Government are considering schemes for the development of Post-Graduate and Research facilities in Technological institutions with the aid of the Government of India.

“The Government of India are opening Higher Technological Institutions in various parts of the country. The first such institution has been opened in the eastern part of the country. We are pressing the Government of India to open the second Higher Technological Institution in the South in Madras State. In that connexion, we are also pressing the Government of India to take over the Madras Institute of Technology as a nucleus for that purpose and expand it still further.

“As far as adult education is concerned, the House may be aware of the change that we have made in the policy in respect of adult education. Formerly adult education schools were run by private agencies, and the Government were giving grants only for this purpose. Persons without any age-limit were being taught in these schools. The Government after reviewing the progress made so far have come to the conclusion that, for the purpose of liquidating adult illiteracy it is necessary to tackle students who have not been able to get into schools and have passed the school-going age. The Government have therefore introduced in the scheme of adult education proposals to tackle students at that stage so that they may become literate within a few years. From that point of view, we have opened adult schools, wherein boys between the ages of 8 and 18 years will be tackled and will be given education. Government aid is restricted to the schools situated in the National Extension Scheme and the Community Project areas because there are officers available in those areas for the supervision of the running of these schools. We have opened many schools in those areas and the reports about their working that the Government have received are very encouraging. When the National Extension Schemes are introduced in the entire State as a result of

[Sri C. Subramaniam] [12th March 1955]

9-50 a.m. which adult education schools will also be set up throughout the State, we will be preventing adult illiteracy throughout the State apart from trying to liquidate adult illiteracy at a later stage. As far as liquidation of adult illiteracy is concerned, now it is left only to private effort and it will not be possible for the Government to give any assistance in this matter. But still we want to concentrate on giving education and making persons literate between the ages of 8 and 18 and all the resources are being utilized for this purpose.

"As for the education of the handicapped, I am glad to say that our State is in the forefront among the schools for the handicapped children. A school for the mentally defective will soon be opened as soon as trained personnel become available. Hon. Members will be aware that we have sent two teachers to Bombay for getting the necessary training in this behalf.

"In regard to Audio-Visual education also, we are making a fairly satisfactory progress. Every school is to be provided with a projector for exhibiting filmstrips and also other equipments. So far in 1954-55, 25 schools were equipped with 16 m.m. projectors, 73 schools with 35 m.m. filmstrip projectors and 31 schools with radio sets. About 160 teachers were trained in the handling of the projectors in the Central Film Library of the Director's office. We are also expanding the activity on this side to a very great extent.

"Hon. Members may be aware of our Library Movement and now we have almost stabilised the local authorities who deal with the opening of various libraries. I am glad to say that all the districts have a Central Library and they are now spreading to Taluk Centres and villages also. Particularly, Coimbatore and, I think, Chingleput are in the forefront. They are also utilizing mobile units for distributing books. I hope we will be able to make further progress during the Budget year, so that it would be possible to cover the entire State, with libraries located in all places, at least one for each taluk, with the Mobile Unit to serve the villages there.

"With regard to the cultural activities, hon. Members may be aware that the Government are taking a very keen interest in the development of art in the right direction and that is why the Government have stepped in and the Government of India have also started a Sangeet Natak Academy for Art, Drama and Music and I am happy that the Hon. the Chief Justice of our State, Mr. Rajamannar is the Chairman of the Sangeet Natak Academy. We are also starting a Regional Sangeet Natak Academy for which the constitution has been finalised. Members will be nominated, for in the first year the Academy will consist of members nominated by the Government, but later on that will be an elected body. Members will be nominated soon and the Regional Academy will function soon, at least before the end of the financial year or at the beginning of the next financial year.

"These are the various activities which are being conducted by the Education department. Even though we may not be satisfied with the progress we have made, still we are making every

[12th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

effort. And with the co-operation of this House and with the co-operation of the public and with the recommendations of the various committees and commissions available to us, it should be possible for us to take proper decision in the future, not only to expand education, but also to see that we get the right type of education, that is the all important thing. In that task, I hope the co-operation of this House would be amply available to us."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That Government be granted under Demand XV—Education—a sum not exceeding Rs. 10,51,90,300.'

"Dr. Menon will move his cut motion."

DR. K. B. MENON:—"Mr. Speaker, Sir . . ."

SRI K. VINAYAKAM:—"Before we initiate the discussion, I want a small information from the Hon. Minister for Education, Sir. The information sought for is: When do the Government expect the report from the committee appointed for reformation of elementary education?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the committee is visiting the various districts and I am informed by the Chairman that the members would be completing these visits by April next and they will sit down in May and write their report. I hope it will be possible to expect the report by June next."

* DR. K. B. MENON:—"Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion, namely:—

'That the allotment of Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER:—"Cut motion moved—

'That the allotment of Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education be reduced by Rs. 100.'

"I allot four hours for this Demand. The Hon. Minister will begin his reply at about one o'clock."

* DR. K. B. MENON:—"Sir, I move this cut motion to discuss the policy of the Government. The Hon. Minister for Education has made a very informative statement and I am certainly glad to note the increasing stress that he is placing on primary education. I know that the committee is studying the problem and according to him, would be submitting their report by June. I wish that the House had an opportunity of placing its opinion before the committee. Criticizing the report after it has been submitted is a post-mortem examination which does very little good. Very often matters of prestige come in the way and the Government do not accept views and criticisms that are constructive that are offered from the Opposition. From that point of view, I feel that this House should have an opportunity to make suggestions to the

[Dr. K. B. Menon] [12th March 1955]

committee before they submit their report. I do not know whether that is now possible, and it is partly because of that that I wanted to move the cut motion and thus create an opportunity to place our views and suggestions before the Government and the committee.

“The whole question of education in the State as the Hon. Minister himself says, is in the crucible. I certainly prefer this condition of mobility to one of static satisfaction. The Madras State would have full and complete information on the various aspects of education by the time the Primary Education Committee submits its report. Dr. Radhakrishnan Committee has submitted its report on the University Education. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar Committee has submitted its report on Secondary Education and this Committee will be submitting its report on Primary Education. The University Commission's report is a store-house of information and makes very useful suggestions of a far-reaching character. But unfortunately, the recommendations of this Commission have not even received any consideration, let alone implementation. As long as our Universities are the strongholds of conservatism, shall I say, reactionarism, the practical changes suggested by the Commission will never find implementation. I am afraid that even academic freedom is not enjoyed by professors in colleges and in the class rooms. But that is not the subject of discussion here and I shall therefore not enter into that field.”

“The recommendation of the Secondary Education Committee is a very comprehensive one and makes certain commendable suggestions. It discusses thoroughly the post-primary and the pre-University education and makes its recommendation that Secondary Education should be taken away from the University and be vested in the hands of the State. That I feel is a step in the right direction. We have been neglecting education since we gained our independence and we have allowed education to a very large extent, to drift with the result that we find our system archaic and out of tune. The main defect of our education is excessive uniformity. Uniformity is perhaps understandable and to some extent necessary in the primary stage, but I feel that differentiation of function is necessary in the post-primary period, for, post-primary education should make the child fit to take the responsibilities of life. That has been completely ignored by our present-day system. After all, the education that is imparted in our schools is of a very academic nature. Attempts are of course being made to correct the situation through the introduction of polytechnic and craft education and also domestic science. But I do not believe that it is enough. The present system of education is defective because of the fact that it was imposed on us by the Britishers who did not take into account the needs of the people. They copied the old British and European system of education which catered not to the masses but to the classes. As we have now gained our independence, we should have an educational system that is suited to our democracy and for this purpose stress must be laid on mass education. I do accept the fact that education should not be conditioned by the prospects of employment. At the same time I do feel that

[12th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

it should not be completely divorced from the needs of the community as such. This is to some extent met by the recommendations of the Secondary Education Commission and I hope the Government will implement those recommendations.

“Sir, another major defect in the present educational system is inequality of opportunity. To-day, it is only the rich man who is able to get education in our society. The education that a child can get is limited by the size of the pocket of the parent. Unfortunately, there is no evidence to prove that there is some relation between the capacity of the child and the capacity of the pocket of the parent. There is none. Sir, eminent persons like Alfred Marshall, the famous economist and Prof. Laski have estimated that England loses about 25 per cent of the genius because of inequality of opportunity through inequality of income. If that is the case in a country like England, what is the position in a country like India where more than 80 per cent of the people live on the sub-marginal level? It is in this connection I wish to congratulate the Hon. the Minister for Education on his exempting the students of poor parents from payment of school fees up to the middle school stage. It is a limited concession and it is not enough. I hope that very soon, even before the next budget, the Hon. Education Minister will find it possible to extend this concession to all girls. Before the next budget, I trust he will be able to make it completely free for all. This may mean a certain amount of strain on the income of the State. But that is a strain which the people will be willing to bear as the matter relates to Education.”

“I now wish to say a few words on another important point, viz., compulsory education. Compulsory education was once adopted, but given up. It was a failure partly because of the insufficient number of institutions to cater to the needs of the people, partly because of the poverty of the people, partly because of the apathy of the parents and also partly because of the difficulties in enforcing the law. I am of the opinion that poverty should not be an excuse to exempt the parents from sending their children to the school. I feel that the responsibility of the State to the child in giving education is far greater than to the parent in finding employment. I wish that the committee will recommend compulsory education at least after the age of 11, the time by which the children get out of the primary school.

“Another question that I would like to raise in this connection is about control of education. Who should control education? This raises a big issue of the State system of public control and the voluntary system of aided schools. I do not wish to enter into the merits and demerits of the two systems. But I do wish to point out that the State has a responsibility in the matter and that responsibility cannot be adequately discharged unless and until the State took sole responsibility of education. If we go into the history of education and its progress in the European countries, we will find that education in those countries was to a large extent under the control of the Churches. It was only

[Dr. K. B. Menon] [12th March 1955]

10-10
a.m.

after the dawn of political independence, the concept of nationalism and the realization that the welfare and security of a State depended to a large extent on education, that the States in those countries began to have control of education. Now, the same situation has come in India also. We are now a free people and we must have an educational system suited to our democracy. I submit that we must have mass education. This cannot be rendered by private institutions. Mass education, if it is to be satisfactory, has to be financed through taxation. If it is to be financed through taxation, there must be public control. So, the State must take responsibility in the matter. If we analyse the expenditure incurred by the State—I am speaking subject to correction—we will find from the figures that about 93 to 94 per cent of the expenditure on education is met by the Government. Amounts contributed by the Government to local boards is 27.6 per cent and to aided schools is 67.5 per cent. The amount shared by the aided schools and the local boards, is very small. It will work to 94 per cent or so in all. When the Government are already incurring 93 to 94 per cent of the expenditure on education, just because the other 6 or 7 per cent of the expenditure is by other agencies, the Government cannot and need not leave the responsibility to private institutions. Education can be much more efficiently imparted, the problems of the teachers can be more easily solved and various other problems connected with education can be also more easily tackled if the State undertook the responsibility itself. By this, I do not mean to suggest that the State should monopolize the whole field of education. I know wherever the State interferes, there is the other problem of clash with individual liberty and the problem of standardization and all that. These can be avoided by a process of decentralization of education and by encouraging model private institutions. Even if it is the policy of the Government to encourage private institutions, I am not against the Government encouraging them under very serious limitations. Because, as it is, there is no denying the fact that education is to-day completely commercialized by private agencies. I am afraid that not only in primary schools but in high schools also, there is a great deal of commercialization of education. This should never be allowed. It will mean taking away what the Government would otherwise get by way of reduction in expenses that the Government are now incurring. I am strongly of the opinion that the Government should take up the responsibility of education in this State.

“Next, Sir, I would like to say a few words on adult education. I welcome the policy that is now adopted by the Government in the matter of adult education. I do not know whether it was last year or the year before last that the Government spent more than four lakhs of rupees on this adult education and trained 9,725 men and 452 women, the cost working out on an average to 42 rupees per head. The money that we spend on this must bring in proper returns. If we go on at this rate, I am quite sure that we

12th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

will not be able to fulfil the demands that are made on the State by the Constitution. I have a submission to make in this connection to the Government. There are in this State about ten training colleges and 145 training schools. The training colleges turn out 598 men and 250 women and the 145 training schools turn out 10,844 men and 7,773 women. I feel that the responsibility of adult education should be given to the training colleges and training schools. The 17,000 trainees turned out by these institutions should be used for imparting education to the adults. A range of about five square miles may be allotted to each school and the trainees may be asked to make a statistical study of the area under their control. After they have made a statistical study of the place and made out a plan for teaching the adults of the place, adult education of the area may be made the responsibility of such training colleges and schools. If on an average a trainee coming out of a college or school trains some five to ten adults, then the number of persons receiving education may be ten times more than what the Government can hope to turn out with their schemes, spending four lakhs of rupees. I also submit that the approach of the Government to the problem of adult education is not quite satisfactory. I believe that the approach to education of the adult should be different from the approach to education of the child. To try to teach an adult of forty or fifty years in the same way as a child of four or five years, is absurd. The Government should see to it that an entirely new approach should be made in the teaching of the adult. Adult education centres should be more recreation centres with reading rooms and indoor games and in between such activities, some kind of education should be given to the adults. If we try to teach them in the manner we teach children of five or six years, then it will not yield results. Perhaps this is one of the reasons why the present scheme does not yield results.

“Sir, before I conclude I would like to say a word or two on some of the crying needs of the teachers in some parts of the State. One difficulty felt by the teachers in Malabar is in the matter of payment of salary by money order. I have been receiving letters and a number of questions also have been put on this question. No staff has been appointed for writing up money order coupons and in consequence there is much delay in the payment of salary to teachers. They are much inconvenienced and the Government should remember that they are very small-paid persons and that they should not be put to such serious inconveniences resulting in the delayed payment of salary. I would like to make a suggestion in this connection. I feel payment of salary can be effected through savings banks in Post Offices. I wish to place this suggestion formally before the department and the Minister for Education that accounts may be opened in the name of each teacher in the Post Offices concerned, which would save the inconvenience caused to the teachers by delay and also the cost of money order. It will also encourage the habit of thrift in teachers. I hope that the Hon. Minister will have the suggestion examined and see whether it is workable.

[Dr. K. B. Menon] [12th March 1955]

"Then, Sir, in the South Kanara district, persons who hail from Malayalam-speaking areas are not receiving proper representation in training schools. Last year, it appears, that twenty seats were reserved. But this year, it was only seven. I hope that the Government will look into this and see that adequate representation is given to such people in training schools in South Kanara.

"I would like to invite the attention of the Government to the case of three teachers in Tirukalipur who were disqualified from holding the post of teacher for the reason that they stood for elections. They resigned their seats after they were elected and rejoined their posts. Though they rejoined duty over a year ago, still they have not been paid their salary up to this day. I was told that there was another case elsewhere in the State and that the decision in that case was awaited. Here again, I would like to submit that these people are very poor paid and that if they have to wait for a year or even for a few months for their pay, it would be very difficult for them to carry on and they are bound to be a burden on others. I hope that the Government will look into the question more sympathetically since, I understand, they stood for election not knowing the implications of the situation. I am told that they were even encouraged to stand for election by the Deputy Inspectors of Schools. So, it was not a wilful violation of the rules on their part. As soon as they were told about the rules, they gave up their seats and rejoined their original posts. I hope that the Government would sympathetically consider their case and give them some kind of relief."

MR. SPEAKER:—"The Hon. the Minister is not keeping good health. So, he will reply to the debate on Monday after the question hour. As the order of business has already been settled, I hope the House will now accept this change."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Yes. Sir."

10-20 a.m. * SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR:—"I support the Demand moved by the Hon. Minister for Education. I am all praise for the Hon. Education Minister for the bold step he took in granting full-fee concessions to poor students reading in the lower forms. This is a thing long overdue, in view of the fact that our Government has adopted the welfare ideal in the State administration. The concession however small it may appear to be will go a long way in affording relief to the poor and middle class families. The concession is limited to a few standards (up to the VIII standard) for the present. But I am sure in the long run, Government will extend this concession to the entire secondary school course.

"Another welcoming feature is the sincere effort on the part of Government to open schools in all villages where the population is 500. Already Government have started 2,500 schools this year and they have proposed to start 1,500 more schools in the budget year. At this rate I am sure illiteracy in our Province will

[12th March 1955] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

disappear in a short time, at least among the young. In this connection I wish to say that the policy of the Government in opening single-teacher schools has not got the support either of the public or of the experienced educationists. We all know that single-teacher schools have not worked properly and I am sure the money spent in this connection will be a waste. Hitherto our Government have been disapproving the policy of running single-teacher schools. I do not know the reason for the sudden change of policy. It is perhaps due to the pressure of the Government of India. I do hope that due representations will be made to the Central Government to drop the running of single-teacher schools.

"It is a matter of common knowledge that the standard and quality of many of the elementary school teachers is very low. Many of the elementary school teachers have chosen this profession because they were not able to get any other living. Their knowledge of things is very limited. They are very antiquated and they refuse to move with the times. It is because of this deplorable condition of the elementary school teachers that in spite of our Government spending crores of rupees on elementary education, we have not made any appreciable progress. Therefore a complete overhauling is necessary. Qualified people should be appointed. The minimum qualification for a teacher should be the secondary grade. Graduates should also be encouraged to take to teaching profession. When you want better qualified people, it goes without saying that you should also give them proper salaries. He should be paid a decent salary. In this way alone, we could induce better qualified people to take to teaching profession. Otherwise it is not possible to extract sincere work from them. So far as present conditions are concerned, the pay of the teachers is very meagre indeed. For a secondary-grade teacher, the minimum pay should be Rs. 75 per mensem and for a graduate, who is prepared to come to the teaching profession, the minimum pay should be Rs. 100 per mensem. The existing scales of pay to teachers are not adequate. The teachers have been clamouring for a long period for an increase in their pay. During budget times the teachers in our Province are expecting some announcement from the Finance Minister with regard to increase in their salaries. But our Education Minister is very hard-hearted in that respect. I think it is high time that we give some relief to the teachers. We know there is a feeling of discontent prevalent amongst the teachers. It is spreading to all their ranks. The teachers are a dynamic source in the villages and it is possible that these teachers will spread the kind of dissatisfaction they have at present, among those with whom they come in contact. Therefore it is high time that Government should give some sort of relief to the teachers.

"As far as basic education is concerned it is said that basic education should be the goal and aim of our elementary education. Whatever may happen in the future, the basic education that is imparted at present is far from satisfactory. I have visited many of the basic schools in the villages. The teachers there have very

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [12th March 1955]

scanty knowledge of craft education. Their training period is short. They do not know what to do in the schools. With these type of teachers, it is not worth imparting basic education in our schools. Our Hon. Minister for Education in his statement has given very many suggestions as to how basic education should be taught and as to how it could be improved. If basic education should be useful to our boys and girls, the first thing to be done is that it should be well planned, better equipped and properly managed by qualified teachers.

“ I want to say a few words with regard to the schools under the management of local bodies. Owing to the dual control and want of efficient supervision, the district board schools are not functioning properly. It may be said that the district board schools are being inspected by educational authorities. But it is a fact, Sir, that the inspecting authorities have got a special regard only for aided schools and not for district board schools. Therefore it is high time Government should make up their mind either to trust district board presidents or hand over the schools to the Education Department. The district boards have been fighting for the appointment of supervisors for managing their schools. But even though Government are prepared to appoint supervisors for municipalities consisting of 50 schools, they are not prepared to give permission for appointing supervisors to manage the schools, under the district board, which number about 500 to 1,000. Therefore I request the Government to consider this question and give permission for the district boards to appoint supervisors.

“ As far as elementary education is concerned, it is a fact that elementary education is working on a deficit in all district boards. No adequate fund is provided by Government. The grant given by Government was fixed some 20 years ago. Now many new schools have sprung up. There are double the number of schools and it is necessary for the Government to make additional grants for the successful working of the schools under the district boards.

“ With these words, I thank you, Mr. Speaker, for having given me this opportunity to speak.”

(Deputy Speaker in the Chair).

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, we are discussing this Demand on Education at a time when the existence of the Education Department had been there for the last 100 years. Sir, other departments like Co-operation, Railways, Post and Telegraphs have celebrated their centenary celebrations but I am sorry to note that our Education Department has forgotten that it is since 100 years that we are having this department and of course in spite of the fact that we have attained political freedom since 1947, that we have got the republican status since 1950 and in spite of the fact that the Hon. Minister for Finance and all the political leaders as well as the citizens are very eager to make revolutionary changes in education, we have not

12th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

been successful so far. To-day it is said by the Government and by the Prime Minister of our country that we are having a plan in regard to everything and that everything is going on according to that plan. I thought that at least this year, in 1955, there would be a definite plan evolved for the education of children between the ages of 3 and 6, 7 and 14, 15 and 17 and 18 and 20 or so and placed before the country. I thought there would be a plan evolved for Nursery education, elementary education, secondary education and University education. But no plan has yet been evolved.

“ The problem of education has been neglected for the past many years. During the time of foreign rule, the foreigners did not want our country to be mechanised and industrialized. They wanted our country to be a backward agricultural one producing raw materials for the industrial concerns that they were running in their own land. But now conditions have changed. The old, reactionary, feudal, unscientific system of education would not fit in in the present-day conditions. We want to scrap it. It is for that purpose that many committees and commissions have been appointed. When evolving a new system of education, we have also to take the time factor into consideration. We have to make amends and make up for lost time. We have neglected the question of education for years together. It is in this context that we have to review the actual position prevalent in the State. I am sorry to state that we have no correct statistics in our hands. The Administration Report in respect of Education for last year is not yet ready. Only the Report for the year 1950-51 is available to us. I do not know whether the Report for the year 1951-52 even is being circulated. Of course, we have some statistics given in the Report of the Committee on Elementary Education in Madras State and in the article written by the Director of Public Instruction and published in the Annual Number (1955) of the ‘ Madras Information ’. But even there, the figures given are contradictory. On the basis of those statistics, it is very difficult to have a correct estimate of the conditions prevalent here.

“ According to the statistics given in the Report for the year 1950-51, we have got 8,552,400 children between the ages of 6 and 12. That constitutes 15 per cent of the population. Now, Article 45 of the Constitution demands—it is mandatory—that we should bring all the children between the ages of 6 and 14 under instruction. Assuming that such children will form 20 per cent of the population, we will have more than a crore of children to be brought under instruction. In our State, 49.5 per cent of the boys and 29 per cent of the girls have been brought under instruction. So, the majority of our children of school-going age are in the streets. We are spending about 20 per cent of our revenues on education and 50 per cent of that on primary education alone. In spite of this, we have yet to bring the majority of the children of school-going age under instruction. Therefore, our task to-day is stupendous. We have to spend a lot of money. We cannot grudge it. It is a

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [12th March 1955]

question which concerns the future of the country as a whole. Therefore, it is only an investment worth making. Mere statistics showing that the expenditure on education has increased will not solve the problem.

“ In the Official Report itself, much is stated about the wastage and stagnation prevalent in the elementary schools. Why should there be such wastage and stagnation? We have no statistics in that respect. The Parulekar Committee Report says that even on an all-India basis there is no report and that there are statistics available only with regard to Bombay. It is only because of that that I say that there should be some section attached to the office of the Director of Public Instruction to prepare correct statistics. Without statistics we cannot evolve proper programmes or plans. The buildings in which the schools are housed are quite inadequate in respect of space and in many places are in a dangerous condition. One would have read in the papers that many school buildings in Malabar have collapsed and the lives of children affected.

“ Then, there is much talk about basic education. While answering a question in this session itself, the Hon. the Minister for Finance has stated that the accepted policy of the Government is the introduction of basic education. The Central Government have also affirmed it to be their policy. In the Avadi Session of the Congress a Resolution has been passed to that effect. In the questionnaire circulated to us that question is also included. I hope the vast majority of educationists and people interested in education will give their opinion on it and then we will discuss the Report of the Committee in detail. But I honestly feel that basic education as it is in vogue is not good. Of course, the system of basic education was founded by Mahatma Gandhi. In a conference held in 1937, he wanted that a system of craft-centred education should be introduced. It was a period when we were struggling for the attainment of independence. It was considered then that the music of the spinning wheel would drive the foreigners away and that when we worked the spinning wheel, the Lanchashire would whirl. But as an experienced teacher in the field of elementary education, I can say that we cannot teach all subjects with the help of one craft. Not that we are against the system of craft training or the system of learning by doing. But considering the fundamental aspects of the system of basic education, the experience we have, the very slow pace of our progress and the enormous expenditure involved, we cannot afford to have that system. While trying to evolve an educational system, we have to see for what sort of society we are preparing the children. Having that in view, I hope our object is to industrialize the country.

10-40
p.m.

“ Sir, if we are true to our professions and if we want to see that our country is industrialized and if we want to see that all the wrongs done to our great Nation by the foreigners are undone, we should see that an industrial bias is given to the present system of education. To concentrate it to a particular craft is a very dangerous proposition. Moreover, it is stated that self-sufficiency

12th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

can be achieved in Basic Education and I do not share that view and I am opposed to it. We cannot allow our little children to become labourers and most of our educational institutions turned into factories. Therefore, I oppose the policy of the Government in respect of this matter. This is what the resolution of the Wardha National Education Conference of 1937 on Basic Education says—

‘ The basic education envisages a process of education which should centre around some form of manual and productive work and that all the other abilities to be developed or training to be given should, as far as possible, be integrally related to the central craft chosen with due regard to the environment of the child. The basic system is also expected to gradually cover the remuneration of the teachers.’

It is on the basis of this resolution that we are evolving and implementing the basic education scheme. After the Avadi session of the Indian National Congress and after our Parliament has passed a resolution that industrialization of the country is the main and dominating problem now, we should not continue the present outmoded and old system of education suitable only to a backward agricultural country. The present system of education will not help to achieve that objective. As I have already made it clear, we are not against the imparting of education through craft or other forms but we are against the book-worm education as such.

“ Now the Committee which has been constituted to go into the system of elementary education has issued a questionnaire to which we have given our opinions. I will not dilate too much upon it. But I wish to refer to one matter. To-day elementary education is being imparted by various agencies. Out of the total expenditure spent on elementary education, 67.6 per cent is being met by the Government and only 25.4 per cent by local bodies and only 7 per cent by private agencies. This shows that a major portion of the expenditure is being met from the State funds. Even the 7 per cent of the expenditure is not actually incurred by most of the private managements. For the purpose of adjustment, they may show it on record but it may not be a fact. Whatever role the private agencies might have played in the early part of the 20th century, now they cannot cope up with the situation as we have to impart education within a short stipulated period to lakhs and lakhs of children in our State. How can we entrust this task to these private agencies? The Government should take over the school managed by them. At the same time, the status and service conditions of elementary school teachers should be improved and their pay should also be raised. Unless the demands of the teachers are conceded and unless an army of contended teachers are created, the schemes of elementary education cannot be a success. We see disparity in the scales of pay of teachers employed in private and public managements. Though they have the same qualification, do the same work and work for the same number of hours, there is disparity in their pay. There is no reason why this disparity should continue to exist. Pending a final decision on this matter, the Government should sanction the scale of pay recommended by the Central Pay Commission here and now.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [12th March 1955]

“Now I come to another matter, viz., the recognition of teachers' associations. Now they do not need to be recognized. According to the Government Order No. 416, their associations had to be recognized. But after the Constitution came into force no such restriction is possible. At the same time restrictions are imposed on the contribution made by teachers to their associations. According to the Government Order No. 418, the teachers are asked to contribute, say eight annas to their associations. But they are not allowed to spend it even for educational purposes. The ex-officio President, i.e., the Deputy Inspector, prevents them. I do not know under what basis this is done. This is not a democratic procedure and I hope the Education Department and the Government will see that such things are not done in future. I hope prompt steps will be taken to reorganize these associations on a democratic basis so as to make them useful educational forums.

“To-day some of the private managements are using their institutions for imparting religious instruction and also to preach against certain political ideologies. Now I have got a printed leaflet published by the Headmaster and Correspondent of a certain Christian educational institution, and I will hand it over to the Hon. Minister for Education after I finish my speech. It was published by Rev. Joseph Menezes, St. Joseph's School, Catholic Mission, Chingleput, South India. He says in the printed pledge, meant for the pupils and parents:—

‘Please deliver me from ignorance, from starvation, from darkness of paganism, from the prison of sin, from the clutches of Communism.’

I do not know what this Rev. Father means by saying, ‘deliver the children of the educational institutions from the clutches of Communism’. I need not give any further explanation or expatiate on it any further as I hope the House will know what this means and who are behind it. The interested parties I believe are not political parties here, but they are foreign imperialist powers who are behind it. I hope the Government will look into all these things and see that private managements do not indulge in such activities.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“But anti-communism cannot be sought to be introduced under the cover of religious instruction or religious activity. Anything anti-communism is bound to be a secular thing.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Neither the preaching of communism nor anti-communism should be allowed in educational institutions. They should not be the arena for political activities. We have to see that our children are properly trained and educated . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If the Party to which the hon. Member belongs sticks to that principle in all sincerity, I am sure, it will be possible to achieve that objective.”

12th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“As far as my Party is concerned, we are strictly adhering to it. We do not want to use these educational institutions for Party or for political purposes.

“In this connection, I wish to refer to one matter. Of course, as promised and assured by the Hon. Minister for Education and the ex-Chief Minister Sri C. Rajagopalachari, the certificates of teachers who had been alleged to have indulged in Communist activities have been restored. But when these certificates were restored, there was no reservation or discrimination meant. They were restored even to the teachers who are no more in this world. I mean the teachers who were killed in the Salem Central Jail in 1948. But on the other hand even now the cancellation of the certificate of teachers is going on in this State for the same grounds for which the certificates were cancelled and subsequently restored? Does it mean any reversal of policy? I hope it does not. Even in this month of March, the certificate of a teacher has been cancelled and it has been given retrospective effect. I do not know why the Government should take up such an attitude. As long as teachers do their job in schools, we should not be vindictive towards them.

“With regard to Secondary Education, the report of the Secondary Education Commission is now before us and, as far as we are concerned, we have no doubt that the recommendations of the Commission if implemented with such amendments to adopt the same to our State will go a long way in doing good to the country in the matter of giving education to children. We accept the suggestion of the Secondary Education Commission that the Intermediate stage should be abolished which is akin to ‘*Ajagalastanyam*’, namely, their wattles. It means two nipple-like things hanging from the neck of the goat. Therefore, the proposal of the Secondary Education Commission to abolish the Intermediate stage is good. But their proposal to increase the period of secondary education by one year is a very dangerous one. Such a proposal, if implemented, will do great harm. Moreover addition of an year to the pre-University stage, so as to make a 11 years' course before entering University is not necessary here in our State since unlike other States we are having even now a 11 years' course.

“I welcome the statement made by the Hon. the Minister for Finance that the medium of instruction should be in regional languages in the Universities. In this connexion, I wish to submit, that there are reactionary elements in the University who may object to this policy and, therefore, the Government will have to take a very strong stand on this question. I do not see any reason why our regional language should not be introduced as the medium of instruction in colleges. I am sure, the people of our State will support the stand taken by the Government in this matter of making the regional languages as the medium of instruction in Universities. But there are difficulties also as ours is a multi-linguistic State. The problem of Malayalees and Kannadigas

10-50
a.m.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [12th March 1955]

can be and should be solved. But that cannot be a fetter for accepting this principle. In certain Universities in Northern India, Hindi was made the language of medium of instruction. After three or four years, they retraced the step taken by them and reverted to having English as the medium of instruction in the colleges. This was done due to the fact that there was no technical terminology in the regional languages. Before we introduce the regional language as the medium of instruction in colleges, efforts must be made to find suitable words for scientific terms in our regional languages. For that, the Government must seek the aid of good writers in our languages. The co-operation and help of progressive writers and national language academies have to be got. Even now steps have to be taken towards this. Once the Government adopt the regional languages in the courts as State language, there will be a great impetus to adopt regional language as medium of instruction.

“The policy of Government to exempt all poor children from the payment of school fees up to the middle school stage is a very good one. We have welcomed it. We hope it will be extended to secondary schools also in future. In this connexion, I wish to submit that private institutions charge very high tuition fees from children and I must say they are almost ‘minting money’ in the matter of extraction of high tuition fees from children. This should be stopped and pre-war scale should be brought into vogue. Besides, in many of the schools, there are no hostel facilities at all. In certain hostels, the authorities are collecting hostel fees in a Shylock’s manner. Government must look into this matter also and see that tuition fees as well as exorbitant hostel charges charged by these private institutions are reduced. More hostel facilities must be given to the students.

“With regard to holding of examinations, I welcome the recommendations of the Secondary Education Commission made in this regard. As I have got no time now to speak on those proposals in detail, I do not wish to refer to them except to say that the argument that if examinations are abolished the educational standard of the children will come down is a very flimsy one. As a matter of fact, the children are much worried over the holding of examinations. Actually the examiners are examining pupils not on what they know but on what they do not know. These examinations are mistake traps and should be abolished. For passing pupils from one standard to another standard, the record sheets and progress reports of the pupils should be taken into account. Internal tests are quite enough. Again, Sir, the system of holding selection examinations also should be put to an end to forthwith. It is a matter for shame, Sir, that students should be detained from attending public examinations for failure in the selection examinations. I hope the Government will take this suggestion also into consideration.

“Again, Sir, in very many Universities in the North, people are allowed to appear privately for Intermediate and B.A. Degree

12th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

examinations. Our Madras University alone is the only University which is not prepared to give similar facilities. I understand, Sir, that teachers alone are allowed to appear privately for these examinations and that too they can appear for a new degree only after three years of passing one. Why should there be this restriction?”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“May I know whether any time-limit has been fixed for making speeches, Sir?”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, it has been fixed.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Only one minute more. I was saying that in certain Universities in North India people were allowed to appear privately for Intermediate and B.A. Degree examinations. Our Madras University is not permitting this system. Recently this question came up before the Senate of the University. But it was stoutly opposed by the University authorities and the proposal did not fructify. The grip over University for the reactionaries is so hard and fast that Government and people have to break it. Particularly at a time when we want more engineers, more doctors, etc., I do not see any reason why people should not be allowed to appear privately for University examinations? Many nurses working in hospitals may very well like to appear for University examinations and qualify themselves as doctors. Therefore, facilities should be provided for appearing privately for University examination. Provision also can be made for employees to have their professional qualification up graded and improved by evening classes. The new order regarding adult education is not at all commendable. Facilities should be accorded for adults, not in N.E.S. and community areas alone—to get education. The existing institutions will have to be closed for Governmental refusal to give aid which will be a national waste since investment has already been made.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member has taken more than five minutes over the time-limit allotted. Hon. Member Sri Ramakrishna Ayyar will now speak.”

* SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“Mr. Deputy Speaker, I first of all thank the Hon. the Education Minister for the informative prelude he has given to the debate. I wish such preludes are given in the case of other Demands also. Personally, I gathered in this 30 minutes prelude information which I could not cull out from all the fat books given to us by way of Budget literature. I really welcome the information given about basic education and also adult education. In this connexion, I commend to the hon. Members of this House an article written by the Director of Public Instruction in the Republic issue of the Madras Information. Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has also referred to it. This also is a very informative article and gives us a clear picture of the Government’s educational policy.

“In the matter of elementary education, the Constitution has given us a directive that before 1960 all boys of the school-going age, that is up to 14 years of age, should be put to school and be

[Sri N. Ramakrishna Ayyar] [12th March 1955]

given free education. I think, hon. Member Mr. Nambiar is a little bit wrong with regard to statistics relating to school-going children. By 1950, about 50 per cent of the children were attending schools. During these four years, we have had another four lakhs of pupils admitted in the schools in addition. This is really an encouraging progress though the speed or acceleration may not be sufficient to reach the target by 1960 when we expect all the children of school-going age to come to school. Let us be neither too fast nor too slow. Let us be steady. We have under the Government of India grant opened 2,800 new elementary schools and we are going to have another 1,500 schools during the next two years opened, in addition to the strengthening of the already existing schools by another 1,000 teachers. I would like to make a suggestion in this connexion that instead of opening new single-teacher schools, the strength of the newly started schools may be increased by one or two teachers if the people of the localities in which those schools are situated evince interest in this matter and extend their co-operation. Also I would like that the existing schools be strengthened in respect of staff; so much so, all these elementary schools will be upgraded into higher elementary schools. If we want to put all children below 14 years of age into school, necessarily we should have higher elementary schools with in easy accessibility of the rural children. Our aim should be—whether we call it Higher Elementary or Senior Basic School—that we should by degrees convert all primary schools into Senior Basic or Higher Elementary schools within the next five years, that is the next Five-Year Plan period. Of course, there are great many handicaps that stand in the way and prevent our reaching the target. There is the chronic poverty and the fictitious economic value by which the parent thinks that he can add something from child labour to his family income; there is the unattractiveness of the school life; there is want of individual attention; there is not the intimate association between the school and its management and there is always the burning problem that the teacher himself lives in a sub-economic level. All these things have to be taken into consideration.

“Already in the Welfare schools, they are supplying midday meal to children. I would suggest as a first step that in all schools in the National Extension Area and the Community Project Area, mid-day meal may be supplied to poor children this year. I do not think it will cost the State Coffers more than Rs. 30 or Rs. 40 lakhs; but that will be an experiment worth trying; we could then see if all the children come to school.

“The school-house is by itself not at all attractive. It is as bad as the hut in which the poor child lives, if I may put it so. For the child it is merely changing from the blue hovel to the brown hovel. The very atmosphere of the school should be exhilarating and should be inviting to the child. We are spending about Rs. 1.25 lakhs by way of grants for equipment, for buildings, etc., to elementary schools. I wish that the present school-houses

[12th March 1955] [Sri N. Ramakrishna Ayyar]

are put in good repair and their surroundings are neatly kept and as Rajaji once said, that every school should be a sort of a Brindaban.

“Then, Sir, there is the teachers' lot. When we are spending in terms of crores, I do not see why we cannot spend some crores on these poor teachers. With the limited data with me, I could calculate that if we give Rs. 5 increment to all the teachers, we will be spending about Rs. 2 or Rs. 2½ crores more. That is all. That will be a great fillip, a great incentive to the teachers.

“Just as we want that all elementary schools should be made into Senior Basic Schools, we should see that the category of these Higher Grade trained teachers is slowly wiped out of the education picture. From the next year onwards, the Higher Grade training centres should be abolished and the present Higher Grade trained teachers should be given a sort of upgrading refresher course by which they will come up to the standard of Secondary Grade or Senior Basic teachers. They may draw the salaries of the Secondary Grade and Senior Basic scales.

“Then there is want of intimate connexion between the management and the school. Personally, I am not very much enamoured of Government taking over all the elementary schools; nor should the majority of the schools be left to District Boards. The management of District Board is very formal, is official and is very very distant. Unless there is supervision and a feeling of ownership in the management of the schools by the village public, there won't be that healthy atmosphere in which children can be brought up well and that is what we really need for elementary education.

“One word about these examinations. Fortunately, the hon. Member, Sri Nambiar, made me think of it. He wanted the selection examinations to be completely given up. Personally, I think all examinations should be given up. Our aim is to foster the development of the complete individuality of the child. Now what do we do by examinations in schools? The child is inclined to think and find out, but it is fed up with dead matter by way of information; the child is thrust with a mass of information ill-assorted at times and is asked to gulp down the lot; some portions are gulped down and the rest it vomits and the examination is merely a test to find out how much the child has gulped and how much it has vomitted. The real test would be to find out whether the boys and girls of all categories of natural equipment, mental, emotional and physical, have an opportunity to develop fully their individuality. Then, the examinees would be not the pupils, but the teachers who are set to do this divine task, as also the management which is supposed to set for the teacher the atmosphere to do his work and the inspecting staff which help him to assess his work.

“Sir, the present ills of the society, if I may say so, are due to a feeling of insecurity. Education, if it is true, and if it should make a real man of us, should make the child understand to probe

[Sri N. Ramakrishna Ayyar] [12th March 1955]

into this feeling of insecurity and equip itself to confront any problem which may arise; what do we find in the schools to-day? We find in the children fear of teachers, fear of parents, fear of sin”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member has got one minute more.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—“Fear of sin, and all that. The child is merely reared up in an atmosphere of fear. What is the incentive for action? Prizes, competition and in that atmosphere the child grows up into a man. He is always trying to secure himself against others; he competes; he gets himself involved in fight, in rivalry; then frustration comes in if he fails; or he gloats over his victory; he becomes as bad an unsocial element as one can think of. If we wipe out this examination altogether from our education field, we would have effected a revolution and a fundamental revolution at that. Thank you, Sir.”

11-10
a.m.

*SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER:—“உயர் திரு அவைத்தலைவர் அவர்களே, முதல் முதலாக ஆச்சாரியாரின் கல்வித் திட்டத்தை ஒழித்த தற்காக கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கும், முதன் மந்திரி கனம் காமராஜ நாடார் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உயர்திரு ஆச்சாரியாரின் கல்வித் திட்டமானது எவ்வளவு படுமோசமாக இருந்தது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லை. அவர் பதவி வகித்திருந்த வரையில் அதை அப்படியே அமுலில் நடத்திக்கொண்டுவரப் போவதாக சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். ஆனால் அந்தப் பிரச்சனை இப்போது இல்லாது போய்விட்டது.

“கல்வி-எல்லோருக்கும் பொதுவானது. ஆனால் நமது அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலும் முக்கியமாக சென்னை மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவர் கல்வி கற்பதற்கு அதிக பொருள் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நமது சென்னை மாகாணத்தில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எங்கும் பாராட்டப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு எழையானவன் பீ.ஏ. படிப்பது என்பது முடியாத காரியம். இங்கு படிப்பு செலவு அதிகம் மற்ற தேசங்களிலோ, மற்ற மாகாணங்களிலோ அவ்வாறு இல்லையென்பது தான் எனது அபிப்பிராயம்.

“ஆரம்பக் கல்வி பரப்புவது பற்றி கனம் கல்வி மந்திரியார் அவர்கள் கூறினார்கள். எல்லோருக்கும் அந்த வசதி செய்துக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் ஏதோ ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஆரம்பக்கல்வியை பரிசீலனை செய்கிறார்கள்; அதுவரை காத் திருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அது ஒருகால் விசேஷமாகவும் நாட்டிற்கு நன்மை தரக்கூடிய கல்வி திட்டத்தை வகுக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக காத் திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. தவிர, கல்வி எல்லோருக்கும் மிக முக்கியமானது. இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அதனைக் கற்கவேண்டும். குறைந்தது அவரவர்களுடைய தாய்மொழிகளில் சாதாரணமாக எழுதப்படிக்கத்தக்க கல்வியாவது கற்பிக்கப்படவேண்டும். அது கட்டாய இலவசக் கல்விதான். அதற்காக ஒரு குழு வேண்டியதில்லை. அப்படி தேவையென்றால் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி, ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். அவ்வாறு செய்திருந்தால் கல்வியை எந்தவகையில் நல்ல முறையில் பரப்பலாம் என்பது தெளிவாகியிருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, குழு அமைத்திருக்கிறோம், அவர்கள் ஆராயும்வரையில் பொறுத்திருங்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. தவிர, இக்குழுவானது திரு ஆச்சாரியார் தன் கல்வித் திட்டத்திற்கு சாதகமாக ஒரு குழு ஏற்படுத்தியதுபோல் அல்லது இப்போதிருக்கும் சர்க்கார் கொள்கைக்குச் சாதகமாயில்லாமல்

[12th March 1955] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

நடுநிலைமையில் இருந்து மக்களுக்கு உதவிசெய்யக்கூடிய முறையிலாதங்கள் ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

“இப்போதிருக்கும் கல்வி முறையானது ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாமல் இருக்கிறது. அதாவது ஆரம்பக் கல்வி பாடதிட்டத்தின் முறைக்கும், உயர்தரக்கல்வி பாடதிட்டத்தின் முறைக்கும் அதிக வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்குச் சென்று சேரும்போது அதிக கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப்பிறகு, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி., தேறிவிட்டு கலாசாலைக்குப் போனால் அங்கு பாடங்கள் எல்லாம் அந்நிய மொழியில் இருப்பதால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் பார்த்தால் ஏதோ எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.யில் தங்களுடைய தாய்மொழியில் சொல்லிக்கொடுப்பதால் தேறிவிடுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் காலாசாலைக்குப் போனால், அங்கே பல ஆண்டுகள் தேங்கிக் கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் ஒருசில வகுப்பார் மட்டும் காலாசாலை யிலும் தேர்ச்சியடைந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் யார் என்றால், ஏதோ ஒரு சில பணக்காரர்களும் உயர்ந்த வகுப்பினரும் தான். அவர்கள் அந்நிய மொழியை தங்களுடைய விட்டிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ, பிரைவேட் மூலமாக படித்து தேறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே நமது கல்வி மந்திரி அவர்கள் கூறியுள்ளதுபோல், விரைவில் கலாசாலைகளிலும் தாய் மொழியில் பாடங்கள் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, எல்லோருக்கும் இலவசமாக படிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்று கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். அப்படியிருந்தும் ஏழை மக்கள், அதிகம் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் தங்களுக்குப் போதிய வருவாய் இல்லாத காரணத்தால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு தங்களுடைய பிள்ளைகளை அனுப்புவதில்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு போதிய உணவு, உடை வசதிகளை அளித்துத் தவவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அனுப்புவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஏனென்றால் கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்கள் சிறுவர்களை கூலி வேலைக்கோ, மற்ற வேறு வேலைக்கோ அனுப்பி, அதனால் தங்களுக்கு உதவியாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்தவிதமான உதவிகளைச் செய்தால் பிள்ளைகளைப் படிப்பதற்கு அனுப்புவார்கள்.

“மேலும், பாட புத்தகங்களை சர்க்காரே அச்சிடவேண்டும். அவ்வாறு நல்ல பாடப் புத்தகங்களை எழுதுவோருக்கு பரிசுகள் வழங்கி ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவரவர்கள் எழுதி, வெளியிட்டுக்கொள் ளலாம் என்று ஏற்பட்டிருப்பதால் ஒரு ஒழுங்கு முறையுமில்லை, தவிர வெளியிடுவோர் மிகுந்த லாபத்தை அடைவார்கள். மேலும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான புத்தகம் தற்போது வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், சர்க்காரே பாடபுத்தகங்களை அச்சிட்டு எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒரேவிதமான பாடபுத்தகங்களை ஏற்படுத்தினால் அனுகூலமாகும். மேலும், இதனால் சர்க்காருக்கும் வருவாய் வரும். ஒவ்வொருவருடைய இஷ்டப்படி விடுவதால், வெறும் புராணக் குப்பைகளும், அறிவிற கொவ்வாத விஷயங்களையும் சிலருடைய இனத் தையும், மனத்தையும் புண்படுத்தக்கூடியதுமான பாடபுத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இதையெல்லாம் தடுக்க, சர்க்காரே பாடபுத்தகங்களை அச்சிடும் வேலையை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின்கீழ் வேலைசெய்யும் ஒரு சேவகனுடைய சம்பளம் கூட நமது ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. இதை சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து அதற்குத் தகுந்த முயற்சியெடுத்து, அவர்களுக்கு போதிய வருவாய் வரும்படி செய்யவேண்டும். மேலும் இப்போது ஆங்காங்கு பல பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவைகள் ஆங்காங்கு சரிவர நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்க தணிக்கை அதிகாரிகளை இன்னும் ஏற்படுத்தவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் தணிக்கை

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [12th March 1955]

அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தாவிட்டால், ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஒழுங்காக நடக்குமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. மேலும் ஆரம்பக் கல்வியின் அபிவிருத்திக்குத் தக்கபடி இன்று நமது சர்க்காரால் செலவழிக்க முடியவில்லை. ஏதோ மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு வந்துவிட்டதே என்று பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து விட்டார்களே தவிர, அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற அக்கறையே இல்லை. அதற்குத் தகுந்த பணமும், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் இன்றில்லை. இதையெல்லாம் கவனித்து, அதோடு ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் வேண்டிய டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்களையும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளையும் ஏற்படுத்தி, பள்ளிகள் சரிவர நடக்கிறதா என்பதை கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“ முக்கியமாக சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி அவசியமென்று சென்ற மூன்று தினங்களுக்கு முன் ஜில்லா போர்டு சார்பாக ஒரு தூது குழுவும், சேலம் எம்.எல்.எக்களும் நம் சர்க்கார் முதல் மந்திரி அவர்களையும், கல்வி மந்திரி அவர்களையும் பேட்டி கண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு 5 லட்ச ரூபாய் வசூல்செய்தால் முடியுமென்று சொன்னார்கள். சேலம் ஜில்லா ஒரு பிற்போக்கான ஜில்லா; மற்ற ஜில்லாக்களைக் காட்டிலும் மிக மிக பிற்போக்கானது. கல்வி வசதியோ, செல்வவசதியோ, தொழில் வசதியோ அங்கில்லை. ஏதோ பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்போதவாகச் சொல்லப்பட்டதே யொழிய, சர்க்கார் ஒன்றிலும் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் கவனித்து, நாங்கள் வசூல் செய்து கொடுக்கும் சிறு தொகையுடன் அரசாங்கக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தி சேலம் ஜில்லாவை அபிவிருத்தி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் நூல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது பாராட்டத் தக்கதுதான். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களில் இந்த வசதிகள் கிடையாது. தற்போது மாவட்ட நூல் ஆலை குழுவிற்கு ஜில்லா கல்வி அதிகாரிதான் காரியதரிசி யாகயிருக்கிறார். அவர் கல்விச் சாலைகளைத் தணிக்கை செய்யவும் மற்ற அலுவலக வேலைகளை கவனிக்கவும் நேரம் போதவில்லை. ஆகையால் அவர் மாவட்ட நூல் ஆலை குழுவிற்கு போதிய கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் ஆங்காங்கு தனியாக ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி, நூல்நிலையங்களை விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-20
a.m.

* SRI T. ANANTA PAI:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I think in this country; it is in the field of education that we have the largest amount of complacency, reaction and conservatism. We are thinking of putting up huge dams, construction of canals and generation of electricity. All these amenities are meant only for human welfare. But of what use these are, if people are not allowed opportunities to rise to their fullest heights? We are told in theory that a child born in this land can rise to the highest position available in the country and become the President of the Union. But I believe that the opportunities available to the children of our country are very meagre for rising to such heights. We are not prepared to look into the question because of its enormous magnitude. We think that it is a sort of a bomb which might blow off everyone and so we are not prepared to face it. We have been accustomed to doing things in a particular way all these years and we think it is impossible to think of doing them in any other way. But if we are really serious about education

[12th March 1955] [Sri T. Ananta Pai]

for our children, then I feel that the whole problem requires a dynamic approach. There are people in the Government who might think that provision for education is not an item of capital expenditure but a sort of wasteful expenditure. Naturally, whenever any talk of economy arises, very probably it is either Education or Public Health or some other social service that gets the axe. But refreshingly enough I must say that our Education Minister who fortunately combines in himself the Finance Ministry also, has been thinking in a dynamic way so far as certain aspects of education are concerned. In this country, we always begin at the top. We first appointed a University Commission to go into the question of University education. Then we had a Commission for going into secondary education. But primary education which should be the basis and foundation of all other types of education has been neglected. We have not looked into the problem on a countrywide basis. I would like to point that it is such a big problem to tackle. I am really glad that a committee has been appointed to go into the question of primary education in this State and suggest ways and means of coping with the existing situation. I congratulate the Government on having appointed as its Chairman no less a person than Dr. Alagappa Chettiar, who has been responsible for founding many educational institutions in this State and who is always very keen on the spread of education among all classes of people. I hope the committee will make recommendations which will enable us to solve the problem of primary education speedily in this State.

“ Then, there is another aspect of education to which I would like to refer. It has become a fashion day in and day out for our people to say that standards have gone down. I should like to know who has been responsible for the going down of standards. The University also has been speaking of this day in and day out, while I am afraid the conditions imposed upon the educational institutions by it are such that it is becoming difficult for many such institutions to function properly. There is the Education Department supervising education. I have all praise for them. At the same time, I must draw attention to the fact that every year we are spending about 27 lakhs of rupees on Directive Inspection. While I agree that the Education Department men are very well experienced in the field of education—perhaps they are the best among those serving in the Government educational institutions. All educational institutions are to-day manned by teachers who have undergone training in the methods of teaching—they are not like teachers of olden days—in various subjects, like psychology, etc. They are supposed to be well-equipped to handle children. Some may say the fault lies in the raw material. I say, Sir, that the children of to-day are much better than the children of the old days because they are brought up in an atmosphere of freedom. We have now much better raw material than we had and so the fault does not lie with it. Then, who is responsible for the falling standards? Answer to this problem is shirked, everyone throwing the blame on some others. The child of

[Sri T. Ananta Pai] [12th March 1955]

to-day is made to carry a load of books much heavier than its own weight! Sir, it is the responsibility of this House to find out who is responsible for the fall in standards and try to rectify matters.

“ We have now accepted basic education as our goal. I do hope that within the period of ten years it would be possible for this State to lead in the matter of basic education. The steps taken by our Government in this connexion deserve our commendation.

“ Coming then to the question of aided schools, I must bring to the notice of the Government a tendency on the part of private managements to think of education as a business proposition. I know schools are sold by one management to another and money is paid by the purchaser. Then, Sir, the deductions in the teachers' salaries continue to be made in spite of the best vigilance of the Education Department. It is not found possible to exercise any check over this malpractice on the part of some of the managements and I hope that the Elementary Education Committee will go into this question also.

“ Sir, so far as municipalities are concerned, a big slice of their income is being utilized for elementary education. They do not get the same facilities from the Government as others. To cite an instance, the Udipi Municipality is spending Rs. 40,000 out of a total income of one lakh of rupees on this account. If the State Government take over this responsibility or just find funds for running these institutions, it would have enabled the municipalities to provide other amenities to the people which to-day they are not able to do for want of funds. I do hope that the Hon. the Minister will look into this question also.

“ I congratulate the Government on having decided that free education will be provided up to the III form to poor children. There are a very large number of children in the State who will take advantage of this concession and I also hope that this step of the Government will bring about rationalization of studies in the existing schools and strengthen the high schools.

“ In this connexion, I would invite the Government to examine the problem arising out of schools being concentrated in particular areas. There are Labour schools; there are local board schools; there are schools run by the Fisheries Department. All these are run within a radius of three or five miles. I do not think such concentration of schools in one area serves any useful purpose. I hope that this also will be looked into.

“ Then, there are the single-teacher schools. Some hon. Members who preceded me pointed out that when a man did not get any other job, he chose to become a teacher. Well, that may be an unfortunate economic fact. But at the same time, it is strange that the Government also look at the question in the same way. Whenever the problem of unemployment assumes large proportions, at once the only solution that comes to the mind of the Minister is starting of more schools so that the unemployed men may be employed as teachers. So, education is also thought of

[12th March 1955] [Sri T. Ananta Pai]

only as a means of providing jobs for the unemployed and not as an important problem by itself. A basic change in the approach of the Government to the problem is called for. Teachers are not made but are born. It is not possible to get good teachers under the present system. I do hope that even primary school teachers will hereafter be selected on the basis of results at a competitive examination held for the purpose. They alone can handle the children better. If this method of recruitment is not adopted, then any amount of coaching and training—whether it is one year or two years—will not produce good teachers.

“ Next, Sir, I come to the question of night schools. In different parts of our country, the Governments have been encouraging schools to be started for people who work during day time, and who can attend schools only during spare time and get the benefits of education. I do not understand why our Government should stand in the way of those who are employed in getting the benefits of education. The Bombay Government have made very great progress in this field and I hope our State will provide facilities for such men to equip themselves educationally.

“ Lastly, Sir, I come to the question of autonomy of universities. I do feel that there should be a certain amount of control over the University so long as the Government give grants to it. The Government need not interfere with the working of the University in academic matters—such as what is to be taught and so on. But regarding the rules of affiliation, from the point of view of spread of education, I think it should be the responsibility of the State to tell the University that education must be made available to everyone who seeks it and must be democratized. I do hope that the University Act will be so amended as to enable the Government to have some control over the University in such matters, which control they have so unwisely given up.

“ While on this subject, Sir, I am reminded about the medium of instruction in the colleges. I do welcome the announcement made by the Hon. the Minister for Education that the medium of instruction in colleges should be the regional language. He mentioned Tamil as the regional language here. I welcome it. As Madras is a multilingual State, subjects can be taught in Kannada and Malayalam also in colleges under the Madras University. Should there be any difficulty about it, there are statutory universities brought into existence and the Union Government are giving them all grants. All colleges in Malabar could be affiliated to the Kerala University and all colleges in South Kanara to the Karnatak University.”

* SRI A. SAMBASIVAM :—“ மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் 11-30 அவர்களே, இந்தக் கல்விப் பிரிவின் செலவு தொகையை ஒப்புக்கொண்டு a.m. மொழி வளர்ச்சியிலும் கல்வி வளர்ச்சியிலும் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டி வரும் நமது கல்வி அமைச்சருக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த திட்டத்தைப் பற்றி சிறிது பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“ பொதுவாக நமது சுதந்தர அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் கல்வித் துறையில் நமது கல்வி அமைச்சர் அதிக ஊக்கம் காட்டிவருகிறார். கல்வித் துறையில் அதிகம் செலவழிக்கவும்

[Sri A. Sambasivam] [12th March 1955]

ஊக்கம் காட்டி வருகிறார். முன்னிவிட இரண்டு பங்கு அதிகப்படியாக தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறார். ஆந்திரப் பிரிவினைக்கு முன் 12 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆந்திரப் பிரிவினைக்குப் பிறகும் இந்த வருஷம் 10½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கி இருப்பதைக் கண்டு பொது மக்களும் கல்வித் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களும் மற்றவர்களும் பாராட்டக் கூடிய செய்தியாகும். நீண்ட காலமாக நமது நாட்டின் கல்வி முறையானது பிற்பட்ட முறையில் இருந்து சீக்கிரத்தில் திருத்தமும் வளர்ச்சியும் பெறாமல் இருந்து வருகிறது. அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதெல்லாம் காய்ச்சிய இரும்பில் தண்ணீரைக்கொட்டியதுபோல் பயனடையாமல் போகிறது. உடனடியாக பயனடையக் கூடியதாக இல்லை. கல்வி வளர்ச்சியிலும் மொழி வளர்ச்சியிலும் நமது அமைச்சர் காட்டுகிற ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஆசிரியர்கள் நிலையை வளர்ப்பதிலும் காட்டப்படவேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“சமுதாய வளர்ச்சிக்கு எப்படி உணவு இன்றியமையாததாக இருக்கிறதோ அதைப்போலவே சமுதாய மேன்மைக்கு கல்வி இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இந்நாட்டில் இரண்டு கண்களைப் போல் பாவிக்கவேண்டியது இரண்டு செயல்கள் இருக்கின்றன. அதில் உழவு ஒன்று, மற்றொன்று கல்வி. உழவர் சமுதாயத்தின் தாய்போன்றவர். ஆசிரியர்கள் தகப்பனை போன்றவர்கள். அந்தக் கல்வியை வளர்ப்பதற்கான ஆசிரியர்கள் அந்த அளவில் மேம்படவேண்டும். இன்றையதினம் ஆசிரியர்களுடைய தொழில் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள் இந்தத் தொழிலை விரும்பிவருவதாகத் தெரியவில்லை. வேறு துறைகளில் அவர்களுக்கு தொழில் கிடைக்காத காரணமாக இந்த ஆசிரியத் தொழிலிலாவது தங்களுடைய ஊதியத்தை பெறலாம் என்பதற்காகத்தான் ஆசிரியர்களாக வருகிறார்கள். ஏதோ வயிற்றுப் பிழைப் பிற்காக அந்தத் தொழிலுக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். இந்த பண்பாடுடன் அவர்கள் வருவதால் அவர்களிடமிருந்து எந்த விதமான நன்மையையும் மாணவர்கள் அடைய முடியாதபடி இருக்கிறது. வருங்கால சமூகத்தினர் முன்னேற்றமடையக்கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இல்லை. அதனால் வருங்கால சமுதாயம் பெரும் நன்மையை அடையவேண்டுமானால் அவர்களை யாரிடம் ஒப்படைக்கிறோமோ அவர்கள் அந்தத் தொழிலைத் தெரிந்தவர்களாகவும், ஊக்கம் உள்ளவர்களாகவும், மேம்பாடுள்ளவர்களாகவும், பொருப்பும் தகுதியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். அப்படி நியமிக்கும்போது அவர்களுக்குவேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து கல்வியை நல்ல முறையில் அமைத்து நல்லவர்கள் ஆசிரியர்களாக வருவதற்கு கவர்ச்சிகரமாக அமைக்கவேண்டும்.

“அதே சமயத்தில் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி சொல்ல முற்பட்டால் அதற்கு சர்க்கார் திரும்பத் திரும்ப ஒரே பதிலைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கும். அப்படி பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் நான் ஒன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

“கட்டாய இன்ஷூரென்ஸ் திட்டம், பிரிவினாண்ட் பண்ட் திட்டம் முதலியவைகளை அமைத்து அவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுத்தும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக கல்வி வசதி செய்து கொடுத்தும் வந்தால் அவர்கள் வருங்காலத்தில் நல்ல ஊதியம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு அதனால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் உண்டாக்கமுடியும். ஏனென்றால் அவர்கள்தான் வருங்கால சந்ததியர்களை முன்னேற்ற நிலைக்குக் கொண்டு வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டம், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உயர்தர கல்விவரை இலவச படிப்பு வசதி முதலியவைகளைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு கவர்ச்சி உண்டாக்குவதற்கு நல்ல வழிவகைகளைக் காட்டவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகப் படியான செலவு செய்யாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் காட்டுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஆசிரியர் தொழிலில் கவர்ச்சி ஏற்படும்படியும், ஊக்கம் ஏற்படும்படியும் செய்யலாம். அதற்குவேண்டிய வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். இதைக்கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[12th March 1955] [Sri A. Sambasivam]

“இப்பொழுது ஆசிரியர்களுடைய தொழில் கவர்ச்சிகரமாக இல்லாமல் இருப்பதால் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய மதிப்பு முன்பைவிட குறைந்திருக்கிறது. கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பு ஓரளவு ஆசிரியர்களுடைய தொழிலுக்கு மதிப்பு இருந்தது. உண்மையிலேயே பார்த்தால் ஆசிரியர்களுடைய தொழிலுக்கு கவர்ச்சிகரமான மேம்பாடுகள் இருந்தால் தான் அதற்கு மதிப்பு, ஏற்படும். அந்தத் தொழிலுக்கு ஆர்வம் ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் வருங்கால பிள்ளைகளை நல்ல நிலைமைக்குக்கொண்டு வருவதற்கு அவர்களுக்கு உத்சாகவும் ஆர்வமும் உண்டாகும். வருங்காலத்தில் நமது நாட்டை நல்ல நிலைமையில் வைக்கக்கூடிய பிள்ளைகளை அவர்கள் தயாரிக்கவும் முடியும். அப்படித் தயாரித்து வருங்காலத்தில் நல்ல சந்ததியார்களை நமக்குக் கொடுப்பார்கள்.

“அத்துடன் ஆதாரக் கல்வி நமக்கு பழையனதாக இருந்தாலும் இப்பொழுது அதைக்கையாளும் முறையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மாதந்தோறும் ஆசிரியர்கள் சங்கங்களை அமைத்து அந்தந்த வட்டாரங்களில் கூடுகிறார்கள். அவ்விதம் கூடி அறிக்கைகள்விட்டு விளக்கம் சொல்லப் படுகிறது. ஆசிரியர்கள் பாடங்களை எப்படி கற்பிப்பது என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அந்தக் கல்வி முறை எந்த விதத்தில் பயனடைகிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடங்களில் என்ன நடக்கிறது, அந்தக் கல்வி சம்பந்தமாக என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அந்தந்த வட்டாரங்களில் ஆசிரியர்கள்கூடி பேசுகிறார்கள். அவ்விதம் பேசி ஆசிரியர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அவற்றையெல்லாம் அந்த கல்வித்துறையில் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் அந்தந்த வட்டாரத்து கல்வித் துறையிலுள்ள அதிகாரிகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அவ்வப்போது ஏற்படும் குறைகளை உடனடியாக நீக்குவதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டும். அதற்கென்று தனிப்பட்ட குழுவை அமைத்து அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கோ தெரியப்படுத்தி அவற்றை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களே வரவு செலவுகளையும் தயாரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி தயாரிக்கும்போது பஞ்ச பட்டைபோடத் தல், நூல் நூற்பு போன்றவைகள் செய்யப்பட்டு அவைகளுக்குக் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது செலவை அதிகரித்தோ அல்லது குறைக்கவேண்டிய இடங்களில் குறைத்தோ கணக்குகளைகாட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்படி அவசியம் ஏற்படுவதால் ஆசிரியர்களும் பெரிய மாணவர்களும் வரவு செலவு கணக்குகளை தயாரிப்பதற்கு தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். பிள்ளை வயதிலேயே வரவு செலவு கணக்குகளை பதிவு செய்யும்படியாக பழக்கமும் ஏற்படுகிறது. ஓரளவு அதிகமாக இருந்தாலும் குறைவாக இருந்தாலும் அதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. ஏதாகிலும் தவறுகள் ஏற்பட்டாலும் அதை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளவும் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே அந்தத் துறையில் ஓரளவு சிக்கனமாக நடக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி கவனிக்க அரசாங்கம் தனிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும். கல்வித் துறையில் மிக்க ஆர்வம் உள்ள பெரியவர்களையும், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களையும் மாணேஜ்மெண்ட் ஆசிரியர்களையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து அதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“கடைசியாக சேலம் ஜில்லாவைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பேசிய திருவாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி கௌண்டர் அவர்கள் இறைப்பற்றி பேசினார். அவர் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பெரியவர். நல்ல அனுபவமுள்ளவர். அந்த மாவட்டத்திற்கு தலைவராக இருந்து பல ஆண்டுகள் பணி செய்து வந்திருக்கிறார். எல்லா விஷயங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள குறைகளை நன்கு தெரிந்தவர். சேலம் ஜில்லாவைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். சேலம் ஜில்லா எல்லாத்துறையிலும் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் ஜனநாயகத்தை நம்பியுள்ள மக்கள்.

[Sri A. Sambasivam] [12th March 1955]

எல்லாத்துறையிலும் சேலம் ஜில்லா முன்னேற்றமடையவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கு ஏதோ இரண்டொருவர் அறிவாளிகளாகவும் மேம்பாடுடையவர்களாகவும் தோன்றி விட்டபடியால் அதன்மேல் ஏதோ அந்த ஜில்லாவின் பேரில் ஒருவித பொருமை ஏற்பட்டு அரசாங்கம் அந்த ஜில்லாவின் பேரில் தங்களுடைய வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு முற்பட்டு விட்டார்கள் என்று கருதவேண்டியதாக இருக்கிறது. நகராண்மைக் கழகத்தின் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியின் கீழ் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களைத்தான் அந்தக் கல்லூரியில் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற ஒரு கொள்கை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. மற்ற மாணவர்களை அதில் சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள மற்ற பள்ளிக்கூடங்களில் வாசித்து வரும் மாணவர்களுக்கு அந்தக் கல்லூரியில் இடம் கொடுப்பது இல்லை. மற்ற கல்லூரிகளுக்கு இருக்கும் விதிகளையும் அதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும். பிற்போக்கு ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளையும் அந்த ஜில்லாவை ஒரு பிற்போக்கு ஜில்லா என்று எடுத்துக்கொண்டு அதற்கும் அந்த சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

“அத்துடன் அங்கு தொழில் கல்வி, ஏற்படுவதற்கான எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேலாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு ஒரு தொழில் கல்விக்கல்லூரியையும், கலைக்கல்லூரி ஒன்றையும் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

11-40 a.m. * SRI K. UPPI :—“ Mr. Chairman, this year's Budget in respect of education is a progressive one. We owe a debt of gratitude to the Hon. the Finance Minister for that. But the policy of the Government with respect to languages is one to which I cannot subscribe fully. English is the only asset left by our foreign rulers. Language is not the free gift of the Englishmen. It has been acquired after paying a very high price. We have been spending crores and crores of rupees on English education. Lives of thousands of eminent persons have been spent over it. It cannot be denied that the position which we occupy in the international field to-day and the progress that this country has made are mainly due to our knowledge of the English language. If the learning of this language is to be discouraged in India, it will be a great loss to us. The trend towards the development of regional language and towards the driving out of English, if encouraged, will lead to the disintegration of our country. If our State is to be split into several States on a linguistic basis like the Tamil Nad, the Kerala State, etc., then in about a quarter of a century they will all become water-tight compartments. Then, for instance, a Malayalee will not be able to prosecute his higher studies in Tamil Nad. The same will be the case with regard to other States. So far as cultural development is concerned, we will be confined to our own State. So many difficulties will crop up if English education is given up. My view is that the study of English language should be encouraged along with that of regional languages.

“Now, a number of educational needs of Malabar have to be brought to the notice of the Government. Even Government institutions in Malabar are suffering for want of funds. The question of funds for a building for the Government Brennen College has been hanging fire for the last several years. The Government High Schools at Tirur and Malappuram have been suffering for want of sufficient accommodation for several years.

12th March 1955]

[Sri K. Uppi]

“Primary education should be made compulsory in backward areas and especially in Malabar. One of the causes of failure of compulsory primary education is said to be the poverty of the people. I would suggest that noon meals may be provided to children in such backward areas.

“With regard to the education of Muslims, I have to say that the attitude of the Government for the last few years towards this problem has not been sympathetic. Arabic teachers are not provided in colleges. Even recently there was an advertisement for the post of an Assistant Arabic Lecturer. Applications were called for and interviews were conducted but no candidate was selected. But instead of orders of appointment the candidates received replies. Then the post was abolished. I would point out that Arabic was a language taught in all the high schools in Malabar. I request that Arabic pandits may be appointed in all Board High Schools and other high schools where there are sufficient number of students forthcoming who want to study Arabic. Another matter is facility for giving religious instruction. While on this question, I would urge that this Government should also follow the policy of the Andhra Government. It is published in to-day's papers that the Andhra Government have issued a Press Note to the effect that the buildings of Government institutions may be used for giving religious instruction. But in this State it is the other way about. The Government need not arrange to give any religious instruction but they must at least permit the Government school buildings to be used by such local people as come forward to give religious instruction to pupils outside the school hours.

“There should be a Urdu Lecturer in the Brennen College. Students studying in other institutions with Urdu as their second language find it difficult to get admission into the College as they are not able to prosecute their higher studies for want of such facility. Not only Muslims but other students also who take Urdu as their second language find it difficult to get admission into that college to continue their studies. I request the Government to remove this difficulty.

“With these words, I resume my seat.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Chairman, at the outset, I would pay my homage to this Government for the bold policy that they have adopted in the Budget for granting free scholarships to all children of the State irrespective of caste, creed or religion. That was a concession for which the people of the State had been clamouring for a long time. From time to time there were also some jealous words uttered in regard to the free concessions granted to the Harijan and Backward Class students. The Government have now removed once and for all the scope for such complaints in this State.

“The step taken by our State to grant free scholarships to all children up to the III Form stage is also in consonance with

[Sri V. R. Nagarajan] [12th March 1955]

the expectations of our Constitution. This is a thing which has been delayed for the last six years. At least now the Government have rectified this defect. The sooner it is done the better.

11-50
a.m.

“Sir, our Constitution is our sacred document. It is our political Bible. According to the Directive Principles of the Constitution . . .”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“On a point of order, Sir. The hon. Member says that the Constitution is our political Bible. May I point out to him that the Constitution can be changed but not the Bible.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—“It is not a point of order.”

* SRI V. R. NAGARAJAN:—“The grant of scholarship to all children is a step taken in the direction of setting up a socialistic pattern of society. Sir, I am really glad that we are really making rapid strides in the matter of spreading elementary education.

“Then I come to the educational reform. We are now passing through a period of silent revolution which has had its impact on many things in this State and education is not an exception to them. We are progressing socially, economically, culturally and educationally. We are also really passing through a period of renaissance, a renaissance which, like the Industrial Revolution that shook the Western countries in the 18th century, is now shaking our country. We have been able to find out methods for reforming the entire structure of education in this State. We had appointed a Committee under the chairmanship of Dr. Alagappa Chettiar to go into the question of elementary education. Under the chairmanship of Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, the Committee appointed to consider the question of secondary education had already submitted its report. To our Vice-President, Dr. S. Radhakrishnan had been entrusted the work of changing the present system of university education. We have entrusted all these things in the safe hands of eminent educationists:

“While speaking on the reformation of education in our State in particular and in the country in general, I would like to say a word or two about the place of English language also. At the very outset let me make my position clear. When I express a certain opinion in respect of this matter, it should not be mistaken for a pro-Western attitude. It is not my intention to speak on behalf of any Western country. Sir, certain misconceived notions are constantly being placed before the public that only if the English language is eliminated from our educational system, our country can progress. I am not one of those who believe in that sentiment. I make bold to say that it is on account of the learning of the English language many of us have come up to occupy the present position. It is only on account of that that our country also has gained its freedom. It is only through the medium of the English

[12th March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

language that the policies of the Englishmen with regard to the freedom of the country were attacked both in the press and on the platform. It is only the Englishmen who had taught us to attack their policies. Therefore, I plead and plead vehemently that English cannot be pushed out of our educational system or at least it cannot be pushed out from the colleges. Sir, it was surprising to read in the newspapers the other day that the Hon. Minister for Education, while participating in a function held outside this House and in this City, advocated that Tamil should be the medium of instruction at least in colleges and universities. We should not confuse the official language of the State with the imparting of English in colleges and universities. It is quite possible and it is easy to replace the present official language of the State. By all means, let the official language of the State be Tamil. After all, the primary object of changing the official language of the State to Tamil is to see that our common and ordinary people understand it.”

TEMPORARY CHAIRMAN:—“The hon. Member has got two more minutes.”

* SRI V. R. NAGARAJAN:—“Sir, if we want to progress, if we want to keep pace with the progress made in other countries and if we want to contribute our mite to the deliberations of the World Assembly and if we want to retain the place which we now occupy in the world, then English must be retained and it should be nurtured. But I do not mean to say that it should be at the cost of the mother tongue. By all means let us develop the mother tongue. By all means let all our people learn their own language but it should occupy its proper place.

“Now I would like to say a few words about scholarships and other concessions shown to backward classes. Just as a beggar who will ask for half-anna if we give him quarter anna, I am also asking for more concessions for backward classes. In this respect I am also a beggar pleading for a public cause in this House. I would request the Government to extend the full-fee concession up to S.S.L.C. for all students belonging to backward classes at least from the next year. It should not be stopped with the III Form.

“About reservation of seats for backward classes in the educational institutions, I must point out that only 40 per cent of the seats are reserved for backward classes and Harijans . . .”

TEMPORARY CHAIRMAN:—“The hon. Member's time is up.”

† SRI P. JEEVANANDAM:—“தலைவர் அவர்களே, சமீபகாலத்தில் 11-58 நமது நிதி அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சருமான கனம் சுப்பிரமணியம் ப.ம. அவர்கள், தமிழினுடைய முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி, ஆரம்ப கல்வி யிலிருந்து கல்லூரிப்படிப்புவரை, மிக ஊக்கத்தோடு பிரசாரம் செய்துவரு கிறார்கள். கல்விவினுடைய, பிரதானத்தைப் பற்றி, கல்வி அமைச்சரே, கருதுவதோடு கல்வி இலாகாவில் தமிழுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். தமிழினுடைய மதிப்பை தமிழ் ஆசிரியர்களை

[Sri P. Jeevanandam] [12th March 1955]

வைத்து மதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலும் சரி, அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலும் சரி, தமிழ் ஆசிரியர்களை, இங்கு வித்துவான், அங்கு புலவர் என்று அழைக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேரியபிறகு, வித்வான் பரீட்சை தேறுகிறார்கள். வெறும் வித்வானாகமட்டும் பரீட்சை தேறுகிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேறி, வித்வான் பட்டம்பெற்று, விசேஷப் பிர்ச்சியும் பெறுகிறார்கள் ஒரு சில ஆசிரியர்கள். இந்த ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் செய்யும் வேலை ஒன்றுதான். ஆனால் வெறும் வித்துவானுக்கு 40 ரூபாய் மாதச் சம்பளம், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேறிய வித்துவானுக்கு மாதச்சம்பளம் ரூபாய் 45. விசேஷ பரீட்சை பெற்றுவிட்டால் ரூபாய் 85-லிருந்து ரூபாய் 150 வரை பெறுகிறார்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு, அதாவது பி.எ. பி.டி., படித்தவர்களுக்கு. இதை மத்திரி சபையும் குறிப்பாக கனம் கல்வி அமைச்சரும் கவனிக்கவேண்டும். இரண்டுபேரும் செய்யும் வேலை ஒன்றுதான், ஆனால் விசேஷ பரீட்சை பெறுவதால், அதாவது பி.டி. பெறுவதால், மாதச்சம்பளம் ரூபாய் 85-லிருந்து ரூபாய் 150 வரையில் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இது அவசியமில்லை. இப்படிப்பட்ட பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. அதனால் என்ன ஏற்படுகிறது? ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 85--150 சம்பளம்பெற வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அங்கு அதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதா? அதற்காக, 4 அல்லது ஐந்து மாதம் ஆசிரியர் வேலையை விடவேண்டும். சென்னையில் படித்து பரீட்சை பெறவேண்டும். அதற்காக நானூறு, ஐநூறு செலவு. இதை ரொம்பபேர் செலவு செய்யமுடியாது; அவர்களுக்கு அந்த விசேஷ பரீட்சை பெறமுடியாது; ஆசைப்பட்டாலும், பள்ளிக்கூட நிர்வாகஸ்தர்கள் அவர்கள் அதைப்பெற விடுவதில்லை. 40 ரூபாய் மாதச்சம்பளம் வாங்கும் வித்துவானை வைத்துக்கொண்டு, 45 ரூபாய் மாதச்சம்பளம் வாங்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வித்வானை வைத்துக் கொண்டு, அந்த வேலை நடக்கும்போது ஐந்து மாத பரீட்சை தேர்வுக்கு அனுப்பி, பிறகு என் 85 ரூபாய் சம்பளம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே என் அபிப்பிராயத்தில் இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்; சம்பளம் ஒரே சீராக இருக்கவேண்டும். சர்க்கார், அவர்களை ஐந்து மாத பரீட்சைக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால், அந்த ஐந்து மாதகால செலவையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே எனது கோரிக்கை. அடுத்தபடியாக போதனா மொழியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், விளக்கம் கூறும்போது சொன்னார்கள், 1948-ம் வருஷத்திலேயே கல்வி சீரமைப்பு கமிட்டியின் சிபார்சுபடி, தாய்மொழியை உயர்தர கலாசாலைகளுக்கு கொண்டுவர ஆரம்பித்தார்கள் என்று. அப்படியானால், காலேஜில், இண்டர்மீடியட் படிப்புக்கு வருபவர்கள் தமிழில் படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு போதனா முறையை அந்த காலேஜ் வகுப்புகளில் ஆங்கிலத்தில் வைத்தால் எவ்வளவு கஷ்டமாக அவர்களுக்கு இருக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே அவ் வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் போதனா முறையாக வைப்பது நியாயமல்ல. அவர்கள் எப்படி, எந்த போதனா முறைப்படி எந்த மொழியில் படித்திருக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி, கல்வி நிபுணர்கள், எழுத்தாளர்கள் அவர்களுக்கு பாட புஸ்தகங்கள் தயாரிக்கவேண்டும். கல்லூரி வகுப்புகளுக்கு வரும்போதும், பாடங்களைத் தமிழிலிலேயே கற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே போதனாமொழி கல்லூரிகளிலும் கட்டாயம் தமிழாக இருக்கவேண்டும், அதற்கு அதிக செலவு ஆக முடியாதென்று கூறுகிறேன். இது வெகு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்பதை இங்கே வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இது, தமிழ் மொழியின் முற்போக்குக்கு பேருதவியாக இருக்கும்; கலைச்சொற்களை பெறுவதற்கும் பேருதவியாக இருக்கும், மாணவர்கள் விஷயங்களை நன்றாக புரிந்துகொள்வதற்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக மாணவர்களுடைய கோரிக்கை. ஏற்கனவே இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் செலக்ஷனைப்பற்றி. இந்த வடிகட்டும்முறை அவசியமே இல்லை. இந்த வடிகட்டும் முறை மாணவர்களுக்கு ஒரு அதிர்ச்சியைத்தான் ஏற்படுத்துகிறது. பின்னால் பொதுத்தேர்வு இருக்கும்

[12th March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

போது முன்னால் ஒரு தேர்வு எதற்காக? அதோடுமட்டுமல்ல. இந்த முன் தேர்வில் தவறினால், மேற்கொண்டு ஒரு வருஷம் முழுவதும் திரும்ப அந்த வகுப்பிலேயே படிக்கவேண்டுமென்று இருப்பது சரியல்ல. அந்த செலக்ஷன் பரீட்சை ஒழிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு அப்பால் நான்காவது பாரம் வரையில், மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க ஏற்பாடாக இருப்பதற்காக நாம் சர்க்காரை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நடுத்தர வகுப்பார்தான், ஹைஸ்கூலுக்கு படிக்க வருகிறார்கள். அவர்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்போது, மாதம் 7 ரூபாய், 8 ரூபாய் சம்பளம் கட்ட வேண்டிய வகுப்புக்கு கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பு ரூபாய் 5-4-0 தான் சம்பளம் கட்டவேண்டும். ஆகவே இந்தச் சம்பள விகிதமும், பழய நிலைமைக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது Public Examination fees 15 ரூபாயிக்கு உயர்ந்துவிட்டது; அதையும் பழய விகிதத்திற்குக் குறைக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இண்டர்மீடியட் வகுப்பில், ஒரு மாணவரிடமிருந்து குறைந்தது 45 ரூபாய், ஒரு term-க்கு fees ஆக வசூலிக்கிறார்கள். அதையும் ஓரளவுக்கு குறைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடி புஸ்தகங்களைப்பற்றி. மாகாணம் முழுவதிலும் உள்ள பாட புஸ்தகங்களைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கு, ஒரே வகுப்பாக இருந்தாலும், ஒவ்வொருவிதமாக பாட புஸ்தகங்கள் இருக்கும். இப்பாட புஸ்தகங்கள் எல்லாம், ஒரேவிதமானதாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேன். அவ்விதம் செய்தால் மாணவர்களுக்கு லாபம் அதிகம் உண்டென்று கருதுகிறேன்.

“பிறகு விளையாட்டு இடங்கள். பல மாணவர்களுக்கு, பள்ளிகளில் விளையாடுவதற்கு இடங்களை கிடையாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கல்வி விரிவாக்கப்படவேண்டுமென்றும், கல்வித்தரம் உயரவேண்டுமென்றும். கல்வியின் எல்லா அம்சங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால், முக்கியமாக, மாணவர்களுக்கு விளையாடும் இடங்கள் அத்தியவசியமானவை. ஆகவே விளையாடும் இடங்களை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹாஸ்டல் கோரிக்கை இதற்கு அடுத்தாற்போல் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். Law காலேஜில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். இதில் அநேகர் ஹாஸ்டல் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம்மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி இல்லை என்று எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் ஏற்கனவே புகார் கிடைப்பினார்கள். ஆகவே இவ்வாஸ்டல் விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஒரு வருஷத்திற்கு, 50 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் காலேஜ் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளமாக இங்கு வசூலாகிறது. Arts காலேஜ் என்றால், அதனுடைய மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் கிண்டியில். எப்படி இந்த நிலைமையில் மாணவர்கள் செளகரியமாக படிக்கமுடியும்? இதிலே சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாணவர்களுக்கு இங்கு University Club இருப்பதாகச் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த University Club-ல் 150 மாணவர்கள்தான் இருக்கமுடியும். ஆகவே, மாணவர்களுக்கு Residential College வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பல கல்லூரிகளில் கக்கூஸ் வசதி போதாது. மாணவர்கள் அங்கு queue வரிசையில் நின்று மலஜலம் கழிக்கப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே காலேஜுகளில் கக்கூஸ் வசதிகள் அதிகம் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். Mess விஷயத்தில், மாணவர்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு ஏற்ற சாப்பாடு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. இது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும். தொழில் கல்வியைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதேயில்லை. ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாட்டை தொழில் மயமாக்கப்போகிறார்கள் என்று இருக்கிறது.

[Sri P. Jeevanandam] [12th March 1955]

ஆகவே அத்திட்டத்திற்கு ஏற்றார்போல் இங்கே, படிப்பும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே 50 Arts காலேஜுகள் இருக்கின்றன, ஆனால் ஐந்து இன்ஜினீயர் காலேஜுகள் தான் இருக்கின்றன. விவசாய இன்ஜினீயர் காலேஜுகள் அமைக்க தாராளமாக சர்க்கார் பணம் செலவழிப்பது நவீன சமுதாயத்திற்கு மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர் குறைகளைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை சென்ட்ரல் பே கமிஷன் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். செகண்டரி கல்விக் கமிஷனும் இச்சம்பள விகிதத்தை சிபார்சுசெய்து, சராசரி ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் ரூபாயாவது, சம்பளமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அன்னை பிதா, குரு, இவர்களை தெய்வமாக கருத வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இந்த மூன்றாவது தெய்வமாகக் கருதப்படும் ஆசிரியர்கள், பிச்சை எடுப்பது மாதிரியான நிலைமையில் இருப்பதைக்கண்டு வெட்கப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்தினால்தான் நாட்டில் கல்வித் தரம் உயரும். அது தெரிந்தும், இன்னும் மாற்றாந்தாய் கவனிப்புத்தான் ஆசிரியர் விஷயத்தில் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது இந்த சர்க்கார் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வாசிரியர்களுக்கு provident fund உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்களை விலக்க வேண்டுமென்றால், ஆசிரியர்கள் ஸ்தாபனத்தைக்கேட்டு விலக்கவேண்டும். இது அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. கவி சுப்ரமணிய பாரதியார்,

12-09
p.m.

‘வீரதோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் கல்வி இலாததோர் ஊரை
தியினுக் கிரையாக மடுத்தல்’

என்றும்

திருவள்ளூர்,

‘தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்’

என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். அதே முறையில்தான் அரிஸ்டாட்டிலும் சொல்லியிருக்கிறார். கல்வியின் முடிவு ஊழிய உணர்ச்சி, குடும்ப, சமுதாய ஊழிய உணர்ச்சியோடு பழகுவதுதான். தொழிற் கல்வி கொண்டுவர வேண்டும் என்று கல்வி மகான்கள் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

“கல்வியின் தரம் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். பொது அறிவின் தரம் கெட்டு விட்டது. சரித்திர, பூகோள அறிவு ரொம்பக் கம்மி. தரக்கே ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? வாழ்க்கைக்கும் கல்விக்கும் ஜீவனுள்ள உறவு இல்லாமல் சில பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் கல்வி மாணவனுடைய பூரண வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிவதாக இல்லை. அது ஒருதலைப்பட்சமாக இருக்கிறது.

“ஆங்கிலம் போதன மொழியாக இருப்பதால் ஆங்கிலத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கல்லூரியிலும் தாய் மொழி போதன மொழியாக இருக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கு சர்வ தேசிய மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். பல தேசங்களில் அந்தந்த தேசத்து மொழியில்தான் கல்வி அளிக்கப்படுகின்றது. அந்தந்த தேசத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் இருக்கக்கூடிய பிடிப்பு அவரவர்களின் மொழியின் மூலமாக வெளிப்பட்டு, அந்தந்த மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய முறையில் அவரவர்கள் மொழி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் ஒரு

[12th March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

தேசத்து பாஷைக்கு சர்வதேசத்தில் ஒரு மகத்தான வெற்றியோ, ஒரு மதிப்போ கிடைக்கிறதேயல்லாமல் ஏதோ ஒரு பாஷை இதுவரை சர்வ தேசப் பெயர் வாங்கிவிட்டது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, அதைப்படிப்பதன் மூலமாகத்தான் நம்முடைய தேசத்திற்கு சர்வதேசத்தில் மதிப்பு கிடைக்கும் என்பது பொய் என்று பல நாடுகளில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீனாவில் சீன பாஷைதான் போதன மொழியாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் அந்தந்த தேசத்தின் மொழிதான் போதன மொழியாக இருந்து வருகின்றது.

“சுதந்திர வளர்ச்சிக்கு உகந்தபடி மக்கள் சுயமாகச் சிந்திப்பதற்கு இன்று இருக்கக்கூடிய கல்வி ஆதரவாக இல்லை. ஆசிரியர்-மாணவர் களிடையே சரியான உறவை தற்போதைய கல்விமுறை ஏற்படுத்துவது இல்லை. ஆசிரியர் கற்பனைத் திறன், போதிக்க முடியாதபடி பாடத்திட்டம், நோட்ஸ், ஆகியவைகளினால் கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறதென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஒழுக்கக் கல்வி என்று தனியாக போதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நம் நாட்டின் சமுதாய வளர்ச்சி, பண்பாடு, லட்சியம் ஆகியவைகள் ஒழுக்கக் கல்வியை அளிப்பனவாக இருக்கின்றன. மேலும், ஆரம்பப் பாடசாலையிலும், உயர்தரப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் இப்பொழுது போதிக்கப்படுவதே போதுமானது. ஒழுக்கக் கல்வி வேண்டுமென்று நினைத்தால் மதச்சார்பற்ற ஒழுக்கக் கல்வி கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒழுக்கப்போதனை என்று சொல்லி அதற்காக கடவுளைக் கொண்டு வந்தோ, மோட்சத்தைக் காட்டியோ போதிக்க வேண்டியதில்லை. மத போதனைக்கு ஸ்பெஷல் ஸ்கூல்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு என்று தனிப் பள்ளிக் கூடங்கள் வைத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஸ்பெஷல் ஸ்கூல்கள் “கான்வென்ட்” போன்று இருக்கட்டும். ஆனால், கல்விச்சாலைகளில் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தையும் போதிக்க இடம் கொடுக்கவே கூடாது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“கலை வளர்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. நமது நாட்டிலும் சமீப காலத்தில் கலை வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால், ஆபாசக் கலை வளர்ந்து போகிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். நம் நாட்டில் சரியான முறையில் கலை வளர் வேண்டும். நம்முடைய நிதி மந்திரி, பிரதம நீதிபதி ஸ்ரீ ராஜமன்னார் போன்றவர்களும் கலை வளர்ச்சிக்காக உழைக்கிறார்கள். ரீஜனல் நாடக அகாடமி இருக்கிறது. நம் நாட்டின் பண்பாடுக்குகந்த முறையிலும், முற்போக்குக் கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பக்கூடியதாகவும் நல்லமுறையில் கலை வளர் எல்லோரும் பாடுபடவேண்டுமென்பதே கலை வளர்ச்சி என்ற பேரால் ஆபாசக் கலை வளர்ச்சி, அபாயகரமான கலை வளர்ச்சி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியம். இந்த அம்சங்களையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே இன்று நமது கல்வி அமைச்சரும் நிதி அமைச்சருமான கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தக் கல்வி மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-12
p.m.

“நம்முடைய நாடு சமுதாயத் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால் மக்களுக்குக் கல்வி மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் அறிவர். ஆவடியில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படி இந்த நாட்டை சோஷலிச பாணியில் அமைப்பதற்கும், நம் இந்திய சர்க்காரின் முக்கியமான கொள்கைகளின் ஒன்றாகிய நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் கல்வி அளிக்கவேண்டுமென்ற லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஏற்ற முறையில் நம் ராஜ்யத்தில் கல்விக்குக் கொள்ளக் கூடுதலாகக் கொடுக்க இயலும். அதாவது ஆண்டுக்கு ரூ 1,200-க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு

[Sri P. M. Munuswamy Gounder] [12th March 1955]

நடுத்தரப் பள்ளிக்கூட நிலைவரை, அதாவது மூன்றாம் படிவம்வரை, இலவச கல்வி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களுடைய குழந்தைகளெல்லோருக்கும், சாதி, சமய, இன வேறுபாடு இல்லாத முறையில் கல்வி வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது. இதற்காக நான் கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

“ஆரம்பப் பள்ளிகள் தற்போது கிராமங்களில் திறக்கப்பட்டு வேலை செய்து வருவதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அதில் அநேக தவறுகள் நிகழ்ந்து சில பள்ளிகள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை சர்க்கார் ஆராயவேண்டும்.

“நாம் ஒரு பள்ளியைத் திறக்கும்போது, அதற்குப் போதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்றோம். அந்த ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்போது அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி இல்லாமல் அவர்கள் ஒரு வாரம் இரண்டு வாரம் இருந்துவிட்டு அவர்கள் சொல்லாமல் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு ஓடிவிடுவதற்குவேண்டிய நிர்வாகத்ததை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகையால் ஆரம்பப் பள்ளியொன்றை ஒரு கிராமத்தில் திறப்பதற்குமுன் அந்த கிராமத்தில் ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்கு வேண்டிய போதுமான வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால்தான் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை நாம் திறம்பட நடத்தி வருகிறோம் என்று பெருமையாக சொல்லிக்கொள்ளமுடியும். ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு காலாகாலத்தில் ஆசிரியர்களை அமர்த்துவது இல்லை. அவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சி கொடுக்காமல், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சாம்பசிவ ரெட்டியார் சொன்னதுபோல, மற்ற துறைகளில் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்து, உபாத்தியாயர்களாக வருகிறார்கள். அந்த வேலையிலும் தொடர்ந்து இராமல் வேறு நல்ல வேலை கிடைத்தவுடன் ஆசிரியர் வேலையைவிட்டு விட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ள சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு நல்லவிதமான கல்வியறிவு அளிப்பதற்கு, இந்த நாட்டை எல்லாத்துறைகளிலும் வருங்காலத்தில் உயர்த்துவதற்கு காரண கர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். அப்படிப்பட்ட பொறுப்புள்ள வேலையைச் செய்துவருபவர்களாகிய ஆசிரியர்கள், அந்த மனோபாவத்துடன் வேலைசெய்வதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்படாமல், அவர்கள் ஏதோ வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஆசிரியர் வேலை பார்க்கிறார்களேயொழிய உண்மையிலேயே மக்கள் முன்னேற்றம் அடையும்படியாக அவர்கள் உழைப்பதில்லை. காரணம் அவர்களுக்குப் போதிய வசதிகள் இல்லாததுதான். ஆகவே, பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கட்டாயமாக போதிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டும். சம்பளமும் நல்லமுறையில் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் ரிடையர் ஆனவுடன் பென்ஷன் கட்டாயமாக கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் ஆசிரியர் உத்தியோகத்திற்கு வருபவர்களுக்கு அதில் ஒரு பற்றுதல் இருக்கும். அப்பொழுதுதான் உண்மையாக உழைத்து நாட்டின் செல்வமாகிய சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்களை முன்னேறும் வகையில் பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். ஆசிரியர்கள் உத்காகத்துடன் இருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு உத்காகமாகப் பாடம், சொல்லிக்கொடுக்கமுடியும். ஆகவே ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை நாம் நிவர்த்தி செய்துகொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகும். ஆசிரியர்களுக்குத் தங்கள் உத்தியோகத்தில் பற்றுதல் இல்லாமலிருந்தால் சிறிது காலம் ஆசிரியர் உத்தியோகம் பார்த்துவிட்டு ஓடிவிடப்பார்ப்பார்கள். இவ்விஷயத்தை சர்க்கார் ஊன்றி கவனித்து இதில் எவ்விதமான மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமோ அதை உடனடியாகச் செய்தே தீரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12 17
p.m. “அடுத்தபடியாக நான் தொழில் கல்வி இன்றியமையாதது என்பதை மிகவும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். காரணம், நமது நாடு ஒரு விவசாயநாடு, இந்த நாடு பொருளாதார துறையில் உயரவேண்டுமானால், அவசியம் தொழில் கல்வி ஏற்படுத்திக்கொடுத்தே தீரவேண்டும். பொதுவாக, சாதாரணமாக, கல்வி கற்று பட்டம் பெற்றுவிட்டால் மட்டும் உத்தியோகம் கிடைப்பது இல்லை. ஆகையால் தொழில்க் கல்வியை, அவரவர்களுடைய புத்திக்கு தகுந்தாற்போல், எந்தத் தொழில் பிடிக்கிறதோ அந்தத் தொழிலை கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். இப்படி பார்க்கும்போது, எங்கள் ஜில்லாவை, அதாவது சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால்

[12th March 1955] [Sri P. M. Munuswamy Gounder]

ஒரு தொழில்க் கல்வி போதிக்கும் பள்ளிகூடம் இல்லாமலிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவை பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. நான் பர்கள் திரு D. Krishnamoorthy Gounder, திரு. சாம்பசிவ ரெட்டியார் அவர்களும் எடுத்து உரைத்தார்கள். நமது மாகாணத்தில் மிகப் பெரிய ஜனத்தொகையைக் கொண்டது (33 லட்சம்) சேலம் ஜில்லா. அந்த ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இப்போதும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் நமது சர்க்கார் அந்த ஜில்லாவின் மீது அதிகமான கவனம் செலுத்துவதில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

“இரண்டாவதாக, இந்த ஜில்லாவில் காலேஜ் ஒன்றே ஒன்றுதானிருக்கிறது. அதுவும் முனிசிபாலிட்யால் நடத்தப்படுகிறது. அந்த முனிசிபல் காலேஜில், அந்த ஊரில் இருக்கும் மாணவர்களை சேர்ப்பதற்குத்தான் வசதியிருக்கிறதே தவிர, இதர ஜில்லாவில் இருந்து வருபவர்களையோ, அதே ஜில்லாவின் பக்கத்து தாலுகாவிலிருந்து வருபவர்களையோ சேர்க்க வசதியளிக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லா போர்ட்டில் சுமார் 19 லட்சம் ரூபாய் ரெயில்வே செஸ் (cess) என்கிற Reserve Fund-ல் இருக்கிறது. இந்த கஷ்டத்தை போக்க அந்த பணத்தை ஒதுக்கியாகிலும் ஒரு காலேஜ் கட்டி, ஜில்லாவில் இருக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் படிக்கத் தகுந்த வசதியளிக்க வேண்டும். இந்த யோசனையை ஏற்கனவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் அவர் எங்களுடைய யோசனை சரியில்லை என்று கூறுகிறார். அவர் மறுபடியும் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமமா தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்த பணத்தை வன் நமது சர்க்கார், அதிகமான பிள்ளைகளுக்கு கல்வி போதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், எடுத்து ஒதுக்கி, புது கல்லூரியை கட்டிக் கொடுத்து மாணவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி கட்டும்போது, அவசியம் சேலம் வட பகுதியில், கிருஷ்ணகிரியில் கட்டிடம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக ஏற்கனவே வற்புறுத்தப்பட்ட கட்டாய கல்வி மிகவும் அவசியம் என்பதையும் மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கடந்த 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் நமது சர்க்கார் ‘Madras Information’ என்ற புத்தகத்திலும் மற்ற பத்திரிகைகளிலும் வன்னியகுல கஷத்திரிய மாணவர்களுக்கு full fee concession என்று பெரிய Heading கொடுத்து, அதாவது நான்கு ஜில்லாக்களில், சேலம், திருச்சி, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், இந்த ஜில்லாக்களில் வன்னியகுல கஷத்திரிய மாணவர்களுக்கு full fee concession கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று விளம்பரம் செய்து, உத்திரவு பிறப்பித்து இருந்தும் கூட, தற்போது நிதி மந்திரி அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் அசெம்பிளியில் கேட்ட போது அது மாதிரி இல்லை என்று பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நமது சர்க்கார், ஏற்கனவே ஒரு உத்திரவை பிறப்பித்து விட்டு மறுபடியும் அந்த உத்திரவை திருப்பிச் சொல்வது தவறு. வன்னியகுல கஷத்திரியர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை, அவர்கள் ஜனத் தொகையைக் கொண்டு சர்க்கார் உணர வேண்டும். இரண்டாவதாக அவர்கள் ஹரிஜனங்களை விட மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் உணரவேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்த வேண்டுமென்றால், இந்த மாதிரியான concession கொடுத்தால் தான், அவர்கள் தரத்தை உயர்த்த முடியுமே தவிர வெறும் வாயால் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அவர்களை உயர் நிலைக்கு கொண்டுவர முடியாது. இந்த full fee concession என்பதை குறைந்தது 10 வருஷத்திற்காவது கொடுத்து உதவி ஒல்தான் அவர்கள் உயர் நிலைக்கு வருவார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இத்துடன் நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Minister for Education indicated a progressive expenditure on education. But considering the progress in our population also, it will be evident that we have not made much headway in

12-20
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1955]

increasing the percentage of literacy. I will go further and say that if we are to honour the commitments under our Constitution, the process has to be accelerated. Though my statistics may not be up-to-date, I wish to say that there are 272, 1,148 and 2,500 villages having a population of over 2,000, 1,000 to 2,000 and 500 to 1,000 respectively, which do not still have a single school. This shows the magnitude of the problem. If we got at this pace, I do not know whether and when we will be able to impart free and compulsory education to the entire school-going population.

"Sir, the Government educational policy has to be defined clearly and precisely. Conflicting views were expressed on the floor of the House and it is for the State to make up its mind. All of us are one in pleading for encouragement to regional languages. But even some of those who plead for encouragement to regional languages want the retention of English in the university stage. Unless we bifurcate or sub-divide still further the elementary, secondary and university courses, there is bound to be some amount of conflict in respect of the languages. If the students study their subjects in their curriculum of studies in a certain language up to a particular stage, they cannot give it up and adopt a different medium altogether when they go to the next stage or to a higher course. Therefore, this is a matter which deserved grave and careful consideration. All these can be combined together as different parts of a homogeneous whole so that the scientific and modern achievements which are obtainable in all parts of the world can be made use of by us consistent with our necessities and prestige.

"Then, Sir, certain Members have pleaded for higher qualification for teachers and I am one with them. But so long as we choose to retain the people with lesser qualification in this department, it is for the Government to see that they are also treated like others. I specially mention a small class of people, viz., the lower elementary teachers about whom questions were also asked on the floor of the House. The Hon. Minister replying to these questions said that the number of such teachers was negligible and they were a vanishing class. Let them vanish. But so long as they remain in the department, they must be treated like others. As a matter of fact, the increments and other amenities given to the other elementary school teachers are not given to them and I plead on behalf of this vanishing class of people that they may be treated fairly so long as they are retained in this department.

"Sir, the question of improving the educational facilities is a matter which requires thorough examination and consideration. A casual mention of this matter was made by some hon. Members. In many places we find a boys' school, a girls' school, a Muslim school and a labour school situated close to each other. As a result of this, a number of teachers have to be employed and there is wastage of money and inefficiency also to some extent. Ours is no doubt a secular State. I strongly adhere to the principle that religious considerations should not be imported into our educational institutions. Because, we have followers of various religions

12th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

and communities in the schools. It is only by strictly adhering to the theory of secularism that we can satisfy everybody and go forward. I think the Government will do well to institute an enquiry to find out how best the schools can be spread over taking into consideration the facts mentioned by me just now. At present there are no schools in certain places. On the other hand, there are a number of schools in some other places where they are not at all necessary. The Committee of enquiry that I have suggested may be asked to suggest ways and means by which all these may be combined together and adequate number of schools can be started in all the places so that there may not be wastage of men and material and so that there may be efficiency also. If the Government agree to do this, it will be an achievement indeed.

"There is another point to which I wish to make a reference, and it is about the language pandits. There are two grades of language pandits, class I and class II. In order that one may be promoted or retained in class I, there must be at least 7 periods of work for him. I understand that many of the Hindi pandits are hard hit by this order. Many of them, I understand, who were in the higher grade have been demoted for no fault of theirs. So far as the regional languages are concerned, there is no such difficulty. If the Hindi pandits suffer as they have no adequate work to do, of course our own system of education has to be blamed. At this stage I wish to say that it is only at our own risk we can neglect our national language, Hindi. So, the fate of the Hindi teachers who have been demoted or who have suffered losses on account of the fact that they have no work for 7 periods is a matter that has to be very carefully considered.

"With regard to basic education, it will be found that only one per cent of the students are now served by basic schools. Even these schools are basic schools only in name. The other day, the Hon. the Minister for Education said that there were about 200 basic schools in the State. I wish to say that these schools are not at all equipped with the necessary materials needed for imparting basic education. In actual practice what happens is that only the name-board of the school is changed. This should not be the case, Sir. If we want to impart basic education to our pupils, there must be proper materials and equipment available in the basic schools so that the students may be effectively taught. I wish also to say one word with regard to detentions. Whether there should be detention or whether there should be examination are questions which agitate the minds of all people. I am positively of opinion that in the matter of public examinations, there should be no detention. We know education is being commercialised now-a-days. We also know the range of disparity in the fees collected in schools for III and IV forms. Naturally, any private management feels that if a boy is promoted from III form to IV form, it can get a larger income by way of fees, because the fee for IV form is much higher than that for III form and it is so with regard to V and VI forms also. When the boys come to the VI form, they

12-30
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1955]

are detained there and only the best boys are sent up for the examination because the management wants good results. So, if there is to be any examination for selection, it should not be held in VI form. Whoever comes to VI form should be allowed to sit for the examination and take his chance."

(Deputy Speaker in the Chair.) Now.

SRI R. M. PALANIAPPAN :—"உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கல்வி மந்திரி கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கும் **Elementary education** நிலைமையானது, பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு வாழ்க்கையில் பிரயோஜனபடக்கூடியதாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதனால் அதை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் அதற்காக டாக்டர் அழகப்ப செட்டியாரின் தலைமையின் கீழ் எந்த முறையில் **elementary education**-ஐ இனிமேல் நடத்துவது என்பதை தீர்மானிக்க போட்டிருக்கும் கமிட்டியை நாங்கள் எல்லோரும் முழுமனதுடன் வரவேற்கின்றோம். இந்தக் கமிட்டியும் சீக்கிரமாக அதனுடைய **report**-ஐ சமர்ப்பித்து, வரும் வருஷத்தில் அவர்கள் செய்திருக்கும் சிபார்சுகளின் படி புது விதமான **elementary education** அமுலுக்கு வரும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். மக்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இதில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்த **elementary education**, படிக்கும் பையன்கள் தங்கள் பிறகால வாழ்க்கைக்கு, மிகவும் அவசியமானவற்றை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையிலிருக்க வேண்டும். இன்றைய நிலையில் இருக்கும் படிப்பு வாழ்க்கைக்கு சம்பந்த மில்லாத நிலையிலிருக்கிறது. இதோடு கூட நம் நாட்டிலே ஒரு பி. ஏ. படித்த மாணவன் 100 ரூபாய் சம்பளம்கூட வாங்க முடியாத அளவுக்கு கொடுமையான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. அதனால் பிள்ளைகள் வாழ்க்கையில் பயன் பெறுவதற்கு கைத்தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். நம் நாட்டில் சோஷலிஸ **pattern of society**-ஐ ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்து இருக்கிறது. அதை நாம் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்றால் மிகவும் அதிகமான அளவுக்கு கைத்தொழில் இருக்கவேண்டும். அப்படி கைத்தொழில் இருக்கும் நாட்டில், கைத் தொழில் பயிற்சி அதிகமாக இருந்தால் தான், அவைகள் பெருக முடியும்.

"இரண்டாவதாக தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சர்க்கார் ஆதரவு அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஆதரவு எந்த முறையில் கொடுக்கலாம் என்றால், பெரிய காலேஜ்கள் கட்டுவதற்கு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு **income-tax relief** கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களும் அப்போது ஊக்கத்தால் பல புது காலேஜ்கள் கட்டி, நாட்டில் எல்லோரும் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

12-35 p.m. "மூன்றாவதாக இப்பொழுது கலாசாலைகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு கட்டாயமாக ராணுவப் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும். ஹைட் ரோஜன் பாம், ஆட்டம் பாம் முதலியவைகள் உலகில் உலவிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் நம் நாட்டிலே உள்ள ஜனங்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். காலேஜ் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு கட்டாயமாக ராணுவப் பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் நாட்டுக்கு ஒரு சேவை செய்ய அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே காலேஜ் மாணவர்களுக்கு ராணுவப் பயிற்சி கட்டாயமாக அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"கைத் தொழில் பயிற்சிக்கு **Automobile Engineering** படிப்பதற்கு மினிமம் **educational qualification** எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. ஆக இருக்கிறது. சில மாணவர்களுக்கு படிப்பில் அக்கரை இருக்காது; ஆனால் கைத்

[Sri R. M. Palaniappan] [12th March 1955]

தொழில்களில் அக்கரை இருக்கும். அவர்களுக்கு **educational qualification** எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. என்று வைக்காமல் விதி விலக்கு அளித்து கைத்தொழில்களை பயிலுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் சம்பளம் போதவில்லை. அதனால் அவர்களின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அந்த வகையில் அவர்களுக்குத் திருப்தி இருந்தால்தான் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும். ஆதலால் அடுத்த பட்ஜெட்டில் பணக்காரர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வரி போட்டாவது பணத்தை மிச்சப்படுத்தி ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களுடைய நிலைமை நன்றாகயிருந்தால்தான் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் நிம்மதியாக படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும்.

"அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அங்கு அநேக பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன; இப்போதும் இருந்துக் கொண்டதான் இருக்கின்றன. ஆனால் பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாக நடத்தப் படுவதில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார்கள். சில கிராமங்களில் ஒழுங்காக நடந்து வருகின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் மிகவும் நன்றாக நடந்து வருகின்றன. சிறு சமஸ்தானமாக இருந்தாலும் அங்கு தனிப்பட்டவர்கள் நன்றாக பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதற்கு அந்த சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்துவந்தார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு என்ன சலுகைகளை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது கொடுக்கப் பட்டதோ அதே சலுகைகளை இந்த சர்க்காரும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI A. VELOO :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 12-40 p.m. போது சபை முன்பாக இருக்கும் கல்வி மான்யத்தைப்பற்றி கொண்டுவரப் பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேறவும், அறியாமை நீங்கவும், ஜனநாயகம் வெற்றி பெறவும் கல்வி முக்கியமானது. இந்தக் கல்வியை எல்லோருக்கும் கொடுத்தால்தான் நம்முடைய ஜனநாயகம் வெற்றி பெறமுடியும் என்பதை அறிந்து நம்முடைய அரசியல் சட்டத் திலும் 14-வது பிரிவில் இந்நாட்டிலுள்ள ஆண் பெண் அத்தனைபேருக்கும் ஜாதி மத வித்தியாச மின்றி கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருப்பதை அனுசரித்து முதல் முதல் நமது ராஜ்யத்தில் ஜாதி மத வேறுபாடின்றி எல்லோருக்கும் முதல் படிவத்திலிருந்து 3-வது படிவம் வரையிலும் (எட்டாவது வகுப்பு) கல்வி பயில் வசதி அளித்திருப்பது, நமது ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றது என்பதைக்குறித்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

"இந்தக் கல்வி மான்ய கோரிக்கை சம்பந்தமாக பேசும்போது, கனம் அங்கத்தினர் அனந்தபாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 'ஆசிரியர்களாக வருகிறவர்கள் முதலில் மற்றெல்லா வேலைகளிலும் முயற்சி செய்து பார்த்துவிட்டு அவைகளில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை என்றால் கடைசியாக இந்த ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆசிரியர் வேலைக்கும் (Competitive examination) பரீட்சை வைத்து தகுதியானவர்களையே தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும்' என்று. சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதுபவர்கள் பரீட்சையில் சரியானபடி பதில் அளிப்பதில்லை என்றும் அவர்களின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்றும் **Public Service Commission report** கூறுகிறது. ஆசிரியர்களாக வருகிறவர்களுக்கும் ஒரு பரீட்சை நடத்தி அவர்களை எடுக்கவேண்டுமென்றால், ஆசிரியர்கள் வேலையில் ஈடுபடுகிறவர்களின் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதனாலும், கவர்ச்சி கரமாக இல்லாததினாலும், ஆசிரியர் பணியாற்றுவதற்கு ஆர்வம் கொண்டவர்கள் முன் வருவதில்லை. சம்பளம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தி வருங்கால

[Sri A. Veloo]

[12th March 1955]

பெரியோர்களாகிய நமது இளங்குழந்தைகளை நல்ல வழியில், நடத்தி அறிவு புகட்டும் ஆசிரியர்கட்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கல்வியானது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலும் பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் இடங்களிலும் பரவாமல் இருந்து வருகிறது. சர்க்கார் இவ்விதமாக இலவசக் கல்வி அளிக்கிறார்கள் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் நன்றாக பரிசீலனை செய்து கல்வி அதிகாரிகளின் உதவியையும் கொண்டு இப்படிப்பட்ட இடங்களில் கல்வி பரப்புவது எப்படி என்று யோசிக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடையே கல்வியின்மையை போக்குவதற்கு முயற்சியும், பரப்புவதற்கு முக்கியத்துவமும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரசாரக் குழு ஒன்றை சர்க்கார் ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கே கிராமாந்திரங்களில் சென்று பிரசாரம் செய்யவும், குழந்தைகளைப் பள்ளிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வரவும் ஷே குழு பொறுப்புள்ளதாகப்படவேண்டும்.

வெளிநாடுகளிலே ஆங்காங்கே வசிக்கும் குழந்தைகளை பள்ளிக் கட்டத்திற்கு அழைத்துவருவதற்காக வாகன வசதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களும் ஊர் ஊராகச் சென்று கல்விப் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். நம் நாட்டிலும் இம்மாதிரி வசதிகள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக அரசாங்கம் இதையெல்லாம் செய்ய முடியாவிட்டாலும் பிரசாரக் குழுவையாகிலும் ஏற்படுத்தி கல்வியில் ஊக்கம் அளிப்பதற்கும், கல்வியைப் பரப்புவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதாக நமது அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் ஆசிரியர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருப்பது வருந்தத்தக்கதாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பேசப்பட்டுவருகிறதே தவிர நடைமுறையில் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. தமிழாசிரியர்கள் சம்பந்தமாக 1954-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி கல்வி மந்திரி அவர்களிடத்தில் நான் ஒரு மெமோராண்டம் கொடுத்தேன். G.O. No. 526, Education, dated 15th March 1948, சர்க்கார் உத்தரவுப்படி மொழி ஆசிரியர்களின் (Tamil Pandits) சம்பள விகிதம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. (Revised the scales of pay of Tamil Pandits). இந்த உத்தரவுப்படி எல்லாத் தமிழாசிரியர்களும் அவர்கள் உயர்நிலை வகுப்புகளுக்குப் பாடம் போதித்தாலும் மத்தியதர வகுப்புகளுக்குப் பாடம் போதித்தாலும் சம்பளம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. (In pursuance of that G.O., all the Tamil Pandits were paid salaries whether they handle High school forms or Middle school forms or both.) அதன் பிறகு 1949-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11-ல், G.O. No. 355, Education, dated 11th February 1949, பிரகாரம் சர்க்கார், மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பளம் (revised scales of pay) உயர் நிலை வகுப்புகளுக்குப் போதிக்கும் தமிழாசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் தான் என்றும் மத்தியதர வகுப்புகளிலும் உயர் நிலை வகுப்புகளிலும் போதிப்பவர்களுக்கு இல்லையென்றும் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட விளக்கக்குறைவினால் ஏற்பட்ட தகராறுகளினால் பொதுவாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளிலும் வேலைப் பார்த்து வந்த தமிழாசிரியர்களும் குறிப்பாக மாயூரம் கூறை நாடு உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை பார்த்த தமிழாசிரியர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். சம்பளப்பிடித்தத்தை சர்க்கார் மறு உத்தரவு போடும் வரையிலும் நிறுத்த வேண்டுமெனக் கோரியும் G.O. No. 422, Education, dated 1st March 1952, படி பரிகாரமளிக்காமலும் மாயூரம் நகர சபையில் வேலை பார்க்கும் தமிழாசிரியர்களின் சம்பளப் பிடித்தம் நடந்து கொண்டே வருகிறது. அவர்களுடைய முறையைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருந்தும் எக்காரணத்தாலோ, தமிழாசிரியர்கள் என்பதனால் தான் என்னவோ, குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே. ஆகவே தமிழாசிரியர்களின் நிலை உயர் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[12th March 1955]

[Sri A. Veloo]

“ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கிரேடு படி அந்தந்த கிரேடு ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு கிரேடு, பிரைவேட் மாணேஜ்மெண்டில் இருக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கு ஒரு கிரேடு சம்பளம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதை ஒழிக்க வேண்டும். மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் சரிவரக் கிடைக்காததனால் ஆசிரியர்களிடம் நேரடியாக சர்க்காரே ஊதியத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அந்த முறையை அமுலாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, ஒரே கிரேடு (Grade) ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்கள் வேலை பார்க்கும் ஸ்தாபனத்தைக் கவனியாமல், ஒரே விதமான சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாயும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மாயூரத்திலே ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. மாயூரம் அன்புதபுரம் தர்மபாகத்திலிருந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாய் முன்பணமாக வைத்துக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை யெல்லாம் செய்தும், கல்லூரி கட்டுவதற்கு இட வசதியை தருமபுர ஆதினம் கொடுத்து உதவவும் முன்வந்துள்ளார்கள். ஷே கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கு இன்னும் அரசாங்கம் அனுமதி தராமலிருந்து வருகிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூட ஆண்டிலாவது (1955-56) மாயூரத்தில் கல்லூரி (College) ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI P. SELVARAJ :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, ever since the dawn of freedom in our country, political thinkers and educationists are evincing keen interest to introduce a rational system in education. The consensus of public opinion is that our present system is an outmoded and stereo-typed one. We all know that this present educational system is a relic of the British Raj. It was formulated to serve an alien ruler, who happened to be the Britisher. In a way the policy has supplied the demand of the people by producing quill-drivers. We are now feeling that we have been unnecessarily kept up in a policy which did not give us full freedom and which only taught us servitude. Again the present method creates only the feudal class system. Therefore our politicians have come to shun this policy and they want to introduce a rational system. Apart from getting rid of the old trends in our educational policy, the time has come when we have to develop the mentality of our children. I am glad that the public mind has awakened to a great extent and that they want a rational system to be followed in regard to education of our children. Therefore any system that introduces changes in our educational system should be carefully considered.

“We are aware that the present elementary education system is undergoing some examination by an expert committee. We all know that the Secondary Education Commission has submitted its report and that it is under the consideration of Government, though it is in an embryonic stage.

“In imparting elementary education care must be taken to develop the brain of the child, and thereby to improve its idea of perception. Sir, at the same time children must be given free scope to improve their originality and their physique also. On

[Sri P. Selvaraj] [12th March 1955]

those lines, the educational curriculum should be drawn up to have the desired effect. The secondary school stage is a stage where the pupil comes after finishing the primary stage and he would have developed such a mentality by then that we could introduce the occupational system there. When I say occupational system, I mean the basic system of education. I know for instance in certain elementary schools, basic education is not taught properly and children are too small and tiny to handle the instruments. So, therefore the proper age for introducing the occupational system is 12 to 16 and that will be useful to the boys in the sense they could also use the skilled labour for their future life. In this connexion I support the policy of the Secondary Education Commission in extending the High school course by one year. By extending it by one more year, the parents would be able to come to the conclusion whether to send their children to the arts course or the professional course. Bearing this in mind, we have to start various schools to impart technical education. Students studying in these institutions after leaving them can utilize their brain in the technical field and be of use to the country.

12-50
p.m.

“Coming to college education, I would like to point out that knowledge should be the main object of University education. It is not meant for utilitarian purpose.

“A nation is judged by the character of its citizens. Therefore, character training should play a predominant role in the school or college course. At present, there is a tendency towards democratization. So, students in schools and colleges sometimes revolt against the authorities. That sort of democratization should be discouraged.”

12-52
p.m.

SRI M. PALANIANDI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி மான்யத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்தாலும், அதே சமயத்தில் முதலாவதாக நமது கல்வி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் எட்டாவது பாரம் வரையில் இலவசக் கல்வி வசதியளிக்க முன்வந்துள்ளார். அதே சமயத்தில் மற்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எல்லோருக்கும் கல்வி முக்கியமானது என்பதை யாருக்கும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகவே ஏழைக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் பத்தாவது வரையிலாவது இலவசமாகக் கல்வி வசதியளிக்க முன்வர வேண்டும். அப்படி என்று முன்வருகிறார்களோ அன்றுதான் இந்த அரசாங்கத்தில் சோஷியலிஸ பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கும் (Socialistic pattern of Society) முயற்சி உருவாயிற்று என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே பிற்பட்ட இனத்துக் குழந்தைகளுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட இனத்துக் குழந்தைகளுக்கும், கிறிஸ்துவர்களாக மாற்றப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் பத்தாவது வரையிலாவது இலவசக் கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை மந்திரியார் அவர்கள் விரைவில், அதாவது அடுத்த ஆண்டிலாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, நமது கல்வி முறையைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பல அன்பர்கள் அதுபற்றிப் பேசினார்கள். இன்றிருக்கும் கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பேசப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அது மாற்றப்படவில்லை. கமிஷன்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் எதுவும் நடைமுறையில் உடனடியாக ஒன்றும் செய்ய

[Sri M. Palaniandi] [12th March 1955]

வில்லை. ஆகவே அவைகளைச் சீக்கிரம் அமைக்காவிட்டால், இன்றிருக்கும் மாணவர்களின் தரம் இன்னும் மோசமான நிலைக்குப் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது சட்ட சபையில் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆதாரக் கல்வியை இந்த மாகாணம் பூராவும் பரப்பப் போவதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் இப்போது எனக்குமுன் பேசிய நண்பர் செல்வராஜ் அவர்கள், இந்த ஆதாரக் கல்வி முறை எங்கெல்லாம் அமுலில் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் பெரும்பாலும் மாணவர்களால் சாமான்களை தூக்கக்கூட யோக்கியதை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார். ஆனால் கனம் மந்திரித் தொழில், மின்சாரம் போன்றவைகளில் மாணவர்களைப் பயிற்சி விக்க வேண்டியது முக்கியமானது. வெறும் நூல் நூற்றல், கைத்தறித் தொழில் ஆகியவைகளை மட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திவிடவோ, மாற்றிவிடவோ முடியாது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கும் ஆலை முதலாளிகள் தங்கள் ஆலைகளில் அந்தந்த ஊரிலுள்ள மாணவர்கள் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்குத் தங்கள் ஆலைகளில் பயிற்சியளித்து, ஆக்க வேலையில் அவர்களைத் திறமை மிக்கவர்களாகச் செய்யவேண்டும் என்று செகண்டரி ஸ்கூல் கமிட்டியில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இக்கமிட்டியில் முக்கியமாக தொழில் நுணுக்க (Technical) வேலைக்கு இடந்தர வேண்டும். ஏதோ காந்தியடிகளின் திட்டம் என்பதற்காக, அதை நடைமுறையில் கொண்டுவந்து, மாணவர்களை இன்னும் கீழ் நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்று கல்வி முறை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். மேல் சபையில் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் சீக்கிரத்தில் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தாய்மொழியில் பாடங்கள் நடத்துவது குறித்து தாக்கீது அனுப்பப்போவதாக பேசினார்கள். நல்லதுதான். ஆனால் அவ்வாறு நடத்தப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகம். இன்று எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை தமிழில் கனம் என்பது சந்தேகம். இன்று எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை தமிழில் படித்துவிட்டு, அம்மாணவன் கல்லூரியில் போய்ச் சேர்ந்ததும், அங்கு எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதைக்கண்டு மிரளுகிறான். முதல் வருஷ ஆரம்பத்திலேயே (I.U.C.) கல்லூரியில் அவர்களுக்கு ஷேக்ஸ்பியர் வசனம், பாட்டு முதலிய பல பாடப் புத்தகங்கள் இருப்பதைக் கண்டு அவனால் ஒன்றும் படிக்க முடிவதில்லை. காரணம் இப்போது 5-வது வகுப்புக்கு மேல்தான் ஆங்கிலமே சொல்லித்தரப்படுகின்றன. உபாத்தியாயர் சொல்லிக் கொடுப்பதைக்கூட கல்லூரியில் அவனால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. அந்த நிலையில்தான் இன்றுள்ள கல்லூரியின் தரமிருக்கிறது. ஏன், பத்தாவது வகுப்பில் சொல்லிக்கொடுப்பதையே பலருக்குபுரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை? அதில் என்ன இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே, நெற்றுப்பண்ணிக்கொண்டு ஏதோ கேள்விகேட்பதற்கு விடை எழுதும் அளவில்தான் இன்று மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். துணைக்கு நோட்ஸ் வேறு அவர்களுக்கு உதவிக்கு இருக்கிறது. புத்தகங்களிலுள்ள உண்மையான செல்வங்களைப் புரிந்துகொண்டு, தங்களுடைய எண்ணங்களைத் தெளிவாக அவர்களால் எடுத்துரைக்க முடிவதில்லை. அந்த நிலைமையைத்தான் நாம் இன்று மாணவர்களிடையே பார்க்கின்றோம். செகண்டரி கல்வி முறைக்கும், எலிமெண்டரி கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் பெருங்கடலுக்கும், சாதாரண சிறு குட்டைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் போல்தான் இருக்கிறது.

“அடுத்து, மீடியம் பிரிசனை யெழுதுது. தமிழிலேயே சொல்லிக் கொடுப்பதா அல்லது ஆங்கிலத்திலேயே சொல்லிக் கொடுப்பதா என்ற தகராறு இருந்துவருகிறது. தமிழ்தான் வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அது இன்னும் நிறைவேற்றப்பட முடியவில்லை. அதை உடனடியாக முடிவு செய்தாக வேண்டும். சுதந்திரம் வந்துவிட்டபிறகும், ஏதோ கமிட்டிகள் போடுகின்றோம், அவர்கள் முடிவு சொல்வார்கள் என்று யோசித்துக்கொண்டும், காலங் கடத்திக்கொண்டுமிருந்தால், நம் நாட்டின் வருங்காலச் செல்வங்கள், இந்நாட்டில் இரத்தினங்கள் என்று சொல்லப்படும் மாணவர்கள் இன்னும் மோசமாக நலிந்துகொண்டே

[Sri M. Palaniandi] [12th March 1955]

போவார்கள். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களையும் நம்மால் நடத்த முடியும். எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றல் தமிழுக்கிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எந்த விஷயமானாலும் சரி, அது இலக்கியமாக இருக்கட்டும், பெளதிகமாக இருக்கட்டும் தமிழிலே அழகாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆகவே தமிழிலே நடத்த உடனடியாக முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை கவனிக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. மாணவர்கள் பாஸ் செய்துவிடுகிறார்கள். அப்படி பாஸ் செய்யும் மாணவர்களின் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. புத்தகங்களில் கல்லூரி படிப்புக்கு தகுதியுள்ளவன் (eligible for college course) என்று டி.பி.ஐ. சிலிருந்து முத்திரையிட்டு புத்தகம் வழங்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட மாணவன் தமிழிலே நிறைய மார்க்கு வாங்கியிருக்கக்கூடும்; ஆனால் அவன் ஆங்கிலத்திலே 34 வாங்கித் தேர்வுற்றிருந்தாலும், அந்தப் பையன் முனிசிபாலிட்டி வேலைக்குப் போவதற்குக்கூட யோக்கியதையற்றவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் வேலை கிடைக்காது பல மாணவர்கள் ஏழ்மையின் காரணமாக ஆண்டுதோறும் கிணற்றில் வீழ்ந்து இறப்பதும், தூக்குப் போட்டுக்கொள்வதுமாகிய நிலைமைதான் ஏற்படுகின்றது. மாணவர்கள் பாஸ் செய்தாலும், வேலை கிடைக்க முடியாத நிலைமையைத்தான் இன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தமிழிலே நிறைய மார்க்கு வாங்கியிருப்பான்; விஞ்ஞானத்திலே நிறைய மார்க்கு வாங்கியிருப்பான்; கணக்கிலே, இன்னும் மற்ற பொருள்களிலே அதிக மார்க்கு வாங்கியிருப்பான். அதோடு கல்லூரிப் படிப்புக்கு தகுதியுள்ளவன் என்றும் பட்டம் பெற்றிருப்பான். இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் குறைவாக வாங்கியிருக்கிறான் என்ற காரணத்திற்காக வேலைக்குச் செல்ல அவனுக்கு அதிகாரமில்லை. இதைப் பார்க்கும்போது சர்க்கார்மீது ஒரு கேஸ்கூட போடலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் யோசித்தாகவேண்டும். அதோடு இதை மாற்றியமைக்கவும் முன்வரவேண்டும்.

“எட்டாவது வகுப்பிற்கு மேலுள்ள வகுப்புகளுக்கு ரிக்கார்டுகள் வைக்கப்படுகிறது. அம்முறை ரொம்ப நல்லதுதான். ஆனால் அதற்குக் கீழுள்ள வகுப்புகளுக்கு அம்மாதிரியான ரெக்கார்டுகள் வைப்பதில்லை. ஏன் அந்தப் பாகுபாடு? இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மிடிஸ் கூல்களில் இதனால் பல புரட்டுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே ஊழல்களுக்கு இடமில்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கலாச்சாரத்தைப்பற்றி நமது கல்வி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கலாச்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நம் நாட்டில் ஓரளவு நகரங்களில் கலாச்சாரம் வளர்க்கப்படுகின்றதே தவிர, நாட்டுப்புறங்களுக்கு ஏற்ற கலாச்சாரத்தை வளர்க்கவேயில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான நாட்டுப் பாடல்கள் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்த முன்வரவேண்டும். ஏதோ மியூசிக் அகாடமியை ஏற்படுத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது. அல்லது கோகலே ஹாலிலே சங்கீத நிகழ்ச்சியை நடத்திவிட்டாலும் போதாது. நாட்டு மக்களுக்கு, முக்கியமாக கிராமப்புறத்திலிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல சங்கீதமும், கலையும் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

p.m. * SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really glad that the Hon. Minister for Education has tackled the problem of education in a very courageous manner by referring in his speech to the progress made in several directions in spite of the criticisms that are being made on the other side of this House. Sir, at every stage the Government have been coming forward to formulate certain policies with regard to elementary education in particular and education in general. But, at the same time, any attempt to reform the present educational system, with the existing social inequalities from which we are suffering, is viewed with suspicion. It is only in that light that we have

[12th March 1955] [Sri M. R. Ramachandran]

to consider the criticisms that are levelled against some of the schemes which have been introduced by the Government so far. So, I appeal to them that, along with the educational reforms, the existing social order may be changed and the economic condition of all classes of people in this State may be improved and they should bestow their immediate attention to these matters. If we do that, it will go a long way in successfully implementing the educational reforms of elementary education or secondary education or collegiate education.

“Now coming to the actual problems connected with education and educational institutions which are under the management of the Government or municipalities or local bodies, I have to state that there is lack of understanding between the authorities governing these institutions and the Government. In this connexion, I am particularly referring to the educational institutions run by district boards. A district board is maintaining 700 to 800 schools with a strength of nearly 2,000 to 3,000 teachers. We all know that the Education Department is supposed to exercise control over them and the inspecting officers of the Department are supposed to inspect these schools and check the registers maintained by the school authorities. But in our experience we find that the entries made there are contrary to facts. For instance, there are schools with a strength of only 8 or 9 students but still such schools are allowed to be run by the district board. In spite of the over-all control of the Government and the inspection of Deputy Inspectors of Schools, such schools are allowed to exist and are not closed. If these schools are closed, there will be some saving to the Government and I cannot understand why such a state of affairs should continue to exist even now.

“Then with regard to appointment of teachers or opening of schools, in some cases the district board straightaway appoint teachers but in several other cases they refer the matter to the Divisional Inspector of Schools. I cannot understand why even for the mere opening of a school or appointing a teacher, it should be referred to him and it could be easily decided by the district board by itself or by the District Educational Officer individually or in consultation with the board instead of referring it to the Divisional Inspector of Schools. By referring it to him, we are only dealing things and several persons are affected by it. In this connexion, I would say that there is no justification for continuing the posts of Divisional Inspector of Schools because their work is being attended to either by the District Educational Officer or the district board or the Deputy Director of Public Instruction or sometimes even by the Director of Public Instruction. In my opinion, as a measure of economy, these posts should be abolished as soon as possible.

“Then I come to the policy enunciated by the Government with regard to imparting education to adults. As explained by the Hon. Minister for Education, we must prevent adults from falling into illiteracy by compelling or asking them to go to adult schools.

[Sri M. R. Ramachandran] [12th March 1955]

But, at the same time, we must offer something in return to every adult who completes his course in these schools. In this connexion, I have a suggestion to make to the Government. As an incentive to these adults interesting themselves in entering a school and getting education, we must show some concession to them by taking them as coolies as soon as they come out of the school. They should be given preference over uneducated coolies who apply for a job. Then only they will be interested in getting education from these schools. Some such classification or distinction or preference should be given to persons who join these adult schools and attend classes regularly.

“Then coming to the medium of instruction in schools and colleges various hon. Members expressed their opinions on this subject. There is a lot of confusion in respect of this matter, whether it should be in English or in a vernacular language. There is no trouble as far as education up to VI form is concerned, but when it comes to the Intermediate stage, all this confusion arises. It is only there that the students are face to face with the works of Shakespeare and Milton which they cannot understand. That is a matter which requires a lot of thinking and that is where confusion must be avoided. I think that for some more time the existing state of affairs should be allowed to continue till things shape by themselves and we should not enforce a particular policy in respect of this matter and create more confusion . . .”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member's time is up.

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—“With these words, I conclude my speech.”

1-08
p.m.

* SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கம் கல்வி இலாகாவிற்கு அரசாங்க மொத்த வருமானத்தில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் ஒரு பங்கு ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியே. ஆனால் பெருந்தொகை செலவிடப்படக்கூடிய முக்கியத்வம் வாய்ந்த இந்த இலாகாவிற்கு ஒரு தனி அமைச்சர் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வியில் திறமையுள்ளவர்களாகவும், கல்வியில் பற்றுடையவராகவும் ஆர்வம் உள்ளவராகவும் இருந்தபோதிலும், அவரது எண்ணம் திறமை ஆற்றல் முழுவதும் கல்வி இலாகாவிற்கு செலவிட முடியாமலிருக்கிறார். அதனால் கல்வி இலாகாவிற்கு தனி அமைச்சர் அவசியமென்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

“கடந்த சில ஆண்டுகளாக பள்ளிக்கூடங்களில் பாடத் திட்டங்கள் தாய்மொழியில் கற்பிக்கப்படவேண்டுமா அல்லது ஆங்கிலத்தில் கற்பிக்கப்படவேண்டுமா என்று இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருந்துவருகின்றன. ஆரம்ப, நடுநிலை பள்ளிகளில் வட்டார மொழியே போதனா மொழியாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதே. ஆனால் கல்லூரிகளில் பாடங்கள் கற்பிக்கும் மொழி ஆங்கிலமாகவே இருந்துவருகிறது. கல்லூரிகளிலும் தாய்மொழியே போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சாராரும், நல்ல அறிவு பெறுவதற்கும் உலகத்துடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்கும் ஆங்கிலமே சிறந்ததாகையால் அதுவே போதனாமொழியாக நீடிக்கவேண்டுமென்று மற்றொரு சாராரும் வற்புறுத்திவருகிறார்கள். புதிய முற்போக்கு கருத்துக்களையும், விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் கண்டுபிடிப்புகளை அறிந்துகொள்வதற்கும் ஆங்கில மூலமாகத்தான் முடியுமென்று

[Sri M. P. Subramanyam] 12th March 1955]

கருதுவது தவறு. மொழிபெயர்ப்பால் அறிந்துக்கொள்ள முடியும். உலக விவகாரங்களில் நாம் கலந்துக் கொள்வதாக இருந்தாலும் உலக முன்னேற்றத்திற்கு நம் பங்கை செலுத்துவதாக இருந்தாலும் ஆங்கில மொழிதான் சிறந்த கருவி என்று எண்ணுவதற்கில்லை. அதற்காக கல்வூரி போதனாமொழி ஆங்கிலமாகவே நீடிக்கப்படவேண்டுமென்பதும் அவசியமில்லை. நடைமுறையில் பார்த்தால் சக்தி வாய்ந்த அரசுகளான ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகள் தங்கள் கருத்துக்களை தங்கள் நாட்டு மொழியிலேயே நன்றாகவும் திறமையாகவும் உலக விவகார குழுக்களில் தெரிவிக்க முடிகிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களை வெளிநாட்டவர்கள் தெளிவாக புரிந்துகொள்ளாமலில்லை. அப்படியிருக்க நாம் மட்டும் ஆங்கிலத்தில் எடுத்துக்கூற முடியுமென பிடிவாதம் செய்வதும், கல்லூரிகளில் ஆங்கிலமே போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம் அவசியம் கற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியதாக இருந்தாலும் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டியதில்லை. வட்டார மொழியிலேயே—தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் கல்லூரிகளில் பாடம் கற்பிக்கப்பட்டால் எளிதாகவும், ஆங்கிலத்தை நன்றாக புரிந்து கொள்வதற்காக செலவழிக்கப்படும் காலத்தை தவிர்க்கும் கருத்துக்களை மாணவர்கள் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். இதை அரசாங்கம் உடனடியாக முடிவு செய்யவேண்டுமென கூறிக்கொள்கிறேன்.

“1948-லிருந்தே உயர்நிலை பள்ளிகளில் தமிழ் முதன் மொழியாக (First language) கருதப்பட்டு வருகிறதென கல்வி அமைச்சர் கூறினார். தமிழ் முதன் மொழியாக அப்பொழுதிருந்து கருதப்பட்டு வந்திருந்தபோதிலும்கூட தமிழ் ஆசிரியர்கள் மற்றத்துறை ஆசிரியர்களோடு சமமாக நடத்தப்படுவதில்லை. தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பது போல் ஊதியம் சமமாக கொடுக்கப்படுவதில்லை. தமிழ்மட்டும் படித்து பட்டம் பெற்ற ஒருவரையும் இதுவரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டதில்லை அல்லது தலைமை ஆசிரியராக இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமிழில் குறிப்பிட்ட அறிவு உடையவராயிருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அரசியலார் உண்மையாகவே தமிழுக்கு முதன்மையிடம் உயர்நிலை பள்ளிப்பாடத் திட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறுவார்களானால், தமிழாசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக வருவதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். அல்லது தலைமை ஆசிரியராக இருப்பவர் தமிழில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாவது படித்திருக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை விதிக்கப்படவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஆரம்ப கல்வியைப்பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை குழப்பமாகவே இருக்கிறது. சட்டசபையில் பல கேள்விகளுக்கு கல்வி அமைச்சர் பதில் கூறும்பொழுது ஆதாரக் கல்வியே அரசாங்கத்தின் கொள்கையென குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த கொள்கையை அமுலாக்கிக் கொண்டும் வருகிறார்கள். சாதாரண பள்ளிகளை ஆதார பள்ளியாக மாற்ற மத்திய அரசாங்கமும் 20 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் அரசாங்கமும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை பரிசீலிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி ஆதாரக் கல்வி உட்பட பொதுவாக ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி எல்லா பிரச்சனைகளையும் ஆராயுமென்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி ஆதாரக் கல்விக்கு நேர்மாறான திட்டத்தை சமர்ப்பித்தால் அப்பொழுது அரசாங்கம் தங்களுடைய ஆதாரக் கல்வி திட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ளுமா அல்லது கமிட்டியின் சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்ளுமாட்டார்களா என்பதை தெளிவாக அமைச்சர் கூறவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஆரம்பக் கல்வி எல்லாக்குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்ப தற்காகவும், படித்தவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்கும் நோக்கத்துடனும் மத்திய அரசாங்க உதவியுடன் நம் மாகாணத்தில் இதுவரை 2,800 ஓராசிரியர் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பள்ளிகளுக்கு பயிற்சி இல்லாதவர்களை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறுகிய கால பயிற்சி அவர்களுக்கு கொடுக்க

[Sri M. P. Subramanyam] [12th March 1955]

கப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் நிரந்தர ஆசிரியர்களாக கருதப்படுவார்களா என்பதை அரசாங்கம் தெளிவாக்கவேண்டும். ஏனென்றால் பலர் 9 (ஏ) (1) போன்று தற்காலிக நியமனமா வென ஜயப்படுகிறார்கள். அதோடு நிரந்தரமான ஆசிரியர்களென கருதப்பட்டால் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் போன்றவைகள் நியமித்த காலத்திலிருந்தே உண்டா என்பதையும் அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். இந்த ஆசிரியர்களும் ஏற்கனவே உள்ள இரண்டு ஆண்டு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் சமமாக கருதப்படுவார்களா என்பதையும் அறிவிக்கப்படவேண்டும்.

“இந்த ஓராசிரியர் பள்ளிகளில் சிலவற்றில் 30 முதல் 150 வரை மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலத்தில் மட்டும் 633 ஓராசிரியர் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் சில பள்ளிகளில் 100-க்கு மேல்பட்ட மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 100-க்கு மேல் பட்ட பிள்ளைகள் உள்ள பள்ளிகளும், ஒரு ஆசிரியர், அதுவும் பயிற்சி இல்லாத ஆசிரியர் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிள்ளைகளை ஒரு ஆசிரியர் கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியாமலிருக்கும்போது பாடம் சொல்லி கொடுப்பார் என எப்படி எதிர்ப்பார்க்க முடியும்? இதுமாதிரியான இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தும் பயனற்றதாக இருக்கிறது. இதுமாதிரியான நிலையை கல்வி அமைச்சர் முன்கூட்டியே தெரிந்திருக்காமல் இருந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கதே. இதைப்பற்றி 5, 6 மாதங்களுக்கு முன்னதாக கல்வி அமைச்சரிடத்தில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். விண்ணப்பமும் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவரை துணை ஆசிரியர்கள் நியமிக்காமலிருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடியதாக உள்ளது. அடுத்த கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்திலாவது துணை ஆசிரியர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் இப்பொழுதிருந்தே நடவடிக்கை யெடுக்குமென நம்புகிறேன்.

“பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த பள்ளிகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவட்டாரத்திற்கும் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டுகளில் அதே வட்டாரத்தில் அநேக ஆரம்பப் பள்ளிகளும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் புதிதாக திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் முழுவதையும் முன்பிருந்த டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர்களே மேற்பார்வை செய்வதென்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைகூட சில பள்ளிகளை தணிக்கை செய்ய முடியாமலிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்கையில் எப்படி அவர்கள் தங்களுடைய கடமையை சரிவர செய்யமுடியும்? ஆகவே ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் ஒரு டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் நியமிக்கப்படவேண்டும். எப்படி அவசியமானால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துகிறோமோ அதுபோல இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் நினைக்க வேண்டும். அதற்காக மிகப் பெரிய அளவில் அரசாங்கத்திற்கு செலவு ஏற்பட்டுவிடாது.

“கடைசியாக சேலத்திற்கு ஒரு கல்லூரி புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படவேண்டியதைப்பற்றிச் சொல்லி முடித்துவிட விரும்புகிறேன். சேலத்திலிருக்கும் இப்பொழுதுள்ள கல்லூரி சேலம் நகராண்மைக் கழகத்தாரால் நடத்தப்படுகிறது. சேலம் நகரத்திலுள்ள சுமார் 10, 11 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வரும் மாணவர்களுக்கே கல்லூரியில் இடம் கொடுக்க முடியவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் மற்ற பகுதிகளிலுள்ள சுமார், 60, 70 பள்ளிகளிருந்துவரும் மாணவர்களுக்கு இந்து முனிசிபல் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பதே இல்லை. ஆதலால் மற்றும் ஒரு கல்லூரி சேலத்தில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று பன்முறை வேண்டியும் நிராகரித்து விட்டார்கள். சேலம் ஜில்லா போர்டில் உள்ள ரெயில்வே ரிசர்வ்நிதியில் சுமார் 10, 15 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. இவைகளிலிருந்து எடுத்து கல்லூரி ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஒப்புதல் தர மறுக்கிறது. ஐந்து லட்ச ரூபாய் security- ஆக கட்டமட்டும் ஒப்புக்கொள்வதாக கூறுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தங்கள் கொள்கையை தளர்த்தி அங்கு கல்லூரியை ஏற்படுத்த அனுதாபத்துடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

[12th March 1955]

Sri R. KRISHNASWAMY NAIDU:—“கனம் உப தலைவர் அவர்களே, 1-15 p.m. கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் கல்வி மானிய பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இவ்வருஷம் சென்ற வருஷத்தை விட கல்விக்காக அதிகத் தொகையை ஒதுக்கி இருப்பதற்காக, அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். தவிர இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன். ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளை, இந்த மாகாணத்தில் விரைவில் அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். சில அங்கத்தினர்கள் கூட அவசரப்பட்டு, ஆதாரப்பள்ளிகளை குறைகூறி அபிப்பிராயம் தெரிவித்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் இருக்கும் area-வில் ஆதாரக் கல்வி பள்ளி வாசனையே இல்லாததால், அவர் ஆதாரக் கல்வியை குறைகூறிவிட்டார். இன்னொரு அங்கத்தினருக்கு ஆதாரக் கல்வி விஷயமாக, அதிகமாக தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆர்வம் இல்லாததால், அதை சிலாகித்துப் பேசவில்லை. அவர்கள், வேண்டுமென்றால் கல்லுப்பட்டியிலுள்ள ஆஸ்ரமத்திற்குப் போகட்டும். அல்லது அங்கு சிறிய மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு பொது அறிவு இவ்வாதாரக் கல்வியினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். சாதாரண ஆரம்பக் பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்கள் கற்றிருப்பதற்கும், இவ்வாதாரக் கல்வி பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்கள் கற்றிருப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நன்கறியலாம். அப்போதுதான், இவர்களுக்குள்ள மேல்நாட்டு கல்வி முறையின் மேலுள்ள மோகம் நீங்கி, கண்கள் திறக்கப்படும். அதிக பொது அறிவு உள்ளவர்கள் ஆதாரக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள்தான் என்பதை உணரலாம்.

“ஆதாரப் பயிற்சி பள்ளியில் டிரெயினிங் ஆகும் ஆசிரியர்களுக்கு எட்டாவது வரை படிப்புக்கு சர்ட்டிபிகேட் தேவையில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், பல வருஷங்களாக, ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு மாணவர்களைப் பொருக்கும் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். எட்டாவது வரை படித்தவர்களுடைய கல்வி, பொது அறிவு எப்படி இருக்கிறதென்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த எட்டாவது படித்தும், அவர் படித்த தாலுகாவைப்பற்றிய விவரங்களையே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். Intermediate, ஒரு ஜில்லாவிலுள்ள காலேஜில் படித்த மாணவனுக்கு, அந்த ஜில்லாவிலுள்ள தாலுக்காக்கள் எத்தனையென்று தெரியவில்லை. அவ்வளவு பொது அறிவு தேர்ச்சிதான் இப்போது படித்தவர்களுக்கு இருக்கிறது. கிராமங்களில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் பயின்றவர்களுக்கு, கல்வித் தரம் குறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே, ஹைஸ்கூல் படிப்புக்கு சமமாக அல்லது Senior Basic எட்டாவது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள்தான், ஆதாரக் கல்வி பள்ளி ஆசிரியர்களாக வர, அருகதை உள்ளவர்கள் என்று சர்க்கார் நிர்ணயிப்பது நல்லது. ஆசிரியர்கள் கல்வித் தரம் குறைவாக இருப்பதால், அதன் காரணமாகவே, ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், பயலுவதற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகள், ஜாகீர் உசேன் போன்றவர்கள் ஆதாரக் கல்வியை ஆதரித்து சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதற்காக ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அதைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகங்களை படிக்கவேண்டும். எவ்வாறு பாடங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வாறு மாணவர்கள் பொது அறிவு பெறுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் தெரியவேண்டும். ஏதாவது அக் கல்வியைப்பற்றி சொன்னால், ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். மாணவர்கள் மாணவிகள், எப்படி தாங்கள் இருக்குமிடங்களை சுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறியலாம். சிறு வயது முதலே, அவர்கள், எப்படி பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும், சுத்தமாக எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற பொது அறிவைப்பற்றி, தெரிந்துகொள்ளும் முறையில் அப்பள்ளிகளில் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சட்ட சபை மெம்பரோ, மந்திரியோ, ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளுக்குச் சென்று, மாணவர்களை கேள்விகள் கேட்டால், எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக, பதில் சொல்லுகிறார்கள், பேசுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆதாரக் கல்விவாசனை அறியாத ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்; மாணவர்களை

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [12th March 1955]

ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளில் தொழில் செய்யச் சொல்லி கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் என்று. எங்கள் கிராமத்தில் ஆதாரக் கல்வி பள்ளி இருக்கிறது. அங்கே ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் 150 ரூபாய் பொருமான பஞ்சு, ராட்டை முதலிய கருவிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணத்திற்கு ஈடாக அங்கு பயிலும் மாணவர்கள் நூல் நூற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே, கடமை உணர்வுடன் நடந்து கொள்ள கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. தவிர, சிறு வயது முதலே, கை விரல்கள் ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டு அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது. ஆகையினாலே, நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், தற்போது 125 ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதிலே, 48 பள்ளிகள்தான், ஆதாரக் கல்வி பயிற்சி பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. மற்றவைகள் இன்னும் மாற்றப் படவில்லை. ஆதாரக் கல்வியில் அறிவு முதிர்ந்த அறிஞர்கள் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அட்ஹாக் கமிட்டியும் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அவர்கள், அந்த அறிக்கையில் 10 வருஷங்களில் எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளாக வெற்றிகரமாக மாற்றமுடியுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது நம்மால் செய்யக்கூடிய காரியம்தான். இப்போது வருஷங்களுக்குப் பின்னால், எல்லாம் ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளானால் 1½ கோடி ரூபாய்தான் சர்க்கார் அதிகமாக செலவிட வேண்டும். இந்த செலவை ஈடு செய்து கொள்ள அப்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் தொழிலால் செய்யப்பட்ட சாமான்கள், அவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் கருவிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த ஆதாரக் கல்வி நம் நாட்டுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. அடுத்த பத்து வருஷ காலத்தில் எல்லா ஆரம்ப பள்ளிகளையும் ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளாக மாற்ற முடியும். எதிர்காலத்தில் ஜனத்தொகை பெருகுவதற்குத் தக்கபடி எல்லோரும் கல்வி பெறும்படி செய்ய 1½ கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்தால் போதும். வயது வந்தவர்களுக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுக்கவும் இவ்வேற்பாடு உதவும். ஆகவே, ஆதாரக் கல்வி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யுமென்று உணர்ந்து, அதை என்னுடைய கிராமத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டேன். அது இப்போது நடைபெறுகின்றது. அப்படி சட்ட சபை மெம்பர்களும், அந்தந்த கிராமத்தவர்களும் ஆவல் கொண்டால்தான் அவரவர் தொகுதிகளிலுள்ள ஊர்களில் ஆதாரக் கல்வி அபிவிருத்தி அடையமுடியும். அக்கரையில்லாதவிடங்களில் எந்தக் கல்வியும் உருப்பெறாது.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is over.”

* Sri R. KRISHNASWAMY NAIDU :—“இன்னும் இரண்டொரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளுக்காக, கட்டடங்கள் கட்ட, grant கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காரில் type design கட்டட plan வைத்திருக்கிறார்கள், அதன்படி கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று இலாகாவினர் வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படி grant கேட்ட கிராமங்களில் பள்ளிக்கூட கட்டடங்களுக்கு, ஜென்னல் கதவு முதலியன தேவையில்லை, ஒரு fence போட்டால் போதும் என்று சொல்வார்கள். Fence க்கு பதில் ஜென்னல் கதவு வைக்கலாமென்றால் rules களைக்காட்டி முடியாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே காரியங்களுக்கு ஒவ்வாத ஆபீஸ் rules களை எல்லாம், அநுபவசாத்தியமாக இருக்கும்படி மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-24 P.m. * Sri G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பிற்போக்கு சமூகத்தாரும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பெரும்பாலும் கிராமங்களில்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அநேகமாக கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருப்பதினால் கிராமங்களில்தான் அதிகமான உயர்தரப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள ஆரம்பநடுத்தரப் பள்ளிகளை உயர்தர பள்ளிகளாக மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட பிற்போக்கு மக்கள் கல்வி அறிவு பெற்று மேம்பாடு அடையமுடியும். ஆனால், தற்பொழுது எப்படியிருக்கிறதென்றால், உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்கள் நகரப்புறங்களில்தான் இருக்கின்றன. அப்படியிருப்பதினால் நகரங்களில் இருக்கக்

[12th March 1955] [Sri G. Govindan]

கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், பெரிய பதவியில் இருப்பவர்கள், ஏற்கனவே கல்வியறிவுடைய முற்போக்கு மக்கள்தான் மேலும் மேலும் கல்விபெற்று முன்னேற முடிகிறதேயொழிய கல்வியறிவில்லாத கிராமப்புறத்து மக்கள் கல்வி பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் பிற்போக்கு நிலைமையிலேயே இருந்துவருகிறார்கள். உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களும், காலேஜ்களும் ஏன் கிராமப்புறங்களில் வைக்கப்படாமல், நகரப்புறங்களிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதின் காரணம் புரியவில்லை. இதிலிருந்து நான் நினைக்கிறேன், அதாவது கிராம மக்கள் படித்து முன்னேறிவிட்டால் நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு வாழ்க்கை கெட்டுவிடும் என்ற எண்ணம் இருக்குமோ என்றுகூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. கிராமங்களில் உயர்தரப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதிலிருந்து தெரியவருகிறது. பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடமே கிடையாது. கல்விக்காக வருஷா வருஷம் பல லட்ச ரூபாய்களை ஒதுக்கி வந்தாலுங்கூட கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் படிக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லா கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“வருஷ வருமானம் ரூ. 1,200-க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் மூன்றாம் படிவம் வரை இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வேண்டுமானால் ரூ. 2,500-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவரின் குழந்தைகளுக்கு வேண்டுமானால் சம்பளம் வாங்கலாம். முன் பல பள்ளிக்கூடங்களில் இலவசக் கல்வி போதிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறை இருந்தும், சில பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளிடமிருந்து மறைமுகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜான் மாதத்தில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படும்போது பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருக்கும்போது மறைமுகமாக உபாத்தியாயர்கள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொள்ளாமலிருக்க சர்க்கார் ஒரு கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். இலவசமாக படிக்கவைக்கிறார்களா (3-வது பாரம் வரை) அல்லது பொய் சொல்லி மறைமுகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்களா என்பதை கல்வி அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிடவேண்டும். ஏனென்றால், சர்க்கார் இலவசக் கல்வி எல்லோருக்கும் அளிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்தும் அதன் முழுப் பயனை இந்த நாட்டிலுள்ள மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது மிக அவசியமாகும். இதில் முக்கிய கண்காணிப்பு வேண்டும்.

(இத்தருணத்தில் கனம் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்.)

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் கைத் தொழில் அவசியம் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். கைத்தொழில் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டால்தான் நம் நாடு முன்னேற முடியும். எல்லோருமே படித்து சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்க்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கைத் தொழிலைப் புறக்கணித்தால் நாடு ஒருபோதும் முன்னேறமுடியாது. ஆகவே ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான கைத்தொழிலை கற்றுக்கொடுக்க ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“பரமக்குடி தாலுகாவில் ஒரு ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள், அதை நடத்துவதற்கு வேண்டிய பொருள்தவி யாவையும் அங்குள்ள பொதுமக்கள் தருவதற்குத் தயாராய் காத் துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பரமக்குடியில் ஒரு ட்ரெயினிங் ஸ்கூலை சர்க்கார் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பாராத முறையில் எனக்குக் கொடுத்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[12th March 1955]

MR. SPEAKER:—"Before I adjourn the House, I wish to announce a slight change in the Travelling Allowance Rules of Members of the Legislature: It reads as follows:—

AMENDMENT.

'In rule 7 of the said rules (Madras Legislature Travelling Allowance Rules, 1952) after sub-rule (e), the following sub-rule shall be added, namely:—

(f) Where a member who has resided at the place of the meeting for more than ten days at a time during a continuous sitting and has attended the Legislature on any day during the period, returns to his usual place of residence and thereby absents himself during such period from the place of the meeting, he may draw either a single second class fare and mileage to and from as provided in these rules or daily allowance for the days of his absence, whichever is less.'

It has retrospective effective also. Therefore, if a member after 10 days' stay, wants to go to his place of usual residence he can draw travelling allowance or daily allowance for the days of absence whichever is less."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Is it necessary to attend the meeting for all the 10 days or one day only out of the ten days?"

MR. SPEAKER:—"Not necessary to attend all the ten days. Any day out of the ten days would be sufficient."

(Sri T. C. Narayanan Nambiar wanted to have some clarification and stood up in his seat.)

MR. SPEAKER:—"You can put your own interpretation. I need not interpret it."

SRI G. GOVINDAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் பிரயாணப்படி விதிகள் விஷயமாக ஆங்கிலத்தில் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு புரியும்படி தமிழில் சொல்லும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"சட்டசபைக்கூட்டம் தொடர்ந்தாற்போல் நடக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது பத்து நாட்களுக்கு மேல் நீங்கள் சென்னையில் வசித்து வந்து, அந்த பத்து நாட்களில் ஏதாவது ஒரு நாள் சபைக்கு வந்திருந்தால் உங்கள் ஊருக்கு போய்வர, பிரயாணப்படி விதிகளின் பிரகாரம், இரண்டாவது வகுப்புக் கூட்டணமும், மைலேஜும் அல்லது எத்தனை நாட்களுக்கு நீங்கள் சென்னையில் இல்லையோ அத்தனை நாட்களுக்கு தினசரி அலவன்சும், இவ்விரண்டில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அது உங்களுக்குக் கிடைக்கும். முன்பு அப்படி அல்ல."

"The House is adjourned to Monday, till 8-30 a.m."

The House then adjourned.

[12th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (c) of unstarred question No. 62 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 599 supra.]

Statement showing the names of retired persons in gazetted posts who have been re-employed in the State, their salary, allowances, etc.

Serial number and particulars of persons re-employed, their salary, allowances, etc.

DEPARTMENT OR OFFICE—REGISTRATION DEPARTMENT.

1. Sri M. Kendall, re-employed as Inspector-General of Registration for a period of six months from 19th October 1953. Salary Rs. 1,200 per mensem. Allowance Rs. 80 per mensem.

DEPARTMENT OR OFFICE—SURVEY AND LAND RECORDS DEPARTMENT.

2. Sri K. Kelappan Nambiar, Range Officer, Survey and Land Records, Madurai. Pay Rs. 260 per mensem. Dearness allowance Rs. 67 per mensem.
3. Sri E. V. Pattabiram Ayyar, Officer-in-charge, No. I Survey Party, Sivaganga. Pay Rs. 260 per mensem. Dearness allowance Rs. 67 per mensem.
4. Sri S. Rangasami Ayyangar, Officer-in-charge, No. III Survey Party, Ramanathapuram. Pay Rs. 260 per mensem. Dearness allowance Rs. 67 per mensem.

DEPARTMENT OR OFFICE—LABOUR DEPARTMENT.

5. Sri S. Narasimhulu, retired District and Sessions Judge, re-employed as Industrial Tribunal, Madras. Honorarium Rs. 7,800 per annum.
6. Sri S. Sundararajan, retired District and Sessions Judge, re-employed as Industrial Tribunal, Coimbatore. Honorarium Rs. 6,233-4-0 per annum.
7. Sri E. Krishnamurthy, retired District and Sessions Judge, re-employed as Industrial Tribunal, Madurai. Honorarium Rs. 7,800 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—HOME SECRETARIAT.

8. Sri C. S. David, retired Deputy Secretary to Government, re-employed as Special Officer, Home Department, for revision of Court Fees Act. Salary Rs. 6,852-12-0 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—ELECTRICITY DEPARTMENT.

9. Sri G. Sundaram, Chief Engineer for Electricity. Pay Rs. 25,200 per annum.
10. Sri S. R. Krishnamurthy, Part-time Consulting Engineer to Government (Civil). Pay Rs. 13,200 per annum.
11. Sri K. Ananthayya, Superintending Engineer, Technical (Civil). Pay Rs. 13,200 per annum.
12. Sri K. K. Subramaniam, Chief Controller of Accounts. Pay Rs. 16,800 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—PUBLIC WORKS DEPARTMENT.

13. Sri A. R. Venkatachari, Special Chief Engineer. Rs. 26,500 per annum.
14. Sri N. E. Jambulinga Nayagar, re-employed as Joint Consulting Architect. Rs. 7,600 per annum.

[12th March 1955]

DEPARTMENT OR OFFICE—TRIBUNAL FOR DISCIPLINARY PROCEEDINGS, MADRAS.

15. Sri A. M. R. Davidar, retired District Judge, as Chairman, Tribunal for Disciplinary Proceedings, for three months from 1st October to 31st December 1953. Pay and allowance excluding pension Rs. 2,811.
16. Sri C. R. Krishnaswami, retired District Judge, as Member from 1st October to 31st December 1953 and as Chairman from 1st January to 30th June 1954. Pay and allowances excluding pension Rs. 7,625-12-0 per annum.
17. Sri S. Nataraja Nadar, retired District Judge as Member from 1st January to 30th June 1954 and as Tribunal for Disciplinary Proceedings from 1st July 1954 to 28th February 1955. Pay and allowances excluding pension Rs. 8,354-12-0 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—OFFICE OF THE COMPTROLLER, GOVERNMENT HOUSE.

18. Capt. M. Govindaswamy Mudaliar, retired Military Commissioned Officer, re-employed as Honorary Aide-de-Camp to Governor. He is paid a fixed daily honorarium of Rs. 7-8-0 for the number of days he attends on the Governor.
19. Dr. C. Ramachandra Ayyangar, retired officer of the Madras Medical Service, employed as Honorary Surgeon to Governor. He is paid a fixed monthly honorarium of Rs. 200 without any other allowances.

DEPARTMENT OR OFFICE—LEGISLATURE SECRETARIAT.

20. Sri R. V. Krishna Ayyar, re-employed as Secretary to the State Legislature for one year from April 1953 to March 1954. Pay and allowances Rs. 16,730 per annum; again as Honorary Secretary to the State Legislature with effect from 24th April 1954 and is paid an honorarium of Rs. 500 per mensem from that date.

DEPARTMENT OR OFFICE—GOVERNMENT ESTATE.

21. Sri C. Govindaraja Mudaliar, retired Assistant Secretary to Government, re-employed as Superintendent, Government Estate. Pay Rs. 1,800 per annum in addition to his pension.
22. Sri D. M. Arputhaswami Pillai, retired District Superintendent of Police, re-employed as Superintendent, Government Estate. Pay Rs. 1,800 per annum in addition to his pension.

DEPARTMENT OR OFFICE—PUBLIC HEALTH DEPARTMENT.

23. Dr. P. V. George, Health Officer, Class I—Rs. 12,000 per annum.
24. Dr. K. Ramachandra Rao, Health Officer, Class II—Rs. 12,000 per annum.
25. Dr. B. R. Hanumantha Rao, Health Officer, Class I—Rs. 31,560 per annum.
26. Dr. T. K. Koman Nair, Health Officer, Class I—Rs. 31,560 per annum.
27. Dr. Isaac Joseph, as Officer-in-charge of the Orientation Training Centre at Poonamallee, of the rank of Deputy Director of Public Health—Rs. 31,560 per annum.
28. Dr. K. Ramaswami, as Health Officer, Class I—Rs. 31,560 per annum.
29. Dr. V. Natarajan, Health Officer, Class II—Rs. 31,560 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—DEPARTMENT OF INDIAN MEDICINE.

30. Dr. A. Srinivasulu Naidu, as Dean, College and Hospital of Indigenous Medicine. Pay Rs. 10,800 per annum.

12th March 1955]

DEPARTMENT OR OFFICE—EDUCATION DEPARTMENT.

31. Sri M. A. Azeem, Professor, Law College, Madras—Rs. 6,840 per annum.
32. Lt.-Col. S. Paul, Principal, College of Engineering, Guindy—Rs. 25,344 per annum.
33. Dr. K. Sukumaran, Professor of Electrical Engineering, Guindy—Rs. 25,344 per annum.
34. Sri V. K. Krishna Menon, Deputy Director of Public Instruction—Rs. 25,344 per annum.
35. Sri A. Gopala Ayyar, officiating Divisional Inspector of Schools, Madurai Division. Pay Rs. 7,200 per annum.
36. Srimathi O. C. Srinivasan, Director of Public Instruction, from 29th September 1953 to 30th April 1954. Pay Rs. 11,255.

DEPARTMENT OR OFFICE—MEDICAL DEPARTMENT.

37. Dr. A. S. Ramachandran, Professor of Bio-Chemistry, Madras Medical College, Madras. Rs. 12,000 per annum.
38. Dr. Y. S. Narayana Rao, Director, King Institute, Guindy. Rs. 14,724 per annum.
39. Dr. D. V. Subba Reddy, Professor of Physiology, Madras Medical College, Madras. Rs. 10,800 per annum.
40. Dr. C. K. Prasada Rao, Dean, Government General Hospital and Madras Medical College, Madras. Rs. 10,710 per annum.
41. Dr. S. G. Audinarayana Raju, Assistant to the Director of Medical Services (E.S.I.). Rs. 11,520 per annum.
42. Dr. V. Iswariah, Professor of Pharmacology, Madras Medical College, Madras. Rs. 12,000 per annum.
43. Dr. R. V. Rajan, Director, Upgraded Venereal Diseases Department, Government General Hospital, Madras. Rs. 20,333-4-0 per annum.
44. Dr. A. Ananthanarayana Iyer, Director, Upgraded Anatomy Department, Stanley Hospital, Madras. Rs. 24,000 per annum.
45. Dr. K. N. Pisharoti, Dean, Government Stanley Hospital and Stanley Medical College, Madras. Rs. 13,644 per annum.

DEPARTMENT OR OFFICE—TRANSPORT DEPARTMENT.

46. Sri R. Gopala Iyengar, Ex-Accounts Officer, State Transport, re-employed as Accounts Officer from 11th September to 30th November 1953.

DEPARTMENT OR OFFICE—FOREST DEPARTMENT.

47. Sri Mathew, I.F.S., Conservator of Forests, has been re-employed for a period of one year from 12th December 1954.

DEPARTMENT OR OFFICE—ANIMAL HUSBANDRY DEPARTMENT.

48. Sri H. Narahari Rao, Poultry Development Officer, has been re-employed for a period of three months from 1st October to 31st December 1954.

[12th March 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 64 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 511 supra.]

LIST.

Serial number and name of slum.	Location.	Municipal Divisions.
1 Tennamara Thottam	Madavakkam Tank Road and Kunnur High Road Junction.	21
2 Anjeneya Koil Hutting Ground.	Angalammen Koil Street	17
3 Mohana Mudali Garden	Near Hope Lodge in Gantz Road	6
4 Valapu Cheri	Cooks Road	19
5 Goodpot Pallam	Between Edwards Park Street and Strahans Road.	24
6 Salai Cheri	East of Brickkiln Road and North of Sundaram Pillai Lane.	23
7 Hutting area in Strahans Road.	Strahans Road	19
8 Parasuramar Iswaran Koil Hutting Ground.	Parasuramar Koil Street	21
9 Lock Cheri	Kuttiappa Gramani Street	23
10 Thennanthoppu Hutting Ground.	Chandrayogi Sannadhi Street Junction with Perambur High Road.	19
11 Ubbarapalayam	South of Kunnur High Road	23
12 Mangalapuri 4th Hutting Ground.	Krishna Doss Road	19
13 Subramania Thottam Hutting Ground.	Kunnur High Road	20
14 Teads Garden Hutting Ground.	North of Paper Mills Road	20
15 Kanniah Chetty Hutting Ground.	Paper Mills Road	20
16 Foxen Street Hutting Ground ..	Foxen Street	20
17 Franswah Square Hutting Ground.	Chengalvoraya Reddi Street	20
18 Ponnuruvelu Gramani Thottam or Thennamara Thottam.	West of Anderson Road	21
19 Chinnachembambakkam	North of Kunnur High Road and west of Palayakara Street.	21
20 Ellispuram	Ellis Road	30
21 Ramaswami Gardens	Adyar	50
22 Mackey's Gardens	Greames Road	33
23 Halls Garden	Peters Road	37
24 Rangoon Street	Thousand Lights	33
25 Boja Raja Nagar	Washermanpet	5
26 Raju Pillai Garden	Kodambakkam	35
27 Kareem Nagar	Krishnapet	43
28 Sivarajapuram	South of Pulianthope Road	18
29 Swathanthira Nagar	Lloyds Road	43*
30 Stanley Nagar	Cochrane Basin Road	7†
31 Hutting Ground of Kattur Nalla Muthu Street.	Kattur Nalla Muthu Street, Govindachari Street and Old Slaughter House Road.	17
32 Easwaran Koil Hutting Ground.	Ayanavaram.	
33 Kammaya Chetty Garden	Sembiam.	

* Already sold to the occupants by the Corporation.

† As and when the lessees apply to the Corporation for purchase, the lands are sold to them.

[12th March 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 65 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, pages 512 supra.]

(a)

	Alangudi taluk.	Kolathur taluk.	Tirumayam taluk.
For supply of oil engines and electric motor pumpsets by Agricultural department under the Hire Purchase Scheme.	8.	..	1
For grant of loans for pumpsets by the Revenue department under the Land Improvement Loans Act.	35	53	75
Total ..	43	53	76

(b)

	Alangudi taluk.	Kolathur taluk.	Tirumayam taluk.
For supply of oil engine and electric motor pumpsets by the Agricultural department under the Hire Purchase Scheme.	2	..	1
For grant of loans for pumpsets by the Revenue department, under the Land Improvement Loans Act.	5	2	18
Total ..	7	2	19

(c) Loans for pumpsets are granted to ryots under the Hire Purchase Scheme by the Agricultural department and under the Land Improvement Loans Act by the Revenue department. Under the Hire Purchase Scheme, as soon as an application is received from the District Agricultural Officer, it will be assigned a number after verifying that the application is in order. Then permits will be issued in batches to cover the number of pumpsets sanctioned by the Government for purchase and distribution to ryots, from time to time. Supply of pumpsets is made in the order of priority of receipt of applications.

Under the Land Improvement Loans Act, loans are granted for the purchase of pumping machinery. On receipt of application for sanction of loan for pumpsets, a notice will be published in the village in the requisite manner calling for objections, if any, to the proposed sanction of the loan to the applicant. If no objection is received within the specified period, the solvency of the applicant will be ascertained by the Revenue authorities and the loan will be sanctioned if the applicant is sufficiently solvent.

[12th March 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 67 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 513 supra.]

List of municipalities in the Madras State to be provided with drainage schemes.

1	Kancheepuram	..	..	..	..	Chingleput district.
2	Tiruvallur	..	..	..	..	Do.
3	Erode	..	..	..	..	Coimbatore district.
4	Pollachi	..	..	..	..	Do.
5	Tiruppur	..	..	..	..	Do.
6	Dharapuram	..	..	..	..	Do.
7	Mettupalayam	..	..	..	..	Do.
8	Udumalpet	..	..	..	..	Do.
9	Gobichettipalayam	..	..	..	..	Do.
10	Dindigul	..	..	..	..	Madurai district.
11	Palni	..	..	..	..	Do.
12	Kodaikanal	..	..	..	..	Do.
13	Periyakulam	..	..	..	..	Do.
14	Bodinayakanur	..	..	..	..	Do.
15	Kozhikode	..	..	..	..	Malabar district.
16	Cannanore	..	..	..	..	Do.
17	Palghat	..	..	..	..	Do.
18	Cochin	..	..	..	..	Do.
19	Tellicherry	..	..	..	..	Do.
20	Gudiyatham	..	..	..	..	Do.
21	Tiruvannamalai	..	..	..	..	North Arcot district.
22	Ambur	..	..	..	..	Do.
23	Tirupathur	..	..	..	..	Do.
24	Vaniambadi	..	..	..	..	Do.
25	Walajapet	..	..	..	..	Do.
26	Arni	..	..	..	..	Do.
27	Coonoor	..	..	..	..	Nilgiris.
28	Karaikudi	..	..	..	..	Ramanathapuram district.
29	Aruppukottai	..	..	..	..	Do.
30	Devakottai	..	..	..	..	Do.
31	Rajapalayam	..	..	..	..	Do.
32	Sivakasi	..	..	..	..	Do.
33	Srivilliputhur	..	..	..	..	Do.
34	Rasipuram	..	..	..	..	Salem district.
35	Cuddalore	..	..	..	..	South Arcot district.
36	Chidambaram	..	..	..	..	Do.
37	Villupuram	..	..	..	..	Do.
38	Tindivanam	..	..	..	..	Do.
39	Mangalore	..	..	..	..	South Kanara district.
40	Udipi	..	..	..	..	Do.
41	Tanjore	..	..	..	..	Tanjore district.
42	Mayuram	..	..	..	..	Do.
43	Mannargudi	..	..	..	..	Do.
44	Tiruvarur	..	..	..	..	Do.
45	Tiruchirappalli	..	..	..	..	Tiruchirappalli district.
46	Karur	..	..	..	..	Do.
47	Tirunelveli	..	..	..	..	Tirunelveli district.
48	Tuticorn	..	..	..	..	Do.
49	Melapalayam	..	..	..	..	Do.
50	Palayamkottai	..	..	..	..	Do.

[12th March 1955]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 68 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 513 supra.]

Statement showing particulars of irrigation canals excavated during 1953-54.

Serial number and name of division.	Number and names of major and minor irrigation canals excavated during the year 1953-54 in this State and length.	Amount spent for the purpose.	Number and names of canals which have not been completed.	Area of land brought under cultivation under these canals.	Additional yield of food production by the above canals.	4,000 tons after full development of the project.	20,000 tons after full development.	Total ayacut is 40,000 acres. Additional yield 15,000 to 20,000 tons after full development of the area.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)			
1 Mangalam Project Division.	Nil.	RS. Nil.	1 left bank canal of Mangalam Project.	Nil.	Nil.	4,000 tons after full development of the project.	20,000 tons after full development.	40,000 acres. Additional yield 15,000 to 20,000 tons after full development of the area.
2 Manimuthar Project Canals Division.	Nil.	Nil.	1 Manimuthar Main Canal.	Nil.	Nil.	4,000 tons after full development of the project.	20,000 tons after full development.	40,000 acres. Additional yield 15,000 to 20,000 tons after full development of the area.
3 Tirunelveli Division.	Nil.	8,540	1 Manimuthar Main Canal.	Nil.	Nil.	4,000 tons after full development of the project.	20,000 tons after full development.	40,000 acres. Additional yield 15,000 to 20,000 tons after full development of the area.
4 Malampuzha Canals Division.	For the restoration of the supply channel to Vilathikulam tank in Kollipatti taluk a portion of the supply channel from River Vaipar and running through Abhan-karai village has been newly excavated. This supply channel and the tank fed by it are major sources in charge of Public Works Department. The length of the new supply channel excavated is 3,137 feet.	85 per cent of work completed—12 miles 5 furlongs.	(a) Major canals—Left Main Canal—15 per cent of earth-work to be completed.					

[12th March 1955]

Additional yield of food production by the above canals.

Area of land brought under cultivation under these canals.

Number and names of canals which have not been completed.

Amount spent for the purpose.

Number and names of major and minor irrigation canals excavated during the year 1953-54 in this State and length.

Malampuzha Canals Division—cont.

(1) Minor canals—
(1) Odanur branch channel—5 miles 5 furlongs.

(2) Perungottu kurimoi channel—79 per cent completed—13 miles 6 furlongs.

(3) Pirayeri channel—3 miles 2 furlongs.

(4) Chulanur channel—77 per cent completed.

(5) Kottakad channel No. I—1 mile 5 furlongs.

(6) Kottakad channel No. II—1 mile 3 furlongs.

(7) Puthur channel—1 mile ..

(8) Kadalakurneri channel—5 miles 4 furlongs.

(9) Erianayur channel—33 per cent completed.

(10) Koduntheripulli channel—54 per cent completed—7 miles.

(11) Kurissi branch channel—28 per cent completed—12 miles 5 furlongs.

(12) Vilayanur branch channel—87 per cent completed—1 mile 6 furlongs.

(b) Distributaries—
(1) Peringottu-kurissi channel—21 per cent to be completed.
(2) Chulanur channel—23 per cent to be completed.
(3) Erianayur channel—67 per cent to be completed.
(4) Koduntheripulli channel—46 per cent to be completed.
(5) Kurissi branch channel—72 per cent to be completed.
(6) Vilayanur branch channel—13 per cent to be completed.

5,000

RS.

(6)

(5) ACS.

(4)

(3)

1,38,41,329

5 Coimbatore Division.

Extension of irrigation under the Puriathalayur—

(1) Channel, Estimate, Rs. 50,000 length, 0.6-595.

(2) Perumugai Athani scheme. Extension of Arakkankottah channel—length, 5.1-450.

6 Mettur Canals Division.

(1) West bank canal—27 miles length main canal and 120 miles length of distributaries.

(2) East bank canal about 35 miles in length.

7 Lower Bhavani Project Division.

The length of main canal including extension to Dharpuram is 124 miles and total length of its branches including sub-branches is about 500 miles. The work in the entire reach of the canal was almost completed by end of 1952-53. As regards masonry works in the main canal such as bridges, cross-drainage works, etc., about 90 per cent have been completed up to 1953-54. As for distributaries, about 80 per cent of the work have been completed. Regarding masonry works, 40 per cent of the work have been completed.

33,000 tons.

During the irrigation season, 1953-54, supply was allowed in the canal down to mile 43/2. The area thrown open for irrigation is 28,900 acres first crop and 5,600 acres second crop.

Some of the distributaries like—
(1) Distributary at mile 48/6.
(2) Bhavani distributary at mile 53/2.
(3) Tendal distributary at mile 60/5.
(4) Anjor distributary at mile 124/2-3.
(5) Sub-branch of Chenarandur-Unjalar distributary.

Total expenditure under all heads during 1953-54—Rs. 58,85,395.
Total expenditure under all heads up to 1953-54—Rs. 4,32,30,396.

12th March 1955]

Work completed. 150 acres contem- Half a ton per acre, plated, 65 acres i.e., 70 tons. developed so far.

Work completed 1,800 acres contem- Half a ton per acre' except some petty plated, 1,100 acres i.e., 900 tons. items. developed so far.

East bank canal Not opened for irri- 16,000 tons. about 5 miles and distributaries under it about 180 miles.

[12th March 1955]

Serial number and name of division.	Number and names of minor irrigation canals excavated during the year 1953-54 in this State and length.	Amount spent for the purpose.	Number and names of canals which have not been completed.	Area of land brought under cultivation under these canals.	Additional yield of food production by the above canals.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
8 Vennar Division	Minor works Kanchangaram new drain—Length 2 miles and 60 feet.	Rs. 42,246 inclusive of masonry works.	..	Drainage relief assured for 1,165 acres. Second crop cultivation in 120 acres. New wet cultivation in 75 acres.	About 101 tons of food grains.
9 River Conservancy Division.	Major works— (a) Musiri canal scheme .. (b) Mudaliar channel from Pugalur channel.	53,441 72,421	..	..	290 tons. 684 "
10 Minor Irrigation Canals— South Arcot district..	(i) Supply channel from the Gadilam river to feed tanks in Tirukkottur taluk—6.00 (miles). (ii) Supply channel from the river Gomukhi to feed Pasungayaman-galam and other tanks—1.00 (mile).	23,029 3,880	..	No direct ayacut but feeds chain of tanks. 125 acres ..	63 tons.

12th March 1955]

APPENDIX VI.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of unstarred question No. 76 asked by Sri V. Gopala Gounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 516 supra.]

Serial number and name of taluk.	Total number of works programmed during 1954-55.	Total number of works sanctioned so far for execution up to 30th November 1954.	Stages of works up to 30th November 1954.			
			Number of works completed out of column (3).	Number of works completed out of column (4).	Number of works to be sanctioned out of column (2).	Total number of works.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Tindivanam.	43	12	12	Nil	31*	43
2 Gingee ..	25	8	6	2	17*	25

* The number of new works programmed for execution during 1954-55 in both the taluks pending sanction is 48.

Details for column (2).

Tindivanam taluk—

1 Vaidapakkam ..	..	..	..	Meleri tangal.
2 Rayanallur ..	..	..	..	Tank.
3 Kil Adanur ..	..	..	..	Peria eri.
4 Nallathur ..	..	..	..	Eri.
5 Pallipakkam ..	..	..	..	Eri.
6 Do. ..	..	..	..	Eri.
7 Annambakkam ..	..	..	..	Akkaduvankuttai.
8 Kilapakkam ..	..	..	..	Eri.
9 Kasukkampattu ..	..	..	..	Eri.
10 Naramahani ..	..	..	..	Eri.
11 Padiri ..	..	..	..	Kalladikuppameri.
12 Perani ..	..	..	..	Eri.
13 V. Panchalam ..	..	..	..	Eri.
14 Chinna Nerkunam ..	..	..	..	Sitheri.
15 Aghar ..	..	..	..	Eri.
16 Do. ..	..	..	..	Parayan tangal.
17 Nannampoondi ..	..	..	..	Eri.
18 Thenkolapakkam ..	..	..	..	Peria eri.
19 Vannipair ..	..	..	..	Kottan eri.
20 Do. ..	..	..	..	Large tank.
21 Alagiapakkam ..	..	..	..	Tank.
22 Endiyur ..	..	..	..	Man tangal.
23 Vengai ..	..	..	..	Tank.
24 Urani ..	..	..	..	Upperi.
25 Tirukkanur ..	..	..	..	Tank.
26 Kurumbaram ..	..	..	..	Do.
27 Vannipair ..	..	..	..	Jabodi eri.
28 Urani ..	..	..	..	Spring pond.
29 Do. ..	..	..	..	R.S. No. 70.
30 Do. ..	..	..	..	R.S. No. 157.
31 Chenna Nerkunam ..	..	..	..	Peria eri.
32 Kayalmedu ..	..	..	..	Tank.
33 Mathur ..	..	..	..	Do.
34 Ambulukkai ..	..	..	..	Hissa tank.
35 Nemeli ..	..	..	..	Sitheri.
36 Thalanikuppam ..	..	..	..	Spring pond.
37 Do. ..	..	..	..	Do.
38 Siruvalai ..	..	..	..	Tangal.
39 Kelapakkam ..	..	..	..	Tank.
40 Jakkampettai ..	..	..	..	Sitheri and tangal.
41 Chittalapakkam ..	..	..	..	Tank.
42 Vengaram ..	..	..	..	Eri.
43 Do. ..	..	..	..	Spring pond.

[12th March 1955]

Details for column (2)—cont.

Gingee taluk—

1	Nattarmangalam	..	..	..	Tank.
2	Avalurpet	..	..	..	Pudupondri tangal.
3	Mavanandal	..	..	..	Peria eri.
4	Mel Karanai	..	..	..	Eri.
5	Kalthambattu	..	..	..	Kurathambattu eri.
6	Do.	..	..	..	Eri.
7	Kannanthangal	..	..	..	Eri.
8	Mel Karanai	..	..	..	Ammal eri.
9	Sathaputhur	..	..	..	Eri.
10	Peruvallur	..	..	..	Peria eri.
11	Mel Mannur	..	..	..	Do.
12	Kottaipoondi	..	..	..	Setti tangal.
13	Jayankondan	..	..	..	Eri.
14	Sittampoondi	..	..	..	Eri.
15	Palampattu	..	..	..	Tank.
16	Kanakkankuppam	..	..	..	Tangal.
17	Devanathampettai	..	..	..	Ponnandal tangal.
18	Thandavasamudram	..	..	..	Eri.
19	Sirathuperiyankuppam	..	..	..	Peria eri.
20	Alampoondi	..	..	..	Setti tangal.
21	Nagandur	..	..	..	Peria eri.
22	Kalladikuppam	..	..	..	Tachur eri.
23	Mel Gudalur	..	..	..	Tank.
24	Kammandur	..	..	..	Sitheri.
25	Echur	..	..	..	Peria eri.

Details for columns (3) and (4).

Tindivanam taluk—

1	Mathur	..	..	..	Tank.
2	Chinnanerkunam	..	..	..	Sitheri.
3	Tirukkanur	..	..	..	Tank.
4	Paderi	..	..	..	Kalladikuppam tangal.
5	Urani	..	..	..	Upperi.
6	Nallathur	..	..	..	Eri.
7	Kayalmedu	..	..	..	Eri.
8	Urani	..	..	..	Spring pond.
9	Kil Adanur	..	..	..	Peria eri.
10	Vaidapakkam	..	..	..	Melritangal.
11	Urani spring pond	..	..	..	R.S. No. 70.
12	Do.	..	..	..	R.S. No. 157.

Gingee taluk—

1	Serdhuperiyankuppam	..	..	..	Putheri.
2	Jayankondan	..	..	..	Eri.
3	Sittampoondi	..	..	..	Do.
4	Sathaputhur	..	..	..	Do.
5	Mel Mannur	..	..	..	Peria eri.
6	Mavanandal	..	..	..	Do.
7	Nagandur	..	..	..	Eri.
8	Peruvalur	..	..	..	Peria eri.

Details for column (6).

Tindivanam taluk—

1	Railanallur	..	..	..	Tank.
2	Pakkipakkam	..	..	..	Eri.
3	Annambakkam	..	..	..	Sitheri.
4	Annambakkam	..	..	..	Akkaduvan kuttai.
5	Kilapakkam	..	..	..	Eri.
6	Karukkampattu	..	..	..	Eri.
7	Naramahani	..	..	..	Eri.
8	Perani	..	..	..	Eri.
9	V. Panchalam	..	..	..	Eri.
10	Chinnanerkunam	..	..	..	Peria eri.
11	Aghoor	..	..	..	Eri.
12	Do.	..	..	..	Parayantangal.
13	Mannampoondi	..	..	..	Eri.

12th March 1955]

Details for column (6)—cont.

Tindivanam taluk—cont.

14	Tenkolapakkam	..	..	..	Peria eri.
15	Vanipair	..	..	..	Kottan eri.
16	Do.	..	..	..	Large tank.
17	Alagiayapakkam	..	..	..	Tank.
18	Endiyur	..	..	..	Manangal.
19	Vengai	..	..	..	Tarik.
20	Kurumbaram	..	..	..	Do.
21	Vanipair	..	..	..	Joblodi eri.
22	Ambulukkai	..	..	..	Hissa tank.
23	Nemeli	..	..	..	Sitheri.
24	Thalanikuppam	..	..	..	Spring pond.
25	Do.	..	..	..	Do.
26	Siruvalai	..	..	..	Tangal.
27	Kelapakkam	..	..	..	Tank.
28	Jakkampettai	..	..	..	Sitheri and tangal.
29	Chittalapakkam	..	..	..	Tank.
30	Vengaram	..	..	..	Eri.
31	Do.	..	..	..	Spring pond.

Gingee taluk—

1	Nattarmangalam	..	..	..	Tank.
2	Avalurpet	..	..	..	Pudupondri tangal.
3	Mel Karanai	..	..	..	Eri.
4	Kalthambattu	..	..	..	Kurathambattu eri.
5	Do.	..	..	..	Eri.
6	Kannan tangal	..	..	..	Eri.
7	Mel Karanai	..	..	..	Ammal eri.
8	Kootaipoondi	..	..	..	Setti tangal.
9	Palapattu	..	..	..	Tank.
10	Kanakkankuppam	..	..	..	Tangal.
11	Devathanampettai	..	..	..	Ponnandal tangal.
12	Thandavasamudram	..	..	..	Eri.
13	Alarupoondi	..	..	..	Setti tangal.
14	Kalladikuppam	..	..	..	Tachur eri.
15	Mel Gudalur	..	..	..	Tank.
16	Kammandur	..	..	..	Sitheri.
17	Echur	..	..	..	Peria eri.

APPENDIX VII.

[Vide answer to unstarred question No. 80. asked by Sri C. Rajam Ramaswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 518 supra.]

Statement showing the number of labourers working in each spinning mill (including composite mill).

Serial number and district.	Name of the mill.	Number of persons employed.	
		Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Madras	The Buckingham and Carnatic Mills, Limited, Perambur.	14,370	..
2 Chingleput	Palar Mills, Limited, Walajabad	169	..
3 North Arcot	Thirumagal Mills, Limited, Gudiyattam.	430	122
4 Do.	The Rajeswari Mills, Limited, Gudiyattam.	177	52
5 Salem	Mettur Industries, Limited, Mettur Dam.	1,090	37
6 Do.	Jawahar Mills, Limited, Salem Junction.	619	237

[12th March 1955]

Serial number and district.	Name of the mill.	Number of persons employed.	
		Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)
7 Salem ..	Rajendra Mills, Limited, Salem ..	459	175
8 Do. ..	Pullicar Mills, Limited, Thiruchengode.	124	99
9 Coimbatore ..	Sri Kannabiran Mills, Limited, Sowripalayam.	227	77
10 Do. ..	Sri Ranga Vilas Ginning, Spinning and Weaving Mills, Limited, Peelamedu.	872	156
11 Do. ..	The Coimbatore Pioneer Mills, Limited, Peelamedu.	433	215
12 Do. ..	Radhakrishna Mills, Limited, Peelamedu.	1,229	271
13 Do. ..	The Lakshmi Mills, Co., Limited, Pappanaickenpalayam.	1,218	331
14 Do. ..	The Coimbatore Murugan Mills, Limited, Coimbatore.	597	177
15 Do. ..	Somasundaram Mills, Limited, Coimbatore.	785	127
16 Do. ..	Kaleeswarar Mills, Limited, Coimbatore.	1,725	253
17 Do. ..	Pankaja Mills, Limited, Coimbatore ..	826	294
18 Do. ..	The Coimbatore Spinning and Weaving Mills, Limited, Coimbatore.	2,057	389
19 Do. ..	Sri Sarada Mills, Limited, Podanur ..	632	114
20 Do. ..	Lotus Mills, Limited, Podanur ..	388	138
21 Do. ..	The Vijayalakshmi Mills, Limited, Kunnamuthur.	667	146
22 Do. ..	Jothi Mills, Perianaickenpalayam ..	183	45
23 Do. ..	Sivanandha Mills, Limited, Saravanampatti.	81	47
24 Do. ..	Sri Palamalai Ranganathar Mills, Limited, Perianaickenpalayam.	314	63
25 Do. ..	The Kumaran Mills, Limited, Perianaickenpalayam.	230	61
26 Do. ..	The Gnanambikai Mills, Limited, Vellankinar P.O.	282	114
27 Do. ..	Sri Ramakrishna Mills (Coimbatore), Limited, Ganapathi P.O.	133	57
28 Do. ..	Saroja Mills, Limited, Singanallur ..	319	129
29 Do. ..	Vasantha Mills, Limited, Singanallur ..	1,474	261
30 Do. ..	Kothari Textiles, Limited, Singanallur ..	661	143
31 Do. ..	The Coimbatore Kamala Mills, Limited, Singanallur.	362	92
32 Do. ..	The Coimbatore Cotton Mills, Limited, Singanallur.	674	215
33 Do. ..	Janardhana Mills, Limited, Singanallur.	484	180
34 Do. ..	Sri Karthikeya Spinning and Weaving Mills, Limited, Singanallur.	313	69
35 Do. ..	Sri Balasubramania Mills, Limited, Singanallur.	363	110
36 Do. ..	Jayalakshmi Mills, Limited, Singanallur.	225	52
37 Do. ..	Sri Rajalakshmi Mills, Limited, Singanallur.	777	224
38 Do. ..	Dhanalakshmi Mills, Limited, Tirupur ..	1,187	208
39 Do. ..	Sri Ramalinga Choddambikai Mills, Limited, Tirupur.	570	121

[12th March 1955]

Serial number and district.	Name of the mill.	Number of persons employed.	
		Men.	Women.
(1)	(2)	(3)	(4)
40 Coimbatore ..	Asher Textiles, Limited, Tirupur ..	409	116
41 Do. ..	The Cambodia Mills, Limited, Irugur, Singanallur P.O.	1,413	420
42 Do. ..	The Kasthuri Mills, Limited, Irugur, Singanallur P.O.	349	99
43 Do. ..	The Kadiri Mills, Limited, Odderpalayam.	457	157
44 Do. ..	Palani Andavar Mills, Limited, Udamalpet.	761	244
45 Do. ..	Sri Venkatesa Mills, Limited, Udamalpet.	1,065	230
46 Do. ..	The Premier Mills (Coimbatore), Limited, Pulankinar, Udamalpet.	383	121
47 Do. ..	Thirumurthi Mills, Limited, Udamalpet.	310	92
48 Do. ..	Sri Natesar Spinning and Weaving Mills, Limited, Erode.	32	..
49 Do. ..	Pollachi Baghya Lakshmi Mills, Limited, Pollachi.	219	53
50 Do. ..	Sri Varadaraja Textiles, Limited, Peelamedu.	103	..
51 Tiruchirappalli ..	The Trichinopoly Mills, Limited, Ramjinagar.	321	117
52 Do. ..	Cauvery Spinning and Weaving Mills, Limited, Kaverinagar.	686	..
53 Do. ..	Sri Mahaganapathy Spinning Mills, Limited, Pudukottai.	151	28
54 Do. ..	The Pudukottah Textiles, Limited, Namanasamudram.	311	40
55 Do. ..	Thiagesar Alai, Manapparai ..	638	162
56 Do. ..	Karur Mills, Limited, Karur ..	191	..
57 Madurai ..	The Vijayakumar Mills, Limited, Kalayamputhur, Palani P.O.	355	111
58 Do. ..	The Soundararaja Mills, Limited, Dindigul.	316	105
59 Do. ..	Madura Mills Co., Limited, Madurai East.	1,024	431
60 Do. ..	Kothandaram Spinning Mills, Limited, Madurai.	273	91
61 Do. ..	Sri Meenakshi Mills, Limited, Madurai ..	2,195	345
62 Do. ..	The Mahalakshmi Textiles Mills, Limited, Pasumalai.	870	195
63 Do. ..	Madurai Mills Co., Limited, Madurai ..	9,310	1,937
64 Do. ..	Raja Mills, Madurai ..	278	..
65 Ramanathapuram.	Sri Shanmugar Mills, Limited, Rajapalayam.	275	75
66 Do. ..	Rajapalayam Mills, Limited, Rajapalayam.	474	154
67 Do. ..	The Janakiram Mills, Limited, Spinning Branch, Rajapalayam.	43	10
68 Do. ..	Sri Bharathi Cotton Mills, Rajapalayam.	29	..
69 Tirunelveli ..	Sri Ganapathi Mills Co., Limited, Tirunelveli.	191	69

[12th March 1955]

Serial number and district. (1)	Name of the mill. (2)	Number of persons employed.	
		Men. (3)	Women. (4)
70. Tirunelveli ..	Loyal Textile Mills, Limited, Kovilpatti.	1,044	222
71 Do. ..	Lakshmi Mills, Co., Limited, Kovilpatti.	557	189
72 Do. ..	Madura Mills Co., Limited, Tuticorin ..	3,372	695
73 Do. ..	Tuticorin Spinning Mills, Limited, Tuticorin.	171	112
74 Do. ..	Madura Mills Co., Limited, Ambasamudram.	4,914	1,340
75 Do. ..	Karthigeya Mills, Limited, Veeravanallur.	165	36
76 Malabar ..	Malabar Spinning and Weaving Co., Limited, Kallai.	602	70
77 Do. ..	Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, Pappiniseri.	1,097	129
78 Do. ..	Cannanore Spinning and Weaving Mills, Limited, Cannanore.	499	137

P. C. MATHEW,
Secretary to Government.

APPENDIX VIII.

[Vide answer to unstarred question No. 81 asked by Sri C. Rajam Ramaswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 518 supra.]

Statement showing the number of operators of buses and owners of lorries and the number of vehicles owned by them—district-war (except North Arcot district).

Serial number and district. (1)	Buses.		Public carriers.		Private carriers.	
	Number of operators. (2)	Number of vehicles owned by them including spare buses. (3)	Number of operators. (4)	Number of vehicles owned by them. (5)	Number of operators. (6)	Number of vehicles owned by them. (7)
1 Madras ..	82	322	303	521	380	743
2 Chingleput.	30	421	128	149	30	41
3 Coimbatore.	33	396	544	595	149	175
4 Madurai ..	46	413	294	382	56	67
5 Malabar ..	7	64	541	629	219	287
6 Nilgiris ..	33	243	337	370	83	99
7 Ramanathapuram.	67	312	91	148	24	31
8 Salem ..	59	189	365	435	30	34
9 South Arcot.	32	202	178	211	21	25
10 South Kanara.	19	269	272	365	53	70
11 Tanjore ..	84	349	71	96	32	34
12 Tiruchirappalli.	28	358	294	368	51	70
13 Tirunelveli.			156	254	58	94

[12th March 1955]

APPENDIX IX.

[Vide answer to unstarred question No. 95 asked by Sri R. Krishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 12th March 1955, page 529 supra.]

Serial number and name of amsam. (1)	Number of wells. (2)	Number of wells completed. (3)	Number of wells in progress. (4)
1 Kuthanur ..	1	1	..
2 Coyalamannam ..	2	2	..
3 Erimayur ..	1	1	..
4 Thelanur ..	1	1	..
5 Vilayanchathanur ..	1	..	1
6 Vilayanur ..	1	1	..
7 Manhalur ..	1	1	..
8 Kalapatty ..	1	1	..
9 Tarur ..	2	1	1
10 Kannanore ..	2	1	1
11 Mankara ..	1	1	..
12 Kongad ..	1	1	..
13 Edathara ..	1	1	..
14 Koduvayur ..	1	1	..
15 Mannur ..	1	1	..
16 Kallur ..	1	1	..
17 Kanthikulam ..	1	1	..
18 Boothanur ..	1	1	..
19 Cheraya ..	2	1	1
20 Nagaripuram ..	2	1	1
21 Thenkurisi ..	1	1	..
22 Pazhambalacode ..	3	1	2
23 Pallanchathanur ..	3	2	1
24 Mathur ..	2	1	1
25 Pallassena ..	2	1	..
26 Kavasserry ..	2	2	..
27 Vadavannur ..	1	1	..
28 Pulinelli ..	2	2	..
29 Kodumba ..	2	1	1
30 Pallathully ..	2	1	1
31 Kannadi ..	1	1	..
32 Kizhekkethara ..	1	1	..
33 Chenganiyur ..	3	1	2
34 Pudukseri ..	2	1	1
35 Kunisseri ..	1	1	..
36 Kodunthirapully ..	1	1	..
37 Kavalpad ..	1	1	..
38 Puthur ..	1	1	..
39 Peringothukurissi ..	1	1	..
40 Puduppariyaram ..	1	1	..
41 Polpully ..	2	1	1
42 Panayur ..	1	1	..
43 Kizhakkancherry ..	2	1	1
44 Marutharode ..	1	1	..
45 Kizhakkamprom ..	1	1	..
46 Karingarapully ..	1	..	1
47 Kottekkad ..	1	1	..
48 Thenari ..	1	1	..
49 Thekkaethara ..	2	1	1
50 Elappully ..	2	..	2
51 Peruvemba ..	1	..	1
52 Thenur ..	2	1	1
53 Chembraikulam ..	1	..	1
54 Modappallur ..	1	..	1
55 Mangalam ..	1	..	1
56 Kinnavallur ..	1	1	..
57 Tachangad ..	1	..	1
58 Choolanur ..	1	1	..
59 Kinnasserri ..	1	..	..

[12th March 1955]

Serial number and name of amsam.	Number of wells.	Number of wells completed.	Number of wells in progress.
(1)	(2)	(3)	(4)
60 Thanisserri	2	1	1
61 Kannambra	1	1	1
62 Vandazhi	1	1	1
63 Puthiankam	1	1	1
64 Vadakkancherri	2	1	1
65 Ayakkad	1	1	1
66 Peringode	2	1	1
67 Chittalancherri	1	1	1
68 Kadakkankunnu	2	1	2
69 Akathethara	1	1	1
70 Manhpra	1	1	1
71 Olasseri	1	1	1
72 Pallatheri	1	1	1
73 Muthalamada	1	1	1
74 Kattusseri	1	1	1
75 Vadakkanthara	3	1	2
76 Vengodi	1	1	1
77 Elavancherri	1	1	1
78 Varode	1	1	1
79 Thadukkasseri	1	1	1
80 Vembalur	1	1	1
81 Kannanore Pattola	1	1	1
82 Vattekkad	1	1	1
83 Payyalore	1	1	1
84 Vavaliapuram	1	1	1
85 Kerallasserri	1	1	1
86 Koodalur	1	1	1
87 Kakkayur	1	1	1
88 Cheramangalam	1	1	1
89 Kallepully	1	1	1
90 Kundalasserri	1	1	1
91 Kunnanur	1	1	1
92 Ethanur	1	1	1
93 Ezhakkad	1	1	1
94 Mundur	1	1	1
95 Vallicode	1	1	1
96 Paruthipully	1	1	1

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 14th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

[Question No. 1311 taken up in the end, after question No. 1340.]

Upper Bhavani Project.

* 1312 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Upper Bhavani Project in Coimbatore district has been investigated?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The attention of the Hon. Member is invited to the answer to question No. 687 and its supplementaries delivered on 12th May 1954.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்ததா? கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 32 குளங்களில் தண்ணீர் விடுவதற்கு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“After answering the question last time, I made a reference to the Chief Engineer on the subject asking him to examine this question expeditiously. He has recommended against the proposal as it is not feasible. That is what has taken place. About tanks and other things, if there are any sources pointed out to us, we shall have them considered.”

SRI S. RAMALINGAM:—“மேல் பவானி பிராஜக்டைக் கட்டினால் தஞ்சை ஜில்லா பாசனத்தை பாதிக்குமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“No, I have been stating that it cannot be constructed. So, where is the question of subsequent reaction?”

Recommendations of the Secondary Education Commission re the period of Secondary Education.

* 1313 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have accepted the recommendation of the Secondary Education Commission to increase the period of Secondary Education from three years to four years and reduce the Degree course from four years to three years; and

(b) if not whether these recommendations would be accepted with modifications and if so, with what modifications?

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—(a) & (b) The matter is under the consideration of this Government."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த விஷயம் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதோ என் கையில் இருப்பது யுனிவர்சிட்டியின் ஆண்டு அறிக்கை. இதில் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்—

“Special mention may be made here of the recommendations of the Secondary Education Commission. A special Committee, which went into the recommendations of the Commission affecting University studies, while accepting the recommendations, placed concrete proposals before the Syndicate, which in turn placed them before the Academic Council. The Academic Council and later the Senate accepted these recommendations, which in the main, would, it is anticipated, thoroughly change the character and tone of education in the University. Detailed proposals are now being considered by the Board of Studies concerned and it is the hope of the Syndicate that by the beginning of the academic year 1956 the Colleges and the University will have implemented these recommendations.”

This means that the University has already decided and proceeded with the implementation of the recommendations. Then, how is it that the Hon. Minister says that the proposals are under the consideration of the Government? May I also know from the Hon. Minister whether there is any difference of opinion between the Government and the University with regard to this matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are two aspects in this matter. One is with regard to University education as such and the other is with regard to secondary education. As far as University education is concerned the proposal is to have a three-year Degree course without having the Intermediate course. Apart from making the secondary education converted into higher secondary education, the conversion of University education into a three-year course is quite feasible by having a one-year pre-University course. That is the decision which is referred to in the University report. But, as far as the modification of the secondary education itself is concerned, it is under the active consideration of the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that a 11-year secondary education course is already prevalent in some other States, will the Hon. Minister be pleased to see that the pre-University course is not enhanced by one year? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As a matter of fact, in some of the North Indian States, they have only a 10-year course. Now, in our State we are already having a 11-year course. Therefore the question whether we should increase it by one more year according to the recommendation of the Secondary Education Commission is the very point which is under the consideration of the Government. All these points will be taken into consideration before arriving at a decision in the matter, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Elementary Education Committee also will be submitting its report shortly. Inasmuch

14th March 1955]

as all these phases of education are correlated, will the Government take up all the reports together in consultation with experts and take a decision as a whole instead of taking piecemeal decisions on each section of education? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. It is the intention of the Government to take a decision with reference to every aspect of education as a whole.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ If the Degree course is to be reduced from 4 years to 3 years, will it not be incumbent on the Government to increase the period of High school education as otherwise the pupils will not be up to the standard? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not necessary, Sir. The one-year course can be had as a pre-University course in the Colleges themselves.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ஹையர் செகண்டரி கல்வி, மிகுல் ஸ்கூல் ஆகியவைகளில் பாடங்கள் தமிழாக இருப்பதால், டிகிரி பாடங் களையும் தமிழிலேயே ஏற்பாடு செய்வதற்குச் சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ இதற்கும் மூல கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? The University is an autonomous body.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இன்றைய 11 வருஷ எஸ்.எஸ்.எல்.சி. 8-40 a.m. படிப்பினால் பல மாணவர்கள் பணம் செலவு செய்து படிக்க முடியாத காரணத்தால், நடுவிலே நின்று விடுகிறார்கள். ஆகவே 11 வருஷத்திற்கு மேல் அதிகப்படுத்தாமல் சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதெல்லாம் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று நான் முதலிலேயே அறிவித்திருக்கிறேன்.”

Recommendations of the Secondary Education Commission re Service conditions of teachers.

* 1814 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, with regard to this question there is a slight mistake—I don't know how it crept in. I may kindly be permitted to modify the question.”

MR. SPEAKER :—“ Yes, you read the question as it should be.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the recommendations of the Secondary Education Commission in respect of service conditions, pay and allowances, retrenchment benefits, etc., of teachers; and

(b) what action the Government propose to take in the direction of giving effect to these recommendations in the schools in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) The recommendations of the Commission are being examined by a special Committee.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த விசேஷ கமிட்டியில் யார் யார் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள்? என்னென்ன விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள்? ”

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தக் கமிட்டியில் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தலைவர். மற்றும் நமது டி.பி.ஐ. ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் பிரின்சிபால்கள், தென்னிந்திய உபாத்தியாயர்களின் சங்கத் தலைவர் நடராஜன் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிஷன் செய்திருக்கும் சிபார்சுகளையும் பரிசீலனை செய்து, எப்படி அமுல் நடத்துவது என்ற ஆலோசனையைச் சொல்வதற்காக சர்க்காரால் இக்கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

* 1315 Q.—

MR. SPEAKER :—“ We shall take the questions to be answered by the Hon. Revenue Minister on the 15th.”

Bus fare from Madras to Avadi during Congress Session.

* 1316 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any representations were received by the Government from private bus owners requesting the Government to fix a higher rate of bus fare from Madras to Avadi and back in connection with the Congress Session;

(b) the number of private buses and the number of private bus owners who have undertaken to run bus service to Avadi; and

(c) the rate of fare charged per passenger from Madras to Avadi?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Ninety-nine private bus operators undertook to run buses from Madras to Avadi and back in connection with the Indian National Congress Session. The number of private buses which were run from Madras to Avadi and back in this connection was 280.

“ (c) the fare per passenger per single trip from Madras to Avadi was annas eight.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்த 99 தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் பஸ்களை சென்னையிலும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் வைப்பதற்கு எத்தனை பஸ் ஸ்டாண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன? அதனுடைய செலவினங்களை காங்கிரஸ் மகாநாடு கூட்டியவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? பிரைவேட் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? அல்லது சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அதற்குச் செலவு ஒன்றும் ஆகவில்லை. எங்கெங்கே பிரயாணிகளுக்கு வசதியளிக்க பஸ்கள் செல்லமுடியுமோ, அந்தந்த இடங்களில் எல்லாம் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் முக்கியமாக மூன்று இடங்களிலே பிரயாணிகள் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether any bus operators offered any concessional rates, as in the case of bus operators of Coimbatore, who were prepared to take passengers at a low rate of Rs. 5 from Coimbatore to Madras? ”

MR. SPEAKER :—“ The question is about buses between Avadi and Madras.”

[14th March 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Yes, Sir. But I want to know whether any concessional rate similar to that offered by bus operators between Coimbatore and Madras was offered here also? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The bus operators were allowed to bring passengers when the buses came down here and take passengers when they went back (to Coimbatore). ”

SRI K. RAJARAM :—“ May I know whether the Hon. Minister is aware that the expenses connected with the installation of bus stops, etc., were borne by the Congress Reception Committee and not the Government or bus operators? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have already said that there was no expenditure to the Government.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Is it a fact that a sum of Rs. 3 lakhs was given to the Madras Corporation to improve the roads leading to Avadi with a view to induce the bus operators to operate on these roads? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There was no need for any inducement to bus operators; they co-operated with the Government, looking after the comforts and providing facilities to the passengers. Further the hon. Member's question is a separate one, as the main question has nothing to do with improvement to roads.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know from the Hon. Minister whether any special facilities or concessions in the shape of exemptions from taxes, etc., were granted to the bus operators who made arrangements to ply buses for the Avadi Session? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ They were granted permits, licences, etc., wherever necessary.”

Pondicherry State.

* 1317 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Malabar Special Police Force has been sent to the former French-Indian Settlements which have merged with the Indian Union;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) which Government meets the expenses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir. A company of the Malabar Special Police has been deputed to serve under the Pondicherry Administration.

“ (b) The deputation was made at the request of the Government of India, to augment the existing police force there and to assist them in their regular duties.

[14th March 1955]

"(c) The cost of the company during the period of its deputation is being borne by the Government of Pondicherry."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ பாண்டிச்சேரி அரசாங்கத்தை சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைப்பதற்கு ஏதாவது உத்தேசமுண்டா? அப்படி ஏதாவது நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ That is altogether a different question.”

* 1318 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chief Minister visited Pondicherry in November 1954;

(b) whether it was an official visit; and

(c) at whose invitation he visited the place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir. It was a private visit.

“ (c) Does not arise.”

* 1319 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have represented to the Union Government for the merger of Pondicherry, Karaikal and Mahe, with the State of Madras; and

(b) whether any reply has been received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

* 1320 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Union Government have consulted the State Government regarding the removal of land customs at the borders of Pondicherry, Karaikal and Mahe; and

(b) if so, the views offered by the State Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் ஆகிய பிரதேசங்கள் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்திருப்பவை. அதற்கு ஒரு தனி நிர்வாகம் ஏற்படுத்தியிருப்பது அங்குள்ள மக்களுக்கும், இங்குள்ள மக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக பாண்டிச்சேரியையும், காரைக்காலையும் சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ அந்தக் கேள்வியைக் கொண்டுவந்து இங்கு கேட்கலாமா? இது வேறு கேள்வியாயிற்றே? இதற்கு இடமில்லையே? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நான் அதிலே கேட்பதற்கு முன்னால் நீங்கள் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விட்டீர்கள். ”

14th March 1955]

Dam across Varahanadhi.

* 1321 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation during the last week of December 1954 from the agriculturists of Thenkarai village, Periyakulam taluk, Madurai district regarding the construction of a dam across Varahanadhi; and

(b) if so, what action has been taken on the same?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) A representation on the subject was received in the second week of January 1955 and not in the last week of December 1954.

“ (b) No action could be taken on the representation, the proposal mentioned therein having already been found to be not feasible of adoption both from the point of view of availability of supplies and suitability of site.”

Supersession of the Dharapuram Municipal Council.

* 1322 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** (on behalf of Sri K. G. Palaniswami Gounder) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a notice was served on the Dharapuram Municipal Council to show cause why it should be superseded;

(b) if so, on what date it was issued;

(c) what were the grounds for the Notice;

(d) whether it is a fact that the supersession Notice was subsequently withdrawn, and if so, the reasons therefor; and

(e) whether it is a fact that this is the second supersession Notice within a space of three years?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) Yes; twice, once in 1950 and again in 1954.

“ (b) the first notice was on 29th September 1950 and the second on 2nd September 1954.

“ (c) The Municipal Council had shown itself to be incompetent to perform the duties imposed on it by law, and had abused its powers.

“ (d) In reply to the first notice, a majority of Councillors gave an assurance that they had composed their differences and that the municipal administration would be run without any complaint. Accepting this assurance, the Government dropped the proposal to supersede the Council with a warning that they would be constrained to take drastic action against it, if the irregularities recurred.

“ (e) The notice of supersession, dated 2nd September 1954, is the second within a space of four years.”

[14th March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, is it the policy of the Government to drop proceedings at once when, after notice is given to supersede the Council, assurance is given by the majority of the Councillors? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There is no policy of that sort. But a chance will be given to see whether there will be an improvement in the administration.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த நகரசபையில் காங்கிரஸ் அல்லாதவர்கள் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல நகரசபைகளில் தகராறுகள் ஏற்படுகிறது. ஆனால் தாராபுரம் நகரசபை காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் அல்லாத நகரசபை என்பதற்காக சூபர்சீட் செய்யப்படுகிறதா? அவ்வாறு சூபர்சீட் செய்வதற்குக் காரணமென்ன? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ எந்த நகரசபையாக இருந்தாலும் சரியாக இல்லையென்றால், அதைக் கலைத்துத்தான் விடுவார்கள். ஆனால் அதற்குப் போதுமான அத்தாட்சி ஏதாவது கூறுவதாக இருந்தால், ஒரு சான்ஸ் கொடுப்பது தவிர, வேறு ஒன்றும் வசதியில்லை.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : “ The Hon. Minister stated that because certain irregularities have happened, certain notices threatening suspension were sent. But when the Council gave an assurance that they would compose their differences, without reference to removing the irregularities that have occurred, the Government withdrew the notices. May I know whether Government intended superseding the Council merely because there was already fighting going on in the Council, or whether Government wanted to remove all those irregularities; may I know what exactly Government wanted to do? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ If the differences are composed, everything would be settled.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ தாராபுரம் முனிசிபல் சேர்மன் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவரை போர்டை கலைக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்ததிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட சலுகை காட்டப்படுவது இல்லை என்பது நிச்சயமாகிறது என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கட்சி மனப்பான்மையில் நகரசபை நிர்வாகம் நடைபெறுவது இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாத நகரசபைகளும் ஸ்டேட்டிஸ் நடைபெறுகின்றன.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ முனிசிபாலிடிகளில் ஏற்படும் வித்தியாசங்களுக்கெல்லாம் கமிஷனர்கள் தான் காரணம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ அப்படி ஒன்றும் இல்லை.”

Retirement of elementary school teachers.

*1323 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to raise the age-limit for retirement of elementary school teachers to sixty?

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The age of retirement of teachers working in aided schools is already fixed at 60. But teachers of all grades working in district board, municipal and panchayat schools should retire at the age of 55. There is at present no proposal to raise this limit to 60 years.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are Government aware of the fact that the teachers who retire from local board and Government schools at the age of 55 are taken in aided schools thereby creating a psychological feeling that these aided elementary schools are inferior when compared to other elementary schools and if so will the Hon. Minister for Education be pleased to see to it that this discriminatory attitude is not followed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think there is any discrimination here. The aided schools are permitted to employ teachers up to the age of 60. With reference to municipalities, panchayats and local boards, this has been done with a view to solving the employment problem. We want to give employment for our youths more and more. That is, why the age of retirement has been fixed as 55 for all personnel serving in the local bodies and Government institutions. That is the reason. There is no question of inferiority or superiority complex with reference to these educational institutions.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ When these elementary school teachers retire they usually retire as poverty-stricken people. Have they made any representation to Government that Government should give them pension and if so may I know what is the attitude of the Government on the same? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I request the hon. Member to await my reply to the Education Demand.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு 55-ஆவது வயதிலேயே ரிடயராக்கப்படவேண்டும் என்றிருக்கிறது. திரும்பவும் அவர்களுக்கு எய்ட் ஸ்கூல்களில் வேலை கொடுப்பதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அங்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு அவர்கள் இடையூறாக இருக்கமாட்டார்களா? அதனால் 55-ஆவது வயதில் ரிடயரானவர்களை மீண்டும் உத்தியோகத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் உதவியும் பிராவிடண்ட் பண்ட் உதவியும் அதிகப்படியாகக்கொடுத்து உதவுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even in respect of persons employed in other departments, they are entitled to take up private employment after retirement. So also in respect of teachers we cannot bar them from undertaking private employment in schools after retirement.”

DR. K. B. MENON :—“ In the interest of maintaining uniform efficiency in institutions maintained by Government as well as aided schools, where the Government have some control, will the Government use their influence and see that those who retire from the local board and Government schools are not entertained in aided schools? ”

[14th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not agree with what the hon. Member has stated, viz., that efficiency is affected by the employment of persons between the ages of 55 and 60. As a matter of fact they are very experienced teachers and in my view they may tone up the level of instruction.”

Craftsmen engaged in small scale industries.

* 1324 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the Government schemes to help craftsmen working in small scale industries to buy raw materials or improved equipments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Under the Madras Cottage Industries and Subsidy Rule, 1948, craftsmen who furnish sufficient security have been made eligible to get loans not exceeding Rs. 500 for the purchase of tools, implements, raw materials, etc.

Improved labour saving tools of a suitable type are distributed free of cost to artisans on conditions that they will use them only in their own workshops and will not re-sell them.

The question of making available small power-driven machinery on a subsidized hire-purchase basis is also being examined.”

9 a.m. SRI A. RATNAM :—“ தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தும் சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவியாக ஏதாவது பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இருந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் கடனாக வாங்குகிற சிறிய யந்திரங்களுக்கும் சாதனங்களுக்கும் ஏதாகிலும் உதவி அளிக்கப்படுகிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் கொடுத்த பதிலில் எல்லாம் இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் தகுதியுள்ளவர்களுக்கும் ரொக்கமாக கடனும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தக்க ஜாமீன் கொடுத்தால் மற்றப்படி யந்திரங்களும் ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளை அவர்களே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கவும் கூடாது, விற்கவும் கூடாது என்ற நிபந்தனையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the fact that this giving of loans would help the small scale industrialists and in view of the fact that there was no publicity given regarding this matter and so many small industrialists do not know that this help is being rendered by Government, will the Government be pleased to give more publicity in this regard so that they may help all the small scale industrialists? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not conceive of greater publicity than what will be afforded by questions and answers in this House in regard to this question.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister said that loans were being given to small industrialists on securities. May I know from the Hon. Minister whether these loans are given free of interest and what is the sort of security they demand? ”

14th March 1955]

Will the Government be pleased to give interest free loans and also see that the security demanded is not made rigorous? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ With regard to the rate of interest charged, I am sorry I would like to have notice. About security, there must be sufficient security which would help the recovery of the loan granted in case the party does not repay the loan according to terms.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware that Harijans who have passed the tailoring examination and who have undergone the prescribed training for the course, are not in a position to continue their avocation because they are not able to purchase a sewing machine and when they apply for loan for the purchase of a machine, they are asked to furnish securities. In view of the fact that the Harijans are not in a position to get surety and furnish securities, will the Government see that the rules with regard to furnishing of security are relaxed in such a way that such of those Harijans who want to get Government help for the purpose of purchasing the machines, are helped in reality? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that if it is paying cash as loan, we cannot make any difference between Harijans and others. There must be some security offered. But, Sir, Government can supply tools and whatever tools are required, it could be had without furnishing any security.”

SRI O. KORAN :—“ Have the Government collected any statistics regarding various crafts existing in our State? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ சபையில் கேள்விகள் கேட்கப்படுவதன் மூலமாக சர்க்காருடைய கொள்கைகள் விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். கிராமப் புறங்களில் உள்ள தச்சர், கொல்லர் போன்ற தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு இவர் தங்களுடைய தொழில் களுக்காக கருவிகள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடன் கொடுக்கிறார்கள், எங்கே கொடுக்கிறார்கள், எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? கிராமப் புறங்களில் அதுவும் குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், சமுதாய நலத்திட்டங்கள் அமுலாக்கப்படும் இடங்களிலாவது இந்த உதவிகளைப் பற்றி நல்ல விளம்பரம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ பொதுவாக சர்க்காருடைய கொள்கைகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுவதற்கும் சட்டசபையில் நடக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் உணராமல் இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் மூலமாகவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் அந்தந்த பிரதேசங்களிலும் இடங்களிலும் விளம்பரம் செய்வது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைகள் மூலமாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.”

SRI A. RATNAM :—“ கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய ஜப்பானிலிருந்து வரக்கூடிய சிறிய மிஷன்களை குறைந்த விலையிலே, ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டியை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் ஏழை மக்களுக்குக் ”

[14th March 1955]

கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அதோடு சர்க்காரின் உதவியைக் கோரி சென்ற ஆண்டில் வந்த மனுக்கள் எத்தனை? எத்தனை பேருக்கு சர்க்காரால் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"பொதுவாக எத்தனை பேரிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தன என்று சொல்வதற்கு இயலவில்லை. ஆனால் கூட்டுறவு முறையில் இதை எப்படி ஆதரிக்க முடியுமோ அப்படி ஆதரிக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஒரு உருப்படியான திட்டத்தைத் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன்."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Several reports of the Government have pointed out that unless the productivity per man is increased, in the case of small scale industries, there is no possibility of an expansion of them in a competitive world. May I know whether the Government are spending any money on research to discover improved techniques?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The Government have been devoting their attention to this aspect also. But I cannot give details about it."

SRI K. PARTHASARATHY:—"Is it not a fact that two years ago improved implements were supplied to village artisans like carpenters and blacksmiths in National Extension areas? If so, is that scheme still in force? Will such distribution be made in other areas also?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The Government do propose to expand that scheme."

SRI G. GOVINDAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தையல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்கு மிஷின் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் உபகாரம் செய்ய முன் வருமா?"

MRI SPEAKER:—"ஸ்ரீ டி. வி. நாராயணன் நம்பியார் இதே கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார். அதற்கு அளித்த பதிலைப் பார்க்கவும்."

SRI M. PALANIYANDI:—"விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் யோசனைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சிறிய தொழில்களுக்கு உதவி செய்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் கூறிய யோசனைகள் என்ன? அரசாங்கமும், மந்திரிகளும் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு இவற்றுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட நடைமுறையில் தக்காலிக் கடன் கொடுப்பதில் ஏற்படுகின்ற தாமதத்தைப்போலவே இந்த உதவியை அளிப்பதிலும் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. இதைக் கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தவும், உதவி சுலபமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவும் அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"விஸ்வேஸ்வரய்யா கமிட்டியின் யோசனைகள் முசிரி கிராமத்தில் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் நேரில் அவ்விடத்திற்கு விஜயம் செய்து அங்கு நடக்கும் முறையைப் பரிசீலனை செய்த பின்னர் அதனை அபிவிருத்தி செய்ய யோசனைகள் கூறினால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராய் இருக்கிறேன்."

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—"கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதும் ஒரு லாபகரமான குடிசைத் தொழிலானதால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் அவ்வாறு இல்லை."

[14th March 1955]

Closure of ports.

* 1325 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of ports closed during 1954-55 in the Madras State; and

(b) the reasons for the same?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) Fifteen, Sir.

" (b) There was little traffic at the ports and it was considered that they cannot be kept open on hopes of future trade."

SRI N. K. PALANISAMY:—"இந்த 'போர்டுகள்', நிரந்தரமாக மூடப்பட்டு விட்டனவா? இன்னும் ஏதாவது 'போர்டுகளை', மூடக் கூடிய உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"For some years there was no traffic. Similar factors will have to be considered for closure of the ports. But if they should be reopened, a case must be made out for that purpose. We have then to get the concurrence of the Government of India for reopening these ports."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"May I know the names of the ports which have been closed?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The following are the names of the ports which have been closed:—

Thirumalavasal, Mutupet, Vattanam, Pudupattinam, Theethandathanam, Devipattinam, Alagayankolam, Muthupettai, Chavakad, Tanur, Kappatta, Kottakkal, Muttankal, Chompayi and Pundiyangadi."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Have the Government any scheme under the First Five-Year Plan or the Second Five-Year Plan for the development of ports in this State?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"We are considering the question of development of certain existing ports."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Is this closure a temporary one or a permanent one? If it is a permanent closure, may I know whether steps have been taken to analyse the reasons for such closure?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"There was no traffic at all. That must have been the reason for the closure. The National Harbour Board have gone into the question and decided to close those ports."

[14th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் மந்திரி குறிப்பிட்ட 15 துறை முகங்கள் மூடப்பட்டு விட்டனவாதலால், அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை இல்லாமல் போயிருக்கும். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அல்லது வேலை தேடித் தர ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A separate question may be given notice of.”

SRI P. SELVARAJ :—“Arising out of the answer that some ports are going to be expanded under the Second Five-Year Plan, may I know whether the port of Tuticorin is going to be expanded?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Yes, Sir. It may be expanded.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தனுஷ்கோடி துறைமுகம் கடலினால் அரிக்கப்பட்டு வருவதற்கு அஞ்சி அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் தொண்டித் துறைமுகத்தை விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?”

SRI M. JAGANNATHAN :—“May I know the extent of loss sustained by our State in its sea borne trade on account of the closure of these ports?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“How can there be any loss if there is no traffic? I cannot understand the implication of the question.”

* 1326 Q.—To be taken up on 15th March 1955.

Commonwealth Company, Kozhikode.

* 1327 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Labour Officer, Malabar, conducted any conciliation on the decision of the management of the Commonwealth Company, Kozhikode, Malabar, to reduce the wages of the weavers and workers in the dyeing section by 27 per cent; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) It has been reported that the management have not reduced the wages of the weavers and the workers in the dyeing section. So, the question of conducting conciliation does not arise.”

Shifting of Sub-Registrar's office at Uliyil to Iritty.

* 1328 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Registration, Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to shift the Sub-Registrar's office at Uliyil to Iritty and to start a fresh Sub-Registrar's office at Mattannur; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

[14th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) A proposal for shifting the Sub-Registry office at Uliyil to Mattannur and opening a new Sub-Registry office at Iritty is being examined, by the Inspector-General of Registration.”

Reservation of seats for Harijans in the City Corporation.

* 1329 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation, dated 2nd January 1955, was received by the Government with reference to a resolution passed at a general body meeting of the Harijans held on 19th December 1954 at Chintadripet, Madras, requesting that Harijans may be allotted 20 reserved seats out of 80 seats proposed for the City Corporation on the basis of the number of slums and population of the Harijans in the City;

(b) if so, what action has been taken by the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes. A representation, dated the 22nd December 1954, on the subject was received.

“(b) the request will be considered in connection with the delimitation of constituencies for holding the next elections to the Corporation of Madras.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னை கார்ப்பரேஷன் அடுத்த தேர்தல் எப்போது வருகிறது? ஏற்கனவே இருந்த ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களை விட எவ்வளவு அதிக ஸ்தானம் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் நவம்பர் மாதத்தில் வருகிறதாக நான் நினைக்கிறேன். எத்தனை ஸ்தானங்கள் அதிகம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Have the Government received a representation from the Corporation Council to the effect that the number of seats should be increased by another ten and have they taken any action on that representation?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“We have received a communication from the Commissioner that it is being examined. As soon as the examination is over, the question will be taken up.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சட்டசபை, பார்லிமெண்டு ஆகியவற்றுக்குப் பெண்களுக்குத் தனித் தொகுதி கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது கார்ப்பரேஷனுக்கு மாத்திரம் பெண்களுக்குத் தனித் தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ஏன்?”

MR. SPEAKER :—“இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னையில் மொத்த ஜனத் தொகை எவ்வளவு? அதில் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகை எவ்வளவு? 1955-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இரண்டாம் தேதி ஹரிஜனங்கள் நிறைவேற்றி

[14th March 1955]

சர்க்காருக்கு அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தில் என்ன கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அதன் பேரில் சர்க்கார் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“ஹரிஜனங்களுக்கு மொத்தமுள்ள ஸ்தானங்களில் 20 ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் தீர்மானத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனத் தொகைப்படியே பார்த்தாலும் அவ்வளவு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட வேண்டியிருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது இருக்கும் தனித் தொகுதிகளைவிட அதிகத் தொகுதி அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

9-10 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“ஹரிஜனங்களிலே ஆண்களை விட பெண்கள் மிக மிகக் கேவலமான ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனப் பெண்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்து, சென்னை கார்ப்பரேஷனில் பிரத்தியேகமான ஸ்தானங்களை ஒதுக்குவார்களா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“பெண்களிடையே நலன்களையும் ஆண்கள் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதனால் அந்த நம்பிக்கையின் பேரில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.”

Beedi factory workers.

* 1330 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) The present rate of wages paid to labourers in Malabar by the managements of beedi factories; and

(b) the minimum wages fixed by the Government for the manufacture of one thousand beedies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) It is reported that the beedi workers in Malabar district are generally paid Rs. 2 and Rs. 1-8-0 for rolling 1,000 big and small beedies respectively.

“(b) The original notification fixing the minimum rates of wages for employment in tobacco (including beedi making) manufactory has been quashed by the High Court. The question of fixing afresh minimum rates of wages for this industry is under the consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Will the Government in fixing the final rate, take into consideration the present prevailing rate as well as the points raised in this House in connection with the delay in this matter some time ago?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I already answered a few days ago that the Government would take into account all the aspects of the question before taking a final decision in the matter.”

Elementary Education Committee.

* 1331 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the terms of reference to the Elementary Education Committee;

[14th March 1955]

(b) when the Committee is expected to complete its enquiry and submit the report to the Government; and

(c) whether the members of the Committee are entitled to any honorarium?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly question No. 606 (1581) (unstarred) answered on 10th February 1955.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Clause (c) of this question, viz., ‘whether the members of the Committee are entitled to any honorarium’ had not been answered by the Hon. Minister when a similar question was put.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Government Order appointing the Committee had also been placed on the Table of the House. It refers to all matters pertaining to the Committee.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Last time in answering a similar question the Hon. Minister for Finance said that the question of co-opting representatives of teachers into the Committee would be considered by the Committee itself. May I know from him whether some members have been co-opted by the Committee and when they tour certain districts and take evidence they are given honorarium and whether they will be invited for preparing the final report before it is sent?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not think the question of honorarium arises in this matter. In the Government Order appointing this Committee, there is no provision for the payment of any honorarium at all at any stage. They are only eligible for Travelling Allowance and Daily Allowance and nothing more than that.”

Mannarghat-Chinnathadagam Road.

* 1332 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any amount out of the sum of Rs. 5,00,000 provided in the Budget Estimates for the year 1954-55 was allotted for forming a road from Mannarghat to Chinnathadagam;

(b) if so, whether the execution of the work has been taken up during the year; and

(c) if not, why not?

THE HON. SRI RAJA SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes, Sir. Rs. 4,000 for investigation of the scheme.

“(b) & (c) The detailed estimate for the work has been prepared and the work will be taken up for execution after the Government of India approve the estimate.”

[14th March 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether the investigation has been completed in connexion with the formation of the road and whether the estimates have been prepared. May I also know the estimated cost of the work? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The investigation of the work has been completed and the Chief Engineer has submitted a detailed estimate for Rs. 14.74 lakhs. Since then we have received information from the Government of India that, as this is a work to be done in a backward area, they are giving full grant for it and the estimate has been submitted to the Government of India for sanction.”

Watchmen in Civil Supplies godowns.

* 1333 Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of watchmen employed in the godowns of the Civil Supplies Department in the City;

(b) how many of them are Gurkhas; and

(c) whether there is any disparity in salary paid to Gurkhas and Tamilians?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There are 36 watchmen employed for watch and ward work in the Civil Supplies godowns in the Madras City.

“ (b) All the thirty-six watchmen are Gurkhas.

“ (c) Until recently there were both Gurkha and ordinary watchmen in the Civil Supplies godowns in the Madras City. The Gurkha watchmen are paid a salary of Rs. 30 per mensem plus a dearness allowance of Rs. 19 and a city allowance of Rs. 2 per mensem. The ordinary watchmen, while they were employed were paid a consolidated pay of Rs. 30 per mensem including dearness allowance provided the market rate was not less than Rs. 30 and if the market rate was less than Rs. 30 then the pay of the ordinary watchmen was being limited to the market rate.”

* 1334 Q.—Postponed to 15th March 1955.

Overload in buses.

* 1335 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition from one of the workers of Sri Rama Vilas Bus Service, Kumbakonam, Tanjore district; regarding overload in buses that plied between Kumbakonam and Swamimalai in connexion with Karthikaideepam festival, during December 1954;

(b) whether any enquiry was conducted; and

(c) if so, the result of the enquiry?

[14th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) & (c) Do not arise.”

Lignite Mines, Neyveli.

* 1336 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any report from the Central Government with regard to the working of the Lignite Mines at Neyveli;

(b) if so, (1) how much capital is necessary for its working; (2) the share of the Central Government towards the capital; (3) whether any contracts are proposed to be given to any private company; and (4) if so, to which company?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Consulting Engineers have proposed four alternative sets of integrated schemes for utilizing an annual output of lignite ranging from 1,070,000 tons to 6,268,000 tons estimated to cost from about Rs. 29 crores to about Rs. 85 crores. Pending further investigation on the nature of the lignite seam and ground water conditions, no decision has been arrived at on the particular scheme to be taken up. An integrated scheme will be drawn up after the results of the further investigations become available. The other points mentioned in the question do not arise now.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது சர்க்கார் இரண்டு விதமான முறைகளைக் கையாளலாம். ஒன்று, அதிகப்படியான ஷேர்களை சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டு பாக்கி ஷேர்களை உள்நாட்டிலிருக்கக்கூடிய சாதாரண முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்து சர்க்காரே நடத்தமுடியும். அல்லது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங்களிடமிருந்து குறைவான வட்டிக்கும் பணத்தை வாங்கி சர்க்காரே அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். இவ்விரண்டில் ஏதாவது ஒரு முறையை அனுஷ்டிப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்த பின்னர் சர்க்கார் முடிவு செய்யும்.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Now that the working of the lignite mines has been entrusted to the Central Government, may I know in future to what extent this Government will be responsible to this House in answering such questions and to what extent the Central Government will be responsible to the Parliament? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member is quite well aware that even to-day I am answering such questions on behalf of the Government of Madras and, therefore, he need not have any worry about it.”

[14th March 1955]

Appointment of Harijans to Gazetted posts.

* 1337 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state what steps the Government are taking to verify that Harijan candidates for appointment to Government Gazetted posts are really members of the Harijan community?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Appointment to almost all Gazetted posts is made through the Madras Public Service Commission. A candidate who claims to be a member of a Scheduled Caste is required by the Commission to produce a certificate from a Revenue Officer not lower in rank than a Deputy Collector to the effect that he belongs to a community (to be specified) which is one of the communities included in the list of Scheduled castes recognized for the purpose of the concession allowed to them in the matter of appointment to the public services. In order to ensure that no false claims are made by the candidates about their community, the Government have also issued instructions to all officers of the Revenue Department directing them to fully satisfy themselves by actual verification as to the community to which the candidates belong before giving the certificates.”

SRI A. RATNAM:—“1954-55-இல் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் கெஜடெட் ஆபீசர்களாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை ஹரிஜனங்கள் டெபுடி கலெக்டர் உத்தியோகத்திலிருந்து கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?”

MR. SPEAKER:—“இந்தக் கேள்விக்கும் மூல கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறதே. The main question is: what steps the Government are taking to verify that Harijan candidates for appointment to Government Gazetted posts are really members of the Harijan community?”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“The Hon. Minister has stated that instructions have been issued to the Revenue authorities to verify whether a particular man belongs to a particular community mentioned in the list of Scheduled Castes. Also, may I know from him whether the Government have issued any instructions regarding the way in which they will have to verify whether a particular man belongs to that community or not?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We have instructed the officers concerned to satisfy themselves by a personal enquiry whether a particular man belongs to the community to which he claims to belong.”

9-20 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, has there been any instance when persons who did not really belong to the Harijan community obtained admission on false certificates?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There was no such instance with reference to any Gazetted posts. But with reference to admission to the Engineering College, there was a case and we had to take action against the concerned person, but considering that that was the first instance, we have let off the case with a warning.”

[14th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“Sir, in the matter of getting certificates to the effect that a particular candidate belongs to the Harijan community, it is very difficult for the boys to approach the officers and get the certificates in time. May I suggest to the Government that they may be pleased to allow the M.L.As. of the Harijan community to issue the certificates and treat them as valid?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I do not know whether the Harijan M.L.As. themselves would welcome this move, apart from other M.L.As. I do not see why other M.L.As. also should not be enabled to issue the certificates.”

SRI A. VELOO:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களில் ஒருவர்தான் ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு அனுமதி பெற்றதற்காக அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவும் அதன் பின்னர் அவர் மன்னிக்கப்பட்டதாகவும் கூறினார்கள். “சாலியர்” என்ற வகுப்பு சர்க்கார் வெளியிட்டுள்ள ஷெட்யூல்ட் tribe லிஸ்டிலும் பின்தங்கிய வகுப்பு லிஸ்டிலும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம் என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir, there was no confusion with regard to that because Saliya community is different from Saliya Scheduled Tribe as such and it has been specifically notified that there was no such Scheduled Tribe existing in Tanjore district.”

SRI A. RATNAM:—“ஷெட்யூல்டு வகுப்பு லிஸ்டில் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதாரையும் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள கணக்கர் போன்றவர்களும் ஹரிஜனங்கள் என்று பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவார்களா? ஹரிஜன நபர்கள் வேலைக்கு மனுப்போடும்போது முதலில் தாசில்தாரிடம் மனுசெய்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் உத்திரவு பெறவேண்டும். பிறகு கெசட் ஆபீசரிடமிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் பெறவேண்டும். இப்படிப்பட்டத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களைப் பெறுவதில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து எம்.எல்.ஏ. இடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் பெற்றால் அந்த நபருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இதில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை இரண்டு விதமாகப் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. முதலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சர்ட்டிபிகேட்டுகள் சுலபமாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது மற்றவர்கள் தங்களை ஹரிஜனங்கள் என்று ஏமாற்றி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதை தடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டிருப்பதினால் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதில் சில நிர்ಬந்தங்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தாலும், தொந்தரவுகள் இருந்தாலும் கூட மற்றவர்கள் ஏமாற்றி சர்ட்டிபிகேட்டை பெறாமல் இருப்பதற்கு தொந்தரவுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டியது அவசியம்.”

எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதினால் இப்பிரச்சனையில் இன்னும் அதிக சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.”

[14th March 1955]

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ May I know, Sir, whether community sangams can be authorized to issue certificates in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, when we make a person responsible for the issue of these certificates, it should be possible for the Government to take some disciplinary action against the person who issues false certificates. Unfortunately, Government have no hold on these non-official associations or communal associations, and it will be wrong to recognize communal associations even for this purpose.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, on an examination of the process and difficulties experienced in the matter of the issue of these certificates, I think that the difficulties may be classified in this way. So far as the villages are concerned, the village headman is the proper authority. He knows the person concerned and there would be no difficulty. But the difficulty arises only so far as the towns are concerned where the village headmen do not know whether a particular person belongs to a particular community. May I suggest to the Government to issue instructions to Gazetted Officers that instead of depending upon the village headmen, the officers themselves should verify personally and issue the certificates? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In all those cases, the officer has to make a personal enquiry and perhaps it will be useful to enquire the M.L.As. or the Municipal Councillor who belongs to the particular ward to get the necessary information, but still the responsibility should be that of the officer concerned.”

Ambasamudram Branch of the Madura Mills.

* 1338 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was made to the State Government in August 1954 with regard to the reinstatement of 123 workers of Ambasamudram Branch of the Madura Mills Company, Limited; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் ராஜாஜி! அவர்கள் இந்தச் சபையில் பல தடவைகள் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். நூற்று இருபத்து மூன்று பேரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார். பொதுக் கூட்டங்களிலும் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். இப்பொழுதும் ராஜாஜி சர்க்கார்தான் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. அவருடைய கொள்கையேதான் இப்பொழுதும் அனுசரிக்கப்படுகிறது. 1952 அமெண்ட்மென்ட் ஆக்டில் முதலில் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் இந்தச் சலுகைகளை அளிக்கமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

[14th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது 123 தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்ளச் செய்கிறேன் என்று ஒருக்காலும் சொல்லியிருக்க முடியாது. எதற்கும் சமரசமாக மாணேஜ்மெண்டுடன் பேசி முயற்சி எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்திலே முதலில் இது டிரிட்யூனல் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. பிறகு அப்பலெட் டிரிப்யூனலுக்கு விடப்பட்டது. இந்த நிலையில் அரசாங்கம் வற்புறுத்தி ஒரு சிலரைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது பற்றி வேரொரு கேள்வி போட்டால் அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.”

SRI K. T. RAJU :—“ 123 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கமுடியாது. ஆனால் சமரசம் பண்ணிவைக்க முயற்சி செய்திருப்பார் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுமாதிரியாகவே சமரசம் செய்ய முயற்சி செய்வதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வாரா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. நான் முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. ஆதலால் மாணேஜ்மெண்டே முயற்சி எடுக்கவேண்டுமே தவிர அரசாங்கம் வற்புறுத்துவதற்கு இடமில்லை.”

District Board elections in Malabar.

* 1339 Q.—**DR. K. B. MENON :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state how much did the recent District Board elections in Malabar cost to Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Under rule 1 of Schedule V to the Madras District Boards Act, 1920, all expenditure incurred in connexion with the conduct of elections to district boards should be borne by the district boards concerned. Certain items of expenditure are met initially from State funds and then recovered from the district boards concerned. The Government do not bear any part of the election expenditure.”

Price and export of jaggery.

* 1340 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to stabilize the price of jaggery; and

(b) whether the State Government have received any communication from the Centre regarding the export of jaggery to foreign countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) With a view to arrest the fall in price of jaggery and to stabilize its prices this Government have addressed the Government of India requesting them to permit the export of jaggery and jaggery powder from Madras State to foreign countries.

“ (b) Yes, Sir. The Central Government have communicated their decision to allow export of 7,000 tons of jaggery to foreign countries from Madras State up to end of March 1955.”

[14th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“சமீபத்தில் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு ஆந்திர சர்க்கார் 30,000 டன் வெல்லை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்தியசர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதிப்பதற்கும் அங்கிருந்து வரும் சர்க்கரையைத் தடுப்பதற்கும் நமது சர்க்கார் ஏதாவது யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு 30,000 டன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை யார் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை நமக்கே குறைவாக இருக்கிறதென்றால் எப்படி ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதிக்கமுடியும்? இந்த மார்ச் மாதம் 7,000 டன்னுக்கு ஏற்றுமதி அனுமதித்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். சர்க்கரையை கேட்கிறவர்களுக்கு வெல்லத்தைக் கொடுத்தால் அது அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது ஆகாது. ஆகையால் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நான் சிபார்சு செய்வதற்கில்லை.”

9-30 a.m. SRI N. GOPALA MENON :—“I rise on a point of order, Sir. The point of order that I desire to raise is more for clarification of the proceedings of this House. There has been some doubt as to the language in which one can speak. I find, Sir, that in the Constitution . . .”

MR. SPEAKER :—“May I know whether the point of order relates to questions and answers?”

SRI N. GOPALA MENON :—“Regarding questions put and answers given by Hon. Ministers . . .”

MR. SPEAKER :—“We shall take it up after questions are over. Let us now take up question No. 1311.”

Cross-words puzzle.

*** 1311 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any prosecutions have been launched against any conductors of cross-word puzzles in December 1954 or thereafter in the Madras City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No prosecution was launched in December 1954 and thereafter against conductors of cross-word puzzles.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that conducting cross-word puzzles results in dirty speculation, deceit of poor people and other anti-social activities, will the Government see that conducting cross-word puzzles are totally banned?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member is aware that under the existing law, it is not possible to ban cross-word puzzles. That is why, we have taken up the matter with the Government of India for the purpose of an all-India legislation for banning or controlling these cross-word puzzles. As a matter of fact, I may inform this House that I had a discussion with the present Home Minister of the Government of India—the Hon. Sri Govind Ballabh Pant

[14th March 1955]

when he was here in connexion with the Congress Session at Avadi. He requested me that I should write to him as soon as he reached Delhi. I wrote to him a personal letter enclosing the correspondence between this Government and the Government of India previously. He has written to me back saying that the matter is engaging his attention and he is hoping that he will be able to introduce a Bill with reference to cross-word puzzles during this session itself. I am hoping that such a legislation would be introduced in the Parliament and would be passed expeditiously.”

MR. SPEAKER :—“Regarding question No. 1314—Relating to Secondary Education Commission—and the doubt expressed by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I have seen the original record and I find therein the word ‘retrenchment’ only.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“I have never said, Sir, that the mistake crept in the office.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE LANGUAGE TO BE USED BY MEMBERS IN THE HOUSE.

*** SRI N. GOPALA MENON :—**“The point of order that I wish to raise relates to the doubt in the minds of some of the hon. Members of this House and to the comments in some newspapers as to what should be the language which ought to be used in the Assembly. Sir, I have to invite your attention to Article 210 of the Constitution of India which says :

‘Notwithstanding anything in Part XVII, but subject to the provisions of Article 348, business in the Legislature of a State shall be transacted in the official language or languages of the State or in Hindi or in English :

Provided that the Speaker of the Legislative Assembly or Chairman of the Legislative Council, or person acting as such, as the case may be, may permit any Member who cannot adequately express himself in any of the languages aforesaid to address the House in his mother-tongue.’

Therefore, the Speaker, as per this Article, can allow any Member to speak in a language which is not the official language only in case he cannot adequately express himself in the official language.

“Article 345 says—

‘Subject to the provisions of Articles 346 and 347, the Legislature of a State may by law adopt any one or more of the languages in use in the State or Hindi as the language or languages to be used for all or any of the official purposes of that State.’

This provision means that unless the State has by law adopted any language to be used in the State as the official language, the language used shall be either Hindi or English. Therefore, if any one wants to change the official language of the State, it must be done by means of legislation. In the previous Assembly Rules,

[Sri N. Gopala Menon] [14th March 1955]

you would find, Sir, that the Article of the Constitution which I read is more or less repeated with reference to the language to be used here and it states :

“... that unless the Speaker of the Assembly is satisfied that a Member could not express himself properly in the official language of the State, he should not be allowed to speak in his own mother-tongue.”

Now, I find in the present Assembly Rules that changes have been made regarding the language to be used for the business of the proceedings which are in contravention of the provisions of the Constitution. Therefore, Sir, the Speaker should not allow ordinarily a Member who is able to express himself in English”

MR. SPEAKER :—“ How am I to know that unless probably I hold an examination”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ You, Sir, will be able to know from your experience who is able to express himself well in English and who is not. You, as Mayor of Madras, were insisting that persons”

MR. SPEAKER :—“ I was Mayor of Madras in 1937. Since then, the Constitution has changed. We had introduced such a rule before the new Constitution came into force”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ My object is not to deter the proceedings of the Assembly. My object is to bring it to the notice of the House and the Hon. Speaker that there has been some complaint from some Members that they are not able to follow the proceedings of the House. In fact, the Hon. Speaker himself will realise”

MR. SPEAKER :—“ I sympathise with the hon. Members”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ One-sixth of the House consists of Members who do not know the language which is ordinarily used here. I would like to draw your attention to the relevant Articles which I have placed before you so that it may be necessary that ordinarily the official language, that is English, must be used here. But if it is the desire of the House that the official language must be changed, it is open to the House to do so by means of a legislation to bring in any language as the language of the State. But without making that legislation, it is not proper to use any other language. One hon. Member, I found, spoke in Kannada language. We must have some sort of proper procedure in this matter. After all, we must have an objective in our mind. The objective is to have a unified India. You will find in the Constitution that in the years to come, the language which we use between one State and another State, must be the language of the unified India. That common language may be Hindi. Whatever rules we may frame or procedure we may adopt must conform to that objective, namely, that of one language in a unified India.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do really sympathise with the point of view put forward by the hon. Member. But,

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

at the same time, he should realise that not merely one-sixth of the Members of the House but nearly half the number of Members of this House are unable to follow the proceedings in English. Therefore, we have to take a practical view and see that business is carried on in such a way that most of the Members are able to follow the proceedings. What are we doing here after all? When a question is put in Tamil, we reply in Tamil, as far as questions are concerned. After all what does the Article of the Constitution lay down? It states that any Member who cannot adequately express himself in any of the languages of the State can speak in his mother-tongue—and express himself for what purpose—so that he may make himself understood. When I am answering a Member who does not know English and who puts his question in Tamil, it should be possible for me to express myself in such a way that I may make the Member understand. That is the purpose of expression. The purpose of my expression is not my self-satisfaction that I am able to express myself in fluent or chaste English but to make the other person understand. Therefore, when a question is put by a person who does not know English, I can make him understand only by expressing it in the mother-tongue. By doing so, I am not going beyond the limits of the Article in the Constitution.

“ As far as the other point put forward is concerned, I have already stated that with reference to subjects in which all the Members are interested, the Ministers will generally answer in English, but in respect of subjects in which only a particular section is interested and if that section happens to be the Tamil section, then the Ministers may express themselves in Tamil language.

“ With reference to any subject, if the Minister feels that he will be able to express himself better in his mother-tongue, then the Minister will speak in Tamil. In these circumstances, we are not transgressing the provisions of the Constitution; on the other hand, we are only carrying out the provisions of the Constitution and I am sure the hon. Member will agree with me that we are trying to make the best of the situation here in a multi-lingual State. We are trying to carry on our business as best as possible. After all the rules are intended only for that purpose and not for the purpose of ignoring facts and creating difficulties to the hon. Members.”

III.—EXPRESSION OF THANKS *re* ESCAPE OF THE HON. PRIME MINISTER IN THE NAGPUR INCIDENT.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, before we pass on to the business of the House, I request, with your permission, to refer to the deplorable incident which happened at Nagpur day before yesterday (11th March 1955). We were all shocked when we learnt that a person made an attempt at the life of the Prime Minister. The Prime Minister himself has given a version of the incident and he has requested the nation as a whole to treat it as the act of a cranky person. It is our wish that it is so and

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

nothing more lies behind this crazy act of that individual. But while we were all shocked by that incident, we were greatly relieved that it passed off as an incident instead of turning out to be a world catastrophe. We are all happy about it and I am sure the entire House without any exception will join me in thanking Providence for sparing to us our beloved Prime Minister. It is our wish that he should be spared to us for many more years to come so that he may strive not merely for the progress and development of our country, but for the advancement of the entire human race, for the prosperity and happiness and peace of humanity as a whole. I am sure the entire House will join me in this prayer and in this wish."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய தேசத்தின் மக்களுடைய மதிப்பிற்கும், இன்னும் உலகத்திலே நம்முடைய தேசத்தின் கௌரவத்திற்கும், உயர்விற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடிய ஒரு பிரதம மந்திரி அவர்களை இம்மாதிரியாக தாக்க முயற்சித்தது ஒரு வெறிபிடித்த செயலேயாகும். இந்தச் சமூகத்திலேயுள்ள வேறு எந்த அரசியல் வாதியையும் இவ்வாறு செய்தால் யாரும் அதை இவ்வளவு ஆதரிக்க முடியாது; பாராட்டவும் முடியாது. ஆனால் தேசமே ஒன்று சேர்ந்து வெறுக்கத்தக்க ஒரு வெறிச் செயலைப்பற்றி நானும் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்து, பல்லாண்டு நீழி வாழவேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன்."

* **DR. K. B. MENON** :—"We were all shocked to hear of the incident . . ."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member should first address 'Mr. Speaker' and then speak."

* **DR. K. B. MENON** :—"Mr. Speaker, Sir. I beg your pardon. Perhaps in emotional situations, we may forget formalities."

"We were all very much shocked to hear of the incident that took place at Nagpur and the alleged attempt on the life of Panditji. We fully endorse the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House and we hope and wish and pray that the Prime Minister would be spared to us for many years to come, that he may lead, not only India, but the whole world, to progress."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Mr. Speaker, Sir, the incident that has happened at Nagpur is very unfortunate, especially at a time when our Democracy is in an infant stage. Even though the Prime Minister has said that the incident was very trivial and even though he has asked the nation not to attach much importance to this incident—as far as it goes, from his standpoint it is all right, but from the standpoint of the nation, we must see *through* the incident—we cannot take it like that, for, this is not the first incident of its kind. The first incident that happened took away the Father of the Nation and even though the law took its own course, it looks as though the legal course is not enough. And this

[Sri S. Swayamprakasam] [14th March 1955]

is another incident of the kind which requires the nation to take note of its significance. The legal course that is available in the country to deal with it is not enough. But all the parties in the country and the entire people in the country must really realize the significance behind it and they must condemn such activities of attacking a person for differing political views or whatever the cause might be. We all condemn that act. I have no hesitation, on behalf of my Party, in associating myself with all the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House. I congratulate the Prime Minister and thereby I congratulate the nation that Providence has been pleased to spare him to us."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அஹம்சா மூர்த்தியாகிய மகாத்மா காந்தியடிகளின் அடிச்சுவற்றைப் பின்பற்றி நம் முடைய தேசப்பிதாவாக நல்லமுறையில் நாட்டைப் பரிபாலித்து வரும் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த ஒரு பெரிய சம்பவத்தைக் குறித்து நான் மட்டுமல்ல, நாடு பூராவும், உலகம் பூராவும் வருந்துகின்றன. எனவே நானும் என்னுடைய வருத்தத்தை நமது சபையின் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியபடி எல்லாவற்றையும் ஆமோதித்து, நமது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்தப் பெரிய ஆபத்தினின்று தப்பியதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல; எல்லாம்வல்ல இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்து, அவர் மேன்மேலும் நம் நாட்டிற்கு நன்மைசெய்ய உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். மேலும் இந்த முரட்டுவிதமான ஒரு செயல் நாட்டிலே மாறுபட்ட கருத்திருப்பதைக் காட்டுகின்றது. இனி எந்த நபருக்கும், எழைகளுக்கோ, பணக்காரர்களுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்கோ இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை நம் நாட்டிலே ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லிகொண்டு, நேரு அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவிப்பதோடு, அவர்கள் நீழி வாழப் பிராத்திக்கின்றேன்."

* **SRI K. UPPI** :—"Mr. Speaker, Sir, I heartily associate myself with the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House in well-chosen words. Sir, the other day, the whole nation was shocked to read in the newspapers that an attempt was made against the life of our Prime Minister. Sir, we thank God that it proved to be only a shock-treatment. For, the nation has been awakened to be alert regarding the life and security of our Prime Minister. May God prolong his life so that he may be of service to India as he has been for many many years. With these words I associate myself and my party with the sentiments expressed by the Hon. Leader of the House."

MR. SPEAKER :—"I was also shocked to read the news of the incident. I endorse fully every word said on this occasion by the Hon. Leader of the House, the Deputy Leader of the Opposition and other leaders of parties. I join with them all in wishing our Prime Minister long life and prosperity."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"May I request the Chair to convey this message to the Hon. Prime Minister?"

MR. SPEAKER :—"Yes, I will send it to the Prime Minister."

[14th March 1955]

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER *re* BREACH
OF PRIVILEGE *re* SERVING OF ARREST WARRANT ON AN
HON. MEMBER OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—“ It is my desire to bring a matter of breach of privileges before the House under rule 187. Rule 187 lays down that ‘notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report.’ This is the matter I desire to report to the House.

9-50
a.m.

“ Under rule 187, I desire to refer an important matter to the Committee of Privileges to be decided by it. On 19th February 1955, while a Committee of the House was sitting to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, the Secretary to the Legislature received a letter by post from a Judicial Sub-Magistrate in the district of South Kanara requesting him to inform me of the fact that he had issued a bailable warrant against a Member of the Legislature. That Member was a Member of the Committee and was at that time sitting at a meeting of the Committee. I instructed the Secretary to contact the Hon. the Leader of the House and to inform him that the service of a legal process or the execution of a legal process within the precincts of the Legislature during the sitting of a House or a Committee of a House would be a breach of privilege. I am glad to say that the Hon. Leader of the House prevented the execution of the bailable warrant on the hon. Member at the time. Two weeks ago, another Member informed me that a constable wanted to serve a summons on him within the building of the Assembly. When I brought this to the notice of the Hon. the Leader of the House, he again prevented it. There is no use in blaming the police for acts like these as they are ignorant of the privileges of the House. Even in England where the orders to the police regarding matters of privilege are precise, the police officials now and then commit mistakes. In order to avoid similar occurrences in future, I desire to lay before the House certain facts regarding the question of privilege within the precincts of the House.

“ In England on the 12th January 1889, a police order was passed in the following terms :—

‘ Criminal process may not be served or executed on any Member of Parliament within the Palace of Westminster or within palace yard without the leave of the House ; and no action whatever will be taken by police in such cases without the special instructions of the Commissioner.’

“ This order was made as the result of the report of the Select Committee of the Commons appointed to consider the attempt by a police officer to serve a summons upon a Member of the Parliament in the outer Lobby of the House. The Select Committee had expressed the opinion that the action of the police officer was :

‘ a breach of the Privileges of the House, inasmuch as it was an attempt to serve a summons upon a Member, within the precincts of the House, while the House was sitting, without the leave of the House first obtained.

ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER *re* BREACH OF PRIVILEGE 639
re SERVING OF ARREST WARRANT ON AN
HON. MEMBER OF THE HOUSE

14th March 1955] [Mr. Speaker]

“ I hope the hon. Members of this House will observe that the police order is not limited to the time while the House is sitting.

“ I have asked the Secretary to the Legislature to write to the Government to issue similar instructions to the Police officers in this State.

“ Service of process even upon a stranger or officer of the Legislature within the precincts of the House while the House is sitting is a breach of privilege.

“ In 1945, a Committee was appointed by the House of Commons to go into this matter. There, process was served on an officer of the House. The matter was referred to the Committee of Privileges of the House of Commons. I am now quoting from the report of that Committee, which says :

‘ If, then, service of process on a member within the precincts of the House, while the House is sitting, without the leave of the House first obtained, is a breach of privilege, the reason must be that it is deemed disrespectful to the House. For a stranger admitted within the parliamentary precincts with the permission, express or tacit, of the House to presume to serve the process of an inferior tribunal in the presence, actual or constructive, of the House is clearly an abuse of the privilege of admission to the House, and a violation of the dignity of the High Court of Parliament. As the essence of the offence is the insult to the House, it is immaterial whether the person on whom the process is served is a member or not.’

“ Regarding service of process within the precincts of the House while the House is not sitting, the same Committee says :

‘ As regards service of process within the precincts on sitting days, it would be impracticable to limit the time during which it would constitute a breach of privilege strictly to the hours during which the House was sitting. It must be extended for at least a reasonable time before the meeting and after the rising of the House.’

Further it says :

‘ If a stranger were to resort to the Palace of Westminster in order to avoid arrest, it would be competent to the Speaker to direct him to be removed from within the precincts.’

“ As regards persons who reside within the Palace of Westminster, just like our friend Dr. P. Varadarajulu Naidu here (laughter)—I am only mentioning his name as an instance—this is what the Committee says . . .”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ What about those residing in the Legislators’ Hostel, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ Yes, I will come to that aspect also. Now, as regards persons residing within the Palace of Westminster, the Committee says :

‘ The Service of Process (Justices) Act, 1933, enables a summons to be effectively served upon a defendant at his last or usual place of abode by registered post. It is not likely that the service or execution of process would often be a matter of such urgency that to wait until the leave of the House had been obtained to serve or execute it would defeat the ends of justice. If it was feared that such a result would follow, application would be made to the Speaker who would doubtless authorize the process to be served or executed relying on the House to ratify his action.

[Mr. Speaker] [14th March 1955]

The protection from service or execution of process afforded by the dignity of the House in no way affects the right of Police officers on duty within the precincts to arrest strangers who, having been admitted to the Palace of Westminster, commit criminal offences or are thought to be about to do so, subject to this that they must refrain from entering the House itself while it is sitting unless they have previously received its permission.

"I hope that the Government will communicate all this to the police so that they may know the exact limits of their authority.

"In England the expression 'Precincts of the House' means 'Within the building at Westminster or within the Palace Yard'. In this Legislature the question is complicated by the fact that while the House sits in one place, its committees sit in various other places. Sometimes, a committee sits in the Committee Room at Fort St. George. Sometimes it sits in one of the rooms in the building allotted to the Ministers in the Government Estate and of late it has been sitting in a room in the Old Legislators' Hostel in the Government Estate. Moreover the Library of the Legislature which must be regarded as part of the precincts of the House is situated at a distance, in the cellar under the Rajaji Hall."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Suppose the Committee were to sit outside the City itself, for instance, in Kozhikode or some other place, Sir?"

MR. SPEAKER :—"I am coming to that also. The refreshment room attached to the House is a temporary shed put up in the yard adjoining the House. All these must be regarded as precincts of the House. But from their very situation, strangers can have easy access to these buildings and places even without the permission of the Speaker. The exact limits of the precincts of this Assembly have therefore to be carefully determined. I therefore refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction they want to put on the expression. 'Precincts of the House' as regards this Legislative Assembly. I must tell the House that I am not referring to the Committee of Privileges that is in existence now. I am only referring to the new Committee that will be constituted in a day or two for the next official year. Probably, after this session the House will meet in July or August. Whatever it is, I request the Committee to send its report to the House on the third day after the commencement of the next sitting of the House. Then the House may go into the matter."

V.—MOTION *RE* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Mr. Speaker, before we proceed to the next item in the agenda, I want to make a submission to you. The next Demand relates to Co-operation. It is a very important subject. The time allotted for the discussion on this Demand is only two hours. I request that the time for discussion may be increased to three hours. This will be convenient from every point of view. We can discuss this Demand for the whole day, i.e., till we rise for the day.

14th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

"With regard to Industries, I submit that it may be taken up a little later, say, in the end. Of course, there will be encroachment by one hour on other Demands, but this can be made good by cutting one hour in respect of the Demand for Administration of Justice, which will be discussed for three hours. That can be reduced to two hours."

MR. SPEAKER :—"Industries can be postponed to a later date."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"That can be done without inconvenience. I think it comes up tomorrow and will occupy four hours. It can be postponed."

MR. SPEAKER :—"Since the order of business has already been accepted, let the Hon. the Leader of the House make a formal motion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I move—

'That the order of business be changed so as to provide for Industries and Cinchona being taken up later, the whole of today being taken for Co-operation and the whole of tomorrow for Labour including Factories.'"

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the order of business be changed so as to provide for Industries and Cinchona being taken up later, the whole of today being taken for Co-operation and the whole of tomorrow for Labour including Factories.'"

The motion was put and carried.

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, 251 teachers of the Kozhikode town aided elementary schools have sent in a petition to this House. They say that the cost of living on the West Coast is the highest in the Kozhikode Municipality and that while all other teachers—district board, Government and municipal teachers—draw house-rent allowance, aided elementary schools are not granted any such allowance. They request that the Government will favourably consider their demand in this respect since they get every other thing only from the Government. I request permission to present the petition to the House on their behalf."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member may give it to the Secretary."

(The petition was then handed over to the Secretary.)

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56.—*cont.*

(1) DEMAND XV—EDUCATION—*cont.*

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, I am slightly at a disadvantage in replying to the debate. In the

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

first place, I was not present in the House when hon. Members made their suggestions and secondly my health is not still good enough to enable me to do full justice to this very important subject. I feel, however, that hon. Members have made very good points and touched upon various important aspects of this Demand. That is what I learn from the reports available of the speeches made in the House. It has been very well realized by this House that Education is a very important subject. It is proper, therefore, that it should occupy a place of pride in point of the provision made for this subject. Under revenue expenditure, Education has got the largest sum of money allotted to it. Even taking into account the capital expenditure, apart from the Demand relating to Electricity, it has the highest provision. It is not only with reference to the provision made that the subject becomes important. The problem by itself is a very important one. When we want to rebuild India and undertake very many developmental activities to this end, it is necessary to have a sound educational system. Whatever may be the National Plan, whatever may be the schemes we want to execute, ultimately everything depends upon the quality of the people of the country, their knowledge and their ability to execute the schemes. So, ultimately everything depends upon the educational system that prevails in the country. We are going to build a new and prosperous India and that is why, I believe, the House also has attached so much importance to the subject of education.

“ Sir, today, education is completely a State-controlled subject. It was not so in the ancient days. It was then left completely to private enterprise. What to teach, how to teach, whom to teach and who should teach—all these were left to private individuals to decide and judge. But today, it is not so. If any institution is to be started, it must get State recognition and without State recognition, education is of no importance. The Government have laid down that certain standards have to be observed by the various institutions. The content of education, so to say, is decided by the State and it is becoming more and more broad-based. We have laid down in our Constitution that every child should have compulsory and free education up to the age of 14. Therefore, it is necessary to take a very correct decision in this matter, and we cannot afford to take any risks. In other matters, we could take a wrong decision and set matters right later on. But if we take a wrong decision in the matter of education, the children that undergo training in a defective manner are affected once and for all, without any hope of remedy whatsoever. That is why we have to be careful in taking decisions with regard to educational matters. If there are defects in the existing system of education which require immediate remedy, we cannot afford to say ‘let us wait and see; let us not hurry through things’. We cannot afford to take a leisurely attitude. This is an urgent problem and at the same time, we must take a quick and correct decision. Next, Sir, we must also bear in mind that this is not a question to be decided by merely counting numbers. Majority decisions have of course to be honoured, but in certain fundamental cases, it is not merely a majority decision that

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

counts, but it has also got to be a fundamentally correct decision. Therefore, while taking such decisions, we have got to be assisted by persons who are competent to advise us in such matters. It is no use saying that we are a sovereign body here and that, therefore, we are entitled to take any decision in the matter which is within our jurisdiction or province to decide. This is such a vitally important matter in the building up of the nation affecting the lives of millions of our children that it is necessary that we should be properly advised by persons who are competent to advise us. That is why not only the Central Government but the State Government also have thought it fit to appoint various Commissions consisting of experts in the line for the purpose of advising the Government in regard to their educational policy. Therefore, this Assembly, I hope, will take into consideration all the various aspects of education if we are to take a decision with regard to the scheme of education that we should adopt for meeting the needs of the nation. In that connexion even though there have been differences of opinion with regard to the scheme of elementary education introduced during the time of Rajaji, I am glad to find that there has been almost a unanimity of opinion with regard to basic education. Of course there may be a few who opposed it. I shall come to them later. I am glad to find from the reports that almost all welcomed the steps that are being taken by Government in regard to introduction of basic education at the primary stage. In my view basic education alone can solve many of our national problems and that is why Government have adopted it as a policy not only now but long ago. Recently the Avadi Session of the Congress also passed a resolution stating that the aim of the various State Governments should be to introduce basic education and to complete that process of introducing basic education within a specified time and therefore it is necessary for us to realize the importance of basic education and also to realize that it is the only correct solution which would be acceptable to the people as a whole. The opposition to the basic education was put forward by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, as representing the Communist Party. I can very well understand the opposition of the Communist Party to this basic education. It is opposed in my view on the basis of ideology. What is the aim of education after all? Is it merely for the purpose of making man a better means of production? Is that the only aim? If it is so, then certain methods could be adopted for making our children regular machines for the purpose of more efficient production. But that is not the aim of education. The aim of education should be to develop every individual to his full manhood, if I may use that word. If that be so, education should be imparted not merely for the purpose of productive activity alone but for the purpose of making our children real men in the real sense of that word. And it is only from this aspect that the Father of the Nation approached this education problem and evolved his scheme of basic education. Now when we realize this fundamental ideology in the basic education ultimately it resolves itself into this, viz., that even the acquisition of knowledge cannot be effectively done merely by book learning. Every child will have to learn by his or her own

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

experience. That acquisition of knowledge alone will be efficient and effective. Therefore it is necessary in all institutions where the children are taught at a tender age, they should be made to go through these experiences, and learn through their own experience and this experience can come only through activity. Therefore we come to the point that through activity we have to acquire knowledge. Gandhiji went a step further. If learning is to be done through activity, what sort of activity should it be? Especially in a country, a poverty-stricken country, should it not be useful activity? Gandhiji approached the question of education from this point of view. What is wrong if it is to be useful and productive activity? Ultimately he came to the conclusion that by useful and productive activity alone, by learning through one's own experience, could true knowledge be gained. He correlated the work of useful and productive activity and acquisition of knowledge. That is the very fundamental principle of basic education. The fundamental object of acquiring knowledge through useful and productive activity is an aspect about which nobody can have any difference of opinion. With regard to the secondary aspect, viz., as to what should be the course of productive activity and what sort of productive activity should be taught, in my view it should be done according to the circumstances prevailing in different parts of the country. Therefore if that fundamental aspect is correctly understood, we need not lay undue stress on the secondary aspect (as to what craft should be taught in the schools). It is not merely with acquisition of knowledge and the development of the mind of the child, we are concerned; we are concerned with the development of the body of the child also. It has got to be properly developed. All the organs of the body should be properly trained so that they may function properly in future life also. That is very important because it has been very well recognized that unless all the organs of the body are properly used and properly utilized, certain organs become useless to a certain extent by non-use. When certain organs become numbed due to non-use, to that extent other functions of the body are affected. For the harmonious development of the child as a whole, it is therefore necessary that all organs of the body should be properly utilized. Therefore it is necessary in choosing a craft, it should be borne in mind the child should, for the purpose of acquiring knowledge, be trained in the use of all the organs of the body. It is only from that aspect we have to choose the craft and not merely for the purpose of production alone. Having that in mind, the use of specialized machinery, I am afraid, will not conduce to the better use of all the organs of the body. That kind of work wherein the entire muscles of the body are to be used, and applied, for the purpose of learning the craft and that kind of work alone will give full scope for the development of the body. Therefore in choosing the craft, not merely the productive aspect has to be borne in mind but this aspect of utilizing the entire functions of the body for that purpose has got to be borne in mind. Therefore in the very nature of things, we cannot use specialized machinery for the purpose of imparting basic education. If only we see how these specialized

14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

machinery are used, we could see that they are meant for some specialized activity, viz., by pushing a button, or by pressing a lever, etc. That is the only work which has to be done in the use of specialized machinery. What I want to point out is that if we use specialized machinery, *only one* kind of specialized activity is possible and there is not scope for the child to use *all* the organs of the body, all his muscles, in doing the craft. If we want to develop the child into full manhood, as I have already stated, we should see to it that, that craft is chosen which would give free scope for the child to use all organs of the body so that not only will he develop his mind but his physique also, thus making him capable of rising to his full manhood. In choosing the craft, we have to carefully choose it so that at one stage or other during the course of learning the craft, the entire functions of the body are given full play. Therefore when we have to choose a craft for the purpose of education, we have to bear this in mind. Therefore the opposition of the Communist Party, in my view, is because this fundamental aspect of basic education which I have explained now, has not been *fully* appreciated by them. I am not laying the charge that they have not appreciated it but I will only say that they have not fully appreciated the fundamental aspect of basic education. If only they analyse and understand fully this fundamental aspect of basic education, I am sure they will agree that for the purpose of choosing a craft, we cannot employ machinery of an advanced type for the purpose of imparting education as such. For the purpose of imparting basic education to children of tender age, we cannot therefore employ advanced machinery. After a detailed and careful examination of this subject, Gandhiji came to the conclusion that 'spinning' would be a craft wherein there would be scope for utilizing all the functions of the body to a certain extent. Even there, there are limitations. But he said through spinning, we could take the child through all activities involving the entire body as a whole. That is why he wanted to introduce spinning and no doubt in the present system, spinning forms the main craft through which knowledge is sought to be taught to the children. But in my view basic education is not a static thing. It is not as if we stand wedded to a particular craft alone. In my own view, adopting spinning on a universal scale in all the schools will create problems which we will not be able to solve. I shall try to illustrate that with reference to the difficulties which even the few basic schools which we have are facing to-day. If we adopt spinning as the craft through which we have to teach our children, then the products of these various schools, that is, the cloth manufactured out of the yarn spun and woven there, should find a market and should be used properly. Even when we have converted only 5 per cent of our schools into basic schools and when we have introduced spinning therein, those schools are finding it difficult to dispose of the cloth which they have been able to produce there. But if we introduce basic education as a universal type of education and if all the 80 lakhs of children are put to school and made to spin and weave, then we can imagine the quantity of cloth that may be produced by them. When we want this craft, this activity, to be

10-20
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

a productive and useful one, then, will it be possible for us to absorb the entire cloth produced by the 80 lakhs of children in the schools? That is a problem which we have to think about. In my own view, it will be a big problem and that itself will make basic education a failure. Therefore, I am definitely of the opinion that we should not centre our basic education round spinning alone. We have to take up an activity which will not compete with the productive activity of the community as a whole. If we ask the 80 lakhs of children to spin and weave and if for that purpose we ban the spinning and weaving mills, in the national interest, then to that extent thousands of millions of men engaged in the mills—spinning and weaving mills—and in the handloom industry will be thrown out of employment. That will create a national problem by itself. Therefore, while adopting basic education as the system of education which has to be adopted throughout the State and throughout the country, in regard to the craft to be selected, we have to be very cautious in adopting spinning alone as the craft. That is why I have been laying some emphasis that there should be a shift with reference to this activity and unless we make that shift, it will not be possible to make basic education a success throughout the State. That is why we have to find out a productive activity which will not compete with the activity of the community outside the school and which will be useful to the community also. The only activity which I am able to think of which while being useful to the community will not, at the same time compete with the activity of the community is agriculture in which field there is vast scope for improvement and for increasing production. After all, in spite of our claims that we have solved the food problem, we have solved it only to the extent that we have now sufficient foodgrains to meet the needs of the people. Can we say that we have reached a standard where we can meet the dietetic requirements of the nation as a whole? We cannot. We have to make progress to a very great extent if we want to solve the problem. Therefore, agriculture is an activity which can be adopted with great benefit and efficiency for the purpose of imparting knowledge to our children. That is why I am firmly of the view that if we want to spread basic education throughout the State and if we want to convert all our schools into basic schools, it is necessary to adopt agriculture as the basic craft through which knowledge should be imparted to our children. It is possible to adopt the various activities in the agricultural sector to suit various requirements and it will also utilize the various functions of the body much better than spinning. That is why I am laying greater and greater emphasis that agriculture should be adopted as the basic craft in spreading basic education throughout the State."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I hope the Hon. the Minister for Finance will not mind my interrupting him. I am glad that he has taken the criticism with an open mind and is trying to convince us. The Communist Party also is approaching the problem with an open mind. We are not led by any preconceived prejudices. We are equally anxious that man must be

[14th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

enabled to reach his full stature through education. But what we say is that full details are not available to us with regard to the working of the system of basic education. We are only anxious that even from young age the children must have a scientific bias. We are not opposed to the introduction of productive activity in the schools. We are also not opposed to any craft being chosen. But what we are anxious about is that this should not be done in such a way as to curb the scientific bias of the children."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If the hon. Member goes through the literature available, he will be convinced that it is not an unscientific attitude that the system of basic education is taking with reference to education. On the other hand, it takes the most scientific attitude. Therefore, there is no question of taking an unscientific attitude and teaching our children some primitive method of production. There is no such thing involved in it. I cannot say that I am an expert in basic education but I have some knowledge of basic education. From that knowledge, I am inclined to say that it is one of the best methods of imparting knowledge to the children. Even with reference to craft, spinning is a craft through which knowledge could be imparted. But there is the other problem to which I referred, namely, the problem of disposing of the products involved in it. That was why I said that we should shift to agriculture as the basic activity through which knowledge should be imparted. In agriculture we can utilize the various advanced methods of cultivation. We can utilize certain simple machinery for that purpose. If that be so, I feel that if we want to spread basic education throughout the State, it is necessary to have a farm attached to each school. It is very important and, therefore, our first task should be to see that each elementary school situated particularly in the villages should have a farm attached to it. It should be a good farm so that the various advanced methods of cultivation could be experimented in such a farm. Therefore, it is the intention of the Government to utilize the Bhoodan Movement for the purpose of getting for the school land for being used as a school-farm. For that purpose, it is the intention of the Government to launch a movement at a very early date, if possible, on the next Tamil New Year's Day, that is, the 14th April 1955."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" In a way the Committee which has been appointed to suggest the best method of primary education is going on with its deliberations. One of the terms of reference to the Committee, I think, relates to basic education. Before the Committee submits its Report and before we thoroughly examine it, is it proper for us now to examine the entire problem of basic education in a fashion in which we are doing now? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am expressing my own opinion about basic education. I have already said that I have an open mind in the matter. It is not a question of my conviction or the conviction of the majority of the Members of

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

this House. It is a question of taking the correct decision in this matter. I am sure that even the expression of my opinion here will be helpful to the committee in arriving at a proper decision. Only from that angle, I am stating the points of view which I hold. The committee is not bound by what I express here. It is necessary even for the committee to know what my opinion in this matter is. But apart from the system of education or educational policy which we may adopt with reference to primary education, it is necessary and desirable to have a farm attached to each school. It may not only be a form of activity but it may, perhaps, increase the resources available to the school, the school children and the teacher. From that point of view, it is necessary to take clearly steps to get a farm attached to each school. If it is a question of acquisition by paying the market value of the land, it will be an enormous sum. But this is a matter affecting the entire community and the community should come forward to donate lands for this purpose. Therefore, as I have already stated, it is the intention of the Government to launch a movement for getting farms, good farms, for the various elementary schools situated in our State. (Interruption.) Of course, in Cities agriculture cannot be adopted as the craft. It may not be possible to take the children especially in Madras 7 or 8 miles away. Therefore, in such places we may have to adopt spinning or some other craft for the purpose of imparting knowledge to the children.

10-30 a.m. "But as far as village schools are concerned, it is necessary to have these farms attached to the school. Therefore I propose to initiate this movement by my own contribution of a village farm to a school situated in my own native village in the Coimbatore district and I am hoping that the Hon. the Chief Minister will inaugurate this movement on the Tamil New Year's Day in April. I am not saying this for the purpose of self-glorification but I want to set an example."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"What is the name of the village?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It is not important enough to be mentioned here. It is a small out-of-the-way village in Coimbatore district to which I go now and then."

"Sir, with regard to elementary education, suggestions have been made that it should be nationalized and that there is no use of allowing it to be exploited by private enterprise for commercial purposes. I do not know that in certain cases the schools are being run as a business. I do agree that it is a very harmful thing. This is a question on which I have an open mind and, I am sure, various difficulties involved in nationalizing elementary education also will be borne in mind. I am hoping that the Committee will go into the entire aspect of the matter and make useful recommendations. If they should recommend that nationalization is necessary in the interests of the community as a whole, the Government would not hesitate to take such a step even though it may involve very heavy financial obligations. Before we take

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

a final decision, this House will have a say in the matter. But we will have to be very careful before we take a decision. Apart from the nationalization and the agency which runs a school, I am definitely of opinion that the schools will not be effectively and efficiently run unless the parents of pupils and the people of the locality take an active interest in the administration of schools. Nowadays the community as such has absolutely no say in the matter of running the school. Therefore, the teacher or the management can run it in any way they like. A teacher may attend or may not attend a school. The people of the locality cannot say anything about it. Therefore, if we want to make schools efficient centres of learning, it is necessary to associate the people of the locality in the administration of the school. That is what I feel about this matter and, I am sure this aspect of the question also will be considered by the Committee. On all these matters we will have to take a very early decision.

"Then various hon. Members referred to the status of elementary school teachers. It is a very important thing and to which I have been attaching very considerable importance. But unfortunately the financial commitment involved in any small rise in the salary of an elementary school teacher is so stupendous that I, even as Finance Minister, am unable to take a decision in the matter. In spite of all that, we took a decision last year that we should give an increase of three rupees in salary to all elementary school teachers in aided institutions so that they may be on a par with the teachers in local board and other schools. I am sure that would have gone to a certain extent to meet the demands of the elementary school teachers. I have been considering this matter all along and this is also one of the matters which have been referred to the Committee on Elementary Education."

"Sir, complaints are also being made that apart from the question of the increase in salary, should not something be done by way of having a compulsory insurance scheme or pensionary scheme for the purpose of improving the conditions of the elementary school teachers? In that connexion, I would like to make a brief statement with regard to the decision which the Government have taken in this regard."

"The Government have been considering for some time the various suggestions made from time to time to better the lot of the teachers in aided elementary schools. It was suggested that the introduction of the compulsory insurance scheme would be of great help to them. Even now the teachers, both in aided and local body service, have the option to take insurance policies and pay the premium from the Provident Fund amount standing to their credit. But many do not seem to use this provision and insure their lives. Presumably it is due to the fact that if the insurance premia are paid out of their Provident Fund accumulations, they may be left very little balance from which they can draw advances for meeting inevitable personal commitments for which they may not have other sources to draw upon. It is also found that a compulsory insurance scheme may not give them

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

much monetary advantage by extra accumulations at the time of their retirement. Besides, there is the risk of the policy lapsing if premium on it is not paid during the break in service of the teachers, and this break in service happens very often in the case of aided elementary school teachers. They are thrown out of employment for no fault of theirs and if there is a break in service and the insurance policy lapses, then they will be put to difficulties. However, the security against death will be a great advantage to the families of the unfortunate teachers who may die in harness. Hence, the Government are considering the possibility of a compulsory insurance scheme to be financed out of the Provident Fund accumulations without detriment to the availability of funds for temporary advance. Teachers within the age of 30 who would have put in five years of service may come within the purview of this consideration as the accumulations in the Teachers' Provident Fund by this time would help to pay the insurance premium in case the teachers are without employment for short spells of time. Though sufficient security of service is secured under the existing rules, still the breaks in service cannot be completely eliminated from consideration. But this would apply only to teachers who are within the age of 30 and who have already put in a service of five years. This scheme has been under the consideration of the Government and after proper scrutiny and examination, if it is found feasible and if it is found acceptable to teachers, this scheme of compulsory insurance for this age-group of teachers will be pushed through. But this will not help the teachers who pass the age of 30. So, this compulsory insurance by itself does not help the teachers very far, except that it is a protection for the family against untimely death of the teacher. Hence it was suggested that they may be given the benefit of pension instead of the present system of the Government contributing one-third of the total accumulations in the account of the teacher in an aided elementary school. On closer examination it is found that such pension in lieu of Government contribution will not really benefit such teachers in aided elementary schools as they will be in service up to the age of 60 as against their colleagues in other schools who retire at the age of 55 itself. In addition, if the teachers were to die prematurely, they will not even get the proportionate contribution that they would otherwise be entitled to under the existing rules.

"After careful consideration the Government have decided that teachers should be given, in addition to the existing scheme of provident fund, pension equal to one-fourth of their pay as per the present rules applicable to pensionable service under the Government and to make it operative with effect from 1st April 1955. The intention is to give the benefit of pension to all those who retire from 1st April 1955. The Government have also considered the extension of this benefit to teachers of similar grades employed in elementary and secondary schools under local bodies as well as in aided secondary schools. As elementary and secondary grade teachers employed in board and municipal elementary schools, secondary grade teachers and similar group of

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

teachers like second-grade pandits, music teachers, drawing-masters, craft instructors and physical training instructors in secondary schools, whether under local body or aided management, are not better off economically and have not greater means than their colleagues in aided elementary schools, the Government have decided that the benefit of pension scheme, in addition to the existing provisions for provident fund scheme, should be extended to the latter category also. The Government would bear the entire extra cost of the pension scheme both in respect of the aided elementary and secondary schools and elementary and secondary schools of local boards. Therefore, the financial implications will be increasing as years pass on, but this is a liability and demand which the Government will have to undertake and the Government have decided to undertake it with effect from 1st April 1955. I am sure that hereafter the elementary school teachers will not think that they have been completely neglected and when the recommendations of the Elementary Education Committee are made available, the Government will consider what further steps should be taken for the purpose of improving the status of the elementary school teachers.

10-40
a.m.

"Apart from that, the suggestion which I have made, namely, that there should be a farm attached to every elementary school will go a long way to meet the needs not only of the poor students in the school but also those of the teachers to a certain extent. Only thus far the Government are able to go at present in view of the present difficult situation through which we are passing and I am sure that what little has been done will be appreciated. That is my hope.

"With regard to secondary education, hon. Members are aware that the recommendations of the Secondary Education Commission are being scrutinized by an Expert Committee with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as the Chairman and ways and means for implementing the various recommendations of the Commission will be suggested by that Committee. But, so far as our State is concerned, even before the Secondary Education Commission was constituted and made its report, we have made a good deal of progress towards giving a technical bias in our secondary schools. As a matter of fact, there are already various technical courses in 128 schools in our State, whereas the other States are only making a beginning just now. When we reorganized secondary education in 1948, we introduced the technical bias and it is now in operation. Out of 980 secondary schools in our State, 128 schools have introduced technical courses such as agriculture, Secretarial training, shorthand and typewriting and various other courses. I am sure that when we further implement the recommendations of the Secondary Education Commission we will be taking a step further towards the implementation of technical bias in the various secondary schools. But, apart from that, there has got to be a certain amount of co-ordination between primary education and secondary education to which one hon. Member referred, while putting a supplementary question on that subject.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

I do agree that it is no use taking piecemeal decisions on policies with regard to primary education, secondary education and university education and later on finding that one is conflicting with the other. Therefore, we have to take decision in respect of the entire aspect of education—primary, secondary and university—so that there may be a co-ordinated scheme and so in taking decisions on the recommendations of the Secondary Education Commission, we have to take into account what part primary education should play and what part secondary education should play.

“As far as primary education is concerned, there are three systems which now prevail. One is the ordinary higher elementary school system which goes up to the VIII Standard. If the candidate is qualified in English, he can join the IV Form. If he is not qualified in English, he has to join the III Form. We have also got the Junior Basic schools and Senior Basic schools. In addition to that, we have got I, II and III Forms in the high schools, which are called the middle-school stage. Therefore, within the same age group, we have got three different systems, one almost conflicting with the other to a certain extent. Therefore, we will have to take a decision whether we could not have within the age group of 7 and 14—when education is going to be compulsory and free—a uniform system. There should not be a regimented system but we will have to agree about the pattern and within that pattern we should give sufficient variety and that should be our aim. Now, what place should we give to middle-school education? With regard to the age group between 7 and 14, we will have to take a decision whether we could not have an integrated course for junior and senior basic schools if we are to decide upon basic education, whether the higher elementary school stage and the elementary school stage should not be uniform and whether there should be a three-year course or four-year course of secondary education. All these aspects will have to be considered before we take a final decision.

“Then, there are certain special institutions run by various bodies and individuals. Even though we may have a uniform pattern in institutions run by the Government, we should give sufficient freedom to the special institutions to make experiments in the field of education and unless those experiments are made in the special institutions, education as such cannot improve and therefore we should encourage special institutions, of course, within certain specified limitations put upon them. We cannot altogether avoid private enterprise. Therefore if we nationalise the entire elementary education, we will have to give scope to certain special institutions where special methods should be tried and the result of those experiments and research should be made available to the community as a whole.

“Again, the period of secondary education is a controversial matter and the question is whether it should be increased from 11 to 12 years in our State. I am sure that this aspect also will receive due consideration at the hands of the various committees

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

that have been set up and ultimately when we take a decision, we will take a decision whereby the quality and content of secondary education will improve.

“As regards university education, it is linked up with secondary education and the question for consideration is whether there should be a pre-university course attached to secondary schools or whether there should be an independent course attached to the colleges. These are very intricate problems and I was glad to note that there was a Conference of the Vice Chancellors of the Southern Region which discussed these problems, but from the paper reports I could not get much useful information so far as the various decisions taken by them are concerned. When we go through the detailed report, I am sure all these problems would have been satisfactorily solved.

“The other controversial problem is the problem of the medium of instruction in the University. When I learnt that the learned Vice-Chancellors were meeting in conference, I was hoping that they would tackle this vexed problem and give a lead in the matter. This is a problem which cannot be avoided, but I am afraid that just like the politicians who try to avoid controversial questions and try to put them off, so also the Vice-Chancellors have tried to avoid it. They have stated that if English were to be the medium of instruction in the universities, then sufficient emphasis should be laid upon the study of English in the pre-university stage and secondary school stage. That is a thing about which nobody can dispute, because if we decide that the medium of instruction should be English in the universities, then certainly sufficient preparation should have already been made so that the students may be able to take instruction in the English language. There can be no possible dispute about that and re-statement of that policy is also unnecessary in my view. But on this very important and vexed question whether either English or the regional language should be the medium of instruction, they have not said anything. It may be due to two reasons. Perhaps there was no unanimity among the various Vice-Chancellors on this question and therefore they did not want to express any opinion when there was difference of opinion amongst themselves or perhaps they thought that their opinion would be unpopular and therefore it was they that wanted to avoid the issue. I do not know what was the reason. Still, Sir, the problem cannot be solved by avoiding it. After all, even with regard to an unpopular thing it should be possible of statement and it should be possible of expression by learned men who are in charge of Universities as Vice-Chancellors. If politicians are making a mistake in emphasising the regional language being the medium of instruction in Universities, it is the duty of the Vice-Chancellors as learned men in charge of the affairs of Universities to state it categorically that it is a wrong step to even suggest that regional language should be adopted as the medium of instruction. They should have the courage to say so. But, to avoid saying that is not helping in the solution of the problem. Therefore, I am hoping that, if this Conference of

10-50
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [14th March 1955]

Vice-Chancellors has not taken a decision in this matter, there will be very soon a Conference of all the Vice-Chancellors and they will give a correct lead to the country. They cannot avoid this problem by thinking that they will become unpopular if they say that in the interests of the Nation English should be continued as the medium of instruction and they are bound to state it without caring for popularity or unpopularity. From what I have been able to find out from a reading of the newspapers, I think this problem has been completely avoided and they have refused to face the issue squarely, boldly and courageously—to put it mildly. But this is a problem which affects not only the question of medium of instruction in the Universities but also the question of medium of instruction in the secondary schools. We cannot have one medium of instruction in the Secondary Schools and another medium of instruction in the Universities. That is the great difficulty which our boys and girls are asked to face to-day. After having learnt the various subjects in the regional languages, they are asked to switch on to the English medium as soon as they go to the Colleges. That is the difficulty which is facing our young boys and girls. Therefore, this problem will have to be solved as early as possible if we want to remove these difficulties which are felt as a great burden by our student population. By merely refusing to face the issue, this problem cannot be solved. The Vice-Chancellors, the various managements of the educational institutions, the public and this Assembly are vitally interested in this problem. An early solution to this problem is inevitable and we cannot afford to shut our eyes and say, 'Let the *status quo* continue and let the change come after our generation or after we lay down our office as Vice-Chancellors or I lay down my office as Minister in charge of Education.' That attitude, we cannot take. I am sure this problem will be taken in earnest and in all sincerity and an early solution found for this problem.

"Then, Sir, with regard to the place of physical education in the scheme of things, I wish to state that physical education will have to find a very important place and I want to make a beginning in the City by having a nucleus of instructors of the various indigenous system of physical exercises. With the Kalari system prevailing in Malabar, another indigenous system of physical education which has been developed at Bantwal—I was very greatly impressed by it when I saw it—the yoga asanas, etc., it should be possible for us to give physical education to our children. I have asked the department to draw up a plan for immediate adoption in the City so that we may make a beginning in the City and later on we may extend it to various other centres.

"Reference was also made by one Member to Barathiar's works. Honourable Members are aware that Barathiar's works were held as private property and nobody could use them for any purpose without the permission of those individual owners. Therefore, in order to make them public property, the Government purchased the entire right of publishing Barathiar's works. The intention of the Government then was to publish an authoritative

[14th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

version of the works of Barathi and then release them to the public so that they might be utilized to the best advantage possible. In spite of very many efforts made by the committee constituted for this purpose, it has been so far possible only to publish the poems composed by Barathiar. As far as the prose works are concerned, they have not yet been touched at all. As far as the poems are concerned, the Government have taken a decision to release the entire right to the public. The only restriction with regard to the use of these poems is that in publishing them and in using them in various other ways the public should stick to the authorized version and should not make a variation. Subject to that condition, the Government are proposing to issue a Government Order immediately releasing the entire right to the public so much so Barathiar's poetical works imprisoned in the hands of private individuals and subsequently imprisoned within the four walls of the Secretariat will hereafter be completely released and will have complete freedom and, I am sure, the public will take advantage of this. Hereafter the cry that Barathiar's works are not available in any of the book shops will not be made. I am sure the spirit of Barathi will pervade the entire Tamilnad and will be infused into our children—our young boys and girls—and that they will live up to the ideals put forward by Poet Barathi.

"I have nothing more to add. I am really grateful to the various hon. Members who took part in the discussion. Even though I was not present here I may assure hon. Members that I have gone through their speeches carefully. If I have not touched many other points raised by them it is due to want of time and my inability to make a longer speech on this occasion. I am sure the co-operation of this House and the co-operation of the entire public will be with the Government in seeing that we decide upon a proper system of education and that we implement that scheme for the benefit of the community as a whole. I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak."

* **SRI S. RAMALINGAM** :—"கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை, தமிழிலே அச்சடித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அங்கத்தினர்கள் ரொம்பப்பேருக்கு இங்கிலீஷ் தெரியாது. கனம் மந்திரி அவர்கள், ஆசிரியர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது; பாரதியாருடைய எழுத்துக்களை விடுதலை செய்வது போன்ற மிக முக்கியமான விஷயங்கள் சம்பந்தமாக பேசியிருக்கிறார். உடனடியாக அவருடைய பிரசங்கத்தை தமிழில் translate செய்து அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்."

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—"மதிப்பிற்குரிய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், கவி பாரதியாருடைய செய்யுட்களை மக்களுக்கு தாராளமாக கொடுத்து உதவ சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாக சொன்னார். கவி பாரதியாருடைய சீடர்கள், பாரதிதாசன் போன்றவர்களுடைய செய்யுட்களும் அழகாக யிருப்பதுடன், மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படும் அளவில் இருப்பதால், அவற்றையும் மக்களுக்கு தாராளமாக கொடுத்து உதவ வழி செய்வாரா என்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"Hon. Member Sri S. Ramalingam wants that the speech of the Hon. the Minister for Finance should be translated into Tamil and circulated to Members."

[14th March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall try to have it circulated."

DR. K. B. MENON :—" As regards the cut motion moved by me"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If a formal request on my part to withdraw the cut motion is to be made, I make that formal request."

* DR. K. B. MENON :—" I am not standing on formalities. I only wish to ask for a clarification. The Hon. the Minister for Education did not refer to the suggestion I made in connexion with adult education. I am not pressing for acceptance of my suggestions in that regard. I would only wish that they may be further studied by the department. I also further suggest that the spirit of Bharathiar when it spreads to Tamilnad will extend also to the schools in Malabar."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Certainly, I will have the points mentioned by the hon. Member with reference to adult education further examined and I may assure the hon. Member that a correct decision will be taken even with regard to that."

* DR. K. B. MENON :—" In view of the generous assurance given by the Hon. the Minister for Education, in view also of the further concessions given to the teachers by the Hon. Minister and in view also of the fact that a committee is sitting to revise and review the whole educational system, I withdraw the cut motion moved by me."

11. * SRI P. JEEVANANDAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பாரதியாருடைய நூல்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது; பொது மக்கள் விருப்பம்போல் அவற்றை எப்படி வேண்டுமானாலும் வெளியிட்டு தமிழ் மக்களுக்குத் தரும்படியாக, விடுதலை செய்திருப்பதாக கூறினார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நூல்களை வெளியிடும் போது authorized version-ஐத்தான் வெளியிடவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். Authorized version என்றுவரும்போது, பாரதியார் உணர்ச்சியோடு, தேசபக்தவீரோடு, தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரேதரமாக வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சிகொண்டு பாடிய பாட்டுக்களின் பலவரிகள் ஏற்கனவே செல்லுபெற்ற பட்டனவோ, அல்லது அரசாங்கத்தால் விழுங்கப்பட்டனவோ, தெரியவில்லை. எட்டையாபுரத்தில் பாரதி மண்பதத் திறப்புவிழாவின்போது பாரதியாரின் பாட்டின் "பார்ப்பாண அய்யர் என்ற காலமும் போச்சே" என்ற அடி மட்டும் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. பாரதியாரின் மறவன் பாட்டு. கல்வி அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன் அதில் பல அடிகளில் dash என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இன்னும் அதிகப்படியாகப் போடப்பட்டிருக்கும். எங்களைப் போன்றவர்கள் பள்ளியில் இருந்தகாலத்தில் பாரதியாருடைய செய்யுட்களை படித்திருக்கிறோம். பாரதியார்உடன் வாழ்ந்த சுப்ரமணியசிவா அவருடைய தேச பக்தசமாஜ ஊழியர்கள் முதலானவர்கள் அன்றைக்கு பாடிய அடிகள் எல்லாம், இன்றைக்கும் பழைய தேச பக்தர்களுக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் விடப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் சில பாடல்கள் Pondicherry-ல் பாடப்பட்டது, உண்மையில் சமுதாயம் சமத்துவமாக மாறவேண்டும் என்று பாடிய பாடல்கள் இன்றைக்கு, socialistic pattern of society

[14th March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற, அந்த சமுதாயத்திற்கு ரொம்ப அவசியமானது. இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் எல்லாம் authorized version-ல் வரவில்லை என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, இந்த பாடல்களும் வெளிவரும்படியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" பாரதியார் அவர்கள் கைப்பட எழுதியது, அதற்கு பின்னால் பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரமானது, அதற்கு பிற்பாடு வேறு பல புத்தகங்களில் பிரசுரமானது, இவைகளைவைத்து அதிலிருந்துதான், authorized version என்று போட்டிருக்கிறோம். சர்க்கார் பிரசுரத்தில், கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பைவிட, வேறுவிதமாக பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரமானது இருந்தாலும், அதுவும் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இதில் எதை வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்தலாம். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் version-ஐ தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றில்லை. சர்க்கார் பிரசுரத்தில் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேறுவிதமான வாசகங்களையும் உபயோகப்படுத்துவதில் எந்த தவறும் இல்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, நமது கற்பனையைவைத்து மாறான ஒரு version-ஐ எழுதி, இதுதான் சுப்ரமணிய பாரதியாருடைய கவிதை என்று வரக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். சுப்ரமணிய பாரதியார் உண்மையாகவே எழுதியது எதையும் தடைசெய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குக் கிடையவே கிடையாது. அவருடைய பாட்டுக்களை அப்படியே மக்களிடம் வழங்கவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் கருத்து."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of personal explanation, Sir. In my speech day before yesterday on the 'Education Demand', I made it clear that as a Member of the Communist Party, I am not against the method of 'learning by doing'. But our opposition was to this teaching of a particular craft and saying that all subjects could be taught through that craft alone. We want the harmonious development of body, mind and soul in the child, and not a particular part alone." We believe that the child is a living organism, a developing organism and it is not a static thing."

The cut motion of Dr. K. B. Menon was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,90,300 under Demand XV—Education.' "

The motion was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.'

" This Demand together with the amount relating to loans and advances to co-operative societies and land mortgage banks which come under Demand XLII amounts to a total sum of Rs. 1,56,48,100. The Madras State occupies a pre-eminent place in the field of co-operation in our country owing to the diversity of functions performed by different types of co-operatives and the volume of work turned out by them. During the last co-operative

[Sri A. B. Shetty] [14th March 1955]

year the movement has recorded further progress. At the end of June 1954 we had 14,885 societies with a membership of 26.22 lakhs, share capital of Rs. 872.91 lakhs and reserve fund of Rs. 854.98 lakhs. The total working capital of all the societies was Rs. 62 crores.

"The provision of credit especially to the agriculturists continues to be the major activity of the movement. The rural credit societies have issued during the year Rs. 350.03 lakhs as short-term loans. In urban areas the credit needs are met by urban banks and employees' societies. The marketing societies have issued to their members loans amounting to Rs. 44.72 lakhs and marketed their produce to the extent of Rs. 205.12 lakhs. To meet the medium term needs of the agriculturists a sum of Rs. 104 lakhs will be made available by the State Co-operative Bank, by adding to its own provision of Rs. 40 lakhs a loan of Rs. 40 lakhs from the Reserve Bank of India and Rs. 24 lakhs from the Government of India for this purpose. In regard to the progress made in Land Mortgage Banking, Madras leads the rest of the States. The 50th series of debentures for Rs. 40 lakhs floated by the Central Land Mortgage Bank in December last were over-subscribed within a few days, thus showing the confidence of the investing public in this institution. The 73 primary land mortgage banks affiliated to this central institution have distributed loans to their constituent members to the extent of Rs. 48.07 lakhs.

"The development of the non-credit sector of the movement in recent years is a noteworthy feature. In the field of food production, co-operatives of various types play an important part. Marketing societies have supplied improved varieties of seeds, chemical manures, agricultural implements and compost manures aggregating to a total sum of Rs. 63.35 lakhs. The multi-purpose rural credit societies also supply to the villagers their agricultural requirements. Land colonization societies have so far reclaimed and brought under cultivation 6,911 acres through their members. Twenty milk supply unions and 560 milk supply societies have handled during the year milk and milk products to the value of Rs. 141 lakhs. Provision has been made in the budget for giving loans to these societies for the purchase of milch animals and motor lorries. Budget allotment has been made for sanctioning loans to three milk supply organizations for installing pasteurization plants and dairying machinery. There are 13 co-operative wholesale stores and 829 primary co-operative stores. Their business has declined considerably during the past two years and losses have been sustained by them on account of the lifting of controls. A conference of the representatives of the stores held on 6th February 1955 has discussed questions relating to the future of the stores. We are considering as to how best the consumers movement can be helped to stabilise itself in the changed conditions of to-day.

14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

"The handloom industry in this State has been organized on a co-operative basis much more successfully and on a larger scale than in any other State in India. There are 666 primary weavers' societies whose activities are co-ordinated by the Madras State Handloom Weavers' Society. Grants and loans placed at our disposal from the Handloom Cess Fund have made it possible to take various measures for the development and rehabilitation of the handloom industry. My Hon'ble colleague, the Minister for Agriculture, will be dealing with this subject. We have 150 cottage industrial co-operatives and there is now a proposal to organize new industrial co-operatives in which Government will take shares. There are 170 urban housing societies which have made striking progress in their work in recent years. The number of houses completed during the year was 965 and the number under construction at the end of the year 735. Rs. 36 lakhs have been allotted under Demand XLII for the grant of loans to these societies. The rural housing scheme introduced in 1950 has made but slow progress. It is proposed to modify the conditions for the grant of loans to rural housing societies so as to make this scheme more attractive. There are 1,536 palm jaggery co-operatives and a few societies for land colonization, milk supply and cottage industries which provide employment to the ex-toddy tappers. Ex-servicemen are provided work by 22 societies which run workshops, do motor transport business and land colonization work.

"The several questions asked in this Assembly regarding misappropriation of funds in some of the societies may have given rise to a misleading impression about the working of co-operative institutions. Considering the large number of societies in the State and the heavy funds involved in their working capital, stray cases of embezzlement of cash should not be given exaggerated emphasis. Wherever misappropriation of the funds of societies are detected, action is taken to launch criminal prosecution. Supersession is resorted to in the case of badly managed societies.

"The Committee on Co-operation recently constituted by Government has begun to function from the 27th of last month. The terms of reference are wide and comprehensive. Government expect from the committee a valuable report indicating the possible lines of consolidation, development and reform of the movement.

"According to the Planning Commission, co-operative organizations serve as indispensable instruments of planned economic action and so the development of the co-operative movement has a special importance at this time of planned development in our country. The recently published All-India Rural Credit Survey Committee's report has focussed attention on the magnitude and importance of the problem of rural credit. The report contains several recommendations of a far-reaching nature regarding the reorganization of co-operative credit, agricultural marketing and a sector of commercial banking for the benefit of the rural areas.

[Sri A. B. Shetty] [14th March 1955]

The committee advocates effective partnership of the State in both co-operation and banking and also greater collaboration between the State Governments and the Reserve Bank and more financial assistance from the Reserve Bank. Emphasis has been laid on the training of appropriate personnel at all levels, personnel technically qualified and imbued with a rural bias. These recommendations were considered at a joint meeting of the officers of the Reserve Bank, the Registrars of Co-operative Societies and a few non-official co-operators at Bombay in the middle of January. A conference will be convened in New Delhi in April to decide upon the general lines of policy to be laid down for implementing the recommendations which are accepted. We may confidently look forward to a new era in which co-operation will play a significant role in shaping the future of our Welfare State."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.'

" The Hon. Minister will reply to the debate at 1-15 p.m. The House may sit till 1-45 p.m. I think half an hour is enough for the Hon. Minister."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" We can conclude the debate at 1-30 p.m., Sir."

MR. SPEAKER :—" All right. The Hon. Minister may begin his reply at 1-15 p.m. Now, hon. Member Dr. K. B. Menon may move his cut motion."

DR. K. B. MENON :—" Sir, I beg to move—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

' That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100 '."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, last year, when moving the cut motion to the same Demand, I devoted my entire time to discuss the deteriorating position in the Triplicane Urban Co-operative Society. That was a Society of which everyone of us in the South was proud of. It was a Society that received almost a world-wide reputation. But when the facts of its working were brought to my notice, I was really shocked and I felt it my duty to place those facts before the House and request the Hon. Minister concerned to look into the matter and correct the situation. The then Minister in charge of this Department, Dr. U. Krishna Rao assured the House that he would attend to the mistakes pointed out by us as soon as the general body meeting was over. I do not know whether he has done so or not. I was very much impressed and pleased when the Hon. Minister for Public Works, while replying to the cut motion the other day said that he sends all the criticisms of the hon. Members of the

[14th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

House to the District Collectors and gets their reply from them. I would like to submit that the Hon. Ministers may take just a step forward and communicate to the Members, at least on important issues, what the decision of the Government is. We must know what steps the Government have taken to rectify the mistakes pointed out by us.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

" Sir, this time, I wish to criticise the general policy underlying the co-operative movement in this State, especially in the last few years under the regime of the Registrar of Co-operative Societies who has just now left the Department. The Co-operative Department celebrated the golden jubilee of the co-operative movement in this country last year. Even though the movement is 50 years' old, I am afraid that the movement remains a ' 50-year old baby '. In this connection, I would like to recall what the previous Registrar of Co-operative Societies, Mr. Ryan himself has said in an article in the Jubilee Number. This is what he says. ' It is a fact that the movement was initiated by the Government and nursed by them. Though 50 years have lapsed and though the credit side of the movement is fairly self-sufficient, yet the co-operative movement cannot be said to be completely independent of the Government '. So, after a long journey of 50 years, this is the position of the Co-operative movement. The department is still nursing the societies. I do not think this does much credit to the department. The department has made an initial mistake. The Registrar has made an initial mistake. They all made the initial mistake of not understanding that the co-operative movement is a people's movement, that it is a democratic movement and that there should not be that much of centralization and control. As it is, the Registrar of Co-operative Societies is the unquestioned autocrat of the department holding in his hands the reins of every society in the State.

" So much of centralization leads to inefficiency in a department that is considered to be run by the people for the people. In a democratic movement of the type of co-operatives, I believe there should be more of decentralization. Unless there is decentralization, initiation of policies and programmes will be imposed from the top and not evolve from the bottom. In any democratic system, there should be decentralization, if people are to take an effective part in its working. This is where I believe the initial mistake is committed by the Department or, shall I say, by the Registrar of Co-operative Societies. If in a situation like that, the role that the Government should play should not be that of a superior master but the role of a friend and a guide, this certainly the Department has not done. The Registrar has failed to understand the basic and fundamental principle of the co-operative movement and the basic purpose for which it is organized. This I believe is the reason for the failure of the movement in this State. That is the reason why, after fifty years of nursing, the movement still remains the babe that it was when it

11-20
a.m.

[Dr. K. B. Menon] [14th March 1955]

was started. Whatever be the other faults of the Department, nobody will find fault with the Department for not advertising itself. There is no other Department of Government that advertises itself so efficiently and effectively as the Co-operative Department. The publications put out by it contain exaggerated versions of its achievements. The statements published indulge in superlatives. Words like 'striking progress', 'Leader and Light of the State' and statements of that kind are freely used without any objective weighing of facts. In any publication of the Government, they should take care to present the pros and cons of the issues and then try to draw objective conclusions from them. This is what the Department of Co-operation is not doing. Recently a brochure on 'Co-operation in Madras State' was placed on the table of the House for the use of Members. In that brochure, on page 7, there are certain statements made about the progress of co-operation on the credit side. Undoubtedly, the progress that the Co-operative movement has made on the credit side is most striking. The brochure says that the credit need of about twenty per cent of the population in the villages is met by the Co-operative Department. It also says that the movement occupies a very prominent position in the agricultural economy of the State. I do not see much basis for this statement in view of the recent study made by the Reserve Bank of India on the credit service rendered in our villages. The study of the Reserve Bank Report discloses the fact that the institutional credit facilities rendered by the two prominent institutions—viz., Reserve Bank and the co-operatives—cover only seven per cent of the total credit facilities available, four per cent being covered by the Reserve Bank and three per cent by the co-operatives. The remaining 93 per cent of the credit facilities are rendered by private money-lenders. When this fact is glaringly before us, when we know that 93 per cent of the needs of the villagers is catered to by private money-lenders, how can the Department proudly come forward with the claim that it renders substantial service to the agricultural community? I feel that such exaggerated statements should be avoided. If they are intended for outside consumption, I can understand it. Even then, we must be more loyal to facts. Premature or unwarranted publicity may be sometimes very embarrassing.

"In this connection, I would like to point out another mistake that the Department has made and that is in not giving sufficient attention to the question of training staff for work in the co-operative institutions of the State and also in not giving sufficient education to the people. The basic fact that is ignored by the Co-operative Department is that it is a people's movement. When it is a people's movement, people should be educated about the principles underlying the movement and the benefits that it may bring to them. Co-operation, apart from being a business, is a way of life. If it is a way of life, people must be educated in it. Very little effort is being made by the Department in this direction. My feeling is that. They publish a journal. They have a few scattered institutions here and there. I do not think

[14th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

these are of much use. The training institutions should not be located in far-flung places. As it is, the Government have two such institutions in two towns in the State and for the education of the people they publish a journal. I think both these things should be done at the district level. Here again, I emphasise the fact that this is a democratic movement and that there should be decentralization. The whole movement should be reorganized on a district-basis. There should not only be a Union for the State proper, but there should be Unions for each district in order to control and guide the policy of the Department. As it is, the credit side has developed much in India as a whole. It is for historical reasons. During the days of the Britisher, the Government were only interested in developing the credit side. They did not want to develop the co-operative movement as a democratic movement. Because it was so, it is the banks that play a dominant role in the whole movement to-day. The result is the District Bank has become the pivot of the whole movement in the districts. It is that bank that dominates the whole thing. That is not correct. There should be a division of functions and distribution of work. The existing system should be scrapped. The district machinery should be reorganized in a different way. There should be a Union at the district level, a union which is not a creature of the District Bank. Until and unless this is done, I do not think there will be a uniform and healthy development of the co-operative movement in the State."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has two minutes more."

* DR. K. B. MENON :—"As mover, I require five more minutes, Sir. Before I close, I would like to refer to the position of Malabar. There are a number of unions in Malabar. The part that Malabar is playing in this movement can be seen from the large number of unions there. There are about 107 producer-cum-consumer co-operative societies. There are then district banks and also wholesale societies. There are consumer stores also. If we judge the co-operative movement from more numbers Malabar has done well. If we want to judge the working of these institutions from the point of view of quality, harmony and efficiency, I do feel that the situation in Malabar is very unsatisfactory. Co-operative movement is facing a crisis in Malabar. Whether it has reached its peak, I do not know. As far as the producer-cum-consumer co-operative societies are concerned, they are to be liquidated. There was a meeting of co-operators in Malabar recently and the Registrar of Co-operative Societies was also there. I completely agreed with the plan and programme the Registrar enunciated on that occasion and it is my fervant hope that under the new set-up the co-operative movement will be reorganized and will develop into a healthy movement in Malabar. But that suggestion is there. The reorganization of the Provincial Co-operative Credit Societies must be enquired into by the department as soon as possible. They should be taken away from the control of the Collector. They should be taken over

[Dr. K. B. Menon] [14th March 1955]

by the department. Reorganization must be attended to very soon. Some societies, including the wholesale society are facing a crisis and may have to be liquidated. They are on the point of being liquidated. There are demands for liquidation from shareholders. When there are a number of consumers' societies, there is need for a wholesale society and it should be saved if possible. There is no district union for Malabar. What I said about a separate union for each district, applies to Malabar also. There should be a union in Malabar district which could decide the policy and programme for the district. It should not be merely a handmaid of the bank. It should be organized independently of the bank. I have some more suggestions to make. But since my time is almost over, I move my cut motion to discuss the policy."

*SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கனம் மந்திரி அவர்களால் கூட்டுறவு சம்பந்தமாக கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்தும் அதற்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் அதாவது ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் பேச முற்பட்டேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கூட்டுறவு பாங்குகளும், கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும், அச்சங்களும், மற்றும் அநேக ஸ்தாபனங்களையும் நிறுவி அவைகளை நடத்திவருகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனங்களை புகழ்ந்தும் போற்றியும் இங்கு அசெம்பிளியிலும் மைதானங்களிலும் பேசி வருகிறார்கள். கனம் மந்திரிகளும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் அந்த ஸ்தாபனங்கள் வேலை செய்வதைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசி வருகிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு என் அப்படி பிரமாதமாக பேசிவருகிறார்கள் என்பதற்கு காரணம் விளங்கவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைப்பற்றி எனக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி நான் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சீப் மினிஸ்டராக இருந்தபோது அவர்களிடம் அங்கு நடக்கும் அக்கிரமங்களைப்பற்றி எழுதி இருந்தேன். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இதுவரையிலும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதை வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"எங்கள் நகரத்தில் சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ் என்ற பெரிய ஸ்தாபனம் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடைய நண்பர் ரயான் அவர்கள், இதற்கு முன்பு ரெஜிஸ்ட்ராராக இருந்து இந்த ஸ்தாபனங்களை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்றும் அந்த ஸ்தாபனத்தை நிறுவியதற்காகவும் எல்லா இடங்களிலும் அவர்களுடைய போட்டோக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய பெரிய அதிகாரிகளும் அந்த ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி புகழுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு மாத்திரம் அவைகளைக் கேட்டால் வருத்தமாக இருக்கிறது. கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக என்னுடைய நகரத்தில் நடந்து வரும் அக்கிரமங்களைப்பற்றியும் ஸ்டோர்வரில் நடந்துவரும் ஒவ்வொரு தப்புக் காரியத்தையும் நான் தெரியப்படுத்தியும் ரயான் அவர்கள் அவைகளை மறைப்பதற்கு சாதகமாக இருந்தார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த கோவார்டேட்டிவ் ஸ்தாபனம் எவ்வளவோ மேன்மை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பாடுபட்டார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ஸ்தாபனங்கள் யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு நிறைய பணம் சம்பாதித்த பிறகு மற்றவர்களும் அதில் இருப்பவர்களும் நிறைய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு சௌகரியமாக இருந்தது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள

[14th March 1955] [Sri A. K. Masilamany Chettiar]

மல் இருக்கமுடியவில்லை. ரயான் அவர்கள் நிறைய பிரக்யாதி பெற்றவர் தான், நல்ல திறமைசாலிதான். இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும் பாங்குகளும் பெருகுவதற்கும் அவைகள் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக இருப்பதற்கும் அவர் புத்திசாலித்தனமாக காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவைகள் முன்னேற்றமடைவதற்கும் அவர் நல்ல காரியங்களைச் செய்துவந்தார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்த அக்கிரமங்களையும் மற்ற ஜில்லாக்களில் நடந்ததையும் அவர் பார்த்துக்கொண்டதான் இருந்தார் என்பதை மறுபடியும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"ராஜாஜி காலத்தில் நான் கொடுத்த மனுக்களுக்கு இதுவரையிலும் விமோசனம் ஏற்படவில்லை. பிறகும் கொடுத்தேன், இப்பொழுதும் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் இந்த இலாகாவிற்கு வந்தபிறகும் 2, 3 மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்த மனுக்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. நான் யாரைப் பற்றி கம்பளெய்ன்ட் கொடுத்தேனோ அவருக்குத்தான் அந்த மனு போயிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. அப்படி அவருக்கே அந்த மனுவை அனுப்பிவைத்தால் நான் மனுக் கொடுத்ததற்கு என்ன பிரயோஜனம். அதைப்பற்றி ஒன்றும் எனக்குப் புரியவில்லை.

"அங்கங்கே காரியங்கள் அக்கிரமமாக நடக்கின்றன, பணத்தை சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுவது இல்லை, பணத்தை பராதினம் செய்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு கண்டுபிடித்து அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று மந்திரிகளுக்கு புகார் செய்தால் அந்தப் புகார் மனுக்களை அவருக்கே அனுப்பிவைத்தால் அதன் பலன் என்ன என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு மந்திரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்தக் காரியங்களை அவர்கள் செய்யவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. இதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் நான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி பேசுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்வதிலும் எனக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் முக்கியஸ்தர்கள் லாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றிச் சொல்லாமலும் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. அப்படிச் சொல்லவில்லையானால் நான் என்னுடைய கடைமையைச் செய்யத் தவறியவனாவேன். அதனால்தான் அதைப்பற்றி கண்டிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

"அந்த ஸ்டோரில் பிரசிடெண்டாக இருக்கும் ஒருவர் 1952-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதிக்குமேல் 1953-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 5-ம் தேதிக்குள் குடியாத்தத்தில் தேர்தல் நடப்பதற்காக ரூ. 24,000-த்தை கை மாற்றாக வாங்கிக் கொண்டார். அதைப் பற்றிய கடிதங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி தெரிவித்தும் அந்த விஷயமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இது வரையிலும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை."

SRI K. T. RAJU :—"அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்?"

*SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR :—"அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர். என்னுடைய நண்பர் ஒருக்கால் அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கலாமோ என்று கேட்கிறார். அவர் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல. தேர்தலில், அவர் இந்தப் பணத்தை, ரூ. 20,000-த்தை எடுத்து, ஒரு காங்கிரஸ்காரரை தோற்கடித்திருக்கிறார் என்பதையும் அவருக்கு இப்பொழுது நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் எங்களுடைய மந்திரிகளை குறைசூறுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். மந்திரிகள் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகப்படியாக வேலைகளும் தொல்லை

[Sri A. K. Masilamany Chettiar] [14th March 1955]

கனம் இருக்கின்றன. அதிகப்படியான வேலைகளை மந்திரிகளுக்குக் கொடுப்பதால்தான் இவைகளையெல்லாம் அவர்களால் கவனிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய சக்திக்கும் திறமைக்கும் தக்கபடி அவர்களுக்கு போர்ட்-போலியோ கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் இவைகளை சரியாகப் பார்த்து வேலை செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களால் செய்யமுடியாத காரியங்களை அவர்களுக்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்து அவர்கள் பேரில் குறைகூறுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆகையினால்தான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தம்பற்றி என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி மட்டும் எனக்குத் தெரியும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் நடக்கிறது என்று நான்கேள்விப்படுகிறேன். என் ஜில்லாவைப்பற்றிதான் எனக்குத் தெரியும், மற்ற ஜில்லாக்களைப்பற்றி எனக்கு தெரியாது. ஆகையினால் இன்றையதினம் நான் பேசுவதை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேவையானால் அதற்கு வேண்டிய தஸ்தாவேஜிகள் என்னிடம் இருக்கின்றன. அவைகளை சமர்ப்பிப்பதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆபீஸ் மூலமாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஜில்லாக்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்த ஸ்தாபனங்களையே எடுத்துவிடுவது நல்லது என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. ஆகவே அந்த ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சரியானபடி அந்த ஸ்தாபனங்களை அமைக்க முடியாவிட்டால் அவைகளை எடுத்துவிட்டால் நல்லது, அவைகள் அவசியம் இல்லை. இதற்கு மந்திரிகள் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சென்ற முன்னு வருஷங்களாக அரசாங்கத்தின் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

11-40
a.m.

0 “உண்மையில், இந்த போர்ட் போலியோவை, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் நடத்துவதாக இருந்தால், இவ்வளவு பெரிய அசம்பாவிதங்களை, தவறுதல்களை உண்டாக்கக் கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். பம்பு கோவாப் பரேடிவ் சொசைடி என்ற கிராமங்களில் இருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் பம்புசெட்டுக்காக, புணம் கொடுத்திருப்பதாகக் கண்டிருக்கும் கிராமத்தில் போய் பார்த்தால், குறிப்பிட்ட நிலத்தில் பம்புசெட்டு இருக்காது, நிலக்காரரைக்கேட்டால் பம்புசெட்டு ரிப்பேருக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக சொல்லுவார். ஆனால் உண்மையில் அப்படி ஒரு டம்பு செட்டு ரிப்பேரில் இருப்பதாக காணமுடியாது. சொசைடியின் கணக்கில் மாத்திரம் அதற்கு புணம் கொடுத்திருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கும். இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிராமங்கள் நடந்திருப்பதாக, **complaint** கொடுத்திருக்கிறேன். என் ஜில்லாவில் நடந்த அக்கிராமங்களைப்பற்றி முதன்மையாகக் கூறினேன். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இப்படித்தான் இருப்பதாக கேள்வி. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சரியான முறையில் இருந்த கூட்டுறவு சொசைடிகள் நடைபெற வழிவகைகள் உண்டாகியாக செய்யவேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியார் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

(Deputy Speaker rang the bell, indicating that the time is up.)

SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR:—“டைம் முடிந்துவிட்டதால், முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. H. KANARAN — “ മിസ്റ്റർ സെപ്റ്റിമ്പ്രി കൺ, സർ, സമ്മേതന പ്രസ്ഥാനം മൂലം സാധ്യമായ ആളുകളെയും ഇടത്തരക്കാരെയും ആളുകളെയും രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് മുമ്പ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിഡൻ്റ് ചെയ്തതെല്ലാം ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ പലതരം പരിശോധിക്കാൻ പോകുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചതൊക്കെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് ഇവയെല്ലാം തിരിക്കാൻ. തിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത സംബന്ധിച്ച് റിസർച്ച് ബോർഡ് സെറ്റ് റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നത് കൊള്ളാതെ

14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

പുരുഷിയ കാലത്തേയും, ലിംഗകാലത്തേയ്ക്കുമായി കൃഷിക്കാർ 750 കോടി ഉറപ്പിക കടം വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നാണ്. ഈ കടത്തിൽ സമഹരണപ്രസ്ഥാനം മുഖാന്തിരം കിട്ടുന്ന കടം എത്രയാണെന്നും ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആകെ വാങ്ങുന്ന കടത്തിന്റെ 3:1 ശതമാനം മാത്രമാണ് സമഹരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നത്. ഇത് ഇൻഡ്യയിൽ ഖാക്കയുള്ള കണക്കാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് മാത്രമായിട്ടുള്ള കണക്കെടുത്തു നോക്കിയാൽ ഈ ശതമാനം ഒന്നുകൂടെ കറയ്ക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ചില ജില്ലകളെ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ടിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ താൻ ഉദ്ധരിക്കാം.—

ചെങ്കൽപേട്ട	..	..	..	0.5 %
കോയമ്പത്തൂർ	..	..	..	4.6 %
മലപ്പാർ	..	..	..	1.6 %

ഇത്രയും തുച്ഛമായ ഒരു ശതമാനം കടം മാത്രമേ കൃഷിക്കാർക്ക് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്നുള്ളൂ. ഈ വിധമാണെന്ന് നമ്മുടെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വേദികളിൽ കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ഒരു രണ്ടോ മൂന്നോ ശതമാനം കച്ചിട്ട് ബാങ്കി കടം മുഴുവൻ കൃഷിക്കാർ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് പുറത്തുനിന്നാണ് വാങ്ങുന്നത്. പുറത്തുനിന്നു വാങ്ങുന്ന കടത്തിന് 8-6 ശതമാനംവരെ കൃഷിക്കാർ പലിശകൊടുത്തുവരുന്നതാണ്. നിസ്സവ് ബാങ്കിന്റെ നിക്ഷേപം തീർത്തെന്നു പറയുന്നതാണ്. എബ് പത്താം ശതമാനംവരെ പലിശകൊടുത്ത് കൃഷിക്കാർ കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വെറും തുച്ഛമായിട്ട് രണ്ടും മൂന്നും ശതമാനംവോലും കടം കൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത സഹകരണപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർ യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ അധികവും ചുരുക്കിയ കലാപവ്യക്തികളെ കടങ്ങളാണ് സഹകരണസംഘങ്ങളിൽനിന്ന് കൊടുത്തുള്ളത്. ആകെ കടത്തിന്റെ 1-2 ശതമാനമാണ് ഇങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയ കലാപവ്യവസ്ഥയിൽ കടം കൊടുത്തതായി കാണുന്നത്. ഒരു സഹകരണസംഘത്തിൽ അംഗമായിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് സാധാരണയായി 50 രൂ. ആണ് കടം കൊടുക്കുന്നത്. നിസ്സവ് ബാങ്കിന്റെ നിക്ഷേപം അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുകൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കാം :

Short-term agricultural borrowing from co-operatives:

Rs. 18.7 per cultivating family in Bombay:

„ 1.2	„	in the Punjab ;
„ 0.9	„	in Madras.

കോ-കുപ്പറേറ്ററിവു സൊസൈറ്റികളിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന കടം എത്ര തുച്ഛമാണെന്ന് ഈ കണക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് നൽകിയ കരംശമെങ്കിലും നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് സാഹകരണസംഘങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സാഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി എടുത്തു നോക്കേണ്ടതു് റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെയാണ്. റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികൾക്ക് പൊതുവെ പണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൃഷിക്കാർ മതിയായവോളം കടം കൊടുക്കുവാൻ റൂറൽ സൊസൈറ്റികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ പാവപ്പെട്ടവയ്ക്കും ഇടത്തരക്കാർക്കും ഇതുകൊണ്ടു് രക്ഷയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനർത്ഥമാണിത്.

“ഇനി ഈ സൊസൈറ്റികളിലെ അംഗങ്ങളാരാണെന്ന് നോക്കുമ്പോഴാണ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം വെളിപ്പെടുന്നത്. സൊസൈറ്റികൾ അധികവും കൈയടക്കിപ്പയ്ക്കുന്നത് ഭരതൻ പണമിടവാട്ടുകാരാണ്. സൊസൈറ്റികളെ പണമിടവാട്ടുകാർ പിടിച്ചടക്കി സാധാരണക്കാരെ പ്രവേശനമില്ലാത്തമട്ടിൽ പയ്ക്കിയിരുന്ന രായിട്ടാണ് അധികവും കാണുന്നത്. ഈ പണമിടവാട്ടുകാരെ കത്തക അവസാരിപ്പിച്ച് സമീകരണസംഘങ്ങളെ ജനാധിപത്യപരമായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.”

“ ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നുള്ള സാഹകരണസംഘങ്ങളെല്ലാം ക്ലിപ്തഹിതബാധ്യതയുള്ള സംഘങ്ങളാണ്. സൊസൈറ്റിയുടെ കടങ്ങൾക്ക് എല്ലാ അംഗങ്ങളും ബാധ്യതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വലിയ ദോഷമാണെന്നായിട്ടുള്ളത്. സാഹകരണസംഘങ്ങളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാൻ ആരും യോഗ്യപ്പെടുന്നില്ല. പണം കൈയില്ലെങ്കിൽ,

[Sri C. H. Kanaran] [14th March 1955]

ഏതെങ്കിലും സൊസൈറ്റിയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കു പോലും ഈ ക്ലിപ്തരഹിതബാധ്യത ഒരു തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നു. സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം നിക്ഷേപങ്ങൾ കിട്ടണമെങ്കിൽ അംഗങ്ങളുടെ ബാധ്യത ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണം. ചുരുക്കത്തിൽ റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്ത് സൊസൈറ്റികൾക്ക് ധാരാളം പ.നം കൊടുക്കുക. ഇന്നുള്ളതിന്റെ പത്തരട്ടി സംഖ്യയെങ്കിലും കാരോ സൊസൈറ്റിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്ന് സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനമുഖ്യധനം എത്ര തുല്യവും അപര്യാപ്തമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് ഞാൻ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം :

'Borrowing from the Government and co-operatives accounted for slightly less than 1 per cent of the total borrowings. The average borrowings per cultivator amounted to Rs. 406 and the debt outstanding for the year was Rs. 625.'

എത്ര തുല്യമായ സംഖ്യയാണ് റൂറൽ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളിൽനിന്നു കടം കൊടുക്കണമെന്നു ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാചും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തനമുഖ്യധനം പത്തരട്ടിയെങ്കിലുമായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. രണ്ടാമത് സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പണമടയാളികളുടെ കത്തക അവസാനിപ്പിച്ച് പ്രസ്ഥാനത്തെ ജനാധിപത്യപരമാക്കിത്തീർക്കുക മൂന്നാമത്, ക്ലിപ്തരഹിതബാധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളെയെല്ലാം ക്ലിപ്തബാധ്യതയുള്ള സൊസൈറ്റികളാക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ സഹകരണ സംഘങ്ങളിൽ ആരും പണം നിക്ഷേപിക്കുകയില്ല.

"ഇന്ന് അംഗസംഖ്യയ്ക്കു ക്ലിപ്തം വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് എടുത്തുകയണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആവശ്യം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വ്യക്തികളെ ചേർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു ക്ലിപ്തവും ആവശ്യമില്ല. ജന്മപോലെ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കാം. പക്ഷെ ഡയറക്ടർ ബോഡിൽ വ്യക്തികളായ അംഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം കുറച്ചാൽമതി.

"ലാൻഡ് മോട്ട് ഗേജ് ബാങ്കിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി ചിലതു പറയാനുള്ളത്. ലാൻഡ് മോട്ട് ഗേജ് ബാങ്കിൽനിന്നും ആകെ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് 45 ലക്ഷം രൂപയികയാണ്. നാലുതെട്ട് ലക്ഷമെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത്. നാലുതെട്ട് ലക്ഷമെന്നതന്നെ സമ്മതിക്കാം. ഈ കടം അർക്കാണ് കിട്ടുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ പാർലമെന്ററുകൾ സാധാരണക്കാരും ഇടത്തരക്കാർക്കുമൊന്നുമല്ല, പണക്കാർ മാത്രമാണ് എന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. നാലുതെട്ട് ലക്ഷമെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ വളരെ തുല്യമായ ഒരു സംഖ്യയാണ്. അത് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതോ പണക്കാർ മാത്രമാണെന്നും, ഈ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് റിസർവ് ബാങ്കിന്റെ സഭയ്ക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത വിവരങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം. വളരെ ബാധിച്ചാണ് കിട്ടുന്നത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് സഭയ്ക്കു റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

"മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെ മാസത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 17 ശതമാനം; കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 31. ആറു മുതൽ പന്ത്രണ്ടു വരെ മാസക്കാലത്തിനുള്ളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 32 ശതമാനം കടംകിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 35. ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം 19 ശതമാനം. കടം കിട്ടിയ ആളുകളുടെ ശതമാനം 18. കൂടാതെ ലാൻഡ് മോട്ട് ഗേജ് ബാങ്കിൽനിന്ന് കടം കിട്ടാനുണ്ടാകുന്ന കാലതാമസത്തെപ്പറ്റി ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ഒരു കൊച്ചും കഴിഞ്ഞാലും കടം കിട്ടുകയില്ല.

"മാർക്കറിംഗ് സൊസൈറ്റികളെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കൃഷിക്കാർക്ക് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കറിയെല്ലാം കടം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് മാർക്കറിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ. ഈ നാട്ടിൽ മാർക്കറിംഗ് സൊസൈറ്റികൾ കുറവു ഉണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ പ്രവർത്തനം തീരെ തൃപ്തികരമല്ല.

"ചില ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളും ഹെൽത്ത് കൺസ്യൂം സൊസൈറ്റികളുമുണ്ട്. ഈ സൊസൈറ്റികൾ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒരുവിധം തൃപ്തികരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ല. പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കാർ മാത്രമാണ് ഹെൽത്ത് കൺസ്യൂം സൊസൈറ്റികൾ കൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നത്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾക്ക് പറയത്തക്ക യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പന്ത്രണ്ടു വീടുകൾ കെട്ടാൻ

[14th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

പിരമാനിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിൽ ഒരു വീടാണ് കെട്ടിയത്. ബാങ്കിവിടകളുടെ കാര്യം ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന ഉള്ള. റൂറൽ ഹെൽത്ത് കൺസ്യൂം സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനം എത്ര മോശമാണെന്നുള്ളതിന് കൂടുതൽ തെളിവ് ആവശ്യമില്ല. ഭവനനിർമ്മാണസംഘങ്ങൾ പട്ടണങ്ങളിലെ പണക്കാർ മാത്രമല്ല ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്ക് വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കാൻ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

SRI C. H. KANARAN :—"I want two more minutes, Sir." 11-50 a.m.

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has already taken more time. Let the hon. Member, Sri Baliga, speak on the Demand."

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand before the House and consequently also to oppose the cut motion. The Hon. Minister has visualized a new era for the Co-operative Department. May I go a step further and say that it has already dawned, as can be seen from the performances of the department both in the State and at the Centre. The criticism that was levelled against the department by the hon. Mover of the cut motion only goes to reinforce the importance of the Demand. I am really surprised that the Demand moved by the Hon. Minister should have been so modest and simple. I have no doubt that the whole House will support it wholeheartedly and give all useful suggestions. Having regard to the time that is allowed to me, it is not possible to traverse the entire ground and so I will confine myself only to two or three important aspects of it. One aspect of it is, whether it is necessary to have a number of societies in the same area with regard to various commodities. For instance, there is the question whether the house-building in any one area should be entrusted to a separate society by itself or whether the whole area could be served as a unit by having a multi-purpose society where we can have all things necessary for the area dealt with, considered, studied and developed. In this connexion, it is absolutely necessary to enlist the support of the public. If the department has not been able to make greater progress, I should venture to say with a sense of sorrow, it is due to lack of support from the people. The Government also have not been doing it in the manner in which they ought to have done by enlisting the support of the people. What I mean is that a little officialdom still prevails and the rigidity of the rules is still there. I would say, 'trust a man on the spot and trust the borrower rather than having doubts about his honesty'. Sir, that should be the principle which should govern the co-operative societies. Otherwise, if the rigidity of the rules is there, it will take a longer time for the Co-operative movement to achieve greater progress and in the long run the progress achieved will undoubtedly be less. In this connexion, I shall refer to the existence of 48 House Building Co-operative Societies which have practically done little or nothing at all. I would illustrate this point by referring to what took place at the meeting of the Community Project Executive Committee. All were agreed at that

[Sri B. Vaikunta Baliga] [14th March 1955]

meeting that house-building was very necessary for giving accommodation to the people in the various parts of the State and it should be encouraged at all events and under any circumstances and with all the persuasion possible but when it came to the point of giving effect to it, it was found that it would take a fairly long time to get over the rigidity of the rules framed for the purpose. The Government by taking prompt steps in the direction of liberalizing the rules, can achieve something more than they are aiming at. The criticism of the Opposition is also directed against the rigidity of these rules. I hope the Government will look into this aspect of the matter.

“Sir, in my opinion, one important matter in this particular field of co-operation, which has not received adequate attention at the hands of the Government, is the granting of facilities to the agriculturist not only with regard to the crop he has harvested but also with regard to the crop he keeps till he gets the best return for it. As it is, warehousing facility is practically nil. Some years ago I had occasion to present to the Government a draft Bill providing for warehousing facilities; how they should be provided, what facilities should be given and what instruments should be provided. If warehousing facilities are provided, the produce in the hands of the agriculturist will fetch him the best price at the appropriate time. As it is, the produce has to be moved from place to place which entails an expenditure which does not add to the real value of the produce which he is selling. On the other hand, facilities for raising loans are increased. But if warehousing facility is provided, undoubtedly without any cost to anybody and without any loss to anybody it will enrich the poor classes of people. If we do that it will be in line with the pattern of things we are evolving now. There is no doubt that the whole aspect requires to be toned up. I say that there is no better panacea for co-operation than the one, viz., ‘co-operation at all times, co-operation in all fields and co-operation in all matters’ which is going to solve the problems that are facing our country and the Government. Therefore, I have great pleasure in supporting this Demand and wishing the Hon. Minister all success in the administration of his department. Let there be no sparing of pains and let there be a mingling of hearts in the working out of the schemes. If we go on with the work forgetting party affiliations and forgetting petty-mindedness and co-operate wholeheartedly in the constructive field, I have no doubt that when next time this Demand comes up for discussion here, the criticisms made now will not be there and there will be a healthy movement which will enlist the support of the people and earn the praise of everybody. With these words, I support the Demand before the House.”

12
noon.

*SRI N. RATHINA GOUNDER :—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசுவிரும்புகிறேன். இப்போது கூட்டுறவு முறையைப் பற்றி சர்வகட்சி மெம்பர்களும் பேசும்போது, அது மிகச் சிறந்தமுறை, கூட்டுறவு முறையைத் தவிர மற்ற எந்தமுறை

[14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

யாலும் அவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாது என்று பேசினார்கள். இக்கருத்து எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அரசியலார்கூட, கூட்டுறவு ‘தாமன் வெல்து’ தான் அவர்களுடைய லட்சியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு முறையில் நீண்டநாள் ஓரளவு நான் ஈடுபட்டு தெரிந்திருப்பதால், இம்முறை சாலச்சிறந்தது என்று சொல்லுகிறேன். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் சென்ற சில ஆண்டுகளாக, கவனிப்புக்குறைவாலோ, அல்லது வேறு எந்த காரணத்தாலோ, கூட்டுறவு என்றால் பொது ஜனங்களில் சிலர் சந்தேகிக்கும் அளவுக்கு கூட்டுறவு நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறது. இது மிக மிக வருந்தத்தக்கதும், வருத்தப்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே, அதற்கு கனம் மந்திரியார் அவர்களையும், மதிப்பிற்குரிய அதிகாரிகளையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் : நீங்கள் வந்திருக்கும் இந்த நேரத்திலாவது, இந்த சென்னை மாகாணத்திலே கூட்டுறவு இயக்கம் மிகச் சிறந்ததாக நடைபெறுகிறது, அது மக்களுக்கு நல்ல பயனைத் தந்திருக்கிறது என்ற நல்ல பெயரை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது, நம் அரசாங்கம் இந்த கூட்டுறவு முறையில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதை எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள், காடாரம்ப பிரதேசத்திலிருந்து வந்த விவசாயிகள், சமீபத்தில் கடன் திருப்பி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சலுகைகளுக்கான மசோதா ஒன்றை சர்க்கார் சட்டம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும் விவசாயிகளை, மகசூல் சரியாக இல்லாதகாலத்தில், இந்த கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றமுடியும். அந்தமுறையில் சொல்லுகிறேன், தாலுக்காக்கள்தோறும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், கூட்டுறவு credit சொசைடிகள் ஏற்படவேண்டும். அதற்குப்பிறகு, ஒவ்வொரு பிரிக்காவுக்கும் கூட்டுறவு (யூனியன்) Union இருப்பதுபோல் Loan and Sale சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகள் தங்களுடைய வீளைப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்வரையில் அவைகளை வைத்திருந்து விற்க முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தால், பண நெருக்கடியில் அவர்களுடைய பொருள்களை என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும், அந்தவிலைக்கு அவ்வப்போது நகரங்களில் விற்பனையாகிவிடுவது விடுகிறார்கள். அவ்வித நெருக்கடியான காலங்களில் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வது அந்தக் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் கடமையாகும் அதற்காக தாலுக்காதோறும், பிரிக்காதோறும் Loan and Sale சொசைடிகள் வைத்து விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்தால், அப்பொருள்களை நல்ல விலைவரும்போது விற்பனை நல்ல லாபம் அடைவார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தாலுக்காதோறும் மார்ட்டெடிங் சொசைடிகளை அமைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுடைய பொருள்களை ஏராளமாக, இச்சொசைடிகளில் வாங்கிவைத்துக் கொண்டு, அதன்பேரில் எவ்வளவு பணம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு அப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலைவரும்போது அவைகளை அச்சொசைடியே விற்பனை முதல் செய்து, சொசைடிக்கு சேரவேண்டிய பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு மீதிப்பணம் அப்பொருள்களுக்கு சொந்தமான விவசாயிக்கு சேரும்படியாக உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமாதிரிமல்ல, பிரிக்காக்கள்தோறும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ், அதாவது கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் வைத்து, நியாயமான விலைக்கு ஜனங்களுக்கு பண்டங்களை விற்கவேண்டும். இப்பண்டக சாலைகளில், பலசரக்கு கடைகளில் விற்கப்படும் சாமான்களைவிட நல்லதரமான சாமான்களாக விற்பனை, இப்பண்டகசாலைகளில் நல்லவியாபாரம் நடக்கும், மக்களும் நம்பிக்கையுடன் இதில் சாமான்களை வாங்குவார்கள். ஸ்டோருக்கு லாபமும் கிடைக்கும். மற்றும், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் நில அடமான பாங்குகள் வேண்டும். இப்பாங்குகள் சில தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. ஆனால், இங்கு கடனுக்காக, விவசாயிகள் மனுசெய்துகொண்டால், சீக்கிரம் அந்தக்கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆறுமாதகாலம், சிலசமயத்தில் ஒருவருஷகாலம்கூட ஆகிறது. அம்மனுக்களை நிர்வாகஸ்தர்கள், காலாகாலத்தில் பரிசீலனை செய்து முடிப்பதில்லை. பட்டாசரி இல்லை என்பதும், மற்றும் கடன் மறுப்பதற்கு ஏதாவது காரணங்களை கற்பனைசெய்துகொண்டு விவசாயிகளை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள், தவிர, கட்சிப் பாசுபாடுகள், விரோதம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுடைய மனுவை கவனிக்காமல் வைத்து

[Sri N. Rathina Gounder] [14th March 1955]

விடுகிறார்கள், வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பிரித்துவைத்து, சிலமனுக்களை கவனிப்பதேயில்லை, கவனித்தாலும் வேண்டாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியாதென்றும் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகையினாலே, சர்க்கார், நில அடமான பாங்குகளுக்கு கண்டிப்பான உத்தரவு போடவேண்டும், அதாவது கடனுக்கு மனுபோட்ட இவ்வளவு நாளைக்குள் விசாரணை செய்து, விவசாயிக்கு கடன் கொடுத்துத் தீரவேண்டுமென்றும், மற்றும் தலைமை ஆபீசுக்கு அடிக்கடி, இவ்வளவு மனுக்கள், இவ்வளவுநாளைக்கு pending-ல் இருக்கின்றன என்று ரிபோர்ட் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட உத்தரவு பிறப்பித்தால் தலைமை அதிகாரிகள், இம்மனுக்கள் விஷயத்தில் check செய்து வேண்டியன செய்யமுடியும். ஆகவே கண்டிப்பாக, ஆங்காங்கு நில அடமான பாங்குகள் ஏற்படுத்தி, அவைகள் விவசாயிகளுக்கு நல்லவிதமாக உதவுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நகரங்களில் தற்போது Building கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கருரை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு அவ்வித சொசைடி ஆரம்பித்து எத்தனை வருஷங்கள் ஆயின, அங்கு எழுப்பப்பட்ட கட்டடங்கள் எவ்வளவு, அதற்காக எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்களைப் பார்த்தால், உண்மையில், அந்த ஊரில் அந்த சொசைடி தேவைதானா என்று கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏழைகள் அந்த சொசைடியின் மூலம் நிலம் வாங்க, கட்டிடம் கட்டமுடியாது. ஏழைகளுக்கல்லவா இப்பேர்ப்பட்ட சொசைடிகள் உதவி செய்யவேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு இல்லம், உடை, உணவு முக்கியமானது. முதல் கோரிக்கையான இல்லம் கட்ட இந்த சொசைடிதான் உதவ முடியும் ஆகையினாலே, ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயத்தை உடனடியாக கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மாத்திரமல்லாமல், பெரிய நகரங்களில் 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் நிலங்களை, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் வாங்கி A. B. C. D. design-ல் கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் களூரில் அவ்விதமாகச் செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆகையினாலே, இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் 50 ஏக்கர் நிலத்தை அவ்வூரில் வாங்கி, மனைகளாகப் பிரித்து, அதிலே ஏழைகளுக்கான வீடுகளைக்கட்டிக்கொடுத்து, அதன்பின் அதற்கான செலவை 20 ஆண்டுகளில் தவணைகளாகத் திருப்பிக்கொடுக்க உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே முக்கியமாக நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், கூட்டுறவு இயக்கமானது, சாதாரணமாக, மாட மாளிகைகளில் வசிக்க இஷ்டப்படும் பணக்காரர்களுக்குத்தான், 10 ஆயிரம் 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து, பெரிய கட்டிடங்கள் கட்ட உதவுகிறது. உண்மையில் வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு, பணத்தைக்கொடுத்து உதவ முன்வருவதில்லை. ஆகவே, குறைந்த செலவில், அதாவது ஆயிரம் ரூபாய் பொருமான சிறு, சிறு வீடுகளை, கூட்டுறவு இயக்கம், கட்டிக்கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

“களூரில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். சென்னை மாகாணத்தில், மதுரை, திருச்சி, சேலம், காஞ்சிபுரம், கோயமுத்தூர், கரூர் இவ்விடங்களில் பெருவாரியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் களூரில் ஏராளமாக குடியிருக்கிறார்கள். அதிலே அனைவர் நெசவாளர்களில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் போக, மீதி இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள், சயேச்சையாக நூல்வாங்கி துணி நெய்து விற்பவர்கள். இவர்கள் அவ்வப்போது, ரூபாய் 25 அல்லது 50-க்கு நூல் வாங்கி துணி நெய்து, கடையில் லாபத்திற்கு விற்கலாம் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், அக்கைத்தறி துணியை வாங்கும் கடைக்காரர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, 5 ரூபாயிக்கு விற்கவேண்டிய துணியை 4½ ரூபாயிக்குத்தான் கேட்பார்கள். கைத்தறி நெசவாளர், காலியிலிருந்து மாலை வரையில் அலைந்து பார்த்தும், அதிக விலைக்கு வாங்குபவர்கள் இல்லாததால், தன்னுடைய பண நெருக்கடியின் காரணமாக அதைக்கேட்ட விலைக்குவிற்று விடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளருக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

[14th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

ஆகவே, களூரில் Weavers Co-operative Society கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இந்நெசவாளருக்கு அமைத்து, வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், முனிசிபல் நகரங்களில், ஆங்காங்கு milk supply கூட்டுறவு யூனியன்களை வைத்து கிராமங்களில் பால் சப்ளை சொஸைடிகள் வைத்து அதன் மூலம் கிராமத்திலிருந்து வரும் தண்ணீர் கலக்காத பாலை நகரங்களில் சப்ளை செய்யலாம். சில்லறை பால் விற்பனை யாளர்கள் தண்ணீர் கலந்த பால் கொண்டுவந்தால், கடுமையாக அபராதம் போட்டு நிறுத்தவேண்டும்—நகரத்திலுள்ள குடும்பங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் சப்ளை செய்வது மன்னியில் குழந்தைகளும் வயோதிக்கர்களும், நோயாளிகளும் நன்றாகச் சாப்பிட்டு ஆரோக்கியமான உடலுடன் வாழ ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-08 p.m.

கூட்டுறவு இலாக்காவிற்காகக் கோரியிருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி பல விஷயங்களிலும் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் குறை கூறினார்கள். ஆக்க முறையில் ஆலோசனை கூறி, இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, அவற்றைக் களைவதற்கான வழித்துறைகளையும் எடுத்துரைத்தால் அது அந்த இயக்கத்திற்குத் தனி சக்தி அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பொதுவாகக் குறைகளை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டே போவதில் பிரயோஜனம் எதுவும் இல்லையென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“கூட்டுறவு இலாக்காவிற்கும், அதில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தற்காலத்தில் அதிகப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதுவும் சென்ற யுத்த காலத்திற்குப் பின்னால் கூட்டுறவு இயக்கம் பல ரூபத்தில், பல நல்ல காரியங்களை நாட்டு மக்களுக்குச் செய்து கொண்டு வருகிறது. எந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஜனநாயக ரீதியாக நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஸ்தாபனம் எந்தெந்த வகையிலும் மக்களுக்கு நன்மை புரியவேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அதற்குத் தகுந்த நிர்வாகஸ்தர்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்துப் போட வேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். என்றாலும் கூட தங்களுடைய பொறுப்பை நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மக்களும் இன்னும் சரியாக உணரவில்லை. அதே காரணத்தினால் தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலும் ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டு வருகின்றன. அதைக் கொண்டு அந்தந்த இடங்களிலுள்ள ஸ்தாபனங்களைப் பற்றியோ, அதிலுள்ள நிர்வாகஸ்தர்களைப்பற்றியோ குறை கூறுவதும், அவற்றை அகற்ற அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறுவதும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர பொதுப் படையான வகையில் அரசாங்கத்தை குறைகூறுவது கொஞ்சம் கூடப் பொருந்தாது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது நம்முடைய நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு, பல துறைகளிலும் பல காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ‘நாட்டின் உயர்வும், நல்வாழ்வும், நாணயமும் கூட்டுறவினாலன்றிக் கூடா’; என்று கூட்டுறவு இயக்கத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டு வேலை செய்து வரக்கூடிய தன்னலமற்ற பெரியார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இயக்கம் வலுப்பெற, சக்தி அடைய மக்களுக்கு நேர்மையான முறையில் பலவிகையிலும் பணியாற்ற நாம் தக்க யோசனைகளை சர்க்காருக்குக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். பல இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேயில்லையென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். பலவிடங்களில் நானே பார்த்திருக்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டு கிடைக்கின்றன. அந்த பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் விண்ணப்பம் போடுவதே கிடையாது. விண்ணப்பங்கள் போடாத பிரதேசங்களுக்கும் சர்க்காரே வலிந்து சென்று நாணயச் சங்கங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்று கொள்ளத் தயாராயில்லை. நாணயச் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் நல்லபரிசாரம் செய்யலாம். ஏனென்றால் கூட்டுறவு இயக்கமானது மக்களின் மதிப்பை, ஆதரவை, நம்பிக்கை

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [14th March 1955]

யைப் பெற்றதாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்பதால் தான் நாணயச் சங்கங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. இவற்றின்பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் டெபாஸிட் கட்ட முன் வருவார்கள். ஊராரின் பணத்தைவைத்துக்கொண்டு, விரும்பாதவர்களை, நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்துங்கள் என்று விண்ணப்பம் போடாதவர்களை, 'கடன் வாங்குங்கள், கடன் வாங்குங்கள்' என்று சர்க்கார் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது சரியாக இருக்காது. அவை மிகவும் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் பலயிடங்களில் லேவாதேவி செய்து வந்தன. கிராமந்தோறும் லேவாதேவி சங்கங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியமும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கான வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்போதே அது நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. தன்னலமற்று மக்களுக்கு உழைக்கக் கூடியவர்கள் நிர்வாகஸ்தர்களாக வரும் படியாகப் பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று ஆர்வத்துடன் முன் வருபவர்கள் மிகக் குறைந்துவிட்டார்கள் என்றே வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டும். ஆகவே எல்லோரும் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதை முன்னிட்டு ஸ்தாபனங்களிலுள்ள குற்றங்குறைகளை களைவதற்கான தக்க யோசனைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஸ்தாபனத்தை சரியாக நிர்வகிக்காதவர்கள் பதவிக்கு வரமுடியாதபடி கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இலாக்கா அதிகாரிகளைக் குறை கூறிப் பயனில்லை.

"விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த ஸ்தாபனங்கள் அரிய பணிபுரிய வேண்டிய வாய்ப்பு மிக மிக அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகக் கடன் உதவி செய்வதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவையான அளவு நில அடமான பாங்குகளுக்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது.

"அதோடு இன்னொரு விஷயம். நில அடமான பாங்குகளின் மூலமாக பண உதவி பெறவேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் தங்களிடமுள்ள சொத்துக்களுக்குச் சரியான தஸ்தாவேஜிகள் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் வில்லங்கம் எதுவும் இன்றி விவசாயிகள் தஸ்தாவேஜி எதுவும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவர்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கடன் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதமும் இந்த நில அடமான பாங்குகளுக்கு ஏற்படுகிறது."

12-18
p.m.

*SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை விரிவாக்குவதற்கும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பணி புரிவதற்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்காக இந்த மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

"சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நம்முடைய நாட்டில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் சரியான பாதையில் செல்லவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும், அந்த இலாக்கா அதிகாரிகளும் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் பலவிடங்களில் பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. கடன் உதவி செய்வதில் ஏராளமான காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது என்கின்றது போன்ற பல விஷயங்கள் சபையில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தி, முன்பு இருந்த ரிஜிஸ்ட்ராரை மாற்றியும், ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கையைப் பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட்டு கொடுக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்தும் இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக நல்ல காரியங்களை மக்களுக்குச் செய்ய முடியும் என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், அரசியலில் சம்பந்தப்படாதவர்களும் கூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மைதான்.

[14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

ஆனால் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லையென்பதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், சர்க்கார்க் கணக்கில் 20 சத வீதம் கிராமங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்தும் கிராம ஜனங்களுக்குப் பலன் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமாந்திரங்களில் நாணயச் சங்கங்கள் என்றெல்லாம் ஏற்படுத்தி யிருந்தார்கள். வேலை செய்யக்கூடிய அம்மாதிரி சங்கங்கள் மிகவும் குறைவு. கிராமங்களில் படிக்கத் தெரியாதவர்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு சிறிய சங்கம் ஏற்படுத்தி ரூ. 500, ரூ. 1,000 என்று அந்தச் சங்கத்திற்குப் பணம் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட கடன் சமார் 50 முதல் 150 வரையில்தான் இருக்கும். பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்குமுன் முதல் தடவை இயங்கியதைத் தவிர, அடுத்தபடி அந்த சங்கங்கள் இயங்குவது கிடையாது. பல சங்கங்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சர்க்கார்க் கணக்கில் இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் வருவது கிடையாது.

"கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்தில் பேசும்போது, 'ரிசர்வ் பாங்கினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமாந்திர கடன் விசாரணைக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது, அந்த ரிபோர்ட் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது,' என்று சொன்னார்கள். கிராமாந்திரக் கடன் வசதி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக 2 சத வீதம், 3 சத வீதம் கூடியிருக்கிறது. பாக்கி அநியாய வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து கிராமாந்திரங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் சதி மிகவும் குறைவாகப் போய் விட்டது. ஆகையால், எந்த அளவுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களை உபயோகப்படுத்தி கிராம விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாக கடன் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்யவேண்டிய அவசர கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

"நில அடமான பாங்குகள் குறைவான அளவுக்குத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்த ராஜ்யம் பூராவும் நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக 45 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை கிடைத்திருக்க முடியும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் என்று சொன்னால் அது மிகவும் சிறிய தொகை. குறைந்த அளவுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதினால் கடன் வசதிகள் போதவில்லை என்று அடிக்கடி குறை கூறுகிறார்கள்.

"1937-ம் ஆண்டில் நிலம் என்ன மதிப்பு இருந்ததோ அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு மதிப்புக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற நிலைமைக்கேற்றாற்போல் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

"மற்றொரு இடையூறு. வேறு யாரிடத்திலிருந்தாவது கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்தத் கடனை ஈடு செய்வதற்கு நில அடமான பாங்குகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி இருந்து பத்து, பதினைந்து வருஷ காலத்தில் முக்கால் வாசி அடைத்திருந்தால் மீண்டும் அவன் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. பூராவும் கடனை அடைத்த பிறகு அடுத்த ஆண்டில் புதுப்பிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கடன் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகுதான் கடன் பெறவேண்டிய முறை நில அடமான பாங்குகளில் இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற எல்லாப் பாங்குகளிலும் நிலைமை அப்படியல்ல. ஆகவே நில அடமான பாங்குகளில் அவ் வசதியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

"கூட்டுறவு பண்டகசாலை (கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ்) யில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மகாநாடு

[Sri S. Ramalingam] [14th March 1955]

நடத்தினார்கள். அங்கு என்ன நிலைமை என்றால், யுத்த காலத்தில் **controlled commodities** யை பண்டகசாலையின் மூலமாக விற்பனை செய்தார்கள். புதிய மோகம் ஏற்பட்டு நாடு பூராவும் விளைந்து விலை சரசமாகக் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது சில கஷ்டம் இருக்கிறது. கடன் வாங்க முடியாது. விற்பனை வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் ஜனங்கள் வேறு கடைகளில் போய் பண்டங்களை வாங்குகிறார்கள். பண்டகசாலைகள் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் இப்பொழுது விதிக்கக்கூடிய விற்பனை வரியில் பண்டகசாலைக்கு சலுகை கொடுத்தாகவேண்டும். வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள், சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். நூற்றுக்கு எழுபது பங்கு வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை மறைக்கிறார்கள். நியாயமாக சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மறைக்கக்கூடிய வர்கள் ஜனங்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்குவது இல்லை. விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியதில்லை யென்று ஜனங்கள் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட கடைகளுக்குப் போகிறார்கள். கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளில் கட்டாயமாக விற்பனை வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அதனால் வியாபாரம் குறைகிறது. ஆகவே, ரூபாய்க்குக் காலணை விற்பனை வரி என்றிருப்பதற்குப் பதில் ரூபாய்க்கு 1½ பைசா என்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிக்க வேண்டும் அல்லது ஒரே ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் படுகின்றன. பத்துப் பதினைந்து இடங்களில் கட்டிடங்கள் மேலே எழும்புகின்றன. இவ்வகையில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி இன்னும் துரிதமாக ராஜ்யம் பூராவும் அதிகமான வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக கிராமந்திர கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

“ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய சேரிகளில் கூரை வீடுகள்தான் இருக்கின்றன. சேரிகளில் அடிக்கடி தீப்பிடிப்பு ஏற்படுகின்றன என்றும், அதனால் சேரிகள் அழிந்துபோய்விட்டன என்றும், குடிசைகள் அமைத்துக் கொள்வதற்கு மான்யம் வழங்கவேண்டுமென்றும் அடிக்கடி சட்டசபையில் கூக்குரல் போடுகிறோம். ஆகவே, சேரிகளில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு பிரத்தியேகமான சலுகை காட்ட சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பிரமாதமாக வீடு கட்டவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. தீப்பிடிக்காத முறையில் வீடுகள் குறைந்த செலவில் அமைக்கப்படவேண்டும். கூரைக்குப் பதில் ‘அஸ்பெஸ்டாஸ்’ அல்லது துத்துநாகத் தகடு போன்றவைகளைக்கொண்டு வீடுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக சேரிகளில் வீடுகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய அஸ்பெஸ்டாஸ் அல்லது துத்துநாகத் தகடுகள், இரும்புக் கம்பிகள் போன்றவைகள் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படவேண்டும். நான்கு புறமும் கற்சுவர்கூட எழுப்ப வேண்டியதில்லை. மண்ணைக்கொண்டே சேரிவாசிகள் போட்டுக்கொள்வார்கள். முக்கியமாக அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டியதெல்லாம் கூரைக்குப் பதிலாக வேண்டிய சாமான்கள்தான். எப்படியும் நெருப்பு பிடிக்காத வண்ணம் அவ்வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்காவிட்டாலும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா சேரிகளும் **fire proof** முறையில் அமைக்கப்பட்டு சேரி மக்கள் நிம்மதியாக வாழக்கை நடத்தும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சென்னை கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செம்படவர்கள் வீடுகளைப்போல் அமைக்கப்பட்டாலும் போதுமானது. சேரிகளில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திற்காக கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, அவைகளின் மூலமாக கடன் கொடுக்கப்பட்டு, இருபது ஆண்டு தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[14th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

“ஒருசில நாட்களுக்கு முன்பு கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் புதிய திட்டம் ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு சகாயம் செய்வதற்காக கைத்தறி செஸ் நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. பட்டு நூல் கைத்தொழிலுக்கு நாம் வசதியளிக்க வேண்டும். பட்டுநூல் கைத்தொழிலையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று முதல் அஸ்திவாரம் காஞ்சிபுரத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பட்டுநூல் நெசவாளருக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து கடன் தர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். பட்டுநூல் தொழிலுக்கும்பேரணம், அய்யம்பேட்டை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலும் நடைபெறுகின்றது. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்தி பட்டுநூல் கைத்தறித் துணி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் இடங்களில் அவர்களுக்கென்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி செஸ் நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கி அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கூட்டுறவு சம்பந்தமான சட்டங்களிலுள்ள இடையூறுகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.” ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் கூட்டுறவு பாங்கு, சென்ட்ரல் மார்ட்கேஜ் பாங்கு, ஆகிய பொது ஸ்தாபனங்களில் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடிய எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் சேரக்கூடா தென்று நிர்ணயித்திருப்பதால் அவர்கள் கையில் அதிகாரம் நீடிக்கிறது. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மெம்பர்கள் டைரக்டர்கள் வேண்டுமானால் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஸ்தாபனங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டால் மத்திய ஸ்தாபனங்கள் ப்ரைமரி கூட்டுறவு சங்க இயக்கங்கள் எல்லாம் அதிகப்படியான அளவு வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எல்லாக் குடும்பங்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு இலாக்காவின் மந்திரியின் நற்குணங்களுக்கே இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அந்த இலாக்காவில் இருக்கும் ஊழல்களை ஐயையோ சொல்லவே முடியாது. சொல்லத்தான் வேண்டும் இந்த சமயத்தில். அதை நினைத்தால்கூட பயித்தியம் பிடித்துவிடுகிறதே, தலைவலி வந்துவிடுகிறதே என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது.

“சென்ற ஆண்டு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் மந்திரியாக இருந்தபோது அவர் சொன்னார் ‘இந்த கூட்டுறவு இலாக்காவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே ஊழல்மயமாக இருக்கிறது. நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று புரியவில்லை’ என்று தவித்தார். நல்லவேளையாக தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள் அவர்கள். பிறகு இது கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி தலையில் விழுந்தது.”

DR. U. KRISHNA RAO :—“On a point of personal explanation, Sir, நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் வயதானவர். அவர் சொன்னதை மறந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மந்திரி ஷெட்டி கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கும் ஊழல்களுக்காக ஒன்றும் பயப்படவில்லை. சரியாக எதிர்க்கும் அளவில் அவர் நிற்கிறார். ஒரு புதிய கூட்டுறவு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த இலாக்காவிற்கு தலைமை ஸ்தானத்தை நேர்மையும் கல்வி அறிவுமுடைய ஒருவர்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் தான் மக்களுக்கு புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதை நம்பித்தான் நாம் எல்லோரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆதரித்து கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று ஆதரிக்கிறோம்.

12-28
p.m.

[Sri V. Balakrishnan] [14th March 1955]

ஆகையால் நம் நாட்டில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் எல்லா வாழ்க்கை அம்சங்களில் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுக்கக்கூடாது. கடன் வாங்கவும்கூடாது. தனிப்பட்டவரிடமிருந்து இதை அவசியமாக நாம் எல்லோரும் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

“ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், பிரிக்காக்களிலும், டவுன்களிலும் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு அவசியமான பொருள்களை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும், அங்கு வாழும் ஏழைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படும் தீமை மக்களுக்கும் ஓரளவு பங்கு உண்டு என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் மக்கள் தான் அங்கத்தினர்களையும், தலைவர்களையும், காரியதரிசிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆதலால் இவர்களில் நேர்மையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு மக்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. நிர்வாகஸ்தர்கள் பணத்தைக் கையாடி விடுகிறார்கள். இந்தத் திருட்டுப் புத்தி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் கடவுள் குணங்களை சொல்லும் போது கிருஷ்ணபகவான் கூட வெண்ணையைத் திருடினார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிர்வாகஸ்தர்களின் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆடிட்டர்களை நியமிக்கிறார்கள். இருந்தும் அங்கு ஊழல்கள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. பணம் கையாளப்படுகிறது. திருட்டும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.”

SRI K. T. RAJU :—“அவர்களும் மனிதர்கள்தானே.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“இருக்கலாம். குற்றம் குறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக பெரிய பதவிகளைக் கொடுத்து சம்பளத்தையும் கொடுத்து, எல்லா உரிமைகளையும் கொடுத்து இன்னும் ஊழல்கள் மலிகின்றதென்றால் இதை என்னென்று சொல்வது. ஆடிட்டர்கள் 15, 20 வருஷங்களாக பணத்தை கையாடியதை இப்போதுதான் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். எவ்வளவு குற்றங்கள் இருந்தாலும், குறைகள் இருந்தாலும் கணக்குகள் சரியாக இருக்கிறதென்று ஆடிட்டர்கள் clean certificate கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் மெம்பர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. அதனால் குட்டுகள் வெளிப்படுகின்றன, எல்லாம் அம்பலமாகிறது.”

“சென்னை டி.யு.சி.எஸ்.-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் இதில் இருக்கும் ஊழல்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. அந்த அளவுக்கு மலிந்து கிடக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ மனுக்கள் வந்து குவிந்தன. இவ்வளவும் கடலில் போய் விழுந்திருக்கிறதோ, மண்ணில் புதைக்கப்பட்டதோ ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்த டி.யு.சி.எஸ். ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்கு சிலர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தை நாடிச் சென்றார்கள். அவரைப் பிடிப்பதற்கு என்னிடம் ஓடிவந்தார்கள். என் மூலமாக ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசத்தைப் பிடித்து சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஊழல்களும் அம்பலமாக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகுதான் மூன்று, நான்கு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் அந்த கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தது. இங்கிருக்கும் நிர்வாகஸ்தர்கள் கையாடியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. கணக்குப் புஸ்தகங்கள் கையில் இல்லை. ஆடிட்டர்கள் கணக்குப் புஸ்தகங்கள் எங்கு போயிற்றோ என்று சொல்லி விட்டார்கள். இந்த விதமாக பணக்காரர்கள் இவ்விதமான காரியங்களில் இறங்கி தப்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள அரைப்படிப்புப் படித்த விவசாயிகள் ஏதாவது சிறிய குற்றம் வினையமில்லாமல் செய்தால், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இங்கு இருக்கிற சிறுசிறு மனிதர்கள், சூபர்வைசர்கள், செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள இரண்டு மூன்று பேர்களைப் பிடித்து, பிரசிடென்ட், வைஸ் பிரசிடென்ட், செக்ரெடரி என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் நாணயம் உள்ளவர்கள்தானா, என்று கவனிப்பதில்லை. அங்கு இருந்து போனால் அதிகாரிகள் ஒத்தாசை செய்வது கிடையாது. ஏதோ வருஷத்

[14th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

திற்கு 100, 200 கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். கணக்குப் புஸ்தகங்களை வைத்துவிட்டு அட்டவணையை அழகாகப் போட்டுவிடுகிறார்களே தவிர நல்ல முறையில் நடக்கிறதா மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறதா என்று கவனிப்பதில்லை.

“அடையாற்றிலுள்ள காந்தி நகரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு இரண்டு ஆயிரம் மூன்று ஆயிரம் சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பெரும்பணக்காரர்களுக்கும் இங்கு வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் பெரும்பாலும் பயன்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் ஏற்கெனவே ஒன்று இரண்டு வீடுகள் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தினால் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். சென்னை செக்ரெடரியட்டிலும், லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளி ஆபிஸிலும், இன்னும் சென்னையிலிருக்கும் மற்ற என்.ஜி.ஓ. களுக்கும் ரூ. 60-லிருந்து ரூ. 100 வரையில் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் எல்.டி.வி., யு.டி.வி., போன்றவர்களுக்கும் சின்னஞ்சிறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். நகரத்தில் வாழும் என்.ஜி.ஓ. கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கூட்டுறவு சங்கம் பெரிய பணக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறதேயொழிய, ஏழை குமாஸ்தாக்கள் வாழ்வகை செய்யக்கூடியவையாயில்லை. இந்த என்.ஜி.ஓ. களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அது ஒரு சொத்தாக இருக்கும். அதிகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்களுக்கும் 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரமாக மதிப்புள்ள வீடுகளுக்கு கூட்டுறவு உதவியிருக்கக்கூடாது. இன்னும் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு சக்தியுடையவர்களா என்று மட்டும் பார்த்தும் சிறிய வாழ்க்கையை, நடத்தும் நடுத்தர மக்களுக்கு மட்டும் வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும்.”

“இந்த கூட்டுறவு இலாகாவில் இப்பொழுதிருக்கும் தலைமை அதி காரிக்கு முன் அதிகாரிக்கு இருந்த சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் முன்னால் இருந்த ஊழல்களை களைந்து நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு முன்னிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த சலுகைகளை யெல்லாம் இவருக்கும் அளிக்கப்பட்டால் இவர் அக்கரையோடு உத்தியோகம் பார்ப்பார். ஐ.ஏ.எஸ் ஆபீசருக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதோ அவைகளை இவருக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இவரை I.A.S. வர்க்கத்தில் சேர்த்து, முன் இந்த பதவிக்கிருந்த அந்தஸ்து அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே வேளையில் ஒரே சமமாக பார்த்துவரும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்தஸ்தில் வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது.”

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“கனம் உதவி 12-38
சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட்டின்போது ஸ்ரீ மாசிலா p.m.
மணி செட்டியார் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள செண்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்சிலும், பம்பு செட் சொஸைடியிலும் ஏராளமான பணம் கையாளப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டியபோது, அதை நான் மறுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். இப்போதும் அவர்கள் அதே குற்றச்சாட்டுகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் சொன்ன இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த பரிசீலனை முடிந்துவிட்டதா? இன்னும் முடியவில்லையா என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது பரிசீலனைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதை மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலே விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“கிராமங்களிலே ரூரல் பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு குறுகிய கால கடன் வசதி தவிர, மீடியம் டர்ம் கடன்களும் அதாவது ஐந்து வருஷத் தவணை வசதியும் கிடைக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற பிரதேசங்களிலே மரிக்கட்டிங் சொஸைடி ஒன்று ஏற்படுத்தி, விவசாயப் பொருள்களை விற்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[Sri A. Ramachandra-Reddiar] [14th March 1955]

“இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கிராமங்களில் வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாயும், நகரங்களிலே வீடு கட்டுவதற்காக 36 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இதை அதிகப்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பதில் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மாகாணத் திலே உள்ள பெரிய கூட்டுறவாளர்களும், ரிஜிஸ்தரர்களும் கூடி முடிவுக்கு வந்தபடி, மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்து, நில அடமான பாங்குகளில் கடன்களைப் ப்ளோட் (float) செய்வதுபோல், இந்தச் சங்கத்திலும் ப்ளோட் செய்தால், அதன் மூலம் ஏராளமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு முடியும். அதற்கான கியாரண்டியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மாகாண வீடு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, மாகாணத்தில் இருக்கின்ற மற்ற சங்கங்கள் மூலம் இவைகளைக் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அதோடு (டிபென்சர்) debenture-க்கு நில அடமான பாங்குகளில் கியாரண்டி கொடுப்பதுபோல் கெட்டுக்கும் படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பஸ் பர்மிட் வாங்குவதற்கு கோவாபரேடிவ் ஆர்கனைசேஷன் மெம்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தங்கள் சங்கத்தின் மூலமாக பஸ் பர்மிட் கேட்க முன் வந்தால் அவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முதற் சலுகை (priority) கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். அதைச் செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் முக்கியமாக லஞ்ச ஊழலும் குறையும்.

“நமது நண்பர் எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் நில அடமான பாங்குகளில் முக்கால் பங்கு கடன்களை அடைத்துவிட்ட பிறகு, இரண்டாவதாக கடன் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒரு சங்கத்திலே கொஞ்சம் கடன் இருந்தாலும், இரண்டாவது அடமானம் செய்வதற்கு அதிகாரமில்லை. முக்கால் பங்குக் கடனைக் கொடுத்துவிட்டாலும் இரண்டாவதாக அதற்கு மேலும் கடன் கொடுக்க முடியாது. முழுவதையும் அடைத்துவிட்ட பிறகே, மேற்கொண்டு கடன் வாங்க முடியும். இதைப் பற்றி நில அடமான பாங்குகளில் எப்படிக் கடன்கள் வாங்குவது என்பதைக் குறித்து துண்டுப் பிரசாரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துக் பார்க்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“1939-ம் வருஷத்திலே நிலம் என்ன விலையில் இருந்தது, அதன் பிறகு சண்டையின் விலைவாக நிலத்தின் விலை எப்படி உயர்ந்தது, இப்போது விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சியால் நிலங்களின் விலை எப்படி குறைந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் 20 வருஷக் கடன் தவணையாகக் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கொடுத்து விட்டு நாளைக்கு வாங்குவதில்லை. இருபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ என்பதையெல்லாம் யோசித்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்கியானது 1929-ம் வருஷம் தொடங்கப்பட்டு, 25 வருஷ காலமாகிறது. முதன் முதலாக எட்டரை பர்சண்ட் டிபென்சரில் ப்ளோட்டாகி, 6 பர்சண்ட் வட்டி வீதம் கொடுத்துவந்தது. பிறகு வருஷா வருஷம் மணி மார்க்கெட்டை (Money market) உத்தேசித்து, குறைந்த வட்டியில் கொடுத்து சலுகை காட்டி வந்தார்கள். கடைசியாகக் கொடுக்கின்ற காலத்திலே 100-க்கு 5 சத விசிதம் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது மணி மார்க்கெட் டைட்டாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே வட்டி விகிதத்தை சற்று உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள். இப்போது நாலேகால் சத விசிதத்திற்கு டிபென்சரை ப்ளோட் செய்து 6½ பர்சண்ட் வீதம் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள்.

SRI A. K. MASILAMANY CHETTIAR:—“On a point of order. நண்பர் ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது போன வருஷமும் இந்தக் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டது இந்த வருஷம் அதே குற்றச்சாட்டை சாட்டுகின்றார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களா? அல்லது ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள்.”

[14th March 1955]

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR:—“செட்டியார் அவர்களுடைய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்களை பதில் சொல்லும் படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பதிலிலே கூறுவார்.

“ஒரு தாலுகாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சொஸையிலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதியை கூட்டுறவு சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸிலிருந்து சாமான்களை வாங்கவேண்டும். அப்படி வாங்குவதை வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படிச் சாமான்களை வாங்காதவர்களுக்கு பிரதிநிதித் துவம் கொடுப்பது சரியல்ல; கொடுக்கவும் கூடாது.

“மேலும் பண்டகசாலைகளில் மற்றவர்களுக்கு சாமான்களை விற்பனை செய்யக்கூடாது. மெம்பர்களுக்கே சாமான்களை வழங்கவேண்டுமென்றிருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சென்ற வருஷத்திலேகூட சர்க்கார் தங்களுடைய ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். எல்லா மக்களும் மெம்பர்களாகி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சாமான்களை வாங்கினால்தான் பண்டகசாலை இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யும். ஆகவே மெம்பர் அல்லாதவர்களுக்கு கண்டிப்பாக சாமான்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்ததாக, நில அடமான பாங்குகளில் துரிதமாக கடன் வசதிகளைச் செய்துக்கொடுப்பதற்காக, 4 பாங்குகளுக்குச் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சப்-ரிஜிஸ்தார் இருப்பதற்குப் பதிலாக, 3 பாங்குகளுக்கு ஒரு சப்-ரிஜிஸ்தாரை நியமித்தால் வேலை துரிதமாக நடக்கும். அதே மாதிரியாக அதிகப்படியான சப்-ரிஜிஸ்தார்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER:**—“உயர்திரு உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கம்பற்றி யார் என்ன சொன்னபோதிலும், நமது ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில், அது மிகவும் உன்னதமாகவே வேலை செய்து வருகிறது என்றுதான் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், அந்த இலாக்காவில் பலவிதமான ஊழல்கள் நிறைந்திருப்பதாக சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தில் உள்ள மற்ற இலாக்காக்களின் ஊழல்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தோமேயானால், கூட்டுறவு இலாக்காவானது எவ்வளவோ மேலானதும், எவ்வளவோ உண்மையாக உழைக்கக்கூடிய இலாக்காவுமாக இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இலாக்காவில் சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக ஊழல்கள் நிறைந்துவிட்டதாக குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் ‘Favouritism.’ அதாவது ஒருவர் செய்கிற தப்பை காப்பாற்றுவதற்காக மற்றொருவர், அதாவது ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு வேண்டியவர்களோ, அல்லது பதவி வகிக்கும் கட்சியின் முக்கியஸ்தர் குறிக்கிடுவதால் அவ்வாறு ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் மற்ற இலாக்காக்களைக்காட்டிலும், மேன்மையாக உழைக்கக்கூடியது கூட்டுறவு இலாக்கா. மற்ற இலாக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டால் லஞ்ச ஊழலும், மற்றும் பல ஊழல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திலோ அல்லது இலாக்காக்களிலோ அவ்வளவு அதிகமாகயில்லை. ஏதோ வேறு ஊழல் இருந்தாலும், அதைப்போக்க தணிக்கைதான் மிகவும் முக்கியமானது. ஆகையால் இப்போது கொடுத்திருக்கும் மான்யமானது மிகவும் குறைந்தது என்றுதான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அந்த மான்ய தொகையை அதிகப்படுத்துவதுடன், தணிக்கையை அதாவது Auditing-ஐ மிகவும் அடிக்கடி செய்ய முயற்சிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ தப்பிதம் செய்ததை, பல ஆண்டுகளுக்குப்பின்னால் கண்டு பிடித்தால், அதற்கு பரிகாரம் அப்போது தேடிமுடியாது. அவ்வப்போது தணிக்கை செய்தால் இந்த மாதிரி குறைகள் நேர இடம் இருக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும் கூட்டுறவு இயக்கமானது நமது நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியமானது. Rural Credit Survey Committee appointed by the Reserve Bank of India சொல்லுகிறார்கள்: ‘Co-operative Credit has on the

[Sri D. Krishnamurthi Gounder] [14th March 1955]

whole failed' என்று. அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை என்றால், அந்த வாக்கியத்தை சரியாக Translate செய்ய முடியவில்லை — அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தோல்வி அடைந்தது என்று கூறுகிறார்கள். அது அவ்வாறு இல்லை. அந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது. அப்படி தோல்வியடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சர்க்காருடைய கவனக் குறைவைத்தான் காட்டுகிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீண்டகால கடனை சர்க்கார் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதாலும், மற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை செய்து கொடுக்காததாலும், அந்த இயக்கம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அதே ரிஸர்வ் பாங்கு கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கிராமங்களுக்கு சரியான சரீலைகள் கிடைக்க வசதிகள் இல்லையென்றும், மற்றும் கிராமங்களின் கல்வியின்மை, படிப்பின்மையால் இயக்கமானது சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த குறைகளைப் போக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த இயக்கம் மிகவும் நன்றாக வேலை செய்யும்.

“ முக்கியமாக நாம் கவனித்தோமேயானால் மக்களை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். அதாவது “உற்பத்தியாளர்” (Producer), “நுகர்வோர்” (Consumer), “பறிப்போர்” (Middleman) என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். உதாரணமாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயியானவன் உணவுக்கு வேண்டிய பொருட்களையும், மற்றும் பல மூல பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்கிறான். அவனுக்கு பணம் தேவையாக இருப்பதால், அவனை உடனடியாக விற்றுவிடுகிறான். இவற்றை “பறிப்போர்” (Middleman) வாங்கி “நுகர்வோருக்கு” (Consumer) விற்று லாபம் அடைகிறார்கள். மூலப்பொருள், நுகர்வோர் பொருள் ஆனாலும் நுகர்வோருக்கு லாபம் சேருவதில்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் லாபம் சேருவதில்லை. மத்தியில் இருப்பவர்கள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள். இந்தவிதமான “பறிப்போரை” (Middleman)-ஐ ஒழிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இது கூட்டுறவு இயக்கத்தினால்தான் முடியும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தன் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறேனென்றால், அரசாங்கம் இனிமேல் ஏதாவது புதிய தொழில்களை அமைக்கவோ, அல்லது வேறு எந்த புதிய துறையில் புகுந்தாலும், கண்டிப்பாக அந்த தொழில்களையோ அல்லது துறையையோ கூட்டுறவு முறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டும். அதாவது பஸ் தொழிலோ, அல்லது மற்ற எந்தத் தொழிலோ அரசாங்கத்தினால் ஏற்பட நேர்ந்தாலும், அவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசியவர் லேவாதேவி தொழில் தனிப்பட்டவர்களிடம் விடக்கூடாது என்று கூறினார். என்னப்பொறுத்தவரையில் நான் சொல்வது என்னவென்றால், எல்லா காரியங்களும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விடாமல் Co-operative முறையில் இயங்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்பொழுது நிலையில் உழவன் எப்படியோ கடன்பட்டுத்தான் திருவான். முன்பெல்லாம் பண்டமாற்று முறை இருந்தது. பண்டமாற்று உழைப்பை மாற்றுவதுதானே. அதனால் உழவர் உலகத்தார்க்கு ஆணியாக விளங்கினார். அப்பொழுது உழவர் மேன்மையாக வாழ்ந்தனர். நாணயம் மாற்றும் முறை வந்து தான் உழவர் கடனாகியாகிவிட்டார். மற்றும் அவர் உழைப்பை, உழைப்பின் பலனை சுரண்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்களை எணியாக உபயோகித்துக்கொண்டு அவர்கள்மேல் மற்றவர்கள் ஏற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் கீழே நின்றுவிட்டார்கள். நமது நாடு வாழவேண்டுமென்றால், முன்னே வேண்டுமென்றால், உழவர்களை தக்கபடி உயர்த்த வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு இயக்கம்தான் சிறந்த இயக்கமென்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும், நில அடமான பாங்கு பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது நில அடமான பாங்குகளில் கடன் கிடைப்பது மிகவும் சிரமமாயிருக்கிறது. ஒருவர் விண்ணப்பம் போட்டால் அனேக

[14th March 1955] [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

நாட்கள் பொருத்துத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. மேலும் சில சமயங்களில் Zamindari area-வில் Survey ஆகவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு கடன் கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆங்காங்கே Survey செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்றாலும், விவசாயிகள் கொடுக்கும் தகவல்களினாலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வைத்திருக்கும் Record களின் மூலமாக பார்த்து அவர்களுக்கு கடன் வழங்க தக்க வசதி செய்யவேண்டும்.

“கிராமங்களில் இப்போது மனைகட்டும் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க போவதாக சொல்லுகிறார்கள். அது நல்ல நோக்கம் தான். ஆனால் அப்படி மனை கட்டும் சங்கம் ஆரம்பித்தால், கடனை பல தவணைகளில், சிறிய தொகைகளாக வசூல் செய்யவும், குறைந்த செலவில் நல்ல வீடுகளை அமைக்கவும், வசதி செய்யவேண்டும்.

“மேலும் மனைக்கட்டுகளுக்கு சங்கங்களில் கடன் வாங்கி இருந்தால் அந்தப் பணத்தைக் கட்டுவதில் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதாவது அதை தவணையாக மாதா மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மாதாமாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்வதினால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது அல்லது வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவதுதான் கட்ட வேண்டும் என்று செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் கட்ட முடியும். ஏனென்றால் அவர்களுடைய வீளை பொருள்கள் நல்ல விலைக்கு விற்பனை கட்டுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்காது. அவ்விதம் அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் மேலும் தற்பொழுதிருக்கும் விதிகளின்படி தவணைத் தொகையை முன் கூட்டியே (Advance) செலுத்தினாலும் மீண்டும் தவணைபடியே செலுத்த வேண்டும். இதனால் மிகுந்த கஷ்டம். இந்த விதிகளை உடனடியாக திருத்த வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு அந்த விதத்தில் கிராம சங்கங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Only five minutes will be allowed for the hon. Member, Sri Sridharan. He may now speak.”

* Sri K. T. SREEDHARAN :—“While supporting the cut motion moved by my leader, I wish to say something about the cut motion which I have given notice of. My cut motion is to reduce the allotment under the head 'co-operation' by Rs. 100 to discuss the failure of Government to convert the Provincial Co-operative Credit Societies into multi-purpose societies with limited liabilities and to enhance the present maximum pay of Rs. 120 to Rs. 150 to the Senior Co-operative Inspectors or revise their scale of pay suitably.

“Almost all the Producers-cum-Consumers Co-operative Societies in Malabar are now on the verge of liquidation. Experience had shown that these societies may be converted into multi-purpose societies with limited liability. I am glad that Government also are considering these matters and I may tell the Government that the sooner they convert these societies into multi-purpose societies with limited liability the better. These societies had to retrench many of their employees and I am sure that almost all the employees had been discharged from service now. At the general body meeting of some of these societies, some amenities to these retrenched employees have been provided for. I am glad that the Government have issued general instructions that gratuity as well

12-54
p.m.

[Sri K. T. Sreedharan] [14th March 1955]

as wages for leave period may be extended to those retrenched employees by making suitable amendment to the bylaws. But however I may bring to the notice of the Hon. Minister that so far as the Cannanore Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society is concerned, even though a reward of three months' pay as special allowance was granted to the discharged employees for their loyal and meritorious service, the decision has not met with Government approval and the employees have not been paid till now the three months' pay promised. However the Hon. Minister has given an assurance on the floor of this Assembly that this amount would be given to the employees as early as possible. I request that early steps may be taken by Government in this direction.

"I take this opportunity to bring to the notice of Government the anomaly existing in the scale of pay of Senior Co-operative Inspectors, the Junior Inspectors and the Sub-Registrars of the Co-operative Subordinate Services. When the Government revised the scales of pay of Government servants in 1947, the existing revision in the scale of pay of the Senior Co-operative Inspectors was singularly untouched. The former scale of pay of the Senior Co-operative Inspector, viz., R. 90—120 was left untouched while the former scale of Rs. 50—80 for the Junior Co-operative Inspector was revised to Rs. 65—90 and that of the Sub-Registrar of Co-operative Societies from Rs. 125—170 to Rs. 150—200. While the maximum for the Senior Co-operative Inspector has remained stationary at Rs. 120, the minimum of the Sub-Registrar of Co-operative Societies has been fixed at Rs. 150. There is thus a wide gap of Rs. 30 which is not at all justified. This anomaly should be removed. The scale of pay of the Senior Inspectors of Co-operative Societies should be revised. Such wide gap in the scale of pay, which I have referred to above, does not exist in the other categories of Government servants. In view of the required qualifications for the Senior Co-operative Inspectors and in view of the nature of their work, I hope that early steps may be taken to revise their scale of pay.

"May I bring to the notice of Government that there are very many large co-operative institutions in Malabar and that there is no co-operative training institute in that area. In this regard also Government should take early steps to see that a co-operative training institution is organized in Malabar. There is vast scope for development of the coir industry in Malabar. I request the Government to start co-operative institutions in Malabar for fostering this industry."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கிராம மக்களுக்குக் கடன் உதவி செய்வதற்காக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைத்து பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் யானை பசிக்கு சோளப்பொரியைக் கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. உண்மையில் கிராமவாசிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்றால் அல்லது அவர்கள் முன்னாளுக்கு வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அதற்கென்று 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்"

[14th March 1955] [Sri K. T. Raju]

னுகிறேன். அதற்கென்று சர்க்கார் ஐந்து சத விதிக் வட்டிக்கு கடன் எழுப்பியோ அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவும் முடியும். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல, கஷ்டமான காரியம் அல்ல, பெரிய பிரச்சனை அல்ல. இதைச் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது.

"நம்முடைய நாட்டின் ஜனத்தொகையில் பேர் பாதி பெண்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டசபையில் கூட ஒரு அம்மாதான் இருக்கிறார். ஜனத்தொகையில் பேர் பாதியாக இருக்கும் பெண்களுக்கு நாம் மிகப் பெரிய உதவி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் அநேகம் விதவைகளும் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களும் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பெரிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் அதிகப்படியாக தயிர், மோர்க்கிடைப்பது இல்லை. நெய் கூட நம் நாட்டில் அதிகமாக இல்லை என்று 500 டன் நெய் வெளி நாட்டிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வரப்போகிறது. அதுவும் அமெரிக்காவிலிருந்து வரப்போவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் இன்றைய தினம் ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும் விதவைப் பெண்களுக்கும் நாம் உதவி செய்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பசுமாடுகளை வாங்கி அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கலாம்; 150 அல்லது 200 ரூபாய்க்கு அவர்களுக்கு மாடு வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது நீர்பாசன வசதி அதிகமாக இருக்கிறது. மேய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டை இருக்கிறது, புண்ணாக்கு இருக்கிறது. அதனால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விதவைகளுக்கும், ஏழை குடும்பப் பெண்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், நாம் பசுமாடுகளை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்து தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதா மாதம் கொடுத்து விட முடியும். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையையும் நல்ல முறையில் நடத்திக் கொள்ள முடியும். நம் நாட்டில் அநேகம் விதவைகள் பிச்சைக்காரர்களாகவும், அனாதைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு நாம் உதவி செய்வதாக இருக்கும். அவர்களுக்குள்ள பொருளாதார நெருக்கடியால் அவர்கள் தங்களுடைய கற்பைக் கூட விற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக அவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்யா விட்டால் நம் நாட்டில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படும். சுமார் 200 ரூபாய்க்கு நாம் அவர்களுக்கு பசுமாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பால் விற்று தாங்கள் வாங்கிய கடனை மாதாமாதம் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் மரியாதையாக நடத்த முடியும். இதற்கு ஏன் சர்க்கார் உதவி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் நல்ல கற்புடையவர்களாகவும் சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களைப்போலவும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். இதற்கு பெரிய திட்டங்கள் தேவையில்லை. கமிட்டி தேவையில்லை. ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. அதனால் உடனடியாக இதை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டு தாய்மார்களுக்கு பொறுப்பு அதிகம் உண்டு. ஆண்களைப் போல் அல்ல, தாங்கள் வாங்கிய கடனை நிச்சயமாக திருப்பிக்கொடுத்து விடுவார்கள். குழந்தைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இவ்விதம் அவர்களுக்கு மாடுகளை வாங்கிக்கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்வது சர்க்காருடைய கடமையுமாகும். சர்க்கார் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது ஏன் இதைச் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதற்கு பெரிய திட்டம் தேவையில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து நெய் வாங்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நாளைக்கு ஆளைக் கூட அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்க வேண்டும் என்று கூட சொல்லுவார்கள் போலிருக்கிறது. நம் நாட்டில் நெய்கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லையா வசதி இல்லையா. அவைகளை ஏன் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அமெரிக்காவிலிருந்து நாம் நெய் வரவழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதைக்"

[Sri K. T. Raju]

[14th March 1955]

கேட்க கேவலமாக இருக்கிறது. நெய் உற்பத்தியை ஏன் நாம் இங்கேயே அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது? கால்நடைகளை இங்கேயே ஏன் நாம் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது?

“ஆகவே இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தொகையை ஒதுக்கி அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள விதவைகளையும் அனாதைப் பெண்களையும் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களையும் காப்பாற்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தவறான வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட மாட்டார்கள். பெருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்ற மடைந்து சௌகர்யமாக இருக்க முடியும். இப்படிச் செய்தால் பெண் சமூகத்திற்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தவர்களாவோம். அரசாங்கத்திற்கு இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் கடன் கொடுப்பதற்கும் கடன் வாங்குவதற்கும் என்று ஏற்பட்ட இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது இன்றைய தினம் பல முனைகளிலும் முன்னேற்றமடைந்து நம் மாகணம் பூராவும் நிறுவி வருவது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இயங்கி வருவதால் அவைகள் கிராமத்தையும் கிராம மக்களையும் முன்னேற்றமடையச் செய்வதாக இருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி பத்திரிகைகளிலும் இந்த சட்டசபையிலும் கோர்ட்டிலும் அடிக்கடி பேசப்பட்டு வருகிறது. அதாவது அந்த ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் கையாடல் செய்து விட்டார்கள் என்று பலவிதமான வதந்திகள் இருந்து வருகின்றன. அப்படி வருவதற்கும் உண்மை இருக்கிறது. கையாடலும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அவ்விதம் நடந்து வருவதால் அவைகளின்மேல் கிராம மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையை இப்பொழுது கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன அந்த ஸ்தாபனங்கள். அம்மாதிரியான புகார்கள் வராமல் அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“கூட்டுறவு இயக்கத்தின்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு குடியமைப்பதற்கு அநேக திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களில் ஒன்றாக கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விவசாயம் செய்து தாராபுரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு காலனியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று கலெக்டர் தெரிவித்தார். அங்கு அவர்கள் குடியேறி விவசாயம் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு மூன்று மாத உணவும் குடும்பத்துடன் வசிக்க வீடுகளும் கொடுக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். அப்படி பத்திரிகை மூலமாகவும் விளம் பரம் செய்தார்கள். பிறகு அங்கு சென்று மாஜி ராணுவத்தினர்கள் கொஞ்ச காலம் குடியிருந்தார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு வீடு வசதி இல்லாமலும் உணவு வசதி இல்லாமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு பொட்டக் காடு. அங்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது, பயன்படுத்த முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டு பிறகு அவர்கள் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் எவ்வளவோ பூமிகளை எடுத்து சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு அதன் மூலம் உதவி செய்தால் அவர்கள் பல யந்திரங்களை வாங்கிவந்து அந்த பூமியை பயனடையும்படி செய்வார்கள். அந்த திட்டமானது நல்ல முறையில் பயனடையும். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

“கோயம்புத்தூரில் மாஜி ராணுவத்தினரின் மோட்டார் சர்வீஸ் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தில் இப்பொழுது 70 பேர்கள் இருந்து நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு கூட்டுறவு சப்ளிஷ்தரார் ஒருவர் காரியதரிசியாக இருக்கிறார். ஆனால் அவர் கூட்டுறவு இயக்கம் என்பதற்கு முரணாக நடந்துகொண்டு வருகிறார். அவரைப்பற்றி அடிக்கடி புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[14th March 1955]

[Sri S. R. Arumugam]

அதைப்பற்றி தெரிவித்திருந்தும் அதைப்பற்றி விசாரிக்க தகுந்த நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கு அங்கம் விகிதக் கூடியவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிக்கொண்டும் வருகிறார். அங்கம் வகிக்கிறவர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதாகவும் அநேகம் பேர்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுப்பதாகவும் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்தரார் அவர்கள் மேல் நன்றாக விசாரணை செய்து நிறுத்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த சொசைட்டி நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மாஜி ராணுவத்தினருக்கு கைத்தொழில்களும் தொழிற்சாலையும் அமைப்பது என்ற ஒரு திட்டம் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கிறது. அதற்காக பணம் கூட மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது “Post-war Reconstruction Fund” ஸ்தாபனத்தின் மூலம் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி கோயம்புத்தூரிலுள்ள மாஜி ராணுவத்தினரின் காரியதரிசி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். நெசவு தொழிலை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் மாஜி ராணுவத்தினருக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் என்றும் அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் சரக்குகளை மிலிட்டரி டிப்போக்களில் சப்ளை செய்யலாம் என்றும் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே மாஜி ராணுவத்தினருக்கென்று ஓர் பணியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. பணியன் பாக்டரியை ஏற்படுத்த மறுத்ததுபோல் அல்லாமல் இப்போது உத்தேசித்திருக்கும் நெசவு தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மாஜி ராணுவத்தினருடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய தேசத்திற்கு அபாயம் வரும் காலங்களில் அவர்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆகையால் அவர்களுக்கென்று நெசவு தொழிலை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக அதை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI M. PALANIYANDI :—**“தலைவர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மானியத்தைப்பற்றி இதுவரை பேசியபிறகு அதிகம் இப்போது பேசவேண்டிய தலை. ஒரு சிறு விஷயத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபன தலைமை உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆலை தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன் ஏற்பாடாக, சில நிலங்களைக் காலி செய்து வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் இம்மாதிரி நடவடிக்கையை கூட்டுறவு நிர்வாகஸ்தர் எடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக பண உதவி செய்கிறது, சென்னை அரசாங்கம் அப்பணத்தை வாங்குகிறது. தொழிலாளர்களும், தங்களுக்கு வீடு கட்ட இச் சர்க்கார் செய்யும் பண உதவியுடன், ஐந்தாறு, ஆறு, நூறு ரூபாய் வரை போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே Subsidy கிடைக்கிறது, சென்னை சர்க்கார், கடனாகவும் இனாமாகவும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் அவர்களுக்கு பண உதவி செய்ய முன்வந்தால், எல்லா ஆலைத்தொழிலாளர்களும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளமுடியும். மற்றும், தனிப்பட்டவர்களிடம் தொழிலாளர்கள் கடன் வாங்கினால் 90 சதம் வரையில் வட்டி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. தற்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தாராளமாக தொழிலாளருக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த அதிக வட்டியைத் தடுக்கவும், தொழிலாளர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பணம் கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து சலபமாக குறைந்த வட்டிக்குக் கிடைக்கவும், அதிகப் பணம் இந்தக் கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Mr. Speaker, Sir, various hon. Members belonging to all sides of this House pointed out the difficulties experienced in the working of the Co-operative Department. The importance of the department cannot be exaggerated. Especially at a time when the country is passing through a period of

1-10
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam]

[14th March 1955]

planning, this department is considered to be a powerful weapon to achieve our objective in Planning. For the outside world the history of the co-operative movement in this State is rather attractive or rather it is made attractive. The Hon. Minister now says that it is really so but I may be pardoned if I say that he has not really gone into the working of this department. Otherwise, he would not have said that it is really working properly. The history of the co-operative movement and the working and the achievement of the department is far from satisfactory. For the outside world it may be attractive but here we find that there are many defects in its working which will have to be rectified as our country is passing through a period of planning.

"Sir, from the Report on the working of the co-operative societies we find that the number of societies in this State is on the increase. But, in this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact that in a number of societies the members will be the same and one particular section of the people alone will be found in every society. A member of a particular society is also a member in another society and these so-called co-operators are found everywhere. So, as a matter of fact, this co-operative movement has not attracted a large number of people but only a particular section of the people. It should embrace all classes of people and I hope the Government will look into this aspect of the matter.

"Another aspect of the matter is also involved in it. These societies have been made the monopoly of a few persons and various complaints have also been made in that regard. When I had an occasion to refer this matter to Sri Rajagopalachari, the previous Chief Minister, he said that many societies were in a state of morass. The persons who become President and Vice-President of a society do not allow other people to become members of the society because they think that if new members are admitted, they will have to lose their jobs. The bye-laws of a society help them to adopt such an attitude. When persons apply for membership in a particular society, their applications are rejected on the ground that the bye-laws of the society are against them. According to these bye-laws no reasons need be given for the rejection of an application. For instance, there is a Co-operative Bank in West Tanjore and one retired official applied for membership in that bank but his application was rejected on the ground that it is against the bye-laws of the bank. No reason has been assigned for the rejection. Even if the matter is referred to the Registrar of Co-operative Societies, he pleads inability to interfere in the matter as the bye-law does not help him. This only shows how certain people want to have monopoly in respect of this matter as if it is a political field. They want to play politics in this co-operative movement. My hon. Friend Dr. Menon says that he himself was once a victim of such politics and he was not admitted as a member. Everywhere such things are happening and the Government must look into this matter immediately.

14th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

"Then I come to the misappropriation of the funds of the society. This misappropriation is going on in many societies. It is all due to the fact that the Audit Department is not functioning properly. The same departmental people are auditing the accounts of these societies. If we ask a co-operative sub-registrar or a senior co-operative inspector to audit the accounts of a particular society, we cannot expect him to discharge his duty efficiently. Therefore, if we want to prevent misappropriations, it is better that the audit department is separated from the co-operative department.

"Then I come to co-operative stores. Many hon. Members have already referred to the working of these stores. During the war time when the control was there, these stores were successfully carrying on their business. But now everywhere these stores are not functioning properly and they are not efficiently carrying on their business. So the Government should either find out ways to see that these stores are run properly or they should close them and transfer their reserve funds to some other society after suitably amending the present Act.

"Then I come to co-operative milk supply unions. The other day I drew the attention of the Hon. Minister to the working of these unions. In a particular season these unions find it very difficult to push their sale of milk. There are two seasons for them—the surplus season and the deficit season. During the surplus season the temptation of these unions would be to find out more customers but during the deficit season they are unable to get sufficient quantity of milk from the producers to cope with the increased demand. The reason is during the surplus season they refuse to take sufficient quantity of milk from the producers but during the deficit season when they ask for more milk from the producers, they refuse to give it to the unions on the ground that these unions refused to take it during the surplus season. To get over these difficulties, cold storage plant is necessary and it must be made available to these milk supply unions. The Government must advance interest-free loans to them for this purpose. Otherwise, these unions will not function properly. I hope the Government will also look into this aspect of the matter.

"Finally, I wish to point out that the co-operative movement has not gone to the villages. The report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank is that the movement has not spread to the villages and that backward class people and the Harijans have not been benefited by it. Unless the movement spreads to the nook and corner of the villages and touches the hearts of the backward people, we cannot say that the co-operative movement is a success in our State. That is why I said that certain people made it their sole monopoly and they do not allow the movement to spread to the villages. I have no hesitation in saying that immediately the Hon. Minister concerned will rise and say "We have appointed a Committee which will go into all these questions". That will be the sort of reply which I expect from the Hon. Minister. I do not expect any good thing will come out

1-20
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [14th March 1955]

from this Committee. If we consider the report on the Rural Credit Survey made by the Reserve Bank, it will be seen that the Government did not pay proper attention to the appointment of the Committee. No doubt, the Committee members are all very respectable people. Their integrity is beyond question and they are very honest and big people. But, unfortunately, I do not think that they will be able to discharge the duty that is expected of them. The Chairman of the Committee is a very good friend of mine. He has forgotten about co-operation long long ago. Another member of the Committee is Sri Chinnayya Pillai. He was the President of the Religious Endowments Board. We cannot expect him to know much about co-operation. Not even a single person knows what is the condition obtaining in the rural parts of the country. That is why I say that nothing good will come out of this Committee. The only redeeming feature is that the Registrar of Co-operative Societies is a member of the Committee. I congratulate the Government on having appointed him as a member of the Committee, because he has got knowledge of and experience in the Department. Of course, one useful asset is there. He alone cannot do much. I request the Hon. Minister to bear in mind all the points raised by me. We have much experience about the working of these Committees. The Hon. Minister would come forward and say that the Government would be appointing another Committee to find out which of the recommendations of the original Committee can be implemented. The Hon. the Minister for Education just now told on the floor of this House that an Expert Committee has been appointed to suggest which of the recommendations of the Secondary Education Commission should be implemented. So, Committees will come and go. But I would ask the Hon. Minister what is the policy that the Government are going to adopt.

"Within the limited time at my disposal, I am not able to touch upon other points. With these words, I support the cut motion."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, fifteen hon. Members including leaders of two parties have spoken on this subject. The hon. Member, Dr. K. B. Menon, who began the debate, was rather severely critical of the work of the Department. He referred to the Golden Jubilee. On the occasion of the Golden Jubilee, a review of the working of the co-operative movement was made by several people, both co-operators as well as people outside the Co-operative Department and they paid glowing tributes to the high standard of our achievement in the number of co-operative organizations as well as the range and variety of their activities in this State. Dr. Punjabrao Deshmukh, the Union Minister for Agriculture, who inaugurated the 10th Tamilnad Co-operative Conference at Vellore in October last, stated 'Madras holds an enviable position in the very forefront of the co-operatively advanced States in this country'. I can quote many other eminent leaders who have paid eloquent tributes

14th March 1955]

[Sri A. B. Shetty]

to the good working of the Co-operative Department in this State. It is therefore rather surprising that certain hon. Members here should hold such a poor opinion about the working of the Department and its achievements. Of course, I know it is their business to criticize the Department to point out shortcomings and defects and make useful suggestions. So far, it is all right. But I request them to correctly appreciate what good work has been done and point out in what ways we can improve matters.

"Some hon. Members including the leaders of two parties have spoken about the malpractices, misappropriations and mismanagement in co-operative societies. Sir, I venture to say that it is wrong to make much of them with a view to discrediting the movement. I may quote some figures relating to 1953-54. The total amount misappropriated was about Rs. 5.14 lakhs. This formed only .008 per cent of the total working capital of Rs. 6,745 lakhs. Out of 14,885 societies, the number of societies that had to be prosecuted was only 106. There is a very rigid system of audit, supervision and control. Big co-operative institutions are employing private auditors in addition to the audit done by the Department. The question whether we should have separate audit apart from the audit of the Department has been the subject of discussion for quite a long time and if it is found necessary that an independent audit is quite essential, that matter may be considered. A few shadows here and there, when a picture on large canvas is painted, should not distort the taking of a correct view. Special Co-operative Sub-Registrars are employed to investigate cases of fraud and take legal action wherever necessary. No efforts have been spared to weed out badly working societies and to pull up societies when they go wrong.

"The hon. Member Dr. K. B. Menon referred to the T.U.C.S. I may tell him that the Registrar insisted on Departmental auditors being taken by the T.U.C.S. and it has been done. There has also been a fresh election of directors and the working of the stores has been set right. The T.U.C.S. is held to be a model for the whole country. High tributes have been paid even by our Central Finance Minister Sri C. D. Deshmukh when he recently inaugurated the Jubilee of the Stores.

"Then, Sir, my hon. Friend from Vellore spoke about certain matters regarding the Central Stores and Pump-supply Societies there. The representations made by the hon. Member have been enquired into. The X Branch of the Police have also enquired into the matter and it has been found that the honorary office-bearers are not responsible for the irregularities. If any employee is concerned in the matter, necessary action will be taken. Certain other vague allegations were made. Whatever truth there may be in those allegations, they will be properly enquired into and necessary action taken.

"Several of the hon. Members referred to the All-India Rural Credit Survey Report which is a very important document attract-

1-30
P.m.

[Sri A. B. Shetty] [14th March 1955]

ing wide attention in the country to-day. There they say that the volume of credit supplied by co-operative societies represents only 3.1 per cent of the total borrowings of the cultivators and that takkavi loans given by the Government also met a very insignificant proportion of the total demand. One of the main recommendations of the Committee is that a reorganized system of institutional credit should be set up as an effective alternative to private agencies. At present the credit requirements of cultivators in the country are mostly met by private agencies. The Five-Year Plan lays special emphasis on increased agricultural production and for this purpose a dynamic programme of agricultural credit is necessary. With a view to provide the necessary credit requirements to cultivators, they have made very important recommendations. They want this reorganization to be done on the basis of major State partnership in credit, in processing, in marketing, etc. They also want the Reserve Bank of India to collaborate with the State Governments in this reorganization of credit institutions and provide more finance. Hon. Members will be glad to know that the Reserve Bank of India has come forward to provide more finance for short-term loans, for medium-term loans and for long-term loans also.

“Dr. K. B. Menon and some others spoke about the need for training of the staff. This matter has received due recognition from the Government, from the Planning Commission and from the Reserve Bank. We have already in our State three institutions, one in Madras, one in Tanjore and one in Coimbatore. In July last a training centre has been opened in Madras City for training the intermediate personnel that is required for the work of the department and for the work of the co-operative institutions. There is a college for higher personnel in Poona. There is no doubt that adequate and properly trained staff is necessary for organizing the department properly and also for helping the co-operative institutions. This need is well understood and it is being met. I hope that the trained staff which will come out of these training centres will discharge their present duties properly and they will also be able to shoulder the new diversified and more complex responsibilities which are now envisaged.

“Several Members spoke about the inadequacy of the loans given to members. We have prepared a new scheme of rural banks. It has been found that the village co-operative credit societies which are really the backbone of the co-operative structure have not given satisfaction in certain matters. We have 10,295 village co-operative societies with 9.81 lakhs of members. They supply short-term loans and some of them also supply domestic and agricultural requirements to their members. Their area of operation is small and, therefore, membership is also limited. Several of these societies have been incurring losses from year to year. The trend of opinion, at present, is that we must have bigger societies with wider jurisdiction on limited liability basis. This

[14th March 1955] [Sri A. B. Shetty]

recommendation was made as far back as 1939 by the Vijaya-raghavachariar Committee. The latest opinion expressed in this matter by the Rural Credit Survey Committee is also in favour of forming such rural banks. The proposal is that these societies should be set up to cover say, 8 to 10 villages within a radius of 3 to 5 miles and they should be able to have adequate share capital. It should be possible for us when such co-operative rural banks are set up to provide them with competent personnel. The idea is to start now with 25 such rural banks. These rural banks will be able to attract local deposits and they will be able to provide medium-term loans. They will also undertake the work of distributing agricultural requisites to their members. This is a new line of development to which I wish to draw the pointed attention of the hon. Members of this House.

“I have dealt with some of the important points raised by the hon. Members. With regard to the shortcomings and defects pointed out by hon. Member Sri Swayamprakasam, I may quote for him poetry and say ‘Life is a web of mingled yarn, good and ill together’. There are black sheep everywhere and it is inevitable in the nature of things that something should go wrong here and there. By and large I may claim that the co-operative movement here has done the best work—whatever section of activity you may take—and I do not think it is correct or proper to say that so many things are bad and only very few things are good. Particularly from a responsible Leader of a Party in this House, I did not expect such criticisms. 1.40 p.m.

“In conclusion, I may say that all the valuable suggestions made by hon. Members will be taken due note of and we shall consider them and do our best. With these few words, I request the hon. Members kindly to withdraw their cut motions.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, I am very grateful to the Hon. Minister for having dealt with so many points. But I am sorry that the Hon. Minister did not give a categorical reply to console us, with regard to the 107 and odd Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, that is, with regard to their reconstitution into multi-purpose societies. I expect a direct reply from the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, on several occasions hon. Members hailing from Malabar have asked questions about the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and I have in my answers said what is being done. Sixty-eight societies, out of the 107 Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies have already been taken over and a few of them have been liquidated. I have also mentioned that a conference was held a short time ago at Kozhikode at which the hon. Member, Dr. Menon was also present; they have come to certain decisions and those decisions of this Conference are under the consideration of the

[Sri A. B. Shetty]

[14th March 1955]

Government. I hope, Sir, it will soon be possible for us to permit these societies to convert themselves into rural banks and that will put an end to all their difficulties and make them work usefully in their own areas as credit agencies."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, the Hon. Minister towards the end of his speech was saying that a responsible Leader of a Party in the House should not have made these criticisms. Well, if the Hon. Minister had attempted to point out how what I said was wrong, his above remarks might have been justified. But without that, immediately in a sweeping remark he has said that whatever thing is done by the Government is right. It is for the others to say whether a particular thing is right or wrong, whether the Madras Co-operative Societies are good or bad and all that. Of course, if I were in Bombay, Delhi, Calcutta or London, it is better for me to say that the Madras State is leading in the matter of co-operative movement. That is one thing. But it is another thing, when we are here in this State. We are the best persons who feel the pulse of the people and pinch of the movement. We know where the defects are. And unless the Government come forward to rectify those defects, they will get multiplied and the very purpose of the movement will be defeated. So, we are justified in pointing out all the defects and that is done with a view to get defects rectified. Unless the Government come forward to rectify them, there is no good simply saying that we should even not touch upon those defects in the movement."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not object to any criticisms being offered. I only said that the hon. Member might have been a little more charitable. For instance, the hon. Gentleman cast reflections on the Committee Members. It is very unfair. The Committee Members are veteran co-operators, I mean most of the Members working on the Committee. I am very sorry that the hon. Member should have made such remarks about the Committee Members."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Well, I still hold to my view: The Chairman of the Committee was, of course, connected with the movement for years. I do not say a word about their capacity, character or knowledge. But at the present moment, the co-operative movement is intended to improve the rural sector. These people (the Committee) are moving about in the towns. I therefore assert that they are not the qualified persons to find out the real needs of the rural folk. I am justified in making that remark."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the allotment of Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation—be reduced by Rs. 100.'"

The motion was lost.

14th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—
'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 56,76,100 under Demand XX—Co-operation.'"

The motion was carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—" The House is adjourned and will meet again tomorrow at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* G.O. Ms. No. 75, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th January 1955, notifying an amendment to the rules under the Madras Co-operative Societies Act, 1932.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 15th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

(Printed receipts for the payment of land-tax.

* 1315 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that no printed receipts are issued by the Revenue authorities for payment of land-tax, etc., made to village officers, etc., and if so, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ Every person making a payment of revenue shall be entitled to a receipt for the same. If any instance of failure to give receipt is brought to the notice of the Government, suitable action will be taken in the matter.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ Sir, my point is, whether printed receipts are issued by the Government. May I ask for a straight serious answer from the Hon. Minister? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ Unlike the hon. Member, I am always serious, Sir. I think what the hon. Member means is some sort of a receipt system with a counterfoil. That system is not prevalent now. According to the present practice, the person who pays the kist gets a receipt in a kachāth or on a piece of paper.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ What is the difficulty in introducing the counterfoil system of receipts to ensure safety both to the person who pays the money and to the Government who receive the same? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ The hon. Member told me that that system was prevalent in Pudukkottai. I shall examine the suggestion of the hon. Member and see whether we can try it in Pudukkottai first.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ அனேகமாக எல்லா கிராமங்களிலும், எல்லா மணியகாரர்களும் வெறும் காசுதத்தில் ரசீது கொடுக்கிறார்கள். பட்டா நம்பரைக் குறித்து, அதில் தொகையையும் எழுதி, கொடுத்தவர் பெயர்கூட எழுதாமல் ரசீது கொடுக்கிறார்கள். பின்னால் விசாரணைக்கு வரும்போது இது ரசீதாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆகவே பல தகராறுகள் இதனால் எழுகின்றன. இம்மாதிரி தகராறுகள் வராமலிருக்க ஒரேமாதிரியாக அச்சடித்த ரசீதைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

[15th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Even if it is on a piece of paper it will be considered as a receipt if it is for an amount below Rs. 20. There is no difficulty about that. As regards the other question, I shall have it examined.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sometime before there was the system of counterfoil prevailing. Even then, there had been instances where a particular amount will be written in the main receipt and a different amount will be written in the counterfoil. So, will the Government see that in issuing the receipts, the carbon copy system was maintained to avoid such malpractices? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ No doubt, it will be an ideal way of maintaining accounts. But, it means an elaborate process. We can introduce it only gradually.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Even in cases where manuscript receipts are issued, the village officials do not acknowledge receipt of the amount received. They simply put their signature and write up the amounts above the signature so much so cases of misappropriation escape proper action. Will the Government see that the village officials acknowledge receipt of the amounts received and then put the signature underneath? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I know, Sir, that some such vagaries are prevailing. We shall try to mend them as far as possible.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ கிராம மணியகாரர்கள் கச்சாத்துகளிலும், துண்டுக் காகிதங்களிலும் வரவு வைத்துக் கொடுப்பதால் மேலதிகாரிகள் கணக்கு எடுக்கும்போது கச்சாத்துக்களும், துண்டுக் காகிதங்களும் கணக்குக்கு வராமல் போய் விடுகிறது. அதனால் மணியகாரர்கள் பணத்தை கையாள் வசதியும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டது போல அச்சடித்த ரசீதுகளையே வழங்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் பணம் கொடுப்பவர்களுக்கும் செலகர்யம், அரசாங்கத்திற்கும் சேரவேண்டிய பணம் கிடைத்துவிடும். இதனால் பணக் கையாடலும் தவிர்க்கப்படும். இவற்றை உத்தேசித்து உடனடியாக ரசீது முறையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதில் கஷ்டம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ அதற்காகத்தான் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அந்த முறையைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் உத்தேசம்.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ மணியகாரர்கள் தாங்கள் வாங்கக் கூடிய நிலவரி பணத்திற்கு கச்சாத்துக்களிலும், துண்டுக் காகிதங்களிலும் ரசீது கொடுக்கிறார்கள். வரி வாங்கும்போது 20 ரூபாய்க்கு கச்சாத்து வைத்துக் கொடுத்துவிட்டு, ரிஜிஸ்டரில் எழுதும்போது 10 ரூபாய்தான் எழுதுகிறார்கள். இதனால் பணம் கையாடல் செய்ய வசதி ஏற்படுகிறது. ஆகவே அச்சடித்த ரசீது கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ பணம் கொடுக்கிறவர்கள் உஷாராக இருக்க வேண்டும். கொடுக்கிற பணத்திற்கு ரசீது எழுதுகிறார்களா என்றும் கவனிக்க வேண்டும்.”

[15th March 1955]

Deputy Directors of Survey and Records.

* 1326^a Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Deputy Directors of Survey and Land Records in the pre-partition Madras State;

(b) how many of these were (1) permanent, (2) temporary;

(c) how many are (1) permanent, (2) temporary after partition in the Madras State; and

(d) whether the Government have made any provision for temporary officers after completion of Survey and Settlement work in Madras State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Two.

“ (b) (1) One permanent.

(2) One temporary.

“ (c) (1) One permanent.

(2) Temporary—Nil.

“ (d) Does not arise now.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that the applications of the temporary hands who did not foresee permanence, in the distant future to sit for the examinations of other departments under the Government have been turned down by the Government? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, this reduction had to take place after the partition of the Andhra State.”

Exemption of hotels from sales tax.

* 1334^a Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state that—

(a) whether the Government have received any representations from the Malabar Hotel and Restaurant Owners' Association for exemption from the sales tax; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Yes.

“ (b) The Government did not see any grounds to comply with the request for exemption and the Association was informed accordingly.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Will the Government consider the reduction of the rate of tax at least? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The rate was fixed a little higher than in other cases as it was thought that the margin of profit was greater in that profession.”

[15th March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—“ Government have already exempted perishable articles from sales tax. In hotels all articles which are sold are perishable articles. Will the Government apply the same principle and exempt the hotels also from sales tax, Sir? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The hotel keepers pass on the incidence of this tax in the commodities that they serve. This tax is more or less hidden in those commodities, Sir.”

8-40 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—“ It is wrong to say that the catering trade is making plenty of profit. The real fact is that it has repeatedly represented to the Government of Madras that only a few hotel-keepers—a few top ranking men in the trade—make huge profits and not the ordinary type of restaurant or hotel-keepers. Will the Government consider the possibility of reducing the sales tax on this trade, if they cannot totally exempt it? The trade has to pay four and half pies in the rupee by way of sales tax whereas in respect of other food articles we have to pay only three pies in the rupee.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The margin of profit is said to be at least fifty per cent. (Sri K. Vinayakam : ‘Question.’) The hon. Member questions. As at present advised I see no reason why we should exempted this trade from sales tax. We shall consider the question if the hon. Member produces more convincing data.”

SRI K. T. RAJU :—“ ஹோட்டல்களுக்கு விற்பனை வரி போடுவதினால் போண்டா, தோசை ஆகிய பண்டங்கள் இளைத்துப்போகின்றன. அதனால் பொது ஜனங்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ போண்டாக்கள் இளைக்கும் என்கிறீர்களே? ”

SRI K. T. RAJU :—“ போண்டாக்கள் இளைக்கும் என்றால் அவைகளின் அளவு குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே, ஹோட்டல்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ ஹோட்டல்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தாலும் போண்டாக்களும், தோசைகளும் உப்பும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அதற்குப்பிறகும் அவைகள் இளைத்திருக்கவும் கூடும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The notion of inflated profits in regard to this trade dates back to the days of control when the Government afforded special facilities in regard to supply of food articles. Now that control has been removed, there is a sort of depression in this trade also. Will the Government at least see to the equalisation of the tax incidence in respect of all trades? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ It is understood that the hotel profession and the barber's profession are the best paying ones.” (Laughter.)

[15th March 1955]

Cheruthazham Aided Elementary School.

*1461 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received copy of the resolution unanimously passed at a public meeting at Mandur, Chirakkal taluk, Malabar, on 4th February 1955 under the presidentship of Sri M. P. Narayanan requesting the Government to take steps to raise Cheruthazham Aided Elementary School into a Higher Elementary School; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir.

“ (b) The conversion of aided elementary schools to Higher elementary schools is a matter in which the management of the school should take the initiative. Any application for such conversion is considered by the Director of Public Instruction and the sanction is usually accorded provided the usual conditions laid down are satisfied.

Sir, I would request hon. Members to put questions after going through the rules. These are all formal, routine matters and a question on such matters is completely unnecessary.”

MR. SPEAKER :—“ Question is necessary. The Hon. the Minister can write to me about the rules which contain the information. Having admitted the question, I have got to place it on the agenda.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have only made a suggestion to hon. Members.”

Gazetted Officers and Sub-Registrars in the Registration department.

* 1462 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Registration, Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers directly recruited now in service in the Registration department; and

(b) the posts in other departments of Government open to Sub-Registrars for appointment by transfer.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) ‘ Three ’.

“ (b) ‘ Nil. ’ ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Formerly, the employees in the Registration department were eligible for promotion to posts in the Commercial Taxes department. It was so because the prospect of promotion in the Registration department was less than in any other department. May I know whether that practice has been totally given up, as we infer from the answer of the Hon. the Minister which is ‘ Nil ’? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There was a provision enabling them to get into the Commercial Taxes department. Thus provision was, however, discontinued in

[15th March 1955]

1953 as the Government had to provide for the absorption of a large number of revenue subordinates who had to revert to lower categories on account of the introduction of the scheme of separation of the Judiciary from the Executive."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know before the introduction of the scheme how many were promoted to posts in the Commercial Taxes department from this department?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I want notice."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"ஸப்-ரிஜிஸ்டிரார் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கும்போது நேரடியாக எத்தனை சத விசிதத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்? குமஸ்தாக்களிலிருந்து எத்தனை சத விசிதத்தினர் பதவி உயர்வு மூலம் ஸப்-ரிஜிஸ்டிராராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"You mean District Registrars?"

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sub-Registrars."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I have no information."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"How many cases are there of officers who joyfully entered service as Sub-Registrars in their early twenties and who retired sorrowfully as Sub-Registrars in their late fifties?" (Laughter.)

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I want notice. But I may tell the hon. Member that there are only 31 District Registrars and the promotion of Sub-Registrars cannot be quickened as there are a large number of them."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"The benefit of Sub-Registrars becoming officers in the Commercial Taxes department was withdrawn in 1953 to enable revenue officials to get their proper promotions. Now two years have elapsed since then. Will the Government, therefore, reconsider the question and allow Sub-Registrars to become officers in the Commercial Taxes department?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I cannot say whether it will be possible for the Government to allow them to get into the Commercial Taxes department. However, the Government will review the position."

Rice Mills.

* 1463 Q.—

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is not here. Question and answer will be printed in the proceedings."

DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many rice mills are working in the Madras State; and

(b) the income derived from these mills by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) There are 6,083 rice mills working in the Madras State.

15th March 1955]

"(b) Under the Madras Rice Mills Licensing Order, a licence fee of Rs. 24 per annum, is being levied for the issue of a licence to each rice mill and for its annual renewal. The Government are getting an income of about Rs. 1.4 lakhs per annum (roundly)."

Change of the period and season of north-east monsoon.

* 1341 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any report from the Geological department about the change of the period and season of north-east monsoon?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"A report entitled 'North-East Monsoon Rainfall of Tamil Nad—A study of 82 years data' was received from the Meteorological Centre, Madras, in 1952. The report states that there is no indication of a gradual change (secular change) in the season's rainfall."

SRI K. ARANGANATHAN:—"The north-east monsoon gives heavy rain only in the months of June and July and not in November and December as usual. The ryots are not able to know this change in time and are not able to get suitable strains for cultivation purposes. May I know what action the Government propose to take in this connexion, if they are aware of this change?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The Government cannot change the course of the monsoon. For the hon. Member's information I may say that the north-east monsoon generally commences about the 10th of October and continues till the 25th of December, a period of 75 days. There are about 25 to 30 rainy days during that period in the coastal districts and 15 to 20 days in the interior districts. This phenomenon—I mean the drought—was felt this decade and it is not unusual. In the years 1870, 1875 and 1876 also, there was this. But there is no periodicity about it. It is just a freak of nature."

SRI K. UPPI:—"May I know whether this Government are responsible for the change in monsoon?" (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Has the change in weather affected the political equilibrium of the Ministers also?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"It might have in Pudukkottai but not in our State." (Laughter.)

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"We wish to know whether there is any indication from the report that the usual monsoon is liable for variation in future years also?" 8-50 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"It is not likely from what the report says."

SRI K. VINAYAKAM:—"Apart from joking, this is a serious question. We do not expect the Government to change the course of monsoon. The object of the question is this. The north-east monsoon used to occur during special periods in the past. In the

[15th March 1955]

past six years the north-east monsoon did not occur in those prescribed periods. It occurred in variation. But the peasants in the villages not having been posted with necessary information from the Meteorological department, have continued their usual methods of sowing the seeds in a particular period and expecting the north-east monsoon. They were disappointed sorely with the result a good harvest they anticipated in the usual course, failed. Have the Government taken any step to instruct such illiterate peasants that monsoon does not occur in the proper time and so they have to proceed with their sowing operations only when according to weather forecast the monsoon was likely to occur. Have the Government sufficiently broadcasted this and advertised it to the benefit of the villagers? That is the information which we request from Government."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Such variation has been very special and far between. It had happened some decades ago. Therefore, there is no reason to expect that the vagary would continue."

DR. K. B. MENON :—" Apart from variations on a wide scale over a long period, will the Government try to institute a weather service in the rural areas? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The variation that I referred to was with reference to the continuous drought which we experienced previously, say for some six years. Such a thing happened some 70 years ago. So, it is a very rare phenomenon which had occurred two or three times in a century. The normal season is likely to prevail in future."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May we know whether the report indicates increase or decrease in rainfall during these years? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There is a slight decrease."

Strikes in the States.

* 1342 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of strikes that took place in the State during the period August 1954 to December 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" 86."

SRI N. K. PALANISAMY :—" சென்ற 5 மாதங்களில் 86 ஸ்ட்ரைக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால் அந்த கேஸ்களை கன்சிலியேஷன் போர்ட்டுக்கும் அப்பேலேட்டரிபுனலுக்கும் சமரசமாக அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு சட்ட பூர்வமாக இடமிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது சர்க்கார் போர்ட்டுக்கு அனுப்பாதினால்தான் இந்த ஸ்ட்ரைக் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அரசாங்கம் தொழிற் சங்கத்தின் போக்கைத் தெரிந்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் தலைவர்களின் போக்கையும்தான் தெரிந்து

[15th March 1955]

கொண்டிருக்கிறது. 86 ஸ்ட்ரைக்குகளில் 54 ஸ்ட்ரைக்குகள் தானாகவே முடிந்துவிட்டன. கூலிக்காக 12-ம், போனசுக்காக 4-ம் லீவுக்காக 3-ம் மிச்சம், என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை."

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :—" I want to know in which district the incidence of strikes has been large in number? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Wherever there are factories concentrated, there are strikes. I am sorry, I do not have the statistics about areas."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" எங்களுடைய கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளும்வரை 86 ஸ்ட்ரைக்குகள் குறைந்ததுதான் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இதில் 56 ஸ்ட்ரைக்குகள் நிறுத்தப்பட்டன அதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்று சொல்லுவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" சர்க்காருடைய கொள்கை சரியானதா, எதிர்க்கட்சியின் கொள்கை சரியானதா என்ற முடிவுக்கு இன்று இங்கு நடைபெற விருக்கும் விவாதத்தில் இச்சபை தீர்மானிக்கும்."

SRI V. ARUMUGAM :—" உணவுப் பொருள்கள் விலை வாசிகள் குறைந்துகொண்டுவருகிறது. ஆனால் மில் உற்பத்தி குறையவில்லை. ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து துணியின் விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று ஸ்ட்ரைக் செய்தார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அதற்கு தனியாக கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து பதில் சொல்லப்படும்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. the Minister for Labour be kind enough to furnish the number of resolutions, applications, memoranda and representations that Government have received from the various unions of the labourers with regard to their grievances? "

MR. SPEAKER :—" The question refers to strikes."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am afraid even if the hon. Member were to put a separate question, it will not be practicable and worthwhile to collect all the information in a general way."

MR. SPEAKER :—" Questions Nos. 1343, 1344, 1345, 1346 and 1347 will be taken up together."

Death of a boy at the gates of the Government Women and Children Hospital, Kozhikode.

* 1343 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether an ailing boy was allowed to die at the gates of the Government Women and Children Hospital, Kozhikode, in December 1954, on account of the hospital authorities neglecting to admit the patient; and

(b) if so, whether the Government held any enquiry into this matter and if so, with what result?

[15th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) A boy died near the gate of the Government Women and Children Hospital, Kozhikode, on 21st December 1954. An enquiry revealed that it was not due to any negligence on the part of the hospital authorities.”

* 1344 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state: whether it is a fact that a sick child, aged about seven years, and its mother were kept waiting for about three hours by the gate-keeper of the Government Women and Children Hospital, Kozhikode, on 21st December 1954 and that the child expired in the meanwhile?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Hon. Member is referred to the answer to question No. 1343.”

* 1345 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state: whether it is a fact that on 21st December 1954, a boy named Subramanian, seven years of age, who was suffering from severe fever and was in a serious condition, died at the gates of the Kozhikode Government Women and Children Hospital on the arms of his father as the hospital watchman did not allow them to enter the hospital to see the doctor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Hon. Member is referred to the answer to question No. 1343.”

* 1346 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint that the gate of the Government Women and Children Hospital at Kozhikode was closed to a child in serious condition, denying entry to the hospital on 21st December 1954, which resulted in the death of the child outside the hospital for want of medical aid; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member is referred to the answer to question No. 1343.”

* 1347 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints regarding the death of a child in the precincts of the Government Women and Children Hospital at Kozhikode, owing to the neglect of the hospital staff;

(b) whether the Government made any enquiry in the matter; and

(c) if so, what is the result of the enquiry?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member is referred to the answer to question No. 1343.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know from the Hon. Minister whether an enquiry has been made and whether a report has been

15th March 1955]

submitted by those who enquired? May I also inform the Hon. Minister that what he has stated is not correct? The boy died at the gate of the hospital.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is making a statement.”

SRI K. P. GOPALAN :—“I want to state that what the Hon. Minister has stated is wrong. I want to know who conducted the enquiry. Where is the report of the enquiry? I want to know whether the District Medical Officer has submitted any report.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have said in my answer that the boy died at the gate of the hospital. Probably the hon. Member did not listen to what I said. He was thinking of the supplementary questions. The District Medical Officer enquired into this matter. The father of the boy gave the complaint only on the 16th January, when this incident had in fact happened on the 21st December. Action has been taken against the gate-man on account of certain negligence in the performance of his duties.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The father of the deceased boy (Subrahmanyam) had taken the boy to the hospital; the boy was suffering seriously and the boy had he been admitted to the hospital as an in-patient and attended to by a doctor could have been saved. But the gate-keeper did not admit the boy and the boy died at the gate. In the light of the seriousness of the crime the gate-keeper had committed, what action the Government propose to take against the gate-keeper even now and may I know what action had been taken against the gate-keeper?”

MR. SPEAKER :—“The Minister has already given the answer regarding the action taken against the gate-keeper.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The boy was brought by his father with a letter from Dr. C. K. Menon to a relation of his, viz., Dr. Kumari Radha, Assistant Surgeon of the Women and Children Hospital. That letter from Dr. C. K. Menon was shown by the father of the boy to the gate-keeper. The gate-man said that the doctors were engaged in the operation theatre. So the father, and the boy waited at the gate and a few minutes later there was a call for the gate-man to carry a stretcher; it was an emergency call. The gate-man shut the gate and went there. By the time he returned, this letter was taken to find out the lady doctor. But she was not available and when the cousin of the boy returned, the boy was found dead. The boy was at the gate for 20 or 25 minutes.”

DR. K. B. MENON :—“Has the Hon. Minister any information as to what the child was suffering from and why it so suddenly died?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It must have been a very serious case. The boy must have been on the verge of death.

[15th March 1955]

The relations of the boy could have taken him to the Casualty department without waiting to deliver the letter to the Lady Assistant Surgeon."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Is there anything in the report of the District Medical Officer who has conducted the inquiry as to the time at which the child was brought to the hospital and when the District Medical Officer or any other doctor of the hospital attended to this case?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The boy was brought to the hospital at about 2-30 p.m. and he died at about 2-55 p.m."

SRI S. R. ARUMUGAM :—"இந்த சுப்பிரமணியம் செத்ததற்கும், அங்கிருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா?"

SRI K. P. GOPALAN :—"This is a very important question. The Government have failed in their duty. They have never instituted a public inquiry. This is a question which has given rise to a lot of agitation in Malabar. Therefore, I request the Hon. Speaker to allow a half-hour debate on this subject."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Very recently, the House has debated the Demands relating to Public Health and Medicine. This question could have been discussed at that time. I do not think we should have a half-hour debate on this subject."

MR. SPEAKER :—"I shall consider the request."

Co-operative Cattle-breeding Societies in South Arcot.

* 1348 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of co-operative cattle-breeding societies in South Arcot district; and

(b) the number of bulls maintained by those societies during 1954-55?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There are no cattle-breeding societies in the South Arcot district.

" (b) Does not arise."

SRI M. JAGANNATHAN :—"In view of the paramount importance of cattle-breeding, may I know whether the Government will come forward to encourage the starting of cattle-breeding societies in South Arcot district?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The Government will examine that suggestion."

15th March 1955]

Appointment of girls in Government departments.

* 1349 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to stop the system of appointing young and unmarried girls as clerks and typists in the various Government departments; and

(b) if so, when their decision will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the negative.

" (b) The question does not arise."

SRI M. DHARMALINGAM :—"இன்பத்தை இழந்து, துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்க வேண்டிய நேரத்தில் ஆண்களுக்குத் துணையாக இருந்து, அழகாலும், அன்பாலும், இனிய வார்த்தைகளாலும் துன்பத்தைப் போக்கி இழந்த இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் பெண்கள். பெண்களுக்குச் சம உரிமை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுவதற்காக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் ஆழ்ந்து அலைகின்ற ஆண்களை விட்டு, பெண்களையும் குமாஸ்தாக்களாகவும், டைப்பிஸ்டுகளாகவும், வேலையில் அமர்த்தி ஆண்களைப்போல் ஆட்டிப்படைப்பது, சேங்கன்றுகளை . . ."

MR. SPEAKER :—"கேள்வியாகக் கேளுங்கள்."

SRI M. DHARMALINGAM :—"கேள்விதான். சேங்கன்றுகளை கொட்டகையில் கட்டிவிட்டு, பால்கறக்கிற பசுக்களை ஏரில் பூட்டி ஏர் உழுது இம்சியப் பதுபோல் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த முறையை இனிமேலாகிலும் கைவிட்டு, வேலையில்லாத ஆண்களுக்கு, வேலைகொடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா சார்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"நண்பர் அசெம்பிளியில் பேசுகிறாரா? அல்லது நாடக மேடையில் நடிக்கிறாரா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இருந்தாலும் இந்தக் கேள்வியை எனக்கு அனுப்பி வைத்தால், புரிந்துகொண்டு அர்த்தமிருக்கிறதா என்று பார்த்து அதற்கு பதில் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன்."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—"இந்தப் பெண்கள் வேலைக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது சர்க்காரே நேரடியாக நியமித்து விடுகிறார்களா என்ற விவரத்தை கேட்க விரும்புகின்றேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"எப்போதும் சாக்ஸவதமாக நியமனம் செய்வதற்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத்தான் செய்யப் படுகிறது."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"Is it not a fact that work in offices has become less enervating, ennobling, inspiring and invigorating on account of the employment of these lady clerks?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I would like to have the experience of the hon. Member in the matter."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"The Government gave the answer to clause (a) of the question in the negative. Though there is no legal prohibition, may I know whether the Government are discouraging their appointments?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I do not know how we can discourage their appointments. When they make

[15th March 1955]

applications to the Public Service Commission, they have to compete along with others and if they are selected, we are bound to appoint them."

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—"ஜில்லா போர்டுகளிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இப்போது பெண்கள் குமாஸ்தாக்களாக இல்லை என்று தெரியவருகிறது. அப்படியானால் ஜில்லாபோர்டுகளிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் பெண்களை நியமிக்கக்கூடாது என்று ஏதாவது விதியிருக்கிறதா?"

MR. SPEAKER:—"மூலக்கேள்விக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?"

Poultry farms in South Arcot.

* 1350 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of poultry farms in South Arcot district; and

(b) the amount of subsidy given to the poultry unit at Muttathur in South Arcot district by the Government during 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) There are no poultry farms in the South Arcot district run by Government except the two poultry development units attached to veterinary institutions at Cuddalore and Kallakurichi in that district. There are five private poultry farms in that district.

" (b) A sum of Rs. 1,973-6-6 (rupees one thousand nine hundred and seventy-three, annas six and pies six) was given as subsidy to the American Arcot Mission, Katpadi, for the Muttathur Poultry Farm during 1953-54."

SRI M. JAGANNATHAN:—"In view of the fact that egg production is relatively more important than meat production, will the Government consider the desirability of starting some more poultry units in South Arcot district specializing in the sitting varieties of poultry known as the Asiatic varieties which have greater laying capacity than the non-sitting varieties known as the Mediterranean varieties?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Whatever be the degree of importance, the Government do realize the importance of poultry development for economic development in the rural areas and the Government will certainly see how they could extend this poultry development work. But it is for the non-officials to take the initiative and the Government are particularly making efforts in the National Extension areas. I would like the hon. Member and others to take some more interest so that we may extend this development."

15th March 1955]

Smallpox in Badagara.

* 1351 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many cases of smallpox attack occurred in Badagara Panchayat area, North Malabar, and how many died, in each of the three months ending with 31st December 1954; and

(b) when was the first attack reported and what measures were adopted by the Government to combat the epidemic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) The number of attacks of smallpox and deaths in each of the three months ending with 31st December 1954 in Badagara Panchayat Board is—

	Attacks.	Deaths.
October 1954	Nil	Nil
November 1954	11	1
December 1954	119	37

" (b) The first attack occurred on 10th November 1954 but was actually reported to the health authorities on 18th November 1954.

Prompt control and preventive measures such as intensive vaccination, disinfection of houses and infected materials, isolation and treatment of cases, etc., were taken."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Is it not a fact that the arrangements that were made were quite inadequate, that there was even lack of lymph and that the persons employed were utterly not in a position to cope with the situation?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"An intensive vaccination and re-vaccination campaign was carried on. The Director of Public Health, and two Assistant Directors of Public Health visited the place. An additional staff was employed. I may say that the panchayat board passed a resolution at its meeting held on the 3rd January 1955 recording its greatfulness for the help and services rendered by the Public Health staff in checking the spread of the epidemic."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know whether the Government instructed the concerned local body to arrange for isolation wards or reception wards in order that the cases of epidemic might be isolated from the rest, and if so, with what result?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Steps for isolation may have been taken. I have no information about it. All that I can say is that the epidemic has now been brought completely under control."

[15th March 1955]

9-10 a.m. * 1352 Q.—SRI K. UPPI (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government's attention has been drawn to the prevalence of smallpox in Badagara, Vanmugam and other places in Kurumbranad taluk; and

(b) what steps have been taken by Government to provide medical relief to those affected to prevent the spread of the disease and to supply food to the poor families affected by the disease?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Medicines were supplied by the District Health Officer, North Malabar, for the free treatment of all indigent and destitute cases. An intensive vaccination campaign was carried out in the area. Action was taken to distribute skim milk powder, clothes and rice among the poor people affected.”

SRI K. UPPI :—“Smallpox is prevalent not only in the Badagara town but it is also spreading outside the town and surrounding villages. Therefore, will the Government be pleased to take immediate action to stop the further spread of smallpox in the Kurumbranad taluk?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir, the public health staff are very alert and whenever measures are to be taken for controlling it, they do take action in the matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“In the previous similar question also, the Hon. Minister said that he had no information to the question whether isolation wards were put up. The Madras Public Health Act enjoins on the Government to ask the concerned local body to construct such wards. May I know why the Government have failed to do it in this case?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I do not admit that the Government have failed to do it. I only said that I had no information about that particular matter.”

Piggery in the State.

* 1353 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any piggery maintained by the Government in the State;

(b) whether any subsidy has been paid by the Government to one Mrs. M. M. Buck of Pudupakkam village in Chingleput taluk for rearing Berkshire pigs; and

(c) if so, the total amount of subsidy paid to her during 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No piggery is being maintained by the Government.

“(b) The answer is in the negative.

“(c) Does not arise.”

[15th March 1955]

SRI M. JAGANNATHAN :—“Will the Government consider the desirability of starting a number of piggeries at least in some selected centres in our State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That would depend upon an assured market for pork. The Co-operative Department did examine this proposal but found that there would be no commercial market for it. Unless a commercial market is established—that would depend upon more people taking to pork—it is not practicable to start such centres.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, when we leave the precincts of the City of Madras, it is a common sight to see pigs roaming about the streets everywhere. That means that piggery or the breeding of pigs is a very common occupation amongst the lower classes of the people like the Scheduled Castes and Tribes. Therefore, will the Government encourage them by giving subsidies or loans or grants to rear more pigs?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not think that the rearing of pigs in the way in which the hon. Member describes, needs any subsidy.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“In view of the fact that it is a highly lucrative trade, will the Government be pleased to encourage house-wives to take up to this trade?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like the hon. Member to prepare a specific scheme and submit it to the Government. Then they will consider it.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“May I request the Hon. Minister to pay a visit to the farm of Mrs. Buck where pigs of both the foreign and indigenous types are kept so that the rearing of country pigs can be improved?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already seen such a big piggery farm and it is not necessary to pay a visit to this particular farm. But this depends again upon a commercial market.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“The Hon. Minister in reply to clause (b) of the main question, said that no subsidy had been given. May I know whether Mrs. M. M. Buck of Pudupakkam village in Chingleput taluk had applied for any financial help?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Whether she has applied or not, no subsidy has been paid to her.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I know whether the Government are aware of the roaming about of pigs on a large scale in the Tiruchirappalli town and its surroundings—these pigs are otherwise called ‘sanitary inspectors of the town’. Therefore, will the Government start a co-operative society for the purpose of encouraging piggery in the State.”

[15th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ If co-operative societies are to be formed for the rearing of that type of pigs, then they will cease to be ‘ sanitary inspectors ’ as described by the hon. Member.”)

Conversion of second-grade colleges into first-grade.

* 1354 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Government second grade colleges converted into first grade colleges in the State during 1954;

(b) the number of Government colleges proposed to be converted into first grade colleges during 1955;

(c) whether the post-graduate course and B.Sc. course have been introduced in the Coimbatore Arts College; and

(d) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) There was no second grade Government college in the Madras State in 1953-54. Hence the conversion did not arise in 1954.

“ (b) Does not arise.

“ (c) No, Sir.

“ (d) The University does not permit the opening of new Post-Graduate courses in the affiliated colleges in the mufassal. B.Sc., courses could not be opened in the Government Arts College, Coimbatore, for want of accommodation.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இந்த கோஸ்களை அடுத்த வருஷமா வது ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசித்து வருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அடுத்த வருஷம் ஏற்படுத்தவதற்கும் செளகரியம் இல்லை.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that we have more Arts colleges than colleges having B.Sc. and other technical courses, will the Government see that more B.Sc. and other technical courses are introduced in our colleges as we want to industrialize our country and set up a socialistic pattern of society in line with the industrial policy adopted in the Parliament? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—B.Sc. course is only a Science course and there is a difference of opinion whether we should have more B.Sc. courses or B.A. courses. I could very well understand the introduction of more technical courses in our colleges. But now the opinion seems to be that B.Sc. courses should be limited and there should be more emphasis on general education and B.A. courses are more beneficial to the students than B.Sc. courses.”

15th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ Questions Nos. 1355 and 1356 may be taken up together.”

Lignite Mines, Neyveli.

* 1355 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether an Eight-man Committee has been appointed for Neyveli Lignite Mines; and

(b) if so, who the members are and the functions of the Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) A statement ^a is placed on the table of the House.”

* 1356 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any conference of representatives of the Union Government and the State Government was held recently regarding Neyveli Lignite Project;

(b) if so, the scheme proposed by this Conference;

(c) whether the schemes have been approved by this Government; and

(d) when they will be given effect to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) to (d) No scheme for the exploitation and utilization of lignite was decided upon at that conference. It was decided that further drilling and pumping tests should be carried out and that an integrated scheme drawn up after the results of the tests are available. Arrangements are being made for the conduct of the tests.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know whether Sri Ghosh is one among the technical assistants appointed by this Committee and whether he continues in his appointment? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Technical assistance has been sought and is being given by a British firm, namely Powell Duffryn Technical Services. Mr. Ghosh does not belong to that firm.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ As this is an important question which has been figuring very often in this House, will the Government be pleased to issue a white paper on this subject containing all the relevant information? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ After the investigations are completed and the Project report is prepared by the co-ordinating committee, the Government may consider the issuing of a white paper.”

[15th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ I find from the statement laid on the table of the House that out of the eight members in the committee, five of them had been appointed by the Government of India to represent their interests and there are only three members to represent the Government of Madras. May I know whether these appointments were made in consultation with our Government or they were made *suo motu* ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This Committee was constituted after full consultation with this Government and, at the same time, I may tell the hon. Member that this Government and the Central Government are not two independent units. Further, I may add that the Central Government have taken up the entire financial responsibility for the investigation of this project from 1st of January last.”

Service conditions of workers in Neyveli Lignite Project.

9.20 p.m. * 1357 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Government in December 1954 from the Trade Union of the workers employed in the Neyveli Lignite Project regarding wages and service conditions; and

(b) if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir. (b) Does not arise.”

Merger of the Prohibition department with the Police department.

* 1358 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of officers with their grade of the Prohibition Department, absorbed in the Police Department consequent on the merger of the Prohibition Department with the Police Department;

(b) the number of persons thrown out of the employment owing to the merger; and

(c) the number of persons, if any, reverted to their parent department?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) The Prohibition Department has not been merged with the Police Department but the work of enforcement of Prohibition has been transferred to the Police Department throughout the State with effect from 3rd January 1955. The officers and the staff previously employed in the Excise Prohibition Department both permanent and temporary have been divided between the Board of Revenue (Excise) for residuary work and the Police Department for enforcement work in

15th March 1955]

all the districts. The number of Gazetted Officers of the Excise and Prohibition Department transferred to the Police Department with their grades is as follows :—

Assistant Commissioners of Excise	2
Inspectors of Excise, Grade I	2
„ Grade II	2
„ Grade III	5
„ Grade IV	11
Total	22

“ (b) & (c) None.”

MR. SPEAKER :—“ Questions Nos. 1359 to 1361 will be taken up together.”

Steel plant.

* 1359 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR. Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Soviet experts recently visited this State and inspected various sites, for the location of a steel plant;

(b) if so, the places visited by them and the site recommended for the said purpose;

(c) whether any German experts visited this State for the same purpose some time back; and if so, the site recommended by them for setting up the steel plant;

(d) the difference in opinion, if any, between the German experts and Soviet experts in the matter;

(e) the representation made by this Government to the said experts regarding the iron and lignite deposits in this State;

(f) whether the Chief Minister of this State had any discussion with the said experts and, if so, with what results; and

(g) the final decision of the Government regarding the setting up of steel plant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The Soviet experts visited Madras City on the 19th and 20th December 1954; but they did not inspect any site in this State for the location of a steel plant.

“ (c) No, Sir.

“ (d) Does not arise.

“ (e) & (f) The possibilities of setting up an iron and steel industry in this State using Salem Iron Ores and South Arcot Lignite were generally discussed at a Conference with the Russian experts on the 20th December 1954 presided over by the Chief Minister. The delegation wanted more detailed data before it could express any opinion.

[15th March 1955]

"(g) The Government are anxious to set up the steel plant and the matter will be taken up at the appropriate time."

* 1360 Q.—SRI K. T. RAJU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to instal a steel plant at Salem;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether the Government have submitted any suggestions to the Central Government in this connection; and

(d) if so, whether the Government will be pleased to place on the table of the House a copy of the relevant papers connected with this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Government are examining the possibilities of setting up an Iron and Steel Plant in this State;

(b) No details have been worked out as the whole question depends on the availability of carbonized lignite of the type needed. This can be ascertained only when the Pilot Lignite Project has been completed and the results studied.

(c) & (d) This Government suggested to the Government of India to include in the Second Five-Year Plan the Scheme for an iron and steel industry in the Madras State using Salem iron ores and South Arcot lignite and to make arrangements to have the details of the scheme investigated by foreign experts, if necessary. They have replied that the scheme could be considered only after commercial exploitation of lignite is started and carbonized lignite produced. The Government do not consider it necessary to place copies of the correspondence on the Table of the House.”

* 1361 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government are in receipt of the resolution passed by the Salem District Planning Board on 30th December 1954 regarding the location of an Iron and Steel Plant in Salem district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, in order that this Government may press its claims to the Central Government, it is necessary that this Government should be informed of the details and potentialities of the scheme. Therefore, apart from the investigation conducted by the experts of the Central Government, will this Government appoint experts to go into the details of the scheme so that this Government may be informed first?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have already answered so many times that the exploitation of iron ores in Salem is directly related to the availability of lignite in Neyveli and, therefore, we are only awaiting the results

[15th March 1955]

of the investigation of the lignite. It is only after that any useful and worthwhile investigation of the possibilities of exploiting iron ores in Salem could be taken up.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Sir, how long is this question of setting up a steel plant engaging the attention of our Government? Is there any basis for the strong rumour that the South would be totally ignored in the matter of industrial development till the North is fully developed and all possibilities of development are explored and exploited there?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I am afraid that this is only in the imagination of the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, is it a fact that the request made by the State Government to the Central Government, for the location of a steel plant factory at Salem has been negatived even without investigation by the Central Government or by the State Government?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“No, Sir, it is not at all correct and I have made the position clear a number of times.”

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தக் கேள்வி சபையில் அடிக்கடி வருவதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஒரு இடத்தில் பேசும் போது சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவது பகற்கனவு என்றும், மற்றொரு மந்திரி கே. சி. ரெட்டி மற்றொரு விதமாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் அபிப்பிராயபேதம் காணப்படுகிறது. சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்போவது பகற்கனவு இல்லை என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கிவிட்டால் இதுபற்றிய சர்ச்சை மேலே எழாது என்றே நினைக்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்தக் கேள்வி அடிக்கடி வருவதற்கு நான் ஊக்கிற்ற முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் ரஷ்யன் எக்ஸ்பர்ட்களின் விஜயம் தான். அதோடு ஸ்டாலினுக்கும், ஸ்டாலினுக்கும் சம்பந்தம் இருக்குமோ என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். அது எப்படியாயினும் அரசாங்கம் இதுவிஷயத்தில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ அவ்வளவு கவனம் செலுத்திக்கொண்டேவருகிறது.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசாங்கம் எத்தனை நாட்களாக கவனம் செலுத்தி வருகிறதென்று ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் கேள்வி கேட்டார். அதற்குப் பதில் சொல்லப்படவில்லை. அதற்குப் பதில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ரஷ்யன் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் சென்னைக்கு வந்த காலத்தில் சேலம் இரும்புப் பிரதேசங்களை பார்வையிடவில்லை என்பதற்கு காரணம் தென்னிந்தியாவில் இரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டாம் என்று மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லியிருப்பது உண்மையா? அதோடு . . .”

MR. SPEAKER:—“போட்டிருக்கிற கேள்விகளுக்கு முதலில் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். பிறகு வேறு கேள்வி போடலாம்.”

[15th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எவ்வளவு காலமாக இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறதென்ற கேள்விக்குப் பதில் எவ்வளவு காலமாக சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கும் என்கிற தகவல் கிடைத்ததோ அதிலிருந்தே அரசாங்கம் அவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்திவருவதாகச் சொல்லலாம். இருந்தாலும் நெய்வேலி லிக்னைட் சுரங்க விஷயம் முடிவான பிற்பாடு தான் உருப்படியாக கவனம் இதில் செலுத்த முடியும். அதோடு ரஷ்யன் எக்ஸ்பர்ட்கள் எதுவும் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அதோடு சென்னையில் எங்கு இரும்பு கிடைக்கும் என்பதை ஒன்றும் பார்க்கவேண்டாமென்று மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு யோசனை எதுவும் கூறவில்லை. இம்மாதிரி நினைத்துக் கொள்வது கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்களுக்கு ஒரு வழக்கம். அது ஒரு பிரமை. ஆகவே அதில் உண்மை எதுவும் இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

Home Minister's Conference.

* 1362 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government was represented in the Home Minister's Conference held in January 1955, and

(b) whether the Criminal Procedure Code (Amendment) Bill was discussed at the Conference.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes.

(b) The matter was discussed incidentally in connection with the consideration of the Law and Order situation in the country.

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இம்மாதிரி ‘ கருமினல் பரோலிஜர் கோடில் ’ ஒரு கேஸானது, ‘ பரைமாபாஸி கேஸ் ’, என்று முடிவாகி விட்டால் அதை செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் மறுவிசாரணை செய்வதை ‘ அபாலிஷ் ’ பண்ணவேண்டுமென்று பலயிடங்களில் கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. இந்தச் சர்க்காரின் அபிப்பிராயமும் ‘ அபாலிஷ் ’ பண்ண வேண்டும் என்பது தானா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதைக் கிளர்ச்சி என்று சொல்ல முடியாது. அந்த மாதிரியான அபிப்பிராயம் வெளியில் இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலும் இருந்து வருகிறது.”

Agricultural Research Stations.

* 1363 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the net amount spent during the year 1953-54, to maintain the Agricultural Research Station;

(b) whether the Government have received any representation to open a research station and model farm in Tiruchirappalli; and

(c) whether the Government investigated into the matter and if so, with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The net amount spent during the year 1953-54 to maintain the Agricultural Research Stations in this State was Rs. 8,01,712.

“(b) The answer is in the affirmative. In December 1953, Sri G. Chitrambalam, M.L.A., represented among other

[15th March 1955]

things, that Tiruchirappalli district has no Government Farm and that one of the Fruit Farms opened in Dharmapuri and Periyakulam could be easily shifted to Tiruchirappalli district, where large areas are under different types of mango and plantain.

“(c) The Government examined this suggestion. There is no Government Fruit Farm in Dharmapuri. The model orchard-cum-nurseries in the Salem and Madurai districts are located respectively at Thimmapuram and Periyakulam. As the lands required for the centres had already been acquired and plantings completed, the Government considered that the suggestion to transfer one of these centres to Tiruchirappalli district was not feasible.”

Irrigation tank for Koopuliyankottai.

* 1364 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any petitions recently from the agriculturists of Koopuliyankottai village in Malanjoor Vattam of Alangudi taluk, Tiruchirappalli district regarding the laying out of an irrigation tank for wet cultivation; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

Development of Coir Industry in Malabar.

* 1365 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for the development of Coir Industry in Malabar; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) A scheme for the development and organization of Coir Industry in Malabar district on a co-operative basis has been formulated by the State Coir Advisory Board. The details of the scheme are being examined by the Director of Industries and Commerce in consultation with the Registrar of Co-operative Societies. Another scheme for starting a Coir training centre to give training in improved methods of Coir Industry is also under the consideration of the Director of Industries and Commerce.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the collapsing condition of the coir industry, will the Government see that it is exempted from the payment of sales tax, as is done in the Travancore-Cochin State? ”

[15th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the question may be addressed to the proper quarters."

Rural housing schemes.

* 1366 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount actually spent on rural housing schemes during the year 1953-54; and

(b) the number of rural housing schemes taken up and executed in South Arcot district during the budget year 1953-54?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Rs. 41,100.

" (b) Three Rural Co-operative Housing Societies in South Arcot district took up the execution of rural housing schemes. One society sanctioned a loan to one of its members and two others have applied to the Director, Town-Planning, for approval of their layout plan."

Handloom Cess Fund.

* 1367 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any dyeing factories were established out of the Handloom Cess Fund; and

(b) if so, the number of such factories and the places where they are located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) Proposals of the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society for setting up of dyeing factories are under the scrutiny of the Registrar of Co-operative Societies."

Unhealthy localities in Malabar district.

9.30 a.m. * 1368 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the places in Malabar declared as unhealthy areas for the purpose of granting unhealthy localities allowance to Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The following is the list of places declared as unhealthy in the Malabar district :—

(1) The Wynaad (including the Colonization area).

(2) Dhoni in Chenat Nayar Forest.

(3) Attapadi Valley.

(4) Mangalam Irrigation Reservoir Project Area."

Export of jaggery.

* 1369 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quota allotted to this State for the export of cane jaggery during the first quarter of 1955; and

15th March 1955]

(b) whether any representations were made by the State Government to the Central Government for increasing the allotment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) 7,000 tons. (b) No, Sir. Madras Government requested the Government of India to allow a quota of 7,500 tons of cane jaggery for exports to foreign countries from Madras State. As the Government of India have nearly met this Government's request, no representations were made to them for increasing the quota."

Buildings for Badagara Hospital.

* 1370 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to question No. 417 answered on 17th December 1954—

(a) whether the Government have received the plans and estimates for the Badagara Hospital buildings; and

(b) if so, when the construction will be started?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Not yet, Sir.

" (b) Does not arise."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE-REFUSAL OF THE MANAGEMENT OF THE RAJAMANI TRANSPORT COMPANY, LIMITED, TO IMPLEMENT THE INDUSTRIAL TRIBUNAL AWARD.*

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following motion standing in my name calling attention of the Hon. the Minister in charge of Labour to a matter of urgent public importance, viz. :—

The situation arising out of the refusal of the management of the Rajamani Transport Company, Limited, in Pudukkottai town of Tiruchirappalli district to implement the award passed several years ago in favour of the workers by the Industrial Tribunal, Madurai, leading to the subsequent dismissal of the aggrieved workers claiming the enforcement of the award and consequent suffering.' "

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement on the motion moved by the hon. Member :—

Under the award of the Industrial Tribunal, Madurai, published in April 1951, the management of Rajamani Transport, Ltd., Pudukkottai, was required to implement the following terms :—

(1) Re-fixation of the basic wages for the different categories of workers;

(2) payment of increased dearness allowance of Rs. 25 per mensem;

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re REFUSAL OF THE MANAGEMENT OF THE
RAJAMANI TRANSPORT COMPANY, LIMITED,
TO IMPLEMENT THE INDUSTRIAL
TRIBUNAL AWARD

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th March 1955]

(3) payment of batta at the rates paid in other transport companies;

(4) reinstatement of worker R. Govindarajalu; and

(5) grant of leave facilities similar to those obtaining in other transport companies.

"The management preferred an appeal to the Labour Appellate Tribunal against the award. But the appeal was dismissed. Subsequently the management filed a writ petition in the Madras High Court challenging the validity of the award as well as of the decision of the Labour Appellate Tribunal. On 18th March 1952, the High Court dismissed the writ petition.

"The management reinstated the worker R. Govindarajalu. They did not, however, implement the other terms of the award. The workers put in a joint application for the recovery of the money due to them under the award. In May 1952, the application was forwarded to the Collector of Tiruchirappalli and he was asked to take necessary action for the recovery of the amounts due to the workers from the management. The management settled in full the claims of some workers and in respect of others the amount of claim was disputed.

"Subsequently the Commissioner of Labour reported that the management had changed the grades of the workers, tampered with the wages and attendance registers and that the disputed amounts due to the workers could not be determined. The Industrial Tribunal, Madurai, was therefore asked to determine the amount due to each worker. Eleven workers then applied to the Government for recovery of the amounts due to them as determined by the Tribunal. The Government, in October 1953, forwarded these revised applications to the Collector of Tiruchirappalli for the recovery of the money due to them.

"In November 1953, the management of Rajamani Transport, Limited, Pudukkottai, filed a writ petition in the High Court challenging the validity and competency of the Industrial Tribunal, Madurai, to determine the amounts. The High Court ordered stay of further proceedings in the matter. The writ petition is still pending in the High Court. The matter is now *sub-judice*.

"In June 1953, a dispute between the workers and the management of Rajamani Transport, Limited, regarding the discharge of ten workers was referred for adjudication. The Tribunal passed an award in December 1953 upholding the dismissal. The Tribunal, however, awarded compensation to the workers at varying rates. The Government have not received any complaint so far regarding the non-payment of the compensation awarded to the workers."

15th March 1955]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1955-56—cont.

DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.'"

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.'"

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :—"Mr. Speaker, I move—

'That the allotment of Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'"

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, the Cut Motion moved by hon. Member Sri S. Pakkiriswami Pillai refers to the general welfare of the working classes in the City alone. May I submit that the Cut Motion given notice of by Sri K. P. Gopalan is a comprehensive one and may it also be moved?"

MR. SPEAKER :—"Usually only one Cut Motion is moved. If I allow this, every hon. Member who has given notice of a Cut Motion will request permission to move his motion."

MR. SPEAKER :—"Cut Motion moved—

'That the allotment of Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'"

"I have allotted four hours for discussion on this Demand. The Hon. Minister will reply at 1 p.m."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Mr. Speaker, Sir, I have to state that there has been a change in the policy towards labour adopted by both the Government of India and this State Government. I shall give a few examples of the change of policy adopted by the Central Government towards labour. Let us take up the Bank Award given by the highest Labour Appellate Tribunal in the country. The recommendations of the Labour Appellate Tribunal in connexion with the disputes between the bank employees and the managements . . ."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"If the hon. Member refers to the Bank Award issue, I am afraid I shall not be able to deal with that question."

MR. SPEAKER :—"That question relates to the policy of the Central Government. Let the hon. Member confine himself to the policy of this Government."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Both the labour policy of the Central Government and the State Government is inter-linked. I have to refer, in this connexion, to the resignation of ex-Labour

[Sri K. P. Gopalan] [15th March 1955]

Minister Sri V. V. Giri and also the tramway dispute. In connexion with the tramway dispute, the High Court has given a judgment stating that the workers can be given compensation out of reserve funds. Regarding this matter the Government have appealed to the Supreme Court against the interests of the working classes. Again, Sir, I want to bring to the attention of hon. Members in this House that nearly Rs. 200 crores were given to mill owners and capitalists for implementing the policy of rationalization as a result of which lakhs of workers were thrown out of employment.

9-40 a.m. With regard to the policy adopted by this Government towards labour, I wish to point out to hon. Members the attitude adopted on the question of declaring 1st of May in every year a holiday for all workmen and employees in factories, shops, etc., about which a Bill was introduced in this House by a Member from the Opposition. What was the argument put forward by the Hon. the Minister for Finance on that occasion? He argued that the Government would only take into consideration National holidays. I want to state here that the Hon. the Minister for Finance had forgotten all about the part played by the working classes in the national movement for independence. In this national movement for independence, the working classes took a very prominent part from the very beginning and they faced bullets and bayonets of the British Government bravely. When a holiday was asked to be declared for the working classes in every year on the 1st of May, it was refused. The speech of the Hon. the Minister for Finance made on that occasion was an insult not only to the working classes in this State but throughout the country. We are not against National holidays; the workers are not against National holidays or the interests of the nation; the workers have got a programme for the upliftment and progress of our country; they have a programme to industrialize our country. Not that they are against the Nation's welfare and progress. Not only that. The Madras Government have issued an order regarding the exemption of shops, etc., under the Shop Assistants Act, employing three or less workers. There was so much discussion about that in this House. Why should the Madras Government issue such an order? They should have consulted the labour representatives; they should have consulted this House before issuing such an order. I have received reports that in many cases the shop workers who have to work for many hours in the shops are not even getting their weekly holidays, after the passing of the order by the Government.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

"Then, the Madras Government passed an order clarifying the stay-in strikes. Sir, regarding this question of stay-in strike I wish to say that no worker would wish to go on a strike on his own account; he knows that if he goes on strike, his family will be left starving; he will be put into a miserable condition. So, the workers go on strike only when they are forced to do so as a last resort, when they have failed to achieve their objects by all other means. They use this weapon of strike as a last resort. I am not saying that

15th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

we should not resort to stay-in strikes when employers have got their methods of victimization, non-employment, non-payment of wages, etc.

"Sir, the managements are not co-operating with the Government. They even refuse to attend conciliation proceedings when they are asked to do so by the Conciliation Officer. Some two years ago, in a Conference with the 'Tahsildar' of Chirakkal taluk and factory managers, the Collector announced that the Hon. Labour Minister, Dr. Krishnarao, proposed to increase the wages of handloom workers in Chirakkal taluk. At once one factory owner said, 'Who is this Government to advise us to increase the wages of workers; they have not increased the wages of their own employees; what right have they to increase the wages of workers.' Such is the attitude of some of the employers at least. When the employers go against the law, retrench the workers, victimize them, when they bring in black-legs and goondas to harm the workers and when they, with the help of the Police, arrest the workers and put them into jails, the Government never issue circulars or orders. But when the workers go on strike, they immediately issue circulars and orders. I say, the workers have every right to go on strike and they use this weapon only as a last resort. Before that, working class will see that they approach the Government and the Labour Department. Not only in India, but throughout the world, the working class has the right to go on a stay-in strike, but only they will use it as a last resort and as a last weapon whenever attacks on them come from employers suddenly. Even the State Governments and the Central Government cannot prevent them from doing so. But workers will exhaust all preliminary methods of approaching the Labour Department, conciliation, adjudication, etc., before using that weapon of strike.

"By issuing such a circular, Government have strengthened the hands of the factory owners and prevented the workers from collective bargaining. The workers cannot go to the managements collectively and ask for their grievances to be heard. Of course, I am not questioning the intention of the Government, the intention of the Hon. Minister. But it has become a weapon in the hands of the employers to hand over the workers to the Police, to take Police action against them and to divide the working class and also to take effective action against workers' union.

"Another thing is that our Government have fixed the minimum wage. I am not able to understand the basis on which the Government came to the conclusion—I want to ask that of the Hon. Labour Minister—that a beedi worker should get only Rs. 1-4-3 if he rolls one thousand beedis. In this connexion, the Central Government as well as the Appellate Tribunals and Labour Courts in India have made some recommendations. Before fixing the minimum wage, the Government should consider first of all whether the worker and his family can live a decent living out of that wage. Government should have seen whether there are awards on this question. For example, the Markandeya Award is that the minimum wage should be Rs. 2. Further, the Government should

[Sri K. P. Gopalan] [15th March 1955]

have taken the opinion of the workers. I want to ask the Hon. Labour Minister whatever may be the legal implications of it whether the Government adopted any of these methods. I wish to state here that the Government never took into consideration any of these things. But simply they have fixed the wage at Re. 1-4-3. After this fixation, what happened? The Taj Beedi Factory, Madras, have reduced the wages and when the workers protested the Police came in the scene and made a lathi charge on the workers. That is the effect of the minimum wage fixed by the Government.

"Sir, I feel that recently there has been a change in the policy of the Government. On the floor of this Assembly, when Dr. Krishna Rao was the Labour Minister, he stated that the matter of appointment of Court of Enquiries in respect of almost all industries wherever necessary would be considered and that he would see that the workers' condition, their wages, etc., are improved. But nothing has been done. Take the condition of the press workers in the country, the municipal workers, workers in the hotels and so many industries like the cashew and umbrella industries. In these cases, there must be fixed a minimum wage. But before doing so, the Government should consider that the worker is also a human being and he has also to live in a civilized community. Therefore, what I request the Hon. Minister is wherever the Government has not fixed a minimum wage in any category of industry, the Government should take steps to fix minimum wages and also wherever enquiries have not been conducted to take steps to conduct enquiries so that the condition of labour may be improved.

"Many times in this House, the question of the Textile Tripartite Enquiry Committee came in for discussion. Then the Hon. Labour Minister said that the Government could not take the recommendations of the Committee, because there was no legal binding. Therefore, what is the alternative to the Government? There must be some alternative. In this connection, I wish to say that the Tripartite Enquiry Committee have taken some interim decisions and that is, they have said that the dearness allowance of the workers should be increased from 2½ to 3 annas. What did the Government do? The Government simply recommended to the managements to adopt that and most of the managements assented to this. Because there was weight behind that recommendation, though there was no legal obligation, but still there was moral obligation and hence the managements had to assent to that. Accordingly dearness allowance was increased. I wish to state here that whatever may be the legal opinion—I am not against the Government's taking the legal aspects into consideration—the Government must boldly come forward to prove that they stand for the working classes of the State. The Government have to take legal opinion in all these matters. I know that. What I want the Government to do is this. Whenever an Enquiry Committee or some Committee gives its recommendations, the Government must boldly come forward and say, 'Well, these are the recommendations of the Committee. The mill-owners and other employers have to pay such and such amount to the workers as per the recommendations of the Tribunal. If they refuse to implement the

15th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

recommendations, we will take action to see that they implement them.' Let the Government make some such statement. If they make some such statement, we can understand that. To-day, I do not know why they should hesitate to make such a statement.

"I would like to give another suggestion to the Hon. Labour Minister. The Government can appoint an Adjudicator as a special Industrial Tribunal and tell that Tribunal, 'Well, these are the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee and on those recommendations adjudication must be made.' In this way, the Government can make the workers understand that the Government stand for the working classes of the State. I would respectfully like to ask whether the Hon. the Labour Minister is prepared to take my suggestion. On this rests the entire labour policy of the Government. I wish to state on the floor of this House that the Government need not have a mistaken impression of the working classes of this State. The working classes have fought for their rights in the past so many decades. They have suffered a lot. They have faced the British bullets and they have also faced the Congress bullets. They have established certain rights. As a result of a long struggle, they have secured their rights. In any development plan, the co-operation of the working classes is very essential. They have got a definite role to play. If only the Government care to know how hard these people have been working for increasing the country's production, the Government can very easily realize how sincere and how hardworking are these people and to what extent they have suffered. I only want that the Government should show some sympathy towards these unfortunate people. I repeat my suggestion that the Government must appoint an Industrial Tribunal to consider the recommendations of the Textile Enquiry Committee, and see that those recommendations are implemented."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I want five more minutes."

DEPUTY SPEAKER:—"No, the hon. Member has already taken 15 minutes, i.e., 5 minutes more than the time allotted for each hon. Member. It is not possible to allow the hon. Member alone to take the whole time."

* SRI K. P. GOPALAN:—"This is an important subject, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"True, but certainly there are other hon. Members also who wish to speak on the subject."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"As the hon. Member has initiated the discussion, I would also like to suggest that he may be shown some indulgence, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"That is why, I have allowed him 15 minutes."

[15th March 1955]

* SRI K. P. GOPALAN :—“ When there was a strike in Malabar in January and when the workers of a factory were fighting for their legitimate rights, I know the whole Police force of Kozhikode was called into action. Does the Hon. Minister know what they did? I have seen with my own eyes the Sub-Inspector of Police, Kozhikode, and the Circle Inspector of Police, Kozhikode, bringing with them black-legs and taking them inside the factory. I ask, what right have they got to do this sort of thing. As soon as the Avadi Congress Session was over, the District Superintendent of Police, Malabar, began to torture the workers in Malabar. The District Superintendent of Police might have thought the Socialism adopted by Congress is giving blows to the workers equally. Government should correct him. Even security proceedings were taken against the leaders. Is this the way to implement the resolution of the Congress regarding the establishment of a Socialistic pattern? I want the Hon. Minister for Labour to look into the matter and see that justice was done to the working classes. Security proceedings against Trade Union leaders of Tellicherry, T. V. Remunny and Kutty and others are pending before the Court in connection with a beedi strike at Kotiyur.

“ Even in the case of the Palar Mills in Chingleput district, policemen in uniform were posted inside the Mill. The workers of that Mill were agitating for the purpose of getting reasonable bonus and living wages. Even before giving retrenchment notice, the Police constables were posted inside the Mill. Why should the Government call in the constables from Saidapet to give retrenchment notices to the workers in Horse Race Club? I do not really understand the policy of the Government. Again in Dharwad in North Malabar, before retrenchment notice was given, reserve constable were employed to threaten the workers. Sir, in the case of the Gnanambika Mills, Coimbatore, the Union Joint Secretary and the Vice-President were arrested. About conditions in Walparai, I think the Hon. Labour Minister is pretty well aware. A public meeting of workers was arranged there. The Sub-Inspector of Police who attended the meeting asked the workers not to speak anything about the Police. In Neiveli also, cases were filed against the workers. Sir, today the workers are really struggling for their existence. Some cases or other are brought against them and they are arrested. Even in the City of Madras, I know that the workers have no right to take out a procession. Recently, a procession of hotel-workers was dispersed by the hotel-owners who employed some goondas for the purpose. Whenever there is a strike, I mean a legal strike, the Police intervene and arrest the workers' leaders and put them in jail. Is the Hon. the Labour Minister aware that in Feroke the tile workers were kicked up by the management? One worker was beaten by the management at public theru, Chirakal. Even in Madras City, some of the workers were beaten by the management, especially by the hotel-owners. When such cases are brought to the notice of the higher Police officials, they do not take any action against the offenders. Our complaints in this regard are not at all heard by the

[15th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

higher authorities. When the management fail to implement the recommendations of the Committees appointed to enquire into the workers' grievances, the workers make certain demonstrations to focus the attention of the authorities. When they do this, why should the Government send the Police to help the managements? This is what I am unable to understand, Sir. When the management fail to implement the recommendations of the Committees or Tribunals, the Government take no action against them. But, when it comes to the question of sending the Police the Government without delay send them. I am not against the Police maintaining Law and Order. They have to do it and let them do it by all means. But, why should they be used for crushing the working classes? When the workers make certain demands and when the proprietors or managements do not come forward to accede to them or to redress the grievances of the workers, naturally the workers will have to resort to some legal action. For this purpose they go on a legal strike, or do satyagraha. When they do this, the whole machinery of the Government comes down upon the workers. The whole Police force is rushed to save the management and to crush the working classes of the State. Thus the Police is used for crushing the entire labour movement as such. The Police when put to action indulge in all sorts of excesses. I would like the Hon. the Labour Minister to appoint a Committee to enquire into such Police excesses. Let the Committee find out where there have been Police excesses and to what extent. Let the Government punish those officers who are found to be guilty. Unless this is done, I am afraid the trade union activities of this State will be greatly hampered.

“ There is another matter to which I would like to make a reference. Wherever there are labour strikes and labour disputes, the labour officers have no power at all. The Labour Inspector has no power. In each labour centre, the Government must appoint a Judge. This Judge must consider all disputes, receive representations from the parties concerned. He should have judicial powers also. In Chirakkal taluk, there was a dispute regarding payment of bonus to about 20,000 handloom weavers in 1947. It went to the Appellate Tribunal. Again, last year it was referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore. The Industrial Tribunal gave its award which has not been implemented till to-day. In the State, there are so many such cases relating to hotel-workers and others. That is why I say that in each labour centre there must be a Judge to look into these matters. The Government should see that in each labour centre, a judge is appointed with full judicial authority to see that when an award is not implemented by the managements concerned, suitable action is taken against them to implement the award without any delay. I would also request the Government to move the Central Government to amend the Industrial Disputes Act suitably in this connexion. Even from the very beginning, I have been appealing to the Labour Department and also to the Government that they should see to it that the maternity benefits to women workers are increased. The present maternity benefit rules were framed by the British Government. I want that all

[Sri K. P. Gopalan]

[15th March 1955]

workers who enjoy maternity leave should get their wages and allowances. This small thing, the State Government themselves can do. Sir, labour portfolio is one which has to be administered with a humanitarian sympathetic background. A big responsibility devolves on the Government here since thousands of lives of workers are involved. It is not just a question of passing papers from one officer to another, from one Department to another and so on. The Government should as far as possible see that all awards given by tribunals are implemented by the managements speedily. Workers should get early decisions on their disputes. They should be able to secure a living wage. Trade union rights should be guaranteed. The Government should put a stop to victimization of workers by private managements. For instance, there is the Simpson & Co., in Madras and the Hon. the Labour Minister knows the mischief played by the employers there. After all, the Union there is led by the I.N.T.U.C. and in spite of it dismissals go on endlessly. Then, there are cases of unjust and illegal closure of factories. If the Fundamental Rights contained in the Constitution give the right to the factory owner to close the factory and if the High Court also upholds that right, then I would say that the factory owner should at least give notice of closure to the Government and satisfy the Labour Department and the Government that he is closing the factory for bona fide reasons. To cite the case of Malabar thousands of workers have been thrown out of employment on account of illegal closure of many factories. Aron company is a glaring example. Workers do Sathiagraha before the Collector's Office. Government should see the factory is opened soon. Then, retrenched workers are not taken back even though they had put in ten or twelve years' service. In the districts of Coimbatore, Madurai, and Tinnevely and even in the City of Madras, thousands of workers do not get any benefit in spite of long service because their service is treated as temporary. Then, Sir, in the Buckingham Carnatic Mills, a worker is asked to work on twelve looms. Though the load of work is increased his wage is not increased. I wish respectfully to submit to the Hon. the Minister that he should take all these things into consideration and see that the lot of the workers is improved. Ever so many pieces of legislation are brought in the House—for taxation and the like—but still the Government would not bring in any legislation for bettering the condition of workers. I can very well understand this because I see what the Government have done in the case of beedi workers in fixing the minimum wage. The Government simply tease the working class and they do not want to recognise their worth. Even today, I got a telegram from workers of Thengavilasu rubber estate, Kuruvambalem, Malabar, that the estate, is closed, workers are thrown into the streets. The plight of plantation workers are going from bad to worse. Sufficient bonus is not paid to them when the estate got enormous profits. On the bonus question of estate workers Government should take a decision soon. Let me conclude my speech with a warning. If the Government do not recognise them, a time will come when, I am sure, the Government will be forced to recognize the working class of the country. With these words, I support the cut motion."

[15th March 1955]

* **SRI R. KUPPUSWAMY** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-08 கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை a.m. நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். தொழிற்சாலை சம்பந்தப்பட்ட, தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தற்சமயம் சர்க்கார் அனுசரித்துவரும் கொள்கையையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன். சர்க்கார் அனுஷ்டித்துவரும் கொள்கையை தொழிலாளர்களும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் முதலாளிகளும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவது கிடையாது. நமது நாட்டிலே செல்வம் பெருகவேண்டும், செல்வம் பெருகுவதன் மூலம் அந்தச் செல்வத்தை எல்லோரும் பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையான கருத்து நம் சர்க்காரிலே இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை இருசாராரும் சரியாகப் புரிந்து கொள்வார்களானால் நாட்டிலே தொழிற் தகராறுகளோ சச்சரவுகளோ ஏற்படாது என்பதை நான் அனுபவ பூர்வமாக அறிவேன்.

“தொழிற் தகராறுகள் எப்படி எப்படி உண்டாக்கப்படுகின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையில் சில தகராறுகள் இருக்கத் தான் செய்கின்றன. அத்தகராறுகளெல்லாம் சர்க்கார் அனுஷ்டித்துவரும் கொள்கையின் அடிப்படையில் தொழிற் கோர்ட்டுகள் மூலமாக தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. முதலாளிகளும் ஏமாற்ற முடியாது: தொழிலாளிகளும் ஏமாற்றமுடியாது. இரு சாரார்களுக்கும் நல்ல சுமுகமான உறவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொதுவாக தொழிற்சங்கங்களுக்கு சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும், உரிமைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்பது சட்டபூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். ஆனால், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தங்களுடைய தலைமைப்பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக தொழிற் தகராறுகளை உண்டாக்கி அதன்மூலமாக பலாத்காரமான செயல்களைப் புகுத்தி தாங்கள் தலைவர்களாக நீடுழிகாலம் இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் போக்கு இருக்கிறதே தவிர வேறொன்றுமே கிடையாது. தேசிய மனப்பான்மையோடு, தேசத்தின் செல்வம் வளரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தொழிற்சங்கங்கள் பெரும்பாலும் நடந்துகொள்வதே கிடையாது. உண்மையான சில குறைகள் இருக்கின்றன, என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

“தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் செய்து கொண்டு வரக்கூடிய சட்டங்களும், பல சலுகைகளும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், நடைமுறையில் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளை அவ்வப்போது சுமுகமான முறையிலே தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம் நீண்ட நாட்களுக்குப் பிற்பாடு வந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுந்தான் அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம் அமையும் என்று அத்திட்டத்திலே சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளருடைய தாய் தந்தையர், உறவினர் ஆகியவர்களுக்கும் இத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு கூட, தொழிலாளர்களுக்கு ஹெல்த் இன்ஷ்யூரன்ஸ், ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்களையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். ஆயுள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைச் செய்யும்போது சர்க்கார் ஒரு விஷயத்தை கவனிக்க வேண்டும். பல இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் ஒருவன் இன்ஷ்யூர் செய்து கொள்ளமுடியும். தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யக்கூடிய சாதாரண தொழிலாளர் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு இன்ஷ்யூர் செய்துகொள்ளக்கூடிய வசதி இல்லை. போதிய வரும்படி கிடையாது. ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்தபட்சம் என்று இருப்பதை 500 ரூபாய் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். ரூ. 500க்கு இன்ஷ்யூரன்ஸ் செய்து கொள்ளலாமென்ற அடிப்படையில் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்க்கூடிய ஒவ்வொரு தொழிலாளரிக்கும் குறைந்தபட்ச சலுகை காட்டவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு சர்க்காரிலிருந்து பல ஸ்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் மில் முதலாளிகளுக்கு

[Sri R. Kuppuswamy] [15th March 1955]

சலுகையாகக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். மில் முதலாளிகள், சில லட்ச ரூபாய்களைப் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் உதவியை வைத்துக்கொண்டு வீடு கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படி வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்து பிற்பாடு வீடுகளில் குடியேறக்கூடிய தொழிலாளர்களை வாடகை கொடுக்கும்படிச் செய்கின்றார்கள். எவ்வளவு காலம் அந்த வீட்டில் இருந்துகொண்டிருக்க முடியுமோ அதுவரை மட்டுந்தான் வாடகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கமுடியும். பிற்காலத்தில் எந்த விதமான சொந்த உரிமையும் கொண்டாடமுடியாது. அந்த மாதிரி தனிப்பட்ட முறையில் இல்லாமல் கூட்டுறவு இயக்க முறையில் வீடுகள் கட்டக்கூடிய திட்டத்தை அமைத்தால் கட்டக்கூடிய வீட்டில் பத்து, பதினைந்து வருஷ கால அளவை நிர்ணயம் செய்து, பின்னால் அந்த வீடுகளை தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு மில் முதலாளிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து சலுகை செய்தால் எதிர்காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

“பிராவிடென்ட் பண்டு வசதிகள் சில தொழிற்சாலைகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு விதமாகவும், அங்கு வேலை செய்யும் குமஸ்தாக்களுக்கு வேறு விதமாகவும் இருக்கிறது. இவ்விதமாக இல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கும் குமஸ்தாக்களுக்கும் ஒரேமாதிரியான சலுகை காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக, கோயமுத்தூரிலுள்ள யூனெட்ட் காப்பி சப்ளை கம்மெனியில் வேலை செய்யும் குமஸ்தாக்களுக்கு ஒருவிதமாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேறுவிதமாகவும் பிராவிடென்ட் பண்டு பிடித்தம் செய்யும் முறை இருந்து வருகிறது. அம்மாதிரி பல தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிறது.

“கோயமுத்தூர் மில் பிரதேசங்களில் அடிக்கடி தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டுவருகின்றன. வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய காலத்தில் பல பலாத்காரமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. Token strike செய்தார்கள். முகசூட்டுக்கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கத் தார் ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதில் கலந்துகொள்ளாத தொழிலாளிகளை பலாத்காரப்படுத்தி அவர்களையெல்லாம் பலாத்கார மான முறையில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்று தகராறு செய்து மிகவும் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாதா மாதம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய மில் கேட்டின் பக்கத்தில் தொழில் சங்கத்திற்குச் சந்தா வசூல் செய்யவேண்டுமென்று தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலாத்காரமாக தொழிலாளர் மத்தியில் சந்தா வசூல் செய்கிறார்கள். கலகம் ஏற்படுகிறது. போலீஸ் பாதுகாப்பு கிடையாது, எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது.

“தொழிற்சாலையில் ‘இரவு ஷிப்ட்’ வேலை பார்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு இரவு 1 அல்லது 2 மணிக்குப் புறப்பட்டுப் போகும்போது தொழிற்சங்கத் திற்குச் சந்தா கொடுக்காத தொழிலாளர்களை வழியில் மடக்கி, ரௌடி களை வைத்துக்கொண்டு தாக்குகிறார்கள். இதனால் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு பல கேஸ்கள் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் நடந்திருக்கின்றன. எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பலாத்காரமான நிகழ்ச்சிகள் நின்றபாடும் கிடையாது. இன்றும் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. நேற்றையதினம் கூட எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. பெரிய தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. பலாத்காரவாதிகள் அடிதடி கலகம் செய்கின்றார்கள். போலீஸ்காரர்கள் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, தொழிற்சங்க சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சந்தா வசூல் செய்யக்கூடிய முறையில் மேல் நாடுகளில், குறிப்பாக பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எந்த சங்கத்தில் மெஜாரிட்டியான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அந்த மெஜாரிட்டி தொழிற் சங்கத்திற்கு தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே சந்தா வசூல் செய்து கொடுக்க

[15th March 1955] [Sri R. Kuppuswamy]

கக்கூடிய அளவுக்கு தொழிற்சங்கக் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அங்கு தொழிற்சங்கக் கொள்கையை காப்பற்றக்கூடிய அளவுக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள். நமது தேசத்தில் அப்படி இல்லை. தொழிற் சாலைக்கு வெளியில்தான் சந்தா வசூல் செய்யவேண்டும். வெளியில் வசூல் செய்வதால் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்களுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. நமது நாட்டிலுங்கூட அம்மாதிரியான உரிமைகளை தொழிற்சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக்கொடுத்தால் தொழிற்சாலைகளின் வெளியில் சந்தா வசூலிக்கும் விஷயத்தில் தகராறுகளும் பலாத்காரமான நிகழ்ச்சிகளும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஒன்றிரண்டு மில்களில் உப்புத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. நல்ல தண்ணீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சுகாதாரம் மிகவும் கெடுதலாக இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி வசதி கிடையாது. ஆகவே, ஒவ்வொரு மில் பிரதேசத்திலும் படுக்கை வசதியுள்ள ஆஸ்பத்திரி, குடி தண்ணீர் வசதி போன்றவைகளை ஒவ்வொரு மில்லுக்குள்ளும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். ‘இரவு ஷிப்ட்’ வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு படுக்கை வசதிகள் ஒவ்வொரு மில்லிலும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும், என்று சர்க்கார் மில் முதலாளிகளுக்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி சுகாதாரமான வசதிகள், படுக்கை வசதிகள், மருந்து வசதிகள், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இவைகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் மீது நல்ல எண்ணம் ஏற்படும், தகராறுகளுக்கு இடமில்லாமல் இருக்கும். இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் தயவு செய்து தொழில்மந்திரி அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான விஷயங்களைச் சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :—“கனம் தலைவர் 10-15 அவர்களே, இன்றைய நிலையில் நம் நாட்டில் பல பாதங்களில் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழில்களில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்க வசதிகள் அரசாங்கத்தாரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அந்தக் காரணம் பற்றியே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின்மேல் நான் பேசுகிறேன். நம் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்ற காரணம் காண்பித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் வேலைப்பளு அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான வேலையைக் கொடுத்து தலிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் வினாடியும் வேலை பளுவின் காரணமாக ஓயாமல் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது இந்த தொழிலாளிகள். இது விஷயமாக பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில்லை பார்க்கலாம். தொழிலாளர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வேலைக்கொடுப்பதினால் ஒவ்வொரு வினாடியும் ஒரு நிமிஷமுங் கூட இடை நேர ஓய்வு இல்லாமல் உழைத்துங்கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கிடைக்கிறதா? அதனால் அவர்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்கிறதா என்றால், அதுதான் கிடையாது. அவர்களின் வருமானம் அதிகரிப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தார் சரியான திட்டம் தீட்டுவதற்கு இன்னும் முன் வரவில்லை. இதற்கு பல்வேறு தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்வதற்கு சாத்தியம் கிடையாது.

“நாம் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறோம். நம் நாடும் இப்பொழுது தலைதாக்கி வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது நாம் கொஞ்சம் நிதானமாகவும் நியாயமான முறையிலும் இந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மற்ற தொழில்களில் உழைக்கும் மக்களும், வேறு பலரும் இந்த மாதிரியான நிலைமையில்தான் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வருத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். தொழில்களை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோடிக்கணக்கான லாபத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கிக்கொண்டே போவதை நாம்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [15th March 1955]

பார்க்கிறோம். ஏழை விவசாயிகளை அடக்குவதையும் தொழிலாளர்களை அடக்குவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களை அடக்கும் முதலாளிகளை அடக்குவதற்கு அரசாங்கமும் முன்வரவில்லை. கோர்ட் மூலம் குறைகளை தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெவ்வேறு தொழில்களிலே கட்சி பிரதி கட்சி என்று வைத்துக்கொண்டு இந்தத் பிரச்சினைகளில் அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. ஆதலால் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை நல்ல முறையில் தீர்ப்பதற்கு வழி ஏற்படாமல் இருக்கிறது.

“நண்பர் ஸ்ரீ குப்புசாமி அவர்கள் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ‘சங்கத் தலைவர்கள் தங்களுடைய தலைமைப் பதவியைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு தொழில் தகராறுகளை உண்டாக்கி அதன் மூலம் பலாத்காரமான செயல்களை புகுத்தி தாங்கள் தலைவர்களாக நீடுழி காலம் இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். சில தலைவர்கள் முதலாளிகளை அணுகி அவர்களை நத்தி தங்கள் வாழ்க்கையை இனிது நடத்திக் கொண்டு தாங்கள் முன்னேறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் ஏழைகளுக்கு வேலை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றாததினால் மக்களுக்கு வழி பிறக்கவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் தொழிலாளர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்காததினால், அவர்களுக்கு கடன் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. 1954-ம் வருஷம் ‘காஸ்ட் ஆப் லிவிங்’ எடுத்துக்கொண்டால் அதிக பட்சமாக இருக்கிறது. புள்ளி உயர்வு ஒன்றுக்கு ரூ. 0-3-0 வீதம் ரூ. 48-12-0 பஞ்சப்படியாக வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த வாழ்க்கை புள்ளிச் செலவு ரூ. 42-6-0 க்குக் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் முதலாளிகள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள். ஒரு தொழிலாளிக்கு வருமானத்தில் ரூபாய் 5 குறைகிறதென்றால், லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கும் ஒரு மில்லில் நிறைய லாபம் முதலாளிக்குத் தான் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளிகள் மில்களுக்குச் சுற்றுப்புற ஏரியாவில் மிகவும் கேவலமான சூழ்நிலையில் வாழும் நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு முதலாளிகள் வீடுகள் சரியாகக் கட்டிக் கொடுப்பதில்லை. வாடகை மிகவும் அதிகம். குறைந்தது 8 ரூபாய் 10 ரூபாய் கூட ஒரு அறையுள்ள குடிசைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். வசதிகள் கிடையாது. அரசாங்கத்தார் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதி என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? எனக்குத் தெரியும் பக்கிங்காம் கர்னாடிக் மில்லில் 15 லட்ச ரூபாய் தொழிலாளர்களின் நிதியில் இருக்கிறது. இது லிருந்து அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கலாம். அம்பாசமுதரத்தில் அகஸ்தியர்பாடி என்ற தொழிலாளர்கள் காலனி கட்டி கொடுப்பதாக திட்டம் இருந்தது. அதற்கு நமது மந்திரிகளில் ஒருவர் கடைக்கால் போட்டிருக்கிறார். அந்த வீடுகள் இன்னும் ஏன் கட்டப்படவில்லை நம் நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் பஞ்சப் படியும் சம்பளமும் ஒன்றாக சேர்த்து அடிப்படைச் சம்பளமாக கொடுக்கவேண்டுமென கிளர்ச்சி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கிளர்ச்சி செய்தால் முதலாளிக்குப் பாதுகாப்பாக போலீஸ் இருக்கிறது. Fair Wages Committee தொழிலாளருக்கு எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறதென்று சொல்ல முடியவில்லை. இன்னொன்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் கீழே தொழிற் சங்க அமைப்பிற்கு உரிமை கிடைப்பதில்லை. இரண்டொரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எக்ஸ்பிரஸ் பேஸ் இருக்கிறது. இங்கே ஒருவாறு சச்சரவு கிளம்பும். இந்த சங்கத்திலிருந்து சர்க்காருக்கு எதுவந்தாலும் அவை எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது. அந்தச் சங்கத்தில் சேர்ந்த அத்தனை பேர்களும், டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள். கோயங்கா அரசாங்கத்திற்கு வேண்டியவராக இருக்கிறதினால்தான் இந்த நிலைமையா என்று தெரியவில்லை. கம்பெனிபேரில் ஏதாவது கோரிக்கை போட்டு சச்சரவுகள் கிளம்பினால் அரசாங்கம் ட்ரிபுனலுக்கு அனுப்புவது கிடையாது. பாரி கம்பெனியில் அப்படி கிடையாது. அவர் அங்கு இருக்கும் கிளர்க்கு களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இது தவிரவும்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] 15th March 1955]

Minor Engineering Industries எடுத்துக்கொண்டால், அந்த கம்பெனிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூடப்பட்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணம் தொழிலாளர்கள் இல்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது. ஏன் என்று தெரிந்த காரணங்களை அரசாங்கம் சொல்ல வரவில்லை. இதை விசாரணை செய்து கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக சைதாபேட்டையில் இரண்டாவது லேபர் ஆபீசை போட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல நிலையில் இல்லை. இதற்காக பெடிஷன் போயிருக்கிறது. ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அங்கே டெலிபோன் வசதி கிடையாது. அங்கு போய் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், வராண்டாக்களில், ரோட்டுகளில் நின்றுகொண்டு இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. அங்கு வருபவர்கள் உட்காருவதற்கு வசதியான இடமே கிடையாது. இதே மாதிரி நிலைமையான தொழில் கோர்ட் ஆபீஸ் முன்னால் இருக்கிறது. ஆதலால் அரசாங்கம் இதற்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தொழிலாளர் மான்யமானது இரண்டு முக்கியமான அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று தொழிலாளர்களுடைய நன்மையையும் மற்றொன்று தேச நன்மையையும், பொருளாதாரத்தையும் கொண்டதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர் நன்மையை பாதுகாக்க சர்க்கார் பல சட்டங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சம்பள விதித்ததையும், வைத்திய வசதிகளையும், பெண்களுக்கு Maternity leave வசதி, Medical வசதியையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு சுகாதார முறையில் குடியிருக்க வீட்டு வசதிகளையும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்ய Trade Unionகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்து, அவைகளையும் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் Industrial Disputes Act என்ற சட்டத்தையும் இயற்றியிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தலைவலியை கொடுப்பது இந்த Industrial Disputes Act என்பதுதான். இந்தச் சட்டத்தில், சர்க்காரும், தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் சேர்ந்து ஒரு விசாரணை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விசாரணையானது சில சமயங்களில், தொழிலாளருக்கு சாதகமாகவும், முதலாளிகளுக்கு பாதகமாகவும் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு ஏற்படக்கூடிய காலங்களில், முதலாளிகள் அந்த தீர்ப்பை அமுல் நடத்துவதற்கு தயங்குகிறார்கள். அப்போது தொழிலாளர்களிடம் மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. மனக் கசப்பின் காரணத்தினால், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுவது சாதாரண பிரச்சினையல்ல. தொழிலாளர்களுக்காக அனேக தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த தொழிற்சங்கங்களில் ஒன்று வேலை நிறுத்தம் வேண்டுமென்கிறது. இன்னும் ஒன்று சர்க்காருக்கு தொழிலாளர்களின் வேண்டுகோளை அனுப்பி, சர்க்காரின் முடிவை தெரிந்த பிறகு நாம் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று சொல்கிறது. இந்த மாதிரியாக தொழிற் சங்கங்களுக்குள்ளேயே அபிப்பிராயபேதம் ஏற்பட்டு, கடைசியில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை நிறுத்தம் செய்யும் போது யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அன்றாடக் கூலியை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஜீவனத்தை வளர்க்கக்கூடிய ஏழை தொழிலாளிகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஏழைத் தொழிலாளிகள் வேலைக்கு போனாலும் குற்றம், அதாவது வேலைக்கு போக வேண்டாம் என்று சொல்லும் தொழிற் சங்கம் ரகளை செய்கிறது. வேலைக்கு போகும் ஏழை தொழிலாளிகள் மீது பலாத்காரத்தை பிரயோகிக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளிகள் வேலைக்கு போகாவிட்டால் எந்த தொழிற்சங்கம் வேலைக்கு போகவேண்டுமென்கிறதோ, அந்த சங்கம் அவர்களை துன்புறுத்துகிறது. இந்த மாதிரியாக ஏழைத் தொழிலாளிகள் பல தொழிற் சங்கங்களின் கையில் சிக்கி அவதிப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

[Sri S. R. Arumugam] [15th March 1955]

நான் தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கு ஒன்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது மஹாத்மா காந்திஜி அவர்கள் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்றார்கள். ஆனாலும், அந்த காலத்தில், மஹாத்மா காந்தி வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று சொன்னபோது, தொழிற் சங்கங்களை பாதுகாக்கக்கூடிய தொழிற் சட்டங்களோ, மற்றவைகளோ கிடையாது. வேலை நிறுத்தமானது கடைசி item ஆக இருக்க வேண்டும், அஹிம்சா முறையிலிருக்கவேண்டும் என்று அந்த ஆயுதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆயுதமானது இப்போது எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதென்றால் அர்த்தம் இல்லாததற்கெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று காலை கனம் தொழில் மந்திரி கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டார், சென்ற வருடம் ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து டிஸம்பர் மாதம் வரை நடந்த வேலை நிறுத்தங்களில் 24-க்கு காரணம் கிடையாது என்றார்கள். காரணமில்லாது வேலை நிறுத்தம் செய்து என் தொழிலாளர்களை வதைக்க வேண்டும், தொழிற் சங்கத்திற்கு என் கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று தொழிலாளர் தலைவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன். இனிமேற் கொண்டு இந்த மாதிரியான பிரச்சினைகளில் சுமுக உறவுடன் சர்க்காரை அணுக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தவிரவும் வேலை நிறுத்தம் இல்லாது பார்த்துக்கொள்வது தொழிற் சங்கங்களின் கடமையாகும். அத்துடன் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்துவது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. தொழிலாளர்கள் பலாத்காரத்தை உபயோகப்பதை கண்டு மக்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக State Insurance Scheme தற்சமயம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. இந்த State Insurance Scheme-ல் வேலை செய்வதற்கு டாக்டர்கள் முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். எனது நண்பரான ஒரு டாக்டர் சொல்லுகிறார். இந்த திட்டத்தில் நான் போய் வேலை செய்தால், இன்று ஒரு தொழிலாளர் பிரதிநிதி வருவார்: அவருக்கு என்னை பிடிக்கவில்லை யென்றால், என்னை மாற்றவேண்டுமென்று தொழில் சங்கத்திடம் சொல்வார்: நாளை அடுத்த தொழிற்சங்க பிரதிநிதி வருவார் இந்த டாக்டர் நல்லவர், இங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்: இந்த மாதிரியான பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்பட்டு எங்கள் நிலைமை ஆபத்தாக முடியும். நாங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற் சங்க பிரதிநிதிகளைத்தான் கவனிக்கிறோம் என்ற அவதூறுகளை உண்டாக்கி, எங்கள் நிலைமையை மோசமாக்கிவிடுவார்கள். அதனால் தான் State Insurance Scheme-ல் வேலை செய்ய மறுத்துவிட்டேன் என்றார். இந்த மாதிரி தொழிற் சங்கங்கள் எல்லோருக்கும் தலைவலியாக இயங்கி வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்து விட்ட பிறகும் கூடநாம் நமக்குள்ளே சண்டை போட்டுக்கொள்வது வருந்தத்தக்கது. ஒரு தொழிற் சங்கம் இன்னொரு தொழிற் சங்கத்துடன் அடித்துக்கொண்டிருப்பது நல்லதுதானா என்பதை ஆலோசித்து, இனிமேற்கொண்டாவது பலாத்கார முறைகளை கையாளாமல் இருக்கும்படியாக தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தொழிலாளர்கள் அநேகமாக, தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த தொழிலாளர்கள், ஒன்று சேர்ந்து தங்களுக்குத் தேவையான Trade Union களை அமைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் வாழ்கிறார்கள். ஆனால், மலைகளில், Coffee Tea Estate களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய நிலைமை, மில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை விட கேவலமாக இருக்கிறது. இங்கிருந்து போய் காபி தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்கிறார்கள் தெர்ழிலாளிகள். அங்கு போனதும், அவர்களுக்கு பலவித சீதோஷணஸ்திதி ஒத்துக்கொள்ளாமல், காய்ச்சல், காமாலை போன்ற வியாதிகளால் அவதிப்படுகிறார்கள். Anamalai தோட்டத்தில் வேலை செய்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் அட்டைக்கடியால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கூலி வேலை செய்து சாப்பிடுகிறவர்கள். சாப்பாட்டினால் உண்டாகிற ரத்தத்தை அட்டை உறிஞ்சி விடுகிறது. அந்த Plantation-ல்

[15th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளின் தகராறுகளை தீர்த்துக்கொள்ள சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சங்கங்கள் செய்யக்கூடிய வேலையானது ஆமை வேகத்தில் நடக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, Tea, Coffee Estate களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தகராறுகளை தீர்க்க ஆபீஸர்கள் போடப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆனால் அவர்கள் ஆமை வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினார்கள். என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இந்த மாதிரி காபி, தேயிலை எஸ்டேடுகளில் ஏற்படக்கூடிய தொழிற் தகராறுகளை தீர்க்க அங்கேயே அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி, அந்த தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உடனடியாக கவனிப்பது மிகவும் அவசியம் என்பது தான்.

“Social Service என்ற ரிப்போர்ட்டில், Central Tea Board அங்கேயிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் கற்றுக்கொடுக்க ஒரு நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான திட்டங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த தொழிற் சட்டமானது காபி, மீ Estate னில் சரியாக அமுல் நடத்தப்படுகின்றதா என்பதை சர்க்கார் கண்டிப்பாக கண்காணித்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மில்கள், Factory களை எடுத்துக்கொண்டால் பெண்களுக்கு பிரசவிப்பதற்கு முன்னாலும், பிரசவித்த பின்பும் லீவு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அம்மாதிரி சலுகைகள், காபி, மீ எஸ்டேடுகளில் கிடைக்கின்றனவா என்றால் கிடைப்பதாக தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவர்களில் அனேகம் பேர் பிரசவிக்க மலைகளிலிருந்து தங்கள் ஊருக்கு வந்து பிரசவித்து விட்டு போகிறார்கள். அவர்களை, உங்களுக்கு லீவு சம்பளம் உண்டா என்று கேட்டால், கிடையாது, எங்கள் சொந்த செல்வில்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் தோட்ட தொழிலாளர்களை பொறுத்த வரையில், காபி, மீ எஸ்டேடுகளில் உடனடியாக தொழில் சட்டங்களை அமுல் நடத்தும்படி செய்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, agricultural labourers அதாவது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாய தொழிலாளர்கள், அவர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளம், மற்றும் Factory-ல் வேலை செய்பவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள், சலுகைகள் கொடுக்கிறார்களோ அவைகளும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் அம்மாதிரி கொடுப்பதில் நன்மையும் இருக்கிறது, கெடுதல்களும் இருக்கிறது. எனினும் அவர்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பான சட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச அவகாசம் கொடுத்த உதவித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 10-35 இன்று தொழில் மான்யத்தைப்பற்றி நண்பர் கோபாலன் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்ற நேரத்திலே, இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகின்றேன். அதாவது தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம், முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்று பார்த்தால் அதன்படி கொடுக்கப்படுவதில்லை. நமது மாகாணத்திலே இருக்கக்கூடிய பஞ்சப்படிகள், வாழ்க்கைத்தர வசதி முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டோமானால் அதிகமாக ஒரு பாய்ண்டுக்கு மூன்று அணு கொடுக்கிறார்கள். நமது சென்னை அரசாங்கத்திலே ஒரு மனிதன் ஒரு குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்பதை 1935-ம் வருஷத்திலேயே கணித்தார்கள். ஆனால் அதன்படி கணித்துக்கொண்டு, எந்த டிரிபியூனலுக்குச் சென்றாலும், மூன்று அணுவிற்குமேல் போகமுடியாது. ஆகவே முதலாளிகள் லாபத்தை ஒட்டி நன்றாக கணித்து ஆராய்ந்து ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றி

[Sri M. Palaniyandi] [15th March 1955]

னால்தான், அவர்கள் வீணாகத் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல், தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லமுடியும். ஆகவே எப்போதும் முதலாளிக்கு வருகின்ற அதிக லாபத்தைக் கணக்கிட்டு, அதற்கான வழிவகைகளை பரிசீலனை செய்யும்படி கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, முக்கூட்டுக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. எதற்காக? ஒரு பஞ்சாலை யை எடுத்துக்கொள்வோமானால், அதைப்பற்றி அந்த கமிட்டியானது நாடு பூராவும் சென்று அங்குள்ள நிலைமைகளை பரிசீலனை செய்கின்றன. பின்னர் அதைப்பற்றி ரிப்போர்ட்டுகள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. அப்படி பஞ்சாலைக்கு அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி சமர்ப்பித்த கோரிக்கைகள் என்ன? தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் சார்பாகவும், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் சார்பாகவும், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளின் சார்பாகவும் அக்கமிட்டி தங்களுடைய கோரிக்கைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த ரிப்போர்ட்டை சர்க்கார் வெளியிடவில்லை. அதை இன்னும் வெளியிடாமல் நீடித்துக்கொண்டே போவதால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்விதமான வசதிகளும் செய்யப்படுவதற்கில்லை. நேற்று திருச்சியிலே நடந்த இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கத்தின் கூட்டத்திலும்கூட இதை வெளியிட்டாகவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல; முதலாளிகளும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக ஒரு சட்டம் இயற்றி இதை எல்லா முதலாளிகளும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

“அடுத்து, முக்கூட்டு கமிட்டியிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகளுக்கும் முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளுக்கும், அதே சமயத்தில் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் சார்பாக ரிப்போர்ட் கொடுத்திருந்தாலும், அதை விவாதிக்கும்போது கன்சிலியேஷன் ப்ரொசிட்யூர்ஸ்க்கு விடக்கூடிய ஒரு நிலைமை வருகின்றதே தவிர, உண்மையாக முதலாளிகள் லாபக் கணக்கை அடிப்படையாக வைத்து, இவ்வளவு லாபம் முதலாளிகளுக்கு வருகிறது, தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் எப்படி இருக்கிறது, அவர்களுக்கு எந்த அளவு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் அமைக்கப்படவில்லை. இதே முறையில்தான் சிமெண்ட் முக்கூட்டு கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“சிமெண்ட்டானது நம்முடைய ராஜ்யத்திலே, திருநெல்வேலி, டால் மியாபுரம், கோயமுத்தூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில்தான் உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் எ.சி.சி. மட்டும் இந்தியா பூராவும் தொழிற்சாலைகளை வைத்திருக்கிறது. இந்த கம்பெனியார் தங்களுக்கு எவ்வளவு லாபம் வருகின்றது என்று கணக்குக்கூட காண்பிப்பது இல்லை. தொழிற் கோர்ட்டு மூலம் பார்ப்பதற்கும் அவர்களிடம் கணக்கு இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய பாலன்ஸ் ஷீட்டை வைத்துக்கொண்டு இதை ஆராயலாம். அவ்வாறு அந்த லாபத்தையாவது எடுத்துக்கொண்டோமானால்கூட, அவர்களின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு முடியும். அதுவும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இதைச் சமரசமாக முடிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான், தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதி ஒரு மாதிரியாக, முதலாளிகளினுடைய பிரதிநிதிகள் ஒரு மாதிரியாக அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகள் ஒரு மாதிரியாக அபிப்பிராயம் கொடுக்காதவாறு சாதாரணமான கோரிக்கைகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு கேட்டிருந்தோம். ஆனால் இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன் மந்திரி அவர்கள் அந்த ரிப்போர்ட் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறினார். அம்மாதிரியான பரிசீலனை வேண்டியதில்லை. எ.சி.சி.-யை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு இந்தியா பூராவும் ஆலைகள் இருக்கின்றன. சட்டத்திலே ஹைதராபாத்தில்கூட இதுபற்றி பேசப்பட்டது, அவர்கள் செய்துள்ள முடிவு தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. நமது மாகாணம்தான் முதன் முதலில் இப்பிரச்சினையை ஆரம்பித்தது. ஆகவே நம்முடைய மாகாணத்திற்கே இதை முதலில் அமல் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய யோசனைகளைக்

[15th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

கேட்கவேண்டியதில்லை. அந்த ரீதியில் எ.சி.சி. லாபக் கணக்கை அடிப்படையாகக்கொண்டு, இதை ஒப்புக்கொள்ளாது. காரணம் அவைகளுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் வருவதுதான். அதன்படி பார்த்தால் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும், ரூ. 100, ரூ. 120 விலைவாசிகளைக் கணக்கிடும், கனிப் பொருள்களின் மதிப்பையும் கணக்கிடும் கொடுக்க வேண்டியவரும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் இப்போது முக்கூட்டு கமிட்டி சமர்ப்பித்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டையாவது நமது சென்னை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அதன்படியாவது தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து, இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கத்திலே நேற்று அரசாங்கத்தின் கீழே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி பேச்சுகள் நடந்தன. சாதாரண தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுக்கு முக்கூட்டு கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு சில சலுகைகளாவது கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்தின்கீழ் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஒருவித சலுகையும் கிடையாது. உதாரணமாக, டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள், கோச் பாக்கெடரியில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக்கூறி, அதற்காக நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் ஒரு உத்தரவும் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் அதுபற்றி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அதைப்பற்றியும் நேற்று அங்கு விவாதிக்கப்பட்டது. ஆகவே இதையெல்லாம் அனுசரித்து வரக்கூடிய லாபத்தைக் கணக்கிட்டு, அந்த அளவில் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான வழிவகைகளை அவர்களுக்கும் செய்துகொடுக்கும்படியாக மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்டஸ்ட்ரியல் ஹவுசிங் ஸ்கீம் திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தில் பண உதவிகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த வசதிகளை தொழிலாளர்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடிவதில்லை. தொழிலாளர்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது சிங்கிள் டைல் ரூப் வீடு ஒன்று கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமானால், ரூ. 2,700 ஆகிறது. அதற்கு தொழிலாளி ரூ. 600 கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அவனுடைய சம்பளமோ ரூ. 50-ம், ரூ. 60-ம் தான். அவனால் ரூ. 600 கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆகவே தொழிலாளர்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்கள் அவர்களுக்கு ரூ. 500 கடனாகக் கொடுத்து, பாக்கி ரூ. 100-ஐ முதலாளிகள் கொடுக்கச் செய்து, சில ஆண்டுகள் கழிந்து அவனே வீட்டை அனுபவித்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். முதலாளிகளின் வீடுகளில் இருப்பதால், அவன் வேலையிலிருந்து நின்று விட்டால், உடனே வீட்டை காலி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உதவி செய்வதால் 10, 20 ஆண்டுகளில் அவனுக்கே வீடு சொந்தமாகக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. இந்த முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்து ஷாப் ஆக்ட். மூன்று பேர்கள், அதற்குக் குறைவாக உள்ள சிப்பந்திகளை வைத்திருக்கும் கடைகளுக்கு ஓராண்டிற்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு விதிவிலக்களித்திருப்பது சரியல்ல என்று தொழிலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும், இதனால் பல கடைகளில் ஆட்களை குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஐந்து தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்ற இடங்களில், விதிவிலக்கை அனுசரித்து ஆட்களை குறைத்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக தவிர்க்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மாகாணத்திலே உள்ள பல தொழிற்சாலைகளில் பல தகராறுகள் இருந்துவருகின்றன. வாஸ்தவம். ஆனால் டால்மியாபுரத்திலே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. அங்குள்ளவர்களுக்கு ஓரளவு குறைகளைத் தீர்த்திருந்தாலும்கூட சில சமயங்களில் தங்களுடைய குறைகளை தொழில் கமிஷனர் முதலியவர்களிடம் சொல்லவேண்டுமானாலும், வேறு ஏதாவது

[Sri M. Palaniyandi] [15th March 1955]

ஊர்வலங்கள் நடத்தவேண்டுமென்றாலும் அதற்கு அங்குள்ள போலீசார் தடையாக இருந்துவருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அங்குள்ள போலீசார்களுக்கு தொழிற்சாலையின் முதலாளிகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி வசதி செய்திருப்பதாகும். இதை மாற்றவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் வேறு இடங்களில் தனியாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். முதலாளிகளின் தயவிலே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுக்கு என்றும் நன்றி செலுத்த வேண்டிய முறையில், தொழிலாளர்களுக்குப் பல தகராறுகளை விளைவித்து வருகிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை வகுத்து, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். சிறு கூட்டமோ, ஊர்வலமோ போட்டு தங்களுடைய குறைகளைக் கூடசொல்ல முடியாதவாறு பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். இது பெருந் தவறு. இதைப்போலவே மதுக்கரை போன்ற இடத்திலும் போலீசார் தொழிலாளர்களை பயமுறுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் அரசாங்கமே தனியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு முக்கூட்டு கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை சீக்கிரம் அமுலாக்காமல், தட்டிக் கழித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நமது மாகாணத்தில் முதன் முதலில் அமைக்கப்பட்டதால், இதை நாமே முதலில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க முன்வரவேண்டும். நமது சர்க்கார் அந்த ரிப்போர்ட்டை முதலாளிகள் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும். நாம் சட்டம் செய்துவிடுகிறோம். அதை அமுல் நடத்துவது என்பது முதலாளிகள் கையில் இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுடைய தயவு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று முதலாளிகள் அந்த ரிப்போர்ட்டை அமுல் நடத்த மறுக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய தைர்யமும் முதலாளிகளுக்கு இருக்கிறது. அதனால் முக்கூட்டுக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை அமுல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு நாம் மத்திய அரசாங்கத்தை எதிர்பார்க்கவேண்டாம். அதை அமுல் நடத்தும்படி செய்துவிட்டு நாம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் உடனடியாக சிமெண்ட் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக அமுல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-45 a.m.

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the demand made by the Hon. the Minister for Labour and in doing so, I wish to suggest certain things for the consideration of the Government. Sir, you might remember that some years back labour welfare and Harijan welfare were classified as one head. That should be the proper approach in which we have to consider this problem of labour. The present economic set-up of the Society is responsible for all the difficulties of labour and unless that is appreciated, we will not be doing full justice to the working classes. It is true that proper relationship has to be maintained. For that we have to educate the labour classes. It is unfortunate that taking advantage of the ignorance of labour, the political parties are making use of them for their own purposes. The working classes are more concerned with their economic uplift than with political activities. Therefore, they must be guaranteed what they deserve and it is the duty of the Government to properly educate them. Leaflets showing the existing laws relating to labour and the rules made under them have to be distributed to them in the various regional languages and they have to be educated as to their rights.

“ It is unfortunate that the living conditions of labour even now are very bad, particularly in plantations. Provision of quarters

15th March 1955] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar]

for labour in plantations must be made compulsory and the cost must be met from out of the capital invested in the industry. There must be at least one hospital for every plantation. On a co-operative basis, the management must be compelled to start hospitals with all equipment necessary for the welfare of labour. It is now shocking to find that there are practically no medical facilities available and labour is not provided with any of the facilities they require. One will also be surprised to find that the roads leading to some of the plantations are claimed as the private property of the management and even trade union workers are refused access to those roads. Even labour offices are not allowed to function within the precincts of the plantations. To-day *maistris* are suffering more than the labourers. It is true they are middlemen and it is absolutely necessary to abolish that institution. They are the supervising agencies and they make labour work according to the particular conditions available in particular plantations. They are now suffering because under the existing laws there is no remedy available to them. I request that the Government should consider their plight also. Sir, under the Industrial Housing Scheme, the Government of India are giving subsidies to managements for building houses to workers. It is painful to say on this occasion that none of the managements in my district of Malabar have taken advantage of this scheme for constructing tenements to workers. Our Government must go into this matter to find out what is wrong with the managements and take steps to see that the facilities afforded by the Central Government are availed of by the managements.

10-50 a.m.

“ Again, Sir, I must point out in this connection that the standing orders adopted by the managements have been drafted some years back and they do not serve the purpose of maintaining good relationship between the management and labour. These orders are being utilised by the managements for harassing workers. I will give here one such instance. A plot of land was allotted to a worker for growing paddy. Before the paddy was harvested the worker was asked by the management to quit the land. A petition was also filed by the management to dismiss him under the standing orders because he did not surrender the land until the crop was harvested and thus committed mis-conduct. The Government must take some steps to see that these standing orders followed by the managements are revised so that justice may be done to the workers. I must also in this connection point out that the punishment meted out to workers is often disproportionate to the offence committed. The standing orders with regard to awarding of punishments also require to be revised.

“ With regard to adjudication of disputes by Tribunals, I wish to submit a few words. An enquiry, as per the present law, has to be conducted by a Judge of the cadre of District Judges. When a retired District Judge is appointed as Tribunal, he is not able to attend to the work properly and often the object of adjudication is frustrated by unnecessary adjournments. Undue delay in

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [15th March 1955]

adjudication proceedings will cause hardship to labourers. A rough and ready method has to be adopted so that speedy relief may be granted to workers.

"In the case of these adjudication proceedings, the Government have to consider the question of making a suitable provision in the law to enable the workers as well as the management meet the costs of adjudication proceedings from the funds of the concerns. We find that in some cases the workers are not able to agitate for their claims because they have no money. On the other hand, the managements are able to spend money freely in connection with adjudication proceedings. If a provision is made that the expenditure of both the parties will have to be met equally from the funds of the trade, I am sure much of the agitation carried on before the Industrial Tribunals will cease and there will be better scope and opportunity for good relationship between managements and labour.

"Again, Sir, the implementation of these awards is delayed sometimes due to technical objections. I am myself the President of the West Coast Electrical Workers Union. Even though the Award given by the Tribunal categorically stated that workers have to be paid four months bonus the management on some pretext or other are delaying the payment of bonus. And in that connection I had to move the Government. In spite of all the facilities that are available for me, even now, I have not been able to see that the award is implemented by the management though nearly four or five months had elapsed. From this one can understand how bad the lot of labour is. It is true that we have passed good labour laws. Unfortunately, in the working of these laws much hardship is caused to workers on account of the delays caused in enforcing them.

"In the matter of granting of bonus, the Government must also see that highly paid officers are not treated on a par with the workers. If bonus by way of four months' pay is offered to workers, highly paid officials drawing Rs. 1,000 or Rs. 1,200 as salary are also treated on a par with the workers and are paid the same amount of bonus and thus one will find that the amount of money received by workers will be less than the amount received by highly paid officials as bonus. A limit in salary must be fixed in the matter of receipt of bonus amounts and if Government have not got the necessary powers to do this they must move the Central Government to undertake legislation for that purpose. I do not wish to take the time of the House any further. I only request the Government that the welfare of the working classes should be looked after as they have been looking after the welfare of the Harijans. In the matter of housing schemes for labourers, the Government also must contribute something and thus make the lot of the poor labourers better. I only wish to conclude by saying that a Welfare State cannot ignore its duty to society. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak."

15th March 1955]

SRI T. S. ARDHANARI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். சமீப காலங்களில் ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களுக்கு எந்த விதமான காரணங்களும் இல்லை, என்று கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டதன் காரணம் முதலாளிகளும் அல்ல, சர்க்காரும் அல்ல, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள்தான் அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆகவே தொழிற் சங்கத்தை நடத்தக்கூடிய தலைவர்கள் தொழிலாளர்களை ஒழுங்காக நடத்தவேண்டும் என்றும் சிலர் கேட்டுக்கொண்டார்கள். சட்டசபையில் பேசுவதையும் பொது கூட்டங்களில் பேசுவதையும் வைத்துக்கொண்டு உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. நடைமுறையில் சர்க்கார் என்ன கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிறார்கள், தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்ததுதான் அதனுடைய தன்மை இருக்கிறது. சமீபகாலமாக தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் சில புதிய கொள்கைகளை அனுஷ்டிப்பதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சில நடைமுறைகளிலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்செங்கோட்டில் சென்ற மாதம் ஒருசம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். முதலாளியும் ஒரு சங்கத்தை அமைத்திருக்கிறார். அங்கு ரீலிங் செக்ஷனில் வேலை பார்த்து வரும் சில பெண்கள் வேலை செய்துவிட்டு வீட்டிற்குப் போகும்போது அந்தப் பெண்களிடையே வாய் சண்டை ஏற்பட்டது. இதை வைத்துக்கொண்டு அந்த மில் முதலாளி, அந்த ஊர் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அங்குள்ள ஒரு எம்.பி.-ஆக மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து சங்கத்தில் சேர்ந்து இருக்கும் பெண்கள் போட்டி சங்கத்தில் சேர்ந்த பெண்ணை பலாத்காரமாக அடித்து நகைகளைத் திருடிவிட்டதாக பொய் கேஸ் போட்டு, ஐந்து பெண்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி கைது செய்ததற்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் எந்தவிதமான ஆதாரமும் சாட்சியமும் கிடையாது. அவர்கள் பேரில் 359-வது செக்ஷன்படி கேஸ் தொடர்ந்து ஜாமீனில் விட மறுத்தும் அவர்களை சிறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுடன் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் வெளியே வந்தவுடன் அவர்கள் சேலம் கோர்ட்டு எல்லைக்கு வெளியே போகக்கூடாது என்றும், திருச்செங்கோடு எல்லைக்குள் போகக்கூடாது என்றும் தடை உத்தரவு போட்டு அப்படி 15 நாட்கள் சேலத்தில் இருந்தார்கள். இன்னும் அவர்கள் பேரில் சார்ஜ் ஷீட் போடவில்லை. இம்மாதிரியே சமீபகாலமாக தொழிலாளர்கள் மீது போலீஸ்காரர்கள் பொய் கேஸ் போடுவதாக இருக்கிறது. இதுதான் நடைமுறையில் நிரூபிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் உண்மையாக அல்லது பொய்யாக என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள கனம் மந்திரி அவர்கள் தானே நேரடியாகவாவது அல்லது ஆள்களை அனுப்பியாவது அங்கு நடந்த விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"ஆனால் தொழிலாளர்களை பலாத்காரத்திற்குத் தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் தூண்டுகிறார்கள் என்பதை நேரில் போய் பார்த்தால்தான் தெரியும். அங்குள்ள லேபர் ஆபீசர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தொழிற் சங்கம் ஏற்பட்டதிலிருந்து இதுவரையில் எந்த அளவிற்கு நியாயமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதும் பொறுப்பான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். சமீபத்தில் முதலாளிகள் ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த சங்கத்தின் தலைவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர். அவர் அங்குள்ள எம்.பி.-யும் கூட. அவர் கூட்டத்தில் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் 'வேஷ்டியை உருட்டிக் கட்டினால் போக்கிரி, வேஷ்டியை உதரிக் கட்டினால் தேச பக்தன்' என்று சொல்லுகிறார். 'கம்யூனிஸ்டுகளை வீடு புகுந்து அடிப்பேன்' என்று பல கூட்டங்

[Sri T. S. Ardhanari]

[15th March 1955]

களில் சொல்லி இருக்கிறார். போலீஸ் சி.ஐ.டி. களைக் கேட்டால் அது நன்றாகத் தெரியும். இப்படி கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்லி இருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை நாங்கள் சொல்லத் தேவையில்லை.

“பெண்களைக் கைது செய்யப்பட்ட அன்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அவர் சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் வந்து ‘எனக்கு அனுமதி கொடுக்கிறீர்களா, இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுங்கள், அப்படிக் கொடுத்தால் இந்த ஊரிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் அவ்வளவு பேரையும் சுட்டுக் கொன்றுவிடுகிறேன்’ என்று சொல்லி இருக்கிறார். இதை நேரடியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பேசாமல் இருக்கிறார். இதில் எவ்வளவு ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைப்பற்றி விசாரிக்கட்டும். இதில் உண்மை இருக்கிறதா அல்லது பொய் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவை ஒவ்வொரு வரையும் ஆத்தர மூட்டுவதாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடியவர் ஒரு பொறுப்புள்ளவர் அறிவாளி. அப்படி சொன்னவர் கனம் காம்ராஜ் அவர்களுடைய நண்பர். அவர் எம்.பி. யாகவும் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார் என்பதை இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும். விசாரித்து சட்ட சபையில் சொல்ல வேண்டும். உண்மையா அல்லது பொய்யா என்பதை சபையில் உள்ளவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதில் உண்மை இருக்கிறதா அல்லது பொய் இருக்கிறதா என்பதை அவர் விசாரித்துச் சபையில் சொல்லுவார் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ராஜபாளையத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லுவதற்கென்று மாணேஜரைச் சந்திப்பதற்காக போயிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களில் 42 பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் அவர்களுக்கு ரூ. 6 தண்டனை விதித்திருக்கிறார்கள். ஹைக்கோர்ட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் எட்டணு அபராதம் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எட்டணு அவர்களுக்கு அபராதம் போடப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று முதலாளிகள் அவர்களை வேலைக்கு சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்வதற்காகப் போனதற்கு அபராதம் எட்டணு என்று விதிக்கப்பட்டால் அது ஒரு குற்றமாகுமா? இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகளும் கள்ள மார்க்கெட்டில் தண்டிக்கப்பட்டு அபராதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்வதற்கு போனதற்காக எட்டணு அபராதம் விதித்தால் அது குற்றம் என்று கருதினால் நம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் பலர் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள், அநேகம் மந்திரிகளும் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதை சட்டசபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்வதற்குப் போனதற்காக அபராதம். அதுவும் அநியாயமாக கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமாக தண்டிக்கப்பட்டு அபராதம் போடப்பட்டது அல்ல. மில் முதலாளிகள்

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் தாங்கள் பேசுவதன் நிலைமையை உணர்வில்லை என்று நினைக்கிறேன். கோர்ட்டார் அவர்களுடைய முடிவு தவறானது என்று சொல்லுவது தவறு, அது Contempt of Court அந்த மாதிரி சொல்லக் கூடாது. மாணேஜரிடம் போய் சொல்வதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதுவும் கோர்ட்டு தீர்ப்பை குறை கூறுவது தவறு என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“On a point of clarification, Sir, A contempt of Court arises only when a matter is pending before the Court. We are perfectly entitled to criticise a judgment of a court which is final.”

11 a.m.

[15th March 1955]

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“I do not know, Sir. The hon. Member is an eminent lawyer. I do not know whether it is right to characterise a judgment as being perverse. Not merely saying that it was not correct, but to say that merely for the workers complaining to the management, they were fined, would amount to decrying the judgment and that would tantamount to saying that the Judge had his own whims in giving his judgment. That is, I said, was not correct.”

*** SRI T. S. ARDHANARI :—**“இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது 42 தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்டது என்பதை சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். சர்க்காரிடத்தில் தொழிலாளர்கள் சொன்னாலும் அதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. பல இடங்களில் தொழிலாளர்கள் சர்க்காரிடத்தில் சொல்லியுங்கூட தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது இல்லை. அப்படி தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி தீர்ப்பு கொடுத்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை. அவைகளை முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் சர்க்காரும் நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை. ஆனால் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் மேல் நேரடி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். வேலையிலிருந்து நிறுத்துவதற்குக் கூட முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளிகள் உண்ணா விருதம் இருக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படி செய்தால் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள் என்று அவர்களை சர்க்கார் கைது செய்கிறார்கள்.

“அதுமட்டுமல்ல. கோர்ட்டு தீர்ப்பை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் சொன்னால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். சமீபத்தில் அப்படி புதுக்கோட்டையில் நடந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களையும் வேலையை விட்டு நீக்குவதாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் முதலாளிகளும் கட்டுப்பாடாக தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளுவை அதிகரிக்கிறார்கள். அத்துடன் தொழிலாளர்களையும் வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். உதாரணமாக ஹார்வி மில்லில் இதற்கு முன் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள், இப்பொழுது 13 ஆயிரம் பேர்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள். இரண்டு ஆயிரம் பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 13 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டு மூன்று ஷிப்டுகள் நடத்த வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே பி. அண்டு வி. மில்லில் 6 தறிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களை இப்பொழுது 12 தறிகளில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் 100 பர்சென்ட் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. மில்களில் பாதி ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு முழு வேலைகளும் நடந்து வருகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கு அதன் மூலம் வேலை பளுவை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“கோயமுத்தூரில் ஸ்டேன்ஸ் மில்லில் பாதி டெஸ்ஸர்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. மாணேஜர் ஆள் கிடைக்கவில்லை என்கிறார். ஆனால் சென்ற காலத்தில் அதே கோயமுத்தூர் மில்லில் 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை இப்பொழுது ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆள் இல்லை என்பது உண்மையா? வசந்தா மில்லில் 1½ சைட் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்பொழுது இரண்டு சைட் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் மில் முதலாளிகள் பல முறைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளுவை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலம் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதுபற்றி பல முறையில் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் வேலை பளு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எதிர்த்துப் போராடினால் அவர்களை வேலையை விட்டு

[Sri T. S. Ardhanari] [15th March 1955]

டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்கிறார்கள். ராஜபாளையத்தில் இரண்டு சைட் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னதை மறுத்ததால் 12 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் கொடுக்கும் வேலை பளுவை தொழிலாளர்கள் பேசாமல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கோர்ட்டு விசாரணைக்குக் கொண்டு போய் அதை விசாரித்து தீர்ப்புக் கொடுத்தம்கூட முதலாளிகள் அதை நிறைவேற்றாமல் பிடிவாதமாக இருந்து வருகிறார்கள். இப்படி சர்க்காரும் கவனிக்காமல் இருப்பதால் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களிடையே வேலை பளுவை அதிகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். படித்தவர்களும், பணக்காரர்களும் சொல்வதுதான் உண்மை என்று எண்ணி விடக்கூடாது. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதிலும் கொஞ்சம் உண்மை இருக்கும் என்று நினைக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய எங்களைப் போன்றவர்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை பொருமையாக பார்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேண்டுமென்றால் நேரடியாக ஆட்களை அனுப்பி விசாரணை செய்து வரவேண்டும். டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக விசாரித்தால் உண்மை கிடைப்பதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரடியாக ஆள்களை அனுப்பி சம்பவங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான்சொன்ன குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த முற்படவேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் பிரச்சனை சென்றால் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகின்றன. இன்னொரு விஷயத்தை குறிப்பாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லேபர் ஆபீசர்களுக்கும் லேபர் கமிஷனருக்கும் இன்னும் அதிகப்படியாக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

‘சில இடங்களில், லேபர் ஆபீசர்கள், விசாரணை நடக்கும்போது, உண்மையில் தவறு என்று தெரிந்தாலும், அதை அவர்கள் முதலாளி இடத்தில் சொல்லுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னாலும், அதைக் கொஞ்சமாகத் தான் சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் கொடுக்கும் தீர்ப்பு, நியாயம் என்று ஏற்பட்டால், அத் தீர்ப்பை அமுல் நடத்த, முதலாளிகளை, நிர்ப்பந்தம் செய்ய, அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் இருந்தால், அம்முதலாளிகளிடம் பேசத் துணிச்சல் ஏற்படும், துணிச்சலாகவும் பேச முடியும். லேபர் ஆபீசர், சிபார்சு செய்யும் நிலைமையிலிருப்பதால், முதலாளிகள், நியாயத்தை தைரியமாக புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். தொழில் மந்திரி அவர்கள், இவைகளை எல்லாம் கவனித்து, வரும் வருஷத்திலிருந்தாவது, இனிமேலாவது போலீஸ் தொந்திரவு இல்லாமல் இருப்பதற்கும் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளை, அமுல் நடத்துவதற்கும் உறுதியான ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோர்ட்டு வின் முடிவுகள் வருகின்றன. ஆனால், அம்முடிவின்படி நடக்க இரு சாராரையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சட்டம் கிடையாது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறது. இதிலிருந்து இக்கோர்ட்டுகள் எதற்காக இருக்கின்றன என்று கவனித்தால், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தாமதப்படுத்தி, தட்டிக் கழிக்கும் கருவிகளாகவே, இக்கோர்ட்டுகளை நியமிக்கிறார்களே அல்லாமல் வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, இத்தீர்ப்புகள் எல்லாம், நடைமுறைக்கு வர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் தொழில் மந்திரியாரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-08 SRI D. DASARATHAN :—“ கனம், மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்று பேசிய, மதிப்பிற்குரிய, அவ்வளவு அங்கத்தினர்களும், நகரங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளைப்பற்றியும், அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியும் பேசினார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் தொழில் துறையில் ஏராளமாக ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு, இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான நிவாரணமும் அளிக்கவில்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்க்கவும், தொழிலாளர்களுடைய நன்மை தீமைகளை கவனிப்பதற்கும் லேபர் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[15th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

அத் தொழிலாளர்களுடைய சிக்கல்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் தீர்ந்துவிடுகின்றன. எப்படி இருந்தாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும், மற்ற கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நகரங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையே மேலானது என்று சொல்லவேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளில், முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் நல்ல முறையில் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம், அந்த தொழிற்சாலைகளில், இவர்களுக்கு நடுவே, சில பெரிய உத்தியோகங்களை வகிக்கும் சிலருடைய பிற்போக்கான காரியங்கள் தான். பரந்த நோக்கமுடைய பெரிய தொழிற்சாலை முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தாலும் வேறு மனப்பான்மையுடைய, நடுவில் வேலை செய்பவர்கள், தங்களுடைய ஜாதிவேற்றுமையின் காரணமாக, அங்கே ஏதாவது கிளர்ச்சி யுண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வேலை செய்து குரோத மனப்பான்மையை உண்டாக்குகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட போக்கை கண்டித்து அடக்க உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் சில இடங்களில், தொழிற்சாலை அதிபர்கள், தொழிற் தகராறு சமரச முடிவுகளை வருஷக்கணக்கானாலும் நிறைவேற்றுவதில்லை. உதாரணமாக ஸ்பென்சர் கம்பனியில் 1950-ல் சில தொழிலாளர்களை நீக்கிவிட்டார்கள். அதிகாரிகள், அதில் தலையிட்டு, மறுபடியும், அத்தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்ததின் பேரில், அக்கம்பனியின் முதலாளி, அம்முடிவுக்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் அம்முடிவை காரியத்தில் நிறைவேற்ற வில்லை. நடுவே இருந்தவர்கள் செய்த விஷமத்தனத்தால், அத்தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வில்லை. அவர்கள் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் மிக மோசமாக இருக்கிறது. நம் அரசாங்கம் அவர்களுடைய நன்மைக்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாராவாரம் கெஜட்டில் பார்க்கிறோம், அந்தந்த ஜில்லாவில், முக்கியமான இடங்களில் குறைந்த பட்ச கூலி விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரசுரத்திற்கும், அங்கு இருக்கும் கூலி நிலைமைக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், இவ்விதமாகக் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்து, அதைப்பற்றி எல்லோரும் அறியும்படி பிரசுரம் செய்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய மந்திரியார் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நன்மைக்கும் வேண்டியதை இந்த வருஷத்தில் செய்து, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை போக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தொழிற்சாலைகளில் அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடம் வேலை செய்பவர்களுக்குத் தற்போது அதிக கஷ்டமிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சட்டப்படி வேலைக்கு உத்தரவாதம், போனஸ், சம்பளம், இன்ஷூரன்ஸ் ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களை இஷ்டப்படி நீக்கவும் வைக்கவும் முதலாளிகளுக்கு உரிமை யுண்டு. இவ்விஷயமாக உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிற்சாலைகளில் அல்லது வேறு இடங்களிலுள்ள லேபர் ஆபீசர்கள், கிராமங்களில் குடிசைத் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய சில உத்தரவுகள் போடலாம். குறிப்பாக என் ஊர் ஆகிய வந்தவாசியில் கோரப்பாய் முடையும் தொழில் அதிகம். தனிப்பட்டவர்கள், இத் தொழிலுக்கு முதல் போட்டு நடத்துகிறார்கள். ஆனால் இத்தொழில் செய்யும் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி மிக மிகக்குறைவு. அப் பாய்களை மேல் நாட்டுக்கு அனுப்பி அதிக விலக்கு விற்று, அதிக லாபம் அடைகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் சரியாக இல்லாததால் அவர்களே அத்தொழிலுக்கு முதல் போட்டு செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இத்தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் அத் தொழில் செய்து நன்மையடையவும் அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து நல்ல கூலி பெறவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

750

DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES

[Sri D. Dasarathan] [15th March 1955]

(Temporary Chairman Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில், தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் விஷயமாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்தினால் சர்க்காருக்கும் லாபம் வரும், அத் தொழிலில் ஈடுபட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத்தரமும் உயருமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னொரு விஷயம் சமீபத்தில் சின்ன கடைகளில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் விஷயமாக சர்க்கார் ஓர் உத்திரவு பிறப்பித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்று அல்லது அதற்கு குறைவாக வேலை செய்யும் கடைகளுக்கு ஷாப் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, வாரவிடுமுறை இந்த சிறிய கடை குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இக்கடைகளில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் அநேகமாக சிறு பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். எட்டு மணி நேர வேலை என்று சட்ட மிருந்தாலும், அவர்கள் இரவு 10 மணி வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் ஆரோக்கியத்துடனிருக்க ஓய்வு மிக அவசியமானது. அதனால் அக்குமாஸ்தாக்களுக்கு வாரம் ஒரு தடவை ஒரு நாள் லீவு கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாகப் போட்ட உத்திரவை ரத்து செய்து, இவர்களுக்கும் வார விடுமுறை கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், சிறு கைத் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க சர்க்கார் நிவாரண மளித்து, அத் தொழில்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவும், அத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Chairman, I rise to support the Demand that was moved by the Hon. the Minister for Labour. Sir, in the Second Five-Year Plan, there is a great emphasis on industrial development. Therefore, it devolves upon both the workers and the managements to work together to see that industrial progress becomes an accomplished fact. This is the time when both the workers and managements must realise that they are partners in industry. Unless this is realised, there can be no real progress in our country. As long as people are human-beings, there is bound to be difference of opinion and there are bound to be quarrels of one type or another. Therefore, it is we have got a machinery to settle these quarrels. But necessarily, this machinery is not very quick in its action and takes a long time with the result that neither the workers nor the managements are satisfied with the machinery. So, attempts have been made in the last few years to encourage bi-partite and tri-partite talks so that the results could be achieved much quicker. Attempts have also been made to see that the judicial bodies were fewer in number and had greater powers to consider and decide cases. That is why it was suggested that the Appellate Tribunal should consist of a retired High Court Judge or a District Judge to be supported by assessors, viz., an auditor and one employed in the trade. I do hope that this proposal which was in the air when Mr. V. V. Giri was in office, will be pursued. I should also like to see the day when the labour unions are divided not on a political basis, but on an industrial basis. Supposing there was one union for the entire textile industry, it would be easier to negotiate with the concerned labour leaders and it would be more beneficial also. Because, there can be one voice heard on behalf of labour. Unfortunately, it is not so to-day. We hear diverse voices and views putting forth diverse claims. I must congratulate the Hon. the Minister for Labour on his bringing

15th March 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

the Appellate Tribunal to Madras. This was a long-felt need and I am sure both the labour and management will be happy over this decision.

“ Now, a word about rationalisation, Sir. Even this morning, Mr. Nanda, the Central Planning Minister, spoke in the correct manner I should think, to the effect that rationalisation is inevitable in our country if progress is to be made. But, in this rationalisation there should be an assurance given to the workers that there will be no retrenchment and that those who are retrenched as a result of rationalisation will be given employment in other departments.

“ Sir, I wish to say a few words about the Employees State Insurance Scheme which was introduced in Coimbatore district on the 26th of January this year. I shall have an opportunity soon of leading a deputation of doctors to the Hon. the Minister for Labour and putting forth their difficulties to him. I however feel that the present occasion affords me an opportunity to place some of their difficulties before him here. I quite realise, Sir, that the labourer now pays at least a portion of the cost of insurance and, therefore, expects to get many benefits. For example, he expects to be treated for all his ailments, minor and major. He wants laboratory investigation for every imaginable sort of disease, whether investigation is required or not on its merits. He wants particular medicines to be given to him according to his desire and he even dictates to the doctor that he should be given penicillin or terramycin or aureomycin for his disease. He is not prepared to abide by the decision of the doctor. Then, the worker wants hospitalisation. I do not blame him for it for he pays for it. In olden days, he was prepared to take whatever the doctor gave but now it is not so. What is the result? The work of the doctors in the hospital has increased very many times and there are not enough beds in the hospitals. I would suggest to the Hon. the Minister for Labour to do one thing. I was told that in the Central Fund there were a few crores of rupees left unutilised. I am not sure if my information is correct. But, in Bombay, I am told, the Central Government have promised the State Government to spend a few crores of rupees in building hospitals or increasing the bed strength in the existing hospitals for those who come under this scheme. I am sure the Hon. the Minister will look into the matter and see that, if such a facility has been promised to Bombay, he should ask for the benefit being extended to Madras also by allotting a few lakhs of rupees at least for this purpose. Then, we can build new hospitals or increase the number of wards in the existing hospitals. The scheme is now working in the Coimbatore district and I am told it is going to be introduced in Madras City also. Therefore it is that I plead for more hospital accommodation. There is one difficulty here which I would like to point out. I am not blaming anybody. Doctors have told me that workers have refused to register themselves with them if certain medicines were not administered to them and certain liberal leave privileges are not given to them. This is unfortunate

11-20
a.m.

[15th March 1955 [Dr. U. Krishna Rao]

and I hope the information is not correct. But if it is correct, the matter needs examination. I am told that the workers tell the doctors: 'If you give me this medicine, I will register with you. Otherwise, I go to somebody else.' Sir, this I think is very unfair and I feel that the doctor has got to be protected. But sooner or later, either in this House or at public meetings, we will hear criticism of the doctor for not doing this and that and allegations will be made that the worker is not given the necessary medical and leave facilities. I think this is a matter which the Hon. the Minister for Labour and the Government and also medical men should ponder over, for unless these three join together and work the scheme in a true and harmonious way, I am afraid the scheme is not going to fare well.

"Then, Sir, there is one difficulty in working the scheme in the Coimbatore district. There is a central depot for issuing costly medicines. But it is so far away from the town that even if one wants a phial of penicillin, one has to walk some four miles or so to get it. I think if the scheme is to succeed the doctor should be trusted. I suggest that some of the costly medicines may be kept with the doctor himself so that he may give it to the patient when it becomes absolutely and urgently necessary. I am only saying this in the interests of the workers' health. Otherwise the present arrangement would continue to work great hardship on the workers.

"Sir, there is the question of specialist treatment for the worker. I do not think that there is any provision for such a treatment now. The other day, I saw in Bombay the working of the scheme there under which facilities such as private nursing, laboratory examination, specialist treatment by private surgical and medical men, private nursing homes, etc., have been provided to the workers. I hope our Minister will look into this matter also.

"Sir, an hon. Member put forth a suggestion that the medical benefits should be extended to the family of the worker also. I endorse that suggestion and I feel that such benefits should be given at least to the wife and children of the worker. If the worker is to get treatment and if his family in the house is not to get it, then it is not fair. Nowadays, medical treatment is very costly. If the scheme now introduced is to succeed, two things should be always borne in mind. One is trusting the doctor and the other is provision of medical benefits to the families of workers. If the Hon. the Minister attends to both these things then many of the troubles that he comes across in this field will disappear.

"Sir, I am very happy to see that the discussion on Labour Demand this year contains no personal or acrimonious accusations against the Minister. I congratulate the Hon. the Minister for Labour on being very lucky this year. There has been cordiality. There have been no personal attacks and no viciousness. I am indeed glad about all this. I agree that the previous Labour Minister was a beginner but the present Minister is one of our

15th March 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

most experienced legislators. And when occasionally labour leaders and Members in this House accuse him or attack the Government's policy, I think the mistake is not in the Minister or in the Government but in the Members themselves.

"With these words, I support the Demand."

* SRI K. T. SREEDHARAN :—“Mr. Chairman, Sir, it is very regrettable to note that the Government's labour policy is not at all helpful. If they continue to adopt this attitude, the lot of the workers will become still worse. It will only help the industrialists and capitalists to exploit the workers still more. We know, Sir, that the Textile Tripartite Committee has recommended an increased dearness allowance for workers—Re. 0-3-6 or 0-3-0 in certain mills. At the same time, it is unfortunate that the committee has not made any recommendation with regard to mills in Malabar like common wealth Factory, Limited, etc., which are very many in number. You know, Sir, the mills are in a position to pay a higher rate of dearness allowance. If the Government cannot agree to the grant of a higher rate of dearness allowance by the mill owners to the workers, why not they at least refer the matter for adjudication? The Tribunal can examine the whole matter and give its award. I would request the Hon. the Minister to see that this matter is thoroughly examined. In this connection, I beg to point out that an award given by the Coimbatore Tribunal regarding the handloom workers of Chirakkal taluk still remains unimplemented. The matter relates to payment of bonus for the years 1946 and 1947 and 1948. The matter has been going through different tribunals for the last several years. The managements took the award of the Coimbatore Tribunal in appeal. The High Courts in Lucknow and in Madras gave decisions against the managements. Then the managements took the matter up with the Labour Appellate Tribunal and the matter was remitted to the Coimbatore Tribunal for further examination by the Appellate Tribunal after enquiry. The Coimbatore Tribunal sat for a long time and fortunately the management and workers agreed to certain proposals and these were incorporated in the award that it gave. Now it is eighteen or nineteen months since it was given and the workers are patiently awaiting the implementation of the award by the managements. Many of the managements have not even implemented an award which was arrived at by joint agreement. The workers have now finally decided that there is no use of waiting indefinitely for the management to fulfil the terms of the agreement which was given as an award but that they should meet the Hon. the Minister and request him to take proper and necessary action against the management for the non-implementation of the award. I hope that the Minister when approached will look into the matter and take very urgent steps to see that the award is implemented and suitable action taken against the management for non-implementation of the award so far. I wish something is done regarding the fixation of the minimum wages for the beedi workers in the State. Of course there were strong criticisms against the rates suggested by Government for beedi

[Sri K. T. Sreedharan] [15th March 1955]

workers sometime ago. It must be admitted that by fixing minimum wages, living wages are assured to the workers by taking all factors into consideration. Of course the capacity of the industry to pay is also a big criterion to be looked into. But regarding Malabar there are so many awards of the Industrial Tribunal in the matter of fixation of wages for workers in the beedi industry in Malabar. At least that must give a clue for the minimum wages being fixed for the beedi workers in Malabar. So I request all these facts must be taken into consideration by Government. I request that a reasonable minimum wage should be given to the beedi workers.

"Due to the concessions given by this Government in the enforcement of the provisions of the Shops and Establishments Act, we know that many of the workers are put to great difficulties. Many memoranda and representations have been made in this regard to Government and I know that the Hon. Minister for Labour has assured that this matter will again be looked into after one year. But I am really at a loss to know if the Hon. Minister is convinced that this is really a handicap to the workers. Why should the Government prolong the consideration of this matter, which vitally affects the workers, to a later stage? I request that immediate consideration should be given to this very vital and acute issue and necessary remedy given as early as possible.

"Regarding the employees in Western India Plywood factory at Cannanore, their position is not at all congenial and the wages and allowances they get are very low. The workers get very meagre wages. That industry can very well enhance the present rate of wages of the workers as well as their dearness allowances. The workers have approached Government with their demands and made certain recommendations that at least if a decision could not be effected through conciliation, the matter could be referred to adjudication. The same is the case with the employees working in this concern. But the Conciliation Officer had neither taken any pains to see that an amicable settlement is effected, nor has he reported to Government that this case could be left to be decided by adjudication. I request immediate steps be taken in this matter by Government. Let them see to it that the frustration that has crept into the ranks of the labour and the employees of the Western India Plywood factory is attended to.

"Of course if the industry is to go on and prosper, there must be good relationship between the workers and the management. The trouble is that the workers feel that the managements are making huge profit and the management feels that labour is putting forth impossible demands. This can be remedied greatly by allowing a labour representative to go through the profit and loss accounts of the managements and other matters regarding the working of the establishments. I may request that suitable arrangements may be made so that a representative of the labour might be taken into the management side so that the misunderstandings between capital and labour could be lessened to a

[15th March 1955] [Sri K. T. Sreedharan]

great extent and the cordial relationship between capital and labour may be assured. I would request that this suggestion of mine may be examined by the Government.

"With these words, I beg to resume my seat."

*SRI R. S. ARUMUGAM:—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, லேபர் மான் யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அனுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாக்காவை நிர்வகிக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக இந்தச் சர்க்கார் செய்துவந்துள்ள பல நன்மைகளை நாம் மறக்க முடியாது. சில நாளைக்கு முன்பு தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க முடியாதிருந்தது. 11-35 a.m.

"முதலாளிகள் சில தொழிலாளர்களை வேலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். பிறகு அவர்களை வேலையைவிட்டே நீக்கிவிடலாம். ஏன், என்று யாரும் முதலாளிகளைக் கேட்க முடியாது. அந்த முதலாளிகள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். அந்த நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. சட்டபூர்வமாக இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது என்பதை நான் இந்த இடத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்த நிலைமை மாறியிருக்கிறது என்பதை உணர்கின்ற தொழிலாளர்கள் சமூகம் அதைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதை அறிந்து அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதை முதலாவதாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் சட்டபூர்வமாக அவர்களுக்கு அளித்திருக்கக்கூடிய பாதுகாப்பினால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகள் அவர்களுக்கு நடைமுறையில் சில இடங்களில் கிடைக்கவில்லையென்றால் அதற்குச் சர்க்காரைக் குறை கூறிப் பயனில்லை. அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்களின் போட்டா போட்டி ஒரு காரணமாகவும் இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் ஒரு தொழிற்சங்கம் இருந்தால் உடனே அதேயிடத்தில் மற்றொரு போட்டிச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கொஞ்ச நஞ்சு நன்மைகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க முடியாதபடி செய்துவிடுகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் வேண்டுமென்றே சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சர்க்காருக்கு விரோதமான மனோபாவ உணர்ச்சியை தொழிலாளர்களிடையே பரப்ப எண்ணி, இதற்குச் சாதகமாகத் தப்பான கருத்துக்களையும் பரப்பி, மேலும் வேண்டுமென்று முதலாளிகளுடன் வீண் கிளர்ச்சிகளையும் உண்டாக்கி இதனாலேயே ஒரு சில இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த நன்மைகள் பாதிக்கப்பட்டுக்கூட இருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் முதலில் தொழிற்சங்கங்களின் போட்டா போட்டி குறைந்தாலேயே தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

"அதோடு பலயிடங்களில் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதும் உண்மை. ஒரு முதலாளி ஆரம்பத்தில் ஒரு சாதாரண கார் வைத்திருந்தார் என்றால், அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே மாடமானிகைகளும், ப்யூக் காரும் அவரின் உடமையாக ஆகிவிடுகின்றன. அவர் கோட்டெஸ்வரராக ஆகிவிடுகிறார் அவருக்கு மாடமானிகைகள், ப்யூக் கார் எல்லாம் எப்படி கிடைத்தன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உடல் ரத்தத்தை வியர்வையாக வடித்தெடுத்து உழைப்பை நல்கியதினாலேயே அவர்களுக்கு இவ்வளவு செல்வமும் கிடைத்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே இதை நன்கு கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கும் லாபத்தில் ஒரு பகுதியை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதே சோஷலிஸத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சமுதாயத்தை நாம் அமைக்க முடியும். மிகக் குறைந்த சம்பளம் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கவேண்டும், மிக அதிகச் சம்பளம் எவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்துவிடவேண்டும், என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[Sri R. S. Arumugam] [15th March 1955]

“அதோடு தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தானியத்து சிமெண்டு பாக்கரி இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வெளியிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க மாணேஜ்மெண்டார் தக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தபோதிலும் கூட இன்னும் அந்தக் காரியம் நடைபெறாமல் ஏதோ தாவாலிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் துரிதமாகக் கவனித்து உடனடியாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மாஞ்சேலை என்ற ஒரு எஸ்டேட் இருக்கிறது. அங்கே தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளைப் போய்ப் பார்த்தால் எப்படிச் சட்டப்படுகிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு பத்தடி குடிசைக்குள்ளே அவன் குடும்பம், மாடு, கன்றுக்குட்டி, கோழி போன்ற எல்லாம் வசித்தாக வேண்டும். ஆனால் அங்குள்ள முதலாளிகள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை லாபமாக அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தது ஆரோக்கியமான வீடுகளையாவது அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முதலாளிகளை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். கோவை ஜில்லாவைப் போலவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் விக்ரிமசிங்கபுரம், தூத்துக்குடி, கோயில்பட்டி, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் நிறையத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கோவை ஜில்லாவிலிருக்கும் இந்த ஸ்கீமை எங்கள் ஜில்லாவுக்கும் உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஸ்கீமினால் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பயன் ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள மேலப்பாளையத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது. சர்க்கார் ஒருவகையான திட்டப்படி அவர்களுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள சம்பளமாவது எல்லா பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாக சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்வதோடு பெரிய சுற்று பீடிகளுக்கு கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு முஸ்லிம் பெண்கள் தான் அதிகமாக இந்த பீடி சுற்றும் தொழிலில் மேலப்பாளையத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளில் உட்கார்ந்து பீடி சுற்றுகிறார்கள். மாலையில் அவற்றை தொழிற்சாலைக்கு எடுத்துச் சென்று கொடுத்துவிட்டு, இலையும், தூளும் மறுநாள் வேலைக்கு வாங்கிவருகிறார்கள். அந்த முஸ்லிம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டி, சர்க்கார் பீடித் தொழிற்சாலை முதலாளிகளே தங்கள் ஆட்களைவிட்டு பீடி சுற்றும் பெண்கள் வீட்டிற்கே இலையையும், தூள்களையும் அனுப்பிவைக்கவேண்டுமென்றும், சுற்றப்பட்ட பீடிகளை எடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்தால் ரொம்ப நலமாக இருக்கும் என்று இந்த இடத்தில் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

“அதோடு ஹோட்டல் தொழிலாளிகளைப்பற்றி இவ்விடத்தில் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. அவர்கள் நமக்கு இட்டலி, லட்டு போன்ற சுவைமிக்க பண்டங்களை சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டிற்குச் சென்றால் அவர்கள் குடும்பத்தார்கள் வறுமையால் வாடுகிறார்கள். இட்டலியையும் லட்டியையும் ஏதாவது ஒரு நாள் பார்க்கிற குடும்பமாக இருந்து வருகிறது. வறுமையில் அவர்கள் குடும்பம் இன்றையதினம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த இடத்தில் ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். சர்க்கார், ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் உடனடியாகத் தாக்கீது அனுப்பி அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்தும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

[Sri R. S. Arumugam] [15th March 1955]

“அதோடு ஹோட்டல் சர்வர்களுக்கு டிரஸ் கொடுக்கவேண்டியதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். ஏனென்றால் நாம் ஹோட்டலுக்குச் சாப்பிடப் போகும்போது, நம்மைப் போல சாப்பிட வந்திருப்பவர்கள் யாரையாவது பார்த்து தப்பாக, அவர்கள் தான் ஹோட்டல் சர்வர் என்று எண்ணிக் கொண்டு ‘இந்தாப்பா, இட்டலி கொண்டு வா’ என்று கேட்டு விடுவதையும், அவர்கள் நம்மிடம், ‘யாரைப்பார்த்து இட்டலி கேட்கிறீர், நானும் உம்மைப்போல சாப்பிட்டதான் வந்திருக்கிறேன்,’ என்று சண்டைக்கு வந்து விடுவதும் சில இடங்களில் நடக்கின்றன. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். சர்வர் யாரென அறிய உடனடியாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் டிரஸ் வழங்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் பற்றி நினைக்கக்கூடிய இதே நேரத்தில் நாம் விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த நாடு விவசாய நாடு. பெரும்பாலான மக்கள் இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழிலில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நாட்டிலுள்ள லட்சக் கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை உத்தேசித்து அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும், தக்க சம்பளம் கிடைப்பதற்கும், அவர்களுடைய நிலைமையை நிரந்தரமாக முன்னேற்றுவதற்கும் வழிவகை செய்யும் விரிவானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை இந்த இடத்தில் உங்கள் எல்லோருடைய ஞாபகத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI N. RATHINA GOUNDER :—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர் 11-44 களே, தொழில் மான்யத்தின்மீது நண்பர் ஸ்ரீ பக்கிரிசாமிப் பிள்ளை கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“திருச்சி ஜில்லா, கரூர் தாலுகாவில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. 150 தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவைகளில் பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் 10 தான். மற்ற 140 தொழிற்சாலைகள் பாக்கரி சட்டத்திற்குட்பட்டவை அல்ல. கரூர் நகரசபைக்குட்பட்ட இடங்களில் உள்ள வீடுகளில் இம்மாதிரி கைத்தறி நெசவாளர்கள் நடக்கின்றன. திண்ணைகள், சமையல் அறைகள், ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் கைத்தறி வேலை நடக்கின்றன. வெளிச்சம் இல்லாத சிறுசிறு அறைகளில்கூட கைத்தறி வேலை நடந்துவருகிறது. அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய ஆண்கள் நெசவு நெய்கின்றார்கள். தாய்மார்கள் தார் சுற்றுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய இனம் குழந்தைகளையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து தங்கள் தங்கள் வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். வேலை செய்யும் சிறு சிறு அறைகளில்கூட தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஏனை கட்டி வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். இதை நாம் கண் கூடாகப் பார்த்துவருகிறோம். புகை ஏற்படக்கூடிய இடங்களில், புழுதி அடையக்கூடிய இடங்களில் வசிப்பவர்களுக்குக் கூடியரோகம் சுலபமாகப் பீடிக்கும் என்று சொல்வார்கள். அந்தச் சிறு சிறு அறைகளில், போதுமான வசதி இல்லாத இடங்களில் குழந்தைகளை ஏனைகளில் விட்டு வைத்து காலையிலிருந்து மாலை வரையில் தாய்மார்கள் தார் சுற்றுகிறார்கள். அதனால் கரூர்-தாலுகாவில் உள்ள மக்களுக்குக் கூடியரோகம் பரவி வருகிறது. சில காலத்திற்கு முன்பு பெருந்துரைக் கூடியரோக சாண்டோரியத்தில் சேர்க்கப்பட்ட வியாதியஸ்தர்கள் கணக்கைப் பார்க்கும்போது ஈரோடு, கரூர் தாலுகாவிலிருந்து வருகின்ற நோயாளிகள்தான் அதிகம் என்று அப்பொழுதிருந்த சாண்டோரியக் காரியதரிசி அவர்கள் சொன்னார்கள். நெசவாளிகள் மிகுதியாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் கூடியரோகம் பரவுகிறது. கூடியரோக வியாதிக்கு ஆதரவாக இருப்பது போதுமான இடவசதிக்குறைவுதான். அவசியம் கவனித்து நெசவாளிகளை பாக்கரி சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Rathina Gounder]

[15th March 1955]

“சிறிய-சிறிய வீடுகளிலே வியாபாரத்தை ஆரம்பித்திருக்கிற காரணத்தினாலே சிறிய வீடுகள் வாடகைக்குக் கிடைப்பதில்லை. உத்தியோகஸ்தர்களுள், வியாபாரிகளோடு குடியிருக்க வீடு வேண்டுமென்றால் **weaving factory** முதலாளிகளோடு போட்டி போட முடியாது. வியாபாரிகளோ அதிகாரிகளோ 50 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கிறேன் என்றால் கைத்தறி நெசவாலைக் காரர்கள் 75 ரூபாய் வரையில் வாடகை கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். இதனால் குடியிருக்க வீடுகள் கிடைப்பதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. **Industrial area residential area** என்று பாகுபாடு செய்து நகரப் புறங்களின் எல்லைக்கு வெளியே பாக்கடிகளை வைத்து நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லையானால் தாங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறியவர்களாவீர்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உடனே ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து நகரங்களுக்கு வெளியே வசதியான இடங்களில் பாக்கடிகள் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். ஆகையினால் கண்டிப்பாக பாக்கடிகள் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து, பத்து மக்களுக்குமேல் ஆட்களை வைத்து வேலை செய்யப்படும் கைத்தறி நெசவுச் சாலைகளை நகரப் புறங்களுக்கு வெளியே வைப்பதற்கு கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாயம் போடுவது, சலவை செய்வது (**dyeing and bleaching**) ஆகியவைகளுக்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட இடங்களில் தான் ‘டையிங் யாட்டு’ வைத்திருக்கலாம், குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான் சலவை வேலை செய்யலாம் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறதென்றால் அந்தந்த பாக்கடியின் பின்புறத்திலேயே சாயம் போடும் வேலையும், சலவை செய்யும் வேலையும் ஏற்படுகிறது. இதனால் சுகாதாரத்திற்கு, பெரும் பாதகம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி வேலைகள் செய்வதினால் ஏற்படும் கழிவு நீர் வெளியே போகும் போது துர் நாற்றம் வீசுகிறது. தெருக்களின் பக்கங்களிலுள்ள சாக்கடைகளில் அந்தத் தண்ணீர் ஓடும்போது சிக்க முடியாத ஒரு வாடை அடிக்கிறது. மக்களின் சுகாதாரத்திற்கு இதனால் எந்த அளவுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. இவ்விஷயத்தை சர்க்கார் கவனித்து சாயம் போடும் இடத்தையும், சலவை செய்யும் இடத்தையும் மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு வெகுதூரத்திற்குப்பால் வைக்க ஏற்பாடு செய்து மிக மிக அவசியமாகும். அவைகளுக்கென்று தனியான இடம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நெசவாளர்கள் மிக ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அன்றாடம் வாங்குகின்ற சாமான்களைக் கொண்டுதான் அவர்கள் ஜீவிக்கின்றார்கள். முதலாளிகள் பெட் ஷீட்டுகளும், துண்டுகளும் நல்ல விலைக்கு விற்கும்பொழுது நெசவாளிகளுக்கு கூலி கொடுக்கிறார்கள். விலை குறைந்தவுடனே முதலாளிகளை நம்பி வாழும் நெசவாளிகளை திடீரென்று வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். திடீர், திடீரென்று எதிர் பாராத வண்ணம் வேலையிலிருந்து நிறுத்தும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் நெசவாளர்களை பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கருநில தூல் உற்பத்தி செய்யும் மில் ஆரம்பித்து சில ஆண்டுகள் ஆயின. அதிலே வேலை செய்பவர்களுக்கு எட்டண, பத்தண, பன்னிரண்டண என்று அணுக் கணக்கில் தான் கூலி அளிக்கப்படுகிறதே தவிர அவர்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெறுகிறார்கள். தொழிலாளி யாராவது தனக்குக் கூலி உயர்த்திக் கொடுக்கப்படுவேண்டும், தனக்குப் போதவில்லை என்று முதலாளியைக் கேட்டால் உடனே வேலையைவிட்டு நீக்கப்படுகிறான், அல்லது விரட்டப்படுகிறான். ஆகவே, தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, அவர்களையும் ஆதரிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கோரைப் பாய் உற்பத்திக்கு சென்னை ராஜ்யத்திலே கருந் பெயர் பெற்ற இடமாகும். அங்கு கோரை அதிகமாக விளைகிறது. வேலையில்லாத

[15th March 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

திண்டாட்டப் பிரச்னையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று கவர்ன்மென்டார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் கருந் தாலாகாவில் விளையும் கோரையைக் கொண்டு பாய் முடைவதற்கேற்ற கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வாழ்வு பெறுவதற்கும், கோரைப் பாய்கள் அதிக அளவிற்கு உற்பத்தியாவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். ஏராளமான ஏழை மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கக்கூடிய வகையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தொழிலாளர்கள் திடீரென்று இறந்துவிட்டால் அவர்கள் மனைவி மக்கள் ஆதரவற்றுத் துடிக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலாளி தின்னத் தினம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அளவுகூட சம்பாதிக்கமுடியாது தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவர்கள் என்ன சேமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கமுடியும்? எனவே தொழிலாளர்களுக்கு கண்டிப்பாக ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கூலி விகிதமும் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்களுக்கும், ஆசிரியர், ஆசிரியை மார்களுக்கும் பிராவிடென்ட் பண்டு, கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் ஆகியதிட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் 11-51 பி.ரேஜனையை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். நம்முடைய கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டசபை கூட்டம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து இன்று வரை தொழிலாளர் சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு கொஞ்சம் கடுமையாக பதில் அளித்துக்கொண்டு வருகிறார். அவர் ரொம்ப அனுபவம் வாய்ந்தவர்; விஷயம் தெரிந்தவர். அப்படியிருக்கும்போது ஏன் அப்படி பதில் சொல்லுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மெஜாரிட்டி கட்சி அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி மைனாரிட்டிதானே, எதிர்க் கட்சியினர் என்ன பண்ணிவிட முடியும் என்ற எண்ணத்தில் ஒருவேளை அவர் இருக்கிறாரோ என்னமோ. அவர் அப்படி நினைத்தால் அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

“இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய தொழிலாளர் சம்பந்தமான சச்சரவு களெல்லாம் கட்சித் தூண்டுதலின்பேரில் ஏற்பட்டவையல்ல. நீண்ட நெடுங் காலமாக இருந்துவருகின்றன. சுரண்டுவவர்களும், சுரண்டப்படுபவர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறவரை இம்மாதிரி சச்சரவுகளெல்லாம் இருக்கத் தான் செய்யும். ஆனால், சர்க்கார் எந்தப் பக்கம் என்பதுதான் கேள்வி. இந்த நாட்டில் யார் உழைக்கிறார்களோ அவர்கள் அதற்காக ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று நாம் அரசியல் சட்டத்திலே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். நடந்திருக்கிற தொழிற் தகராறுகளையெல்லாம் கட்சிக்காரர்களின் தூண்டுதலின்பேரில் ஏற்பட்டதா என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும். மூன்று வருஷ காலமாக இந்தச் சபையில் எதிர்க் கட்சியின ராகிய நாங்கள் பல விஷயங்களை சர்க்காருக்குச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். பெரும்பான்மையான விஷயங்கள் நாங்கள் சொன்னது உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கட்சி மனப்பான்மையோடு பார்க்காமல் பெரும்பான்மையான மக்கள், உழைக்கின்ற மக்கள், சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர கட்சி மனோபாவத் துடன் பார்க்கக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சமீப காலங்களில் நடந்த வேலை நிறுத்தங்களைப் பார்ப்போம். போனஸ் என்பது பிச்சைக் காசு அல்ல. தர்ம விஷயம் அல்ல. அது கொடுபடாத சம்பளம். உழைப்பாளர்கள் தங்கள் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. போனஸ் விஷயங்களில் பலவிதமான போராட்டங்கள் நாட்டில் நடந்திருக்கின்றன. முதலாளிகளாகப் பார்த்து மிச்சம் இருந்தால் கொடுபடுவேண்டிய சம்பளம், கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது இல்லாவிட்டால் சம்பளம் இருக்கவேண்டியது,

[Sri K. T. Raju]

[15th March 1955]

முதலாளிகளை போனஸ் கொடுக்கும்படி சர்க்கார் எப்படி வற்புறுத்த முடியும் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் காலத்தில் அவர் முதலாளிகள் பக்கம் பேசுவதைப்போல் தோன்றுகிறதே தவிர, லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய நல உரிமைகளைப்பற்றி அவர் அனுதாபப்படுவதாக இல்லை. மந்திரி அவர்களுடைய பதிலைப் பார்த்து முதலாளிகள் மேலும் தவறான பாதையில் போவதற்குத்தான் ஊக்க மளிக்குமேதவிர தவறான பாதையிலிருந்து திரும்பி நியாயமான வழியில் போவதற்கு மந்திரி அவர்கள் பேச்சோ, பதிலோ சாதகமாக இருக்காது என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன்.

“அமைச்சரவர்கள் சொன்னார், ‘தொழிலாளர் சம்பந்தமான விஷயங்கள் பிற்காலத்தில் பதில் சொல்லும்போது சொல்லவேண்டியவை நிறைய வைத்திருக்கிறேன்’ என்று. தாராளமாகச் சொல்லட்டும்; அதைப் பற்றி கவலையிலலை. அந்த மாதிரி முன்கூட்டியே ஒரு எண்ணத்தை மந்திரி அவர்கள் உருவாக்கிக்கொள்ளக்கூடாது. அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். போலீஸ் தலையீட்டைப் பற்றி சொன்னோம்.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“கேள்வி நேரத்தில் நான் சொன்னது என்னவென்றால், ‘கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவரவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை சரியல்ல என்று சொன்னார்கள்.’ அதற்கு நான் சொன்னேன் ‘எதிர்க்கட்சியின் கொள்கை ஒன்று இருக்கிறது; அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஒன்று இருக்கிறது. எந்தக் கொள்கையை இந்தச் சபை ஆதரிக்கப்போகின்றது என்பது விவாதத்தின் முடிவில் தெரியும்’ என்று நான் சொன்னேன். அதில் ஒன்றும் தவறுதல் கற்பிக்கவேண்டாம். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் நான் சொன்னதைத் தவறுதலாகக் கற்பிக்கச் செய்தாலும் சபையினர் அதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.”

SRI K. T. RAJU :—“மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு நிமிஷத்தையும் என் கணக்கில் சேர்க்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman) :—“கனம் அங்கத்தினர்தான் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்.”

SRI K. T. RAJU :—“நம் ராஜ்யத்தில் முனிசிபல் நகரசுத்தி தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில், சமுதாயத் துறையில், அரசியல் துறையில் எதிலும் முன்னேற வழியில்லாமல் மிகவும் கீழான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஹைதராபாத்தில் நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள் நிலைமையை பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்களின் அடிப்படை சம்பளத்தை மாற்றி அமைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள நகரசுத்தி தொழிலாளர் களைப்பற்றி இந்தச் சர்க்கார் இன்னும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காமல்தான் இருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷகாலமாக தொழில் மான்யம் வரும்போதெல்லாம் தொடர்ந்து நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப்பற்றி இந்தச் சட்ட சபையில் சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தத் தடவையாவது நகரத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் நியாயம் வழங்க உடனடியாக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களின் சாதாரண உரிமைகள் கூட இந்தக் காலத்தில் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. தொழிற் சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கும் முனிசிபல் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களை சஸ்பெண்டு செய்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட உரிமைகள் இன்றைக்கு நேற்று ஏற்பட்டதல்ல, தொழிலாளர்கள் நீண்ட காலமாக போராடிப் பெற்ற உரிமைகள் இன்று புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தொழிற் சங்கத்தை தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகாலமாக நடத்தி இருந்தும் கூட அவர்களின் டோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாமல் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் அவர்களுக்கு தொழிற் சங்கத்தை நடத்துவதற்குக்கூட உரிமை இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். தொழிலாளர்களின்

15th March 1955]

[Sri K. T. Raju]

அமைதியைக் குலைக்கும் முறையில் போலீஸ் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது. இது மாதிரியாக இவர்களின் தலையீட்டினால் தொழிலாளர்களின் சாதாரண உரிமைகள் கூட பறிக்கப்படுகிறது. முதலாளிகள் பக்கம்தான் அதிகச் சலுகை காட்டப்படுகிறது. மைனர் இன்ஜினீயர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை இப்பொழுது சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டிலுள்ள சிபார்சுகளின் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது என்று தெரியவில்லை.

“மதுரை, அம்பாசமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோயமுத்தூரில் 1948-ம் வருஷத்தில் பஞ்சாலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களில் கிட்டத்தட்ட 5,000 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பாதிக்கும் அளவுக்கு பல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. அவர்களுக்கு முதலாளிகள் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அவர்கள் நிம்மதியாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலையில் உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஒட்டல்களில் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டால் அந்தச் சமயத்தில் மூடுவதாகச் சொல்லிவிட்டு ராமா விலாஸ் என்பதை கிருஷ்ண விலாஸ் என்றும், கோவிந்த விலாஸ் என்றும் தொடர்ந்து மாற்றிக்கொண்டே போகிறார்கள். ஒட்டல் முதலாளிகள் ஒட்டல்களை மூடிவிட்ட பிறகும் அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரியை மாத்திரம் பாக்கி விடாமல் வாங்கிவிடுகிறார்கள். தொழிற் சங்கம் சம்மந்தப்பட்டமட்டில் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் தொழில் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதற்காக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று. உழைக்கிற மக்களுக்கு மேலும் மேலும் உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு உரிமை இருப்பது போல் அதில் சம பங்கு பெருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. மேலும் கட்சி மனப்பான்மையுடன் இந்த விஷயத்தை கவனிக்காமல் ஒரு பொது நோக்கத்தோடு பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்களின் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து நியாயத்திற்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு தொந்திரவு கொடுக்காமலும், ஒருதலைப் பட்சமாக இல்லாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் எவ்விதக் கட்சி மனோபாவம் இல்லாமல் நாட்டின் பொதுவான நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.”

* **SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE** :—“മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, 12 ഞാഴിൻശാലകളുടെ ഞാഴിൻ വകുപ്പിന്നുപേണിയുള്ള ഈ ധനാഭ്യർത്ഥനയിന്മേൽ noon. ഞാനും എന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട മറ്റു അംഗങ്ങളും ഒരു ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഞാഴിൻ വകുപ്പിന്റെ നയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഞാഴിൻവകുപ്പിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തു ഞാഴിയാളികൾ ഞാഴിയില്ലാതെ ഉഴന്നു നടക്കുന്നതിനാൽ ഇടയാകാത്തവിധത്തിലുള്ള ഒരു നയം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ആലോചിച്ച് പറയുവാനുള്ളത്. ഞാഴിയില്ലാതെ നടക്കുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതിലും ഞാഴിയില്ലായ്മ നിശ്ശേഷം പരിഹരിക്കുന്നതിലും ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതുകണ്ട് ലേബർ വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഞാഴിപ്പെടുന്ന ആളുകളും ഞാഴിൻ കൊടുക്കുന്ന ആളുകളും തമ്മിൽ മതവും സംസാരമുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ഞാഴിൻശാലകളെ നിലനിർത്തുന്നതിനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉതകുന്ന ഒരു സാഹചര്യം നിലവിൽ വരുന്നതിനും ഞാഴിയാളികളേയും ഞാഴിൻശാലകളുടെ ഉടമകളേയും സഹായിക്കുന്നതും നിർവ്വഹിക്കുന്നതുമായ ഒരു നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ഞാഴിൻശാലകളിൽ തുടരെത്തുടരെ ഞാഴിൻതക്കങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികപുരോഗതിയെ സാരമായി ബാധിക്കും. അതുകൊണ്ട്

തെഴിച്ച് ഏകദേശം തൊഴിൽ കൊടുക്കുന്നവരുംതമ്മിൽ സൺവാർഡ് മെയറും പരിപാലിക്കേണ്ടതു കാര്യമായല്ലോ. അതിന് ഉത്തരവിധത്തിലും അതിനു രണ്ടുകൂട്ടരേയും നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന വിധത്തിലുമുള്ള ഒരു നയമുണ്ടെന്നും ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥികരിക്കേണ്ടത്. ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധിയായി ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് തൊഴിൽ വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനമുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്ന വകുപ്പും ഈ നാട്ടിലെ തൊഴിലും തൊഴിൽശാലകളും സംബന്ധിച്ച കഴിവുകളെല്ലാം പരിഹരിക്കാൻ താല്പിക്കുന്നുണ്ട്. തൊഴിൽ വകുപ്പിനെ പുറം പൊതുവായി ജനരായം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മലബാറിന്റെ ചില ആവശ്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനാവുമ്പോഴാണ്.

(Deputy Speaker in the Chair.)

15th March 1955] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

“വളരെയധികം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗമാണ് കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ. അവരുടെ കൂലിക്ക് ഒരു നിണ്ണയവുമില്ല. ഭാരോ സ്ഥലത്തും ഭാരോ കാലത്തും ആഴ്ചകൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന കൂലിയാണ് കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്ക് കിട്ടുന്നത്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ കറഞ്ഞ കൂലി നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ട സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖരിച്ചുവരുന്നതെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ കൂലി നിണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളെടുക്കണമെന്നു കണക്ടി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസ്താവം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

12-10 p.m.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தொழிலாளர் அபிவிருத்தி மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நான், நாடு அபிவிருத்தி அடையக்கூடியதும், மிக அதிகமான தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலுமான, சர்க்கார் மின்சாரத் தொழில் இருக்கக்கூடிய மேட்டூர் தொகுதியிலிருந்து வருகிறேன். மேட்டூரை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இருபது ஆயிரத்துக்குக் குறையாமல் ஜனத் தொகை யிருக்கிறது. அவ்வளவு பேர்களும் தொழிலாளர்கள்தான். நூற்றில் ஒருவர் ஏதோ தொழிலில்லாமல் கடை வைத்தோ, அல்லது வேறு தொழில் செய்தோ வாழலாம். மற்ற அத்தனை பேரும் மின்சார தொழிலாளர்களே. அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப் பார்க்கும்போது குறிப்பாக இந்த மாகாணத்தில் அந்த இடத்தில் தான் தொழிலாளர்கள் அதிக வசதிக் குறைவாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அங்கு தொழிலாளர்கள் பொது வாசக தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. குறிப்பாக, அங்கே இருக்கக் கூடிய மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியே கிடையாது. ஆனால், இப்போத்தான் சர்க்கார் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு அவரவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய வீடுகளை அவரவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக, அந்தத் தொழிலாளர்கள் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி என்பதே கிடையாது. வேறு சுகாதார வசதிகளும் கிடையாது. மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு, Latrine-க்கு போக வேண்டுமென்றால், இலையில் இதற்குக் காரணம் மேட்டூரில் நிலப் பிரச்சனை தீராமலிருந்ததுதான். இனிமேலாகாரணம் மேட்டூரில் நிலப் பிரச்சனை தீராமலிருந்ததுதான். இனிமேலாவது சர்க்கார் அங்கு என்னென்ன வசதி செய்யவேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்ய முன் வருவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் மில் இருக்கிறதே, அங்கு அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சில வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளி 10, 20 வருஷமாக மில்லில் வேலை செய்துகொண்டு இருப்பான். ஆனால் அவன் வேலை செய்ய முடியாமல் வேலையை விட்டு நின்று விட்டால், முதலில் வீட்டிலிருந்து காலி செய்துவிட்டுப் போகவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறது. வேலையில் இருக்கும் வரையில் தான் வீடு, மில்லை விட்டு போய் விட்டால் வீடு இல்லை என்பதை விட்டு விட்டு, ஒரு தொழிலாளி மில் வேலையை விட்டு போனாலும், அவன் சந்ததியார் வீட்டில் தங்கும்படி, வீட்டை அடமானம் செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

“ அடுத்தபடியாக, போன பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே மேட்டூர்
ஒரு Polytechnic வைத்துக்கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்
என்று சொன்னேன். அங்கு பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. P.W.D.
சர்க்கார் மின்சார இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. Textile mill-கள் இருக்கின்றன.
Workshop-கள் இருக்கின்றன. அங்கு Polytechnic வைத்தால்
எல்லா தொழில்களும் இருப்பதால், அங்கு Polytechnic வைத்தால்
கூட அதிகப்படியாக, தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லிக்கொடுக்க
Lecturers வேண்டியதில்லை. அந்தந்த தொழிற்சாலையில் இருக்கக்
கூடிய Officer-களை, Polytechnic கல்விச் சாலைக்குச் சென்று, போதிய
அளவில் நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு மணி நேரம் தொழிற் கல்வி

[K. S. Ardhanareswara Gounder] [15th March 1955]

கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆகையால் உடனடியாக மேட்டூரில் தொழில் கல்விச் சாலையை ஏற்படுத்துமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, மில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வட்டாரத்திலிருந்து மில்லுக்கு 4, 5 மைல் நடந்து வருகிறார்கள். காலையிலிருந்து 8 மணி நேரம் வேலை செய்த பிறகு மறுபடியும் 4, 5 மைல் நடந்து வீட்டுக்கு திரும்பிப் போவதென்றால் மிகவும் கிரமமாகியிருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் தொழிற்சாலையிலிருந்தோ, அல்லது மில் தொழிற்சாலையிலிருந்தோ Labour bus என்று ஒன்று ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்களை கொண்டு போய் விட்டு வந்தால் நன்மையாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால், தொழிலாளர்களுக்கு சாயந்திரத்தில் பொழுது போக்க வசதி கிடையாது. ஒரு சினிமாத் தியேட்டர் கூட அந்த ஊரில் கிடையாது. தொழிலாளர்கள் எப்போதும் வேலை, வேலை என்ற ஒரு கைங்கரிய யத்தை செய்து வருகிறார்களே தவிர, பொழுது போக்க வேறு வசதியே யில்லை. இதையும் செய்து கொடுக்குமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிரவும், இந்தக் கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருக்கிறதே அதை மேட்டுக்கு விஸ்தரித்தால், குறிப்பாக சர்க்கார் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு விஸ்தரித்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்ததாக, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே சந்திப்பு என்பதே கிடையாது. Labour Officer-கள் முதலாளிகளை தொழிலாளர்கள் வசிக்கும்புறத்திற்கு கூட அழைத்துச் சென்று, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சௌகரியக் குறைவை எடுத்துச் சொன்னால், முதலாளிகள் நன்கு உணர்வார்கள். Labour Officer கள், முதலாளிகளுக்கு என்ன லாபம் வருகிறது என்று வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்த்து, லாபத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படி செய்தால், தொழிலாளிகள் திருப்தி அடைவார்கள். தொழிலாளிகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு செல்வதே ரொம்பவும் கேவலமானது, அவர்களிடம் எப்படிச் செல்வது என்று சில முதலாளிகள் நினைக்கிறார்கள். முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களைச் சென்று பார்த்தால் அவர்கள் மனது இளகி, தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வசதியாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக மில் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களை, குறிப்பாக பெண் தொழிலாளிகளை, சாயந்திர வேளையில் வேலையைச் செய்து விட்டு மில்லை விட்டு வெளியே வரும்போது பார்த்தால், அவர்கள் மில்லில் வேலை செய்தார்களா அல்லது வேலை செய்யவில்லையா என்பதை அவர்கள் தலையை பார்த்தவுடனே நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். மில் முதலாளிகளுக்கு இருக்கிற protector மாதிரி, தொழிலாளிகளுக்கும் பாடு பாடு இல்லாமல் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மில்களிலும் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை செய்யும் காலத்தில் ஒரு உடையும்தான் வேலை செய்துவிட்டு வெளியே செல்லும்போது தங்கள் தங்கள் சொந்த உடையை தரித்துக்கொண்டு போவதற்கும் வேண்டிய தனியிட வசதியும் செய்து கொடுத்து நல்ல முறையில் தொழிலாளிகள் வாழ ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

2-20
p.m.

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மேல் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசும்போது, நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களில் இன்னும் வேலை நிறுத்தங்கள் குறைந்தபாடிಲ್ಲ என்றால், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தங்கள் நலனை உண்டாக்குகிறது என்று கருதி செய்யவில்லை. இன்று காலை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விகளுக்கு கூறிய பதில்களிலிருந்து கடந்த வருஷத்தில் நான்கு மாதங்களில் 80-க்கு மேற்பட்ட வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியவருகிறது. இந்த வேலை நிறுத்தங்களுக்குக் காரணம், தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்று நான் கூறத்தேவையில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கை

[Sri M. P. Subramanyam] 15th March 1955]

கள் பலவாறு இருந்தாலும், முக்கியமாக, பல சந்தர்ப்பங்களில், கூலி உயர்வை பற்றியதாகத்தான் இருக்கின்றது. தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வு கேட்கும்போது, எந்த ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ, அந்த ஸ்தாபனத்தின் நிலைமையை அனுசரிக்காமல் கேட்பதில்லை. லாபம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், தொழிற்சாலையின் நன்மையைக் கருதாமலும், கூலி உயர்வு கேட்பதில்லை. உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று தலைவர்கள் எல்லோரும் புத்திமதி கூறும்போது, உற்பத்தியை பெருக்கினாலும் எந்தவிதமான பலனும் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதத்தில் உற்சாகம் ஏற்படும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளில் பல ஸ்தாபனங்களில் உற்பத்தி பெருகி இருப்பதை நாம் நன்றாக அறிகிறோம். ஆனால் இந்த உற்பத்திப் பெருக்கினால், அதிகப் படியான லாபம் அடைவது முதலாளிகளே தவிர, தொழிலாளிகளுக்கு ஒருவித பலனும் இல்லை. தொழிலாளிகளுக்கு பலன் ஏற்படாத காரணத்தினால் தான் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தமாதிரி பிரச்சனைகளில் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றிருக்கிறது. அதாவது, லட்சக் கணக்கில் லாபம் அடையக் கூடிய முதலாளிகள், லாபத்தில் ஒரு பகுதியை தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக சமீபம் பாணியில் சமுதாயம் அமையவேண்டும் என்று கூறும்போது, அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

“மற்றும் ஒன்று, இந்தமாதிரி தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்க்க, பல துறைகளிலும் முக்கூட்டு கமிட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த முக்கூட்டுக்கமிட்டி, அதாவது அரசாங்கம், தொழிலாளி, முதலாளி மூன்று பேரும் சேர்ந்த கமிட்டி, எடுக்கும் முடிவை மூன்று பேர்களும் சரி என்று சொல்கிற முடிவை கட்டாயம் அமுல் நடத்த வேண்டும். அமுல் நடத்தப்படவில்லையானால், முக்கூட்டுக் கமிட்டி வைத்தும் பலன் இல்லாமல் போகிறது. அரசாங்கத்திற்கு சரி என்று படுவதை, சட்டத்தில் சொல்லப் படவில்லை, என்ற காரணத்திற்காக அமுல் ஆக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இப்போது இருக்கும் சட்டத்தில் முக்கூட்டு கமிட்டிகளின் தீர்ப்பை அமுல் ஆக்கும்படி கட்டாயப்படுத்த வசதியில்லையானால், ஏன் அரசாங்கம் தனிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, பெரிய மில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்ட, இப்போது மத்திய சர்க்கார் மான்யம் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய மான்யங்களை பெற்றுக் கொண்டு பல மில்களில் மனைகள் வாங்கப்பட்டபோதிலும், வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. பெரிய பெரிய மில்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் முதலீடு செய்யும் காலத்தில், ஏன் அந்த மில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளில் ஒரு குறிப்பிட்டவர்களுக்காவது வீடு கட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது? இப்போதாவது மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் மான்யத்தை உபயோகித்து, தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க மில் முதலாளிகளை சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எனது விருப்பம்.

“பஸ் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்பு 12-25
கிறேன். சேலத்திலே பல பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு p.m.
முதலாளியும் 40, 50 பஸ்களுக்குமேல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 40 பஸ்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தில், 40 தொழிலாளிகளைக்கூட அதாவது கண்டெக்டர்கள், டிரைவர்களைக்கூட நிரந்தரமாக நியமித்துக் கொள்ளவில்லை. இவ்வளவு பஸ்களை கடந்த 30, 40 வருடங்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் ஒரு சிலரைக்கூட அவர்கள் நிரந்தரமாக இதுவரையில் வேலைக்கமர்த்திக் கொள்ளவில்லை என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதிலிருந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1955]

“ நம்முடைய மாகாணத்திலே தொழில் தகராறுகளை தீர்த்துவைத்து சமரசமாக இருப்பதற்கு முடிவதில்லை. காரணம் லேபர் கமிஷனருக்கு உதவியாக 10 அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள்; ஆனால் அவர்கள் 15 ஜில்லாக்களைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவில் தொழிற்சாலைகள் குவிந்திருக்கின்றன; மற்றொரு ஜில்லாவில் குறைவாக இருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஆங்காங்கு சிறுசிறு தொழிற்சாலைகள் இருப்பதால், அங்கெல்லாம் சச்சரவுகள் ஏற்படுங்காலத்தில், அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகாரிகளால் முடிவதில்லை. காரணம், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மலபாருக்கும், தென் கன்னடத்திற்கும் சேர்ந்து ஒரு அதிகாரி. சேலத்திற்கும் வட ஆற்காட்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு அதிகாரி. அதேபோல், திருச்சி தஞ்சை ஜில்லா ஆகிய இரண்டிற்கும் ஒரு அதிகாரி. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், சிறுசிறு தகராறுகள் அதிகமாக ஏற்படும்போது, அந்த அதிகாரியினால் திருச்சியிலுள்ள வேலைகளை சரிவர கவனிக்க முடிவதில்லை. ஆகையால் குறைந்த பட்சம் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு அதிகாரியையாவது நியமிக்கவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரமும் கொடுக்கவேண்டும். தவிர, மதுரை, கோயமுத்தூர், சென்னை போன்ற நகரங்களைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஒரு அதிகாரியினால் முடியாது. ஆகவே இம்மாதிரியான நகரங்களுக்கு ஒரு பிரதான அதிகாரியும், சில்லரை விஷயங்களை கவனித்துக்கொள்வதற்கு மற்றொரு 12-35 அதிகாரியையும் நியமிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி அதிகமான பேர்களை நியமித்து வேலைப்பளுவைக் குறைத்து, சற்று அதிக அதிகாரம் கொடுத்தால் தான் தொழிலாளர்களிடையே ஒரு சமரச மனப்பான்மையை அவர்களால் வளர்க்க முடியும். இதை மந்திரி அவர்கள் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். இதனால் சிறிது பணம் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டாலும், சர்க்கார் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், சீக்கிரமாக அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அதோடு முதலாளிகள் ‘கன்சிலியேஷன்’ ஆபீசர்களிடம் கட்டாயமாக ஆஜர் ஆவதற்குச் சொல்லும்படியான அதிகாரத்தை கன்சிலியேஷன் ஆபீசர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சம்மன் செய்து அவர்களை ஆஜர்படுத்தக் கூடிய அதிகாரம் அந்த ஆபீசர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால் கன்சிலியேஷன் ஆபீசர்கள் ஏதாகிலும் தாக்கீது அவர்களுக்கு அனுப்பினால் அவைகளை முதலாளிகள் வேஸ்ட் பேர் பாஸ்கட்டில் போடுவதாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் ஆபீசர்கள் அவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. முதலாளிகளை முக்கூட்டு கமிட்டியில் நேரில் கூப்பிட்டு பேசக்கூடிய அந்த அளவில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த யோசனையை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ மற்றும் தொழில் சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் அப்படிச் சொல்லுவதால் அரசாங்கத்தைத் தாக்கீப் பேசுகிறேன் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. அப்படித் தாக்கீப் பேசுகிறேன் என்று கோபப்பட்டால் பிரயோசனம் இல்லை. நாங்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தேசம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. தேச முன்னேற்றமடைவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை எங்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய முயற்சி வேறு விதமாக இருக்கலாம் எங்களுடைய முயற்சி வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருடைய நோக்கம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். அதனால் நாங்கள் சொல்லுவதையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். குற்றம் குறைகள் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சட்டங்களைக்கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பாரபட்சம் இல்லாமல் ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும். ஒருவரை தாக்கீப் பேசிவிட்டோம், அதனால் வெற்றியடைந்து விட்டோம் என்று நினைக்கக்கூடாது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1955]

வார்த்தைகளில் தான் வெற்றிகாணலாமே தவிர கொள்கையில் வெற்றியடைய முடியாது. தேச முன்னேற்றத்திற்குத் தான் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதனால் எங்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ 1951-ம் வருஷம் மத்திய சர்க்கார் ப்ளான்ட்டேஷன் லேபர் ஆக்டை இயற்றியிருக்கிறார்கள். அதன்படி மாகாண சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும் அந்தச் சட்டத்தில் வழி காட்டியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இயற்றினாலும் அது மாகாணங்களுக்கு பொறுத்த மாக இருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. அந்தந்த பிரதேசத்தின் நிலைமையை அனுசரித்து அந்தந்த மாகாணங்களில் நிலைமைக்கு ஏற்ற அந்த முறையில் மாகாணம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். வாறு அந்தந்த மாகாணம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விதிகளை இயற்றுவதற்கும் ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான அதிகாரத்தையும் ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய விதிகளையும் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது 4, 5 விதிகளை பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். அதை பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். ஆனால் எந்த முறையில் விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதெரியாது. ஆனால் விதிகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். தோட்டங்களைப் பார்வையிடுவதற்கும் அதில் இருக்கும் குறைபாடுகளையும் தகராறுகளையும் தீர்ப்பதற்கு அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கும் அந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அங்கே போனால் அதற்குப் பணச் செலவு ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். தோட்டப் பயிர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போட வேண்டும் என்று கேட்ட போது அதற்காகத்தான் வரி போடவேண்டும் என்று சொன்னோம். பணச் செலவை பொருள்படுத்தக்கூடாது. பிளான்ட்டேஷன் சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை நியமித்து அவருக்கு உதவியாகப் பல அதிகாரிகளை அதாவது இன்ஸ்பெக்டர்களைக் கொடுத்து இந்தப் பிரச்சினைகளை அமுல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதையும் நடவடிக்கை எடுத்தால் விதிகளில் உள்ளபடி பணச் செலவு ஏற்பட்டு அவைகளை அனுபவிக்க முடிகிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விதிகளை இயற்றி விடலாம் ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா, அப்படி நன்மை ஏற்படும் என்ற நிலைமைக்கு இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

“ தற்சமயம் குறைந்த பட்ச சம்பள சட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை இயற்றி 12 தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இன்னும் பல விதமான தொழில்களையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த அளவில் இந்த 12 தொழில்களிலும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஏதாகிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் அது கிடையாது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். குறைந்த பட்ச சம்பள ஆக்ட்டி மினிமம் வேஜஸ் போர்ட் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களும் கொஞ்சகாலமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பள விதிப்பை நிர்ணயிக்கவில்லை. விவசாயத்தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மிகப் பெரிய தொழில். அந்தக் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர் ஒருவர் கூட இதைப்பற்றி எடுத்துச் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார். விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருந்தும் கூட அதை அவர்கள் நிர்ணயிக்க வில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதற்குள்ள நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவு உயர்ந்திருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் குறைந்த பட்ச சம்பள நிர்ணயச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது என்பது பொய்யாகத் தோன்றுகிறது. அதனால் அதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். அதோடு கூட 12 தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1955]

சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கும் அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கும் அதற்கு வேண்டிய மிஷினரி ஏற்படவேண்டும். இந்த யோசனைகளை நான் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“அதோடு கூட இப்பொழுது சர்க்காரே ஒரு எம்ப்ளாயராக இருக்கிறார். அவர்கள் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அவர்களிடத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளையும் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கக் கூடியவர்களையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களுக்கு எந்த உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய தொழில்களாகிய மின்சார டிபார்ட்மென்ட், ஆஸ்பத்திரி, ரோட் டிரான்ஸ் போர்ட், முதலிய டிபார்ட்மெண்ட்களில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள், இன்னும் லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன், பஞ்சாயத்து போர்ட், முனிசிபாலிட்டிகள் முதலிய பல டிபார்ட்மெண்ட்களிலும் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சர்க்காருடைய கண் காணிப்பில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள்? சர்க்கார் இந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படி நடத்துகிறார்களோ அதைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் மற்ற முதலாளிகளும் நடக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மற்ற முதலாளிகளுக்கும் தைரியம் வரும் என்பதை எடுத்தக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிற் சங்க உரிமைகளை அவர்களுக்கு சர்க்கார் வழங்க வேண்டும். லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன், பஞ்சாயத்து போர்ட், முனிசிபாலிட்டியின்கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டால் அதற்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் வெளியிலிருந்து தலைவர்களை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றும் அப்படி வைத்துக் கொண்டு இயங்கினால் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களிடம் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அதை அட்ஜஸ்ட்மென்டாக விடக்கூடாது என்கின்ற கொள்கை இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இவ்விதம் விதி அமைத்தால் சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டும். அவர்களிடம் சச்சரவு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைப் பார்த்துக் கொண்டு தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் இப்படிப்பட்ட விதிகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்காரே கேவலமாக நடத்துகிறார்கள் என்று முதலாளிகள் சொல்லுவதற்கு இடம் ஏற்படும். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லலாம், அவர்கள் எல்லாம் டெம்பரவரிதானே என்று. மில் முதலாளிகளும் தங்களுடைய தொழிலாளர்களை டெம்பரவரியாக வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள். இப்பொழுதே டெக்ஸ்டைல் மில்களில் அநேகம் பேர்களை டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேட்ரீல்கூட சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பக்கம் பேசிய கனம் அர்த்தநாரீஸ்வர கௌண்டர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். மேட்ரீலில் 60 சத விதிக் தொழிலாளர்களை டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டிரான்ஸ் போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலும் அப்படியே டெம்பரவரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே தான் தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஏன் அவர்கள் டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அப்படி வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களுடைய வசதிகள் பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது. அதைப் போலவே பி. அண்ட். சி. மில்லிலும் நானேக்கு டெம்பரவரியாக தெர்ழிலாளர்களை வைத்துக் கொள்ள இடம் ஏற்படும். அப்படி இல்லாமல் சர்க்காரே அவர்களுக்கு ஒரு உதாரணம் காட்ட வேண்டும். சர்க்கார் இப்படி இருப்பதால்தான் முதலாளிகளும் கொஞ்சம் தைர்யமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை: அத்தொழிலாளர்கள் எல்லாம், ஹரிஜனங்கள், எழுதப்படக்கூடிய தெரியாதவர்கள். ஹரிஜனங்களை நல்லமுன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவர

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1955]

வேண்டுமென்று எல்லோரும் பேசுகிறோம் ஆனால் நடைமுறையில் அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நடத்தும் தொழிற் சங்க ஊழியர்களை வேலை யிலிருந்து நீக்கி இருக்கிறார்கள். அருப்புக்கோட்டை முனிசிபல் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் சங்கம், இன்னொரு பஞ்சாயத்து போர்டு அதே மாதிரியான தொழிலாளர் சங்கம், இவைகளின் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த சுமார் 50 தொழிலாளர்களை சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக, ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி, மற்ற மந்திரிகளிடம் பேசி இருக்கிறேன். லேபர் டிபார்ட்மென்ட் மந்திரியிடம் சொன்னதில், அவர் மந்திரி என்ற முறையில், இதில் இறங்கி நல்ல முடிவு செய்கிறார்கள், அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே, ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியும், சர்க்காரும், இப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் எதிர்பார்க்கிறோமோ, அவைகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் தொழிற்சங்க விஷயமாக, அதை அங்கீகாரம் செய்யும் விஷயமாக, அநேக வருஷங்களாக சர்க்காருக்கு சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். தொழில் சங்கத்திற்கு சட்ட பூர்வமான அங்கீகாரம் வழங்குவதில்லை. இந்தச் சர்க்கார் சர்க்காரின் கீழோ, அல்லது தனிப்பட்டவர்களின் கீழோ வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய தொழில் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதில் தயக்கம் காட்டுகிறது. ஆனால் மந்திரி அவர்கள் இதுபற்றி பேசிய விஷயம் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழில் சங்கம்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். மந்திரிகூட அந்த எண்ணத்தை வெளியிட்டார்கள். அது உண்மைதான். அதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமுடியாதுதான். ஆனால் அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டியவர்கள் யார்? தொழிலாளர்கள் பார்த்து தங்களுக்கு ஒரு சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு கட்டி, அந்த தொழில் சங்கத்திற்கு தாங்கள் விரும்பிய தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அதற்கு சட்டமும் இடங்கொடுக்கவேண்டும். இது முதலாளிகள் விரும்பாத தொழில் சங்கமாக இருக்கும். அதன் தலைவர்கள், முதலாளிகளால் விரும்பப்படாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ் விரும்பப்படாதவர்கள் தலைவர்களாக வராமல் இருக்க பல சூழ்ச்சிகளை முதலாளிகள் செய்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்ச்சிகளுக்கு சர்க்காரும் உடந்தையாக இருக்கிறது. அப்படி சர்க்கார் உடந்தையாக இருக்கக்கூடாது. இன்று தேசத்திலே துரதிருஷ்டவசமாக போட்டிச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் சங்கம்தான் இருக்கவேண்டுமென்று, இப்படி நான் சொல்வதால் நினைக்கக்கூடாது. எல்லாச் சங்கங்களையும், சர்க்கார் ஒரே மாதிரியாக சமமாக நடத்தவேண்டும். அல்லது சட்டம் கொண்டுவந்து, ரகசிய பேஸ்ட் எடுத்து எந்த தொழிற்சங்கத்தை பெருவாரியாக தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதோ, அந்த தொழிற் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, குறைந்த பட்சம் பத்து சத விதிக் தொழிலாளர்கள் ஒரு சங்கத்தில் இருந்தால்தான் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படும் என்று நிபந்தனை ஏற்படுத்தி, அவ்விதமாக அங்கத்தினர்கள் உள்ள தொழிற் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் எல்லாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சம்பளம், போனஸ், வேலைக்கு உத்தரவாதம் இப்படிப்பட்ட அடிப்படை பிரச்சினைகளையும், இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளையும், அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால்தான், நிர்வாகத் திறமை யால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். இன்னொன்று முக்கியமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் அடிக்கடி சொல்லுவது என்னவென்றால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாக இருந்துகொண்டு தொழிலாளர்களை தூண்டிவிட்டு தொழில் தகராறுகளை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று. முதலாளிகளினுடைய சூழ்ச்சிகளிலிருந்து தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க, அவசரப்பட்டு ஏதாவது தொழிற் சங்கம், நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடும். ஆனால் கனம் மந்திரி யாருக்கு உதாரணமாக ஒரு விஷயம் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இப்போது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒரு தகராறு விஷயமாக Special Tribunal முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. நீண்ட

12-43 p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1955]

காலமாக, அத் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். கனம் மந்திரியார் கூட குறைந்தது பத்து ரூபாயாவது போனஸாக அவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று முதலாளிக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் அதன்படி கொடுக்கவில்லை. ஏன் முதலாளிகளுக்கு, இப்பேர்ப்பட்ட மறுக்கும் தைரியம் வந்தது? சர்க்கார் இதில் குறிக்கிடாமலிருந்தால், தொழிலாளர்களே இவ்விஷயத்தை தீர்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனத்தைப் பலப்படுத்தி, அவர்கள், காட்டும் ஒற்றுமை சக்தியின் காரணமாக, அப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ளமுடியும். சர்க்கார் முதலாளிகளுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட பிரச்சினைகளில், பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member returned by the Harbour Constituency referred to the fact with pleasure that this time there was less acrimony in the debate that is proceeding now than in previous year. If there is less acrimony in the debate and if there is no reference to personalities, he attributed it to the greater diplomacy that the present incumbent in office is displaying in the administration of the Labour Department. Sir, before I go on to criticism, I would like also to admit that there is less acrimony and if there is less acrimony it is because the present Ministry has rectified at least some of the major errors committed by the last Ministry. To cite some cases, the Government refused for over one year to refer a particular dispute to the Tribunal for adjudication on the bonus issue. But the present incumbent referred the dispute for adjudication and bonus has been awarded all within two weeks of reference to the Tribunal. In another case, the previous incumbent in office refused to refer a case of victimization to the Tribunal for adjudication. I congratulate the Hon. the Minister for Industries on having taken the courage to change the decision of the previous Ministry and to refer this issue also for adjudication. Within two weeks of the reference of the dispute to the Tribunal, the question was resolved in favour of the employees. Therefore, if there is less acrimony to-day, it is only to the extent some of the errors committed by the previous Ministry have been rectified. But that does not mean that all errors have been rectified or that the basic policy of the department has been changed. It is true that the present incumbent carries on the work of the department in a much more diplomatic way. He is more soft-worded in his replies. But the result in some cases has also been equally negative. Now let us take this big dispute that exists in the textile industry. In 1951, the Government of Madras acceded a directive—that is the exact term used by the Government—given by the Hon. Mr. Justice Rajagopalan when adjudicating a dispute relating to the Meenakshi Mills regarding fixation of wages, fixation of workloads and fixation of working conditions on an industry-cum-region basis. Pursuant to the acceptance of that directive, the Government appointed a Tripartite Committee, which, we are told, was appointed under no law. Now, Sir, we are not also ignorant of the legal position. Government are also not ignorant of the legal position in appointing this

[12-50
p.m.]

[15th March 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillay]

committee. Government in the past have appointed such committees. For instance Sri Venkatarama Ayyar who enquired into the wages and working conditions of the workers in the textile industry was originally appointed as a Court of Enquiry. When the Court of Enquiry was proceeding and it was found that the dispute in the industry could not be resolved by mere persuasion, then the Government transformed that Court of Enquiry into an Industrial Tribunal and for a solution of that problem a compulsory award was given. When a Tripartite Committee is instituted, we all know that such a body is adopted under the procedure of collective bargaining. When a Tripartite Committee has been appointed, the traditions pertaining to such collective bargaining is for the Government to use its good offices to see that the recommendations of the committee are implemented. Up to 1939 we had no compulsory arbitration in India. We had the Trade Disputes Act of 1939. Sri Venkatarama Ayyar was appointed as a Court of Enquiry to enquire into the disputes existing in the textile industry in Coimbatore in 1937. He made certain recommendations. I would like the Hon. Minister for Labour to go back and refer to the files to see for himself what exactly the recommendations of the Government were with regard to the specific recommendations made by Sri Venkatarama Ayyar acting as a Court of Enquiry. Specific advice was given to the various mill-owners to implement those recommendations. But, Sir, after the Government accepted the general recommendations of Sri Rajagopalan, what has been the attitude taken by Government? Sir, after two years of careful enquiry this Textile Tripartite Committee submitted a report to Government. The Government took six long months to study the report of that committee. After careful consideration of that report, all that emanated from Government was the G.O., dated 10th September 1953. It is a gem of insanity. It reads:

‘Government hope that a greater area of agreement will be reached by mutual negotiation if the existing practice and current awards and rulings of Industrial Tribunals are to be varied.’

This golden advice has been given to both employees and employers. We need not have wasted a lakh of rupees on the committee for giving this golden piece of advice and that too after wasting a lot of time. In taking up this attitude I submit that Government have departed from the traditions of collective bargaining under which this Tripartite Committee was appointed. If this was going to be the attitude of Government, they need not have appointed a committee at all. Government need not have embittered industrial relations for two long years by saying that the disputes in the textile industry need not be referred to Tribunals for adjudication and that workers need not resort to strikes, because the Tripartite Committee was enquiring into their problems. When such is the attitude taken by Government it is not surprising that workers should come to the conclusion that this Tripartite Committee has been a grand hoax. For one year after the publication of the

[Sri S. C. C. Anthony Pillay] [15th March 1955]

report, the workers have been patiently waiting and hoping that employers would negotiate a settlement. When such waiting and such hoping did not produce the desired results, the workers at Coimbatore decided to go on token-strike, to indicate their deep disappointment. When the workers went out on strike, did Government take up a neutral attitude? I would not have minded if Government had taken a *laissez faire* attitude and allowed the workers to fight out their case. On the other hand, the principle of collective bargaining was not at all followed by Government. Government's attitude was directed against the workers. Government issued a Press Communique on 21st December in connexion with the Coimbatore textile strike. It said :

'Any attempt to enforce the recommendations, regardless of the capacity of each unit, may result in the closure of marginal units and consequent unemployment.'

Any intelligent reading of this Communique would imply that Government did not want to use their good offices to bring about a settlement. They did not want to use their power of persuasion, because they considered that those recommendations were not good for the industry. Is that an honest and fair attitude to be taken by the Government? I submit that it is not fair and not proper also.

"This Tripartite Committee was charged with the task of going carefully into the question of capacity of the industry to pay from wages to its employees. Its recommendations are not vague. In fact they have gone carefully into this question and they have made specific recommendations. They have examined the balance-sheets of the various mills; they have examined the past recommendations of Sri Venkatarama Ayyar. After such a careful examination they had stated that 22 mills had no capacity to pay and as such may be excluded from implementing their recommendations, with regard to dearness allowance. They have very closely scrutinized the balance-sheets of the various mills and have stated that 41 mills had the capacity to pay increased dearness allowance and 40 mills had the capacity only to pay the present rate of dearness allowance and that 22 mills had no capacity to pay the existing rate of dearness allowance. That is the view they have taken. I would like to know whether this Government when issuing this communique went carefully into the recommendations of the Tripartite Committee and then came to the conclusion that the situation had so changed that a number of mills should be excluded from implementing the general recommendations of the Tripartite Committee. If the Government had made such an enquiry and if they had specifically stated that such and such particular mills should be excluded, I could understand their argument. But to imply as the communique implies that the condition of the industry has changed adversely to the management is, I say, not true. At the time the recommendations were made the dearness allowance was Rs. 48 per mensem. To-day, it is Rs. 42. At that time, this Tripartite Committee came to the conclusion that dearness allowance could be raised to Rs. 52, because they found

15th March 1955] [Sri S. C. C. Anthoni Pillay]

that the majority of the mill-owners had the capacity to pay Rs. 52 as dearness allowance. To-day that dearness allowance has been reduced to Rs. 42. What criterion and general honesty can underly this communique namely that mills have not got the capacity to pay.

"Again, Sir, there has been a steady fall in cotton prices according to well-informed article written in the London Economist. For every yard of cloth costing 15 d. in England, Indian cloth is able to compete to the tune of a Thouppence, viz., 3 d. because of the relatively low price prevailing in India. We have been told time and again from 1947 onwards that we must increase production before the workers ask for increased wages. But to-day according to Mr. Deshmuk's speech in the House of the People the total amount of cloth produced in 1954 was nearly 5,000 million yards as against the pre-Plan output of 3,718 million yards. There has been thus an increase of production to the tune of one-third of what it was before, with only 6 extra new mills established in the country after 1951. In spite of this increase in production, in spite of the prosperity in the textile industry, this Government has the audacity to state that the textile industry is not in a position, has not the capacity to pay. I think such an attitude ^{1 p.m.} is not in consonance with truth and honesty. There is undoubtedly a big dispute brewing in the textile industry. The workers in the textile industry are not going to be satisfied with the negative attitude taken by the Government. Well, let us set aside the Tripartite Committee's recommendations. The textile workers have decided to raise a dispute. All that we request of the Government is to use their good offices to see that the dispute is settled. All that we ask is that a special conciliation officer or the Commissioner of Labour as special conciliation officer for the whole state should take up conciliation proceedings on a regional basis. In other words, all that we request of the Government is that they should perform their duty to see that the original recommendation made by Shri Rajagopalan, namely, that wages and working conditions of workers should be fixed on a regional basis, is brought to a conclusion.

"The Hon. the Deputy Leader of the Opposition made reference to the fact that it was necessary to increase the number of Labour Officers. I too have to make the same suggestion. The suggestion that I make is that in addition to increasing the number of Labour Officers, it is also equally, if not more, important to raise the quality of the Labour Officer. Inexperienced men, men who cannot command the respect of either the employers or the employees have been appointed as Labour Officers. Men who do not know anything about industry and who cannot look up the balance sheet and find out what are the profits are appointed as Labour Officers. In such circumstances, it is only human to expect that conciliation proceedings should fail. I would strongly suggest that the whole personnel of Labour Officers should be re-examined as to their capability and as to whether they know the

[Sri S. C. C. Anthony Pillay] [15th March 1955]

fundamentals of industrial relations and if they do not, they should be transferred to departments and walks of life where they will be better-fitted and better-suited for the betterment of the community and that men with experience and who can command respect may be appointed. It will be good if this be done expeditiously.

"The second point with regard to the settlement or prevention of industrial disputes is this. There are Labour Welfare Officers. They are appointed by the employers. In most cases they do not enjoy the confidence of the workers. We in the Buckingham and Carnatic Mills refer to them as 'temple bulls' because they perform no tasks. The workers have no confidence in them. Therefore, they do not go to them for any assistance. In this respect, all those that occupy these posts of Labour Welfare Officers do is to provide employment for the sons of some high personages who will sit idle in the mills. It is useless to appoint Labour Officers of this type. It is best that these posts be abolished and that some saving be effected in the wage bills and that the workers be given increased bonus rather than thrusting these Labour Officers upon the workers.

"I would now like to refer to the disputes among commercial employees. In 1952 the Government of Madras appointed or rather directed the Economic Adviser to inquire into the standard of living of middle class employees. He submitted a report and that report has been suppressed. According to this report those earning more than Rs. 100 a month in the City of Madras, even those with an income between Rs. 100 and Rs. 200 with an average of Rs. 153 had deficit budgets to the tune of 60 per cent and the total amount of deficit was 10 per cent of their income. Under such circumstances, when the middle class is pauperised, for the Government of Madras not to take effective steps to improve their wages and working conditions is most deplorable. Here, we have got a set of white employers who keep on increasing their emoluments. I know employers who pay themselves Rs. 15,000 a month and who refuse to pay fair wages to their employees. Even in such cases I have noticed that the Government of Madras do not take expeditious steps to see that the wages and emoluments of the employees are increased. I hope and trust that with a slightly different perspective and under slightly better economic conditions the policy and attitude of the Government will change.

"In the neighbouring State, namely, the Andhra State, the Congress Party has put in its election manifesto the plank that the Government will adopt Central Government scales of pay. If the Government is a model employer, the first and foremost thing that this Government should do is to adopt this every acceptable plank of the Andhra Congress Party, namely, that there should be introduction of Central Government pay scales for the N.G.O.'s here. Then and then only will this Government approximate to being a model employer and be able to improve the industrial relations in the State of Madras."

15th March 1955]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Mr. Speaker, Sir, I must at the outset express my very deep appreciation of the constructive approach which I have seen in the hon. Members who participated in this discussion. Several hon. Members have made very valuable contribution to the debate. Particularly, the hon. Member who preceded me and the hon. the Deputy Leader of the Opposition have made very useful suggestions. I may at once tell them that I generally agree with several of their suggestions, particularly, that which related to the expansion and the improvement of the efficiency of the Labour Department.

"I can assure them that I shall look into that matter and see how the efficiency of the department could be improved so as to effectively deal with the problems that have to be solved. I agree with the hon. the Deputy Leader of the Opposition that the Labour Department of the Government should serve like hospitals, that they have to do preventive work and that they have also to treat the diseases whenever they spring up. It is the anxiety of the Government to take steps to increase production of wealth in this country which is the only effective way of improving the living conditions of the people. The Government are interested not only in taking steps, positive steps, to promote increase of production but they are equally anxious that they must effectively prevent any steps, whoever takes them, that would impair production of wealth in this country. I do want that those who toil and work and contribute to the production of wealth should get not only what they require for a happy decent living but should get the full value of the work they turn out and the contribution they make. Sir, I do want that he, who is now accepted as a partner in this mighty task of production, should get his due share in the profits of concerns, to the successful working of which he makes no small contribution by his own labour. At the same time, I am also anxious that he must be enabled to live a happy life for which the maintenance of peace and the maintenance of law and order are the *sine quo non*. There must be industrial peace which would only help the promotion of wealth and the workers who contribute towards the production of wealth and who get their due share, must be enabled to live and live without interference by others. This is the policy that the Government are eager to pursue.

"Sir, if we are interested in increasing the production of wealth, we cannot altogether avoid the proposals for rationalization of industries. But I do insist that if anywhere rationalization is resorted to, it must be rationalization which would conduce to larger production. It must be also rationalization without tears. In this connexion, I may tell the House not only on behalf of this Government but also on behalf of the Government of India whose policy in this matter I definitely know—that they will never be parties to any method of rationalization which would result in the retrenchment of a certain number of workers who

1-10
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th March 1955]

are already employed and they will not allow them to go without employment. I may also assure the House that they are anxious to secure within a short period of ten years, employment for every one who is unemployed and who is prepared to work and should work. Sir, if the Government do take steps in pursuance of this well accepted policy, there may be difference of opinion regarding the approach and pursuit of this policy. The hon. Member from Erode pointed out that some time ago I gave answers to questions relating to labour in an unbending, unyielding and hard manner (Sri M. Kalyanasundaram: 'Aggressive manner') and also in an aggressive manner as the hon. Deputy Leader of the Opposition has put it. But I am glad that the hon. Member who preceded me did concede the point that I used soft words and I was not in an aggressive mood as the hon. Deputy Leader of the Opposition imagines. Sir, the only difficulty with me is that when I explain the attitude of the Government with reference to questions raised in this House, I am quite clear in my mind that that is the right attitude and that is the attitude which is totally in the interests of labour and in the general interests of the country. Therefore, I am quite firm in the stand of the Government. Firmness should not be mistaken for hardness or any lack of sense of humanity or any such thing.

"Sir, I am against exploitation of all kinds. The Government would not permit any person or entity to hamper more production. They are interested not only in avoiding and eliminating exploitation by vested interests, managements and capitalists but also—I have come across instances to my great sorrow and disappointment—exploitation sometimes of poor labourers by certain workers' unions and certain leaders of workers' unions. Sometimes I have seen some leaders seeking to exploit their own unions for their own purpose. That is my worry. My anxiety is that the poor workers should be saved from exploitation of all kinds.

"Sir, the hon. Member Sri K. P. Gopalan who is a very earnest advocate for the cause of labour complained about the change which he sees in the labour policy of the Government, and their action. I would however like to pay my tribute to the manner in which several hon. Members particularly hon. Members sitting on the opposite side, equipping themselves with facts about various labour problems, steadfastly fall to work for the removal of this grievance or that grievance. I have all admiration for such hon. Members who devote themselves to solving several of the labour problems. I do welcome their co-operation in this field but, at the same time, I would like to point out to them that in spite of their best intentions, in spite of their earnestness and in spite of the thorough manner in which they seek to deal with these problems, there are certain unions which are exploited by some labour leaders.

[15th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"Sir, the rivalry among workers' unions is really a menace. The hon. Deputy Leader of the Opposition has admitted it and for that matter everyone will admit it.

"The hon. Member Sri Gopalan also referred to the attitude of the Hon. Minister for Finance with regard to the 'non-official Bill, May Day Bill', sponsored by the Opposition. He talked in terms of the workers of the world and said that if in certain countries they had observed a particular day in the year as the 'Workers' Liberation Day', that particular day should also be observed in this State. But I ask him, whether in other countries there is this kind of rivalry among workers' unions? This rivalry among unions is encouraged by certain leaders for political exploitation and for the purpose of advancing the cause of a particular party. Sir, recently I had an occasion to discuss the matter with certain representatives of the Government of the United Kingdom who are connected with labour and its problems. They told me that there was only one main union there which had nothing to do with the party in power or the political attitude of workers and their leaders. So, there they have only one particular union unlike in this State and in this country where there are so many unions to represent a particular industry. This rivalry which goes to any length, is only to the disadvantage and injury of the poor labourer.

"Sir, the hon. Member Sri Gopalan also referred to violence indulged in by managements and the police. But I have no doubt that he is aware and I am also fully aware of the fact—now and then complaints do come to me—that workers are subject to violence caused by brother-workers belonging to rival unions. They will thus be in a miserable plight if there are rival unions. You will be amazed to hear that several workers in the Coimbatore mills are obliged to pay subscriptions not only to their own union but also to unions other than their own.

"I shall deal a little later with the Employees' State Insurance Scheme. That is a scheme which is welcomed by labour. That is a scheme in which, I know, hon. Members are very much interested and they have been pleading that it must be extended to other areas. I shall deal with it a little later.

1-20
p.m.

"The hon. Member Dr. U. Krishna Rao referred to the difficulties of the doctors who are employed under the Employees' State Insurance Scheme. To my great surprise, I heard a report which I have no reason to disbelieve. The report was about some specific instance of some labour leader going to a particular doctor and telling him that if the doctor could act according to the wishes of the leader, he would get for him several workers. Under the Employees' State Insurance Scheme, the workers are free to choose their own doctor. There is no compulsion. Therefore it is the leader takes advantage of that concession or option and goes straightway to the doctor and says 'You must, at any rate, sympathize with my party. You must do whatever I want.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th March 1955]

Then I will give you more workers'. Sir, I think that is an inducement. The doctor's profession is a noble profession and this is a sly attempt intended to demoralise one of the members of that profession. I would therefore very strongly plead and request hon. Members, particularly those who are sitting on the opposite side, to see that this kind of exploitation is absolutely rooted out, whether it be by the Union, or by the political parties or by the leaders. Of course, it will be an ideal thing if there is one union. I do not at all mean that it must be a union to our liking. There is nothing as 'to our liking'. While dealing with labour problems, whether it is the Communist Party or the Praja Socialist Party who come and explain to me certain matters, I exercise my mind in a most dispassionate way. I do not bring to bear political considerations, because I know the strength of my own Party and I am not so nervous as to take any advantage to strengthen my Party. I know the strength of my party. Therefore, when I deal with labour problems, I deal with them purely in the interests of labour. Sometimes I used to sympathise with labour because of the ways by which it is exploited. I can assure the hon. Members that while I deal with labour problems, I do not bring to bear any political differences.

"The hon. Member Sri K. P. Gopalan referred to interference by the police. Of course, the police are brought in when necessary. I do not want to shove it on to the Hon. Minister in charge of Police. The Government take full responsibility for all their actions. But I would like to tell the House that if there is any interference with law and order which would affect the peaceful living of the people, the police are there to step in and prevent such disturbance and maintain law and order. Sir, if there is a stay-in-strike, the workers would not work. Lawful strikes are certainly conceded. In the case of a stay-in-strike, the workers will not only not work but will sit in the premises. If they sit in the premises, it amounts to trespass and then clashes occur. I cannot understand whether this stay-in-strike is recognised in the parlance of trade unionism. When there is violence or prospect of violence, the police step in. There is also the new method of strike called the 'hunger strike'. Somebody or other announces a hunger strike either for getting this or for stopping that. There is the usual recognized channel under the trade laws. But someone goes on a hunger strike and then hundreds of telegrams pour in saying 'Here is a man who has started a hunger strike. So the Government must do this and that'. That is not the way to deal with labour problems, and that is not the way for the workers to successfully fight for their own rights and liberties.

"The hon. Member Sri K. P. Gopalan dealt with the Tripartite Textile Committee's report. The hon. Member Sri Anthony Pillai dealt with it rather elaborately. It was a directive by a Tribunal presided over by Mr. Justice P. Rajagopalan. He was dealing with certain other matters and he gave it as a directive that a Committee like this might be constituted to go

[15th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

into the question of work load and the question of wages. The report has been thoroughly examined. I do not agree with the hon. Member who is experienced in labour. He is a seasoned labour politician. Therefore he said: 'The Government are throwing that report into the waste paper basket'. I have explained in this House during question hour that this report is certainly a very valuable report and that it will act as a guidance for Industrial Tribunals who will deal with particular disputes. Not only with reference to this report but also with regard to other reports of Tripartite Committees, the Government do examine and take up for implementation such of the recommendations which could be implemented."

SRI N. K. PALANISAMY—"On a point of order. கனம் மந்திரியார் அவர்கள் பொதுவாகப் பேசிவிடுகிறார்கள். Tripartite கமிட்டிகள் மூன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, வெங்கடராமன் கமிட்டி 1947-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது, சீனுவாசன் கமிட்டி காமபன்சேஷன் கொடுக்கும் விஷயமாக ஏற்பட்டது. இந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம், முதலாளியினுடைய லாபத்தை பரிசீலனை செய்து, கேட்கப் பட்ட கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றலாம் என்று சொல்லி இருக்கின்றன. கோயமுத்தூரிலுள்ள மில் முதலாளிகள், நான்கு வருஷங்களில் மாத் திரம் கோடிக்கணக்காக லாபமடைந்திருந்தும் நான்கு ரூபாய்தான் சம்பளத்தில் அதிகம் கொடுக்கும்படி முக்கூட்டுத் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏன் அந்த முதலாளிகள் கொடுக்கும்படி சர்க்கார் செய்யக்கூடாது? இன்னொரு பக்கம் இதே மில் முதலாளிகள் விவசாயிகளை கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். 1953-ல் விலைவாசி புள்ளி விவரம் 339 ஆக இருந்தது. 1954-ல் 417 ஆக ஏறி இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுடைய பருத்தி கண்டி 515 ரூபாயாக விற்பது, சர்க்கார் கண்ட் ரோல் செய்தும், தற்போது அந்தப் பருத்திகள் கண்டி 495 ரூபாய்க்கு குறைத்து இருக்கிறது. சர்க்கார் மில் முதலாளி லாபத்திற்காக இவ்வளவு செய்கிறது. ஆனால் தொழிலாளிகளுடைய கோரிக்கைகளை மறுக்கிறது. இதுமாதிரி இருப்பதை adjudication-க்கு விட நம் சர்க்கார் கவனிக்குமா?"

***SRI M. PALANIYANDI** :—"சுமண்டு, Tripartite Committee யைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை."

MR. SPEAKER :—"Time ஆகிவிட்டது."

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—"Sir, I submit very humbly that this is not a point of order. Unfortunately the hon. Member did not find time to speak and therefore he wanted to make a speech sweepingly attacking the Government for their omissions. I have been just explaining whatever he wanted to know about the Textile Tripartite Committee. The Government found that they could not implement the report. They did so because that was the legal position and when certain workers launched on a token strike the Government had to explain their position and that was why the Government issued a communique. What Government meant was—a portion of the communique was read by the hon. Member Sri Anthony Pillai—even if there is statutory authority it is not practicable to implement the recommendations uniformly and universally. I may inform the House that Workers' Unions in some of the regions expressed to me that they would stand affected by a general implementation of the recommendations of the Textile Enquiry Committee. As pointed out by hon. Member Sri S. C. C. Anthoni

1.30
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th March 1955]

Pillai, he and certain other hon. Members and certain representatives of the Unions came to me and made representations in this connection. I reiterated the Government's stand and told them that if disputes were raised the Government would consider them and would refer them for adjudication and settlement. The hon. Member asked whether the Government would appoint a Special Tribunal if disputes were raised in a large number of cases. I told him that the Government would consider that also and if required the Government would refer them for adjudication. Apart from that, I am confident that even without recourse to prolonged enquiry by a Tribunal the workers will be able to get by negotiations more than what hon. Members who are condemning the Government for not implementing straightaway the recommendations of the Textile Enquiry Committee would expect to have. I do expect, Sir, that before long we shall see that workers would be able to get at least benefits in accordance with some of the recommendations of the Textile Enquiry Committee.

"The Government of India are almost ready with an amendment to the Industrial Disputes Act. One of the provisions of the amending Bill relates to making statutory provision for arbitration. This provision which is very much required is lacking in the present Act. In this connection, I must express my deep appreciation of the manner in which the various rival unions in Coimbatore came together and enabled an arbitration of the important question of bonus to be made and settled the whole matter in the course of one or two months. It is not possible to have arbitration procedure adopted always. But still the Government are keen about it and this Government have strongly supported the proposal made by the Government of India that there must be a statutory provision for arbitration.

"Regarding the personnel of the Tribunal, the Government have already taken a decision as suggested by some hon. Members that retired personnel will not be appointed to constitute Industrial Tribunals under the Industrial Disputes Act and that it will only be officers who are in service will be appointed under the present Industrial Disputes Act, only District Judges in service can be appointed to constitute Industrial Tribunals. But in the proposed amendment to the Industrial Disputes Act there is a proposal to abolish the Appellate Tribunal because it means prolonged trial which affects more the labourer than the management. Therefore, it is proposed in the amendment to have a Tribunal constituted for each State with personnel of the status of High Court Judges and that there should be no more Appellate Tribunals. At the same time, as some hon. Members have suggested, there are so many small petty quarrels that it is no good referring them to arbitration by the State Tribunal. Therefore, it is proposed under the Bill to amend the Industrial Disputes Act that smaller Tribunals manned by persons of the rank of District Munsifs be constituted for settling disputes relating to

[15th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

concerns whose strength may not be more than 100 and for deciding disputes which can be described as small compared with major disputes.

"Sir, reference was made by some hon. Members to implementation of the Industrial Housing Scheme sponsored by the Government of India. I am not myself satisfied with the progress made and the Government of India . . ."

MR. SPEAKER :—"May I know how many more minutes the Hon. Minister may require to finish his speech?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Five minutes more, Sir. The Government of India are keen and this Government are also keen that they must expeditiously implement this Industrial Housing Scheme. Some hon. Members have suggested implementation of this scheme with the help of co-operative societies. The Government have taken up this question and are taking up this question of implementing this Housing Scheme on a co-operative basis. Already steps are being taken to formulate and implement some schemes in Coimbatore district. I do want the co-operation of hon. Members in expeditiously implementing these schemes.

"Sir, several hon. Members who have been taking very keen interest in this very vital problem have spoken in this debate. But I do not think that any hon. Member referred to a very important aspect of labour. Apart from the labour fighting for their rights and getting what is due to them and what is needed for them and what they are entitled to, we should also look at the constructive aspect of the question. Therefore we should see that the labourers who toil, who work hard, and who do even hazardous work not only earn with their own sweat but also they utilise their earnings for the proper rehabilitation of their own families. If we do not take steps to improve the conditions of their families it will be no good, and all their hard work will go in vain. Therefore, I am very much interested in promoting welfare schemes among labour—not the type of welfare schemes promoted by welfare officers which the hon. Member who preceded me described, and I do not know anything about it. I do not admit what all he said is absolutely correct but at the same time I do not want to contradict him. I want Government Welfare Officers who will concentrate on welfare work among the workers—not only workers but also their families. I want poor workers to be enabled to take up some cottage industries, and be prepared to be tuned to the habit of saving money so that their families might be permanently and effectively rehabilitated. This has been just started in the plantation areas. The Central Tea Board has set apart some funds. The Government of India are also very keen on this matter and they have convened a conference which will be attended by officers of this department. The Government of India are very keen that this policy must be expeditiously implemented in the plantation areas. But I am not satisfied with the progress made so far. I have been urging this on the workers and the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th March 1955]

workers unions to bestow some attention on this important and constructive aspect of welfare work among the families of labourers.

1-40 p.m. " Lastly I come to the State Employees Insurance Scheme. Sir, I do want this scheme to be worked satisfactorily. I have no doubt that the workers do appreciate the value of the scheme. I must express my appreciation for the two hon. Members—my esteemed former colleagues—who made no small contribution to this debate with all the experiences they have. One hon. Member was dealing with this subject as a Minister and the other hon. Member is now dealing with the subject like other hon. Members who are sitting opposite. They have made very valuable contributions for which I am obliged. Sir, the hon. Member, Dr. Krishna Rao referred to the need for catering to the families of workers also. Now we have the Employees' State Insurance Scheme and I may tell the House that the Government of India have been seriously considering the extension of the benefits under the scheme to the families of the workers. But there are some difficulties pointed out, for, all members are treated to be family and even neighbours are taken as wife's family and there will be such abuses. Of course, abuse is there everywhere and in everything. But such things should not stand in the way of the Employees' State Insurance Scheme being extended to the families of labourers. We are considering as to how best the benefits of the scheme could be extended to the other areas also. Sir, preliminary steps have been taken to extend the scheme to Madras City and suburbs. Government have also been seriously considering, in consultation with the Government of India and I may tell the House that the Government of India are quite willing to give all their support to carry out the extension of the scheme expeditiously. So, it is now proposed, besides extending the scheme to Madras City and its suburbs, to extend the benefits of the scheme to Madurai, to Vikramasingapuram, Tuticorin, Salem, Tiruchengode, Mettur, etc., to the industrial areas in Salem District and to places like Tiruppur and Udumalpet in Coimbatore district; for now it is extended to Coimbatore and suburbs covering a labour population of 40,000 only. Not only that, we are seriously considering extending the scheme to Malabar district, to Feroke, Kozhikode, Cannanore and other industrial areas; we will go further and we do propose to extend the scheme to Mangalore and suburbs.

" Then, Dr. Krishna Rao referred to the need for extending hospitals and for extending facilities for hospital treatment. It is but right that these poor labourers should have medical facilities and hospital treatment. I must tell the House again that the Government of India have been quite accommodating and we do propose under the scheme to expand the hospitals to the extent necessary, to provide for additional beds for labourers particularly in District Headquarters Hospitals and also other hospitals. Regarding the initial cost of such expansion, the Government of

[15th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

India have been good enough to contribute 75 per cent of it; and even in regard to the balance of 25 per cent, the Government of India have intimated to us that they would give us a loan to be recovered in several instalments. Therefore, there should be no difficulty about finding money and I need not worry the Hon. Finance Minister and I need not cause anxiety to the Hon. Minister for Health. I can tell him, 'Here is a gift from Labour to the Hon. Minister for Health and to the Health Department; they can have the hospitals expanded under this scheme'. Therefore I have no doubt that hon. Members will appreciate the attitude of the Government, the anxiety of the Government to do whatever they can for the cause of labour and for restoring industrial peace and for the increase of production which should effectively improve the economic condition of not only our towns, but also the villages.

" With these few words, I do hope that the hon. Member who moved the cut motion would not press it and even if he should press it for party purposes, I hope the House is in full accord with the policy of the Government that has been enunciated and give its full support to the Demand that has been moved."

(The hon. Member Sri S. Pakkiriswami Pillai pressed his cut motion and the same was put to the vote of the House.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100.' "

The motion was declared lost by a voice vote.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—31.

Sri S. Swayamprakasam.	Sri K. P. Gopalan.
" S. C. C. Anthony Pillai.	" T. C. Narayanan Nambiar.
" N. Rathina Gounder.	" K. T. Raju.
" M. P. Subramaniam.	" S. Vadivelu.
" P. Rangasamy Reddiar.	" K. C. Gopalan Unni.
" T. Shanmugam.	" P. K. Gopalakrishnan.
" M. Narayana Kurup.	" N. Sivaraj.
Dr. K. B. Menon.	" A. K. Subbiah.
Sri K. T. Sridharan.	" K. V. Ramasamy.
" C. Kunhirama Kurup.	" T. S. Arthanari.
" M. Palaniyandi.	" P. Venkatesa Sholagar.
" M. Narayanan Nambiar.	" N. K. Palanisami.
" S. Pakkiriswami Pillai.	" K. Madhavan Nambiar.
" K. Moidu.	" C. H. Kenaran.
" C. Velukan.	" R. Krishnan.
" M. Kalyanasundaram.	

Noes—66.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu.	Sri S. R. Arumugam.
" A. B. Shetty.	" P. G. Manickam.
Sri K. Rajaram Naidu.	" R. Krishnaswami Gopalar.
" P. G. Karuthiruman.	" N. Ramakrishna Iyer.
" B. K. Nallasamy.	" A. M. Sambandam.
" V. K. Palanisami Gounder.	" M. R. Ramachandran.
" P. K. Thirumurthi.	" T. P. Elumalai.
" R. Kuppuswamy.	" V. K. Ramaswamy Mudaliar.
" N. Mounaguruswamy Naidu.	" R. A. Nataraja Mudaliar.

1-45
p.m.

[15th March 1955]

Noes—66—cont.

Sri S. Panchaksharam.	Sri M. C. Muthukumaraswamy.
" H. M. Jagannatham.	" V. Krishnaswamy Padayachi.
" A. K. Masilamani Chettiar.	" K. Parthasarathy.
" K. G. Munisami Gounder.	" P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" R. Thangavelu.	" G. Govindan.
" A. Ramachandra Reddiar.	" AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
" K. S. Ardhanaswara Gounder.	" M. Kandaswamy Padayachi.
" A. Sambasivam.	" P. Urkavalan.
" O. Venkatasubba Reddy.	" A. Vaikuntam.
" O. A. Nanjappa.	" R. S. Arumugam.
The Hon. Sri S. S. Ramasamy	" V. Arumugam.
Padayachi.	" P. Selvaraj.
B. Parameswaran.	" M. Chinnathambi Thevar.
Sri M. S. Muniswamy Pillai.	" I. K. Subramania Pillai.
" V. S. Chinnaswami Naidu.	" B. Vaikunta Baliga.
" V. S. Sivaprakasam.	" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" V. Muthu.	" G. Samia Koorayar.
" A. S. Subbaraj.	" K. Aranganathan.
" S. Thinakarawami Thevar.	" E. K. Sankara Varma Raja.
" V. Chinnayya.	" A. Appu.
" A. Ramasamy Thevar.	" M. Kattimuthu.
" T. R. Varadan.	" T. Manavalan.
" C. Muthiah Pillai.	" K. Kunhi Muhammed Shafee.
" S. Venkatarama Ayyar.	" V. Govindaswami Naidu.
" M. Marimuthu.	

Neutral—Nil.

Ayes—31; Noes—66; Neutral—Nil.

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER :—" I will now put the main Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,71,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

The Demand was carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

15th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 1355 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th March 1955, page 715 supra.]

The following are the members of the Eight-Man Project Co-ordinating Committee constituted by the Government of India for the Lignite Mines at Neyveli :—

Government of India—

(1) Sri S. Jagannathan, I.C.S., Joint Secretary, Ministry of Production—*Chairman*.

(2) Sri K. R. P. Aiyangar, Joint Secretary, Ministry of Finance (Revenue and Expenditure Department).

(3) Sri C. V. Narasimhan, I.C.S., Joint Secretary, Ministry of Finance (Economic Affairs Department).

(4) Sri E. P. Moon, I.C.S., Adviser, Planning Commission.

(5) Dr. A. Nagaraja Rao, Chief Industrial Adviser, Ministry of Commerce and Industry, Government of India.

Government of Madras—

(6) Sri T. A. Varghese, I.C.S., Secretary, Finance Department, Government of Madras.

(7) Sri T. M. S. Mani, I.C.S., Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, Government of Madras.

(8) Sri T. K. Palaniappan, I.A.S., Director of Industries and Commerce, Government of Madras.

The Committee, while utilizing the agency of the Government of Madras, will have overall charge of and responsibility for

(i) carrying out and completing all the investigations considered necessary at Neyveli including those to determine the extent, situation and nature of the lignite deposits, the ground water conditions, etc., and the analysis and other tests on the nature of the lignite and suitable methods for processing it; and

(ii) preparing for the Central Government's consideration, in consultation with the Madras Government, a project report on the most economical and suitable scheme for the mining and the utilization of the lignite; in this work they will receive the technical assistance of the consultants who have been appointed for the project and they may consult such other experts as they consider necessary.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 16th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Irregularities in the Nellikuppam Panchayat Board.

* 1494 Q.—SRI K. T. SREEDARAN (on behalf of Sri K. R. Nallasivam): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the members of Nellikuppam Panchayat Board about the irregularities in the Panchayat Board;

(b) whether any charges were framed against the President or the Executive Officer; and

(c) whether misappropriation of funds and mishandling of contracts are items of charges against the President?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.

“(c) The exact nature of the charges will be known only after the report called for from the Inspector is received.”

MR. SPEAKER :—“We shall take up the Finance Minister's questions afterwards as he is not yet present in the House.”

Use of Government tractors and caterpillars during the Congress Session at Avadi.

* 1371 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any Government tractors and caterpillars were sent to Avadi for levelling the grounds where the session of the Indian National Congress was held recently?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. the Minister whether the caterpillars and tractors are given on hire for any other purpose than agriculture?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. They are also given for other purposes and hire charges are levied.”

[16th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know what were the hire charges levied in this case? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hire charges levied in this case were the same as are levied in the case of ryots who take them for agricultural purposes. I do not have with me the figures relating to the total bill.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Have the Government at any time given the tractors and caterpillars for other purposes than agriculture before the Avadi session of the Congress? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir.”

Missing of pumpsets and agricultural implements from Saidapet.

* 1373 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any pumpsets and agricultural implements of the Government stores at Saidapet were found missing; and

(b) if so, the details thereof and the action taken in the matter.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Only one body block of Wisconsin engine (oil engine) was found missing out of the articles kept in the room beside the office of the District Agricultural Officer, Guindy.

“ (b) A report to the Police has been sent for investigation; and further enquiries are being held by the Director of Agriculture.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ What will be the cost of the articles reported to be missing? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The missing thing is an old used engine. I do not have with me the present book value of that engine.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In the Audit Reports, there is always a remark that the Government are not having proper machinery or taking proper steps to check stocks. May I know whether the Government take steps to check the stocks periodically? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government do take into account the remarks of the auditors and take necessary action thereon.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ May I know whether the staff in that office was found guilty of having removed this oil engine or whether it was a case of suspicion that the staff must have stolen the engine? ”

[16th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The case is under investigation by the Police and also by the Director of Agriculture.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ There is a wild talk in the City that articles worth some one and half lakhs of rupees were missing.”

MR. SPEAKER :—“ Rumours should not be referred to.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Have Government verified all stocks entered in the stock list after reports about the missing engine were received by them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The information that I have is that they found only one engine missing and its present cost cannot be estimated at one and half lakhs of rupees.”

Revenue Administration Committee.

* 1374 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the District Revenue Administration Committee has submitted its report;

(b) whether the Government have any proposal to change the district administrative work on the basis of the report;

(c) if so, the changes that are to be made; and

(d) whether the Committee has recommended an increase in the pay of the Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) to (d) The Government are examining the recommendations made by the Committee and it may take some time for them to arrive at decisions. In the meantime, they consider it inadvisable to disclose the recommendations of the Committee.”

* 1375 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Committee inquiring into district revenue administration has submitted its report to the Government; and

(b) if so, whether a copy of the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Government consider it inadvisable to place a copy of the Report on the table of the House before it has been examined in detail by them.”

[16th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரி நிர்வாகத்தில் மாற்றம் ஏற்படும்போது நேரிடையாக ஐ.எ.எஸ். களை ரெக்ரூட் செய்து டெபுடி கலெக்டர்களாக நியமிக்கிறார்கள். அதனால் நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதில்லை. ஆகவே நேரிடையாக டெபுடி கலெக்டர்களை நியமிப்பதற்குப் பதிலாக பிரமோஷன் மூலமாகவே டெபுடி கலெக்டர்களை எல்லாம் நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் அங்கத்தினர் எந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இதனைச் சொல்லுகிறார் என்று தெரியவில்லை. நேரிடையாக ஐ.எ.எஸ். டெபுடி கலெக்டர்களாக வருகிறதினால் தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதாகப் பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுகள் என்னென்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் சுருக்கமாகச் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“அதை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. பரிசீலனை முடிந்த பிற்பாடு அதை சட்ட சபை முன்பாக வைப்பதைப் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிக்கும்.”

Bore well for the Veterinary Biological and Research Institute, Ranipet.

* 1376 Q.—

MR. SPEAKER :—“The answer will be printed in the proceedings since the hon. Member is not in his place.”

SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken to sink a bore well in the compound of the Veterinary Biological and Research Institute, Ranipet; and

(b) the approximate date by which the bore well will be made available for use?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) With the sanction of Government trial boring up to 200 feet below the ground level has been completed at the Institute. It is found that a fair yield of water could be had even from a depth of 140 feet. On the advice of the Department of Industries and Commerce, the Director of Animal Husbandry is taking action to instal a deep-well turbine pump, for which he has invited quotations from certain firms.

“(b) The exact time by which the work will be completed cannot be anticipated at present.”

Rural credit facilities.

* 1377 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the proposal made by the Co-operative Advisory Council for improving rural credit facilities; and

(b) whether the Government have accepted their recommendation?

[16th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The Madras Co-operative Advisory Councils has recommended the following twin proposals :—

(i) Organization of Rural Co-operative Banks in one or two select rural or semi-urban Centres in each Deputy Registrar's circle, and

(ii) acceptance of the medium term loan of Rs. 24 lakhs offered by the Government of India for 1954-55.

“(b) The recommendations are under consideration.”

Subsidy to owners of calves in Madras City.

* 1378 Q.—

MR. SPEAKER :—“The question and answer will be printed in the proceedings, as the hon. Member is not in his place.”

SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the scheme for granting subsidy to owners of calves in Madras City was started;

(b) when the scheme was terminated; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The scheme was sanctioned in February 1945 and it started functioning from 1945-46.

“(b) The scheme was discontinued from the year 1952-53.

“(c) The Government consider that the scheme had been in force sufficiently long and that its further continuance was not necessary since the milkmen were then in a better position to look after their calves to their own advantage.”

Levy of sales tax on “works contracts”.

* 1379 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have issued any orders directing the collection of sales tax from contractors executing contracts for engineering works notwithstanding the decision of the Madras High Court in March 1954 to the effect that such levy is invalid and illegal?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The Government have preferred an appeal in the Supreme Court against the judgment of the Madras High Court relating to the levy of sales tax on ‘Works Contracts’. Pending disposal of the appeal, they have issued instructions to the Commercial Taxes Department officials to keep pending all assessments, appeals and revision petitions relating to ‘building contracts’ only. Sales tax continues to be levied under the Madras General Sales Tax Act, 1939, in respect of all other kinds of ‘works contracts’, as they are not covered by the High Court's judgment.”

[16th March 1955]

Control of rinderpest.

* 1380 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of non-official members of the Livestock Improvement Board if any; and

(b) the steps taken to implement the scheme for the eradication of rinderpest in the State recommended by the Board at its meeting held at Palayakottai on 22nd May 1952?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There are four non-official members on the Board.

“(b) In order to prevent the spread of rinderpest disease into this State from the adjoining States, the Government have sanctioned a scheme under which 20 quarantine stations have been established on the borders of this State in the districts of South Kanara, Coimbatore, Salem, North Arcot and Chingleput for the inoculation of animals brought into this State.”

Crossword puzzles.

* 1381 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps; the Government propose to take against crossword puzzles in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This Government have urged upon the Government of India, the urgent need for legislation in the matter on an All-India basis and this is under the consideration of that Government.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“நமது சர்க்கார் இந்த குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை கண்ட்ரோல் பண்ணுவதற்கு உத்தேசம் செய்திருக்கிறார்களா? அல்லது இதை முழுவதுமே ஒழித்துவிடுவதற்கு யோசனை செய்கிறார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இந்த சர்க்கார் முதலில் மத்திய சர்க்காருக்கு குறுக்கெழுத்துப் போட்டி பூராவையும் ஒழித்து விடுவது நல்லதென்று சிபார்சு செய்தார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைத்த கடிதங்கள் யாவையும் வைத்துக்கொண்டு, பூராவையும் தடை செய்வது கஷ்டமாக இருக்கலாம், இன்னும் அதிக நாள் ஆகலாம் என்று கருதி, பரிசுத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தி அதை நல்ல முறையில் நடக்கும்படி செய்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்தச் சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளும் என்கின்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.”

8.40 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN :—“How are crossword puzzles a menace to the Society or State when such crossword puzzles make lazy men active, unthinking men to think and incidentally bring a little money to the lucky people?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That may be the opinion of the hon. Member. But many other people think that it is a menace.”

[16th March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Will the Government consider the idea of running State lotteries and satisfy to a certain extent the gambling spirit that is pervading?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not want the State to come into the picture to satisfy all those instincts in human life.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are the Government aware in our country where illiteracy and superstition prevail in a large percentage the people who are illiterate and who believe in these crossword puzzles are doomed by these crossword puzzles?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, the hon. Member is expressing the information in another way. That is all.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Arising out of the answer given by the Hon. Minister may I know whether it is the policy of the Government to control the morals of the people?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is not question of controlling the morals of the people. The instinct of gambling should not be exploited by a few. That is the idea.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“குறுக்கெழுத்துப் போட்டியிலிருந்து கிடைக்கும் லாபத்தில் பாதித் தொகையை சர்க்கார் பெறுவதற்கு வழி செய்தால் நில வரியின்பேரில் ரூபாய்க்கு இரண்டணு வரி போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காதல்லவா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“குறுக்கெழுத்துப் போட்டியின்மூலம் கிடைக்கும் லாபத்தில் பாதித் தொகையை சர்க்கார் வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது வருமான வரியாக இருக்கும். வருமான வரி விதிப்பதற்கு இந்த சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையைக் கேட்டால் நஷ்டத்திலும் சர்க்கார் பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்பார்கள்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“From the various answers given by the Hon. Minister the impression has been created that whereas previously the Madras Government wanted that these crossword puzzles should be stopped altogether, it is now evident that the Central Government might find out a via-media policy of not stopping the crossword puzzles altogether but only of fixing the maximum prize amount that could be offered. If that is so will this Government take up its previous stand and tell the Central Government that crossword puzzles should be stopped as such in the interest of the public?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“If the hon. Member wants the present state of affairs not to continue, we may perhaps still persist for the total banning of these crossword puzzles. But I am sure hon. Members would have looked into the news item in to-day's papers wherein it has been

[16th March 1955]

Ariyalur. May I know whether Government considered the proposal and if so may I know the reasons for not including it in the proposal and suggestions which they have made to the Government of India?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I have no idea about that proposal. But as I have said already there are hundreds of proposals like that. It is not practicable to include all of them for the purpose of inclusion in the Second Five-Year Plan?"

SRI P. SELVARAJ:—"Since the Maniyachi-Tuticorin link would cover an undeveloped area and also be useful for agricultural purposes, will the Government come forward to request the Central Government to give top priority to this railway link?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Government have considered all aspects and all these proposals they have discussed with the railway authorities and then only it has been decided that only the 13 railway links which I have now read out need the highest priority for the purpose of inclusion in the Second Five-Year Plan."

SRI K. UPPI:—"May I know whether the Government have any proposal to construct a railway link from . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member should ask whether this Government had recommended to the Central Government to construct a railway link. Railway are a Central subject. This Government can only recommend to the Central Government."

SRI K. UPPI:—"May I know whether this Government had recommended to the Central Government to construct a railway link from Feroke to Melatur?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I may tell the hon. Member that Government have not recommended any proposal other than the 13 proposals which I have read out."

SRI B. K. NALLASWAMI:—"May I know which is the station which is to be linked when Satyamangalam and Chamarajanagar are linked? Is it Erode, Mettur or Coimbatore?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Notice, Sir."

SRI S. R. ARUMUGAM:—"திருப்பூரையும், பழனியையும் ரயில்வே பாதை மூலமாக இணைப்பதற்கு ஒரு 'ப்ரபோசல்' இருந்தது. அதை ஏன் இந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள சென்னை சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவில்லை?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"திருப்பூருக்கும், பழனிக்குமிடையே நல்லரோடு வசதி இருக்கிறது. ஆகையால் அவ்விருண்டு ஊர்களையும் ரயில் பாதை மூலம் இணைப்பது அவ்வளவு அடிப்படையில். அதைவிட முக்கியமாக இருக்கும் லைன்களை முதலில் கவனிக்கவேண்டும்."

16th March 1955]

Advisory Committees for Local Fund Dispensaries.

* 1384 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government are considering any proposal to constitute Advisory Committees for Local Fund Dispensaries also as in the case of Government hospitals?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir."

Research works on oil-seeds and oil-cakes.

* 1385 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have undertaken any research work on—

- (a) cotton seed oil milling and refining;
- (b) solvent extraction of oil-seeds and oil-cakes; and
- (c) sulphonated oils and other detergents?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No, Sir."

SRI K. ARANGANATHAN:—"In South Arcot and other dry districts oil-seeds and vegetable oil-seeds are grown in abundance and therefore the starting of an oil technological Institute has become quite necessary and essential. Will the Government therefore examine these things and implement them as early as possible?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"It is not necessary to have research stations in every State. These research stations are established under the auspices of the Indian Central Oil-seeds Committee and the results are published for the benefit of all States. An Oil Technological Institute has been established at Anantapur at a cost of Rs. 10 lakhs. Government do not consider it necessary to make any proposal to establish any institute in Madras."

Research station for oil.

* 1386 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Central Government have consulted the Madras Government for opening a research station for Oil in Madras State; and

(b) if so, the place selected for locating the station?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI K. ARANGANATHAN:—"On the floor of the House, I was once told that the question of opening an Oil Research Station in South Arcot district would be considered. May I know what happened to that proposal?"

[16th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that this Government have not been consulted in the matter. But I understand that there is a proposal with the Government of India to set up a laboratory for testing and grading essential articles in Cochin.”

Plying of buses from Madras to Avadi during the Congress Session.

* 1387 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of buses allotted by the Government for the convenience of the delegates and others to attend the Congress Session at Avadi from Madras;

(b) the number of State buses arranged from other towns;

(c) whether any new bus routes have been permitted to private bus owners to ply buses up to Avadi;

(d) how many bus routes have been arranged to Avadi from Madras City; and

(e) the amount proposed to be spent by the Government to facilitate transport for the Congress Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Two hundred and eighty private buses were run between Madras and Avadi in connexion with the Indian National Congress Session at Avadi.

“ (b) Government buses are not plying in any other town except in Madras City.

“ (c) & (d) No new routes were granted to private bus owners but temporary permits were issued to the buses to ply from Madras to Avadi and back from four convenient loading points in the City on the following three routes, namely :—

(1) Northern route *via* Red Hills and Alamadi;

(2) Middle route *via* Poonamallee High Road; and

(3) South route *via* Teynampet, St. Thomas Mount, etc

“ (e) A sum of about Rs. 1,000 has been spent towards provision of amenities to drivers, conductors and passengers, at the bus stands in the City from where special buses were run to Avadi and on the staff employed for supervising the arrangements.”

SRI A. RATNAM :—“ சென்னையிலிருந்து எத்தனை பஸ்கள் ஆவடி மகாநாட்டிற்கு விடப்பட்டன. இதனால் பொதுமக்கள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன் ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think that any State bus was run in this connexion. We wanted to see that passengers who were attending the Congress

[16th March 1955]

Session and who had to be carried to the loading points were not put to any inconvenience. Therefore, we thought it wise to retain the State buses in the City of Madras itself.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—“ May I know why a few Members of this House take particular interest in or are inquisitive about the Avadi Congress Session? ”

MR. SPEAKER :—“ How can the Hon. Minister answer that? ”

Artificial Insemination Centres.

* 1388 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any of the insemination centres mentioned in answer to clause (a), Question No. 56, dated 15th December 1955, continues to function;

(b) if so, the names of such centres; and

(c) the success of insemination in these centres during 1953-54 after 31st August 1953?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The following Insemination Centres are even now functioning in this State :—

ARTIFICIAL INSEMINATION CENTRES.

General.

- 1 Madras.
- 2 Coimbatore.
- 3 Ootacamund.
- 4 Madurai.

Key Village Scheme.

- 1 Hosur Cattle Farm.
- 2 Kangayam.
- 3 Vellakoil.
- 4 Cinchona.

Private Institution.

- 1 Kilacheri, Chingleput district.
- 2 Valarpuram, Chingleput district.
- 3 Idayakottai, Madurai district,
- 4 Neikarapatti, Madurai district.
- 5 Palayakottai, Coimbatore district.

The Artificial Insemination Centre at Valparai previously mentioned has since been shifted to Malayandipatnam and that at Kellamoongiladi to Chidambaram. Four additional centres have also since been opened at Sankarandanpalayam, Mulanur, Thoppampatti and Sikkanapuram.

“ (c) The insemination work has been successful.”

[16th March 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Are we to take it that by these Artificial Insemination Centres the Minister is trying to take away the much-loved activity of the stud bulls of South Arcot and other places? ” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not think that South Arcot district is in any way going to be affected by the scheme of artificial insemination.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know whether there is any Artificial Insemination Centre in Pudukkottai as there is a cattle farm there? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I must leave this matter to be fought out between the two rival bulls.” (Laughter.)

Books and Magazines prohibited in the State.

* 1389 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of books and magazines prohibited in the State; and

(b) whether ‘ Ramayana Retold ’ by Indo-Irish author Aubrey Menon is prohibited?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Government consider that the time and labour involved in collecting the information required will not be commensurate with any public interest that will be served thereby.

‘ (b) the book has not been prohibited.’

SRI N. K. PALANISAMY :—“ வல்கராக இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக நாடகத்தை சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ‘ Ramayana Retold ’ என்ற புத்தகத்தில் சீதையினுடைய கற்பைப்பற்றி (chastity) ஆபாசமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. பதினான்கு வருஷகாலம் நாட்டில் இல்லாது வெளி நாட்டில் இருந்ததினால் சீதையின் கற்பைப்பற்றி குறைகூறுகிறது. ஆதலால் இதை என் தடை செய்யக்கூடாது? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது லண்டனிலே பிரசுரிக் கப்பட்ட ஒரு புத்தகம். இதைப்பற்றி நாம் அதிகமாக கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதிகமான பேர்கள் இதை வாங்கிப் படிப்பதும் கிடையாது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is this ‘ Menon ’ an Indian or a foreigner? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ He is a foreigner.”

Distribution of oil engines and pumpsets to ryots.

* 1390 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the type, make and power of oil engines and pumpsets available on 30th June 1954 with the District Agricultural Officer, Tiruchirappalli, for distribution among ryots on credit;

[16th March 1955]

(b) from whom these engines were purchased and their price;

(c) whether these engines have been lying idle for a long time with the Officer;

(d) whether it is a fact that some time back the District Agricultural Officer issued credit note or cheques to the ryots enabling them to purchase engines required by them from private parties or concerns; and

(e) if so, why the said system of issuing credit note is now suspended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Nil.

“ (b) Does not arise.

“ (c) Does not arise.

“ (d) No.

“ (e) Does not arise.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Are not District Agricultural Officers entrusted with the work of distributing oil engines and pumpsets to the needy ryots? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The original question was about the supply of oil engines on credit. I may tell the hon. Member that no oil engines are issued by the Department of Agriculture on credit. But oil engines are supplied under hire-purchase scheme and also under the filter-point scheme. Under the filter-point scheme, about 50 engines are allotted to the Tiruchirappalli district and under the hire-purchase scheme, 2 oil engines have been supplied to ryots in Tiruchirappalli district during 1954-55. Orders for the supply of 5 oil engines have been placed with manufacturers.”

Improvements to the hospital at Manjeri.

* 1391 Q.—SRI K. UPPI (on behalf of Sri M. Chadayan): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether in 1954 the Government took any and if so, what steps to improve the hospital at Manjeri in Ernad taluk?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A proposal for increasing the bed strength of the hospital was considered in connection with the Budget for 1955-56 but was deferred.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the proposals were recommended by the Director of Medical Services and for what reasons the work was deferred? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All the proposals come through the Director of Medical Services. We have provided for increase of bed-strength and for additional staff in places where buildings have been provided for extra accommodation.”

[16th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that Manjeri is the headquarters of Ernad taluk where the population is comparatively poor and the so-called rich people can afford to have private doctors for treatment and are not generally interested in these matters, will the Government see that the bed-strength of this hospital is increased so as to help the poor peasantry of that vast taluk? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This hospital has got a bed-strength of 45. As soon as circumstances permit, the bed-strength will be increased.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ The Hon. Minister has been pleased to tell us on a previous occasion that the improvement of taluk hospitals will be taken up immediately after the problem of improving district hospital is tackled. May I know whether under the ensuing Second Five-Year Plan the Government are going to implement that assurance? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is a proposal to take over all taluk headquarters hospitals as early as possible.”

Retrenchment of workers by Messrs. T.V.S. and Sons, Limited.

* 1392 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from the General Secretary of the Madurai Motor Labourers' Union on 19th December 1954 regarding the dismissal of five workers by Messrs. T.V.S. and Sons, Limited; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The representation is under the consideration of the Government.”

Reconstruction of a channel from Kunthipuzha river.

* 1393 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government received any memorandum in 1954 from the people of Kumaramputhur village, Walluvanad, Malabar, regarding the construction of a channel from Kunthipuzha river at Karopadam;

(b) if so, whether any investigation was ordered and estimates prepared; and

(c) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes.

[16th March 1955]

“ (b) Gaugings of the river to assess the supply available have been ordered by the Chief Engineer; the question of preparing estimates will be considered after the results of investigation become available.

“ (c) Does not arise in view of answer to clause (b).”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Since the people of that locality have come forward to contribute a major portion of the funds necessary for constructing this, will the Government expedite the investigation? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already stated that the Chief Engineer has ordered the investigation. About the supply position, without water nothing can be done even if the entire cost is met by the people.”

Death of fishes in the Bhavani river.

* 1394 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the reason for the recently reported death of fishes in the Bhavani River; and

(b) preventive steps taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The investigations conducted by the Fisheries Department have revealed that the death of fish in Bhavani River was not due to either epidemic or parasites or limnobiological disturbances. Since the colonists and estate labourers of the locality are often poisoning certain pools in the upper reaches of the Bhavani by bark and dynamites it appears that the recent death of fish in large numbers might be due to poisoning of waters by such human agencies.

“ (b) The staff of the Fisheries Department has been instructed by the Director of Industries and Commerce to have closer supervision for enforcing strict conservancy measures against such poisoning.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ பவானி ஆற்றில் இறந்துபோன மீன்களால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு? அண்டுதோறும் மீன் இலாகாவில் நஷ்டமேற்பட்டுக்கொண்டு வருவதால், வருங் காலத்தில் அவ்விதம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அந்த நதியிலே இறந்துபோன மீன்களின் விலை மதிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் இம் மாதிரியாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது என்று இப்போது நான் சொன்னேன்.”

[16th March 1955]

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ May I inform the Hon. Minister for Fisheries that it is due to the throwing of contraband dynamites that such things are occurring? Will the Government order some vigilance staff to look into the matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. I have already answered that the offices of the Fisheries Department have been asked to be more vigilant in the matter.”

Deputation of Gazetted Officers to Pondicherry State.

* 1395 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Union Government requested the Madras Government to loan officers of Gazetted rank belonging to the Revenue, Public Works and Police Departments for service in the State of Pondicherry;

(b) if so, whether any officers were selected and their designation in the Madras State;

(c) whether any of the officers were promoted from Deputy Collectors to Collectors before they were sent and, if so, their names and service and the particular community to which they belong; and

(d) why Deputy Collectors belonging to the Scheduled Castes have not been taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The following gazetted officers of this State have been selected and deputed to serve under the Pondicherry Government :—

Revenue Department.

Sri A. V. Loganatha Mudaliar, Deputy Collector.

„ S. A. Sundararajan, Deputy Collector.

Public Works Department.

Sri T. S. Rajam, Assistant Engineer, Public Works Department.

„ N. Kumaraswamy, Assistant Engineer, Public Works Department.

„ P. K. Narayana Rao, Divisional Electrical Engineer.

„ K. V. Balasubramanian, Assistant Engineer (Electrical).

„ D. Ambrose, Assistant Engineer (Electrical).

Police Department.

Sri M. Balakrishna Menon, I.P., District Superintendent of Police.

„ A. Krishnaswamy, Deputy Superintendent of Police.

„ S. Palaniappan, Officiating Deputy Superintendent of Police.

[16th March 1955]

“ (c) Neither of the two Deputy Collectors, Sri A. V. Loganatha Mudaliar and Sri S. A. Sundararajan, was promoted as Collector before they were sent to Pondicherry, but Sri A. V. Loganatha Mudaliar was promoted to the grade of Collector with effect from 7th December 1954 when his turn came. He is a Hindu.

“ (d) The selection of officers was not made with reference to communities to which they belong. So far as the Deputy Collectors were concerned, the Government of India desired that senior men should be deputed.”

Manufacture of improved agricultural implements.

* 1396 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government appointed a State Advisory Committee to review the programmes in the manufacture of improved agricultural implements in the State and to make suggestions, if any, to the manufacturer based on the tests carried out under the supervision of the Agriculture Department;

(b) whether the suggestions were forwarded to the Indian Agricultural Research Institute, New Delhi, by the State Government;

(c) the varieties of tools manufactured;

(d) the amount so far spent in the matter;

(e) how these agricultural tools were distributed in the year 1953; and

(f) how many ryots were benefited?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“ (b) to (f) The non-official members of the Committee were appointed only in the third week of December last and the Committee has not yet met. The Director of Agriculture, who is the President of the Committee has reported that a meeting of the Committee is being convened and necessary action will be taken as soon as the Committee meets and makes its suggestions.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Is any member of the Legislature in that Committee? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir, there is no representative of the Legislature as such in that Committee.”

[16th March 1955]

Adverse remarks against N.G.Os.

* 1397. Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state within what period of the passing of adverse remarks against non-Gazetted Officers in their confidential files, such remarks have to be communicated to the affected persons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No time-limit has been fixed for the communication of adverse remarks entered in the personal files of Officers. The adverse remarks should be communicated as soon as they have been seen and accepted by the scrutinizing authorities concerned.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Who are the scrutinizing authorities and do they not work under the same roof and why should not there be a time-limit fixed for enforcing the rigidity of the rules as the absense of such a time-limit is being very badly misused, abused and ill-used?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Whenever it is found that there would be some difficulty in communicating the adverse remarks immediately, those remarks are informally communicated to the persons concerned and their explanations are obtained. Also steps are being taken to see that there is no undue delay in all these matters.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“In view of the fact that the adverse remarks in the confidential file will affect the promotion of non-gazetted officers, will the Government give them an opportunity to explain how such adverse remarks happened to be passed against them so that they may not affect their future promotion?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is the rule. Whenever any adverse remark is passed against the person concerned, it is communicated to him and his explanation is asked for. His explanation is also entered in his personal file. But the point of the hon. Member, Sri Balakrishnan is that there is delay in the communication of such adverse remarks and I have stated that all avoidable delay is being avoided in the matter.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“Sir, these adverse remarks are passed against non-gazetted officers in certain cases for bad conduct on their part, for instance for corrupt practices or for neglect of duty, etc. Suppose they show improvement in their conduct in the future, will the Government expunge all the previous adverse remarks entered in their personal files?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“What has been done cannot be effaced. In case the person concerned improved in his conduct, certainly that is taken into consideration for future promotion and further action.”

[16th March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Sir, the existing practice seems to be to enter these adverse remarks in the personal file of the non-gazetted officer. The superior officer can enter these remarks according to his whims and fancies and he need not give any reasons for them. Sometimes it happens that he may not like a particular subordinate under him and he may pass adverse remarks against him in the personal file by taking extraneous circumstances into consideration, viz., that he is not clever and efficient. To prevent such misuse and abuse of his power, the Government should give certain directions which may be kept confidential and it is only in accordance with such directions that the superior officer should pass his remarks in the personal file. If that is done, when the occasion arises to check it, the Government can find out whether his action is justifiable or not.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If I remember aright there are certain directions governing the entry of adverse remarks in the personal file. It is not a question of an officer making any entry whatsoever without any basis at all. Apart from that, no system can be perfect. There are likely to be defects here and there but I can assure hon. Members that this system has worked fairly well.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Is there any provision for appeal against any adverse remarks that may be entered in the personal file of a non-gazetted officer?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“When the scrutinizing officer looks into it, he will take into consideration the explanation called for and the explanation given and then pass his remarks in the personal file.”

SRI M. PALANIYANDI:—“இந்த கான்பிடென்ஷியல் பைல் பிரிட்டிஷார் காலத்தில் நமது சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களை பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையாகும். ஆனால் சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு, யாராவது குற்றம் செய்தால் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் விசாரிப்பதுபோல், குற்றத்தைத் தெரிவித்து, அவர்களிடமிருந்து எக்ஸ் பிளனேஷன் வாங்கினால் என்ன தவறு நேரிடும் என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“உத்தியோகஸ்தர்களை பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நண்பர் பழனியாண்டி சொன்னது மிகவும் தவறு. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தங்களுக்குக் கீழுள்ள அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, ஆட்சியை நல்லமுறையிலே நடத்து வதற்காகவே இந்த முறையை கையாண்டார்களே தவிர, பழிவாங்கும் நோக்கத்திற்காக என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதே போலத் தான், இப்போது இம்முறை நமக்கும் வேண்டியிருக்கிறது. எதற்காக வென்றால், வேலை செய்யக்கூடியவர் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யா விட்டால் அல்லது கவனக் குறைவாகச் செய்தால் அல்லது தவறாக நடந்தால், அதைப்பற்றிக் குறிப்பு வைத்துக் கொள்வதற்காகவே நாம் அந்த முறையை உபயோகித்து வருகிறோம். அவ்வாறு குற்றம் செய்தவர்களை எக்ஸ்பிளனேஷன் கேட்டு, அவர்கள் எழுதிக்கொடுப்பதையும் பைலில் எழுதுகிறார்கள். இந்த முறை நன்றாக நடைபெறுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

[16th March 1955]

9-10
a.m.

DR. K. B. MENON :—" Sir, will the Government institute a periodical review and revision of these adverse remarks by Officers superior to those who make those remarks? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not know what purpose will be served, because it is the personal impression of the officer concerned which is entered in the personal file. Merely a periodical review may not serve the purpose. Anyhow, I shall have the suggestion examined."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know Sir, whether these confidential remarks are recorded periodically by the officers or they are entered whenever the officers want to offer their remarks? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, these remarks are entered periodically, but if a particular incident takes place and if the officer thinks that it should be entered in the personal file, then he enters it."

SRI C. KANDASAMY :—" இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் லஞ்சம் வாங்கியவர்களைப்பற்றியும் மோசடி செய்தவர்களைப்பற்றியும் பொதுவான விஷயங்களைப்பற்றியும் தான் கான்பிடென்ஷியல் பைல்களில் எழுதப்படுகிறது என்று நான் புரிந்து கொண்ட அளவில் எண்ணியிருந்தேன். குற்றம் செய்தவர்களை தண்டிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. கான்பிடென்ஷியல் பைல்கள் ரகசியமான முறையில் எழுதப்படுவதால் அந்த முறையில் நிர்வாகத்தில் ஊழல்கள் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அதனால் கான்பிடென்ஷியல் பைல்கள் எழுதும் முறையை ஏன் எடுத்து விடக்கூடாது? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" குற்றம் செய்தவர்களாக இருந்து அதற்கு வேண்டிய சாட்சியங்கள் இருந்தால் அவர்கள் பேரில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். லஞ்சம் வாங்கியிருந்தால் அதற்கு வேண்டிய ரூசு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுடைய வெளி நடவடிக்கைகளை அறிந்துகொண்டும் அவர்களைப்பற்றி மக்களுடைய எண்ணம் என்ன, அவர்களைப்பற்றி மக்கள் எப்படி நினைக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்டுதான் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களுடைய பைல்களில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொண்டு தான் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் அவர்களைப்பற்றி பைல்களில் எழுதப்படுவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, to be very plain, there is an impression current that these personal remarks against N.G.Os. are made with an ulterior motive by certain sectarian officials for the purpose of retarding the promotion of certain persons. Is it true, Sir? If that is so, then, will the Government think of constituting a Committee which will go into the question of adverse remarks against all the N.G.Os.?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, these charges and counter charges can be very easily made, but I think it is better to ignore all these rumours and vague charges."

16th March 1955]

Dispensary for Pazhayangadi.

* 1398 Q.—SRI K. UPPI (on behalf of Sri M. Chadayan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received the recommendations of the Malabar District Board to open a new dispensary at Pazhayangadi in North Malabar and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No recommendation of the Malabar Board in the matter has been received by Government."

Eucalyptus plantations.

* 1399 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have considered the possibility of increasing the eucalyptus plantations on the Nilgiris to get rayon grade pulp in consultation with the Union Government; and

(b) if so, whether proposals will be submitted to the Union Government for planting new eucalyptus trees before putting up a pilot rayon plant at Ootacamund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

Revision of the rates of dearness allowance to N.G.Os.

* 1400 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have ascertained what the financial commitments to the State would be by raising the State dearness allowance rates of State Employees drawing Rs. 300 and below to the Government of India's rates of dearness allowance to similarly paid class of Government of India employees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes. The extra cost will be about Rs. 312 lakhs."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will the Government be pleased to take some steps to tackle this heart-burning problem of the N.G.Os.?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, now the cost of living is going down slowly. I do not think this is the time to reconsider the question of increasing the dearness allowance."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, even if the Government do not propose to increase the rates of dearness allowance in the case of the N.G.Os., may I know whether they will consider the proposal of merging a portion of the dearness allowance with pay for the purpose of conferring retirement benefits, as has been done in the case of the employees of the Central Government?"

[16th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think, Sir, it will be possible for this Government to accept that proposal."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, the Uttar Pradesh Government have merged half of the dearness allowance with basic pay. May I know what specific reason there is for this Government to refuse even to consider this suggestion? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, this is not Uttar Pradesh Government. This is Madras Government." (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, the Hon. the Minister makes it appear that it is not necessary to increase the dearness allowance of the State Government servants on the ground that the cost of living is going down slowly. Even if the case of the N.G.Os. could not be considered, will the Government be pleased to consider the case of at least the lower Grade Government servants in the matter of merging a portion of the dearness allowance with basic pay?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as was pointed out by the hon Member Sri M. Kalyanasundaram, the merger of dearness allowance with basic pay will only confer some retiring benefits and therefore there is no question of any immediate benefit to the person concerned. After a full consideration of the matter, the Government feel that it is not necessary to increase the retirement benefits at this stage."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" என்.ஜி.ஓ. க்கள் ஒரு தூது கோஷ்டி வந்தார்களே, அவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன பதில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" பல தூது கோஷ்டிகள் வந்திருக்கின்றன. எந்த தூது கோஷ்டியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறார் என்பது தெரியவில்லை."

Assistant Secretary to the Legislature Secretariat.

* 1495 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, before the Hon. Minister answers this question, I want to raise a point of order seeking clarification on certain points. This question is to be answered by the Hon. the Minister for Finance and Education. He makes the Demand for the Legislature and has financial control over it and perhaps he may be answering it. I am not objecting to that, but I want to know the constitutional position."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am in charge of the Legislature."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I am of the opinion that the staff employed in the office of the Legislature Secretariat are placed on a different footing from those working in other Departments of the Secretariat. That is why there is a special provision in the Constitution. Article 187 (1), (2) and (3) provides for the method of recruitment and service conditions of the staff employed in the Legislature Secretariat. The Legislature is empowered to

[16th March 1955]

make special laws for regulating the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of both the Houses. But, so far as our Legislature is concerned, we have not yet made such a law. There is also an interim provision under Article 187 (3), which says—

"Until provision is made by the Legislature of the State under clause (2), the Governor may, after consultation with the Speaker of the Legislative Assembly or the Chairman of the Legislative Council, as the case may be, make rules regulating the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to the secretarial staff of the Assembly or the Council, and any rules so made shall have effect subject to the provisions of any law made under the said clause."

This clearly shows that the Governor makes the Rules in consultation with the Speaker or the Chairman, as the case may be. Of course, it may be argued that the Governor acts on the advice of the Council of Ministers. Article 163 (1) says that there shall be a Council of Ministers with the Chief Minister at the head to aid and advise the Governor in the exercise of his functions, in so far as he is by or under this Constitution required to exercise his functions or any of them in his discretion. This clearly shows that where a specific provision is made that the Governor should act in consultation with the Speaker or the Chairman, as the case may be, he is not free to consult or act on the advice of the Council of Ministers. May I therefore submit—I request that the Hon. the Leader of the House should not misunderstand me—that this question should be answered by the Speaker, because the Governor cannot be present here? May I also know whether the Hon. Speaker can answer this question?"

MR. SPEAKER :—" This is an important matter and I shall consider it. I must find out what is the position obtaining in England. I will give my reply in a day or two. It is a question worth considering."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I suggest that we shall take up this question afterwards? "

MR. SPEAKER :—" In England the Speaker can answer questions by private notice in his chambers. Anyhow, I shall examine the position."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not anxious to answer questions. I shall be glad if the Hon. Speaker can relieve me of some of my responsibilities." (Laughter.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" My purpose in raising this point of order is not to prevent the Hon. the Minister for Finance from answering this question. Nor do I fear that the matter will be prejudiced if the Hon. the Minister for Finance answers it. I only pointed out the Constitutional position." 9-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With regard to the Constitutional position pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition I may tell him that he is absolutely wrong in the interpretation of the Article. Wherever the

[16th March 1955]

word 'Governor' is used, it means 'the Governor acting on the advice of Ministers'. If the Governor is to act in his discretion it should be so mentioned. Here there is no question of the Governor acting in his discretion because it has not been stated so and it only means the Governor acting in consultation with the Hon. the Speaker and the Hon. the Chairman and the Ministers and nothing more than that."

MR. SPEAKER:—"The point is who should answer the question."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Even though the Legislature Secretariat may be an important limb of the entire administration still under the Constitution some Minister should be responsible for it and he alone can be responsible to this Assembly and not any outside independent authority."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I may be permitted to put this question after hearing the Hon. Speaker's ruling."

MR. SPEAKER:—"Then, I shall take up this question to-morrow."

(Beating of Harijans in Velukkudi.)

* 1372 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any complaint has been received by the Government that some of the Harijans in Velukkudi village in Mannargudi taluk of Tanjore district were beaten and severely injured and admitted in the hospital on 17th February 1955;

(b) whether it is a fact that their properties are being looted;

(c) who is responsible for looting the properties; and

(d) if so, what action the Government have taken or propose to take to prevent such lawlessness?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) The Government have not received any such complaint; but it has been ascertained that a case of rioting between two parties occurred at Velukkudi village on 17th February 1955 and that five Harijans were injured. The matter is reported to be *sub judice*. Hence no further information can be given.

"(b) The answer is in the negative.

"(c) & (d) Do not arise."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—"ஒரு வருஷ காலமாக விவசாயிகள் நியாயமான வாரம், குத்தகை கேட்டார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அங்கிருக்கும் மிராசதார்கள் ரௌடிகளை எவ்விட்டு சேரியிலுள்ள ஹரிஜன விவசாயிகளை அடித்துப்போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு 19 மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததால் சட்டம், அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய காரியங்கள்

[16th March 1955]

அந்தப் பிரதேசத்தில் சர்வ சகஜமாக நடந்து வருகின்றன. இதைத் தடுக்க உடனடியாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?"

MR. SPEAKER:—"I think the Hon. Minister stated that the matter is *sub judice*."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"I am told, Sir, that the case has been disposed of, and that the matter is not pending in the Court. Perhaps, the answer to the question was prepared some time back."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No, Sir. My note prepared for answering supplementary questions is dated 22nd February 1955. We have not yet received any report whether the case has been disposed of subsequent to that date. It may take some time to receive the report if the case is disposed of."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"எத்தனை பேர்கள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன? எந்த செக்ஷன் பிரகாரம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sections 147 and 323, Indian Penal Code."

SRI C. KANDASAMY:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதுபற்றிய விவரம் பூராவாக வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஹரிஜனங்கள் காயப்படுத்தப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய பூரா விவரத்தையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். இது மிக முக்கியமான விஷயம். விவசாயிகள் அநியாயமாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி விவாதிக்க அரைமணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் சபாநாயகரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்"

MR. SPEAKER:—"இதுபற்றி இன்னும் ஒன்றிரண்டு கேள்விகள் கூடப் போடவில்லை அதற்குள் அரைமணி விவாதம் வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது? கேள்வி போடுங்கள். அரைமணி நேர விவாதம் அவசியமா என்பதை பின்னர் சொல்லுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"கோர்ட்டில் இதுபற்றிய கேஸ் இருக்கிறதென்று சொன்னேன். ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் இந்த கேஸ்கள் பைசலாகிவிட்டன என்று சொன்னார். அந்தத் தகவல் தான் எனக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னேன்.

Not only four among the persons on the kisans' side but also six persons among the mirasdars' side were injured. There were complaints and counter complaints from both sides."

SRI A. RATNAM:—"இந்த குறிப்பிட்ட கேஸில் குன்னியூர் சாம்பசிவ ஐய்யர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களா? மிராசதார்களில் எத்தனை பேர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கின்றனர்? கிஸ்ஸான்கள் எத்தனை பேர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கின்றனர்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"இந்தக் கேஸில் குன்னியூர் ஸ்ரீ சாம்பசிவ ஐய்யர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார், இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னிடம் இருக்கும் பெயர்களில் சாம்பசிவம் என்ற பெயரை கிடையாது. கிஸ்ஸான்கள் பக்கத்தில் நான்கு பேர்களும், மிராசதார்கள் பக்கத்தில் ஆறு பேர்களும் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்."

[16th March 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether the Hon. Minister is aware that the Police have been discriminating in the handling of cases that while they have filed many cases on complaints made by Caste Hindus against Harijans they have not taken on file complaints made by Harijans against Caste Hindus? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The allegation made by the hon. Member is not correct. Such vague allegations should not be made. If there are any specific cases, the hon. Member may bring them to my notice. I may assure hon. Members that many cases have been filed against Caste Hindus on reports received from Harijans also. But simply to satisfy hon. Members we cannot be launching cases against innocent persons also.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ I have only been told that the case has been disposed of and I do not know personally that it is so.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ ஒரு பாவமும் அறியாத ஹரிஜன மக்களை சிலர் சட்ட விரோதமான காரியங்களைச் செய்யும்படியாக தூண்டி விட்டுவிட்டு அவர்கள் அதனால் அடிபட்டு அவதியுறும்படி செய்கின்றதினால், அம்மாதிரியாக தூண்டிவிடுகிறவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதுதான் இப்பொழுது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பிறருடைய பேச்சை ஹரிஜனங்கள் கேட்பதில் தான் இவ்வளவு கஷ்டத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள். பிறர் பேச்சைக் கேட்டு சட்டவிரோதமான காரியங்களை அவர்கள் செய்யாமல் இருப்பது தான் முக்கியம்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ அந்தப் பக்கத்திலிருந்து சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கேள்வி கேட்ட ஒரு அங்கத்தினர்தான் ஹரிஜன மக்களுக்கு அதிகத் தீங்கை விளைவிக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். எனென்றால் ஹரிஜனங்களை மிராசுதார்கள் “அடியாட்களை விட்டு அடிக்கச் செய்திருக்கிறார்கள். யார் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டும் ஹரிஜனங்கள் கலகம் விளைவிக்கப் போகவில்லை. ஆனால் மிராசுதார்களின் அடியாட்கள் தான் சேரிகளுக்குள் நுழைந்து ஹரிஜனங்களை வெளியே இழுத்து வந்து அடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை உணர்ந்து ஹரிஜனச் சேரிக்குள் புகுந்து ஹரிஜனங்களை அடிக்கும்படியாக அடியாட்களைத் தூண்டிவிட்டவர்களின் பேரில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am afraid, we are going beyond the limit. I have already stated that the matter is sub judice and even Mr. Swayamprakasam personally does not know that the matter has been disposed of. I do not think we should further pursue the subject.”

MR. SPEAKER :—“ Questions are over.”

SRI S. VADIVELU :—“ On a point of order Sir. சேரிக்குள் அடியாட்கள் நுழைந்து குழைந்தைக்குப் பால் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த தாய்மார்களை எல்லாம் இழுத்து அடித்து அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதை சர்க்கார் விசாரிப்பார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.”

16th March 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE CRISIS FACING THE HANDLOOM WEAVERS' CO-OPERATIVE SOCIETIES CONSTITUTED UNDER THE CESS FUND UTILIZATION SCHEMES.

(Sri S. Panchaksharam and several members said that the motion had not been circulated.)

MR. SPEAKER :—“ If it has not been distributed, I shall ask the member to read it.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“ I do not have the motion with me, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Then we shall take up Sri Karuthiruman's motion.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ Sir, I shall read the motion of the hon. Member Sri Kurup also. The motion of Sri Kurup is regarding—

“ The crisis facing the handloom weavers' co-operative societies constituted under the Cess Fund Utilization Schemes on account of the failure of the Government to provide them with working capital as was promised and also due to stoppage of purchase of cloth by the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Societies consequent on the failure of the Government to provide it with funds.”

“ I would like to make the following statement.”

(Sri M. Narayana Kurup wanted to make a speech first and the Hon. Minister resumed his seat.)

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“ Sir, the other day in a statement touching this subject, the Hon. Minister said that under the scheme 212 new societies have been constituted and the scheme is the Government would pay Rs. 18-12-0 free of interest towards share money and it was stated that each society will be given a sum of Rs. 200 towards working capital. My first point is only Rs. 80 of the working capital has been paid and the rest has not been paid and therefore the societies are not able to run. That is point number one. The second point is in another statement, he said that as a result of reorganization, there was an increase of produce from 18 to 32 lakhs, that is, an increase of 14 lakhs; at the same time, the sale has increased from 21 to 27 lakhs, that is, by 6 lakhs. Therefore, there is surplus. It was also decided that the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Societies should be given a loan of Rs. 30 lakhs to improve conditions of sale and it is seen here that only 11.4 lakhs have been advanced. Sir, the State Handloom Weavers' Co-operative Society have straightaway forbade their Emporia not to purchase handloom cloth and therefore practically the societies are closed now. There are ample funds still remaining with Government and unless something is done, unless they are paid the full Rs. 200 and the

[Sri M. Narayana Kurup] [16th March 1955]

Provincial Handloom Co-operatives are given substantial loans, all the attempts and the levying of the cess will be in vain and this industry will also collapse."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, I would like to make this statement with reference to the points raised by the hon. Member.

' During the years 1953-54 and 1954-55, the Government of India sanctioned loans amounting to Rs. 26,48,000 and Rs. 37,98,150 to this State for providing working capital to the looms admitted in the co-operative fold under the Cess Fund Schemes. These loans have to be disbursed to the weavers' co-operative societies through the agency of the Madras State Co-operative Bank and the District Co-operative Central Banks. Up to 31st December 1954, a sum of Rs. 12,50,000 was sanctioned to the Co-operative Central Banks. It was stipulated that the Banks should make available to the weavers' co-operative societies the amount already made available to them, as on 31st December 1953 from the Banks' own resources plus the amount of Rs. 12,50,000. Further, it was also laid down that the Banks should charge only four per cent interest on the loans given towards the working capital of the weavers' co-operative societies under the Cess Fund Scheme instead of 5 to 5½ per cent which they were charging prior to the introduction of the Cess Fund Schemes. As on 31st December 1954, the banks in the State made available a sum of Rs. 59.76 lakhs to the weavers' co-operative societies by way of working capital from their own resources as well as from the sum of Rs. 12,50,000 placed at their disposal.

Another sum of Rs. 13,98,000 from the Cess Fund loan of 1953-54 has since been disbursed to the Madras State Co-operative Bank for providing working capital to the weavers' co-operative societies on the same conditions mentioned above. A loan of Rs. 37,98,150 sanctioned during 1954-55 by the Government of India will also be disbursed to the Bank shortly for providing working capital to the societies. When all these loans are disbursed every new loom admitted under the Cess Fund Schemes during 1953-54 and 1954-55 will get Rs. 110 towards its working capital. Steps are being taken to enhance this amount to Rs. 200 per loom during 1955-56.

As regards working capital for the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society, this Government have sanctioned interest-free loans amounting to Rs. 34,40,000 to the society during 1953-54 and 1954-55 towards its working capital. These loans were intended for purchasing finished goods from the primary weavers' co-operative societies for supply to its selling units, for meeting certain immediate commitments, and discharging some existing liabilities so that it might save interest charges.

16th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

One main difficulty in the loans sanctioned to the primary weavers societies and the State Society as working capital being disbursed promptly by the co-operative banks is that these societies are not able to furnish proper security according to the usual standards. The Registrar has therefore proposed that this Government may guarantee the repayment of the loans advanced by the State Co-operative Bank as well as the District Co-operative Banks to the State Society and the primary societies to the extent of one-third of the loans advanced from the Cess Fund and that the losses arising to this Government out of this guarantee might be made good by the Government of India by allotment from the Cess Fund. This Government have supported the Registrar's recommendation and addressed the All-India Handloom Board and the Government of India to accept the principle of guaranteeing repayment of the loans sanctioned to the weavers societies on the above conditions. As soon as this is accepted by the Board and the Government of India, there will be a steadier flow of working capital to the needy weavers' societies.

As the State Society had stocks worth more than Rs. 50 lakhs on 31st December 1954 representing more than four months, sales turn over, the policy of procurement was reviewed and it was decided to concentrate on sales till the accumulated stocks were reduced and to stop procurement temporarily till the position eased. The Business Manager of the State Society issued instructions to the Marketing Officers accordingly. It may be stated that the Weavers' Societies produce roughly about Rs. 30 lakhs worth of goods monthly. The State Society has been procuring about 20 to 25 per cent of the production. It will therefore be seen that the weavers' societies themselves are making arrangements for marketing the bulk of their productions independent of the assistance rendered by the State Society. The weavers' societies have been repeatedly told that they should produce utility varieties readily saleable in the market and not kachcha varieties, easily produced but with no demands from the public.

In this connection it may also be mentioned that this Government have already addressed the All-India Handloom Board and the Government of India, for marking down the prices of slow moving varieties and dead stocks and meeting the difference in the cost caused by such marking down, from the Cess Fund, as grant. If this proposal is accepted, there will be quicker sales of the present stocks with the State Society and it will be possible for the State Society also to go to the help of primary societies to a greater extent. The Government of India have since announced a special enhancement of rebate by six pies in the rupee in respect of the sales effected during the Handloom Week Celebrations from 20th to 26th of this month. It is expected that this will also contribute considerably to the liquidation of the stocks with the State Society as well as primary societies.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [16th March 1955]

Sir, it is alleged that the handloom societies are facing a crisis for want of working capital. There is no such crisis and as a matter of fact we have been providing the societies with capital. It has also been alleged that the crisis is due further to the stoppage of purchases of cloth by the Madras State Society as that Society has not been provided with funds. It is not a fact that the Society has not been provided with funds. On the contrary we have given the Society plenty of funds. Purchases have been stopped temporarily for very sound reasons. The weavers were producing bandage cloth and other practically useless varieties which have no market. As the purchases were being made without discrimination, a lot of slow-moving items with no demands for them were purchased. The weavers are being educated to produce better items and as the State Society is cluttered up with slow-moving stocks, procurement has been soft-pedalled for the time being. Actually procurement for the Society is only roughly a fourth of total production, the remaining three-fourths is always sold direct by the societies.

"The hon. Member, Sri Kurup, has made suggestions which are alarming, but which are not quite correct."

9.40 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP:—"Will the Government see that the stoppage of purchases be confined to big production centres like Salem?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am sorry, Sir, I cannot give an assurance to the hon. Member. But still, I shall again look into the question."

III -VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

(2) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, I would like to move both the Demands."

MR. SPEAKER:—"Let the Hon. Minister first move one Demand. I will then ask somebody to move the cut motion. Then, the second Demand may be moved."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.'"

16th March 1955]

(Both Sri M. Palaniyandi and Dr. K. B. Menon stood up in their seats to move cut motions.)

MR. SPEAKER:—"It seems that there is some arrangement for this cut motion to be moved, viz., Dr. K. B. Menon will move his cut motion for this Demand and the hon. Member Sri M. Palaniyandi will move cut his cut motion for the next Demand."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"There seems to be some confusion between the two hon. Members. Kindly clear the position. This item contains two demands, Demand XXVII—Electricity and Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes. One cut motion may be moved by Dr. K. B. Menon and the other by Sri M. Palaniyandi."

DR. K. B. MENON:—"By an omission the name of Sri M. Narayana Kurup is not in the list and so, I move the cut motion. Therefore, I move—

'That the allotment of Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.'"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'"

SRI M. PALANIYANDI:—"I am moving the cut motion in the name of Sri K. V. Ramasami. Dr. K. B. Menon now moved a cut motion in the name of Sri M. Narayana Kurup. I have not given notice of a cut motion for this item."

MR. SPEAKER:—"What can I do? Even without a cut motion, hon. Members can speak. Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'"

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.'"

[16th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ Mr. Speaker, Sir, there are two Demands relating to Electricity—one for a grant from current revenues and the other for capital expenditure on Electricity Schemes. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, both the Demands may be taken together for purposes of discussion. The demands may however be put to vote separately as was done last year.

“ 2. Sir, on the recommendation of the Governor I have moved that the Government be granted—

(1) A sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity; and

(2) a sum not exceeding Rs. 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’

“ 3. The first demand is for a grant from current revenues to meet working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, cost of establishments and provision for depreciation. Against Rs. 5.51 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone will be Rs. 3.25 crores. The gross revenue expected to be earned by the Department will be Rs. 6.45 crores. The gross amount required under Demand XXXVIII relating to capital outlay on Electricity Schemes is Rs. 11,78,64,500. To present a complete picture of what is being done in the field of Electricity, I gave last year an account of the progress made since 1946-47. I will therefore try to confine myself to the further progress made.

“ 4. Sir, during the general discussions on the Budget in the first week of this month, some members seem to have felt that certain areas have been neglected in the matter of supply of electricity or have not been adequately served. The Finance Minister in his reply to the general debate dealt on this point and it is therefore unnecessary for me to deal with it again. While every attempt is being made to see that extension of electricity is not lop-sided, it should be appreciated that extension of electricity depends on the feasibility of supply, availability of power etc. Expression has also been given in certain quarters that the Electricity Department should not insist on minimum return or guarantee. The Electricity Department is not a service Department like other Government Departments but is a commercial Department and any extension of power given by the Department should at least be self-supporting, meeting the interest, maintenance and operation, depreciation and generation charges though not yielding a profit which any commercial Department is entitled to expect. As Honourable Members are fully aware, Electricity schemes are executed from borrowed capital and the Department cannot be expected to take up an extension scheme costing say a lakh of rupees which is expected to yield a return of Rs. 1,000 or

[16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

so annually as our interest charges alone will amount to Rs. 5,000 not to speak of the operation and maintenance and depreciation charges.

“ 5. Let me now mention some of the achievements of the Department. In the matter of rural electrification, Madras State leads all other States in India. The number of villages electrified in this State so far is over 2,200 and this is more than 50 per cent of the total number of villages electrified in India. The total number of pumpsets working on electricity in the State is now nearly 22,000. The connected Irrigation and agricultural load is now about 91,000 K.Ws. which is more than double of what it was in 1946-47, and the Industrial load is 2,26,000 K.Ws. The installed capacity of our power plant is 2,47,300 K.Ws. and our mileage of transmission and distribution lines is nearly 10,600. The power demand is 173,000 K.Ws. and the units generated in 1954 were 894 millions. The generating schemes included in the first Five-Year Plan have all been completed and brought into beneficial use a year ahead of the Plan period, except the Perivar Hydro Electric Project. This Project was sanctioned by the Planning Commission only in December 1953 and the House voted a provision of Rs. 30 lakhs for expenditure in the current year. As negotiations with the Travancore-Cochin State Government in regard to the royalty to be paid for use of the Perivar Lake water for power generation by this Government could be completed only in November 1954, preliminary work was started in December 1954 and the work is in progress. A provision of Rs. 17 lakhs in the revised estimate for the current year and Rs. 109 lakhs in the Budget Estimate for next year has been made for expenditure on the project.

“ Agricultural and Industrial expansion are the necessities for the prosperity of a nation. Nearly 75 per cent of the power production in the State is consumed by agricultural and industrial loads and the balance is used for domestic, commercial, traction, public lighting and other purposes. Agricultural loads are given priority to the extent feasible and in addition to the concessions given to Agricultural consumers previously the Government have ordered that the security deposits to be recovered from Agricultural consumers towards current consumption charges may be limited to two months' charges as against three months' charges in other cases and that when the security exceeds Rs. 300 the amount may be recovered in three monthly instalments as against a single instalment in the cases of other categories of consumers. The Government have also ordered that where it is proved that a well did not have sufficient water in a year for utilising the pumpset to the fullest extent, the recovery of the guaranteed minimum charges may be waived provided the consumer agrees to a corresponding extension of the period of agreement.

“ 6. Water storage position in the Hydel reservoirs is satisfactory at present and an additional thermal plant of 15,000 K.Ws. capacity has been recently commissioned at Basin Bridge under

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

the II stage extensions. The addition to the generating capacity targetted for the Five-Year Plan, viz., 111 M.W. has already been achieved with the commissioning of the plant. The Government therefore expect that as in 1954 there will not be any power cut in 1955 also. The demand for power is growing at a fast rate and steps are being taken to increase the generating capacity of the Madras station by another 30,000 K.W. by 1957-58 and to purchase from the Travancore-Cochin Government an additional block of 20,000 K.W. of power.

" 7. The demand for power, particularly for agricultural pump-sets and rural electrification is widespread and insistent and by the time the Projects included in the Plan are completed, it will be far in excess of the power supplies which would be available then. To meet the situation, the State Government have made a strong representation to the Planning Commission and the Government of India to sanction the Kundah Hydro Electric Scheme which will have an initial capacity of 1.45 lakhs K.W. and an ultimate capacity of 1.80 lakhs K.W. A decision has been taken by the Centre to take up the lignite mining project inclusive of the setting up of a lignite burning thermal power station of 200,000 K.W. capacity and when this materialises, power to the extent of 80,000 K.W. will be available for the State grid after meeting the needs of the mining project and the fertiliser and other industries which are proposed to be taken up along with the mining.

" 8. Hon. Members would have been from the Budget that the revised estimate under Capital Outlay on Electricity Schemes is Rs. 7.13 crores and the budget estimate for next year is Rs. 11.40 crores. These large provisions have been possible on account of the loan amounts granted or promised by the Centre. The Government of India have offered a total loan of Rs. 6.97 crores to this State for financing rural electrification schemes and for expansion of power facilities with a view to increase employment opportunities. Our programme of rural electrification in the first Five-Year Plan was to extend supply to 250 villages and to connect up to 3,000 pumpsets annually. Due to financial stringency during the earlier years of the Plan period, this programme could not be kept up. The programme for 1955-56 is to electrify 500 villages and to connect up to 6,000 pumpsets.

" 9. The power tariffs under the Grid are kept as low as possible to benefit the consumers and encourage industrial production. It has been expressed in some quarters and in the Press that the surcharge which was introduced by the Department during the war time has not been withdrawn. Though the cost of generation and distribution has increased considerably as a result of the increase in prices of materials, wages, dearness allowances, etc., the basic tariffs have not been increased above pre-war levels but only a surcharge of 20 per cent on these rates is being levied to meet the increased costs. This surcharge compares very favourably

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

when viewed in the light of the proportionate increase in price index over pre-war levels. Any reduction in the rate of surcharge will result in the Department working at a loss and I am afraid it may not be possible to reduce or remove the surcharge until prices go down to pre-war level.

" 10. The Madras Electricity Undertakings Acquisition Act, 1954 received the assent of the President on October 9, 1954 and has come into force from October 13, 1954. The Palghat Electrical Undertaking has been notified to vest in the Government on April 1, 1955 under the provisions of the new Act. Provision has also been made in the next year's budget for payment of increased compensation to those local authorities whose undertakings were already taken over by the Government under the 1949 Act and advance compensation for those licensees whose undertakings will be taken over in 1955-56. All the remaining licensees' undertakings cannot be taken at one stroke as it will involve a large capital outlay. As already explained by me at the time of passing the Act by this House, only those undertakings which are not working efficiently or which have to be acquired immediately to help the Government's programme of rural extension will be taken up first. The others will be taken up gradually in batches after drawing up a programme for the purpose so that the licensees may not be kept in suspense. Pending such acquisition, the Government have sanctioned to the licensees a loan of Rs. 10 lakhs during the current year and will sanction a further sum of Rs. 15 lakhs in next year for rural extension schemes in licensees' areas. This financial assistance will be further increased if the Government of India grant us a loan for distribution to licensees.

" 11. Hon. Members may remember that while answering a question on the floor of the House on the seventh instant, I indicated that I would make a statement giving the reasons for this State's objection to the Constitution of an Electricity Board under the Electricity Supply Act, 1948. I now take this opportunity of giving those reasons briefly. The question of Constitution of a Statutory Electricity Board for this State was examined by the Government on several occasions previously and they had reached the conclusion on every occasion that a Board as envisaged under the provisions of the Supply Act was neither necessary nor desirable for this State. The main objects underlying the Board idea, viz., improvement, co-ordination and rationalisation of production, bulk transmission and distribution of power have already been achieved in this State, as over 99 per cent of the power now consumed in this State is generated and transmitted in plants owned and operated by the State. The Electricity systems of this State are now being operated in one grid under unified and co-ordinated control and management. In the matter of power development and administration of the Electricity supply business in this State the Government machinery has proved to be quick, resilient, and efficient as evidenced by the power development achieved in this State and the steady return yield on the capital outlay with only

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

very reasonable rates charged to consumers. It is a matter for doubt whether the Board, if one had been in existence in this State, could have achieved so much of progress as has been achieved by the Government during the period of the First Five-Year Plan. Electricity supply in bulk and distribution of power which is a public utility, must necessarily be a State monopoly if a large grid is to be operated. An Electricity Board with such a monopoly is likely to show profit by pushing up rates and be generally unresponsive to public opinion and needs. The Board which will not have the same authority and resources as the State Government may not be able to raise funds for development any better than the State Government. This Government have built up a well-knit organization in their Electricity Department and it would be very difficult to hand it over to the Board at this stage without sacrificing its efficiency and prejudicing the interest of the public at large. The interests of electrical development in this State are bound up with those of irrigation, e.g., in the case of Mettur, Papanasam and Periyar Schemes, and the setting up of an Electricity Board for this State will amount to indirectly placing the control on irrigation also with the Board.

"These Sir, are in brief the considerations on which this Government have been opposed to the setting up of an Electricity Board for this State.

"12. Before resuming my seat, I must say a few words about the demand for working expenses of electricity schemes actually in operation. While our gross revenues have been going up steadily, as is to be expected, our working expenses have not shown any undue or unreasonable increase. The gross revenue expected in 1955-56 amounts to Rs. 6.45 crores as against the Budget Estimates for Rs. 5.26 crores for 1954-55. The Budget Estimate of Rs. 3.25 crores for net expenditure on working for 1955-56 (as against Rs. 3.19 crores last year) amounts to only 50 per cent of the gross revenue expected as against 61 per cent in 1954-55. The increase in the size of our Electricity System with a common direction and control, stores, etc., for the whole Department has actually meant a reduction in expenses compared with revenue.

"13. I am afraid, I have made a length statement. I thought it my duty to acquaint the Honourable Members with some facts and figures so as to enable them to appreciate the working of the Department. I thank you Mr. Speaker and the hon. Members for having given me a patient hearing."

MR. SPEAKER:—"I allot three hours for this Demand. The Hon. Minister will reply at 12-30."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, my Colleague the Hon. Public Works Minister may be called at 12 o'clock."

MR. SPEAKER:—"I have only deducted the time just now taken by the Hon. Minister. That is why I said that he will reply at 12-30. Anyway, I have no objection to calling him at 12 o'clock."

16th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, we would like to take one hour for the Demand relating to Community Projects. That is why I suggested that my Colleague may be called to reply to the Debate at 12 o'clock."

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"On a point of information, Sir . . ."

MR. SPEAKER:—"This is not the time for raising points of information."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I would like to submit that the Hon. the Minister for Public Works may be called to reply to the Debate at 12-15."

MR. SPEAKER:—"I have no objection. Then, the next Demand will have to be carried over to tomorrow."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Anyway, it is going to be carried over to tomorrow as we are going to consider it to-day only for an hour and will take it up again tomorrow for another hour's consideration."

MR. SPEAKER:—"All right. I have no objection. The hon. Member Sri Narayana Kurup may now speak."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, in 10 a.m. supporting the cut motion, I would like to say a few words in regard to the working of the department as well as the policy underlying it. Even at the outset, I must say that the reasons given by the Hon. the Minister for Electricity for not constituting an Electricity Board are unconvincing. It is my opinion that if he wants to achieve the very object that has been mentioned in the last portion of his speech, it is necessary that there should be an Electricity Board. Sir, with their increasing socialistic aims, it is but natural that the Government enlarge their industrial sector of activities. When that is so it is also natural that social and public utility services come in for consideration first. The Railways are the first of our biggest national enterprises and as years go on, we will have to bring under State control more and more industries in order that society may be benefited. While we plead for vital industrial undertakings being brought under State control, it is necessary at the same time that the fears attendant on nationalization are also dispelled. It is recently that we read in newspapers that while the Airlines Corporation directly owned and managed by the Government was working at a loss, another Corporation, a private corporation, of course, wherein the Government, however, have their own control and influence, was working at a profit. Therefore, when we nationalize industries, it is highly necessary that the abuses resulting in inefficiency and also wasteful expenditure are avoided. It is my opinion that for this purpose, an Electricity Board is necessary."

[Sri M. Narayana Kurup] [16th March 1955]

While the ownership is nationalized, the management should be socialized. Then only there will be the required amount of mass contract. It is, after all, for the benefit of the masses that these schemes are intended. We must view the whole question from the points of view of economy and efficiency, apart from other points of view. There is a natural tendency to be complacent when there is nobody to question the Government when such undertakings are run departmentally. Therefore, I hope that the mind of the Government will not be closed in respect of this matter and that they will seriously consider the pros and cons of the constitution of an Electricity Board.

(Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

"Sir, we are very often told that our State stands first in India in respect of certain achievements and that India probably is the first in Asia or South-east Asia. I think such a kind of complacency should be eschewed. Even a small country like Japan produces fifteen times as much electricity as our country produces. It is, therefore, necessary that we should not remain complacent because our State is the first in India.

"Then, Sir, the Hon. the Minister said that these undertakings were run as commercial ones. No doubt, Government cannot waste money on unprofitable undertakings. At the same time, we should not forget the fact that these are intended as social utility services. Then only we can achieve a sort of regional development and progress in our State. The first electricity undertaking in our State, the Pykara system, went into working in the year 1927 just on the borders of Malabar. At that time, we thought that Malabar would be the immediate beneficiary of that scheme. But, Sir, it took twenty years before the Pykara current could complete its circuit elsewhere and step into the West Coast. The expenditure on electricity in the West Coast will hardly come to one per cent. I am not raising this point in a grumbling mood but it is for the Government to see that a certain level of development is maintained everywhere. Last time, a sum of about three and half lakhs of rupees was provided for supplying electricity to three or four towns like Ottapalam, Shoranur, etc. But on the pretext that electricity would be got from the Travancore-Cochin State, the work was stopped. I do not know why the preliminary works were not undertaken because if electricity is to be supplied to a particular place, it must have lines and the necessary perquisites provided beforehand. That has not been done here. Out of a provision this year of 11.40 lakhs of rupees for electricity, five and half lakhs of rupees are proposed to be spent in Malabar district, which hardly works out to five per cent. We must know that though Malabar is one of the twelve districts in Madras State, it has a population working out to 13.8 per cent of the entire population of the State.

16th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

So, it deserves some consideration at the hands of the Government. When we consider such questions, we must view things dispassionately.

"Sir, in respect of future undertakings, the Hon. the Minister referred to the Kundah Scheme. I understand another scheme, the Barapuzha Scheme to be worked in the south of Coorg, has also been investigated, approved and found technically feasible. If this Government in conjunction with the Coorg Government undertake the scheme and work it, it will go a long way to help the West Coast. In fact, that will help to fill the power vacuum that now exists in that area. It is a multipurpose scheme costing sixteen crores of rupees in the course of five years. It will produce 180,000 K.W. of power in the first instance and this can be raised to 224,000 K.W. ultimately, while the water can be utilized to irrigate an ayacut of 30,000 acres in Malabar. It is estimated that the scheme will fetch an interest of 7.79 per cent. Even the Electricity that is now generated in our State at present is not being utilized for the benefit of the villager. According to the information contained in the report on the working of the Department 62 per cent of the power is utilized for industrial purposes, 13.5 per cent for irrigation—that is for agricultural purposes—and ten per cent for domestic consumption. Therefore, if we want to improve the condition of the villages it is necessary we must supply more and more electricity to them. 'Unemployment' 10-10
is one of our fundamental problems and it has been accepted by a.m.
one and all that it could be tackled by fostering cottage industries in future. This must be done for the development of cottage and small-scale industries.

"The Act referred to by the Hon. Minister was passed very quickly because it was thought as an urgent matter. He himself stated that uncertainties resulting from that would be a great handicap for the licensees and that the licensees would claim priority. I do not know whether as yet Government had formulated any priority list with respect to undertaking of electricity. If it were not possible, it could be done by local bodies on the basis of 'no tax income' as has been suggested by the Taxation Enquiry Committee. We know that the licensees are charging discriminatory and varying rates. Government look into the law and they go only into the profit and loss accounts to levy surcharge to the maximum extent. In order to remove all these defects, it is now essential that Government should take over all these undertakings without any delay. I submit that there is no justification for continuing this surcharge which was only an emergency measure. The reasons given by the Hon. Minister for continuing this surcharge are not convincing."

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—"Mr. Chairman, the two demands on Electricity presented by the Hon. Minister for Public Works are very important. One is a charge on revenue and the other on capital. A sum of Rs. 11.78 crores is expected

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [16th March 1955]

to be spent during the current year on capital expenditure. This is a very encouraging and welcome feature. The most important nation-building activity in this State is being done by the Electricity Department. We must congratulate the department on the very efficient manner in which they have been discharging their duties during the last ten years and more. While the progress has been very satisfactory, I will be failing in my duty if I do not comment on some lapses in the administration of the department. The income of this department is estimated at Rs. 6;44 crores and the expenditure at Rs. 3;24 crores after capitalizing a sum of Rs. 2.03 crores. The real expenditure has been over Rs. 5.5 crores. Recoveries have been made from the revenue expenditure to show profit. This is a very common practice among commercial firms for showing profits—a procedure which is not very correct. While I agree capitalization of certain portion of the revenue expenditure is just and reasonable, capitalization of as much as 40 per cent of the revenue expenditure to show that the department is working at a profit is very wrong. Licensees are allowed to capitalize only to the extent of 15 per cent of their total expenditure. In addition, an interest charge of over 2.31 crores on the capital charge is debited to this department. If the sum total of all interest and the full revenue expenditure are taken into account, the real profit will be negligible, and the department will not be working at a profit as made out. My only submission is that the department is not working so satisfactorily as is claimed from a critical examination of the accounts. A regular check on expenditure may improve matters. I would suggest to the Hon'ble Minister that greater control and closer scrutiny is made of the revenue expenditure and that expenditure is cut down and the profit made real. Further, the revenue from the 20 per cent surcharge, to the extent of one crore has helped the department to show the present results. The actual capital expenditure incurred by the department during the years 1953-54 and 1954-55 is 452 lakhs and 713 lakhs. If we reduce the amounts capitalized from these amounts, the actual cost of materials and productive work turned out will be appreciably lower. My humble submission, therefore, is that a careful pruning of revenue expenditure should be undertaken.

“ The progress during the years 1953-54 and 1954-55 has not been encouraging. The total number of villages connected with electricity as stated by the Hon'ble Minister and as also set out in the budget memorandum is 2,809 villages and 204 townships. During the year 1953-54, only 71 villages have been connected, while licensees have connected 49 villages with electricity. This is a poor record judged by the extent and the area at the disposal of Government. We should aim at connecting at least 1,000 villages every year bringing in at least a lakh of new consumers, both industrial and domestic. Otherwise all this capital expenditure on electricity is not worthwhile. Most of the expenditure incurred has been spent only on laying transmission lines.

16th March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

“ Generation has not been much stepped up. The total installed capacity as stated by the Hon'ble Minister may be over 2,40,000 K.W. But the real firm capacity is only about 178.9 M.W. as stated in the budget memorandum. 178.9 M.W. is small for a State of our size. We should step up our production by another 300,000 K.W. before we could say that we have sufficient power.

“ The demand for power is so great in this State, unless steps are taken to increase production, there is no likelihood of the department ever being able to meet the growing demands for extension of electricity.

“ This year the Government of India are going to give the State over Rs. 7 crores as loan for rural electrification. Spending Rs. 7 crores on rural electrification is not an easy matter. It requires a lot of materials. Posts and other line materials are required. But they are not readily available and have to be imported. I would like the department to see why all the materials they require cannot be manufactured locally. For instance, large quantities of aluminium conductors, copper conductors, transformers are required. But we have to wait for all these materials to be imported from foreign countries. Why should not Government try to draw their own conductors, at least the aluminium conductors, just like the Kundara Factory is doing in Trivandrum. Similarly, we can set up industries for manufacturing transformers, switchgear, etc.; to meet our requirements.

“ For such large scale spending it is necessary to concentrate not only on providing transmission lines, but we must also produce all the materials necessary for erecting the transmission lines. There is an acute shortage of copper and aluminium conductors. Unless Government take into their head to manufacture locally some of the materials we require urgently even the Rs. 7 crores they propose to spend will not be enough to get all the materials they want. So, I request the Hon'ble Minister to examine the feasibility of starting industries which would produce line materials required for our purpose. If only the Chief Engineer for Electricity and other departmental officers apply their minds to this problem, there would not be any difficulty at all.

“ It is often said that hydro-electricity is cheaper than thermal power. In fact it should be so and it is so in Western Countries. But what is the position in our country? Hydro-electric power is sometimes more costly than thermal power. The minimum charge that an industry has to pay for Hydro-electric power is .66 anna plus 20 per cent surcharge which actually works out to 3/4th of an anna per unit. This is considered very high. In Western countries like Switzerland and in the Scandinavian countries, the charge for Hydro-electricity is never above 1/4th of an anna per unit. So Hydro-electricity, if it is to really stimulate the growth of industries, particularly heavy industries,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [16th March 1955]

should be made cheaper. Why is it expensive here? The reason is practically all the heavy equipments necessary for generation of hydro-electric power have to be imported. There is no concerted effort here to manufacture any of the kind of heavy equipment we need in this country with the result that for a station which would cost say Rs. 100 it normally costs us Rs. 500. This is the main reason for such varying rates for hydro-electric power in our State. There is no point in our shutting our eyes to the fact that even though we may be planning for more hydro-electric stations, we must have a large thermal station. Lignite gives us hope. But till it becomes a reality, we should make arrangements for planning a 200,000 K.W. thermal station on the coast of Madras, for reinforcing the Madras Grid. I would suggest to the Hon'ble Minister that immediate arrangements are made for a 200,000 K.W. thermal station. Even the Periyar Hydro-Electric Project—the foundation stone of which had recently been laid—gives a firm power of only 35,000 K.W. Its seasonal power may be more than 100,000 but we have to consider only the firm power.

The Kundha Project for which our Government is pressing is likely to cost over Rs. 30 crores. In other words, the capital cost of one K.W. will be more or less Rs. 3,000. At Trombay, the Bombay Government are putting up the thermal plant of 100,000 K.W. capacity at a cost of Rs. 10 crores, i.e., 1/3rd of the cost of Kundha. The argument for a Hydro-electric project may be that the recurring expenditure will be small and so it may be preferable. But I strongly feel that we can have 300,000 K.W. spending the same amount and provide both lignite and coal for motive power. Coal after all is not very far away and can be brought by sea if the thermal station is erected on the sea coast. I request the departmental Engineers to study this carefully before pressing on the Kundha scheme.

“Since the time at my disposal is limited I will not be able to touch on other points. Sir, I would also request the Hon'ble Minister and the Electricity Department to see if we can find out a solution in regard to the reduction of tariffs.

“The Electricity surcharge of 20 per cent levied by the Department is hitting the poor consumers hard. I would request the Government to do away with the surcharge as quickly as possible.

“There is one other matter which I would like to refer to, viz., the penal levy on lavish illuminations. In my opinion, the object behind prohibiting lavish illumination is not achieved. People are still continuing to put up lavish illuminations, and both the department and the licensees are wringing at it. To go by the bulb rate, etc., is impracticable and I would request Government to give it up.

[16th March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

“I would suggest to the Hon. Minister that immediate arrangements are made for a 200,000 K.W. thermal stations. Even the Periyar Hydro-Electric Project—the foundation stone of which had recently been laid—gives a firm power of only 35,000 K.W. Its seasonal power may be more than 100,000 K.W. but we have to consider only the firm power.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—
“The hon. Member's time is up and let the Hon. Member Sri Gopalan Unni speak now.”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചെലവിനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ ചെലവു ചെയ്യുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ് എലക്ട്രിസിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ലേഖനങ്ങൾ നോക്കിയാലും ശരി, ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറുടെ ലേഖനങ്ങൾ നോക്കിയാലും ശരി, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രസംഗം നോക്കിയാലും ശരി, ഒരു ആത്മസംതൃപ്തി വെളിപ്പെടുത്തില്ലേ എന്നു എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം വളരെ യഥികം നേടിക്കഴിഞ്ഞു, ഇനി അന്വേഷിച്ചു അധികമൊന്നും ക്ലേശിക്കാനില്ല എന്ന ഒരു മനോഭാവമാണ് നിഴലിച്ചു കാണുന്നത്. നാം കുറെയൊക്കെ നേടിക്കഴിഞ്ഞു വെള്ളമുണ്ട് വാസുവമാണ്. വിദ്യുച്ഛക്തിയുപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്ത്യയിൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം മുഖിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ ലോകത്തിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി അന്യോന്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ നില വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ചില വിദേശരാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗത്തിന്റെ കണക്കുകൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കാം—

Per capita produ—

	യൂണിറ്റ്.
കനഡ	2,320
സവിറ്റ് സർലാന്റ്	1,688
സ്പീഡൻ	1,309
അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ	1,090
ജെർമനി	738
യുണൈറ്റഡ് കിങ്ഡം	648
ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക	514
ജാപ്പാൻ	374
യു. എസ്. എസ്. ആർ.	215
മെക്സിക്കോ	130
	(1938 ക്).
ഇന്ത്യ	8.8

ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗം മറ്റു വിദേശരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ വളരെ തുച്ഛമാണ്. 1938 നെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലും വിദ്യുച്ഛക്തി വളരെ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇപ്പോൾ 30 യൂണിറ്റ് മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്ന് വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പിന്നണിയിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഇന്നിപ്പോൾ വളരെയധികം മുന്നോട്ടു പോകാനുണ്ടെന്നാണ് ഇതുകണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്. പക്ഷെ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം വായിച്ചാലും ശരി, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ

[Sri K. C. Gopalan Unni] [16th March 1955]

ഗവണ്മന്റുടെ ഭവനങ്ങൾ വായിച്ചാലും ശരി, ഇവിടെ വേണ്ടുപോളം നേടി കഴിഞ്ഞു, ഇനി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല, ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഇതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു, അതിനു വേണ്ടി അല്പം കാത്തിരിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്ന ഒരു ആത്മസംതൃപ്തിയും അലംഭാവവും മൗണ്ഡ് മുഴക്കുന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ സാമ്പത്തികവും അലംഭാവവും അപകടമാണ്. അതു ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് ആദ്യമായി എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത്.

“ഇന്ന് കാണുന്ന ഈ സംതൃപ്തിമനോഭാവം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഈ രാജ്യത്ത് ജല വൈദ്യുതപദ്ധതികൾ എത്രമാത്രം വികസിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1923-ലാണ് ഇന്ത്യയിൽ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾ ക്ഷുദ്ര സാധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രിവിമിനറി സർവ്വേ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതുതന്നെ വളരെ അപൂർണ്ണമായ നിലയിലുള്ള ഒരു സർവ്വേയായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം സാമഗ്ര്യം സംപൂർണ്ണമായ ഒരു അന്വേഷണമാണ് 1933-ലാണ് ഇന്നുവരെ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾ dras Grid-പ്പിക്കുന്നതിന് ഈ സംസ്ഥാനത്ത് ഇനി വലിയ സാധ്യതകളില്ലെന്ന ഫീൽഡ് ശരിയല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമേ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. മലബാറിൽ വിജയസാധ്യതകളുള്ള ഒന്നരണ്ടു പദ്ധതികൾ ആങ്ങൾ ഇതിനു മുൻപുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു അറിയിച്ചു. വള്ളുവനാട് താലൂക്കിൽ കന്തിപ്പുഴ സ്റ്റീമിനെപ്പറ്റി രണ്ടു കൊല്ലംമുമ്പ് ഈ അസംബ്ലിയിൽ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി. മുപ്പത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പാണ് അവിടെ ഒരു ഹൈഡ്രോ മെട്രിക് സർവ്വേ ആരംഭിച്ചത്. പക്ഷെ ആ സർവ്വേ ഇനിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. അതുപോലെ കറുവനാട് താലൂക്കിൽ പേരാമ്പ്ര, ഉരുക്കുഴി എന്ന സ്ഥലത്തും വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ അസംബ്ലിയിൽ ആ ദിക്കിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതികളുടെ സാധ്യതകളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് ഒരന്വേഷണം നടത്തണം.

“ഈ രാജ്യത്ത് ഇന്ന് നല്ലൊരു ഭാഗം വിദ്യുച്ഛക്തിവിതരണം നടത്തുന്നത് സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ഈ സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളിൽ നിന്നും അന്യായമായ ചാർജ്ജാണ് ഈടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടികളെടുത്തിട്ടില്ല. യൂണിറ്റിനു 6 സെ. യിലധികം വാങ്ങുന്ന ചില കമ്പനികൾ ഈ രാജ്യത്ത് ഇന്നുണ്ട്. അതിനെ ഒന്നുകിൽ ഗവണ്മെന്റ് നിയന്ത്രിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ആ സ്ഥാപനങ്ങളെത്തന്നെ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണം.

“വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിന് നൽകേണ്ട പരിഗണന നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. മലബാറിനേയും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തേയും അവഗണിക്കുന്നവെന്നും അവയുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നും ആക്ഷേപമുണ്ടായപ്പോൾ അതിന് യാതൊരു ടിപ്പുനവുമില്ലെന്ന് കൗൺസിലിൽ മന്ത്രി ശ്രീ ഭക്തവത്സലവും ഈ അസംബ്ലിയിൽ മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യവും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ കാരോ ഇനത്തിന്റെയും കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വാദിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എല്ലാ അിലും ഉപരിയായി വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കാര്യത്തിലാണ് മലബാറിനെ അങ്ങേയറ്റം അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു തുകയേ മലബാറിലേയ്ക്കു വെച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിനെ ആകാം നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കോയമ്പത്തൂർ-മധുര-കൊറപ്പൂർ ലൈൻ നീട്ടുന്നതിനുമുമ്പെ 77 ലക്ഷം ഉറപ്പികയുടെ ഒരു സ്കീം 1952-53 ൽ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം 110 K.V. ലൈൻ ഇടാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് പിന്നീട് 66 K.V. ലൈനാക്കി ചുരുക്കി. എന്നുമാത്രമല്ല അത് പാലക്കാടുവരെ യാക്കി നീട്ടിയിരിക്കുകയുമാണ്. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ എലക്ട്രിസിറ്റി വേണ്ടി മലബാറിലേയ്ക്ക് വളരെ പെറിയ ഒരു തുകയാണ് കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുതന്നെ ചെലവുകൾമോ എന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. ഇനിയും അത് ചുരുക്കിപ്പോവുകയല്ല എന്നും എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തിലാകട്ടെ 2,000 ത്തിലധികം ഗ്രാമങ്ങളിലും 300-ലധികം പട്ടണങ്ങളിലും വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിച്ചപ്പോൾ മലബാറിലാക

[Sri K. C. Gopalan Unni] 16th March 1955]

പ്പോടെ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളുംകൂടെ ചേർത്ത് 1953 വരെ 30 സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതേ സമയത്തിൽ തെക്കൻ കണ്ണടകത്തിൽ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളുമായി വെറും 10 സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് വളരെ നിരാശാജനകമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മലബാറിനേയും തെക്കൻ കണ്ണടകത്തേയും അവഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

“ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിലും വ്യവസായത്തിലും വളരെയധികം പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയാണ് മലബാർ. ഭക്ഷ്യക്ഷാമമുണ്ടായാലേ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷ്യോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൈങ്കളം മലബാറിൽ ഇല്ലായ്കയല്ല. ജലസേചനസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ മലബാറിൽ ഭക്ഷ്യക്ഷാമമുണ്ടായേ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇന്ന് കന്തിപ്പുഴയിൽ ചെന്ന നോക്കിയാൽ കാണാം 8 നാഴികദൂരത്തിൽ ഇരു വശത്തുമായി 250 ഓയിൽ എഞ്ചിനുകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ വിദ്യുച്ഛക്തി എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കന്തിപ്പുഴയുടെ ഇരുവശത്തുമായി 250 അല്ല 2,500 പമ്പുകൾവെച്ച് വെള്ളമെടുത്ത് കൃഷിചെയ്യാനുള്ള സൈങ്കളം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള നടപടികൾ ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“എലക്ട്രിസിറ്റിബോർഡിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പിന്റെ 10-30 അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എലക്ട്രിസിറ്റിയും ഇറിക്കുറവും p.m ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എലക്ട്രിസിറ്റിബോർഡ് ഏല്പിക്കാൻ തടസ്സമുണ്ടെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത്. അതേ കാരണത്താലാണ് ഒരു വിദ്യുച്ഛക്തി ബോർഡ് കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് ആങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അഖിലേന്ത്യാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു പുനഃസംഘടിപ്പ് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ളപക്ഷം എലക്ട്രിസിറ്റി ഒരു പ്രത്യേക ബോർഡായിരിക്കുന്നത് എല്ലാകൊണ്ടും നല്ലതാണ്. പാറനംഗ് കമ്മീഷൻ 1947 ൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ അത് എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു ബോർഡ് സത്യാവശ്യമാണ്. അത് രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും എടുക്കുമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

“മലബാറിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ കാമരാജനാടാർ അടുത്തുതന്നെ മലബാറിൽ പോകണമെന്ന് അറിയുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തെ തുടച്ചുനീക്കാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാടെന്നു അറിയുന്നു. അതിൽ ആങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമില്ല. അദ്ദേഹം അവിടെ പോകുമ്പോൾ നാട്ടിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടി അന്വേഷിക്കുമെങ്കിൽ ആങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരാണ്.”

* SRI I. K. SUBRAMANIA PILLAY:—“Mr. Chairman, Sir, I support the demand under Electricity. I consider that the provision of 11½ crores of rupees on the capital outlay is a luminous aspect of the Budget proposals. Our State has been the pioneer in the matter of electrification of rural areas and it is gratifying to note that within the scheduled period we will be completing the target. I congratulate the Hon. Minister on his efforts. But we should not feel contented and complacent. We should try to rectify the defects in the administration of the Electricity system. A number of villages in Tirunelveli, Tanjore and Tiruchirappalli districts have not yet been electrified. I think it is time for the Government to revise their policy with regard to electrical undertakings. The Government are pursuing a policy so far as irrigation schemes are concerned. They do not take into account the profit and loss. From the expenditure on Revenue Account, we find that the interest on irrigation works for which capital accounts are kept alone comes to Rs. 150 to 170 lakhs every year. But that is as

[P. K. Subramania Pillay] [16th March 1955]

it should be, because we are collecting a large portion of the amount from agriculturists. Electricity also occupies an important place in the economic progress of the country. Therefore, supply of electricity at cheap rates is a prerequisite to industrial progress and agricultural economy. Electricity helps irrigation in the matter of lifting well water and therefore it is essential that the rates should be reduced. Our State has been the pioneer in extending electricity to rural areas and we should take a lead in the matter of reduction of rates also.

A glance at the Budget will show that the Electricity Department is the greatest profiteering concern in our State. Electricity works not only pay the interest charges but they gave a sizeable income to our exchequer. I think the Government should examine the structural policy to suit the spirit of the times during the Second Five-Year Plan which lays great emphasis on industrialisation and mechanisation of agriculture. That the Government are not following the spirit of the times can be seen from the insistence they make on the guarantee system. The guarantee system may be all right when there are no consumers and when the applicant is the only consumer, but when there are a number of consumers, I think it is inequitable to insist on a guarantee when the line is self-sufficient. I am told that there is some Government Order which stands against the abolition of that system. I would request the Government to consider the repeal of the Government Order and do away with this guarantee system.

"Then, there is the war surcharge. Reference was made to this some time ago. I do not want to say anything about it except to point out that it is a glaring anachronism.

"Certain areas bordering Travancore-Cochin State do not get electric supply even now. I am referring to a place near Shencottah by name Viswanathapuram. A private company is supplying electricity to the station and it is willing to extend the supply to Tenkasi taluk. If the Government will give permission, it can be extended.

"I congratulate the Hon. Minister on his efforts to speed up capital works. We are told that another 300 villages would be electrified at the end of the year and that about 2,200 villages have been already electrified. We do not know what is the total consumption and how much is utilized for ostensible purposes. I think the Government would do well to appoint a Committee to go into the question of the character of consumption and to suggest ways and means for increasing the productive consumption. Production is one thing and there should be no waste in a Welfare State. The Government should facilitate more productive consumption in the State."

10-35 a.m. *SRI M. KANDASAMY KANDER :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, 1955-56-ம் வருஷத்திய மின்சார இலாகா மான்யத்தின்மீது கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் மூலமாக விரிவாக

[16th March 1955] [Sri M. Kandasamy Kander]

சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகாவுக்கு இவ்வருஷத்தில் நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருந்துங்கூட கிராமங்களிலுள்ள 6,000 கிணறுகளுக்குத் தான் மின்சார வசதி கொடுக்கப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்தாறு கிராமங்களுக்கு வீட்டு வசதிக்காக மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்போவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆறு மிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதோடு 4 ஆயிரம் சேர்த்து, 10 ஆயிரம் கிணறுகளுக்காவது மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். சில இடங்களில் 30, 40 அடிகள் வரையில் ஆழமாகக் கிணறுகள் தோண்டினால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. மாடுகளைக்கொண்டு அவ்வளவு ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்துவதற்கு மின்சாரம் தாராளமாக விநியோகிக்கப்படுமானால் கூடுமானவரை உழைக்கும் சிரமம் குறையும். விவசாயிகள் அந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் முழுக் கவனம் செலுத்தி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஆறுமிரம் கிணறுகள் என்பதற்குப் பதிலாக 10 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வீட்டுவசதிக்காக 500 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக 100, 200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு, அந்த அளவுக்கு விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அவசியம் என்றாலுங்கூட, விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதிகமான கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"6,000 அல்லது 10,000 கிணறுகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் புதிதாக மின்சார லைன்கள் போடவேண்டியிருக்கிறது. லைன் போடவேண்டிய இடங்களில் சர்க்கார் 100 ரூபாய் செலவு செய்தால் 10 ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டுமென்று சில நிபந்தனை இருப்பதால் லைன் போடுவதற்கே முடியாமல் போய்விடுகிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வருமானம் சரியாக இல்லாததால் உங்களுடைய கிராமத்துக்கு லைன் போட முடியாது என்று மறுதலித்து விடுகிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்திலிருந்தே தர்மபுரியிலிருந்து-பாளையம் புதூர், தர்மபுரியிலிருந்து-பென்னாகரம், மேட்டுரிலிருந்து-மேச்சேரிக்கு இந்த லைன்களைப் போட விவசாயிகள் அபிவிருத்தி போட்டிருக்கிறார்கள். '100-க்கு பத்து ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, லைன் போடமுடியாது', என்று சொல்லி அபிவிருத்தி தள்ளிவிட்டார்கள். நிச்சயமான ஐந்து சத விதிக் வருமானம் வந்தாலும் அந்த லைன்களைப் போடவேண்டும். இம்முறையில் விவசாயிகள் அபிவிருத்தி போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து மைல் நீளம் லைன் போட வேண்டுமானால் 200 நபர்கள், ஒவ்வொருவரும் 5 ஹார்ஸ் பவர் வீதம், 1,000 ஹார்ஸ் பவர் இன்ஜின்கள் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அதன் பிறகு அங்குள்ள மக்கள் அபிவிருத்தி போட்டும் இன்று வரை ஒருவிதமான 'இன்வெஸ்டிகேஷனும்' செய்யாமல் பழைய லைன் அப்படியே இருக்கிறது. பழைய அபிவிருத்தி போட்ட இடங்களிலெல்லாம் லைன் போடும் வேலையை முன்னால் எடுத்துச் செய்யவேண்டுமாய் கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்

"ஒரு டி இன்ஜின் வைக்கவேண்டுமானால் 50 ரூபாய் காரண்டி வண்டுமென்று இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது. மழை இல்லாத வராவிட்டாலுங்கூட, மேற்படி தொகை கொடுக்கவேண்டியது. தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் 'ரெமிஷன்' செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. ரெமிஷன் செய்து கொள்ளவேண்டுமானால் தாசில்தாரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அதற்குப் பிறகு ரெமிஷன் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிக மழை பெய்தாலுங்கூட தண்ணீர் இறைக்காமல்கூட இருக்கிறோம். அப்படி ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்ற கட்டாயமான

தடையும் தாமதமுய் வற்புறுத்தவேண்டியது

[Sri M. Kandasamy Kander] [16th March 1955]

நிபந்தனை இருக்கிறது. ஐம்பது ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக 25 ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பெரிய பெரிய மில்களுக்கு ஏராளமான அளவு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு கோடி முதல் இரண்டு கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் வருகிறது. மில் சொந்தக்காரர்களுக்கு தாங்களே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு சக்தி இருப்பதால் மில்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை ஓரளவு குறைத்துக்கொண்டு அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவில் எந்தவிதமான நீர்த்தேக்கமும் கிடையாது. சேலம் ஜில்லாவின் வடபாகம் மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாகும். முப்பது, 40 அடி ஆழம் கிணறு வெட்டித்தான் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லா வரண்ட பிரதேசமாகையால் அங்கு அதிகமான கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமாய் நான் மன்றாடி கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI V. S. CHINNASAMY NAIDU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நமது நாட்டிலே மின்சாரம் அதிகமாக பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று கச்சா கணக்கில் இருக்கிறது. பல பட்டணங்களிலே அழகாக மின்சார விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வித விதமான விளக்குகள் நகரங்களை அலங்கரித்து வருகின்றன. ஆனால், அதே சமயத்தில் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் மின்சாரமென்றால் என்னவென்பதைக்கூட தெரிந்து கொள்ளமுடியாமலிருக்கிறார்கள்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதே நமது லட்சியமாக இருக்கவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற தலைவர்களெல்லாம் சென்ற 30 வருஷ காலமாகவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த லட்சியத்தை நாம் இப்பொழுது அதிகமாய் பின்பற்றுவது கிடையாது. ஏன்? நகரங்களில் பெரிய பெரிய ‘டீம்’ லைட்டுகள், ஆடம்பரமான விளக்குகள் ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆடம்பரமான விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் அளிப்பதற்குப் பதிலாக அந்த மின்சாரத்தை விவசாயக் காரியங்களுக்கு அளிக்கலாம். கிராமங்களில் மிக ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு உதவியாக இருப்பதற்கு மின்சார சக்தி விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நகரங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் ஆடம்பரமான காரியங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் நகரங்களின் அவசியமான தேவைக்கு மட்டுமே அளித்து, கூடுமானவரையில் நகரங்களில் மின்சாரத்தை சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்தி, அந்த அளவுக்கு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதால் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதி மக்கள் மின்சாரம் என்றால் என்ன என்று தெரியாத அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். பத்து, பதினைந்து மைல்கள் தூரம் சென்றால்தான் மின்சார விளக்குகள் எரிவதைப் பார்க்கமுடியும். மின்சார விளக்குகளையே பார்த்தறியாத என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தப்பற்றி என்ன தெரிந்து கொள்ளமுடியும்? என்னுடைய தொகுதியானது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். இம்மாதிரி பின்தங்கிய பகுதிக்கு விவசாயத்திற்காக மின்

16th March 1955] [Sri V. S. Chinnasamy Naidu]

சாரம் கட்டாயமாக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் 15 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ஜனங்கள் கொண்ட நத்தம் டவுன் என்று, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கின்றன. அங்குள்ள மக்களும் தங்கள் தங்கள் பஞ்சாயத்து டவுனுக்கும் மின்சாரம் விநியோகிக்க 10 வருஷங்களாய் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை எந்தவிதமான பலனும் அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பொள்ளாச்சி தாலுக்காக்களில் 50, 60 அடி ஆழம் வரையில் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. மழை பெய்யாது பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைக்க மாடுகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் ஐந்து நிமிஷம், பத்து நிமிஷம் மின்சார சக்தியைக் கொண்டு மாடுகள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இறைத்தாலும் கூட முழு சார்ஜ் வாடல் செய்வதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தப் பிரதேசங்களிலெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மின்சார ‘கனெக்ஷன்’ பெறுவதில் ஒரு முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. முதலில் விவசாயி மனுச்செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மென்டார் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு ஒரு வருஷமோ பத்து வருஷமோ கழித்து லைன் ‘ஒபன்’ செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு விவசாயிகள் தங்களுடைய பல்னை அடையவேண்டும் என்ற திட்டம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். விவசாயிகள் மனுப் போடவேண்டுமென்ற திட்டம் ஏன் இருக்கவேண்டும்? சர்க்காரே ஏன் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கக்கூடாது? எங்கெங்கெல்லாம் புதிய லைன்கள் போட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் புதிய லைன்கள் போடுவதற்கு சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிராமங்களுக்கு லைன்கள் போட்டு விட்டு, அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்திற்கு கட்டாயமாக மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் எடுத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். லைன் போட்டுக் கொண்டே போய்விட்டால் தேவையானவர்கள் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்வார்கள், தேவையில்லாதவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். நான் சர்க்காருக்குச் சொல்வதென்னவென்றால், புதிய லைன் போடும் போதும் வேலையை சர்க்கார் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் கேட்டாலும் சரி, கேட்காவிட்டாலும் சரி, சர்க்காரே கிராம விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதியைக்கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-46 விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் பெருக்குவதற்கு மின்சார வசதி பூராவுமே 8 a.m. நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தி வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

“இந்த மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு செழுமையும் ஆதரவும் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் தண்ணீர் எடுப்பதற்கும், பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் மின்சாரம் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் ஏதோ சர்க்காருப் போக்குச் சொல்லித் தடுத்துவிடுகிறார்கள். ஏதோ சிலருக்குத்தான் பர்மிட் கிடைக்கிறது. கிராமாந்திரங்களில் நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக்கிடைக்கவில்லையே என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக 200, 300 ரூபாயாகவும் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தடையும் தாமதமும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தால் கிராமாந்திரங்களில்

[Sri V. Balakrishnan] [16th March 1955]

மின்சாரம் எவ்வாறு பரவும்? இந்தத் தவறுக்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பவர்கள் மந்திரி அவர்களுடைய இலாக்காவில் இருக்கக்கூடிய கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மந்திரி அல்ல.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயி ஒரு நீண்ட மனு ஒன்று எழுதி யிருக்கிறார். அவர் விவசாயத்திற்காக அதிக மின்சாரம் தேவையாய் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எத்தனையோ தடவை மனுச் செய்துக்கொண்டும் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். மின்சாரம் கிடைக்காவிட்டால் சட்டசபை முன்பு உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிரையே விடுவதாகச் சொன்னார். அப்படி செய்து உயிரையே இழந்தால் அதற்காகச் சட்டசபையை ஒத்திப்போடவேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு 5,000, 6,000 ரூபாய் அன்றைய தினம் வீணாகும் சேலவு என்று நினைத்தேன். நான் அவரை அழைத்து உண்ணாவிரதத்தை விட்டு விடுங்களென்று புத்திமதி சொல்லியதின்போரில் உண்ணாவிரதத்தை விட்டுவிட்டார். அவர் குறை அவ்வளவும் உண்மையென்று சொல்லிவிட்டாலும் அவர்கள் சொல்வதில் எதோ இந்த மின்சாரம் பெறும் விஷயத்தில் தொந்தரவு இருக்கிறது என்று மாத்திரம் சொல்லிவிடலாம்.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சாத்தனூர் கிராமத்தில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் மனுக்கள் போட்டு மின்சாரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளாக இருக்கும் விவசாயிக்கு மின்சார பெர்மிட் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பணக்காரர்களுக்கும், படித்தவர்களுக்கும், உயர்ந்த வகுப்பினர்களுக்கும் தான் உடனடியாக மின்சார வசதி கிடைக்கிறது. அவர்கள் மனு போட்டவுடன் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி பதில் அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படி காலதாமதம் செய்து கொடுத்தாலும் இந்த பர்மிட் ‘டெம்பரரி பர்மிட்’ என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ்களை டெம்பரரியாகக் கொடுக்காமல் பர்மனென்டாக கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் டெம்பரரி பெர்மனென்ட் என்று வித்தியாசம் செய்வதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்தை பர்மனென்டாக கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் செய்யவில்லை. வியாபாரிகளுக்குப் போடக்கூடிய Tariff ரேட்டை விவசாயிகளுக்குப் போடுகிறார்களாம். அதற்கும் தாங்கள் கட்டிய விவசாய ரேட் வரிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறிப்பிட்டு மனுக்கள் போட்டால் அதுவும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையாம்.

“இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இன்னொரு விவசாயி மனு கொடுத்திருக்கிறார். பல ஆண்டுகளாக இவர் கஷ்டப்பட்டுத் தன் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. பல மனுக்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியும் ஒன்றும் கவனிக்கப்படாமல் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழித்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு விவசாயி எழுதியிருக்கிறார் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கிறது சர்க்கார் மின்சார இலாக்காவுக்கு 1949-லிருந்து ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் பம்பு செட்டுக்கு மனுவினமேல் மனு எழுதியும், கடைசியில் 1954-ம் ஆண்டு மேமீ 28-உயில் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களுக்கு மனு எழுதியும் நாள்தோறும் தேதி வரையில் மின்சாரம் சப்ளை கிடைத்தபாடில்லே. நான் எழுதும் மனுக்களுக்கு ஏதாவது சாக்கு போக்கு சொல்லிவிடுகிறார்கள். இது மாதிரியாக விவசாயிகளிடத்தில் நடக்கக்கூடிய நிலைமையில் இலாக்காவில் இருக்கும் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஆதலால் கிராமங்களவாரியாகவும், தாலுக்காவாரியாகவும், ஜில்லாவாரியாகவும் எவ்வளவு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுபோன்ற விஷயங்களை யெல்லாம் ஆராயவேண்டும். இன்னும் யார் யாருக்கு சீக்கிரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்ன காரணம்பற்றி அவர்களுக்கு மாத்திரம் சீக்கிரமாக கொடுக்கப்பட்டன என்பதையெல்லாம் அறிய

16th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

விரும்புகிறேன். இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில், ஏழைகள் என்றும் பணக்காரர்கள் என்றும் படித்தவர்கள் என்றும், படிக்காதவர்கள் என்றும், உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் என்றும், தாழ்ந்த வகுப்பினர்கள் என்றும் பாடுபடுத்துவதாக புகார் சொல்லப்படுகிறது. இதில் எந்தவித வித்தியாசமும் பாராட்டாமல் எல்லோரையும் ஒரேவிதமாக பாவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து 200, 300 ரூபாய் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதாக தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக ‘லோன்’ கொடுத்தால் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஒத்துக்கொண்டு பணம் கொடுப்பதாக விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிறகு லோன் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். பத்து பேர் மனு செய்து, அதில் ஐந்து பேர் வாலண்டரி கண்டிரிபூஷன் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள் பின் வி.எல்.வி. வேண்டாமென்று சர்க்கார் உத்திரவு செய்தார்கள். லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போது 10 பேருக்குள் யார் யார் முந்தி கொடுத்தார்களென்று பார்த்து மாத்திரம் லைசென்ஸ் கொடுத்தார்களாம். முன்வந்த வரிசை கிரமப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் பின்னால் மனு போட்டவர்கள் வி.எல்.வி. கொடுக்க ஒத்துக்கொண்ட காரணத்திற்காக அவருக்கு சலுகை கொடுத்து அவர்களுக்கு முன் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. வி.எல்.வி. வேண்டாமென்று சர்க்கார் உத்திரவு செய்திருக்கும்போது முந்தி மனு போட்டவர்களுக்குத்தானே முதல் அனுமதி கொடுத்திருக்க வேண்டும்? அப்படிச் செய்யவில்லை. இதில் ஓர் பாரபட்சம். விவசாயிகளுக்கு அந்தி. ஆதலால் இந்த ஊழல்களை எல்லாம் போக்கி ஒருவிதமான பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது 20,000 ரூபாய் பங்கு பணம் சர்க்காருக்கு பாங்கில் இருந்தது. அதில் டிவிடண்ட் 10-சதம் 12-சத விகிதம் வரை கிடைத்தது. இணைப்பிற்குப்பின் சென்னை சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் வந்துகொண்டிருந்த பங்கு உரிமையை புதுக்கோட்டை எஸ். கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து தனிப்பட்டவருக்கு விற்ப்பாட்டார்கள். நல்ல லாபம் தரக்கூடிய ஸ்தாபனம் புதுக்கோட்டை மின்சார நிலையம். புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் இந்த நிலையத்தை தேசிய மயமாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சட்டசபையில் இது நிறைவேற்ற மசோதாவும் வசூலிக்கப்பட்டது. புதுக்கோட்டை நகர மக்கள் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையம் நகர மக்களுடைய ஆதரவால் தான் 10, 12 பர்சென்ட் லாபம் கொடுக்க முடிகிறது. இந்த லாபம் வெளி ஊர்களிலே உள்ள பங்குதாரர்களுக்குப்போய் அவர்கள் சுகத்தை அடைகிறார்கள். இந்த நிலையத்தின் வருமானத்தின் நன்மை நகர மக்களுக்கு வரும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும். புதுக்கோட்டை நிலையத்தை சர்க்காரோ, நகர சபையோ எடுத்து லாபத்தை மக்கள் மறைமுகமான செளகரியங்களையுடையபொருட்டு செய்ய முன்வர வேண்டும்.”

*SRI K. V. RAMASWAMY :—“கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் கோபாலன் உன்னி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான். சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஆவடி காங்கிரசில் சோஷலிஸ-சமுதாய அமைப்பைப்பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். சோஷலிஸம் உருவாக வேண்டுமானால், தொழில் வளர்ச்சி அவசியம். தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தேவையானது மின்சாரம். அது நமக்கெல்லாம் நன்கு தெரிந்த விஷயம். எனவே மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த, எந்த அளவிற்குத் திட்டங்களை அதிகரிக்கிறோமோ, அந்த அளவிற்குத்தான் தொழில் வளரும். தொழில் வளர்ந்தால் சோஷலிஸ சமூக அமைப்பை உருவாக்க முடியும். ஆகவே இதை அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். இன்னும் குந்தா ஜல் மின்சாரத் திட்டத்தை பிளானிங் கமிஷன் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆகவே

[Sri K. V. Ramaswamy] [16th March 1955]

மினாரின் கமிஷனை உடனடியாக இத்திட்டத்தை அங்கீகரிக்கும்படி செய்ய மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தும்படியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“கிராமங்களிலே மின்சாரத்தை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இன்னும் எத்தனையோ கிராமங்களுக்கு மின் சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக விஸ்தரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவில் இன்னும் எத்தனையோ கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. நாமக்கல்லை எடுத்துக்கொண்டால், சமீபத்தில் ஒரு பிரிக்கா சென்ட்ரலுக்கு அதாவது சேந்தமங்கலத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதை கனம் ஸ்ரீ பக்த வத்சலம் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து அங்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டும், அது ‘டொமஸ்டிக்’ வேலைகளுக்காகவே உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பகுதி கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அது பயன்படாமல் இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய துத்திக்குளம், காளப்பநாயக்கன்பட்டி, முத்துகாபட்டி ஆகிய கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு மின்சார வசதி வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டு இருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ இதுவரை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இப்போது சேந்தமங்கலத்திற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சாரமானது விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்படி உத்தரவிடும்படி சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மோரூர், கருமாம்பட்டி போன்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாக விண்ணப்பித்துக்கொண்டும் இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதையும் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மின்சார கட்டணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் போடப்படுகிறது. உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரத்தில் 58 சதவிகிதம் தொழில் காரியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. பதினைந்து சதவிகிதமே விவசாயத்திற்கு பயன்படுகிறது. குறைவாக உபயோகிப்பதால், விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் இருக்கும் நிலைமையை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆகவே மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக உபயோகிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கும் அளவிலாவது அல்லது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலாவது அவர்களுக்கு கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமென்றால் அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு தொழில் காரணமாக உபயோகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு காசு ஒரு யூனிட்டுக்கு அதிகப்படுத்தி, அதைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தது, **unconnected minimum charge**. இது ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு (horse power) ரூ. 10-க்கு மேல் வசூலிக்கக்கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

“மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது அதை அரசியல் நோக்கத்திற்காக விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் சாத்தான் குளத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்பட்டதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். வசதியில்லாத மக்களுக்கு அங்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் அது அரசியல் காரணத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் ஒரு உபதேர்தல் நடக்கும் சமயத்தில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல வருஷங்களாக கேட்டும் விஸ்தரிக்கப்படாமல், உபதேர்தல் சமயத்தில் மட்டும் அது விஸ்தரிக்கப்படுவானேன்? அதை தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக அங்கு சென்ற கனம் முதன் மந்திரி அவர்கள் திறந்து

[Sri K. V. Ramaswamy] [16th March 1955]

வைத்தார்கள். இப்படி அரசியல் காரணத்திற்காக இவைகளை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. வரிசைப்படி கொடுப்பது **priority** என்ற முறையில் அங்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டதா, அல்லது தேர்தலுக்காகத்தான் விஸ்தரிக்கப்பட்டதா என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை. இதை மந்திரியார் அவர்கள் தெளிவுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நம்முடைய தேசத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான மின்சாரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இன்றைய நிலைமையில் போதிய அளவிற்கு இல்லை. மதராஸில் இருக்கிற ‘தர்மல் ஸ்டேஷன்’ உபயோகத்திற்காக கருவிகள் இல்லாமையால், அமெரிக்காவிலிருந்து 29 லட்ச ரூபாய் பெறுமான சாமான்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சாமான்களை யெல்லாம் நாம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். மேட்டூரில் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிகல் பொருக்கஷாப் ஒன்று இருக்கிறது. அதனால் ஓரளவு தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது. ஆனால் நமக்கு தேவை அதிகம். ஆகவே நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ப அத்தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்தவேண்டும். பெரிய அளவில் விரிவுபடுத்தி நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI.:—“Mr. Chairman, I have been 11-10
called upon to speak after two beautiful Tamil speeches. I envy a.m.
members who are able to speak here in regional languages. My desire to express myself in my own language, viz., Kannada is of course no less. But I am very much handicapped because the Hon. Minister does not know it and my anxiety to impress upon him and the Government the requirements of my district is so great that I have to sacrifice my desire, I should say my lesser desire to speak in Kannada.

“Sir, we have been hearing statements relating to the per capita production and per capita consumption of electricity in other countries and pointing out that our Government have no reason to be self-complacent over the achievements that have already been made. To say that we have got a long way to cover is something different from saying that we not done anything at all. I must say in this connection that what the Government have achieved during these years and what they have done in the past and what they propose to do in the near future is something about which we can reasonably be proud. But of course, this does not mean that the Government have done everything that is possible in respect of every area. The fact that in this budget a sum of not less than Rs. 7 crores has been set apart for rural electrification is a guarantee that the Government are quite alive to their responsibilities in attending to the needs of the people of the State. But even here we have to be a little careful. For instance, one hon. Member rightly pointed out that side by side with providing electricity, steps should also be taken to provide employment. Sir, when we envisage huge expenditure running into crores of rupees and if that expenditure is meant only for providing electricity without at the same time providing for employment, it is something which needs some looking into. If such huge amounts were to be invested in a country like Japan, I am sure the Japanese Government would have been able to find employment for a considerable

[Sri T. Ananta Pai] [16th March 1955]

number of people of their country. Because, every part of machinery required for their projects, be they electricity projects or any other, is manufactured in that country itself. This means lot of work for a large number of people of the country. This results naturally in giving a fillip to the country's industrial development. But as long as we depend upon foreign countries for every part of a machinery, we will not be able to achieve our real objective in spite of the fact that we spend crores of rupees on these projects. Our progress in all spheres will also be not to the extent which we would like. I would very much like the Hon. Minister to take early steps to see that every article that we require for the production and supply of electricity is manufactured in this country itself. I would request him to include a suitable scheme in this regard in the Second Five-Year Plan at least. Every rupee that we invest on such a scheme will really yield very good results and our people can get the full benefits from the various electrification schemes started by the Government.

"Sir, I have heard people saying that the hydro-electric resources in this State are getting exhausted. No less a person than the Chief Engineer to this Government is reported to have given expression to the view that after the Kundali scheme, there may not be much scope for many hydro-electricity schemes in the Madras State. Evidently, he has forgotten that Malabar and South Kanara are still parts of the Madras State. I must point out to the Government that these two districts which are in the West Coast and which are responsible for accumulating so much of water, have a number of rivers which flow even from a height of 2,000 feet. Many of these rivers could be very usefully utilised. Of course, there are certain difficulties in inter-State adjustments. But I do not agree that in the matter of production of electricity we have to think in terms of the resources available only in this State. For the purpose of economic production of electricity, we have to take into consideration the resources available in the neighbouring States as well which we can use, with the co-operation of the neighbouring States. For instance take the Barepole project. With the co-operation of the Coorg Government, the possibilities of executing this scheme could be very well considered. There is another such thing in the district of South Kanar itself, viz., Varahi Project. This project also is capable of producing 1,20,000 K.W. What is needed is co-operation between the Madras Government and the Mysore Government. I think the Mysore Government will be ready to co-operate. I do not know why there should be such difficulties. Given the necessary goodwill on both sides, I am quite sure that all these problems are quite capable of being solved. We must take up these schemes. Can we not do this when both at the Centre and the various States we have the same party in power as a joint enterprise wherever necessary?

"Sir, I am glad that the Hon. the Minister for Public Works has laid stress on the fact that the Electricity Department is being run as a commercial proposition. But, do the people working in

16th March 1955] [Sri T. Ananata Pai]

the department realise this? No doubt it has to be looked at as a commercial enterprise. If really we want to run the electricity department as a commercial enterprise, steps must be taken to effect economies as far as possible and wherever necessary. We must also try to increase the revenue by selling more power. We must also take steps to popularize the use of electricity to the maximum extent possible. In this connection, I must also point out that the interest of the consumers also should be taken into consideration. Suitable rules and regulations must be framed so that the department may be run efficiently as a commercial enterprise and not as a Government department with rigid rules and regulations. Unless all these things are done, I am afraid the people will not be able to use electricity to the same extent that they should. To-day, we are talking of supplying electricity for agricultural purposes. The agriculturists require pump-sets and other things. But, they are not able to get them easily. The Government should think of some scheme by which they can have all these things stored up for ready supply to those agriculturists who need them. The Government should help these poor agriculturists to take these things on a hire-purchase system. Only when the Government come forward to help the agriculturists in this manner, they will be induced to use more and more power. I hope the Government will do something in the matter.

"While speaking on this Demand, I wish to draw the attention of the Hon. the Minister for Public Works to the position of electric supply in my own home town of Udipi. The Government took over a private company and have invested some money. To-day, we are charged 9 annas per unit of electricity consumed. This is a very high rate indeed. Of course, the Government may say, "Well, the private company, i.e., the licensee was charging you 12 annas. We have reduced it to 9 annas." Sir, I do not think it can be a consolation. It may be said that the cost of production is high in that place. It is for the Government to look into this matter and see whether they cannot effect some economies in order that more power may be made available to the people of the locality at a lesser rate than 9 annas. Whether there is greater consumption or less, the same staff is employed there. The overhead charges are the same. I would like to take this opportunity to request the Hon. Minister to reduce the rate even before the Jog power is made available. Otherwise it will be difficult for the people to utilise the power in the manner the Government want them to do. As I said before, if it is the idea of the Government to run the Electricity Department as a commercial proposition, they must take all possible steps to encourage the people to utilise more and more power. Unless the people begin to utilise more and more electricity for various purposes, the object of the Government cannot be achieved. At the same time, the Government must also see whether some economies could not be effected. It is said that there should be a return in respect of certain works to the extent of about 10 per cent. But, we must also take note of the fact that this represents 3½ per cent interest and the rest,

[Sri T. Ananata Pai] [16th March 1955]

other charges. Why should not these other charges be reduced? That is why I have to emphasise again the need for examining whether economies are not possible and whether the overhead charges cannot be reduced. In this connection we may also take into account what the Travancore Government have done. They have in order to encourage use of electricity, reduced their return from 7½ per cent to 5 per cent. I am of the opinion that if only the Government take care to reduce the overhead charges and to effect some economies in certain respects and at the same time reduce the rates and thus encourage the people to utilise electricity more and more, they can very easily achieve their objective."

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman) :—
"The hon. Member has got only one more minute."

SRI T. ANANTA PAI :—"Thank you, Sir. Within the one minute which is at my disposal, I should like to refer to the excellent work that the Government have done in the matter of the supply of Jog power to South Kanara. I may, however, request the Government to do whatever is yet to be done without delay. Of course, this work has to be undertaken with the co-operation of the Mysore Government. They have assured me and the representatives from South Kanara that the work will be expedited. Although according to schedule the Mysore Government are expected to complete the work on their side only by October 1956, they have said that they would try to see that power was given to us even in the first quarter of 1956. So, our Government may proceed with the extension of rural electrification. They need not wait till the Jog power was made available to us. I would like to request the Hon. the Minister for Public Works to take up the work of extension of electricity in South Kanara even in anticipation of the availability of Jog power. Thank you very much, Mr. Chairman."

11-10 SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—"கனம் சபைத்தலைவர்
a.m. அவர்களே, இங்கே மராமத்து இலாகா மந்திரியார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். நமது மாகாணத்திலேயே கிராமங்கள்தான் அதிகம் உள்ளன. அதை இங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும், மந்திரிகளும் நன்கு அறிவார்கள். இப்போது மின்சாரத்தை அதிகமாக எங்கு செலவழிக்க வேண்டுமென்றால், நமது மாகாணத்திலே உள்ள பிற்போக்கான கிராமங்களுக்கும், ஜில்லாக்களுக்குமேயாகும். எங்கெங்கு கிணறுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, எங்கெங்கு கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க மாடுகளை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், எங்கெங்கு ஆயில் என்ஜின்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கவனித்து, எங்கு குறைவாக இருக்கின்றதோ அந்த இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இப்போது சர்க்கார் குறிப்பிலே, சுமார் 6,000 கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி அதிகப்படுத்தப்போவதாக இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலேயே சுமார் 160 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பிரிக்காலிலும் 3,000 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்த 3,000 கிணறுகளிலிருந்து பெரும்பாலும் மாடுகளைக் கொண்டுதான் நீர் இறைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒன்றிரண்டு ஆயில் என்ஜின்களை உள்ளன. இதுபோன்ற பிற்போக்கான பகுதிகளில் சுமார் ஆறு ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட இருப்பது

[16th March 1955] [Sri N. C. Ramasamy Kander]

போதவே போதாது. 16,000 கிணறுகளுக்காவது வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான், கூடுமான வரையில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் 200, 300 கிணறுகளுக்காவது வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். ஆகவே மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்வதோடு, எந்தப் பகுதிகளில் மாடுகளை அதிகமாகக் கொண்டு விவசாயம் நடைபெறுகிறதோ, அந்தப் பிற்போக்கான இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"என்னுடைய செங்கம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இதுவரைக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவே இல்லை. எனக்கு முன்பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தன்னுடைய தாலுக்காவிலே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை யென்றும், மின்சாரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமானால் 10 மைல் தூரம் சென்றால்தான் காணமுடியுமென்றும் கூற்றார்கள். ஆனால் என்னுடைய செங்கம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், இருபது மைல்களுக்கு அப்பால் சென்றால்தான், மின்சாரம் என்பது எப்படியிருக்கும் என்பது தெரியும். இந்த நிலைமையிலே எங்கள் செங்கம் தாலுக்காவிலிருந்து மின்சார நிலையத்திற்கு செல்லவேண்டுமானால் 8, 9 மைல் தொலைவிலுள்ள சிங்காரப்பேட்டைக்குப் போகவேண்டும். இப்போது சாத்தூர் அணைக்கும் இடத்திற்கு மின்சாரம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து தானிப்பாடி, தாண்டராமப்பட்டு முதலிய இடங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரொம்பவும் சிக்கிரத்தில் மின்சாரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"இதற்கு முன் வருஷ பட்ஜெட்டில் செங்கம் தாலுக்காவில், செங்கம், புதுப்பாளையம் முதலிய இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க சுமார் மூன்று லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். அதே மாதிரி வரசூர், வாணபுரம், பெரும்பலை முதலிய இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க ரூபாய் மூன்று லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். ஆனால் செங்கம் என்ற இடத்திற்குதான் இப்போது மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க என்ஜினியர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். வரசூர், வாணபுரம், பெரும்பலை முதலிய இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும் வேலையை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்குத்தான் அதிகமாக இந்த மின்சாரத்தை கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகள்தான், நமது சர்க்காருக்கும், ஜனங்களுக்கும், மாகாணத்திற்கும் முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். ஆகவே வீட்டு வசதிக்கு என்றும், நகர வசதிக்கு என்றும் அதிகமாக மின்சாரத்தை வைத்துக்கொள்ளாமல், விவசாய வசதிகளுக்கு மின்சாரத்தை அதிகமாக கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறு குரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"கனம் அக்கிராசனர் அவர்களே, வருகிற ஆண்டு பட்ஜெட்டில் மொத்தம் 11 கோடி 40 லட்சம் ரூபாய் மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் அது நம்முடைய மாகாணத்தின் மொத்த வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கு ஆகின்றது. இதைப் பார்க்குங்கால், நமது மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் கையில் எவ்வளவு பணத்தை நமது மக்கள் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆகையால் நமது மந்திரி அவர்களுக்கு இதில் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிற தென்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். எங்கு எங்கும் மந்திரி அவர்கள் இந்த பணத்தை சரியானபடி உபயோகிப்பார், என்பதில் பூர்ண நம்பிக்கையிருக்கிறது. ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் இப்போது அவரிடம் ஒப்படைத்திருக்கும் பணத்தை வருகிற ஆண்டில் குறைபாடுகள் உள்ள பல பகுதிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"முதலில் என்னுடைய ஜில்லாவைப் பற்றி பேச வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் பிற்பாடு ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களை பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகத்திற்காக, சர்க்கார் இலாக்கா ஒன்றும், தென் ஆற்காடு மின்சார விநியோக

[Sri V. R. Nagarajan] [16th March 1955]

கம்பெனி என்ற ஒன்றும் இருக்கிறது. பல இடங்களில் இந்த இரண்டு உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களின் lines போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் அங்குள்ள மக்கள் இந்த லைன்களை பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வந்த பாடில்லே. இது தான் அங்கேயிருக்கிற பெரிய குறைபாடு. மின்சார லைன்கள் அந்த கிராமங்களின் வழியாக வரவில்லையென்றால் அது வேறொரு பிரச்சனை. ஆனால் மின்சார சக்தி அந்த வழியாக செல்லும் போது, அவர்கள் உபயோகத்திற்கு கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைப்பற்றி மிகவும் வருந்துகிறார்கள். இதை உடனடியாக போக்கவேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“அடுத்தபடியாக எங்களுடைய தாலுக்காவில், அதாவது விழுப்புரம் தாலுக்காவில், வளவனூர், கண்டமங்கலம் பிர்க்காவில் இப்போது மின்சார வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பெரிய முதலாளிகள் எப்படியோ சமாளித்து, மின்சாரத்தை உபயோகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு முதலாளியும் 7, 8, 10 பம்பு ஸெட்டுகள் ஒரு பகுதியில் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அருகாமையிலே 1, 2 பர்லாங் தூரத்தில் ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா, அல்லது 5 ஏக்கராவுக்கு உள்பட்டு வைத்திருக்கும் விவசாயி 4, 5 வருஷங்கள் கஷ்டப்படும் கூட ஒரு பம்பு ஸெட்டு வசதி கிடைக்கவில்லையென்றால், அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து அதில் சற்று கவனம் செலுத்தி வருகிற ஆண்டு முதலாவது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மின்சார விநியோகம் எடுக்கும் போது, இந்த இரண்டு பிர்க்காக்களுக்கும் மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, லிங்கா ரெட்டிப்பாளையம், சாலையாம்பாளையம், கண்டமங்கலம் போன்ற ஊர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பிறகு எங்களுடைய ஜில்லாவில் இன்னும் பல பகுதிகளிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பாக சொல்கிறேன். திண்டிவனம் தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தத் தொகுதியிலிருந்து தான் கனம் வேணுகோபால் கவுண்டர் வருகிறார். அங்கே சாதாரணமாக மின்சாரம் எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்றால், பகல் சர்வீஸ், இரவு சர்வீஸ் என்று விநியோகிக்கப்படுகிறது. சில பகுதிகளில் இரவிலேயும், சில பகுதிகளில் பகலிலும் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவையாவது ஒரு சில காலத்திற்கு day service-ஐ night service ஆகவும் night service-ஐ day service ஆகவும் மாற்றினால் எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு செஞ்சி தாலுக்காவில் கூட குறைகள் இருக்கின்றன. அதாவது எனது நண்பர் கனம் அரங்கநாதன் அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவரூர்பேட்டை திட்டம் என்று ஒன்று ஏற்கனவே இருப்பதாக சொல்லுகிறார். இந்த மின்சார திட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, இந்த 1955-ம் வருஷத்திலாவது மின்சாரத்தை ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பல பிற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மின்சார திட்டத்தையே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஜில்லாவில் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு வசதிகள் இருந்தும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் கனம் மந்திரி அவர்கள் அதை கவனித்து அந்த தாலுகாவிற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த தாலுகா மக்களுடைய சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

16th March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

“அடுத்தபடியாக பெயரைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறேன். திருச்சி ஜில்லா, உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஜெயங்கொண்டபுரம் முதலிய இடங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று ஒருவர் சொல்லுகிறார். அதனால் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜெயங்கொண்டபுரத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்கெனவே தீர்மானம் போட்டு அந்தத் தீர்மானத்தையும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள், தங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படி அவர்கள் கேட்டிருந்தும் கூட இன்னும் அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய ஜில்லாவிற்கு அடுத்த சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கனம் ஸ்ரீ சாமிக்கண்ணு படையாச்சி கேட்டுக்கொள்ளுகிறார். அவர் அங்குள்ள ஜில்லா போர்டு பிரசிடென்ட். ஸ்ரீமுஷ்ணம் முதலிய இடங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் எரியா. அங்கு இந்த திட்டங்களை அமுலாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதால் அங்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு சீக்கிரம் மின்சாரத்தைக் கொண்டு வந்து சப்ளை செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பண்ணுருட்டி, திருவகீந்திரபுரம், கடலூர் முதலிய இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர் இருந்த போதிலும் அங்கு இன்னும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. நெல்லிக்குப்பம், பண்ணுருட்டி முதலிய பிர்க்காகளிலும் இன்னும் மின்சாரம் சரிவர சப்ளை செய்யப்படவில்லை. அங்கிருந்து கனம் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் வருகிறார். அவர் தனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று அவர் சார்பாக என்னைக் கேட்டுக்கொள்ள சொல்லுகிறார். அதனால் அவர் சார்பாக நான் அங்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (பலர் குறுக்கிட்டு பல கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்தார்கள்), நீங்கள் காலையிலேயே மனுப் போட்டிருந்தால் சொல்லியிருப்பேன். இப்பொழுது சொன்னால் என்னால் சொல்ல முடியாது. நான் சொல்லுவதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் எழுதிக்கொண்டு வருகிறார். அதைப் பற்றி சந்தோஷம். ஆகவே இந்த 1955-வது வருஷ நடை முறையிலேயே அவைகளை எல்லாம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. UPPI :—“Mr. Speaker, Sir, we have to be proud 11-20 a.m.
about the achievements of the Government in the last few years in the matter of production of electricity. It is reported that some of the electricity authorities have said that we have come to the end of our resources in the matter of electricity projects also. So far as the eastern districts are concerned, it may perhaps be so. But so far as Malabar is concerned, the Government have not even touched the fringe of the problem. Then, Sir, some one was comparing our achievements in this field with those of the U.S.A. Canada and Japan and said that those countries produced more electricity. When he was mentioning the names of different countries, I was eagerly waiting for information as to how much is produced and consumed in Russia. It was disappointing that no information came forth.

[Sri K. Uppi]

[16th March 1955]

"Sir, in the matter of electricity, Malabar has been treated badly, deplorably badly. Out of a provision of 11,78 lakhs of rupees for electricity, only about five lakhs of rupees have been provided for Malabar. That is, for Malabar, only 1 by 220th of the whole provision is given. This is what is done for Malabar in the matter of extension of electric power. Sir, the Government took electricity to Nilambur from Gudalur three years ago. They said then that they would be extending it to Manjeri which is only twelve miles from that place. But nothing was done. They promised to take electricity from Tellicherry to Kuttuparamba which is only eight miles from the former. Electricity lines run, to about three or four miles from Tellicherry and it is only some four miles more to be covered if it is to be extended to Kuttuparamba. That has also not been done yet. Again, Sir, Badagara, Quilandy and other places have been crying for the last so many years for electricity. It is some consolation to know that Government are going to extend supply to Badagara and Quilandy. It is said in the Budget Memorandum that all the extension works in hand in Malabar have been completed. The Budget memorandum says nothing about further extension of supply of electric schemes in Malabar. In Malabar, there are places in Kurumbranad taluk where perennial sources for supply of power exist. Then, on the borders of Kottayam taluk and Coorg, as my friend, Mr. Anantha Pai pointed out, there are perennial sources of supply which can be tapped and harnessed. Even according to the Government estimate, about 120,000 k.w. of power can be produced and supplied not only to the districts of South Kanara and Malabar but also to Coorg. But it is situated in Coorg and it may be very difficult for this Government to negotiate the terms with the Government of Coorg later, if we miss the present opportunity. I would request this Government to approach them and get into an agreement with them to work this project either themselves or in partnership with this State.

"Sir, in this connection I have to say that the West Coast districts are subject to this Cinderella-like treatment because the whole State is treated as one circle. It is in charge of one officer who is not able to devote his time to extension works on account of heavy work otherwise. I would suggest to the Government that Malabar be constituted as a separate zone or circle for the purpose of supply of electricity and placed under a separate Chief Engineer. Then all these inequities can be avoided.

"With these words I support the Demand."

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் மின்சார மானியத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தை இப்பொழுது தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தேசிய மயமாக்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தி வரும் ஸ்தாபனங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் தடங்கலாக இருக்கிறார்கள்.

[16th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவதால் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. இதைப்பற்றி நான் போன பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன் அதற்கு ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று. கூடிய சீக்கிரத்தில் மின்சார சப்ளையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படி ஒரு அறிக்கையும் விட்டிருந்தார்கள். இது ஒரு கொள்கைப் பிரச்சனை. அதை சீக்கிரமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார். அதனால் கிராமங்களில் விஸ்தரிப்பதற்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. அப்படி விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றால் அங்குள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் கேட்கிறார்கள். தாங்களாகவே கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வருவதில்லை.

"சென்ற ஆண்டில் சில கம்பெனிகளுக்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுத்து திருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக பணம் கொடுக்கப்படவேண்டும். மற்றும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய பொருள்களையும் அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான பணம் கொடுத்தால் தான் அவர்களால் பல கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்க முடியும்.

"இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு என்று மின்சாரம் சப்ளை செய்தால் அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக பணம் வாங்கி வருகிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும். கனம் ஸ்ரீ ராமசாமி சொன்னது போல் தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்வதற்கு அதிகப்படியாக பணம் வாங்குவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னும் அதிகப்படியாக சார்ஜ் பண்ணினாலும் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அப்படி ஆலைகளுக்கு அதிகப்படியாக சார்ஜ் செய்து அந்தத் தொகையை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதை குறைந்த சார்ஜில் சப்ளை செய்தால் அவர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். பிறகு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் சரியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அது ஒரு லைசென்ஸிங் ஏரியா. உடையார்பாளையம் அங்கு ஒரு பிற்பட்ட தாலுகா. அங்கு மின்சாரம் எட்டிப் பார்க்கவே இல்லை. அதனால் உடனடியாக அந்த தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை, அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் கொடுத்தால் மட்டும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பொருள்கள் இங்கு கிடைப்பதில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுக்கு பெரிய பெரிய தூண்களும், கட்டிடங்களும் தேவையாக இருக்கிறது. அவைகளை வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு பணம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக பொருள்களைக் கொடுத்து மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கனம் ஸ்ரீ பாய் சொல்லுவது போல் மின்சார திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது என்பதற்காக வருஷா வருஷம் 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்தால் மட்டும் போதாது. அப்படி 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதும் வாஸ்தவம் தான். அதற்கு வேண்டிய பொருள்களையும் இயந்திரங்களையும் வெளி நாட்டிலிருந்து வாங்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து அவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். அப்படி யில்லாமல் அந்த இயந்திரங்களையும் சாமான்களையும் நாம் இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதனால் பல தொழிலாளர்களுக்கு இங்கு வேலை கிடைக்கும்.

[Sri M. Palaniyandi] [16th March 1955]

“தற்சமயம் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியை எடுக்கப் போகிறார்கள். மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி அதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அதை ஆரம்பித்தால் தமிழ் நாட்டில் பெரிய ஆலைத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். சேலத்தில் இரும்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்குள்ள இரும்பை எடுப்பதற்கும் இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். மற்றும் அலுமினியம் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுப்பதற்கும் நாம் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதனால் நம் நாட்டில் ஆயிரக் கணக்கான லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வசதி இருக்கிறது. அதனால் இதை சீக்கிரம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சார திட்டத்தை நாம் விஸ்தரித்தால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும்பாலும் குறையும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“தேசிய மயமாக்கி அந்தத் தொழிலை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை விட அரசாங்கம் குறைவாக கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். தேசிய மயமாக்கிய இடங்களில் சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபாய் 19½ சம்பளமும், பஞ்சப்படியும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ரூபாய் 19 தான் கொடுக்கிறார்கள். நாம் இதற்கென்று 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியும் அவர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கிறோம். மற்றும் அநேக இடங்களில் தொழிலாளர்கள் 5, அல்லது 6 வருஷங்கள் வேலை பார்த்து வந்தும் அவர்கள் இன்னும் டெம்பரரியாகத் தான் இருக்கிறார்கள், அவர்களை இன்னும் நிரந்தரமாக்கவில்லை. அவர்கள் உடனடியாக நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும்.

“அரசாங்கத்தில் ஒரு முக்கூட்டுக் கமிட்டியை நியமித்து அவர்களும் ஒரே முகமான தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் மின்சார தொழிலாளர்களுடைய அடிப்படையான சம்பளம் ரூ. 26ஆக இருக்கவேண்டும் என்று. முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் தீர்ப்புப்படியாவது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி கனம் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் இப்பொழுது மின்சாரத்தை தேசியமயமாக்கி இருப்பதால் அந்தப்படி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது இரவு ‘ஷிப்ட்’ நடந்து வருகிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு தினக்கூலியாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். வேலையைப் பொறுத்து கூலி கொடுப்பது இல்லை. இந்த முறையை மாற்றியமைத்து அவர்களுக்கு தகுந்த அளவில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்தப்படி மின்சார தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை நீக்கவேண்டும்.

“தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ஐந்து வருஷங்களாக போனஸ் கொடுக்கவில்லை. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சர்க்காரிடம் மின்சாரம் வாங்கி அதை அதிகப்படியான விலைக்கு விற்று அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியாக போனஸ் கொடுக்கவேண்டும். தென்னாற்காட்டில் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வாங்கக்கூடிய ‘ரேட்டு’க்கும் நாம் கொடுக்கும் ‘ரேட்டு’க்கும் வித்யாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் 10 பர்சென்ட் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கக்கூடாது.

“அந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை நன்றாகப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அரசியல் சட்டத்தையே மாற்றப்போகிறார்கள். அதிகமாக நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நாமும் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

16th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

“மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை சீக்கிரம் கொண்டு வந்து நாட்டிலுள்ள எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதற்குவேண்டிய உற்பத்தியை நாம் செய்யவேண்டும். அமெரிக்க நாட்டைப் பார்த்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நாமும் அதிகப்படியாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் அதற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“Mr. Speaker, Sir, I 11-30
support the Demand moved and oppose the cut-motion. While a.m.
supporting the Demand I wish to express my satisfaction and I would congratulate the Government on the successful implementation of the schemes included in the First Five-Year Plan. Taking into account the amount we have already spent and the amount we propose to spend this year, it will be seen that we are spending about one crore of rupees more than what we originally intended. Not only that; it was made clear by the Hon. Minister that the Government were considering plans for inclusion in the Second Five-Year Plan the much-discussed Kundah Scheme. It is not only the Kundah scheme which we are trying to include in the Second Five-Year Plan but many other schemes are also contemplated for inclusion in the Second Five-Year Plan. In the detailed statement of expenditure it is found that Government are intending to incur an expenditure to the tune of more than 9 lakhs of rupees for the purpose of making hydro-metric survey and other investigation in respect of many schemes. This item of expenditure that is proposed in the next year should satisfy many members that Government are not complacent of the situation. Government have not been simply goating over the success they have already achieved but they have been planning for the future in a very good way for bringing prosperity to areas which are not now served by hydro-electric energy.

“I shall come to rural electrification. Our State has been the foremost in the whole of India in the matter of rural electrification. It is a matter of gratification that so far more than 2,500 villages have been provided with electricity. Before the end of this year some more villages would be electrified. Our Government are giving preference to rural areas and they are extending electricity to agricultural purposes. It has been made known that more than 22,000 pump-sets have been given connection and in the Second Five-Year Plan it is proposed to connect 10,000 pumpsets annually, and extend electricity to 1,000 villages annually. The target that has been fixed for the Second Five-Year Plan will bring prosperity to the entire State of Madras and certainly it will be a matter of pride and achievement to us if we are able to achieve that target.

“Some hon. Members on the other side and even some members on this side pointed out that the department has not been working efficiently.

[Sri K. Parthasarathy] [16th March 1955]

"One hon. Member made a suggestion that the department has been working without a profit and there is room for making more profit. But so far as I could see from the figures that are furnished in the papers given to us, even after providing for the interest on capital outlay, there will be a profit to the tune of Rs. 1 crore. The net receipts from the Electricity Department is Rs. 324.74 lakhs and the interest charges will come to 238.1 lakhs of rupees. The net profit is Rs. 92.81 lakhs. I think this could be easily taken as a profit from the Electricity Department and that is really a gain to the general revenues of the State. Sir, for augmenting the revenue of the State from this direction, Government should seriously see whether we could increase this margin of profit, Government should see whether we could effect any retrenchment in the working expenses of this department and thus whether we could augment the general revenues of the State. Opinions were expressed that this department should not have a commercial mentality and that Government should simply extend electricity to rural areas and should not insist on the return percentage and other things.

11-40 a.m. "Sir, in actual working the Government are even now showing some sympathy but in respect of giving effect to some of the rule there is some hardship caused to ryots. After all the Government are working it as a commercial concern and we are all interested in that system being continued. As regards rules relating to the supply of electricity in rural areas, I think, the Government would do well to consider whether the period of guarantee can be reduced from ten years to five years as the ten-year guarantee is likely to inflict some hardship on ryots. No doubt some concession is showed to them that the period for which they are not able to utilise electricity on account of the drying up of wells is condoned and they are asked to add it up to the period of guarantee. But if the period of guarantee is reduced to five years, it will be a long way in mitigating their hardships.

"Sir, the Government can also consider whether they can reduce the rate of Rs. 50 per horse power to Rs. 25.

"Sir, some hon. Members have expressed the opinion that the Department is not efficient and they have not extended electricity to as many villages as they ought to have done. We know that till the latter portion of the year 1953, we were having a voluntary loan contribution scheme and it was on account of that scheme we were not able to push through the extension of electricity to rural areas. Since that scheme was given up, the pace of extension of electricity was quickened. We find that even in 1953-54 a sum of Rs. 190 lakhs was spent on rural electrification. In 1954-55 a sum of Rs. 433 lakhs was provided for rural electrification. Now in the coming year 1955-56 Rs. 764 lakhs has been provided for this purpose. So we see that this department is capable of extending electricity to any extent that is possible. In my taluk

16th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

recently an electricity scheme was taken up for execution and I have personally seen how quickly it was done in about 20 days. In the South Arcot district the extension of electricity to Neiveli—a distance of 20 miles—was executed very quickly. So the department is working very efficiently but what is needed now is provision of funds. With the help of a loan of Rs. 697.5 lakhs, our Government have now launched upon an intensive programme of capital outlay on electricity schemes to the extent of Rs. 11.4 crores and, I am sure, that this will introduce an era of prosperity in the villages.

"Sir, some hon. Members wanted that we should have an Electricity Board. But the Hon. Minister said that the Government have decided against the constitution of such a Board. Even though they might have decided against the formation of such a Board, I would respectfully ask the Government to consider the question of sending every major estimate to the Estimate Committee. Also, since the Electricity Department is being run as a commercial concern, I feel that the Public Accounts Committee should be asked to go into the profit and loss accounts of the electricity department in detail. Now they are not going into details. They can go into details for a week and find out if there is inefficiency and suggest economies and also ways and means to improve the efficiency of the department . . ."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up and let the hon. Member, Sri Rangaswami Reddiar speak now. I hope he will not take more than five minutes as there are still a large number of Members to speak."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Speaker, Sir, the effect of the speeches of many hon. Members is to impress upon the Government the necessity to extend electricity as far as possible throughout the length and breadth of our State. Now I am reminded of the opening sentence in 'The Bible'. In the beginning God created Heaven and earth. There was total darkness on earth. God said : 'Let there be light' and there was light and God saw that light was good. Unfortunately God did not foresee the immense potentialities of electricity. Had he foreseen that, He would have also said : 'Let there be electricity' and there would have been electricity throughout the country just as there is light everywhere. Perhaps God might have left this task to our Hon. Minister for Public Works. As a matter of fact a few days ago an hon. Member sitting behind the Treasury Benches said that though the Raja of Ramnad was a Minister he was always a Maharaja to them, and Hindus are said to believe that Maharajas are incarnations of Maha Vishnu, the God. Perhaps our Hon. Minister for Public Works may ere long command 'Let there be electricity and at once there will be electricity throughout our State'. With this hope, I shall offer a few remarks as far as electricity is concerned.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [16th March 1955]

"Sir, the Government should not be disheartened by the absence of possibility of exploring heavy hydro-electric schemes or thermal schemes in this State. There are also other possibilities. In fact in the Musiri taluk, Tiruchirappalli district, there is a waterfall known as 'Agasha Thirtham' with a fall from a height of 500 or 600 feet. In 1925 and 1926 one enterprising European gentleman explored the possibility of harnessing this waterfall to generate electricity. Subsequently he had to give it up for want of proper encouragement or finance. That scheme may be explored now. One hon. Member also said that there were such small waterfalls and small hills elsewhere in this State. All these sources may be explored so that with a minimum capital outlay there may be maximum return and maximum use and benefit for the people. Recently our Government had sanctioned a loan of Rs. 11.12 lakhs to the South Madras Electricity Corporation, Ltd., Tiruchirappalli, which is a distribution company. I do not know whether the available electric energy in our State has been exhausted by distribution or there is still available energy for further distribution. If the available electric energy had been exhausted, I do not think that any useful purpose would be served in granting loans or in asking private companies to extend electric lines without further production of electric energy. I was given to understand the grant of this loan of Rs. 11.12 lakhs to that company by the letter No. 1247 E-54-8, dated 21st December 1954. I am told that this loan has not been taken by that company on the ground that the Government has demanded an exorbitant interest. I do not know the exact truth why the loan was applied for and why it has not yet been taken."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"To whom was the letter addressed?"

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"The letter was addressed to me by the Public Works Department informing me about the extension of the electricity schemes to Thathaiyangarpatti and Mettupalayam villages."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Is the rate of interest also mentioned in that letter?"

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"The rate of interest has not been mentioned there. I learn that it is 5½ per cent which is demanded by the Government. Whatever be the rate of interest, there seems to be some difference of opinion in respect of this matter between the Government and the company. They have to come to an amicable settlement."

"Sir, the people in these villages have been clamouring for the extension of electricity for the past 20 years and I am very glad that the Government have sanctioned a loan for this purpose. I want them to insist upon the company to take up this work at a very early stage and finish it. The company also have complained,

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [16th March 1955]

as pointed out by the hon. Member, Sri Palaniyandi, that they do not have stock of electric posts. Perhaps they do not have stock of these electric posts in this country and there is shortage in this material. I think, that is one reason for not extending electricity to these areas now."

"Lastly, so far as rural electrification and extension of electricity for agricultural operations are concerned, in my view, the Government should, as far as possible, supply electrical energy for agricultural operations and heavy industrial concerns may be asked to make their own arrangements by setting up thermal plants or by making other arrangements. Instead of enforcing a cent per cent cut in respect of heavy industrial concerns for one or two months in a year, it is better to give no supply at all and leave them to make their own arrangements throughout."

"With these words, Sir, I support the cut motion."

* SRI O. VENKATASUBBA REDDI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, செங்கல்பட்டிலிருந்து கருங்குழி, மதுராந்தகத்திற்கு தற்போது 33 கில்லோ வாட் சக்தியுள்ள மின்சாரத்தை கொண்டு வர வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் செங்கல்பட்டு, விழுப்புரம், மதுராந்தகம் வழியாக 110 கில்லோவாட் மின்சார சக்திகொண்டுபோக திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், மதுராந்தகம் சப்ளை மின்சார சக்தியையும் 55 கில்லோவாட்டாக, இருக்கும்படி, அதிகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் மதுராந்தகம் தாலுக்காவிலுள்ள ஏரிகளை 17-வது நூற்றாண்டிலிருந்து விருத்தி செய்ததே கிடையாது. அதற்கு maintenance வேலைதான் இதுவரை நடந்துவருகிறது. 17-வது நூற்றாண்டில் இரண்டு புது ஏரிகள் உண்டாக்கும் வேலை செய்தார்கள். அதாவது மதுராந்தகம் ஏரி, அதற்கு அடுத்தபடி பரயங்கொளத்தூர் என்னும் இன்னொரு ஏரி. அதிலும் கொஞ்சவேலை நின்றுவிட்டது. அப்படி நின்ற வேலை இது வரையிலும் செய்யப்படவில்லை. அந்த ஏரிகளுக்கு சில வேலைகள் செய்யவேண்டுமென்று 1953-54-ம் பட்ஜெட்டின் போது சொன்னேன். அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஆதலால், அவசியம் மதுராந்தகத்திற்கும், கருங்குழிக்கும் சுற்றுப்புரத்திலுள்ள 10 மைல் தூரத்திற்காவது, இவ்வருஷத்திலேயே, மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் மொத்தம் 22 ஆயிரம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அக்கிணறுகளின் தண்ணீரை நிலங்களுக்கு பாய்ச்ச மின்சாரம் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. சில மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். மின்சாரம் ஏதோ தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காகவும், வீடுகளில் விளக்குவசதிக்காகவும் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரியாக நான் கேட்கவில்லை. நான் விலாசாயிகளின் உபயோகத்திற்காகத்தான் மின்சாரம் கேட்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிகநேரம் பேச அனுமதி இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU:—"Mr. Speaker, Sir, while supporting this demand, I wish to say a few words. If we see the Budget at a glance, it is seen that electricity is to be extended to 300 villages this year and to about 600 villages in the next year and the total budget provision on electricity is Rs. 11 crores and 40 lakhs, but there is a difficulty in this way. For want of materials, many schemes have not been implemented and the Government should see that the necessary materials are supplied."

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [16th March 1955]

Remunerative schemes should be taken up first. Some villages, which can be electrified, have not been electrified on the ground that the villagers have not presented a petition. Perhaps they may not be aware of it. If electricity is used purely for agricultural purposes, then priority must be given to those villages.

“ During the war period the Government imposed a surcharge called ‘ war-surcharge ’. This is even now collected from the agriculturists. The Government are aware that the prices of agricultural commodities are going down. I request the Government to see that surcharge is not collected from agriculturists in respect of the power that is supplied for agricultural purposes.

“ Notices have been issued to the consumers that advance deposits should be made. This advance deposit is collected even from ryots. This should be stopped. The ryot is not able to pay even the consumption charges. This was brought to the notice of the Government and the collection of advance deposit was given up for a certain period. Now again notices have been issued asking them to pay the advance charges. The ryots are not able to pay their debts, the kist, etc. So, to demand that they should make advance deposits is not proper. I therefore request the Government to issue orders at once not to collect advance deposits.

“ Some areas were taken up even about 3 or 4 years back and they have not yet been electrified. These areas should be given first preference, because the power is used purely for agricultural purposes. If such cases are brought to the notice of the Department or the Government, they must be promptly attended to.

“ I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak.”

* RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—“ Mr. Speaker, Sir, first of all I congratulate the Hon. the Minister in charge of electricity for the enthusiasm he has been showing in his work for spreading electricity throughout the State. We are now very happy that Madras stands in the forefront so far as rural electrification is concerned. Of course, there are some backward areas which I would like to bring to the notice of the Government. There is one matter of general policy which I would urge with all the emphasis at my command. That is the discriminatory way in which the Government are acquiring electrical undertakings. They should not have taken up electrical undertakings. It was when the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was in charge of this work that the Madras Electric Supply Corporation and a few more electrical concerns were acquired and he evinced very great enthusiasm. Once the Government take over electrical undertakings, they must take over the whole lot. Further the rates charged from the consumer should be uniform throughout the State. After all, the Government can find the money for taking over these undertakings. A lot of money is going round about Delhi. If we do not ask for money from the Centre, then it goes

16th March 1955] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

to other States. Madras is the only State which has resorted to taxation. There are many State Governments who have been telling the Government of India thus: ‘ You have taken away all avenues of taxation open to States. We have no sources of taxation at all. Our Budgets are all deficit by 30 or 35 crores of rupees. Therefore, please give us large grants.’ That is how, they see that they do not become unpopular among the public. But our State Government are going on introducing taxation measure after taxation measure. They must certainly ask the Government of India to give them more money for undertaking fresh electricity projects. They must make up their minds to ask for Rs. 30 or Rs. 40 crores from the Government of India and take under their control all private electrical undertakings immediately. The hon. Member Sri M. Palaniandi suggested during the course of his speech that persons employed by private electrical undertakings should be given bonus, etc. Such problems will not arise at all if all the private electrical undertakings are taken over simultaneously by the Government. Even if we pay compensation to these private electrical undertakings, and take over the concerns, there is no risk, as has been stated by Pandit Nehru. If we pay compensation, the share-holders and proprietors of the concerns will receive the amount and they will invest the same in small industrial undertakings in which our Government may not take risk and invest money. The Government want so many basic schools, technological institutes, etc., to be started and they will be indirectly helping the growth of these institutions by adopting the policy suggested by me. If they are not able to get money from the Central Government, let them float a loan. I may tell the Government that that is the best way of threatening the Central Government who may turn back and say, ‘ We will give you money. Do not float loans.’ These are all small tricks and they are not wrong in public life.

“ With regard to backward areas, I may state here that there are large tracts of land, about 30,000 square miles, South and South-east of Tiruchirappalli and Tanjore districts which are very backward. I am sure Sri Raja Saheb who comes from that area is more aware of the condition in those areas than myself. I am not talking in a parochial sense pleading for my own constituency. I am talking on behalf of many constituencies, Pudukkottai State, Dindigul, Sivaganga, Paramakudi, Tiruchirappalli district and portion of Madurai district too. They are all backward areas. I have already pointed out in this connection the need for harnessing the waters of the Coorg and tunneling them to flow into the Cauvery, so that all districts up to Tirunelveli might be benefited. I also wanted that more dams like the Mettur Dam and Kannambadi Dam should be taken up. I am indeed happy and I congratulate the Hon. the Minister for irrigation for the manner in which he replied to the debate the other day under the Demand Irrigation. I was not present the other day when he replied to the debate. But I understand that he told the House that he too had one or two talks

12
noon.

[Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad] [16th March 1955]

with the retired Superintending Engineer Mr. Ayyadurai Iyer who had prepared a big scheme in this connection. The Rajah Sahib also seemed to have said on that occasion that by diverting the waters from the Coorg basin into the Cauvery it would not be possible to take them up to Tirunelveli. If that is not possible, let some other scheme for Tirunelveli district may be drawn up. If only they do these things, there will be no Rayalaseema in Tamilnad. I must also congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the successful manner in which he has been carrying on negotiations with the Government of Travancore and Cochin.

"I am not accustomed in specifying grievances of particular areas or individual cases. Still I wish to point out the grievances of the people of Tirupattur taluk with regard to the supply of electricity. This question has been delayed for a long time. I have been reminding the Superintending Engineer at Madurai—I think he is called Superintending Engineer, Papanasam—to bring Tirupattur taluk also under the Grid. There is a big Kshettram-Pranmalai in that area. As a big irrigation project cannot be started in that area, it is essential that that area must be supplied with electricity so that irrigation with the help of electricity may be taken up. I am very happy to see that one and the same Minister is in charge of both Irrigation and Electricity. It has been the same case from the days of Sir C. P. Ramaswami Ayyar. I trust the Hon. the Minister will take up this question of supplying electricity to these backward areas. These areas have not had the benefit of Community Projects and National Extension Schemes. That is all the more reason, Sir, why electricity should be supplied to these areas. I am happy that Hon. Sri M. Bhaktavatsalam who was in charge of Irrigation and Electricity previously is also by the side of Sri Raja Sahib. I would urge on the Minister to see that areas like Tiruvadana, Paramakudi, Sivaganga, Ramanathapuram, etc., are supplied with electricity. I may assure the Minister that I am not adopting a parochial attitude when I plead for the cause of these areas. I would once again urge the Minister to give electricity to areas where there are no Community Projects and National Extension Schemes, and where also big irrigation schemes cannot be taken up."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு மின்சார மானியத்தின்மீது பதில் சொல்லும்போது கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களே தொடர்ந்து மந்திரியாக இருந்து இதே இலாகாவின் நிர்வாகப் பொறுப்பு கிடைக்குமானால், ஏழை விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக, இலவசமாக, அதாவது குறைந்த செலவில், விவசாயிகள் மின்சாரத்தை அனுபவிக்க வழி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வாக் குறுதியை, கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அவர் சொல்லி ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. அவர் தொடர்ந்து அந்த இலாகாவை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் அவ்வளவாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. பொறுப்புடன் நடக்கும் மந்திரியாக இருப்பதால், ஏழைகள் கிராம மக்கள் விவசாயம் செய்வதிலுள்ள கஷ்டங்களை மின்சாரம் தீர்க்கமுடியுமாதலால், இதை வற்புறுத்தி சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயி

[16th March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nagayar]

களுடைய நன்மைக்காக மின்சாரத்தை விநியோகிக்காவிட்டால், பிற்போக்காக உள்ள பிரதேசங்களில், கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்து வாழும் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை செம்மை அடையாது. இந்த மின்சாரத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்தால், விவசாயம் நல்ல பலனைத் தந்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர ஏதுவாகும். ஆகவே எங்களுடைய பிற்போக்கான ஜில்லாவாகிய தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மின்சார வசதிகள் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும், என்னுடைய தொகுதி—விக்கரவாண்டி, கஞ்சனூர், கரணை பிரிக்காக்களில் மின்சார வசதிகள் இல்லாமலிருக்கின்றது. தற்போது அநேகமாக, பணக்காரர்களுக்கும், மோட்டார் வைத்திருக்கும் பெரிய மனிதர்களுக்கும்தான் மின்சாரம் சலபமாகக் கிடைக்கிறது. ரோடரி கிளப்பில் மெம்பர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் சலபத்தில் மின்சார வசதி கிடைத்துவிடுகிறது. ரோடரி கிளப்பில் காரியதரிசியாக இருப்பவர் மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த இன்ஜினீர் ஆவர். ஆகவே, அந்த கிளப்பைச் சேர்ந்த அவருடைய நண்பர்கள் வேண்டியவுடன் மின்சார வசதி செய்து தரப்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு அந்தவிதமான வசதி கிடைப்பதில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் விரிவாக எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும், விக்கரவாண்டி கள்ளக்குறிச்சி பகுதிகளைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. அப்பகுதிகளைப்பற்றி என்னைப் போன்றவர்கள் பேசவேண்டுமென்று விட்டு விட்டார்போல் தோன்றுகிறது. இந்த பகுதிகளும் மிகவும் பிற்போக்காக இருப்பதால் இங்கும் நல்ல மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனிதான் South Arcot Electricity Distribution Company மின்சார விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அக்கம்பனியில் நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதப்பற்றி கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். ஏழைகள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஒரு பம்பு செட்டுக்காக மின்சாரம் கேட்டாலும், நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ரூபாய் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி பணம் கேட்பதால், ஏழை விவசாயிகள் மின்சாரம் என்ற விஷயத்தையே மறந்தவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. விஷயமறிந்தவர்கள், மின்சார வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால், மந்திரியைக் கேளுங்கள் அல்லது நீங்கள்தான் பட்டணம் போகிறீர்களே, அங்கு பெரிய இன்ஜினீரை கேளுங்கள் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இப்படி ஊழல் மயமான அந்த கம்பனியின் லைசன்சை ரத்து செய்துவிட்டு, சர்க்காரே அந்த கம்பனியின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விருத்தாசலம், திருக்கோயிலூர் பகுதிகளிலெல்லாம், சர்க்காரே மின்சார விநியோகம் செய்வதால், அங்கு குறைந்த செலவில் விவசாயிகள் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி நன்மை அடைகிறார்கள். ஆகவேதான், விவசாயிகள் நன்மை அடைய, தனிப்பட்ட மின்சார கம்பனிகளை சர்க்கார் எடுத்து தேசிய மயமாக்கி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் பக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தூண்டிவிட்டால், இக்காரியம் சீக்கிரத்தில் வெகு சலபமாக கைகூடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நெய்வேலி திட்டத்தை மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்காக துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதற்கான வேலைகளை சீக்கிரமே செய்யும்படியும், அவரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எனக்கு முன்னால் பேசிய ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுக்கு இந்த மந்திரி சபையில் கொஞ்சம் இடங்கொடுக்கவேண்டும். அவர்தான் மத்திய சர்க்காருடன் சண்டைபோட தகுதியானவர். அடிக்கடி பேசும்போது எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் தொகை போதாது, மறுபடியும் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகப் பணம் வாங்க சண்டை போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அப்படி சண்டை போட்டு பணம் வாங்கிவரும் வரையிலாவது இங்கு ஒரு மந்திரியாக இருக்கவேண்டும். அது முடியாவிட்டால், இந்த சர்க்காரின்

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [16th March 1955]

சார்பாக அவரை தூதுகோஷ்டியாகவாவது அனுப்பி, மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் அதிகமாக வாங்கி வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் நேரு அவர்களிடம் போய் சண்டை போட்டு பணம் அதிகமாக நமக்கு வாங்கி வருவார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் பிச்சை கேட்கும் நிலைமை மாறி, உரிமையுடன் பணம் கேட்கும் நிலைமை வரவேண்டும். தொழிலை தேசிய மயமாக்குவோம், சோஷலிச மாநிலியான சமூகத்தை உண்டாக்குவோம் என்று ஆவடி காங்கிரஸில் தீர்மானம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தென்னாடு தொழில் வளப்பத்தில் பிற்போக்காக இருக்கிறது. மின் சாரம் நல்ல முறையில் உபயோகிக்க கிடைக்குமானால், நெய்வேலி திட்டம் சீக்கிரம் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்படுமானால், தென்னாட்டில் தொழில்வளம் பெருகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கவும், அனுகூலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, மின்சார கம்பனிகளை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வித காரியங்களை துரிதமாகச் செய்யவேண்டியதற்கு பணத்தை வாங்கிவர ராஜா சர் முத்தையா செட்டியாரை டெல்லிக்கு உடனடியாக அனுப்பவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-10 P.M. * DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, production of electricity is of paramount importance to the Peninsular part of India. We have very little of coal, etc. However nature has been generous and for the production of electric power and wind power we are ideally situated. Speaking of Malabar and her conditions, they are still more ideal. The Western Ghats are second only to the Himalayas; we have an average rainfall of 125 inches; again, speaking of the conditions in Malabar, her density of population, her lack of capital and development of major industries, I feel her future is inextricably interlinked with the development of cottage industries; and development of cottage industries is also very closely allied to the development of electric power. I am not very much concerned where these electric installations are built up, for, it is entirely a matter of cost and where it should be located the Government should decide in consultation with their experts in the line and also considering the physical factors. We are sandwiched between two great States, Mysore and Travancore-Cochin, both cheap electricity producing areas. I believe that Barapool is between these two. That place is only 40 miles from Tellicherry. This is one of the best schemes that would help Malabar. I think the cost of the scheme is very little, say, about 15 or 16 crores, with an average return of 7.7 per cent or somewhere about. I also believe that the cost of electricity will be very much less. These considerations induce me to suggest to the Government that the scheme should be considered immediately. In this connection, I would press upon the Government the appointment of a Committee which I suggested in connection with the Irrigation Demand, to explore the possibilities of both irrigation and hydro-electric power. Electricity is of paramount importance not only for development of cottage industries, but it is also important for agricultural purposes. For working pump sets, the capital investment as well as running cost will be reduced by one-third which is a great saving for the average cultivator.

[16th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

“As far as Malabar is concerned in the matter of electricity development, I think it is not very much. Only about 30 villages have been electrified and a number of villages, hundreds of villages, in Malabar can be very soon electrified if the Government would only hasten negotiations with the Travancore-Cochin Government; there the cost per unit is also very small, while in bringing power from Pykara the cost will be high. On an average, the cost of electricity in our State is fairly high. The Rajah Saheb of Chettinad has saved some of my breath in recommending nationalization of electric supply and also in demanding more loans from the Centre. I am sure, that our Ministers will take care that more money is had from Delhi and that greater and speedier improvement is effected in the supply of electricity in the State.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு நான் நிற்கிறேன் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் நம் ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தி மிக அதிகரித்தும் கூட, நம் ராஜ்யத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்பதை சுட்டிக் காட்டினார்கள். பொதுவாக எந்தவகைத் தொழிலாக இருந்தாலும்கூட அதன் வளர்ச்சிக்கு மின்சார சக்தி அதிகம் தேவைப்படுகிறது. நாம் எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட மிக அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டால் மாத்திரம் போதாது. நம் ராஜ்யத்தின் தேவை என்ன, நம் ராஜ்ய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இன்னும் எப்படி எப்படி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும் : அதுவும் விவசாய மக்களின் தேவையை நினைக்கிறபோது நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சாரமானது போதவே போதாது. இன்னும் மிகமிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. எந்தெந்த வகையில் தேவைப்படுகிறதென்று நான் விவரங்களைக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் ராஜ்யத்தின் மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் இரண்டு விதத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். வெறும் நீர்விசை மின்சாரத்தை மாத்திரம் நம்பிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நீராவியை வைத்துக்கொண்டு மின்சாரத்தை அதிகம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையையும் அதிகமாகக் கையாளவேண்டும். இந்த வகையில் சென்னை நகரத்திலும், மதுரையிலும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அவை மட்டும் போதாது.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் கூறியிருப்பதுபோல பூமிக்குமேல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் யாவையும் நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டோல்டோம். இனிமேல் பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை தோண்டித்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே நீர்விசை மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பிப் பிரயோஜனமில்லை. அதுவும் முக்கியமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள நதிகளில் வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் இருப்பதும் கிடையாது. ஆகவே இருக்கக்கூடிய தண்ணீரையும் மின்விசைக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டால் விவசாயமும் பாதிக்கப்படும். அதனால் கூடுமானவரையில் நீராவி மூலமாக மின்விசைத் தயாரிப்பை எங்கு பார்த்தாலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதிலேயே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நீராவி மூலமாக மின்விசை தயாரிப்பதானால் நிறைய நிலக்கரி வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய நெய்வேலித் திட்டம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் நமக்கு நிலக்கரி பஞ்சம் இருக்காது. ஆகவே இந்தச் சமயத்தில் நெய்வேலி திட்டத்தையும் ஜரூராக அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1955]

“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முதல் பிரசங்கத்தில் ‘குண்டா’ திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நாம் போட உத்தேசித்திருக்கும் திட்டங்களில் அது ஒன்று. அதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உடனடியாக அமைப்பது மிகவும் அவசியம் என்று நானும் கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரே ராஜ்யத்தில் எல்லாத் திட்டங்களையும் அமைக்கவேண்டுமா என்று மத்திய சர்க்கார் யோசிக்கலாம். மற்ற எந்தத் திட்டங்களை வேண்டுமானாலும் மத்திய சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரட்டும். அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் வேறு ஏதாவதொரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் வலியுறுத்துவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். நம்முடைய திட்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொடுத்து, நாம் இதர பிரதேசங்களுக்கு மின்சார உதவி செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொன்னால் அதை வேண்டுமானாலும் நம் சர்க்கார் ஆலோசிக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு சொல்லாது இந்தத்திட்டத்தை வேறு ஒரு ராஜ்யத்திலுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகக் கைவிடப் போவதாக அவர்கள் சொன்னால் அதை இந்தச் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அது சரியும் அல்ல. ஆகவே நம்முடைய ராஜ்யத் திட்டமான குண்டா ஸ்கீமை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்கு அதை இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-20 p.m. “அடுத்ததாக நான் முன்பே பல தடவைகளில் மின்சார விநியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல. அவற்றைப் பல அங்கத்தினர்களும் கூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். செட்டி நாட்டு ராஜா அவர்களும் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் கூறியிருக்கிற வேறு விஷயங்களை நான் ஆதரிக்காவிட்டாலும், இவ்விஷயத்தில் அவரைப் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சார விநியோகம் ஒரேமாதிரியாக நடக்க வேண்டும், ஒரே விலைக்கு நியாயமாக இந்த ராஜ்யம் பூராவும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதனால் இரண்டுவித அனுசூலங்கள் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இருக்கின்றன. ஒன்று, மின்சார விநியோகம் நேர்மையாக நடக்கும். இரண்டாவது மத்திய சர்க்காருக்கு போகக்கூடிய வருமானவரி மிச்சமாகும். ஆகவேதான் இதை சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எல்லாக் கம்பெனிகளையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டுமென்று சட்டம் செய்து, ஒரு வருஷம் மேலும் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அரசியல் சட்டம் வேறு திருத்தப்படும் யோசனை இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் நிறைவேறினாலேயே இந்தக் கம்பெனிகளை சுலபமாக தேசியமாக்கிவிடலாம்.

“அதோடு தனிப்பட்டவர்களிடமிருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சர்க்கார் ஒருவிதமான கொள்கையை அனுசரிப்பது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். ஏனென்றால் இப்பொழுது சர்க்கார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள கம்பெனிகளைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது சரியல்ல. முதலில் அன்னிய முதலாளிகளிடமிருக்கும் கம்பெனிகளைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்காத திறமையற்ற முறையில் அதிகக் கட்டணம் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டுவிட வேண்டும். பிறகுதான் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு எந்தக் கம்பெனிகள் மக்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணம் வசூலித்து வருகிறதோ அந்தக் கம்பெனிகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு அம்மாதிரி அதிகக் கட்டணம் வசூல் செய்யாமலிருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

16th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“மின்சார விநியோகத்தில் இன்றையதினம் பெரிய பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. அதாவது இதர தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தை குறைந்த விலையிலே சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு மாதிரம் இதர தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுப்பதைவிட மிக அதிகமாகவே கொடுக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை அதிகம் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அதை இல்லை யென்கவில்லை. இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு 15 சத விசதம் தான் மொத்த உற்பத்தியில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் அந்த 15 சத விசதம் விநியோகத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட் ஒரு அணு அல்லது ஒண்ணேகால் அணுவுக்குக் கொடுத்தால் இதர இயந்திரத் தொழில்களுக்கு 4½ பைசா அல்லது 5½ பைசாவுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது நியாயமேயில்லை. பொதுமக்களுடைய பணத்தை எடுத்து இயந்திரத் தொழில்களுக்கு சப்ளைடி வழங்கவேண்டுமென்றால் வேறுவிதமாக வழங்கலாமே தவிர இந்த முறையில் வழங்கக்கூடாதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஆனால் ஒரு விஷயம். இயந்திரத் தொழில்களுக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு 4½ பைசா, 5½ பைசாவுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யக்கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த ரேட்டுக்கு சப்ளை செய்ய அவர்களுக்குக் கட்டி வந்தால் தாராளமாகச் செய்யலாம். ஆனால் அதைப்போலவே விவசாயத்திற்கும் சப்ளை செய்யவேண்டுமே தவிர, இயந்திரத் தொழில்களுக்கு கொடுக்கும் விலையைவிட மிக அதிகமாக வசூல் செய்வது சரியல்ல என்றுதான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அதோடு இன்னொரு விஷயம். திருச்சியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மின்சார விநியோகக் கம்பெனிக்கு சர்க்கார் ஒரு யூனிட் 35 அணுவுக்கே மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டை விநியோகிப்பதற்கு நிர்வாகச் செலவு 70 அணு ஆகிறது. இது இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு ஒரு அணு ஒரு தம்படி அல்லது இரண்டு தம்படி ஆகும். ஆனால் ஜனங்களிடத்தில் அவர்கள் ஒரு யூனிட்டுக்கு மூன்றே முக்கால் அணு வசூல் செய்து வருகிறார்கள். (ஒரு அங்கத்தினர் :—அதைவிட அதிகமாக வசூல் செய்து கிறார்கள்.) இருக்கலாம். என்னிடமுள்ள கணக்கு இரண்டு வருஷத்திற்கு முந்திய கணக்கு. அதன்படி மூன்றே முக்கால் அணுவுக்கே விநியோகித்து வருகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுடைய அடக்கம் ஒன்றே கால் அணு. ஆதலாலே அடக்கத்தைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக அவர்கள் விலை வைத்து விநியோகிக்கிறார்கள். இப்படி தங்களுடைய அடக்க விலையைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக அவர்கள் விநியோகிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? அதோடு இவர்கள் மற்ற இயந்திரத் தொழில்களுக்கு எல்லாம் ஒரு யூனிட்டுக்கு ½ அணு வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கம்பெனியார் விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு ஒரு அணு வசூலிக்கிறார்கள். இந்தக் கம்பெனி ரொம்பத் திறமையாகவும், லாபகரமாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கம்பெனியாகும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மின்சார விநியோகக் கம்பெனிக்கு சர்க்கார் ஒரு யூனிட் 5½ பைசா வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனியின் நிர்வாகம் மிகவும் ஊழல் மிக்கது என்பதற்குச் சான்றாக அவர்களுக்கு நிர்வாகச் செலவு, அதாவது ஒரு யூனிட் மின்சாரத்தை விநியோகிக்க அவர்களுக்கு ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவு ½ அணுவாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிக நிர்வாகச் செலவு ஆகும் ஊழல் மிக்க ஸ்தாபனங்களையே முதலில் ஒழித்துவிட வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். இவர்கள் இயந்திரத் தொழில்களுக்கு யூனிட் முக்கால் அணுவுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கு யூனிட் 1½ அணுவுக்கு வசூலிக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் சர்க்கார்

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1955]

கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு காலதாமதமானாலும் இவர்கள் விநியோகிக்கின்ற யூனிட்டின் ரேட்டையாவது உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும்.

“அதோடு தற்போது இருக்கிற ரேட்டைக் குறைக்காவிட்டாலும் தென் னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனியார் தங்களுக்கு நஷ்டம் வருவதாகவும் ஆகவே தற்போது உள்ள ரேட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அந்த ரேட்டையாவது உயர்த்த நிச்சயமாக அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று மாத் திரம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு கொடுப்பதில் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய நிலை மையைப் பார்த்தால் பெரிய வசதி பெற்றவர்களும், பணக்காரர்களும் தான் பம்பு செட்டுகளை வைத்து விவசாயம் செய்வதற்கு இயலுகிறது. சாதாரண சிறு நில விவசாயிகள் பம்பு செட்டு வைத்து விவசாயம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே மின்சாரம் விஸ் தரிக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களைப்பற்றி பரவாயில்லை. ஆனால் புதிதாக மின்சார விஸ்தரிப்பு போகக்கூடிய கிராமங்கள் விஷயத்தில் ஹார்ஸ் பவ ருக்கு 50 ரூபாய் பணம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல் செய்த பிறகுதான் மின்சாரம் வரும். அந்த நிபந்தனையின் பேரில் போதுமான அளவுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு குறைந்தபட்சம் 25 விவசாயிகள் மனுச்செய்துகொண்டால்தான் ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட ஒரு நிபந்தனை சர்க்கார் மின்சார விநியோகம் செய்யும் இடங்களிலும் இருக்கிறது, லைசென்சுதாரர் மின்சார விநியோகம் செய்யும் இடங்களிலும் இருக்கிறது. இம்முறை விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. எந்த ஒரு திட்டமும் லாபகரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதையாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், ஒவ்வொரு மின்சாரக் கம்பம், ஒவ்வொரு அங்குல மின்சாரக் கம்பியும் பணம் எடுத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு பிரதேசத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டம் லாபகரமாக இருக்கிறதா லாபகரமாக இல்லையா என்பதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமேயொழிய ஒவ்வொரு “எக்ஸ்டன்ஷனும்” லாபமானதாக இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை அனுசரிப்பதைப் பார்க்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையைக் காட்டிலும் லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பது தான் சர்க்காருக்குப் பிரதானமாக இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் லைசென்ஸ் கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து பம்பு செட்டுக்காக “அட்வான்ஸ்” ஆக வசூலிக்கப்படுகிறது. இதை நிறுத்தவேண்டும். முடியாவிட்டால் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 10 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஐம்பது ரூபாய் என்றிருப்பது மிக அதிகம். ஆகவே, அதை பத்து ரூபாய்க்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

12-30. “மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்கு மலிவான ‘ரேட்’ டில் கொடுக்க முடியாவிட்டால் சர்ச் சார்ஜை விவசாயிகள் விஷயத்தில் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இருபது சத விதிகம் சர்ச் சார்ஜ் விவசாயிகளுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. அதைக் கைவிடவேண்டும். அதையாவது செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“பலகோடி ரூபாய் செலவு செய்து மின்சார நிலையத்தைக் கட்டி மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களின் நலனையும் மிகவும் அக்கறையோடு கவனிக்கவேண்டும். இந்த இலாகா நடப்பதற்கு முதுகெலும்பு போன்றிருப்பவர்கள் தொழிலாளிகள் என்பதை சர்க்கார் மறுக்கமாட்டார்கள். நேற்று கூட, கனம் தொழில் மந்திரி சொல்லக்

16th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கூடிய காலத்தில், ‘தொழிலாளிகளின் உழைப்பினால் ஏற்படுகின்ற பலன் பூராவையும் அவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்க வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். நான் அறிந்த மட்டில் தொழிலாளிகள் அவ்வளவு சுயநலமுள்ளவர்களென்று நான் நினைக்கவில்லை. தொழிலாளிகளுக்கே முழுப் பலனும் கிடைத்துவிடவேண்டுமென்ற நிலைமையில் தொழிலாளிகள் இல்லை. உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், மனிதர்களாக அவர்கள் வாழ்வதற்கும் வேண்டிய உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்றும் தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்தத் தேசம் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் நம் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தில்தான் தொழிற்சங்கங்களும் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சர்க்கார் அல்லாத மற்ற தொழிற்சாலைகள் விஷயத்தில் (இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட்) தொழிற் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் சர்க்காரால் நிர்வகிக்கப்படுகிற தொழிற்சாலைகள் விஷயத்தில் அந்தப் பாதுகாப்பும் கிடையாது. அதனால்தான் நம்முடைய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு அதிகமாகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆறு வருஷங்கள், ஏழு வருஷங்கள் வேலை செய்தாலுங்கூட வேலை நிறுத்தமாகும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாத நிலையில்—சென்னை நகரத்திலும் சரி, மேட்டூரிலும் சரி—சர்க்கார் இலாகாவில் பெரும்பகுதியானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சம்பள விதிதங்கள் மிகவும் குறைவு. விவரங்களுக்கு நான் போவதென்றால் நேரமாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதைப்பற்றி அதிகம் பேசுவது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் மந்திரி அவர்களிடத்தில் பேசமுடியுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, விவரங்களுக்கு போகவில்லை.

“தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்துள்ள மதராஸ் எலெக்ட்ரிக்விடி ஒர்க்ஸ் யூனியன் ஒரு மெமொரான்டத்தை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது என் கையில் இருக்கிறது. அதில் 19 கோரிக்கைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. சோஷலிசம் வந்த பிறகு அடையவேண்டிய கோரிக்கைகள் அல்ல. சாதாரண கோரிக்கைகள்தான். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்குக்கூட சட்டபூர்வமாக நிர்ப்பந்தம் செய்கிறோம். ஆனால், சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கு அப்படியில்லை. தொழிலாளர்களுடைய செலுகரியங்களை சர்க்காரே கவனிக்கவேண்டுமென்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த மகஜரை சர்க்காரிடம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். கொடுத்தவுடனேயே அதை மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுதே பதிலளிக்கவேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்தக் கோரிக்கைகள் புதிது அல்ல. டிபார்ட்மெண்டுக்கும் பலமுறை தெரியப்படுத்தி நீண்டகாலமாகத் தகராறில் இருக்கக்கூடிய விஷயம். சில தினங்களுக்கு முன்பு இந்தத் தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள் வேலை நிறுத்தம் பண்ணவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்த விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். “வேலை நிறுத்தம் செய்வது சரியல்ல; மந்திரியவர்களிடத்தில் பேசுவோம்; பிறகு வேண்டுமானால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்” என்று நான் அவர்களுக்கு யோசனை சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை எழுதி கையெழுத்திட்டு என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் மந்திரி, அவர்களிடம் அந்த மகஜரைக் கொடுத்து, மந்திரி அவர்களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். நான் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டேன். அவர்களுடைய எண்ணத்தை யும் சபையினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அவர்களுடைய மகஜரின் கடைசி பாராவில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :

‘Once again we beg you, Sir, and the Hon. House and the Government to bestow your favourable consideration to the above as the effective means of rallying the willing co-operation and zealous enthusiasm of the thousands of

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th March 1955]

workers in this public sector. We on our part wish to take this occasion to reiterate what we have already assured the officers and the Hon. Minister in particular that we will do our best to improve the efficiency of work and fulfilment of the scheme, thus contribute our share to this public utility sector.

“இந்த மகஜரை நான் இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

(At this stage Sri M. Kalyanasundaram handed over the memorandum to the Joint Secretary to the Legislature.)

“இந்த மகஜரில் தண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களை சர்க்கார் கூர்ந்து ஆலோசனை செய்து தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய பரிசாரத்தைத் தேடவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மற்ற தொழில்களுக்கு விசாரணைக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்க்க அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடமுடியாது என்று தெரியும். உடனே விசாரணைக் கமிட்டியொன்றை நியமித்து அவர்களுடைய குறைகளை ஆராய்ந்து, அந்தச் சிபாரிசுகளின் அடிப்படையிலாவது அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையிலாவது அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த ஆண்டு நல்ல தோர் முறையில் மான்யத்தைச் சபைமுன் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

12-40 p.m. “Sir, I have made up my mind to talk in Tamil. The other day I spoke in English against the wishes of so many hon. Members. To-day I propose to talk in Tamil. I think you will excuse me.”

SRI T. ANANTA PAI :—“May I request the Hon. Minister to speak in English at least when he refers to matters relating to Malabar and South Kanara?”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir. Whenever I have occasion to refer to matters relating to Malabar and South Kanara, I shall speak in English.”

SRI T. ANANTA PAI :—“Thank you.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த மான்யத்தை நான் இங்கு கொண்டுவந்தபோது முதன் முதலாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குருப் அவர்கள், ‘மின்சார போர்டை இந்த ராஜ்யத்திற்கு அமைக்கவேண்டாம் என்பதற்கு நான் சொன்ன காரணங்கள் அவருக்கு அவ்வளவு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை’ என்று சொன்னார். அதை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கு இல்லை. This does not concern Malabar though it has been referred to by an hon. Member coming from Malabar. ஏனென்றால், இந்த விஷயமாக மத்திய சர்க்காருடனும் திட்டக் கமிஷனுடனும் நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரின் சட்டப்படி நமது தேசத்திலுள்ள நான்கு ராஜ்யங்களில்தான் மின்சார போர்டுகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களும் மின்சார போர்டு அமைப்பதை எதிர்க்கின்றன. இந்த போர்டு அமைப்பதை ஒப்புக்கொண்ட நான்கு ராஜ்யங்களில் ஒரு ராஜ்யம் இம்மாதிரி போர்டு அமைத்தது தவறு என்ற அபிப்பிராயத்திற்குவந்து அதைச் சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிறது. போர்டை ஒழிக்கவேண்டுமென்றும் யோசிக்கிறது.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“அதோடு இன்றைக்கு நடந்த விவாதம் முழுவதையும் கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருந்தால் எவ்வளவு ரசமான விஷயங்களெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் எழுப்புகின்ற பிரச்சனையெல்லாம் தீர்க்கமுடியாதபடி அரசாங்கமே திணறிக்கொண்டிருக்கிறதென்றால் அந்த மின்சார போர்டை அமைத்துவிட்டால் அவர்கள்தான் என்ன செய்துவிடமுடியும்? மின்சார போர்டினால் தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சனை இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கவில்லை. பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதாக இருக்கிறது.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“On a point of order, Sir, மத்திய சர்க்கார் சட்டம் சொல்லுகிறது :

‘THE ELECTRICITY (SUPPLY) ACT, 1948.

Chapter I.

(3) This section and sections 3, 4, 57, 58 and 77 and the Sixth Schedule and the table appended to the Seventh Schedule of this Act shall come into force at once.

(4) The remaining provisions of this Act shall come into force in a Province on such date, not later than two years from the coming into force of the sections, Schedule and Table mentioned in sub-section (3), as the Provincial Government, may, by notification in the official Gazette, appoint ;

“இம்மாதிரி மின்சார போர்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்தபோது ஏன் அதை இந்த சர்க்கார் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவர்கள் சட்டம் செய்தபின் அந்தச் சட்டத்திலுள்ளபடி இந்த போர்டை அமைக்க மறுப்பது சட்டவிரோதமாகாதா?”

MR. SPEAKER :—“இது point of order இல்லை.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“இந்தச் சட்டத்தைச் செய்த மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதியைப் பெற்றே தான் மின்சார போர்டை நம் ராஜ்யத்தில் அமைக்காமல் இருக்கிறோம். இது சட்டவிரோதமாகாது. நாங்கள் சொன்ன காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த போர்டை அமைக்கவேண்டாம் என்பதற்கு மத்தியசர்க்காரிடமிருந்து அனுமதி பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்த வருஷமும் இதேமாதிரி போர்டை அமைக்காமல் இருப்பதற்கு அனுமதி கேட்கப்போகிறோம். அதற்கடுத்த வருஷம் அந்தச் சட்டத்தையே பூராவாக கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்பதற்கே அனுமதி கேட்டாலும் கேட்போம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரின் சட்டத்திற்கு அந்நிதாவாக நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர்கள் அனுமதியோடேயே எல்லாவற்றையும் செய்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவ்வளவுதூரம் ஆதாரமாக பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. இப்பொழுதே ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிற மின்சாரத்திற்கு அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற தொகை மிகவும் அதிகமானது என பல அங்கத்தினர்கள் குறைசூறுகிறார்கள். நாம் மின்சார போர்டை ஏற்படுத்திவிட்டால் அந்த போர்டு மத்திய சர்க்காருக்கு வருமானவரி கட்டவேண்டியவரும் என்பதையும், அதனால் அவர்கள் ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்காக வசூலிக்கக் கூடிய தொகையை அதிகப்படுத்த நேரிடும் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அதை உணர்ந்தும் அந்த போர்டை அமைக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபமில்லை.

“அதோடு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நீர்விசையினால் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பிராஜக்டுகள் மிக அதிகம் இருக்கின்றன. அதனால் இப்போதே பலகஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால், விவசாயத்திற்கு

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

தண்ணீர் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. தண்ணீரை நாம் மின்விசை உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுவிட்டால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். கொஞ்சநாட்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் சர்க்காருக்கு ஒரு தந்தி அனுப்பியிருந்தார்கள். அதாவது ஒரு இடத்தில் **illegal cultivation** நடைபெறுகிறது, விசை உற்பத்தியினால் அந்த **illegal cultivation** பாதிக்கப்பட்டதால் ‘உணவு கேட்கக் கூடிய மக்களின்மேல் கல்லைப்போடாதீர்கள்;’ ‘**People want food; don't throw stone**’ என்பதாக ஒரு தந்தி கொடுத்திருந்தார். அங்கு நடப்பதோ **illegal cultivation**. இருந்தும் அவர்களுடைய தலையில் கல்லைப்போடாதீர்கள் என இவர் கேட்டுக்கொண்டார். அங்கு விவசாயம் பழுதாக போகக்கூடாது என்பதற்காக சர்க்காரும் தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். நீர்விசையைக்கொண்டு மின்சாரத்தைப் பெருக்கலாம் என்றால் இம்மாதிரியான பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. இங்கிலாந்தில் மின்சார போர்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, வேறு நாடுகளில் வேறு விதமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறதே, அதேமாதிரி இங்கும் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அது நம்நாட்டுக்கு எப்படி முடியும்? வெளிநாட்டிலுள்ள பிரின்சிபிள்களை அப்படியே காப்பி அடிக்கவேண்டுமென்றால் அது சாத்தியமான காரியமல்ல. நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள் தொழில்முறைகள் முதலியவற்றை அனுசரித்தே நாம் பல திட்டங்களை போடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதை அங்கத்தினரும் உணரவேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“நாங்கள் உணராமல் இல்லை.”

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள்; நான் உங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை; உங்களைப்போல் உணருகின்றவர்களுக்கும் சொல்லவில்லை; உணராதவர்களுக்குத்தான் நான் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது.

“மின்சார போர்டை நாங்கள் அமைக்கக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் அந்த போர்டை அமைத்துவிட்டால் சர்க்காருடைய கௌரவம், சர்க்காருக்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஆகியவைகளெல்லாம் அந்த போர்டினிடம் போய்விடுமே என்பதற்காக நான் எதிர்க்கவில்லை. எல்லா அதிகாரங்களும் எங்கள் கையில் இருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம் அல்ல. பொதுமக்களுக்கு நல்லமுறையில் சேவை செய்யவேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய வகையில் மின்சாரத்தைப் பூராவாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம் என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். சர்க்காரிடம் இந்த அதிகாரம் இருக்கும்போதே இன்னும் பல இடங்களில் பலவிதமான நன்மைகளை செய்யமுடியாதவர்களாக இருக்கிறோம். போர்டினிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் பிறகு ஜனங்களுடைய சௌகரியம் எப்படி கவனிக்கப்படும் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அந்தச் சட்டத்தில் போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதே, அதன்படி ஏன் அமைக்கவில்லை, சட்டப்படி நடக்கவேண்டாமா என்று அங்கத்தினர் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சட்டம் யாருக்காக இருக்கிறது? சட்டம் மனிதர்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மனிதர்கள் சட்டத்திற்காக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. மனிதர்களுடைய சௌகரியத்தை உத்தேசித்து மனிதர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் கூடி ஆலோசித்து ஒரு சில விதிகளை சட்டமாக இயற்றுகிறார்கள். மனிதர்கள் தங்களுடைய சௌகரியத்தையும், சமுதாயத்தின் பொது சௌகரியத்தையும் உத்தேசித்தே அந்த சட்டத்தை பின்பற்றுகிறார்கள். ஆகவே சட்டம் மனிதர்களுக்காகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, சட்டத்திற்காக மனிதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்கிற கருத்தை நான் வெளியிட்டால் எல்லா மக்களும் என்னுடைய கருத்தை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள்.

[16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“நாம் நம்முடைய அறிவையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தி மக்களுக்கு நல்லாழ்வு கொடுப்பதற்குத் தகுந்த முறையில் பல சட்டங்களை இயற்றி இருக்கிறோம். காலப்போக்கில் நாம் இயற்றியுள்ள எந்த ஒரு சட்டத்தினாலாவது நன்மையைக் காட்டிலும் தீமை ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால் அதை நாம் மாற்றி திருத்தி அமைத்துவருகிறோம். ஆகவே ஒரு சட்டத்தை மத்தியசர்க்கார் கொண்டுவந்துவிட்டால் அதனால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமா ஏற்படாது என்பதை பரிசீலிக்காமலேயே அதை அப்படியே பின்பற்றவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரியல்ல. அவர்களுடைய சட்டப்படி மின்சார போர்டை அமைப்பதில் மக்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படாது. அவ்வாறு அமைக்காமல் மின்சார திட்டங்கள் சர்க்காரிடமே இருந்தால் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்யமுடியும் என்று சர்க்கார் கருதுவதாலேயே இந்த போர்டை அமைப்பதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே இதற்காக அரசாங்கத்தை குறைசூறிப் பயன் இல்லை.

“ஸ்ரீ கோபாலன் யுன்னி மலையாளத்தில் பேசிவிட்டார்கள். பொதுவாக அவர்கள் ஸ்ரீ குருப் கூறியவற்றையே ஆதரித்துப் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். என்றாலும் அவர்கள் மலையாளத்தில் பேசியதால் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. முக்கியமாக ஏதாவது குறைபாடுருந்தால் அவர் எனக்கு புரியக்கூடியமுறையில் என்னிடம் தனித்து வந்து எடுத்துச்சொன்னால்தான் அவற்றை என்னால் நீக்கமுடியும். ஆகவே அவர் கூறிய விஷயங்களை எனக்கு புரியக்கூடிய வகையில் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

“பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி முதலில் சொல்லிவிடுகிறேன். சர்சார்ஜைப்பற்றி பேசுகின்றபோது ‘யுத்தகால சர்சார்ஜ்’ என்று அதில் போட்டிருப்பதினால் யுத்தம்தான் முடிந்துவிட்டதே, யுத்தகால சர்சார்ஜை இன்னும் என் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதை ஏன் எடுத்துவிடக்கூடாது? என்று கேட்கிறார்கள். யுத்தம் முடிந்துவிட்டது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் யுத்தகாலத்தில் இருந்த நெருக்கடியைவிட இப்பொழுது இன்னும் அதிகமான நெருக்கடி இருந்துகொண்டே இருக்கிறது என்பதையும், விலைவாசிகள் இறங்கவே இல்லையென்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்பு கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம், பஞ்சப்படி ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும்போதும் இந்த உண்மை கருத்தில் வைத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“அது வேறு விஷயம்; அது நிதி மந்திரியைக் கேட்கவேண்டிய விஷயம். நான் சொல்வதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா இல்லையா?”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ஒப்புக்கொள்கிறோம்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ஆகவேதான் யுத்தகாலத்தில் இருந்த நெருக்கடியைவிட இப்பொழுது நெருக்கடி அதிகமாகவே இருப்பதாலும், விலைவாசிகள் இறங்காமலே இருப்பதாலும் யுத்தகால சர்சார்ஜை நீக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. யுத்தகால சர்சார்ஜை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தினால், வரவுசெலவு திட்டத்தில் விழும் துண்டு அதிகரிக்காமல் இருக்க வேறுவழியில் சரிக்கட்டியாகவேண்டும். எந்த வழியில் சரிக்கட்டலாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நான் சர்சார்ஜை எடுத்துவிடத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

“ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒருவகையில் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மற்றொரு வகையில் வருமானத்தை எப்படி அதிகப்படுத்துவது என்று சொல்லும்பட்சத்தில் அந்த குறைக்கும்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

யோசனையை பரிசீலிக்க அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்காது. ஆனால் பல அங்கத் தினர்கள் குறைப்பதற்கு வழி சொல்லுகிறார்களே தவிர வருமானத்தை சரிக்கட்ட வேறு உபாயம் எதையும் சொல்லவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நீங்கள் வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வரி பேர்ட்டுப்பாருங்கள் ; நாங்கள் குறைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“எந்தெந்த இடங்களில் மக்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் பணத்தின் அளவை குறைக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களே அதனால் ஏற்படுகின்ற பணக்குறைவை எந்தெந்த இடங்களில் அதிகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லிவிட்டாலும் அவ்விஷயத்தை உடனடியாக கவனிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு செளகரியமாய் இருக்கும்.”

“ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள், போனவருஷம் அவர் கூறிய விஷயங்களை எல்லாம் நான் மறந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் மறக்கவே இல்லை. எனக்கு எப்போதும் ஞாபகத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கும். மண்டை உள்ளவரையில் ஞாபகம் இருக்கும். வெளியேபோனாலும் அதைப்பற்றியேதான் நினைத்துக்கொண்டு இருப்பேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதை என்னுடைய ஒரே கொள்கை. ஆகவே அவர்கள் கூறிய விஷயங்களையெல்லாம் கவனித்து எந்தெந்தவகையில் நன்மை செய்யலாமோ அந்தந்தவகையில் நன்மை செய்துகொண்டுவருவேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

“இவ்வருஷக் கணக்குப்படிப் பார்த்தால் சர்சார்ஜ் மூலமாக சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 101½ லட்ச ரூபாய் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். Gross பட்ஜெட்டாகிய 589 லட்சத்தில் இந்த 101 சொச்சம் லட்சத்தைக் குறைத்துவிட்டால் மொத்த வசூல் 488½ லட்ச ரூபாய்தான். ஆனால் செலவு 520 லட்ச ரூபாய் ; பாக்கி நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சர்சார்ஜையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்றால் அதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் எவ்வளவு அதிகரிக்கும் என்பதை கனம் அங்கத்தினரே உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய நோக்கம்தான். இயந்திரத்தொழிலுக்கு ஒருவகை கட்டணமும், விவசாயத்திற்கு ஒருவித கட்டணமும் வைக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல.”

“விவசாயிகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் கனம் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இயந்திரத் தொழில்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தின் விலையைவிட விவசாயத்திற்கு அதிக விலை வாங்கப்படுகிறதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியொன்றும் ஜாஸ்தியில்லை. ‘பல்க’ சப்ளையாக இருந்தால், மலிவாக கொடுக்கமுடியும். ஆனால் விவசாயத்திற்கு லைன் போடுவது, போஸ்ட் நடுவது போன்ற ‘காஸ்ட் ஆப் எக்ஸ்டிரூஷன்’ அதிகப்படுகிறது. அதனால்தான் ஒரு யூனிட்டிக்கு வாங்கக் கூடிய ரேட்டும் கொஞ்சம் அதிகப்படுகிறது. இருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு எப்படி மலிவாக சப்ளை செய்ய முடியுமென்பதைப்பற்றி ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வரலாமென்று கருதுகிறேன். இது விஷயத்தில் ஏதாவது செய்ய முடியுமென்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே என்னால் ஆனதைச் செய்யப் பிரயத்தனப்படுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“பிறகு ‘10 பர்சென்ட் ரிடர்ன்’ ஐப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இந்த 10 பர்சென்டில் ஜெனரேஷன் சார்ஜ் 1 பர்சென்ட், டெப்ரிசியேஷன் சார்ஜ் 2½ பர்சென்ட், ஆபரேஷன் அண்ட் மெயின்டெனன்ஸ் சார்ஜ் 3 பர்சென்ட், பாக்கி 3½ பர்சென்ட் இன்டரெஸ்ட் ; ஆக மொத்தம் 10 பர்சென்ட் என்று இருக்கிறது. 10 பர்சென்ட் ரிடர்ன் வந்தால்தான் கட்டுப்படியாகிறது. இதுதான் 10 பர்சென்டினுடைய தன்மை.”

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 16th March 1955]

“கனம் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்விஷயம் எங்கள் கவனத்தில் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. முன்னமேயே எங்களிடத்தில் அநேக மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி ஒரு நல்ல முடிவு செய்யவேண்டுமென நானும் ஆதாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய மனுவில் உள்ள கோரிக்கைகளை யெல்லாம் நான் இன்னும் விவரமாகப் படிக்கவில்லை. முன்னரே அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் கோரிக்கைகள் தான் இதிலும் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் மீண்டும் அதைப் பார்த்து, அதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நீக்கி அதிசீக்கிரத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வருமென நம்பிக்கையோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

“தொழிலாளர்களைப்பற்றி நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். தம் மிடம் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு திருப்தி இல்லையென்றால், அந்த வேலை நன்றாக நடக்காது என்பதை அரசாங்கமும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப் பிரச்சினையை நான் நன்கு பரிசீலனை செய்து உருப்படியான காரியத்தைச் செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.”

“நான் இப்போது முதலில் ஒரு அறிக்கையைப் படித்தேன். அதிலே நாட்டிலே இவ்வளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதுமாதிரி என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தேன். இதை கனம் ஸ்ரீ குரூப் அவர்கள் நான் செய்துவிட்டதைக் குறித்து தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்வதாக நினைத்துவிட்டார்கள். அப்படி இல்லவே இல்லை ; நான் தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. நாம் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் பார்த்தால் அது பிரம்மாண்டமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக, கல்வியிலே ‘கற்றது கைமண் அளவு, கல்லாதது உலகளவு’ என்று ஒரு பழமொழிச் சொல்லுவார்கள். அதைப்போல் நாம் இதுவரை செய்திருப்பதையும், இந்த நாட்டின் தேவையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் செய்யவேண்டியவைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பது எங்களுக்கே தெரிகிறது. ஆகவே பெரிதாக ஏதோ செய்துவிட்டதாக வீராப்புப் பேசிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் நான் இல்லை. அப்படிப்பட்ட என்னைப் பார்த்து, ஸ்ரீ குரூப் அவர்கள் வீராப்புப் பேசுகிறேன் என்று சொல்லுவது கொஞ்சங்கூட சரியல்ல. மிகக் குறைவான காரியங்களைச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் சொன்னதை உணராது நான் வீராப்புப் பேசுவதாக அவர் சொல்வதைக் காட்டிலும், அவர் என்னைப்பற்றி உணராது பேசுவது குறித்துத்தான் நான் வருத்தப்பட வேண்டி யிருக்கிறது.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP :—**“I did not make any personal reference. I meant only the Government.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“He said, ‘we need not feel complacent, and I am only explaining that.’

“உலகம் இன்று எப்படி முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது, அதில் நம் நாடு எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். நம் நாட்டை மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாம் எங்கோ இருக்கிறோம். அதை நான் மறக்கவில்லை. நம் நாட்டை இன்னும் எவ்வளவோ முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதும் உண்மை.”

“இப்போது நாம் செய்திருப்பவையெல்லாம் முன்னேற்றத்தின் ஒரு பகுதியேயாகும். அதை நன்கு உணர்ந்திருக்கக்கூடிய நான் ஏதோ பெரிய காரியங்களைச் செய்துவிட்டதாக வீராப்புப் பேசிக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்வது தவறு. நான் மமதை கொள்ளவில்லை ; நான் அகங்காரம் கொள்ளவில்லை. செய்யவேண்டிய வேலைகள் இன்மை கொண்டு

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு பொறுப்பும் ரொம்ப அதிகம். இதனை நாங்கள் உணராமலில்லை. இத்தனை அங்கத்தினரும் பேசியதற்கு நான் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்புள்ளவர்களாக இந்தச் சபையில் பேசுகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் உணராமலில்லை. உங்களுக்கு மத்தியில் நான் பதில் சொல்லும் போது லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு மத்தியிலே நின்று நான் பதில் சொல்வதாகவே உணருகிறேன். (ஆரவாரம்.) அவ்வளவு தூரம் அறிவு படைக்காமலா நாங்கள் இருக்கிறோம்? அப்படி இருக்கும்போது எங்கள்மேல் குறை சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவேமாட்டேன். அப்படிக்கூறினால் Uncharitable Remarks என்றுதான் சொல்வேன்.

“கனம் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யும்படியாகச் சொன்னார்கள். அவற்றை நான் கவனிக்கிறேன். குறிப்பாக, அவர் நம்முடைய நாட்டிலே ‘பவர் புரொடக்ஷன்’ ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், குண்டாத் திட்டம் அமுலுக்கு வருவது என்றாலும் ரொம்ப நாளாகுமென்றும், ஆகவே இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் கிலோவாட் பவருள்ள ஒரு தர்மல் ஸ்டேஷனை உடனடியாக அமைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிகமான வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நமக்கு இன்னும் அதிகமான பவருள்ள தர்மல் ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர் கூறுகிறபடி அவ்வளவு பெரிய தர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு அதிக பணவசதி வேண்டும். ஆனால் நம்மிடம் இப்போது பணவசதி கிடையாது. நெய்வேலித் திட்டம் வந்து விட்டால் அந்தப் பிரச்சினையை சலபமாகத் தீர்த்துவிடலாம். அதற்குள் உடனடியாக 2,000, 3,000 கிலோவாட்டுகள் தர்மல் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்துவது என்றால் முடியாதகாரியம். இரண்டாவதாக, நீராவிமூலம் பவர் சேகரிக்கலாமென்றாலும், அதற்குப் போதுமான நிலக்கரி இப்போது கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் அத்திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதென்றால் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதை உடனடியாக கவனிக்க முடியுமென்று தோன்றவில்லை.

“மேலும், ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் இன்றைக்கு நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற சாமான்களெல்லாம் அயல்நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப் படுவதை நிறுத்தி அவற்றை நம்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தால், வேண்டிய சாமான்கள் நம்முடைய உபயோகத்திற்கு உடனடியாகக் கிடைக்குமென்றும், அதோடு இந்த நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்கிவிடலாமென்றும் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். ஆனால் அதற்கும் பணவசதிதான் வேண்டும். எல்லா சாமான்களையும் நாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு எங்கே போவது? அதோடு லைசென்ஸ் எரியாக்களில் கூட இரும்பு போஸ்ட் கிடைக்காத காரணத்தால், பெரும்பாலான இடங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.”

“SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சவுக்கு மரம் நட்பால் என்ன?”

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அதைத்தான் சர்க்காரும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மரத்தை ‘புராசெஸ்’ (wood process) செய்துவிட்டால், அது மிக வலுவாக நெடுநாட்களுக்கு உழைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. மைசூர் ஸ்டேட்டில் கூட இம்மாதிரியாக செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறேன். அம்மாதிரியாகவே நம் ராஜ்யத்திலும் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.”

16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“மேலும் நண்பர் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் வீணை ஆடும்பரவிளக்கு அலங்காரங்கள் Lavish Illumination போடுவாருக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் தவறு என்று சொல்லுவதற்கில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“நாம் அதையே தடைசெய்தால் என்ன?”

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அதைத் தடைசெய்வதற்குப் பதிலாகத்தான் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். கனம் ஸ்ரீ சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்திலேயே இதைச் செய்தார்கள். ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகமான வரியைப்போட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் விநியோகிப்பதில் ஏகப்பட்ட சர்சார்ஜ் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். அரசாங்கம் அதை பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக ஒரு முடிவை அறிவிக்க அரசாங்கத்திற்கு போதுமான அவகாசம் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். ஏற்கனவேயே நான் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். எந்த வகையில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலிக்கிறோம். எப்படியும் விவசாயத்திற்கு பிரதானியம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சலுகை காட்ட வேண்டுமென்பதை நான் பூரணமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நாம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு வகையில் பணத்தைக் குறைத்தால், மற்றொரு விதத்தில் சர்க்காருக்கு அப்படிக் குறையும் பணத்தை ஈடுசெய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிதி மந்திரி அவர்களிடையே நிலைமை கஷ்டமாகிவிடும். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறையை அது இன்னும் அதிகப்படுத்தும். ஆகவே குறைக்கக்கூடிய பணம் அரசாங்கத்திற்கு வேறுவகையில் கிடைக்க வழி செய்துகொண்டே, குறைக்க முற்படவேண்டும். அப்பொழுதே வரவு செலவு கணக்கை சரிக்கட்ட முடியும்.

“ஸ்ரீ ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது, சர்க்கார் permission கொடுத்தால் ஏதோ சில இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது என்ன விஷயமென்பதை நான் நன்கு பரிசீலனை செய்தபிறகே பதில் சொல்லமுடியுமென்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ கந்தசாமி கவுண்டர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் 500 கிராமங்களுக்கு 6,000 பம்பு செட்டுகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதை 16,000 பம்பு செட்டுகளாக கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். ஒரு வருஷத்தில் நிதானமாக நாம் செய்யக்கூடியது இவ்வளவு, என்பதைத்தான் பட்ஜெட்டில் சொல்லியிருக்கிறோம். பதினாறுயிரம் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கொடுப்பதற்கு தடையில்லை. ஆனால் அதற்கு முதலில் “electric power” இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது, போஸ்ட் நட்டு, wire போட்டு வேலையை செய்யமுடியுமா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். முந்தியெல்லாம் 3,000 பம்பு செட்டுகள் sanction செய்திருக்கிறோம். இப்போது 6,000 செய்யலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். horse power 50 ஆக இருப்பதை 25 ஆக குறைக்கலாம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், அதற்கெல்லாவற்றிற்கும் ஒரே பொதுவான பதில்தான்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ சின்னசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் தொகுதியின் பக்கத்திலே மின்சாரத்தையே பார்த்தது கிடையாது. ஏழு, எட்டு மைல் தொலைவில்தான் விளக்குகள் எரிகிறது என்றார்கள். இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்போது அங்கெல்லாம் மின்சாரம் பரப்பப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

“அப்புறம் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் யாரோ ஒருவர் அசெம்ப்லிக்கு எதிரில் உண்ணாவிரதம் செய்வதாக சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். நான் உடனே Electricity department-க்கு சீட்டு அனுப்பியதும் எனக்கு இப்போது ஒரு Note வந்திருக்கிறது. ஏதோ இது விஷயமாக Government-க்கு தகவல் வந்திருப்பதாகவும், அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது, கனம் மெம்பர் அவர்கள் அச்சடித்த Notice வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது என் கண்ணில் படவில்லை.

“(மெம்பரை பார்த்து) உங்களுக்கு மட்டும் அச்சடித்த நோட்டீஸ் அனுப்பினார்களா? எனக்கு கிடைக்கவில்லை.

“இன்னொரு விஷயம். Voluntary loan ஐப் பற்றி சொன்னார்கள். நாங்கள் கட்டாயப்படுத்தி யாரையும் Loan கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. Electricity scheme களை priority படி firstல் வந்தது first, second ல் வந்தது second, third ல் வந்தது third என்று வைத்துவிடுகிறார்கள் department-ல். ஏதாவது கீழே இருக்கக் கூடிய scheme முன்னால் வரவேண்டுமென்றால், அந்த scheme ஏற்படாதிருக்கக்கூடிய பகுதியில் உள்ளவர்கள் loan கொடுத்து சீக்கிரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் priority கொடுக்க நாங்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த பகுதி மக்களே அந்த work க்கு செலவு செய்கிறேன் என்று சொல்லும்போது தங்கல் எப்படி சொல்ல முடியும். கட்டாயமாக loan கொடுக்கவேண்டும் என்று யாரையும் நாங்கள் கட்டுப்படுத்தவில்லை. Individual complaints ஏதாவது இருந்தால், நான் பரிசீலனை பண்ணி, உண்மை தெரிந்துதான் பதில் சொல்ல முடியும்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் சேந்தமங்கலம் பிரக்கா Electricity ஆச்சு, ஆனால் அதற்கு பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை, Agricultural pumpsets கொடுக்கவில்லை என்றார்கள். Agricultural pump செட்டுகள் கொடுக்காததற்கு காரணம் என்னவென்று விசாரணை செய்துதான் சொல்லமுடியும். பொதுவாக எந்த அங்கத்தினர் ஆகட்டும், எல்லோரும் ஒரே complaint ஐ தான் சொல்லுகிறார்கள். என்னவென்றால், எங்கள் ஊருக்கு இரண்டு மைலுக்கு அங்கிட்டிருந்து Electric line போகிறது, ஆனால் எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை; என்கிறார்கள். பூராவாக போட்டு முடிக்கிறவரையிலும், பல இடங்களில் இரண்டு மைலுக்கு பக்கத்தில் ஒரு line போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும். இதை யோசிப்பதில்லை, யோசிக்காமல் ‘என்ன அநியாயம், பாருங்கள் சார், இரண்டு மைலுக்கு அங்கிட்டு கம்பி போவது, எங்கள் ஊருக்கு வரவில்லை, 10 வருஷங்களாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்’ என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஊருக்கு Electricity கொண்டு வந்தால், அதற்கு இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ளவர்கள், இரண்டு மைல் தொலைவில் கம்பி போவது, எங்களுக்கு வரவில்லை என்றுதான் சொல்வார்கள். (சிரிப்பு.) அதனால், இது என்றைக்கும் தீராத தொல்லை. பூரா போட்டால்தான் சமாதானமாகும். நான் பல இடங்களை பார்க்க வேண்டும் என்று அங்கிட்டு செல்லும்போது என்னிடம் இதைப்பற்றி சொல்லுவார்கள். நான் பதிலே சொல்லுவதில்லை. சந்தர்ப்பம் வரும் போது சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்துவிடுவேன். இன்றைக்கு சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். சொல்லிவிட்டேன்.

“அதற்கப்புறம், ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், அரசியல் முறையை ஒட்டி இந்தமாதிரி விளக்குகள் சாத்தாங்குளத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அப்படி கொடுத்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. முதல் மந்திரி அவர்கள் போய் திறந்து வைத்ததாகவும் சொன்னார்கள். முதல் மந்திரி அவர்கள் Periyar project-ஐ திறந்து வைக்க போனதுதான் எனக்குத் தெரியும்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 16th March 1955]

“சாத்தாங்குளத்தில் முதல் மந்திரி திறந்துவைத்ததுபற்றி ஏதாவது பேப்பரில் வந்திருக்கிறதா, மற்றப்படி ‘காக்காய் உட்கார பனம்பழம் விழுந்த’ மாதிரி, சாத்தாங்குளத்திற்கு மின்சார connection sanction ஆகியதும், Election வந்ததும் ஒத்திருக்கும்.

“அப்புறம் ஸ்ரீ அனந்த பாய் பேசினார். அதற்கு நான் English-ல் நான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

“Now, I come to the points raised by the hon. Member, Sri Ananta Pai. He really made a realistic speech on the floor of this House. While admitting our difficulties he also made mention of many difficulties experienced in South Kanara. He also referred to the stiff rate prevailing in Udipi. In this connexion I shall read the note prepared by the department. 1 p.m.

“The Udipi Licensee's Electrical Undertaking was acquired by the Government from the ex-Udipi Company licensee on 1st June 1951. For the supply given by the Electricity Department in the area after acquisition, the department has been applying, with the approval of the Government, the same rates as were in force under the licensee's tariff immediately before acquisition, together with a surcharge of 50 per cent thereon. This surcharge actually represents a reduction by half of the surcharge of 100 per cent on tariff rate that was being levied by the licensee prior to acquisition of the undertaking. The licensee's rates for supply for lighting, industrial and agricultural purposes in the Udipi area now being continued by the Electricity Department, are annas 6, 2 and 1 per unit, respectively and with the 50 per cent surcharge, these rates work out to annas 9, 3 and 1.5 respectively. No doubt, the rate for lighting is high as compared with the rates in the adjoining hydro-electric areas served by the Government Electricity Department and licensees. This is because the Udipi area is not at present connected to the hydro-grid but is served by power produced in the ex-licensees diesel generating stations at Udipi and Karkala which are now being operated by the Government Electricity Department. The cost of power generated by diesel station is naturally high as compared with cost of production of hydro-power and this accounts for the high rates in the Udipi area. It will, however, be noted that actually, some relief has been given by the Government to consumers in the area after the Government took over the undertaking. Sir, the whole thing will be reviewed and perhaps it may be brought down if we get the Jog power from the Mysore State with whom we have entered into an agreement. This is the position with regard to that. The progress of works on the Mysore side being slow, the desirability of Mysore arranging for their expeditious execution was taken up with that Government, so that this Government could avail the bulk supply without much loss of time after the works on the Madras side have been completed. According to present indications, Mysore expect to complete the works on their side only by October 1956, but have promised to do everything possible to complete them earlier. So the delay is being caused by the Mysore State.”

[16th March 1955]

* SRI T. ANANTA PAI :—“ I anticipated and I knew that the Hon. Minister would say that it had been reduced from 12 annas to 9 annas. In spite of the overhead expenditure and other expenses, unless it is reduced further there would not be any incentive to make use of electricity. The Jog power would not come before the end of this year and we cannot wait till it comes. So I would request the Government to reconsider the position.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, we have considered whether any reduction is possible at all and if that is the position as described by the Hon. Member, I shall certainly consider his request.”

“ He also referred to potential power resources of hydro-electric schemes in Malabar and South Kanara. In this connexion he also made mention of another inter-State project in South Kanara. But I would like to say that we have proposed the Kundah Scheme for our State. This Scheme will serve large areas in our State including Malabar and South Kanara. We are only trying to press our claim that this scheme is a more feasible scheme than other schemes and we want this scheme only. Of course, we have no objection to the Planning Commission sanctioning the Barapuzha Scheme but it should not be at the cost of the Kundah Scheme. As pointed out by the hon. Member, Sri Narayana Kurup, efforts may be made to include the Barapuzha scheme but we, as a Government, are going to press our claim for the inclusion of the Kundah Scheme. It is for the Planning Commission to decide it. We cannot prevent others from pressing their point of view and it is not within our jurisdiction to do so. We say, we want the Kundah Scheme and we stand by it and we feel that that scheme alone will serve the needs of our people. We will lay emphasis only on that point. Of course, as I have already stated we have the least objection to the sanctioning of the Barapuzha scheme but we cannot plead for the inclusion of that scheme. We have to make that position clear. Of course, Dr. Menon and Mr. Kurup may press for the inclusion of that scheme but the Government cannot take any action in the matter.”

DR. K. B. MENON :—“ It will irrigate about 30,000 acres of land in Malabar.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I am only saying that we cannot do anything in the matter and we will not press for the inclusion of this scheme. Let somebody else press it. It is no use discussing a thing which we cannot do. That is what I want to say in respect of this matter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in this connexion, I shall just mention one point. If hon. Members of this House press for the inclusion of the Barapuzha Scheme, it is likely to create misunderstandings and difficulties also. I submit that as a

[16th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

House we should press for the Kundah Scheme and if the Barapuzha Scheme is also sanctioned for the Coorg State it is quite welcome. Therefore, we should not lay emphasis on the Barapuzha Scheme also.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ The point appears to have been misunderstood or misapprehended. It is not at the expense of the Kundah Scheme that we should lay emphasis on the Barapuzha Scheme. The Barapuzha Scheme has definitely superior advantages in the matter of providing irrigation and electricity facilities. So, the Madras Government, while pressing the Kundah Scheme should see that the Barapuzha Scheme is also sanctioned as it will shower benefits to certain parts of the State. The Kundah Scheme is a scheme proposed by the Madras State and we will have it and we must have it. But at the same time our Government also should support the inclusion of the Barapuzha Scheme as it will benefit the Madras State also apart from the Coorg State.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I can also use the same argument and say that the hon. Member has misunderstood my point. What I have stated is that we have no objection to the inclusion of any scheme or for that matter the Barapole Scheme but it should not be at the cost of our Kundah Scheme. We want that scheme and we have got to stand by it. We cannot plead for the inclusion of other schemes. First of all, we must set our house in order before we think of giving charity to others. That is one aspect of the matter. I am not at all detracting the importance or otherwise of the Barapole Scheme but we cannot press for it. I entirely agree, word for word, with what the hon. Deputy Leader of the Opposition has said about the Kundah Scheme and that it should be pressed and executed in our State. So, as far as we are concerned, we are not opposed to any scheme showering benefit on the people of a particular area in the State. But we want to lay emphasis on the importance of the Kundah Scheme. That is the point.”

“ அதற்கப்புறம் ஸ்ரீ ராமசாமி கண்டர் பம்பு செட்டுகள் பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களும் ஸ்ரீ கந்தசாமி கண்டர் சொன்னமாதிரி 6,000 பம்பு செட்டுகள் போதாது, 16,000 வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 6,000 பம்பு செட்டுகள்தான் இந்த வருஷம் செய்யமுடியும் என்று கருதியதால், அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று அவருக்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

“ அப்புறம் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் பல பேர்கள் சார்பில் பேசுவதாக சொன்னார்கள். வக்கீல் தொழில் பண்ணுவதால் அந்த பல மெம்பர்களிடம் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. “இந்த விஷயத்தை மெம்பர் சார்பில் பேசுகிறேன்” என்று சில ஊர்களின் பெயர் ஞாபகம் இல்லாமல், அந்த ஊர் எந்த பகுதியைச் சேர்ந்தது என்று பக்கத்தில் கேட்டுக் கேட்டு பேசினார்கள். (சிரிப்பு.) அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் தெளிவாக சொல்லாததால், எனக்கு எந்த விஷயத்திற்கு பதில் சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.”

[16th March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“பல அங்கத்தினர்கள் சார்பாக, பல லட்சக்கணக்கான மக்களின் சார்பாக பேசினேன் என்பது உண்மை. அதற்கு வரிசைப்பிரகாரம் priority list தேவை என்று கேட்டால் சொல்லுகிறேன். செஞ்சி டவுனுக்கு கொடுத்தபிறகு என் ஊருக்கு அப்படியே தெற்கே போய்க்கொண்டிருக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“அப்படிச் சொன்னால் எல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று பொதுவாக பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

“Then, my hon. Friend Sri Nagarajan pleaded on behalf of various interests which are remaining silent. Perhaps they have given him authority to represent their interests. So much so he could not focus his attention to any one interest.

1-10 P.m. “The hon. Member Sri Uppi Sahib spoke about the hydro-electric possibilities in Malabar and other places. As I told hon. Members, we are mainly interested in having the Kundah Scheme implemented. We do not have any necessity for the other schemes. They are all small schemes and they can be taken up for supplementing our power potential later on, if the need is felt.

“The hon. Member Sri M. Palaniyandi spoke about differences in the pay scales, etc., of the employees of the various undertakings which the Government have acquired. I can only tell him that all these things will be looked into. Once we formulate policies with reference to some of the grievances referred to by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, we will go into that question also and try to settle it.

“அப்புறம் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பொதுவாக அரசாங்கம் இப்போது செய்துகொண்டு இருக்கிற வேலைகளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்துவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு Guarantee தொகையை 50 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாயாக குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ரூபாய் 10-க்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“25 ரூபாய்க்கு வந்தபிறகு 10-க்கு வருவோம்.

“பிறகு கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பைபிளிலிருந்து quote செய்தார்கள். God said; ‘let there be light and there was light’ என்று சொல்லி நான் ஒரு கடவுளின் அம்சம் என்று என்னைப் புகழ்ந்தார்கள். நானும் உங்களைப்போல் ஒரு மனிதன்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். நான் ‘let there be Electricity’ என்று சொன்னால், Electricity எல்லா இடங்களுக்கும் வந்துவிடும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி வருவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரியான தப்பு அபிப்பிராயத்திலும் நான் இல்லை, மற்றபடி அவர்கள் சொன்னார்கள், Loan கொடுக்கப்படும்போது, சில வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். Loan கொடுக்கும்போது, இந்த வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்று உறுதிமொழி வாங்கிக்கொண்டுதான் கொடுக்கிறோம்.

[16th March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“அதற்குப் பிறகு, ஸ்ரீ வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார் ‘மதுராந்தகம் தாலுக்காவுக்கு Electricity வரவேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேச்சுக்கு, நான் முன்னமேயே பொதுவாக சொன்ன பதில் சரியாக போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு கனம் செட்டி நாடு ராஜா அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள், இந்த Private Electricity கம்பெனிகள் அவ்வளவையும் உடனடியாக ஒரேநாளில் எடுத்துவிடவேண்டும், நினைத்தவாறு, ஒவ்வொன்றாக எடுப்பது சரியில்லை என்றார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஒரு வழியும் சொன்னார்கள். அதாவது இந்த கம்பெனிகளை வாங்க பணம் இல்லாத கவலையை போக்க ஒரு தந்திரமும் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த தந்திரத்தை நான் உபயோகப்படுத்த முடியாது. கனம் நிதிமந்திரிதான் உபயோகப்படுத்த முடியும். ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் Public loan வாங்கப்போகிறேன் என்று இந்த அரசாங்கம் சொன்னால், உடனே Government of India பார்த்து நான் கொடுக்கிறேன் என்று வந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன தந்திரத்தை நிதிமந்திரியிடம் அப்படியே சமர்ப்பித்து விடுகிறேன். ராஜா அவர்கள் சொன்ன சொல்லை அப்படியே நிதி மந்திரியிடம் சொல்லிவிட்டேன். (சிரிப்பு.)

“மற்றப்படி திருப்பத்தூர் தாலுக்காவைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அங்கு வேலை சரியாக நடக்கவில்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை நான் கவனிக்கிறேன். அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம் என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலமாகத்தான் அப்பிரதேசங்களை சீர்திருத்த முடியும் என்கிற அபிப்பிராயத்தை நான் முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். அதாவது வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் மின்சார உதவிகொண்டு பூமிக்குள் இருக்கும் நீரை வெளியே கொண்டு வந்து விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதன்மூலம் அப்பிரதேசங்களை செழிப்புள்ளதாக ஆக்கலாம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இதைத்தான் செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்களும் சொன்னார். உடனடியாக ராமனாத்தூரம், திருநெல்வேலி, மதுரை போன்ற எல்லா வரண்ட பிரதேசங்களுக்கும் மின்சாரத்தைப் பரப்பவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே ராஜா அவர்கள் கூறிய யோசனைகள் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயத்துக்கு ஒத்ததாகவே இருப்பதால் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசியபோது லைசென்ஸிங் ஏரியாவைப்பற்றி சொன்னார். அந்தப் பிரதேசங்களில் மின்சார சப்ளைக்கு வசூலிக்கப்பட்டு வரும் ரேட்டைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அதோடு அங்கிருக்கும் மின்சார இஞ்சினியர்தான் அடிக்கடி போகக்கூடிய ரோடரி கிளப்புக்கு வருகின்றனவர்களுக்கே மின்சாரம் அளிப்பதில் முதல் சலுகை அளிப்பதாகவும், ஏழை விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதில்லை என்றும் கூறினார். ரோடரி கிளப்புக்கு அடிக்கடி போகும் இஞ்சினியர் ஸ்ரீ நடேசன்தான். அவர் சர்க்கார் இஞ்சினியர் அல்ல. லைசென்ஸ்தாரர்களுடைய இஞ்சினியர் அவர். ஆகவே, சர்க்காருக்கு அவரைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் இல்லை. சர்க்கார் இஞ்சினியராக இருந்தால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்போம். சரியாக நிர்வகிக்கப்படாத கம்பெனிகளை ஒழித்துவிட வேண்டுமென அவர் கூறினார். இம்மாதிரி நிர்வாகத் திறமையற்ற கம்பெனிகளை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமும். இம்மாதிரியானவர்களுக்கு கனம் எதிர்க்கட்சி உப. தலைவர் சொன்னமாதிரி லைசென்ஸே கொடுத்திருக்கக்கூடாது. ஏதோ கொடுத்தாய்விட்டது. இனி அதை சீர்திருத்தம் செய்யப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர ‘என் கொடுத்தீர்கள், என் கொடுத்தீர்கள்’ என்று கேட்டுப் பயனில்லை. நடந்து போன காரியத்தை எண்ணி அழுவதில் லாபம் இல்லை.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [16th March 1955]

“கடைசியாக எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களுக்கு வருவோம். தனிப்பட்டவர்களின் நிர்வாகத்திலிருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்போது முதலில் ஊழல் நிறைந்து திறமையற்ற முறையில் நடக்கும் ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்றும், பின்னர்தான் ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களும் பொது ஸ்தாபனங்களையாதலால் அவற்றிற்கும் சிறிது லாபம் வரும்படி விட்டு வைத்திருந்தால் மக்களுக்கு அவர்களால் நன்மையைச் செய்யமுடியும். ஆனால் சில ஸ்தல-ஸ்தாபனங்கள் தங்களிடமுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டதனால்தான் சர்க்கார் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“லைசென்ஸ்தார்கள் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்திற்கு எவ்வளவு விலை கொடுக்கிறார்களோ அதைவிடப் பல மடங்கு அதிக விலைக்கு ஜனங்களுக்கு விநியோகித்து கொள்ளை லாபமடிக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்தை குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்தியன் எலெக்ட்ரிக் ஆக்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்கு ரீசனபில் ரிட்டர்ஸ் இருக்கவேண்டும் என்றும், சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கும் விலையோடு நிர்வாகச் செலவையும் சேர்த்து அதற்குமேல் 6 பர்சென்ட் லாபம் வைத்து விநியோகிக்கலாமென குறிப்பிடப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்? ஒவ்வொரு கம்பெனியும் ஆடிட்டர் ஸ்டேட்மென்டைக் காட்டி தங்கள் விற்கக்கூடிய விலை ரொம்பவும் நியாயமானதென காட்டுகிறார்கள். ஆடிட்டர் ஸ்டேட்மென்டைப்பற்றி நாம் என்ன சொல்லமுடியும்?

“ஊழல் மலிந்துள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டியதுதான். அதை நான் பூரணமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமும், பணம் இருந்தால் அரசாங்கம் எல்லா கம்பெனிகளையும் எடுத்துக்கொண்டுவிடும். ஆனால் பணம் இல்லாததுதான் குறை.

“பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் எல்லா வற்றையும் ரொம்பவும் கவனமாகக் கேட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய பொறுப்பையும் உணர்ந்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்தால் எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு காரியங்களையும் செய்வதற்கு நான் பிரயாசைப்படுவேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரித்தவர்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister referred to the contract with respect to the Mysore Government. Some of the schemes in Malabar have been postponed on account of the contemplated agreement with the Travancore-Cochin State. I would like to know”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, our contract with the Travancore-Cochin Government is getting finalised.”

DR. K. B. MENON :—“ In view of the assurances given and the considerable progress possibly made in electricity, I withdraw my cut motion.”

The cut motion was, by leave, withdrawn.

16th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,50,71,100 under Demand XXVII—Electricity.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ Re Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes. May I know whether hon. Member Sri p.m. K. C. Gopalan Unni is withdrawing his Cut Motion? ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ The Hon. Minister has not given us, during the course of his speech, any hope. May I know once again whether the Hon. Minister holds any hope for Malabar district before the Kundah Scheme is taken up? ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, we have got lot of schemes. I want the hon. Member to meet me and tell me categorically what are all the schemes he wants to be taken up. Because the hon. Member was talking in Malayalam language, I could not reply to the points raised by him as elaborately as I would wish to.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I am not pressing the Cut Motion moved by me.”

The Cut Motion moved by hon. Member Sri K. C. Gopalan Unni, was by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the main Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupees 11,78,64,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

MR. SPEAKER :—“ Before the Hon. Minister moves the Demand for Grant under Community Development Projects, I would like to inform the House that we shall be sitting till 1.45 p.m. to-day. The time allotted for discussion on this Demand has been increased. The time allotted for Demand XIV—Police which will be taken up to-morrow has been reduced from 3 hours to 2 hours. We will take up Police Demand to-morrow at 12 noon and finish it by 2 p.m. Discussion under this Demand for Grant under Community Development Projects will be carried on till 12 noon to-morrow. The House will be sitting to-morrow from 8.30 a.m. to 2-p.m.

“ The Hon. Minister for Agriculture will now move the Demand for Grant under Community Development Projects.”

[16th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,68,84,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.’

“ Sir, this Demand covers Community Project Schemes, National Extension Schemes, and Local Development Works. As hon. Members are aware, the Demand for Community Projects is Rs. 1,17,01,900; the Demand for National Extension Service is Rs. 61,28,700; and the Demand for Local Development Works is Rs. 89,95,200.”

MR. SPEAKER:—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,84,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.’ ”

SRI M. PALANIYANDI:—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the allotment of Rs. 2,68,84,400 under Demand XXXII Community Development Projects be reduced by Rs. 100.’ ”

MR. SPEAKER:—“ Cut Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 2,68,84,400 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI M. PALANIYANDI:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டின் வெட்டுப் பிரேரணையைக் குறித்து பேசும் காலத்தில் நமது மாகாணத்தில் 290 லட்சம் மக்களுடைய பகுதியில் கால் பகுதியில் ஐந்து வருஷ திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது வாஸ்தவம்தான். சென்னை மாகாணத்தில் இப்பொழுது நான்கு கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட்டுகள் இருக்கின்றன. 48 தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. நான்கு டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்களுடைய பகுதிகளில் லோகல் டெவலப்மென்ட் வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கால் பகுதியையாவது முதல் ஐந்து வருஷத்திற்குள் முடித்துவிடவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகவே நிறைவேற்றி விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும் மக்களுடைய எண்ணங்கள் அதில் பூர்த்தியாகிவிட்டதா என்று பார்த்தால் அவ்வளவாக பூர்த்தி யாகவில்லை. மக்களுக்குள்ள முக்கியமான தேவைகளை பூர்த்தி செய்து விட்டார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பணம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பணத்தில் அதிகப்படியான பணம் நிர்வாகச் செலவிற்குத்தான் செலவாகி இருக்கிறது. பணம் பூராவையும் மக்களுடைய உபயோகத் திற்குத்தான் பயன்படுத்தவேண்டும்.

“ சாதாரணமாக ஒரு ரோடு போடவேண்டுமென்றால் அதற்கு ரூ. 5,000 செலவாகலாம். அதில் பாதியை, அதாவது ரூ. 2,500-ஐ அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கால் பங்கை பஞ்சாயத்து போர்டும், ஜில்லா போர்டும் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கால் பங்கை விவசாயிகள் தங்களுடைய உழைப்பின் மூலமாகவோ அல்லது பணமாகவோ

[16th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அந்தப் பணத்தை முதலில் டிரஷரியில் கட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை அங்கு இயங்கி வருகிறது. அதனால் அவைகளை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதமாகிறது. இன்னும் அதிகமாக மக்களை சேர்த்து அவர்கள் உழைத்து ரோடு போடவேண்டும். கால் பங்கு செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்வதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஒரு வேலையை முடித்துக் கொடுக்க பல ஆண்டுகளாகின்றன. இப்பொழுது மக்கள் உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். வேலையை ஆரம்பிப்பதற்குள் பஞ்சாயத்து போர்டை பணத்தை டிரஷரியில் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகுதான் வேலை செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அங்கங்கே கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டால் வேலை நடக்காது. வேலைகள் தூங்கிக்கொண்டுதானிருக்கும். அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கால் பங்கு பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக கிராமத்தார்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ரோடுகளை போட்டுக்கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு ரூபாய் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு எட்டண கூலி கொடுத்து எட்டணவுக்கு வேலை வாங்கினால் அவர்கள் அதற்கு ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எட்டண கூலியும் கிடைக்கிறது. எட்டண வேலையும் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது. அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கொஞ்சம் குறைகிறது. இப்படிச் செய்யாமல் கண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டால் கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டு வேலைகளும் லோகல் டெவலப்மென்ட் வேலைகளும் ஈடேறும், கண்ட்ராக்ட்டுக்குத்தான் பணம் போய்ச் சேரும். அதனால் நான் மன்றடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலைகளையெல்லாம் கண்ட்ராக்ட்டுக்கு விடவேண்டாம் என்று. மக்களுக்கு கூலி எட்டண என்றும் எட்டணவிற்கு உழைப்பு என்றும் வைத்தால் அவர்கள் மனமுவந்து வேலை செய்ய முன்வருவார்கள். பஞ்சாயத்து போர்ட் பணத்தை கடன் வாங்கி டிரஷரியில் கட்டி அதை கண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டால், வட்டியும் செலவாகிறது, வேலையும் நடக்காது. கால தாமதம் ஏற்படும். அதனால் பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. டால்மியாபுரத்தில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரங்களில் ரோடுகள் போடுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 செலவில் ரோடு போடுவதாக திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ பத்தாயிரத்திற்கு ரோடு போட திட்டம் போட்டால், சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதற்கு அதிக நாள் ஆகிறது. கான்ட்ராக்ட் விட்டால் கான்ட்ராக்டர்கள் ரோடு போட பணம் கடனாக வாங்கி, அதற்கு வட்டி கொடுத்து இந்த ரோட்டு வேலையில் சம்பாதிக்க எண்ணம் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த கான்ட்ராக்ட் முறையை தவிர்த்து, மக்களை ஒன்று சேர்த்து, அவர்களுக்கு தேவையான காரியங்கள், ரோடு முதலியன அவர்கள் மூலமாகவே செய்து கொள்ள முடியுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டு வேலைகளை செய்வதற்கு எப்படி இடங்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகவேண்டும். இவ்வற்பத்தி பெருக்கிற்கு சாதகமான இடங்களைத்தான் கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டு வேலைகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று மந்திரியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் என்ன தெரிகிறதென்றால், நல்ல தண்ணீருள்ள இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நெல் சாகுபடி செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருக்குவதாக சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. காடாரம்ப பூமிகளில் கிணறு வெட்டி தண்ணீர் வசதி செய்தும், நீர்ப் பாசன வசதிகள் அங்கு கொண்டுவந்தும், விளைபொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். எரிகள் ஏற்படுத்தி, காடாரம்ப நிலங்களை சாகுபடி நிலங்களாக மாற்றவேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது ஆகும். நெல் விளையும் பிரதேசத்தைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாமல் சாதாரணமாக ரோடு வசதி அற்ற குடி தண்ணீர் வசதி அற்ற பிற்போக்கான கிராமங்களை இத்திட்ட

[Sri M. Palaniyandi] [16th March 1955]

வேலைகளுக்காக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுகாக்கள் ரொம்ப பிற்போக்கான தாலுகாக்கள். அப்பகுதிகளில் கிராம மக்களுக்கு எவ்விதமான வசதிகளும் கிடையாது. அத் தாலுகாக்களை இத் திட்ட வேலைகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கலாம். இவ்விதமாகவே நம்மாகாணத்தில் எந்த நெற்பகுதிகள் பிற்போக்காக வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் இக் கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். புல்லம் பாடி கிராமத்தில் குடிதண்ணீர் வசதியே கிடையாது. அங்கு மக்கள் இக் குடிதண்ணீர் வசதி குறைவினால் நரம்புச் சிலந்தி வியாதியால் அநேகர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள், அந்தப் பகுதியை பார்வையிட்டு அவ்விடத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதி உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதற்காக பத்தாயிரம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தயார் செய்து, அவ்வூர் பஞ்சாயத்து போர்டு அதற்காக மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. சர்க்கார் ஏழாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து அங்கு குடிதண்ணீர் திட்டத்தை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டோ, சர்க்காரோ, பணம் கொடுப்பதிலேயே அத் திட்டம் நிறைவேறிவிடாது. புல்லம்பாடி மக்கள் அத் திட்டத்தை தங்கள் உடல் உழைப்பால் நிறைவேற்ற தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அத் திட்டத்திற்கான பணத்தைக் கொடுத்து அம் மக்களுக்கு ஊக்கமளித்தால் அத் திட்டம் சீக்கிரத்தில் நிறைவேறுவதுடன், அங்கிருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஓரளவுக்கு போக்கும் என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் சர்க்கார் நன்றாக யோசனை செய்து ஆங்காங்கு இதில் அக்கரை கொண்ட நண்பர்களை அழைத்து, எப்படி இந்த சமூக நலத் திட்டங்கள், லோகல் development திட்டங்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன development திட்டங்கள், இவைகளை எல்லாம் உறுவாக்குவது என்று யோசித்து அவ் விடங்களில் மக்களுக்கு லாபகரமாக இருக்கும்படி அத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டில் 25 லட்ச ரூபாயில் 36 இடங்களில் நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸ்கீமை, வேலை செய்யப்போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி வேலை செய்யும்போது, எந்தெந்த இடங்கள் பிற்போக்கானவை, எங்கே மக்கள் ஒத்துழைப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிந்து அவ் விடங்களுக்கு அந்த ஸ்கீமை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புல்லம்பாடியில் இவ்வித திட்டங்களை நிறைவேற்ற இரண்டாயிரம் டாலரியாபுரம் தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-30
p.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கனம் மந்திரியார் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை நான் முழு மனதுடன், வரவேற்கிறேன். இதுவரை நமது சென்னை அரசாங்கத்தில் இதுமாதிரி மானியம் போடுவது இல்லை, பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்படுவது மில்லை. இந்த மானியத்திற்கு சுமார் மூன்று கோடி ரூபாய் வரை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இத் திட்டத்திற்கு மக்களிடையே பெருவாரியான ஆதரவும், வரவேற்பும் இருக்கிறதென்பது தான். அதுமட்டுமல்ல, பணத்தை வைத்துக்கொண்டு மாதிரம் ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிடலாமென்று நினைப்பது தவறு. மக்களின் உடல் உழைப்பு, செயல் ஒத்தாசையும் இருந்தால் எந்தக் காரியத்தையும் வெற்றிகரமாக நடத்தலாம் என்பதைக் காட்டுவதே இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் முக்கியத்துவமும் அடிப்படையுமாகும். 1952-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் இவ்வபிவிருத்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் வருஷத்தில் கணக்கைப் பார்த்தால் அதிகப் பணம் இத் திட்டத்திற்கு செலவழிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியவரும். தவிர, புதிதாக, இத்திட்டம் வந்ததால் மக்களுக்கு இத் திட்டத்தை எப்படி உபயோகித்துக்கொள்வது என்பது தெரியாமலிருந்ததால், இத் திட்டத்தின் நிமித்தம் அதிகப் பணம் செலவாகவில்லை. இப்போது பார்க்கும்போது, மக்களிடத்திலே, இத் திட்ட விஷயமாக ஒரு புது விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள், ‘இந்த தேசம் நம்முடையது, தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை,

[16th March 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

தாமே செய்துகொள்ளவேண்டும்’ என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணம் மக்களிடையே முக்கியத்துவம் பெற்றதற்குரிய பெருமையும், கௌரவமும் கனம் விவசாய இலாகா மந்திரியையே சாரும். அம் மந்திரியார் அவர்கள் இடைவிடாது ஆங்காங்கு tour செய்து இத் திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை மக்கள் மனதில் படியும்படி செய்திருக்கிறார். அவர் இப்படி கடுமையாக tour செய்வதைக் கண்டு எங்கே அவர் உடல் நலம் குன்றிவிடுகிறதோ என்று பயந்து, நான் அவரை அடிக்கடி டாக்டரிடம் தன் உடலை பரிசோதனை செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகவும் திறமையாகவும், வேகமாகவும் அம்மந்திரியார் அவர்கள், கவனித்து வேலை செய்ததின் காரணமாகத்தான் இன்று இத் திட்டம் தீவிரமாக மாகாணமெங்கும் பரவுகிறது, நடக்கிறது. மற்றும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஊழியர்களிடமும் பொதுமக்களிடமும் எப்படி பழகவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள இத்திட்டம் நல்ல சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. இது வரையில் ஆளும் ஏகாதிபத்திய வர்க்கமாக இவ்விதிகாரிகள் இருந்ததால் இம்மாதிரியான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இப்போது பொது மக்களிடம் நேரடியாக சர்க்கார் அதிகாரிகள் நெருங்கிப் பழக இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஒரு பாடமாக இருக்கிறது. அதனால் அதிகாரிகள் தேசத்தின் சுபீட்சத்தை மனதில் கொண்டு பொதுமக்களிடம் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். அப்படி பழகும் அதிகாரிகள் இருக்குமிடங்களிலெல்லாம் இத் திட்டம் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது. எங்கே அதிகாரிகள் பழைய ஏகாதிபத்திய மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் இத் திட்டத்தினால் எவ்வித முன்னேற்றமும் காணமுடியவில்லை. இதை இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதின் புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம். இச் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டமானது மிகவும் பலன் தரக்கூடிய உறுதியான ஓர் திட்டமாகும். முதலில் இதன் விவரம் பலருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. இப்போது கிராம மக்கள் இதைப் பற்றி நன்றாக உணர்ந்து பயனடைகிறார்கள். இத் திட்டத்தால் பலருக்குத் தொழில் வசதி ஏற்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு இத் திட்டத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. மின்சார வசதிகள் கிராமங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. மற்றும் இதுபோல் எவ்வளவோ கிராம மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நான் இருக்கும் பகுதியை சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். கீழ்பவானி Project-ல் இச் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தை அமுலாக்க 66 லக்ஷ ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டு இப்போது 22 லக்ஷம் வரையில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களில் சிலர் இதைப்பற்றி சந்தேகித்து இப்படி மந்திரிகள் செய்வது, ஒரு அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய நண்பர்கள்கூட இப்படித்தான் குறைசூறுகிறார்கள். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், இம்மாதிரியாக அபிவிருத்தி திட்டத்தை என் தொகுதியில்தான் நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் வேண்டாம். சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், Block development திட்டம், ஸ்தல ஸ்தாபன development திட்டம், இப்படியாக ஏதாவது ஒரு திட்டம் அமுலில் இல்லாத இடமே கிடையாதென்று சொல்லுகிறேன்.”

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—“இத் திட்டங்கள் பல இடங்களில் இல்லை.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ஸ்தல ஸ்தாபன அபிவிருத்தி திட்டம் எங்கும் இருக்கிறது. ஆங்காங்கு மக்கள் அத்திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் தெரியாமல் அப்படி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். Block development திட்டத்தின் கீழ் கோயம்புத்தூருக்கு 3 லக்ஷ ரூபாய் முன்பு ஒதுக்கப்பட்டது. முன்பு இருந்த கலெக்டரும், அதிகாரிகளும் மும்முரமாக வேலை செய்யாததால் அத்தொகை செலவழிக்கப்படாமலும், அத்திட்டத்தை கவனிக்காமலும் வைத்திருந்தார்கள். இப்போது இருக்கும் கலெக்டர் உற்சாகமாக வேலை

[Sri M. Dharmalingam] [16th March 1955]

“குறிப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையைப்பற்றி ஸ்பெஷல் அக்ரிகல்சரல் டிமான்ஸ்டிரேட்டரிம் போய் கேட்டால், அவர் தாசில்தாரிடம் போய் கேட்கும்படியாகச் சொல்லுகிறார். தாசில்தாரிடம் போய்க் கேட்டால் அது சமுதாய நலத் திட்டப் பிரதேசம். ஆகவே அக்ரிகல்சரல் டிமான்ஸ்டிரேட்டரிம் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார். இப்படியாக விவசாயிகள் யாரிடம் போய் எதைக் கேட்பது என்று தெரியாமலேயே தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இந்த சமுதாய நலத் திட்டம், ஸ்தல ஸ்தாபனத் திட்டம் ஆகியவற்றிலும் நாம் ஒதுக்கும் பணத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களை பெரும் பகுதியை சாப்பிட்டுவிடுகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் மக்களுடன் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவில்லையென்றால் அரசாங்கத்தின் கொள்கையே இவ்விஷயத்தில் ஈடேறாமல் போய்விடும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் அதிகாரிகளுக்கு ஆகும் அனுவசிய செலவை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் குறைப்பதோடு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் மக்களுடன் ஒத்துழைத்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் சரியான முறையில் பெற தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“I now adjourn the House till 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 17th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

(Declaration of slums in the City.

* 1401 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the basis on which places are declared as slums in the City; and

(b) whether Pallakmani, Tiruvallupuram and Gurunpuram are treated by Government as slums?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Particular areas in the City will be declared as slums on the basis and according to the procedure laid down in sub-sections (1) and (2) of section 3 of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

“(b) Gurunpuram is not situated within City limits. Insanitary conditions are reported to exist in Pallakmani and Tiruvallupuram. Government have not so far declared these two areas as slums.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“The Government promised to construct quarters for slum-dwellers and provide them with water and other facilities while this Act was being enacted. May I know whether the Government have fulfilled that promise at least in respect of the slums belonging to the Corporation?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Corporation has been doing slum improvement work in the slums on their lands and on some of the Government lands.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“In view of the recent statement connected with the Constitution (Amendment) Bill by the Prime Minister of India that retention or allowing of these slums is a crime and that even the tolerance of them by the State Governments is a crime, would the Government speed up the reclamation of these slums and abolish them quickly?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. Proposals have been called for from the Corporation regarding slum improvement.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“May I know whether the scheme will be extended to other municipal towns?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There has been no such proposal so far, Sir.”

[17th March 1955]

Control of stem-borer in paddy crops.

* 1402 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to check, prevent and cure the stem-borer in paddy crops;

(b) the experiments conducted and the results thereof; and

(c) the cheapest and the most effective treatment suggested by Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The information required by the hon. Member is given in the statement placed on the table of the House.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“நெற்பயிர்களுக்கு stem-borer களினால் ஏற்படும் தொல்லையை எந்த மருந்துகளினாலும் தடுக்க முடியவில்லை. ஸ்டெம்-போரர் தொந்தரவு மேலும் அதிகரித்துவருவதினால் சர்க்கார் தக்கதொர் மருந்தைக் கண்டுபிடித்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முயற்சி எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ஸ்டெம்-போரர் வியாதி யானது இந்தியாவில் மட்டுமல்ல; ஜப்பான் போன்ற புதிய முறைகளை அனுஷ்டிக்கும் நாடுகளிலும்கூட இந்த வியாதி பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு சரியான நிவாரணம் தேடுவதற்கு ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டுவந்தாலும் இன்னும் ஒரு நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் மேலும் கவனிக்கும்.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் மேஜை மீது வைத்திருக்கும் பதிலிலிருந்து நெற்பயிர்களுக்கு பெண் பூச்சிகளின் மூலமாகத்தான் அதிகமாகத் தொல்லை ஏற்படுகிறதென்று தெரிகிறதால் ஆண் பூச்சிகளைக்கொண்டு பெண் பூச்சிகளைப் பிடித்து மடக்கி ஒழிப்பதற்கு ஆவன செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்த அரிய கலை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர் அதற்குவேண்டிய உதவியைச் செய்து விளக்குவார்களானால் அதைப்பற்றி நான் கவனிக்க முடியும்.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR:—“There is a medicine called Endrine sold at a very cheap rate by the B.O.C. and it is also very effective. Will the Government issue instructions to the department to introduce that insecticide?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Government in the Agriculture Department have been testing this medicine as well as another medicine that has been given to us by some other country. But some of these medicines are described to be extremely poisonous. I have even been told by some Japanese experts that if a particular medicine is applied to a plant, the man who eats the vegetables that are produced out of it would die on account of the eating of that vegetable. Therefore, the Government have to examine this medicine very deeply before they recommend it to the people.”

[17th March 1955]

SRI K. ARANGANATHAN:—“பயிர்களுக்கு ஏற்படப்போகும் வியாதிகளைப் பற்றியும் குறிப்பாக நெற்பயிர்களுக்கு ஸ்டெம்-போரர் வியாதி ஏற்படும் என்பதையும், விவசாயிகளுக்கு வாரந்தோறும் தெரிவிக்கப்படுவதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குத் தகவல் கொடுப்பதென்பது நடைமுறையில் இல்லாமலிருக்கிறது. அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால், ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் நேராகப்போய் அதிகாரிகள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.”

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“May I remind the Government of the saying that prevention is better than cure? Now, the method adopted by the Government is more for curing than for preventing the disease. May I request the Government to take very intensive steps to find out methods for prevention of this disease?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I may assure the hon. Member that the Government have been taking all steps possible to prevent the disease.”

SRI K. RAMAKRISHNA AYYAR:—“Is there any fundamental research initiated to control this disease so that this may be prevented once for all?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already stated that this is a world problem. Researches are there. I do not know whether any fundamental researches have succeeded so far.”

SRI P. SELVARAJ:—“Are not the seed roots of the seedlings treated with anti-pest drug to prevent this stem-borer disease?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“That aspect also is being looked into.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Will the Government pioneer an international research in all tropical countries affected by this pest?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I am afraid that it is not possible to do it.”

District board elections.

* 1403 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the total number of votes cast in the whole State in the recent district board elections; and

(b) how many votes were held invalid?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) & (b) The total number of votes polled in the recent elections to district boards in this State is 6,515,743 and the number of votes declared invalid is 554,985.”

[17th March 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"In view of the invalid votes being in an alarming proportion, namely, 5 lakhs votes out of 65 lakhs votes polled and in view of the sterilization of illiterate voters by this process of marking because they are not able to understand the method and usefully exercise their vote by marking in the correct place, would the Government revise their idea and bring the voting system in respect of district board elections in line with that in respect of other general elections?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The Hon. the Leader of the House will reply to this question because he is in charge of elections."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I have already answered this question on the floor of the House."

8-40
a.m.

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"In the last general election where there was the system of providing one box for each candidate who contested the election, there was fraud committed by some voters at least by carrying away the ballot paper outside the polling booth and handing it over to the agents of the candidate. Now under the new method of voting by marking introduced in the recent district board elections, is not that kind of fraud prevented?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It was because of that fraud, we wanted to try another system which could be more effective but in that system we found that there were many invalid votes. Perhaps we will study and find out some other method which would be more suitable."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Are the Government aware that the number of invalid votes swelled because there was propaganda by some of the political parties when they knew that those votes would not go to them? It was only as a result of it those votes became invalid."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It might have been so in certain areas and perhaps particularly in Malabar."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, a few days ago a similar question came up before this House and the Hon. Minister in charge of Finance assured the House that the system of marking ballot papers would be discontinued in the future elections. What has happened to that assurance and what is going to be the method that would be adopted in the coming elections to the Corporation of Madras and municipalities of the State?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This would be announced in time. I never said that the system which we adopted in the district board elections would be discontinued. We want to scrutinize it and perhaps make some further adaptations which would minimize these invalid votes."

[17th March 1955]

SRI K. ARANGANATHAN:—"Sir, according to the Representation of the People Act, voting is done by seeing the symbol on the ballot box but in the recent district board elections, voting was done by marking. Why should the Government confuse the rural people by often changing the system of voting?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This matter has already been discussed on the floor of this House and I have answered a number of questions. After all, we have to make experiments and evolve a formula which would be most suitable to our country and that is the process which is going on now."

SRI K. VINAYAKAM:—"Arising out of the answer given by the Hon. Minister, it is evident that both the systems, viz., dropping the ballot paper in the ballot box and marking the ballot paper, have got defects of their own. In order to avoid these defects, I request the Government to appoint a watcher in the polling booth to watch whether a voter casts his vote or not. This is a foolproof system and will avoid defects. Will the Government adopt such a system?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But the secrecy of voting is affected by that process. In one system there is room for fraud and in another there is room for invalid votes. I would rather prefer invalid votes than give room for fraud."

Foundation of road in Koduvatti.

* 1404 Q.—SRI K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri M. Venugopala Gounder): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Government in November 1954 from the villagers of Koduvatti, hamlet of Sathamangalam village, Tindivanam taluk in South Arcot district, regarding the formation of a road in that village, under the Local Development Scheme;

(b) whether the villagers have promised to contribute one-fourth of total expenditure for the formation of that road; and

(c) if so, the action taken so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) No, Sir.

" (b) & (c) Does not arise."

Repairs to temple tanks in Malabar.

* 1405 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of temple tanks in Malabar district, used by the general public, which are in a state of utter disrepair;

(b) whether the Executive Officers of any such temples have sent any proposals for repairing them and improving their general condition;

[17th March 1955]

(c) if so, in how many cases;

(d) whether the Commissioner for Religious and Charitable Endowments has rejected any proposals and, if so, in how many cases and for what reasons?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) 25 tanks, according to the particulars available with Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department.

“(b) Yes.

“(c) 5.

“(d) No.”

Urdu Translator to Government.

* 1406 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to abolish the office of the Urdu Translator to Government;

(b) whether the Government have received any representation requesting to give up the proposed step; and

(c) if so, what decision the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) The Government have decided to abolish the posts of Persian and Hindustani Translator to Government and Junior Assistant (Hindustani) and, in arriving at this decision, they have taken into consideration the representations made in the matter.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“May I know by whom these representations were made and what was the particular request contained in those representations?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The representations came from the Young Men's Crescent Society, Triplicane, and the Muslim Educational Association of Southern India, Madras, requesting the Government not to abolish the Urdu Translator's office. But taking into account that we have to publish literature only in Hindi and not in Hindustani, the Government thought that it would not worthwhile retaining those posts.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“In view of the fact that there are a large number of Urdu-knowing people in the State, who require the translation of bills, etc., in Urdu, will the Government consider the desirability and necessity of continuing the office of the Urdu Translator?”

[17th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do agree that a few people know Urdu but not a large number of people as stated by the hon. Member. For the sake of those few people, I do not think that it is necessary to retain the post of the Urdu Translator. We have taken into account all the factors and we have come to the decision that it should be abolished.”

Lignite Mines, Neyveli.

* 1407 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a memorandum was submitted by the Lignite Mines Labour Union, Neyveli, to the Hon. the Minister for Labour on 10th August 1954 at the Guest House of Neyveli with regard to the reinstatement of victimized workers in Neyveli; and

(b) if so, the action taken on the memorandum?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) A statement* showing the action taken is placed on the table of the House.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“அவர்களை மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“எவர்களை என்று தெரியவில்லை.”

Wells for Harijans in Tanjore.

* 1408 Q.—SRI A. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells dug for Harijans in 1953-54 in Tanjore district;

(b) the number of wells repaired for Harijans in 1953-54, and

(c) the amount spent on these items?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Ten, Sir.

“(b) Twenty-three.

“(c) Rs. 12,241 on sinking of new wells and Rs. 8,065 on repairs to old wells.”

SRI A. K. SUBBIAH :—“தஞ்சை ஜில்லாவில் புல கிராமங்களில் கிணறுகள் மிராச்தார்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிணறைத் தோண்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் இந்த வருஷத்திலாவது ஒரு உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A big programme of rural water-supply schemes including schemes for sinking of wells is being gone through and it is expected to sink 1,000 wells

[17th March 1955]

at a cost of Rs. 26 lakhs in the whole State. The question of drawing up a separate programme for sinking wells for Harijans is also under consideration."

Use of molasses by oil mills.

* 1409 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that molasses are used by oil mills producing edible oils in the State of Madras; and

(b) whether the Government have taken expert opinion whether the use of molasses is wholesome?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir. Molasses is sometimes used in village chekkus instead of gur and palm gur, the addition of which to oilseeds is believed to improve the flavour of the oil.

“(b) It is generally held that molasses is a wholesome article and Government are not aware of any opinion to the contrary.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இந்த மொலாசஸ் என்கிற பொருளுக்கு கௌரவமான ஆங்கிலப் பதம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட அது நெய்வேலி, புகளூர் சர்க்கரை ஆலைகளில் கழிக்கப்படும் அழுக்கைத் தவிர இது வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படி அழுக்காக கழிக்கப்படும் பொருள் சுகாதாரத்திற்கு பாதகமானது என்று எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நான் நினைக்கிறேன். பலரும் அப்படியே அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இதை உபயோகிப்பதனால் வெல்லத்தின் விலைகூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் அனுசரித்து இது சுகாதாரத்திற்கு கேடு விளைவிக்கிறது என்பதற்காக இதை உபயோகப்படுத்துவதை சர்க்கார் தடை செய்வார்களா? அப்படி தடை செய்வதற்குமுன் அது சுகாதாரத்திற்கு உகந்ததா என்று நிபுணர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அறிய சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“According to the expert opinion we have now, molasses contains 60 per cent carbo-hydrates, 2 per cent calcium, salts, potash, phosphates and some free acids. Therefore, it has been found to be a wholesome food. Molasses is also considered to be a highly nutritive cattle food. Yeast, a rich source of natural Vitamin B and a nerve food, is manufactured from molasses. But anyhow I shall pass on the expert opinion given by the hon. Deputy Leader of the Opposition to my esteemed Colleague in charge of Health for consideration.”

8-50 a.m. SRI B. K. NALLASWAMI:—“Sir, molasses is used for the illicit distillation of arrack throughout the State. Will the Government pass orders just to restrict its use so that it may not be used for the illicit distillation of arrack?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir. The Government are aware of the possible abuse that could be made of molasses and they are taking necessary steps for preventing such misuse.”

17th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY:—“ஏற்கெனவே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து மொலாசஸ் இந்த ராஜ்யத்திற்கு இறக்குமதி செய்வது என்றால் அதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து அனுமதி பெறவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அம்மாதிரி அனுமதி கொடுப்பதை சர்க்கார் தளர்த்த உத்தேசித்திருக்கிறார்களா அல்லது அடியோடு ஒழித்துவிடவே உத்தேசித்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதற்குப் பதிலளிக்க ஒரு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“மொலாசஸ் சாப்பிடுகிற காளைகள் எல்லாம் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அடங்காப்பிடாரிகளாக சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிகிற விஷயங்கள் எல்லாம் எனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“சர்க்கார் சொல்லக் கூடியது வேறு பொருளை பற்றியிருக்கும். நம் ராஜ்யத்தில் மொலாசஸ் என்ற பெயரில் விற்கப்பட்டு வரும் பொருள்கள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது. ஆகையால் இதை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும்.”

* 1410 Q.—

MR. SPEAKER:—“I shall take up this question on Monday. The hon. Member Sri P. G. Manickam has written to me requesting that it may be taken up on Monday.”

Supply of rice to Karaikal.

* 1411 Q.—

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is not in his place. The answer together with the question will be printed in the proceedings.”

SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the arrangements, if any, made by this State Government to supply sufficient rice to Karaikal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“At present, there are no restrictions on the movement of foodgrains and other provisions from places in Madras State to places in the former French Settlements in India. The question of making any arrangements to supply sufficient rice to Karaikal, therefore, does not arise.”

* 1412 Q.—SRI K. P. GOPALAN:—“I am not putting the question, Sir.”

Local Development Works.

* 1413 Q.—

MR. SPEAKER:—“The hon. Member is not in his place. The answer together with the question will be printed in the proceedings.”

[17th March 1955]

SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that District Collectors are prevented from spending any amount from the funds made available for Local Development Works to improve the conditions of villages under the National Extension Service Scheme; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) According to the instructions issued by the Planning Commission, Local Development Works should be undertaken mainly in those parts of the country which do not stand to benefit directly from schemes already included in the plans of the Central and State Governments. The basic idea is to stimulate the enthusiasm of the people for the Five-Year Plan through local schemes where the National Extension Service and the Community Project Schemes are not in operation. The Planning Commission have however recently permitted as a special case, the utilization of Local Development Works grant for Rural Water Supply Schemes in the National Extension Service Areas.

The Collectors have also been asked to utilize the Local Development Works grants in panchayat and municipal areas within the Community Project and National Extension Service Blocks for providing purely non-urban facilities where the local bodies are not in a position to find the requisite finances for them from their funds.”

Contracts for the supply of underground cables.

* 1414 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government give contracts to only foreign firms for the supply of underground cables for use in the City of Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Orders for supply of underground cables for use in the Madras City are placed after inviting tenders. The contracts are awarded to both Indian and foreign firms after taking into account all relevant factors such as price, quantity, experience, delivery period, etc.

“(b) Does not arise.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“Sir, how many foreigners are working in connexion with the laying of underground cables and what is the remuneration paid to them?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A separate question may be put, Sir.”

[17th March 1955]

Forest Advisory Committee.

* 1415 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the existing Forest Advisory Committee was constituted by the Government;

(b) how many times its meetings were announced;

(c) whether any meeting was held according to the announcement;

(d) if not, the reasons therefor; and

(e) whether the Forest Advisory Committee was called upon to do any work after its constitution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Apparently the question refers to the Forest Utilization Advisory Board constituted by Government during 1949. The existing Board was reconstituted in October 1954.

“(b) to (d) After its reconstitution in October 1954, no meeting of the Board has been held so far and it is proposed to hold a meeting shortly.

“(e) As this Board is only an Advisory Body, no work has been entrusted to it.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, may I know the rules relating to the constitution of the Board as also the names of the members of the Board?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, if you will permit me to read the list of members (six non-officials and twelve officials), I shall read it; or if the hon. Member would put a separate question, I shall place it on the table of the House.”

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member give notice of a separate question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“May I know, Sir, whether the venue of the Advisory Board's meeting would be near forests so that the members could actually see what they are transacting about it?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall bear this valuable suggestion in mind when we fix the venue for the next meeting.”

Diagnosis of disease in the College of Indigenous Medicine.

* 1416 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that diagnosis of the disease of patients admitted in the hospital attached to the College of Indigenous Medicine, Madras, is done by allopathic doctors and the patients are treated with indigenous medicine; and

[17th March 1955]

(b) if so, whether any difficulty was pointed out either by the staff or the students of the said college in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Diagnosis of diseases of patients is made both in allopathic and indigenous medicine methods. Treatment is primarily in Indigenous Medicine. If cases do not yield to treatment with Indigenous medicine, then the allopathic system of treatment is resorted to.

“(b) No, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“My question is whether the diagnosis itself is not done by indigenous doctors.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, I have already stated that diagnosis is also done according to indigenous methods.”

Poultry farm in the Malabar district.

* 1417 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to transfer the only Government poultry farm in the Malabar district to another district and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The answer to the first part of the question is in the negative and the second part does not arise.”

Police dogs.

* 1418 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of officers or constables employed in connexion with the maintenance of police dogs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A staff of 1 Sub-Inspector, 1 head constable, 4 police constables and 2 boys is being employed in connexion with the maintenance of police dogs.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இந்த போலீஸ் நாய்களுக்கு ஆகிற செலவைவிட அவற்றை சமரகழிப்பதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகளின் செலவு அதிகமாக ஆவதினால் இந்த முறையை ஒழிக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இந்த முறை நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறதென்று பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதோடு இன்னும் அது பரிசுர்த்த நிலைமையில் இருப்பதினால் அதை உடனடியாக நீக்கவிடும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குக் கிடையாது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is the Hon. Minister aware of the fact that the two police dogs maintained by the Police department for detecting crimes died recently?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir. Two dogs died of old age. Even dogs are mortal.” (Laughter.)

[17th March 1955]

Appointment of Harijans under the Block Development Scheme in Tellicherry and Payyanur.

* 1419 Q.—SRI M. CHADAYAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Harijans appointed under the Block Development Scheme in Tellicherry and Payyanur in Malabar district at their request?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Nil. (One person belonging to the Scheduled Caste has been appointed but not at his request.)”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, may I know the reasons for not recruiting any Harijan as Block Development Officer? Is it due to the paucity of candidates from the community or due to any other reason?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, there is no idea behind the Government's action in recruiting persons with proper attitude for the work of Grama Sevaks. There is direct recruitment for the posts of Grama Sevaks and for the other posts persons from other departments are taken by transfer.”

SRI O. KORAN :—“Sir, may I know why a Harijan was not posted in the place of one Sri K. Raman, a Harijan, employed in the Tellicherry Block Development area and whether there was no application for that post?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice to answer this question, but I may tell the hon. Member that there is no post reserved for Harijan as such.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, is it a fact that some of the applications of Harijans were turned down on the ground that they would be feeling a kind of inferiority complex in dealing with the villagers, particularly those belonging to the high caste, and if so, may I know whether this inferiority complex of officers may be overcome by the Government giving instructions?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I do not admit that there is any feeling of inferiority complex on the part of the officers. If they reject applications, it must be due to the fact that they do not find suitable applicants for selection.”

* 1420 Q.—

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I would like this question to be taken up later.”

MR. SPEAKER :—“Yes.”

(Taken after question No. 1430.)

[17th March 1955]

Pilot plant for rayon.

* 1421 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to set up a pilot plant for the manufacture of rayon grade pulp in the Nilgiris;

(b) the number of acres where eucalyptus would be grown for this purpose; and

(c) the amount that would be spent for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) Do not arise.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“அங்கு ஏராளமாக மூங்கில் கிடைப்பதை யொட்டியும், வேறு பல மரங்கள் கிடைப்பதாலும் அங்கே rayon grade pulp தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“மூங்கிலைவிட (வாட்டில்) ஆவார மரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதனால் அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாமா என்ற யோசனையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“Sir, rayon industry is a flourishing industry in Japan and America and those countries are making huge profits. May I know whether the Government are considering the establishment of a plant in our State in view of the fact that the necessary materials are available here?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have just now said that Government are examining a proposal to start a paper factory in Nilgiris utilizing the pulp that would be available from the raw materials of blue gum and wattle-wood trees.”

a.m. SRI V. BALAKRISHNAN:—“Since rayon sarees are cheap for the purse, pretty for the eye and soft and light for the wearer, will the Government encourage their production to prop up the broken appearance of many ladies disfiguring the streets of Madras City, Sir?” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I must admit that I am not so poetic as the hon. Member and, therefore, I am not able to appreciate what all the hon. Member has stated.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“In view of the fact that raw materials required for the manufacture of rayon are available in plenty in the district of Malabar, and in view also of the fact that we have got the example of the neighbouring State—Travancore-Cochin State—who have set up a big plant for the manufacture of rayon grade pulp, may I know whether the Government, if they decide to set up a plant for the manufacture of rayon grade pulp, would locate the factory in Malabar?”

[17th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, the Government will examine that also.”

Admission fee to the Zoo in Madras.

* 1422 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government sanctioned the increase from one anna to four annas per adult of the admission fee to visit the Zoo at Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) No, Sir. Outside sanction is not required in regard to the rates of admission fee that may be fixed by the Corporation.

“(b) Does not arise.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“May I know whether the Government will give any concession in the case of newly married couples visiting the Zoo?” (Laughter.)

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“We shall consult the hon. Member Sri V. Balakrishnan with regard to the suggestion made by the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM:—“May I know whether the Government are aware of the fact that the increase in the rate of the admission fee to visit the Zoo was made by the contractor who had taken the contract from the Corporation of Madras and that the Corporation of Madras was not responsible for the increased rates of admission?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“It is within the power of the Corporation of Madras to increase the rate of admission. Probably it is within their discretion that they have acted.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“மிருகக் காட்சி சாலையில் ஜனங்களை அனுமதிப்பதற்கு பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் கட்டணம் வசூலிப்பது கிடையாது. இதுமாகவே அனுமதிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இந்த சர்க்காரும் கார்ப்பரேஷனுக்கு உத்தரவனுப்பி ஜனங்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்காமலிருப்பதற்கு யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“We will examine that also.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“Sir, the Zoo at Madras is resorted to not only by the people of this State but by visitors from other States also. Admission to the Zoo was once allowed freely. I understand that the Corporation has leased out the right of admission to a private contractor. May I know whether the Government will take steps to see that this system of leasing is abolished and that all people are allowed to visit the Zoo without payment of any fees?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“We will examine the whole issue.”

[17th March 1955]

Loans to peasants under National Extension Service schemes

* 1423 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what are the loans made available to peasants under the National Extension Service Scheme;

(b) the amount allotted for this purpose for the year 1953-54;

(c) the amount disbursed;

(d) whether any amount was surrendered unspent in Tiruvallur taluk; and

(e) if so, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The loans made available to peasants under the National Extension Service schemes are generally these—

(1) for sinking or deepening of agriculture wells, pumping installations and repairs and renovation of private tanks, supply channels which are sources of supply of water for irrigation purposes; and

(2) for purchase of manure and seed grains, cattle and stallion required for breeding or other agricultural purposes;

(b) Rs. 56,000;

(c) Rs. 35,540;

(d) Yes. An amount of Rs. 500 was surrendered.

(e) The time at the disposal of the Block Development Officer was very short owing to the late receipt of the Government Order authorizing the Block Development Officer to grant loans from the funds provided under the National Extension Service, and to the scheme itself being inaugurated only on 2nd October 1953.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Will the Government consider the suggestion of giving discretion to every Block Development Officer in the matter of giving different kinds of loans so that he may adapt himself to the needs of the area where he is serving. For instance, loans for the buying of bulls and stallions may not be necessary in North Malabar. May I know whether the Government will give some discretion to Block Development Officers in the matter of modifying the purposes for which the loans under the National Extension Scheme are given?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“If the hon. Member is more specific in his proposal I shall examine it.”

SRI B. K. NALLASWAMI:—“May I know what is the proportion of amount given by the Central Government?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have a separate question.”

17th March 1955]

Suicides in the Nattika firka, Malabar.

* 1424 Q.—P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of persons who are reported to have committed suicide in the year 1954 in Nattika firka, Ponnani taluk, Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“24, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“May I know whether the Government have ascertained the reasons for such a large number of cases of suicide in one firka, i.e., in the Nattika firka, Malabar? One of these cases relates to committing suicide by a High School student because he could not pay his school fees. In another case, a person committed suicide in front of the Police station itself because he had been starving for a number of days and could not bear starvation any further. This is a very important matter and may I know whether the Government have ascertained the reasons?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do agree that there are a large number of cases of suicide in Malabar as such. I do not know whether it is due to the prevalence of certain ideology in that district. But still, we are trying to find out the causes.”

DR. K. B. MENON:—“Are the Government aware that some of the alleged suicides are due to foul play? Recently there was a case of suicide in the adjoining firka. The Police have not so far conducted proper enquiries?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The question of ‘proper enquiry’ is a matter of opinion. The Police try their best to detect crimes. But if they are unable to get any reliable evidence, they cannot go on charge-sheeting all sorts of persons, on suspicion.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know whether the Government are aware that some of these suicides are due to starvation and whether the Government will take steps to provide some means of livelihood to the people?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I have not heard any case of starvation deaths or suicides due to starvation. Many cases are due to frustration.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“May I know whether the Government are aware that in this particular firka, namely, the Nattika firka, there were as many as 24 cases of suicides. According to the Hon. the Minister for Finance, these deaths are due to some particular ideology prevalent in that place. May I know whether the Government are aware that even they had to declare that firka—Nattika firka—as ‘famine-stricken area’ and had to open gruel centres for giving relief to the people in that firka?”

[17th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mere declaration of that area as ‘ famine-stricken ’ or ‘ communist-stricken ’ will not help the problem. It is a question of economic development of the area and we are trying our best to do that.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ A person commits suicide when he is suffering either from extreme want or from megalomania. In this particular case, a large number of persons have committed suicide. May I know whether this is due to the fact that all those persons who committed suicide were suffering from some kind of peculiar disease or were suffering from extreme want? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that we have not received any reports of deaths due to starvation. Therefore, these deaths should be due to some other cause. I am sorry I do not have sufficient data in my hand to say specifically the cause of these deaths. I can only speculate.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ It has been admitted that a number of cases of death by suicide have taken place, and from the point of view of the Government they may be due to a peculiar ideology prevalent in Malabar. Dr. K. B. Menon pointed out that there was foul play and that the Police were unable to investigate properly in the matter. When a number of deaths take place all on a sudden, we must take into consideration the peculiar circumstances of the case. May I know whether the Government will institute an enquiry into the matter or appoint a Special Officer to make confidential enquiries into this question and report to the Government? ”

THE HON. C. SUBRAMANIAM :—“ As soon as I announce that we are making enquiries, the whole matter ceases to be confidential. I may assure the hon. Member that every step is being taken in this matter.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ As persons suffering from incurable diseases also commit suicide, may I know how many cases of suicide are due to persons suffering from incurable diseases? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have figures with me with reference to incurable diseases.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“ மலபார் ஜில்லாவிலே அனேக தற்கொலைகள் நடப்பதற்குக் காரணம் அங்கு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் கொடுமை தாங்கமுடியாத காரணத்தால்தான் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது வாய்தவந்தானா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அது ஒவ்வொருவருடைய அபிப்பிராயத்தையும் பொறுத்திருக்கிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மலபார் ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் தாராளமாய் கொடுமையினால்தான் அதிகமான தற்கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று ஒரு சாரார் பேசிக்கொள்கிறார்கள், அது உண்மைதானா? ”

[17th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது அவர் பக்கத்திலிருப்பவர்களுடைய அபிப்பிராயமாக ஒரு வேளை இருக்கலாம்.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Are the Government aware that these opinions are expressed by members who have nothing to do with Malabar? ” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That may be a pertinent point. But sometimes, outsiders are better judges.” (Renewed laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, we the Members of this House put certain interpellations to Hon. Ministers to elicit facts and figures and to see that the grievances of the people are redressed. Mr. Speaker, may I know from you whether the Ministers are in order when they insinuate and utilize this opportunity to scandalize certain ideologies—I do not care what ideology it is—and avoid answering questions properly? I want a ruling from you, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member make clear what the insinuation is. It is no good his saying something in general terms.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I shall come to that particular point. The hon. Member, Sri Gopalakrishnan, is an elected Member from that firka and he put a supplementary question with regard to the 24 suicides, the number having been given by the Hon. Minister in his written answer. It is heartrending to note, Mr. Speaker, that the Hon. Minister instead of considering the question sympathetically began telling that the suicides might be due to certain ideologies, thereby making an insinuation and avoiding a direct answer.”

MR. SPEAKER :—“ I cannot understand any insinuation in this. The Hon. Minister merely said that the suicides might be due to some ideology, like somebody is disappointed with marriage and commits suicide and all that. Because the Hon. Minister said that it was due to some ideology, how does it become an insinuation? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I may be wrong, Sir, in my understanding. But where the lives of so many people are concerned, I should have expected from the Hon. Minister a more sympathetic reply, at least in these cases.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ One submission, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Is it the time for submissions? Well, let the hon. Member say what he wants.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ My submission is that the Hon. Minister first said that it may be due to some ideology; when further questions were asked, the Hon. Minister was replying that it may be due to afflictions due to famine or communist ideology. (The Hon. Finance Minister : “ I did not say ‘ Communist ideology.’ ”) Is that not an insinuation, Sir? ”

[17th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I did not say that. Mr. Nambiar suggested that it has been declared a famine-stricken area. I said that merely a declaration that a particular area is famine stricken or Communist-stricken will not solve the problem; that we should increase the economic development of the area and that Government were attempting to do that. In spite of this responsible and sympathetic answer, I do not see why hon. Members think otherwise."

DR. K. B. MENON :—" May I submit, Sir, that the question-hour is a war of wits and the humour and insinuations injected into these questions and answers add spice to the answers to questions. Denying that will be depriving the House of the liveliness of the whole situation."

MR. SPEAKER :—" Regarding Question No. 1425, the hon. Member Sri Dharmalingam is not in his place. The answer will be printed in the proceedings."

"The hon. Member Sri Ratnam is not in his place. The answer will be . . ."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" I am putting the question of Sri Ratnam on his behalf, Sir."

SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU :—" Sir, I shall put the question (1425) on behalf of Sri Dharmalingam."

MR. SPEAKER :—" Why did not the hon. Member stand up and say so when I called out that question? Hereafter, when I call the name of the Member in whose name the question stands some other Member, if he wishes to put that question, should immediately stand up and say that he is putting the question. Mr. Govindaswami Naidu will now put the question No. 1425."

Appointment of Block Development Officers

* 1425 Q.—SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Block Development Officers appointed in the year 1953, are gazetted officers while other Block Development Officers appointed in the year 1954 are non-Gazetted Officers;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) how many officers are appointed as non-gazetted officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes.

"(b) When the National Extension Service Scheme was launched first in 28 Blocks in October 1953, the Government considered that the Block Development Officers should be Gazetted Officers in the scale of Rs. 230—20/2—310—30/2—400 in the initial period when the National Extension

[17th March 1955]

Service scheme was introduced to enable the scheme being put on a sound footing. With the experience gained, it was found that the Blocks could be manned by non-gazetted officers of the rank of Tahsildars and Deputy Tahsildars. When therefore the scheme was extended to ten more blocks in the State (besides the ten in Tanjore district) in October 1954, the Government decided to appoint non-gazetted Block Development Officers of the grade of Tahsildars (Rs. 200—10—300) in these additional blocks. Under the National Extension Service Scheme prepared specially for Tanjore district, the blocks have been placed in charge of Deputy Tahsildars in the scale of Rs. 150—5—200 called Taluk Development Officers working under Tahsildars.

"(c) Seventeen."

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—" எல்லோரையும் ஒரே நிலைமையில் வைக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" எல்லோரையும் ஒரே நிலைமையில் வைக்கவேண்டும் என்ற பிரச்சனை அல்ல. வேலைக்குத் தகுந்தபடியும் யோக்கதைக்குத் தகுந்தபடியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இனிஷியேடிவ்வுக்குத் தகுந்தபடி ஸ்டேட்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது."

Water-supply works in South Arcot.

* 1426 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount of grant for 1953-54 given to the South Arcot district that has been spent so far and the number of works including the constructions of works for protected water-supply in the district;

(b) how many works are under execution; and

(c) the amount so far spent for rural water-supply?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The amount spent by the Government on well works in South Arcot district during 1953-54 was Rs. 1,68,944.

The number of works taken up for execution during that year was 161 and the number of works completed 49.

"(b) 112.

"(c) Rs. 14,17,022 (from) 1939-40 to 1954-54."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" May I know, Sir, whether the Government have any proposal to supply protected drinking water to Kadambadur firka out of this amount? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A separate question may be put, Sir."

[17th March 1955]

National Extension Service Scheme in Tiruvallur taluk.

* 1427 Q.—SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of works taken up for execution under National Extension Schemes in Tiruvallur taluk during the year 1953-54; and

(b) the number of works left over for want of contribution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Fifty.

“(b) Two.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Have the Government any proposals for implementing protected water-supply?”

MR. SPEAKER:—“We are in question No. 1427.”

SRI K. VINAYAKAM:—“For the fifty works that have been taken up under the National Extension Service, did the villagers contribute the 50 per cent that was prescribed by the Government?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The villagers did contribute, but the 50 per cent is not invariably insisted upon.”

Public holiday on the birth-day of Sri Narayana Guru Dev.

* 1428 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to declare the birth-day of Sri Narayana Guru Dev as a public holiday throughout the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir.”

(The hon. Member Sri Gopalakrishnan stood up in his seat to put a supplementary question.)

MR. SPEAKER:—“There is one non-official Resolution before the House and I have given enough time for it. I do not think there is necessity for putting supplementaries on this question now. I think the matter will be taken up at the next non-official day.”

Labour dispute in Mettur Industries.

* 1429 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received the report of the Conciliation Officer regarding the dispute over the bonus for the year 1953-54 between the Mettur Industries and their workers;

(b) the further steps taken by the Government to settle the dispute; and

(c) whether the Government consulted the Union of workers regarding the settlement of the dispute?

[17th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Minister held joint discussion with the representatives of the management and the workers. And finally the Government have referred the dispute for adjudication.

“(c) Yes, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“முடிவாக அதில் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். முதலில் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசக் கூடிய சமயத்தில் மந்திரி அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தைக் கூப்பிடுவதற்கு பதிலாக 20, 30 கிளார்க்குகள் இருக்கும் சங்கத்தை மட்டும் கூப்பிட்டு பேசினார். 2,000 தொழிலாளர்கள் அங்கத்தினராகவுள்ள சங்கத்தைக் கூப்பிட்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்த முயற்சிக்கவில்லை. தற்செயலாய் நான் அங்கு இருந்ததால் இதை அறிந்து உடனே மந்திரிக்கு தெரியப்படுத்தி மற்ற சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து சமரசம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னேன். அதன் மேல் மற்றவர்களையும் அழைத்து வந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது. அதற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அத்தொழில் சங்கங்கள் ஐந்து மாத போனஸ் வேண்டுமென்று கேட்டபோது முதலாளிகள் 4½ மாத போனஸ்தான் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தாலும் அதற்கு சம்மதிக்கலாம் என்று தொழிற்சங்கம் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தம்கூட குமாஸ்தாக்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகள் பேச்சைக்கேட்டுக்கொண்டு சர்க்கார், அவ்விஷயத்தை அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட்டிருப்பதன் நோக்கம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இதற்கு முன்பே கனம் அங்கத்தினர் இதே மாதிரி கேட்டார். அதற்கு ஏற்கெனவே நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். தொழில் சங்கங்களில் நான் நடந்து கொள்ளும் முறை பாரபட்சமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுவது முற்றிலும் தவறு. ஒரு சங்கத்தைமட்டும் தான் கூப்பிட்டு பேசினேன், மற்ற சங்கங்களை கூப்பிடவில்லை என்று சொல்லுவது தவறு. நான் அம்மாதிரி பாரபட்சம் காட்டுவது இல்லை. இந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் நான் எல்லாதொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளையும் அழைத்தேன். அந்த வெள்ளைக்கார கம்பெனியின் பிரதிநிதிகளும் வந்தார்கள். அவர்களிடையே சமரசம் செய்து வைக்க நான் முயன்றேன். தொழிற்சங்கங்கள் ஐந்து மாத போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் 4½ மாத போனஸ்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். காலமீர்த போனஸ்தானே அதிகமாக கேட்கிறார்கள் இதில் தகராறு வேண்டாம், கொடுத்து விடுங்கள் என்று வெள்ளைக்கார முதலாளிகளுக்கு நான் ஆலோசனை கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் சம்மதிக்காமல் பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். பிறகு நான் ஒரு மாத அட்வான்ஸ் ஆவது கொடுங்கள், பண்டிகை வருகிறது என்று சொன்னேன். அதற்கும் அவர்கள் யோசித்துச் சொல்லுகிறோம் என்று போய் விட்டார்கள். நான் சொல்லிய இரண்டு யோசனைகளையுமே ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென அவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு கடிதம் வந்துவிட்டது. இரு சாராரும் பிடிவாதமாக இருந்த காரணத்தினால் தான் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தை அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவது நல்லது என்று முடிவு செய்தார்கள். ஆகவே நான் யாருடைய பேச்சையும் கேட்டுக்கொண்டு இவ்விஷயத்தை அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட்டுவிட்டதாகவும் தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையே பாரபட்சம் காட்டுவதாகவும் எதிர் கட்சி உப தலைவர் சொல்வது சரியல்ல. அது தவறான கருத்து என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறிய வற்றிலுள்ள பல விஷயங்களை நான் மறுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்களே, அந்த முதலாளிகள் ஐந்து மாதப் போனஸ்

9-20
a.m.

[17th March 1955]

கொடுக்கலாமென்று சொன்னார்கள். அதோடு தொழிற் சங்கங்கள் கேட்பது போல அவர்கள் ஐந்து மாதப் போனஸ் கொடுக்கலாம், இருந்தாலும் நாலேழுக்கால் மாதங்களுக்குத்தான் போனஸ் கொடுப்போம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், என்ன செய்யலாம், என்று அனுதாபத்தோடு கேட்டார்கள். அதற்கு நான் 'நாலேழுக்கால் மாதங்களுக்குக் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை, நாம் அவர்களோடு சமரசமாகப் போய்விடலாம், இதை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவதாக இருந்தால் நிச்சயமாக காலதாமதம் ஆகும், ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்கள் ஆனாலும் ஆகும், தொழிலாளர்களுடைய நலனை உத்தேசித்து இதை அவர்கள் உடனடியாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் நாம் ஒப்புக்கொண்டு விடலாம்,' என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதோடு அங்கு இருக்கக் கூடிய தொழிற்சங்கம் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய தொழிற்சங்கம் அல்ல. அந்தத் தொழிற்சங்கத்தில், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் காரர்கள், கம்யூனிஸ்டுகாரர்கள் ஆகிய எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் சுமார் 1,800 பேருக்கு மேல் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிற்சங்கத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினருடைய சங்கம் என்று சொல்வது ரொம்பவும் தப்பாகும்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும், மாணேஜ்மெண்டாரையும் கூப்பிட்டுவைத்துக் கொண்டு பேசியபோது கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐந்து மாதம் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் அந்த வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் நாலேழுக்கால் மாதத்திற்கு மேல் போனஸ் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I rise to a point of order. This is the time allotted for answering of questions. May I know what has been going on in the House? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has been listening to what is going on in the House."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I want a ruling from you on this matter, Sir."

MR. SPEAKER :—" The only thing is the answer is lengthy. Hereafter, if the answers are lengthy, let the fact be communicated to me. I shall mark such questions as unstarred ones. That will be the best thing to do."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, this answer is not at all lengthy. All these supplementary questions arise out of the main question. I submit I may have to reply to the points raised by the hon. Member which are very pertinent to the question put."

நான் இருசாராரையும் அழைத்துப் பேசியபோது தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் நாலேழுக்கால் மாத போனஸ் கொடுப்பதை ஒப்புக் கொள்வதாக என்னிடம் சொல்லவேயில்லை. நான் முதலாளிகளிடம் கால் மாதத்திற்காகத் தகராறு வேண்டாம் என்றும் சொன்னேன். யோசித்துச் சொல்லுகிறோம் என்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போனவர்கள் நிர்தாட்சனியமாக அதை ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது என்று கடிதம் எழுதிவிட்டார்கள். ஆகவேதான் நான் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு அவ்விஷயத்தை refer பண்ணினேன். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்தச் சபையின் எதிர்க்கட்சி உபதலைவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் என்னிடம் தனியாகச் சொன்ன விஷயத்தை, தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் அதைப்பற்றிச் சொல்லாத போது நான் செய்வது என்பது முடியாத காரியம்."

[17th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" அந்தத் தொழிற்சங்கம் முதலாளிகள் சொல்கிறபடி நாலேழுக்கால் மாத போனஸுக்கு ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம் என்று லேபர் கமிஷனுக்குக் கடிதம் எழுதியிருப்பது உண்மையா இல்லையா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அட்ஜுடிகேஷனுக்கு இந்த விஷயம் ரெபர் பண்ணப்பட்ட பிறகுதான் அந்தக் கடிதம் லேபர் கமிஷனுக்கு வந்தது."

Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate at Tiruvallur.

* 1430 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for improving the irrigation sources in Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate at Tiruvallur now taken over by the Government for the year 1953-54;

(b) whether any amount was surrendered unspent; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) The allotment sanctioned for 1953-54 was Rs. 1,01,073.

" (b) A sum of Rs. 1,401 was surrendered as being unspent.

" (c) After the Andhra became a separate State, the estate was taken over by the Collector of Chingleput on 1st October, 1953 and then the rainy season had commenced. So, this small amount was left unspent."

SRI S. RAMALINGAM :—" திருவள்ளூரில் இருக்கக்கூடிய திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? உட்படுத்தப்படா திருந்தால் அதை அந்தச் சட்டத்திற்குட்படுத்த தக்க நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" This is an estate that has been taken over by the Government."

MR. SPEAKER :—" We shall now take up question No. 1420. The answer is now ready."

Working of the Prohibition Act.

* 1420 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to question No. 104 answered on 7th-December 1954, the contents of the report submitted to the Planning Commission with regard to the working of the Prohibition Act in this State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" A copy of the report is placed on the table of the House."

SRI N. K. PALANISAMY :—" ஆந்திராவில் ராமமூர்த்தி கமிட்டியை ஏற்படுத்தி மதுவிலக்கு சட்டம் சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்து, பின்னர் அக்கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு பேரில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை தளர்த்திருப்பது

[17th March 1955]

நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களில் மதுவிலக்குக் குற்றம் செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருப்பதால் மதுவிலக்குச் சட்டம் நம் ராஜ்யத்தில் வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்தப்படவில்லையென்பது தெரிகிறது. ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலும் ராமமூர்த்தி கமிட்டியைப்போல ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்த முயலுவார்களா? அல்லது அந்தச் சட்டத்தையே அபாலிஷ் பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஆந்திராவில் நியமிக்கப்பட்ட ராமமூர்த்தி கமிட்டியைப்போல இங்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இதனைப் பரிசீலிக்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லை. சர்க்கார் அகர்வாலா கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டைத் தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“Questions are over. On the point raised by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram, ruling will be given to-morrow.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Before that, some of us also want to express our views so that there need not be any necessity for arriving at a final decision.”

MR. SPEAKER :—“No discussion on that point is necessary now.”

“The hon. Member Sri Gopalan has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules. He will now explain the point involved in the motion.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“நான் rule 40-ன் கீழ் ஒரு பிரேரணையை நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களும் பதிலுடன் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னேன். அதை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகத் தாங்களும் சொன்னார்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member represented to me that the Hon. Minister was ready with information in regard to the point he proposed to raise. But the Hon. Sri Bhaktavatsalam will not be here to-morrow. So, he wanted the motion of the hon. Member Sri K. P. Gopalan to be taken up to-day.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE ATTACK ON PROCESSION OF HOTEL WORKERS IN THE CITY OF MADRAS.

* SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, the motion I have given notice of is to call the attention of the Minister for Labour to a matter of urgent public importance, viz., the failure of the police to give protection to the peaceful procession of hotel workers in the City of Madras from the attack of goondas organized and led by the proprietor of Murali Cafe, Triplicane, Madras, on 24th February 1955.

“The main issue involved in this case is this. The workers have got a right to take out peaceful processions. It is the duty of the police to protect the workers while they take such peaceful

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re ATTACK ON PROCESSION OF HOTEL WORKERS IN THE CITY OF MADRAS

[17th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

processions. Especially in Madras City whenever the hotel workers raise their demands, the police people unnecessarily interfere and there are so many cases of arrests.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the hon. Member should refer only to the particular incident. He should not generalise cases and then raise a general debate on the conduct of the police. After all, the Police Demand is coming up for discussion to-day. Therefore, the hon. Member should refer now only to the particular incident he has mentioned in the motion.”

SRI K. P. GOPALAN :—“I am referring to the policy which has led to the police not giving protection . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is no question of policy involved in this case.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“It is the duty of the police to see that peaceful processions are allowed. If in Madras City peaceful processions are not allowed, it infringes upon the rights of workers to organize processions and it is also detrimental to the normal trade union activities of the workers. As far as this particular incident is concerned, the workers received injuries and they were treated in the Government General Hospital. In order to avert such incidents in future and also to bring this to the notice of the Hon. Minister concerned and the Government, I call the attention of the Hon. Minister and request him to make a statement on the incident.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Mr. Speaker, 9-30 a.m. Sir, I suppose that there is no motion moved.”

MR. SPEAKER :—“It is a slip of the tongue.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“But the hon. Member has repeated it twice.

“I would like to make the following statement with reference to the incident referred to by the hon. Member.

“The proprietor of Triplicane Cafe situated in Pycrofts Road, Triplicane, Madras, dismissed one of the workers on the 26th January last and two others on the 21st of February last. The proprietor of Murali Cafe, situated in the same road, dismissed one of his workers named Ramakrishnan on the 24th of February.

“All the four dismissed workers are members of the Madras Hotel Workers' Association. This Association took up the cause of the dismissed workers. At about 9-15 p.m. on 24th February 1955, a procession of about 100 hotel workers started from Star Talkies and went to Pycrofts Road. The processionists stopped

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

in front of the Triplicane Cafe and shouted criticising the action of the proprietor of that cafe in having dismissed some of his workers. There was no response from the proprietor.

"After this, the processionists moved towards Murali Cafe. They stood in front of the cafe and here also they shouted in criticism of the action of the proprietor in having dismissed Ramakrishnan. The proprietor of this cafe rushed towards the processionists and challenged them. As the processionists continued their demonstration, the proprietor and two other persons caught hold of a few bottles of aerated water and dashed them in the midst of the processionists. The proprietor is also alleged to have snatched the flag carried by one of the processionists. The bottles burst open and seven hotel workers in the procession sustained simple injuries.

"Shortly afterwards, Ramakrishnan telephoned to the Police Control Room about the incident. Immediately, a police party went to the spot and prevented further troubles. The injured persons were taken to the Royapetta Hospital for treatment. Sufficient escort was also provided for the processionists until they dispersed.

"A case under section 324, Indian Penal Code (wantonly causing hurt with dangerous weapons) has been registered against the proprietor of Murali Cafe and one of his workers.

"The Hotel Workers' Association took out this procession all on a sudden and without any notice to the police. Hence no policemen were deputed to follow the procession. However, on shouts being heard when they started from the Star Talkies, a police constable was sent to that place from Triplicane Police station to find out details. He found that the procession was moving towards Pycrofts Road which is under the jurisdiction of the Ice House Police station. The incident in front of the Murali Cafe occurred before the police constable could reach the Triplicane Police station and telephone to the Ice House Police station."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"On a point of information, Sir."

MR. SPEAKER :—"This is not the time to ask for information. Now we shall resume discussion on Demand XXXII—Community Development Projects."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, I want to make a personal explanation."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member can do it to-morrow."

"Now we shall continue the discussion on the Demand moved by the Hon. the Minister for Agriculture yesterday."

17th March 1955]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56.

(1) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS—cont.

SRI G. GOVINDAN :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். உதாரணமாக நேற்றையதினம் விரிவாக மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கெங்கு நீர்வளம் குறைவாக இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்த உதவி செய்வதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்வதற்கு எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் கீழ்ப் பகுதியில் லேசென்சுதார் கம்பெனி இருப்பதால் சர்க்கார் மின்சாரத்தை விரிவுபடுத்தமுடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நீர்வள மில்லாத இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் கீழ்க்குப் பகுதியில் எந்தவிதமான சமுதாய நலத் திட்டமும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் பல தடவை எங்கள் ஜில்லாவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆந்திர தேசத்தில் வரண்ட பகுதிகள் ராயல்சீமையில் இருக்கிறதென்று சொல்வார்கள். அதேமாதிரி மோசமான வரண்ட பகுதி எங்கள் கீழ்க்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவாகும். அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சுகாரா பாலைவனத்தைவிடக் கேடான பிரதேசம் முதுகுளத்தார் தாலுகாவாகும். சுகாரா பாலைவனம் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்று ஒருவர் கேட்டால் எங்கள் முதுகுளத்தார் தாலுகாவைக் காட்டினால் போதும். சுகாரா பாலைவனத்தின் தன்மையைக் கண்டுகொள்ளலாம். உண்மையில் அது சுகாரா பாலைவனத்தைவிட மோசமான பகுதியாகும். அங்கு எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது. அதிகார வர்க்கத்தில் உள்ளவர்களுடைய உதவியைக் கேட்டால் ஏதோ ஒரு அளவுக்குத் தான் உதவி செய்கிறார்கள். முதுகுளத்தார் தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் வாழ்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதிகமாக பணத்தை வாங்கி கீழ்க்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகமான தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டப்பகுதிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு டிவிஷனில் முக்கியமாக மந்திரியாய் இருந்தவரும் அதிக செல்வாக்கு படைத்த எம்.எல்.ஏ.ஆக இருந்தவர் சிவகாசி டிவிஷனைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் நன்மை கிடைத்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். இராமநாதபுரம் டிவிஷன், தேவகோட்டை டிவிஷன் ஆகிய இடங்களுக்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு தூதுகோஷ்டியை அனுப்பி அங்குள்ள நிலைமையை பார்க்கச்செய்யவேண்டும். திருவாடானை, முதுகுளத்தார் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். திருவாடானை, முதுகுளத்தார் தாலுகாக்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் சுற்றிப்பார்த்திருக்காவிட்டாலும் அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதைப் பற்றி சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வைகைத் திட்டத்தினால் நீர்வளம் குறைந்துவிட்ட, பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாக ஆய்விட்ட எங்கள் பிரதேசத்திற்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அதிகமான பிரதேசங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். இராமநாதபுரம் தாலுகா, முதுகுளத்தார் தாலுகா, பரமக்குடி, திருவாடானை, சிவகாசி தாலுகாக்களில் முக்கியமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் கைத்தொழில் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முக்கியமாக சில ஊர்களில் கைத்தொழில் நிறம்ப நடத்தக்கூடிய சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள், நடத்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்துச் செவ்வனே நடத்த முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். சில கிராமங்களில் முஸ்லிம் பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போகாமல் கையினால் கூடைகள், தொப்பிகள் முதலியவை செய்கின்றார்கள். அவை

[Sri G. Govindan]

[17th March 1955

கள் சென்னையில்லுட விற்கப்பட்டு வருகின்றன. அம்மாதிரி சாமன்களைச் செய்வதற்கு அங்கு வேண்டியவசதி இருக்கின்றன. அதை விருத்தி செய்ய சர்க்கார் ஊக்கமளிக்கவேண்டும்.

“ உத்தரகோசமங்கை, தேவிபட்டணம் போன்ற இடங்களின் கடற்கரை யோரங்களில் சிமிண்டு தயாரிப்பதற்கேற்ற கற்கள் கிடைக்கின்றன. ‘சாம் பிள்’ கூட என்னிடம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வர வில்லை. இன்னொரு சமயம் கனம் மந்திரியவர்களிடம் காண்பிக்கின்றேன். சிமிண்டுத் தொழிலுக்கேற்ற வசதி தேவிபட்டணம், திருப்பல்லாணி போன்ற இடங்களில் இம்மாதிரி கற்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. சிமிண்டுக்கு அதிகமான பாலிஷ் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இக்கற்கள் இருக்கின்றன என்று அநேகர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கத்தார் இதைக் கவனித்து வேண்டுமெனச் செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் முதலாளத்தார், திருவாடானைத் தாலாகாக்களை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அங்கு அதிகமான பிற்போக்கு வகுப்பினர்கள் வாழ்கிறார்கள். பாண்டிய வம்சத்தார் தேசத்தை அக்காலத்தில் ஆண்டுவந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும் முக்குலத்தோர்கள் இன்று அங்கு வறுமையினால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளை அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதியில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

9-40
a.m.

“நேற்றையதினம் கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள், ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் தங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். தெரியும் தெரியும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் எங்களுக்கு என்றைக்குத்தான் விமோசனம் கிடைக்குமென்றே தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியை இன்னும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிராணம் செய்யும்போது மாணவர்களுக்கு வந்துவிட்டு அப்படியே திரும்பிவிடுகிறார்களேயொழிய திருவாடானை, பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தூர் போன்ற வரண்டப்பிற் போக்கான, நீர்வளமற்ற தாலுகாக்களுக்கு வந்து அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் தெரிந்துகொள்வதில்லை. அங்குள்ள மக்களின் கஷ்ட நிலைமையை மந்திரி அவர்கள் நேரில் தெரிந்துகொண்டால்தான் அவர்களுக்கு எந்த வகையில் நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதை அவர்கள் கவனிப்பதற்கு முடியும். அவர்கள் எங்கள் பக்கத்தை எட்டிப் பார்க்குதுக் கிடையாது. தப்பித் தவறி ஒரு சமயம் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அதன்பின் நான் கனம் மந்திரி அவர்களை எத்தனையோ முறைகள் கேட்டிருந்தாலும் அவர் அங்கு வரவேயில்லை. ஈனம் மந்திரி அவர்கள் அங்கிருக்கக்கூடிய குறைகளை உணர்ந்து வேண்டிய செயல்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ ബഹുമാന്യ അഡ്വക്കേറ്റ്, സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതികൾക്കും ദേശീയവിപ്ലവീകരണപദ്ധതികൾക്കും പ്രാദേശികവികസന പദ്ധതികൾക്കും കൂട്ടിച്ചേർന്നുള്ളതാണ് ഈ ധനകാര്യം. ഈ മൂന്നിനുള്ളും ഗ്രാമജീവിതത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊന്നിച്ച് പദ്ധതികളായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന് ഒരു നവോത്ഥാനം നല്കി ഗ്രാമീണരെ സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹികമായ പുരോഗതിയിൽ ഭാഗഭാഷകളാക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ഈ സാമൂഹ്യവികസനപദ്ധതികളുടെ ലക്ഷ്യമെന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിജ്ഞിക്കുന്നത്. ഗ്രാമീണരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഗ്രാമജീവിതത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏകാ സഹായത്തോടൊപ്പം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോഗത ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ സാമൂഹ്യവികസനപദ്ധതികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഫക്ടാ വികസനപദ്ധതികളാണ്. ഗ്രാമവികസനപദ്ധതികളെന്നും മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ച് ചില പദ്ധതികൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തരപ്രദേശ്, ബോംബെ, മധ്യപ്രദേശ് തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതുപോലുള്ള

17th March 1955]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

ചിപ് പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും എന്നാൽ ഈ പദ്ധതികളെയെല്ലാം കോഡീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുവിലപ്പെടുത്തി ഗ്രാമങ്ങളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ് നന്നിട്ടുചിപ്പിക്കുവേണ്ടിയെന്ന പദ്ധതി ഇന്നിന്നുമുമ്പ് ആ സ്വരൂപം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മെംബർമാർക്കാണ് ഈ നാമുദ്ധിവികസനപദ്ധതികൾ ഗവൺമെന്റ് അനുമതിയിട്ടുള്ളത്. മുമ്പാണിരുന്ന വികസനപദ്ധതികളെയെല്ലാം കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രാമീണ ജനങ്ങളുടെ ദേശീയബോധത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ അവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഗ്രാമീണീകരണ പുനരർജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആസ്വരൂപം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച്, അത് സംഗതമാർപ്പിക്കണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇന്നിന്നിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പേരിൽ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“എന്നാൽ ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് ഗ്രാമീണരുടെ യഥാർത്ഥയ സഹകരണം നേടാൻ ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥ വ്യക്തമാക്കു ത്തിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ നാട്ടിലെ അന്തർദ്ദേശഗതസംഘടനകളുടേയും സ്ഥാപ നങ്ങളുടേയും സഹകരണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ ഈ പദ്ധതി വിജയപ്രദമാകാൻ പോകു ന്നില്ല. ഈ പദ്ധതിക്കായി ഗവൺമെന്റ് കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ചെയ്തവഴിച്ച സംഖ്യകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഉദ്ദേശിച്ചുപോലുള്ള സഹകരണം നാട്ടുകാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. സാമൂഹ്യവികസനപദ്ധതികൾക്കായി കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവച്ചിരുന്ന തുകയിൽ പലയിനങ്ങളിലും മുഴുന്ന് ചെയ്തവായിട്ടില്ല. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും. ആരോഗ്യവും മാതൃശുശിക്ഷണവും എന്ന ഇനത്തിൽ 13,68,900 ക. നീക്കിവച്ചിരുന്നതിൽ 11,04,700 ക. മാത്രമേ ചെയ്ത വായിട്ടുള്ളൂ. ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്നതിൽ 20 ശതമാനം ചെയ്തവായിട്ടില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് 7,36,500 ക. വച്ചിരുന്നതിൽ 5,56,000 ക. മാത്രമേ ചെയ്ത വായിട്ടുള്ളൂ. അതും 20 ശതമാനം കുറവാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഗതാ ഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി 17,49,900 ക. മാറിവച്ചിരുന്നതിൽ 13,35,300 ക. മാത്രമേ ചെയ്തവായിട്ടുള്ളൂ. അതായത്, 25 ശതമാനം കുറച്ച്. ഗ്രാമങ്ങളിലെ കുടിൽപ്പുറസൗകര്യങ്ങളും കരകൈശലങ്ങളും അടിവുവീക്കട്ടത്താനായി നീക്കിവച്ചിരുന്നതു് 4,64,900 ക. ആണ്. അതിൽ 1,50,900 ക. മാത്രമേ ചെയ്തവായിട്ടുള്ളൂ. അതായത്, നീക്കിവച്ചിരുന്ന തുകയുടെ 60 ശതമാനം കുറച്ചാണ് ചെയ്തവായിട്ടുള്ളതു്. ഖരണ ഏതു ഇനം ഏതെങ്കിലും പരിശോധിച്ചാലും വേണ്ടത്ര തുകകൾ ചെയ്തവെങ്കിലും കഴിയാതെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഗ്രാമീണരുടെ യഥാർത്ഥയ സഹകരണം നേടാൻ ഗവൺമെന്റിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനെയാണ് കാണി കുന്നത്.

“ഈ പദ്ധതികൾക്കായി ഗ്രാമീണിട്നിന് 50 ശതമാനം സംഭാവന ഗവണ്മെന്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. നാട്ടിലെ അനൗദ്യോഗികസംഘടനകളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സഹകരണം കേന്ദ്രകമ്പനത്തിനകാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുള്ള ഒരു യത്നമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകയെന്നിരിക്കുന്നത്. അതു ബഡ്ജറ്റിലെ കണക്കുകൾക്കൊത്തതന്നെ വളരെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. സാമൂഹ്യവികസനപദ്ധതികൾക്കായി 117 ലക്ഷം രൂപയിൽ പദ്ധതികളിൽ സൂപ്പർ വിഷയം ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റുകൾക്കായി 18 ലക്ഷം ചെലവാകുന്നു. അതായത്, ചെലവിന്റെ 16 ശതമാനം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനനുവദിക്കുന്നതിനായി പോകുന്നത്. കേന്ദ്രീയവിപുലീകരണപദ്ധതികൾക്കായി 61,28,700 ക. പദ്ധതികളിൽ 24 ലക്ഷവും സൂപ്പർ വിഷയം എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിനായിട്ടാണ് ചെലവാകുന്നത്. അതായത്, ആകെ ചെലവിന്റെ ഏകദേശം 40 ശതമാനം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനായി ചെലവാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നീക്കിയെടുക്കുന്ന തുകയുടെ ഒരു നല്ല ഭാഗം ചെലവുകൾക്ക് അധികാരപ്രദമായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പുലർത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ സഹകരണത്തോടും സഹായത്തോടുകൂടിയാൽ ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താമെന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതെങ്കിൽ അതു വളരെ അപകടകരമാണെന്ന് ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ബാക്കി സംയുക്ത ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൃഷി, ജലസേചനം, വിദ്യാഭ്യാസം, സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യപരിപാലനം, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കൽ തുടങ്ങിയുള്ള ചില ഇനങ്ങൾക്കായിട്ടാണ് ചെലവാകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഇനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അതതു സ്ഥലങ്ങളിലെ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളും പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളും മറ്റും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്.

[17th March 1955

തന്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. സദ്യേദഭരണസംഗ്രഹങ്ങളുടേയും പദ്ധതിയുള്ള കളുടേയും സഹകരണങ്ങളോടുകൂടി അവയുടെ പ്രവർത്തനപദ്ധതികളുടെ കൂട്ടത്തിലുൾപ്പെടുത്തി അവയെക്കൊണ്ട് ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാണ് എത്രമാത്രം സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് അന്വേഷിച്ചതിനനുസരണമാണോ ഗവർണ്മെന്റ് ഇങ്ങനെ രാഷ്ട്രവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗാഗവേഷണത്തെ നിയമിക്കുന്നത്. രീതിമാനിച്ചത് എന്താണ് ആദ്യമായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നത്. സാമൂഹികസംരംഭനപദ്ധതികൾ ഏല്പിക്കുന്നതിന്. ഒരു പ്രത്യേക വിപ്ലവത്തിന്റെ വേരണെന്ന് ഞാൻ തീർത്തുപറയുകയാണ്. ധനികരായും എങ്കിലും പഞ്ചായത്തുകൾ തുടങ്ങിയുള്ള സദ്യേദസംഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാണ് കഴിയുകയില്ലെന്ന് എന്ന് കാര്യം ഗവർണ്മെന്റ് ഗൗരവപൂർവ്വം ആദ്യമായിക്കണ്ടതാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇന്നത്തെ രീതിയനുസരിച്ചു വമ്പിച്ച തുകകൾ ഭരണവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പൊതുവായും തുല്യമായ ഒരു ഭാഗം മാത്രം ജനങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഉപകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെ പറയുമ്പോൾ സദ്യേദസംഗ്രഹസംഗ്രഹങ്ങൾ ഉപകരിക്കും ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനാണ് സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് എന്ന് ആദ്യമായി ഉദ്യോഗാസംഗ്രഹം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്.

“ഇനി ഈ പദ്ധതികളുടെ നടപ്പിലാക്കൽ കാരണ ചില ഭോഷന്മാരെ മുഴുവൻ
 ഞങ്ങൾ ഓർത്തുപിടിക്കും. ഈ പദ്ധതികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് നാട്ടുകാരിൽ
 നിന്ന് 50 ശതമാനം സംഭാവന കിട്ടണമെന്നാണ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നില. എന്നാൽ
 ഇന്ന് നാട്ടിലെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ഭാരിച്ചുകൊണ്ടും തൊഴിലില്ലായ്മകൊണ്ടും പട്ടി
 ണ്ണികൊണ്ടും മറ്റ് എണ്ണമറ്റ ദുരിതങ്ങൾ കൊണ്ടും ആളുകൾ ആത്മഹത്യയ്ക്കുപോലും
 തയ്യാറാകുന്ന ഒരു യുക്തിയിലാണ് 50 ശതമാനം സംഭാവന ജനങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടി
 യാമെന്ന ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തു എന്ന് ഗവർണ്മെന്റ് നിർബ്ബന്ധം പിടിക്ക
 ന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ബഡ്ജറ്റിൽ ഗവർണ്മെന്റ് നീക്കിവയ്ക്കുന്ന തുകകൾ ചെല
 വാക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഭോഷൻ
 ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരുന്ന തുക ലാപ്സാക്കാൻ എവിടെ
 യാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുമായി സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ എവിടെ
 മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതേവേ ശ്രമങ്ങൾ നാട്ടുകാരിൽനിന്ന് കിട്ടിയാലേ ഗവ
 െർണ്മെന്റ് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക ചെലവാക്കൂ എന്ന നിർബ്ബന്ധം വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ
 പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരും. വളരെ അധികം തുക
 ലാപ്സായിപ്പോവുകയും ചെയ്യും. ഈ നിർബ്ബന്ധം ഗവർണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന
 ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

9-50
a.m.

17th March 1955

[Sri A. Senapathi Gounder]

“இப்போது பல இடங்களில் புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு யாரை உபாத்தியாயராக போடுவது, யார் போடுவது, எந்த இடத்திலிருந்து உபாத்தியாயர் வருவார் என்பது கூட தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உடனடியாக உபாத்தியாயர்களைப்போட ஏற்பாடு செய்யவும், உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கும் உரிமையையும் சமுதாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். ஏனென்றால், ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக்கு ஏற்கனவேயே பல பெரிய பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த பொறுப்புகளுடன், புதியதாக அபிவிருத்தி திட்டம் தடை பெறுகிற இடங்களிலுள்ள பள்ளிகூடங்களுக்கு உபாத்தியாயர்களை உடனடியாக நியமிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்க முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகவே, கல்வி வளர்ச்சியை முன்னிட்டு இந்த புதிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உடனடியாக யார்களை நியமிக்கும் பொறுப்பை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் அதி காரிகளுக்கு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த கட்டடங்கள், ரோடுகள் போடுவதற்கு Estimate போடுவது என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகையால் காலதாமதமும் ஆகின்றது. சீக்கிரத்தில் அந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்கக்கூடிய லாயக்கில்லாமலும் இருக்கிறது. இதைத் திருத்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் நமது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளை எல்லாம், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் கவனித்து, கண்காணித்து வருகிறார்கள். குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், உடனடியாக நிவர்த்தி செய்கிறார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மேலும் இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் நல்ல விதமாக நடத்தி, மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்குத்தக்க அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தற்சமயம் என்னுடைய பிரதேசத்தில் நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் எங்கள் பிரதேசம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதுபோல எந்தெந்த இடங்களில் நல்ல சேவை மனப்பான்மையுடைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களெல்லாம் நல்ல விதமாக முன்னேற்றம் அடைகிறது. மற்றும் சில காரியங்களை செய்வதற்கு இந்த இலாகாவுக்கு தனிப்பட்ட சுதந்திரம் இல்லாமலிருக்கிறது. ஏதாவது வேண்டுமென்றால், கலெக்டர் அவர்களையும், மற்றும் பல இலாகா தலைவர்களையும் கேட்டுத்தான் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில், மற்ற அதிகாரிகளும் இந்த அபிவிருத்தி விஷயத்தில் ரொம்ப சிரத்தை யெடுத்து அதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அபிவிருத்தி வேலையென்றால், அந்தப்பேப்பரை முதலில் அனுப்பிவைக்கும்படியான மனப்பான்மை அந்த அதிகாரிகளுக்கும் இருந்தால் வேலைகள் சீக்கிரம் முடியும். இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஏற்படுத்திய பிறகு, ஏகதேசமாக எங்கள் தாலுகா, ஸ்ராவும் அனேக இடங்களில் பல ரோடுகள் போடப்பட்டு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் திட்ட காலத்திற்கு பிறகு யாருடைய பராமரிப்பில் இருக்க வேண்டுமென்பது முடிவு கட்டப்பட வேண்டும். திட்ட காலம் ஒரு வருஷமாக இருக்கலாம் அல்லது இரண்டு வருஷங்களாக இருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு, இந்த ஆஸ்பத்திரிகளை யார் நடத்துவது, ஜில்லா போர்டா, கவர்மெண்டா என்பது தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். கவர்மெண்டு எடுத்து நடத்தினால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“மேலும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் கிடைப்பது கடினமாகியிருக்கிறது. அவர்களை கிராமத்திற்குப் போகச் சொன்னால், எங்களுக்கு அங்கு போதிய வருமானம் வருவதில்லை, எங்கள் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய கல்வி வசதி கிடையாது என்பது போன்ற குறைகளை சொல்லிக் கொண்டு, வராமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் கிராமங்களுக்கு போய் சேவை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு, சர்க்கார் சம்பளத்தை அதிகப் படியாக்கக் கொடுத்து அவர்களை கிராமத்திற்கு வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். மேலும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டருக்கு சிறிது நேரத்திற்குத் தான் வேலையிருக்கும். ஆகையால் மற்ற காலத்திற்கு, அவர்களுக்காக

[Sri A. Senapathi Gounder] [17th March 1955]

ஒரு கார் அல்லது ஜீப் போன்றவற்றைக் கொடுத்து சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் சென்று வைத்தியம் செய்து வரும்படியான வசதியை, இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் செய்து தரக் கோருகிறேன். தாராபுரம் தாலுகாவில் மிகவும் பஞ்ச பிரதேசமாக யிருக்கிற இரண்டு பிரக்காக்கள்தான் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தில் இருக்கிறதே தவிர மேலும் நான்கு பிரக்காக்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பிரக்காக்களையும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தில் சேர்த்து அந்தப் பஞ்ச பிரதேசங்களுக்கும் இந்த சேவை பயன்படும்படியாக செய்ய கோருகிறேன். மேலும் அமராவதி நீர்பாசனத்தில் பலன் அடையக்கூடிய பிரதேசங்களை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, உடுமலைபேட்டை, தாராபுரம் தாலுகாக்களையும் அதில் சேர்த்து பலன் அளிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை காட்டுவதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-59 *SRI B. K. NALLASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் எங்கள் தாலுகாவில் ஆறு கிராமங்கள்தான் நன்மை அடைந்திருக்கின்றன. இந்த மூன்று வருஷங்களில் இந்த வருஷம்தான் உறுப்படியான சில வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் எந்த வேலையைச் செய்வது என்று முடிவு செய்திருந்தாலும் டில்லியிலிருந்து அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான் அந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். சமுதாய திட்ட அமுல் நடப்பதில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஒரு சிறிய காரியம் செய்ய வேண்டும் என்றாலும் கூட ஒரு வருஷமாகிறது அனுமதி கிடைப்பதற்கு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதனால் அடிப்படையில் இருக்கும் இந்த சிக்கலை நீக்குவது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

“நம்முடைய தேசம் பூராவும் அடிப்படையில் வைத்துக்கொள்வதை விட பரவலான முறையில், ராஜ்ய சர்க்கார் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய விதிகளை நிர்ணயித்துக்கொள்ள நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டால் வேலை துரிதமாக நடைபெறும்.

“மற்றும் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுதற்குக் காரணம் ரோடுகளைப் போடுவதென்றாலும் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதென்றாலும் துரிதமாகப் பிழையையோ அல்லது அதற்கு வேண்டிய நிலத்தையோ சில பேர்கள் சுலபமாக விடுவதில்லை. அதனால் ரொம்ப வேலைகளும் இன்னும் சில சமயங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதும் தடைபட்டு விடுகின்றன. இதற்கெல்லாம் தனியாக ஒரு சட்டம் இருந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அவசர நிமித்தம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு சில அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தது. அது இப்பொழுது இல்லை. இம்மாதிரி கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் அவசரமாக சில ரோடுகளைப் போடுவதற்கும் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதற்கும் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள கூடிய அதிகாரம் கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் அதிகாரிகளுக்கு இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். அப்படி இருந்தால் வேலைகள் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நடக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“இந்த கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் மான்யத்தில் சென்ற வருஷம் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக நாலு லட்சத்தி அறுபத்தி நாலாயிரத்தி சொச்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது. பின்னால் லட்சத்தி சொச்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் ஐந்து லட்சத்தி முப்பத்திரண்டு ஆயிரம் சொச்சம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் திட்டம் தயாராக இருக்கிறதா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திட்டம் பிற்போக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தட்டாரபாளையம் என்ற ஊரில் தட்டார்கள் வசிக்கக்கூடிய இடங்களில் சில கொல்லர் பட்டரைகளில், பழைய காலத்தில் விவசாயக் கருவிகளை எப்படி தயாரித்து வந்தார்களோ அப்படியே தான் இப்பொழுதும் தயாரித்து வருகிறார்கள். அதை அபி

[17th March 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

விருத்தி செய்வதற்காக சில யோசனைகள் இருந்து வருகிறது. இதுவரையிலும் எந்த விதமான உறுப்படியான காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. அது மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் விவசாயிகளுக்கு உப வருவாய் வரக்கூடிய பல திட்டங்களை இந்தப் பிரதேசங்களில் எடுத்துச் செய்யலாம். அப்படி எடுத்துச் செய்யும்போது கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் முதலில் எடுத்துச் செய்வதற்கு புனராலோசனை செய்து நடத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. தேனீ வளர்ப்பு முதலியவைகளை பரவலாகச் செய்தால் ஒவ்வொரு சிறிய விவசாயிக்கும் வருஷம் ரூ. 20-க்கு மேல் உப வருமானம் கிடைக்கும். இது விஷயத்தில் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இன்னும் கோழி வளர்ப்பு, வாத்துகள் வளர்ப்பது பன்றிகள் வளர்ப்பது முதலியவைகள் பல கிராமங்களில் பழைய முறையிலேயே நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அதை நவீன முறையில் செய்வதற்கு உத்சாகம் அளித்தால் அதன் மூலம் நாம் டாலர்களைக்கூட சம்பாதிக்க முடியும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“அந்தப் பிரதேசங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை அமைக்கவில்லை. அந்தப் பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை அமைத்து ஒவ்வொரு ஊரிலும் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களையும் நியமித்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். பஞ்சாயத்துகளிடம் வேலைகளை ஒப்படைத்துவிடலாம். அத்துடன் கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க நாம் பிரசாரம் செய்யலாம். அதன் மூலம் இந்தப் பிரதேசங்களில் மில்களை எடுத்துவிடலாம். அதைப்பற்றி கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் கமிட்டி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இதை முதலில் பரீட்சார்த்தமாக கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசத்திலாவது செய்ய வேண்டும். கைக்குத்தல் அரிசி உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தால் கிராமங்களில் இன்னும் அதிகப்படியான சத்துள்ள உணவு கிடைக்கும். அத்துடன் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஒழிவதற்கும் சாதகமாக இருக்கும்.

“நமது அரசாங்கம் முற்றிலும் கவனிக்காமல் இருக்கும் மற்றொரு தொழில் மண் பாண்ட தொழில். மத்திய அரசாங்கம் மண் பாண்ட தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் இது விஷயமாக எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைப் பார்த்தால் அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழில் நாகரீகத்திற்குச் சின்னமாக இருக்கும் தொழில். அது இப்பொழுது அழிந்து விடக்கூடிய நிலையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களில் மண் பாண்டங்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய மண் கிடைப்பது கிடையாது. விறகும் சரியாக கிடைப்பது இல்லை. அதனால் மண் பாண்டங்கள் செய்வதற்கு என்று தரிசு நிலங்களையும் அவர்களுக்கு மண் கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களையும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியும் செய்ய வேண்டும். காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் மண் பாண்டம் செய்கிறவர்களுக்கு காடுகளிலிருந்து விறகுகளை வெட்டிக் கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு தாராளமாக பர்மிட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் எரியாக்களில் மின்சாரம் முக்கியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப் பிரதேசங்களில் மின்சாரம் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். முழு வருஷத்திற்கும் மின்சாரம் கொடுத்து காரண்டி வாங்குவது போல் ஆறு மாதங்களுக்குக் கொடுத்தாலும் முழு வருஷ காரண்டியை வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்பற்றி ஜனங்கள் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆறு மாதம் மின்சாரம் கொடுக்கும்போது மினிமம் காரண்டியும் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வாங்க வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கோரிக்கை. அதை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட மந்திரி கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [17th March 1955]

“ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகிற விஷயத்திலும் பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. இதில் ரொம்ப கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் பிறருடைய பூமியில் குடியிருந்து வருவதால் அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் எரியாவிலும் வீடு கட்டுவதற்கு யாராவது ஜாமீன் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கப்படும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் சொல்லுவதாக தெரியவருகிறது. அப்படிச் சொல்லுவதால் பணக்காரர்களிடத்திலும் நிலச்சுவான்தாரசனிடத்திலும் ஹரிஜனங்களை அடிமைப்படுத்துவதாகத்தான் முடியும். ஆகையால் இந்த முறையை எடுத்துவிட்டு ஹரிஜனங்களை நம்பி வீடுகளையே ஜாமீனாக வைத்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான சிக்கல்களையெல்லாம் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. உழைப்பை கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் எரியாவில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல இடங்களில் அப்படி பயன்படுவதாக இல்லை. காரணம் அங்கு வேண்டிய பிரசாரம் இல்லை. அந்த வேலைகளையெல்லாம் கண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டு அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணத்தையே வைத்துக்கொண்டு பல வேலைகள் செய்வதில் சரி செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மக்கள் உத்சாகமாக இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு பிரசாரகர்களை நியமிக்கவேண்டும். அதனால் இது விஷயமாக தேவையான பிரசாரகர்களை நியமிக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

“இந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களைக்கூட Basic ஸ்கூல்களாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டம், மற்ற தேசிய திட்டங்கள் எல்லாம் மிக நன்றாக அமுல் செய்யும்போது, இந்த Basic ஸ்கூல்களையும் அந்தப் பிரதேசங்களுக்கே மாற்றினால், அத்திட்டங்களுக்கு ஒத்தாசையாகவும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆகையால், இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் முக்கிய கவனஞ்செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று இந்த திட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்கு முதலில் அட்வான்ஸ் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். எங்கள் பிரதேசத்தில் சில ஊர்கள் இருக்கின்றன, அங்கு உழைக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர முன் பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இல்லை. அந்தமாதிரி இடங்களுக்கெல்லாம், நேரடியாக கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் அதிகாரிகளின் மூலமாக, அத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முதலில் பணம் செலவு செய்து, அதன்பின், கிராம மக்களிடமிருந்து உழைப்பைப் பெற்று, அதற்காக சரி செய்து கொள்ள வகை செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கும் முறையில் அந்த மாதிரி சௌகரியங்கள் இல்லாமலிருக்கிறது.”

10-10
a.m.

* Sri A. K. SUBBIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் சம்பந்தமாக சில யோசனைகளை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், அமுல் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. என்றாலும், குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் சீர்காழி, மாயூரம், கும்பகோணம், பாபநாசம் இந்நான்கு தாலுகாக்களிலும் அமுல் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற பின்தங்கிய, பிற்போக்கான தாலுகாக்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அந்த தாலுகாக்களையும் இந்த திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்கள் மிக பின்தங்கிய தாலுகாக்கள். அடுத்தபடியாக திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் Block டெவலப்மெண்ட் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த மாதிரி அமுலாக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஏழைகள் வசிக்கும் கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களில், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அத்திட்டத்திற்காக அங்கிருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் 25 சத விசிதம் செலவைக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும், அக்கிராம பஞ்சாயத்து போர்டோ அல்லது ஜில்லா போர்டோ அதற்காக செலவாகும் பணத்தில் 25 சத விசிதம்

[17th March 1955] [Sri A. K. Subbiah]

கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா போர்டு இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. எங்கள் ஜில்லா போர்டை எடுத்துக் கொண்டால் அப்போர்டில் பணமில்லை என்று அதன் தலைவர் சொல்லிவிட்டார். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இந்த பணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய வருமானமுள்ளதாக இல்லை. அங்கிருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் சர்க்கார் கேட்கும் 25 சத விசிதம் பணத்தைக் கொடுக்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான, ஏழை மக்கள் வசிக்கும் கிராமங்களில் சர்க்கார் தங்களுடைய செலவிலேயே, இந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டம், Block அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்றவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு இத்திட்டத்தின் மூலம் வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் முயற்சியில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் இத்திட்டத்திற்காக ஒரு பகுதி பணத்தை கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியாத காரியமாகிவிடும். ஹரிஜனங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பண்ணை விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் உழைப்பினால் 25 சத விசிதம் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதைச் செய்ய அவர்களால் முடியாது. பண்ணைக்காரர்கள் பண்ணை வேலை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களை தினமும் நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். பண்ணை வேலை செய்யவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு உணவுக்கு வழியில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் பண்ணை வேலை செய்வார்களா, அல்லது விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ரோடு வேலை, அல்லது குளம் வெட்டும் வேலையைச் செய்வார்களா என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தில் ஈடுபட்டால் பண்ணை வேலைக்கு வரவில்லை என்று பண்ணையிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்கள் அல்லது அவர்களுடைய ஊதியத்தைப் பிடித்து விடுவார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் பிரதேசங்களில் ஹரிஜன் சேரிகளுக்கு செய்யக்கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகள் சகலவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்களும் அவ்வப்போது ருத்தித் திட்டக் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கிறோம். அங்கே இந்த மாதிரியான யோசனைகளை நாங்கள் சொன்னால் கலெக்டர் சொல்லுகிறார்கள், ‘சர்க்காருடைய சட்டப் பிரகாரம், 25 சத விசிதம், அத்திட்டத்தின் செலவுக்காக, அந்தந்த பிரதேச மக்கள்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதால்தான், ஒன்றும் அவ்வித யோசனையை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது’ என்கிறார். ஆகவே, அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், இன்னும் ஏழை ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கும் சர்க்கார் செலவிலேயே இம்மாதிரியான அபிவிருத்தி திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில திட்டங்கள் அமுலாக்குவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அவைகளையும் துரிதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சில திட்டங்களை காண்ட்ராக்ட்டுக்கு விடுவதால் அதை சந்தேகிக்கும் நிலைமை வருகிறது. அந்தந்த பிரதேசங்களிலிருக்கும் மக்களிடமே, அவ்வேலைகளை ஒப்படைக்கவேண்டும். அவர்களிடமே அத்திட்டத்திற்கு வேண்டிய ரூபாய்களைக் கொடுத்து அவ்வேலையைச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். மேலே இருக்கும் அதிகாரிகள் அவைகளை கண் காணிக்கவேண்டும். அப்படிச் கில்லாமல், ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். அந்த ரூபாய்களை காண்ட்ராக்ட்டிடம் கொடுத்து அந்த குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கிணறு தோண்டவேண்டுமென்றால், 500 அல்லது 750 ரூபாய்க்குள்ளே, கிணறு தோண்ட முடியும். இந்தக் கிணற்றுக்காக சாங்ஷன் ஆகும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பணத்தில் காண்ட்ராக்டர்கள் சரி பாதிக்குமேல் கொள்ளை யடிக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கொள்ளையடிக்க வசதி செய்துகொள்ள, அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு கஞ்சம் கொடுத்து காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பிரதேச கமிட்டிகளிடமே இம்மாதிரி வேலைகளை ஒப்புவிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன். இதில் இன்னொரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பெரும்பாலான கிராமங்கள், மடாதிபதிகள், கோவில்காரர்கள்,

[Sri A. K. Subbiah] [17th March 1955]

இவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்த பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் கிடையாது. ஜில்லா போர்டு, அங்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்வதில்லை. மடாதிபதிகள் கோவில்காரர்கள்தான் அந்த பிரதேசங்களுடைய அபிவிருத்திக்கு உதவிசெய்யவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் எந்த உதவியும் செய்வதில்லை. இம்மாதிரியான பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மைகளுக்கும் வழி இல்லாமலிருக்கிறது. இப்பிரதேசங்களை அரசாங்கம், தன் நேரிடையான அதிகாரத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது, அரசாங்கம் அம்மடாதிபதிகளையும், கோவில்காரர்களையும், நிர்வாகம் செய்து, அவ்வபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான பணத்தை வசூல் செய்து அப்பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை, உதவிகளைச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இத்திட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி ஆங்காங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு நல்ல விளம்பரம் செய்யப்படுவதில்லை. ஏதாவது ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றியிருந்தாலும் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு அத்திட்டத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிவதில்லை. அத்திட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரிவதற்காக தமிழில் அச்சடித்து ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் அதைப்பற்றி பிரசாரமும் செய்யப்படவேண்டும்.

“திருத்துறைப்பூண்டி-வேதாரண்யம் ரோடு போடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடில் பல்களும் போகின்றன. இந்த ரோடில் ஓரிடத்தில் இடையிலே, ஒரு பெரிய கால்வாய் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு பாலம் கட்ட ஒரு ஆண்டு காலமாக நாங்கள் சொல்லிவருகிறோம். அதைக் கட்ட இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. யாரோ ஒரு இன்ஜினீரைக் கேட்கவேண்டும், அவ்விஞ்ஜினீர் பார்வையிட்டு என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பாதை மிக மோசமான பாதை. மழை காலத்தில் இவ்வாய்க்காலில் பெரும் வெள்ளம் வருவதால், அந்தப் பாதையில் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை இந்த ஆண்டிலேயே கட்டி முடிப்பதற்கு திட்டம் கொண்டுவர, சம்பந்தப்பட்ட இன்ஜினீயருக்கு, சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-18 a.m. *SRI S. THINAKARASAMY THEVAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னைச் சிறிது நேரத்திற்கு முன் கனம் சபாநாயகர் பேச அழைத்த போது சபையில் நான் இல்லாமலிருந்ததற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன்.

“நமது மாகாணத்தில் இந்தத் திட்டம் மிகவும் விசேஷமான வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. அம்மாதிரியான விசேஷ வெற்றிக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அந்தத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கும் இலாகாவின் திறமை; அடுத்தாற்போல மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு. இந்த இரண்டு காரணங்களினால் தான் அந்தத் திட்டம் இந்த ராஜ்யத்தில் விசேஷ வெற்றியை அடைந்திருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிவிடலாம்.

“குறிப்பாக மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த உலகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கும் நுட்பமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை நிர்வகித்து வருவதே அந்தத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு முக்கியமான காரணம் என்று இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல அந்த இலாகாவின் டைரக்டராக இருக்கும் ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதி அவர்களும் கூட நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் மிக்கவர். விடா உழைப்பும், முயற்சியும் உடையவர். அவர் இந்த இலாகாவின் டைரக்டராக இருப்பதும் ஒருபெரிய அனுகூலம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

[17th March 1955] [Sri S. Thinakarasamy Thevar]

“எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இந்த திட்டங்களுக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு இந்தத் திட்டங்கள் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்தேறும் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஒரு சில பிராந்தியங்களைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு விசேஷ ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மக்களின் ஒத்துழைப்புள்ள பிராந்தியங்களில் இந்தத் திட்டங்கள் விசேஷ வெற்றியும் பெற்றிருக்கின்றன.

“இந்தத் திட்டத்தில் முக்கியமாக மூன்று பெரும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதாவது சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பதாக மூன்று வகையான அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

“சமுதாய நலத்திட்டம் என்பது பெரும்பாலும் நீர்வளப்பமுள்ள பகுதிகளில் செய்யப்படுகின்றன. சமுதாய நலத்திட்டம் நடைபெற்று வரும் பிரதேசங்களிலுள்ளவர்கள் நல்ல பாசன வசதி உடையவர்கள்.

“ஆனால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பெரும்பாலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களில், மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் பாசன வசதியற்றவர்கள். ஆகவே சமுதாய நலத்திட்டத்தைக் காட்டிலும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டியதே ரொம்பவும் நியாயமாகும். ஆனால் அப்படி நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை.

“மானாவாரி, பஞ்சப் பிரதேசங்களில் அமுல் செய்யப்பட்டுவரும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள மக்கள் நிறைய தங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதோடு அம்மாதிரியான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்போது, அந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் தொகையில் பாதியை அந்தந்தப் பிரதேச மக்களே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்கள் தேக உழைப்பைக் கொடுக்க தாராளமாக முன் வருகிறார்கள். ஆனால் பண உதவியை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இருந்தாலும் செலவாகும் மொத்த பணத்தில் கால் பங்கை அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலும் மக்கள் உழைப்பின் மூலம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், பாக்கியுள்ள முக்கால் பங்கை சர்க்காரே செலவழிக்க முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு மக்கள் உழைப்பின் மூலமாகப் பாதித் தொகையும், சர்க்கார் பாதித் தொகையும் கொடுக்கலாம் என்பதும் என் அபிப்பிராயம். ஆனால் சில பகுதிகளில் அங்காங்குள்ள கலெக்டர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு ஆகும் பாதிப் பணத்தை ரொக்கமாக மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், சர்க்கார் பாதிப் பணம் போட்டு செய்வார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்களாம். இது சரியல்ல. மக்களுடைய பாதிப் பங்கை தங்கள் சரீர உழைப்பின் மூலமாகக் கொடுக்க முன் வந்தாலும் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தாற்போல தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பிராந்தியங்களில், அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக ஜில்லா அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி மாதம் ஒரு முறைகூட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமான கிராம முன்னேற்றத் திட்டங்களை எல்லாம் அந்தக் கூட்டத்தில் விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்ந்த ஜில்லா அதிகாரிகள் ஒன்று கூடி மாதாமாதம் பேசுகின்றார்கள் என்பது உண்மை. பேச்சுத்தான் அந்தக் கூட்டத்தில் அதிகமாகப் போய்விட்டதே தவிர தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை எப்படி நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது என்கிற உருப்படியான யோசனைகள் எதுவும் அக்கூட்டம்

[Sri M. Narayanan Nambiar] [17th March 1955]

ഹൃദയം തിളങ്ങിപ്പോയി. ഇങ്ങനെ വളരെ അകലെ കിടക്കുന്ന സുജിതയോ ഷോക്കമായി നീലേശ്വരത്തെ കൂട്ടിയീണുകിയിരിക്കുന്നു. തുകൊണ്ടു ദേശീയവികസനപദ്ധതിയിന്മേലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും അവിടെ മേ.ജെ.പോളും പുറംഗമായിട്ടില്ല. കാസർഗോഡ്, ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് ഫക്കർജെക്കൂട്ടി ഉൾപ്പെടുത്തി നീലേശ്വരത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ഷോക്ക് അനുഭവിക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റിനുള്ള തടസ്സമെന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും ഞാൻ ഈ പ്രശ്നം ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ദേശീയ വികസനപദ്ധതികളുടെ ചാർജ്ജ് വഹിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷിമന്ത്രി കാസർഗോട്ട് വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു നാട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തോടു നിവേദനങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. നീലേശ്വരവും കാസർഗോട്ടും ഹോസ്ദുർഗ്ഗും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒരു പ്രത്യേക ഷോക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ പുതിയ ഷോക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ കാര്യം ഗവർണ്മെന്റ് പരിഗണിക്കുമെന്ന നാട്ടുകാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അതുണ്ടായില്ല. അതിനു പകരം കണ്ടാപ്പൂർ താലൂക്കിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എല്ലാ വിധത്തിലും വളരെ പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് താലൂക്കിനേയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനേയും ഗവർണ്മെന്റ് ഇങ്ങനെ അപരിഗണിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്. അടുത്തതന്നെ കരക പുതിയ ഷോക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ആ അപസരത്തിനൊക്കിലും ഈ സ്ഥലങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി നീലേശ്വരത്തോടെ ഒരു പ്രത്യേക ഷോക്ക് അനുഭവിക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധ വെക്കുമെന്ന ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ആ പ്രതീക്ഷ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി നിറവേറു മെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ചില കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്ന് പ്രോത്സാഹനമില്ലാത്തതുമിനിമിത്തം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ പ്രദേശത്തേക്കു ദേശീയവികസനപദ്ധതി വ്യാപിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു അവയ്ക്കു ഒരു നവജീവൻ നൽകാൻ സാധിക്കും. മൺപാത്രനിർമ്മാണവ്യവസായം, ഇരിമ്പുവ്യവസായം കാട്ടുവ്യവസായം മുതലായി പല കടീവ്യവസായങ്ങളുണ്ടെന്നിടയുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്നു വളരെ മൗനീകമായിപ്പോയിരിക്കുകയാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയമ ഇടയ്ക്കു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും കിട്ടിയിട്ടില്ല. കൂടാതെ വളരെയധികം രോഷകളും ചാലുകളുമുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണിത്. അത്യാവശ്യമുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും പാലങ്ങളില്ലാത്തതുമിനിമിത്തം ഗതാഗതത്തിന് വളരെ അന്വേഷകയ്ക്കുണ്ടുണ്ട്. ക്രൂര കുട്ടികൾക്കു സ്ത്രീകൾക്കു രോപാകാർഷ്ട്യം കഴിയത്തക്കവണ്ണം. ദേശീയവികസനപദ്ധതിയിൽ ഈ സ്ഥലത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർക്കു അത്യാവശ്യമായ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കും. നാടിന് ആകപ്പാടെ വലിയ പുരോഗതിയുണ്ടാകും. അതുവഴി ആരും സാധാരണ ഗവൺമെന്റ് അനുസരപര്യം പരിഗണിക്കണമെന്നു വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുകയാണെന്നു.

“ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് വഴികളുടെ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്ക് പറയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികൾക്ക് വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവിന്റെ പകുതി നാട്ടുകാർ വഹിക്കണമെന്നാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചായത്തുമോഡലുകളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണെങ്കിൽ നാലിലൊന്ന് പഞ്ചായത്തുകളും നാലിലൊന്ന് ജനങ്ങളും വഹിക്കണം. ഇന്ന് സാമ്പത്തികത്തകച്ചുകൊണ്ട് നാട്ടുകാർ അവരുടെ വിഹിതം പണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരുന്നുണ്ട്. തൻമൂലം വളരെ അത്യാവശ്യമുള്ള പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുന്നില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സ്റ്റീമിക് ഉൾപ്പെടുത്തി പല സ്റ്റീമുകളും ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അടുത്തകാലത്തുമാത്രമാണ് ചിലതെല്ലാം നടപ്പിൽവരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പദ്ധതികളുടെ എസ്റ്റിമേറ്റ് താമസിച്ച് അങ്കിയത്തുകൊണ്ടു പണി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ഡിസെമ്പറിലും ജനുവരിയിലുമൊക്കെയാണ്. മാച്ച് മാസത്തിനകം ആ പണികൾ പൂർത്തിയാക്കാനോ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തുകകൾ ചിലവാക്കാനോ സാധ്യമല്ലാത്ത മട്ടിലാണ് പണികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ബഡ്ജറ്റിലുള്ള തുക ഒടുക്കുമാലു ലാപ്സുചെയ്യപ്പെടാനാണ് വഴികാണുന്നത്. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇതൊക്കെയും മിട്ടമുള്ള സംഖ്യകൾ അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്ക് മാറ്റിവെയ്ക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഏർപ്പാട് ബജറ്റിലുൾപ്പെട്ട മന്ത്രി ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

17th March 1955] [Sri M. Narayanan Nambiar]

“ വടക്കെ മലബാറിൽ ഏറെയും പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് കുറുന്തറപ്പ് നാലുകുന്ന്. ആ പ്രദേശത്തേക്ക് ഒരു ദേശീയ വികസനപദ്ധതി അനുവദിക്കുമെന്ന് കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം നാട്ടുകാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. വെങ്കൽ അതു സംഭവിച്ചില്ല. കുറുന്തറപ്പ് നാലുകുന്തറപ്പ് ഏറെയും പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് ഒരു ബ്ലോക്ക് അതോടൊത്ത് തവണയെങ്കിലും അനുവദിക്കണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി.

“സാർ, ഏറെവുമായികൂടി പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന കാസർഗോട്, ഹോസ്ദുർഗ്, നീലേശ്വരം എന്നീ മൂന്നു ഫക്ടറിലേയ്ക്കുകൂടി ദേശീയവികസനവലംഗി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതേസമയം: പൂർണ്ണമായും ഞാൻ ആദ്യം പറയാൻവിട്ടുപോയ ഒരു സംഗതിയുടെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ മൂന്നു ഫക്ടറുകളും മലനാട് ഏരിയയിൽപ്പെട്ടവയാണ്. അമ്പലമുക്ക് ഗ്രാമത്തെയും രണ്ടു ലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങളുമുള്ള കാസർഗോട് താലൂക്ക് മുഴുവൻ ദേശീയ വികസനവലംഗിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ആ നോട്ടീസും ജനങ്ങൾക്കും വളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല വളരെ ക്ഷാലമായി അപഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രദേശത്തോടു വൈകിയിട്ടാണെങ്കിലും നീതി ചെയ്യുന്ന ആശ്വാസം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടാകും. നീലേശ്വരം ബ്ലോക്കിലെ ഗ്രാമസേവകന്മാരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കാനും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാനും സജ്ജിയായ ബ്ലോക്കിലുള്ള മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത നിലയിലാണ് ഇന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നീലേശ്വരത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ മോശമായ ഒരു നിലയിലാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.”

* SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் ஒரு வேண்டுகோள். என்னைக் கூப்பிடும்போது ‘ஸ்ரீ எஸ். ஆர். ஆறுமுகம் (கோயமுத்தூர்)’ என்று முதலில் சொல்லிவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும். ஏனென்றால் என்னுடைய பெயருக்கும் ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் என்ற அங்கத்தினரின் பெயருக்கும் அடிக்கடி பத்திரிகையில் தவறுதலாக வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, என்னைப் பேசுதாங்கள் கூப்பிடுவதற்கு முன்பு ‘ஸ்ரீ எஸ். ஆர். ஆறுமுகம் (கோயமுத்தூர்)’ என்று கூப்பிட்டுவிட்டால் தகராறு இருக்காது என்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எப்பொழுது பார்த்தாலும் கேசுமநல சர்க்காரைப்பற்றியும், சோஷலிசப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பது பற்றியும் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். கேசுமநல சர்க்கார் என்றால் என்ன? எந்த ஒரு நாட்டில் வறுமை இல்லையோ, எழுத்தறிவின்மை இல்லையோ, சரண்டல் இல்லையோ அங்குதான் கேசுமநல சர்க்கார் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படும். கேசுமநல சர்க்காரை உருவாக்குவதற்காகத்தான் நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் இந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தாண்டு திட்டங்களில் எல்லாவித திட்டங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆனால், அதற்குத் தேவையான பணம் மட்டும் போதாமல் உள்நாட்டில் வரியின் மூலமும், கடன் வாங்குவதன் மூலமும், வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்குவதன் மூலமாகவும் பணத்தை தயார் செய்துகொண்டு வைத்திருந்தாலுங்கூட இந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய வேலைகளையெல்லாம் நிறைவேற்று வேண்டிய தகையில் பாதித்தொகைதான் வசூலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற பாதித்தொகையை எந்த முறையில் வசூலிப்பது என்று திட்டம் தயாரித்தவர்கள் யோசனை செய்தார்கள். ஆண்டவனருளால் நம் நாட்டில் ஜனத்தொகை குறையேயில்லை. பாதித் தொகையை ஜனங்களுடைய உழைப்பின் மூலமாக பெறலாமென்பதற்காக இந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து அது நடைபெற்று வருகிறது.”

“ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகள் இடம் பெறுகின்றன. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் முக்கியமாகும். மக்களுடைய ஒத்துழைப்பின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றமுடியும். மக்களுக்கும் சர்க்காருடைய அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். பின்னால் ஏற்படக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை பொது மக்களுடைய திட்டங்கள் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு உறுதியிருக்கிறது.

[Sri S. R. Arumugam] [17th March 1955]

“அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய ஜில்லாக்களைப்பற்றி பேசும் போது, தங்களுடைய ஜில்லாக்களில் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, பாதித் தொகை கொடுக்கமுடியாமலிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 40 ஆலைகள் இருக்கின்றன. சிமிட்டி உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. இத்தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சுமார் 75 ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல் இருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கிராமப்பகுதி களிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள். மாதம் சராசரி ஐந்து நாட்களுக்காவது அவர்களுக்கு விடுமுறை கிடைக்கலாம். மாதத்தில் ஐந்து நாட்கள் விடு முறை நாட்கள் இருந்தாலும் அதில் ஒரு நாளாவது கிராம அபிவிருத்தியில் அவர்கள் செலவிடுவார்களானால் கிராமம் முன்னேற்றமடையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஜனங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய பணத்திற்குக் பதிலாக உழைப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று திட்டம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் கிராம அபிவிருத்தியில் மாதத்திற்கு ஒரு நாளாவது ஈடுபடுவார்களானால் தொழிலாளர் உலகத்திற்கும் நல்லது, பொதுஜனங்களுக்கும் நல்லது, சர்க்காருக்கும் நல்லது. நான் இங்கிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்களெல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்: இனிமேலாவது தங்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளிலுள்ள தொழிலாளர் நண்பர்களை மாதம் ஒரு நாள் கிராம சேவையில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கான முயற்சியை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“சமூக நலத்திட்டம் குறிப்பிட்ட டெவலப்மெண்ட் பிளாக்குகளில் வேலை செய்து வருகின்றது. சமுதாய நலத் திட்டத்தில் ஒரு கிராமம் தன்னுடைய சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஆங்காங்கு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்ட டெவலப்மெண்ட் பிளாக்கில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். அந்த பிளாக்குகளைப்போல் இன்னும் அதிக இடங்களில் பரவவேண்டுமென்று எங்கள் ஜில்லாவில் அனேக கிராமத்தவர்கள் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டம் இப்பொழுது நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றது. குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசத்திற்கு நன்மை அளித்திருக்கிறது. பல்லடம் தாலுகா தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் மோசமான நிலைமையில் இருந்தது. ஆனால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் பல்லடம் தாலுகாவைச் சேர்த்துக் கொண்டதற்குப் பின்னால் பழைய மோசமான நிலைமை மாறி புத்துணர்ச்சி பெற்று நல்ல நிலைமைக்கு இப்பொழுது திரும்பியிருக்கிறதென்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்றனவோ அந்தந்த பிரதேசங்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றன. மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின் கீழ் வராத பிரதேசங்களும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமும் கிராம அபிவிருத்திக்கு மகத்தான சேவை செய்திருக்கிறதென்றால் அது மிகையாகாது. எங்களுடைய தாலுகாவில் ரோடு வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கின்றன; ஆஸ்பத்திரி வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கின்றன; பள்ளிக்கூடம் இல்லாத கிராமங்களும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அம்மாதிரி கிராமங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அபிவிருத்தி அடையும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதென்பதை தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். நம்முடைய சர்க்கார் கிராம அபிவிருத்திக்காக எவ்வளவு அதிகமான ஊக்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ அதே மாதிரி எங்கள் ஜில்லா கலெக்டராக இருக்கும் ஸ்ரீ நம்பியார் அவர்கள் சர்க்காரின் திட்டங்களை எங்கள் ஜில்லாவில் நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியை நாங்கள் இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று, அந்தந்த கிராமத்திற்குத்

17th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

தேவையான காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார். அந்தந்தக் கிராமத் தேவையை அப்போதைக்கப்போது அவருக்கு எழுதியனுப்புமாறு கேட்டு, அவைகளை உடனுக்குடன் கவனிப்பதாகவும் சொல்லிவருகிறார். கிராமங்களிலிருந்து எழுதி வந்தவுடனே அவைகளை உடனே கவனித்து, அந்த ஸ்தலத்திற்கு நேரில் சென்று அந்தக் கிராமத்திற்குத் தேவையானதை உடனடியாகச் செய்து வருகிறார். ஆகையால் அவர்களுடைய சேவையை நான் இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டுவது என்னுடைய கடமையென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, Community Project திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில், மாணவர்களையும் அந்த வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவது மிகவும் அவசியமானது. மாணவர்கள் தங்கள் படிப்பு காலம் முடிந்த பிறகு, சும்மா வேலையில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போகிறது. காலேஜ் படிப்பு படித்த மாணவர்களுக்கு தகப்பனை கண்டால் பிடிக்காத நிலையிலிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நமது கல்வியின் தரம் அம்மாதிரி இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்களுக்கு தேசிய மனப்பான்மை ஏற்படுவதுடன், பொது மக்களுடன் பழக சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இப்போது சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்தல் நடைபெறுகிறது. அப்படி தேர்ந்து எடுக்கப்படும் நபர்களுக்கு, Community Project, National Extension Service Scheme இவைகள் இருக்கக் கூடிய ஸ்தலங்களில் குறைந்தது ஆறு மாத காலம் வேலை செய்த பிறகு தான் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் என்ற நிபந்தனை போடுவது அவசியமாகும். சர்க்கார் இதை கவனித்து, அம்மாதிரி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்களுடைய தாராபுரம் தாலுகாவில் பல்லடத்தில், பூமியிலிருந்து பலவித நல்ல கற்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளை எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்துவது என்று யாருக்கும் தெரியாமலிருக்கிறது. ஏதோ சில சமயங்களில் வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். ராத்தல் கணக்கில் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்த கற்களின் மதிப்பு எவ்வளவு யிருக்குமென்று ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் நடைபெறுகிற எங்களுடைய தாலுகாவில், சர்க்கார் இந்த கற்கள் சம்பந்தமான ஒரு Pilot Scheme-ஐ ஏற்படுத்தி, இந்த விலை உயர்ந்த கற்களை சேகரித்து, ஆராய்ச்சி செய்து கூட்டுறவு முறையில் processing செய்ய முயற்சி எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் பஞ்ச பிரதேசங்களுக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்கள் தாலுகாவில் உள்ள இந்த மாதிரி பஞ்ச பிரதேசங்களில் ஏரிகளும், குட்டைகளும், குளங்களும் மிகச் சிறிய அளவில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போடுகின்றோம். அப்படிப் போடும்போது, அந்த திட்டத்திற்கு ஏதாவது ஒரு ஆட்சேபணை இருந்தால் கூட, திட்டத்தை கைவிட்டு விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக நாலு வருஷங்களாக ஒரு திட்டம் கைவிடப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பல்லடம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் திட்டம் போடப்பட்டு கைவிடப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது, இதுபற்றி விவசாய மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். யாரோ ஒருவர் ஆட்சேபணை செய்தால் திட்டத்தை கைவிடுவது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். கனம் மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து இதை நேரிடையாக கவனித்து, அந்த திட்டத்தை பூர்த்தியடையச் செய்ய ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் Community Project திட்டம் இருக்கக் கூடிய area-க்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ நன்மையிருப்பதாக தெரிகிறதே தவிர, குறிப்பாக யாதொரு நன்மையுமில்லை. ஹரிஜன சமூகம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றால் ஹரிஜனப் பெண்கள்

17th March 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

“റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് 50 ശതമാനം ചെലവ് ജനങ്ങളുടെ സംഭാവനയാണെന്നാണ് വസ്തു. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്താണെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാവും ഗവണ്മെന്റ് ചെലവാക്കുന്ന പണംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് റോഡുപണി നടത്തുന്നതെന്ന്. ജനങ്ങളുടെ സംഭാവന പിന്നെ എന്തിന്? ഇതിന്റെ കമ്മിറ്റിതന്നെ ശരിയായ രീതിയിലല്ല പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളുമായി കൂടിയാലോചിച്ചുകൊണ്ടല്ല സ്റ്റീലുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നത്. ചെലവിന്റെ കണക്കുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ശരിയായി പരിശോധിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നമില്ല, അതൊരു രഹസ്യസംഗതിയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പല ക്രിമിനലുകളും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാനേ സ്പ്രെയ് കാണുന്നുള്ളൂ. മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ സഹകരണവും താല്പര്യവും ഒന്നിനൊന്നു കുറഞ്ഞുവരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഇത്തരം പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽവരുത്തുമ്പോൾ, വിശേഷിച്ചും ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി അവ നടപ്പിലാക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജനങ്ങളുമായും ജനപ്രതിനിധികളുമായും കൂടിയാലോചിച്ചിട്ടുവേണം പദ്ധതികൾ അംഗീകരിക്കാൻ.

“ വടക്കേ മലബാറിലെ ലോക്കൽ ഡവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികളടയും ദേശീയവികസനപദ്ധതികളടയും നടത്തിപ്പ് നോക്കിയാൽ പല തകരാറുകളും കൃത്രിമങ്ങളും നടക്കുന്നതായി കാണാൻ സാധിക്കും. അവയുടെ ധാരാളം റോഡുകൾ വെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും ആ റോഡുകൾ കേടാക്കുക തീർത്ത് നന്നാക്കിയിട്ടു കൂടാ എന്നൊരേറ്റാടില്ല. അതു കൊണ്ടാണ് ആ റോഡുകളെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്. വളരെക്കുറച്ച് കഴിച്ച്, ക്രൂസസ് നിർമ്മിച്ചു എന്നൊക്കെയുള്ള റിപ്പോർട്ട് വെറും ബോഗസ്സ് റിപ്പോർട്ടുകളാണ്. ഈ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡുകൾ മുഖേനയും പഞ്ചായത്തുകളുള്ള ലിങ്ക്കളിൽ അവ മുഖേനയും നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. മലബാറിലേക്ക് മാറിവെച്ചിരുന്ന 5 ലക്ഷം ഉറപ്പിക, സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചെലവാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല, അത് ലാപ്സാവാൻ പോവുകയാണ് എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞതായി എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന് ഇവിടെ പറഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാതെ വന്നതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഗവണ്മെന്റ് ജനങ്ങളുമായും ജനപ്രതിനിധികളുമായും കൂടിയുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് തർക്കമറി സാധനമാണ്. സാമ്പത്തികമായിട്ടാണ് ഈ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വവും. അതുകൊണ്ട് വേറെ വേണ്ടുമോളം ജോലിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പദ്ധതികളെല്ലാന്നി ശരിയായി അന്വേഷിക്കണമെന്ന നടപടി പദ്ധതികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നില്ല. ആ കൈമാറ്റ കാരണമൊക്കെയാണ് സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാതെ വന്നതും ലാപ്സാവാൻ പോകുന്നതും. അതുകൊണ്ട് പഞ്ചായത്തു ബോഡുകളടയും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡുകളടയും ചുമതലയിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ നടത്തിച്ചാൽ ഇത് കൂടുതൽ നന്നായി നടത്താൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതേക്കുറിച്ച് കാര്യമായി ആലോചിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സ്റ്റീലുകൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് ഇന്നുള്ള കാലാവധിയും വലുപ്പിക്കണം. അടുത്തതന്നെ പതിനാല് ദേശീയവികസന ബോർഡുകൾ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളായി മാറ്റാൻ പോവുകയാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കൂടുതൽ പത്തുനൂറ്, മൂന്നുനൂറ്, കൂടുതലുപയോഗിച്ച്, മാടായി എന്നീ ബ്ലോക്കുകൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടാക്കി മാറ്റുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മൂന്നുനൂറ്, കൂടുതലായും, മാടായി, പത്തുനൂറ് മുതലായ ഫാക്ടറികളിൽ ഇന്നുതന്നെ ദേശീയവികസനപദ്ധതിയിൽ ഉണ്ട്. അത് കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടാക്കി മാറ്റണം. ഈ ഫാക്ടറുകൾ വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് മെച്ചപ്പെടുത്തിയാണ് ഇതിൽ ഫാക്ടറി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫാക്ടറി പത്തുനൂറ് ബ്ലോക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ഇവിടങ്ങളിലില്ല. പറയത്തക്ക കിടപ്പുവസായങ്ങൾ പോലും അവിടെയില്ല. കൃഷിയും വളരെ മോശമാണ്. അതോ ആരോ മേനിയിൽ കൂടുതൽ അവിടെ വിളയ്ക്കണമെന്നില്ല. മറ്റു എന്ത് കാര്യം നോക്കിയാലും ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. വൈദ്യുതസൗകര്യത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളൊരു ആശുപത്രികളൊരു കോളേജ്. എന്തോ ഒന്നിനെ സ്റ്റുഡന്റുകൾക്കും ലിഡിങ് സ്റ്റുഡന്റുകൾക്കും ഇനിയും അവിടെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വളരെ വളരെ മോശമാണ്. റോഡുകൾ വളരെ കുറവായുള്ള. ഉള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുന്നു.

10-50
a.m.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകൾ, ദേശീയവികസനപദ്ധതികൾ മുതലായവ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അവ നാട്ടിന്റെ നന്മയ്ക്ക് ആവശ്യവുമാണ്. പക്ഷെ ഈ പദ്ധതികളുടെ പ്രവൃത്തിസമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു മാറ്റം കൂടിയേണ്ടി. ‘കാൽ പണത്തിന്റെ പച്ച അരപ്പണത്തിന്റെ നെയ്’ കൂടിച്ചു’ എന്നു പറഞ്ഞുമാറിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളിലെ പ്രവർത്തനം. പാലക്കാട് പ്രോജക്ടിനെ ഉദാഹരണമായെടുത്തുകൊണ്ട് കണക്കാക്കൂ. കാമ്പസർ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. രോഡുവെട്ടുന്നതിനും, വളക്കൂഴികൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനും ഫൈസ്റ്റർ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളെ നേരവന്നു ചെയ്യാനും പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ സാധാരണമാണെന്നു. പക്ഷെ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലമല്ല ഇതിൽ കാണുന്നത്. 200 വിദ്യാർത്ഥികൾ 20 ദിവസം അവിടെ ക്യാമ്പു ചെയ്തു എന്നുവരും. ക്യാമ്പ് ചെയ്യാനിടയേണ്ടി ദിവസമെണ്ണിച്ച് ആറുക്കു 2 ക. വീതം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇത് തികച്ചും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നമല്ല. ദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂർ വീതമാണ് ഇവർ ജോലി ചെയ്യുന്നത്. ഇരുപതു ദിവസത്തേക്ക് 200 വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്യാമ്പ് ചിലവിനായി 8,000 ക. ആവുന്നതാണ്. കണക്കാക്കും ഒന്നരയും ഉറപ്പായ കൂലിക്ക് എത്ര തൊഴിലാളികളെ വേണമെന്നുള്ളും കിട്ടും. രണ്ട് മണിക്കൂറിന് 2 ക. വീതം ചെയ്താൽ ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് രോഡു വെട്ടിക്കുന്നതിനും പകരം തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ അഞ്ചിരട്ടിയോ പത്തിരട്ടിയോ ജോലി നടത്താൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇതൊരു ക്യാമ്പിന്റെ സംഗതിയല്ല. ഇതുമാറി പല ക്യാമ്പുകളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു സംഗതി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് 10 ലക്ഷം സെസ് ബേനിയ നട്ടുവിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകാരും 10 ലക്ഷം സെസ് ബേനിയ നട്ടുവിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. രണ്ടുകൂടെ 20 ലക്ഷം സെസ് ബേനിയ കണ്ടെന്നുമാണ്. പക്ഷെ പതു ലക്ഷം 20 ആകുകൂടി കാണുന്നില്ല. ബാക്കി പതു ലക്ഷം എവിടെ പോയെന്നറിയാനില്ല. അതിനുശേഷമാണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം അവിടെ ഇല്ലാതായത്.”

[Sri K. Madhavan Nambiar] [17th March 1955]

കയ്യമാണ്. ഉടമസ്ഥനായി എന്റെ നിരോധനമണ്ഡലത്തിൽ ഉൾപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഏന്നാരു റോഡുണ്ട്. ഈ റോഡ് എത്രയോ കാലമായി ഉപയോഗഭൂമി മായി കിടക്കുകയാണ്. ഫക്കം ഡെവലപ്പുമെന്റിനേറിയം ഭരണീധികസനപദ്ധതി യുടേയും ഇതുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു കണക്കിനെ വളരെ പ്രധാനമായും ഈ റോഡ് റിപ്പേർ ചെയ്യുന്നതിന്നു സാധിച്ചിട്ടില്ല. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് ആരംഭിച്ചാൽ അതുവേണ്ടുന്ന റോഡുകൾ ഇനി ഉപയോഗപ്രദമാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

“മേപ്പറഞ്ഞ, ഫക്കുകളിൽ വിദ്യച്ഛാതി എന്തെന്ന കാലം ഉപഹിക്കാനാകുക വയ്യ. ചുരുക്കത്തിൽ സാമ്പത്തികമായും, സാമൂഹ്യമായും സാംസ്കാരികമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായും ക്ഷാർത്തികമായും, വ്യാവസായികമായും വളരെ പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ് ഈ ഫക്കുകൾ. അതുകൊണ്ട് അടുത്ത കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളായി മാറുന്ന ഫക്കുകളിൽ മേപ്പറഞ്ഞ ഫക്കുകളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും അങ്ങിനെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഈ പ്രദേശങ്ങളെ മുന്നണിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണമെന്നും ഒരിക്കൽക്കൂടി അച്ഛത്തിച്ചു കൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.”

30-55
a.m.

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் பொது ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் உபயோக கரமானது. சர்க்கார் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இப்போது சமீபத்தில் இப்படி திட்டங்களாக கொண்டு வந்திருப்பது கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். நடைகாலமாக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் இப்போது சமீபத்தில் துரித மாகமுன்னேற்றம் அடைகின்றன. சர்க்கார் இந்த தேசிய, சமுதாய, ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 2,68,84,400 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவலை அன்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ரூபாய் 10, அல்லது 15 கோடி வரையில் செலவு செய்ய சர்க்கார் முன்வந்துள்ளதாக தெரிவித்தார்கள். இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் நிறைய கிராண்டு கொடுக்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் இதற்கு நிறைய கிராண்டு கொடுக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பினாலும் இந்த வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றில் மின்சார வசதி குடிதண்ணீர் வசதி, கல்வி, சுகாதாரம் வைத்திய உதவிகள் போன்ற, மக்களுக்கு இன்றியமையாத பல காரியங்கள் உள்ளன. ஆனால் நான் இந்த சமயத்தில் என்ன சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், ஹரிஜன சமூகமானது மிகவும் பிற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போய் இந்த மூன்று வகை திட்டங்களைக் கொண்டு, அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி எடுக்கும்போது முதலில் சேரிக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேரிகளுக்கு பல தேவைகள் இருக்கின்றன. அதாவது, பள்ளிக்கூடங்கள், மயானம், வழிபாதைகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய சர்க்கார் முதலில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பிறகு தான் கிராமத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வசதிகள் செய்யக்கூடாது என்றுநான் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை செய்துவிட்டு தான் கிராம மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ முக்கியமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 2,343 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் Labour School 176 இருக்கின்றன. இந்த திட்டங்களின் கீழே இந்த ஐந்தாண்டில், அதாவது 1946-லிருந்து 1950 வரைக்கும், 11 பள்ளிக்கூடங்கள் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கிணறுகள் 35 தான் தோண்டியிருக்கிறார்கள். மீளக்கட்டுகளை 162 தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதை பார்க்கும் போது மிக பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இந்த சமயத்திலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாக சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, எந்த எந்தவலத்திற்கு போனாலும், ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் செய்யவில்லை அல்லது கேட்டுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லாமல், அங்கு நேரில் ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் இருக்கின்றனவா, பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ச்சி

17th March 1955] [Sri A. S. Sahajanandam]

செய்து, அந்த சௌகரியங்களை செய்து கொடுப்பது சர்க்காருடைய கடமையாகும். சர்க்கார்தான் அவர்களுக்கு guardian ஆக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சர்க்காரை கேட்க போதிய உணர்ச்சி கிடையாது. மேலும் சர்க்கார் Community Project வேலைகளுக்கு ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பண உதவி எதிர்பார்க்க கூடாது. அவர்கள் பணம் கொடுக்க வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ தொழில் செய்து வயிறு பிழைக்கலாம் என்றுவந்தால், ஹரிஜனங்களுக்கு மிராசுதார்கள் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் ஹரிஜன்ச் சேரிகளுக்கு செய்யும் காரியங்களை எல்லாம் இலவசமாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI S. RADHAKRISHNAN :—**“ கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பிர்க்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல் அல்லாமல் என்னுடைய தொகுதி தனி சிறப்புள்ளது. பிர்க்கா டெவலப்மெண்ட் விஷயமாக அங்கு நடக்க வேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி ஏற்கனவே சென்ற பட்ஜெட்டில் நான் பேசியபோது சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய பிர்க்காவில் குறைகள் தனிப்பட்ட முறையில் இருக்கின்றன. அதனால் அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு மறுபடியும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகளைச் செய்யும்போது அந்த பிரக்காவின் அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் காடாம்புலியூர் என்ற ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. அது ஒரு வரண்ட காட்டுப் பிரதேசம். அங்கு 40 அல்லது 50 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அது ஒரு தனிப் பகுதி. அவைகள் ஆற்றின் தென் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆற்றின் வட பகுதியில் 10, 15 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் பண்டுட்ட பிரக்கா அருகில் உள்ளது. அந்த வட பகுதி ஒரு முன்னேற்றமடைந்த பகுதி. அவைகளுக்கு ரோடு வசதி, மற்ற எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. அந்த வட பகுதியில் பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலை மூலமாக லெப்ரசி கிளினிக் ஒன்றும் மெட்ரீன்ட்டி செண்டர் ஒன்றும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். மற்றும் முக்கியமான பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த பத்து பனிரெண்டு கிராமங்களுக்குத்தான் அந்த வேலைகள் எல்லாம் நடந்து வருகிறது. மற்ற 40 அல்லது 50 கிராமங்களுக்கு அப்படி நடப்பதாகவே இல்லை. உப்பகுதியில் சுமார் 20, 25 மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. போக்குவரத்து செய்வதாக இருந்தாலும் அது முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஆபீசர்களும் போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி போன வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். முக்கியமாக இதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் அந்த வப்பகுதிக்குக் கொண்டு போகாமல் வட பகுதியிலேயே செய்து கொண்டு வந்து தென் பகுதியில் செய்யாமல் இருந்தால் பிரக்கா அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்த தாகாது. உண்மையில் பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் உண்மையிலேயே நடப்பதாகக் கருத முடியாது. ஏனென்றால் அந்த பிரக்காவிற்குப் போக வேண்டுமென்றால் அதற்கு தனியான பாலம் கிடையாது. அதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லிப் பணம் சாங்ஷனாகியும் இன்னும் பாலம் கட்டப்படவில்லை. அதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லியும் 4 அல்லது 5 வருஷங்களாக அந்தப் பாலம் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. முழையின் காரணமாக அடிக்கடி தண்ணீர் பெருக்கெடுப்பதால் வேலையில் தட்டு ஏற்படுகிறது. அந்த பிரதேசம் அந்தமான் தீவைப்போல் ஆகிவிடுகிறது. அந்த பகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு தடவை வந்திருக்கிறார். அவர் அங்கு வந்தபோதுகூட அந்த தென் பகுதிக்குப்போக முடியாமல் மற்ற சுற்றுப்பாதை வழியாக போயிருக்கிறார். சுமார் 50 மைல்கள் சுற்றிப் போவதாக இருக்கிறது. காடாம்புலியூருக்கு மற்ற வழியாக போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பாலம் போட

[Sri S. Radhakrishnan] [17th March 1955]

வேண்டும் என்று சாங்ஷன் ஆகி 4 அல்லது 5 வருஷங்களாகிறது. இன்னும் பாலம் கட்டப்படாமலிருக்கிறது. எப்படியாவது அந்த பாலம் கட்டிமுடித்துவிட்டால் அதுவே அந்த பிரக்கா டெவலப் ஆவதற்கு முக்கியமானதாகும். என்னுடைய பிரக்கா பொறுத்த வரையில் தனி முறையில் வேலை செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது.

“இப்பொழுது சொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் அதிகப் படியான வேலைகள் நடந்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள், கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், லட்டின் கட்டியிருக்கிறார்கள், தேனீ வளர்ப்பது, கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஏற்படுத்துவது, கூட்டுறவு முறையில் பல வேலைகளைச் செய்வது போன்ற பல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் வரவேற்க வேண்டிய விஷயங்கள்தான். இருந்தாலும் அங்கே இருக்கும் ஜனங்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? ‘எங்களுக்கு வேண்டியது ரோடு வசதி’. அந்த வசதி இல்லாமல் அந்த பிரக்கா முன்னே முடியாது என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். அந்த பிரக்காவிற்கு மற்ற விஷயங்களில் செலவு செய்வதை நிறுத்தி விட்டாவது ரோடு வசதிக்கு செலவு செய்தால் அந்த பிரக்கா முன்னேற்ற முடைய வசதி ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்த பிரக்காவில் இன்னும் எத்தனை கிராமங்கள் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு அதன்படி வேலை செய்ய வேண்டும். அதைக் கணக்கெடுத்து இத்தனை வருஷங்களுக்குள் ரோடு போட்டு முடித்து விடவேண்டும் என்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். மற்ற வேலைகளைச் செய்வதைவிட ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். மற்ற வேலைகளுக்கு பணத்தை செலவு செய்வதைவிட பிரக்கா முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால் ரோடு வசதியை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அப்படி முக்கியமாக கவனித்தால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“இதைப்போலவேதான் சுகாதார வசதியும். இப்பொழுது வட பகுதியில் ஒரு லெப்ரசி கிளினிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போதுகூட அங்கு நரம்புச் செலந்தி வியாதி அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னார். உண்மையிலேயே அங்கு நரம்புச் செலந்தி வியாதிக்கு ஏதோ நடவடிக்கை எடுத்தாலுங்கூட, அந்த நரம்புச் செலந்தி வியாதிக்கு நிவாரண உதவியை அவ்வளவாக அங்குள்ளவர்கள் அடையக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதனால் தென் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அங்கு போய் வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. வட பகுதியிலுள்ள 10 கிராமங்களுக்குத் தான் கிளினிக் நடைபெறுகிறது. ஆனால் அந்த கிராமங்கள் பண்டுட்டி டவுனிலிருந்து 2, 3 மைல் தூரத்தில் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் டவுனுக்குச் சென்று வைத்யம் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே அந்த கிளினிக்கை தென் பகுதியில் ஏற்படுத்தியிருந்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு அது சௌகர்யமாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் எதற்கும் 20, 25 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். வட பகுதியிலிருக்கிறவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதால் தென் பகுதிக்காரர்களுக்கு சௌகர்யமாக இல்லை. உட்பகுதியில் வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் சௌகர்யமாக இருந்திருக்கும். காடாம்புலியிலிருந்து அங்கு வர முடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தால் ஒரு நாள் பூராவும் செலவாகிறது. ஆற்றைத் தாண்டி வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. உட்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களால் உனுக்குடனே வரமுடியாமல் இருக்கிறது. அங்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருப்பதாலும், அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதாலும், அங்கு நரம்புச் செலந்தி அதிகமாக வருகிறது. குளங்களில் தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரைக் குடிப்பதால் இப்படிப்பட்ட நரம்புச் செலந்தி வியாதி வருகிறது. நரம்புச் செலந்தி வந்தால் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் படுத்த படுக்கையாக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு குடும்பத்தில் நாலேந்து பேர்கள்

[17th March 1955] [Sri S. Radhakrishnan]

நரம்புச் செலந்தியால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். வட பகுதியில் கிளினிக்கை அமைத்திருப்பதால் தென் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அது பயனளிக்காமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்களால் ஆற்றைத் தாண்டி அங்கு வர முடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தாலும் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வந்தாலும் ஒரு நாள் பூராவும் செலவாகிவிடுகிறது. இந்த நிலைமையில் பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை எப்படி நாட முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வட பகுதியில் கிளினிக்கை வைத்திருப்பதன் காரணம் அங்கு இரண்டு, மூன்று பெரிய மனிதர்களுக்கு குஷ்ட வியாதி வந்திருப்பதால் தான் அங்கு கிளினிக்கை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கும் காடாம்புலியூரில் யாருக்கும் குஷ்ட வியாதி அதிகம் வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் தான் தென் பகுதியில் லெப்ரசி கிளினிக்கை அமைத்துக்கொடுத்தால் உட்பகுதி ஜனங்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். ஜனங்களுக்கு பணம் செலவு செய்யும்போது அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். லெப்ரசி கிளினிக்கை வைத்திருப்பதற்கு பதிலாக நரம்புச் செலந்தி கிளினிக்கை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். பிற்பட்ட பகுதியாகிய காடாம்புலியூருக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கும். ஆகவே உட்பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. VELOO —“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 11-10 a.m. மானியத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த பிறகு சில இடங்கள் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் சில முக்கியமான காரியங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் நடக்கும் இடங்களில் முக்கியமாக முதல் முதலாக எவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். சில இடங்களில் பார்க்கு, ரிக்கியேஷன் கிளப், இவைகளை அங்கிருக்கும் அபிவிருத்திக் கமிட்டிகள் உண்டாக்க ஏற்பாடு செய்கின்றன. இவைகளுக்கு முதன்மைஸ்தானம் கொடுக்காமல், குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு, வசதி இவைகளை அவ்விடங்களுக்கு கொண்டுவர முதலில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில கிராமங்களில் ஜனங்கள், குடி தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் அபிவிருத்தி கமிட்டி, பார்க்கு, முதலாவதாக போட வேண்டுமென்று, தீர்மானம் (resolutions) செய்து அதற்கான வேலை செய்கிறது. அந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மிக அவசியமாக உடனடியாக செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக செலவாகும் பாதி பணத்தை அங்கிருக்கும் மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை நிறுத்தி வைத்து, குடிதண்ணீர் வசதியை சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே, செலவிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விஷயத்தில், ஹரிஜனங்கள், மற்றவர்கள் (ஹரிஜன் அல்லாதவர்) என்ற வித்தியாச மில்லாமலிருத்தல் மிகவும் நல்லதென்று சொல்லுகிறேன். பாதை போடுவதற்கும், மற்ற வசதிகள் செய்வதற்கும், செலவில் பாதி பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாமல், அங்கிருக்கும் மக்கள், அதற்காக செலவாகும் பணத்தை உடல் உழைப்பு மூலம் ஈடு செய்யலாமென்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஹே கட்டிக்கொள்வதற்காக அத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கடன் கொடுப்பதாக உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அவ்வுத்தரவு பிரகாரம், கிராம மக்கங்கள், வீடுகட்ட, பணம் கடனாக வாங்க முடிவதில்லை. வீடுகட்டுவதற்கு 250 ரூபாய் வரை கடன் வாங்க, ஆள் ஜாபீன் கொடுத்தால் போதுமென்ற நியதி இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நம்மாகாணம் பூராவும், விஸ்தரித்த பிறகு, கம்யூனிடி பிராஜக்ட் வேலையை ஆரம்பித்தால் மிக நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இன்னும் சில இடங்களில், தங்களுக்கு பாதை வேண்டும் மற்ற வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கும்

[Sri A. Veloo] [17th March 1955]

மக்களுக்கு தக்க பிரதிநிதத்துவம் அபிவிருத்தி கமிட்டியில் இல்லாததால், அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. ஆப்பேரப்பட்ட அபிவிருத்திக் கமிட்டிகளை மாற்றியமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சரித்திரப்புகழ்பெற்ற காவேரிப்பூம்பட்டணத்திற்கு காவேரியின் வடபுறமாகச் செல்லும் மண் ரஸ்தாவை கப்பிரோடாக் செப்பனிட ஜில்லா போர்டு மூலமும் பொது மக்களிடமும் பணம் வசூலிப்பதென்பது முடியாத காரியம். இந்தரோட்டை, நன்றாக திருத்தி கம்பிபோட்டு அமைப்பதற்கு, சர்க்காரே, தங்கள் சொந்தச் செலவில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணல்மேடு பட்டவர்த்தி ரோட்டில் பட்டவர்த்திக்குச் சமீபத்தில் பழவாறு ரோட்டில் குடைந்துசென்று பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக, ஷேப் பழவாறு தண்ணீர் பெருக்கால், அந்த ரோடு நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அந்த இடத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட செங்கற்பாடிகள் வீணே கிடக்கின்றனவே ஒழிய ஷே ரோடு பழுது பார்க்கப்படவில்லை. கூடிய விரைவில் பழுது பார்க்கப்படாவிடில் தண்ணீர் உப்புருந்து ரோட்டை நாசம் செய்வதோடு கிராமங்களில் புகுந்து அழிவு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகும். ஜில்லா போர்டிலோ, வேறு பொது மக்களிடையோ பணம் வசூலிக்காமல் சர்க்காரே தன் சொந்த செலவில் அந்த ரோட்டை பட்டவர்த்திக்குச் சமீபத்தில் பலவாறு உபகருவதைத் தடுக்க rivetment யும், (ரிவட்மெண்ட்) கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செம்பனூர் கோவிலுக்கருகிலுள்ள, மேல்ப்பாதி கிராமத்தில் மேலத்துறையில் காவேரிக்கு வண்டி போகும் பாலம் போட பஞ்சாயத்து போர்டும், பொது மக்களும் முயற்சி செய்து பணம் கொடுப்பதாக முன் வந்திருக்கிறார்கள். காவேரிக்கு அந்த இடத்தில் பாலம் போடுவது மிகவும் அவசியம். புதியதாகக் காவேரியில் கட்டப்பட்டுள்ள வேறு பாலம் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. மேல்ப்பாதி என்ற இடத்தில் பாலம் போட்டால் சுற்றிலுமுள்ள, 10, 15 கிராம மக்களுக்கு போக்குவரத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்பாலத்தைப் போட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க கவனஞ் செலுத்த வேண்டுகிறேன்.”

11-15 a.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Demand is a very important one. All the three schemes, namely, the Community Development Projects, the National Extension Service and the Local Development Works, go together. The basic principle on which these schemes are being worked is really a good one. The only question is, when all the schemes are put into operation, how far the people concerned are taking advantage of them and how far the results will be appreciable. The various implications of the schemes are not brought home to the people in every nook and corner of the villages. Pamphlets explaining the importance, working and principles of the schemes are not circulated among the people in the villages. In distant villages people are unable to understand the principles underlying the various schemes. So, my first request to the Government is that they should print the pamphlets in regional languages and circulate them among the people in distant villages.

“ Then, when I analyse the amounts allotted for the various schemes, I find that a major or appreciable portion of the amount is spent towards the pay of establishments. In respect of Community Development Projects, nearly Rs. 17 lakhs are spent on the pay of establishments. Similarly, in respect of National Extension Service nearly 23 lakhs of rupees are spent on the pay of establishments. In respect of the National Extension Service,

[17th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

more than one-third of the total amount, that is, Rs. 23 lakhs out of Rs. 60 lakhs, is spent on the pay of establishments. In respect of the Community Development Projects, this item forms nearly 20 per cent of the total amount. I appeal to the Government to see their way to cut short this expenditure. Instead of having Gazetted officers, we may have non-Gazetted officers. In this way, we must cut short the expenditure on the pay of establishments so that the people may get more benefit from these schemes.

“ The important point that I want to emphasize is that we should avoid wastage as far as possible. Even in my speech during the general discussion on the Budget I said that we were depending upon the various specifications and schedule of rates prepared by the Public Works Department for carrying out the various works. Schedules of rates are being maintained by the Public Works Department and those rates are generally high. Some time back the rates were prepared. I understand these rates are revised year after year on the basis of the tenders offered by the contractors. The contractors are in a limited number and they do not generally take the market rate into consideration. Sometimes their rates are even high. If we are to adopt the rates quoted by the contractors, naturally they will be high. From my own personal experience I can say that the Engineers' rates are very high. When I was the Vice-President of the House Construction Society, I directed the Secretary to put up a shed for the watchman to look after the raw materials that were being gathered. Immediately the Secretary gave suitable instructions to the Engineer. He was also one of the contractors. He prepared an estimate on the basis of the schedule of rates available with the department. Immediately, a proposal was brought forward for sanction of Rs. 150 for putting up a shed for a watchman. When that proposal came up at the meeting, I asked the Secretary, 'Why do you require Rs. 150 for putting up a small shed?' He said that it was in accordance with the schedule of rates usually charged. I said, 'You need not consult the Engineer. You must think in terms of bamboo and keiths'. Then I was able to have a shed put up with Rs. 25. Then, a ground had to be cleared. The Engineer prepared an estimate for Rs. 750, for it was stated that it was a question of clearance of a jungle. But I visited the spot and was able to effect the desired clearance in three days with Rs. 75. Then, I said to the Engineer, 'We want the benefit of your experience and not your rate'. Now, the rates of the Public Works Department are rather high and they have to be cut down.

“ I shall refer to another instance also. As I said earlier, 11-20 a.m. under the local development scheme a well was constructed at an estimated cost of Rs. 2,500 very near to my place. In Coimbatore, Salem and other districts it may cost more but nobody can imagine that it will cost so much to construct a well in the Tanjore district. But the pity of it is that the people of that locality are asked to contribute half the amount, that is, Rs. 1,250. It may be possible for some people to contribute their share and it will not be possible for a large number of people to do so. So

[Sri S. Swayamprakasam] [17th March 1955]

I took the matter up with the Collector of the district and he appreciated my position and he ordered investigation of the matter. Sir, I am sure that the rate fixed for the construction of a well at Rs. 2,500 is rather high and it is high time that the Government look into the matter so that we can save a lot of money which can be diverted for carrying out other schemes. In this connexion, I wish to stress the necessity for reducing the contribution payable by the people. In so many villages the people are unable to contribute half the amount. There is a feeling in some places that even half the amount contributed by the Government is enough to carry out the work. It may be stated that the people can contribute manual labour. But in a backward area the contribution of manual labour by the people means that they will have to be paid so that they can eke out their livelihood and at the same time contribute their manual labour. As pointed out by the hon. Member, Sri Palaniyandi, we have to pay even for manual labour and therefore the Government can carry out these works with their own contribution without expecting half the contribution from the people. I hope the Government will look into the matter and do the necessary thing.

“Sir, apart from schemes relating to formation of roads and digging of wells, there are also schemes for providing certain social amenities like parks and radio sets. No doubt a certain amount is set apart for providing such amenities. But parks and radio sets are required for people who are living in an already developed area and who are already having roads, schools and other amenities. So they are coming forward to contribute half the amount. If such a thing is done we will only be helping people in the developed area to develop further, and it will take a long time for the people in the backward area to get even the ordinary facilities like roads and schools. Therefore, I suggest that the amount set apart for these amenities may be utilized for some time to come in the backward area for laying roads and opening schools and child welfare centres so as to enable the already under-developed area to develop.

“Now I come to another important matter. So far as the Tanjore district is concerned, National Extension Service Schemes have been started in the most developed area. But the Hon. Minister should not immediately come to the conclusion that these schemes ought not to have been executed in the Tanjore district. My point is that having decided to take up these schemes, they should be executed in the backward area in the district. By this, I do not mean to say that Mayavaram and Kumbakonam are not in need of such schemes. If we want to efficiently execute the scheme and achieve appreciable result, we must start it in a backward area and work it well. Now that the Government have started it in a fully developed area, we are unable to find out what exactly is the result of that scheme and the natural resources available there. Sir, in the Tanjore district, Pattukottai, Aranthangi and two firkas like Vallam and Sengipatti are backward areas. It is for this backward area that we have been demanding

17th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

the Kattalai High Level Channel Scheme. Of course the Hon. Minister may say that he knows the Tanjore district more than myself and I admit it. When he was the Minister for Public Works he said that Sengipatti was a very backward area and the Government should do something for it. So he fully knows the condition of that area but still no National Extension Service Scheme has been undertaken there. The people there are depending upon rain and it will be really helpful and beneficial to them if the Government start these schemes in that backward area. I once again appeal to the Hon. Minister to extend these schemes to the backward areas in the Tanjore district. With these words, I conclude my speech.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am indeed very happy to see several hon. Members taking such a keen interest in the discussion of this important subject. Realizing the importance of this Demand, the Hon. the Speaker has also extended the time originally allotted to it. The Government of India, the Planning Commission and the Government of Madras are all equally alive to the importance that should be attached to the carrying out of the rural development programme effectively. It is on account of the importance that they attach to this programme that they have been carrying out this work in three different forms, viz., community development project, national extension service and local development work. In carrying out this programme, it is the objective of the Government to secure all the essential amenities for the people living in the rural areas so that they can live a life of ‘no wants’ and raise their standard of living by increasing agricultural production in the villages.

“As our Prime Minister has often emphasised, the objective behind this programme is to create a revolutionary change in the society. It should be not merely in words or in the depiction of certain pictures but it should be in action and in the real sense of the word. Sir, it is the objective of the Government to create a revolutionary change in our society, particularly in the villages, and that can be achieved only by rousing the consciousness of the people and making them realize that all this is in their hands, that with the initiative taken by them they could achieve things without depending on others and without begging of others, that they could generate their own strength and that they could improve not only their own conditions but also the conditions of their villages. It is also the objective of the National Planning Commission, which has been accepted by the Governments at the Centre and the States, that this programme should no longer be carried out as a model programme taking certain model centres, but should be carried out throughout the length and breadth of the State in all the rural areas before the end of the Second Five-Year Plan. Therefore, I would like to tell hon. Members, who are anxious about their own areas not being covered by this National Extension Programme, that the Government do intend and propose to extend this programme either under the Community Projects

11-30
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

Scheme or under the National Extension Service Scheme to all the rural areas in the State. The hon. Member coming from Paramakudi pointed out that his area, that is, the East Ramanathapuram district, is not at all served by any of the three schemes that are now under discussion and for which demands are now sought. Sir, I would like to point out to him, as has been pointed out by one hon. Member who participated in the discussion yesterday, that the programme of Local Development works cover the entire area and that it is particularly intended for the benefit of those areas which are not at present covered by the Community Projects Scheme or the National Extension Services Scheme. It is for hon. Members and also for the people of the area concerned to come forward and take full advantage of the funds and facilities that are available under the Local Development Works Programme.

“ The hon. Member coming from Udayarpalayam taluk pointed out that under the Local Development Works, people are required to make advance payments and that it is not possible for people to take advantage of the scheme by making advance payments. I may tell the hon. Member and also other hon. Members that we have been relaxing the rules every now and then in order to enable people to take full advantage of the facilities that are available under the Local Development Works Programme. Up to a limit of Rs. 3,000 in the cost of works, we do not even insist on previous preparation of estimates and even with regard to other works, whatever be the estimates that are prepared, we shall look into the complaints made by hon. Members in this House. We are also looking into the question of delays in the preparation of estimates. I would also like to tell hon. Members that the works should be treated as the works of the people. There is no question of contract. The Government are equally anxious to avoid and eliminate contractors, at any rate, so far as the Local Development Works Programme is concerned. Therefore, instructions have been issued to the effect that if the people of the locality who are interested in the works come forward with their own contribution, then the work will be entrusted to them. It is for them to carry out the work with their contribution and Government would pay their quota of contribution when the works are certified to have been completed according to specification. The contribution that is due and payable by the Government according to the estimates as verified by the authorities will be paid to them. Sometimes, Government do not mind even making part payments towards completion of the works.

“ Certain hon. Members referred to poor areas where people are not able to make a 50 per cent contribution. As I mentioned some time ago, under the National Extension Services Scheme, 50 per cent contribution is not invariably insisted upon. Further in areas occupied by Harijans, sometimes works are undertaken even without any contribution from them. The hon. Member coming from Chidambaram, who has been fervently pleading for the cause of the Harijans, referred to the difficulties of the Harijans in

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

taking advantage of the works. I was particularly taken around certain Harijan areas in Chidambaram taluk. The hon. Member did not accompany me and he might not have seen that. A group of poor Harijans came forward to me. I was wondering whether they were going to represent any of their wants to me. To my surprise, they took me with enthusiasm and showed me the road which they themselves had formed. With a sense of pride they told me that they had formed that road. They did not ask me anything more. I have been observing that there is greater enthusiasm in areas which are poor and among people who are poor. They have now come to realize that they can achieve several things and particularly the poor people are evincing great interest and enthusiasm. I am glad to say that the response has been very satisfactory. People have begun to appreciate how they could stand to benefit by this programme of self-help.

“ Regarding water-supply schemes, the Government do not insist upon any contribution so far as schemes that are meant exclusively for Harijans and Harijan areas are concerned. Even so far as other areas are concerned, the Government give special importance to water-supply schemes. The Government insist only on 25 per cent contribution and they bear the remaining 75 per cent. Apart from this, the work is entrusted to the local people and ultimately they may not even have to contribute as much as 25 per cent.

“ Some hon. Members pointed out that there was difficulty in getting contribution by way of labour. I am sorry I am not able to accept that plea. Sir, those who have closer contacts with the people could easily see how willingly and enthusiastically these poor people come forward to give their labour for realizing their wants. I am also thinking of giving some additional facilities to these poor people who will offer their labour. I am considering whether the Government could provide those who work throughout the day with free food.

“ The hon. Member who preceded me and also some other hon. Members complained that there were too many people who are employed under these schemes and that we are spending a major portion of the amount on the staff. At the outset, I would like to tell hon. Members that some staff is necessary. Even hon. Members need the staff of the Legislature Secretariat for carrying out their work. They would not plead for completely dispensing with the staff of the Legislature Secretariat. Rather they would plead that certain additional amenities should be provided for the staff of the Legislature Secretariat. I can assure the hon. Members that we do not have any unnecessary staff. I may also tell for the information of the hon. Members that about 75 per cent of the staff employed under the National Extension Services and the Community Projects Schemes are technical staff. It is a multi-purpose development that is sought to be carried out for these areas. We do not need the services of technical staff to offer help and guidance to the people. Then, when these programmes and schemes were introduced, the staff that was employed had neces-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

11-40 a.m. sarily to carry out spade work and had to rouse the consciousness of the people. The staff had also to create a new psychology among the people. In the first year ending up to 31st March 1954 the expenditure related to total expenditure was only 33 per cent. The total expenditure on the staff was not even then a major portion of the expenditure under National Extension Service Schemes. For the period, 1954-55, the total expenditure on National Extension Service Schemes was Rs. 94,13,600 out of which the expenditure on staff was only Rs. 14,36,800. This works out to 15 per cent. It must be also remembered in this connexion that 75 per cent of the staff employed was technical personnel. Again, Sir, for the year 1955-56, it is proposed to spend Rs. 1,24,51,700 under the National Extension Service Schemes. The expenditure on staff that has been budgeted for is Rs. 16,26,600. This works out to 13 per cent.

“ Again, in the case of Community Development Projects, the expenditure on the staff related to total expenditure for the period up to 31st March 1954 worked out to 31 per cent. But for the year 1954-55, the percentage works out to 12 and in the year covered by the budget it will work out to 10. If we take the average expenditure on staff related to total expenditure, it will only work out to 9 per cent. Now, if we take into account the total expenditure on these Community Development Projects and National Extension Schemes and the total expenditure on the staff employed for these schemes, we will find that 23 per cent of the total expenditure in respect of Community Development Projects and 25 per cent in respect of National Extension Service Schemes relate to the expenditure on the staff. From these figures, hon. Members will see that we do not employ staff unnecessarily and waste money over them.

“ In regard to expenditure under the various allotments, I would like to point out that in the first year only spade work could be done and certain preliminary attention had to be paid on the whole scheme. Out of the target that has been fixed in the larger Community Development Projects the expenditure incurred up to December 1954 works out to 43 per cent. I do not state this with any sense of satisfaction. I would only like to point out in this connection that the all-India average expenditure under the larger Community Development Projects works out only to 20 per cent, whereas the average expenditure in this State works out to 54.43 per cent. I do want stepping up of this expenditure and I do hope that in the coming year the Community Project Administration will render a proper account. In the same way, in the smaller Community Projects the total expenditure works out in this State to 42 per cent and in the National Extension Service Schemes the total expenditure works out to 57 per cent whereas the all-India average is only 49 per cent. I entirely agree with several hon. Members who made observations to the effect that the staff employed in carrying out these projects must work with zeal, enthusiasm and efficiency. We are anxious to appoint persons with the necessary aptitude for executing these projects. I would like to tell the hon. Members that persons are not employed in these

[Sri M. Bhaktavatsalam]

projects for the purpose of providing employment for a few but for the purpose of securing employment for a large number of people. If any member of the staff is found to be not fit, the Government will not hesitate to remove him and replace him with a properly qualified and equipped person.

“ The idea behind this programme is that this must ultimately form the permanent pattern of administration in the State. Therefore, Sir, I would like to tell the officers concerned belonging to the various departments that this is to be the permanent pattern of administration, that the whole area is intended to be covered under these schemes and that therefore every department must consider this work as normal and even more important than the normal work they are expected to discharge. In the same way, hon. Members should not expect any special treatment in the matter of certain facilities other than those that are sought to be provided under these schemes like rural electrification or grant of particular concession in the matter of reduction of tariffs or grant of particular subsidy in regard to any scheme and so on. At the same time, I would tell hon. Member Sri S. Thinakaranasami Thevar who has been evincing keen interest in the work connected with National Extension Service Schemes and who has been taking a legitimate pride that his area is one of the best areas worked out under the National Extension Schemes and who pleaded also for the extension of electricity to Kallupatti and other areas and other hon. Members that I shall look into the matter of extension of electricity to villages and see what can be done. In fact, as the Hon. Minister for Electricity pointed out yesterday, the programme of rural electrification is expedited in the best manner possible. Still, I would particularly see that in these National Extension Service Schemes and Community Development Project areas where people are expected to take special efforts for stepping up production, extension of electricity is expedited.

“ Sir, regarding extension of the Community Project areas and the National Extension areas, hon. Members are already aware that hereafter there will be only territorial expansion of Community Projects. As the Hon. the Minister for Finance and Leader of the House explained in his Budget speech, some of the National Extension areas are proposed to be converted into Community Project areas. But I am glad to tell the House that it is not 14 blocks that will be allotted to this State as was expected when the Hon. the Minister for Finance made his Budget speech; but the Government of India have been good enough to allot on account of the results shown in this State as many as 20 under Community Development Blocks from the 1st of April. (Applause.) It is for us to create these blocks in the various National Extension Service areas. I would follow one or two tests in selecting new blocks. There need not be any scramble about the allotment of new blocks. We will follow certain definite principles in taking up these new blocks, under the National Extension areas. We shall take only the best worked out areas. I shall distribute these blocks to all

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

11-50
a.m

the districts. But there are a few districts in the State which have had the benefit of a major Community Development Project. As only 20 new blocks have been sanctioned and as we have got as many as 13 districts, those districts which have got a major Community Development Project will not get more than one block. There are districts like Tiruchirappalli which have not had the benefit of any Community Project. Those districts will necessarily have two community blocks, and the remaining blocks will be distributed to districts which have shown best results. In this way, we shall allot these twenty blocks to the various districts and that will come into operation from the 1st April next. Hon. Members were pleading for more funds; it is for hon. Members to take full advantage of these blocks of the Community Project which means at least availability of double the funds that have so far been available for carrying out the various works. The Hon. the Leader of the House announced in his Budget speech that we do expect allotment of blocks for the purpose of extending the National Extension areas. We do expect that and we shall strive for it and we shall have at least 36 blocks so that every district might have normally about three new blocks. The allotment of blocks will take two or three months. But I would like to tell the hon. Members this much, that is, as I said the other day, we shall distribute the blocks taking into account the contiguity of the existing areas. I am thinking of some new areas, areas which are away from the present National Extension areas, in some new taluks, to take up such areas, and allot one or two blocks in such taluks for each district.

"Some hon. Members were complaining about delays. I may assure hon. Members who have been discussing this subject of delays every now and then, we are taking all possible steps to avoid delays without prejudice to efficiency and without prejudice to avoidance of waste.

"Sir, the very important question of maintenance of works that are being carried out was raised by some hon. Members and I may tell them that the Government are very much concerned about this question of maintenance. As hon. Members are aware it was with a view to discuss this very important question that Government invited Presidents of District Boards for a Conference; they discussed this matter. Hon. Members are aware that the Hon. the Finance Minister indicated in his Budget Speech that the two annas levy on land revenue that is proposed to be levied is intended to be earmarked for the purpose of District Boards and Panchayat Boards; it has been suggested to the District Board Presidents who met in that Conference and they have agreed that from out of the Rs. 50 lakhs, that would be allotted to them, they would give priority for attending to maintenance of the works that are sought to be carried out.

"There are two or three important questions to which I would have referred myself, but some hon. Members have referred to them. There is the question of promoting cottage industries.

[17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

That is indeed a very important question. I am very anxious about it and we have been trying to explore the possibilities of reviving certain cottage industries and promoting certain new industries. Although it is the general policy of the Government, we are devoting particular attention in the National Extension and Community Project areas to this matter. Of course, hon. Members rightly pointed out that nothing tangible has been done in that direction. But I would like to tell them it is no good their saying simply that nothing had been done; it is also for them to take the initiative and come forward with schemes and also help the local people in the matter, organizing such industries. There are, I am certain, great possibilities, provided there is appreciation and co-operation on the part of the people.

"Again reference was made to poor housing. There are funds available under the Community Project for housing. Particularly I have been concerned that this had not been properly utilized. But I am glad to say that in the Community Project area of Erode, a very good beginning has been made on account of the initiative of the officer concerned and a colony had been built up. It is a very good colony for the poor; it is an economic colony for the Harijans; it was carried out from the fund allotted. Fifteen houses have been built, each costing only Rs. 500; Government helped with a loan of Rs. 250 and the local people came forward with their assistance by way of physical aid and donation of materials; they are fine houses with cement flooring and tiled roofing; I saw them spring up within a short period of two months. That is a very fine lead; I do want every other Community Project Administration as also non-officials, and particularly hon. Members here to take some more interest so that our idea of promoting poor housing in every one of these Community Project areas, particularly in the new Community Project areas that would come into existence from 1st April onwards, might be effectively implemented.

"Sir, it is my idea that the Co-operative Movement must particularly take deep root in these areas and here again we do look to non-official initiative, guidance and help in the matter of promoting multi-purpose co-operative societies for the purpose of helping the poor people to increase their own earnings.

"The hon. Member Sri Krishnan from Palghat took exception to the Students' Camp that was organized in Palghat. I am sorry he has not realized the importance of this kind of student activity. I am glad to tell the House that there is a new consciousness among the students, not only college students, but high school students also, not only students of urban areas, but students of rural areas also; in fact, social service has become an essential part of their studies which they have to undergo. It is not merely laying out a road with the hand of the student; they were brought along, paid Rs. 2 for their own feeding and maintenance. It is a new consciousness that is sought to be roused in the students. It is not merely, as the hon. Member imagined, making the so-called

[Sri M. Bhaktavatsalam] 17th March 1955]

workers for whose cause he and his party think they are pleading, work with their own hands; but it is making the educated people work; they should be attuned to come into the field, to go to the land and take the spade and work with their own hands along with the so-called workers. In this way a new psychology is sought to be created. Realizing the importance of participation by students, the Planning Commission have made provision for the organization of these Student Camps. These camps are not merely camps of the National Cadet Corps; it is proposed in the coming year to organize camps for about 2,000 scouts under the Planning Commission for the purpose of carrying out the rural works and of giving roads to the people of the villages.

"The hon. Member who preceded me referred to the need for publicity. I entirely agree with him. Sir, we shall certainly examine in what further way we can educate the people concerned regarding the work that is sought to be carried out and regarding the ways and means of their taking full advantage of that."

"Sir, the hon. Member from South Arcot pleaded for proper attention being paid to Kadampuliur firka. That area is no doubt a backward area. Because of the backwardness of that area, it was originally included in the Firka Development Scheme. If the people concerned are not forward enough, if the people are not strong enough, if the people are not educated enough, it is for enlightened members, like the hon. Member, to come forward and organize those areas which have not so far come under the development schemes. If they would organize like that, the National Extension staff would certainly take full advantage of that and they would not hesitate to extend the benefits of the work to those areas also which are not yet covered by the National Extension Scheme. However, I would like to tell him that perhaps that area which was referred to by him and in which he is so much interested, might be taken up under the Community Project. That would mean more funds, especially for carrying out the various items of the programme. I would therefore appeal to the hon. Member and others to come forward and see that the people concerned take full advantage of the funds that would be made available."

12 noon. "The hon. Member from Mayavaram referred to certain known priorities that were accepted by any party. I entirely agree with him. But it is a question of choice between drinking-water facilities and having a park. Now, under the various heads funds are available. Poor people, particularly in the rural areas, also need parks. It is not the people in the urban areas alone that need parks. Parks are also a necessary amenity. But I may assure him that organization of parks will not be undertaken in preference to drinking-water supply schemes."

"I shall not take more of your time, Sir, whatever be the importance of the subject and whatever be the keen interest taken by the hon. Members. I would once again assure hon. Members

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

that I shall take into account the several important suggestions made by them. I would once again appeal to the hon. Members to give their fullest co-operation and help the people in taking full advantage of the facilities that are available to them under the various schemes. I do hope that the hon. Member who moved the cut motion will not press it."

* SRI G. GOVINDAN :—"சபாநாயகர் அவர்களே, on a point of order. கனம் மந்திரியார் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, எங்கள் பக்கத்திலுள்ள பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், இவைகளை இப்போது கொண்டு வர முடியாது, அவைகளை நிறைவேற்ற பணம் படைத்தவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் முன் வந்தால் தான் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், பசியார்க் இருக்கிற ஒருவனைப் பார்த்து, நீ நெல்விளைவித்து, அருவடை செய்து, அரிசியாக்கி சமைத்துச் சாப்பிடு என்று சொல்லுவது போலிருக்கிறது."

MR. SPEAKER :—"இது point of order ஆகாது."

* THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"நான் கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லுகிறேன், கம்யூனிடி பிராஜக்ட், அவருடைய பகுதிக்குக் கிடையாது என்று சொல்லவில்லை, பணக்காரர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் இருக்கு மிடங்களுக்குத் தான் அத்திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப் படுமென்றும் சொல்லவில்லை. உங்கள் ஊருக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் Scheme வேறு கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். உங்கள் கிராமத்திலுள்ள லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் Scheme-ல் நீங்கள் அக்கரை காட்டாமல் இருந்தால் என்ன செய்வது, எப்படி கம்யூனிடி பிராஜக்ட் Scheme-ஐ அங்கு விஸ்தரிப்பது என்று தான் சொன்னேன்."

* SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, இனி எல்லா இடங்களுக்கும் கம்யூனிடி பிராஜக்டை, ஆரம்பிக்க போவதாக உறுதி கூறி இருப்பதால், அதன் காரணமாக, நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

The cut motion was by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the original Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,84,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police.'

[17th March 1955]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police.'

" I must inform the House that the House will sit to-day till 2 p.m. The Hon. Minister will reply to the debate to-morrow."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' That the allotment of Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100. ' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister has moved the Demand. There is a slight increase in the amount that he has asked for under this head. In this State the strength of the Police officials has been increased slightly. In 1939-40, when the revenues of the State amounted to about Rs. 16 crores, about one-sixteenth of that sum was spent on Police. In 1946-47 about one-fourteenth of the total revenues was spent on Police. But now about one-ninth of the total revenues is spent on Police. Sir, I would not grudge this expenditure if it had helped to maintain law and order in the State and if it had helped to establish tranquillity in the State. I shall quote figures from the Report for the year 1953. Last year's report is not available. The report is published with G.O. No. 1378, dated the 15th October 1954. The information in the Report has to be restricted because it is stated that the Inspector-General of Police has been asked to see that under no circumstances the Report goes beyond 40 pages. So, it is a concise report. It is stated therein, ' The year 1953 registered a general increase in the total volume of crime.' So, in spite of the fact that the strength of the Police Force has been increased and the fact that large amounts have been allotted for and spent on Police, crimes are on the increase. Various reasons for this increase have been stated in this report. The Government have also approved those reasons. One factor is stated to be the prevalence of adverse economic conditions. Of course, commission of crimes has a bearing on the social and economic conditions prevailing in the country. It is also stated in the report that in Tanjore the agrarian situation has become calm due to the enactment of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. So, it is quite clear that unless and until we introduce agrarian reforms, unless the people are contented and unless we eradicate the poverty of the people, there will be such crimes. But increase to such an extent is regrettable. It has got to be looked into very seriously.

12-10 P.m. " Sir, if we analyse the figures for the last ten years from 1944 to 1953, we will see that in 1944 the total number of cognizable crimes was 43,877. But now it has increased

17th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

to 72,880. In 1944 the number of murders was 762 but now it has increased to 971. The number of cases relating to rioting and unlawful assembly rose from 670 to 1,350. The number of dacoity cases rose from 159 to 239. Of course, the number of robbery cases has decreased from 512 to 503. The number of house-breaking cases has also increased from 5,720 to 12,724. So also the number of ordinary thefts has increased from 21,955 to 34,292. Like this I can quote a number of items where these cases are on the increase. Sir, I have been hoping that the police would detect these crimes and book the culprits but I am sorry to say that they have miserably failed. As I have already stated, the social and economic conditions of the people have a bearing on these crimes. But it has been stated that the increase in crimes is due to the efficiency of the police in detecting and registering cases. I do not agree with that view. Sir, apart from the cases registered by the police, so many thousands of cases would have gone unnoticed for want of detection by the police. So, this increase is due to unemployment of people, closure of so many factories, rise in the cost of living, fall in prices and the emigration of rural people to towns. All these factors have contributed to the increase in the number of crimes and the most important thing of all is that our police have failed to detect such cases. The old method, the old approach, the old mode of activities would not do nowadays. The Government and the police are viewing the ' legal ' and legitimate struggles waged by labour and peasantry in a very reactionary manner. I do not understand why even in the year 1955 the struggles of workers and peasants are being considered as anti-social activities. Now that socialism has been declared to be the objective of this country and the Government, I hope in future the ' legal ' struggles conducted by workers and tenants would not be treated as anti-social activities. Sir, it has been stated that the waging of struggles on the issue of bonus, pay, security of tenure and reduction of *waram* and rent is an anti-social activity. What does it show? It shows the view and the perspective of the Government. They want the police to be the watch-dogs of our State by following the ideology of the Government. The police treat those workers and peasants who wage ' legal ' struggles as anti-social elements. This is not the way in which they should be treated. I hope the Government will not take up such an attitude in future.

" Now I come to answers given by the Hon. Minister in charge of Police on the floor of this House. Some of the answers given by him were unfortunate and regrettable. Recently the Hon. Minister answering a question said that there were two cases of suicide and four cases of murder every month in Malabar. Even this morning while answering a question put by the hon. Member, Sri Gopalakrishnan, the Hon. Minister said that in 1954 there were 24 cases of suicide in Malabar. So also in answering my question on the 16th February 1955, he had the ' generosity ' to say that there were 28 cases of murder within seven months in Malabar. Sir, does it show that the people in Malabar are fond of suicides and murders? No, Sir, not in the least. Does it mean that the people of Malabar

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1955]

are a criminal class? No, Sir, not in the least. The very figures quoted by the Hon. Minister show that the crimes committed in that small land, in that part of the land, in that little land, in that beautiful land and in that peaceful land of Malabar are less as compared to Coimbatore or other districts. In the Coimbatore district, 4,660 crimes were committed but in Malabar only 2,806 crimes were committed. In the districts of South Kanara and the Nilgiris it may be even less."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has got two more minutes."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"So I would request the Hon. Minister to see that some effective steps are taken to put down these crimes. It has been stated that some preventive measures are being taken in that direction."

"Sir, courtesy week is being observed by the police. It is no good police people observing the week themselves. Some responsible leaders like the Hon. Sri C. Subramaniam, the former Chief Minister, Sri Rajagopalachari, the Hon. Sri Kamraj Nadar, the Hon. the Speaker and . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member need not drag in my name."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I meant the Hon. Sri Sivashanmugham Pillai. So, responsible leaders in whom the people have trust and confidence, should address our constabulary and impress upon them the fact that they are part and parcel of the people. They should infuse patriotism in them so that they can detect a large number of cases. If that is not done, the mere observance of the courtesy week would not solve the problem."

"Now I come to the Vigilance Committee. It has been stated that only men of integrity would be taken into that committee. In this connection, may I state humbly but at the same time seriously that some of the members of that Committee are drunkards and ex-convicts. Some of them are also of a criminal type who aid the police in receiving bribes. We do not want such people in the Vigilance Committee and I hope the Government will modify their attitude in respect of this matter. I find that efforts are being made to expand the usefulness of the Forensic Science Laboratory in the C.I.D., Madras."

"With regard to the suppression of immoral traffic, I have got facts and figures. There is no use of rounding up these unfortunate victims of society, if I may say so. They should be sent to the rescue homes. I would request that a Special Officer should be appointed to detect such cases."

* SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்தப் போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு முன்பாக, பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முன்பு ஹரிஜன மானியத்தைப் பற்றி பேசும்போது, அதை எல்லாப்

17th March 1955]

[Sri O. A. Nanjappa]

பத்திரிகைகளிலும் ஸ்ரீ ஓ. ஏ. நஞ்சய்யா (கோயம்புத்தூர்) பேசினார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால் என் பெயர் ஓ. ஏ. நஞ்சப்பா (சேலம்). என்று அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் அவர்களுக்கு இப்படி நேரிடையாக சபையில் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடாது. எதையும் என் மூலமாகத் தான் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அவ்விஷயத்தை எனக்குத் தெரியப் படுத்தியிருந்தால் நான் அவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்தி யிருப்பேன்."

SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கிற போலீஸ் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். அதோடு மிகச் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இன்றைய தினம் போலீஸ்காரர்களாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் மிக அதிகமாக போலீஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானதாகும். அதோடு சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் என்னிடம் வந்து பல குறைபாடுகளை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்போது ஒரு நாளைக்குப் 12 அணா தான் திண்ப்படி கொடுக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவு. அவர்களுக்கு திண்ப்படி ரூபாய் 1-4-0 கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ்காரர்கள், ஹெட் கான்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வரை மிகவும் நடுத்தரக் கூடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பதவி வகிப்பதால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பத்தாம் வகுப்பு வரையிலாவது இலவசக் கல்வி அளிக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ் இலாகாவில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சரியாகப் பிரமோஷன் கொடுப்பதே யில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அனேக தாழ்த்தப்பட்ட இன சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் பிரமோஷனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ராஜ்யம் பூராவும் எவ்வளவு பேர்கள் இப்படி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக நல்ல யோக்கியதாம்சங்கள் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உடனடியாக பிரமோஷன் கொடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அதோடு அவர்களுக்கு இலவசமாக நல்ல உடைகள் அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பணமில்லையென்று சொல்லாமல் வேறு இனத்தில் அனாவசியமாகச் செலவு செய்யும் பணத்தைக் குறைத்து இந்த இனத்தில் அதிகப் படுத்தலாம். குறிப்பாக அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு இரண்டு பூட்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த பூட்ஸின் விலையே 60 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறதாம். அவ்வளவு விலை உயர்ந்த பூட்ஸ்களை எதற்காக அவர்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும். பூட்ஸ்களுக்குப் பதிலாக பத்தும் பதினைந்து ரூபாயில் நல்ல சப்பல்ஸ் கொடுக்கலாம். இதனால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் மிச்சமாகும். அதோடு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்ய காலத்தில் அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் தான் வழங்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் திறமையாக நடந்து கொண்டதைவிட இப்போது ஒன்றும் குறைவாக இவர்கள் நடந்து கொள்ளவில்லை. ஆகவே முன்பு வழங்கப் பட்டபடியே அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்களில் பலர் என்னிடம் வந்து பல சமயங்களில் பலவிதமான புகார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஐ.ஜி.-யினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துப் போகக் கூடிய தைரியம் எங்களுக்கு இல்லையென்று நினைப்பது தவறு. சர்க்காருடைய போலீஸ்

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1955]

are a criminal class? No, Sir, not in the least. The very figures quoted by the Hon. Minister show that the crimes committed in that small land, in that part of the land, in that little land, in that beautiful land and in that peaceful land of Malabar are less as compared to Coimbatore or other districts. In the Coimbatore district, 4,660 crimes were committed but in Malabar only 2,806 crimes were committed. In the districts of South Kanara and the Nilgiris it may be even less."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has got two more minutes."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"So I would request the Hon. Minister to see that some effective steps are taken to put down these crimes. It has been stated that some preventive measures are being taken in that direction."

"Sir, courtesy week is being observed by the police. It is no good police people observing the week themselves. Some responsible leaders like the Hon. Sri C. Subramaniam, the former Chief Minister, Sri Rajagopalachari, the Hon. Sri Kamraj Nadar, the Hon. the Speaker and . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member need not drag in my name."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I meant the Hon. Sri Sivashanmugham Pillai. So, responsible leaders in whom the people have trust and confidence, should address our constabulary and impress upon them the fact that they are part and parcel of the people. They should infuse patriotism in them so that they can detect a large number of cases. If that is not done, the mere observance of the courtesy week would not solve the problem."

"Now I come to the Vigilance Committee. It has been stated that only men of integrity would be taken into that committee. In this connection, may I state humbly but at the same time seriously that some of the members of that Committee are drunkards and ex-convicts. Some of them are also of a criminal type who aid the police in receiving bribes. We do not want such people in the Vigilance Committee and I hope the Government will modify their attitude in respect of this matter. I find that efforts are being made to expand the usefulness of the Forensic Science Laboratory in the C.I.D., Madras."

"With regard to the suppression of immoral traffic, I have got facts and figures. There is no use of rounding up these unfortunate victims of society, if I may say so. They should be sent to the rescue homes. I would request that a Special Officer should be appointed to detect such cases."

* SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்தப் போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு முன்பாக, பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முன்பு ஹரிஜன மானியத்தைப் பற்றி பேசும்போது, அதை எல்லாம்

17th March 1955]

[Sri O. A. Nanjappa]

பத்திரிகைகளிலும் ஸ்ரீ ஓ. ஏ. நஞ்சய்யா (கோயம்புத்தூர்) பேசினார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால் என் பெயர் ஓ. ஏ. நஞ்சப்பா (சேலம்). என்று அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் அவர்களுக்கு இப்படி நேரிடையாக சபையில் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடாது. எதையும் என் மூலமாகத் தான் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அவ்விஷயத்தை எனக்குத் தெரியப் படுத்தியிருந்தால் நான் அவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்தி யிருப்பேன்."

SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கிற போலீஸ் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதோடு மிகச் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இன்றைய தினம் போலீஸ்காரர்களாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் மிக அதிகமாக போலீஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானதாகும். அதோடு சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் என்னிடம் வந்து பல குறைபாடுகளை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்போது ஒரு நாளைக்குப் 12 அணா தான் தினப்படி கொடுக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவு. அவர்களுக்கு தினப்படி ரூபாய் 1-4-0 கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ்காரர்கள், ஹெட் கான்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வரை மிகவும் நடுத்தரக் கூடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பதவி வகிப்பதால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பத்தாம் வகுப்பு வரையிலாவது இலவசக் கல்வி அளிக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ் இலாகாவில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சரியாகப் பிரமோஷன் கொடுப்பதே யில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அனேக தாழ்த்தப்பட்ட இன சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் பிரமோஷனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ராஜ்யம் பூராவும் எவ்வளவு பேர்கள் இப்படித் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக நல்ல யோக்கியதாம்சங்கள் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உடனடியாக பிரமோஷன் கொடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அதோடு அவர்களுக்கு இலவசமாக நல்ல உடைகள் அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பணமில்லையென்று சொல்லாமல் வேறு இனத்தில் அனுவசியமாகச் செலவு செய்யும் பணத்தைக் குறைத்து இந்த இனத்தில் அதிகப் படுத்தலாம். குறிப்பாக அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு இரண்டு பூட்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த பூட்ஸின் விலையே 60 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறதாம். அவ்வளவு விலை உயர்ந்த பூட்ஸ்களை எதற்காக அவர்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும். பூட்ஸ்களுக்குப் பதிலாக பத்தும் பதினைந்து ரூபாயில் நல்ல சப்பல்ஸ் கொடுக்கலாம். இதனால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் மிச்சமாகும். அதோடு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் தான் வழங்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் திறமையாக நடந்து கொண்டதைவிட இப்போது ஒன்றும் குறைவாக இவர்கள் நடந்து கொள்ளவில்லை. ஆகவே முன்பு வழங்கப் பட்டபடியே அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்களில் பலர் என்னிடம் வந்து பல சமயங்களில் பலவிதமான புகார்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஐ.ஜி.-யினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துப் போகக் கூடிய தைர்யம் எங்களுக்கு இல்லையென்று நினைப்பது தவறு. சர்க்காருடைய போலீஸ்

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [17th March 1955]

are a criminal class? No, Sir, not in the least. The very figures quoted by the Hon. Minister show that the crimes committed in that small land, in that part of the land, in that little land, in that beautiful land and in that peaceful land of Malabar are less as compared to Coimbatore or other districts. In the Coimbatore district, 4,660 crimes were committed but in Malabar only 2,806 crimes were committed. In the districts of South Kanara and the Nilgiris it may be even less."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has got two more minutes."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"So I would request the Hon. Minister to see that some effective steps are taken to put down these crimes. It has been stated that some preventive measures are being taken in that direction."

"Sir, courtesy week is being observed by the police. It is no good police people observing the week themselves. Some responsible leaders like the Hon. Sri C. Subramaniam, the former Chief Minister, Sri Rajagopalachari, the Hon. Sri Kamraj Nadar, the Hon. the Speaker and . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member need not drag in my name."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I meant the Hon. Sri Sivashanmugham Pillai. So, responsible leaders in whom the people have trust and confidence, should address our constabulary and impress upon them the fact that they are part and parcel of the people. They should infuse patriotism in them so that they can detect a large number of cases. If that is not done, the mere observance of the courtesy week would not solve the problem."

12-20
p.m. "Now I come to the Vigilance Committee. It has been stated that only men of integrity would be taken into that committee. In this connection, may I state humbly but at the same time seriously that some of the members of that Committee are drunkards and ex-convicts. Some of them are also of a criminal type who aid the police in receiving bribes. We do not want such people in the Vigilance Committee and I hope the Government will modify their attitude in respect of this matter. I find that efforts are being made to expand the usefulness of the Forensic Science Laboratory in the C.I.D., Madras."

"With regard to the suppression of immoral traffic, I have got facts and figures. There is no use of rounding up these unfortunate victims of society, if I may say so. They should be sent to the rescue homes. I would request that a Special Officer should be appointed to detect such cases."

* SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் இந்தப் போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு முன்பாக, பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முன்பு ஹரிஜன மானியத்தைப் பற்றி பேசும்போது, அதை எல்லாம்

17th March 1955]

[Sri O. A. Nanjappa]

பத்திரிகைகளிலும் ஸ்ரீ ஓ. ஏ. நஞ்சய்யா (கோயம்புத்தூர்) பேசினார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால் என் பெயர் ஓ. ஏ. நஞ்சப்பா (சேலம்). என்று அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"நீங்கள் அவர்களுக்கு இப்படி நேரிடையாக சபையில் விஷயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடாது. எதையும் என் மூலமாகத் தான் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அவ்விஷயத்தை என்னுடைய தெரியப் படுத்தியிருந்தால் நான் அவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரியப்படுத்தி யிருப்பேன்."

SRI O. A. NANJAPPA:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கிற போலீஸ் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். அதோடு மிகச் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இன்றைய தினம் போலீஸ்காரர்களாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் மிக அதிகமாக போலீஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவானதாகும். அதோடு சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் என்னிடம் வந்து பல குறைபாடுகளை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்போது ஒரு நாளைக்குப் 12 அணா தான் தினப்படி கொடுக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவு. அவர்களுக்கு தினப்படி ரூபாய் 1-4-0 கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ்காரர்கள், ஹெட் கான்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வரை மிகவும் நடுத்தரக் கூடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பதவி வகிப்பதால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பத்தாம் வகுப்பு வரையிலாவது இலவசக் கல்வி அளிக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

"அதோடு போலீஸ் இலாகாவில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற ஹரிஜன, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சரியாகப் பிரமோஷன் கொடுப்பதே யில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அனேக தாழ்த்தப்பட்ட இன சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் பிரமோஷனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ராஜ்யம் பூராவும் எவ்வளவு பேர்கள் இப்படித் தாழ்த்தப்பட்ட இன சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக நல்ல யோக்கியதாம்சங்கள் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உடனடியாக பிரமோஷன் கொடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

"அதோடு அவர்களுக்கு இலவசமாக நல்ல உடைகள் அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பணியில்லையென்று சொல்லாமல் வேறு இனத்தில் அனாவசியமாகச் செலவு செய்யும் பணத்தைக் குறைத்து இந்த இனத்தில் அதிகப் படுத்தலாம். குறிப்பாக அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு இரண்டு பூட்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த பூட்ஸின் விலையே 60 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறதாம். அவ்வளவு விலை உயர்ந்த பூட்ஸ்களை எதற்காக அவர்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும். பூட்ஸ்களுக்குப் பதிலாக பத்தும் பதினைந்து ரூபாயில் நல்ல சப்பல்ஸ் கொடுக்கலாம். இதனால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் மிச்சமாகும். அதோடு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்ய காலத்தில் அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் தான் வழங்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் திறமையாக நடந்து கொண்டதைவிட இப்போது ஒன்றும் குறைவாக இவர்கள் நடந்து கொள்ளவில்லை. ஆகவே முன்பு வழங்கப் பட்டபடியே அவர்களுக்கு சப்பல்ஸ் வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

"சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ்காரர்களில் பலர் என்னிடம் வந்து பல சமயங்களில் பலவிதமான புகார்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஐ.ஜி.-யினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துப் போகக் கூடிய தைர்யம் எங்களுக்கு இல்லையென்று நினைப்பது தவறு. சர்க்காருடைய போலீஸ்

[Sri O. A. Nanjappa] [17th March 1955]

நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது அவ்வளவு சிலாக்கியமானது அல்ல என்பதற்காகவே நான் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு சிலவற்றை இப்பொழுது கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ஒரு போலீஸ்காரர் கார்டில் தூங்கி விட்டார் என்றால் உடனே அவருக்கு வலியுறுத்தி பணிஷ்மெண்டு கொடுக்கப்படுவதாகவும், வேலையை விட்டே நீக்கி விடுவதாகவும் அறிகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் மாத்திரம் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டவர்கள் 40 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கும் என அறிகிறேன். இது சரியல்ல. இம்மாதிரி குற்றம் செய்த போலீஸ்காரர்களின் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதை நான் வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. அதற்காக வேலையைவிட்டு நீக்குவது அவ்வளவு சரியல்ல. அம்மாதிரி வேலையை விட்டு நீக்கியவர்களையெல்லாம் கனம் காமராஜர் ஆட்சி காலத்திலேயே திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்தவர் நம் சர்க்காரை வாழ்த்துவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri P. Venkatesha Sholagar :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்யத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சட்டம், அமைதி ஒழுங்கைப் பாது காப்பதற்காகவே இருக்கிறார்கள் என்று உண்மையிலே சொன்னால், நடை முறையில் அவர்கள் சட்டம் அமைதி ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கே பணியாற்ற வேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இன்றைய தினம் அவர்கள் அப்படி நடந்து கொள்ளாதது தான் மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு என் கின்றதன் பெயரில் அவர்கள் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை மிகவும் துன்பப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

“குறிப்பாக மரியாதை வாரம் என்று அவர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். ஏகாதிபத்ய காலத்திலிருந்து போலீஸ்காரர்களுடைய மனப்பான்மை மாற வேண்டுமென்பதற்காகவே சர்க்காரால் இந்த மரியாதை வாரம் கொண் பாடப்பட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த நோக்கம் சரி யாக இன்று நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனால் ஓரளவு அவர்களுடைய மனப்பான்மையில் மாறுதல் இருக்கிறதென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில் பல இடங்களில் சகல முறைகளிலும் மாறுதல் ஏற்படவில்லையென்பது ஊன்றி கவனிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக இன் னைய தினம் பணக்காரர்கள், பெருந்தனக்காரர்கள், பெரு நிலச்சுவாந் தார்கள் ஆகியோர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றால் பெஞ்சினையக்காட்டி உட்கார் சொல்லுகிறார்கள், அல்லது நாய்காலியைக் கொண்டு வந்து போட்டு உட்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஏழை மக்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனால் அவர்களை நிற்க வைத்து மிகக் கேவலமாகப் பேசுவது, மிக உதாசீனமாக நடத்துவது ஆகியவை இன்றைக்கும் நடைபெற்றே வருகின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏழை மக்கள் இன்றைய தினம் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டு வருவதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

“குறிப்பாக இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் காந்திஜியைப் போற்றி னார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் காந்திஜி என்ன சொன்னாரோ அதைக் காரியத்தில் நடை முறையில் அவரே செய்து காட்டினார். அதைப் போலவே இன்றைய தினம் ஏழை எளிய மக்களின் பேரில் இந்த சர்க்கார் அனுதாபத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை. அமைதி, சட்டம், ஒழுங்கு என்பதன் பெயரால் ஏழை எளிய மக்கள் அடித்துத் துன்புறுத்தப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதும் மிக அவசியமாகும். மரியாதை வாரம் கொண்டாடுகிற காலங்களில் போலீஸ்காரர்கள், ஏழை எளிய மக்களிடமும் மரியாதையாக நடந்து கொள்ள தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்து காண்பிக்க சில வழி வகை செய் வதும் அவசியமாகும். சட்டத்தையும், அமைதியையும், ஒழுங்கையும் பாது காக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது சகல மக்களின் நன்மையையும்,

[17th March 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

சகல மக்களுடைய உரிமைகளையும் பாதுகாக்க அதிகாரிகளின் நடவடிக்கை கள் தக்க உருப்படையான முறையில் பார பக்பமின்றி நடை பெறுகிறதா என்பதை மந்திரிகள் நிதானமாய் கவனிக்கவேண்டும்.

“நேற்றையதினம் நான் வேள்குடியைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட் டேன். அது சம்பந்தமாக ஏதோ கோர்ட்டில் வழக்கு இருப்பதாகப் பதில் கூறிவிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நான் அதிகமாக இப்பொழுது கூறு வதற்கும்கூட வழி இல்லை. வழக்கு நடப்பதற்கு முன்பு அங்கு, நடந்த சில விஷயங்களைப் பற்றி நான் மட்டும் சில விபரங்களை சொல்ல விரும்பு கிறேன். கடந்த ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி தங்களுக்குள்ள உரிமைகளை வாரம் குத்தகை கூலி வேண்டுமென்று கேட்ட விவசாயிகள் மீது அடக்குமுறை கையாளப்படு கிறது. மிராசுதாரர்களின் செய்கையையும் அடக்கு முறையையும் குறித்து 17 முறை அதிகாரிகளுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் 34 பெட்டிஷன்கள் எழுதி அனுப்பப்பட்டும் இன்று வரை அந்த மிராசுதார் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு அங்கிருக்கும் விவசாயி கள்மீது மூன்று கேசுகளைப் போலீசார் போட்டார்கள் அந்த மூன்று கேசு களும் தோர்த்து விட்டன. அதன் பிறகு கேசு போடுவது நிறுத்தப்பட்டு ரெளடிகளை விட்டு அடிக்கச் செய்தார்கள். 17 முறை போட்ட பெட்டிஷன் களுக்குப் பிறகு அங்கு நடந்ததை நான் கூறுகிறேன். ‘மிராசுதார்கள் விவசாயிகளைத் தாக்கப் போகிறார்கள் என்று பயமாக இருக்கிறது, ரெளடி கள் வந்திருக்கிறார்கள்’ என்று 16-ந் தேதியன்று விவசாயிகள் எழுதித் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 17-ந் தேதி காலையில் கலவரம். கலவரம் நடந்த தற்கு முன்னாடி போலீஸ் வந்திருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்களென்றால், தாங்கள் முதல் நாள் பெட்டி ஷன் கொடுத்திருந்ததற்காக அதன் பேரில் போலீஸ்காரர்கள் விவசாயி களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத் தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், நடந்தது என்ன? பொழுது விடிந்ததும் விவசாயிகளைப் பார்த்து ‘படவாக்களா, “கம்பளெயின்ட்” களா கொடுத்திருக்கிறீர்கள்?’ என்று மிராசுதார்கள் கேட்டு, மிராசு தார்கள் வீட்டிலேயே போலீஸ்காரர்களை உட்கார வைத்து விட்டு, தடிக்கம்பை எடுத்துக்கொண்டு, பிஸ்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பி விட்டார்கள. இந்த நிலைமையில் சமீப காலத்தில் மிராசுதார்களுக்கு இம்மாதிரி பிஸ்டில்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. காலி வேட்டு போட்டு, அடுத்த னுள்ள கடையில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்த முருகையன் என்ப வனைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். தாக்கப்பட்ட அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துக் கொண்டபோக அங்குள்ள மக்கள் பயப்பட்டார்கள். போலீஸ் ஆட்களே அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு தூக்கிக் கொண்டபோய் சிகிச்சை அளித்திருக் கிறார்கள். கேசு போடப்பட்டிருக்கிறது. தன்னுடைய கடையில் வியாபாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தவன் பேரிலேயே கேசு போடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் 4 ஹரிஜனங்கள் அடிபட்டார்கள். கை முறிந்து மண்டை உடைந்து, ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார்கள் இருந்ததாகக் கணக்கும் இருக்க வேண்டும். மிராசுதாரு டைய ஆட்கள் ஒரு ஆள் கூட ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி மருந்து போட்டுக் கொண்டது கிடையாது. ஆனால், பத்திரிகையில் பார்க்கும்போது, சட்ட சபையில் கொடுக்கப்படும் பதிலைப் பார்க்கும்போது, “அவர்களும் இவர் களும் அடிபட்டார்கள், ஆனால், மிராசுதார்கள் பக்கம் அதிகப் பேர் அடிபட்டார்கள்” என்று மிகைப்படுத்தப்படுகிறது, இந்தமாதிரியான நிலைமையில் சர்க்கார் சட்டத்தை நிறைவேற்றப்படும் தன்மையைக்காணும் அங்கிருக்கின்ற ஏழை ஹரிஜனங்கள், யார் மூலம் தங்களுடைய நியாயத்தைப் பெறுவது என்று தெரியாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் பொறுப்புள்ள சட்டசபை மெம்பர்கள் இதில் நாங்கள் தலை யிடலாமென எங்களிடம் வந்து மக்கள் அவர்கள் குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். நாங்களும் அதிகாரிகளைப் பார்த்து பலமுறை சொல்லி உள்ளோம். நான் நேரில் மன்னார்குடி டிப்ட்டி கலெக்டரிடம் போய்ச் பல முறை சொல் வியும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. வடமாதிரிமங்கலம் ஸ்ரீ வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் கரும்பு போடப்போகும் நிலத்தில் பயிர் செய்துகொண்டுவந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக போலீஸ்காரர்கள் உதவி செய்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [17th March 1955]

இருர்கள். பண்ணை ஆட்களை கூப்பிட்டு 'வேலை வேண்டாமென்றும்' விவசாயியைக் கூப்பிட்டு, 'நிலம் வேண்டாமென்றும்' கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடு, இல்லாவிட்டால் குளத்தில் மீன் பிடித்ததாகச் சொல்லி கேஸ் போட்டு விடுவேன்' என்று போலீஸ் பெரிய அதிகாரிகளை விவசாயிகளை மிரட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வடபாதிமங்கலத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமையைப்பற்றியும் வேளக்குடியில் உள்ள நிலைமையையும் கலெக்டரிடம் எடுத்துச் சொல்வதற்காக பாதிக்கப்பட்ட 5,000 ஜனங்களை நான் அழைத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாக மன்னார்குடி கலெக்டர் ஆபீசுக்கு தாலுகா விவசாய சங்க மூலமாக சென்றோம். அப்பொழுது கலெக்டர் ஊரில் இல்லாததால், அங்கு ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி நிலைமையை எடுத்துப் பேசிவிட்டு வந்துவிட்டோம். அதன் மூலமும் எந்தவிதப் பயனுமில்லை, சமீபத்தில் நடைபெற்ற வேளக்குடி கலவரம் சம்பந்தமாக நான் ஒரு அவசரக் கேள்வி கொடுத்திருந்தேன். 'வழக்கு நடக்கும்போது பதில் சொல்வதற்கில்லை' என்ற முறையில் பதில் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் சட்டசபைக்கு விஷயங்களை எப்படி கொண்டுவர முடியும். விவசாயிகள் அடிக் கப்பட்டதோ கஷ்டப்படுத்தப்பட்டதோ வெளிவரும் நிலைமையில் இல்லை. பத்திரிக்கைகளிலும் இந்த செய்தி வெளிவரவில்லை. அதே சமயம் மிராசதார் கள் காலில் ஒரு நகம் பெயர்ந்து விட்டால் கூட அது பத்திரிக்கைகளிலும் சபை யிலும் பிரமாதப்படுத்தப்படுகிறது. அதே சமயம், விவசாயி கழுத்து போனால் கூட பத்திரிகையில் வருகிறதில்லை. சட்டசபையில் கேள்வி கேட்டு, அதன் மூலமாக விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் நெருக்கடிகள், தொல்லைகள் வெளிவருமென்று எதிர்பார்த்தால், அதுவும் கிடையாது. ஏமாற்றமடைவ தாக இருக்கிறது. தூண்டிலும் நபர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று நேற்றைய தினம் கூறிய சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த மெம்பரை நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்வது என்னவேன்றால், எங்களைப் போன்ற பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்களிடம் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்படிச் செய்யாமல், கலவரம் நடந்ததற்கு ஹரிஜனங்களை தூண்டி விட்டவர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறுவது சம்பவம் என்ன என்பதையே கவனிக்காது 'மற்றவர்களின் தூண்டுதல்தான் காரணமாக இருக்கவேண்டும்' என்ற முறையில் வாய் புனித்ததோ மாங்காய் புனித்ததோ என்று பொறுப்புள்ள ஹரிஜன் அங்கத்தினர் பேசுவது அழகல்ல. தவறுதல் இருந்தால் நேரிலே கேட்கலாம். 'இந்தமாதிரி சொல்கிறீர்களே, நடை முறை வேராக உள்ளதே' என்று எங்களைக் கேட்டால் நான் அதற்குப் பணிந்து பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கூலி உயர்த்திக் கொடுக்கப்படவேண்டு மென்று கேட்டால், அதற்காக குத்தகைக்காரர்களையும் கூலி வரக்காரர் களையும் யாரோ தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லி ஒரு சில அங்கத் தினர்கள் பிரச்சினையைத் திரித்துக் கூறுவது சரியல்ல. சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு என்ற பேரால் விவசாயிகளை நசுக்குவது கூடாது. விவசாயிகளை நசுக்குவதற்கு சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு ஆகியவைகள் பயன்படுத்தப் படக்கூடாது. உண்மையிலேயே ஏழை மக்களுக்கு நியாயம் வழங்கும்படி சபையினரையும் மந்திரியையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்."

12-35 p.m. * SRI CHINNATHAMBI THEVAR :—" Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words supporting the Demand. Formerly, in the year 1952-53, when the Police Demand was before this House to be voted upon, Opposition Members, mostly our Communist friends, were opposing it very vehemently. They had some justification for doing so, because during some years previous to that, they were having very hard times with the rank and file of the Police Department. The Communist members in this House were representing the various atrocities committed by the police during that time. They were also depicting that the policemen were a species of monsters and so they protested that any expenditure over them should not be admitted."

17th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir. No hon. Member on this side has depicted that the police constables are monsters. It is not a fact so far as the speeches here are concerned."

MR. SPEAKER :—" Anyhow, it is not unparliamentary. If it is unparliamentary, I can check the hon. Member."

SRI S. RAMALINGAM :—" The hon. Member Sri Chinnathambi Thevar is misrepresenting facts, Sir."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member was referring to the speeches made in 1952-53, but Sri T. C. Narayanan Nambiar took objection on the ground that the reference was to the speeches made now. Sri Chinnathambi Thevar was referring to the period 1952-53."

* SRI CHINNATHAMBI THEVAR :—" Sir, after their entry into this House, which has the unique power to tame the wild and the recalcitrant and after their closer contact with our revered leader the then Chief Minister Rajaji, a marvellous change had come over the Communist comrades. The change is very perceptible in their attitude towards men and things. Nowadays, we see during question time in this House the Communist members drawing the attention of the Government to the sad and pitiable plight of the policemen, the necessity for providing housing amenities to them and the necessity for increasing their pay and daily batta. I am mentioning all these to show that even those who were against sanctioning any expenditure on the policemen are now convinced about the necessity for maintaining an efficient, impartial and well-equipped police force in the State. In our State except in a few places where political parties are at work, the entire State is now free from trouble and is given police protection. I congratulate the Hon. Minister concerned on the able way in which he is administering that Department."

" Under the present democratic set up, there is a vast change in the standard of the policemen. During the days of the British, the policeman instilled a sort of fear in the minds of the people. In a refractory crowd, if a policeman was present, it had the desired effect. But nowadays, the policeman is not taken serious notice of even by the weakest. To-day he is not able to discharge his duties properly because he fears that some big bosses will intervene and take him to task if he does his duties without fear or favour. So he is there in the crowd, not doing his duties. He is only a spectator in the crowd, witnessing what is happening there. A sort of indifference, a sort of complacency is now prevalent among members of the constabulary of our State. If this is allowed to continue, I am sure, it will lead to inefficiency. Therefore, I want the Hon. Minister in charge of Police to take immediate steps to put an end to such kind of indifference and complacency on the part of the members of the constabulary. Among higher officers too, I must point out that they are not evincing the same interest in their work now which they were evincing some years ago. In the matter of

12-40 p.m.

[Sri Chinnathambi Thevar] [17th March 1955]

investigation of detection and of prosecution of cases, higher police officers are not evincing as much interest as they were doing previously. I have got some experience of Criminal Courts. I have found many criminal cases not successfully prosecuted in Courts. This is due to the fact that prosecutions are not conducted properly by the police. Previously whenever a criminal prosecution failed, the police officers concerned were taken to task by their superior officers. Now, Sir, whenever a prosecution launched by the police officers fails they easily shove the responsibility for the failure to the attitude of the Judicial Magistrate. I want the Hon. Minister in charge of Police to pay more attention to this matter so that proper investigation of cases may be done by the Police officials.

"In spite of the existence of the Anti-Corruption Department which, of course, is working well, corruption is prevalent in all the spheres. I should say, it is on the increase also. In this connection I wish to refer to the recruitment of members of Constabulary. At present all and sundry are recruited as constables so much so they do not realise the purpose for which they are appointed. Some sort of qualification should be prescribed for recruitment of constables. But there is also the question of salary paid to police constables. The police constables are poorly paid. I want that the Government should pay more attention to this matter of raising the pay of police constables. In providing houses to members of the Police Force, the Government are not paying serious attention. This has to be attended to immediately because if constables are not housed in proper buildings they will not be able to discharge their duties satisfactorily.

"There are complaints that Harijans are being harassed by other caste-Hindus. I want that a special Department should be created for the protection of Harijans. The Government should take steps to see that special staff is provided for this purpose so that in every Station there may be a head constable or a Sub-Inspector specially appointed to see that the interests of Harijans are protected. With these words, I support the Demand moved by the Hon. the Minister for Finance."

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Speaker Sir, I realise that it is very difficult to exercise restraint and control emotions in speaking on a subject like 'Police' and I have seen some emotion already exhibited on the floor of this House. The Police in India have a long history which is not very glorious. They have a tradition which has not been very healthy. They have built up habits and ways of doing things which need to be mended. From my own experience, I feel that the Police have not forgotten anything that is old nor have they learnt much that is new. They should know that the world is moving fast, that India is a free democratic republic and that the function of the Police in a democracy is not punitive but preventive. If they only realise that, I feel there would be better and happier relationship between them and the public. The Government should know that better relations between the Police and the public are obtained not merely by the observance of 'Courtesy Weeks' which have a certain artificiality about them. Of

[17th March 1955] [Sri K. B. Menon]

course, the Police should be taught to be courteous to the people. It should be done not by observance of 'Courtesy Weeks' but through department correction and by tutoring them in classes privately. They need a good deal of training and if they come up anywhere near the standard of the British Policemen in the near future in their relationship with the public, I think we would have done something in the matter. In this connexion, very recently, I had an occasion to phone to the office of the Commissioner of Police for some information and when I asked an officer there for information on something which he did not like to give, he slammed the receiver. Subsequently I wrote a letter to the Commissioner of Police stating what had happened. I have not so far received any reply from the Commissioner. I do not know whether the Commissioner of Police has cared to enquire into the matter at all. If things are done, as I stated, they leave a very bad taste and lead to misunderstandings with the public. That is my opinion. In this connexion, I would also like to say that when representations are made to the Police by the Members of the House on any subject affecting public interest, the Police should inform us what action they have taken. If a serious crime occurs and if representations are made by Members of the House to the Police after enquiry, the latter should tell the former what they have done. That much of courtesy is due on the part of the Police to the Members of the House because this House itself is a wing of the Government as any other. The one department that properly and promptly attends to complaints is Railway. If we make complaints to the Railways, they always let us know what they have done in the matter. They always reply to complaints particularly when they are made by Members of the House.

"With regard to crime, I wish to point out that there has been an increase in crime. The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar said that in Malabar on the average there were two 'suicides' and four cases of 'murders'. As far as I know, Malabar is not a chronic crime area."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Now that this increase in crime is being stressed upon by every hon. Member I may inform the House that during 1954 there has been considerable fall in the number of crimes and as a matter of fact when compared to 1953 the fall is to the extent of 26 per cent."

* DR. K. B. MENON :—"My submission is that I have been receiving representations about murders in areas like Feroke, Tirur, and some parts of North Malabar. It is a situation worth going into. This morning the Hon. the Minister stated in answer to a question that the number of suicides in the Nattika firka in the year 1954 was 24. I knew also of another area where a number of suicides had taken place. I made enquiries about that. I understand that those who committed suicide were mostly women. When I made further enquiries into this matter, I found out that there were important persons involved in these cases of suicide though the Police were treating these cases as 'suicide' only. It is the responsibility of the Police and the Minister in charge to go

[Dr. K. B. Menon] [17th March 1955]

deeper into that question and find out what the facts of the case and the causes of these suicides and see that they are corrected. If there is an increase in crime it is partly due to the lack of vigilance on the part of the Police and this is something wrong. It is the duty of the Police to see that crime does not increase. In the case of the murder that happened in Kodath village, it was the duty of the Police to have gone into the matter without loss of time, though the murder might have been due to a 'faction' fight or due to 'Party quarrels'. Since a life is lost, it is the duty of the Police to trace the culprits responsible for the murder. In cases of murder immediate action is necessary and delay would result in the intervention of other factors and make detection difficult. Police should be very prompt in the investigation of serious crimes like murder."

12-51
p.m.

*SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் போலீஸ் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தப் போலீஸ் இலாகா ஹரிஜன மக்களுக்காக எவ்வளவு தூரம் உதவியாக இருக்கிறதென்பதையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி பொது மக்களிடத்தில் வெகு காலமாக ஒரு எண்ணம் குடிகொண்டிருந்தது. அதாவது போலீஸ் என்றால் ஜனங்களை அடிக்கிற, துன்பப்படுத்துகிற ஒரு நிர்வாகம் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தது. அந்த அபிப்பிராயம் இப்பொழுது மாறியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. சுயராஜ்யம் இந்த நாட்டுக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் போலீஸ் டெபுடி சூபிரெண்டெண்டு வரையுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய மனோபாவம் மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் மாறியிருக்கிறது. மக்களுக்குச் சாதகமான முறையிலும் தேசத்திற்குச் சாதகமான முறையிலும் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் டெபுடி சூபிரெண்டெண்டுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஹெட் காண்ஸ்டேபிள்கள், காண்ஸ்டேபிள்கள் ஆகியவர்களிலும் நல்லவர்கள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களால் மக்களுக்கு ஏதாவது துன்பம் ஏற்படுமானால், அதையும் சர்க்கார் மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். சிறிய போலீஸ் அதிகாரிகள் மக்களிடம் ஏதாவது தவறுதலாக நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடும். ஆனால், பெரும்பான்மையான போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய மனோபாவம் மக்களுக்குச் சாதகமான முறையில் மாறியிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களைத் துன்பப்படுத்துகிற ஒரு இலாகா என்ற நிலை மாறி மக்களுக்குச் சேவை செய்கிற இலாகா போலீஸ் இலாகா என்ற அபிப்பிராயம் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வருகிறது என்பது மிக முக்கியமான விஷயமாகும்.

"போலீஸ்காரர்கள் மக்களை அடிக்கிறதில்லையா என்று கேட்கலாம். இவ்வளவு காலம் நடந்ததுபோல் இப்பொழுது இல்லை. மக்களைப் போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கிறார்களென்றால், அப்படி அடிபடுகின்ற மக்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் அநேகமாக ஹரிஜனங்களாகவே இருப்பார்கள். ஹரிஜனங்களை போலீஸ்காரர்கள் அடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது ஹரிஜனங்கள் யாதொரு குற்றமும் செய்யாமலிருக்கும் போது போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை அடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஹரிஜன மக்களை குற்றங்கள் செய்யும்படியாக ஆங்காங்கே யாரோ சிலர் நிச்சயமாகத் தூண்டியிருக்கலாம். 100-க்குத் 90 கேஸ்களில் ஹரிஜனங்கள் கிரிமினல் கேசுகளிலும், சட்ட விரோதமான கேசுகளிலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், போலீஸாரிடம் அடிப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் பிறர் தூண்டுதல்தான். ஸ்ரீ வெங்கடேச சோளகர் நான் கேட்ட கேள்வியைப்பற்றி குறிப்பாக இப்பொழுது சொன்னார். இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன் ஹரிஜனங்கள் நிச்சயமாக ஒரு பாவத்தையும் அறியாதவர்கள்; கடவுளுக்குப் பொதுவாக நடந்து

17th March 1955] [Sri V. S. Sivaprakasam]

கொள்ளக்கூடியவர்கள்; நியாயமாக நடந்துகொள்ளுகிறவர்கள்; ஹரிஜன மக்கள் சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு விரும்ப மாட்டார்கள்; சுயமாக அவர்கள் நியாயத்திற்குப் புறம்பான காரியங்களைச் செய்தறியாதவர்கள். ஆனால், 'அப்படிப் பட்டவர்கள் கிரிமினல் குற்றங்களைச் செய்து, அதனால் போலீஸாரால் அடிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், அந்தக் குற்றத்தை அவர்கள் தாங்களாகவே செய்திருக்கவே மாட்டார்கள். ஹரிஜன மக்கள் சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் போகக்கூடியவர்களே அல்ல. தெய்வ பக்தி உடையவர்கள் ஹரிஜன மக்கள். பிச்சை எடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம்கூட அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஏமாற்றுவதையும் அவர்கள் அறியாதவர்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு உண்மையாக உழைக்கத்தான் தெரியும். உழைத்துப் பிழைக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த குணத்தைப் பெற்றிருப்பவர்கள் ஹரிஜனப் பெருமக்கள். ஆகவேதான் மகாத்மா காந்தியடிகள் அவர்களுக்கு "ஹரிஜனங்கள்" என்ற பெயரை அன்புடன் வைத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்கு பல கேசுகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, அடிப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால் யாரோ ஒருவர் அவர்களை அம்மாதிரி அவர்களுடைய அறியாமையை advantage-ஆக எடுத்துக்கொண்டு, தூண்டிவிட்டு, சட்ட விரோதமான கேசுகளில் அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தியிருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். ஹரிஜனங்கள் தாங்களாகவே ஒரு குற்றமும் செய்திருக்க மாட்டார்கள், தாங்களாகவே ஒரு குற்றத்தைச் செய்வதற்கு அவர்களால் முடியாது என்று இந்தச் சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மற்றவர்கள்தான் அவர்களை சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுத்தியிருக்கவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்குமிடையே அடிக்கடி சண்டைகள் வருவது எனக்கு தெரியாமலில்லை. நானும் ஒரு ஹரிஜனன். ஹரிஜன மக்களை எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக, ஒருவர் ஹரிஜனனாக பிறந்தாலொழிய ஹரிஜனங்களுடைய மனதை சரியாக புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும்மிடையே இருக்கிற வித்தியாசத்தை அதிகப்படுத்தி, Social Disabilities Act-ன் கீழ் அனேக கேஸ்கள் வருவது எனக்குத் தெரியும். எங்கள் ஜில்லாவில் அந்தமாதிரி கேஸ்கள் எல்லாம் நடக்காமல் இருப்பது மேல் என்று விரும்பி, நான் பல காரியங்கள் செய்து இருக்கிறேன். ஏனென்றால் தீண்டாமை விலக்குச் சட்டம் Social Disabilities Act இந்த சட்டங்களின்கீழ் கேஸ்கள் கோர்ட்டுக்கு போகுமே ஆனால், அந்த கேஸ்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு சாதகமாக முடிந்தாலும்கூட, பாதகமாக முடிந்தாலும்கூட, இரண்டு விதத்திலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு கஷ்ட நஷ்டம் தான் ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் நான் போலீஸ் இலாகாவுக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது என்னவென்றால் இந்த மாதிரி Social Disabilities Act-ன் கீழ் கேஸ்களை கோர்ட்டுக்கு கொண்டுவரவதற்கு முன்னால், ஹரிஜனங்களுக்கு என்றே ஒரு டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே, அந்த டிபார்ட்மெண்டின் Director இடத்தில் யோசனை கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு பின்னால்தான் கேஸ்கள் போடவேண்டும். இதுதான் எனது விருப்பம். அந்த மாதிரியாக செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

12-55
p.m.

"உண்மையாகவே ஹரிஜனங்களை ஜாதி இந்து ஹோட்டலுக்குள் போவதை தடுத்திருக்கலாம். அப்படி செய்தது குற்றமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக ஒரு கேஸை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவர, ஜெயித்தாலும் கூட அடுத்த நாளே ஹரிஜனங்களுக்கு Social boycott போன்ற பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் இந்த விதமான கேசுகளை கோர்ட்டுக்கு கொண்டுவரவதற்கு முன்னால், இந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குமிடையே சமரசம் செய்து வைப்பதில் போலீஸ் உதவியாக இருக்கலாம். தவிரவும் போலீஸ்காரர்கள் கேசுகளை போடுவதற்கு முன்னால், பின்னால் ஏற்படக்கூடிய repercussions என்னென்ன கேட்டை விளைவிக்கும் என்பதை யோசிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. S. Sivaprakasam] [17th March 1955]

“அடுத்தபடியாக இந்த போலீஸ் இலாகாவானது ஜாதி மத வித்தியாசங்களைப் போக்குவதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல உதவி செய்யலாம். இதுவரை அந்த இலாகா அவ்வளவு சரியானபடி உதவி செய்யவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அந்த மாதிரியான உதவி செய்வதில் சில இடுக்கண்கள் ஏற்படும். **Harijan problem** என்பது **communism, socialism** மாதிரி, சுலபமாக பேசிவிட முடியாது. ஏனென்றால் அதில் சகல விதமான இடுக்கண்கள் பிணைந்து இருக்கின்றன. காலில் குத்திய முள்ளை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக எடுக்கிறோமோ அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக ஹரிஜன பிரச்சினையை கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கோஷங்களை எழுப்புவதுபோல், ஹரிஜனங்களே எழுந்து வாருங்கள், பாருங்கள் என்று சொல்வதால் ஹரிஜனங்களுக்கு பல சமயங்களில் ஆபத்துதான் ஏற்படுமே தவிர நன்மையொன்றும் ஏற்படாது. ஹரிஜனங்களுக்காக பாடுபடுவதாக சொல்லிக்கொள்ளும் தலைவர்கள், அவர்கள் அடிபடும்போது தாங்களும் பின் நின்று அவர்களுடன் அடி வாங்கி, கடைசி வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்பவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையாகவே நல்ல உதவி செய்யவேண்டுமென்றால், அந்த மக்களுக்குத்தான் போலீஸ் இலாகாவில் அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கும் நல்ல திறமையான ஹரிஜன அதிகாரிகள் போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் பொதுவாக எந்த உத்தியோகத்தில் இருந்தாலும்கூட, தப்பான வழிகளில் செல்லமாட்டார்கள். அவர்கள் பிறரை ஏமாற்றி பிழைப்பது கிடையாது. ஹரிஜனங்கள் நியாயமான முறையில் பிழைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைப் பெற்றவர்கள். இன்றைக்கும் போலீஸ் இலாகாவில் **Circle Inspector**-களாக உள்ள ஹரிஜன அதிகாரிகள் நல்ல பெயர் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் சீக்கிரமாய் **promotion** கொடுத்து **Deputy Superintendent**களாக்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல இனிமேல் **Future recruitment**-ல் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து, ஹரிஜனங்கள் நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்ய சந்தர்ப்பம் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

1-0
p.m.

SRI K. P. GOPALAN :—“Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion. The British people kept the Police in our country in order to make our country a slave country. And the whole intention of the British Government in keeping the Police Force was to see that our freedom movement was crushed. At that time the Police Officers were bossing over the people and that was their attitude at that time. But even now in our free Country, the outlook of the Police Department, I feel, has not entirely changed. Sir, I hear that among the rank and file of the Police, the small officers and constables, their entire outlook has not changed—of course, with some it may not be entirely so. But their attitude to boss over the people, especially by the officers has not changed. That is what my experience is and I submit that before the House. The police officers must think that they are servants of the people; they should have that spirit. At the same time, the people must have the spirit that it is their duty to co-operate with the police in order to get justice done by them to the people. But my experience is that there is a gulf between the people and the police and that gulf should not be there.

“While maintaining law and order, in dealing with processions and public meetings, if the police think that that is an unlawful assembly, they should first persuade and appeal to the people to abide by law and thus law and order should be maintained. But

[17th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

what they do now is they straightaway resort to lathi charge and disperse the people. That means the whole method of maintaining law and order is entirely wrong.

“I want to refer to another thing and some hon. Members have also referred to that, namely, that the police officers—of course there are exceptional cases—generally have no respect for the common man. If landlords and rich people approach them, the officers are too ready to do something to help them. Even their very training is like that and that should be changed; their whole attitude towards the common man should be changed; they should respect the common man and they should think that they are the servants of the people.

“I want to say here that even in the matter of taking evidences they take the people, as in the British days, inside the jails, beat them, make them confess to have done such and such a thing and take their signatures by force. Sir, because of this method so many deaths have also taken place. Interpellations have also come in this Assembly regarding such matters. Whether the Hon. Finance Minister agrees or not, that is not an important question, but there are facts before the country to prove my statements.

“Regarding the pay of the lower categories of police officers, I have to say that they are completely ignored; I have no time at my disposal to elaborate on it, but I can straightaway submit before the House that the salary of the Police constables and Sub-Inspectors should be increased. In order to eradicate corruption in the Police department, I would suggest to the Government—the Finance Minister also knows it pretty well—that the salary and allowances of Police constables should be increased; the amenities given to them should be increased, as they have also to maintain a family and lead a decent life.

“I want to give my own experiences in regard to the functioning of the Police department and I think the Hon. Finance Minister will be able to understand them. I have got a request. I am not speaking out of political prejudice and we have no prejudice against the Police department. In any Government there will be a Police department and it is the duty of the Police to keep law and order. But what they are doing is that they have no regard for the common man. There may be goondas employed by a landlord and they may beat and do harm to the peasants. The Police will be judged in such cases from the nature of attitude they take towards the landlord, goondas and the peasants and whether they do justice to the common people. I can bring so many instances where the Police have not behaved properly. I know hundreds of cases where as a Member of this House, people have represented to me and I have represented more than hundred cases before the Police. But I am sorry to state that out of the representations I made in 95 out of 100 cases, the Police had not done justice to the people. Once some peasants came to me and told me that a new house was being built under the supervision of the Police Sub-Inspector; the house was for a landlord, a rich man. There was a dispute over the property

[Sri K. P. Gopalan] [17th March 1955]

between two parties. In order to support the rich man, the Police Sub-Inspector, Payyanoor, had gone there and under his supervision a new house was built. I saw the new building being put up. I informed the District Superintendent of Police of this and I told him in a very respectful manner to come and enquire into the matter. Of course, I know he cannot come and enquire in all cases, but in this case, I asked him specially to have an enquiry conducted. But he took no action up to now.

"Another instance is, in my own Constituency. In November 1954, one Muslim woman's property worth a good amount was taken away by some rich people. She gave me a petition to enquire. To give her protection, I went there; I took written statements and evidences. Not only members of the Communist Party, but members of other political parties also gave evidence. When investigation was requested, the Sub-Inspector of Payyanoor came there in the car of a person who is a relative of the person who took away the property. If this be the case, how can people have confidence in the Police? Of course, the Police Sub-Inspector took great pains to settle the matter amicably. I am not against settling the matter, but it did not do justice to the party affected.

"Again, on 22nd July 1954, a dead body was seen and it was suspected to be a murder. It happened in my own constituency. I went there and took some evidence. People there said that there was a cry in the midnight and afterwards they heard nothing. With their written statements, I approached the Collector of Malabar. He ordered the Subdivisional Officer to make an enquiry immediately . . ."

MR. SPEAKER :—"One minute more for the hon. Member."

SRI K. P. GOPALAN :—"Then the Circle Inspector came to Payyanoor Police station, but he never went to the spot and made enquiries.

"Another matter of importance is the corruption among the Police officers. When I was attending a meeting in connexion with a conciliation affair and asking for bonus to the bus workers—one of the bus owners said he had to pay some thousands of rupees every year to the Police department. Even to-day, on Vishu and Onam days, bus owners take money and pay to the Police officers; they go to the houses of Police officers and distribute money to them.

"I want to state that in Kozhikode the house of a Harijan was burnt by a rich man; the house was set fire to after pouring petrol; Mr. Kelappan also knows that. Many leaders of all political parties went there and the whole thing was done by a Bank owner. Not only did he set fire to the house, but he beat all the Harijans in the locality. The Sub-Inspector was a very good man and he wanted to take action against the culprit. But the Circle Inspector . . ."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is over."

17th March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—"One minute, Sir."

MR. SPEAKER :—"You should realize my difficulty also. There are many members who also want to speak. The hon. Member Mr. Uppi will speak now."

* SRI K. UPPI :—"Mr. Speaker, Sir, one who heard the 1-10 speeches that have just now been delivered by certain members in p.m. this House, may be led to believe that there is no law and order in this country, that there are no Policemen in this country, that this country is full of criminals and that the properties and lives of people are ever in danger and that there is a sort of insecurity in the country. It has got to be admitted that there is an organized party in the country which goes about belittling the importance of the Government, abusing the Police force and demoralising the very Force on which we depend for maintenance of peace in the country. It is not a secret but an actual fact. Public meetings are held wherein speeches of such a violent nature as to bring down the reputation of the Police are delivered. Then, it is no wonder that crimes have increased. Criminals are set up. Ignorant peasants are encouraged to violate the law and disturb order and peace in the country. Poor peasants and Harijans are led astray and made culprits by the people. Last year, as we all know, a very sad incident took place in Malabar. Firing on a procession before a mosque in Naduvattam took place. The very next day leaders came down flying, went about the country, held meetings at dead of night and delivered inflammatory speeches saying that the Government and the Police had committed atrocities and thereby incited the poor Muslims to acts of violence. Had it not been for the vigilance of the Muslim League Members who also went about the country . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of order, Sir. A case with regard to the firing at Naduvattam on the 28th February 1954 is before the High Court. Therefore, discussion on that point has to be postponed. If the hon. Member makes any reference to that case, of course, some of us may have to state certain facts."

MR. SPEAKER :—"If the matter is *sub judice*, let not the hon. Member refer to it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member Sri Uppi Sahib is not referring to the case before the High Court. He is referring to certain persons inciting the Muslims to acts of violence. Certainly, that fact cannot be shut out. The hon. Member is entitled to make reference to that."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, I am afraid that this will lead on to a debate over the several incidents connected with it. If a debate is necessary, certainly we are prepared for it. We can have it. The Report about that incident is there. Then we can criticise the different attitudes taken by political parties."

[17th March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I would certainly take objection to reference to any incidents which relate to the actual firing there. But the hon. Member is at liberty to refer to subsequent developments and make allegations or counter-allegations. Certainly, we cannot shut out all those things now."

* SRI K. UPPI:—"I do not say anything about the firing incident there. I am not talking about the legality or illegality of the firing. But what I say is this. An organized party went about the country, held meetings at dead of night and talked in violent terms about the Police and the Government officers and incited people to acts of violence. Fortunately at the same time, we also went about, showed the other side of the picture and pacified the people. I know of a particular case where a sad daylight murder took place in a village. It was a case of a father murdering his daughter. People knew it. Some people tried to help the Police to get evidence. But at dead of night some other people were holding classes, study classes, asking prospective witnesses not to give evidence so that the reputation of the Police might be brought down and charged with inefficiency. Then to collect about Rs. 50,000 for the Andhra elections organized batches of persons went about the villages in Malabar, collected money. If anybody refused to give money, they entered into the garden of such person and plucked coconuts. Unfortunately, poor people had to submit when such things were going on day in and day out."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of order. Sir. The hon. Member Sri Uppi Sahib was stating that the Communist party gave a call for Rs. 50,000."

MR. SPEAKER:—"Did he name the Party?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"He did not mention the name of the Party."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The hon. Member said that groups of people were going into the gardens and plucking coconuts. I want that point to be made clear by the hon. Member."

MR. SPEAKER:—"He has not mentioned the name of any Party."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Any political party in Malabar . . ."

MR. SPEAKER:—"Why should the hon. Member say that? I cannot ask him to name the Party. It may be the Congress Party, the Communist Party or any other Party. I cannot force the hon. Member to mention the name of the Party."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, you need not force him to say that, but as a Member of the House, I am entitled to ask another hon. Member through you to state facts."

[17th March 1955]

* SRI K. UPPI:—"Under the circumstances I have explained, it is no wonder that crimes have increased. So we have to support our Police. I do not say that policemen are angels. We have got to remember that there are still some policemen who have been brought up in the old traditional way of the erstwhile British rulers. We have to remember that. But still, we have got to support the Police, stand by them in the interest of Law and Order by trying to bring and not let them down and create a state of lawlessness and anarchy in the country. I am only stating facts. When I state the fact, people get annoyed and irritated . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI C. H. KANARAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഫാക്ട്സ് സമാധാന 1-20 p.m. പരമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു പങ്കാണ് പോലീസ് വഹിക്കേണ്ടത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പോലീസുകാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പോലീസിന്റെ നയം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്ത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ എടുത്തുനോക്കിയാൽ രാജ്യത്ത് സമാധാനം പാലിക്കുന്നതിന് സഹായകമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം ഇവിടെ ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. അക്രമികൾ എന്തു ചെയ്യാലും അനേകജനമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ഈ രാജ്യത്ത് അക്രമികൾക്കു രക്ഷയുള്ളു എന്നാണ്. അവർക്ക് എന്തും ചെയ്യാം എന്നാണ്. ഇതിന് എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ഉദാഹരിക്കാൻ കഴിയും. തിരുനെല്ലി എന്ന സ്ഥലത്ത് ഉച്ചപള്ളി കഞ്ഞിരാമൻ എന്നൊരു സാധുവിന്റെ വീടു ഇക്കുഴിഞ്ഞു ജനവരി ഒടുവിലത്തെ ആഴ്ച പ്രബലമായ ചില ആളുകൾ ചേർന്ന് കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. പോലീസിനെ അറിയിച്ചിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായി അന്വേഷിക്കാനോ കേസുകൾക്കോ പോലീസ് കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇതുപോലെ എത്ര കേസുകൾ വേണമെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. പട്ടാമ്പി പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെയടുത്തു കൈക്കൂലിയെടുക്കിച്ച് ഈ അസംബ്ലിയിൽത്തന്നെ ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷം ആ സബ് ഇൻസ്പെക്ടറെ മണ്ണാങ്കാട്ടേക്ക് സ്ഥലം മാറ്റുകയുണ്ടായി. അവിടെ ജന്മിക്ക് അരുണി കൊണ്ടു ഒരു സാധു കടിയാനെ ഒഴിച്ചിരിക്കാൻ ഈ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നതായി വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ട്. പോലീസിന്റെ ഇത്തരം നടപടികളെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന ആപത്ത് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് നാം ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജന്മിമാർ പോലീസിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി കടിയാൻ ചീപ്പിക്കുന്നതിന് മലബാറിൽ ധാരാളം തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ഇരിട്ടൂർ ഫക്ടറിയിൽ ഒരു ഫാക്ടറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം അക്രമികൾ പീടികകളിൽ കയ്യേറ്റം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാട്ടിൽ സാമൂഹികഭിന്നിപ്പുകളുണ്ടാകാതെ ഈ സംഘം ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എവിടെ നോക്കിയാലും അക്രമങ്ങൾ വലിച്ചുവരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പുലാപ്പട്ടിയിൽ ഒരാളിന്റെ കണ്ണ് ചൂണെടുത്തിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ് പോലീസ് അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചത്. കാസർകോട്ട് താലൂക്കിൽ വേഴ്ലർ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു വെള്ളത്തേടൻ ഒരു സ്ത്രീയെ ഉപദ്രവിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് പോലീസ് അന്വേഷിച്ചില്ല. ഈ രാജ്യത്ത് സമാധാനം നിലനിറുത്തുന്നതിന് ചില സാമൂഹികക്ഷികൾ തടസ്സമായിനിൽക്കുന്നുവെന്ന് ചിലർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ സാമൂഹികമൊരമില്ല. ഭയങ്കരവും ഭ്രാന്തയായ അക്രമങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പോലീസ് കണ്ണുനീർ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഈ രാജ്യത്ത് അക്രമികൾക്ക് രക്ഷയുണ്ട്, എന്തു അക്രമവും നടത്തിക്കൊള്ളൂ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയുള്ളിന്, ഞങ്ങൾ ചോദിക്കില്ല, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷയുണ്ട് എന്ന നിലക്ക് അക്രമികൾക്ക് ഒരു ഉറപ്പുകൊടുക്കലാണ്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ എത്രയോ കൊലകേസുകൾ തെളിവല്ലാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. പ്രബലമായ ആളുകൾക്ക് ഈ രാജ്യത്ത് എന്തും ചെയ്യാം; അവർക്ക് പോലീസിന്റെ മേൽ സ്വാധീനം ഉണ്ട്, പോലീസ് എപ്പോഴും അവരെ പിന്താങ്ങുകയേയുള്ളൂ എന്ന അഭിപ്രായമാണ് നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തീർന്നത്. അത് എതിർപക്ഷത്തുള്ള ഞങ്ങൾ മാത്രം പറയുന്നതല്ല. കോൺഗ്രസ് കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ തന്നെ ഇപ്പോൾ അതിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. വളരെ വിചിത്രമായ

[Sri C. H. Kanaran]

[17th March 1955]

മനോര സംഗതി പറയാനാണ്. ഇന്ന് ഈ രാജ്യത്ത് തൊഴിലാളികൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം സാമൂഹ്യവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി ഭരണനിർദ്ദേശത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്റ്റേറ്റ് മിനിസ്റ്റർ സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ അത് ഇവിടെ വിശദമാക്കുകയുണ്ടായി. തൊഴിലാളികൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം സാമൂഹ്യവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇത് മന്ത്രിമാർ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർലമെൻ്റ് ഇതാണ് എന്ന് ചോദിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തലശ്ശേരിയിൽ കൊടിയേറ്റി വില്ലേജിൽ ഒരു ബീഡിത്തൊഴിൽ കച്ചേരി സംബന്ധിച്ച് കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ മാനേജർമാരുടെ വശം നിന്നുകൊണ്ട് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും മറ്റും സാധൂകരിക്കുവാൻ തൊഴിലാളികളുടെ പേരിൽ നിരവധി കേസുകൾ ചാർജ്ജ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതേ സമയത്ത് തൊഴിലാളികളെ ഗുണ്ടകൾ മട്ടിച്ചിതീർത്ത് യാതൊരു കേസുമില്ല. 1955 ജനുവരി 27-ാം തീയതി നാലുപേർ ചേർന്ന് അച്ചുതൻ, രാജവൻ എന്ന രണ്ട് തൊഴിലാളികളെ കൊന്നൊടുക്കി അടിച്ചു. പോലീസ് കേസെടുത്തില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അക്രമികൾ വീണ്ടും തുടർച്ചയായി ആ തൊഴിലാളികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അതിനെ തടയാൻ പോലും കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഫെബ്രുവരി 6-ഉം 7-ഉം തീയതികളിൽ ആ അക്രമികൾ അച്ചുതനെയും രാജവനെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും കത്തിയുരിയ്ക്കുവാൻ പണയം കാട്ടി കൊലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പാലക്കാട് അന്നിൽ ബീഡി ഫാക്ടറിയിൽ സമാധാനപരമായി സത്യാഗ്രഹം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളെ ഒരു ഗുണ്ട കത്തിയും ഉരിയ്ക്കുകയും കൊല്ലാൻ ചെയ്തു. അതിനേയും പോലീസ് യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തില്ല. അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ ഏതു സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായാലും ശരി ഏതു കക്ഷിയിൽ പെട്ടവരായാലും ശരി ഏതു വ്യക്തിയിൽ പെട്ടവരായാലും ശരി ഏതു നിലയിലുള്ളവരായാലും ശരി അവരെ അമർപ്പിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ഉപ്പി സാഹിബ് ഇവിടെ ചില ആരോപണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. മലബാറിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിക്ക് ഫസ്റ്റ് ഫിറിക്കാൻ ആളുകളെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു യക്ഷികഥ പറയുകയായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ മലബാറിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിക്ക് പണം പിരിക്കാൻ ബലാൽക്കാരത്തിന്റെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. നാട്ടുകാർ അറിയാം അവിടെ വേണ്ടത് ഏതു പാട്ടിയാണെന്ന്. നട്ടുവട്ടം സംഭവത്തെ ഞങ്ങൾ പ്രതിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. തലേ ദിവസം വരെ കഴപ്പുതന്നിരുന്ന ഏലാവിഡ പ്രേരണകളും നൽകി ആളുകളെ ഇളക്കിവിട്ട ശേഷം സംഘടനം വരുമെന്ന് തീർച്ചയായും പോലീസ് കളിചോടിപ്പോയ നേതാക്കൾ ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ വെച്ച് പറയുകയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരാണ് കഴപ്പും ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന്.

SRI K. UPPI:—“On a point of order, Sir. The hon. Member is making a very serious statement regarding the case pending before the court. I did not refer to it. I referred only to the aftermath of the incident.”

MR. SPEAKER:—“Let not the hon. Member refer to the case pending before the court.”

SRI C. H. KANARAN:—“ഒരു ഭാഗത്ത് സാമൂഹികവിഭേദം ജനിപ്പിക്കുക, മറുഭാഗത്ത് തടിക്കുക, ഈ രീതി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. ഈ കളിപ്പകളി ഉപേക്ഷിച്ച് നേരായമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നടക്കാൻ തയ്യാറാകണമെന്നാണ് ഈ സമുദായനേതാക്കൾക്കോടു എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.”

“ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമാധാനപരമായ പല സമരങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിലെ സത്യാഗ്രഹസമരത്തിന്റെ കാര്യം ഈ സഭയിൽ പല പ്രാവശ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുണ്ട്. സമാധാനപരമായി സത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നവരെ എന്തിന് അടിക്കുന്നു, എന്തിന് വെടിവെയ്ക്കുന്നു? അതാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നത്.”

[17th March 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

കൂത്താലി സത്യാഗ്രഹികളെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് അവരെ കൈയാമോവചാണെന്ന് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. എന്തിനാണ് കൈയാമോ വെയ്ക്കുന്നത്? സത്യാഗ്രഹികൾ ഒരിക്കലും കടിക്കുകയല്ല. ഞങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു ഒരു നല്ല ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി സമാധാനപരമായ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുകയാണെന്ന്. പരസ്യമായിട്ട് എന്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ഏതു തരത്തിൽ സത്യാഗ്രഹം നടത്തുവാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് ഞങ്ങൾ നേരത്തേ പറഞ്ഞു ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ യാതൊരു സമാധാനപരമായ സമരവുമില്ല. സമാധാനപരമായി സത്യാഗ്രഹം നടത്തുന്നവരുടെമേൽ എന്തിനാണ് ഗവണ്മെന്റ് മർദ്ദനപടികൾ അഴിച്ചുവിട്ടതെന്നാണ് ചോദ്യം. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുമ്പോൾ, സമാധാനപരമായി സമരം ചെയ്യുന്നവർക്കുമ്പോൾ പോലീസിനെക്കൊണ്ട് അവരെ അടിച്ചമർത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം. ശ്രീ കെ. പി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർക്കു് മറുപടിയായി ഒരു വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ . . .”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member's time is up.”

*** SRI O. KORAN:—**“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ നിയമസമാധാനപരിപാലനത്തിന്റെ ചുരുക്ക വാഹനം ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വകുപ്പാണ് പോലീസ്. ബ്രിട്ടീഷ് സമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ വാർത്തകൾ നിയമത്തിന്റെ തണലിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ വകുപ്പ് ഇന്നും പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതെന്ന് പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രാജ്യത്തിലെ ഭരണത്തൊഴിലിന് ജനങ്ങൾക്കു ഒരു നല്ല അഭിപ്രായമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പോലീസ് വകുപ്പിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് വകുപ്പിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് ആദ്യമായി പറയാനുള്ളത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിലെ പ്രവർത്തനപോലുള്ള അന്തരത്തൊഴിലാണ്. താഴ്ന്ന ജീവനക്കാർക്കു ജീവിക്കാൻ മതിയായ ശമ്പളം കൊടുക്കണം. സംതൃപ്തമായ ഒരു പോലീസ് സേനയെക്കണ്ടാണു നാട്ടിൽ നിയമസമാധാനങ്ങൾ നിലനിറുത്താൻ സാധിക്കുക. നമ്മുടെ പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റെ അസംതൃപ്തി നീക്കണമെങ്കിൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം ജീവിക്കാൻ മതിയാകുന്ന വിധത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തീരൂ. അതാണ് ആദ്യമായി എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താനുള്ളത്.”

“ഇന്ന് ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ പോലീസ് സേന അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം കാര്യക്ഷമമായി നിറവേറ്റുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പോലീസിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണഭോക്താക്കളായ ജനപഞ്ചായത്തുകളും ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ വിജയമോ പരാജയമോ നിലകൊള്ളുന്നത്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു പോലീസിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ന്യായത്തേയും നീതിയേയുംപറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ പറയാനുള്ളത്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തുപറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കുറുനാട്ടു താലൂക്കിൽ കൊയിലാണ്ടി ഫാക്ടറിയിൽ വെള്ളൻ എന്നൊരു ഹരിജന്റെ വീടു് മൂന്നുമാസത്തിനുമുമ്പ് ചിലർ ചേർന്നു വെള്ളിച്ചുകയ്യെടുത്തു. ഇന്ന് ആ ഹരിജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും വേറെ പുരകെട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അനാഥരായി തെരുവിൽ കിടക്കുകയാണ്. മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും അതിനെപ്പറ്റി പോലീസ് അന്വേഷണം നടത്തുകയോ അക്രമികളെ കണ്ടുപിടിച്ചു കേസെടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പാർലിമെന്റ് മെമ്പർ ശ്രീ കേളപ്പൻ സ്ഥലത്തുപോയി അതിനെക്കുറിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഞാനും മറ്റു പല ഹരിജൻ പ്രവർത്തകന്മാരും സ്ഥലത്തുപോയി അന്വേഷിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ചു ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന ഞങ്ങൾ പോലീസിനോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ടും അന്വേഷിച്ചു അന്വേഷിച്ചാണോ കുറുനാട്ടിലെ കേസുകളുടെമേൽ നടപടി എടുക്കാനോ പോലീസിന്നു സമയമുണ്ടായില്ല. പോലീസിന്റെ ഇത്തരം മനോഭാവവും പ്രവൃത്തിയും കാരണമായി ഇന്നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാർക്കു കടുപ്പമേറിയ ആളുകളോടും നീതി കാണിക്കണമെന്ന വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനിലേ എന്ന് ചോദിച്ചുപോകും. മനോര സഭയെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാലത്തുപോലും ഇത്ര ഭരണമായ സംഭവങ്ങൾ ഈ നാട്ടിൽ നടന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കോഴിക്കോടു് താലൂക്കിൽ കുന്നപ്പറമ്പിനടുത്തു വെള്ളൻ എന്നൊരു ഹരിജന്റെ വീട്ടിന്റെ മുകളിൽ പകൽ 12 മണിക്ക് ഒരു സംഘം റൗഡികൾ കയറി പെട്രോൾ ഒഴിച്ചു നീവെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വീട്ടിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളും മറ്റു സാമഗ്രികളുമെല്ലാം അപ്പർ പ്രത്യേകമെടുത്തു തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചു. ആ സംഭവത്തെ

[Sri S. Vadivelu]

[17th March 1955]

இறங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கட்டிவைத்து அடிக்கும்போது எதிர்த்துக் கேட்கக்கூடாதா? நிலப்பிரபுக்கள் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், நீங்கள் அவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள், நீங்கள் உழைக்கத்தான் இருக்கிறீர்கள், உங்கள் உழைப்பை உறிஞ்சுதான் வடபாதிமங்கலங்களும், குன்னியூர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை சகித்துக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டுமா என்று நண்பர் சிவபிரகாசத்தைக் கேட்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முதன் மந்திரிகளும் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இருக்கும்போது தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மட்டும் பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டம் என்ற ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது நல்லதோ கெட்டதோ சொல்லுவதற்கில்லை. அந்த சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலப்பிரபுக்களால் எவ்வளவு தூரம் அமுல் நடத்தப்படுகிற தென்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களான மனைத்துணை நாட் தேசிகர், வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் (இவர் ஒரு ஜில்லா போர்டு தலைவர்) போன்ற முக்கிய நிலப்பிரபுக்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஆறு மா பத்து மா நிலம்தான் சாகுபடிக்கு கொடுப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதே நிலப்பிரபுக்கள் 'பூசல் தீர்ந்து புதுயுகம் பூத்தது' என்று அறிக்கை விடுகிறார்கள், புஸ்தகங்கள், புதிய புதிய பிரசுரங்கள் போடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஆறு மா, பத்து மா நிலம்தான் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் தேசிகர் அவர்கள் தாசில்தார், கலெக்டரை வைத்துக்கொண்டு அப்படி சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி சொல்வதற்கு காரணம் என்ன, போலீஸ் ஆதரவுதானே சட்டப்படி ஒரு வேலி நிலம் பண்ணியாள் களவடி பெற உரிமை உண்டு என்று இருக்கிறது. அதாவது 7-ல் 1 பங்கை கூலியாக பெறுவதற்கு பண்ணையாட்களுக்கு விதியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் நிலப்பிரபுக்கள். இவர்களை கேட்க போலீஸ் போகிறதில்லை. வருஷம் பூராவும் வேலை செய்து அவன் உரிமையை பெறவேண்டிய நேரத்தில் அதை தடை செய்கிறது. போலீஸ் இதில் தலையிடாது இருக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று 11 நாட்கள் வலிவலத்தில் போராட்டம் நடந்தது என்பதை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் போராட்டத்தை அடக்க போலீஸ் ஒரு பக்கமும், ரௌடிகள் மற்றொரு பக்கமும் இருந்துகொண்டு சேரிக்குள் செல்வது அங்குள்ள பெண்களையும் ஆண்களையும் ரௌடிகள் அடிப்பது, இதுமாதிரியான அகரமங்கள் நடந்தது. இதை விசாரிக்க போலீஸ் தலையிடவில்லை. ஹரிஜன மக்கள் போலீசாரிடம் குறைகூறினால், நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தட்டி கழித்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக நடந்துகொண்டு வந்தால் சட்டமும் அமைதியும் யாருக்கு நன்மை பயக்கும். நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தானே இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போனால், ஹரிஜனங்கள் வாழ்வு எந்த மாதிரி இருக்கும். குறிப்பாக **Socialistic pattern of society** அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் சமயத்தில், இந்த மாதிரி நிலைமைகள் இருக்கலாமா? ஆகவே தீண்டாமை ஒழியவேண்டும். ஜனங்களுடைய மனதில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி மதிப்பு ஏற்படவேண்டுமென்றால், சமுதாயத்திலிருக்கிற ஏற்ற தாழ்வு ஒழியவேண்டுமானால், முதலில் சர்க்கார் காரியாலயங்களில் ஹரிஜனங்களிடத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் சமூகத்திலும் மதிப்பு இருக்கும், அவர்களும் முன்னேறமுடியுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆதிதிராவிடர்கள் என்று சொன்ன மாதிரிதத்தில் அதிகாரிகள் வாடா போடா என்று அழைக்கிறார்கள். மற்ற இனத்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மரியாதைபோல் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் கொடுத்தால் என்ன, இப்படி கொடுப்பதின் மூலமாகத்தானே சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்பட முடியும். ஆகவே நடைமுறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

45 "வேளாங்கண்ணி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மிராசுதார்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு ஹரிஜனங்களை அடிக்கிறார். மனிதர்களை மனிதர்களாக பாவிப்பது கிடையாது. ஆனால் அரசாங்கம் சோஷலிஸ் அடிப்படையில் இயங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆதிதிராவிடர்களை மனிதர்களாக

17th March 1955]

[Sri S. Vadivelu]

நினைப்பதில்லை. அவர்களை உழைப்பாளிகள் என்று நினைப்பது இல்லை. அவர்கள் உழைப்பாளிகள், அவர்களுக்கு சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைப்பது இல்லை. போலீஸ்காரர்கள் ஆதிதிராவிடர்களை நாயினும் கேடானவர்களாக நினைக்கிறார்கள். வடபாதிமங்கலம் மிராசுதார் படித்திருக்கிறார். அதனால் அவர்களிடம் போலீஸ் அதிகாரிகள் வந்து பேசும்போது இங்கிலிஷில் பேசுகிறார்கள். என்ன பேசி வருகிறார்கள் என்பது ஹரிஜனங்களுக்குத் தெரிவது இல்லை. ஆனால் அந்தப் பேச்சின் முடிவு என்ன தெரியுமா? பல யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து உடனே 151 சேக்ஷன் போடப்படுகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜனங்களை சிறையில் தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆனால் பத்திரிகையில் பார்த்தால் சோஷலிஸ்டிக் சமுதாய பாணியில் நடப்பதாக இருக்கிறது. ஏழைகளுடைய வயிறு எரிகிறது. நியாயம் கிடைப்பதே இல்லை. உண்மையிலேயே மந்திரி அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பது. முன்பு அடக்குமுறை காலத்தில் நடந்ததுபோல் இப்பொழுது இல்லை, வேறு விதமாக மாறியிருக்கிறது. போலீஸ் மட்டுமல்ல ரவுடிகளும் சேர்ந்து அடிக்கும் புதிய முறை கையாளப்படுகிறது இந்த காலகட்டத்தில் என்பதை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன்.

"இந்த வருஷத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தகராறுகள் வரப்போகின்றன. அதைப்பற்றி இப்பொழுதே எச்சரிக்கிறேன். வடபாதிமங்கலம் மிராசுதாருக்கு இந்த வருஷம் ஒரு கரும்பாலையை அமைக்க லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சர்க்கார். அவர் அங்கு ஒரு கரும்பு பாக்கியை அமைக்கப் போகிறார். அதனால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை அவர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறார் என்று எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இப்படி வெளியேற்றினால் பரம்பரை விவசாயிகளின் வாழ்க்கை என்னவாகும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மனையை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தும் அவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவில்லை. சமரச கோர்ட்டுக்குப் போய் தீர்ப்பு வாங்கி வந்தாலும் நன்மை கிடைப்பது இல்லை. ரிவினியூ கோர்ட்டுக்கு போய் தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் ஹைகோர்ட்டில் அவர்களுக்கு தீர்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஹரிஜனங்கள் விவசாயி இல்லை என்று ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயிகளுக்கு ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாடுவதற்கு பணம் கிடையாது. அதனால் அவர்கள் அங்கு போகவில்லை. இப்படி நிலைமை இருக்கும்போது மனைக்கட்டுகளை விட்டு அவர்களை வெளியேற்றினால் அவர்கள் எங்கு போவார்கள். அதனால் பெரிய தகராறுகள் ஏற்படப்போகிறது. மனைக்கட்டுகளை பிரிக்கக் கூடாது என்று விவசாயிகள் தடுத்தால் கேஸ் போடுவார்கள். என்ன என்ற ஊழியர்கள் பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்போகிறோம். போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு வீடுகளை பிரிக்கச் சொல்லப்போகிறார்கள். மிராசுதார்கள், அப்படி பிரிக்கச் சொல்லக்கூடாது என்று மீண்டும் என்ன போன்ற ஊழியர்கள் சொல்லப்போகிறோம். அதையும் கேட்கவில்லை யானால் எங்களைப்போன்ற ஊழியர்கள் செத்தாலும் சாகிறோம் என்று போராடப்போகிறோம். ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த விஷயத்தை சட்டசபையில் முடிவு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி சொன்னால் விவசாயிகள் காரியத்தை செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI M. DHARMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபையின் முன்பு கொண்டு வரப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கும் போலீஸ் மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதுடன் இந்த மான்யத்தை கோரி வந்திருக்கும் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டி பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக் காட்டி அவைகளுக்கு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதையே நானும் ஆமோதிக்கிறேன். மேலும் மந்திரி அவர்கள் அவைசனில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கனம் சிவபிரகாசம் பேசும்

1-47
p.m.

[Sri M. Dharmalingam] [17th March 1955]

போது சொன்னார் 'ஹரிஜனங்கள் தெய்வ பக்தியுள்ளவர்கள் தேச பக்தியுள்ளவர்கள் அதனால்தான் மகாத்மா காந்தியும் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக படியான ஸ்தானங்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்' என்றும் குறிப்பிட்டார். அதையே நானும் குறிப்பிடுகிறேன். அதற்காகத்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் உண்மையிலேயே 'Removal of untouchability Act, Civil Disabilities Act' முதலிய சட்டங்களை நல்ல முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டுமானால் 'போலீஸ் இலாகாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதன் மூலம் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும்' என்றும் மகாத்மா காந்தி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதையே நான் ஆதரிக்கிறேன். பல மெம்பர்களும் அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மகாத்மா காந்தி மற்றுமொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது நமக்குச்சுதந்தரம் வந்திருக்கிறது. அவர் சொன்னார் "நம் நாடு எப்பொழுது முழு சுதந்தரம் அடைந்தது என்று கருத வேண்டும் என்றால் ஒரு ஹரிஜன வருப்பைச் சேர்ந்த பெண் எந்தக் காலத்தில் இந்தியா ஜனாதிபதியாக நியமிக்கப்படுகிறாளோ அப்பொழுதுதான் இந்தியா முழு சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறது என்று கருதப்படும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர் எழுதி வைத்து விட்டு போயிருப்பதாகக் கூட தெரிய வருகிறது.

"போலீஸ் இலாகாவில் ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதிகமாக ஒதுக்கப்படாவிட்டாலும் ஒரு சிலரை கான்ஸ்டபிள்களாகவும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. போலீஸ் இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் கான்ஸ்டபிள்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது இன்ஸ்பெக்டர்களாக இல்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்கள் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருப்பதால் கீழே இருக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் மேலே வரமுடியாமல் மேலே இருக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்களான இன்ஸ்பெக்டர்கள் தடுத்துவிடுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களும் இன்ஸ்பெக்டர்களாக வந்து விட்டால் அவர்களுக்கும் சம உரிமை கொடுக்கும்படியாக இருக்கும் என்று அவர்களை மேலே வருவதற்கு விடாமல் பல காரணங்களைக் காட்டி தடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் எந்த வகையிலாவது தீங்கு இழைத்து குற்றம் சாட்டி முன்னேற விடாமல் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய விடுவதாகவே இல்லை. அப்படி ஹரிஜனங்கள் மேல் குற்றம் சாட்டி அவர்களை டிஸ்டிம்ஸ் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். ஜாதி துவேஷ மனப்பான்மையோடு அவர்களை நடத்துகிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருந்து வருவதால் நாம் எந்த அளவில் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அந்த அளவில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியின் அடிப்படை நோக்கத்தில் அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் நடந்து வருகிறதா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே ஹரிஜனங்கள் பேரில் இம்மாதிரியான குற்றங்கள் வந்தால் அது உண்மைதான் என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் குற்றம் செய்திருக்கிறார்களா அல்லது ஜாதி ஹிந்துக்கள் குற்றம் செய்திருக்கிறார்களா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஜாதி ஹிந்துக்களால் துவேஷ மனப்பான்மையில் கொண்டு வரப்பட்டதா என்பதை அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் உண்மையிலேயே குற்றம் செய்திருந்தால் அவர்களை டிஸ்டிம்ஸ் செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்கள் மேல் வேண்டுமென்றே ஜாதி ஹிந்துக்கள், குற்றம் செய்யாதவர்கள் மேல், குற்றம் சாட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அதை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கிடைக்க முடியும். கான்ஸ்டபிள்களாக எடுத்தாலும் சரி, ஹெட்கான்ஸ்டபிள்களாக எடுத்தாலும் சரி சப்-இன்ஸ்பெக்டராக எடுத்தாலும் சரி அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டும். இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறது என்றால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் மேலே இருந்

[17th March 1955] [Sri M. Dharmalingam]

தால் ஜாதி ஹிந்துக்களைத்தான் எடுக்கிறார்கள். மலையாளிகளாக இருந்தால் மலையாளிகளைத்தான் எடுக்கிறார்கள், முதலியாராக இருந்தால் முதலியாரைத்தான் எடுக்கிறார்கள், ரெட்டியாராக இருந்தால் ரெட்டியாரைத்தான் எடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை அதிகமாக எடுப்பது இல்லை. அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு என்றும் அரசாங்கம் அதிகப்படியான ஸ்தானங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையின் முன்பு பல ஹரிஜனச் சேரிகள் எல்லாம் சூரையாடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அந் 1-55
யாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அநியாயமாக தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பல பிரச்சனைகள் கிளம்பி இருக்கின்றன. அதையே நான் மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. எந்த ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஹரிஜனங்களின் மீது குற்றங்களை சாட்டி வருகிறார்கள், அநியாயம் செய்து வருகிறார்கள், அக்கிரமம் செய்து வருகிறார்கள், குற்றம் சாட்டி வருகிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குக் கொண்டுபோய் அடிக்கிறார்கள், துன்பப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் அநியாயமாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். யாருக்கு நியாயம் செய்யவேண்டுமோ அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களை ரௌடிகள் என்றும் கேடிகள் என்றும் பல குற்றங்களைச் சாட்டி ரிக்கார்டுகள் தயாரிக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குத் தெரியாமலேயே போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்கள் ரௌடிகள் என்றும், கேடிகள் என்றும் ரிக்கார்டுகள் தயாரித்து அவைகளை நீதி மன்றங்களில் உபயோகிக்கிறார்கள். பிறகு சிறையில் தள்ளுகிறார்கள். ஏற்கனவே ஹரிஜனங்கள் உணவு, ஆடை இல்லாதவர்களாகவும் வறுமையினால் வாடியும், குடியிருக்க இடம் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களை மற்ற கட்சிகள் தங்கள் கட்சிக்கு இழுத்துச் செல்லுகிறார்கள் என்று பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பேயிவர ஹரிஜனங்கள் தெய்வ பக்தியுள்ளவர் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். ஹரிஜனங்கள் பொய் சொல்ல டாட்டார்கள் என்றும் பொய் சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ள முற்படமாட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஹரிஜனங்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு பல அக்கிரமங்களை இழைக்கிறார்கள்.

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் ஆங்காங்கு நடக்கும் போலீஸ் அக்கிரமங்களைப்பற்றி கேள்விகள் கேட்கும் போது, சர்க்கார் கலெக்டர்களுக்கும், ஜில்லா சூப்பரிண்டெண்டுகளுக்கும் அது சம்பந்தமாக கேட்டு ரிப்போர்ட்டுகள் வாங்கி வந்து, மந்திரிகள்கள், அக்கேள்விகளுக்கு பதிலாக் படித்துவிடுகிறார்கள். அப்பதில்களில் அநேகமாக ஹரிஜனங்களின் மீதுதான் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் Vigilance கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இக்கமிட்டிகளில் எல்லாம், ரௌடிகளும், கேடிகளும் தான் இருப்பார்கள். கேடிகளை வைத்துத்தான் கேடிகளை பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு ஒப்ப இவ்விதமாக ரௌடிகளையும் கேடிகளையும் அக்கமிட்டிகளில் வைத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. தாலூக்காதேர்தும் இவ்வித கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தினால், அதிலே அரசியல் தலைவர்கள், மற்ற செல்வாக்குள்ளவர்கள் அங்கம் வகிக்கவேண்டும். அவ்வித தலைவர்கள் அங்கம் வகித்தால் போலீஸாரைப்பற்றியோ, அல்லது பெரிய கேஸ்களைப் பற்றியோ, புகார்கள் வரும்போது, அவைகளைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து, விசாரித்து உண்மையைக் கண்டு பிடித்து, ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும் போலீஸ் சூப்பரிண்டெண்டுகளுக்கும் அனுப்பினால், சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்தி, அதில் ஆவன செய்வதற்கும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நீதி வழங்கவும் சௌகரியமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வேற்பாட்டினால், ரௌடிகளுக்கும், கேடிகளுக்கும் செல்வாக்கில்லாமல் போய்விடும். போலீஸார் செய்யும் அக்கிரமங்களும் குறைந்துவிடும், அதனால் நாட்டிலேயே ஒரு நல்ல பாரபட்சமற்ற அமைதியான நிலைமை ஏற்படுமென்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டுப்புறங்கள், சென்னையிலுள்ள சேரிகள் மற்ற இடங்களில் பார்க்கும்போது, Cotton

[Sri A. Ratnam]

[17th March 1955]

சூதாட்டம் நிறைய நடக்கிறது. இதற்கு போலீசார் உடைந்தையாக இருந்தே பணம் வசூல் செய்யப்படுகிறது. ஆங்காங்கு சூதாட்டங்களும், விபசார விடுதிகளும், போலீசார் துணை கொண்டே நடைபெறுகின்றன. தற்போது, இவ்விடங்கள் அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. சாதாரண மக்கள், இப்போலீசார் செய்யும் இக்காரியங்களைப் பார்த்துத்தான் இச் சர்க்காரினுடைய ஆட்சித் திறமையைப்பற்றி மதிப்பிடுகிறார்கள், குறை கூறுகிறார்கள். காட்டன் சூதாட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சின்ன போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளிலிருந்து பெரிய போலீஸ் அதிகாரி வரையில் அச்சூதாட்டம் நடத்தும் ஆட்களிடமிருந்து மாமூல் வாங்குகிறார்கள். ஆயிர கணக்கான மக்கள் இச் சூதாட்டத்தால் கஷ்டப்படுகிறார்கள், கலந்துகொள் ளுகிறார்கள். ஆனால் போலீசார் ஏதோ இச் சூதாட்ட விஷயமாக நட வடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று காட்ட, சூதாட்டம் நடத்தும் ஆட்க ளுடைய சம்மதத்தின் பேரில், மாதம் இரண்டு கேசுகள் இரண்டு பேர் மேல் போட்டு அபராதம் போடச் செய்து விடுகிறார்கள். சென்னையில் இரண்டு மூன்று முதலாளிகள் இச் சூதாட்டத்தை நடத்தி 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று சம்பாதிக்கிறார்கள், போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நிறைய மாமூல் வருகிறது. தவிர அவ்வித சிறு சிறு கேஸுகளைப் போட்டால் போலீசாருக்கு வெகுமதி கிடைக்கிறது, பதவி உயர்வு கிடைக்கிறது. சம்பளமும் அதிகம் கிடைக்கும். இப்படியாக, போலீஸ் உத்தியோகத்தை ஒரு வியாபாரமாக நடத்துகிறார்களே ஒழிய, நாட்டு மக்களுக்கு நீதி செய்ய வேண்டும், சட்டத்தையும் அமைதியையும் நிலை நாட்ட வேண்டும், அதன் மூலம் சாதாரண மக்களிலிருந்து, பெரிய மக்கள் வரையிலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் கலகம், குழப்பமில்லாமல் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இல்லாமலிருக்கிறது. இப்போலீ சாரின் இவ்வித காரியங்கள்தான் இச்சர்க்காரின் மேல் பிரதிபலித்து, அதன் பின் நம் மந்திரிகளின் ஆட்சித் திறமையையும் குறைகூற இடங் கொடுக்கிறது. இவ்வித அக்கிரமங்களுக்கு இடங் கொடுக்காமல் இருக்க ஆங்காங்கு பல தலைவர்கள் கொண்ட கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தினால் பொது மக்கள் எக் காரியங்களைப்பற்றியும் மனு செய்துகொள்ளும்போது, அக்கமிட்டி அம் மனுவை பரிசீலனை செய்து, அக்காரியங்களுக்கு உண்டான உண்மையை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி, மக்களுக்கு பலன் தரும்படி செய்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆங்கில அரசாங்கம் இருக்கும்போது, ஒரு சட்ட வரம்பு எக்காரியத்திற்கும் இருந்தது. இப்போது அச்சட்ட வரம்பு சாதாரணமாகப் மீறப்படுகிறது. சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டிய போலீ சாரே, அதை மீறி நடக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மலையாடம் பேட்டை கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அக்கிரமம் செய்ததின் காரணமாக, அவ்வூர் சப்இன்ஸ்பெக்டர் அந்தக் கிராம முனிசிப்பையும் மற்றவர்களை யும் கைது செய்தார்கள், உடனே ஜாமீனிலும் விட்டுவிட்டார்கள். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு முதலியார், கிராம முனிசிப்பும் ஒரு முதலியார், அதன் காரணமாக முனிசிப்பை ஜாமீனில் விட்டு, அதன் பிறகு அங்கு இருக்கும் ஹரிஜனங்களின் மேல் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். குடியாத்தத்தில், போலீசார் ஒருவனைப் பிடித்து அடித்து கிணற்றில் போட்டுவிட்டார்கள். அவனுடைய மனைவி வந்து பார்த்து, கிராமத்திற்குப் போய், சிலரை அழைத்துவந்து எடுக்கலாம் என்று போனால், அவள் திரும்பி வரு வதற்குள் போலீசார், கிணற்றிலிருந்து அவனை வெளியே தூக்கி வந்து நெருப்புப் போட்டு கொளுத்திவிட்டார்கள். இது விவரம் பத்திரிகையில் வர வில்லை. மந்திரிகளுக்கும் தெரியாது. அவ்விதம் கேட்பாரற்ற நிலைமை தான் ஹரிஜனங்களுக்கு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி சட்ட சபையில் அங் கத்தினர்கள் கேட்டால், இங்கே, ஏதோ அதற்கு சாக்குச் சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். இதனால் போலீசார் மேலும் மேலும் உறுதியாக அக்கிர மங்கள் செய்ய தைரியம் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமைக்கு மேலும் இடம் கொட்டாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர் களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மலையாள ஹரிஜனங்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. அவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்க, நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Social Disabilities Act கோவில் நுழைவுச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தாததற்கு காரணம், * * * *”

[17th March 1955]

Mr. SPEAKER :—“ Now it is 2 p.m. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* G.O. Ms. No. 476, Home, dated 23rd February 1955, exempting the car belonging to the German Consul at Madras and official car of the German Consulate from the payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.

[17th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1402 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th March 1955, page 894 supra.]

Preliminary.—The rice stemborer (*Schænobius inconstellus*) is distributed in almost all the tropical and sub-tropical regions where rice is grown. It is prevalent in all the districts of the Madras State.

Eggs are laid in small masses in the leaf-blade and are covered with buff coloured hairs. The caterpillars hatch out in five or six days, bore the central shoot and feed on the tissue. The effect of internal damage is indicated by the withering of the central shoot in the case of young plants, while in later stages, it is evidenced by the white ears. Only one caterpillar is found inside a plant and the larval stage extends from four to five weeks. Pupation takes place inside the bored tunnel and the adult emerges out in about ten days.

General observations go to show that a major emergence of the adults takes place immediately after the harvest of the first crop. The moths lay their eggs on the seedlings of the succeeding crop and their progeny infest the young plants. The next brood attacks the crop in its grown up stage causing the characteristic white ears. While this is the general trend, there may be considerable over-lapping of the broods as well.

Steps taken to check, prevent and cure the pest.—The Government cannot obviously undertake measures entirely at their own cost for tackling the crop diseases in the fields of the ryots. The Government Agricultural department can only advise and indicate the methods and assist the ryots to check and cure the disease. The earliest methods tried to control stemborer were systematic elimination of the egg masses in the nurseries and a close cutting of crop and sometimes burning and flooding of the stubbles also. These measures not being very successful, attention was later concentrated on the use of the light trap. These traps did attract large number of the moths, most of them gravid females and the magnitude of the catches was proportionate to the intensity of the light. The range of attraction by an ordinary hurricane lantern was about 100 yards. The current recommendations consist of spraying BHC or DDT at the critical periods of the emergence to see that the young caterpillars hatching out of the eggs are affected by the residual effect of the spray. A mixture of DDT and BHC dusting at 20 lb. to seedlings after draining the field is also useful. The remedies are partial as after the insect bores into the stem, no relief is possible.

Forecast of pests and diseases including the paddy stemborer is furnished every week and the ryots in the areas affected are advised to take up prompt methods of control. In the case of widespread occurrences, the area is declared as pest-affected area by the Collector of the district and pesticides are sold to the ryots

[17th March 1955]

at 50 per cent of the cost price. The district staff comprising of Plant Protection Assistants and the Agricultural Demonstrators undertake intensive touring of the pest-affected areas and offer suitable advice to the farmers in controlling the borer infestation. The required pesticides are stocked at the departmental depots. If early steps are taken, the incidence is reduced before the stems are bored by the insect.

Experiments conducted and the results thereof.—Experiments have been conducted by the Government Entomologist, Coimbatore, with various insecticides against the paddy stemborer. The chemicals under trial are DDT, BHC, Folidol, Ekatox 20, Isodrin and Endrin.

Cheapest and the most effective treatment suggested to the ryots.—Spraying with 50 per cent wettable BHC at 1 lb. in 16 gallons of water or dusting a mixture of 5 per cent DDT and 10 per cent BHC at 20 lb. per acre followed by a liberal application of Ammonium Sulphate to push up the growth has been recommended to the ryots, as this will improve, to a great extent even a badly-affected crop.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1407 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th March 1955, page 899 supra.]

Statement showing the action taken on the memorandum submitted to the Minister (Agriculture) on 10th August 1954 by the Lignite Mines Labour Union, Neyveli.

Representations. (1)	Action taken. (2)
(1) Fifteen labourers were victimised because they were members of the labour Union;	(1) This is not correct. The fact is that five carpenters were stopped for want of work but subsequently reinstated when there was work. One blacksmith, one watchman and eight others were charge sheeted and were discharged after full enquiry. However they were reinstated to give them another chance to improve themselves.
(2) The administration had compelled Police to interfere with the activities of the Union and harass the workers.	(2) This is absolutely without any foundation.
(3) Wages should be fixed with reference to the nature of work, previous experience, etc., and the minimum wages for workers in the quarry should be fixed at Rs. 2 per day plus dearness allowance.	(3) Wages are fixed with reference to the nature of the work and capacity and qualifications of the workers.
(4) The workers should be granted permanent status.	(4) The Project is purely temporary and grant of permanent status does not arise.
(5) Leave facilities should be granted to the workers.	(5) Leave is granted according to the standing rules framed for the Project.
(6) Free housing and medical assistance should be provided to the workers.	(6) Housing facilities, as far as possible are given. Free medical facilities have also been provided. There is a whole time doctor for the Project.

[17th March 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 1420 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th March 1955, page 917 supra.]

Letter from Sri R. A. GOPALASWAMY, I.C.S., Secretary to Government, Home Department, to the Secretary, Planning Commission, New Delhi, dated Fort St. George, the 23rd July 1954, No. (Ms). 84048-Pro./54-3.

[Prohibition—Working in Madras State—Information. *Reference.*—Your letter No. P.C. (VI) SS/CO/54, dated 13th June 1954.]

I am directed to forward a note on the working of Prohibition in the Madras State. The note gives the required information under the various heads listed in the Annexure to the Planning Commission's letter, dated 1st December 1951, together with the figures for the years 1952-53 and 1953-54 and the subsequent changes and developments. Copies of the administration reports on the working of the Amelioration Branch of Prohibition in this State for the years 1946-47 to 1952-53 are also enclosed.

2. I am to add that this Government are in entire agreement with the resolution on Prohibition passed by the Working Committee of the Indian National Congress on 5th April 1954.

Copy to the Board of Revenue (Excise) with reference to its letter C.R. No. 2077/54, dated 3rd July 1954.
 .. Registrar of Co-operative Societies (with reference to his letter No. R.C. 79392/55, XI, dated 8th July 1954).

ENCLOSURE.

NOTE.

[Planning Commission—Study of working of Prohibition.]

A note on the Excise as well as Prohibition policies with details under various headings given in the annexure to the letter from the Planning Commission is given below in respect of the Madras State.

I. *Excise policy prior to Prohibition, i.e., before 1945-46—Preliminary.*—The policy followed by the Government in the Excise days was one of securing maximum revenue with minimum consumption subject to the following conditions:—

(1) Any extension of the habit of drinking was to be discouraged.

(2) Taxation should be as high as possible without encouraging illicit practices.

[17th March 1955]

The measures undertaken in furtherance of the above policy are detailed below:—

(a) Gradual increase in the issue price of opium, duty on arrack and tree tax:—

Year.	Price of opium per seer.			Average rate of duty on arrack per proof gallon.			Tree tax for coconut trees in major portions of the State.		
	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
1906-07	30	13	9	4	5	9	3	0	0
1920-21	50	0	0	8	6	9	4	8	0
1934-35	80	0	0	9	7	4	5	10	0
1944-45	100	0	0	10	15	0	7	8	0
1945-46	140	0	0	10	15	0	9	0	0

(b) The alcoholic content of the arrack was sought to be reduced by raising the water content so that the liquor consumed might not be very injurious. At first, both 35° U.P. and 60° U.P. liquors were sold in the same shops for some time, but the weak liquor was not much in demand. In the years 1918-21, certain shops were allowed to sell only 60° U.P. liquor. This resulted in illicit distillation in many parts and ultimately the strength had to be fixed at 35° U.P. in the majority of the areas of the State.

(c) Sale of liquor to women and to persons under 18 years of age was prohibited. Collectors were authorized to insert special conditions in licences providing for the closure of shops during fairs and festivals, on market days and on days of elections.

(i) *Procedure for sale and licensing.*—Excise Advisory Committees for rural areas and Licensing Boards for municipal areas with non-official majorities were constituted from 1918 to advise the authorities on the number and location of liquor and drug shops. Shops for retail sale of liquor, intoxicating drugs and opium were either sold by auction or granted free of fee, or on fixed fees. The Commissioner of Excise, after taking the orders of the Government periodically issued for publication in the *Fort St. George* and in the *District Gazettes* a notification containing the conditions on which the abkari and opium contracts were granted. Collectors were required to publish in their District Gazettes at least one month before the auction, lists of the shops to be sold and the boundaries within which each might be opened, the average rental, tree tax or duty paid in respect of each shop for the previous three years. The Collectors in consultation with the abkari officials, determined the approximate values of the shops before the auctions took place, due regard being had to past rentals, future prospects, the state of the season, etc., and these would be the reserve price at or about which rent areas would be allowed to go, though in confirming sales, Collectors would, of course, exercise their discretion as to accepting bids that fell short of such values. Disclosure of the reserve prices to the bidders was forbidden. The auction was required to be conducted by the Collector or the

[17th March 1955]

Revenue Divisional Officers, and in practice they were generally held by the Revenue Divisional Officers. The Collector had to confirm the results of auctions.

Licences were issued to arrack supply contractors by Collectors and to distillers, warehouse-keepers and brewers by the Assistant Commissioner for Distilleries. Other kinds of abkari licences were ordinarily issued by the Collector except in cases where he delegated his powers to the Revenue Divisional Officers or Tahsildars for the purpose.

(ii) *Extent of consumption in urban and rural areas (quantities, values, etc.).*—Separate statistics for urban and rural areas are not available.

(iii) *Financial aspects.*—During the last full Excise Year 1945–46 the excise revenue totalled Rs. 15,72,57,725 against an expenditure of Rs. 51,58,361. There was thus a net saving of Rs. 15,20,99,364 from the Excise Department for the State Exchequer of the Composite Madras State.

II. *Measures taken in furtherance of Prohibition*—(i) and (ii) *Stages and programme for implementation of Prohibition and period over which Prohibition policy implemented.*—Soon after the Congress assumed office for the first time, Prohibition was first introduced in the Salem district from 1st October 1937. The Act was further extended to the Cuddapah and Chittoor districts from October 1938 and to North Arcot district from October 1939. The public showed great enthusiasm and extended full co-operation in the initial stages. Subsequently their interest began to wane and illicit distillation was gradually gaining ground. In 1942, an Amendment Act (XXX of 1942) which enhanced the maximum penalties to grave offences such as illicit distillation to two years' rigorous imprisonment and fine up to Rs. 5,000 was passed. This did not, however, produce the desired effect. Finally, Prohibition was suspended with effect from 1st January 1944 in those four districts, when the administration was in the hands of the Advisers, the Congress Ministry having resigned its office earlier.

When the Congress Ministry came to power for the second time, Prohibition was again introduced in October 1946 in 8 out of 25 districts of the Composite Madras State. It was extended to another 8 districts in October 1947. With the extension of the Act to the remaining 9 districts in October 1948, the entire Composite State excepting the Agency areas now in Andhra State, have been dry since then. A statement showing the dates of introduction of Prohibition and the names of districts in which it was introduced is appended.

(iii) *Area to which applied.*—The Prohibition Act has been in force in the whole of the Composite Madras State excepting the Agency tracts of Visakhapatnam and Godavari districts.

(iv) *Range of products covered.*—The Prohibition Act is applicable to all liquors and liquids consisting of or containing alcohol and intoxicating drugs.

[17th March 1955]

(v) *Exceptions and exemptions.*—The Act provides inter alia for exemptions by Government of

(a) any specified liquor or intoxicating drug or article containing such liquor or intoxicating drug from the observance of all or any of its provisions on the ground, that such liquor, drug or article is required for medicinal, scientific, industrial or such like purpose;

(b) any persons and institutions for the possession and use of such liquor as may be required by them for any *bona fide* religious purpose in accordance with ancient customs under such terms and conditions and penalties for infringement as may be prescribed;

(c) *bona fide* travellers from consuming liquor while passing through the Prohibition area;

(d) lawful consignments of liquor or drugs carried through the Prohibition area; and

(e) members of the armed forces of the Union or of any other armed forces raised or maintained by the Union or attached to or operating with any of its armed forces, and the members of the medical or other staff attached to any of the armed forces aforesaid from all or any of its provisions.

Necessary notifications giving these exemptions have been issued by Government.

The Government have also permitted the tapping of palm trees for manufacture of jaggery with a view to providing employment to ex-tappers. Licences for this purpose are issued under the Madras Sweet Toddy Rules only to members of co-operative societies. In certain districts, the Government have also permitted the tapping of palm trees for sweet juice for consumption as beverage. Two statements showing the names of districts in which these concessions have been allowed are appended.

(vi) *Extent and nature of propaganda and education work done by official and non-official organization.*—There is no non-official organization to carry on regular propaganda in favour of Prohibition. The propaganda work is done by the ameliorative branch under the control of the Registrar of Co-operative Societies with the help of seven propaganda vans with the necessary equipment distributed on a regional basis so as to cover all districts. These vans visit the villages at regular intervals, play gramophone records and exhibit magic lantern slides and films supplied by the Films Division of the Government of India and provide counter attractions to ex-addicts during evening hours. The gramasangsams run public libraries for the benefit of the local people and tend to promote the moral and social welfare of the people by undertaking a variety of social activities.

[17th March 1955]

(vii) *Extent to which alternative interests, recreations, amusements and substitutes have been developed in urban and rural communities and sections of population such as Harijans and mill workers.*—The main objects of the ameliorative work undertaken in the State were—

(1) to provide substitutes for drink and counter attractions to drink with a view to enabling the ex-addicts to forget their former habits and thereby to check any tendencies to break the law;

(2) to promote moral, social and economic improvement of the people by organizing simultaneously a rural uplift drive on a district basis; and

(3) to provide employment to toddy tappers in co-operative schemes like jaggery societies, milk supply societies, cottage industries, land colonization, etc.

The work turned out by the ameliorative staff under the above items is briefly given below seriatim :—

(1) As on 30th June 1953, there were about 11,760 gramasangsams in the Composite Madras State. Four hundred and seventy sangams provided counter attractions to drink, 649 sangams undertook public health activities, 449 attended to street cleaning, construction of latrines, etc., 109 laid and repaired village roads, 195 undertook agricultural improvement, 475 engaged themselves in educational activities such as running night schools, reading rooms and libraries. On the side of recreational activities, firka, taluk and divisional tournaments, bhajanas, katha prasangams and dramatic performances were conducted, epic lores were also read in villages.

(2) The improvement of the economic condition of those who were addicted to drink received special attention through the co-operative organizations. Towards the general rural welfare of the public in the select firkas of the State, more co-operative credit societies and multipurpose co-operative societies were formed. Five thousand eight hundred and seventy-seven rural credit societies and other types of societies undertook thrift schemes. Savings accumulated in the hundi boxes amounted to Rs. 2.66 lakhs. Other savings and thrift deposits by the Co-operative Societies totalled to Rs. 8.7 lakhs during the year.

(3) There were 2,187 jaggery manufacturing societies in the State with Rs. 2.14 lakhs of members of whom Rs. 1.82 lakhs were ex-toddy tappers. Their paid-up share capital amounted to Rs. 7.25 lakhs. The number of palm trees tapped during a year exceeded Rs. 30 lakhs. During the year ending June 1953, jaggery worth about Rs. 96.66 lakhs was manufactured by the members of the jaggery societies. Ex-tappers were also enrolled as members in the milk supply unions, milk supply societies, land colonization societies, field labourers co-operative societies, etc. Since August 1952, the recreational activities connected with Prohibition were

[17th March 1955]

curtailed and more attention has been paid to constructive activities such as organization of co-operative societies of various types to provide employment to ex-toddy tappers. Attention has also been paid to the promotion of rural welfare through village co-operative societies which undertake various economic and social activities besides supply of credit.

(viii) *Further stages in programme at present contemplated.*

—As total Prohibition is in force since October 1948, the question of further stages in programme does not arise in this State.

III. *Administration and enforcement of Prohibition.*—(i) The general administration of the provisions of the Madras Prohibition Act, 1937, is vested in Board of Revenue (Excise). Till the separation of Andhra State in October 1953, the Prohibition Department (formerly Excise) was enforcing the Act in 16 districts, while the Police Department was enforcing it in the remaining 9 districts. In the Residuary Madras State, the enforcement of Prohibition has been entrusted to the Prohibition Department in 8 districts and the Police Department in 6 districts.

There were two Deputy Commissioners of Prohibition in the Composite State and each was in charge of a division comprising eight districts. After separation of Andhra State, there is only one Deputy Commissioner. There is one District Prohibition Officer in each of the Excise Prohibition districts assisted by Deputy Prohibition Officers, Assistant Prohibition Officers. Each Prohibition station is manned by a Prohibition Sub-Inspector, a Petty Officer and Prohibition Guards.

So far as Police Prohibition districts are concerned the regular Police is enforcing the Act as part and parcel of their normal duties, the required additional staff having been sanctioned to cope up with the increased work and responsibility connected with Prohibition.

There is an Inspector, Excise and Prohibition Intelligence Bureau, with headquarters at Madras having jurisdiction throughout the State. He is assisted by an Assistant Inspector, a Sub-Inspector and Petty Officers. In the Composite State, there was also a Deputy Prohibition Officer and one more Assistant Inspector attached to the Bureau. The main function of the Bureau is to prevent and detect inter-State smuggling of opium and ganja.

A special squad consisting of one Deputy Superintendent of Police, one Deputy Prohibition Officer, one Inspector of Police, one Assistant Prohibition Officer, one Sub-Inspector of Police, one Sub-Inspector of Prohibition, one Head Constable, one Petty Officer, ten Constables and ten Prohibition Guards has been formed to concentrate attention on areas where grave offences like illicit distillation are rampant and unmanageable by the local enforcement staff. The squad will work for a period of six months in each district by rotation.

[17th March 1955]

(ii) *Additional expenditure.*—The expenditure incurred for Administration of Abkari Act and Prohibition Act is given below :—

	Expenditure on Excise Ad- ministration for Composite State.	Expenditure on Prohibition Ad- ministration in Excise Prohi- bition district.
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
1945-46 (year preceding Prohibition) ..	51.6	..
1952-53 (Composite State)	..	80.5
1953-54 (April 1953 to September 1953) (Composite State).	..	42.2
1953-54 (October 1953 to March 1954) .. (Residuary State).	..	18.05

As Prohibition in the Police-Prohibition districts is enforced by the regular Police as part and parcel of their normal duties, no separate account is maintained to indicate the additional expenditure for that department on account of additional staff, equipment, etc.

(iii) *Breaches of law.*—The total figures of detection under the Prohibition Act for the years 1949-50 to 1953-54 during which period there has been total Prohibition in this State are furnished hereunder :—

	Composite State.
1949-50	67,650
1950-51	84,597
1951-52	109,558
1952-53	135,879
1953-54 (up to July 1953)	47,698
	Residuary State.
1953-54 (August 1953 to March 1954).	52,660

About 40 per cent of the total figures relate to illicit distillation and kindred offences.

Illicit distillation is the chief menace for the successful enforcement of the Act. In areas where the palm trees grow in abundance, the success of Prohibition depends on the extent to which malpractices resorted to in abuse of the permission given for tapping of such trees for sweet-toddy are tackled. During the initial stages of Prohibition, there was not much illicit distillation in many parts of the State. With the progress of time, demand for liquor increased and consequently, illicit distillation began to spread to new areas. It is now considered as a lucrative commercial business. Some of the influential people invest capital, employ labour, manufacture arrack and carry on regular trade. Distillation takes place mostly in Government poramboke lands, hillocks, dense forests and river-beds. The offenders resort to

[17th March 1955]

such places so that they could run away from the scene the moment they get scent of the arrival of the raid party or even if they are apprehended they disown the contraband and get themselves acquitted in Courts. Most of the liquor is intended for consumption in urban areas where it is in great demand among the manual labourers and workers employed in industrial concerns. The transport and sale of liquor is generally made by hirelings some of whom are juveniles. These hirelings have been adopting ingenious methods of transport through cycle tubes, vegetable basket, milk cans, water-bottles, air-pillows, etc. When large quantities of liquor are to be transported, cars also are used. The stuff intended for sale is secreted in dust-bins, sand-pits, gutters, public latrines, etc. The addict knows the place of concealment and removes liquor from such places after payment of money to the seller. The principal never comes to the picture. He gives only directions remaining behind the scene of such nefarious activities. The hirelings when caught are defended by the principals in court by engaging lawyers. If the courts inflict a sentence of imprisonment, the family of the accused is supported by the principal during the term of imprisonment. If the accused is convicted and sentenced to pay fine, the amount is paid by his master.

All offences under the Prohibition Act are bailable and this facilities the offenders to resort to crime again and again when they are on bail. The Act provides punishments of imprisonment up to three years and fines up to Rs. 5,000. There has not been even a single instance where the sentence of imprisonment exceeded one year. Normally, such sentences range between 1 month and 3 months. In most of the cases in which fines are imposed, the amount ranges from Rs. 10 to Rs. 50. The easy way of earning money in liquor trade, the provisions which make it incumbent on the part of the enforcement officers to release the accused on bail, the inadequacy of punishments inflicted by courts and the increase in demand for liquor have been giving a fillip for illicit distillation and cognate offences. This is evidenced by the fact that the offences detected under the Act rose from 67,650 in 1949-50 to 135,879 in 1952-53. The incidence of crime is increasing day by day and consequently the detection figures also are steadily rising.

Misuse of spirituous medicinal preparations as substitutes for alcohol is a very common occurrence in urban areas. In a few cases, there have been, even deaths due to consumption of spurious preparations. Many people who are charged for drunkenness contend in courts that they took non-prohibited medicinal preparations and thereby easily escape conviction. Varnish, French polish, and denatured spirits also are diluted and consumed by addicts.

The concession given to the ex-tappers who have been thrown out of employment consequent on Prohibition, to tap palm trees for sweet-toddy for manufacture of jaggery on a co-operative basis, has resulted in a widespread misuse of the licences. They, in

[17th March 1955]

most cases either draw fermented toddy as such under the guise of sweet-toddy or manufacture fermented toddy out of sweet-toddy. Experience has shown that the jaggery produced by the tappers has no relation to the number of trees licenced for tapping for sweet-toddy. Yet, this concession is a necessary evil and it has to be allowed, lest the State will have to face a serious unemployment problem among the tappers community.

(iv) *Prices of illicit liquors, etc., in different areas.*—The price of illicitly distilled arrack ranges from 8 to 12 annas a dram and it varies according to supply and demand. Higher price is generally given in industrial areas where there will be always good demand from the labourers.

(v) *Extent of local co-operation.*—There is no enactment which depends for its success so much on public co-operation as the Prohibition Act. During the initial years of Prohibition, the public were enthusiastic about its success. Their interest has gradually waned, but nobody denies that Prohibition is a moral reform. They are disinclined to give information of offences, which would sent to jail one of their neighbours who has not done any visible harm or injury to anyone in particular. If at all anybody comes forward with information, it is due to reasons of private enmity with the offender or due to monetary considerations in the shape of rewards. The enforcement officers have been finding it very difficult to secure mahajar witnesses while seizing incriminating articles and arresting offenders. Even if anybody subscribes his signature to the mahazar he very often turns hostile in court. Instances where the villagers assaulted the enforcement staff while arresting and escorting offenders have not been rare, not to speak of their growing mentality to shield offenders. Thus the staff are generally thrown back on their own strength and resources in combating crime.

(vi) *Evaluation—Statistical and qualitative.*—All details that may come under this head are given against items (iii) and (v) above.

IV. *Results of Prohibition.*—(i) Consumption of different classes of intoxicating drinks and drugs (quantities, value, etc.) :—

The consumption figures in respect of foreign liquor and Indian-made foreign spirits are given below for the years 1945-46, 1951-52 and 1952-53 in the composite Madras State :—

	Imported spirit.	Liquor in imperial gallons		Indian-made foreign liquors.		Opium.	Ganja.
		Wine.	Malt liquors.	Spirit	Malt liquors.		
1945-46 (complete Excise period).	122,165	11,847	424,005	196,244	779,146	SEERS. 19,642	SEERS. 39,773
1951-52	33,551	44,557	69,895	2,704	610	4,159	10
1952-53	21,021	3,247	57,580	3,077	1,677	2,449	12

Consumption of arrack and toddy is completely prohibited.

[17th March 1955]

Non-Indians are given permits to consume foreign liquor not exceeding 8 units a month each on presentation of application. Indians also are given permits on the strength of medical certificates issued by Government Medical Officers not below the rank of a Civil Surgeon. The quantity of liquor to Indians is however restricted to a maximum of 4 units per month. Permits to Indian visitors from other States where Prohibition is in force are given on the strength of the health permits issued to them in their respective States. Issue of ganja is made only for medicinal purposes. Opium has been allowed to be consumed by registered addicts alone. The issue was subjected to a progressive reduction by 20 per cent every year with effect from 1st October 1949. According to this scale, the issues to addicts ceased generally by 30th September 1953. In cases, however, where opium is required on grounds of health, supply is allowed to the addicts on the strength of medical certificate.

(ii) *Social and economic consequences.*—Prohibition is no doubt a socio-economic reform. It is a long range policy and any far-reaching results cannot be expected in a short period. Even though no detailed investigation has been made to find out the exact consequences of Prohibition, the fact remains that the condition of such addicts who have completely abstained from drinking, has definitely improved socially and economically. The economy and health of the families which are resorting to illicit arrack have certainly deteriorated. The one redeeming feature that is much in evidence in rural as well as urban areas is that there are no street brawls, beating of wives and female relations by men addicts and similar unfortunate incidents. The addicts consume liquor stealthily inside their residences and are afraid of making their appearance in public until they become sober, lest they will be caught by enforcement staff. Any radical change in the social and economic status of the addicts can be visible only when there is a considerable fall in the incidence of crime which continues to be growing day by day. On the whole, it may be stated that as a result of total Prohibition there has been a marked improvement in the socio-economic condition of the people in general and the ex-addicts in particular. The ex-addicts who were spending a major part of their income on drink are able to save and lead a happy life.

(iii) *Effect on public resources.*—During the last full Excise year 1945-46 the excise revenue totalled to Rs. 15,72,57,725 against an expenditure of Rs. 51,58,361. There was then a net saving of Rs. 15,20,99,364 from the Excise department for the State exchequer of the Composite Madras State.

During the year 1952-53, the revenue under the Prohibition Act was Rs. 47,06,786 against an expenditure of Rs. 80,46,910 for the Prohibition department alone which was enforcing the Act in 16 out of 25 districts of the State. As already stated elsewhere no separate account is maintained by the Police to indicate the

[17th March 1955]

additional expenditure that is incurred by that department in enforcing Prohibition in the remaining districts. Revenue figures for the Residuary State for 1953-54 are not readily available.

V. *Enquiries*.—(i) Factual or other investigation into the working of Prohibition which may have been carried out by the State Government or by recognized institutions—

During the year 1947-48, when Prohibition was in force in 16 out of 25 districts, a committee (the Nachiappa Gounder Committee) enquired into the working of the Act and made certain recommendations for the effective implementation of the Prohibition programme. The situation then prevailing especially in the matter of incidence of crime and public co-operation towards the successful enforcement of the Act may not be the same as that existing now. The findings of the recent Andhra Prohibition Enquiry Committee (the Ramamurthi Committee) give the present position vividly and those findings may be taken as generally applicable to the Residuary Madras State also.

(ii) Whether any further enquiry contemplated and on what lines—

There is no such proposal at present.

VI. *Conclusions drawn by the State Government in respect of working of Prohibition and regarding future policy and action*.—There is no change in the Prohibition policy so far as this State is concerned. With a view to enforcing Prohibition more strictly, a proposal to entrust the enforcement to the Police department in the entire State has been under examination for some time past. The Government have appointed an official Committee to work out a detailed scheme of propaganda which will help effectively to put down illicit distillation and also to consider and make recommendations on the question of payment of rewards to individuals or to villagers as a whole for help rendered in connexion with the detection of cases of illicit distillation. Besides various amendments to the Prohibition Act to make the provisions more stringent are being proposed. The important ones among them are to make grave offences non-bailable and to make it incumbent on the part of the Courts to impose sentences of imprisonment and fine not below a certain minimum.

VII. *Any other aspects—General*.—In spite of the total Prohibition for nearly five years in this State, the incidence of crime is steadily increasing without much signs for its decline. The main reasons are (1) that the existing provisions of the Act are not stringent enough to make the offenders abstain from committing crime and (2) the liquor trade has been found to be a lucrative one. The Government are alive to the need for making Prohibition effective by undertaking the necessary measures for its better enforcement in accordance with the directive principle laid down in Article 47 of the Constitution of India.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 18th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Seizure of copies of "Mathrubhumi Illustrated Weekly."

* 1431 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Police seized on 19th February the issues of the "Mathrubhumi Illustrated Weekly", Kozhikode, Malabar, dated 16th and 30th January and 6th February 1955; and

(b) if so, for what reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The Police in Malabar have not seized any of the issues of 'Mathrubhumi Illustrated Weekly' of Kozhikode referred to.”

* 1432 Q.—THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, this question may be taken up a little later. (Taken up after question No. 1436.)

MR. SPEAKER :—“Yes, we shall take it up at the end.”

Salaries of village officers of Athanda Kollai.

* 1433 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the reasons for withholding the payment of salaries of thotti, thalayari and munsif of Athanda Kollai village in Viruddhachalam taluk for four or five months;

(b) whether the Collector of South Arcot investigated into this matter; and

(c) if so, the orders passed by him?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) It is presumed that the hon. Member is referring to Alandarkollai village in the Vriddhachalam taluk. The information available with the Government shows that there has been no case of withholding of salaries of the thotti, thalayari or the munsif in that village since April 1954.

“(b) & (c) Does not arise.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“கீழ்த்தர சிப்பந்திகளில் குறைந்த ஊதியம் பெறக்கூடிய தோட்டி, தலையாரி ஆகிய வேலைகள் செய்யக் கூடியவர்கள் பெரும் பாலும் ஹரிஜனங்கள்தான். அவர்களுடைய

18th March 1955]

சம்பளத்தை கிராம முன்சீப்காரன் தங்கள் சொந்தச் செலவிற்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்வதும், ரெவின்யூ திஸ்திரிக்டு குறைந்தால் அதற்காகப் பிடித்துக் கொள்வதும், அவர்களுடைய வீடுகளில் வேலை செய்ய மறுத்தால் அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பட்டுவாடா செய்யாமல் அவர்கள் பேரில் அநியாயமான குற்றங்களைச் சமத்துவமும் போன்ற அக்கிரமச் செயல்கள் நடந்துவருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகின்ற தோட்டி, தலையாரி ஆகியவர்களின் சம்பளம் அவர்களுக்குச் சரிவர பட்டுவாடா செய்யப்படும்படியான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இப்படி பொதுவாகச் சொன்னால் என்ன பண்ணுவது? ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்பதாக சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை நீக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, is it a fact that the Government have issued orders to withhold payment of salaries to village officers who have not been able to keep up to the schedule of survey of holdings all over the State although they are not paid for this very heavy and arduous kind of work? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I do not see how this arises out of the main question. Anyhow, I would like to have notice.”

Police guards to the Tramway Company.

* 1434 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of police constables posted at the gates of the Tramway Company to guard its assets during 1953-54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A statement ^a is placed on the table of the House.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ போலீஸ்பாரா அங்கு போட்டிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் டிராம் கம்பெனியின் சொத்துக்கள் திருட்டுப் போகாமல் பாதுகாப்பதற்காகவே என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் 11-8-1954-ந் தேதியில் பஞ்சுஸ் துறை திருட்டுத்தனமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் பொருமான டிராம்வே கம்பெனியின் சொத்துக்களை எடுத்து பம்பாயிலுள்ள கம்பெனிக்கு விற்பிறுக்கிறார்கள். போலீஸ் காவல் இருக்கும்போது எப்படி அந்த சொத்துக்கள் திருடப்பட்டன? சர்க்காரே வேண்டுமென்றே திருட்டுப்போக விட்டு விட்டார்களா? அல்லது போலீஸ் காரர்களது கவனக்குறைவால் அந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டுவிட்டதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்? ”

MR. SPEAKER :—“ I do not understand the connection between this question and the main question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I also rose up along with Sri N. K. Palanisamy to put this question. It is a pertinent question, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ That is a separate question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, will the Chair be pleased to hear me. The hon. Member put the question so as to draw the answer whether the police were there to guard its assets. Now

^a Printed as Appendix I on page 83 infra.

18th March 1955]

he is complaining that the assets of the company have been stolen by some 'X' in spite of the police guard. I am at a loss to understand how this is not a pertinent question.”

MR. SPEAKER :—“ That is a specific question. The Hon. Minister should have notice.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, the fact is that police constables were posted to guard the assets of the Tramway Company during 1953-54. Even if the question put by the hon. Member is not permissible, may I know whether the Government were aware of the fact that even in spite of police guard materials were removed from the place and may I ask under whose authority the materials were so removed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the point is this. The Government have not taken over the properties of the Tramway Company. They belonged to the Tramway Company and, therefore, the authorised agents of the company were entitled to deal with the properties as they liked. They sold certain properties and they were removed in a legal manner. That is the subject-matter of litigation in the High Court and I think an appeal is now pending in the Supreme Court. I do not see why we should characterise this as stealing or anything of that sort.”

Reorganization of co-operative societies.

* 1435 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether a committee has been constituted to go into the question of reorganization of Co-operative societies? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government have constituted a Committee to review the progress made by the Co-operative Movement in this State, to inquire into its present needs, difficulties and problems and to make recommendations regarding its consolidation, development and reform.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ May I know, Sir, when the Committee will submit its report? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, three months' time has been given.”

Hindi Pandits in high schools.

* 1436 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of qualified Hindi Pandits in high schools who are paid the first grade language pandit's scale; and

(b) whether it is a fact that want of the required number of periods of work in the higher forms is a bar to the qualified Hindi Pandits to get the first grade pandit's scale?

[18th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 182, Sir.

“(b) Hindi Pandits should have work in forms IV to VI of secondary schools for not less than 17 hours a week so as to become eligible for Grade I scale of pay. Otherwise they can draw pay only in the Grade II scale. Appointments are made on the basis of sanctioned posts available in each grade.”

SRI T. ANANTA PAI :—“Sir, the decision of the Government to allow these Pandits who do not have work for the required number of hours to draw pay only in the Grade II scale has been responsible for reverting a good number of persons who have put in many years of service and their salaries have been seriously affected. May I therefore request the Government to consider the case of those Pandits who have been drawing the I Grade scale of pay sympathetically and allow them to continue to draw that scale of pay itself?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I have received representations in this matter and the Government are examining the question.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“May I know, Sir, whether it is not a fact that no such conditions are laid down in regard to Sanskrit and Malayalam Pandits and will the Government sympathetically consider the case of these Hindi Pandits and treat them on a par with Sanskrit and Malayalam Pandits?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir, that is the intention of the Government. But still in appointing Hindi Pandits and giving them Grade I scale of pay, a condition has been laid down that they should have work for a sufficient number of hours. That is the only condition laid down and I think it is a salutary condition, because there should not be nominal appointments and salaries drawn on those nominal appointments.”

8-40 a.m. SRI K. R. VISWANATHAN :—“Are the Government aware that in many High Schools under the District Boards as well as the Government, there are no Hindi Pandits who are paid on the first-grade scales, just because they do not have the opportunity to work for 17 hours? The Hon. Minister just now said that there is a minimum sanctioned strength for each High School. Will the Government reconsider the case of Hindi Pandits and sanction a minimum strength of one or two First Grade Pandits for each high school?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the question is this. When a person is appointed, he should have sufficient number of hours of work, so that he may become entitled to pay in the First Grade scale. Recently, we have passed orders giving option to take Hindi as Part II. I am hoping that this will give some more work to Pandits and it would

[18th March 1955]

be possible to pay such Pandits on Grade I scales. We shall watch how it works and even if that should create any difficulties, we shall then examine the position a little later.”

SRI Y. MAJAYA SHETTY :—“Sir, in view of the policy of the Government to encourage Hindi as a National Language, may I request the Government to consider the cases of these Pandits sympathetically and grant them First Grade scales?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is because we want to encourage Hindi, that we want to utilise these Pandits properly; they should not be appointed and left without work in the high schools.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Will the Government consider the question of making Hindi compulsory for study in the schools so that this problem can be solved?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think making the study compulsory will solve that problem.”

(The Hon. Minister Sri B. Parameswaran had by then come to the House.)

MR. SPEAKER :—“Shall we now take up the first question?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Yes, Sir, it may be taken. I am sorry for the delay.”

Scholarships to Harijans and Backward classes.

* 1432 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total number of scholarship forms printed at the Government Press, Madras, on the requisition of the Director of Harijan Welfare in the year 1953 for the use of Harijans and Backward classes;

(b) the number of forms actually issued by the Director of Harijan Welfare and the District Welfare Officers; and

(c) the number of scholarships granted?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“A statement^a is laid on the table of the House.”

SRI A. RATNAM :—“மேஜையின்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்களின்படி 83 ஷெட்யூல் வகுப்பினர்களுக்கும் 69 பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் நான்-ரெலிஜியஸ் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் 85 ஷெட்யூல் வகுப்பினர்களுக்கும் 8 பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் ரெலிஜியஸ் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்தேன். அவைகளெல்லாம் பிரஸ்தாப ஆண்டில் புதியதாக கொடுக்கப்பட்டனவா அல்லது ‘ரெலிஜியஸ்’ செய்து கொள்ளப்பட்டனவா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“புதிதாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்காலர்ஷிப்புகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதினால்.”

[18th March 1955]

SRI A. RATNAM :—“எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவைகள் ரெனியூவல் ஸ்காலர்ஷிப்புகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். வரும் ஆண்டு களிலாவது தேவையான பணத்தை ஒதுக்கி அதிகமான பேர்களுக்கு ரெவிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகளும், நான்-ரெவிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகளும் கொடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அங்கத்தினர் நினைப்பதை வைத்துக்கொண்டு நான் பதில் சொல்லமுடியாது. உண்மை என்னவென்பதைத் தெரிந்துகொண்டுதான் பதில் சொல்ல முடியும். நான்-ரெவிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகளை ரெவிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகளாக மாற்றுவதற்கு சில விதிகள் இருக்கின்றன.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, students belonging to the Backward classes have been refused scholarships in the first year of their course of study for some reason or other, like want of finance or late submission of the application by the Principal (not by the students); all this leads to the refusal of scholarships in the first year. In the second year of the course, when the boy attempts to get scholarship, he is refused on the ground that he has been refused the first year, which was due to Government's slender finances and late submission of applications by the Principals of the Colleges. Will the Hon. Minister scrutinise such applications and render justice to such applicants?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I do not think that there is a large number of cases as suggested by the hon. Member. There may be one or two instances where owing to certain reasons there would have been some delay in the forwarding of the applications by the Heads of Institutions. But for every student that applies, Government cannot guarantee that scholarship would be granted, because the amount is limited. We will see that instructions are issued to the Heads of Institutions to forward the applications in time. And if there are cases where there has been some delay, I will certainly go into the matter, if they are brought to the notice of the Government.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“Sir, from the statement laid on the table of the House, I find that nearly 14 thousand and odd non-residential scholarships have been granted to Harijan students studying in elementary and secondary schools. There is no school fees for these Harijan students. Therefore, I wish to know whether the non-residential scholarships are intended for purchase of books, clothes, etc., or for any other purpose.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, it includes all the necessary things, including books, etc.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“It appears that a student studying in either the second year of the Intermediate course or the final year of the B.A. class, is not given the Harijan scholarships. May I know whether there is any valid objection for not giving scholarships of this kind to those persons? If not, why not the applications of these persons considered?”

[18th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, ordinarily the first year boy gets the scholarship both in the Intermediate and in the first year of B.A., i.e., third class of the College course. If for any reason they are denied, deserving cases are considered and scholarship granted. But, such cases are very rare.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Sir, there are cases where students apply for residential scholarships, but are granted only non-residential scholarships; then if they apply for conversion of the non-residential into residential scholarship, they are refused. For instance, this year many deserving and very poor students applied for residential scholarships, but were granted non-residential scholarships. But cases where applications were kept pending were granted residential scholarships afterwards. So the boys who were granted first on residential applications were granted non-residential scholarships and those who were given later were granted residential scholarships. Will the Government consider these cases and see that applications for residential scholarships are granted residential scholarships and those for non-residential scholarships are granted non-residential scholarships?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“If it is a case of renewal, there would have been no difficulty. But in new cases, the number of scholarships are limited and we have also got to take into consideration the progress of the student.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மையானது ஆண்களைவிட பெண்களிடம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களல்லாதார் வீட்டுப் பெண்களுக்குப் பிரசவ காலங்களில் மருத்துவம் செய்வதற்கு ஹரிஜனப் பெண்களையே அனுப்பினால் சமூகத்திலுள்ள ஜாதி வித்தியாச மனப்பான்மை ஒழிவதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். மேனஜின்மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரிபோர்ட்டிலிருந்து 73 ஹரிஜனப் பெண்களுக்குத்தான் மருத்துவப் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. எத்தனை ஹரிஜனப் பெண்கள் ‘Midwifery training course’-க்கு சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள், ஏன் 73 பேர்களுக்குத்தான் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“எத்தனை ஹரிஜனப் பெண்கள் மருத்துவப் பயிற்சியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள் என்று தெரியவேண்டுமானால் தனிக் கேள்வி போட்டால் அதைத் தெரிவிக்க முயற்சிக்கின்றேன்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, now we are at the fag end of the academic year. Still, there is an amount of Rs. 25 thousands available for grant of scholarships with the Director of Harijan Welfare for the Backward classes and Harijan community students. I find a lot of students are hanging about the office of the Director to find out what happened to their applications—whether they are going to be granted or whether they are going to be refused. Now, it is the time of examinations and they have to attend to the examinations. Thus, they are very much handicapped and they are not in a position to concentrate on their examinations. Why should

[18th March 1955]

there be a balance and why should it be carried over from this year to the next year? Why not the entire allotment be disbursed completely this year and leave not even a pie as balance?" (The Hon. Finance Minister: "Let him put it as a question.")

MR. SPEAKER :—" Please put it in the form of a question."

SRI K. VINAYAKAM :—" Yes, Sir, I am coming to that. I am putting all this in parenthesis. (Laughter.) Whereas there is an amount of Rs. 25 thousand still available, whereas so many students are waiting in the office of the Director to find out what happened to their applications, whereas this being examination time (laughter) the students are much handicapped, will the Hon. Minister institute an enquiry into this matter and see that something is done finally to their applications? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, an additional allotment of Rs. 50,000 was sanctioned recently to grant scholarships to such of those students who were not granted when the original grant was made. Further, in addition to this Rs. 50,000, Government were able to utilize about Rs. 9,000 which the Government were able to get back as surrender from those students who got not only Government of Madras scholarships, but also Government of India scholarships. Thus, nearly Rs. 60,000 has been distributed to various students and there is not a single pie now remaining with the Director of Harijan Welfare for distribution as scholarships."

8-50 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, residential scholarships are generally given to students who are admitted to hostels. But now we find that certain residential scholarships are given only towards the end of the year and some times many students are unable to get them. The result is that hardships are caused to poor parents who have admitted them in the hope that they would be given scholarships. Therefore, will the Government take this aspect of the matter into consideration and see that full scholarship is given within three months from the opening of schools or colleges? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I have already stated that arrangements would be made to see that scholarships are granted before the first quarter. But with regard to the other part of the question, viz., that the students have joined in anticipation of the grant of residential scholarship, I may assure the hon. Member that we did not give any assurance as such. We have given to such of those students who were expecting scholarships non-residential scholarships."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—" Sir, is it a fact that very many Kallar students have not been granted scholarships? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Special consideration is shown to Kallar students."

18th March 1955]

Removal of untouchability.

* 1437 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the results achieved by spending about Rs. 2 lakhs for the removal of untouchability in the year 1953-54; and

(b) the aid given and the programme of work suggested by the Government of India to this State in respect of the removal of untouchability during the year 1954-55?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Six hundred and six multi-purpose cement platforms to serve as community centres for Harijan families in villages were constructed at a total cost of Rs. 1,98,432;

(b) a grant-in-aid of Rs. 38,000 has been sanctioned by the Government of India for 1954-55. No definite programme was suggested by the Government of India. However, they indicated that the programme might include the following items :—

- (1) Holding of social melas aimed at educating public and awakening scheduled castes;
- (2) issuing appropriate posters for display at public places like Post offices, schools, libraries, Railway stations, etc.;
- (3) printing of small pamphlets and booklets publicising relevant provisions of the Constitution on the subject; describing present conditions of the Scheduled castes, and the efforts being made by Government to eradicate the evil of untouchability in all forms; and
- (4) showing of cinema slides;
- (5) other modes of publicity;
- (6) provision of wells, facilities for education and assistance towards construction of houses and starting of cottage industries and aid to voluntary agencies and other miscellaneous assistance to Harijans."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, even among Caste Hindus there is untouchability. For instance, it is practised among Brahmins and non-Brahmins and also among Madathipathis and their devotees. Would any amount from this 2 lakhs be spent for the purpose of removing such untouchability? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I do not think that there is anything like untouchability amongst Caste Hindus. They may be caste differences."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" In the long list of items in the programme enunciated by the Hon. Minister, I find only ineffective remedies suggested. Now the question is, how far results have been achieved in the matter of the removal of untouchability. Under the Constitution, untouchability is abolished and it should not be practised in any form whatsoever. May I know how many prosecutions were launched by the Government against the offenders who had prevented Harijans from entering tanks, hotels,

[18th March 1955]

cinemas and temples under the Constitution or under the Removal of Civil Disabilities Act. The launching of prosecutions against the offenders would be a more effective step for the removal of untouchability?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The question relates to the grant given by the Government of India and the result achieved by spending that amount. I have already stated that Rs. 38,000 had been spent on the construction of cement platforms. We expected Rs. 1 lakh from the Government of India but we got only Rs. 38,000 and we spent the entire amount on the construction of platforms. That is the result."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Instead of taking steps to remove the untouchability of the Harijans, will the Government consider the desirability of taking suitable steps to remove the ' touch-me-not-ism ' of the Caste Hindus? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I think it is better to fight the removal of untouchability amongst untouchables than the untouchability that exists between Caste Hindus and the so-called Scheduled Castes or Depressed Classes, whatever you may call them."

SRI T. ANANTA PAI :—" Untouchability is essentially a social attitude and I am afraid the construction of platforms or the provision of other amenities for Harijans is not going to improve their condition. While all these amenities may be necessary for the Harijans, a proper atmosphere should be created by the Government for the purpose of making the Caste Hindus and the Harijans to move freely among themselves. Unless such an attitude is adopted, we cannot remove untouchability by the mere provision of amenities? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Out of the Rs. 38,000 granted by the Government of India, it is humanly impossible to carry out the suggestions made by the Government of India. We are expecting Rs. 6 lakhs by way of grant from them for the execution of the programme suggested by them. As soon as we get it, we shall try to see that Harijans and Caste Hindus mix freely among themselves and every attempt will be made towards that end."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" The Government of India have suggested a very comprehensive programme with a small grant. Have the Government given consideration to the priority which should be given to the various steps suggested by the Government of India? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, even if we had distributed the amount of Rs. 38,000 for various items suggested by the Government of India, we would not have been able to spend more than two or three thousand rupees on each item. So we had to spend the entire amount on the construction of platforms. Since the Government of India had sanctioned the amount so late at the fag end of the year,

18th March 1955]

we thought it would be better to utilise it. Instead of keeping it, we spent it on the construction of cement platforms, expecting that a further amount promised by them would be coming to us. Therefore, we could not distribute the amount on various items as suggested by them."

Chimeni-Kannamkai road.

* 1438 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of the Chimeni-Kannamkai road in South Kanara district; and

(b) when the work is likely to be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) Out of a total length of seven miles and two furlongs of the road a length of 2½ miles has been formed, 1½ mile is under formation and the remaining portion is yet to be taken up.

" (b) During 1955-56."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, there is slow progress of the work for want of proper directions and departmental instructions. Will the Government make the necessary enquiry in the matter and see why proper directions and departmental instructions were not made? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The slow progress is not due to lack of proper supervision or direction but is due to insufficient allotment of grant."

Statues of Britishers in Madras City.

* 1439 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the 9 a.m. Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to remove the statues and other relics of the British Rule from public places in Madras City; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) There is no such proposal at present.

" (b) Does not arise."

SRI N. K. PALANISAMY :—" 1937-ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட காலத்தில் அடிமைத்தனத்தின் அறிகுறியாக நிலை கிலை இருக்கக்கூடாதென்று அதை அகற்றி மீயூவியத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும் இன்னும் அநேக வெள்ளைக்கார கவர்னர்களின் கிலை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கின்றன. அதோடு 1954-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு 15-ந் தேதியன்று சுதந்திர தினத்தன்று அவைகளுக்கு எல்லாம் மாலைகள் சூட்டப்பட்டன. இப்படி நம்முடைய அடிமைத்தனத்தின் அறிகுறியாக இருக்கின்ற இவற்றை எல்லாம் உடனடியாக அவ்விடங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி. மீயூவியத்திலாவது கொண்டுபோட சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? "

[18th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"1937-ம் வருஷத்தில் நம் நாடு அடிமை நாடாகவே இருந்தது. ஆகவே அன்றைக்கு நீலன் சிலையை அகற்றினார்கள். அதற்கு வேறுவிதமான அர்த்தமே உண்டு. ஆனால் இப்பொழுது அப்படியில்லை. நாடு சுதந்திரமடைந்து விட்டது. இன்றைக்கு அந்தச் சிலைகளை சரித்திர பூர்வமான மனப்பான்மை யுடன் பார்க்கவேண்டும். மேலும் நாம் முன்பு அடிமைப்பட்டிருந்தோம் என்பதை நமக்கு எப்போதும் நினைவுறுத்தும் வண்ணம் அவைகள் அவ்விடத்திலேயே இருந்தால் நாம் மறுபடியும் வேறு நாட்டுக்கு அடிமைப்படும் வகையில் நடந்து கொள்ளாமலிருப்பதற்கும் உதவும் என்று நான் நினைக்கிறேன்."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"What is the difficulty in removing the portraits of the Britishers on the walls of Rajaji Hall and replacing them by the portraits of the present Ministers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am sure that when the hon. Member occupies the position of Ministership, he will order that. But as far as we are concerned, we think that they are works of art and as works of art they are worth preserving."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"ஒரு காலத்தில் நாம் அடிமைப்பட்டிருந்தோம் என்பதற்கு அறிகுறியாக அந்த வெள்ளைக் காரர்களின் சிலைகள் அங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்மை அடிமை படுத்தியவர்களின் சிலைகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக அவைகளை எடுத்துவிட்டு அங்கே நம்முடைய அடிமைத்தலைகளை உடைத்தெறிய உழைத்தவர்களான திரு. வி. க., திரு. வ. உ. சி. ஆகியோரின் சிலைகளை வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"திரு. வ. உ. சி., திரு. வி. க. ஆகியோரின் சிலைகளை வைப்பதற்கு இந்தச் சிலைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இந்த நாட்டில் நிறைய இடங்கள் இருக்கின்றன. எங்கு வேண்டுமானாலும் அவர்களுடைய சிலைகளை வைக்கலாம். அதோடு கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. க., திரு. வ. உ. சி. போன்றவர்களுடைய சிலையை வைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டார் என்றால் அதை நான் பாராட்டுவேன்."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"A number of statues have been removed and some of them are kept in the Museum. May I know whether they will again be erected in proper places?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"For some of these statues Museum is the proper place and therefore those statues have been shifted to the Museum. Others are quite innocent ones and I think they can be left as they are."

SRI K. VINAYAKAM:—"Apart from the stigma attached to the British rule, why not the statue of Mr. Munroe which is on the road leading to the Fort and which is a nuisance as far as traffic regulation is concerned be removed on traffic consideration and not upon any other consideration so as to facilitate the motorist to know the road properly while they are driving?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We are told that it regulates the traffic in a proper manner. Therefore, from the traffic point of view, it is a good thing that the statue remains there."

[18th March 1955]

Staff under the Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar.

* 1440 Q.—**SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the pay of the staff working under the Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar, for the month of December 1954, was not drawn up to 15th January 1955;

(b) whether any delay in drawing the salary of the same staff occurred in the month of June 1954, also; and

(c) if so the reasons for such delays?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Yes, Sir.

" (b) Yes, Sir.

" (c) The delays were due to administrative reasons."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"There are two Special Deputy Registrars and two regular Deputy Registrars in Kozhikode. If my information is correct, there was delay in signing the pay bill by the Deputy Registrar who was responsible for the drawing of this salary. Because he was on leave or was on transit in connexion with a transfer, the delay took place. If some arrangement had been made to make one of the other Registrars hold additional charge, this difficulty could have been avoided. Will the Government therefore issue instructions to see that some of the other Deputy Registrars are made to hold additional charge and that such delays are avoided in future?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"We shall try to avoid such delays in future. The delay occurred because of certain officials not joining duty in time and certain others taking leave after being posted to particular place."

Working of the Madras Sales Tax Act.

* 1441 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any report was submitted in November 1954 by the Board of Revenue to the Government on the administration of the Madras General Sales Tax Act in 1953-54; and

(b) whether the collection of sales tax has increased or decreased during this year and the reasons for the same?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—" (a) The Administration Report for 1953-54 was submitted by the Board in August 1954.

" (b) The sales tax revenue decreased in the year 1953-54—

Demand during 1952-53 was Rs. 12,00,84,404.

Collection during 1952-53 was Rs. 10,01,96,386.

Percentage of collection—83 per cent.

[18th March 1955]

Demand during 1953-54 was Rs. 11,43,88,052.

Collection during 1953-54 was Rs. 9,11,95,620.

Percentage of collection—80 per cent.

The reasons for the decrease are mainly—

- (1) General slump in trade;
- (2) creation of the Andhra State from 1st October 1953 and the consequent exemption of sales to buyers in that State from the tax; and
- (3) accumulation of arrears due to various causes."

SRI N. K. PALANISAMY:—"விற்பனை வரி குறைந்ததற்கு முக்கியமான காரணம் 'டிபிரேட் ஸ்லம்ப்' என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இன்று பல சிறிய கடைக்காரர்களும், பெரிய கடைக்காரர்களும் கூட தங்கள் கடைகளை மூடிவிட்டார்கள். காரணம் சரியாக வியாபாரம் நடக்காததுதான். ஆகவே வியாபாரிகளுடைய கஷ்டத்தை நீக்க முன்பே கனம் மந்திரி அவர்கள் 'டாக்ஸேஷன் என்க்வயரி கமிட்டியின்' யாதாஸ்து கிடைத்தவுடன் ஒரு முனை வரி போடுவது பற்றி யோசிப்பதாக உறுதிமொழி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு வந்துவிட்டது. அதோடு அவர்களும் ஒரு முனை வரி போடும்படி சிபார்சும் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய வரும்படி குறையாமல் எப்படி ஒரு முனை விற்பனை வரி போடலாம் என்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு மகாநாடு கூட்டியோ அல்லது ஒரு கமிட்டியைப் போட்டோ பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The report is being examined. In the first instance, a conference of the officials will take place and later on, we shall consider what steps should be taken."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"While it may be true that collection of sales tax is getting low on account of the slump in trade, are the Government aware that there is a lot of evasion of tax in respect of commodities in wholesale trade, especially food-grains, by their movement by rail, road and ship? May I know whether our Government have posted any Special Officers to find out how far the merchants are effectively evading taxes and how far they are now benefiting by it?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"There seems to be some evasion. Steps are being taken to tackle that problem also."

SRI S. RAMALINGAM:—"விற்பனை வரி கொடுக்காமல் சில வியாபாரிகள் தப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். விற்பனை வரி கொடுக்காமல் தப்பிக் கொள்கிறவர்களின் பேரில் அல்லது விற்பனை கணக்குகளை ஒளிக்கிறவர்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"It is under formulation."

18th March 1955]

Madras City Police Constables' Association.

* 1442 Q.—**SRI C. KANDASAMY:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether permission has been given for the Madras City Police Constables' Association to function;

(b) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir.

" (b) It will not be in the public interest to accord permission for the Madras City Police Constables' Association to function."

SRI C. KANDASAMY:—"அந்தமாதிரியாக சங்கம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் சர்க்காரிடம் மனுக் கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை ஒன்றும் சர்க்கார் முன்னிலையில் இல்லை."

Congress Session at Avadi.

* 1443 Q.—**SRI P. JEEVANANDAM:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of Government officers and workmen engaged for work in connexion with the supply of electricity to the Avadi Session of the Indian National Congress;

(b) whether any of these workmen or officers were engaged for more than the normal hours of work and if so, whether any overtime allowance was paid to them;

(c) whether the Indian National Congress executed any agreement in regard to the payment of the expenses incurred by the Government in this connexion; and

(d) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the agreement on the table of the House?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) Nine Officers and 21 workmen, Sir.

" (b) Only some of them worked for more than the normal hours on a few days. Overtime allowance will be paid to daily paid workmen only. Others are not entitled to such allowance.

" (c) No, Sir. Agreements are not entered into in the case of temporary supply of electricity.

" (d) Does not arise."

* 1444 Q.—**SRI S. SWAYAMPRAKASAM** (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have paid to the District Board, Chingleput, a sum of Rs. 14,500 out of a sum of Rs. 32,000

[18th March 1955]

spent by the Board in connection with the Congress Session at Avadi and have promised to pay the balance by way of reimbursement; and

(b) if so, what are the reasons for so reimbursing?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—
“(a) & (b) A half grant of Rs. 14,250 was sanctioned to the District Board for carrying out sanitary arrangements in and around Avadi in connection with the Session of the Indian National Congress during January 1955. The grant was sanctioned in view of the poor financial position of the District Board. No promise has been made to reimburse the balance, if any, in the expenditure.”

Quarters for Police constables.

9-10 a.m. * 1445 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Police constables who are provided with quarters;

(b) the number of Police constables who are not provided with quarters now;

(c) whether there is any proposal to build additional quarters in the current financial year; and

(d) if so, their number and when they will be completed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) 12,588.
“(b) 11,408.

“(c) Yes, Sir.

“(d) 389. These quarters are expected to be completed by 1956-57.”

Drainage scheme for Kozhikode.

* 1446 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the drainage scheme for the Municipal Council at Kozhikode, Malabar, will be included in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The scheme is included in the First Five-Year Plan.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, Kozhikode Municipality, though it is the headquarters municipality, is one of the worst municipalities in the district and diseases like filaria are endemic complaints. Since there is no proper water-supply or drainage system, will the Government expedite the scheme?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sir, water-supply has been provided. As regards the drainage scheme, the field work relating to supplemental investigation has been completed and we expect the report in April. When that is received, plans and estimates will be sanctioned.”

18th March 1955]

Harassment of Harijans in Thanigaipolur.

* 1447 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government received any representation, dated 30th December 1954 from the Harijans of Thanigaipolur of Arkonam taluk, North Arcot district, through a Member of this House, complaining of the harassment of Harijans and the objections of caste Hindus to their taking a Harijan dead body to the burial ground through a public road?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Yes, Sir.”

Torture of one Appukkutty by the police.

* 1448 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Chief Secretary to the Madras Government has received any memorandum, dated 14th December 1954 from Keraleeya Viswakarma Vamsodharana Sangham, Kozhikode, alleging torture by the Police of Sri C. Appukkutty alias Ayyappan and his son in Kunnamangalam Police lock-up on 27th November 1954;

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Executive First-class Magistrate, Kozhikode, inquired into the allegations and has come to the conclusion that the allegations are baseless.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, may I know whether in the application given to the Chief Secretary, the applicant alleged that after his arrest one constable by name Gopalan Nair and one Palakode Moidu came to the applicant's house and said that if money was given, the persons would be released, whether any enquiry was made into these allegations and if so the result of the enquiry?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes, Sir. All the allegations contained in the petition were enquired into and they were found to be false. The House will also be interested to know that the person concerned was charged with counterfeiting of coins. Naturally, his house was searched and, therefore, it is he is interested in making all these allegations against the police.”

Grievances of village munsifs of Erode taluk.

* 1449 Q.—SRI K. T. RAJU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request from the village munsifs of Erode taluk for additional staff to assist them in the heavy additional work in connection with the Lower Bhavani Project; and

(b) if so, the steps taken by the Government?

[18th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) No representation was received by the Government during the past two years.”

SRI K. T. RAJU :—“கீழ்வாணி பாசனப் பிரதேசத்தில் ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் ஏக்கரா வரையில் பாசனவசதி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதனால் ஈரோடு தாலுகாவிலுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கு வேலை அதிகரிக்கக்கூடும், அதனால் அதிகமான சிப்பந்திகளைப் போட்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று ஈரோடு தாலுகா கிராம முன்சீபுகள் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. அம்மாதிரிப் பிரதேசத்தில் கிராமாதிகாரிகளுக்கு வேலை அதிகமாயிருக்கிறதென்பதை முன்னிட்டு இன்னும் அதிகமான கிராமாதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கோ, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ‘அலவன்ஸ்’-ஐ அதிகப்படுத்தவேர் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, if a representation is made, it will be considered.”

Cottages for the ex-tuberculosis patients at Tambaram.

* 1450 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cottages provided for ex-tuberculosis patients at Tambaram;

(b) the amount sanctioned by the Government in 1954 to provide the inmates with midday meal and to pay them wages;

(c) the maximum and minimum wages earned by the patients;

(d) whether they are bound to stay in the colony and bound to execute the printing works of the Government Press;

(e) the different kinds of work extracted from the patients both part-time and the wages paid to them for the work; and

(f) what are the proposals for improving the colony under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Fifteen.

“(b) The Government have sanctioned the payment of wages at the rate of rupee one per head per day in addition to a free midday meal. This is estimated to cost Rs. 26,800.

“(c) Re. 1 in addition to a free supply of midday meal.

“(d) Yes.

“(e) Patients are given 4 hours work per day in (1) Binding Section, (2) Composing, and (3) Printing Work.

“(f) The Director of Medical Services has certain proposals under consideration for the improvement of the colony in connection with the Second Five-Year Plan. These proposals have not yet been received by Government.”

SRI A. RATNAM :—“Sir, may I know why the patients are asked to work four hours daily and why should not the Government pay for the value of the work turned out by them?”

[18th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, patients are given midday meals and are given one rupee per day towards wages.”

Grievances of elementary school teachers.

* 1451 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are in receipt of the resolutions regarding emoluments and service conditions of teachers passed at the Conference of Elementary School Teachers held at Velur, Salem district during November 1954, in which the Chief Minister also participated; and

(b) if so, the action taken on these resolutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No action was taken on it as Government do not take action on copies of resolutions, when they are not received in the form of a petition stating the grounds and circumstances of each case.”

Harijan Day.

* 1452 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government issued any order in the first week of January, 1955, that Harijan Day should be observed on the 30th of every month for a further period of one year;

(b) how many Harijan Day celebrations were held in the State during the year 1954;

(c) how many and by whom Harijan Days were observed;

(d) whether any arrangements are made to observe the Harijan Day in each colony occupied by Harijans; and

(e) if not, what are the reasons?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Orders were issued by the end of December 1954 for continuing the observance of ‘Harijan Day’ on the 30th of every month in 1955 except February, when it was held on the 28th.

“(b) 9,873.

“(c) A copy of the programme for the celebration of ‘Harijan Day’ which is placed on the table of the House furnishes the information required.

“(d) & (e) Yes. To the extent feasible but it is not practicable to have it celebrated in every colony. Also a better show can be put up in one place in a group of villages than in a number of villages in the same area.”

[18th March 1955]

SRI A. RATNAM :—“ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதற்கு அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்காத காரணத்தினால் சேரிகளில் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதற்கே முடியவில்லையென்று அதிகாரிகள் ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஹரிஜன தினம் கொண்டாடும்போது விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் நடத்தவேண்டும், உணவு அளிக்கவேண்டும், உடையளிக்கவேண்டும், கூட்டங்கள் நடத்தவேண்டும் என்று காகிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடியினால் இவைகளுக்கெல்லாம் ஆகும் செலவுப் பணத்தை வரும் ஆண்டிலாவது ஒதுக்கி நல்ல முறையில் ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு மாதத்தில் குறிப்பிட்ட கிராமங்களில் ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஹரிஜன தினமே கொண்டாடாமலிருப்பதற்கேற்ற சந்தர்ப்பம் எவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்படவேண்டுமோ அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தந்த கிராமத்திலிருக்கும் ஜனங்களிடமிருந்து சிறிது பணம் சேகரித்துக் கிடைக்கும் பணத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதன் மூலம் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குமிடையே நல்ல மனப்பான்மை உண்டாவதற்கும் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைத்துக் கொள்வதற்கும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. ஆனால், ஒரேசாரியாக அங்கத்தினரவர்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடவேயில்லை என்பதுபோல் சொல்லுகிறார்கள். எந்தக் கிராமத்தில் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படவில்லை என்று குறிப்பாகச் சொன்னால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கமுடியும். அங்கத்தினரவர்களுக்கு நான் சொல்வதென்னவென்றால் எந்தெந்த கிராமத்தில் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடவேண்டுமென்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தக் கிராமத்தில் கூடியவரை ஹரிஜன நாட்கள் நன்றாகத்தான் கொண்டாடப்படுகின்றன.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“Programme for the celebrations of the Harijan Day என்பதில் மிகவும் நல்ல ‘ஐடம்’கள் இருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரிடம் பணம் இல்லையென்றால் மத்திய சர்க்கார் Removal of untouchability என்பதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்திலிருந்து ஒரு அளவு பெற்று ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதற்கு செலவிட்டால் இந்த நாட்டில் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கமுடியுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஆகவே, அந்தப் பணத்தை ஹரிஜன தினம் கொண்டாடுவதற்கு சர்க்கார் உபயோகிக்க யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சமர்ப்பித்திருக்கும் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் (கூடியசீக்கிரத்தில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்). அங்கத்தினர்கள் விருப்பப்படி தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு முடியும்.”

SRI G. GOVINDAN :—“ஹரிஜன தினம் பெரும்பாலும் மேல்ஜாதியினர் வசிக்கும் இடங்களில்தான் கொண்டாடப்படுகின்றது. அப்படிச் செய்வதற்குப் பதில் ஹரிஜனச் சேரிகளில் ஹரிஜன தினத்தைக்கொண்டாடி அங்கு மேல்ஜாதியினர் வந்து ஹரிஜன தினத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடும்போது மேல் ஜாதியினருக்குப் புத்தி புகட்டும் அளவுக்குக் கொண்டாட அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know, Sir, why in the directive issued to the officers in connection with the celebration of the Harijan Day in Taluk Headquarters, Firka headquarters and Division headquarters, it is stated that the officers

[18th March 1955]

should invite the co-operation of the local Congress and not enlist the co-operation of any other parties which are interested in it? May I know why this discrimination is made in favour of the Congress Party alone?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“This is only an indication on the part of the Government to show that they are keenly interested in the welfare of Harijans and with a view to give an impetus to caste Hindus and Harijans to co-operate with one another that this day has been marked as Harijan Day. But I am sorry to note that a day like ‘Harijan Day’ is being celebrated even in these days, but, however, we cannot help it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, that is not a correct answer.”

MR. SPEAKER :—“If the answer is not correct, I cannot help it.” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, what is the matter that the Hon. Minister is sorry about?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, he regrets that there is necessity for the celebration of a day called the Harijan Day and he wishes that all these caste differences should be abolished as early as possible. With reference to the communication that only Congressmen may be invited to participate in the function, I wish to state that members of the other parties may also be invited. There is no prohibition of any kind. The communication only says that all those who are interested in the welfare of the Harijans may participate.” 9-20 a.m.

SRI A. K. SUBBIAH :—“ஹரிஜன தினங்கள் கொண்டாடியதாக கள்ளத்தனமாக ரிபோர்ட் எழுதி அந்தப் பணத்தை தாசில்தாரோ மற்றவர்களோ பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அம்மாதிரியில்லாமல் சேகரித்த பணத்தை கிராமாதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு கிராமக்கமிட்டிகளை அமைத்து அதன் மூலம் பணத்தைச் செலவு செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“எந்தக் கிராமத்தில் எந்தத் தாசில்தார் பணத்தைக் கொள்ளையடித்தார் என்று சொன்னால் அதை நான் கவனிக்கமுடியும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கொஞ்சம் பணம்தான் வருவதிತ್ತು செலவழிக்கப்படுகின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சேகரிக் கப்படவில்லை. தாசில்தார் மாத்திரம் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கட்டாயம் கிடையாது. எல்லா ஜாதியினரும், எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்துதான் ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும்.”

SRI O. KORAN :—“Sir, Harijan Day meetings are not celebrated in all places. Village officers who are entrusted to be in charge of this work, in most cases, do not take much interest in this work. Besides, they have little faith in this work also. Will the Government, therefore, consider the desirability of forming Harijan Welfare Committees in villages and entrust the Harijan Day celebration to them?”

[18th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The revival of the Vigilance Committees envisaged by me in my Budget speech will, I hope, be helpful in this matter.”

MR. SPEAKER :—“ I have got only 8 more minutes to cover the remainder of the questions.”

(Low cost houses.

* 1453 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the model of low cost houses and the relevant designs of the City Improvement Trust;

(b) the estimated cost of a low cost house, the area covered by it and the sanitary arrangements provided therein;

(c) the maximum number of persons (family members) that can occupy a low cost house; and

(d) what are the schemes of the Trust to lease out the houses on a permanent easy instalment basis to the respective occupiers and the period of agreement?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes. The Government have examined the designs prepared by the Madras City Improvement Trust, Corporation of Madras and the Public Works Department. They have approved the design No. JCA. 310/53 submitted by the Public Works Department.

“ (b) The estimated cost is Rs. 360 for each house with thatched roof and Rs. 480 for each house with tiled roof.

The plinth area of each house is 187 square feet.

Proper drainage facilities and community type latrines will be provided.

“ (c) A family consisting of four to five persons can live in a house.

“ (d) The Trust has no such schemes.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know whether the Government examined only the designs drawn by the City Improvement Trust or whether they examined the models constructed by the City Improvement Trust? May I know whether the City Improvement Trust constructed any models at all? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government have examined the designs.”

Grant to St. Joseph's High School, Chingleput.

* 1454 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are giving any grant to St. Joseph's High School, Chingleput; and

(b) if so, how much last year?

18th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Rs. 23,091.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ May I know whether the Government are aware that the correspondent of this institution—St. Joseph's High School, Chingleput—is carrying on anti-Indian activities? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No such thing has come to the notice of the Government.”

Executive Officer for Pappinisseri Panchayat Board.

* 1455 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether an Executive Officer has been appointed for the Pappinisseri Panchayat Board in Chirakkal taluk; and

(b) whether a request was made by the Board not to appoint an Executive Officer on grounds that the Board cannot afford to meet the expenditure?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) & (b) Yes, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the fact that there has been a tremendous fall in the revenue derived by the panchayat board and in view also of the request made by the panchayat board to keep the decision of the Government to appoint an Executive Officer in abeyance, will the Government accept the suggestion of the panchayat board and thus save it from financial collapse? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The policy of the Government is to appoint Executive Officers for all A class panchayat boards. Accordingly, the Government have appointed an Executive Officer for the Pappinisseri Panchayat Board also. The income derived by the panchayat board is Rs. 12,000 and the population of the village is more than 13,000. The panchayat board can afford to pay the salary of the Executive Officer.”

Cox Colony, Chintadripet.

* 1456 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of tenements constructed for the benefit of Harijans in the Cox Colony at Chintadripet, Madras;

(b) the area of the tenement and the number of rooms constructed;

(c) the estimated cost of construction of the tenements;

(d) the number of Harijan families and the population of Harijans residing in the colony;

(e) the number of tenements to be constructed in 1955;

[18th March 1955]

(f) whether the Government have recently received any representation from the residents' and tenants' association at Chintadripet requesting the Government to construct further tenements with adequate space for a family to move about;

(g) the rent collected from the occupiers of the tenements and whether the tenements will be assigned to them after certain number of years;

(h) if so, the period of occupation and the amount of loan to be collected; and

(i) whether any Harijan was occupying the Cox Cheri tenements originally constructed for the use of Harijans but subsequently let out to caste Hindus on a high rent?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Forty tenements have been constructed.

“(b) The plinth area of each tenement is 170 square feet. It consists of a veranda, a kitchen, a living room, flush-out latrine and an open court-yard.

“(c) The actual total cost of construction for 40 tenements is Rs. 32,000.

“(d) Originally, there were 71 Harijan families. Accommodation has now been given to 38 families in the same area.

“(e) A second block of 40 tenements is being constructed now at an estimated cost of Rs. 32,000.

“(f) Yes. The matter has been separately examined and given up as impracticable for want of land for providing additional accommodation.

“(g) A rent of Rs. 3 (three) is collected from each tenant. The tenements will not be assigned to occupants.

“(h) The question does not arise.

“(i) No.”

SRI A. RATNAM :—“May I know how many Harijans were evicted from the Cox Cheri, Chintadripet, and how many of them were given alternative sites in Kodambakkam? May I also know whether the Government are aware of the whereabouts of those Harijans for whom alternative sites have not been provided?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Some Harijans have gone to Kodambakkam. I do not know what has happened to other people.”

French-Indian Freedom struggle.

* 1457 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representation to the Government of India for the grant of any compensation to the dependents of the martyrs of French-Indian freedom struggle?

18th March 1955].

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“May I know whether the Government will make representations to the Government of India in this regard?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The Central Government are aware of their responsibility and I do not think we need point it out.”

Railway Feeder Road for Appavunagar

* 1458 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any petitions have been received by the Government from the residents of Appavunagar in Mambalam area for the construction of a Railway Feeder Road; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes.

“(b) After careful consideration of the petitions, the Government have decided that there is no need for the formation of the Railway Boarder Road, south of Madiey Road.”

SRI K. VINAYAKAM :—“If the Government could not form the Railway Border Road, at least will the Government instruct the Corporation of Madras to purchase the land required for the construction of this road and lay a road connecting it with Appavunagar Colony?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Corporation has finally proposed that the provision in the draft town-planning scheme for the formation of this road may be deleted. The draft town-planning scheme has been sent to the Commissioner, Corporation, for revision.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Did the benevolent Minister visit the spot before he agreed with the files? Is it a fact that the opinion of the Minister is being thwarted by rich personalities of this area?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Certainly not, Sir.”

Advertisement on the State Transport buses

* 1459 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many advertisements were secured by the Transport department and how many advertisement boards were exhibited in State Transport buses in 1954;

(b) the rate and conditions of the advertisement in the State Transport;

(c) the amount collected towards the exhibition of these boards?

[18th March 1955]

(d) the number of Government advertisement boards exhibited and the rate charged; and

(e) if the Government advertisement boards are not charged, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) to (c) The Transport Department does not undertake exhibition of advertisements on buses on payment. During 1954 under certain special circumstances, the Transport Department, however, exhibited advertisements relating to Soviet Cultural Delegation performance, Inter-Service Football Match, Navy Day and Chinese Cultural Delegation performance on certain buses free of charge. The right for exhibition of advertisements on State Transport buses and on the back of the tickets have been sold after inviting tenders to the International Publicities, Madras, on sole agency basis. According to the contract entered into with them (which expired on 31st January 1955) the advertisement was limited to a maximum number of 200 buses at a time plying in Madras City. The advertisements exhibited by the Transport Department in 1954 free of charge were not covered by the contract.

“(d) No Government advertisement boards were exhibited on the State Transport buses.

“(e) Does not arise in view of the answer to clause (d).”

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI :—“In view of the fact that the mercantile community has not been enticed into advertising sufficiently on the motor buses, will the Government consider the suggestion to exhibit posters exhorting people to give up untouchability, to follow the rules of public health, etc.?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Does the hon. Member want that his suggestion should be implemented in the City of Madras or in the mufassal areas also?”

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI :—“In the City of Madras.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Is ‘untouchability’ so acute in the City?”

Grievances of Health Inspectors

* 1460 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Madras State Health Inspectors' Association regarding their service conditions; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is under the consideration of Government.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

18th March 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER *RE* QUESTION RELATING TO LEGISLATURE SECRETARIAT—SHORT NOTICE QUESTION.

MR. SPEAKER :—“I hope the House will remember that the hon. Member Sri Kalyanasundaram raised a point of order the other day whether a question pertaining to the department of the Legislature should be answered here by the Hon. Finance Minister, I mean, the Leader of the House. The House will also remember that I told the House I would give my ruling later. The practice in England is when a question pertaining to the jurisdiction of the Speaker is raised, it is given private notice of . . .”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Point of order, Sir.”

MR. SPEAKER :—“Point of order on Speaker's ruling?”
(Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Sir, on such matters, I believe the members of the House are entitled to express their views.”

MR. SPEAKER :—“You need not express your views. In the House of Commons, questions relating to the departments over which the Speaker has jurisdiction are answered privately. I do not know whether hon. Members know what I mean by saying ‘privately’. That means, the questions are asked privately by addressing the Speaker and the answers are given by the Speaker in his Chamber and not in the House.”

SRI K. VINAYAKAM :—“How does it get publicity, Sir?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member is always thinking of publicity. It is not necessary to have publicity.

“So, questions relating to matters over which the Speaker has jurisdiction are addressed to the Speaker in writing and the Speaker answers them in his Chamber. There the jurisdiction is entirely in the hands of the Speaker. This should be remembered. In the House of Commons, the Clerk's Department is entirely in the hands of the Speaker. In Delhi also, the Speaker of the Lok Sabha is not allowing such questions to be answered in Parliament.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, before you give your ruling, I want to say this. I am not very anxious that this question should be answered publicly. If the Hon. Speaker wishes to answer it privately, I have no objection. What I want is remedy and not publicity.”

MR. SPEAKER :—“I am not speaking about publicity, whether we should send it to papers for giving a big heading and all those things.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, are we not entitled to know the answer of the Speaker?”

[18th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ Every member can come and get the answer from the Speaker. I am going to give a ruling on this matter.

“ I told just now that in Delhi also, the Speaker is not allowing similar questions to be answered in Parliament. It is given private notice of and answered in the Chamber. But the House would remember that the Secretariat of the Lok Sabha is entirely in the hands of the Speaker and it is in his jurisdiction. And there is a separate Secretariat for the Rajya Sabha. Here it is not the case. Here there is a Council and there is a Chairman of the other House.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I have got a doubt, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ What is that doubt? ”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The State Legislature is also a portfolio in the hands of a particular Minister. Any matter relating to the State Legislature Secretariat can be replied to by that Minister in charge of the State Legislature. Here the question has been posed to the Hon. Finance Minister and therefore why not the Finance Minister be allowed to answer that question? Besides, the State Legislature is not such an autonomous body or an independent body like the Judiciary or the Public Service Commission. For instance, even questions relating to the Judiciary and Public Service Commission are raised in this House and the Ministers are answering them. It is not as if it is a ‘ State within a State ’. Therefore why not questions relating to the State Legislature be answered here in this House? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may become a member of the Lok Sabha and then he will know that he is not allowed to put such questions there.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ My submission is this

(At this stage Sri V. Balakrishnan stood up in his seat.)

MR. SPEAKER :—“ Point of order on point of order? ”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, is it proper to disturb and interrupt the Hon. the Speaker like this? ”

DR. K. B. MENON :—“ On a point of information, Sir, every question that is asked in this House is supposed to be of public interest. If these questions relating to the Legislature Secretariat are addressed to the Speaker and if they are answered in private, what opportunity will the House have to know what those questions are and what the answers are? ”

MR. SPEAKER :—“ What happens in England as well as in Delhi is this. If the hon. Member has any doubt regarding this he can write or come to the Speaker. I am giving information on what is happening in Delhi as also in the House of Commons.

18th March 1955]

[Mr. Speaker]

“ I have already told the House that in Delhi there are two separate Secretariats. So also in England there are separate Secretariats for the House of Commons and for the House of Lords. So, it is entirely in the hands of the presiding Officers there. It is not so here. Both the Speaker and the Chairman are concerned. Apart from this, our Constitution provides [Article 187 (2)] that the Legislature may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to the Secretariat staff of the House, etc. Note the word ‘ may ’. So far we have not passed any law in this direction. Therefore, the Speaker can answer the question only in his Chamber and not here.

“ I must tell the House that our House meets every year—I am speaking of the calendar year and not the financial year. Last year, we met for 67 days and the Council met for 35 days; the number of hours we work on an average is much greater than that of the Council. Though normally we are expected to work for 5 hours a day, we work for more than six hours and we have also night sittings. The Council works for 3 hours a day, I think. In 1954, we met for 67 days and the Council met for 35 days. Further for both the Houses, we have a common staff. Where we have not got separate secretariats, the Governor is expected to consult both of us. What I say is that the Speaker’s voice may be drowned in the voices of the Governor’s representative and the representative of the Council, namely, the Chairman. I do not say that it is so. But it may be drowned in the voice made by the Governor’s representative and the Chairman of the Council. So, the Speaker cannot take the responsibility to answer the question even in his Chamber. (Laughter.)

“ I want to make the point clear. In England there are separate Secretariats and the Speaker is entirely responsible for his Secretariat. In Delhi also, the Speaker has a separate Secretariat and he is entirely responsible and so the President consults the Speaker there. In the House of Commons the Speaker is consulted. Here both of us Speaker and Chairman are consulted. It may so happen that the Speaker’s suggestion may be drowned in the voice of the Governor’s representative and the Council’s representative. So the Speaker cannot take the responsibility of answering such questions in his Chamber. The hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar raised a pertinent question, as to where such questions would be answered. Supposing I have a separate Secretariat anything that is asked here will be more like a censure on the Speaker; it will be a reflection on the Speaker. That is why even cut motions are not allowed in Delhi, Lok Sabha. But we are different here. I wish that Government will bring in a legislation soon, so that the House itself may regulate the recruitment, emoluments and other things, I think, as there is dual control now in the Legislature Secretariat, the Hon. Leader of the House will answer this question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ A doubt, Sir.”

[18th March 1955]

MR. SPEAKER:—"A doubt will always be heard."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, the Governor may and will consult the Speaker and the Chairman for any appointment. I want to know whether the Speaker was consulted in a particular . . ."

MR. SPEAKER:—"I am consulted in everything."

SRI S. RAMALINGAM:—"I want to know whether in a particular instance the Speaker was consulted. If I am permitted I shall put a question."

MR. SPEAKER:—"I am consulted in everything."

* SRI G. GOVINDAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் தற்போது கொடுத்திருக்கும் அலிங் ரொம்பவும் முக்கியமானதாகும். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் தற்போது தாங்கள் கூறியதால் ஆங்கிலம் தெரியாத எங்களுக்கு அவை புரியவில்லை. தற்போது அவற்றை தமிழில் சொல்வதாக இருந்தால் காலதாமதம் ஆகும். ஆகவே அவற்றைப் பின்னராவது தமிழில் எங்களுக்கு ஒரு சர்க்குலர் மூலமாக அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"அப்படியே பின்னால் சர்க்குலர் அனுப்பி வைக்கிறேன்."

9-40 a.m. * SRI T. ANANTA PAI:—"Sir, you were good enough to explain to us the convention in England where such questions have got to be put privately and would be answered privately. That has created a certain amount of confusion in our minds because you have not explained why they should be put privately."

MR. SPEAKER:—"Because it will be a reflection upon the conduct of the Speaker. If the hon. Member has got any doubt or misgiving about the working of the Speaker's Secretariat, he can straightway bring forward a no-confidence motion."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"On a point of clarification, Sir. Suppose a no-confidence motion is brought forward in respect of the management of the Secretariat under the Speaker. What is the provision relating thereto? If it is to be dealt with by the Ministers or representatives of the Governor, we can bring it here. Otherwise, what will be the provision?"

MR. SPEAKER:—"Suppose the House makes a law in regard to the recruitment and other conditions of service of employees of the Legislative Assembly Secretariat and the department is entirely under the supervision of the Speaker. Suppose he is not carrying out the provisions of that law. Then, naturally it means that he is not able to control the Legislative Assembly Secretariat."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I am glad that my point of order has evoked a statement on this important issue. But, my object in putting the question was only to seek a remedy."

MR. SPEAKER:—"Then, the hon. Member does not want that the question should be answered now?"

[18th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I am just coming to that point. Now that you have explained the delicacy of the situation, I am only appealing to the Hon. the Leader of the House to examine the question and to reach a settlement in regard to this matter. In order to help that, I do not propose to press my question."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is not pressing his question."

The hon. Member Sri Karuthiruman has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules.

III.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* DAMAGE CAUSED BY HAILSTORM IN CERTAIN FIRKAS OF GOBICHETTIPALAYAM TALUK.

SRI P. G. KARUTHIRAMAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே மார்க்சு மாதம் நான்கு, ஐந்தாவது தேதிகளில், அதாவது வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில் கோபிச்செட்டிபாளையம் தாலுக்காவில் ஒரு பெரிய மண்மாரியும், கல்மாரியும் பொழிந்து ஏகப்பட்ட சேதத்தை விளைவித்து இருக்கிறது. குறிப்பாக சிங்கிரிபாளையம், சத்தியமங்கலம், செம்பப்பதூர், ஏலூர் ஆகிய இடங்களில் அதிகச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிண்டியம், பாளையம், எருமைக்காரன்பாளையம், பெரியூர், சொர்த்தக்காடு, நாகரிணை, பூனைமேடு ஆகியவற்றிலும் ஏராளமாக கால்நடைகளுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உயிர்சேதம் மாத்நிரம் 11 ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பெண்கள் இறந்ததாகவும் தகவல் எனக்கு எட்டியிருக்கிறது. ராஜ்யத்தில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய குடிசைகள் எல்லாம் சேதமாகியிருக்கின்றன. காற்றினால் அடிக்கப்பட்டு பாழ் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது விழுந்த ஒரு பனிக்கட்டியின் எடை மாத்நிரம் 15 மணங்குக்கு மேல் இருந்தது. அதை அடுத்த. நாள் தாசில்தார் ஆபீசில் எடுத்து எடை போட்டபோது ஐந்து மணங்கு நான்கு ராத்தல் இருந்திருக்கிறது. அதோடு நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கூட இதுமாதிரியான சேதம் ஏற்பட்டதாக தெரியவில்லை ஆகவே சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க முனைவரவேண்டும், அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் இந்த மண்வாரி, கல்வாரி மழையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், உடனடியாக செய்யக்கூடிய உதவி தான் அவர்களுக்குப் பெருந்த நன்மையை விளைவிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, there was a heavy hailstorm on 4th March 1955 between 4-30 and 6-30 p.m. in Satyamangalam firka of Gobichettipalayam taluk. Ten villages have felt the intensity of the storm. The loss involved is reported as follows:—

(1) The roofs of most of the houses in two villages of Pudukalayanur and Ukkaram were damaged and tiles broken.

(2) Fifty-five cattle died. Several received injuries.

(3) Some women mazdoors were struck by the storm and one died. About 22 persons in the village were injured and standing crops over a wide area were destroyed.

Medical aid has been given to the injured men and cattle. The Collector has postponed the collection of kist in the ten villages

[Sri M. A. Manickavelu] [18th March 1955]

affected to May 1955. He considers that grant of loans on a large scale is not necessary and that free grant in cash for repair of damaged roofs is necessary in a few cases. Grant of special remission of assessment will also be necessary in view of the total destruction of standing crops. The Collector has promised to send a detailed report shortly."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, I read in the papers that a hailstorm weighing about 20 stones fell in Gobichettipalayam. Is it correct? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Perhaps, I may flatly deny it."

SRI K. UPPI :—" May I know whether the Government or the Hon. Minister has seen a photo published in 'The Mail' about the hailstorm which was weighing about 500 lb."

MR. SPEAKER :—" Let there be no debate on this matter. The Hon. the Finance Minister will now reply to the discussion on the Police Demand."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND XIV—POLICE—cont.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, the debate on the Demand relating to Police did not evoke as much heat as it always used to do. That I take as a recognition by this House and also by the public of the very important and essential role which the Police have got to play in the administration of a country. Whatever be the set-up, it is necessary to have an efficient and good Police Force for the purpose of keeping law and order. For the progress of any community, it is necessary to have security of person and property—I advisedly say 'property' also—properly guaranteed and without that security, we cannot have any peaceful progress. It may be that in times of revolutions or during days of civil conflagration the law is not obeyed and the law and order situation is fluid. But in any well-established society it is necessary to maintain law and order in the interests of the community. Therefore, the Police department discharges a very essential function in the administration of any Government. When I referred to security of person and property, I advisedly laid some stress on security of property also. It may be that the conception of property is changing from time to time. But the property according to the recognized conception of law will have to be protected and it is the duty of the Police to give such protection. Whether that conception of property is liked or not, whether it is popular or not, as long as it is in the existing law that certain property and individual rights are recognized, it is the duty of the Police to give protection to it. But I am afraid that there is certain amount of confusion in regard to this matter.

18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

" Simply because we want to make certain changes in the conception of property and we want to establish certain rights involved in private property, we should not expect the Police to come to our aid when a certain law exists recognizing those rights. It is because of this misunderstanding that certain charges were levelled against the Police with reference to the rights of kisans, mirasidars and labourers. As far as the Police are concerned, they have to administer the law as it stands. The Police cease to be efficient if they should go into the question of finding out whether the law is just or unjust. As long as the law stands, they are bound to see that that law is enforced. Therefore, all these allegations that the Police have been taking sides in certain matters—for example in Tanjore they were giving protection to mirasidars and they were acting against the interests of kisans—arise because of this misunderstanding. As long as the law recognizes that a certain share is to be paid to a landlord and certain contractual obligations have to be respected under a law, it is the duty of the Police to give protection to that law. Therefore, they should not find fault with the Police for that. If at all they want to find fault, they should find fault with the Government which do not make a change according to the need of the situation and their policy underlying it. It is no use blaming the Police and I want to make that point quite clear to hon. Members. If that is understood, I am sure, most of these misunderstandings would not have arisen.

" Then I come to another aspect of the matter. I agree that in discharging those functions, we have got to see that they act in a just manner. If, in the discharge of their duties, they have committed mistakes, certainly hon. Members are bound to point out them and as a Government we are bound to take notice of that. If there had been any unjustifiable or unjust action on the part of the Police officer, certainly the Government should enquire into it and take necessary action to stop it. I am afraid, we should not, in the interest of the efficient administration of the Police department, attack the Police for giving protection to existing and recognized rights.

" Sir, charges have also been made that the Police have not got out of their past traditions and even though some of the officers have changed, many of them have not changed for the better and the same mental attitude is still being maintained by some of them. I do not want to deny them completely but the only thing that I want to make clear is that it cannot be a one-sided affair. After all, the Police have to function within the community and if there has got to be better relationship between the public and the Police, the mental attitude of the Police and the mental attitude of the public have to change. As there are certain past traditions and past habits with the Police, the public have also got their own past history and their mental attitude formed due to conditions which existed prior to Independence. We always looked

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

upon the Police as supporters of the alien regime and many of us have not changed that attitude and that habit. In this connexion, I would like to recall to this Honourable House the supplementary question put by the hon. Member, Sri Chellathurai, with regard to the dogs maintained by the Police department. Of course he wanted to pun upon the words 'Police dogs' but still it reflected what was in his mind and he gave expression to it. I am not finding fault with him in that respect. I can well understand his attitude towards the Police in view of the untold sufferings he had undergone during the freedom struggle. But we should change when circumstances have changed. I referred to it only as an illustration to show that that attitude continues to a lesser or greater degree in the mind of all of us who had participated in the freedom movement. We want the Police to change their attitude but at the same time it is also necessary for us to change our attitude and look upon the Police as guardians of law and order and as friends of the people. Unless that attitude comes in the minds of the people also, we cannot expect a revolutionary change in the minds of the policemen also. I do not say that the Police do not have a duty in the changed set-up. They also have to change the attitude but it cannot be a mere unilateral affair. Therefore, I only want to appeal through this House to the Public that it is not as if an alien administration is here, using the Police for its own purpose and for the purpose of maintaining it. Here a Government based on democracy elected by the people are functioning and the Police are for the purpose of carrying out the orders of the Government in the interests of the people. If only people come forward to look upon the Police as instruments for the good administration of the country, I have absolutely no doubt that the feeling against the Police would disappear and policemen who are also human beings are bound to reciprocate it. But if we continue to have that feeling of hostility against the Police, as human beings they are also bound to reciprocate it at least to a certain degree even though as officials belonging to a very disciplined force they are found to control their emotions or feelings to a greater extent. Still they are also human beings. Therefore, it has to be looked not merely from the attitude of the policemen but it has also got to be looked at from the attitude of the public and the legislators also. So my appeal to the public is that they should look upon the Police not as instruments of tyranny or as instruments used for the purpose of teasing them. They are being maintained for the purpose of acting in the interests of the community as a whole. As I explained in the beginning, unless there is security to the person and property, there can be no orderly progress and there can be no real happiness of the people."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"On a point of order, Sir. Police is the portfolio of the Hon. the Chief Minister but the Hon. the Minister for Finance . . ."

MR. SPEAKER:—"One Minister can reply on behalf of another Minister."

18th March 1955]

* SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"I can understand if the Hon. the Chief Minister is not here but when he is here, is it not fair to this House that he should reply to the debate and not the Hon. Minister for Finance."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Apart from the point of order raised by the hon. Member, I have already begun my reply and I have the right to continue it. Even the Hon. the Chief Minister cannot interrupt me!"

* SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"I want a ruling from the Chair."

MR. SPEAKER:—"The Cabinet has got the collective responsibility and one Hon. Minister can reply for another Hon. Minister."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"The Hon. the Chief Minister was not here when the Hon. Minister for Finance began his reply. It is better that the Hon. Minister in charge of the portfolio replies to the debate."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is one aspect of the matter which I want to place before this House for its careful consideration."

"Then with reference to the law and order situation which prevailed during the current year, I wish to place before this House certain facts and figures which would go to show that there has been considerable improvement in the law and order situation. It is true that up to the year 1953 (including that year) there has been an increasing tendency towards lawlessness, but now the situation is well under control and I am happy to announce to the House that we have turned the corner. I may quote the figures. In 1954, the number of cognizable crimes was 54,226 as against 72,880 in the year 1953. That shows a decrease of 25.6 per cent. I may also state that there is still a downward tendency and therefore we need not be unduly alarmed by the figures of 1952 and 1953 and be under the impression that lawlessness is on the increase in our State."

"This improvement in the situation is attributed to very many causes. First and foremost is the favourable seasonal condition obtaining in our country. Lawlessness was on the increase because of the very unfavourable seasonal conditions which prevailed continuously for a number of years and because of the poverty conditions prevailing in the country people took to lawlessness. That is an important factor to be borne in mind. Now that the seasonal conditions have improved considerably, there is a marked fall in the crime situation also. Further we have also taken effective preventive measures and, as a result of this, many crimes have been prevented. Many criminal organizations have been unearthed during the current year and they have been effectively dealt with. There has been a vigorous drive organized against professional criminals

10
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

and bad characters. Due to all this, the situation has considerably improved and we are hoping that it would improve still further during the year 1955-56.

"On the question of lawlessness, I would like to make certain general observations. After all, lawlessness is due to the conditions prevailing in the community and the mental attitude of the community as such. If for the purpose of achieving certain things—those things may be good—we adopt certain methods of lawlessness, it does not confine itself to that particular purpose alone. The members in the community want to use those lawless methods for other purposes also. I will give the example of the fast undertaken by Mahatma Gandhi. I do not want to cite other examples. Nobody could attribute any motive to Mahatma Gandhi for undertaking a fast and the purpose for which the fast was undertaken. But what do we see to-day? All sorts of persons are undertaking fasts for all sorts of purposes, even for ridiculous and evil purposes. That is what is happening to-day. So also with regard to strikes. Strike is one form of non-co-operation. It was used by Mahatma Gandhi for the purpose of attaining freedom. But once it is used for a certain purpose it does not get restricted to that purpose alone. The community wants to use it for all purposes about which we may not agree. That is why I say that even though lawless methods are adopted for very good purposes, it has its own repercussions in the community. That is what we are finding to-day. Therefore, if after the war, the law and order situation had deteriorated, I should think that war itself had contributed to that to a very great extent and apart from that, if my hon. Friends sitting on the opposite side would not mistake me, I should say that the policy adopted by the Communist Party had also contributed to it. The establishment of a Communist society is supreme in their minds and they think that any method can be adopted to achieve that purpose and violence could be used. Of course, they use those methods only for the purpose of achieving, may be, a desirable end. But it does not stop there. Lawless acts are resorted to by others also who do not understand why the Communist Party is using violence. Even if they understand, they think that the use of violence is justified. Therefore I say, it spreads into the community. If there has been deterioration in the law and order situation, it is not due to this particular cause or that. The general situation in the country has also contributed to it. Therefore if we are all interested in seeing that conditions should improve and that our community should progress peacefully towards the ideal which we have placed before ourselves, apart from private individuals, it is necessary for political parties to follow high standards with regard to the actions they take and therefore I would appeal to all the political parties in the country to see that they have a responsibility to discharge in this respect. Now that we have a democratic form of Government under which power has been transferred to the people and the people can have the form of Government and the form of society which they want, it is not necessary to bring any changes by adopting lawless methods

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

or methods of violence and methods opposed to existing laws. If that is understood and such an atmosphere is created, that will greatly be conducive to the maintenance of law and order in the country and to that extent we will be able to reduce our expenditure on police administration and the money can be utilised for other developmental expenditure. Therefore, there is no use of accusing the Government or the Police Department for the conditions prevailing in the country. The Police Department are trying to tackle the situation and if we want a reduction in the police expenditure and if we want that there should not be police action in any sector, it is necessary for the community to create conditions wherein there will not be any necessity for the police to interfere. There is no use of finding fault with the police if they have to interfere for the purpose of maintaining law and order.

"With regard to investigation of crimes and prosecution of the criminals, many charges have been made on the floor of this House and I do agree with some of these charges. With regard to investigation of crimes, we have to bear in mind two aspects. One is professional crime, which mainly relates to offences against property and as far as those cases are concerned, no doubt, with very skilful investigation we may be able to detect crimes and see that the criminals are convicted. But with reference to other offences, that is, offences against persons, they are not committed by professional criminals. Such offences take place in the midst of the people in the villages and towns. Only with the co-operation of the public, it would be possible for the police to detect such crimes properly. If there is no public co-operation, however efficient the Police might be, it would not be possible to have efficient investigation and efficient detection. Therefore, in all these cases, unless the people come forward, even at the stage of investigation, to state the truth and nothing but the truth and not to hide from the Police any facts which are known to them, it is almost impossible for any Police official to function properly. Unfortunately, with regard to this matter, we have developed a sort of mental attitude and we are not worried as to what happens to another person. If a murder is committed and if we witness that murder, we will usually shirk the responsibility of being a witness in that case. I know the various irksomeness caused by being a witness because apart from the fact he has got to go to the Police station and then to the Court, he has got to subject himself to very skilful cross-examination by lawyers like Sri S. Swayamprakasam, Sri Raghava Mudaliyar and others and, myself being a criminal lawyer, I know all these facts to a certain extent. There is a certain amount of hesitation on the part of the public to be witnesses in cases even though they may be aware of certain facts. That sort of attitude should go. After all, the detection of crime is not merely the function of the Police. It is not for the satisfaction of the Police that detection of crime is made. Detection of crime has to be made for the sake of the community. Unless the public realize their responsibility in the investigation and detection of crime, the Police officers cannot function properly. That atmosphere should be

10-10
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

created. I do agree that the Police also have to change their attitude to the public to a certain extent. They should treat persons in a respectful manner and properly. They should so conduct themselves that the public should not feel hesitant to go to the Police station. The public, provided they are law abiding, should feel that the Policeman is their friend. It should be possible for anybody to approach a police official and get justice. I do agree that such an atmosphere should be created. Unless such an atmosphere is created and there is co-operation between the public and the Police Administration, it would not be possible to have efficient investigation and detection.

“ Even with reference to prosecution of criminals, what do we see? In many of these cases, we find real witnesses are not willing to come forward to give evidence. All sorts of witnesses have got to be put forward when a Police official is satisfied that a person is a criminal and he tries his best to see that the criminal is booked. Therefore, all sorts of witnesses who are available are put forward for the purpose of getting a conviction. Many of these witnesses when handled properly by lawyers break down during cross-examination and even true cases fail. When true cases fail, there is indignation in the community who point out: ‘ Here is a man who committed actual murder but he has been acquitted by the Court because the Police have not been able to conduct the prosecution properly.’ That is the charge levelled against Police officials. It is not merely due to inefficiency of the Police officials that true cases fail. It is because witnesses who had witnessed occurrence of crimes were not prepared to come forward to give out the truth, to speak out the truth in the Courts of Law and when made-up witnesses were put forward, naturally they broke down during cross-examination resulting in the failure of cases. That is the difficulty which we are finding. I am talking to you frankly because, having been a lawyer and having dealt with criminal cases, I know the problems to a certain extent. Therefore, we should impress upon the public that it is the responsibility of a citizen in a free country that he should assist the Police in investigation of crime and in detection of crime and it is his duty to give out what are all the facts known to him in respect of a certain case or crime. Then alone it would be possible to have only true cases put forward, in Courts of Law and all true cases ending in conviction. Apart from all these difficulties, I am able to say with a certain amount of pride that we are maintaining a very high standard compared with the state of affairs existing in other States. I do not wish to say anything about the state of affairs in other States except to say that having compared our figures with the figures relating to other States in respect of the number of convictions in the original Courts and the number of convictions upheld in the High Court we have got a very high percentage and we have nothing to feel ashamed about it. Therefore, if only there is further public co-operation which should come from responsible quarters, I am sure there is bound to be greater improvement. With reference to detection of professional crimes, we are trying our best to improve our methods

[18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

of investigation, to use the various advanced scientific methods available for the detection of professional crime and we are meeting with very great success in this sphere. Therefore, I am sure, the House will join me in paying our tribute to the Police Force in acting under the existing circumstances and achieving very good results.

“ I do agree that it is necessary to tone up the Police administration and particularly so because they wield very great powers. Any Police official can put any person however respectable he may be in jail for a temporary period. But in the interest of the community, we have to arm the Police with such powers. It is necessary to see that the Police maintain a very high standard in exercising these powers. I am not prepared to say that we are fully satisfied with the existing conditions. There is room for improvement and we are taking all steps to improve the prevailing conditions. But making a general accusation that every Police Officer is bad is not going to contribute to the improvement of the existing state of affairs. On the other hand, that will deteriorate the existing condition. That is my view. If a general accusation is made that every Police official is dishonest, there will not be inducement even for the honest officers in the Department to function properly. We should be able to weed out the bad eggs and treat them separately. Wholesale condemnation of the Police officers and the Police Department would not lead to any improvement in the administration of Police Department. Therefore my request to hon. Members is that if they have got any individual complaint against Police officers or Policemen, it is better that they pass it on to Ministers of the Government or to high officials in the department rather than make general charges that the Policemen or Police officials are behaving in such and such a way, that they are generally dishonest and that they are not acting in a fair manner. In the interest of the Police administration, in the interest of the Government and in the interest of the community, such general charges, if I may say so with great respect, should be avoided, as far as possible. I am giving this assurance on behalf of the Government, on behalf of the head of the Police Administration and other high officials in the Department that any complaint from any responsible person will be duly looked into, will be duly enquired into and that there is no question of favouring anybody or trying to protect any official. We shall try to do justice in the matter. Therefore, I would appeal to the hon. Members and also to the public that wherever there has been any injustice done to them because of any action taken by any Police officer as a Police officer, instead of having a grievance against the Police as such, they should localize it and lodge a complaint with reference to that and we shall try to see that these complaints are properly enquired into. In this connection, I have to inform the House that this aspect of the matter was also discussed at the Conference of the Home Ministers convened recently at New Delhi whether we should not have a separate staff for the purpose of enquiring into the complaints against policemen as such or whether we should utilize the same

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

machinery for the purpose of enquiring into complaints against Policemen. On this matter, the Government of India and other State Governments as a whole would be taking a decision.

10-20 a.m. "But so long as we have a machinery we should utilize it to the best advantage possible. I may tell the House that there is a separate branch which is in charge of enquiring into the complaints against officers as such—leave alone the Police Officers—and it includes all officers. That branch is acting in a very fair manner and very efficiently too. Simply because, a person belongs to the Police Department he is not favoured and no undue protection or unjust protection is given to him. But in order to create confidence in the people, not only should it be enquired into properly, but also people should feel that it is being properly looked into. Whether a separate machinery should be set up for the Police Officers may be considered by the Government of India and by the other State Governments. Till then, I am sure, the existing machinery should be utilized to the best advantage possible. As I said already, they are functioning quite properly.

"In this connection I am glad that hon. Members took some interest in the amelioration of the conditions of policemen, particularly the police constables and head constables. I do agree with them, more especially because of the onerous responsibility put upon them, that they are entitled to better living conditions. That is what the Government are trying, and as a first step we are taking up the problem of housing and in that we are making good progress. As I have already stated in my Budget Speech, we have asked the Government of India for loan assistance to the extent of four crores of rupees, so that the housing programme might be taken up to house 90 per cent of our policemen within the next two or three years. I am hoping that with the assistance of the Central Home Minister, it would be possible to get the loan assistance and to take up the housing programme on an extensive scale so that we can solve this problem. When we solve the problem of housing our policemen, it will also solve the problem of the middle-class and the lower middle-class people incidentally. The houses now occupied by policemen would be then released for the occupation of the middle-class citizens. Therefore it is not necessary for the purpose of relieving the housing problem of the ordinary citizens, to concentrate upon putting up of houses for industrial labour and middle-class and lower class people who are not in the police force; for, to some extent the houses in the occupation of policemen would be then available for the community as a whole. Therefore, from this point of view, I am sure, the Government of India would take a sympathetic attitude to the request we have made. I am hoping that that assistance would be available to us for taking up the Housing programme.

"Apart from that, even within our limited resources, we have allotted Rs. 40 lakhs for putting up houses for policemen in the Budget year 1955-56. We have already started 389 houses which are in the process of construction and which would be completed

18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

during the next year. Not only houses, but other living conditions also we are trying to improve and I am sure the whole House would support the Government in any measure that they may take in improving the living conditions and improving the status of the last grade men in the Police Department.

"Sir, this year has particularly been very critical in view of the conditions which prevailed round about Pondicherry and other ex-French areas. During these critical periods, I am glad to say, that our Police have functioned and managed very well. Now that the transfer of Pondicherry to the Indian Union has taken place, that problem has also been completely solved. So also, during the recent District Board elections, our Police have discharged their functions very well. Of course, if I now refer to Avadi Session, hon. Members may feel that it was a party affair. It was not merely a party affair. It was more than that it was controlling a big congregation and even in such a situation, the police had handled the affair very well. We have the certificate from very high personages coming from the various other States and from the Centre and they have paid encomiums to the Police for managing the situation under very difficult conditions. Within a very limited period, they had managed lakhs of people congregating in one area. Not only law and order situation, but traffic situation, health situation and so many other things and all these were taken care of by the Police. I am glad—I say it with a pride—that our Policemen rose to the occasion and discharged their function very well and very properly too.

"Sir, I am sure the House does not expect me to deal with any of the further points raised by the various other hon. Members. I may assure them that all those points would be scrutinized and examined and whatever action is necessary will be taken. With this assurance I am sure the hon. Member who moved the cut motion will withdraw the cut motion so that we may pass this Demand unanimously and a sense of confidence may be created in the Police that we look upon them as our friends and that we expect them to discharge their duties as the friends of the community as a whole, and to create an atmosphere of mutual friendliness. I hope the hon. Member would withdraw his cut motion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, let me hope that for the next Budget Session, we may have—some of the members at least—the pleasure to withdraw our cut motions. But let it be there for this year."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the allotment of Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police—be reduced by Rs. 100.'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police.'"

The Demand was carried and the Grant was made.

[18th March 1955]

(2) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE
AND (3) DEMAND XIII—JAILS.

MR. SPEAKER :—" We have got another 2½ hours. The time allotted for the Demands is three hours. I do not think we can finish them before we rise . . . (The Hon. Finance Minister : ' I think we can finish.') Then, the other Demand will be carried to to-morrow."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, in that case, to-morrow's programme will be upset."

MR. SPEAKER :—" We are working for about six hours. We cannot even have night sittings."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" My suggestion is that we may take up Civil Works, etc., on the 23rd for which we will keep that day free."

MR. SPEAKER :—" So, we will take up to-day Administration of Justice and Jails and Civil Works will be taken up in the end; is that so? I have no objection. The Hon. Minister will move a motion to that effect to-morrow."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,11,01,800 under Demand XII—Administration of Justice ' . "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,11,01,800 under Demand XII—Administration of Justice. ' "

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" I move the cut motion standing in my name, namely—

' That the allotment of Rs. 1,11,01,800 under Demand XII—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100. ' "

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

' That the allotment of Rs. 1,11,01,800 under Demand XII—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100. ' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,01,27,600 under Demand XIII—Jails. ' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,01,27,600 under Demand XIII—Jails. ' "

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE
AND DEMAND XIII—JAILS

18th March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—" I move—

' That the allotment of Rs. 1,01,27,600 under Demand XIII—Jails—be reduced by Rs. 100—

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

' That the allotment of Rs. 1,01,27,600 under Demand XIII—Jails—be reduced by Rs. 100. ' "

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, the 10-30
a.m.
Demands which have now been placed before the House deal with the administration of justice and jails and they are very key Demands on which the attention of the House must certainly be focussed with considerable earnestness and concern. There is hardly any doubt that in a democratic set-up the rule of the law must prevail and only where the rule of the law prevails can we say with pride that there is real democracy. In this connexion, I wish to make certain observations which may be of a fundamental character, not in a spirit of dogmatic criticism but with a desire to provoke thought, if I may say so humbly, in the mind of the Government so that the present administrative set-up in the matter of justice may be so shaped as to bring it nearer the people and more in consonance with our ideal of a democratic Government. I need hardly say that the rule of law means the vindication of the right of everybody, of all the citizens of our Republic, and this again implies two very necessary things. If every man is to be able to urge his rights, to vindicate his rights, and also to prevent aggression and wrongs being committed, it necessarily means that it must be available to the common man. We cannot afford to forget that the common man in this country by and large is poor and ignorant. Therefore, it behoves the Government to see that if the common man who is poor is to urge his rights and seek redress in a Court of Law, it must be within his means. If he is not able to urge his rights in a Court or take his cause for adjudication to a Court notwithstanding the existence of Courts, pleadings, causes of action and all that, then it becomes a theoretical remedy for him. The first condition or the *sine qua non*, if I may say so, for the enforcement of rights by the ordinary people in this country who are poor is that justice should be cheap. Real justice can come to the common people only when justice is cheap. In this connexion, I should like to invite the attention of the Hon. Minister to his speech introducing the Budget where he says that court-fee is also a kind of taxation proposal because he characterizes the reform of court-fees by the introduction of a new Bill as one of the taxation proposals."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I did not state it as a taxation proposal. I said that the revision of Court-fees would yield Rs. 8 lakhs more and that that would go to fill the budgetary gap to some extent. I did not say that it was a taxation measure."

[18th March 1955]

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I do not have a copy of the speech of the Hon. the Finance Minister with me at this moment. I certainly stand corrected. I thought the Hon. Minister was clubbing reform of court-fee with taxation proposals. I am thankful to him for the correction.

" But the point I want to drive home is that justice should be made cheap and that is fundamental. If we are to be in a real Republic, if we are to be modelling our society on a socialistic pattern and if we are keen on helping the common man, it becomes very necessary that oppression should be prevented and that every man must be able to vindicate his rights in a Court. But what is the present position? The Court Fees Act makes it almost impossible for the ordinary man to go to Court if he is poor. Court-fee is already high. I shall say more about it when the Court-fees Bill is moved. But at the moment I shall say that the Court Fees Act is so oppressive in the matter of a man taking a cause to a Court because the cost is oftentimes so heavy that he cannot pay it. Justice should not be a matter of the rich alone being able to enforce their rights. In this connexion, I may also mention that the obligation of the State to administer justice does not depend upon the returns therefrom. I am sorry to say that in this Budget one could see that the administration of justice has almost been reduced to the nature of a commercial undertaking. I find that Rs. 1 crore odd are the total requirement under this head while at present from stamp revenue we have about Rs. 1.38 lakhs. While the ideal or real state of affairs in a Republic should be that a man need not pay for his cause when he goes to Court, every man whose right has been aggressed and every man who has been wronged must be able to walk into a Court free because justice should be cheap. Justice, if it is not free or cheap, is really a denial of justice, if I may be permitted to say so. I, therefore, request the Hon. the Finance Minister to revise his idea and not to make the administration of justice one of the commercial undertakings of this Government. Therefore, we must have cheaper justice, less court-fee or no court-fee at all. Fee in respect of fundamental matters like the issue of a writ or going to court for small causes should be nominal or there should be no levy at all. On the other hand, the tendency appears to be that in Madras it has been very high, relatively very high, and that it is going to be made still higher. That is a trend in the wrong direction. It is a dangerous thing because the common people will not be able to go to court and the rich man will have his way because he has a longer purse while the poor man has a thin purse or none at all.

" Another point I would like to mention in this connexion to make justice cheap is this. Process-fee is now costly. It has been increased from time to time. I would submit that the ordinary people will not be able to pay even the process-fee. I am sure the Hon. the Finance Minister's heart will be throbbing and sympathizing with the poor. If that throb were to have practical response

[18th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

in concrete terms, I should expect the poor people being enabled to conduct their cases at cheap rates of court-fees, process-fees and copying charges. In fact, copying charges are sometimes very heavy and the ordinary people may not be able to pay them.

" Lastly, defence must be made available to the poor classes free. It may be said or it may be retorted that there are lawyers who may charge heavy fees and that their income depends upon high exactions of that sort. But there are also institutions in this country, few and far between, which give free or cheap legal aid. I, for one, know of an Association in Tellicherry of which I happen to be the President through which free or cheap legal aid is given to persons who are really poor and who have certain causes which they are unable to ventilate in a Court of Law because of poverty. Such institutions must be protected. State grants must be given to them. Harijan causes must have free championing by the State stepping in. For instance, in all cases, not merely murder cases but other cases also, there must be defence provided by the State. There are various cases where the accused or the defendant should get such aid from the State because the prosecution is done at the expense of the State. I wonder why we should not have State aid being given to the defendant or accused also in other fitting cases. I do not say that in all cases legal charges must be met by the State but they should be met only in cases where poor people are involved. There are quite a lot of poor people in this country. These people where they are really poor must be enabled to have their causes agitated in a court properly with legal aid provided by the State. I would, therefore, request the Government to consider extension of legal aid at the expense of the State to poor people and they can make a start as the Hon. the Education Minister did with regard to grant of pensions to elementary school teachers. For instance, where Harijans are absolutely poor, he can start with free legal aid being granted to them. Man's rights then become not merely a theoretical announcement of them in a book but they become enforceable in a Court of Law. So, I hope the Hon. the Law Minister will consider this aspect of reducing the court-fee and particularly in certain fundamental cases abolish it altogether, abolish the process-fee or at least lighten the load of litigation expense by giving free copies of documents and again providing free legal aid to poor people.

" Then, I come to another aspect of the present administration of justice, that is, law's delays. Justice to be meaningful must be straight and simple. The common people must understand that justice is being done. Let us take a murder case. It is investigated for three months, it takes three months for committal, it takes three months in the Sessions Court and ultimately it is disposed of by the High Court in a couple of years because the High Court is a law unto itself and acts in its own way. It may not be surprising to hear of a murder case, so grave a case as that, taking two or three years

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [18th March 1955]

before it is finally disposed of by the highest court in the country. It is a regrettable—I do not say ‘disgraceful’—state of affairs that there should be law’s delays.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think that those conditions prevail now. Such things might have existed two or three years ago. If only the hon. Member goes into the list of pendency of criminal cases, I am sure he will not make this charge.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Whatever might be the position, there has been a slight expedition in the matter of criminal cases. But I can state my own experience. Quite recently an interlocutory petition was filed in the Munsif’s Court in Malabar. The matter was going on; judgment was about to be pronounced. Then a document was not admitted by the Munsif. A revision petition was filed on this refusal order. It went on for two full years in the High Court. I hope the Hon. Minister will agree with me that with regard to an interlocutory petition as to the admissibility of a document . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I was only referring to criminal cases, particularly murder cases.”

10-40 a.m. * SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, I am dealing with the subject of justice in general and not merely with murder cases.

“ So, I would suggest that justice must be speeded up. Justice delayed is justice denied. It is time that we give it a practical form and shape and then implement it. It is not merely a question of the number of cases being disposed of in the courts. We know the havoc that is some times perpetrated in the disposal of cases. It should not be a disposal for disposal’s sake but it should be a conscientious disposal. I do not want the disposal of these cases for the purpose of preparing statistics to show that so many cases have been disposed of in a year. What I suggest is that there should be a quickening of the process of investigation and the speeding up of the trial proceedings. Within three months, the whole process should be gone through. I know that it takes one or two years in the district court and a longer period in the High Court. I have read some reports on the administration of justice in certain countries, where it is stated that in the case of a man committing an offence, the investigation of the case is completed in the course of two or three weeks and the man is put on trial and in the course of six weeks the man is convicted if he has committed a crime which has been proved. But here in this country, it takes months for the investigation of the case and years for the conviction of the person found guilty of committing a crime. We should put a stop to this long-drawn-out affair and the whole process of administering justice should be quickened. In this connexion, I would like to make another suggestion. Justice must be administered as far as possible by peripatetic courts. At the moment we have static courts. Instead of having static sub-magistrate courts we can have these circuit courts. As far as possible, small cases or even fairly important cases

18th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

should be disposed of in villages. The Hon. Minister also admitted that there was an increase in the number of perjury cases. If these courts hold their sittings in villages, they can dispose of these perjury cases then and there. Sir, there are two advantages in holding the sitting of the court in the place where the crime takes place. For instance, if the trial is held at the place where the offence is alleged to have been committed, witnesses will not come and boldly perjure. The result will be that cases of perjury may stop and the people also will get law-conscious. Therefore, I suggest that courts should hold their sittings in villages. In this connexion, I also wish to emphasize that justice should be administered in a more democratic manner than is done now. If I may put it in this way, justice must be of the people, by the people, for the people. I shall just explain how exactly justice can be done for the people and by the people. Justice can be done to the people only if the laws are simple and they can understand them. The present legal procedure both in regard to civil and criminal cases—is so complicated that the ordinary man is simply baffled and he has to become the victim of a lawyer. Therefore, we must simplify the forms of procedure relating to the administration of justice.

“ Sir, the language used in courts must, as far as possible, be the regional language. I would not say that it can be done by a stroke of the pen but it is time that we make a beginning now. For instance, in panchayat courts, the regional language is used. At least in the mufassal courts, the regional language can be used and by doing so we can bring justice nearer to the people.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has got one more minute.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In this connexion, I may suggest that we must have decentralization of courts. As it is we have a congregation of courts in towns. For instance, in a place where there is a district court, sub-courts are also situated. If there are more than one sub-court in a particular place, they should be shifted to places where there is no court. By this process, the people will also have the benefit of courts in their places.

“ I wanted to refer to several other matters but for want of time I will not be able to refer to all of them now. I shall refer to one or two important matters. Sir, transfer of the Judges of the High Court will really tone up the administration of justice. Transferring of judges is a very wholesome and salutary thing. I would request the Hon. Minister to take up the matter with the Central Government as there is no constitutional difficulty in the matter.

“ Then I come to another matter. Sir, certain vacancies in the judicial department were kept vacant for people who had rendered military services, and when they were appointed to those vacant posts they are treated as juniors to the men who were appointed in temporary vacancies. This is a very unjust state of things and it is time that the Government look into the matter

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [18th March 1955]

and rectify things. In other States and centre particularly such a policy is not adopted and I do not know why in our State such a thing should be done”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up and let the hon. Member, Sri Raghava Mudaliar speak now.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, perhaps this is the only department which has maintained its traditional reputation and efficiency with, of course, a little room for improvement. I am sure that the efficiency of the department has increased due to the separation of the Judiciary from the Executive and the appointment of Sub-Magistrates from among the practising lawyers. But there is a grievance amongst the lawyers recruited for the posts of Sub-Magistrates, that there is not much scope for advancing their position. Some of them had been recruited without taking into consideration the existing vacancies. In March 1954, about 50 candidates were recruited but before they could complete their training and be absorbed in the department, another 27 candidates had been recruited and most of them have been reverted or sent away. If people who had been recruited from the department had been reverted, at least they could go to their parent department, and do their normal work. But in the case of the practising lawyers who had been recruited for the Judicial department, if they are reverted they are not able to resume their practice with the result that they are without any employment. This state of affairs should be ended and those who have been recruited and who have completed their nine months' training must be immediately absorbed in the department.

“ Sir, apart from the ordinary tests prescribed by the Public Service Commission for the candidates selected for judicial appointments, in my opinion, there must be a separate test for judging their temperament. The people to whom has been entrusted the task of safeguarding the rights and liberties of the people must be temperamentally suited for the job. Therefore, the Public Service Commission should prescribe this test also for them. For instance, there are people who are ill-tempered, short-tempered and ‘ explosive-tempered.’ If such people are to administer justice, I think justice will always be denied. In this connexion, there is also another point to be taken into consideration. Some people may be temperamentally suited for the job but after putting in a certain years of service they may develop constitutional diseases. Sir, you know that people suffering from piles are given to short-temper and they are ill-suited to the job. Therefore, there must be periodical medical inspections of these judicial officers who are occupying responsible posts. When they suffer from such a disease, they must be transferred to some other department and suitable persons must be appointed in their place. The Hon. Law Minister knows as a practising lawyer that certain judicial officers do not take down the depositions properly because of difficulty in understanding the regional language or of difficulty in translating it into English. Taking down depositions is the most important

10-50
a.m.

18th March 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

thing in rendering justice. Persons who have not got sufficient knowledge of the regional language are posted and when they translate it into English, the matter loses all its significance. Sometimes, in recording depositions, judicial officers take down quite the opposite of what the witness says.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Then I think we should have tape recorders.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ We should have tape recorders or we should appoint persons who are fully conversant with the concerned regional language. I know one case where a Sub-Magistrate, who was absolutely ignorant of the regional language, was asked to record the dying declaration of a particular person. He was not able to record it and the Taluk Magistrate had to come and record it. If such is the case with dying declaration, I am at a loss to understand how the officer will take down the depositions. To such persons is entrusted the important task of safeguarding the liberty and rights of the people.

“ Another matter which I wish to bring to the notice of the Hon. Minister is about ‘ statistical disposals’ both in the civil courts and criminal courts. For the purpose of statistics, the officers go on calling cases and if the parties are absent or if they have not taken any steps, they dismiss a number of suits for default. A number of suits are dismissed or decreed *ex parte*. Even though old cases are ready, new suits are taken up and they are dismissed for default. This is being done for statistical purposes. There are hundreds of petitions pending, to restore these suits dismissed for default. These petitions will not be disposed of until the particular officer who has himself dismissed the suits for default is transferred and his successor will have to bear the brunt. Once these cases are restored to file, the number of pending suits will be swelled and additional courts will have to be established in such places. Officers who resort to such statistical disposals should be dealt with properly and departmental instructions should be issued that if suits are dismissed for mere default, they would not be taken into account for the purpose of arriving at the total disposals of the officer and such disposals should not be taken into account for reducing the pendency. Only cases which are disposed of after a full trial and in which judgments are delivered should be taken into account in arriving at the disposal, and not suits which are dismissed for default.

“ Strict adherence to the Civil Rules of Practice must be enforced. There are certain officers, who just to annoy people, take up two or three cases, make them part-heard, examine one witness or examine a witness in part, and the parties are made to wait for months together before the case is finished and judgment delivered. Officers who systematically follow such a procedure should be taken severe notice of and they should be properly dealt with. They should be asked to follow the Civil Rules of Practice. If the hearing of one case is going on, no other case should be taken up before it is disposed of.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [18th March 1955]

"There are certain orders which are not appealable and which are purely discretionary. When such orders are passed, they must be properly scrutinized by the inspecting officers and strictures should be passed whenever they are found to be perverse.

"In certain areas the courts are overcrowded whereas in certain other areas there is not sufficient work to justify the existence of a court. In North Arcot district, there are two Subdivisional Magistrate's Courts. There is light work in both the courts and still I find that there is an Additional First-class Magistrate's Court at Vellore. There is no necessity for this Additional Magistrate's Court and the work can be distributed between the two Subdivisional Magistrates' Courts.

"The pecuniary jurisdiction of the District Munsif's Courts has been increased from Rs. 3,000 to Rs. 5,000. Though it is nearly four years since the Act was passed, I find that it has not been enforced. I request the Hon. Law Minister to take early steps to see that it is enforced. The Law Minister is a practitioner himself and he knows the practical difficulties. I wish he takes a dispassionate view of things and rectifies all the defects.

"I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak."

SRI N. GOPALA MENON :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the Demands relating to administration of justice and jails. In doing so, I wish to offer a few remarks, first about jails. I have gone to jails several times, but I have returned the same day on which I went in (laughter), but all the same I know some thing about what is going on inside the jails and about the administration of the jails. I think, Sir, that all the world over prisons are being reformed. It is not a reform which only the Madras State is taking up. The old idea of punishing the criminal is gradually going away and the intention is to reform the criminal. There is a feeling that all human beings are essentially good and on account of the environment and other difficulties, human beings get into trouble and commit crimes. They can all be saved if they are reformed. For instance, adult education is imparted to the convicts in the various jails in Madras. There is a teacher trained in adult education and he imparts education to them. All amenities are given to them. Jails are not those gruesome dens which they were some years ago, because there is change of outlook both on the part of the Government and the people. An impetus to the reform of the jails has been given because of the large number of political prisoners who went in. The search-light of public criticism was focussed on the administration of jails and we have jail reforms to a large extent.

"Although, ordinarily speaking, the jails are being well administered, there are ways in which the lot of the convicts could be bettered. I think that all the convicts should be given implements and they must be made to work and not be kept idle. If

18th March 1955] [Sri N. Gopala Menon]

they are allowed to remain idle, it will be a burden on the finances of the State. Now, roughly about 40 per cent of the convicts are made to work. We must make all of them work by starting factories and farm-houses. In other countries the convicts are asked to lay roads and do other work. In these and other ways the services of the convicts can be utilized. This will give greater cheer to them and the coffers of the State will also be replenished. I think, Sir,—I do not exactly remember the figures—that now a sum of Rs. 30 lakhs is realized by selling the products produced by these convicts. This can certainly be increased.

"There are also certain small matters to which I shall refer. For instance, the convicts are not allowed to write letters except perhaps once in a month or once in a week according to the status of the convict. These restrictions could be relaxed and they can be given greater facilities to have contacts with the outer world and with the members of their own family. There is nothing wrong in that. When persons are convicted and sent to jails, sometimes their families are stranded. For instance, if a person who is the only bread-winner in a family is sent to jail, what happens to the members of his family? Womenfolk may have to resort to practices condemned by society and children may become vagrants. It is the duty of the State to see that such a thing does not happen, and that if the convict is the sole bread-winner of his family, the State ought to see that some provision is made for the members of his family and other dependants.

11
a.m.

"Then, Sir, I would like to say that convicts should be given training in crafts so that they may be useful to society after release from the jail. At the present moment, all sorts of convicts, that is those who are convicted for offences like murder, dacoity, etc., and those who are convicted for offences under the Prohibition Act are kept together. If a person who gets convicted for an offence under the Prohibition Act and is sent to jail is to associate with another person who is convicted for committing a murder, then the chances are that by close contact and association the former may get contaminated, and therefore it is necessary that a sort of differentiation should be made between the convicts undergoing imprisonment for different types of offences.

"Regarding the administration of justice, I wish to say a few words. On the whole, there is nothing to criticise about the Administration of Justice at present. It has been said repeatedly that the Administration of Justice is slowly moving. But it must necessarily be slow if we want it to be perfect, or approach perfection as nearly as possible. There is the Russian method, for instance, of administering criminal justice. If a man, say on the railway platform, gets hurt by being stabbed by another person or by knocking against something, the person who has stabbed is immediately taken into custody along with persons who are on the platform and they are immediately marched to the Magistrate's Court. The Magistrate sits and decides everything and the accused

[Sri N. Gopala Menon] [18th March 1955]

is punished. That is indeed a very very speedy method of rendering justice. But the chances are that sometimes an innocent person may also be found guilty. It may be that in the rush of the people on the platform a person who stabs goes away and an innocent person is caught and all the people what are on the platform may think that he is the real culprit and the Magistrate too may convict him. The system of British Jurisprudence which has been adopted by us and is being adopted all over the world is recognized as the best system although there may be a little slackness in administering justice. After all it has been found for ages to be the best. Especially in administering criminal justice, we ought to be very careful in changing the procedure that is adopted. As regards civil cases also, I do not think there is any trouble, so far as the people are concerned. Even now, people have got greater confidence in courts than in any other Tribunal.

"I would like to say a word regarding the Original Side of the High Court. I would say, Sir, that it ought not to be abolished. The Madras High Court is one of the oldest High Courts. Both the Bombay and Calcutta High Courts have got Original Side, and I think it is advisable from many points of view to have the Original Side here also. Several enactments like the Company Law will have to be administered by the High Court on its Original Side. I am not saying anything against the jurisdictional value. But so far as the abolition of the Original Side of the High Court is concerned, I think, so long as the Original Side is retained in the Bombay and Calcutta High Courts, there is no reason for the Government to abolish the Original Side in the Madras High Court.

"I would also like to say a word regarding the location of the Magistrates' Courts. Recently hon. Members of this House would have listened to a number of questions being put particularly by Members coming from Malabar about the difficulties experienced by people who have to walk long distances to go to these Magistrates' Courts. A person will have to go 70 miles in some cases and sometimes he will have take with him witnesses also with all the trouble that it entails. It will take at least two days for him to go to the Magistrate's Court and come back. A very easy way of circumventing this difficulty and solving the problem would be to vest the Munsifs of the places with magisterial jurisdiction. There are a large number of District Munsifs' Courts in Malabar. Therefore, I would make that suggestion to the Government.

"I wish also to say just a word about the Rent Courts which are functioning in Malabar district. The people of Malabar prefer District Munsifs' Courts to deal with matters relating to rent to Tahsildars' Courts. The people have got greater faith in District Munsifs' Courts than in the Rent Courts presided over by the Tahsildars, because they feel that justice would be rendered better by District Munsifs than by Tahsildars."

18th March 1955]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, it is the imperative duty of the Government to administer justice to the people. Therefore, the Government should not think of earning profits by running the Department of Justice.

"Under the Head 'Administration of Justice', the Government are expecting an income of Rs. 44 lakhs. Under the Head 'Stamps' hon. Members will find that the Government derive an income of Rs. 95.47 lakhs from judicial stamps alone. The Government, therefore, anticipate a total income of Rs. 139.47 lakhs. The expenditure budgeted for under 'Administration of Justice' is only Rs. 127 lakhs. The Government are anticipating, therefore, a net profit of Rs. 12.47 lakhs. Even this is an under-estimate. Last year the Government anticipated an income of Rs. 130 lakhs from Court-fee but actually got only Rs. 90 lakhs. This reduction is due to the fact that last year the Moratorium Bill was passed. Now that the life of the Moratorium Act has come to an end, the income under 'Stamps' is likely to go up and the Government may even expect a larger amount than was anticipated last year. The Government will therefore be making more than Rs. 40 lakhs by way of profits by administering the Department of Justice.

"When this is the case, there is no reason why the Government should raise the court-fees. The Government are bringing a comprehensive Court Fees Bill and thereby they want to remove certain anomalies. I say the Government are not only removing certain anomalies, but they are bringing that Bill as a measure of taxation also. Because, on several items, the Government want to increase the revenue from court-fees. For example, the fee for writ petitions is to be raised to Rs. 25; while the existing fee is Rs. 20, formerly it was only Rs. 2; but the Government want further to raise it to Rs. 25. So also on several other items the Government want the court-fee to be raised. There is no reason why the Government should raise the court-fees inasmuch as the Government are already making a gain by Administration of Justice.

"Sir, I would plead that an accused who is brought, rather dragged into the court should pay nothing for court-fees; an accused, unless he is under duress, has to pay court-fee on all the affidavits and all other petitions that he files in the court; also he has to pay for copies of documents that he wants to get for the proper conduct of his case. It is only just that a man who is dragged into the Court, not by his own will, but because of the will of the Government,—such a man is not proved guilty until he is convicted—should never be asked to pay anything to the court by way of court-fees and also by way of fees for copies of documents. So all the accused should be given free copies of documents connected with his case. Also he should be exempted from paying court-fee on all the documents that he is filing in the court.

11-10
a.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

18th March 1955]

“Coming to another point, there is a provision for giving legal aid to Harijans in criminal cases. But in private cases launched against Harijans, the Harijans are not extended that facility. That facility should be given to Harijans, even when a private complaint is lodged against them. So also, that facility should be extended to them even in civil matters, because all the Harijans in Malabar are Ulkudidars; the landlords are launching civil suits against them to evict them and in such cases, the Harijans are not in a position properly to defend themselves and therefore even in civil matters, legal aid should be extended to them.

“Coming to jails, I want to point out that several recommendations were made by the Jail Reforms Committee and the Government have failed to implement most of the recommendations. On the floor of this House, on several occasions, questions were asked and the Government also answered that they would look into the recommendations of the Committee and that many of the recommendations have been implemented. But actually, very few and minor recommendations have been implemented, and the major recommendations are still to be implemented. In the recommendations of the Committee, much importance is laid on ‘probation’, instead of sending the offender to jail. That has not yet been implemented. Again, the Jail Reforms Committee has recommended to introduce the wage system to labour done by the prisoners; that system has not been introduced; the labour of prisoners is not paid for properly. The recommendation was that half the wages should be allowed to be spent by prisoners for their own use inside the jail, for buying whatever things they want from jail canteens—they had also insisted that jail canteens should be established—things like beedis, cigarettes, tobacco; if they do not use that half, they should be allowed to send it to their homes. This recommendation has not been implemented.

“Again, there are recommendations regarding diet in jails. The Committee says that the diet prevalent before the controls was all right; but that after the control has been introduced, the diet both in quantity and quality got reduced. When questions are asked, the Hon. Minister has been replying that if some sugar or jaggery is to be given, buttermilk that is supplied should be stopped. Is this fair on the part of the Government? Should a man who is put in prison and who is deprived of all his liberties should lose his health? There is enough production in the land; there is no want of rice or any other foodstuff; Government can very well give them very good diet. Further the prisoners are doing very good manual labour.

“Now, I come to the condition of sub-jails. The sub-jails in our State are very bad. Stinking mats are given; they would have been used from time immemorial by successive prisoners. Perhaps urine also might have been passed on them. Even we, political prisoners were given these mats, stinking, full of bugs and

18th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

all sorts of other insects and we were forced to lie on these mats. There is no provision for taking bath every day. There is not even proper water-supply. The prisoners would be allowed to take bath only after they resort to hunger strike and all sorts of methods. Every human being in this country should have facilities to take bath once a day and that is denied to prisoners in sub-jails. Again in regard to supply of newspapers, no newspaper or periodical is supplied to prisoners in sub-jails; only in the Central Jails they are supplied. Newspapers, periodicals and even books should be supplied to prisoners in sub-jails . . .”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member has got one minute more.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“If hon. Members would visit the sub-jails in the State, they will find that the conditions in sub-jails are the same as they were during the British regime; there has been no improvement. I plead that the conditions in sub-jails should be very drastically and immediately improved. Unless this is done, we cannot claim that ours is a Welfare State, that ours is a Civilized Nation. With these words, I resume my seat, Sir.”

* SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I shall be confining myself to some of the social welfare aspects of administration of criminal justice. My hon. Friend, Mr. Gopala Menon said that we are having a new outlook on crime, a new outlook on offence, offenders, and punishments meted out to them. We no longer think of an offender as a confirmed unsocial being, having bad propensities not in common with other members of society in which he lives. We have now come to believe that he is part of the society and if at all he has criminal propensity, it is a sort of moral disease. We have physical diseases and we have mental diseases in society. They are all the result of want of balance in man's life—personal life as well as social life. We treat physical and mental diseases by noting the symptoms, treating the symptoms and then trying to find out the root cause of the disease and to eradicate it. So also offence or crime is the result of moral maladjustment of individuals in society and our efforts should be to lay a greater stress, a stress which will really point out that the offender is a part of the society and treated as such and not one so as to be caught, punished, deterred and suppressed.

“Now, Sir, we have got very many good statutes on the statute book. I feel that they are not made full use of. For instance, there is the Probation of Offenders Act. Court must make greater use of this Act and give the offenders, the undertrials, an opportunity to correct themselves by letting them out on parole and supervising their activities through Probation Officers. My feeling is that what little we have tried to do has been a success and that it should be extended throughout the State. In the case

[Sri N. Ramakrishna Ayyar] [18th March 1955]

of offences which are trivial or which do not entail heavy punishment it is better that we let the offender out on parole and ask a Probation Officer to tackle the human aspects of the case. A short punishment merely embitters the man instead of correcting him. That embitterment prepares him for the commission of further crimes. Now, we have a number of undertrials. I find from the report for the year 1953 that the period of remand of an undertrial before being brought to a Court of Sessions is about 30 days and that before being brought to a Magistrate's Court is about 13 days. It is during this period that the man will go to dogs. This is the period when he should be on probation and under the fostering care of a Probation Officer. I plead for the appointment of a greater number of Probation Officers. I would also plead that every member should turn himself into a Probation Officer. That would be a sort of real service to society. He will thereby be really uplifting the worst man in the society.

"Then, we should have more Juvenile Courts and Reception Homes. Juvenile Courts have an atmosphere different from that of ordinary courts and it conduces to the corrective aspect with which we should approach the juvenile offenders. There should be a Juvenile Court and a Reception Home one at least in every district headquarters.

"With regard to Certified Schools, I think their strength is also increasing. There are more boys in Certified Schools than the accommodation warrants or the staff could manage. Instead of increasing the strength of Certified Schools, it is better to have Reception Homes run by Social Welfare Organizations who would tackle these youngsters and bring them to their balance by being kind and by giving proper guidance.

"Then, there are the Rescue Homes. More than the male offender the female offender has a very bad future. She is the object of special obloquy and unlike the male offender, she is not free to go about and earn her living after she comes out of prison. As our womenfolk are to be the mothers and the teachers of the generations to come, we have a special duty by them and I would suggest that we should have more Vigilance Homes, at least a Vigilance Home in each district headquarters.

"We are now having some 5 or 6 shelters. Even the small number of shelters, Rescue Homes, that we have have earned the tribute of visitors from abroad and from other States. That is very encouraging not only to the Government but also to the social workers. I hope the Government will certainly give inducement to Social Welfare Organizations to start Vigilance Homes and Rescue Homes in various parts of the State.

"I have got only one word more to say. That is about the management of trusts in the mufassal. The Administrator-General and his staff do a type of work the like of which we do not have officers in the mufassal to do to-day. I think it is high

[18th March 1955] [Sri N. Ramakrishna Ayyar]

time that we had a replica of Administrator-General in the various district headquarters so that so many wills and trusts which are not now properly looked after may be looked after properly and the public may benefit by them."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"சபைத்தலைவர் அவர்களே, நமது 11-25 a.m.
நாட்டில் நீதிஸ்தலங்கள் எல்லாம் ஆண்டவன் ஆலையங்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அதிலும் நமது ஹைக்கோர்ட்டில் உள்ளபடியே மனு நீதி மன்னனுடைய நீதி வழங்கப்படுகிறது என்றாலும், அதுவும் மிகையாகாது. நான் ஹைக்கோர்ட்டை இதுவரை பார்த்ததில்லை. சமீபத்தில்தான் நான் அங்கு போய் பார்க்கும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. நான் ஹைக்கோர்ட்டின் உள்ளேயிருந்து பார்த்த போது, அங்கிருக்கும் ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதிகளெல்லாம் சாவகாசமாக ஒவ்வொரு விவகாரத்தையும் அமைதியோடு, பொறுமையோடு விசாரித்து முடிவு செய்தார்கள். அது போலவே கீழே ஜில்லாக்களில் உள்ள நீதிபதிகளும், சாவகாசமாகவும், பொறுமையுடனும் அவர்கள் முன்வரும் விவகாரங்களைத் தீர்ப்பார்களேயானால் உள்ளபடியே மனுநீதி மன்னனுடைய நீதி, ஜில்லாக்களிலும் பரவும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நான், ஏன் ஜில்லாக்களில் உள்ள நீதிபதிகள் அவசர அவசரமாக கேஸ்களை விசாரிக்கிறார்கள், என்று ஹைக்கோர்ட்டில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்டபோது, அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலாவதாக ஜில்லாக்களில் உள்ள வக்கீல்கள் தான் அதற்கு காரணம். அவர்கள் பலபேர்களிடம் வக்காலத்துகளை வாங்கிக்கொண்டு, கேஸ்களை கூப்பிடும் போது ஆஜராவதில்லை. ஜட்ஜுகள் ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை time கொடுத்துவிட்டு, மூன்றாவது தடவை கேஸை தள்ளுபடி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு காரணம். அடுத்தபடியாக அங்கு இருக்கும் நீதிபதிகள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு கேஸ்கள் வருஷம் ஒன்றுக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த கேஸ்களில் இவ்வளவு கேஸ் அவர்களுடைய பார்வையிலிருந்து முடிவு செய்யப்பட்டது என்று ஆண்டு தோறும் ஒரு statistics அனுப்பவேண்டுமாம். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மேலே உள்ள அதிகாரிகள் கீழேயுள்ள நீதிபதிகளின் திறமையை நிர்ணயிப்பார்கள் என்றும், ஆகையினால்தான் அங்குள்ள நீதிபதிகள் அவ்வளவு பொறுமையோடு இல்லாமலும், சாவகாசமாக இல்லாமலும், கேஸ்களை முடிவு செய்தால் போதும், இந்த ஆண்டு 1,000 கேஸ்கள் வந்ததில் 800 கேஸ்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று தங்களுடைய பெயர்களுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டால் போதும் என்று நினைத்து அவர்கள் அவசர அவசரமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே நீதி சிதறுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. மேலேயுள்ள ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதிகள் எவ்வளவு சாவகாசமாக வேலை செய்ய இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அது போலவே கீழே உள்ள நீதிபதிகளும் சாவகாசமாக வேலை செய்யுமாறு, வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அதோடு மட்டுமல்லாமல் இவர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் சம்பளத்தில் அதிகமான பாகுபாடு இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம், ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய நீதிபதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. முக்கியமாக, சப்-ஜட்ஜுகள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அவர்கள் சாதாரணமாக தங்கள் 32-வது வயதில் டிஸ்டிரிக்டு முன்வீடுகளாக வந்து சேருகிறார்கள். பிற்பாடு தங்களது நடுவயதில் தான் சப்-ஜட்ஜுகளாக வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களில் அனேகப்பேர்களுக்கு டிஸ்டிரிக்டு ஜட்ஜுகளாக வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதில்லை. தவிரவும், அவர்கள் வகிக்கக்கூடிய சப்-ஜட்ஜு பதவிக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளமும் போதாது. தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று பலதடவை நீதி அதிகாரிகள் கூட்டம்போட்டு பேசி, சர்க்காருக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டதாகவும், அந்த விண்ணப்பம் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால் அவர்களிடையே மனத்தாங்கல் இருந்து கொண்டிருப்பதாகவும் புலப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் 1938-ம் ஆண்டு

[Sri V. Balakrishnan] [18th March 1955]

ஜூலை 2ந்தேதி ஜி.ஓ. நெ. 66, Finance Department மூலம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த சலுகைகள் எடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஜி.ஓ.-வில், எந்த சப்-ஜட்ஜுக்காவது, அவர் ரிடையர் ஆகும் காலத்தில் 5 வருஷங்கள் குறைவாக Service இருந்தாலும், அந்த 5 வருஷங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்கள் பூரா பென்ஷன் வாங்குவதற்கு அருகையுண்டு, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அந்தச் சலுகை வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இதன் விளைவாக, 22 வருஷம் சர்வீஸ் செய்தவர்கள் எல்லாம் பூரண பென்ஷன் பெற முடியாமல், மனத் தாங்குடன் ரிடையராக வேண்டியிருக்கிறது.

“ நமது ராஜ்யத்தில் சப்-சட்ஜுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூடிய சம்பளத்தையும், இதர ராஜ்யங்களில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூடிய சம்பளத்தையும் ஒத்திட்டுப்பார்த்தால், நமது ராஜ்ய சம்பளம் மிகவும் குறைவாகியிருக்கிறது. Rengal, Bombay, Uttar Pradesh and Bihar போன்ற மாகாணங்களில் சப்-ஜட்ஜுகளுக்கு அதிகப்படியான கிரேடும், சம்பளமும் இருக்கின்றன. ஆனால் இங்கு சம்பளமும் கிரேடும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. சமீப காலம் வரை. டிஸ்டிரிக்டு மாஜிஸ்ட்ரேட்டு cadre-ம் சப்-ஜட்ஜு cadre-ம் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, டிஸ்டிரிக்டு மாஜிஸ்ட்ரேட்டு பதவிக்கு ரூ. 800—50—1,000 ஸ்கேல் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், அது ஓரளவுக்கு சௌகரியமாக இருந்ததாகவும், சீனியர் சப்-ஜட்ஜுகள், டிஸ்டிரிக்டு மாஜிஸ்ட்ரேட்டு பதவியைப் பெற்று, அந்தச் சம்பளத்தை அனுபவித்து அதற்குப் பிற்பாடு District and Sessions Judge-ஆகப் போவதற்கு முதற்படியாக இருந்ததாகவும், இந்த ஏற்பாடு திடீரென்று எடுக்கப்பட்டு Sub-Judge and District Magistrate cadre-கள் இரண்டும் interchangeable-ஆக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியவருகிறது. முதலில் கொடுத்த சிறிய சலுகையை ஏன் மறுபடி வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மேற்குறித்த ஏற்பாடே இருந்திருக்கும் பட்சத்தில், உள்ள படியே திறமைசாலிகள், சம்பளம் போதாது என்ற மனத்தாங்களுடன் இருப்பார்கள், டிஸ்டிரிக்டு மாஜிஸ்ட்ரேட்டு பதவியை பெற்றுவது அதிகப் படியான சம்பளத்தை வாங்கக்கூடிய வசதியிருந்தது. சர்க்காரை அவர்களுக்கு நேரிடையாகச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க முன் வராவிட்டாலும்கூட, இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டையாவது மீண்டும் அமுலுக்குகொண்டு வர யோசனை செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக நமது சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் வக்கீலாக இருப்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய பதவிகாலம் வரையில், அதாவது அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் காலம் வரையில், நீதிஸ்தலங்களுக்கு மட்டும் தான் வக்காலத்துப்பெறவேண்டும், ரெவின்யூ கோர்ட்டு, சர்க்லெக்டர் கோர்ட்டுகளுக்கு மந்திரிகளுக்கு முன், Governmentக்கு முன் வக்காலத்து வாங்க அனுமதி கிடையாது என்ற ஒரு சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இங்கிட்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வருகிறார்கள். நாங்களும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வருகிறோம். ஆனால் அவர்கள் சட்டசபை நடக்கும் காலங்களில், சட்ட சபைக்கு வருவதற்கு முன்னால், கட்சிகாரர்களிடம் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு இங்கிட்டு வந்து பெயரைப் பதியவைத்துவிட்டு 12½ ரூபாய் வாங்குவதும், மறுபடியும் Board of Revenue, Secretariat முதலிய இடங்களுக்குப் போய் வக்காலத்து வாங்கியவர்களுக்காக வாதாடி, 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் fees வாங்குவதுமாக இருக்கிறது. இதைப்பார்க்கும்போது எங்களுக்கு ஆத்திரமாகவும் பொருமையாகவும் இருக்கிறது. அத்துடன், எங்களுக்கு ஆத்திரத்தைத் தருவதுமட்டுமல்லால், நீதி சிதறுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. எப்படியென்றால், இவர்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டு மூலமாகவும், செகரட்டரியட் மூலமாகவும் சாதிக்கமுடியாத சில விஷயங்களை, சட்ட சபையில் அவற்றைப் பற்றிச் சட்டங்கள் வரும்போது, பேசி கூட்டில் திணித்து சாதித்து விடுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகம் ஏற்படுகிறதே

[18th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

தவிர, எதிரி கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகம் ஏற்படுவதில்லை. ஆனதினாலே இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யம் தான், இதர ராஜ்யங்களுக்கு எல்லா விதத்திலும் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அது போலவே இந்த விஷயத்திலும் சென்னை ராஜ்யம் வழிகாட்டியாக இருந்து ‘Lawyers and advocates who are members of the Assembly are prevented from practicing before non-judicial Courts, such as Revenue, Government’ என்று சட்டத்தை இயற்றினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—“ Mr. Deputy 11-3
Speaker, Sir, I support the Demands before the House. While 8 a.m
doing so, I want to say a few words in appreciation of the work done by the Government. Of course, in the administration of justice, we are following the British method which is supposed to be the best in the judicial world. Our High Court stands pre-eminent in the matter of dispensing justice and our Judges are supposed to be the best in the land. Therefore, the Government should take particular care in maintaining the high tradition and also in seeing that a high state of efficiency is maintained in the working of the High Court.

“ Sir, I want that, in spite of the cry for communal justice and communal representation, the best men should adorn the High Court Benches. I for one do not think that communal representation should be carried to each and every department. It is a matter for gratification that the High Court is maintaining its independent status after the attainment of swaraj. Without fear or favour, our High Court is discharging its function very satisfactorily in the matter of interpreting the Constitution and enforcing the various laws existing in the country. Of course, fundamental rights have been guaranteed under the Constitution to every citizen of this land and he can have his grievances redressed in the High Court in the form of writ. Now, we find that very many decisions given by the High Court are against the Government but I am very glad to say that the Government are giving due respect to them. Sometimes when a particular matter involves heavy financial commitment, the Government come forward with suitable amendments to the law to remedy the situation. In my opinion even if it involves heavy commitment in fiscal policy, Government should entirely submit to the decision of the High Court and they should not come forward with amendments to evade or get over the decision.

“ Sir, a very salutary reform has been introduced by the Government, namely, the separation of the Judiciary from the Executive. This is a long-wished-for reform. Government first introduced it some years ago and they extended it this year throughout the State. This reform gives independence to subordinate magistrates. Before Independence these magistrates were the handmaids of the bureaucracy and they were carrying on their duties at their behest. It is only now that the people feel that they are free from baseless, wanton and wilful prosecutions.”

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [18th March 1955]

Even though this reform has been introduced, I would request the Government to create a proper atmosphere so that magistrates can discharge their duties impartially.

“Sir, I now come to the civil side. We know that due to several causes, the work in the mufassal courts has gone down considerably. There is work only for two hours in a day. In spite of that, the High Court is insisting that certain number of disposals should be made every month by each munsif's court. We know that it will take a long time to dispose of title and land suits as the parties concerned—especially the poor people—may not be ready at every hearing. Therefore, this disposal ‘mania’ should be given up, and the mufassal courts should not be asked to dispose a particular number of cases every month.

11-40 a.m. “Now I come to recruitment of munsifs. They should be recruited only by the Public Service Commission. This should not be entrusted to the High Court. But recently the High Court has been empowered to appoint munsifs on a temporary basis without referring the matter to the Public Service Commission. About twenty District Munsifs were appointed in this way and after working for two years they were asked to appear before the Public Service Commission and the Commission was asked to regularise their appointments. Such interference should be totally avoided and the Public Service Commission should be given free and unfettered discretion in the matter.

“Some difficulty is experienced in the matter of the location of Subdivisional Magistrate's courts. I think that every District Munsif should be empowered to try criminal cases within a radius of five miles from his headquarters. This will solve the difficulty to some extent.

“With these words, I close my speech and I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak.”

11-41 a.m. *SRI N. SIVARAJ:— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் குறைந்த செலவில் நீதி வழங்கப்படவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீபகாலத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் அப்படி நடந்து வரவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து அது இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் வந்தபோது விவசாயிகள் மனுப் போட்டால் கட்டணம் ஒரு ரூபாய் தான் கட்டவேண்டும் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதை மாற்றி கட்டணம் ரூ. 1½யும் அத்துடன் மைலுக்கு இரண்டாண் வீதம் மைலேஜ் வேறு கட்டவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு அறுபது ரூபாய் தான் வருமானம் வரலாம். இந்த அறுபது ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவன் கோர்ட்டுக்கு போவதென்றால் அதுவும் 15 அல்லது 20 மைல்கள் தூரத்திற்குப் போவதென்றால் அவர்களால் முடியவில்லை. அத்துடன் அவர்கள் சாட்சிகளை லேறு படி கட்டிக் கூட்டிக் கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் ஒரு கேஸ் நடப்பதற்குள் நாலேந்து தடவைகள் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி அவன் போய் வந்தால் அவனுடைய வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு

18th March 1955] [Sri N. Sivaraj]

கேஸ் நடத்த முடியமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஆகையால் பழையபடி இருந்தபடியே கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று விதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு சட்டத்தில் இருந்தது போல் மனுவுக்கு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு கட்டினால் போதும் என்று இருக்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்குச் சொளகர்யம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக அனேக மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; கனம் மந்திரி அவர்கள் அவைகளை பரிசீலனை செய்து ஏழைகளுக்கு குறைந்த செலவில் நீதி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சப்-ஜெயில் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது சப்-ஜெயில் கனில் சுகாதாரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை கவனிக்க வேண்டியது முக்கியமான விஷயம். அங்குள்ள கட்டடங்கள் பழைய காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களாகவேதான் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சியாருக்கு நன்கு தெரியும். சப்-ஜெயிலின் நிலைமை எப்படி என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மற்றும் அங்கு தண்ணீர் வசதி குறைவாக இருக்கிறது. மற்றும் சுகாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அங்கு சீர்திருத்தம் செய்து இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பெரோல் விஷயமாகச் சொல்லும்போது ஜெயில் சீர்திருத்தக் கமிட்டி சில சிபாரிசுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளும் இப்பொழுது வெளியாகி இருக்கிறது. அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீண்ட கால கைதிகளை வெளியில் பெரோலில் அனுப்புவதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை ஜெயில் சூப்பரண்டண்டுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சைதிகளை அவர்களுடைய குடும்பத்தார் வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது கைதிகளின் குடும்பத்தார்களை பக்கத்தில் உட்கார வைத்து விட்டு கைதிகளை வரவழைத்து பேசச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வரக்கூடிய குழந்தைகளை பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு கம்பி வலைகளுக்குப் பக்கமாக நின்று பேச வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுது அந்த குடும்பத்தார்கள் தங்களை ஒரு ஜெயிலில் அடைத்து வைக்கப் பட்டிருப்பதுபோல் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே குழந்தை குட்டிகளையும், மனைவியாரையும் பக்கத்தில் உட்காரவைத்து பேச வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதனால் கைதிகள் திருந்துவதற்கும் வசதி ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஜெயிலில் உள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்திகளைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்திகளும், வார்டர்களும் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கைதிகளுக்கு செலவு செய்வதற்கு என்று ஒரு நாளைக்கு 12 அணு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்தப் பூரா பணமும் கைதிகளுக்குச் செலவு செய்யப்பட்டாலும், அங்குள்ள பெரும்பாலான பொருள்களை இந்த வார்டர்களும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுடைய நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. இன்னும் சில விஷயங்களுக்கூட எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும். கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சாதத்தைக் கூட இந்த வார்டர்கள் தங்களுடைய தொப்பிகளில் வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய குடும்பத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய நிலைமையையும் வார்டர்களுடைய நிலைமையையும் உயர்த்துவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுந்த படிப்பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் அவர்களுக்கு

[Sri N. Sivaraj]

[18th March 1955]

க்கு நல்ல முறையில் போய் சேரும்படியாகவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-46
a.m.

*SRI V. SANKARANARAYANA MENON:—“**മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ,** സർ, സാധാരണ കിട്ടിയതിനാൽ ഏറ്റവും വലിയ വകുപ്പിലും വലിയ ഏറ്റവും നിഷ്പക്ഷവും നിഷ്പക്ഷമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു വകുപ്പാണ് നീതിന്യായ വകുപ്പ്. അതിൽ നാം സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്; എന്നാൽ വളരെ ഉന്നതതലങ്ങളിലുള്ള പ്രവർത്തി ജനങ്ങളുടെ വ്യക്തിസാധാരണതയോ പെൺസാധാരണതയോ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമായാണ്. എങ്കിലും ഈ വകുപ്പിന്റെ ഭരണത്തിൽ ചില ന്യൂനതകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ ദിവസത്തിന് മുമ്പ് പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു, ഒരു കേസിൽ പ്രതികളായി ചേക്കേണ്ടവരെ മുഴുവൻ ചേക്കേണ്ട ചിലരെ മാത്രം ചേർത്ത് തെറ്റാണെന്ന് തെറ്റാക്കോടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചില ചിലർ വീഴ്ചകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതൊഴിച്ചാൽ നീതിന്യായവകുപ്പ് നല്ല നിലയിൽ തന്നെയാണ് നടക്കുന്നത്. നിയമജ്ഞന്മാരായ പലരും ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നാൽ സാധാരണക്കാരായ ആളുകളുടെ അറിവില്ലായ്മയും അറുപത്തിയഞ്ചു കാണുന്നതാണെന്ന് പറയുന്ന ഓർമ്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“നീതിന്യായം രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വകുപ്പാണ്. ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് നീതി കിട്ടാനുള്ള ഒരു വകുപ്പാണിത്. എന്നാൽ ഇന്ന് കോടതികളിൽ പോയി നീതി സമ്പാദിക്കുകയെന്നുള്ളത് സാധാരണക്കാരെ സമ്പന്നമാക്കിത്തോളം അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കോടതിയിൽ ഒരു കേസെടുത്താലോ കാര്യം ചെലവു, കാലതാമസം, മറ്റു ക്ലേശങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ആലോചിച്ചാൽ കോടതിയിൽ പോകാൻതന്നെ സാധാരണക്കാർ ഭയപ്പെടും. ക്രിമിനൽ കേസുകളുടെ എണ്ണം വളരെ ചുരുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. അത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമാണ്. ക്രിമിനൽ കേസുകൾ കുറയുന്നതിന് പല കാരണങ്ങളുമുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് സാധാരണജനങ്ങൾ ക്രിമിനൽ കോടതികളിൽ ഒരു ആക്ഷേപം കൊടുത്താൽ തെളിവെടുക്കുന്നതിനും തീർപ്പാക്കുന്നതിനുമുള്ള കാലതാമസം, പണച്ചെലവും ബുദ്ധിമുട്ട് ഇവയെല്ലാം കാര്യം ആളുകൾ കോടതിയിൽ പോകാൻ കഴിക്കുകയാണ്. കേസുകൾ കുറയുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം അതാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. നീതിന്യായം സാധാരണജനങ്ങളുടെ കൈകൾ ഏതത്തക്ക വിധത്തിൽ ചില പരിവർത്തനങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു നിയമജ്ഞനല്ലെങ്കിലും, ഒരു സാധാരണക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് രോഷമുണ്ട് ആളുകൾക്ക് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ നീതിയും ന്യായവും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, കോടതികൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും കേസുകൾ വിചാരണചെയ്യാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളായിരിക്കണമെന്നാണ്. ചെറിയ കേസുകൾ കേട്ടു തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാര പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നീതിന്യായപരിപാലനത്തിന്റെ ചുമതല പഞ്ചായത്തുമോഡേൾഡുകൾ പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം എനിക്ക്. വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കേസുകളായിരിക്കും പഞ്ചായത്തുമോഡേൾഡ് നീതിപ്പിന്നെ വരുന്നത്. അത്തരം കേസുകൾ പഞ്ചായത്തുമോഡേൾഡുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ശരിയാക്കുകയില്ല. നീതിന്യായം പാലിക്കുന്ന ചുമതല കോടതികളിൽതന്നെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. എങ്കിലും നീതിന്യായപരിപാലനത്തിന്റെ ചുമതല പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന് ഞാൻ അനുകൂലിയാണ്. ഓരോരുത്തരും പഞ്ചായത്തുകളെ ഏല്പിക്കാം. വ്യക്തികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കേസുകൾ രീതിമാനിക്കുന്ന കാര്യം മാത്രം പഞ്ചായത്തുമോഡേൾഡുകളെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ജനങ്ങൾക്ക് നീതി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നീതിന്യായകോടതികൾതന്നെ കേസ് കേൾക്കണം. അതുപോലെതന്നെ കോടതികൾ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും നീങ്ങേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. അതേസമയം ജനങ്ങൾക്ക് കേസ് നടത്താനുള്ള ചെലവും വലിയൊരു കാര്യമാണ്. ന്യായം മാത്രം നടത്തിയാൽ പോര. നീതിയുൾക്കടെ നടത്തണം. അതാതു പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്ന ജനങ്ങൾക്ക് സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ കേസ് കേട്ടാലേ നീതി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

18th March 1955]

[Sri V. Sankaranarayana Menon]

ക്രിമിനൽ കേസുകളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കോടതികളിൽ പോകാൻ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭയംകൊണ്ടുകൂടിയാണെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞു. അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം എത്രയും പ്രായോഗികമാക്കണമെന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പരിശോധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

“ക്രിമിനൽ കേസുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയില്ലാത്ത എത്രയും വേഗത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തണം. അതിന് ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ഇപ്പോൾ കേസുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയില്ലാത്ത വളരെ വൈകിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അന്വേഷണം നടത്താൻ കിട്ടാത്ത വന്നു അന്വേഷണം നടത്തുന്നത്. പെട്ടെന്നു അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ കിട്ടാത്തവയെ ഉദ്ധരിക്കാനും കാലതാമസം വന്നാൽ കിട്ടുകയില്ല, സത്യം വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പല കാരണങ്ങളാലും കടുപ്പിച്ച് കേസ് തെളിയില്ലാതെ പോകും. അതുകൊണ്ട് കേസന്വേഷണത്തിന് മാത്രമായി ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നായിരിക്കും. എങ്കിൽ കാലതാമസംകൂടാതെ അന്വേഷണം നടത്താനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാവും. ഒരു കേസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയില്ലാത്ത 24 മണിക്കൂറിനകം തന്നെ അന്വേഷണം നടത്തി തെളിപ്പു ശേഖരിക്കണം. അതു ചെയ്യുകയില്ലാത്ത മറ്റു നടപടികൾക്കു അല്പം സമയമെടുത്താലും തരക്കേടില്ല. അന്വേഷണവും തെളിവും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് കേസ് നേരെ നടത്താൻ സാധിക്കും. കുറവ് ചെയ്യുന്നത് ഒരാളായിരിക്കും, ശിക്ഷ കിട്ടുന്നത് ചിലപ്പോൾ മറ്റൊരാൾക്കായിരിക്കും. ഇന്ന് കള്ളപ്പണക്കുറുപ്പുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. അതിനും ഈ നടപടികൾ ഒരു പരിഹാരമായി വരും.

“എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടുവാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. പട്ടാമ്പിയിൽ മുമ്പ് ഒരു മുൻസിഫ് കോടതി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ധാരാളം കേസുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും കേസ് കുറവായിരുന്നെന്ന് കാരണം പറഞ്ഞ് അതു നിർത്തിവെച്ചു. അതുകൊണ്ട് അന്നാട്ടിലെ ആളുകൾക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടുണ്ട്. പട്ടാമ്പിയിൽ ഒരു കോടതി വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ജനങ്ങൾക്കു അസൗകര്യമായ അകലത്തിൽ കോടതികളുണ്ടായിരുന്നാലും ജനങ്ങൾക്ക് നീതി ലഭിക്കുകയില്ല. സൗകര്യമായി അടുത്തു കോടതികളുണ്ടെങ്കിലേ നീതി ലഭിക്കൂ. പട്ടാമ്പിയിൽ മുൻസിഫായിരുന്ന കോടതി അവിടെ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും മറ്റും നാട്ടുകാർ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പട്ടാമ്പിയിൽ മുൻസിഫായിരുന്ന ആ കോടതി വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചുതരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

*SRI P. SELVARAJ:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, while speaking on the Demand for Justice, I want to justify the policy of the Government. In accordance with the Directive Principles of State Policy contained in the Constitution, our State has taken steps to separate the Judiciary from the Executive. This was started some three years ago and a Committee was appointed to go into the working of the system. The Committee was of opinion that the judiciary was working well. Now, this year the entire Judiciary has been separated from the Executive. It has often been said that as a result of the Judiciary and the Executive being combined together, justice was not meted out to the people. The Police were influencing the magistracy in convicting persons. With the advent of the separation of the Judiciary, there is an independent judiciary and we can be sure that full justice can be had. A common charge levelled against the courts is that we do not get justice at the time we need it. In other words, justice is always delayed and is protracted. Since there is no ready-made formula to come to a conclusion or to find out whether a particular client is speaking the truth or not, the court has necessarily

[Sri P. Selvaraj] [18th March 1955]

to observe some formalities and this is bound to take some time. In olden days it was said that courts are sacrosanct places and that the clients who go there must go with clean hands in order to get full justice from courts. But modern litigation is complicated and people resort to courts even for trivial charges. In their enthusiasm, they do not put forth their case in an honest manner and without exaggeration. Therefore, the court has to go through all the documents and papers to come to a right conclusion.

"Regarding the grievances of the members of the Judicial department, I wish to impress upon the Government that Judicial officers should be provided with residential quarters. It has been the policy of the Government to provide residential quarters for the officers working in various other departments and this should be done especially in the case of the officers of the Judicial department. If a Judicial officer is to be independent, he must lead a sort of secluded life. Of course, he can mingle with the public in clubs and social functions. At the same time, they must have a sort of secluded life. If an officer transferred to a particular place is not able to get a house, he has to approach a landlord or a rich man of the locality to provide him with a house. The officer is naturally bound to be under obligation to the rich man or the landlord. This will prevent the officer from administering justice in a free and impartial manner. I would therefore request the Government to draw up a scheme for the construction of quarters for Judicial officers both in the City as well as in the mufassal.

"Coming to jails, I would like to say a few words. Of late, there is so much talk that reformation should be brought in the jail administration and that convicts should not be treated as convicts but as patients or persons suffering from psychological defects and distinction should be made between heinous crimes and petty crimes. In the matter of giving punishments to these prisoners, I am one of those who believe that deterrent punishments should be given. In many cases, convicts after their release from jail commit the same offences for which they were originally convicted. In some instances, convicts as soon as they are released return to their villages and take revenge against those people who are responsible for their conviction and imprisonment. The Discharged Prisoners' Aid Society whose function is to look after ex-convicts is at present not able to do its duty properly because it has not been receiving sufficient encouragement from the Government. Useful crafts also must be taught to the prisoners while in jail so that they may be usefully employed after release from jail. Prisoners must be made to work compulsorily in jails so that Government also may derive some revenue out of the sale of products produced by these convicts. With these words, I support the Demands."

SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நீதி ஸ்தலங்களில் நீதி வழங்கும்போது அவைகளை தாய் மொழியில் வழங்கினால் அதைப் புரிந்துகொண்டு நடவடிக்கை

[18th March 1955] [Sri V. Madanagopal]

எடுத்துக்கொள்வதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். நீதி ஸ்தலங்களில் நடப்பதும் நடவடிக்கைகளும் தாய் மொழியில் நடந்தால்தான் அங்கு நடக்கும் விவகாரங்களைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

"ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் விரிவான ரிப்போர்ட்டுகள் வருஷ முடிவில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே நீதி இலாகாவிலும் கொடுக்கப்பட்டால் சௌகர்யமாக இருக்கும். மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களில் ரிப்போர்ட்டுகள் வருவதுபோல் இங்கும் வருகிறது. ஆனால் அவைகளில் குற்றங்களைப்பற்றிதான் வருகிறது. பிற்பட்ட குற்றங்கள் சம்பந்தமாக இவ்வளவு கேஸ்கள் வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. கடன் நிவாரணம் அளித்த பிறகு எவ்வளவு குற்றங்கள் வருகின்றன. மற்ற கீழ்த்தர குற்றங்கள் சம்பந்தமாக எவ்வளவு கேஸ்கள் வருகின்றன என்பனவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்குத்தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடன் நிவாரணம் சம்பந்தமாக இப்பொழுது அநேகம் கேஸ்கள் வருகின்றன. அவைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும்.

"அந்த இலாகாவின் கீழ் இருக்கும் இலாகாக்களில் லஞ்சம் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் பல வழக்குகள் முடிவாவதற்கு 1 அல்லது 2 வருஷங்களாகின்றன. பல செல்வாக்குள்ளவர்களும் பணம் படைத்தவர்களும் தலையிடுவதனால் பல கேஸ்கள் மூடப்படுகின்றன. இந்த நிலைமையில் மதுரை ஜில்லாவில் ஒன்று நடந்திருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு டிபுடி ரிஜிஸ்தரார் பேரிலும் பழநி தாலுகாவில் ஒரு தாசில்தார் பேரிலும் குறிப்பாக கேஸ் நடந்துவருகிறது. அந்தக் கேஸ் இரண்டு வருஷங்களாக நடந்து வருகிறது. பல பொதுஜனங்களை சாட்சியாக விசாரித்தும் இது வரையில் அந்தக் கேஸ் முடிவாகவில்லை. காலம் கடத்தி வருகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் தலையிட்டு தவிர்க்கப்படவேண்டும். கீழ் கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் நடந்தால் அங்கு செல்வாக்குள்ளவர்களும், பணம் படைத்தவர்களும் தலையிடுவதால் அந்தக் கேஸ்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. தவறுதலாக தீர்ப்புகள்கூட கொடுக்கப்படுகின்றன. இவைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

"கைதிகளை கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது அவர்களை மிகவும் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். கைதிகள் போலீஸ் கஸ்டடியில் 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று விதி இருந்தும் கைதிகளை 10 நாள் 8 நாள் லாக்காபில் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கோர்ட்டுக்கு கைதிகள் விசாரணைக்கு வந்த பிறகும் அவர்களை லாக்காப்பில் வைத்துக்கொள்வதும் அதாவது 10 அல்லது 8 நாட்கள் போலீஸ் கஸ்டடியில் வைத்துக்கொள்வது என்பதும் கைதிகளுக்கு கொடுமைப்படுத்துவதாக ஆகிறது. இதை தவிர்க்கவேண்டும்.

"ஜெயிலில் இருக்கக்கூடிய கைதிகளுக்கு ஒரு நாள் சாப்பாட்டிற்கு 12 அணுபடி கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கக்கூடிய ரயில்வே காண்டின்களில் கூட ஒரு வேளை சாப்பாட்டிற்கு 10 அணுவாங்குகிறார்கள். அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது கைதிகளுக்கு இரண்டு வேளைக்கும் 12 அணு படி என்று சொல்வது சரியாக இல்லை. அதனால் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் படிப்பணத்தை உயர்த்தவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக ஜெயில் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது அங்குள்ள விஷயங்களை பரிசீலனை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைச் சர்க்கார் மிகவும் அனுதாபத்துடன் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நம்மாகாணத்தில் சிலர் அரசியல் கைதிகளாகவும் சிலர் ஜனம் தண்டனை அடைந்த கைதிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர குற்றங்களை செய்ததற்காக பலர் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள். கிரிமினல் குற்றங்கள் முதலிய குற்றங்களுக்குத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தண்டனையை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்கார் முக்கியமாக சில விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri V. Madanagopal] [18th March 1955]

12-05
p.m.

“இன்றைக்கு மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள, தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சில இளைஞர்கள் ஜன்மக் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கையின் மூலம், எல்லோரும் அறிந்திருக்கலாம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பாலதண்டாயுதம் அவர்கள் தற்போது சிறையில் ஆயுள்தண்டனையை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர் மேல் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவரைக் கைது செய்வதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்பாகத்தான் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். இது ஒன்று அல்ல, இம்மாதிரி ஜெயிலுள்ள பல இளைஞர்கள் திருமணம் ஆனவர்கள். இப்படி இவர்கள் ஜன்மதண்டனை அனுபவிப்பதால், அவர்கள் மணந்துகொண்ட பெண்களும் ஜன்ம தண்டனை வீட்டிலேயே அனுபவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து, மனிதாபிமானம் கொண்ட கொள்கை, சர்க்கார் இவர்கள் விஷயத்தில் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக, ஜெயிலானது, குற்றம்புரிபவர்களை, கைதிகளை நடத்தையில் திருத்துவதற்கும், பயமுறுத்துவதற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஜெயில், கைதிகளைத் தனி அறையில் பூட்டிவைத்து அடைப்பது மட்டும், அவர்களைப் பயமுறுத்துவதற்குப் போதுமானது. கைதிகளைத் திருத்தக்கூடிய நல்ல நடவடிக்கைகளை ஜெயில் சம்பந்தமாக எடுக்கவேண்டும். கைதிகளுக்கு ஜெயிலில் பீடி, சுருட்டு, பொடி இவைகளைக் கொடுப்பதில்லை. இவைகளை அவர்கள் ஏற்கனவே உபயோகப்படுத்தி பழக்கப்பட்டிருப்பதால், இவைகள் இல்லாமல் அக் கைதிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவைகளை, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்துவிடாது. ஆகவே, அவைகளை கைதிகளுக்கு ஜெயிலில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு முரட்டுத்தனமானவர்கள் மனிதத் தன்மை அடைவதற்கு, கலை என்ற சக்தி மிகவும் உபயோகப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சென்ட்ரல் ஜெயில் போன்ற ஜெயில்களில், சங்கீதம், அல்லது இதர ஆபாசமான வேடிக்கைக் கலைகள், கைதிகளுக்கு அனுபவித்துப் பார்க்க வசதிகள் கொடுக்கும்படி, கேட்டாவில்லை. தொழில் விஷயங்கள் மற்றும் சாதாரண பாட்டுகள், இவைகளைக்கொண்ட சினிமாப் படங்களை ஜெயிலுக்குள் கைதிகளுக்குக் காட்ட வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI O. KORAN :—“Sir, the Treasury Benches are empty.”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Minister will be coming just now.”

SRI R. KRISHNAN :—“ஒரு மலையாள மந்திரி அங்கே உட்காரவைக்கக் கூடாதா?”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“The Hon. Minister in charge of Jails has just now gone out promising to come back within a minute or two. Therefore, the absence of Ministers on the Treasury Benches need not be taken seriously.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Deputy Speaker, Sir, years back, there was a king by name Solomon. He was a wise king and also a good judge. Two women delivered each a child. Inadvertently one woman overfed the child and it died. She took the dead child at dead of night and placed it by the side of the other woman and took away the live child that was sleeping by her side. Both the women next day complained to the king. King Solomon wisely asked a sword to be brought and ordered that the live child be cut into two pieces and given each a half. By thus ordering, he found out the real truth. We also know the story of Manu Needhi Cholar, who did not hesitate to drive the car over the body of his own son when he found that the latter had

18th March 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

killed a calf by running the car over it. We cannot expect the same amount of earnestness, anxiety and honesty on the part of our judges. But still, we can expect to have judges of high integrity. There is a widespread belief that owing to lack of enthusiasm of judges a large number of cases are pending in courts throughout the State and that cases are not disposed of quickly and that clients are put to great inconvenience and expenditure.

“This should be enquired into and if necessary by appointing a committee, Government should try to find out ways to expedite the disposal of the cases. Annually or periodically District Judges and High Court Judges come and inspect the work of the Subordinate courts. But unfortunately, the inspection is confined to signing some statistical report or statement in printed form prepared by the head clerks or sarishtadars, sent in advance; they do not do real inspection; they do not go through some judgments of the Subordinate courts; they do not take real statistics of pendency of suits and applications. They should carefully scrutinize all these things and if necessary the Judges should meet the members of the Bar and discuss about the necessary reforms and changes required, both in the administration of justice and also in the disposal of cases. It would expedite matters to a great extent.”

“Recently, after the separation of judiciary from the executive, in Tiruchirappalli district, so far as the Musiri taluk is concerned, for the entire taluk of two divisions, there is only one Subdivisional Magistrate; a man from Kattuputtur has to go many miles to the Subdivisional Magistrate's Court at Ariyalur. Musiri is the Headquarters of the taluk. I think in due course more courts would be established, so that justice may be within easy reach of the people. In Turiyur, for the past 75 years, there was a Sub-Magistrate's Court; this was abolished and people have made representations to the Government to re-establish the Court and I think in due course, seeing the heavy work at Musiri, the Court would be re-established at Turiyur.

“Incidentally, I wish to suggest that in all Taluk Headquarters and Sub-Taluk Headquarters, Magistrate Courts may be established, thus relieving the people of great inconvenience in travelling a long way. In a conference of Judicial Officers at the Indian Officers' Association, they passed a resolution asking to provide for quarters to judicial officers. It is high time that the Government paid earnest and urgent attention to provide quarters to them, so that they may not be put to the necessity of living in the quarters belonging to private persons. In many cases, they have to live in houses belonging to persons actually practising before them thus causing much embarrassment to both.

“In the High Court, there is a heavy pendency of writ petitions. All of us know that a large number of writ petitions are filed now-a-days before the High Court. It is high time that the Government abolishes the Original Side, both on the civil side and on the criminal side. Just as we have District and Sessions Courts

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [18th March 1955]

in mufassal, so also a District and Sessions Court may be established in Madras. If necessary even two such courts may be established. I think that would relieve the High Court of a large volume of work so that there may be enough time at their disposal for more important matters.

“People apprehend that the proposed Court Fees Act may work a great hardship upon them. There is a proposal to raise the court fees by three times. I think by the time the Court Fees Bill comes before this House, the Government may decide that the original rates of court fees may be retained; and the Government may consider this question again, because the litigant public apprehends very great hardship to them. In many cases, costs are not recovered, not to speak of the recovery of the decree amount. This should be borne in mind.

“In making promotions to judicial posts, I wish to point out one thing. Recently, some 10 days back, I saw in the newspapers that six High Court Judges were dismissed one fine morning in Soviet Russia. That is the state of affairs obtaining elsewhere . . . (The Hon. Finance Minister: ‘Not High Court Judges, but Supreme Court Judges.’) But here, a few days back, the Hon. Minister for Law in answer to an interpellation said that even though perverse judgments are pronounced, such judges are not seriously dealt with and no action is taken against them. But only there was one case known to him where drastic action was taken against the judge and he was dismissed or removed from service. But it should be the Appellate authority that should deal with such cases. The Appellate authority is there only for revising the judgment of the lower courts, but they should also function more or less as supervising authority; if they find any judge giving perverse judgment, action should be taken against him or they should recommend to the Government for taking action, so that justice will surely be rendered.”

12-15
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மானியங்களையும் சேர்த்து விவாதிப்பதிலே ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. இது மிகமுக்கியமான பிரச்சனை, அதற்கு விவரமாக விவாதிக்க அவகாசம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் பட்ஜெட் துரிதமாக முடிக்கவேண்டியதாக இருப்பதால், அவ்வளவுதான் விவாதிக்கமுடியும். இந்த விவாதத்திற்காக இரண்டு மணிநேரம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே, நீதி மலிவாக ஏழைகளுக்கும், தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். நம் நிதி மந்திரி அவர்கள் காலையில் பேசும்போது, இப்போது இருக்கும், சட்டத்தைத்தான் அமுல் நடத்துகிறார்கள், சட்டத்தின்மீது குறைபாடு இருக்கலாம், ஆனால் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது போலீசார் கடமையாகும் என்று சொன்னார்கள் வாஸ்தவம் தான். அதேபோல், சட்டத்தினால் கிடைக்கும் அற்ப பலன்களையும், மக்கள் நல்ல முறையில் அநுபவிக்க, சர்க்கார் வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். தற்போது பணக்காரனாக இருந்தால், முதலாளியாக இருந்தால் சட்டத்தின் பலன் பூராவும் பெறமுடியும். ஏழைகள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இந்தச் சட்டத்தின்பலனை, நலனை பெறமுடியாமல் ஏமாற்றப்பட்டு, அவர்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்புமில்லாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அத

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th March 1955]

னால் பலதகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியவரும். ஆகவே நீதி மலிவாக இருந்தால்தான், சட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகள், பாமரமக்கள் பலன் அடையமுடியுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, குறிப்பாக கிரிமினல் வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் களுக்கு சகல வசதிகளும், கொடுத்து, நியாயம், அதிக செலவில்லாமல், கிடைக்கும்படி செய்வது சர்க்காருடைய பொறுப்பு என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் சாதாரண விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் மீது போடப்படும் குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து அவர்களுக்கு சரியான முறையில் பாதுகாப்புமுடியும் என்பதையும் உணரவேண்டும். கோர்ட்டு செலவுகள் அதிகமாக இருந்தால் அவர்கள் சட்டத்தின் பலனை சரியாக அநுபவிக்க முடிவதில்லை. மில் முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் நம் சமூகத்தில் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் மனோபாவம் மாறிவிட்டதாக நிதி மந்திரி கூறவருவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. தாங்கள் நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகள் எல்லோருடைய மனோபாவமும் மாறிவிட்டதாக செல்லமுடியாது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆகவே, சமூகவிரோத சக்திகள், இன்னும் மனமாறுதல் அடையாமல்தான் இருக்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. சட்டத்தின் மூலம் உள்ள பலன்களை, மற்ற சாதாரண மக்கள், ஏழை ஜனங்கள், விவசாயி தொழிலாளர்கள், அநுபவிக்கமுடியாமல் செய்யவும், மறைமுகமாக தங்களை சட்டத்தின்பிடிப்பிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், இஜ்ஜன விரோத சக்திகள் கோர்ட்டுகளை தூண்டிவிட்டு வேலை செய்கின்றன. எனக்கு அதிகநேரம் இல்லாததால், இதைப்பற்றிய விவரங்களை விஸ்தாரமாக சொல்லாமலிருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, சாதாரண தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், ஏழைகள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள், இவர்களிடமிருந்து கிரிமினல், மற்ற வழக்குகளில், தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள, வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இலவசமாக, வழக்குகளின் எல்லா தஸ்தாவேஜுகள், பெற உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். அதேபோல்தான் court-fees விஷயமும். Court-fees விஷயமாக, அந்த மானியம் வரும்போது பேசநேரமிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்போது அதைப்பற்றி பேசுகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல், சிறைகளைப்பற்றி சிலவார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறை, போலீஸ், இவைகள் எல்லாம் கூடாதென்று நாங்கள் கூறவில்லை. அவைகள் பொதுஜனங்களுக்கு உபயோகமான முறையில் இருக்கவேண்டுமே தவிர, ஒரு வர்க்கத்தாருடைய நலன்களுக்காக, பாதுகாப்புக்காக, அதே சமயத்தில் மற்றவர்களை அடக்குவதற்காக அவைகள் இருக்கக்கூடாதென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். இந்த நிர்வாகங்களை அடியோடு ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஜெயில் நிர்வாகம், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் நடந்தது. இப்போது சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம். இப்போது குற்றங்கள் குறைந்தாலும், சென்ற வருஷத்தைவிட குறைந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும் பொருளாதார சூழ்நிலையில் பிராமாதமான மாறுதல் எதுவும் ஏற்படவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் காரணமாக, பெருளாதார சூழ்நிலையின் காரணமாக, குற்றங்கள் பெருகிக்கொண்டுதான் வருகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படி இருக்கும் போர்து, சிறை எப்படி இருக்கவேண்டும்? சிறைக்குச் செல்லுபவர்கள், மாறி-திரும்பி அதிலிருந்து வரும்போது நல்ல பிரஜையாக, சமூக சேவை செய்யக்கூடியவர்களாக திரும்பிவரவேண்டும். அப்படி அவர்களை மாற்றும்படி செய்ய, நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவதை பொருத்தமாக இருக்கும். சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டி சிபார்சுகள் செய்திருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியம் அல்லாத சிலவற்றில்தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அச்சிபார்சுகளை நடைமுறையில் கொண்டுவர முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள், அவைகளை நடைமுறைக்குக்கொண்டுவர பொருளாதாரம் தேவை என்று சொல்லலாம். அக்கமிட்டி, அச்சிபார்சுகளை, சிறையில் வரும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th March 1955]

வருமானத்தைக் கொண்டு, நிறைவேற்றலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி சொல்லியிருப்பதைக் கூர்ந்து ஆலோசனை செய்துபார்க்கவேண்டும். இப்போது சிறையில் சிலபொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில், சுயநலத்தின் காரணமாக, முதலாளிகள், சிறையில் எந்த விதமான பொருளும், உற்பத்தி செய்யக்கூடாதென்று சொன்னார்கள் அப்படி எல்லாம் இப்போது யாரும் சொல்லமுன் வரமாட்டார்கள், சொல்லவும் முடியாது. இப்போது சர்க்கார், தொழில் எடுத்து நடத்தும்போது, சிறையில் இருப்பவர்கள் உபயோககரமான தொழிலில் ஈடுபடவேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராயமேதும் இருக்கமுடியாது சர்க்காருக்கு. அப்படி நடத்தும் தொழில் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது பாருங்கள். சர்க்கார் கிட்டத்தட்ட 19 லட்சம் ரூபாய் மூலப்பொருள்கள் இத்தொழிலுக்காக வாங்குகிறார்கள். மரம், தோல், நூல், இப்படிப்பட்ட பல பொருள்கள் வாங்கி அவைகளைப் பலவேறு உபயோகப் பொருள்களாக, அதாவது ஆஸ்பத்திரி, துணி, ஜமக்காளம், கம்பளி, செருப்பு, மேஜை நாற்காலி, போன்ற பொருள்களாகச் செய்து, விற்பனை செய்து, அந்த விற்பனையால், வருமானம், லாபம் அடைகிறார்கள். வருமானம் 23 லட்சம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 32 லட்சம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கணக்கில் 55-56 கணக்கில், 23 லட்சம் என்று போட்டு இருந்ததாக ரூபாய். 1955-56-க்கு, 19 லட்சம் ரூபாய் மூலப்பொருள் வாங்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து 5 லட்சம்தான் லாபமாக நான் பார்த்தமட்டில் வருமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த லாபத் தொகை எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது பாருங்கள். தனிப்பட்ட முதலாளிகள், 19 லட்ச ரூபாய் ஒரு தொழிலில் ஈடுபடுத்தினால், 5 லட்சம் ரூபாய்தான் லாபமாக எதிர்பார்ப்பார்களா? ஏன் லாபம் இப்படி கொஞ்சமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறைகளில் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலிகிடையாது. போனஸ் கிடையாது. வீடு வசதி கிடையாது. அதெல்லாம் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.”

12-23 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Value is assessed p.m. for the daily labour also. It is only on that basis the property is dealt with.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அதோடு 10 சதவிகிதம் சேர்க்கப்பட்டு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் இன்னும் அதிக லாபகரமாக நடத்த முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். சிறைகளில் நடைபெறும் உற்பத்திகளில் ஏதோ திருட்டு நடைபெறுகிறது. இந்த ஒட்டை அடைக்கப் படவேண்டும்.

“குறிப்பாக குற்றவாளிகளை சிறைக்கு அனுப்புகிற நோக்கம் சிறையிலிருந்து திரும்பி வரும்பொழுது அவர்களுடைய மனப்பான்மையில் நல்ல மாறுதல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஆனால் இன்றைக்கு அதற்கு மாறாக மேலும் பலவிதமான குற்றங்களைச் செய்ய பலமுறைகளைக் கற்றுக்கொள்ளத்தான் சிறைகளில் சந்தர்ப்பம் அதிகம். நான் சமீபகாலம் வரையில் சிறையில் இருந்திருக்கிறேன். ஆகவே அது விஷயம் நன்றாக எனக்குத்தெரியும். சிறை நிர்வாகத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் இன்றைய தினம் பல திருட்டுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மிக மிக மோசமான நிர்வாகமாக இருப்பதினால் நிறைய திருட்டுகள் நடக்கின்றன என்று சொன்னால் அதையாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த சமாசாரம் பூராவும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வருவதே கிடையாது. ஜனங்களுடைய பொது சொத்து இப்படி மிக அதிகமாகத் திருடப்பட்டு வருவதை நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

“சர்க்காருக்கு நான் ஏற்கெனவேயே எப்படி எப்படி எங்கெங்கே என்னென்ன விதமான திருட்டுகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதற்குப் புள்ளி விவரத்தோடு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறேன். அப்பொழுது ஸ்ரீ குட்டி கிருஷ்ண நாயர் ஜெயில் மந்திரியாக இருந்தார். அதைப்பற்றி அவர் ஒரு விசாரணையும் நடத்தினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th March 1955]

ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்றும் சபையினர் கவனிக்கவேண்டும். யார் யார் இப்படித் திருடினார்களோ அவர்கள் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக என் வீட்டைச் சுற்றியும், என்னுடைய நண்பர்கள் வீட்டைச் சுற்றியும் தான் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலீஸார்களைப் போட்டார்கள். எதற்காக என்றால் என்னுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, இந்த ரகசியங்களை எனக்குக் கொடுக்கும் சிறை சிப்பந்திகளை கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கே. இப்படி சர்க்காரே செய்யச் சொன்னார்களானால் சிறை அதிகாரிகளுக்குக் குளிர் விட்டுப் போகிறது. தாங்கள் செய்யக்கூடிய திருட்டு சமாசாரம் சர்க்காருக்குத் தெரிந்துவிட்டால் தங்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்களோ என்கின்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்தால் அவர்கள் இம்மாதிரியாகச் செய்யமாட்டார்கள். அதைவிட்டு அவர்கள் திருடினார்கள் என்கின்ற சமாசாரத்தை யார் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் அவர்கள் இன்னும் துணிச்சலாகத்தான் தங்கள் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

“என்னோடு தொடர்பு கொண்டவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் என் வீட்டைச் சுற்றிலும், என் நண்பர்களுடைய வீடுகளைச் சுற்றிலும் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலீஸார்களைப் போட்டார்கள் என்கின்ற தகவல் எனக்குத் தெரிந்த பின்னர், என்னிடம் அந்த இடத்தில் திருட்டு நடக்கிறது, இந்த இடத்தில் திருட்டு நடக்கிறதென்று யாராவது இன்பர்மேஷன் சொல்ல வந்தார்கள் என்றாலும் கூட, ‘அப்பா தயவு செய்து என்னிடம் இதைல்லாம் சொல்லாதீர்கள். ஏனென்றால் எந்த இடத்தில் எக்கேடு கெட்டாவது போகட்டும். என்னால் உங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியாது’ என்று சொல்லி திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறேன். சர்க்காருக்கு அதுபற்றிய விஷயம் எதுவுமே தெரிவிப்பதும் கிடையாது. ஆகவே தான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அவர்கள் சிறை நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டுமென்று விரும்பினால், சிறை சிப்பந்திகள் கம்யூனிஸ்டுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை ஆராய்வதை கைவிட்டு, சொல்லப்படும் குற்றச் சாட்டுகளைப் பரிசீலனை செய்து குற்றமுள்ள அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஊழல் முன்பு இருந்ததைவிட இன்னும் அதிகமாக மலிந்துதான் போகும். சிறை அதிகாரிகளும், ‘நாங்கள் அந்த கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்தோம். ஆதற்காகத்தான் இப்படி அவர்கள் எங்கள்பேரில் புகார் சொல்லுகிறார்கள்’, என்பதாகப் பதில் சொல்லிவிட்டு மேலும் மேலும் மிகத் துணிவாகத் திருட்டுக்காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட்டு எந்தச் சிறையிலாவது திருட்டு நடக்கிறதென்கிற விஷயத்தை சர்க்காருக்கு யாராவது கொடுத்தால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்து அந்தத் திருட்டைச் செய்து வரும் சிறை அதிகாரிகளில் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதே லஞ்சம் திருட்டு போன்றவற்றைக் குறைக்க முடியுமெனச் சர்க்காருக்கு நான் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“மேலும் சிறை நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளின் நிலைமையையும் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும். சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டியார் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளை உடனடியாக அமுல் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் 14 மணி நேரம் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, வேலை நேரத்தைக் குறைத்து, நல்ல திறமையான முறையில் அவர்கள் வேலை செய்து வழிவகுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சிறையில் இருக்கக்கூடிய கைதிகள் எல்லாம் சமுதாயத்தில் கலந்து உறவாட தகுதியற்ற முறையில் பல குற்றங்களைப் பண்ணியவர்கள் என்று காலையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய அனுபவம் ஒருவிதம். சிறையில் இருக்கக்கூடிய கைதிகளில் வேறு ஒரு பகுதியினரும் இருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளான கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th March 1955]

கைதிகளிடம் ஒருவிதமான கண்ணோட்டம் இருக்கவேண்டும் சர்க்காருக்கு. ஆனால் கர்னலில் பேசும்போது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் பல காரியங்களைச் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“என்கரேஜ்”, பண்ணுவதாகச் சொன்னேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அப்படியே இருந்தாலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. இன்றைய தினம் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்பு வேலையைச் செய்து வருகின்றது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளும் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருந்த போதிலும் நாட்டின் முன்னேற்றம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நடவடிக்கைகள் மிகவும் ஆக்கபூர்வமானவை. அதற்குப் பரிபூரண சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டியது இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற மெஜாரிட்டி கட்சியின் பொறுப்பாகும். அதைவிட்டு பலாத்காரத்தைத் தூண்டி விடுவதாகச் சொல்லி அதன்பேரில் அவதூறுகளை எழுப்பிவிடுவது சரியல்ல. ஆக்க பூர்வமான எதிர்ப்பு இந்த நாட்டில் இருக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I was not referring to the present policy of the Communist Party. I was referring to their past policy. As a matter of fact, I referred to the policy of the Congress also which had led to the deterioration in law and order situation. I did not confine myself to criticism of the Communist Party only. I even pointed out that even the policy adopted by Mahatmaji had contributed to the deterioration to a certain extent. Therefore, I do not think the hon. Member can accuse me by saying that I wanted to particularise a certain party for this purpose.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை தெளிவுபடுத்தியதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். முன்பு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எந்தவகையில் நடந்துகொண்டது என்கின்ற விவாதத்தில் நான் இப்போழுது இறங்கவில்லை. முன்பு அவர்கள் செய்த காரியங்கள் எல்லாம் நியாயமென்று வாதிப்பதற்காக அல்லது அதைக் கண்டிப்பதற்காக நான் தயாராயில்லை. இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்பு வேலையைச் செய்து வருகின்றது என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் நல்ல திறம்படி இயங்கவேண்டுமென்றால் நாட்டில் ஆக்க பூர்வமான எதிர்ப்பு இருக்கவேண்டும். இருப்பதற்கு வேண்டிய வசதியையும், சூழ்நிலையையும் மெஜாரிட்டி கட்சியினர், அல்லது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இன்றையதினம் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கைக்காகப் போராடியவர்கள் பலர் சிறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் கொள்கையை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுகிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சனையில்லை. கொள்கை ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் ஆக்கபூர்வமாக எதிர்ப்பு வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே அந்தக் கட்சியின் கொள்கைக்காகவே போராடி சிறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்றையதினம் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டால் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சி என்ன வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறதோ அதே பணியில் முழுமூச்சுடன் வேலை செய்வார்கள். கட்சிக்காக தியாகம் செய்து சிறை சென்றார்கள். கட்சி வகுக்கும். கொள்கையை உறுதியாகக் கடைப்பிடிப்பார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டால் அவர்கள் வெளியிலே வந்து அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த மற்றவர்களைப்போலவே தேச முன்னேற்றத்திற்காகவும், மக்களுடைய நன்மைக்காகவும் ஆக்க

18th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

பூர்வமான வேலைகளைச் செய்வார்கள் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் அவர்களுடைய உதவியினால் இன்னும் நல்லமுறையில் ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்பு வேலையில் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற முடியும். ஆகவே சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிற கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த கைதிகளை உடனடியாக சிறையிலிருந்து விடுவிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் ‘ஐடியாலஜி’ ஐப்பற்றி சர்க்கார் கருத்து எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. அந்த ‘ஐடியாலஜி’, நாட்டில் வளர்ந்துள்ள தால் தான் பல முக்கிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளது.

“குறிப்பாக ஆவடி காங்கிரஸைப் போல ஒரு பெரிய காங்கிரஸ் எங்கள் கட்சியால் நடத்த முடியவில்லையே என நாங்கள் பொருமைப்படவில்லை. ஆவடி காங்கிரஸில் நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய தீர்மானமே, அதாவது சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்கிற தீர்மானமே கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் வெற்றி என்று நான் கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் மகாசபையே அத்தகைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் எங்கள் கட்சியினர் அந்தக் கொள்கையை நாட்டில் பரப்பியதற்காக நாங்கள் சந்தோஷமே படுகிறோம். சிட்டத்தட்ட 26, 26 வருஷங்களுக்காக எங்கள் கட்சி விடாமல் பணி புரிந்து வந்திருக்கிறதன் காரணமாக விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் இயக்கம் வளர்ந்து முற்போக்கான கருத்துகள் நாட்டு மக்களிடையே வேரூன்றிவிட்டன. அதுதான் காங்கிரஸ் அவ்வப்போது தங்கள் தீர்மானத்தை மாற்றுவதற்கு காரணமாகவும் இருந்து வந்துள்ளது என்பதைத்தான் அந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. எப்படியாவது மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பது தான் எங்கள் நோக்கம். அந்த நன்மையை காங்கிரஸ்காரர்களே செய்ய முன்வந்தாலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.”

“கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியீது பகைமை காட்டுவதினால் நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படாது. சர்க்கார் நல்லமுறையில் இயங்கவேண்டுமென்றால் ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்பு வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் நல்ல முறையில் பணியாற்ற மெஜாரிட்டி கட்சியார் சந்தர்ப்பமளிக்கவேண்டும். திறமை மிக்க ஊழியர்கள் பலர் இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவையும் அரசியல் விரோதம் காட்டாமல் கம்யூனிஸ்டுக் கைதிகளை எல்லாம் உடனடியாக சிறையிலிருந்து விடுவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Deputy 12-30
Speaker, Sir, at the outset, may I congratulate the hon. the Deputy 8.m.
Leader of the Opposition on his very able advocacy on behalf of his comrades who are now in jail? I am sure that he will agree that in this respect the Government have been adopting a generous policy and that a large number of prisoners have already been released. But with reference to certain prisoners, in view of the seriousness of the crimes involved, we are rather hesitant to release them not simply because they belong to a particular party. That is why after having released certain prisoners, we had to cry halt to that process. There is no question of reversion of the policy. But the question is, ‘Can we ignore the seriousness of the crimes simply because they were committed by members belonging to a particular party?’ They were not even committed with a particular political motive. In certain cases they happen to belong to a certain political party. I do not think that that should be taken into

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

consideration and order wholesale release of prisoners. But I may assure the hon. Members belonging to the Communist Party that this question will be considered by the Government always in a sympathetic manner and not in a spirit of opposition to the Communist Party as such. As the hon. Member Sri Kalyanasundaram said that the adoption of the policy of establishing a socialistic pattern of society by the Congress was a success for them, may I also, not in a way of retorting, claim that the adoption of this policy of constitutional opposition by the Communist Party is a success for the Congress? I suppose he will give us that credit at least. Therefore, on the whole, what we are interested in is that all of us should co-operate with each other, pull together and try to build up a better, more prosperous and happier society so that the common man may be better off in our country. In that attempt, I may assure the hon. Members, especially the members of the Communist Party, that this Government would always welcome the co-operation of the Members of the Communist Party, the Praja Socialist Party and all other parties which have got a real programme for the upliftment of the people of the country. Therefore the hon. Members need not be under the impression that we have a prejudice against the Communist Party as such. We claim the members of the Communist Party of India as our own brethren. Our only appeal to them is that they should co-operate with us fully. Now that they see a change of attitude, according to them, in the Congress also, they should also change their attitude and give their wholehearted co-operation to us. I was really pained to see paper reports in which the Chief Minister of a certain neighbouring State stated that there was going to be a change of attitude in the Communist Party. I hope it is merely a speculation and a wrong speculation at that. I would always welcome the co-operation, particularly, of the very sincere and able workers of the Communist Party in building up a new India. My only appeal to them has been not that they should change their ideology but that they should give up their methods of violence. In that respect also there is a change in the attitude of the Communist Party. I would only request them to pursue that path still further and if they do that, I assure them that they will get full response which they expect. With that assurance, I may tell the hon. the Deputy Leader of the Opposition that as far as the question of release of the Communist prisoners in the various jails is concerned, that would always be sympathetically considered. Simply because we are unable to come to a decision that we should release all the prisoners belonging to the Communist Party, it should not be taken as a reflection of our attitude towards the programme which the Communist Party is just now adopting in the country.

"Now, naturally enough, when these two demands were clubbed together, greater emphasis and importance was given to the administration of justice. It has got to be so because in the Government of a country the administration and dispensation of justice plays a very important part and for that purpose in the set-up of our country, it is necessary to have an independent, impartial and

[18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

efficient judiciary. That has been guaranteed in the Constitution and in pursuance of that guarantee, the functions of the judiciary and the executive have now been separated. It is not as if there was no such separation before now. As a matter of fact, the civil judiciary was completely separate from the executive and even in respect of criminal jurisdiction, from the Sessions Court onwards it was completely independent of the executive. It was only the lower magistracy that could be said to be dependent, to a certain extent, on the executive. Even the lower magistracy had a certain amount of freedom. But even that link between the Executive and the Judiciary, we thought, was not quite congenial for the dispensation of impartial justice and for creating a sense of confidence in the public. That was why we took the step of separating the Executive from the Judiciary. We may congratulate ourselves on taking this step early. We have completed that process of separation. I am sure the hon. Members would agree with me that the separation has worked well. Some people feared that it might lead to deterioration. But it has not led to any such deleterious consequences. On the whole, it has worked well and I am sure that it will improve as time goes on.

"It is not merely the separation which makes the judiciary efficient. We should have persons recruited to that service who would be in a position to act impartially and efficiently. We have got to see that also. We are now trying to recruit directly from the Bar as far as possible even though we have reserved a certain percentage for persons who have been working in the subordinate service of the Judicial Department. That reservation is also necessary to give them certain encouragement. Therefore, we are trying to ensure conditions wherein persons with sufficient qualification and equipment would offer themselves for appointment in the Judicial service and the scheme has been working fairly well. That is the claim that I would make in respect of this matter. I am sure with the separation of the Judiciary from the Executive, confidence would be created in the public that even as against the State, the ordinary citizen would get justice in the hands of the Judiciary. I have no doubt that every hon. Member of this House will be proud of the fact that our Judiciary from the Supreme Court and the High Court down to the Sessions Court and other subordinate courts, has attained a high standard and let us hope that we would further improve matters so that it is not merely a question of paying tribute for ourselves but everybody would also feel that here is an efficient and impartial judiciary functioning in this State.

"Then, reference was made to the rendering of justice at a very cheap cost. I do agree that especially in a country where there are very poor people, it is necessary that they should get justice at as low a cost as possible. We have to consider two aspects in this matter. One is criminal justice and the other is civil justice. As far as criminal justice is concerned, when a person is injured or when an offence has been committed against a certain person, the entire expenditure connected with it is borne

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

by the State. The State is the Prosecutor and therefore on behalf of the injured person whether he is rich or poor or whether he is the biggest landlord or a small ryot, the prosecution is launched against the criminal with all the zeal by the State. I do not think that that fact can be denied by anybody. I do agree that due to various circumstances in the process of investigation—not merely due to faulty investigation on the part of the police but also due to factious spirit prevailing in certain areas—that certain innocent persons who are really not guilty are brought to the dock and they become accused in certain cases. If they happen to be poor people, should not they have some legal assistance? So far as crimes like murder are concerned, we have provided that if the accused is a poor person who is not in a position to engage his own counsel, the court should engage a lawyer for defending him. I am sure, hon. Members would have noticed a change which the High Court have now made with reference to the defence of condemned prisoners. Formerly, it was the raw junior lawyers with an experience of two or three years who were put in the panel provided for defending them. Now I understand—I have not received any communication as yet to that effect—that the top-most senior lawyers have been included in the panel and they are bound to advise the junior lawyers included in the panel on how to conduct the defence of their cases. Therefore now it is not merely a question of inexperienced persons being put in charge of defending the very persons who have been accused of very serious crimes but the advice of the seniormost and the ablest of the lawyers is made available for the purpose of defending them, and that is a step forward. But all the same, I am sure, it would be possible to extend it to the mofassal. Even though it may not be possible for senior lawyers to appear as such, still they should be able to advise the lawyers who are put in actual charge of the case on the various relevant points of law involved in it so that they may put forward those points of law before the court for the consideration of the judges. I am sure that as far as that is concerned, that step also will be taken.

“ With reference to various other small cases not of the same seriousness, I am afraid it should be left to voluntary organizations to tackle this problem, as is being done in Tellicherry. After all, the lawyer's profession is said to be the most learned profession. It is a noble profession. If persons belonging to that profession cannot organise themselves for the purpose of helping poor litigants, is it necessary that even in their case, the Government should step in and compel some of them to appear for those poor people? Sir, the example set up by the members of the Tellicherry Bar should be followed by the members of the Bar in other places. Having received the highest form of education, they should set an example to society. No doubt, they should work and earn for their own livelihood but their services should be made available for the purpose of defending poor people. I am sure, the hon. Member Sri Krishna Ayyar will take interest in the matter. As far as I am concerned, I assure hon. Members that I will take

[18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

interest in it and see whether voluntary organizations for the purpose of helping poor accused cannot be organized on a large scale. So much so, no person will go undefended in a court of law and that should be the ideal. In my view that should come as a voluntary effort rather than a Government effort, adding to the cost of the administration as such.

“ Then coming to the civil side of it, there are two persons involved in a civil case. Evidently one is in the wrong and the other wants to have the wrong set right and that is why he goes to a court of law for the purpose of establishing that right according to his own light. Here a pecuniary interest is mostly involved, that is the establishment of the right of the particular person. If that be so, when a person goes to a court and there it is found that the other person is in the wrong in denying the right or in asserting the right to which he is not entitled, should he not be saddled with the cost of the litigation. That is the only point. It is not as if the entire cost is saddled on him. If only hon. Members look at it from that point of view, I am sure they would agree that as far as the cost of the administration of civil justice is concerned, it should be entirely borne by the parties going to a court of law. It is because disputes have arisen between two individuals who want to establish their own right, that these cases arise. I do agree that if a poor person is not in a position to go to a court of law, his rights are denied or taken away. But there is a provision in the Civil Procedure Code for poor persons to go to a court of law and file a suit without affixing court-fee for it. All those facilities are made available to poor litigants. Therefore, it cannot be said in a sweeping way that there is no provision for helping poor clients and that we are making the administration of justice costly.

“ As far as court-fee stamps are concerned, that matter will come up for discussion in this House in the form of a Bill as soon as the Budget business is over, when, I am sure, the House will go into the entire principle underlying the Bill. In that Bill we have provided that in the case of suits involving a lower value, the high fee which is being prescribed now should be lowered to a certain extent and the concession shown to suits involving higher value should be cut down. That is the attempt we have made in respect of this matter. Hon. Members of this House can discuss it in detail when the Bill comes here for discussion.

“ Reference was made to the delay in the dispensation of justice. I do agree that there should be speedy disposal of cases. But so far as criminal cases are concerned, I think we have now reached a standard where we cannot say there is undue delay. Serious crimes are immediately enquired into by the trial courts and even in appellate courts they are disposed of as quickly as possible. I may inform the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar that it does not take more than six months for the disposal of murder cases. There are three stages in the disposal of a murder

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

case, firstly the preliminary enquiry which takes about eight weeks, secondly the trial in the Sessions Court which takes another eight weeks and finally it takes about two months in the High Court. This is ordinarily the time taken so far as murder cases are concerned. In a few cases of a complicated nature, because of the accused not appearing before the court or because of the fact that the accused is absconding, some more time may be taken. That is why I say that in criminal cases we have reached a standard where we cannot say that there is any undue delay.

“After the separation of the Judiciary from the Executive, there has been some dislocation in places where this scheme has been introduced. There is bound to be some dislocation till everything is settled and conditions come to normal. I am sure our trained and well equipped judiciary will be able to make up that time and as time goes on we will find that they are more efficient and that cases are disposed of much more quickly than was being done by the other Magistrates. As far as dispensation of criminal justice is concerned, there is not much delay. I do agree that as far as civil litigation is concerned, there is still a certain amount of delay. But here it is not merely the courts that have to be found fault with. To some extent, the parties and the lawyers also contribute to this delay. Some are interested in protracting the litigation for the simple purpose of protracting it. Protracting a litigation gives certain advantages to certain parties. Sometimes parties take all steps necessary to protract a litigation and lawyers with their legal ingenuity help in that process. Therefore, we cannot wholly blame the judiciary for that. I do agree that if the judiciary is a little more strict, it might be possible to reduce the time taken in the disposal of these cases, but any strictness exercised by the judiciary cannot be of any avail in disposing of cases quickly unless the parties and the lawyers also co-operate. As has been pointed out by certain hon. Members, interlocutory applications are filed for the very purpose of delaying matters and parties want an immediate decision to be taken on that. The matter is taken up to the High Court and the entire suit is stayed. If we look into the reasons for the pendency of a large number of old cases, we will find that most of those cases have been stayed by the High Court. Some party or other is taking the matter on appeal. So it is not merely the judiciary that is entirely responsible for the delay. To some extent the parties and the lawyers are also involved in it. As time goes on, I am sure people will realize that cases should be disposed of quickly rather than being dragged on, as otherwise the successful party will not be able to enjoy the fruits of his success and the man who loses will have to lose everything and incur heavy expenditure.

“Then, reference was made to the question of perjury in courts. That there is a good deal of perjury cannot be denied. How it should be got over is a thing which should engage the attention of the public as a whole. I do remember an instance where in a sub-court a particular witness was in the witness box. He went

[18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

on adding one lie to another. So much so, the Subordinate Judge got disgusted. He asked the witness to get down from the witness box and told him ‘Now at least tell me the truth’. (Laughter.) I do agree that there is a certain amount of perjury in courts, but that is due to the complicated procedure and the formalities we are adopting. Even though a case may be true, unless there is formal evidence available, it is not possible to accept it. That is the unfortunate position. All these are being looked into by the Government of India and they want to amend the Civil Procedure Code, the Indian Evidence Act and the Criminal Procedure Code and all other procedural Acts, so that the disposal of cases may be speedily done and there may be room for putting forward true cases without letting in false evidence.

“Now let me come to the question of the regional language. Now that we are adopting the regional language in the Legislature, it is all the more necessary that the presiding officer of a court should have an intimate knowledge of the regional language if he were to understand the person more intimately for the purpose of finding out the truth. The Government are taking steps to see that persons with an intimate knowledge of the regional language are posted to the various places. Now and then, when transfers of officers are made, it sometimes happens that a person who does not know the language of the place is posted to a particular place, but that defect is remedied as early as possible. We will take greater care in future and see that persons who know the regional language of the place are posted to the particular area.

“The hon. Member Sri E. L. Raghava Mudaliar referred to part-heard suits in sub-courts. Here also, the presiding officer cannot be blamed entirely. Lawyers want to conduct a case for half an hour in one court and then they want to go to the next court. They request the Judge that another case may be taken up. The Judge cannot refuse to comply with the request, particularly if the lawyer happens to be a senior lawyer or an influential lawyer. Just to oblige the lawyer, he takes up another case. That adds to the number of part-heard cases. If we adopt the rigid rule followed in the High Court that when once a case is taken up, it should be disposed of before another case is taken up, that may also lead to some difficulty where ignorant litigants are concerned. As we proceed with a case, we find that some fresh facts are brought to our notice. Documents, which were not made available in the first instance, are brought to the notice of the lawyers. In such cases, lawyers have to ask for time for the production of documents. So necessarily the case has to be adjourned. We cannot enforce the strict rule that is followed in the High Court, because that may result in injustice in certain cases. We cannot be too rigid in these matters. I am sure that this difficulty can be overcome if the presiding officers, the lawyers and the litigants realize their responsibilities more and more.

“One other point I wish to refer is about the location of courts after the reorganization scheme. Formerly, these Magistrates were-

[Sri C. Subramaniam] [18th March 1955]

doing not merely the judicial side of the work, but they were also doing a certain amount of executive work. Therefore, we had a large number of Magistrates' courts. After separation of the judiciary from the executive, they have to do only the judicial side of the work and therefore we have to provide sufficient amount of work for all the courts. Therefore, certain courts have got to be abolished. That is the real difficulty and in the process of reorganization and in the allocation of courts, I am sure it may not be possible to justify every case on its merits. Certain mistakes might have been committed, but as I stated already, we may study the working of the courts in their present location and we can take up the question later on if any difficulty is felt.

"Now, I shall pass on to the subject of jails. I agree with the hon. the Deputy Leader of the Opposition . . ."

SRI V. R. KRISHNA. AYYAR :—"Sir, before the Hon. Minister moves on to Jails (laughter), I would like to know whether he contemplates any change or the creation of a civilized judicial machinery in the Islands of Laccadive and Minicoy, where at present a village officer is doing the whole show."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I shall bear this in mind. I have not studied the problem. Recently His Excellency the Governor visited the area and he has sent his report. It is under the consideration of the Government. I may assure the hon. Member that all steps necessary for improving the conditions in those islands including the setting up of a machinery for the administration of justice will be taken.

1p.m. "With regard to the Jail Administration, I do agree that in regard to the various industries which are being run by the State inside jails there is a good deal of room for improvement. I shall certainly look into the matter and see that the management of these industries is made knave-proof to the possible extent. But whatever the checks and counter-checks we may provide, there is bound to be a certain amount of leakage. Apart from that, I do agree that a good deal of improvement could be effected. I shall look into that particular problem and see what could be done in the matter, particularly with regard to purchase of raw materials, utilization of raw materials, disposal of finished products, etc.

"As far as conditions in the jails are concerned and the implementation of the recommendations of the Jail Reforms Committee, we have not implemented certain of the major recommendations of the Committee because of financial limitations. After all, as Finance Minister, I have to take into consideration also the question of assessing priorities, viz., whether we should spend for the improvement of the conditions inside jails or for the improvement of the conditions of the people living outside jails and I think I have taken a correct decision in that matter that certain recommendations of the Jail Reforms Committee should await implementation as against fulfilling the present needs of the people who are living outside jails. That is the only justification for my not implementing

[18th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

all the recommendations of the Jail Reforms Committee. After all, when a Committee is appointed to go into the conditions of jails, they go into all aspects of the matter connected with jails and place before the Government an ideal to be reached and that ideal inside jails cannot be reached when so much has to be done outside the jails. We cannot concentrate all our efforts on improving conditions inside jails when much remains to be done outside the jails like improvement of conditions in slums, etc. That is the only justification I can point out for not implementing the recommendations of the Jail Reforms Committee.

"I do not wish to take much of the time of the House as it is already 1 o'clock. I may assure hon. Members that the various suggestions regarding the increase of Probation Officers, Vigilance Homes and other correctional institutions will be taken into consideration and I shall try to do my best in all these matters. But as I have already stated, it is not possible for me to devote as much time as I would like to, to each of the departments I am administering. But I am trying to do my best in the circumstances and I hope the House will sympathize with me in this respect also."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Before the Hon. Minister finishes his speech, I should like to know whether he has any proposal to improve the service conditions of warders?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I am sorry I cannot immediately announce anything. But certainly I shall bear in mind the suggestion made by the hon. Member. As a matter of fact, the policy of the Government is to tackle the problems relating to Last Grade Staff in every department and to improve their conditions as much as possible. From that point of view, I am sure warders also will get a certain amount of priority in respect of amelioration of their conditions. That apart, when we take the problem of low paid servants I am sure their conditions will be considered and whatever is possible will be done. With this assurance may I request the hon. Member who moved the Cut Motion to withdraw it?"

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"As the Hon. Minister has expressed his sympathy for the lowest grade employees of the Jail Administration, as we also sympathize with the Hon. Minister who is hard worked and as we hope that the Hon. Minister being a practical lawyer knows much of the difficulties of officers, lawyers and clients and will do the needful in the matter of improving the Administration of Justice, I am withdrawing the Cut Motion."

The Cut Motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—"I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,11,01,800 under Demand No. XII—Administration of Justice.'"

[18th March 1955]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—“ May I know whether hon. Member Sri C. H. Kanaran is withdrawing the Cut Motion moved by him? ”

SRI C. H. KANARAN :—“ In view of the assurance given by the Hon. Minister, I am withdrawing the Cut Motion.”

The Cut Motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,01,27,600 under Demand No. XIII—Jails.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Saturday, 19th March 1955.”

The House then adjourned.

[18th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 154 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th March 1955, page 998 supra.]

Statement showing the strength and duration of police guards furnished to the Tramway company to guard its assets during 1953-54.

Period.	Egmore tram-shed.		Royapetta tram-shed.		Relieving centre opposite to Christian Literature Society.	
	Head constable.	Police constable.	Head constable.	Police constable.	Head constable.	Police constable.
1 From 11th April to 30th June 1953.	1	8	1	8	1	8
2 From 1st July to 25th August 1953.	1	4	1	4	Nil	Nil
3 From 26th August 1953 to 31st March 1954.	1	4	Nil	Nil	Nil	Nil

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1432 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th March 1955, page 1001 supra.]

Course of study.	Number of forms printed.		Number of forms used.		Number of scholarships granted.	
	Scheduled Castes and Tribes.	Backward classes.	Scheduled Castes and Tribes.	Backward classes.	Scheduled Castes and Tribes.	Backward classes.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(a) Commercial course ..	500	500	All the forms were used except few which were utilized in later periods.		10	10
(b) Exemption from payment of examination fees.	15,000	5,000			2,419	275
<i>Industrial.</i>						
(c) Non-residential scholarship.	2,000	2,000			83	69
(d) Residential scholarship.	2,000	2,000			85	8
(e) Midwifery	1,500	1,000			73	20
(f) Ordinary—Residential—Collegiate.	20,000	7,000			1,112	1,302
(g) Elementary and secondary schools—Residential scholarships.					889	..
(h) Ordinary—Non-residential scholarships—Collegiate.					284	1,871
(i) Ordinary—Non-residential scholarships—Elementary and secondary schools.			50,000	10,000		14,408
(j) Non-recurring grants ..	20,000	..				

Figures not available

Figures not available.

NOTE.—The figures are exclusive of 40,000 forms printed for renewals.

[18th March 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to clause (c) of starred question No. 1452 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th March 1955, page 1015 supra.]

Programme for the celebrations of the " Harijan Day ".

The crucial object of the celebration of a Harijan Day is to bring about a change of outlook on the part of the caste Hindus towards Harijans so that the latter may be treated on a footing of equality. This object must be brought out and given prominence in all the items of the celebration.

2. The Revenue Divisional Officers, at their division headquarters, the Tahsildars and Revenue Inspectors at the Taluk and Firka headquarters should arrange for the observance of the day in a fitting manner, inviting the co-operation of the local Congress and Harijan Welfare workers and individuals interested in Harijan Welfare. In all other villages, the village officers should take the lead. The Government desire that every effort should be made to educate the caste Hindus and rouse an interest in them in the removal of untouchability and of the disabilities of the Harijans. The following items of activities are suggested :—

(a) Procession in every village with the co-operation of the local Congress and Harijan Sevak Sangh workers as well as others interested in Harijan Welfare and Public Meetings arranged in a public place. The people should be exhorted to give up the evil practice of untouchability. The provisions of the Civil Disabilities Act, Temple Entry Authorization Act, etc., should be explained in easy language and the consequences of transgressing those laws should be made clear.

(b) The public wells should be thrown open to the Harijans wherever possible without giving scope for any breach of peace on the occasions.

(c) The local school teachers and the boys of all communities in the educational institutions may be induced and encouraged to partake in the observance of the Day and do propaganda in a fitting manner.

(d) It should be seen that Harijans are allowed to exercise their right of worship in all public temples and they are allowed due protection in the exercise of that right.

The programme for the day may be as follows :—

Morning—Item 1.—Early in the morning arrangements may be made to clean up the Harijan quarters. Harijans may be induced to bathe and wear clean clothes.

Item 2.—Procession consisting of officials and non-officials, Harijans school children, etc., may start from Harijan quarters with National Flags and Gandhiji's portrait; singing songs appropriate

18th March 1955]

to the occasion and proceed through all the important streets including those of the caste people. Bhajan parties in which both Harijans and non-Harijans take part may accompany this procession, which may end in the local temple or other public place.

Item 3.—Sports may be arranged in Harijan quarters in which both Harijans and non-Harijans can take part.

Item 4.—A cosmopolitan dinner may be arranged in the Harijan quarter in which all can take part. This will be quite voluntary.

Evening—Item 5.—Public meetings should be arranged in a central place where Harijans should be allowed to mingle freely with others. Before the commencement of the meeting prizes may be distributed to the successful competitors in the sports held in the morning.

Item 6.—At this meeting the provisions of the Madras Temple Entry Authorization Act and the Madras Removal of Civil Disabilities (Amendment Act) should be explained clearly to the audience. The speeches made should be such as to educate and appeal to the caste Hindus and to rouse their sympathy and enthusiasm for the removal of untouchability and other hardships that the Harijans are labouring under.

Item 7.—A light cosmopolitan lunch may also be arranged in which Harijans may serve and be served along with others.

Item 8.—In the City of Madras, the Headmasters, Headmistresses of Labour Schools may take out a procession of the school children of the locality with National Flag and Gandhiji's portrait, singing songs, appropriate to the occasion. They may also hold a meeting in the school premises or in some other suitable centre under the presidentship of any suitable leader. Light refreshments may be served to all in these meetings also, without distinction of caste or creed.

The above programme may be added to or altered, if necessary, to suit local conditions, but without change in the spirit of the observance.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 19th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hospitals without doctors.

* 1464 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of hospitals in the State where there are no doctors working; and

(b) the number of hospitals which have no adequate supply of medicines?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) One.

“(b) Nil.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“If there is a vacancy why are doctors not immediately appointed. There is a Government Order passed in the year 1945 by which even Homeopathic doctors could be appointed to the Rural dispensaries. Will Government at least give effect to that order?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, this question relates to hospitals. There is a difference between hospitals and dispensaries. In dispensaries only out-patient treatment is given. But in hospitals there are beds for in-patients. Regarding Homœopathic doctors, Government are not prepared to employ them at present.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“The Hon. Minister for Revenue once referred to the fact that in his district there are certain wonders such as a fort without a garrison, a tank without water, etc. May I know whether this wonder of hospitals without doctors will be a permanent feature in our State?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir. Recently 150 doctors have been recruited by the Services Commission.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, in order to combat the shortage of doctors mostly in rural areas will the Hon. Minister examine the question of extending the age of retirement of doctors and re-employ them if they are physically and mentally fit?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There is no necessity for the re-employment of retired doctors. There is shortage of Health Officers and there are several cases where Health Officers have been re-employed after retirement.”

[19th March 1955]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ I am told that in the Headquarters hospital at Cuddalore certain classes of medicines are not at all adequately supplied and stocked. Would the Government come forward to supply all these medicines to this hospital? ”

MR. SPEAKER :—“ This question deals with doctors. But the hon. Member is asking a question about medicines . . . ”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ My question has reference to answer to clause (b), Sir. ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is enough stock of medicines in the hospitals, Sir. If there is any shortage it will be supplied from the District Headquarters hospital. What happens at present is, most of the patients in the hospitals are suffering from nutritional disorders where they require more food rather than medicines. Excessive drug-ging should be discouraged. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, since doctors are not inclined to go into the rural parts it becomes necessary to import a kind of rural bias to their outlook. Therefore would Government insist upon the doctors serving for at least two years in some recognized village dispensary before they are considered qualified to enter Government service at all? If this is done they will be tempted to accept jobs in rural parts as the prospect of employment in Government service would serve as a kind of attraction. ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I would like to inform the hon. Gentleman that there is a proposal to have a good number of health centres in the National Extension areas. ”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ The Hon. Minister said that there is one hospital without a doctor. May I know which is that hospital? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Chengam in North Arcot district. ”

SRI P. SELVARAJ :—“ Since it has been complained that there is shortage of doctors, and that there are rural hospitals without doctors, will Government come forward to commandeer doctors who were granted free scholarships for service in these hospitals? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such need, Sir. Sometimes what happens is this. A doctor posted to a particular hospital does not join and so that hospital goes without a doctor for a short time. ”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that the chief requirements of the Cuddalore hospitals is in respect of medicines for treating patients suffering from venereal diseases and such medicines are not being adequately supplied to that hospitals? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have got a very good remedy for that disease. Penicillin is the sovereign remedy for V.D. cases and it has become cheap now. ”

[19th March 1955]

Punam cultivation in Malabar.

* 1465 Q.—SRI C. H. KANARAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Malabar Special Police is posted to prevent punam cultivation in Kottayam taluk, Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise. ”

SRI C. H. KANARAN :—“ It is a fact that the Malabar Special Police has been posted there to prevent punam cultivation this year. Will the Government at least enquire into the matter and see whether it is so or not? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think the hon. Member refers to the posting of Armed Reserves with effect from the 20th November 1954 to patrol the Gudur area to prevent unauthorized felling of trees in Gudam forest area. They have not been posted there for the purpose of preventing punam cultivation. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ The ryots who were habitually carrying on punam cultivation in recognized areas are being prevented from continuing their usual cultivation by the Malabar Special Police or the Armed Reserve. They are not exactly formally preventing them but as soon as cultivators are found cultivating punam lands they are arrested and taken away thereby effectively and actually preventing those ryots from carrying on their usual cultivation. Would Government stop this practice which may be condemned as vicious? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as a matter of fact it is found that immigrants from Travancore trespass into these areas and are attempting to cultivate lands. Certainly that has to be prevented and therefore Government are taking action. ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware of the fact that the so-called immigrants from Travancore are the permanent settlers in these areas and they are living there for a long time and carrying on this cultivation and that the police are preventing them from doing this though they are authorized to carrying on this cultivation under section 3 of the Preservation of Private Forests Act? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sorry the entire facts are being distorted. As a matter of fact it is the Communist party which is organizing this illegal felling of trees and trespass into the forest area. It will have to be prevented at any cost. ”

[19th March 1955]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“കുഴിഞ്ഞു മൂന്നു കൊല്ലമായിട്ട് പുനക്രമീകരണ പേരിൽ കേസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. കൊല്ലത്തോടും കൂടിക്കാർ പുനം കത്തും, ഗവണ്മെന്റ് കേസുകളും, അതാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും ഈ കേസുകൾ അവസാനിപ്പിക്കാൻ മുതിരുമോ ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In the course of the last two years there have been 20 cases of illegal felling of trees and trespass into the forest area. I do not think Government can tolerate this sort of action being committed whoever may be the party concerned.”

8-40 a.m.

SRI C. H. KANARAN :—“സ്വകാര്യവൽ സ.രക്ഷണനിയമത്തിലെ ചില വകുപ്പുകൾ ഭേദഗതിചെയ്ത് വളരെക്കാലമായി പുനം കൂടി ചെയ്യവാനിരുന്ന കൂടി കേസുകൾ പുനക്രമീകരണ അനുവദിക്കുന്നതാണെന്ന് വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടും പുനക്രമീകരണ തടസ്സം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏല്പാട്ട് ഇനിയെങ്കിലും അവസാനിപ്പിക്കുമോ ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, unless lawful grants are made, nobody should enter the land and if anybody does so, it will be trespass. People cannot be allowed to take the law into their own hands.”

Second Language Test for officers of Commercial Tax Department.

* 1466 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) with reference to clause (e) of the answer to Question No. 150, given on 15th March 1954, whether the necessary amendments to the Service Rules regarding second language test have been issued in respect of the Madras Commercial Taxes Service and the Madras Commercial Tax Subordinate Service; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) & (b) The Special Rules for the Madras Commercial Taxes Subordinate Service have been suitably amended by prescribing Tamil only for the second language test and deleting Telugu. As regards the Special Rules for the Madras Commercial Taxes Service the amendments are still under examination.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, is it an obligation upon all Malayalees to pass the Tamil Test and is it that the *vice versa* does not hold good? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, Tamil is now the principal language of the State. Formerly, both Tamil and Telugu were prescribed. Now, an officer is expected to know two languages; but if one language is his mother tongue he need not pass a test in that language, for it is enough if he has ordinary proficiency in that language.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, are Government aware that there are hundreds of Malayalee merchants who can and are maintaining their accounts in Malayalam also in the City

[19th March 1955]

of Madras itself and will the Government see that when a rule is prescribed by the Government it is applicable to all the employees equally? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. Rules are equally applicable to all.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I will clarify, Sir. It seems that the Hon. Minister was not in a position to understand my question. There are some Malayalee merchants who are keeping accounts in Malayalam even in the City of Madras. These Commercial Officers are expected to verify these accounts. If it is not properly verified, the revenue of the Government will be lessened. Therefore, is it not good that even the officers who know only Tamil are required to know Malayalam also, as prescribed by rules? Therefore I ask the Government whether they will see that these employees pass the two languages? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Government will look into it.”

Drinking water wells for Harijans.

* 1467 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have revised their policy by withdrawing the order exempting the Harijans from the payment of 25 per cent of the cost of construction of drinking water-supply works for them;

(b) how many water wells were sunk in the South Arcot district for Harijans in 1954; and

(c) how many wells will be completed before the end of March 1955?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No. Sir.

“ (b) Twenty-four wells have been sunk in the South Arcot district for the use of Harijans in 1954.

“ (c) Of 139 well works in progress, 25 are likely to be completed before the end of March 1955.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Sir, we are told that 50 per cent of the funds provided under the local board schemes are to meet the rural water-supply schemes. Are the wells intended for Harijans to be met from this or are there separate funds provided? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the wells are meant for all people.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In the matter of Hill Tribes living up the hills and mountains, the maximum amount allotted for expenditure on a well, namely, Rs. 500 or thereabouts is altogether inadequate. For, the wells have to be deep and the

[19th March 1955]

poor people are living up the hills. Would Government revise the maximum amount in such cases and leave the discretion to the Revenue Divisional Officer or other local officers, so that Harijans may really take advantage of this allotment? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I am not aware of any such limit being put upon the expenditure to be incurred on wells. If there is any, I shall have the matter examined."

MR. SPEAKER :—" Question Nos. 1468 and 1469 may be taken together."

Order under section 144, Criminal Procedure Code, in Kodoth village.

* 1468 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an order under section 144 of the Criminal Procedure Code was promulgated by the Local Magistrate in Kodoth village in Kasargode taluk, South Kanara district prohibiting public meetings from 18th January 1955; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) A statement ^a is laid on the table of the House."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in the printed answer placed on the table of the House, it is stated that the karnavan of the Kodoth family filed a petition in the police station . . ."

MR. SPEAKER :—" The matter is *sub judice*. I will advise the Member that till the case is over, let us not take up further questions here."

* 1469 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., and three peasant leaders were arrested by the police on 15th January 1955 at Kodoth village, Kasargode, South Kanara; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Sri T. C. Narayanan Nambiar, and some others were arrested as stated in the question.

" (b) It is reported that they defied orders under section 144 of the Criminal Procedure Code and that they were arrested under sections 143 and 188 of the Indian Penal Code. Further details cannot be given as the matter is *sub judice*."

^a Printed as Appendix on page 1177 infra.

19th March 1955]

Leave for hereditary village officers.

* 1470 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the hereditary village officers are authorized to appoint village officers in their own place on their own accord when they go on leave for short periods; and

(b) if so, whether these acting village officers have power to collect land revenue and to draw pay?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) & (b) Under the Board's Standing Orders village officers can be granted leave for a period not exceeding three months and satisfactory arrangements can be made for the performance of work by the agency of a relation or friend of the village officer proceeding on leave and on his responsibility."

SRI M. DHARMALINGAM :—" மூன்று மாதங்களுக்கு அதிகமாக லீவ் சாங்ஷன் செய்திருந்தால் அந்த விஷயம்பற்றி அரசாங்கம் அந்த அதிகாரிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முன் வருமா ?

" Sir, the Hon. Minister just now said that the village officers can be granted leave for a period of three months. If leave had been granted for more than three months, say for six months, will the Government take necessary action against the officer who granted leave for more than three months? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The period of three months can be repeated."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, the Hon. Minister was not pleased to answer the second part of the question. May I know what the answer to that is? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" It requires paraphrase. I thought he would have done it."

SRI M. DHARMALINGAM :—" The Hon. Minister said that the three months can be repeated. If the officer had granted six months' leave at a time, it is illegal as per the reply. Will the Government take action against the officers who have granted six months' leave at a time? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I am not sure about it. This is the ordinary rule. But as in other cases, in exceptional circumstances, the superior officer may perhaps give longer leave."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" These village officers are discharging key functions in the State, being at the bottom of revenue collecting machinery. It is anomalous and shall I say preposterous, that these village officers can go on leave making somebody do the work for long periods. Will the Government

[19th March 1955]

consider abolishing this system as it is so very outmoded and obsolete and substitute new conditions of service which will be in line with other Government services?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" That is entirely a different aspect of the question and as I said sometime ago, that is under consideration."

Government Hospital, Coimbatore.

* 1471 Q.—SRI R. KUPPUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds in the Coimbatore Government Hospital at present both in Medical and Surgical wards;

(b) how many in-patients have been provided with beds with cots and how many are lying on the floor without cots; and

(c) whether the Government have any proposal to improve the hospital under the Five-Year Plan or under any other scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) 127 beds in the Medical wards and 105 beds in the Surgical wards.

" (b) Only 492 in-patients are provided with cots, the remaining in-patients being accommodated on the floor. The daily average number of in-patients treated in the hospital during 1953 was 683.

" (c) None at present.

I wish to add this information: The total number of beds at the Coimbatore Headquarters Hospital was 366 up to May 1954. Government have since increased the bed strength to 500 and also sanctioned the employment of additional staff."

SRI R. KUPPUSWAMY :—" Because of overcrowding, the in-patients are sent out immediately and not kept till they get completely cured. May I know from the Hon. Minister whether the Advisory Committee of the Hospital have sent any recommendations to the Government for increase of the temporary sheds further and for increase of hospital staff?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is a proposal for further improvement of the hospital at an estimated cost of Rs. 13,11,000 under the Second Five-Year Plan."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" May I know whether the Government have received any complaint from the public of Coimbatore that most of the patients are sent away before they are completely cured and a section of the patients coming from West Coast are kept in the Hospital until they are restored to complete health? If so, what action do the Government propose to take for this partial treatment of patients?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, nearly 70 per cent of the diseases can be cured without medicines. But poor patients who get into the hospitals want to remain there

[19th March 1955]

longer as they get a little better food and better accommodation. Since there is excess number of patients seeking admission into the hospital, quicker turnover becomes necessary."

SRI N. K. PALANISAMY :—" May I know whether cancer treatment will be introduced in Coimbatore?" 8-50 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It will be done in course of time."

Tottenham system of Office Procedure.

* 1472 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the present administrative system, introduced by Tottenham in 1935 will be replaced by any new system; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) The Member is apparently referring to the system of office procedure now in vogue in the Government offices. It is based on a report submitted by Mr. A. R. Loftus Tottenham, I.C.S., in 1918-19. Taken by and large, the system has worked satisfactorily and there is no proposal to replace it by any other system. The District Revenue Administration Enquiry Committee constituted in July 1954 has suggested certain improvements on the existing system. The Government are examining the suggestions."

SRI N. K. PALANISAMY :—" இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில் 'ரெட் டேபிஸம்', மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதை ஒழிப்பதற்காக வேறு ஏதாவது ஒரு முறையைக் கையாளுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" வேறு முறையைக் கையாளுவதினால் இப்பொழுது இருக்கும் 'ரெட் டேபிஸத்தை' விட அதிகமாக புது முறையைக் கையாளுவதினால் வந்துவிடக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காருடைய நோக்கம். ஆகவே புது முறை எதுவும் கையாளும் யோசனை இல்லை."

SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Tottenham has introduced a new system of maintaining files which only duplicates many files. For instance, if a petition is sent to the Government, it is disposed of then and there. But when a reminder is sent, once again they trace the entire file and then retrace the step. One Mr. Rice has suggested an improvement over this system. Will the Hon. Minister be pleased to make inquiries about the Rice Disposal System? I have been requesting the former Cabinet and the present Cabinet also to examine that system. But the Government have not taken any steps in that direction. Will the Government institute an inquiry and find out how best the Tottenham system which is a rotten system could be improved by the introduction of the Rice Disposal System?"

[19th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is wrong to characterise the Tottenham system as a rotten one, even though the word 'Totten' may rhyme with the word 'rotten'. On the whole, that system has worked very well. The whole thing has been scrutinized and inquired into. Various suggestions for the improvement of the existing system have been made by the Inquiry Committee. They are under the consideration of the Government. As far as the 'Rice' problem is concerned, I do admit that I have no knowledge of that problem. If there is any report on that, I shall look into it."

DR. K. B. MENON:—"Is there any proposal to introduce the Bédouin system in any of the Government offices?"

SRI V. R. NAGARAJAN:—"As we are anxious to have some change over the Tottenham system in the new administrative set-up, may I request the Government to consider the question of changing the colour of the tape into green or blue? Now, the colour is red."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not think we should be scared away by the red colour."

SRI T. ANANTA PAI:—"Have the Government taken any action on the Appleby Report?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is also under the consideration of the Government. I think the Revenue Administration Inquiry Committee has taken that into consideration in making its recommendation."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Now that there is some objection in a way to certain features of the Tottenham system, would the Government take the House into their confidence and distribute to us the salient features of the Tottenham system, the Rice system that was proposed and also the District Administration Reforms Committee's recommendations so that the Members of the House may offer their suggestions and the Government may reorientate the entire administrative system?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As far as the Tottenham system is concerned, it is in the form of a Government Order and it will be available to any hon. Member who wishes to go through it. As far as the Rice Disposal System is concerned, I do not know whether any report is available. I will have to inquire about it. As for the suggestions made for the improvement of the existing system, the hon. Member will have to wait a little before we publish the Report of the Revenue Administration Inquiry Committee."

SRI A. RAMASWAMI TEVAR:—"May I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to introduce Vinayakam system?"

19th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Vinayakam system is very much in observance in Tamil Nad especially, that is, worshipping Him before taking any action in any matter." (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I wish to offer a personal explanation. I have not characterized the Tottenham system as a rotten system. One Mr. Rice, I.C.S., who was the Collector of Coimbatore district, I think, has introduced a new system. He has characterized the Tottenham system as a rotten system. It is not 'Rice' problem as the Hon. Minister funnily characterized it. It is called the 'Rice Disposal System'. The Hon. Minister can refer to the officers in the Secretariat. They will throw more light on this problem."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am very much obliged to the hon. Member. I am glad he has gone through all these reports. I have already confessed that I have not gone through the Rice Report."

SRI K. R. NALLASIVAM:—"1942-ம் வருஷத்திய இயக்கத்தைப் பற்றி அப்பொழுது இருந்த இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் 'டாடன்ஹாம்' என்ற ஒருவர் மிகக் கேவலமாக ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அந்த 'டாடன்ஹாம்' க்கும், இந்த 'டாடன்ஹாம்' க்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா? அல்லது ஒருவரேதானா?"

SRI K. RAJARAM NAIDU:—"ஒருவரேதான்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"1942-ம் வருஷ இயக்கத்தைப்பற்றி நமக்கு ஆட்சேபகரமான ஒரு புத்தகத்தை அவர் பின்னால் எழுதியிருக்கிறார் என்பதற்காக மட்டும், அவரால் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையை நல்லதா கெட்டதா என்று பார்க்காமலேயே கைவிடுவது அவ்வளவு உசிதமில்லை. அவர் கொடுத்திருக்கக் கூடிய முறை நல்லதா கெட்டதா என்பதை மாத்திரம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

Exemption of foodgrains from sales tax.

* 1473 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to exempt foodgrains from sales tax;

(b) whether the Government have received any memorandum from the Madras Provincial Foodgrains Merchants' Association in this regard;

(c) the total revenue derived by the Government in 1953-54 by way of sales tax on foodgrains; and

(d) the percentage of tax on foodgrains to the entire sales tax revenue derived in the State in 1953-54?

[19th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No.

“(b) A general representation from the Association regarding the revision of the present system of sales tax was received and examined. No action was considered necessary.

“(c) Rs. 1,03,58,912.

“(d) Rs. 11.36 per cent.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“As the Provincial Foodgrains Merchants' Association of Madras have an intense feeling on this subject and as they have already represented to the Government to exempt foodgrains from the levy of sales tax or at least to consider the question of levying a single point sales tax, may I request the Government to view that representation sympathetically? Since the Hon. Minister was pleased to state on the floor of this House that on foodgrains only 15 per cent of the population are paying tax, may I request him to waive this collection of tax from 15 per cent of the population?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I refer the hon. Member to my convincing answer given on the floor of this House in reply to cut motion the other day.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Is it because we are getting so much of revenue from sales tax that the Government are reluctant to exempt foodgrains from tax contrary to the provision contained in the Constitution that no tax should be levied on foodgrains?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Apart from the big slice of income that we derive, the burden of this tax falls mostly on the urban citizens and the agriculturists do not pay this tax.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is the Hon. Minister aware that the incidence of such taxation falls on the ultimate consumer whether he is an urban or rural resident? If the Government could not consider the possibility of removing the tax upon foodgrains, will they consider the feasibility of waiving the tax levied upon foodstuffs prepared in restaurants?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The whole question will be gone into when we examine the Report of the Taxation Inquiry Commission.”

9 a.m. SRI T. ANANTA PAI :—“Is the Hon. Minister in a position to give figures relating to the tax collected on rice alone?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I am not in a position to give it to-day.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Apart from various other considerations that have now been brought to the notice of the Government, may I also remind the Hon. Minister that even

[19th March 1955]

Mahatmaji, the Father of the Nation, was against the collection of any tax on foodgrains. Is he aware of it and if so, may I ask him to respect his sentiments?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I think the reference was only to the salt tax.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, apart from the weighty words of the Mahatmaji, the tax on food ill-accords with the Avadi decision. May I request the Hon. Minister to waive this tax on foodgrains?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“At Avadi the Congress adopted a resolution on the setting up of a Socialist pattern of society. When we implement it, all these things will be taken into consideration.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“It is a well-known fact that 90 per cent of the population of our State are very poor and they can ill-afford to pay tax on foodgrains. Therefore, will the Government be pleased to give exemption to them?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“That is why we should all strive and endeavour to implement the resolution regarding the setting up of a Socialistic pattern of society.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நம் ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலான மக்கள், 100-க்கு 75 பேர்கள் அரிசி உணவு சாப்பிடுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கனம் விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார். அரிசியானது 75 சதவிகிதத்தினருக்குமேல் முக்கிய உணவுப் பொருளாக அமைந்திருப்பதன் காரணமாக அரிசிக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The position is this. Formerly the Government were collecting revenue by selling arrack and toddy. Now we do not do so but we are getting by way of sales tax a little less of what we were getting by way of excise revenue. I think the hon. Member would welcome the levying of tax on foodgrains rather than collecting of tax on the sale of arrack and toddy.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I suggest to the Government to give a re-hearing to the Madras Provincial Foodgrains Merchants' Association which represent the entire Foodgrain merchants in the State so that they may know what they have got to say on the matter?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The Government are not like a court of justice to give a technical re-hearing to them.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Arising out of the answer given by the Hon. Minister for Finance, may I know what has happened to the fines collected from prohibition offences?”

[19th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a very insignificant amount when compared to the amount derived from the excise revenue which was to the tune of about Rs. 16 crores.”

MR. SPEAKER :—“ Question Nos. 1474 and 1475 may be taken up together.”

Smallpox in Malabar.

* 1474 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of cases of attack and death due to smallpox in the Malabar district during the last three months?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The number of cases of attacks and deaths due to smallpox in the Malabar district during the three months ending with 31st January 1955 is as follows :—

Months.	Attacks.	Deaths.
November 1954	58	11
December 1954	197	64
January 1955	125	44 ..

* 1475 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total number of deaths due to smallpox in Malabar during November, December 1954 and January 1955;

(b) the areas in which this disease is prevalent; and

(c) the steps taken by the Government to check the spread of this disease? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The total number of deaths due to smallpox in Malabar during November 1954, December 1954 and January 1955 was as follows :—November 1954—11; December 1954—64; January 1955—44.

“(b) The areas in which this disease is prevalent are :—Kozhikode, Kurumbranad, Ernad, Palghat, Ponnani, Wynaad taluks and Tellicherry Municipality. (The disease was prevalent in Walluvanad and Chirakkal taluks in November and December 1954, respectively.)

“(c) Intensive vaccination and other preventive measures such as disinfection, isolation of cases and propaganda were carried out. Additional Health Assistants and Special Health Inspectors were posted for smallpox epidemic duty. Milk powder and multi-vitamin tablets and rice and medicines were distributed in some of the infected areas.”

[19th March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ The other day the Hon. Minister said that he did not receive any report about the prevalence of smallpox in the Chirakkal taluk. I am getting reports that some deaths have taken place in the Chirakkal taluk especially in the Payyannur firka. Will the Government be pleased to tell the latest position regarding the prevalence of smallpox in that taluk in particular and in Malabar in general. Also will the Government take steps to prevent and control it and whether they have given any relief to the victims of the disease? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already answered this question which is being repeated again and again on the floor of this House. Vaccination and re-vaccination work is regularly being done. The necessary additional staff has been employed for the purpose and a few bags of rice have been distributed among the affected people. I understand that the epidemic has been brought under control. There are only sporadic cases of infection in a few villages.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, in spite of all the measures taken by the Government, this disease is still spreading and even day before yesterday it was reported that the disease has been in a virulent form in South Malabar and particularly in Perintalmanna. Have the Government received any information regarding it? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have no information about the widespread nature of the disease at present in Malabar.”

DR. K. B. MENON :—“ This is just the season when the disease gets virulent and spreads. Therefore, will the Government take particular care and instruct the officers concerned to be on the alert? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“ In many parts of the Kottayam taluk and in places near Tellicherry, attacks of smallpox have been reported in the newspapers. Will the Government take immediate steps in the matter? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Wherever the epidemic appears in such a virulent form or it spreads widely, necessary steps are being taken and will be taken promptly in future also.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Obviously the epidemic has spread because universal vaccination has not been possible for want of staff. Therefore, will the Government augment the existing reserve health staff and then rush them to the place of occurrence and the adjoining places so that the whole area could be combed out and vaccinated? ”

[19th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir, that is what is being done now. Wherever the epidemic appears, an intensive campaign of vaccination and re-vaccination is being launched and additional staff necessary for this purpose is being employed."

SRI K. P. GOPALAN :—" Arising out of the answer given by the Hon. Minister, it seems that the Government are not getting latest reports from the officers concerned. Otherwise, the Hon. Minister would have referred to the latest position. As the disease is in a virulent form and deaths are taking place, will the Hon. Minister be pleased to get reports from the officers concerned so that he can know the exact position? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I shall call for information in respect of this matter. But it seems that the hon. Member is trying to exaggerate matters out of proportion just to discredit the work of the Health Department."

Armed Police at Neiveli project area.

* 1476 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Special Armed Police were stationed in January 1955 at Neiveli Project area; and

(b) if so, the reasons therefor? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) A small party of the South Arcot District Armed Reserve was stationed at Neiveli from the 8th January 1955.

" (b) It was found necessary to station the police party for the maintenance of law and order and for the prevention of breach of peace."

SRI K. VINAYAKAM :—" Was there any occurrence of breach of peace or law and order in this area? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir."

Water-supply, and drainage schemes in the First Five-Year Plan.

* 1477 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount sanctioned by the Planning Commission for this State for national water-supply and drainage schemes in the First Five-Year Plan;

(b) the share of the urban areas out of this amount; and

(c) whether the Union Government advanced any loan towards half the cost of water-supply and drainage schemes undertaken by any municipality, the other half being met by the concerned municipality and the State Government? "

[19th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) The Government of India have agreed to sanction a sum of Rs. 239.65 lakhs as loan to this Government in aid of certain urban water-supply, and drainage schemes in the Plan. Out of this amount, the Government of India have sanctioned as a first instalment, a sum of Rs. 25 lakhs. A grant of about Rs. 60 lakhs is expected for rural water-supply and sanitation projects for villages with not more than 5,000 inhabitants. The Government of India have allocated to this State a grant of Rs. 29.7 lakhs for rural water-supply works under the Local Development Works Programme in 1954-55.

" (c) The loan promised by the Government of India and referred to above is only a fraction of the estimated expenditure on the schemes concerned and it is not based on any general principles of financing the schemes."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, how much does the Government of Madras propose to allot to the Corporation of Madras for the working of Dr. Talatti's scheme of disposal of drainage refuse and apart from that amount that was allotted during the present Budget year for the booster system to the Corporation of Madras, have the Government any proposal to allot any more amount for the improvement of water-supply in the City of Madras? "

9-10
a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Member seems to be well informed on many matters relating to the Corporation of Madras. If he wants specific information on any particular matter, let him put a separate question."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" As funds are said to be available for providing water-supply to urban areas, may I know whether the Government will grant money if any municipality asks for it for providing water-supply? May I also know whether the Hon. Minister received any representation from the Villupuram Municipality in the matter and if so whether the Government will take up the water-supply scheme? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, 15 water-supply and drainage schemes have been included in the accelerated programme."

SRI T. ANANTA PAI :—" Sir, the Hon. Minister has given figures regarding the amount allotted by the Planning Commission for water-supply schemes. May I know the amount that has already been spent, how many of the schemes would be completed by the end of the next year and how much money would be spent by next year? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The schemes included in the accelerated programme are expected to be completed by the end of the First Five-Year Plan. I am not in a position to give just at present the figures which the hon. Member wants."

[19th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, may I know how many national water-supply and drainage schemes were taken up under the First Five-Year Plan and how many have been completed? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the national water-supply and sanitation scheme is meant for villages which are worst affected by cholera and villages with a population of 5,000 and less. The hon. Member is evidently making a confusion between one water-supply scheme and another.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, the Hon. Minister was telling us that about Rs. 29 lakhs was granted by the Central Government for these water-supply schemes in rural areas. I want to know whether the entire amount has been utilized during this year or whether any amount has been left behind and if so the reasons therefor? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the Government of India have allocated to this State a grant of Rs. 29.7 lakhs for rural water-supply works under the Local Development Works Programme. Whatever balance is left will be utilized during the next year.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Sir, what are the five villages where these water-supply schemes are to be carried out? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, they are to be carried out in five districts, not in five villages.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, may I know whether the Government have given a loan of Rs. 10 lakhs to the Palghat Municipality for carrying out water-supply and drainage schemes by that municipality? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I cannot answer such questions with reference to particular places.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, is any municipality in the Malabar district having hope out of this accelerated scheme? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ If it is included in the list, then it can have every hope.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ Sir, may I know whether there are any villages taken up in Coimbatore district for carrying out the water-supply scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I have no information about villages in the Coimbatore district.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, will the Government come forward to grant a loan to the Tindivanam Municipality for the execution of water-supply and drainage schemes? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already answered a question about Tindivanam.”

[19th March 1955]

House-sites for Harijans of Kandiapari.

* 1478 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the present stage of the proposal for the grant of house-sites to the Harijans of Kandiapari in Tirunelveli taluk; and

(b) how long it has been pending with the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) & (b) Proposals for the acquisition of an extent of 2.65 acres of land in Kandiapari village of Tirunelveli taluk for grant of house-sites to Harijans were received from the Director of Harijan Welfare on 27th January 1955. Further particulars called for from the Collector of Tirunelveli are awaited.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ வீட்டு மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படும் அந்த மனைக்கட்டுகளில் நிற்கப்படும் பனைகள் ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. ஆனால் ரிக்கார்டுகள் வேறொருவருக்கு இருக்கின்றன. நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ததை அறிந்த ரிக்கார்டுகளையுடையவர்கள் பனைகளை சேதப்படுத்துவதோடல்லாமல் பல விதமான இடைஞ்சல்களையும் ஹரிஜனங்களுக்கு இழைத்து வருகிறார்கள். இதை உத்தேசித்து உடனடியாக மனைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government will give the matter their sympathetic consideration and see that house-sites are allotted to the Harijans.”

Cox Colony.

* 1479 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the expenditure so far incurred by the City Improvement Trust on Cox Colony and the aid and loan extended by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A block of 40 tenements has been constructed at a total cost of Rs. 32,000. Another block of 40 tenements is under construction. No loan or grant has been paid to the Trust by the Government for these buildings.”

MR. SPEAKER :—“ Question Nos. 1480 and 1481 may be taken up together.”

Single-teacher schools.

* 1480 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of single-teacher schools opened in Chingleput district as per the suggestion of the Planning Commission;

(b) the number of schools still to be opened; and

(c) the reasons for not opening them yet?

[19th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) 147 schools have been allotted and all the schools have been opened.

“(c) Does not arise.”

* 1481 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of single-teacher schools opened in Malabar up to December 1954; and

(b) the total number of schools proposed to be opened in Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 85.

“(b) 90.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, may I know how much response there is from the public for this new scheme, what approximately is the average attendance and what are the subjects that are taught in the schools?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, a single-teacher school is the usual elementary school. It is not a special kind of school. There has been very good response. In some villages, the attendance has increased considerably and it has become necessary to appoint another teacher in those schools.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“Sir, the Hon. Minister replied that 147 schools were allotted and that all of them have been opened. Many schools were allotted but they were not opened for want of accommodation. The Government say that these schools will be opened if accommodation is provided. May I know from the Hon. Minister whether any specific mention was made in the report sent to the Planning Commission that the schools will be opened only if accommodation is provided by the villagers?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I do not see how schools can be opened without sufficient accommodation. Therefore, accommodation is essential. The question is who is to provide the accommodation. We have laid down that villagers should come forward to provide the accommodation and that they should also take some interest in the matter. In areas where it is not possible for the villagers to provide accommodation, the Government take that into consideration and steps are being taken to provide accommodation.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“Sir, there was a time when these single-teacher schools were discouraged by the Government, but now they are advocating the opening of such schools. May I know the policy of the Government in this matter.”

[19th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, it is not the policy of the Government to continue these schools as single-teacher schools. This is only a beginning. They will be stabilized by the addition of further teachers as and when the strength improves.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“In view of the fact that in most of the single-teacher schools ordered to be opened by the Government the strength has considerably increased and single teachers cannot cope up with the teaching work, will the Government consider the desirability of appointing additional hands wherever necessary? Will the Government also issue instructions to district boards permitting them to appoint additional hands?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is what I have answered already. Wherever the strength justifies the employment of additional teachers, they will be appointed.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“Sir, is it a fact that more single-teacher schools are not allowed to be opened because the schools that were already opened are not working successfully?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think the stage has come to pass a judgment over single-teacher schools. Only recently they have been opened and I am not prepared to say that they are not working well. We must wait for some more time.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, the Hon. Minister said that certain schools have not been opened for want of accommodation. For want of accommodation the opening of the schools need not be delayed. Is there any objection to the Government to open these schools under greenwood trees?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, priority is given to villages where the villagers come forward to provide accommodation for these schools and in the Chingleput district all the 147 schools have been opened. But where villagers are not in a position to provide accommodation, they have been left behind and villagers who are prepared to provide accommodation have been given the facilities.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. Minister whether preference is given to trained personnel or untrained personnel in the matter of appointment of teachers to these single-teacher schools? May I also know why untrained teachers who have no professional teaching experience at all are appointed as teachers in preference to trained teachers? As far as my information goes, in Malabar district, applications from trained teachers are generally rejected.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As far as my information goes all persons who had undergone training already are given preference and are absorbed as teachers in these

[19th March 1955]

schools. It is only when trained teachers are not available, untrained personnel are drafted into service. I do not think there are so many trained teachers to fill up all the schools with trained personnel."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" May I know whether it is a fact that the Malabar District Board has requested the Government to open 100 more single-teacher schools? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I want notice."

SRI N. C. RAMASWAMY KANDER :—" மலைப் பிரதேசங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள ஓராசிரியர் பள்ளிக்கு டவுன்களிலிருந்து ஆசிரியர்களை ஜில்லா போர்டு நியமிக்கிறது. ஆனால் டவுனிலிருந்து மலைப் பிரதேசங்களில் அவர்கள் வந்து வேலை சரியாகச் செய்யாததால் அந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள படித்தவர்களைத்தான் முதலில் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் நியமிக்கவேண்டுமென்றும், ஆள் கிடைக்காதபட்சத்தில் வெளியிலிருந்து நியமிக்கலாம் என்றும் உத்தரவு போடுவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" அங்கத்தினர் சொல்லுகிற யோசனையை பரிசீலனை செய்து பார்த்து அதற்குத் தகுந்த உத்தரவு போடுகிறேன்."

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—" May I know from the Hon. Minister whether he has received any report from single-teacher schools for the appointment of additional teachers due to increase in the strength in these schools? "

THE HON. SRI G. SUBRAMANIAM :—" Many requests have been received for additional teachers."

SRI K. VINAYAKAM :—" The responsibility for opening single-teacher schools is left to the district boards. As far as Chingleput District Board is concerned, it was stated that 148 schools had been sanctioned. May I submit in all humility that not all the schools have been opened. The information given by the Minister that all the schools have been opened is wrong. I wish to know how many classes does a teacher handle in a single-teacher school and what arrangements the Government or the district boards are making or have made to train the teachers appointed in these single-teacher schools as most of them are untrained S.S.L.C. candidates? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have a scheme to give them training for a short period, for six weeks or so and I am not sure about the period of training. Steps are being taken to give them training for a short period."

As regards the question of opening single-teacher schools, no doubt it was left to district boards. But as the district boards failed to open them, we had a Special District Educational Officer appointed for this purpose for each region and they took steps to have the schools opened."

[19th March 1955]

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—" So far as I know, almost all the schools that have been sanctioned have been opened in Chingleput district."

SRI T. ANANTA PAI :—" May I know whether it is not a fact that single-teacher schools are nothing new and even before this scheme of opening single-teacher schools was introduced there were single-teacher schools in a good number of villages? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Permit me, Sir, to listen to the questions put. Hon. Members are carrying on a conversation."

MR. SPEAKER :—" The remark made by the Hon. Minister is a reflection on the Chair. I hope, hereafter, perfect silence will be maintained in the House. No hon. Member will be allowed to speak and if any hon. Member wants to speak he will have to go out of the House. The remark of the Hon. Minister is a slur on the Speaker. It means that I am not able to control the House."

SRI T. ANANTA PAI :—" May I know whether it is not a fact that single-teacher schools are nothing new and even before this scheme of opening single-teacher schools was introduced there were single-teacher schools in a good number of villages? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, But the experience was that single-teacher schools were not functioning properly. That was why an attempt was made to convert all the single-teacher schools into two-teacher schools. But here also it is only a beginning and it will be stabilized by the appointment of additional teachers."

Steamer service to the Laccadives.

* 1482 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether a steamer service to the Laccadives has been started; and

(b) if so, the number of ships that go to the island?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI N. K. PALANISAMY :—" மத்திய சர்க்காரை இம்மாதிரி கப்பல் கட்டுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் கேட்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு கப்பல் கட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வந்தவுடன் இதுபற்றிய விஷயம் யோசிக்கப்படும்."

[19th March 1955]

Purchase of costly medicines by non-gazetted officers.

* 1483 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that non-gazetted officers are asked to advance fees when treated in Government hospitals; and

(b) whether it is a fact that they are asked to purchase the medicines required?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Only costly and special medicines which are not available in the hospital concerned are purchased by them and the cost is reimbursed by Government after scrutinizing the claim.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Nowadays hospitals do not stock costly and special medicines. Though free medical treatment is prescribed for non-gazetted officers, still the District Medical Officers or doctors attending on non-gazetted officers do not prescribe costly medicines. Thus the non-gazetted officers are denied the benefit of enjoying costly medicines. May I request the Government to instruct the District Medical Officers to prescribe any medicine that is necessary for the treatment of non-gazetted officers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir, it would be done.

I may tell the hon. Member that anti-biotic drugs are very dangerous drugs if they are indiscriminately used. It is better we restrict their use.”

Reorganization of district boards.

* 1484 Q.—SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to give effect to the recommendations of the Committee for Reorganization of District Boards appointed with Sri Kuttikrishna Menon as Chairman; and

(b) whether there is also any proposal to circulate the report of the above Committee for the purpose of eliciting public opinion thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The report of the Committee is under consideration.

“(b) There is no such proposal.”

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“This Kuttikrishna Menon Committee's report on Reorganization of District Boards is under the examination of the Government for a very long time. May I know whether the Government will arrive at an early decision in the matter? May I also know whether the report will be placed on the table of the House for the information of hon. Members?”

19th March 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“An early decision will be taken, Sir, before the expiry of the life of the present district boards.”

Government Hospital, Rajapalayam

* 1485 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present bed strength of the Government Hospital, Rajapalayam in Ramanathapuram district; and

(b) whether there is any proposal to increase the bed strength and staff in that hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 16, Sir.

“(b) There is a proposal to construct a ward of 20 beds in the hospital.”

Suicides in Malabar.

* 1486 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of suicides in Malabar in 1954 and January 1955;

(b) how many were due to the eating of the poisonous fruit called ‘Kolambikaya’ or ‘Manja Arali Kaya’; and

(c) how many due to other causes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—

	1954.	January 1955.
“(a) 498	54	
“(b) 81	19	
“(c) 417	35	”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether there was any case of attempt to commit suicide in the district of Malabar and if so, whether those concerned have been prosecuted?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I would like to have notice.”

Causeway across Thambaraparani river at Karuppanthurai.

* 1487 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a causeway in the Thambaraparani river near Karuppanthurai to connect Tirunelveli town and Melapalayam in Tirunelveli district;

(b) if so, the stage at which the matter stands; and

(c) when it is likely to be commenced?

[19th March 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The Tirunelveli District Board has recently proposed that the work of constructing the causeway referred to may be recommended to the Government of India for inclusion in the Central Road Fund Programme.

“(b) The District Board's proposal is now with the Chief Engineer (Highways).

“(c) On receipt of the remarks of the Chief Engineer (Highways) in the matter, Government will consider the proposal of the District Board. It cannot now be said when the work will be commenced.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“எவ்வளவு நாட்களாக இந்த பரபோசல் பெண்டிங்காக இருந்து வருகிறது? திருநெல்வேலி ஜில்லா மேலப் பாளையம் நகர சபைகளும், திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டும் தாம்போதியின் அவசர அவசியத்தைத் தெரிந்து செலவாகும் தொகையில் ஒரு பகுதி கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரும் பணத்தை எதிர்பார்க்காமலேயே என் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருடைய பணத்தை இதில் செலவு செய்து உடனடியாகச் செய்யக்கூடாது?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“இதற்கு அதிகப் பணம் தேவையாக இருப்பதினால்தான் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி கோரப்பட்டது. அது இப்பொழுது வருவதற்குப் போதுமான வாய்ப்பும் இருப்பதினால், அதற்காக கொஞ்ச நாள் பொறுத்திருப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.”

Motor Vehicles Inspectors.

* 1488 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of Brake Inspectors working in this State and their main functions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“There are 26 Motor Vehicles Inspectors and 13 Assistant Motor Vehicles Inspectors in this State.

Their main duty is to inspect periodically the motor vehicles plying within their jurisdiction and to issue certificates of fitness to transport vehicles.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the Hon. Minister is aware that in rural parts, buffaloes going across the streets are also acting as ‘Brake Inspectors’?” (Laughter.)

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Yes, Sir.”

Free medical treatment for medical students.

9-30 a.m. * 1489 Q.—SRI B. K. NALLASWAMI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether medical students are admitted free of charges for treatment in Government Hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir.”

19th March 1955]

Remission of land revenue.

* 1490 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any proposal regarding the grant of liberal remission of kist to agriculturists at times of drought, etc., was considered in 1947-48;

(b) if so, the details thereof;

(c) whether the proposal was implemented at any time after that; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes.

“(b) The details of remissions granted for fasli 1357 in certain districts are furnished below :—

(1) Grant of full remission in respect of wet lands with an outturn of 2 annas and less;

(2) grant of 25 per cent remission in respect of wet lands with an outturn of 2 annas to 4 annas;

(3) grant of full remission on all wet fields on which there was ‘constructive total loss,’ irrespective of whether a dry crop was successfully raised or not;

(4) no remission on wet lands with an outturn of 5 annas and more;

(5) no distinction between the deltaic and non-deltaic areas in the matter of grant of wet remission;

(6) grant of full remission on dry lands with an outturn of 4 annas and below;

(7) grant of half remission on dry lands with an outturn of 5 annas to 7 annas;

(8) no remission on dry lands with an outturn of 8 annas and above; and

(9) grant of dry remission without reference to the nature of the crop grown on the lands.

“(c) Yes. It was implemented in fasli 1358.

“(d) Does not arise.”

SRI K. T. RAJU :—“கோயமுத்தூர் ஜில்லா, தாராபுரம் தாலுகாவில் மழையின்மையால் பருத்திச் செடிகள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். தாராபுரம் தாலுகாவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா அளிக்கப்படுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, these rules are meant to be followed. I do not know why the hon. Member has a doubt about it.”

[19th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM:—“சாகுபடிக்கணக்கு எழுதுவது, ஓராணப் பயிர் இரண்டணப் பயிர் விளைந்திருக்கிறது என்று எழுத வேண்டிய பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. கிராம கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு இம் மாதிரி வகையில் வேலை அதிகரித்திருக்கிறதென்றும், தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை என்றும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் மற்றவர்களையும் பேட்டி கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகள் சரியாக கவனிக்கப்படாததினால் பொது மக்கள் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்களாகையினால் இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, has the hon. Member got any guarantee that if the salary is increased, the vagaries that he has enumerated will stop?”

MR. SPEAKER:—“I shall take five more minutes and finish the rest of the questions.”

SRI S. RAMALINGAM:—“Personal explanation, Sir, தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய குறைகள் பூராவும் கவனிக்கப்படாவிட்டாலும், ஓராண கவனிக்கப்பட்டாலுங்கூட, அவர்கள் மிகவும் உற்சாகமாக வேலை செய்து, தங்களுடைய பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும் நிறைவேற்றுவார்கள். அதனால் பொதுமக்களுக்குப் பெரிய நன்மை கிடைக்கும் என்று சபையின் முன்பாக உறுதி கூறுகிறேன். ஆகையால், சர்க்கார் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, I accept the theory of it, but the difficulty is in giving practical application and that is under consideration.”

Transport facilities for Avadi Congress Session.

* 1491 Q.—**SRI C. KANDASAMY:** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government ordered, or appealed, or suggested to private bus operators to send a quota of buses to cope up with the traffic in connexion with the recent session of the Indian National Congress at Avadi;

(b) if so, whether any extra remuneration was offered to those operators; and if so, how much;

(c) whether any agreement was reached between this Government and the Indian National Congress in this connexion; and

(d) whether the Government will be pleased to place on the table of the House the papers connected with this agreement?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) & (b) No, Sir. The special buses that were diverted from the mufassal for providing transport facilities between Madras and Avadi in connexion with the All-India Congress Session were either spare buses or idle buses or route buses which the bus operators offered to spare without detriment to the regular services on the routes operated by them.

“(c) No, Sir.

“(d) Does not arise.”

[19th March 1955]

Madras Land Utilization Order.

* 1492 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the object of passing the Madras Land Utilization Order in January 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“As the Essential Supplies (Temporary Powers) Act of 1946 (Central Act XXIV of 1946) under which the Madras Land Utilization Order, 1950, had been issued, lapsed on 25th January 1955, the Madras Land Utilization Order was re-issued, on 26th January 1955 under Section 7 of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949 (Madras Act XXIX of 1949), so as to keep alive the Madras Land Utilization Order. The object of which is to enforce legally the cultivation of arable waste lands.”

Underground drainage pipes for Avadi Congress Session.

* 1493 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether underground drainage pipes were laid at Avadi for the Session of the Indian National Congress;

(b) if so, the total length to which the underground drainage pipes were laid;

(c) the cost involved in laying the underground drainage pipes; and

(d) whether the Indian National Congress paid any amount to the Government for the laying of such underground drainage pipes, and if so, how much?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) Particulars are not available with the Government as the work was done by the Congress authorities themselves.

“(d) Does not arise.”

MR. SPEAKER:—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER:—“I have to announce to the House that I have received the following messages, dated 18th March 1955, from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council:—

“1. In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), as passed by the Council on the 18th March 1955 without any recommendation and signed by me.

[Mr. Speaker]

[19th March 1955]

'2. In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 4 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 18th March 1955, without any amendment and signed by me.' "

III.—PRESENTATION OF THE SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I present the Supplementary Statement of Demands for Grants for the current financial year, 1954-55, and Detailed Estimates thereof. Copies of the Statement of Demands and the Estimates have been laid on the table of the House.

“ 2. As explained in the Introductory Memorandum, the present Supplementary Estimates relate to—

(a) Schemes of expenditure already provided for in the Budget for the year 1954-55, for which additional provision is now required with reference to the expenditure already incurred or expected to be incurred before the end of the year;

(b) 'New Service' schemes sanctioned by the Government in the course of the year; and

(c) Payment of costs awarded by the Courts in suits in which the Government were impleaded as a party.

“ In respect of new services, the demand proposed is for the actual additional appropriation required to meet the expenditure in the current year on individual schemes, after taking into account the savings now anticipated in the concerned Grants. Where sufficient savings are expected or no expenditure is likely to be incurred in the current year, the demand proposed is only for a token sum of Rs. 100.

“ The estimated expenditure in the current year in respect of New Service schemes included in the present statement is about Rs. 62 lakhs in the Revenue Account and Rs. 24 lakhs in the Capital Account, making a total of Rs. 86 lakhs. Advances to the extent of Rs. 70 lakhs have been sanctioned from the Madras Contingency Fund to meet a part of the expenditure on these schemes, pending regularization by the Legislature. But most of the demands proposed are in respect of larger expenditure on items provided for in the Budget for 1954-55 and approved by the Legislature, due to various causes as explained in the Detailed Estimates.

“ There are now 27 Demands pertaining to Revenue Account, including 2 wholly 'charged' items for Rs. 79,100, involving a total sum of Rs. 6,11.04 lakhs under 'Voted' and Rs. 10.56 lakhs under 'Charged'.

“ Under Capital Account (excluding State Trading Schemes), there are 5 Demands involving a total sum of Rs. 98.37 lakhs under 'voted' and Rs. 0.25 lakh under 'charged'. In respect of State Trading Schemes, there is a large demand for a sum of

19th March 1955]

[Sri C. Subramaniam]

Rs. 10,24.44 lakhs, which I shall explain presently. Thus the total of all the Supplementary Demands including 'charged' items works out to Rs. 17½ crores nearly. All this of course does not represent additional expenditure as compared with the Budget originally approved by the Legislature. Under the system of gross budgeting now in force, specific demands for grants have to be moved for even adjustments from one head to another within the same grant and all recoveries have to be ignored. Thus, taking the Demand for Capital Outlay on Schemes of State Trading, it will be seen from the Detailed Supplementary Statement that recoveries to the extent of over Rs. 11.08 crores are anticipated against the Demand of Rs. 10.24 crores. The additional expenditure represents the purchase price of stocks of foodgrains and manures, including advances made towards such purchase, while the recoveries represent the estimated proceeds from the sales of such stock, including recoveries of advances previously made. The result is that though apparently a Demand for an additional sum of over Rs. 10 crores is asked for in respect of State Trading Schemes, there will actually be reduction of about Rs. 84 lakhs in the net expenditure on account of State Trading Schemes in this year. Similarly, in respect of Electricity schemes (Demand No. XXVII), an additional sum of nearly Rs. 160 lakhs is asked for under 'voted.' But most of this represents merely a transfer of the expenditure on 'Generation' from a common suspense head to the individual systems. If such internal transfers are allowed for, the net additional demand asked for is only for a sum of Rs. 42 lakhs.

“ Hon. Members will, I hope, take note of the fact that though apparently supplementary estimates are presented for a sum of Rs. 17½ crores, the net Demand is only for a sum of about Rs. 4½ crores. Even this net Demand does not represent additional expenditure over the Budget; for, as explained in the Introductory Memorandum, against excess expenditure under some demands, there are savings under others, which cannot be formally reappropriated. The total savings anticipated in this manner is about Rs. 3 crores, comprising about Rs. 1 crore in the Revenue Account and Rs. 2 crores in the Capital Account. Further, most of the additional expenditure provided for in the Supplementary Statement has already been allowed for in the Revised Estimates for this year, presented to the Legislature earlier.

“ 3. Large items included in the present Supplementary Statement are the following:—

(1) About Rs. 122 lakhs under Demand XI—District Administration and Miscellaneous, which represents merely adjustments to be made on account of the conversion of loans granted for construction of wells into subsidies and larger outlay on local development works with reference to the contributions received from the Government of India and the public.

(2) Nearly Rs. 160 lakhs under Demand XXVII—Electricity, which I have already explained.

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1955]

(3) About Rs. 63 lakhs under Civil Works (Demands XXIV and XXVI) which represent mainly larger expenditure on repairs to Highways damaged by floods and outlay on works financed from the Central Road Fund, including grants to local bodies.

(4) A sum of Rs. 81½ lakhs under XV—Education, to cover the increased expenditure on payment of arrear and advance teaching grants and on the opening of a large number of additional schools and employment of additional teachers in pursuance of the Government of India's scheme to relieve the educated unemployed.

(5) A sum of about Rs. 89 lakhs under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes, to meet the expenditure on the large number of rural electrification schemes undertaken with special assistance from the Government of India, for rural development and for increasing employment opportunities. The Demands for Capital Expenditure include also token sums under 'Irrigation' and relatively small amounts for the buildings connected with the Modern Quinine Factory and for the purchase of additional buses for the State Transport.

" Full particulars of all Demands will be found in the Detailed Supplementary Estimates.

9-40 a.m. " With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House."

MR. SPEAKER:—" The motion of the hon. Member Sri K. V. Ramaswami will be taken up on Monday."

IV.—GOVERNMENT MOTION *RE* CHANGE IN THE ORDER OF DEMANDS FOR GRANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'That Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid and Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be taken up to-day and that Demand XXIV—Civil Works—Works and Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be postponed to the 23rd March 1955.'"

MR. SPEAKER:—" The motion has been moved with the consent of the members of the Business Advisory Committee. The question is—

'That Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid and Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be taken up to-day and that Demand XXIV—Civil Works—Works and Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be postponed to the 23rd March 1955.'"

The motion was put and carried.

19th March 1955]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—cont

(1) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,59,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.'

In moving the Demand, Sir, I wish to say a few words explaining the policy followed by the Government in allotting funds to the local bodies towards grants-in-aid so that the Hon. Members may offer constructive criticisms and useful suggestions.

"2. Prior to 1946, the Government were sanctioning large sums to the local bodies as grants-in-aid towards the maintenance of the roads. Consequent on the formation of the Highways Department from 1st April, 1946, all trunk roads and most of the important marketing roads in charge of local bodies were taken over with effect from 1946-47 and the grants paid to the local bodies till then towards the special repairs and the maintenance of these roads were discontinued. So, the Government, excepting the recurring grants given to the Madras Corporation for the maintenance of certain specified roads, are now giving only non-recurring grants towards capital works such as construction of bridges and culverts, metalling of roads, dustless surfacing of roads in built-up areas, formation of new roads, etc., besides giving grants towards approved schemes of construction or improvement of village communications. In special cases when road works are undertaken by the local bodies for the relief of unemployment as a result of failure of rains, Government give grants based on the financial position of the district boards concerned. Grants are also given from our share of the Central Road Fund for the construction of new roads and bridges of any sort and for the reconstruction or substantial improvement of existing roads and bridges, subject to the approval of each item by the Government of India.

"3. As regards the Madras Corporation, the Government have been giving a recurring grant of Rs. 32,000 towards the maintenance of Mount Road and the Poonamallee High Road within City limits. In addition the Government were also giving a grant of Rs. 16,000 till 1954-55 towards the maintenance of certain special category of roads. In view of the heavy expenditure that is being incurred by the Corporation on the maintenance of roads it has been decided to give with effect from the current year 1954-55 an additional grant of Rs. 5 lakhs per annum.

"4. In regard to district boards, grants are given for road works included under the Five-Year Plan. This programme provides not only for the formation of a large mileage of new roads with a view to connecting villages with a population of 500 and above with towns and other important marketing centres, etc., but also for the improvement of the existing roads in charge of

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [19th March 1955]

District Boards. Grants have been sanctioned since 1947-48 for the works selected every year out of the Five-Year Programme. The general policy followed by the Government in respect of this programme is that the expenditure on these works should be borne by the Government and the district boards in equal shares. But a higher percentage of grants is given to the poorer district boards who cannot meet their share of cost from the funds. In 1954-55 eight district boards, viz., North Arcot, Chingleput, South Kanara, Malabar, The Nilgiris, Ramanathapuram, Salem and Tiruchirappalli have been given full grants. A lump sum of Rs. 10 lakhs has been provided in the Budget for the coming year for payment of grants to the district boards.

" 5. Then in regard to the improved surfacing of roads, the Government announced their policy in 1941 that they would contribute 75 per cent of the cost of approved schemes for the initial dustless surfacing of roads in built-up areas. In pursuance of that policy a number of dustless surfacing schemes were approved in 1941 and three-fourths grants were allowed to all such schemes, the remaining one-fourth cost being met by the local bodies concerned. But owing to conditions created by the last war and the shortage of materials, much progress was not made in the execution of the schemes. So, the policy of giving 75 per cent grants was re-examined in 1947 and in view of the then State finances, the percentage was reduced to 50 from 1948-49 onwards. Since then the Government are allowing 50 per cent grant to local bodies for dustless surfacing of roads, the remaining 50 per cent being met by the local bodies. Accordingly a lump sum provision is made for executing the old schemes still remaining incomplete as well as for new schemes every year on the recommendation of the Chief Engineer. However, in order to ensure that the money is spent on well considered schemes, the local bodies have a five-year plan of dustless surfacing of roads arranged in the order of importance and urgency approved by the Government and the Government are sanctioning grants to local bodies for not more than two new schemes every year from the approved list consistent with the availability of State finances and the needs of the local bodies in general.

" 6. Under village communications, a provision of Rs. 4½ lakhs has been made in the Budget for the coming year as against Rs. 2½ lakhs in the current year towards the improvement of village communications. This grant is given to the district boards and panchayats in addition to that given under the Five-Year Plan for the improvement of village communications.

" 7. Under the Central Road Fund Scheme grants are given for the construction of new roads and bridges and reconstruction or substantial improvement of existing roads and bridges. The Central Road Fund was constituted by the Government of India in 1930 and there is a balance of about 40 lakhs standing to the credit of this State out of the allocation made to this State from

19th March 1955] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

the Central Road Fund. In considering proposals for the construction, reconstruction or improvement of roads and bridges from the Road Fund, the Central Government have regard to the urgent need for improving the efficiency and reducing the cost of transport by road of agricultural produce to markets and railways. Accordingly a provision of Rs. 13½ lakhs has been made for this purpose in the Budget for 1955-56 as against Rs. 6 lakhs in the current year.

" 8. I may also mention, Sir, that twenty road works of economic or Inter-State importance costing Rs. 138 lakhs have been approved by the Government of India under the special grant-in-aid schemes for road works outside the Five-Year Plan. Of these, provision has been made for two works, viz., Darbi-Subramania Natticalcutta road in South Kanara district and Palladam-Cochin Frontier road in Coimbatore district costing about Rs. 9 lakhs.

" 9. During the course of general discussion some of the hon. Members observed that the recommendations of the Rathnasabhapati Mudaliar Committee should be implemented and that more powers should be given to the Chairman and Municipal Councils.

" The main recommendations of the Committee were that the posts of Municipal Commissioners should be abolished and that greater powers should be conferred on the Municipal Councils and Chairmen. 9-50 a.m.

" I may inform the hon. Members that after considering the report in detail the Government have decided to confer the following additional powers on the Chairmen :—

(1) Formation of the general policy of municipal administration and initiation of schemes for the improvement of the Municipality.

(2) Drawing the attention of the Commissioner to any neglect or waste and calling for information from him on any matter relating to municipal administration.

(3) Submission of report by the Commissioner to the Chairmen about the action taken by the Commissioner in an emergency; the Chairman, may, if necessary report to the Inspector or the Government for suitable action; the Council may if it does not approve of the Commissioner's action direct him to refer the case to Government for orders.

(4) Vesting concurrent powers in Chairman for enforcement of execution of resolutions.

(5) Three-fifths majority of Councillors provided at present for giving effect to a motion of no-confidence against the Chairman, or vice-Chairman will be raised to two-thirds, to afford greater protection to Chairman.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [19th March 1955]

(6) Appointments to posts carrying a pay not exceeding Rs. 30 per mensem to be made by the Chairman, and to all other posts by the appointment committee, temporary appointments in emergencies being made by the Chairman.

(7) Appointments of more Committees of the Council of which the Chairman will be a member, so that the members may take more interest in the administration.

(8) The Chairman may call for the diary of the Departmental Heads, namely, the Municipal Engineer, Municipal Electrical Engineer or the Municipal Health Officer.

(9) The Chairman may obtain any information directly from the Heads of Departments and institutions under the Municipality; and he may sanction casual leave to Commissioners.

(10) The Chairman may record his views on the work and conduct of the Commissioners, Municipal Health Officers, Municipal Engineers and Municipal Electrical Engineers; in case of disagreement with other reporting officers, the reasons should be quoted with concrete instances in support of his opinion.

"These are the measures that could be undertaken to increase the powers of Chairman, without in any way impairing the administrative efficiency, which has resulted from the appointment of Municipal Commissioners, which I am sure, the Hon. Members will appreciate.

"Simultaneously with the conferring of additional powers on the Chairmen, the Government have decided to provincialise the posts of Municipal Commissioners.

"The Government will bring in shortly a legislation to implement the above proposals as well as such of the proposals in the Rathinasabapathy Mudaliar's Committee Report as are acceptable.

"In regard to the reorganization of the District Boards, the Government propose to appoint early in 1956 a High Level Committee to go into the future set up of District Boards and Panchayats. The report of the Kuttikrishnan Committee on the reorganization of District Boards will be placed before this High Level Committee for its consideration. This Committee will doubtless examine the question of creation of smaller units in the place of District Boards.

"Mention was also made by some of the Hon. Members that the sum of Rs. 75 lakhs provided for in the Budget for giving special grants to the District Boards and Panchayats by levying a surcharge is not sufficient and that more money should be placed at the disposal of the local bodies. I would like to state that making now a beginning in this matter the Government will watch the working of the scheme carefully and take such action as is called for in time.

19th March 1955] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

"In the meantime, the Government are also considering proposals as to how best the District Boards can be permitted to utilize the large amounts of Railway cess at their credit.

"Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,59,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid."

SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் ரொம்ப நேரம் ஆங்கிலத்தில் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் சொன்ன விஷயங்களை சுருக்கமாக சற்று தமிழில் சொன்னால் ஆங்கிலம் தெரியாத அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டு அதன்பேரில் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும்."

MR. SPEAKER :—"ஏற்கெனவே அரை மணி நேரம் மந்திரி அவர்கள் பேசிவிட்டார். மேலும் தமிழில் சொல்லவேண்டுமானால் அவகாசம் இருக்காதென்று நினைக்கிறேன்."

SRI C. H. KANARAN :—"The statement has been just made by the Hon. Minister. Hon. Members must have time to study that statement before they can make constructive suggestions. While the statement was being read, there was difficulty for us to follow it."

MR. SPEAKER :—"I cannot help it. What can I do for that?"

SRI C. H. KANARAN :—"My request is that if a statement is to be made by an Hon. Minister printed copies of the statement should be given to hon. Members so that they can make constructive suggestions."

MR. SPEAKER :—"The Hon. Leader of the House is not here. As soon as he comes we shall consider that question."

SRI S. RAMALINGAM :—"மந்திரி அவர்கள் 15 நிமிஷங்கள்தான் ஆங்கிலத்தில் படித்திருக்கிறார். Civil Works-Grant-in-Aid என்ற மான்யம் முதல் தடவையாக சபையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். மந்திரி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சொன்ன விஷயங்களின் சாராம்சத்தை ஐந்து நிமிஷ நேரமாவது தமிழில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

9-50 p.m.

MR. SPEAKER :—"If the Hon. Minister is prepared to do that, I have no objection. But it will take time."

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டால் விவாதத்திற்குக் கடைசியில் பதிலளிக்கும்போது நான் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன எல்லா விஷயங்களுக்கும் தமிழிலேயே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்."

[19th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion, namely—

'That the allotment of Rs. 66,59,700 for Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100 (to urge upon the Government the necessity for giving more grants to local bodies especially for village communications and to urge the Highways Department to take over all the roads where vehicles for public services ply).'"

MR. SPEAKER :—" The Demand as well as the Cut motion moved by the hon. Member are before the House for discussion. I have allotted two hours for this debate. The Hon. Minister will begin his reply by about 11-15 a.m. I hope 15 minutes' time will do for the Hon. Minister to reply to the debate."

9-55
a.m.

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ഡിമാന്റിൽ സംഖ്യ വളരെ കുറച്ചു ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ഡിമാന്റാണിത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ വേഗം വായിച്ചുറോയതുകൊണ്ട് അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പഞ്ചായത്തുപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ ചില പണികൾക്കു വേണ്ടിയാണ് ഈ ഡിമാന്റിൽ സംഖ്യകൾ വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പൊതുവിൽ ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില കാര്യങ്ങൾ രീതിയായിട്ടും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിന്റെ കീഴിൽ വൈപ്പൻ സ്റ്റീം എന്നൊരു സ്റ്റീം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സപ്ലൈസർപദ്ധതിയായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റും അത് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തില്ല. അതുകൊണ്ട് അത് നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ അരിയൂരിൽനിന്ന് കുറുപ്പാലത്തേക്കു പോകുന്ന ടോട്ടൻഹാം റോഡിൽ കുറുപ്പാലത്തു ഒരു പാലം പണിയുന്നതിനു ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പണി നടക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. വള്ളവനാട് താലൂക്കിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട സമുദായം കുറുപ്പാലം. സബ് ടോക്കി, പാട്ടക്കോടി തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം കുറുപ്പാലത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. കുറുപ്പാലത്തിൽ ഒരു പാലം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും മണ്ണാക്കുട്ടിയിൽ കുറുപ്പാലത്തേക്കു പോകണമെങ്കിൽ കുന്നുകൾ 19 മൈൽ ചുറ്റി പെരിന്തൽ മണ്ണു വഴിക്കു പോകണം; അല്ലെങ്കിൽ 20 മൈൽ ചുറ്റി പാലക്കാട്ടുകുടി പോകണം. വളരെക്കാലമായി ഈ പാലം കെട്ടണമെന്നു നാട്ടുകാർ മുറവിളിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അടുത്തേക്കും അതിന്റെ പണി ആരംഭിക്കാൻ ആലോചന ഗവണ്മെന്റിനില്ലെന്നാണ് ഇവിടെ ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി നൽകിയ ഉത്തരങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു കോസ്റ്റ്വേ കെട്ടാണെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു ധനസഹായം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ പണി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡ് തയ്യാറാണ്. പട്ടാമ്പിയിൽനിന്നു ശുഭവായുക്കു പോകുന്ന റോഡിൽ ഭാരതപ്പുഴയിൽ ഒരു കോസ്റ്റ്വേ കെട്ടേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയും ഇപ്പോൾ യാതൊരു ആലോചനയുമില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തെ മുൻനിർത്തി അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ട ഗൗരവം കൊടുത്തു വേഗ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ട ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

(Deputy Speaker in the Chair.)

"കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട്", നാഷനൽ എക്സിറ്റൻഷൻ സ്കീം, ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സ്കീം മുതലായ പദ്ധതികളിലുൾപ്പെട്ട് മലബാറിൽ പുതുതായി അനേകം റോഡുകളും പാലങ്ങളും മറ്റും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം നന്നാക്കാനും അഭിവൃദ്ധി

19th March 1955]

[Sri K. C. Gopalan Unni]

പ്പെടുത്താനും നിലനിർത്താനും വേണ്ടി കൂടുതൽ സംഖ്യകൾ ആവശ്യമാണ്. അക്കാര്യവും ഗവണ്മെന്റു പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തു ബോഡ് കൾക്കു വരുമാനം വളരെ കുറവാണ്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിന്റെ ബഡ്ജറ്റും വളരെക്കാലമായി കമ്മിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡിനായാലും ശരി, പഞ്ചായത്തു ബോഡ്കൾക്കായാലും ശരി ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായമില്ലാതെ വളരെ യാതൊരു ചെലുതും സാദ്ധ്യമല്ല. അതേ സമയം ജനങ്ങൾക്കു അത്യാവശ്യമായ പല പണികളും നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു കൂടുതൽ ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറാകേണ്ടതാണെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ പിന്തുടരുന്നു."

* SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that the Hon. Minister who moved the Demand 10 a.m. referred to the improved position with regard to Grants-in-Aid under Civil Works. But all the same from certain clues gathered from his speech, we find that as far as local bodies are concerned, they have not properly dealt with them. As far as I know, there is a lot of confusion with regard to the functions of the district board. The district boards are told by the Government that they are always preparing deficit budgets and unless they are able to balance their budgets, they would not get any grant from the Government. Sir, the question of improving the conditions of local boards has been engaging the attention of the Government for a long time. They do not at present have independent sources of revenue and they have to depend upon the loans given by the Government. When loans are given by the Government, they must see whether they are sufficient for the purpose.

" Sir, an enormous sum of money is being spent on the laying of roads by district boards but the tax levied on vehicles which make use of these roads is all being taken by the Government. As it is, district boards cannot attend to the maintenance of big roads and they can only attend to small roads in the villages. To quote a concrete example, I may refer to the Vandalur-Kelampakkam road which is the road used by many tourists to reach Mahabali-puram. It is in a very bad state of disrepair. Why is it in such a condition? Because the district board has not sufficient funds to repair it. The Government should attend to it immediately.

" Now I come to the Highways Engineer. He is under the service of both the Government and the district board. But the district board cannot have effective control over him. As it is, the district board has to sanction a scheme first for the purpose of repairing or laying of roads. Then it has to be included in the Five-Year Plan or Ten-Year Plan, for which the approval of the Government is necessary. It is left to the discretion of the Government either to approve it as it is or change the nature of the formation of the road and the order of priority suggested in the scheme. Such a thing is not conducive to the proper working of a self-governing body like the district board whose functions we are going to enlarge in the course of few years to come.

[Sri M. R. Ramachandran] [19th March 1955]

.. Then, I come to the other problem facing panchayats. I know that most of the panchayats are very much afraid of levying more taxes with the result that the funds at their disposal are very meagre and are not sufficient to lay even a few roads. Anybody who has visited the Tirupporur temple would have seen the four roads leading to it. They are in a very bad state and they are six inches deep with sand stones. Recently when the Hon. Minister for Revenue visited that place and taken in procession, he might have noticed a procession passing through these four roads which are in a state of disrepair. The Tirupporur Panchayat Board has not got sufficient funds to repair them. The Government should sanction a liberal grant for that purpose as the temple is visited by a large number of people.

.. Generally the district boards and panchayats are in need of funds and at least loans from the proceeds of the surcharge on land revenue should be given to them so that they can effectively function and the members of district boards would also have the satisfaction of having given relief to their constituents who had elected them, after they had made lavish promises to them.

.. With regard to municipalities, I am glad to hear that the Hon. Minister has promised some reforms so that effective control and large powers may be vested in the hands of the Chairman of the municipality. But what about the position of the Commissioner of the municipality? As a matter of fact, so far as the Chingleput district is concerned, three Commissioners had been transferred recently as they had the boldness to differ from the view of the Chairman in certain matters or they were not courteous enough to please him. Sometimes when the Chairman is not able to exercise his powers being new to the job, the Commissioner takes undue advantage of it and rides roughshod over him. If such cases are referred to the Government, they should give their decision without taking into consideration the persons involved in the matter.

“ Sir, recently a vacancy arose in the Chingleput Municipality due to the retirement of a person. But that person has been recommended for re-employment by the Chairman of the municipality but the Government have refused permission to re-employ him. His name had been recommended on administrative grounds and on considerations of public convenience and support, and the Chairman did not want to employ the next incumbent who would automatically occupy that post. He has been denied his chance. This is a matter which the Government should take up seriously and see that in all cases no injustice is done, because they are supposed to carry out their duties honestly and conscientiously.

“ Then I come to schools and dispensaries maintained by district boards. They are in a very unsatisfactory state of affairs. I understand that the Government of India are giving liberal grants to the Social Welfare Board in the State for maintaining rural

[19th March 1955] [Sri M. R. Ramachandran]

dispensaries. Is it not proper that the grant should be made direct to the district board which is having direct contact with them instead of giving it to a governmental agency? I find that funds are placed at the disposal of the State Social Service Boards for opening maternity centres. If these funds are placed at the disposal of the District Boards, they can improve the existing maternity centres and the rural dispensaries. At present, they are not able to pay the rent of the building or even to pay the salaries of the doctors or supply good medicines. As such, the rural dispensaries are attracting very little patients because the medicine that is stocked there is not sufficient and is of an inferior quality and best doctors are not posted.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is over.”

SRI K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-10 a.m.
என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்களை கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களையும் இணைப்பதற்காக காவிரி நதியின்மேல் ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டுமென்று கோயமுத்தூர், சேலம் இவ்விரண்டு ஜில்லாக்களின் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களும், ஈரோடு நகர சபையும், பொதுமக்களும் மிகப் பெரிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்த முயற்சியின் காரணமாக அங்கு ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய தொகையை சர்க்காரிலிருந்து கொடுப்பதற்கு கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் உத்தரவிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்குவதோடு நின்றுவிடாமல் ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக வியாபாரப் போக்குவரத்துக்கும், மற்ற விஷயங்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, அவர் மந்திரியாயிருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே அந்தப் பாலத்தைத் திறந்துவைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களென்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“ ஈரோடு நகரசபையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஈரோடு நகரசபைக் கமிஷனரின் பேரில் 11 முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் கையெழுத்திட்டு முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும், எனக்கும் ஒரு விண்ணப்பத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிடிக்குத் தேவையான இரும்புக் கம்பங்கள் வாங்கும் விஷயத்தில், ஒரு கம்பத்திற்கு ரூ. 50 வரையில் அதிகம் கொடுத்ததன்மூலம் ஈரோடு முனிசிபாலிடிக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் நஷ்டமேற்பட்டிருக்கிறது. இதுவிஷயமாக காங்கிரஸ் கட்சி முனிசிபல் கவுன்சிலர்களும், மற்ற கட்சி அங்கத்தினர்களும் கட்சிச்சார்பற்ற முறையில் 11 பேர்கள் கையெழுத்திட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனக்கு அனுப்பிய நகல் இப்பொழுது என் கையில் இருக்கிறது. அதை என்னுடைய பிரசங்கத்தில் கடைசியில் கனம் அமைச்சருக்கு, சட்டசபைக் காரியதரிசி மூலமாக, சமர்ப்பிக்கின்றேன். இதை நான் எதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள், அந்தப் பணத்தை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் செலவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அங்கிருக்கக்கூடிய நிர்வாகஸ்தர்கள் எப்படி அந்தப் பணத்தை துர்விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பதினொன்று முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் கையெழுத்திட்ட விண்ணப்

[Sri K. T. Raju] [19th March 1955]

பத்தை நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு, சட்டசபைக் காரியதரிசி மூலமாக சமர்ப்பிக்கின்றேன். அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட முனிசிபல் கமிஷனர்பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்னவென்றால் ஒரு சிறிய நகரசபைக்கு, ஏற்கெனவே அவர்களுடைய நிதி நிலைமை குறைவாக இருக்கும்போது, ரூ. 10,000 நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண ஒரு நகரசபைக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டமென்றால் அது சிறிய தொகை அல்ல—இதிலிருந்து நகரசபை அதிகாரிகளுடைய போக்கு எந்த முறையில் இருக்கிறதென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

“நகரசபையில் கட்சி மனோபாவம் இருந்து வருகிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஈரோடு ரயில்வே காலனியில் 15 வருஷ காலமாக இருந்துவரும் பள்ளிக் கூடத்தில் 800 குழந்தைகளுக்குமேல் படிக்கிறார்கள். எட்டாவது வகுப்பு வரையில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்துவருகிறார்கள். மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு இடம் போதவில்லை. இருபது உபாத்தியாயர்களுக்கும் 800 குழந்தைகளுக்கும் போதிய இடம் இல்லாததால் மரத்தடியில் விசுவாமித்திரர் காலத்தில் எப்படி பிள்ளைகளுக்கு போதிக்கப்பட்டு வந்ததோ அந்த முறையில் இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டிலும் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விசுவாமித்திரர் காலத்தில் பள்ளிக்கூடம் எப்படியிருந்தது என்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜு அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். விசுவாமித்திரர் காலத்தில் அவர் இருந்திருக்கிறார் என்று அவரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.” (சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER :—“சரித்திரத்திலிருந்து கனம் அங்கத்தினர் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம்.”

SRI K. T. RAJU :—“கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொல்லுகிறார் என்று தெரியவில்லை.”

DEPUTY SPEAKER :—“விசுவாமித்திரர் காலத்தில் நீங்கள் இருந்திருக்கிறீரா என்று கனம் அங்கத்தினர் உங்களைக் கேட்கிறார்.” (சிரிப்பு.)

SRI K. T. RAJU :—“பள்ளிக்கூடத்தில் எவ்வளவு நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எண்ணூறு பிள்ளைகளுக்கும் 20 உபாத்தியாயர்களும் வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு இடம் போதாமலிருக்கிறது. ரயில்வே காலனியில் நடக்கக்கூடிய விஷயம் ஆகையால் இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ரயில்வேயைச் சேர்ந்த இடமானபடியால் முனிசிபாலிட்யார் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பொதுமக்களும், பெற்றோர்கள் சங்கமும் ரயில்வே மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ஓ. வி. அனகேசன் அவர்களுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டதன்பேரில் ரயில்வேயைச் சேர்ந்த நான்கு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு ரூபாய்க்கு விற்றுவிட ரயில்வேயினர் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று 1954-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 20-ல் அன்று முனிசிபாலிடிக்ஸ் டெல்லியிலிருந்து கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். தென்பிராந்திய ரயில்வே ஜெனரல் மானேஜர் குழந்தைகளின் படிப்பை முன்னிட்டு நான்கு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு ரூபாய்க்கு நகரசபைக்கு விற்றுவிடத் தயாராயிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஈரோடு நகரசபையானது ஒரு ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு ஏக்கர் நிலத்தை குழந்தைகளின் கல்வியை முன்னிட்டு வாங்குவதற்கு முன்வரவில்லையென்றால் நகரசபையினரின் போக்கை என்னவென்று சொல்வது என்று தெரியவில்லை. சமீபத்திலுள்ள ரயில்வேக்குச் சொந்தமான இடத்தை வாங்குவதற்கு

[19th March 1955] [Sri K. T. Raju]

மறுத்துவிட்டு, 800 குழந்தைகளும் வெகுதூரம் சென்று படிக்கக்கூடிய முறையில் புதிய இடத்தை வாங்க முனிசிபல் கமிஷனரும் சேர்மனும் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளின் படிப்பு விஷயத்தில் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கொடுக்கும் விஷயத்தை மட்டும் கவனிக்கவேண்டியதவசியம். நான்கு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ரூபாய்க்கு நகரசபைக்குக் கிடைக்கிறது என்றால் அதை நகரசபை வாங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய காலனி பிரதேசத்தில் வேறு பள்ளிக்கூடமே இல்லை என்பதையும் நகரசபையினர் கவனித்து அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் முன்வந்து, ரயில்வே போர்டு முன்வந்து நான்கு ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நகரசபையினர் குழந்தைகளின் கல்விக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டாமா? பள்ளிக்கூட விஷயத்தில் என்ன அரசியல் நோக்கம் இருக்கமுடியும்? முனிசிபல் கமிஷனர் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்று அந்த இடத்திலே பள்ளிக்கூடம் தேவையில்லை, அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்வதாக எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இலவசமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலத்தை நகரசபை கைவிடுவது நியாயமா, தர்மமா என்று பார்த்தால், எந்த முறையில் பார்த்தாலும் சரியல்ல என்றுதான் சொல்லவேண்டும். முனிசிபல் சேர்மனும், கமிஷனரும் கட்டிக்கண்ணோட்டத்தோடு ஸ்தல ஸ்தாபன விஷயத்தில் நடந்துகொள்ளுவது சரியல்ல. பொதுமக்களுடைய நலனை இந்த மாதிரியாகப் புறக்கணிப்பது சரியல்ல. பெற்றோர்கள் சங்கமும், பொதுமக்களும் நாவிலந்து வருஷங்கள் போராடி இந்த உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதுவிஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஈரோடு பிரசவ விடுதியில் இப்பொழுது லேடி டாக்டர் கிடையாது. ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. ஆனால், லேடி டாக்டர் கிடையாது. லேடி டாக்டர் வரும் வரையில் பிரசவம் ஆகாமலேயே இருக்க முடியுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். பிரசவ ஆஸ்பத்திரியாக இருப்பதால் ஆண் டாக்டர்கள் போடுவதற்கில்லை. பெண் டாக்டர்தான் தேவை. அதுவிஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமா? ஒன்பது மாதங்கள் கடந்தும் இதுவரை லேடி டாக்டர் நியமிக்கப்படவில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆஸ்பத்திரிக்கு டாக்டர் நியமனம் செய்யப்படுவதில் விறுப்பு வெறுப்புக்களும், அபிப்பிராய பேதங்களும், ‘லோகல் பாலிடிக்ஸ்’ களும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் இம்மாதிரி விஷயங்களில் ‘லோகல் பாலிடிக்ஸ்’ தலையிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொது மக்களின் நலன் ஒன்றையே பிரதானமாக நகரசபைகள் கவனிக்கவேண்டும்.

“கிராமங்களிலுள்ள ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் வேண்டுமென்றால் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்கள் வருவதில்லை. குறைந்த அளவு சம்பளம் கொடுப்பதுதான் அவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போகாமலிருப்பதற்குக் காரணம். தகுதியான டாக்டர்களுக்கு அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்து உதவி, படித்து பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். 100, 200 ரூபாய் மட்டும் சம்பளம் கொடுத்தால் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போக மாட்டார்கள். நகரசபைகள் என்ன பண்ணமுடியும்? எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடம் பணம் கிடையாது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்து, எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களை முக்கியமாக 5, 6 இடங்களில் வைத்து நியமிப்பதற்கு உதவி செய்வதால் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடைக்கமுடியும். இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் கூடுமானவரையில் உதவி செய்ய முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். நான் முதலில் சொன்னபடி ஈரோடு நகரசபையைச் சேர்ந்த 11 கௌன்சிலர்கள் கையெழுத்திட்ட விண்ணப்பத்தை மந்திரி அவர்களுக்கு, சட்டசபைக் காரியதரிசி மூலமாக இப்பொழுது நான் உங்கள் அனுமதியின்கீழ் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.”

[19th March 1955]

(At this stage the hon. Member Sri K. T. Raju presented a petition to the Joint Secretary to the State Legislature.)

10-20
a.m.

* SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் பிரேரே பித்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு என்று மூன்று பிரிவுகளாக நடந்து வருகின்றன. முனிசிபாலிட்டிகள் சம்பந்தமாக, எதோ ஸ்ரீ ரத்தினசபாபதி அவர்களின் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி சீர்திருத்தங்களில் லாம் செய்து வருகிறோம் என கனம் மந்திரியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் செய்யவேண்டியது அவசியமா, நியாயமா, அவைகள் நன்றாக நடைமுறையில் நடக்குமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் அபிப்பிராயம் சொல்ல முன்வரவில்லை. முனிசிபல் நிர்வாகங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், அதன் விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றி சொல்லிவிட்டுவிடுகிறேன். குறிப்பாக, கிராமவாசிகளாக இருக்கும் எங்களுக்கு, ஜில்லா போர்டு நிர்வாகங்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி, நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக இருந்ததைவிட, இப்போது ஜில்லா போர்டு நிர்வாகங்கள் மிகவும் விரிவு அடைந்திருக்கின்றன. ஜனங்களும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின்மூலமாகவும் பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகத்தின் மூலமாகவும், எல்லா வசதிகளையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலுடன் இருக்கிறார்கள். ரோடு வசதிகள், கிணறு வசதிகள் மற்றெல்லா வசதிகளும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், சர்க்கார் அவற்றை செய்து கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஜனங்களிடம் பரவிவருகிறது. இந்த எண்ணத்தை நாம் பூர்த்தி செய்தாகவேண்டும். இந்த நிலைமையில் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை நாம் எந்த முறையில் வைத்திருந்தால், இந்தத் தேவைகளை எல்லாம் நாம் எளிதில் பூர்த்தி செய்யலாம் என்று நாம் சர்ச்சை பண்ணவேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்று காலையில் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் முறையில், ஜில்லா போர்டு நிர்வாகங்கள் எப்படி நடத்தப்படவேண்டும் என்பதுபற்றி அடுத்த ஜில்லா போர்டு தேர்தல் வருவதற்கு முன்னால், முடிவு செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே அதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி போடவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனாலும்கூட, சாவகாசம் அதிகம் இருப்பதால் கனம் மந்திரி எனது நண்பர் என்ற முறையில் என் அபிப்பிராயத்தை தனியாக சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்து, அப்போது அந்தக் கேள்வியை கேட்காமல் நிறுத்திவிட்டேன். எனக்குச் சந்தர்ப்பம், இப்போது நான் கேட்காமலேயே நண்பர் ராமகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் கொடுத்திருப்பதால், இப்போது சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் இப்போது இருக்கும் நிலையில் இருந்தால், ஜனங்களுக்கும் ஜில்லா போர்டுக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தமில்லாமல் போய்விடும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நானும் ஜில்லா போர்டு தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். முந்தி நான் இருக்கும்போது ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டின் கீழ் 1,200 வாத்தியார்கள் இருந்தார்கள். இப்போது இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த உபாத்தியாயர்கள் வேலை செய்யும் பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் ஜில்லா போர்டு தலைவர் எப்போது சென்று பார்வையிடுவது. Vice-president என்று சில ஜில்லா போர்டுகளில் இருப்பார்கள், சில ஜில்லா போர்டுகளில் இருக்கமாட்டார்கள். Vice-president கள் உள்ள ஜில்லா போர்டுகளில், Elementary Education-ஐ அவர்களுக்கு Delegate பண்ணுவது உண்டு. அவர்கள் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை சுற்றி பார்வையிடுவார்கள். ஜில்லா போர்டு தலைவர் authorise பண்ணினால் ஒழிய, ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள செக்ரடரி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய முடியாது. இந்த மாதிரி நிலைமையில் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்களாக இருந்தாலும் கூட திறம்பட நடத்த முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிக்கூடங்கள். முன்பு எல்

[19th March 1955] [Sri S. Jayarama Reddiar]

லாம் ஒரு தாலுகாவுக்கு இரண்டு High School கள் இருந்தன. இப்போது 10 High School கள் இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டு பராமரிக்கவேண்டிய ரோடுகளின் பரப்பும், மிக அதிகமாகிவிட்டது.”

SRI S. T. ADITYAN :—“Sir, on a point of order. May I know whether the hon. Member is speaking on this cut motion or on District Board administration. I think he is speaking about a subject which is irrelevant.”

DEPUTY SPEAKER :—“This is the only opportunity for hon. Members to speak about the administration of Local Boards. So it is relevant.”

* SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“நான் தப்பிதமாக பேசுவதாக கனம் அங்கத்தினர் கருதுகிறார். எதோ வேறு உலகத்தில் இருந்து கொண்டு எனது பேச்சை நோக்குகிறார் போல தோன்றுகிறது. Election-ல் இருந்து சமீபத்தில் வந்திருப்பதால் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.) ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் இப்போது இருக்கிறபடியே இருக்கவேண்டுமா அல்லது வேறு மாதிரி மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டுமா என்பது தான் இப்போதைய பிரச்சனை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இப்போது இருக்கிற நிலைமையில், ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை, எவ்வளவு கெட்டிக்கார President ஆக இருந்தாலும் கூட, திறம்பட நடத்த முடியாது என்பது தான். ஆகையால் அதை எந்த முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பதை என்னுடைய சிற்றறிவிற்ரு எட்டிய வரையில் சொல்ல முற்படுகிறேன். தாலுகா போர்டுகளை நிறுவலாம் என்று சொல்லுவேன். ஆனாலும், அப்படி தாலுகா போர்டுகள் நிறுவினாலும் கூட, கெட்டிக்கார மெம்பர்களோ, அல்லது President ஓ உள்ள இடத்தில் வேலைகள் நடந்து விடுகின்றன என்ற பேச்சு எழும். ஆகையால் இன்னும் குறுகிய முறையில், பல கிராமங்களை ஒன்றாக சேர்த்து, பஞ்சாயத்து போர்டுகள் நிறுவி, 20 ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு Executive Officer வீதம் போட்டு, Grant-களை அவர்கள் கையில் கொடுத்து, பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு Centre-ஆக இருக்கும் இடத்தில் மருத்துவசாலை, High School ஏற்படுத்த திட்டம் செய்து இந்த முறையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் வசதி செய்யும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது சாதாரணமாக, நடை முறையில் Local Development Works-க்கு என்று எல்லாம் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அது என்ன ஆகுது. நண்பர் கோவிந்தன் இப்போது தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். கெட்டிக்காரர்கள் இருக்குமிடத்தில் இந்த Grant-ஐ வாங்கி செலவு பண்ணுகிறார்கள். Sivakasi காரர்கள் Grant-ஐ அடித்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். முதுகதைத்தாரில் வாங்கி செலவு பண்ணுவதில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். மேற்கூறியவாறு பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்தி விட்டால், பஞ்சாயத்து போர்டு President கவர்ன்மெண்ட் கொடுக்கும் Grant-ஐ பெற்றுக்கொண்டு, கால்பங்கு Contribution-ஐ மக்களிடமிருந்து வாங்கி அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு வகை செய்வார்கள். ஆகையால் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்தி, கிராம மக்களுக்கு எப்படியும் இந்த Local Development Works மூலம் ஏற்படும் வசதிகள் போய்ச்சேரும் முறையில் செலவாக்கினால், கெட்டிக்காரத் தனத்தினால் போய்ச்சேருகிறது என்றில்லாமல், கட்டாயம் எல்லோருக்கும் போய்ச்சேர வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு, நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தி விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவும் நண்பர் படையாச்சி அவர்கள் தலைமையிலேயே இது மாதிரி ஏற்படுத்தி அவர்கள் ஒரு பெருமையை அடைந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நான் ஆண்டவனை பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[19th March 1955]

*SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் நாராயண நம்பியார் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் மான்யம் போதாது. இந்த மான்யத் தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தூசி படியாத பாதை போடுவதில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் கிராம ரோடுகளை சீர்திருத்த அதிகம் கவனம் செலுத்துவதில்லை. 1948-49-ல் சர்க்கார் தூசிபடியாத பாதை போட ஜில்லா போர்டுகளுக்கு 75 சதவிகிதம் மான்யம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் 1949-50-ல் அந்த மான்யத்தை 50 சதவிகிதமாக குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்போது ஜில்லா போர்டுகள் இந்த இனத்தில் அதிகப்படியாக துக்கைய செலவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கிராம ரோடுகளை போட ஜில்லா போர்டுகளுக்கு பணம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் முன்பு கொடுத்த மாதிரியே, 75 சதவிகித மான்யம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் ராஜ்யம் பூராவும் கிராம ரோடுகள் போடுவதற்காக 4½ லட்ச ரூபாய்கள் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவானதாகும். இதை வைத்துக்கொண்டு அதிக அளவிற்கு கிராம ரோடுகள் போடுவது என்பது முடியாத காரியமாகும். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் கிராம ரோடுகள் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அவர் போகாத பகுதிகளே கிடையாது. இதன் காரணமாக கிராம மக்களுடைய வியாபாரம், போக்குவரத்து இவைகள் மிகத்தடைபடுகின்றன என்பது கனம் மந்திரியாருக்குத் தெரியும். இது மாத்திரமில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பஸ்கள் ஓட கிராம ரோடுகள் வசதி இல்லாத காரணத்தினால், அதிக பஸ்கள் ஏற்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதி வழியாக புதியதாக ஒரு பஸ், விழுப்புரத்திலிருந்து அனந்தபுரம்வரை ஓடுகிறது. அதில் ஏறிப்போனால், வீடு போய் சேருவதற்குள் ஒவ்வொருவருடைய தலையும் பல தடவைகள் பஸ்வரில் அடிபடுகிறது. இந்த முறையில் ரோடு இருக்கிறது. இத்தகைய ரோடுகளை பராமரிக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சென்னையில் கப்பி ரோடுகளை தார் ரோடுகளாகவும், தார் ரோடுகளை சிமென்ட் ரோடுகளாகவும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே. துவிர கிராமங்களில் நல்ல மண் ரோடுகள் கூட போடுவதில்லை. சென்னையில் இன்னும் ரப்பர் ரோடுகள் கூட போடுவார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே கிராமங்களிலும் நல்ல ரோடுகளைப் போட்டுக் கொடுத்து வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-30 a.m.

“கள்ளக்குரிச்சியிலிருந்து சங்கராபுரம் போகும் ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி போயிருப்பார். அதனுடைய நிலைமை என்னவென்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். முன்பு அந்த ரோடு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதே நிலையில்தான் இப்போது இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து நல்ல ரோடாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விழுப்புரத்திலிருந்து அனந்தபுரத்திற்கு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடு மோசமாகயிருப்பதால் பஸ்வரில் போகும்போதும், வண்டியில் போகும் போதும் துள்ளிக் குதிக்கவேண்டியுள்ளது. விழுப்புரத்தில் மாம்பழப்பட்டி ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடில் போனால் அதுவும் மோசமாக இருப்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த ரோடு பெயரளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர நல்ல நிலைமையில் இல்லை. அதையும் நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் விழுப்புரத்திலிருந்து அன்னியூருக்கு நல்ல ரோடு போட்டால் பஸ் விட செளகரியமாயிருக்கும்.”

[19th March 1955] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

“என்னுடைய விக்ரவாண்டித் தொகுதியில் ரோடுகளை சரிவர கவனிக்காமல் புரக்கணித்து வருவதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஒவ்வொரு கிராம ரோட்டிலிருந்தும் நகர ரோடிற்கு தொடர்பு இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் ரோடுகள் போடுவதென்றால் பொது மக்கள் கால் பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். லோகல் டெவலப்மென்ட் ரோடுகள் போடுவதென்றாலும் பொது மக்கள் கால் பங்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். என் தொகுதியிலுள்ளவர்களும் செஞ்சி, கள்ளக்குறிச்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களும் அப்படி கொடுக்கும்படியான நிலையில் இல்லை. அதற்கு தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் மிக மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ரோடுகளுக்கு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“முனிசிபல் சேர்மன்களுக்கும் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களுக்கும் இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக்கொடுக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு தலைவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த அதிகாரத்தையும் இப்பொழுது எடுத்துவிட்டதாகத் தெரியவருகிறது. ரோடு டிரான்ஸ்போர்ட் போர்டில் ஜில்லா போர்டு தலைவர் ஒரு உறுப்பினராக இருந்தார். இப்பொழுது அவருக்கு அந்த ஸ்தானத்தைக் கொடுப்பது இல்லை. ஜில்லா போர்டு தலைவரும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். அதனால் அவருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஜில்லா போர்டின் ரோடுகளில் பஸ்கள் போய் வருவதால் அந்த போர்டில் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருந்தால்தான் அந்த பஸ் நிர்வாகத்தை நன்றாக கவனிக்கலாம். அவர் இல்லாமல் போனால் பொது மக்களுக்கு அவர் நன்மை அளிக்கமுடியாது. பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிக்கு அந்த போர்டில் இடம் இருக்கவேண்டும். கலெக்டர், இஞ்சினியர் இவர்களும் ஜில்லா போர்ட் தலைவரும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் அவைகளை திருத்தி அமைப்பதற்கும் திரு. குட்டிகிருஷ்ண நாயர் கமிட்டி திரு. ரத்தினசபாபதி முதலியார் கமிட்டி ஆகிய இரண்டு கமிட்டிகளை நியமித்திருந்தார்கள். அந்தக் கமிட்டிகள் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டையும் சமர்ப்பித்துவிட்டன. அந்தக் கமிட்டிகள் சமர்ப்பித்த தஸ்தாவேஜியை பரிசீலிக்க மற்றொரு கமிட்டியை நியமிக்கப் போவதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி நியமிப்பது சரியல்ல. இந்தக் கொள்கையில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தால் அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை பரிசீலிக்க மற்றொரு கமிட்டியும், அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை பரிசீலிக்க இன்னொரு கமிட்டியையும் நியமிக்கவேண்டியதாக இருக்கும். இப்படி கமிட்டிகளை நியமித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான நிலைமையிலேயேதான் இருப்போம். அவ்விதம் இல்லாமல் ஏற்கெனவே நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் கமிட்டி சமர்ப்பித்த ரிப்போர்ட்டையே பரிசீலனை செய்தால் போதும் என்று தோன்றுகிறது.”

“விழுப்புரத்திலிருந்து விராட்டிக்குப்பம் ரோடு போடவேண்டும் என்று நான் வரவுகணக்குமுன்பே சாங்கஷன் ஆகி இருக்கிறது. இன்னும் ரோடு போடப்படவில்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ரோடு போடுவதாக இருந்தால் ஜில்லா போர்டின் நிதி நிலை சரியில்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ரெயில்வே செஸ்விலிருந்து ரேர்டு போர்ட் முடிவு செய்துள்ளது. ரோடு போடுவதாக இருந்தால் எட்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு திட்டம் தீட்டி சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த ரோடுகள் பூராவையும் சர்க்கார் அங்கீகரிக்கவேண்டும். ரெயில் செஸ்விலிருந்து அங்கு ரோடு போடுகிறபோது நிலம் வாங்குவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள டிப்டி கலெக்டர் அங்குள்ளவர்களுக்கு நியாயமாக பணம் கொடுத்தால் தான் கிராம மக்கள் ரோடுகள் போடுவதற்கு நிலத்தைக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அந்த நிலங்களை வாங்க வழி செய்யவேண்டும். மற்றும் ரோடு போடுவதற்கு வசதி வேண்டும்”

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [19th March 1955]

என்றால் இப்பொழுது இருக்கும் அதிகாரத்தைவிட ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்கள் எல்லாம் பெயரளவில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் அவைகள் பயன்படுவது இல்லை. ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் அனுப்பும் தீர்மானங்கள் எல்லாம் நியாயமானவைகள் என்று கருதி அவைகள் நல்ல நோக்கத்துடன்தான் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்று கருதி அவைகளை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர் ஏதாகிலும் ரோடு போடவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த ரோடுகளைப் போட வதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகள் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. அங்குள்ள டாக்டர்களுக்குக்கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை. ஜில்லா போர்டிலிருந்து சம்பளம் கொடுப்பதென்றால் அவர்களிடம் அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை. ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் நடக்கும் ஹைஸ்கூல்கள் எல்.டி. ஆசிரியர்கள் அதிகமாக கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அங்கு தகுந்தபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. ஜில்லா போர்டுகளில் வேலை செய்யும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம்கூட குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேண்டிய பணம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களால் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய பணம் பூராவையும் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். கிராம ரோடுகளைப் பேரடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த விஷயங்களில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தினால்தான் அவர்கள் பேரில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். அதனால் இவைகளில் அவர் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர் ஜனங்களின் நம்பிக்கையை பெறமாட்டார் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“As there are a number of hon. Members who want to participate in the discussion, I reduce the time-limit of speeches to five minutes.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதைச் சார்ந்த மந்திரி அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். சந்தோஷமாக பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் அவர் ஒரு நகர சபையின் தலைவராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர். ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபாரிசை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப்பட்டு அவருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பல அங்கத்தினர்களுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. ரத்னசபாபதி முதலியாருடைய சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர் நன்றி செலுத்துகிறார் அல்லது அதை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு நன்றி செலுத்துகிறார் என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்கார் முடிவு செய்யவில்லையே.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது கனம் அங்கத்தினர் இங்கு இல்லை. அதனால்தான் அவர் இப்படி கேட்கிறார். கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அந்தக் கமிட்டியால்

[Sri A. Ramaswami Tevar]

19th March 1955] [Sri A. Ramaswami Tevar]

சிபாரிசு செய்யப்பட்டவைகளில் பத்து திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார். அதற்கு நகர சபைகளின் சார்பாக நான் அவருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி நன்றி செலுத்தவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வதென்னவென்றால் நகர சபைகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். இப்பொழுது நடைபெற்றுவருவதைப் பார்த்தால் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குக்கூட அதிகாரம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. நகர சபை ஏதாகிலும் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால் அது காரியதரிசியின் கையெழுத்திட்டு வரட்டும் பார்ப்போம் என்று சொல்லுகிறார். ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஒரே மாதிரியாக சொல்லி வருகிறார். இவைகளை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஏதாகிலும் நல்ல கோரிக்கைகள் வந்தால் அதை உடனடியாகச் செய்யும்படியாக நான் அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முக்கியமாக நகர சபையை நிர்வாகம் செய்வதில் ஒரு பெரிய தொந்தரவு இருக்கிறது. அங்கு டெக்னிகல் சாங்ஷன் என்றும் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன் என்றும் இரண்டுவித சாங்ஷன்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டிற்கும் நகர சபை உட்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ரொம்பவும் கஷ்டம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக கட்டடம் கட்டவேண்டுமென்றால் ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவாகலாம். அது டெக்னிகல் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. அந்த சாங்ஷன் அரசாங்கத்திலிருந்து திரும்பி வருவதற்கு ஒரு வருஷத்திற்குமேல் ஆகிறது. அதனால் அந்த நகர சபைத் தலைவர்பேரில் நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானம் கூட வந்துவிடுகிறது. (ஒரே சிரிப்பு.) மற்றும் சில சமயங்களில் மூன்று வருஷங்கள் கூட ஆகிவிடுகிறது. அதற்குள் அந்தத் தலைவருடைய தலைமைக் காலம் அளவு கூட முடிந்து விடுகிறது. அவருக்குப் பிறகு வந்த வருடைய காலத்தில் சாங்ஷன் ஆகி வருவதால் பிற்பட்டு வரக்கூடிய தலைவருக்கு நல்ல பெயர் போய்விடுகிறது. அதனால் சர்க்கார் டெக்னிகல் சாங்ஷன் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன் இவைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி நகர சபைத் தலைவராக இருந்தவர். அதனால் இதுவுள்ள கஷ்டங்கள் எல்லாம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் இந்த விஷயங்களில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அவருக்கு நான் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை. கண்டிப்பாக இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாகச் சொல்லும்போது ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருந்த காலத்தில் கமிஷனர்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள் நிபுணர்களாக இருந்த படியால் வருவாய்களையெல்லாம் பாக்கி இல்லாமல் கவனித்து வசூல் செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுது உள்ள கமிஷனர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. இதைச் சொன்னால் சர்க்கார் என் பேரில் யாதொரு குற்றமும் சொல்லக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய ஸ்டான்டர்டும் குறைந்துவிட்டது. அங்கு வரும் அதிகாரிகள் நகர சபைத் தலைவர்களை அதிகாரம் பண்ணுவதாக இருக்கிறது. அதற்காகவே அவர்கள் அங்கு வருவதாகவும் தெரிகிறது. அவர்களைத் தலைவர்கள் ஏதாகிலும் கேட்டால் தான் அந்த ஊர் இல்லை என்றும் தான் வேறு ஊரிலிருந்து வருவதால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்றும் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் நல்ல முறையில் கமிஷனர்களை நியமித்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கும். இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவருக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. அதனால் அனுபவம் வாய்ந்த கமிஷனரையே நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-40
a.m.

സർ, തെക്കൻകണ്ണടകളിലൂടെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ഒരു പ്രദേശമാണ് കൊന്തപോട്ട് നാലുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളായി ചില റോഡുകളിലും മെയ്യിയിട്ടുണ്ട്; വേറെയും ചില റോഡുകളുടെ പണി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. ഉടയാലാൽ-കുന്നംകൈ റോഡിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചിട്ടു വളരെക്കാലമായി. പക്ഷെ ഇതുവരെ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ മോസ്റ്റ് റ്റു-മടിക്കൈ-നീലേശ്വരം റോഡിന്റെ പണിയും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടു കിടക്കുകയാണ്. ചീമേനി-കുന്നംകൈ റോഡും, പെരിയ-പള്ളിക്കര റോഡും ഇന്നിയും മുഴുവ് ചെയ്തിട്ടു. ഈ റോഡുകൾ മുഴുവ് ചെയ്തതിനുശേഷം പണം അനുവദിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു നയം നയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ട് ഈ പണികൾ അങ്ങനെ മടയാന്തിയിൽ നടന്നാൽ മതിയെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നീലേശ്വരം-മാലോത്തു റോഡിൽ കവാററിപ്പുഴയിൽ ഒരു പാലം ഇല്ലാത്തതു നിമിത്തം വാഹനഗതാഗതം സാധ്യമല്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഈ പാലത്തിന്റെ കാര്യം പല പ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പണി ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മോസ്റ്റ് റ്റു-നീലേശ്വരം പാണത്തൂർ ഒരു റോഡുള്ളതു നന്നാക്കിയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. പ്രത്യേകിച്ചും 18-ാം മൈൽ മുതൽ 25-ാം മൈൽ വരെയുള്ള ഭാഗം വളരെക്കാലത്തിനിപ്പുറം നന്നാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഗതാഗതത്തിനു നീരെ കൊള്ളരുതാത്തതായി കിടക്കുകയാണ്. മഴക്കാലങ്ങളിൽ ഗതാഗതം സാധ്യമല്ലാതെ ബസ്സുകൾ പന്തടിച്ചവായ്ക്കു മാത്രമേ കൂടുന്നുള്ളൂ. ഇതു പാണത്തൂർ യാത്രക്കാർക്ക് വളരെ അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ റോഡ് മെയിൻറൈൻസിനു മുമ്പെയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുമെങ്കിൽ നല്ല നിലയിൽ നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ആൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മൂന്നു ഭാഗവും പുഴകളാലും കിഴക്കു ഭാഗം പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളാലും ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന കൊളത്തൂർ, ബേടകം, കുറിക്കോൽ, ബന്തപ്പക എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പട്ടണങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുകയും വരുന്ന ആളുകൾക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു റോഡ് നിർമ്മിച്ചുവരികയാണ്. കുറിച്ചേരിപ്പുഴയിൽ ഒരു പാലം ഇല്ലാത്തതുനിമിത്തം ഈ റോഡ് വേണ്ടത്ര പ്രയോജനമില്ലാതെ പോകുമെന്ന ഭയപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു പുറത്തു പോകുന്നതിനു യാതൊരു സൗകര്യവും ഇന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പത്തുവർഷം പലതായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു പാലം ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയുള്ളതും.

“അടുത്ത കാലത്തു നാട്ടുകാർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ധനം റോഡുകളുടെ. ബുദ്ധിമുട്ടിനെ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല റോഡ്, പടിഞ്ഞാറേ എളുപ്പമായിട്ട് 12 മൈൽ നീളത്തിലുള്ള ഒരു റോഡ് ഇങ്ങനെ പല റോഡുകളും നാട്ടുകാർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷെ അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നന്നാക്കി സൂക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഗതാഗതം ഗതാഗതം കിടക്കുകയാണ്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ മാത്രമല്ല, മലബാറിലും, പ്രത്യേകിച്ചു പേരാലും—നാട്ടികൾ ഹർക്കലിൽ നാട്ടുകാർ ചേർന്നു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള അനേകം റോഡുകളുടെ. അപരം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാശമായിക്കിടക്കുകയാണ്. നാട്ടുകാരുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള റോഡുകളെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തു നന്നാക്കി സൂക്ഷിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് ഒരു പദ്ധതിയില്ലെങ്കിൽ നാട്ടുകാരുടെ പ്രയത്നം മുഴുവൻ പൂർണ്ണമായി പൊലായനമാണ്. കോസ്റ്റൽ റോഡ് നാലുകിൽ കിഴക്കൻ എളുപ്പമായ ഗതാഗതം പദ്ധതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും. പദ്ധതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും സ്ഥാപനങ്ങളിലും പദ്ധതിയെ കളവാൻ ധനസഹിതം ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പദ്ധതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും വരുമാനം വർദ്ധിക്കാത്തതിനോടും കാലം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിന്നു സഹായം ലഭിച്ചാലല്ലാതെ പദ്ധതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതല്ല പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും നടപ്പിൽവരുത്താൻ സാധ്യമല്ല. മലബാറും തെക്കൻ കണ്ണാടകവും തോട്ടങ്ങളും പൂർണ്ണമാക്കണം നിറഞ്ഞ പ്രദേശമാണ്. അവിടെ പാലങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. പാലങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഗതാഗതം സാധ്യമല്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീകൾ കട്ടികൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ പോകാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇത് പരിഹരിക്കലും പദ്ധതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അടുത്ത കാലത്തൊന്നും നടക്കാൻപോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ധനസഹായം നൽകി ഇത് പരിഹരിക്കാൻ വിവിധതരം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഏറ്റെടുത്തു നടപ്പിലാക്കേണ്ട ശ്രമം നടത്തണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.”

19th March 1955]

[illegible]

“ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டும், இன்னும் அதிகம் பணம் வேண்டும், ரோடுகள் போடத்தாயர் என்று சொல்லுகிறது. இதற்கு இடையே இரட்டை நிர்வாகம் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு, ஒரு பாதி நிர்வாகமும், சர்க்கார் நிர்வாகம் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு, ஒரு பாதி ரோடுகளை பாதி நிர்வாகமும் நடத்துகிறது. ஜில்லா போர்டு, ஒரு பாதி சீரழிக்கிறது, சர்க்கார் அதிலே தலையிட்டு, இன்னொருபாதியை சீரழிக்கிறது. இவர்கள், எங்கெங்கு ரோடுகள் போடவேண்டுமோ, அங்கு எல்தாம் போடாமல், எங்கு வேண்டாமோ, அங்கு எல்லாம் ரோடுகள் போட்டுக்

[Sri S. T. Adityan] [19th March 1955]

கொண்டிருக்கின்றன. செல்வாக்குள்ள ஆசாமியாக இருக்குமிடங்களிலும், ஜில்லா போர்டு மெம்பர் இருக்குமிடங்களிலும் தான் அவசரமாக ரோடுகள் அமைக்கிறார்கள். சர்க்கார் இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களில் தலையிட்டு, அவ் விதமாக நடக்காமல் செய்து, இரட்டை நிர்வாகமில்லாமல் ஒத்த நிர்வாக மாக்கவேண்டும். அதாவது, ஒன்று ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம், அல்லது சர்க்கார் நிர்வாகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி இரட்டை நிர்வாகத்தின்கீழ் இருப்பதால், ரோடுகள் எல்லாம் சீரழிகின்றன. இன்னொரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஜில்லா போர்டிலே, சமீபத்தில் எலெக்ஷன் நடந்த ஜில்லா போர்டில், **development fund** காக, அதன் வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒதுக்கிவிட்டு, தற்போது, அந்தப்பணம் அதிகமென்று சொல்லி, அப்படி ஒதுக்கிவிட்டதை ரத்து செய்துவிடுவார்களேபோல் தோன்றுகிறது. அப்படி ரத்து செய்யவிடாமல், ஒதுக்கின பணத்தை, **development** காரியங்களுக்கே செலவுசெய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது நேரம் ஆகிவிட்டதால் தலைவருக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10.50
a.m.

SRI V. K. KANNAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அநேக இடங்களில் ரோடு வசதிகள் கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசினவர்கள்கூட அவரவர்கள் ஜில்லாவில் இம்மாதிரி ரோடு வசதிகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ரோடுகள் வசதி மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அரசாங்கம் ஒதுக்கும் பணத்திலே நாலில் ஒரு பங்கு கிராமமக்கள் கொடுத்தால், அக்கிராமங்களில் ரோடு வசதி செய்வதாக அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லா ரொம்ப பிற்போக்கான, ஏழைமக்கள், பாட்டாளிமக்கள் இருக்கும்படியான ஜில்லா. அஜ்ஜில்லாவிலுள்ள கிராமமக்கள், அவ்விதம் நாலில் ஒரு பங்கு பணத்தை கொடுக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் ரோடு வசதிகள் செய்யாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆரணி தாலுக்காவில் 182 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிலேயே சுமார் 40 அல்லது 50 கிராமங்களுக்கு போக ரோடு வசதியே கிடையாது. எங்கள் ஜில்லா விலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேல் நாயகர், முன்னாலு என்ற கிராமத்திற்கு போக, எரிக்கரையின் மேலேயே சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கு ரோடே கிடையாது. அவர் போன வழி எப்படி இருந்தது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்று நம்புகிறேன். கனம் மந்திரியார் அவர்கள், இவ்வரசாங்கத்திற்கு வந்து மூன்று வருஷங்களாயின. இந்த கிராமத்திற்கு நல்ல ரோடு வசதி இல்லாதது தெரிந்தும், அங்கு ரோடு போட, இதுவரை எந்தவிதமான ஏற்பாடோ, முயற்சியோ செய்யவில்லை. அவர்களுக்கு நன்றாக, இதைப்பற்றி தெரிந்திருப்பதால், இதைப்பற்றி குறிப்பாக குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே இப்போது, ரோடுகள் சம்மந்தப்பட்ட இலாகாவை வைத்திருக்கும், கனம் மந்திரியார் அவர்கள், இப்பேர்ப்பட்ட ரோடுகளை எல்லாம் பார்வையிட்டு உடனடியாக, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“இந்த ஜில்லா போர்டுகள் நடத்துவதில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஜில்லா போர்டுகளிலும் கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டு, அஜ்ஜில்லா முழுவதிலும் வரி வசூல் செய்கிறார்கள் இந்த வசூலில் கட்சி பேதமே கிடையாது. ஆனால், அந்த ஜில்லா போர்டுக்கு யார் தலைவர்களாக வருகிறார்களோ, அவர்கள் தாலுக்காவின் அபிவிருத்திக்குத்தான் அதிகப்பணம் செலவழிக்கிறார்கள். ஜில்லா முழுவதிலும் வரிப்பணம் வசூல் செய்தாலும், ரோடுகள், எல்லா இடங்களிலும் போடவேண்டுமென்று நினைப்பதில்லை. ஆகையால், கட்சி பேதமில்லாமல், எங்கெங்கு ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றனவோ, அவ்விடங்களிலெல்லாம் கவனித்து ரோடுகள் போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கனம் மந்திரியாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

19th March 1955] [Sri V. K. Kannan]

“அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிடிகளில், முக்கியமாக தண்ணீர் வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. ஆரணி பக்கத்தில் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் ஆற்று நீர் ஓடுகிறது. இதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து அந்நகருக்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கலாம். இரண்டு வருஷங்களாக அத்தண்ணீர் வசதி திட்டத்திற்காக **sanction** கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கம் ஒரு விதமான அக்கரையும் காட்டவில்லை என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கும் முனிசிபல் கமிஷனர் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு உண்மையில் என்ன வசதிகள் செய்யவேண்டும், எந்தக் காரியத்தை முதலில் செய்தால் மக்கள் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்று கவனித்துப் பார்ப்பதேயில்லை. எந்தக் காரியத்தில் லாபம் வரும் எதிலே பங்கு கிடைக்கும் என்று பார்த்தும் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பாகுபடித்தித்தான் வேலை செய்கிறார். அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு பொதுவாக என்ன செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பதில்லை. ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் நம் மந்திரியார் அவர்கள் கொஞ்சம் ஊக்கமெடுத்துக்கொண்டு, ஆங்காங்கு நகர சபைகள் இன்னிதன் முக்கிய காரியங்களை உடனடியாகச் செய்ய உத்தரவுபோட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஜில்லா போர்டு உபாத்தியாயர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. அடிக்கடி உபாத்தியாயர்களை அந்த ஜில்லாவுக்குள்ளேயே மாற்றிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் தப்பு இருந்தால் மாற்றுவது நியாயமாகும். ஒரு குற்றமும் செய்யாதபோதே அடிக்கடி மாற்றுகிறார்கள். அவர் வாங்குவதோ மிகுந்த குறைந்த சம்பளம். ஏதோ குரோத மனப்பான்மையினால் அவர்களை இப்படி மாற்றுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அப்படி மாற்றினாலும், அவர்களுக்கு பிரயாணச் செலவு கொடுப்பதில்லை. நல்லெண்ணத்துடன் மாற்றினால் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, இவ்வித அக்கிரம மாற்றுதல் என்பது இல்லாமலிருக்க, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் தக்க உத்தரவுகள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்தல் ஸ்தாபன மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் சில முக்கியமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மக்கள் கோரி பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட அந்த ஷேல்கள் எல்லாம் பூர்த்தியாகாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சர்க்கார் போதுமான தொகையை ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டுக்கு ஒதுக்குவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.”

“பரமக்குடி தாலுகாவில் மிகவும் முக்கியமானதொரு கேஷத்திரமாகிய நயினார் கோவில் என்ற கிராமத்திற்குப் போடப்படும் ரோடு இன்னும் பூர்த்தியாகாமலேயே இருக்கிறது. அதை உடனடியாக பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நாம் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அதோடு சக்கரக்குடி என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் நாலாயிரம், ஐயாயிரத்திற்கு மேல் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. இருந்தும் அந்த கிராமத்தில் இன்னும் பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டை ஆரம்பிக்கும்படியாக பல மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை கவனித்து உடனடியாக அந்த கிராமத்திற்குப் பஞ்சாயத்து போர்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“சத்திரக்குடியிலிருந்து காமங்கோட்டைக்கு ஒரு ரோடை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமிகவும் அவசியமான ரோடு. சத்திரக்குடியில் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு உள்ள பார்த்திபனூர் நாகுடி என்ற இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்டினால், அருப்புக் கோட்டை ரோடிலுண்டானு, முதுகுளத்தார் தாலுகாவை அது இணக்கும். அதனால் பல போக்குவரத்தும், இதர போக்குவரத்தும் சலபமாகும். வியாபாரமும் பெருகும். அந்த தப்பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[Sri G. Govindan]

[19th March 1955]

“அதோடு ஒரு வாத்தியார் பள்ளிகளை சர்க்கார் சமீபத்தில் அதிகமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு பிள்ளைகளுக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் எல்லாம் பள்ளி ஆரம்பிக்கும்படியாகவும் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஐந்தாறு பிள்ளைகளுக்கு மேல் உள்ள கிராமங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கும். கிராமங்கள் அனேகம் உள்ளன. ஆகவே அங்கங்கேயுள்ள பல கிராமங்களை இணைத்து அவற்றுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தி கிராம மக்களுக்குக் கல்வி போதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் கல்விக்காகச் சர்க்காருக்கு வரி கட்டிக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டார் நிலவரியோடு கூட கல்விக்காக ஜில்லா போர்டு ரூபாய்க்கு 5 அணா ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் வசூலித்து வருகிறார்கள். இருந்தும் அந்த ஜில்லாவில் போதுமான பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாததால் விவசாயிகள் தங்கள் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இது தப்பான காரியம் நிலவரியுடன் கல்வி வரியை எப்படி நாம் அவர்களிடமிருந்து வாங்குகிறோமோ அதைப்போலவே அந்த விவசாயிகளுடைய குழந்தைகளுக்கும் படிப்பதற்குப் போதுமான வசதியை நம் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க நிறைய பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome the two announcements made by the Hon. the Minister for Local Administration. I welcome the statement that the Kuttikrishna Menon Committee's report with regard to reorganisation of District Boards will be scrutinised very soon and that the Government propose to appoint a committee early in 1956 to go into the future of District Boards and Panchayats. The District Boards to-day are starved for want of finance and are just acting as distributing agents of the Government. I welcome also the announcement by the Minister in charge of Public Works that the Highways Department would be taken over by the Government. I also would suggest to the Hon. the Minister in charge of Education that another important function discharged by District Boards—Education—which to-day suffers largely for want of adequate finances be also taken over by the Government even before the changes are brought about in the functions of District Boards as a result of the implementation of the recommendations to be made by the High Level Committee to be appointed by the Government. I also welcome the second announcement made by the Hon. the Minister in charge of Local Administration increasing the powers of the Chairman of Municipalities in the matter of the formulation of the general policy of municipal administration and in various other ways. I would submit in this connection that just when powers of the Chairman are increased the powers of control over him by the elected representatives should also be increased.

11 a.m. “Otherwise, there will be a tendency on the part of the Chairman to abuse the powers, if he feels quite secure in the position that he holds. The Chairmen of Municipalities can be removed only by a two-thirds majority. I feel that that should be amended.

[Dr. K. B. Menon]

19th March 1955] and that it should be made possible for the elected representatives to remove him by a simple majority as is done even in this House. That is my submission.

“With regard to Local Development work in Malabar, I would like to say just a few words. There is ample fund allotted for the district; there are ample funds with the local officers and they can use them for developmental work. My information and experience is that these amounts that are sanctioned are not properly utilised by the officers and they are allowed to lapse. I believe that the Government should exercise a continuous control over this matter and the local officers should be asked to submit reports regularly as to how much they have spent, so that the expenditure could be regulated and there may not be any lapse. I believe that to allow amounts to lapse is prejudicial to the interests of the people and it should be prevented.

“I do not object to the half contribution that is insisted upon by the Government. I think it is a very healthy condition. It tones up and builds up the morale and also I feel that the people themselves are much interested in making this half contribution. I know in the case of Malabar there are a number of village roads constructed by the people. But these roads get into disuse, because the people do not get even any maintenance grant from the Government to keep the roads in good repair. I hope that the Government would institute an enquiry into this. Such roads are there in my own constituency, Ponnani taluk and also I understand from the hon. Member concerned that there are a number of such roads—for instance, the roads in Perambra—which are built by the people but which are not maintained. I wish that the Government would take over all these roads.

“Before I close, I would like to say just one or two words about the Kottapadi-Kundukadavu road. I have been mentioning about this road in season and out of season. In the whole of Andathode firka there is not a single metal road; it is completely starved for want of communication facilities both by way of roads as well as by way of telegraph facilities. I have submitted a proposal to the Hon. Minister and he has promised to consider it carefully and sympathetically. I wish that he would find it convenient to see that the road is metalled; it has been delayed for a very long time and I say again that that particular firka has not even one single metal road. Thank you, Sir.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவின் மந்திரியாக இருக்கக்கூடியவர் ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்திலே நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவராகவும், நகரசபைத் தலைவராகவே பணியாற்றியிருப்பதாலும், ரத்தினசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் முக்கியமான சிபார்சுகளை எல்லாம் உடனடியாக அமுலுக்குக்கொண்டு வருவார் என்று எதிர்பார்த்தோம். எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பயன் இல்லாவிட்டாலும்கூட, ஓரளவு அமுலுக்குக்கொண்டு வரவிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்ளு

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [19th March 1955]

கிறேன். அவர்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து பழைய சட்டத்தினால் ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரிந்திருக்கும். ஆகவே உடனடியாக ரத்தின சபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் அதனை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் அவருடைய பதவி காலமும் நீடிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு நகரசபையிலுள்ள அதிகாரிகளை கண்காணிக்கக்கூடிய அளவு அதிகாரம் சேர்மன் அவர்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. பெரும்பாலான நகரசபைகளில் கமிஷனர் சேர்மன் யோசனைகளின்படியே நடப்பதில்லை. கமிஷனர்களை அடிக்கடி மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தாலும் நலமாக இருக்கும். அவர்களை ஒரேயிடத்தில் பர்மனெண்டாக வைத்திருப்பதினால் அவர்கள் ஒரு தனி கட்சியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு பல தொந்தரவுகளை கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது அல்லது அடிக்கடியாவது கமிஷனர்களை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“இப்பொழுது 500-க்குமேற்பட்ட ஜனத்தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்தலாம் என்று சட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் இரண்டு மூன்று கிராமங்களை இணைத்துப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த கிராமங்களின் மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒத்துழைக்காததின்காரணமாக வரிவசூல் செய்யாமல் பல இடங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. குறிப்பாக என் தாலுகாவில் மாத்திரம் பல பஞ்சாயத்துகள் அப்படியேயிருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் தனித்தனியாகவே பஞ்சாயத்து போர்டுகளை தங்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு ஏற்படுத்தும்படியாகக் கேட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. குறிப்பாக அந்தந்த கிராமங்களிலிருந்து வசூலாகும் வரிப்பணம் 50 ரூபாய்தான். ஆனால் கிஸ்தி வசூலிப்பவருக்கும், பாரம் வகையறாவுக்கும் நூற்றுக்குமேல் செலவு அதிகமாகிவிடுகிறது. இந்த வரியை வசூலிக்கவேண்டுமென்ற நிர்வாகத்தை எடுத்துவிட்டால் மிக லாபகரமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

11-07
a.m.

“அடுத்தபடியாக வாணியம்பாடி, நாராயணபுரம் ரோடு போடுவது சம்பந்தமாக 7 வருஷங்களாக வேலை எதுவும் நடைபெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாங்களும் இந்த ரோடைப் போடவேண்டுமென்று 7 வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்வாண்டாவது இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக வாணியம்பாடி-நாராயணபுரம் ரோடைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் ரத்தினசபாபதி முதலியார் கமிட்டி அளித்துள்ள யாதாஸ்தில் அடங்கியிருக்கும் முக்கியமான சில அம்சங்களை ஏற்றுக்கொண்டு நகரசபைத் தலைவர்களின் அதிகாரத்தை விஸ்தரிக்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவுை சர்க்கார் விரைவில் கொண்டுவரும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

“குறிப்பாக கமிஷனர்களுடைய அதிகாரத்தைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கக்கூடிய யோசனைகளின்படி நகரசபைத் தலைவர்களின் அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் முனிசிபல் கமிஷனர், நகரசபைத் தலைவர் ஆகிய இவர்களுக்கு மத்தியில் அபிப்பிராயபேதங்கள் அதிகப்படுவதற்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துவிடாமலிருக்க சர்க்கார் இலாகா காரியதரிசிகள் தலையிடவேண்டிய அவசியம் அதிகப்படுக்கூடிய முறையிலும் தான் அதிகாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர. சுமுகமான முறையில்

[Sri M. Kalyanasundaram] 19th March 1955]

நல்ல காரியங்கள் தடையின்றி நிறைவேற்றப்படுவதற்கு அனுசூலமாக இவை இருக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ஜில்லாபோர்டு சட்டம், முனிசிபல் சட்டம், போன்றவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு 30 வருஷங்களுக்கு மேலாகிவிட்டன. அவற்றை மறுபடியும் நன்கு பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு புதுமாதிரியான முறையில் அவற்றைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சர்க்காருடைய யோசனைப் பிரகாரம் நகரசபைத் தலைவர்களின் அதிகாரத்தை விஸ்தரித்தால், நகரசபை நிர்வாகத்தில் இன்னும் பல புதிய சிக்கல்கள் ஏற்படுமென்றே நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக ஒரு தரம் நகரசபைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டால், அவர் எவ்வளவு ஒழுங்கினமாக நடந்து கொண்டாலும்கூட அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முடியாத அளவு அவருடைய அதிகாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒருமுறை வெற்றி பெற்று சேர்மனாகவோ, உபசேர்மனாகவோ வந்துவிட்டால், அவர்கள் ஒழுங்காக நடக்கத் தவறினால் அவர்களின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையைக் கொண்டுவர கவுன்ஸிலர்களில் 5-ல் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி முன்பு இருந்தால் போதும் என்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அதைமாற்றி நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையைக் கொண்டுவர மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி கவுன்ஸிலர்களில் இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் விதி செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இது ஒழுங்கினமாக நடந்துகொள்ளும் நகரசபைத் தலைவர்கள், நகரசபை உபதலைவர்களுக்கு மிகுந்த பாதுகாப்பாகவே இருக்குமென்பதை சபையில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். யோக்கியமாக நடக்கக்கூடியவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கே பயப்படமாட்டார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 5-ல் 2 பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென்றாலும், 3-ல் 2 பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென்றாலும் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஆனால் 3-ல் 2 பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென்றால் ஒழுங்கினமாக இருக்கும் நகரசபைத் தலைவர்களுக்குத் தான் பாதுகாப்பாக இருக்கும், அவர்களை அதிகாரத்தைவிட்டு விலக்குவதே கஷ்டமாகப்போய்விடும். அதனால் அவர்கள் மேலும் மேலும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாகவே பல காரியங்களைச் செய்யவும் வசதி ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே நகரசபைத் தலைவர்கள் எல்லோரும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்குப் பயந்து நடக்கக்கூடிய முறையில் மொத்த கவுன்ஸிலர்களில் பாதிக்குமேல் ஒருவர் இருந்தாலும் போதும் என்று வைத்தால் ரொம்பவும் நியாயமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென்பது மிகவும் அபாயகரமானது, இதனால் நல்ல முறையில் நகரசபைகளின் நிர்வாகம் நடக்காமல் போய்விடும் என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“அதோடு ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு எந்தக் கடிதம் எழுதினாலும் துரிதமாக எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் போய் வருவது என்றால் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அந்தப்பக்கத்திலிருந்து பேசியிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான உத்தரவாதம் இருந்தால்தான் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அவ்வப்போது செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்ய முடியும்.

“அதோடு பஞ்சாயத்து போர்டு அதிகாரிகளும், ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளும், அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்கும், ஜில்லா போர்டுக்கும் உதவியாக இருப்பதைவிட பெரிய முட்டுக்கட்டையாகவே இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கு எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் நன்மை

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th March 1955]

ஏற்படுமா, தீமை ஏற்படுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிந்தால் உடனடியாக அதை நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதுவும் மெஜாரிட்டி அதிகாரிகள் நகரசபைத் தலைவர்களுக்குக் கூட கீழ்ப்படிவதில்லை. நகரசபைத் தலைவர்களோடு ஒத்துழைக்க அவர்கள் மறுப்பதாலேயே பல நல்ல காரியங்களையும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே மக்களுக்கு அவர்கள் நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய முறையில், அவர்களாகவே செய்யாவிட்டாலும் அவர்களைச் செய்யும்படியாக வேலை வாங்கக்கூடிய முறையில் நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் இருப்பது ஓரளவு அவசியம் தான். அவர்களால் பத்துப் பதினைந்து நாட்களில் நடக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ய இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம்கூடக் காலதாமதம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஒன்றுமில்லாத விஷயங்களை எல்லாம்கூட இழுக்கடிக்கிறார்கள். நானே இரண்டொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஐ.எல்.பி-க்குக் கடிதம் எழுதி துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறேன்.

“குறிப்பாக ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்திற்கு அவர்கள் உதவுவதற்குப் பதிலாக பெரும் முட்டுக்கட்டைகளாகத்தான் சில இடங்களில் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறவேண்டியது மிக மிக முக்கியம். குறிப்பாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் போலீஸ் மானியத்தின் மீது விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கும்போது சட்டத்திற்கும், ஒழுங்கிற்கும் கட்டுப்பட்டு பணியாற்றவேண்டிய மனோபாவம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களிடையே ஏற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதைவிட மிகவும் முக்கியமானது இந்த ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகளுடைய மனோபாவம் மாற வேண்டியது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக முனிசிபல் கவுன்ஸிலர்கள், சேர்மன்கள் ஆகியோரின் மகாநாட்டைக்கூட்டி அவர்களைவிட்டு இந்த அதிகாரிகள் எந்த முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யச் சொன்னால் அவர்கள் செய்யக்கூடிய விமர்சனங்களைக்கொண்டே எப்படி எப்படி அந்த நிர்வாக இயந்திரம் திருத்தப்படவேண்டுமென்பதில் சர்க்காருக்கு மிக உதவியாக இருக்கும். ஆனால் முனிசிபல் கவுன்ஸிலர்களுடைய மகாநாட்டைக்கூட்ட சர்க்கார் ஏன் அஞ்சுகிறார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை, சென்ற தடவை அவர்களுடைய மகாநாட்டைக்கூட்டியதினால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டு தான் மறுபடியும் அவர்களுடைய மகாநாட்டையே கூட்டவேண்டாம் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்துவிட்டார்களோ என்றுகூட நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வளவு பயம் சர்க்காருக்கு வேண்டியதில்லை என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். காரணம் அன்றைக்கு இருந்த அரசியல் சூழ்நிலை, அரசியல் கொந்தளிப்பு இன்றைக்குக்கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொரு வருஷமும் அவர்களுடைய மகாநாடுகூட்ட சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.”

*SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“On a point of information, Sir, கனம் உதவி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்பொழுது கவுன்ஸிலர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் ஆகியோரை ஒரு மகாநாடாகக் கூட்டி ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகளைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யச் சொன்னால் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். அந்த மகாநாட்டுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகளையும் வரவழைக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—“தாராளமாக அழைக்கலாம். ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகளும், ஸ்தல ஸ்தாபன பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்தே அந்த மகாநாட்டை நடத்தலாம். அப்பொழுது தான் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியவரும். அதேபோல பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் எங்காவது தவறாக நடந்து கொண்டிருந்தால் அதை அதிகாரிகளும் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். இதனால் இரு சாராருமே யோக்கியமாக, ஒழுங்காக

[Sri M. Kalyanasundaram] 19th March 1955]

நடந்து கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான மகாநாடுகள் அடிக்கடி கூட்டப்படவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகியவற்றிலுள்ள சுகாதார சம்பந்தமான நிர்வாகத்தைப்பற்றி சிலர் கூறினார்கள். சுகாதாரம் சரியாகப் பாதுகாக்கப்படுவதில்லையென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்து போர்டு, முனிசிபாலிட்டி ஆகியவற்றிலுள்ள மக்களின் சுகாதாரத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்தால்தான் அவற்றின் சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். சுகாதார நிர்வாகத்தில் ஒரு விதி இருக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொரு நகர சுத்தித் தொழிலாளரும் முப்பது அல்லது நாற்பது வீடுகள்தான் சுத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்ற விதி எந்த இடத்திலும் அமுலாக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பாக எல்லா இடங்களிலும் ஒவ்வொரு தொழிலாளரும் தொழிற்சாலை அல்லது நூறு வீடுகளுக்கு மேல் சுத்தி செய்யும்படியாக நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் தான் பலவிடங்களில் சுகாதாரம் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படாமல் போகிறது. நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவேண்டும். அது இல்லாததின் காரணமாகத்தான் பலவிடங்களில் தகராறு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. நகரத்தின் சுகாதாரம் ஒழுங்காக இருக்கவேண்டுமென்றால் முப்பது அல்லது நாற்பது வீடுகள் தான் ஒரு தொழிலாளி சுத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற விதி கண்டிப்பாக எல்லா இடங்களிலும் அமுலாக்கப்படவேண்டும். அதோடு நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் அதிகரிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

“ஆனால் இன்றையதினம் என்ன நடக்கிறதென்றால் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் சங்கமே அமைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று அதிகாரிகள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய ஆர்.ஐ. நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிற சங்கத்தை உடனடியாகக் கலைத்துவிடவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதுகிறார். இந்தியக் குடியரசுச் சட்டத்தின்படி எந்த அதிகாரிக்கும் இந்த மாதிரியாக சங்கம் அமைத்துக்கொள்வதற்குக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்று கடிதம் எழுத கூடாது, உங்கள் சங்கத்தைக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்று கடிதம் எழுத அதிகாரமே கிடையாது. ஆனால் அந்தச் சிறு உண்மையைக்கூட உணர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் அதிகாரிகள் பழைய அதே மனோபாவத்தோடுகூட அதிகாரம் நடத்த முயற்சிப்பதைக்கண்டு நான் வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான மனோபாவம் படைத்த அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாறக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதும் ரொம்பவும் அவசியமாகும். சர்க்கார் போடுகிற உத்தரவுகளையே சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் நடக்கின்ற பல அதிகாரிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிர்வாக அதிகாரிகளால் தான் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக மண்ப்பாறை, அறுப்புக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் பல நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் தவறானது. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேலாவது நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் முப்பது அல்லது நாற்பது வீடுகளுக்கு மேல் சுத்தி செய்யக்கூடாதென்ற விதியை அமுல்படுத்தவும், அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே யூனியன்களை அமைத்துக்கொண்டு தங்கள் கோரிக்கைகள் தங்கள் குறைபாடுகள் ஆகியவற்றைக் களைந்துகொள்ளவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் வசதி செய்து தரவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அவர்களுடைய யூனியனில் வெளியார் யாரும் இருக்கக்கூடாதென்று விதி முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது வெளியார் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்கின்ற உத்தரவை சர்க்காரே போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்கின்ற உணர்வு இல்லாமலேயே பலவிடம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th March 1955]

களில் அதிகாரிகள் இந்தத் தொழிலாளர்களின்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுடைய மனோபாவம் மாறுவதற்கான தக்க ஏற்பாட்டை உடனடியாக சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-18
a.m.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பிரேரித்திருக்கக்கூடிய ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகா மானிய கோரிக்கையை சிலர் ஆதரித்தும், சிலர் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக எல்லோரும் அவரவர்களுடைய பிரதேசத்தில் அந்த ரோடு போடவில்லை, இந்த ரோடு போடவில்லை என்பதாகவே குறிப்பிட்டார்கள். அது வாஸ்தவம். எல்லா இடங்களுக்கும் ரோடுகள் போட்டுவிட்டதாக சர்க்கார் குறிப்பிடவேயில்லை. எல்லா இடங்களுக்கும் ரோடுகள் போட்டுவிடவேண்டுமென்ற கொள்கை யோடுதான் அரசாங்கம் வேலை செய்து வருகின்றது. இருந்தாலும் போடப் பட்டிருக்கும் ரோடுகள் மிகக் குறைவானது என்பதையும் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. இப்பொழுதுதான் எல்லா இடங்களுக்கும் ரோடு போட்டுவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை செயலாற்ற நாம் ஆரம்பத் திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் ஆரம்பப்படியில்தான் இருக்கிறோம். இன்னும் பல கிராமங்களில் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் ஒரே ஆண்டில் போடுவதற்குப் போதுமான நிதி இல்லாததின் காரணமாகத்தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் சில சில ரோடுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். வேறு எதுவும் இல்லை. மக்களுக்குப் பூராவாக ரோடு வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்துவிட்டோம் என்று நாங்கள் ஒருபோதும் சொல்லிக்கொள்ள வில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனைகளையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு கூடுமானவரையில், கையிலிருக்கும் நிதி வசதிக் கேற்ப எல்லா வசதிகளையும் மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்குமென்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவதாக கிராமங்களுக்குப் போதுமான டாக்டர்கள் சேவை செய்யப்போக முன்வருவதில்லை. அதோடு எம்.பி., பி.எஸ். டாக்டர்களுக்கு ஜில்லா போர்டுகள் மிகவும் குறைந்த சம்பளமே கொடுப்பதால் அவர்கள் ஜில்லா போர்டுகளில் சேவை செய்ய முன்வருவதில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற அபிப்பிராயத்தின்பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சீக்கிரத்திலேயே கிராம டாக்டர்கள் நியமிக்கப்படும் விஷயமும் கவனிக்கப்படும் என்று இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அதோடு பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் பிராந்தியங்களில் ரோடு வசதியில்லை, பால வசதியில்லை, பள்ளிக்கூட வசதியில்லை என்பதாகப் பல புகார்களைக் கூறினார்கள். குறிப்பாக ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள், கோயமுத்தூர், சேலம் ஆகிய இரண்டு ஜில்லாவையும் சேர்க்கக்கூடிய பாலம் ஒன்றை ஈரோடுக்கு அருகே காவிரியில் கட்டவேண்டுமென்றும், அதை நானே வந்து திறப்பு விழாவும் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பணம் மாத்திரம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதோடுகூட, அதை எப்படி கட்டலாம் என்கின்ற விஷயத்தையும் கோரி அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களுக்கு கடிதம் போயிருக்கிறது. ஹைவேஸ் இலாகாவும் கலந்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சீக்கிரத்திலேயே இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஒரு முடிவைச் செய்யும், அந்த வேலையும் துவக்கப்படும். நானே அந்தப் பாலத்தைத் திறந்து வைப்பதற்கும் அவசியம் வருகிறேன் என்று ஸ்ரீ ராஜா அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (பலத்த சிரசோஷம்.)

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] 19th March 1955]

“ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது ‘தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே இல்லை, அவ்விஷயம் எனக்கும் தெரிந்திருக்கும், அந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக ரோடுகள் போடவேண்டும்’, என்று கேட்டுக்கொண்டார். எனக்கே அவ்விஷயங்கள் எல்லாம் தெரியும் என்று அவரே சொல்லுவதன் காரணமாக அந்தப் பொறுப்பை என் கையில் ஒப்படைத்து விடும்படியாக அவரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பொறுப்பை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பது எனக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி நானும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளவே ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லா ரயில்வே செஸ் நிதியில் 13.73 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. அப் பணத்தைக்கொண்டு உடனடியாக அந்த ஜில்லாவிற்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாமென எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தப் பணத்தில் எட்டு லட்சம் ரூபாய் கோரி அதை ரோடு வசதிகளுக்காகச் செலவிடும்படியாகச் யோசனை கூறினார்கள். எட்டு லட்சம் ரூபாய் இல்லை, பூராப்பணத்தையுமே இந்த ஜில்லாவின் வசதிகளுக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அதுமாத்திரம் அல்ல.

“எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் இதுமாதிரியாக ரயில்வே செஸ் நிதி இருக்கிறதோ அந்தந்த ஜில்லாக்களில் அந்தந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ரோடு வசதி, பால வசதி, இன்னும் சிறிய சிறிய ‘காஸ்வேஸ்’, ஆகிய வற்றைக்கொண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அந்த பணம் பூராவாகவும் முடங்கிக் கிடக்கின்றது. குறிப்பாக ரயில்வே செஸ் நிதி தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 13.73 லட்ச ரூபாயும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 25.50 லட்ச ரூபாயும், மதுரை ஜில்லாவில் 6.50 லட்ச ரூபாயும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 1.95 லட்ச ரூபாயும், சேலம் ஜில்லாவில் 21.20 லட்ச ரூபாயும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 77.54 லட்ச ரூபாயும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 26.99 லட்ச ரூபாயும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் 2.89 லட்ச ரூபாயும் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பணத்தையெல்லாம் எடுத்து மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் ரோடு வசதிகளையும், பால வசதிகளையும், ‘காஸ்வேஸ்’ வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ரயில்வே செஸ் நிதி இருக்கக்கூடிய சில ஜில்லாக்களைக் குறிப்பிட்டு, அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு எல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்கு ஏதாவது பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் ரயில்வே செஸ் நிதி இருக்கின்றதோ அந்தந்த ஜில்லாக்களில் தான் அந்தந்த நிதி உபயோகப்படுத்தப்படும். செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களில் ரயில்வே செஸ் நிதி கிடையாது.

“அடுத்தப்படியாக ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்கள் பேசும்போது ‘தற்போது கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் ரொம்பவும் அதிகம் என்றும், அதைக் குறைத்து முனிசிபல் சேர்மன்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார். முனிசிபல் சேர்மன்களுடைய உரிமைகளையெல்லாம் பாதுகாப்பதற்கும், கமிஷனர்களுடைய தலையீட்டைக் குறைப்பதற்கும் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது கமிஷனர்கள் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் அதிகம் தலையிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் சேர்மன் போன்றவர்களும் இதர கவுன்ஸிலர்களும் தான் முனிசிபல் கமிஷனரின் நிர்வாகத்தில்

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [19th March 1955]

அதிகம் அனுவசியமாகத் தலையிடுவதாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வருகிறது. இதுவும் தப்பாகும். கமிஷனர்களுடைய நிர்வாகத்தில் கவுன் ஸிலர்களும், சேர்மன்களும் அதிகமாக, அனுவசியமாகத் தலையிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் பேசும்பொழுது, எதற்காக பஸ், லாரி போன்றவைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டுமென்றும், அவரவர்கள் அவரவர்களின் இஷ்டப்படி நிறைய பஸ்கள், லாரிகள் முதலியவற்றை விடுவதற்கு அனுமதித்தால் சர்க்காருக்குத்தான் அதிக வருமானம் வருமென்றும், ஆகவே லைசென்ஸ் முறையை வைத்து லாரி, பஸ் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் கேட்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் லைசென்ஸ் வழங்கும்படியாகவும் யோசனை கூறினார். அவரது யோசனையை நான் அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். அவர் இந்த யோசனையை நன்கு பரிசீலனை செய்து சமயம் வரும்போது ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்களுக்கும் பதில் சொல்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கண்ணன் பேசும்பொழுது பலவிடங்களில் எந்தெந்த இடங்களுக்கு ரோடு போடவேண்டுமென்பதைக் கவனித்து அவசியம், அவசரம் ஆகியவற்றை மாத்திரம் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு ஜில்லா போர்டுகள் ரோடுகளைப் போடுவதில்லை என்றும், தங்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் இடத்திற்குத்தான் முதலில் ரோடுகள் போடப் படுவதாகவும், அதோடு ஜில்லா போர்டு தலைவராக யார் வருகிறார்களோ அவர்களுடைய ஊருக்குத்தான் முதலில் ரோடுகள் போடுவதாகவும் புகார் சொன்னார்.

“அதைப்பற்றி நான் விசாரித்ததில் ஜில்லா போர்டு தலைவராக வருகிறவர்களின் கிராமத்திற்கு முதலில் ரோடுகள் போடப்படுவதில் நியாயம் இருப்பதாகவே தெரிகிறது. எப்படியென்றால் ஜில்லா போர்டு தலைவர் இருக்கக்கூடிய கிராமத்திற்கு ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களும், ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளும் அடிக்கடி போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக அதிகாரிகள் நிர்வாக விஷயமாக ஜில்லா போர்டு தலைவரோடு அடிக்கடி தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு தலைவர் வசிக்கக்கூடிய கிராமத்திற்கு நல்ல ரோடு வசதியில்லையென்றால் அந்த அதிகாரிகளால் உடனே நேரில் போய் அவரோடு கலந்து பேச வசதியில்லாமல் போகிறது. அதனால் காலதாமதமும் ஆகிறது. ஆகவே ஜில்லா போர்டு தலைவரை ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களும், ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளும் காலதாமதமன்றி அவர்களுடைய கிராமத்திற்கே சென்று நிர்வாக விஷயமாகப் கலந்து பேசுவதற்கு வசதியிருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர்களுடைய கிராமங்களுக்கு முதலில் ரோடுகள் போடப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதில் தவறு இல்லையென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தின் அனுசூலத்தை உத்தேசித்தே இப்படி ரோடுகள் போடுவதால் இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் பாரபட்சம் காட்டுவதாகச் சொல்லக்கூடாது என்று இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஸ்ரீ ஜி. கோவிந்தன் பேசும்பொழுது ‘ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பணமில்லாததின் காரணமாக பல ரோடுகள் போடப்படாமல், வேலை அப்படியே நின்று போயிருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவிற்கு கொஞ்சம் அதிக மானியம் ஒதுக்கி அந்த ரோடுகளை எல்லாம் போட்டுத்தரவேண்டும்’, என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டார். நான் ஏற்கெனவே எந்தெந்த ஜில்லாக் களில் ரயில்வே செஸ் நிதி இருக்கிறதோ அந்தந்த ஜில்லாக்களில் அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ரோடு வசதி, ‘பால வசதி, ‘கால்வேஸ்’ வசதி ஆகியவற்றைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் ரயில்வே செஸ் நிதி இருக்கிறது. ஆகவே அவர் கூறிய யோசனைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] 19th March 1955]

“அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசும்பொழுது முனி ஸிபல் சேர்மன்களுடைய அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்தினால், அவற்றை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்ய வசதி ஏற்படும் என்றும், ஆகவே அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரத்தையும் சர்க்கார் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இன்றையதினம் முனிஸிபல் சேர்மன்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு இல்லாததாலும், அவர்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பற்றிக்கொள்ள வசதியில்லாததாலும் பல இடங்களில் நல்ல காரியங்கள் எதையுமே அவர்களால் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் குறைந்தது சில குறிப்பிட்ட அதிகாரமாவது இருந்தால்தான் அவர்களால் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்பதற்காகத்தான் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு ஏதோ அரசாங்கம் அளிப்பதாக யாரும் நினைக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் இதைப்பற்றியே குறிப்பிட்டார். பொதுவாக முனிஸிபல் சேர்மன்களின்மீது அடிக்கடி நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வருவதாகவும், ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளாத முனிஸிபல் சேர்மன்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் ‘சேர்மன், உபசேர்மன்மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையைக் கொண்டுவர கவுன்சிலர்களில் 5-ல் 2 பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென்பதை 3-ல் 2 பங்கு இருக்க வேண்டுமென அரசாங்கம் உயர்த்துவதாகக் குறை கூறினார். அது சரியல்ல. இந்த ராஜ்யத்தில் மொத்தம் 61 நகரசபைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் திரும்பத்திரும்ப நான்கைந்து நகர சபைகளில்தான் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வருகின்றன. ராஜ்யம் பூராவும் பாக்கியிருக்கக்கூடிய நகர சபைகளின் நிர்வாகம் மிகவும் நன்றாகவே நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த நான்கைந்து நகரசபைகளிலும் அடிக்கடி நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வந்து கொண்டேயிருப்பதால் பல நல்ல காரியங்களின் செய்ய முடியாமலிருக்கின்றன என்பதற்காகவே அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி இருக்கவேண்டுமென நிர்ணயித்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மலையாளம் ஜில்லாவில் ரோடுகள் போடப்படவேண்டுமென்றும் பாலங்கள் கட்டப்படவேண்டுமென்றும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இம்மாதிரி வேலைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்றும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மலையாள தென் கன்னட ஜில்லாக் களில் பாலம் கட்டப்படுவது சம்பந்தமாக ‘அன்றாடம் சபையில் நான் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிடும் பாலங்களையெல்லாம் கட்டி முடிக்கவேண்டுமானால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று திட்டமாகச் தெரியவில்லை. தற்போது சர்க்காரின் நிதி நிலைமைக்கேற்றபடி அவ்வப்போது ஓரளவு செய்து கொண்டு வருகிறோம். பூராவாகவும் முடித்துவிட்டோம் என்று நான் கூறவில்லை. மலபார் ஜில்லாவில் நில அமைப்பு, அதிக மழை போன்ற இயற்கையான காரணங்களால் அங்கு ரோடு வசதி ஓரளவு குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு முழு ரோடு வசதியும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்திருக்கிறது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“மலையாள ஜில்லாவில் மழை அதிகமாக இருக்கிறது. ரோடுகள் போடமுடியவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் சரியாக maintenance செய்யப்படுவது கிடையாது; repair செய்யப் படுவது கிடையாது. சர்க்கார் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கமாட்டேன் என்கிறது. ஆகையால், கனம் அமைச்சரவர்கள் இவ்விஷயத்தைக் கொஞ்சம் கவனித்து உதவி பண்ணுவார்களா என்று கேட்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் தயவு செய்து பதில் சொல்லவேண்டும்.”

11-28
a.m.

[19th March 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“மலையாள ஜில்லாவிலுள்ள ரோடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் என்னைவிட நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்ற ஜில்லா போர்டு தலைவர், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயணன் நம்பியார் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அதை நன்றாகக் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். அந்தப் பொறுப்புகளெல்லாம் ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு இருக்கும் காரணத்தினால் அந்த ஜில்லாவின் தேவைகளை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூறினால் வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் அளிக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் பேசுகையில் லோகல் போர்டுகளின் ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர் காரியாலயங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஏராளமான பஞ்சாயத்து போர்டுகளையும் முனிசிபாலிட்டிகளையும் மேற்பார்வை பார்க்க வேண்டியிருக்கிறதென்றும் வேலையைச் சரியாக கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு விரிவாக இருக்கின்றனவென்றும், பஞ்சாயத்துப் போர்டுகள் லிருந்து வரும் புகார்களை ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர்கள் உடனுக்குடன் சீக்கிரமாக விசாரித்து பைசல் செய்வதற்கு முடியாமலிருக்கிறதென்றும், மாதக் கணக்கில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதென்றும் கூறியிருக்கிறார். இது விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் ஏற்கெனவே இருந்துவருகிறது. ஆகவே தான் மேலும் ஒரு ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டிருக்கிறோம். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் ஒவ்வொரு ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டரும் தங்களுடைய மேற்பார்வையிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் குறைகளை உடனுக்குடன் கவனித்துச் செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஏனென்றால், முன்போல் இல்லாமல் ஒரு சில ஜில்லாக்களிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை மட்டுந்தான் அவர்கள் மேற்பார்வையிட வேண்டியிருக்கும். அவரவர்களின் கீழுள்ள ஸ்தாபனங்களின் குறைகளையும் புகார்களையும் காலதாமதமின்றி கவனித்து, குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகத்தான் மேலும் ஒரு ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர் காரியாலத்தை ‘create’ பண்ணியிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தக் குறையும் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

“சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் நிர்வாக அதிகாரிகள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்களிடமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடமும் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளுவது கிடையாது. அதிகார தோரணையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று கூறப்படும் complaint களையும் விசாரித்து அரசாங்கம் அவ்வப்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியைத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. நான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் இடங்களில் ஜில்லா போர்டு, நகரசபை, பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களைக் கூட்டி ஆங்காங்கு கூட்டிப் போட்டு, அவரவர்கள் சொல்லும் யோசனைகளையும் அவரவர்களுக்கு உண்டான குறைகளையும் நான் கேட்டு அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்களை நான் செய்துவருகிறேன். எங்கெங்கு ரோடுகள் போடவேண்டும், எங்கெங்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்யப்படவேண்டும், எந்தெந்த இடங்களில் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்வதோடு கூட மேற்படி காரியங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்குக் குந்தகமாக இருக்கும் காரணங்கள் என்னவென்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து வேண்டுமென்று செய்து வருகின்றேன். ரீஜினல் இன்ஸ்பெக்டர் காரியாலயங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று குறை சொல்லப்பட்டால், அதையும் கவனித்து காலதாமதத்திற்கு காரணமாயிருக்கும் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி முறைகளில் எல்லாம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் குறைகள் கவனிக்கப்பட்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு காலதாமதம் செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாக விஷயத்தில் யாதொருவிதமான குறையும் இருக்காது என்று எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு நான் உறுதியளிக்கின்றேன்.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராகவ முதலியார் பேசும்போது, முனிசிபல் கமிஷனர் பதவியை ராஜ்ய சர்வீஸில் சேர்ப்பதுபோல் மாணேஜர் முதலிய சில பதவிகளையும் அவ்வாறு ‘ப்ரொவினஷியலைஸ்’ செய்யவேண்டுமென்றும் இதர முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மாற்றக்கூடிய வகையில் அமைக்க

[19th March 1955] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

வேண்டுமென்றும் சொன்னார். இப்பொழுது முனிசிபல் கமிஷனர்கள் நியமனங்களை மாகாண சர்வீஸ் ஆக்குவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாணேஜர் பதவிகளையும் அம்மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவிஷயம் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். பண சம்பந்தமான பிரச்சனை என்ன என்பதையும் பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். இது விஷயத்தையும் நான் கவனிக்கிறேன்.

“நிர்வாக அதிகாரிகளை ஒரே இடத்தில் அதிக நாட்கள் வைத்திருந்தால் அவர்கள் கட்சி மனப்பான்மை கொண்டிருக்கின்றன என்றும், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள், குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்குகிறார்கள் என்றும் ஸ்ரீ ராகவ முதலியார் கூறினார்கள். இம்மாதிரி குழப்பமான நிலை ஐந்தாறு நகரசபைகளில்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதேயொழிய அதிகமான இடங்களில் இல்லையாதலால் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டியதில்லையென்று நினைக்கிறேன். மூன்று வருஷங்களுக்குமேல் ஒரு கமிஷனர் ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடாது, கூடிய சீக்கிரம் மாற்றவேண்டுமென்று ஸ்ரீ ராகவ முதலியார் கூறினார். இது பற்றியும் நான் கவனிக்கிறேன்.

“கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன அரிய யோசனைகளையெல்லாம் நான் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறேன், என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதோடு கூட ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய உதவியை கனம் அங்கத்தினர்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வெட்டுக் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI K. C. GOPALAN UNNI:—**“Sir, I thought that the Hon. Minister could not understand my Malayalam. Therefore, I gave certain names in English. The Hon. Minister has not replied to those points. I request him to reply to them.”

DEPUTY SPEAKER:—“May I know whether the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar is withdrawing his cut motion?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In spite of the fact that most of our Members wanted very concrete and definite answers from the Hon. Minister, an attempt has really been made to meet the various complaints and grievances ventilated by the various hon. Members. To that extent, I have to congratulate the Hon. the Minister for Local Administration. I hope that the healthy, constructive, useful and helpful suggestions given by the Malabar District Board will be examined by the Government and necessary action taken. I beg leave to withdraw my cut motion.”

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER:—“I shall now put the original Demand to vote. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,59,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[19th March 1955]

(2) DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Demand moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—“ Cut motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.’ ”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே விவசாயிகளுக்குக் கடனாகவும், அட்வான்ஸாகவும் பணம் கொடுப்பதற்காக நிதி மந்திரி அவர்கள் சபை முன்பு மான்யம் கோரியிருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ இந்த மான்யத்தில் விவசாயிகளின் உதவிக்காக பல இனங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய்தான். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுடைய கடன் தேவைகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கும் கடன் வசதிகளையும் ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் ‘யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி’ மாதிரி இருக்கிறது.

“ விவசாயிகள் கடன் தவணைச் சட்டம் சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதன் காரணமாகவும், விலைவாசி வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கிராமப் புறங்களில் கடன் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயிகள் கடுமையான வட்டிகொடுத்து கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் சம்பந்தமாக ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லா விஷயங்களையும் விட மிக அவசர விஷயமாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Minister will reply to the debate at 1-15 p.m. ”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ விவசாயிகளுக்குக் காலா காலங்களில் வசதியான முறையில் கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த பட்சம்

[19th March 1955] [Sri V. Madanagopal]

ஜில்லாவுக்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்கு எவ்வெப்போது கடன் தேவைப்படுகிறதோ அவ்வப்போது கடன் காலாகாலத்திலும், காலதாமதமில்லாமலும் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடன் கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான உரம், விதை போன்றவைகளுக்கு பணம் கிடைக்காமல் விவசாயம் சரியான முறையில் நடைபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ கூட்டுறவு credit சொசைடிகள் மூலமாக சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் சமீப காலங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கடன் பாக்கிகளைத் தவணை கடந்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு credit சொசைடிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. இதுபற்றி கூட்டுறவு credit சொசைடிகளுக்கு சர்க்கார் ஒரு யோசனை கொடுத்தாகவேண்டும். அதாவது Society-களில் தவணைப்படி பாக்கியை செலுத்தாதவர்களுக்கு கடன் ஸாங்ஷன் செய்யாவிட்டாலும், தவணைப்படி பாக்கியின்றி செலுத்தியவர்களுக்கு ஸாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்று யோசனை கூறவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு credit சொசைடிகளிலிருந்து சலபமாகக் கடன் கிடைக்க உதவி செய்யவேண்டும்.

“ தக்காவிக் கடன் வேண்டுமென்று ஒரு தாலுகாவில் அதிகமான விவசாயிகள் மனுச் செய்துகொண்டும் கூட ஒரு சிலருக்குத்தான் பணம் கிடைக்கிறது. பணம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். ஒரு கிராமத்தில் 100 பட்டாதார்களிருந்தால், அவர்களில் 10 பேர்களுக்குத் தனிப்பட்டா இருக்கும், 90 பேர்களுக்கு ஜாயின்ட் பட்டா இருக்கும். கடன் விவசாயிகளுக்கு sanction செய்வதற்காக உள்ள தாசில் தார்கள் பெரும்பாலான மனுக்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஜாயின்ட் பட்டாக்கள் இருந்தபோதிலுங்கூட நிலம் சொந்த சாகுபடியில் இருக்கிற தென்று கிராம முன்சிபிடமிருந்து certificate பெற்று ஆதாரம் காட்டி விட்டால் கடன் கொடுக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகள் கடன் பெறுவதற்குள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்து சலபமாகக் கடன் கிடைப்பதற்குள்ள வசதியைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“ தக்காவிக் கடன் கொடுக்கும்போது புஞ்சைக் காடுகளின்பேரில் கடன் கொடுப்பதில்லை. இரண்டு, மூன்று ஏக்கராக்கள் புஞ்சைக்காடுகளாக இருந்தாலும் தக்காவிக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நஞ்சை, தோட்டப் பிரதேசங்களின் பேரில் மட்டும் தக்காவிக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு புஞ்சைப் பிரதேசங்களின்பேரில் கொடுக்காமலிருப்பது சரியல்ல. புஞ்சைப் பிரதேசங்களின் மதிப்பைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு அந்த சொத்துக்களின் பேரில் 100 முதல் 200 ரூபாய் வரையிலுமாவது தக்காவிக் கடன் ‘சாங்ஷன்’ செய்யும்படிச் செய்தால் அவர்களும் விவசாயம் செய்ய முடியும்.

“ தக்காவிக் கடன் கொடுக்கும்போது சொத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று பார்த்து அந்த மதிப்பில் நான்கில் ஒரு பகுதியோ, ஐந்தில் ஒரு பகுதியோதான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் சொத்தின் மதிப்பில் 50 சத விதிக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். சொத்தின் மதிப்பில் பாதித் தொகை கடன் கொடுப்பதன் மூலம் பெரும்பாலானவர்களுக்கு கடன் வசதி கிடைக்க ஏதுவாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த Agriculture Department-ன் மூலமாக, விவசாயி 11-40 களுக்கு விதை, உரம், மற்றும் இதர சாமான்கள் கடன் கொடுக்கப்படுவதாக a.m. கூறப்படுகிறது. ஆனால், அந்தந்த பிரதேச விவசாயிகள், எந்த பருவத்தில் என்ன விதைகள் தேவை என்று கேட்கிறார்களோ, அவை இருப்பதில்லை. விதை நெல் கேட்டால், பருத்தி விதை இருக்கிறது என்கிறார்கள். பருத்தி விதை கேட்டால், வேறு விதைகள் இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். கேட்கும் விதைகள் Stock-இல் இல்லாமல் இருக்கின்றன.

[Sri V. Madanagopal] [19th March 1955]

ம்பந்தப்பட்ட விதைக்காலங்களில், விதைகள் கேட்டால் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த இலாகாவானது முன் கூட்டியே, விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு என்று ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் என்னென்ன விதைகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்து வாங்கி வைக்கவேண்டும். குறிப்பாக மதுரை, கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களில் மணிலா பயிர் உற்பத்தியாகிறது. பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய விதையை, விவசாயிகள் விதைக்காலத்தில் வாங்கும்போது, சாதாரண காலத்தில் மூட்டை 10 ரூபாயிக்கு விற்கக்கூடியது, அப்போது ரூபாய் 20-க்கு விற்கப்படுகிறது. இதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுவதுடன், மணிலாபயிர் பயிரிட முடியாத நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விவசாய இலாகாவானது, மணிலா விதையை முன்கூட்டியே கொள்முதல் செய்து, விவசாயிகளுக்கு விதைக்காலங்களில் கடன்கொடுத்து உதவ ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். மேலும் பருத்தி விதை, நெல், உரம் முதலியவை காலாகாலத்தில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். பட்டாத்ராகளுக்கும், நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் தான் கடன் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்ற நிலைமையிருப்பதால், நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடிய பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் கடன் கிடைப்பதில்லை. இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் மிராசுதாரர்களில் நிர் பந்தத்திற்கு கட்டுப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும், கடன் கிடைக்காத காரணத்தினால் நல்ல உரம்போடுவது, நல்லவிதைபோடுவது, களை எடுப்பது இவைகள் செய்யமுடியாமல், உற்பத்தி மிகப்பெரிய அளவிற்கு பாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிவர்த்திக்க, விவசாயத்தில் நேரிடையாக சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கோ, குத்தகைதாரருக்கோ அத்தாட்சி இருக்குமேயானால், Joint Security-யின்பேரில் அவர்களுக்குத் தக்காவி கடனும், Agriculture Department-ன் மூலமாக கொடுக்கக்கூடிய கடன்களும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக நில அடமான பாங்கு விஷயம். இந்த பாங்கு, உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில், திண்டுக்கல், பழனி இந்த இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் இருக்கிறது. இந்த பாங்குகளில் கடனுக்கு மனுப்போடுபவர்கள் ஏராளம். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு இந்த பாங்கு கடன்களில் நம்பிக்கையே கிடையாது. இந்த பாங்குகளில் கடனுக்கு மனுப் போட்டால் இரண்டு, இரண்டரை வருஷங்கள் ஆனபோதிலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. அப்படி ஏதாவது கடன் கிடைத்தாலும், இந்த பாங்கை கைப்பற்றி வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமே முறையில் கடன் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Land Mortgage விஷயம் இந்த Demand-ன் கீழ் வராது. ஆகவே அதைப்பற்றி பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“மேலும், விவசாயிகள் கடன் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டம், விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்காத நிலைமையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை எல்லாம் உத்தேசித்து, சர்க்கார் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒன்றி ரண்டு Credit Bank-கள் ஏற்படுத்துவது போன்ற யோசனைகளை செய்து, உடனடியாக 10 கோடி ரூபாய் இவைகளில் Deposit பண்ணும்படியான ஏற்பாட்டை செய்து, விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-45 SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி
8.12. சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து பேசும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையானது 6 கோடி ரூபாயுக்கு மேலாக இருக்கிறது. ஆனபோதிலும், அதைப்பிரித்துப் பிரித்து பார்க்கும்போது, கிராம விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது என்றுதான் நான்

19th March 1955] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சுமார் 90 லட்ச ரூபாய் Land Improvement க்கும், மற்ற இதர விஷயங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக இந்த ரசாயன உரம் கொடுப்பதற்காக சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக பம்பு செட்டுகளுக்காக சுமார் 2½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, ஒரு வருஷத்தில் கொடுத்துவாங்கும்படியான கடன், Short-term Loan, எவ்வளவு அனுசூலமாக இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுக்கு Long-term Loan தான் மிகமிக அவசியம். இந்தமுறையில், 6 கோடி ரூபாயில் 90 லட்ச ரூபாய் நில அபிவிருத்தி திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது. அடுத்த படியாக இந்த தக்காவி கடனை, சர்க்காரிடத்திலிருந்து வாங்கும்படியான முறையை எடுத்துக்கொண்டால், அது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னமே, பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் இன்னும் தக்காவி கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தக்காவி கடன்கூட அப்போது ஏற்பட்டவிஷயம்தான். இப்போது ஜனநாயக அடிப்படையில் சர்க்கார் நடக்கிறது. Adult Franchise மூலமாக சர்க்கார் நடக்கிறது. அப்படி இருக்கும் சமயத்தில் இந்த பழைய முறையால் பெருவாரியான விவசாயிகள் தக்காவி கடனை வாங்குவது என்றால் மிகமிக பிரம்ம பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகையினால், இந்த சட்டதிட்டங்களை எல்லாம் மாற்றி, எளிதாக சிறியகாலத்திற்குள்ளாக, இந்த Loan-ஐ விவசாயிகள் நல்லமுறையில் வாங்க புதிய சட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும்.

“இந்தத் தக்காவி Loan கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக, கிராமங்களில் ஒருபழமொழி சொல்வதுண்டு. அதாவது, ‘சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுப்பதில்லை’. அரசாங்கம் நல்லமுறையில், நல்லமனப்பான்மையுடன் ஜில்லாக்களுக்கு பணங்களை ஒதுக்கிவைத்திருந்தாலும், அதிகாரிகளின் மூலமாக விவசாயிகள் கடனை வாங்குவதற்குள் பல தடைகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிறிய விவசாயியாகவும், படிப்பில்லாத விவசாயியாகவும் இருக்கிறானோ, அவ்வளவுக்கு அவனுக்கு கஷ்டங்கள் அதிகம். செல்வாக்குள்ள விவசாயிக்கும், படித்த விவசாயிக்கும் சீக்கிரம் கடன் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் படிப்பில்லாத விவசாயிக்கு இந்த Loan கிடைக்கிறதேயில்லை. ஆகவே, இந்த முறையை நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“இந்த Loan-களை விவசாயிகளுக்கு வாங்கிகொடுப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பவர் கிராம அதிகாரிகள் தான். நல்லமுறையில் இந்த Loan-களை விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை இவர்களிடம் வளரவேண்டும். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும், கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம், ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற மனக்கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் எப்போது நிவர்த்திக்க போகிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நாள் ஆனாலும் நிவர்த்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு திருப்தியாக இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்கள் சர்க்கார் நிர்வாகத்திலும் உதவிசெய்வார்கள். மேற்சொன்ன Loan-ஐ வாங்க வேண்டுமென்றால், கர்ணிகர் ஒத்தாசையில்லாமல் வாங்கமுடியாது. அவர்கள் எவ்வளவு அனுசூலமாக இருக்கிறார்கள் அல்லது பிரதிசூலமாக இருக்கிறார்கள் என்பது அந்த கடனை வாங்குவதில் ஈடுபட்டுவருபவர்களுக்குத்தான் தெரியும். இப்போது எல்லா காரியங்களுக்கும், சாதாரண உத்தியோகஸ்தரிலிருந்து, பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள்வரையிலும், கிராம அதிகாரிகளுடைய ஒத்தாசையைத் தான் விரும்புகிறார்கள். இந்தமுறையில் இந்தத் தக்காவி கடனை வாங்கிக் கொடுக்கும்படியான காரியத்தில், சர்க்காருக்கும், விவசாயிக்கும் உதவி செய்யவேண்டிய நல்ல ஒரு Agent ஆக இருக்க வேண்டிய அதிகாரியார் என்றால், கிராம அதிகாரிதான். ஆகவே, தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் நல்லமுறையில் விவசாயிகளுக்கு இந்த Loan-ஐ வாங்கிக்கொடுக்க, இந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும்முறையில் ஏதாவது ஒருநன் கொடை அல்லது அலவுன்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.”

[19th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இப்பவே 100-க்கு 25 ரூபாய் பேரம் நடக்கிறது.”

11-50
a.m

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ கிராம

அதிகாரிகளில் பலர் பட்டா இல்லாத ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப் போகிறோம். தரிசு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து பட்டா செய்யக்கூடிய நிலையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். பட்டா இல்லாத ஏழை கிராம அதிகாரிகளுக்கும் தரிசு நிலங்களை கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான செளக்யம் ஏற்பட்டுவிடும். அவர்களுக்கு தங்களுடைய வறுமையையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வழி ஏற்படும். இவர்களுடைய வறுமையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குத்தான் போகிறது. அதனால் கிராம அதிகாரிகளையும் நாம் நல்ல நிலைமையில் வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளை நல்ல நிலைமையில் வைக்கவேண்டும் என்றால் கிராம அதிகாரிகளை நாம் உத்சாகப்படுத்தவேண்டும்.

“ கிராம அதிகாரிகள் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொண்டால் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சங்கங்களை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. கிராம அதிகாரிகள் பூரா நேர உத்யோகஸ்தர்கள் அல்ல, ஆனாரி உத்யோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவம் தான். பூரா நேர உத்யோகஸ்தர் என்றால் அவர்களுக்கு பூரா சம்பளமும் நாம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் பார்ட்-டைம் உத்யோகஸ்தர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வழிகளில் சம்பாதிப்பதற்குக் கொள்ளுகிறார்கள். அதை நாம் அனுமதிக்கிறோம். அவர்கள் வறுமையில் இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வழிகளில் சம்பாதிப்பதற்கும் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதுதான் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் கிராம விவசாயிகள் முன்னேற்ற மடையவேண்டுமென்றால் கிராம அதிகாரிகள் முன்னேற்றமடையவேண்டும். அவர்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும். இது ஒரு அடிப்படையான கொள்கை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“ அடுத்தபடியாக மின்சாரம். மின்சார அபிவிருத்தி திட்டம் நாடெங்கும் பரவுவதற்கு திட்டம் போட்டு வருகிறார்கள். சென்ற வருஷங்களில் 25,000 பம்பு செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருப்பதாகவும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் 6,000 பம்பு செட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கப் போவதாக கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு பம்பு செட்டு என்றால் சாதாரணமாக ஒரு மோட்டார் பம்பு, குழாய், புட் வால்வு, முதலியவைகள் உண்டு. இதற்கு சுமார் ஆயிரம் ரூபாயாகும். அப்படி லைல் என்றால் இந்த 6,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும் எவ்வளவு தொகை தேவையாக இருக்கும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அதனால் இப்பொழுது அதற்கென்று ஒதுக்கி இருக்கும் தொகைபோதுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது.

“ பம்பு செட்டுகள் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அந்த விண்ணப்பத் தாள்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. அவைகள் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் விவசாயிகள் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த விண்ணப்பங்களை எல்லாம் அந்தந்த பிரதேச மொழியில் அச்சடித்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குச் செளகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் பம்பு செட்டுகள் விஷயத்தில் விவசாயிகளுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில் கடன் கொடுத்தால் தான் நன்மையாக இருக்கும். கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும்.

[19th March 1955] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

“ மின்சார இலாகா மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். மின்சாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் பம்பு செட்டு வாங்கி வாருங்கள், மின்சாரம் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பம்பு செட்டு வாங்கவேண்டும் கடன் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்களா என்று முதலில் கேட்டு வாருங்கள் பிறகு பம்பு செட்டு வாங்க கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கிறது. அதனால் காலா காலத்தில் பம்பு செட்டுகளை வாங்குவதற்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஆயில் எஞ்சின் வாங்குவதற்கும் மின்சார செட்டு வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவைகளை வாங்கி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதில் கொஞ்சம் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆயில் எஞ்சின் கொடுத்தால் அவைகளை அதிகாரிகள் போய் தணிக்கை செய்துவருகிறார்கள். டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களும், மற்றுமுள்ள மேஸ்திரிகளும் தாங்கள் வாங்கிக் கொடுத்த இஞ்சின்களை மாதம் ஒரு முறையோ அல்லது இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தவணையோ அங்கு சென்று பார்த்துவருகிறார்கள். அப்பொழுது ஏதாகிலும் கெடுதல் ஏற்பட்டிருந்தால் அவைகளை சீர்செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் மின்சார மோட்டார்கள் வாங்கிக் கொடுத்தால் அப்படிச் செய்வது இல்லை. மின்சார மோட்டார்கள் கடன் உதவியில் வாங்கினால் அப்படிப்பட்ட உதவி சர்க்காரிடமிருந்து கிடைப்பது இல்லை. மின்சார மோட்டார்களில் ஏதாகிலும் கோளாறுகள் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதற்கான ஞானம் விவசாயிகளுக்குக் கிடையாது. இனிமேல் எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் மின்சார மோட்டார்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதிகாரிகள் போய் உதவி செய்யவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் திட்டம்போட்டு மாதத்தில் ஒரு தடவை அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது போய் நல்லமுறையில் இந்த மோட்டார்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள இன்ஸ்ட்ரூஷன் சரியாக இருக்கிறதா வயரிங் சரியாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து வரும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“ ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் சரிவர கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுடைய நிலைமையை முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டும். அத்துடன் விவசாயிகள் கடன் கேட்டால் அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கான திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. VELOO :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்யும் கொள்கையைப்பற்றி என் முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களை நான் ஆதரித்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் விஷயம் சம்பந்தமாக மற்றும் சில யோசனைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால் கடன் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதும் இல்லை. சாதாரணமான கடன் கேட்டு ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் பல இடங்களில் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனைகளைப் பார்த்தால் ‘கடன் வேண்டாம்’ என்றுகூட நினைக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று பணம் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் சுலபமாகக் கிடைக்கும் முறையில் சட்ட திட்டங்களையும் விதிகளையும் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் அந்தக் கடனை வாங்கிப் பயனடையும்படியான நிலைமையில் காலாகாலத்தில் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தகுந்த முறையில் விதிகளைத் தளர்த்தி விவசாயி

[Sri A. Veloo]

[19th March 1955]

களுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படி செய்தால் அவர்களுக்கும் அது நலமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய இரண்டு அங்கத்தினர்கள் விவரமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் வாங்குவதற்கும், மற்ற விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நீண்ட கால தவணைகளில் அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை அதிகப்படுத்துவதோடு தாராளமாகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“குடிசைத் தொழிலுக்காக ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு (State Aided Industries Act) ஸ்டேட்ஸ் எய்ட் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்து கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் வைத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் முனிசிபாலிடிகளுக்கும் சர்க்கார் தாராளமாகக் கடன் கொடுத்து உதவினால் தான், சமூகத்திற்கு மிக அவசியமான குடி தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை திட்டம் ரோடு போடுவது போக்கு வரத்து வசதி, வைத்திய உதவி, ஆரம்பக் கல்வியைப் பரப்பதல் போன்ற முக்கிய காரியங்களைச் செய்ய முடியும். தற்போது சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள தொகை போதாது. ஆகையால் இதை அதிகப்படுத்தி அவர்களுக்கு நீண்ட கால தவணையில் கடன் கொடுத்து உதவினால் நகரங்கள் விருத்தியடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படி அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வசதிகளைப் பெறுகிறோமே பென்று வரி கொடுப்பதற்கும் முன் வருவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நீண்டகால தவணையில் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

12 noon. “அடுத்தபடியாக (Rural Housing Scheme) கிராமத்தில் வீடுகள் கட்டும் திட்டம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள். இந்த திட்டத்தை வெற்றி கரமாக நடத்தினால் கிராமப் புறங்களில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற தீ விபத்துகளான அபயாங்களைத் தடுக்க முடியும். ஆகவே, இத்திட்டப்படி கிராமங்களில் தீப்பிடிக்காத பொருள்களைக் கொண்டு கட்டப்படும் நல்ல வீடுகளைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது 100 வீடுகளாவது கட்டுவது என்று ஒரு திட்டம் வைத்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டினால் இத்திட்டப்படி பயன் கிடைக்கும் என்றெண்ணுகிறேன். அடுத்தபடியாக **Loan to Minor Ports** என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிதி. இந்நிதியிலிருந்து, தஞ்சை ஜில்லா தரங்கம்பாடி கடலோரப் பகுதியில் ஒரு (Sea wall) சுவர் எழுப்பவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தரங்கம்பாடி கடற்கரை ஓரத்திலுள்ள சரித்திர புகழ்பெற்ற மாசிலாமணிக் கோவிலும், ஏராளமான வீடுகளும் கடல் அரிப்பினால் அபாயத்திலிருக்கின்றன. நானுக்கு நான் நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்பு, **Marine Engineer** ஒருவர் பார்வையிட்டு, 3 (மூன்று) லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று ஒரு திட்டம் கலெக்டரால் தயாரித்து அனுப்பப்பட்டது. அத்திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி தரங்கம்பாடிக்குச் சமீபத்தில் சுவர் (Sea wall) எழுப்ப ஆவன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the demand made by the Hon. the Finance Minister. Hon. Members have been discussing about the experiences of the ryots in villages in getting these loans. I entirely agree with the view expressed by the hon. Members. In my opinion, all these loans should be disbursed to the ryots as early as possible and without any difficulty being caused to them. Of course, *mamools* are there. There have been lots of complaints in

[19th March 1955]

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

my district also about the disbursements of loans. Several complaints were given to the Collector of the district who has of course taken some action against some of the departmental officers. Now it is not as bad as it was before so far as our district is concerned.

“Now, Sir, there are two kinds of loans which are granted to the ryots, the takkavi loan and the loan for hire purchase, of pumpsets. I do not know why Government have stopped the grant of takkavi loans recently. As a result of this middle and upper-middle class ryots who have been resorting to intensive cultivation are put to very great difficulties. I know in many cases in my district upper-middle class ryots who wanted to go in for the purchase of tractors and other things have been denied the privilege of getting takkavi loans and as a result they are now applying for loans under the hire-purchase system. The grant of takkavi loans should be restored and all the deserving ryots should be given as much loan as possible.

“There are also some difficulties in regard to the hire purchase system. Government want additional sureties from some other ryot also. When a ryot's solvency has been certified by a Tahsildar and the Collector it is not right to ask him to bring in some more additional sureties. Many of them are unwilling to furnish additional sureties. This must go. Further our Government are demanding that one-fifth of the value of the engine should also be deposited. This should also go. In the Andhra State, I am told very reliably, the Government there are not asking for this deposit. Also, they have raised the period of repayment of the loan to ten years. That is the position in respect of this matter in the Andhra State. We must also adopt that procedure here.

“Another matter to which I like to make a reference is in respect of electricity schemes. The Government are demanding deposits and also minimum charges. It is not possible for the ryots to comply with this demand in many cases. Therefore Government should come forward to relax the rules in respect of this matter as much as possible. If that is done many of the ryots will go in for more pumpsets. The Government of India we were informed has offered about one crore of rupees for the purchase of pumpsets and other things for our State. It is not known why our State Government have not availed themselves of this opportunity. At least this year, I am sure, our Government would put forth a strong case and get the aid from the Central Government and distribute it as loans to our ryots on a very liberal basis.

“Then again, there is the question of interest. Our Government, as the position stands at present, are charging $4\frac{1}{2}$ per cent interest plus a centage of 3 per cent. Altogether it works out to $7\frac{1}{2}$ per cent interest on the loans now sanctioned by our Government. This is really too much. In my opinion our Government should not charge more than half a per cent over the rate charged by the Reserve Bank of India for the loans granted by them. That

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [19th March 1955]

should be the policy of our Government. In Spain and other agricultural countries, I am told that the rates of interest are not more than $1\frac{1}{2}$ or 2 per cent. If we cannot afford to grant loans on such low rates of interest, we can charge only half a per cent over the rate charged by the Reserve Bank, but not charge $7\frac{1}{2}$ per cent. This rate of $7\frac{1}{2}$ per cent is rather an usurious rate of interest and the ryots are therefore put to much hardship. Co-operative societies must be started in almost all the villages. They should also liberalise the terms for the grant of these loans. In addition to this if the co-operative societies come forward to help the ryots it will be a great boon to the ryots. With regard to the short term loans for the purchase of bullocks, manure and other things there is very great difficulty experienced by ryots. I am sure in respect of this matter also, Government would liberalise the rules for the grant of these loans and pass orders to sanction the loans within three or four days. Otherwise the object for which the loans are obtained is frustrated. These are the few suggestions I offer in respect of this demand. With these few words I resume my seat."

12-0
p.m.

12-0
p.m.

SRI O. KORAN:—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു സാമ്പത്തികസഹായം നൽകി നല്ലതരം വിത്തു്, വളം, കണം കൊലായവ ഉപയോഗിച്ച് കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും പരിഷ്ക്കരിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഡിമാന്റാണ് ഇപ്പോൾ ചർച്ച വന്നിരിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആദ്യമായി പറയേണ്ടതു് അവരുടെ കടത്തേപ്പറ്റിയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരെല്ലാം കടക്കാരാണെന്നു് ഗവണ്മെന്റു് നല്ലപോലെ അറിയാം. കൃഷിക്കാരുടെ ഇന്നത്തെ കൊള്ളകൊടുക്കു സുഭിച്ചിരിക്കുമാണ്. കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പുതുതായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെ അപരമായി ഗ്രാമങ്ങളിലെ കൊള്ളകൊടുക്കു മുഴുവൻ സൂപ്പീച്ചിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് ധനസഹായം കിട്ടിയാലല്ലാതെ കൃഷിക്കാർ കൃഷി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ഒരു നില വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതു മനസ്സിലാക്കി യനിന്റെ അപരമായിട്ടാണു് തക്കവിധം കടങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്തു് കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുള്ളതു്. കൃഷിക്കാർക്കു കടം കൊടുക്കുക, പമ്പുസെറുകൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക മുതലായ പലചീനങ്ങൾക്കുമായി ഈ ഡിമാന്റിൽ നിന്നു് പണം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു് ആറു കോടിയിൽ കൂടാതെ ഉറപ്പികയാണു്. ഈ തുക കൊണ്ടുമാത്രം ഈ രാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു് വേണ്ടുവോളം സഹായം നൽകുന്നതിന്നു് സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആദ്യമേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കൃഷിയിറക്കുന്ന സമയത്താണു് കൃഷിക്കാർക്കു് കടം ആവശ്യമുള്ളതു്. തക്കവിധം കടങ്ങൾക്കു് അപേക്ഷ അയച്ചാൽ കൃഷിക്കാർ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച വിധത്തിൽ അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നില്ല. ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു എത്രയോ കാലം കാത്തിരുന്നാലേ കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്ന ഒരു നിലയാണ് ഇന്നു് അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് തക്കവിധം കടങ്ങൾക്കൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഫലം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കടങ്ങൾ തക്ക സമയത്തു് കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു് അളവിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുമെന്നു് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നു് കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടാനും അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ സംഖ്യ വാങ്ങുന്നതിനും പലവിധത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ സഹായം ആവശ്യമായി വരുന്നു. കടം അനുവദിക്കുന്നതിന്നു് അധികാരിയുടെ സുവിചിത്രം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൃഷി ഡെമോൺസ്ട്രേഷൻ ഫീസിൽ പോയി വളം വാങ്ങിയാൽ മാത്രമേ പണം കൊടുക്കുകയുള്ളുവെന്നു് നിർദ്ദേശം വച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കാർക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. വളം ആവശ്യമില്ലാത്ത ആളുകളുണ്ടു്. സ്വന്തമായി പച്ചില വളമെല്ലാമെന്നു വളങ്ങാറു കൊടുവെച്ചുള്ളവരും കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും വളം വാങ്ങണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നവരുകളെപ്പറ്റി ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. വളം ആവശ്യമില്ലാത്തവർക്കു വളം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരെക്കൊണ്ടു നിർദ്ദേശിച്ചു വളം എടുപ്പിക്കുന്നതു നെററാണ്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർ ഏറെയും അപരിഷ്കൃതമായ രീതിയിലാണ് കൃഷി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള കൃഷിയു്

19th March 1955]

[Sri O. Koran]

പകരണങ്ങൾ അപകീല്പ, നല്ല കണക്കാലികളില, ഇന്നു കൃഷിക്കാർ കിട്ടുന്ന കടം കൃഷിശ്ലേഖപുകൾ നിവൃത്തിക്കുൻ തന്നെ മതിയാകാത്ത തരത്തിലുള്ളതാണ്. തന്നിമത്തം നല്ല കണക്കളും കൃഷിയായുധങ്ങളും വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുൻ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന സഹായം പര്യാപ്തമല്ല. അതുകൊണ്ടു തക്കാവി കടങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ കുറച്ചു കൃഷിക്കാർക്കു തക്കാവി കടങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു.

“പമ്പുസെററുകൾ ഇന്നു കൃഷി ആഫീസിൽ ചെന്ന വാങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് കൃഷിക്കാർക്ക് അവ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും താലൂക്കാഫീസിൽ ഈ പമ്പുസെററുകൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു കൃഷി ഉപദേശകരുമായി യുടെ യോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു പമ്പുസെററുകൾ കിട്ടാൻതന്നെ പ്രയാസം. പമ്പുസെററുകൾ അനുവദിച്ചു കിട്ടുവാൻ കാലതാമസം നേരിടുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷിയെല്ലാം ഉണങ്ങി നശിക്കുന്നതു് സാധാരണയാണ്. അത്രക്കു കാലതാമസം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാർക്കു സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള കാലത്തുതന്നെ പമ്പുസെററുകൾ കിട്ടണമെങ്കിൽ കർഷോ താലൂക്കാഫീസിലും പമ്പു സെററുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വള്ളുവനാട്, ഏറണാട്, പാലക്കാട് മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ സമയത്തു പമ്പുസെററുകൾ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് കൃഷി വളരെയധികം ഉണങ്ങി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പമ്പുസെററുകൾക്കായി കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവച്ചു കാണുന്നില്ല. ഈ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ സംഖ്യ നീക്കിവയ്ക്കുകയും കൃഷിക്കാർക്കു ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ പമ്പുസെററുകൾ കിട്ടാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഷൊറണൂരിൽനിന്നു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ആഫീസ് ഇപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടേക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. അതും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ കാരണമാണ്. എല്ലാ കാര്യാലത്തിനും കോഴിക്കോട്ടുവരെ പോകണമെന്നു വന്നാൽ കൃഷിക്കാർക്കു അതൊന്നും സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു ചുരുക്കം. കൃഷിക്കാർക്കു നൽകുന്ന സഹായങ്ങൾ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെയും സൗകര്യമായ വിധത്തിലും നൽകുന്ന ക്രമത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“തകാവി കടങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളിൽ കുറെ അയ്യ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ സംഖ്യ അനുവദിക്കുക, കാലതാമസം വരുത്താതെ സമയത്തു കൊടുപ്പാൻ ഏല്പാട്ടു ചെയ്യുക, ഇതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം കൊടുക്കുന്നതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഴിമതികളും തൃതീയങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതും വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. തകാവി കടങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളെപ്പറ്റി തൃപ്പി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു വേണ്ടിയുള്ള ഡിമാൻഡ് ചട്ടക്കൂട് വന്നപ്പോൾ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി റൂറോ റൂററമ്പരോ ഉറപ്പിക കടം അനുവദിച്ചു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആ സംഖ്യ വാങ്ങാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ചിലക്കല്ലാം കൈക്കൂലി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത്. അതിനും ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. കിട്ടുന്ന കടം തുച്ഛമാണ്. അതിനും വരുത്തിനും വിത്തിറക്കം വരുത്താൻ ചെലവുചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ തൃപ്പിഡെലവിനു പോലും നാണക്കം ബാക്കിയുണ്ടാവുകയല്ല. പാവറക്കൂട്ടം നീക്കിയാൽ കൂട്ടാനില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ അറിയാം തൃപ്പിക്കാരെ കിട്ടുന്ന കടത്തിന്റെ പോഷ്, ഭാര്യയുടെ പണം പണയംപെട്ടിട്ട് തൃപ്പി ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്ന തൃപ്പിക്കാരാണ് അധികവും. പ്രത്യേകിച്ചു ചെറിയ തൃപ്പിക്കാർ തൃപ്പിയിറക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അനുവദിക്കുന്ന തുച്ഛമായ സംഖ്യയെങ്കിലും തൃപ്പിയിരിക്കുന്ന സമയത്തു തൃപ്പിക്കാർ കൊടുപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പണക്കാർ സാധിനമുള്ളവർക്കും മാത്രമേ ഇന്നു കടം കിട്ടാനുള്ളപ്പുള്ളു. എഴുത്താൻ വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സാധാരണ തൃപ്പിക്കാരാണ് ഈ കടങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതെന്തെന്നുവരുന്നതുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ വിവരമില്ല. വേണ്ട വിധത്തിൽ ഹാജരി അയയ്ക്കാനോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ആവീസുകളിൽ പോയി അന്വേഷിച്ചു കാര്യം സാധിക്കാനോ അവർക്കു കഴിവില്ല. കടം കിട്ടാത്ത നടപടികൾ ലഘൂകരിച്ചു എല്ലാപ്പത്തിൽ സാധുക്കളായ തൃപ്പിക്കാർക്കും കടം കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കാര്യശേഷിയും സാധിനവും ശിപാശിയും ഉള്ളവർക്കും കടം കിട്ടു എന്ന നില മനസ്സാ.

[Sri M. Dharmalingam] [19th March 1955]

விவசாயிக்கு அவசியமானபோது கடன் கிடைக்காது. ஆகையால், கிராம முன்சிப் solvency சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தவுடன் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுமட்டுமல்ல, மின்சார வசதி தற்போது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மின்சார வசதி கொடுக்கும் விஷயமாக, பம்பு செட் வாங்கும் விவசாயிகளுக்கு தனிச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மின்சாரம் முதலில் கிடைத்தால்தான், விவசாயிக்கு பம்பு செட் வாங்க, பணம் கடனாகக் கிடைக்கிறது. பல விவசாயிகள் இவ்விதமாக கடன் வாங்கி பம்பு செட்டுகள் வாங்கின பிறகு, மின்சாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க உத்தரவாகாமல் இருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ஆகவே அவர்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு சபைத் தலைவருக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
P.m.

* SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் எவ்வளவு கிராமங்கள் இருக்கின்றன, விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்துவிட்டார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் பூமியில் உற்பத்தி செய்வதற்காக மாடுகள் வாங்குவதற்கோ, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கோ கடன் வாங்குவதாயிருந்தால் 100-க்கு 25 பங்குதான் கடன் கிடைக்குமே தவிர வேறு வழியில்லை. கடன் கிடைப்பதற்கு காலதாமதம் ஆவதுடன் கடன் வாங்குவதற்காக அதிகமான பணம் செலவு செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிறது. நான் ஒரு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர், அவர்களுக்கு மேலுள்ள ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்களுக்கு ஊக்கம் இருந்தால் தான் அந்தக் கடனை சீக்கிரமாக சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்குக் கடன் வேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்ட தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் கிராமக்கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்கள் கடன் சம்பந்தமான ரிகார்டுகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் பரிசீலனை செய்து மனுச் செய்துகொண்ட விவசாயிக்குக் கடன் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் மேற்கண்ட அதிகாரிகளுக்குக் கடன் தொகையில் 2½ சத விசதம் கமிஷனைப்போல கொடுத்துவிட வகை செய்துவிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இம்மாதிரியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் இருக்காது; விவசாயிகள் அனாவசியமாகக் கஷ்டப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்காது. இதைக் கவனித்து 2½ சத விசதம் கமிஷன் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் சட்ட பூர்வமாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் பலவகை. விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய எல்லாக் கடன்களும் இருக்கின்றன. உற்பத்தியின்பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. அன்றாடம் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய கடனைத் திருப்பிக்கட்டுவதற்கு விவசாயிக்குப் போதுமான வசதியில்லை. கூட்டுறவு நில அடமான பாங்கு மூலமாக அந்த வசதி கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு பாங்குகள் 1½ சத விசத வட்டிக்கு ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்குகின்றன. விவசாயிகளுக்கு 6½ சத விசதம் வட்டிக்கு கூட்டுறவு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கின்றன. ஒன்றரை சத விசத வட்டிக்கு ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து பணத்தை வாங்கி, விவசாயிகளுக்கு 6½ சத விசத வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பதன் மூலம் கூட்டுறவு பாங்குகள் 5 சத விசத வட்டி அதிகமாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். ஐந்து சத விசத அதிக வட்டி விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் பாங்கியிடமிருந்து சர்க்காரே நேரடியாகப் பணத்தைப் பெற்று, விவசாயிகளுக்கு 1½ சத விசத வட்டிக்கு கடன் கிடைக்கச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு

19th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

அனுசூலமாக இருக்கும். விவசாயிகள் அனாவசியமாக வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருந்து மாறுதல் ஏற்படும். விவசாயிகளுக்குச் சர்க்காரே நேரடியாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியம்.

“நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒரு, விதை, மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் போன்றவைகளை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரியான உபகரணங்களை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குப் பணமாக கொடுப்பதற்குப் பதிலாக விதை, ஒரு போன்றவைகளை அவ்வப்போது கொடுத்து வந்தால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும். விவசாய அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கப்படும் பணம் நேரிடையாக எல்லாப் பணமும் விவசாய அபிவிருத்திக்கே செலவிடப்படாமல் தங்களுக்குத் தேவையான இதர செலவுகளுக்கும் செலவழித்து விடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அநேகமாக இரண்டு அல்லது மூன்றுக்கு மேற்பட்ட விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் காரியாலயங்கள் வைத்து விவசாயக் கருவிகளையும், உரம், விதைபோன்றவைகளையும் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து உதவிச் செய்தால் அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருப்பதுடன் காலாகாலத்தில் தங்களுடைய பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

“கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் வழங்குவது சம்பந்தமாக ஒரு நியதி இருக்கிறது. அதாவது குறிப்பிட்ட ஆழம் கிணறு வெட்டப்பட்டால் தான் கிணறு மான்யம் கொடுக்கப்படலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அநேக கிணறுகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பாதி ஆழம் வெட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது மழை வந்து விடுவதால் கிணறு முழு ஆழமும் வெட்ட முடிவதில்லை. அதற்குப் பிறகு ஐந்தாறு மாதங்களில் கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றி விடுகிறது. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரோ தாசில்தாரோ, அந்தக் கிணற்றைப் பார்த்துவிட்டு ‘குறிப்பிட்ட ஆழம் வரை கிணறு வெட்டப்படவில்லை; ஆகவே உங்களுக்கு மான்யமாகக் கொடுத்த பணத்தைக் கடனாக பாவித்து பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும்’ என்று சொல்லி விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த பணத்தை கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய நிர்ப்பந்தப்படுத்திகிறார்கள். இதனால் அநேக விவசாயிகளுக்கு பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுத்த பணத்தை மான்யமாகக் கருதவேண்டுமெனயொழிய தற்குக் கொடுத்த பணத்தை கடனாகக் கருதுவது கூடாது, காரணம் என்னவென்றால் குறிப்பிட்ட கடனாகக் கருதுவது கூடாது, மான்யம் என்னவென்றால் குறிப்பிட்ட ஆழம் கிணறு வெட்ட முடியாதது விவசாயினுடைய தவறு அல்ல; மழை பெய்ததுதான் கிணற்றைத் தொடர்ந்து வெட்ட முடியாததற்குக் காரணம். பணத்தை வேறு எதற்கும் உபயோகப்படுத்துவது அல்ல.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தர்மலிங்கம் ஒரு யோசனை தெரிவித்தார். ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ரூ. 750 கடனாகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. எழு நூற்று ஐம்பது ரூபாயையும் கடனாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, பாதித் தொகையைக் கடனாகவும் பாதித் தொகையை மானியமாகவும் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் சமீப காலத்தில் நல்ல நிலைமையை அடைய முடியும். ஆகவே, சர்க்கார் மான்யம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஹரிஜன அபிவிருத்திக்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்கும் போது மேற்சொன்ன யோசனையை சர்க்கார் கவனித்து வீடு கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் பாதித் தொகையை மான்யமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கோயமுத்தூர் தாலுகாவில் இருபத்திநான்கு வீரபாண்டி கிராமத்தில் அநேக பூமிகள் சர்வே ஆகாமால் மற்றவர்களால் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. ரிசர்வ் காடுகளும் இருக்கின்றன. அந்தக்

[Sri S. R. Arumugam] [19th March 1955]

காடுகளிலெல்லாம் ஹரிஜனங்களைக் கொண்டுபோய் அமர்த்தி காடுகளை நல்ல முறையில் பண்படுத்தி அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுகூலமாகப் பம்பு செட்டுகளைக் கடனாகக் கொடுத்து குடியமர்த்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களானால் ஹரிஜனங்களுடைய பெரும்பாலான குறைகள் நீங்கிவிடும்; ஹரிஜனங்களைப்பற்றி வரும் புகார்களும் நீங்கிவிடும். மேற்கண்ட விஷயங்களைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-31 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமான இந்த மான்யக் கோரிக்கையானது மிக முக்கியமானது. ‘Advances to cultivators’ என்ற வகையில் சென்ற ஆண்டில் கூட ரூ. 1,73,06,700 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1954-55-ம் வருஷத்திய திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,28,41,000 தான் போட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திற்கு ரூ. 1,43,44,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் வாங்கும் விஷயத்தில் பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகமான கடன் தேவை என்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசுகிறார்கள். விவசாயம் செய்யும் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அம்மாதிரி காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் அதுவே பெரும் புண்ணியமாக இருக்கும். பருவ காலங்களில் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 கூட கடன் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு சுலபமான வட்டிக்குக் கடன்கொடுத்து உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“விவசாயிகள் கடன் பளுவினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்த ஸ்ரீ கே. டி. ராஜ் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் ‘சீக்கிரமாக அது ஒதுக்கப்படும்’ என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய கடன் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. வீடு கட்டும் திட்டம் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. கடன் பெறுவதில் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. கடன் வாங்குவதினுள்ள சிரமங்கள் குறைக்கப்பட்டு சுலபமாகக் கடன் வாங்கக்கூடிய முறையில் விதிகள் சுலபப்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நடுத்தர மக்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். ‘இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம்’ இன்படி ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுவது போல் குறைந்த சம்பளம் பெறும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.”

“பஞ்சாயத்து போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா போர்டு போன்றவைகளுக்குப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பல பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் பணம் இருந்தாலுங் கூட பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஜனங்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்தாலுங்கூட வரி போடும் காலத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வரண்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எவ்வளவு கடிதம் எழுதினாலும் கடன் கிடைக்காது. செல்வாக்குள்ள முனிசிபாலிட்டிகளோ பஞ்சாயத்து போர்டுகளோ கடன் கேட்டால் கிடைக்கிறதெயொழிய, சாதாரண பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு கடன் வேண்டுமென்று எழுதினால் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கடன் கிடைப்பது அரிது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் பண நிலைமையைக் கவனித்து, தேவைப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வேண்டிய பண உதவியைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பணம் கொடுத்தால்தான் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுத்ததாக இருக்கும்.. அப்பொழுது

19th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

தான் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சிறிய சௌகரியங்களைப் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் செய்துகொடுப்பதற்குச் சௌகரியமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்ட பணம் கொடுக்கிறார்கள். அது சரிதான். இருந்தாலும்கூட நடுத்தர மக்களுக்கு வீடு கட்ட பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். இந்த மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கூட்டுறவு முறையில் பல கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா வீடுகளும், 10,000 ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நடுத்தர மக்களுக்கு உதவக்கூடிய வீடுகள் கட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுத்துத்வ சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Milk Supply Union-கள் ஏற்படுத்த பண உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் இப்போது பல பால் சப்ளை யூனியன்கள் யார் கையிலிருக்கிறது என்றால், வசதி படைத்தவர்கள் கைகளில்தானிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலிருந்து இந்த யூனியன்களுக்குப் பால் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த விஷயம் நமக்குத்தெரியும். ஏழைகளுக்கும், கணவனை இழந்தோ அல்லது மற்ற எந்த காரணங்களினாலோ பரிதவிக்கும் பெண்களுக்கு பால் வியாபாரம் ஒரு நல்லாழிவு அளிக்கிறது. ஆகையால் கிராமப்புறங்களில், கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக பால் வியாபாரம் செய்ய, நல்லதொரு பிரசாரம் செய்து, அங்கு Milk Supply Union-களை ஏற்படுத்த அதிகமாகப் பணம் உதவி செய்யவேண்டியது சர்க்கார் கடமையாகும். சர்க்கார் பணம் உதவி செய்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுவார்கள். விதவைப் பெண்களின் வாழ்வைக் கருதியாவது அதிகப் பணம் இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிரவும் Milk Supply Union கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கும், நிலமில்லாது கிடைக்கும் குத்தகையை வைத்துக் கொண்டு வாழலாம் என்றாலும்கூட, அதுவும் முடியாமல் கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த National Extension Service Scheme இருக்கிறதே அந்த இடங்களிலெல்லாம்கூட இந்தக் கடன் உதவி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த உதவிப் பணம் சீக்கிரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பணம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. தக்காவிக் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிக மிக சொற்பம். ரூபாய் 20 ஆயிரம்தான் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை applicationகளுக்குப் பணம் கொடுக்கமுடியும். இதன் காரணமாக அதிகாரிகளுக்கு வேண்டியவர்களுக்கே இந்தச் சலுகை கிடைக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் தக்காவிக் கடன்களுக்காகச் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கி, ஏழை விவசாயிகளுக்குமட்டுமல்ல, குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்பவர்களுக்குக்கூட, இந்த கடன் உதவி கொடுக்க முன்வர வேண்டும். குத்தகைதார்கள் குத்தகை எடுப்பதற்கு கடன் கிடைக்காத காரணத்தினால் அதிக வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி உழுது பயிரிட்டபிறகு உழைத்த பயனை கடன்காரர்களுக்கு அழுதுவிட்டு வாடி வதங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் குத்தகைக்கு வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் கடன் உதவி கட்டாயம் கொடுக்கப்படவேண்டும். நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் சொந்த ஜாமின்பேரிலேயே இந்தக் கடன் உதவி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.”

“அடுத்தபடியாக முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகப்படியாகக் கடன் வசதி கொடுக்கப்படவேண்டும். ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதால் இரண்டு வசதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, இந்தக் கடன் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜில்லா போர்டுகளும்,

[Sri M. Palaniyandi]

[19th March 1955]

முனிசிபாலிட்டிகளும் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய ரோட்டு வசதி, மற்ற வசதிகள் செய்வதுடன், கிளார்க்கு உத்தியோகத்திற்குப் போக முடியாதவர்கள், தங்கள் உழைப்பையே உயிர் வாழ்வுக்கு நம்பியிருப்பவர்களுக்கு இந்த ரோட்டு வேலை, மற்ற வேலைகளில், வேலையளித்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓர் அளவுக்கு நீக்கமுடியும்.

“அடுத்தபடியாக இந்த வருஷத்தில் எல்லா அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் சர்க்கார் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள். எங்கள் திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் போன்ற இடங்களில் தண்ணீர்த் தட்டு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த கஷ்டத்தை நீக்க, அங்குள்ள Major Panchayat Board கள் தங்களுக்கு வேண்டிய கடனுக்காக திட்டம் தீட்டும்போது, சர்க்கார் முன் வந்து கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-40
p.m.

* Sri K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்கு கனம் K. T. ராஜா கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரிக்கிறேன். அவர் வெட்டுப் பிரேரேணையில் கிராமக் கடன் வசதிக்காக ரூபாய் பத்துக் கோடி ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கும் யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக இந்த மான்யத்தில் விவசாயிகள் கடனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகை, (அதாவது 1½ கோடி ரூபாய்) போதாது. விவசாயிகள் இன்று பலவேறு கஷ்டங்களுக்கிடையே கடன் வேண்டும் என்று சர்க்கார் நுகு மனுப் போடுகிறார்கள். குறிப்பாக தக்காலிக் கடன் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அப்படி விண்ணப்பங்கள் போடும்போது டிஸ்டிரிக்டிலும், தாலுக்காவிலும் உள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகள் போதிய பணம் இல்லை என்று சொல்லாமல், வேறு பல காரணங்களைச் சொல்லி போடும் விண்ணப்பங்களை மறுக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்களில் எங்கேயாவது தவறு இருக்காதா என்று தேடித்தேடி கண்டு பிடித்து, அதைக்காட்டி அவர்கள் விண்ணப்பங்களை reject செய்யக் கூடும் நிலைமை இன்று இருக்கிறது என்பதை தற்சமயம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இதேமாதிரிதான் Agriculturists' Loan Actன்படி, உரம் வேண்டுமென்று கோரி விண்ணப்பம் போட்டால் அதுவும் நிராகரிக்கப் படுகிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும், இந்த விவசாய கடன்களுக்காக ஏராளமாக விண்ணப்பங்கள் வருவதால், அவற்றை எப்படி முடிவு செய்வது என்று தெரியாமல், ஏதாவது சில சொத்தைக் காரணங்களை கண்டுபிடித்து அவைகளை நிராகரிக்கவேண்டிய நிலைமையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் திருச்செங்கோடு தாலுக்காவில் ஒரு விதவை 11 வருஷம் ஆச்சு, புருஷன் செத்துப் போய்! அந்த அம்மான் விவசாய கடன் சட்டத்தின்கீழ் தனக்கு கடன் வேண்டுமென்று கோரி, அதாவது உரம் வாங்க ரூபாய் 120 கடன். வேண்டுமென்று கோரி, ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கு மனு போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் நாற்றுவிட்டு, களையெடுத்து அறுவடையாகி நெல் களத்திற்கு வரும்போது அந்த விதவைக்கு உங்களுக்கு கடன் இல்லையென்று பதில் வருகிறது. இது ஒருபுறமிருக்க, அதில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால், பட்டா அந்த அம்மான் புருஷனுடைய பேரில் இருப்பதாகவும் கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்தாவது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமிருந்தாவது Registry வாங்கிக்கொண்டு வந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 11 வருஷமாக, கணவன் இறந்ததிலிருந்து நிலத்தை அந்த அம்மான் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்தமாதிரி பதில் வருகிறது. பதில் வந்தவுடன் கர்ணத்திடம் போனால், கர்ணம் entry பண்ணி கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார். இப்படி பல தகராறுகள் இருக்கிறது. இதை ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு

19th March 1955]

[Sri K. V. Ramaswami]

வந்திருக்கிறார்கள் அந்த அம்மான் 120 ரூபாய் கடன் கிடைப்பதற்காக, 20, 25 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இது வெல்லாம் ஏன் நடக்கிறது என்றால், ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் மிகவும் சொற்பமாய் இருக்கிறது. எனவே, இன்னும் அதிகப்படியாகக் கடன் தொகை ஒதுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பம்பு செட்டுகளுக்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையும் மிகக் குறைவு. பல விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளுக்காக விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் விவசாய ஆபீசில் போய் கேட்டால், ஒரு லிஸ்டை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். உங்கள் பெயர் இந்த listல் இருக்கிறது, ஆனால் Priority பிரகாரம் உங்களுக்கு பம்பு செட்டு வரும் என்கிறார்கள். அதன்படி வர 7, 8 வருஷம் ஆகும். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு கொடுப்பதன்மூலம், அல்லது பம்பு செட்டுக்களுக்காக கடன் கொடுப்பதன் மூலம் இரண்டு நன்மைகளிருக்கின்றன. ஒன்று, பம்பு செட்டுகளை உடனே கிணற்றில் வைக்க விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அது னால் உற்பத்தி பெருகுவதுடன், பம்பு செட்டுகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய Engineering Works இருக்கிறதே நமது மாகாணத்தில், அவைகளெல்லாம் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். ஏராளமான விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதால், இதற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதாது. இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சாக்கடை திட்டம், குடி தண்ணீர் வசதி திட்டம் ஆகியவற்றிற்காகவெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய நாமக்கல்லுக்கு பக்கத்தில் காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் நாமக்கல்லிலிருந்து கொண்டுவர, எங்கள் ஊருக்குப் பணம் ஒதுக்குங்கள் என்று பலமுறை பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் போட்டும் கூட, போட்டதுதான் கண்ட பலனே தவிர, இதுவரையில் சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியதாக தெரியவில்லை. இதேமாதிரி பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள், underground drainage போட பணம் வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். அதற்குக்கூட சர்க்கார் பணம் தருவதில்லை. காரணம், இந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிகமிகக் குறைவாக இருப்பதுதான். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள விலைவாசிக்குறைவினால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்கு அவசியமான காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். வழக்கம் போல் பணம் இல்லை என்று சொல்லாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்து அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பணம் இல்லை என்று சொல்லுவதைவிட மனம் இல்லை என்று கூறலாம். மனம் இருந்தால் பணம் இருக்கும். மனம் இருந்தால் எப்படியாவது பணத்தை சம்பாதித்துக் கொடுப்பார்கள். நமது சர்க்காரிடம் பணம் இல்லாவிட்டால் மத்திய சர்க்காரிடமாவது கடன் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். மத்திய சர்க்காரும் பணம் இல்லை என்று சொல்லி விட்டால் இப்பொழுது எவ்வளவோ பணக்காரர்கள் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து பணத்தைக் கடனாக வாங்கி வசதிகளைச் செய்து கொள்ள கடனாகக் கொடுக்கலாம். ராஜாஜி இருந்தபோது இரண்டு வருஷங்களில் ஐந்து கோடி ரூபாயை கடனாக எழுப்பவில்லையா. அம்மாதிரி கடன் எழுப்பியாவது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இச்சுடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-45
p.m.

[19th March 1955]

SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகையில் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். நம் மாகாணத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்து கூறினார்கள். 1361-62-ம் பசலிக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் செய்து அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருந்தோம். அதனால் இப்பொழுது நாம் அதையெல்லாம் வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது அதை வசூலிப்பதற்கும் பல நிர்வாகத்தங்கள் இருக்கின்றன. இதுவரையில் விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடனை கொடுக்காமலும் வரியைச் செலுத்தாமலும் இருந்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவைகளை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்காருக்கும் அவைகளைத் திருப்பி வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய டிமாண்டையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்து போய்விட்டன. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைவாசிகள் இப்பொழுது இல்லை. ஆனால் அப்பொழுது முதற்கொண்டு இப்பொழுது வரையில் வாய்தாவையும் வாங்கிய கடனையும் சேர்த்துக்கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் சாமான்களை ஹையர் பசேலர் முறையில் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் விற்கப்பட்ட விலையிலேயே இப்பொழுதும் விற்கும் என்ற எண்ணத்தில் வாங்கி விட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விலைவாசிகள் குறைந்துபோய் விட்டதனால் அவர்களால் வாங்கிய சாமான்களின் தொகையைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது ஐந்து வருஷத்தில் ஐந்து தவணைகளாக திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது விலைவாசிகள் வீழ்ந்துவிட்டதால் அவர்களால் அப்படிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதே விலையில் விற்குல் அவர்களால் கஷ்டமில்லாமல் கொடுத்துவிட முடியும். திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்றுதான் அப்பொழுது சர்க்காரிடமிருந்து தைர்யமாகக் கடன் வாங்கினார்கள். அதனால் இப்பொழுது ஐந்து தவணைகள் என்றிருப்பதை பத்து தவணைகள் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க சௌகர்யமாக இருக்கும்.

“தக்காவிக் கடன்களை வாங்குவதிலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வருஷத்தில் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குச் சௌகர்யமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்துகொடுத்தால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் கே. வி. ராமசாமி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். இம்மாதிரி கடன் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று. கடன் வாங்கும் காலங்களில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், முன்சீப் வரவேண்டும் என்றும் கர்ணம் வரவேண்டும் என்றும் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போனாலும் ‘இன்றைக்கு முடியாது. நாளைக்கு வா’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மறுபடியும் தவணை கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பல தவணைகள் போடுவதால் விவசாயிகளால் பல தடவைகளில் அங்கு போக முடிவது இல்லை. தங்களுடைய ஊரிலிருந்து தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர் ஆபீசுக்குப் போவதென்றால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாகச் செலவாகிறது. ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 கடன் வாங்குவதற்குள் 20 அல்லது 25 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் தவணை போடாமல் விவசாயிகள் வந்தவுடன் கடன் தொகையைக் கொடுத்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய இலாகாவில்தான் அதிகப்படியாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் மேஸ்திரிகள் இருக்கிறார்கள். தாலூ

[19th March 1955] [Sri V. Govindaswamy Naidu]

காவிற்கு இரண்டு டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் யாரையாவது அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடன் வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அந்த டிமான்ஸ்ட்ரேட்டரோ, அல்லது மேஸ்திரியோ அந்தக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் கஜானாவில் அந்தக் கடன் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கடன்கள் கொடுப்பதில் பலவிதமான கடன்கள் இருக்கின்றன. அதாவது தக்காவிக் கடன், இஞ்சின் கடன், பில்டர் பாய்ன்ட் கடன், மாட்டுக்குக் கடன் முதலிய பலவித கடன்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கடன் கொடுக்கிறார்களோ அந்த விதத்தில் அந்தத் தொகையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்களா என்று அதிகாரிகள் அங்கு சென்று தணிக்கை செய்கிறார்கள். மாட்டுக்கு என்று கடன் வாங்கியிருந்தால் அங்கு சென்று மாடு வாங்கியிருக்கிறாரா என்று பார்க்கிறார். அப்படி தணிக்கை செய்யும்போது என்ன நேரிடுகிறது என்றால் சில மாடுகள் அங்கு வாங்கப்படாமல் இருக்கலாம், அதாவது விலை தெகையாமல் வாங்கப்படாமல் இருக்கலாம். விவசாயிகள் கடன் கேட்டால் உடனடியாக கடன் வருவது இல்லை. அதனால் அந்த விவசாயி பக்கத்தில் கடன் வாங்கி மாடு வாங்கியிருந்து அந்த மாட்டை அதிகாரி வந்தவுடன் காண்பித்தால் அந்த மாடு கடன் தொகையில் வாங்கவில்லை என்று பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டிவிடச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் ஏதாவது மாடு வாங்கியிருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு அந்த மாட்டிற்கு அந்தக் கடனை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் பல தொல்லைகள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. இது விஷயமாக நான் செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கடன் கேட்டால் ஆறு மாதங்களாகிறது. மாடுகள் வாங்க முடிவதில்லை. அதனால் பக்கத்தில் கடன் வாங்கி மாடு வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆனால் அவர் அப்படி ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. அதனால் காண்பிக்கிற மாட்டை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அவர் பதில் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ‘அதை நம்ப முடியாது, அவர்கள் தங்களிடம் இருக்கும் மாட்டையே காட்டிவிட்டு கடன் வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள் அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் பொய்’ என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நடப்பு அப்படி இல்லை. பக்கத்தில் கடன் வாங்கித்தான் மாடு வாங்குகிறார்கள். அதை நிரூபிக்க முடியும் என்று நான் சொல்லியும்கூட அவர் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. நிலைமை இப்படி இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய நோக்கம் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி சௌகர்யமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் கடன் வாங்கும்போது இப்பொழுது இருக்கும்படியான கஷ்டங்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. CHELLAPANDIAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 12-55 களே, இந்த demandயை நான் ஆதரிப்பதோடு, கடன் வசதிகள் p.m. விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும், விவசாயிகளும், அவர்கள் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கடன், கடன் என்று, கடனிலேயே காலம் கழிக்கும் காலமாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நம் சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டும். எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளை கடன் பளுவிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டுமென்று தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறார்கள். அதற்காக வேண்டிய சட்டத்தையும் சர்க்கார் இயற்றி இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார், அதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தாலும், அதைச் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, உதாரணமாக கம்யூனிடி பிராஜக்ட் Scheme-ன் கீழ் சேரமாதேவியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1955]

യിൽ അമർന്നിരിക്കുകയാണ്. കടം വാങ്ങിയാണ് കൃഷിക്കാർ കൃഷിയിറക്കുന്നത്. തന്നിരിക്കുന്ന കലയുടെ വില വളരെനേരത്തെത്തുന്ന നിശ്ചയിച്ച കരാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. നേതൃക്കൂട്ടിക്കാക്കുക കടം വാങ്ങുന്നതിന് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കൃഷിയായ നേതൃക്കൂട്ടിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കൃഷിക്കാരെ പണമടപാടുകാരായും കടംകാരായും മരണപ്പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിന്തന്നെ അപകടമാണ്.

“ഈ വിവരത്തിൽ ആകെ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള 6,12,45,000 രൂപയിൽ 3,50,82,500 രൂപയും, അതായത്, 50 ശതമാനവും പലവിധ വികസനപദ്ധതികൾക്കായിട്ടാണ് നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ എനിക്ക് വളരെ വ്യസനകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. അതായത്, ചില ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര തുക കൽ നീക്കിവച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ വ്യസനം. ചക്കരപ്പുവസായം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് മലബാറിലും മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. ചക്കര സൊസൈറ്റികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നതിന് വെറും 900 ക. മാത്രമാണ് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത്. ചക്കര സൊസൈറ്റികളുടെ കാര്യം ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം വാദപ്രതിവാദത്തിന് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. തീരെ അപര്യാപ്തമായ ഒരു സംഖ്യയാണ് ഈ 900 രൂപ. ഇപ്പോൾ ഈ ചെറിയ തുകയേ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളവെങ്കിലും ചക്കര സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും അവയുടെ പ്രത്യേക പരിഗണനയെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ചക്കരപ്പുവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാധുക്കളെ നാടൻ പണമടപാടുകാരായ് കൈയോക്കുകളുടെ മരണപ്പിടിയിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കൂടുതൽ സംഖ്യ മാനിവയ്ക്കുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ചെന്ന നിയോഗസമിതിയുടെ റിപ്പോർട്ട് കടം വാങ്ങുന്നതിനായി ചില സംഖ്യകൾ നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്ക് ഒരു കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. മലബാറിൽ കറമ്പുനാട്ടു താലൂക്കിൽ ഉദാഹരിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു workers'-cum-contractors' society ഉണ്ട്. ഏതോ സാങ്കേതികതടസ്സംനിമിത്തം ആ സൊസൈറ്റിക്ക് വായ്പ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. തൊഴിലാളികൾ തന്നെ സംഘം രൂപീകരിച്ച് ഇടനിലക്കാരെ കൂടാതെ പണികൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ തയ്യാറാവുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് നാമെല്ലാം അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്. അത്തരം സൊസൈറ്റികളെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകിച്ചും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

“ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, തദ്ദേശഭരണം എന്നീ വകുപ്പുകളിൽനിന്നു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള 2 ലക്ഷം രൂപയിൽ മാത്രമാണ്. ഇത് വളരെ ദുർഭാഗ്യകരമായിത്തീർന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. നമ്മുടെ ലോക്കൽ ബോർഡുകൾക്ക് ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. വരവു തുച്ഛവും ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ പണം കൊടുക്കണം. അല്ലാതെ ആരാണ് ഈ ലോക്കൽ ബോർഡുകൾക്ക് പണം കൊടുക്കാനിരിക്കുന്നത്? ഈ ഇനത്തിൽ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന 2 ലക്ഷം രൂപയിൽ തീരെ അപര്യാപ്തമാണ്. അത് വലുപ്പമില്ലാത്തതല്ലെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റി വാട്ടർ സപ്ലൈ സ്കീം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനായി 10 ലക്ഷം രൂപയിൽ കടം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അത് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ശുദ്ധജലം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. റിക്വയർമെന്റുകൾ വലുപ്പമില്ലാത്തതല്ലെന്ന് പക്ഷെ വാട്ടർ സപ്ലൈ സ്കീം ഏറ്റെടുത്താൽ മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്ക് പണമില്ല.

“എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പാപ്പിനിശ്ശേരി പഞ്ചായത്തു ബോർഡിന്റേ ക്ഷേമത്തിൽ ഏതാനും വാർ ഓരോർക്കുമായി പാപ്പിപ്പാലി വിളക്കുകൾ ഉള്ളത്. വിദ്യുച്ഛക്തി ലൈൻ കണ്ടക്ടി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്ന പഞ്ചായത്തു ബോർഡിന്റെ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അത് നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പണമില്ല. പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾക്കു പറയത്തക്ക വരുമാനമൊന്നുമില്ല. സഹായത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും കൊടുക്കുകയുമില്ല. മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡുകൾ, പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ ഇവയ്ക്കു സഹായം ചെയ്യാനായി ഗണ്യമായ തുകകൾ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും അത് ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആലോചിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1955]

“ഇനി മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1884-ലെ അഗ്രിക്കൾച്ചറിസ്റ്റ്സ് ലോൺസ് ആക്ടിന് 1935-ൽ ഒരു ഭേദഗതി വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ നിയമത്തിൽ ‘Relief to Agriculturists’ എന്നുണ്ടായിരുന്നത് ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ ‘Relief to distress or indebtedness’ എന്നാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിയമം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും അതിനു വേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു സംഖ്യയും നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു അറിഞ്ഞില്ല. കടക്കാരായ കൃഷിക്കാർ ഗവണ്മെന്റു ഏതെങ്കിലും സഹായം ചെയ്താൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

“പാക്കിസ്ഥാനിൽനിന്നു വരുന്ന ആളുകൾക്കു, അതായത് displaced persons എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സഹായം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി 5,000 ക. ഒരുക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല കാര്യംതന്നെ. ഞാൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ അതോടൊപ്പം ഒന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ട്. ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സിദ്ധോണിയിൽ നിന്നു മടങ്ങിവന്നിട്ടുള്ള ആളുകളെപ്പറ്റി എത്രയോ പ്രാവശ്യം ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കുന്നതു ഒരു കൊല്ലത്തേക്കാണ്. ഇന്നു ആരും സഹായത്തിനവേണ്ടി ക്ഷിപ്രപ്പെട്ടാൽ കാരണത്താൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ആരും സഹായം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല എന്നു ധരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. അടുത്ത ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഈ നാട്ടിലുണ്ടാവുന്ന കാലുക്കളെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടുവേണം ബഡ്ജറ്റിൽ സംഖ്യകൾ നീക്കിവയ്ക്കാൻ. സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു അടുത്ത കാലത്ത് ധാരാളം ആളുകൾ മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിക ഫക്കയിലെ ആത്മഹത്യകളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ മൂന്നു മാസത്തിനിടക്കു 34 ആത്മഹത്യകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ദുരിതം അത്രയ്ക്കു ഭയങ്കരമാണ്. സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പണത്തെ ആശ്രയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ധാരാളം ആളുകൾ നാട്ടിക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ട്. പുതിയ ഇൻഡോ-സിദ്ധോണി കരാറനുസരിച്ച് എത്രയോ ആളുകൾ സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ ജീവിപ്പാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. നാട്ടിക ഫക്ക വെറും ഒരു പുഴിക്കടലാണ്. പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്നു വരുന്നവർക്കു വ്യാപാരം തുടങ്ങുന്നതിനും സഹായധനം നൽകാനും മറ്റുമായി തുക നീക്കിവച്ചപ്പോൾ സിദ്ധോണിയിൽനിന്നു വരുന്നവർക്കു ഒരു സംഖ്യ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അവരും displaced persons ആണ്.

“മുസ്ലിം മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് നൽകുന്ന സഹായധനങ്ങൾ എന്ന ഇനത്തിൽ ഒരു സംഖ്യകൾ നീക്കിവച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ അത് കാണുന്നില്ല. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ ഇരുപത്തഞ്ചോളം ആയുർവൈദ്യസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. മലബാർ ആയുർവൈദ്യത്തിനു സുപ്രസിദ്ധമായ നാടാണ്. അവിടെ പശ്ചാത്തരകൾ ധാരാളം കിട്ടും. അദ്ധ്യാപനശാസ്ത്രം യാതൊരു പത്തുവുമില്ല. പോരെങ്കിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ വൈദ്യന്മാരുമുണ്ട് അവിടെ. ഇതൊക്കെയുണ്ടായിട്ടും ഈ വൈദ്യശാലകൾക്കു മരുന്ന് സപ്ലൈ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മോശിയിൽനിന്നാണ്. പാർസൽ കൂലിയിലും വാണിജ്യകൂലിയിലും റെയിൽവേ ചാർജ്ജിനുമായി ഒരു വലിയ തുക ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ മരുന്ന്കൾ മലബാറിൽതന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനു വേണ്ടി കുറച്ചു ധനസഹായം നൽകണമെന്ന ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യന്മാർക്ക് ഗ്രാന്റ് നൽകാനോ മറ്റു സൗജന്യങ്ങൾ നൽകാനോ ഗവണ്മെന്റിനു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽതന്നെയും മരുന്ന്കൾ അവിടെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു ഏല്പാട് ചെയ്യുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

“കൃഷിക്കാർ നല്ല വിത്തുകളും തൈകളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന പല തോട്ടങ്ങളും മലബാറിലുണ്ട്. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നല്ലതരം വിത്തുകളും തൈകളും എത്രമാത്രം ആവശ്യമാണെന്നു പ്രത്യേകം പഠയേണ്ടതായിട്ടില്ലെല്ലോ. നാടയില്ലാത്ത പാപ്പാ സുന്ദോ? മക്കിയില്ലാത്ത ഒരു ഫലഭവേനലേറിയതല്ലേ? ലീഡർ ഇല്ലാത്തതായ സഭയുണ്ടോ? അതുപോലെ വിത്തില്ലാത്ത ഒരു കൃഷിയുണ്ടോ? ഇന്നു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് വിത്തുവാങ്ങി കൃഷിക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാടാണ്. നല്ല വിത്തല്ല കൃഷി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു കിട്ടുന്നത്. കൃഷിക്കാർ കടത്തിൽ കടുങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മുൻകൂട്ടി

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1955]

യുള്ള കരാറനുസരിച്ചു നല്ല നെല്ലെല്ലാം കടക്കാർ കൊണ്ടുപോകും. ബാങ്കിയുള്ള പതി രാണ് കൃഷി വിപ്ലവമെന്ററിൽ കിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കൃഷി വിപ്ലവമെന്റിൽ നിന്നു വാങ്ങുന്ന വിത്തുകൾക്കും മുളയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു ആവലാതിയുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നത്. നല്ല വിത്തുകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു സഹായം നൽകുന്നതിനായി ഒരു തുക നിക്ഷേപത്തോടു അതുവശമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടോ അതു ചെയ്യാനാണല്ലോ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ സമയച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു തൽക്കാലം അതിനു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നായിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിക്കു അതുവശമായ സ്വതന്ത്രത, സാമ്പത്തികമായ ഒരു കർമ്മസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉദ്യമം ഗവണ്മെന്റ് നടത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും സഭയിൽ എന്റെ കൂട്ടുകൾക്കു അപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

1-15
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, even though Sri T. C. Narayanan Nambiar spoke in Malayalam, I may assure him that I was able to follow his entire speech. The general impression created by the debate on this Demand on me is that all the Members want the Government to be converted into a credit organization. Only if that is done, we will be able to meet all the suggestions which have been made by the various hon. Members. Particular stress was laid on credit facilities to agriculturists and to the rural population. As I stated in my reply to the general debate on the Budget, I attach very great importance to this problem of rural credit. But that cannot be done at a Governmental level. The Taccavi loans and all the other loans which the Government propose to give to the agriculturists are necessitated for the purpose of meeting certain emergencies and certain difficulties. But the general credit facilities will have to be met by the general credit organizations in the country. Unfortunately, to-day it is only the private sector which operates for the purpose of giving credit facilities to the agriculturists. Therefore, I do agree that if we have to liquidate private sector in any particular sphere, I think priority will have to be given to the rural banking sector. Unless we do that, I am afraid there is no salvation for agriculturists in the near future. Therefore, I agree with the various suggestions made by very many hon. Members that greater facilities should be made available to the agriculturists, to the tenants and to the ryots. That is a problem which is being tackled now. As a beginning the Hon. the Minister in charge of Co-operation announced during the debate on the Demand under 'Co-operation' that 25 rural credit banks are being opened to meet the needs of the agriculturists in the rural areas. That is only a beginning. It may not even touch the fringe of the problem. Even before steps are being taken after the examination of the report of the Rural Credit Survey Committee we are making a beginning and I am sure that ere long it would be possible for us to tackle this problem on a broad basis."

"This allotment of Rs. 143.44 lakhs as advances to cultivators will not solve this problem. It will not be possible for the Government even to allot more money. Even if it is possible to allot more money, I am afraid, with the existing administrative organization, it will not be possible to work it out successfully. That is the difficulty which has also been pointed out by very many hon. Members in getting advances through Government Administrative

[19th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

departments. Therefore, a separate specialized banking organisation is what is required to deal with this problem of rural credit. I am sure hon. Members would appreciate when I say that this allotment of Rs. 143.44 lakhs which has been provided for meeting credit requirements of the agriculturists is not supposed to meet all the requirements of the agriculturists. Therefore, if they found fault with the inadequacy of the allotment, I would only say that they do not understand the scope of this allotment at all. In that connexion, I also want to point out that it is not merely this Rs. 143.44 lakhs that has been allotted for giving advances to cultivators for the purpose of meeting their requirements. Rs. 50 lakhs which has been advanced to Land Mortgage Banks will also be available to the agriculturists. So also another 64 lakhs of rupees have been provided for various loans to be given under the National Extension Service schemes and the Community Project schemes. That also will be available to the agriculturists. Therefore, there will be a total of nearly 250 lakhs of rupees which would go to the assistance of the agriculturists. Even this is very inadequate, I agree. But it is not for the Government, as Government, to meet the needs of the agricultural population on the credit side. It should be done by a separate organization, as I already pointed out, and steps will be taken soon for the purpose of meeting this requirement.

1-20
p.m.

"Then suggestions were made with reference to the credit facilities to be given to various other concerns. The hon. Member Mr. Nambiar made a very tempting reference to 'Nendrankai' and its producers. Sir, if there is a scheme and if it is worthwhile, Government would consider it. When Mr. Nambiar was speaking about the Nendram pazham, Mr. Kalyanasundaram was reminded of the mango fruit, which is more delicious than the Nendram pazham. All those things will have to be tackled, no doubt. Therefore, it will not be possible for the Government Administrative department to tackle all those problems; there should be special organizations for those purposes, like co-operative organizations or other industrial organizations. And that is the very purpose of planning and in the next Five-Year Plan, we are hoping that we would be able to tackle many of these problems—production of fruits, canning of fruits and starting of various industries auxiliary to agriculture. Therefore, these problems will have to be tackled in that way and not by the Government as such."

"Reference was made by Mr. Nambiar that only about 3 lakhs odd had been allotted for the Government servants, whereas there are already about or more than 120 thousand Government servants and that this was a very inadequate provision. Sir, may I remind him that it is not the function of the Government, that while they pay their servants salaries, etc., it is not for the Government to provide them with credit facilities also; on the other hand, it is the intention of the Government that Government servants should be able to make both ends meet within the pay they receive and that they should not be encouraged to borrow and become indebted. Of course, special occasions arise even for them; then

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1955]

they will have to incur extra expenditure which cannot be met from out of their ordinary monthly pay. But then for such contingencies, credit should be arranged for by other organizations like co-operative societies, organized even amongst the Government employees themselves for which there is a provision. For example, there is a Co-operative Bank running for the Corporation employees and it is doing very good service. So also for every department and in every place, co-operative societies can be arranged for the purpose of granting loans to Government servants and it would be a very easy matter. But then the Government do not hesitate to help these organizations. Therefore, it should be tackled in that way rather than the Government coming into the picture as a loaning organization. There are provisions for the purpose of helping these people to get conveyances, etc., for the purpose of efficiently discharging their duties and credit facilities for expenditure of like nature are afforded. Therefore, if only hon. Members would bear in mind the restricted scope of the Government as such to come into the credit organization side, then they will appreciate that we have taken a very reasonable view in spite of these limitations and that considering the circumstances of the case, considering the difficulties to which the agriculturists are put and the other poorly paid persons are put, Government have tried their best to provide sufficient facilities for all these purposes.

1-20
p.m.

“Then, reference was made to the credit facilities for various municipalities, panchayats, etc. Here, we have to take into account the repaying capacity also of the various municipalities, panchayats, etc. If it is a grant, it is a quite different thing. There is no scope for that here and this Demand relates to loans and as such, we cannot say especially with reference to public bodies like the panchayats, municipalities and district boards that we should give them unrestricted loans whenever they ask for loans. Whenever they put forward schemes and ask for loans, we will have also to scrutinize them and see whether it would be possible for them to repay the loans they are taking. Therefore, it is not merely a question of providing more money; we have got to see for what purpose the money would be utilized; whether they would be getting sufficient return from the investment of this loan amount; if it is not giving sufficient return from this particular venture alone, whether they have other facilities to repay the loan, if not purely from the scheme for which the loan is taken. All these things have to be seen and that is why, Sir, only a limited amount could always be provided for giving loans to these local bodies. If it is a question of further assistance or giving grants or making available to them additional resources, that is quite a different thing. But this Demand is not the relevant subject for the purpose of discussing those things; but as this relates to Loans and Loan assistance, the repaying capacity of the borrower should also be taken into consideration.

“Mention was made about the various difficulties felt by the agriculturists in getting loans. I do agree that there is a

[19th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

certain amount of difficulty. It is a difficult problem, as I already stated, for the Government administrative department to discharge. The first thing the officers have to bear in mind is security and see whether the loan which is advanced will be returned. That aspect has to be taken into consideration before advancing any loan. Therefore, they err on the safe side. They want to see whether there is sufficient security—whether the borrower owns lands by himself or whether he owns lands in which somebody else also has got a share and if that is so, what his share is and all that. That is the main difficulty. Further, it is not as if when we give credit facilities, we do give loans for meeting the general requirements of the borrower; Government can come forward to grant loans only for particular purposes. Therefore, the officer has got to see whether there is that particular need for which the loan is asked for; whether the grant of the loans would be weighing down upon that particular person and that also creates difficulties. After all that, it has got to be seen whether the loan amount is utilized for that purpose for which it was given and then the repayment of the loans has to be properly enforced. All these things, no doubt, create difficulties. It is inherent, it is in the very nature of things and we cannot ask our Tahsildars and other loan disbursing officers not to take into account all these things and we cannot say: ‘Simply get the application and whoever it is, pay the loan’. It would all lead to fraud and the limited resources available with the Government will be frittered away. Persons who are not entitled to loans would be getting loans and persons really deserving would not be getting and those who get loans may not be repaying the loans; ultimately it will be a great loss to Government. And Government incurring a great loss means, the community is incurring the great loss and that will be waste of public money. In dealing with public moneys, we have got to take sufficient safeguards to see that they are properly utilized. That is the difficulty which has got to be remembered in getting loans for agriculturists from Government departments. Subject to that, we have issued instructions that officers should facilitate the disbursement of loans quickly, expeditiously and easily, without putting the borrower to great difficulties or delays. But in spite of the circulars, in spite of the instructions, old habits die hard and a certain amount of difficulties there are. But I am sure, Sir, as we go on, we would improve and it would be possible to administer loan disbursements in an effective and efficient way, without creating difficulties and without causing any undue delays.

“Sir, even though the scope of discussion on this Demand is very much restricted—this is only with reference to providing for loans for persons who ask for loans just as agriculturists, etc., this should not be taken as index of the developmental activities which are carried on by the Government. That is quite a different thing altogether. Therefore, this is a restricted demand and I am sure considering all that and in view of what I have said on the subject, I hope the hon. Member who has moved the cut motion will kindly

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1955]

withdraw the cut motion. I may assure hon. Members that it is the intention of the Government to see that sufficient credit facilities are made available to the rural sector, the agriculturists, at an early date, so that they may be able to reap the entire fruits of their labour, instead of the fruits being taken away by persons who exploit the situation by giving credit to them at very usurious rates of interest, with all the malpractices we have referred to in the debate on the Bill in which we have provided for repayment of loans in easy instalments by agriculturists. I do not think I have anything more to add to the subject. I am sure the House will accept this Demand without any objection whatsoever."

1-30 p.m. * SRI K. T. RAJU :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த முக்கியமான வெட்டுப் பிரேரேபணையின் பேரில் பேசிய அங்கத்தினர்களின் நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் தேவை என்பதை அறிந்து, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 1955-56 வருஷ பட்ஜெட்டில் கண்டிப்பாக 25 கிராமப் பங்குகள் கிராமங்களில் வைத்து, அந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்வதாகவும் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரியார் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அந்த பங்குகளை கிராமங்களில் இன்னும் மூன்று மாத காலத்திற்குள் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI M. DHARMALINGAM :—"I have brought to the notice of the Hon. Minister that the agriculturists living in the unsurveyed zamindari villages have not been given loans available under the National Extension Service Scheme or under the Agriculturists' Loans Act. I represented this matter to the Collector. He said that there was a rule which prevented the Revenue authorities from giving agricultural loans to the agriculturists living in unsurveyed zamindari villages. May I know whether there is any such rule? If so, do the Government propose to do anything to see that those agriculturists are given loans?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I shall pass on this information to my Hon. Colleague the Revenue Minister. He will deal with this question."

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,45,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 21st March 1955."

The House then adjourned.

19th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1468 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on the 19th March 1955, page 1088 supra.]

In December last, a Kisan Sangham was formed at Kodoth village by the Kasaragod Taluk Communist Party and the Sangham began enrolling as its members the tenants of the Kodoth family. It also convened a public meeting on 3rd January 1955 and invited Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., to preside over the meeting.

On 31st December 1954, the Karnavan of the Kodoth family—the Kodoth village is owned by this family—gave a petition to the Station-house Officer, Hosdrug Police Station, stating that the Communists had no right to hold a meeting in that village and that there might be a breach of the peace if any such meetings were allowed in the village. It was apparent that the opposing parties were bent upon asserting their rights and it was feared that a breach of the peace might ensue. The Taluk Magistrate, Kasaragod, was therefore moved to take action under section 144, Criminal Procedure Code. As the Magistrate was satisfied that there was a likelihood of the breach of the peace, he promulgated an order under section 144, Criminal Procedure Code, prohibiting public meetings, processions, jathas, assembling of persons, etc., in Kodoth village for a period of fifteen days from 3rd January 1955. The order was allowed to expire on 18th January when there was no longer any likelihood of the breach of the peace.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

Volume XXIII (Nos. 1 to 12).

SEVENTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

7th to 12th and 14th to 19th March 1955.

PAGES

A

Accreditation Committee—		
Question <i>re</i> formation of the — for the Press at Madras	371-373	
Adityan, Sri S. T.—		
Demand for grant <i>re</i> Civil Works—Grants-in-Aid	1133-1134	
Administration of Justice and Jails —		
Demand for grant <i>re</i> —	1038-1078	
Adult education centres—		
Question <i>re</i> number of — in Ponneri	103	
Advocates—		
Question <i>re</i> Fee for enrolment of apprentices as —	190-191	
Agriculture and Fisheries and Veterinary—		
Demand for grant <i>re</i> —	146-172	
Agriculture department—		
Question <i>re</i> —		
Agricultural Research Stations, maintenance of, expenses in 1953-54 and opening one in Tiruchirappalli	720-721	
District Agricultural Officer, Tiruchirappalli, availability of oil engines, pump sets, etc., within June 1954	804	
Agricultural implements—		
Question <i>re</i> —		
Manufacture — improvement in, work of State Advisory Committee on —	809	
Missing of — from Government stores at Saidapet	793	
Allowances—		
Question <i>re</i> —		
Grant of — to Government employees in unhealthy localities in Tanjore district	365-366	
<i>See</i> Travelling and Daily allowances.		
Ammonium Sulphate—		
Question <i>re</i> authorized agents for distribution in Coimbatore district.	282	
Anadhamandiram (Kozhikode)—		
Question <i>re</i> approval of — as a Vigilance Home	378-379	

A—cont.

	PAGES
Anandan, Sri L.— Demand for grant re Harijan Uplift	431-432
Ananta Pai, Sri T.— Demand for grant re— Education	558-561
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	845-848,
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	880
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	383-386
Anicut— Question re construction of an — across the Kuntayar canal and Oeruthodu in Ponnani taluk, Malabar	342
Anthony Peter, Sri— Demands for grants re— Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	103
Anthony Pillay, Sri S. C. C.— Demand for grant re— Labour including Factories	53-55
Appeals— Question re language to be used in — to Commercial Tax Officers	774-778
Appukutty— Question re torture by police of —	91
Aranganathan, Sri K.— See Questions and Answers.	1013
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries and Veterinary	160-162
Labour including Factories	763-764
Ardhanari, Sri T. S.— Demand for grant re— Harijan Uplift	462-463
Labour including Factories	745-748
Arumugham, Sri R. S.— Demand for grant re— Harijan Uplift	466-468
Labour including Factories	755-757
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	40-43, 81
See Questions and Answers.	
Arumugham, Sri R. S.— Demand for grant re— Community Development Projects	935-938
Co-operation	686-687
Labour including Factories	737-739
Loans and advances by State Government	1160-1162
See Questions and answers.	
Arumugam, Sri V.— Demand for grant re— Harijan Uplift	417-418
See Questions and Answers.	

A—cont.

	PAGES
Avadi Congress Session— Question re— Buses and bus routes to —, number of	802-803
Deputation of Government officers and workmen for supply of electricity to —	1011-1012
Laying of underground drainage pipes for —	1111
Sanitary arrangements for —, grant to Chingleput District Board for —	1011-1012
Transport facilities for —	1110
Transport to —, fixation of bus-fare and number of private buses run during	612-613
Use of Government tractors and caterpillars during —	791-792
Auxiliary Cadet Corps— Question re starting of — in High Schools	303
B	
Backward Classes— Question re grant of scholarships to — Forms printed, issued and scholarships granted	1001-1004
Vanniyakula Kshatriya Community, grant of educational concessions to	265-268
	351
Backward Classes Advisory Committee— See Committees.	
Balakrishnan, Sri V.— Demand for grant re— Administration of Justice and Jails	1053-1055
Co-operation	677-679
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	841-843
Forest Department	125-128
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	29-31,
	34, 38
Refusal of the management of Rajamani Transport Company, Limited, to implement Industrial Tribunal Award, calling atten- tion to	723
Tamil students studying in the Anantapur Engineering College, calling attention to difficulties of —	380-381
See Questions and Answers.	
Beedi Factories— Question re rate of wages paid to workers in — in Malabar	624
Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.— Demand for grant re— Agriculture and Fisheries and Veterinary	146, 147,
	165, 216-221
Community Development Projects	886
Forest Department	947-955
	115, 139
	140-146
Labour including Factories	725, 729
	746, 747, 760
	779-787
Hotel Workers' procession in Madras City, calling attention to attack on —	919-920
Handloom Weavers' Co-operative Societies constituted under the Cess Fund utilization schemes, calling attention to crisis facing —	819-822
Refusal of the management of Rajamani Transport Company Limited to implement Industrial Tribunal Award, calling atten- tion to	723-724
Wimco at Dharmatam (North Malabar), calling attention to closure of —	288

	B—cont.	PAGES
Bills—		
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1955—Message from the Council re ..		1112
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954—Message from the Council re ..		1111
Block Development Officers—		
Question re status of — ..		912-913
Books and Periodicals—		
Question re Books and Magazines including "Ramayana Retold" by Aubrey Menon — number prohibited ..		804
Bridge(s)—		
Question re causeway through the Bharathapuzha, construction of — ..		187
Construction of a bridge over the Kollegal-Hassanur road ..		198
Construction of Kaliyamvelli — on the Badagara-Kuttiyadi road — ..		196
Construction of a — over the Tirurangadi river at Parakkadavu in South Malabar ..		355
Business of the House—		
Change in the order of ..		640-641
Point of order re language to be used by Members in the House ..		633-635
Bus Route(s)—		
Question re opening of new — from Perintalmanna to Attap-padi ..		503
C		
Cables—		
Question re underground cables for Madras City, contracts for supply ..		902
Canals—		
Question re Sultan canal in Malabar, repairs to — ..		93-94
Capital Outlay on Irrigation—		
Demand for grant re — ..		290-308
		309-344
Cashewnut—		
Question re—		
Improvement of yield and quality of ..		529-530
Cattle—		
Question re cattle farm at Orathanad, improvement of the Umblacheri breed ..		17-19
Kangayam Cattle Improvement Scheme, extension of ..		286
Subsidy to owners of calves in Madras City—Scheme re ..		795
Causeway—		
Question re construction of — across Tambraparni river at Karup. panthurai ..		1107-1108
Central Flying Squad—		
See Government Transport.		
Central Road Traffic Board—		
Question re functioning of — ..		201
Reconstitution of — ..		277-278
Cess Fund—		
See Dyeing Factories.		
Chadayan, Sri M.—		
See Questions and Answers.		
Charcoal las—		
Question re—		
Banning the use of — by motor vehicles ..		507

	C—cont.	PAGES
Chellapandian, Sri S.—		
Demand for grant re Loans and Advances by State Government ..		1167-68
Chellathurai, Sri P.—		
Demand for grant re Harijan Uplift ..		442, 454
Chengam Pillai, Sri O.—		
See Questions and Answers.		
Chinese Cultural Delegation—		
Question re selection of persons for reception of — ..		11-12, 89
Chinnasamy Naidu, Sri V. S.—		
Demand for Grant re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ..		840, 841
Forest Department ..		124-125
Chinnathambi Thevar, Sri M.—		
Demand for grant re—		
Administration of Justice and Jails ..		1055-1056
Education ..		544-546
Police ..		962-964
Chockalingam Chettiar, Sri AR. A. RM.—		
Demand for grant re Harijan Uplift ..		448-450
City Improvement Trust—		
Question re construction of low cost houses by — ..		1018
Civil Supplies Department—		
Question re retrenchment of Harijan employees from — in Malabar, as a result of decontrol ..		189
Civil Supplies Godowns—		
Question re Appointment of watchmen for — ..		626
Coir Industry—		
Question re development of — in Malabar ..		721-722
Colleges—		
Question re—		
Agricultural — Tuition in regional languages in ..		10-11
Arts College for Tanjore—Grant of financial help for the opening of ..		270-271
College of Indigenous Medicine, diagnosis of disease in ..		903-904
College of Indigenous Medicine, Madras, teaching of allopathic medicine in ..		493-497
Conversion of Second Grade — into First Grade made in 1954 and proposed in 1955 ..		714-715
Engineering College, Anantapur, representation from Tamil students re ..		271
Playing School in the Veterinary College—Admissions into, in 1952-54 ..		284-285
Mangalore Government Arts College, shifting of to Urva ..		100
Tamil students studying in Anantapur Engineering College, calling attention to difficulties of ..		380-382
Commercial Tax Department—		
See Language Test.		
Committees—		
Estimates Committee, election of members to ..		205
House Committee, election of members to ..		207
Privileges Committee, election of members to ..		206-207
Public Accounts Committee, election of members to ..		206
Question re Backward Classes Advisory Committee, subjects discussed during 1954 by ..		526-528

	PAGES
C—cont.	
Commonwealth Company, Kozhikode—	
Question re reduction of wages of workers employed in —	62-2
Community Development Projects—	
Demand for grant re—	921-955
Question re—	
Block Development Scheme in Tellicherry and Payyanur, appointment of Harijans under—	905
Execution of — in South Arcot	98
Constitution—	
Question re amendments to —	501
Co-operation—	
Demand for grant re —	657-695
Co-operative Advisory Council—	
Question re proposal for improving rural credit facilities by — ..	794-795
Co-operative Cattle Breeding Societies—	
Question re number of — in South Arcot and bulls in 1954-55 ..	708
Co-operative Societies—	
Question re—	
Constitution of a committee to consider reorganization of ..	999
Delay in drawing the salary of staff working under Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar, avoidance of ..	1009
Palm Jaggery Societies in Malabar, number of	523-529
Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, amount of interest collected from	20-21
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, number of employees retrenched in 1954 and concessions given to them	108-109
Producers'-cum-Consumers' Societies, Malabar, shortage of rice in, Vijayavada consignment	22
Co-operative Societies Act—	
Amendments to rules. See Papers laid on the table of the House.	
Co-operative Stores—	
Question re number of — registered in South Arcot	16-17
Corporation of Madras—	
Question re reservation of seats for Harijans in —	623-624
Courts—	
Question re—	
District Munsif's Court, Tiruvaiyaru, number of suits filed in 1953 and number pending in 1954 in —	521
East and West Tanjore District and Sessions Courts, number of suits and appeals filed in 1953 and number pending in 1954 in — ..	520
Madras High Court, number of Judges for —	497-499
Sub-Magistrates' — at Chowghat and Tirur, restoration of ..	187
Cox cheri—	
See slums.	
Crossword Puzzles—	
Question re prosecutions launched against conductors of — ..	632-633
Steps proposed to be taken against —	796-798
Customs—	
Question re customs border between Madras and Pondicherry States, removal of	614

	PAGES
D	
Dasarathan, Sri D.—	
Demand for grant re Labour including Factories	748-750
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	67-69
Debates—	
Reply by Ministers in Tamil	382-383
Demands for grants —	
Change in the order of —	1114
Demand for grant re—	
Administration of Justice	1038-1078
Agriculture and Fisheries	146-172,
Capital Outlay on Electricity Schemes	208-222
Capital Outlay on Irrigation	822-885
Civil Works—Grants-in-Aid	289-308
Community Development Projects	309-344
Co-operation	1115-1147
District Administration and Miscellaneous	885-892,
Education	921-955
Electricity	657-695
Forest Department	28-88
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration ..	533-590,
Harijan Uplift	641-657
Irrigation	822-885
Jails	115-146
Labour including Factories	344-350,
Land Revenue Department	383-404
Loans and Advances by the State Government	405-482
Medical	289-308,
Police	309-344
Public Health	1038-1078
Veterinary	725-788
Dental Surgery Course—	
Question re number of students undergoing training in	28-88
Destitute Homes—	
Question re Care Camp and Care Home for beggars, running of — at Malapakkam near Madras City	1148-1176
Dharmalingam, Sri M.—	
Demand for grant re—	
Community Development Projects	222-262
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	955-983
Loans and Advances by State Government	1028-1037
Police	224-262
See Questions and Answers.	
District Boards—	
Question re cost of elections to Malabar District Board	146-172
Reorganization of — and recommendations by Kuttikrishna Menon Committee on	208-222

D—cont.		PAGES
Drainage—		
Question re—		
Drainage schemes sanctioned in the First Five-Year Plan ..	1098–	
	1100	
Drainage scheme for Kozhikode, inclusion of — in the Second Five-Year Plan ..	1012	
Provision of — schemes for Municipalities	512–513	
Dyeing Factories—		
Question re establishment of — out of Handloom Cess Fund ..	722	
E		
Education—		
Demand for grants re—	641 to 657	
Elections—		
Question re—		
Cost of Malabar District Board —	631	
District Board elections, total number of votes cast and declared invalid in	895–897	
Panchayat Board elections, enquiry into irregularities committed in	370–371	
Polling stations during — to District Board in South Arcot, number of	283–84	
Electricity—		
Question re—		
Extension of — supply to the villages in Srivaikuntam and Tiruchendur taluks	363	
Increased supply of — to Tiruvallur taluk	530	
Sanction and allotment of amount for Kundah and Periyar Hydro-Electric Schemes	375–376	
Number of electrical installations in the State, in 1953–54 ..	515	
State Electricity Board, setting up of	487	
Supply of — to Manjeri	506–507	
Electricity Board—		
Question re constitution of —	3–4	
Electricity Undertakings (Private)—		
Question re profit and loss account of —	3–4	
Electric Train Service—		
Question re extension of — beyond Tambaram	798–800	
Elementary Education Committee—		
Question re—		
Submission of report by —	19	
Terms of reference of —	624–625	
Elumalai, Sri T. P.—		
Demand for grant re Harijan Uplift	455	
Employment Exchange—		
Question re number of persons appointed through —	529	
Estates—		
Question re Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate at Tiruvallur, amount allotted for improving the irrigation sources and unspent in 1953–54	917	
Estimates Committee—		
See Committees.		
Explosives and bombs—		
Question re detection of the use of —	194	

F		PAGES
Fire accident—		
Calling attention to damage caused by — in Senganam village, Tiruchirappalli district	26–28	
Fisheries—		
See Schools.		
Fish—		
Question re death of — in Bhavani river	807–808	
Fishing—		
Question re contraband — in Ponnani	21	
Floods—		
Question re relief measures taken during the — in Mannargudi and Tiruturaipundi taluks	363–365	
Forest Department—		
Demand for grant re—	115–146	
Question re—		
Additional Assistant Conservator of Forests — number of in 1954.	519	
Forest Guards, Foresters and Rangers in, number of, in Reserved Forests in Tindivanam taluk	531	
Forests—		
Question re —		
Punam cultivation in Malabar	485–486	
Reserved — in Tindivanam taluk, extent of	531	
Forest Utilization Advisory Board—		
Question re reconstitution of and meeting held by —	903	
French India Settlements—		
Question re French-Indian freedom struggle, grant of compensation to dependents of martyrs in	1020–1021	
G		
Gazetted Officers—		
Question re deputation of — to Pondicherry State	808–809	
See Harijans.		
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration—		
Demand for grant re—	344–350	
	383–404	
General Sales-Tax (Amendment) Bill, 1955—		
See Bills.		
Gopala Gounder, Sri V.—		
See Questions and Answers.		
Gopalakrishnan, Sri P. K.—		
Demand for grant re—		
Administration of Justice and Jails	1049–1051	
Community Development Projects	922–924	
Forest Department	146	
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	298–301	
See Questions and Answers.		
Gopala Menon, Sri N.—		
Demand for grant re Administration of Justice and Jails	1046–1048	
Point of order re Language to be used by Members in the House ..	633–634	
See Questions and Answers.		

G—cont.	PAGES
Gopalan, Sri K. P.—	
Demand for grant re—	
Labour including factories	
Land Revenue Department and District Administration and	725-732
Miscellaneous	62-64
Police	968-970
Public Health and Medical	232
Hotel Workers' procession in Madras City, calling attention to	
attack on	918-919
Petition to the Assembly re salary increase to city hospital workers—	
Presentation of	232
See Questions and Answers.	
Wimco at Dharmatam (North Malabar), calling attention to closure	
of	286-288
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Demand for grant re—	
Civil Works — Grants-in-aid	1120-21
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	823,
Forest Department	835-837, 885
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	116-120,
Harijan Uplift	146
See Questions and answers.	403
.. .. .	443-445
Government Servants—	
Question re—	
Prohibition of — from participating in peace meetings	491
Retrenchment of — consequent on separation of Andhra State,	
and those re-employed after retirement	509
Government Service—	
Question re appointment of young and unmarried girls in —	709-710
Govindan, Sri G.—	
Demand for grant re—	
Civil Works — Grants-in-aid	1135-36
Community Development Projects	921-922,
Education	955
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	588-589
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order re	312-13,
.. .. .	314
Govindaswamy Naidu, Sri V.—	1026
Demands for grants re—	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	859-860
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	58-60
Loans and Advances by State Government —	1166-67
Govindaswami Nayagar, Sri A.—	
Demand for grant re—	
Civil Works—Grants-in-aid	1128-1130
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	862-864
Harijan Uplift	410-414
Groundnut—	
Question re total production of—during 1952-53 and quantity	
exported	92-93
Gundal Supply Channel, Kollegal—	
Question re widening and deepening of —	100
Gurkhas—	
Question re appointment of — as watchmen in Civil Supplies	
Godowns	626

H	PAGES
Handlooms—	
Question re grant of aid to weavers in Ponneri, in 1953	514-515
Harijan Day—	
Question re celebration of —	1015-1018
Harijans—	
Question re —	
Appointment of — as Gazetted Officers, verification of claim	628-630
Appointment of — as village Adhikaris and menons in Malabar	272-74
Beating of, and looting of properties of — at Velukkudi, Tanjore	
district	816-818
Concessions given to — in appointments to Gazetted posts	510-511
Construction of plinth for —	514
Financial assistance to — of Ambal village, Tanjore district, for	
construction of houses	282
Grant of residential scholarships to — in 1954-55	509
Grant of scholarships to —, forms printed, issued and scholarships	
granted	1001-1004
Harassment of — in Thanigaipolur	1013
Number of — employed in the Agriculture Department, Malabar	523
Number of — employed in Rent Courts in Malabar	523
Provision of amenities to — in Vallanur	497
Reservation of seats for — in City Corporation	623-624
See Civil Supplies Department.	
See Community Development Projects.	
See House-sites.	
See Wells.	
Harijan Uplift—	
Demand for grant re —	405-482
Health Inspectors—	
Question re grievances of —	1022
Highways Department—	
Question re number promoted as Assistant Engineers in — and	
belonging to Scheduled Castes	490-491
Hindi Pandits—	
Question re grant of grade I scale of pay to qualified — in High	
schools	999-1001
Holiday—	
Question re declaration of public — on birth-day of Sri Narayana	
Guru Dev	914
Home Ministers' Conference—	
Question re representative of State Government in —	720
Hospitals and Dispensaries—	
Presentation of petition to the Assembly re salary increase to City	
Hospital workers	232
Question re—	
Death of a boy at the gates of Government Women and Children	
Hospital, Kozhikode	705-708
Dispensary for Pazhayangadi	813
Estimate for building — at Badagara	723
Government Headquarters Hospital, Coimbatore, number of	
beds provided in and proposed improvements to	1090-1091
Government Headquarters Hospital, Kozhikode, occupation of the	
new blocks of	483-484
Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, working of	
Government Hospital, Rajapalayam, increasing the bed-strength in	23-24
.. .. .	1107

	H—cont.	PAGES
Hospitals and Dispensaries—		
Question <i>re</i> —cont.		
Government Hospital, Usilampatti, occupation of the maternity ward of.	487-488	
Headquarters Hospital in Tiruchirappalli, Resident Medical Officer for.	285-286	
Improvements to — at Manjeri, steps taken in 1954	805-806	
Local Fund Dispensaries, constitution of Advisory Committees for.	801	
Opening of a health check-up clinic in the Stanley Hospital ..	360-362	
Opening of a rural dispensary in Panga amsam of Mankada firka.	21	
Rural Dispensary for Makkaraparamba, Walluvanad taluk — opening of.	282-283	
Shortage of doctors in, information <i>re</i> —	1083-1084	
Hostels—		
Question <i>re</i> —		
Changing the names of — bearing caste names	279	
Subsidizing of — bearing the names of castes and religions ..	189	
House Committee—		
See Committees.		
House-sites—		
Question <i>re</i> —		
Assignment of, to Harijans in Tindivanam taluk in 1953-54 ..	516	
Construction of plinths for Harijans	514	
I		
Income-tax—		
Question <i>re</i> share of — for Madras State in 1953-54 and 1954-55 ..	377-378	
Indigenous Medicines—		
Question <i>re</i> original books written on —	493-497	
Industrial disputes—		
Question <i>re</i> —		
Dispute between Mettur Industries and their workers' steps taken by the Government to settle —	914-917	
Labour strike in Coimbatore due to non-implementation of recommendations of Textile Tripartite Committee.	196-198	
Mangalore Tile and Cashewnut Workers' Unions, representations from — <i>re</i> lay-off wages to workers.	96	
Industries—		
Question <i>re</i> —		
Constitution of a Tripartite Committee for cement industry ..	194	
Dispersal of textile — in scattered areas by regulating licences ..	180-183	
Schemes sanctioned by Government to help craftsmen engaged in small scale industries.	618-620	
Steps taken for the protection of sago industry	201	
Insemination Centres, artificial—		
Question <i>re</i> functioning of — during 1953-54	803-804	
Iron and steel plant—		
Question <i>re</i> setting up of — in the Madras State	100-101	
Iron ore—		
Question <i>re</i> utilisation of — in Salem	100	

	I—cont.	PAGE
Irrigation—		
Demand for grant <i>re</i> —	289-308	
	309-344	
Question <i>re</i> —		
Canal from Cauvery near Mohanur for feeding tanks in Musiri, Perambalur and Udayarpalayam taluks, construction of ..	200	
Construction of a dam across Varahanadi	615	
Irrigation canals, excavation of	513	
Manangondanur Irrigation Scheme, starting of	188	
Minor Irrigation tanks, in Gingee and Tindivanam taluks, improvements in 1954-55	516-517	
Minor irrigation works, transfer of — to Public Works Department ..	507-508	
Reconstruction of a channel from Kunthipuzha river	806-807	
Repairs to — works in Gingee taluk in 1954	378	
Reservoirs for irrigation purposes in Malabar, construction of ..	95	
Upper Bhavani Project, investigation of	609	
Iyanar, Sri A.—		
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	470-472	
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	46-48	
J		
Jagannathan, Sri M.—		
Demand for grant <i>re</i> —		
Public Health and Medical	242-244	
See Questions and Answers.		
Jaggery—		
Question <i>re</i> —		
Price and export of	631-632	
Price of — in 1952 to 1954	528-529	
Quota allotted for export of — in first quarter, 1955	722-723	
Jayarama Reddiar, Sri S.—		
Demand for grant <i>re</i> —		
Agriculture and Fisheries and Veterinary	210-212	
Civil Works—Grants-in-aid	1126-1127	
Jeevanandam, Sri P.—		
Demand for grant <i>re</i> —		
Education	567-571	
	656-657	
See Questions and Answers.		
Judicial Officers—		
Question <i>re</i> —		
Number of — belonging to Backward, Muslim and Vanniakula Kehatriya communities	517	
K		
Kallar Reclamation Scheme—		
Question <i>re</i> co-operative societies under — misappropriation of funds in	513-514	
Kalyanasundaram, Sri M.—		
Business of the House, change in the order of	640, 641	
Debates, reply by Ministers in Tamil	382-383	
Demand for grant <i>re</i> —		
Administration of Justice and Jails	1064-1069,	
	1077	
Civil Works—Grants-in-aid	1138-1142	
Education	646-647	

K—cont.

PAGES

Kalyanasundaram, Sri M.—cont.	
Demands for grant <i>re</i> —cont.	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	823, 829
Harijan Uplift	865-870, 873, 874
Labour including Factories	405-410
.. .. .	414, 481
.. .. .	725, 769-
.. .. .	774
Fire accident in Senganam village, Tiruchirappalli district, calling attention to damage caused by	26-27
House Committee, election of members to	207
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order <i>re</i>	1023, 1026
.. .. .	1027
Point of order <i>re</i> —	
Finance Minister's answering questions relating to Legislature Secretariat.	814-816
Statement <i>re</i> Expression of thanks to Providence on the escape of Prime Minister in Nagpur incident,	636
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kanaran, Sri C. H.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Administration of Justice and Jails	1039, 1078
Agriculture and Fisheries and Veterinary	170-172
Co-operation	606-609
Police	973-975
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kandasamy, Sri C.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Public Health and Medical	244-247
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kandaswamy Gounder, Sri S.—	
Demand for grant <i>re</i> Forest Department	130-132
Kandasamy Kander., Sri M.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	838-840
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	320-321
Kannan, Sri V. K.—	
Demand for grant <i>re</i> Civil Works—Grants-in-aid	1134-1135
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries and Veterinary	154-157
Community Development Projects	888-890
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	323-326
Harijan Uplift	457-459
Hailstorm in Gobichettipalayam taluk, calling attention to damage caused by—	1027
Kattimuthu, Sri M.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Harijan Uplift	446-448
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kolkebil, Sri S. S.—	
Demand for grant <i>re</i> General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	396-397
.. .. .	398
<i>See Questions and Answers.</i>	
Koran, Sri O.—	
Demands for grants <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries and Veterinary	212-213

K—cont.

PAGES

Koran, Sri O.—cont.	
Demand for grant <i>re</i> —cont.	
Harijan Uplift	450-452
Loans and Advances by State Government	1156-1158
Police	975-977
<i>See Questions and Answers.</i>	
Korava Community—	
Question <i>re</i> particulars <i>re</i> —	91-92
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Administration of Justice and Jails	1039-1044
.. .. .	1076
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	881
<i>See Questions and Answers.</i>	
Krishnamurthi Gounder, Sri D.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Co-operation	681-683
Education	556-558
<i>See Questions and Answers.</i>	
Krishnan, Sri R.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Harijan Uplift	465-466
Labour including Factories	767-769
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	56-58
<i>See Questions and Answers.</i>	
Krishna Rao, Dr. U.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Labour including Factories	750-753
Public Health and Medical	229-231
Krishnaswami Gopalar, Sri—	
Sworn in	294
Krishnaswami Naidu, Sri R.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Co-operation	673-674
Education	587-588
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	309-312
Krishnaswami Padayachi, Sri V.—	
Demand for grant <i>re</i> Agriculture and Fisheries and Veterinary	157-159
Kunhan, Sri E. T.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	418-421
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Labour including Factories	761-763
Public Health and Medical	249-250
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Forest Department	123-124
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	71-72
Kunhirama Kurup, Sri C.—	
Demand for grant <i>re</i> Public Health and Medical	232-234
<i>See Questions and Answers.</i>	

	PAGES
K—cont.	
Kuppuswami, Sri R.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	304-306
Labour including Factories	733-735
<i>See Questions and Answers.</i>	
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Labour including Factories	742-744
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order <i>re</i> .	1026
L	
Labour including Factories—	
Demand for grant <i>re</i> —	725-788
Laccadives—	
Question <i>re</i> starting of steamer service to —	1105
Land revenue—	
Question <i>re</i> —	
Remission of — in fasli 1357	1109-1110
Remission of — in Marakkanam	4-5
Lands—	
Question <i>re</i> —	
House-sites for Harijans of Kandiaperi, grant of	1101
Poramboke — in Walluvanad taluk, eviction of poor persons from	284
Waste — provision for enforcing legal by cultivation of	1111
Land tax—	
Question <i>re</i> issue of printed receipts for the payment of —	697-698
Land Utilization Order—	
Question <i>re</i> object of	1111
Language test—	
Question <i>re</i> second language test for officers of Commercial Tax Department, prescribing of Tamil	1086-1087
Last Grade Service—	
Question <i>re</i> action taken on resolutions passed by — Government servants, Tiruvallur Conference	195
Legislative Assembly—	
Question <i>re</i> expenditure incurred on answering questions in —	486-487
Legislature Secretariat—	
Answering of questions pertaining to — point of order <i>re</i>	814-816
Legislature Travelling Allowance Rules—	1023-1027
Speaker's announcement <i>re</i> amendment of rule 7 of —	590
Leprosy—	
Question <i>re</i> —	
Leprosy Research Institute, Chingleput, information <i>re</i> —	268
Steps taken for control of —	525-526
Leprosy Clinic—	
Question <i>re</i> opening of — in Tindivanam	8-10
Libraries—	
Question <i>re</i> number of — in the State	512
Lignite—	
Question <i>re</i> utilization of — in South Arcot	100

	PAGES
L—cont.	
Lignite Investigation Project, Neyveli—	
Question <i>re</i> —	
Conference <i>re</i> — at Neyveli	715-716
Eight-Man Committee for —	715-716
Pilot Scheme of the Lignite mines, working of	195-196
Recommendations of the Experts Committee on	271-272
Reinstatement of victimized workers in —	899
Report of Consulting Engineers —	272
Working of —	627
Workers of —, service conditions of —	716
Liquor permits—	
Question <i>re</i> issue of — to foreign tourists	362
Livestock Improvement Board—	
Question <i>re</i> recommendation by — for eradication of rinderpest.	796
Loans—	
Question <i>re</i> grant of — to peasants under National Extension Service Scheme and amounts allotted during 1953-54.	908
Local Development works—	
Question <i>re</i> funds of — utilization for National Extension Service Scheme —	901-903
M	
Madanagopal, Sri V.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Administration of Justice and Jails	1060-1062
Loans and Advances by the State Government	1148-50
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Community Development Projects	938-940
Forest Department	139-140
<i>See Questions and Answers.</i>	
Madura Mills—	
Question <i>re</i> reinstatement of works in Ambasamudram Branch of—	630-631
"Mai I" correspondent—	
Question <i>re</i> summoning of — by Musiri Deputy Superintendent of Police	357-360
Malabar Kisan Sangham—	
Question <i>re</i> representation from	520
Manavalan, Sri T.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	460-462
Mangalore Tile and Cashewnut Workers' Unions—	
<i>See Industrial disputes.</i>	
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	469-470
<i>See Questions and Answers.</i>	
Manickasundaram, Sri M.—	
Demand for grant <i>re</i> Forest Department	136-137
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	344,398
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous.	28,29,62
Fire accident in Senganam village, Tiruchirappalli district, calling attention to damage caused by	78-87
Hailstorm in Gobichettipalayam taluk, calling attention to damage caused by	27-28
.. .. .	1027-1028

	PAGES
M—cont.	
Marimuthu, Sri M.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	441-443
Marketing Officers—	
Question <i>re</i> functions of —	523-525
Masilamany Chettiar, Sri A. K.—	
Demands for grants <i>re</i> Co-operation	664-666
“Mathrubhumi”—	
<i>See</i> Newspapers and periodicals.	
Matter of urgent public importance—	
Crisis facing the Handloom Weavers' Co-operative Societies constituted under the Cess Fund Utilization Schemes.	819-822
Failure to make alterations of plans pertaining to Pullambadi channel and to construct a permanent korambu in the Cauvery at the head of Ayyan and Peruvalai channels, calling attention to	202-205
Fire accident in Senjanam village, Tiruchirappalli district, calling attention to damage caused by	26-28
Hailstorm in Gobichettipalayam taluk, calling attention to damage caused by	1027-1028
Hotel workers' procession in Madras City, calling attention to attack on—	918-920
Police firing at Naduvattam, Malabar, calling attention to—	532
Refusal of the management of the Rajamani Transport Company, Limited, to implement the Industrial Tribunal's Award	723-724
Tamil Students studying in Anantapur Engineering College, calling attention to difficulties of	380-382
Winco at Dharmatam (North Malabar), calling attention to closure of	286-288
Medical concessions—	
Question <i>re</i> —	
Free medical treatment to medical students	1108
Grant of — to Non-Gazetted officers, purchase of costly medicines by patients	1106
Medical Officers—	
Question <i>re</i> Women Medical Officers employed by local bodies, private practice by	501-502
Menon, Dr. K. B.—	
Debates—Reply by Ministers in Tamil	383
Demand for grant <i>re</i> —	
Agriculture and Fisheries and Veterinary	147-148
Civil Works—Grants-in-aid	1136-1137
Co-operation	660-664
Education	539-544
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	656
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	823
Police	864-865, 884
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order <i>re</i> —	326-328
Statement <i>re</i> expression of thanks to Providence on the escape of Prime Minister in Nagpur incident	964-966
<i>See</i> Questions and answers.	1024
<i>See</i> Questions and answers.	636
Message from the Council—	
<i>See</i> Bills.	
Midwives—	
Question <i>re</i> training centres for —	98-99

	PAGES
M—cont.	
Minimum wages—	
Question <i>re</i> fixation of — for tobacco workers	263-265
Minimum Wages Act—	
Question <i>re</i> constitution of an Advisory Board under —	274-275
Mogral, Sri M. S.—	
<i>See</i> Questions and Answers.	
Moidu, Sri K.—	
<i>See</i> Questions and Answers.	
Molasses—	
Question <i>re</i> use by oil mills	900-901
Mookiah Thevar, Sri—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Harijan Uplift	454-457
<i>See</i> Questions and Answers.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
<i>See</i> Paper laid on the table of the House.	
Municipal Council—	
Question <i>re</i> supersession of Dharapuram —	615-616
Municipal Employees—	
Question <i>re</i> transfer of Fort Cochin — to Kozhikode Municipality	502-503
Munuswamy Gounder, Sri P. M.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Education	571-573
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	328-330
Murder cases—	
Question <i>re</i> number of — reported in Perambalur taluk in 1953 and 1954	522-523
Muthiah Chettiyar, Raja Sri M. A.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	860-862
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	330-331
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	73-75
Muthu, Sri V.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	468-469
<i>See</i> Questions and Answers.	
Muthuswami, Sri A.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	427-429
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Education	565-567
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	849-851
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	882
<i>See</i> Questions and Answers.	347-349
<i>See</i> Questions and Answers.	396
Nallaswami, Sri B. K.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Community Development Projects	926-928
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	60-62
<i>See</i> Questions and Answers.	86-87

N—cont.

PAGES

Nallaswami, Sri K. R.— See Questions and Answers.	
Nanjappa, Sri O. A.— Demand for grant re— Harijan Uplift	437-439
Police	958-960
Narayana Kurup, Sri M.— Crisis facing the Handloom Weavers' Co-operative Societies constituted under the Cess Fund Utilization Schemes, calling attention to	819-820 822
Demand for grant re— Agriculture, Fisheries and Veterinary	146-147
Education	573-576
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	829-831 884
Forest Department	137-139
Harijan Uplift	474-476
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	306-308
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	48-51
Public Health and Medical	252-254
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.— Demand for grant re— Agriculture, Fisheries and Veterinary	159-160
Civil Works—Grants-in-aid	1132
Community Development Projects	933-935
Harijan Uplift	415-417
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Demand for grant re— Civil Works—Grants-in-aid	1120, 1147
Co-operation	693
Education	546-553 657
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous	87
Loans and Advances by State Government	1168-72
Police	956-958, 971, 972, 1037
Public Health and Medical	236-238
Petition to the Assembly re execution of certain irrigation schemes in Malabar, presentation of	308-309
Police firing at Naduvattam, Malabar, calling attention to—	532
See Questions and Answers.	
National Extension Service Scheme— Question re— Allotment of blocks and areas in South Kanara to be taken under —	24
Execution of — in South Arcot	98
Names of villages in Perambalur taluk included under —	521-522
Number of works taken up for execution in Tiruvallur taluk under, — in 1953-54	914
Total amount granted by the Central Government during 1953-54 under—	192
Nattika Firka— Question re relief of distress in	201-202
Newspapers and periodicals— Question re "Mathrubhumi" Illustrated Weekly, seizure of copies of	997

PAGES

N—cont.

Non-Gazetted Officers— Question re— Adverse remarks against —, communication of	810-812
Dearness allowance to — revision of	813-814
North-east monsoon— Question re change of the period and season of —	703-704
Nurses— Question re training centres for —	98-99
O	
Office procedure— Question re Tottenham system, replacement of	1091-1093
Oil Engines— See Agriculture Department.	
Oil seeds and oil-cake— Question re research on —	801
Onions— Question re export of —, permits for	1-2
P	
Paddy— Question re paddy crops, jassid attack on —	94-95
Paddy crops— Question re control of stem-borer in —	894-895
Palanimuthu, Sri M.— See Questions and Answers.	
Pakkiriswami Pillai, Sri S.— Demand for grant re— General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration— Labour including factories	49-350 725, 735-737
Palaniappan, Sri R. M.— Demand for grant re Education	576-577 580, 582
Palanisami Gounder, Sri V. C.— Demand for grant re Loans and Advances by the State Government	1150-53
Palanisamy, Sri N. K.— Demands for grants re— Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	871
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	390-392 399, 402 783
Labour including Factories	
See Questions and Answers.	
Palaniswami Gounder, Sri K. G.— See Questions and Answers.	
Palaniyandi, Sri M.— Demand for grant re— Community Development Projects	886-888 955 687 823
Co-operation	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	852-855 420-431
Harijan Uplift	442
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	321-323
Labour including factories	739-742 783
Loans and Advances by State Government	1162 1164

P—cont.	PAGES
Panchaksharam, Sri S.—	
Demand for grant <i>re</i> Irrigation and Capital Outlay on	
Irrigation	316-318
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order <i>re</i> ..	1023, 1024
Panchayat Board(s)—	
Question <i>re</i> —	
Constitution of — for Feroke	263
Number and strength of — in Tiruvallur taluk	357
Nellikuppam Panchayat Board, representation <i>re</i> irregularities	
in	508
Nellikuppam, irregularities in	791
Pappinisseri Panchayat Board, appointment of Executive Officer	
to	1019
<i>See</i> Elections.	
Panchayats—	
Question <i>re</i> appointment of clerks for—	99
<i>See</i> Stamp duty.	
Papers laid on the table of the House—	
Co-operative Societies Act, 1932, amendments to rules	695
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, exemption of cars belonging to	
the German Consulate from payment of tax	983
Parameswaran, The Hon. Sri B.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	405, 476
Parthasarathy, Sri K.—	481
Demand for grant <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	855-857
Forest Department	120-123
Public Health and Medical	250-252
Peace meetings—	
Question <i>re</i> prohibition of Government servants from participating in —	491
Pearl-fishing	
Question <i>re</i> steps taken for carrying out —	531
Pepper plantation—	
Question <i>re</i> extent of — in the State and yield expected from	113-115
Permits—	
<i>See</i> Onions.	
Persian and Hindustani Translator—	
Question <i>re</i> abolition of the post of — to Government	898-899
Petition to Assembly—	
Presentation of — <i>re</i> execution of certain irrigation schemes in	
Malabar	308-309
Presentation of — <i>re</i> grant of allowance to teachers of Kozhikode	641
Presentation of — <i>re</i> grievances of Harijan residents of Namakkal	469
Presentation of — <i>re</i> salary increase to City hospital workers	232
Pharmacists—	
Question <i>re</i> training centres for —	98-99
Piggery—	
Question <i>re</i> maintenance of —, subsidy paid to Mrs. M. M. Buck in	
1953-54	712-71
Plantations—	
Question <i>re</i> Eucalyptus — in Nilgiris, extensive cultivation for rayon	
grade dulp	

P—cont.	PAGES
Plantations Agricultural Income-tax Bill, 1954—	
<i>See</i> Bills.	
Point of order <i>re</i> —	
Answering of questions pertaining to Legislature Secretariat by	814-816
Leader of the House	1023-1027
Language to be used by members in the House	633-635
Police—	
Demand for grant <i>re</i> —	915-983
1028-1037	
Question <i>re</i> —	
Armed Police — Stationing at Neiveli Project area in January	1998
1955	
Arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A. by — in Kodoth	1088
village	
Clash between some Constables Special Armed Police and Malabar	
Police inside the Police Commissioner's Office premises, enquiry	356-357
into	
Madras City Police Constables' Association, grant of permission	1011
for the functioning of	904
Maintenance of — dogs, staff for	279
Manhandling of Satyagrahis before Koothali Estate office by—	487
Mannarghat Police, allegation against	1012
Police constables, provision of quarters for	
Prohibitory order under section 144, Criminal Procedure Code,	1088
promulgation of, in Kodoth village of South Kanara	
Sub-Inspector of Police, Villupuram taluk station, complaints,	96
against—	
<i>See</i> Mail Correspondent.	
Police Firing—	
Calling attention to — at Naduvattam, Malabar	532
Pondicherry State—	
Question <i>re</i> —	
Merger of — with Madras State	614
Use of Malabar Special Police in —	613-614
Visit of Chief Minister to —	614
<i>See</i> Gazetted Officers—	
Ports—	
Question <i>re</i> —	
Closure of — during 1954-55	621-622
Tuticorin Port, development of	357
Poultry Farms—	
Question <i>re</i> —	
Number of — in South Arcot and the subsidy given to Mutta-	710
thur unit in 1953-54	904
Shifting of — from Malabar to another district	
Prime Minister—	
Statement <i>re</i> expression of thanks to Providence on the escape of	635-637
— in Nagpur incident	
Prisoners—	
Question <i>re</i> —	
Quantity of rice supplied to —	503-506
Supply of potatoes to —	
Privileges—	
Service of arrest warrant on Member of the House, privilege <i>re</i>	638-640
Privileges Committee.	
<i>See</i> Committees—	
Prohibition—	
Question <i>re</i> Prohibition Act, supply of report submitted to Planning	917-918
Commission on working of —	

P—cont.		PAGES
Prohibition department—		
Question re—		
Merger of — with Police department	376-377	
Officers of — absorbed in Police department	716-717	
Public Accounts Committee—		
See Committees.		
Public Service Commission—		
Question re written test for interview for Group I Services, concessions to Backward class and Harijan communities	483	
Pumpsets—		
Question re—		
Grant of — to Pulukottai Division in 1950 to 1954	512	
Missing of — from Government stores at Saidapet	792-793	
See Agriculture Department.		
Punam cultivation—		
Question re prevention of — by Special Police or Armed Reserve.	1085-1086	

Q

Questions and Answers—	
Aranganathan, Sri K.—	
Question re—	
Agricultural College, tuition in regional languages	10-11
Artificial Insemination Centres, functioning of, during 1953-54.	803-804
Cashewnut, improvement of yield and quality of	529-530
Chinese Cultural Delegation, reception of	11-12,
Condemned stud bulls, disposal of—	89
Dental Surgery Course, number of students undergoing training in	15
Electric train service, extension beyond Tambaram	101
Elementary Education Committee, submission of report by	798-800
Employment Exchange, number of persons appointed through	19
Explosives and bombs, detection of the use of	529
Fish in Bhavani river, death of	194
Government transport, detection of mal-practices by Central Flying Squad, in	807-808
Government transport system, working of	193
Hostels, bearing caste names change of name	101
Income-tax for 1953-54 and 1954-55, share of the Madras State	379
Iron and steel plant, setting up of, in Madras State	377-378
Iron ore in Salem and lignite in South Arcot, utilization of	100-101
Judicial Sub-Magistrates, selection of	100
Leprosy Research Institute, Chingleput, information re	281
Leprosy, steps taken for control of	268
Lignite Mines, Neiveli, Conference of Experts and representatives of State and Union Governments on the working of	525-526
Madras State Backward Classes Advisory Committee, subjects discussed during 1954 by	272
Marketing Officers, functions of	526-528
Neyveli Lignite Mines, Eightman Committee for	523-525
North-east monsoon, change of the period and season of	715-716
Oil-seeds and oil cakes, research on	703-704
Paddy crops, control of stem-borer in	801
Paddy crops, jassid attack on	894-895
Pearl-fishing, steps taken for carrying out	94-95
Research station for oil, location of	531
	801-802

Q—cont.		PAGES
Questions and Answers—cont.		
Aranganathan, Sri K.—cont.		
Question re—cont.		
Rinderpest, attack of, on animals	5-6	
Rinderpest, control and prevention of, in Madras	101-103	
Roads, allotment for "Black Top Work"	22	
Scheduled Caste students, reservation of seats in professional colleges for	24	
Smallpox attack on a three-day old baby, investigation of	280	
Sugar factories in South Arcot district, opening of	104-108	
Villupuram-Gingee road, maintenance of, by Highways department.	22	
Arumugam, Sri R. S.—		
Question re—		
House-sites for Harijans of Kandiapuri, grant of	1101	
Madras Public Service Commission, written test for interview for Group I Services by, concession to Backward Class and Harijan communities	483	
Thambaraparani river at Karuppanthurai, construction of causeway across	1107-1108	
Arumugam, Sri S. R.—		
Question re industrial undertakings, dispersal in scattered areas by regulating licences	180-183	
Arumugam, Sri V.—		
Question re—		
Channel and tank from Mudur-Melakkari dam to Vellur Kasba, deepening of	283	
Electricity, extension of, to the villages in Srivaikuntam and Tiruchendur taluks	363	
Balakrishnan, Sri V.—		
Question re—		
Charcoal gas, banning the use of, by motor vehicles	507	
Dearness allowance to non-gazetted officers, revision of	813-814	
Deputy Directors, number of, of Survey and Records before partition	699	
Elementary schools in Pudukkottai Division before 1st March 1948, number of	516	
Groundnuts, total production during 1952-53 and quantity exported	92-93	
Irrigation tank for Koopuliyankottai	721	
Land tax, issue of printed receipts for the payment of	697-698	
Minor irrigation works, transfer of, to Public Works Department	507-508	
Non-gazetted officers, adverse remarks against, communication of	810-812	
Pump-sets, grant of, to Pudukkottai Division in 1950 to 1954.	512	
Railway feeder road for Appavunagar in Mambalam, construction of	1021	
Wheat, loss due to sale of	3	
Chadayan, Sri M.—		
Question re—		
Community Projects, appointment of Harijans under Block Development Scheme in Tellicherry and Payyanur	905	
Hospital at Manjeri, Ernad taluk, improvement and steps taken in 1954	805-806	
Pazhayangadi, dispensary for	813	
Chengam Pillai, Sri O.—		
Question re—		
Adult education centres, number of, in Ponneri	103	
Grant of aid to weavers in Ponneri in 1953	514-515	
Harijans, construction of plinths for	514	

Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Dharmalingam, Sri M.—	
Question re—	
Advisory Committees for Local Fund Dispensaries, constitution of	801
Block Development Officers, status of	912-913
Electricity, increased supply of, to Tiruvallur taluk	500
Filter Point Scheme, implementation of	278-279
Funds of Local Development works, utilization for National Extension Service Scheme	901-902
Last Grade Service Government servants, action taken on resolutions passed by them at Tiruvallur Conference ..	195
Loans, grant to peasants under the National Extension Service Schemes and amounts allotted during 1953-54	908
Motor Vehicles Inspectors, number and duties of	1108
National Extension Service Scheme, number of works taken up for execution in Tiruvallur taluk under — in 1953-54 ..	914
Officers of Prohibition department, absorption of in Police department	716-717
Panchayat board election, enquiry into irregularities in ..	370-371
Panchayat Boards in Tiruvallur taluk, number and strength of	357
Schools, Single-teacher schools in Chingleput district, number opened and to be opened	1101-1105
Secretariat departments, number of Superintendents in ..	532
Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate at Tiruvallur, amount allotted for improving the irrigation sources and unspent in 1953-54	917
Travelling and daily allowances for Government servants, restrictions on	353
Unhealthy localities, grant of allowances to Government servants working in	366-369
Untouchability, recommendation of Backward Classes Commission for removal of	353-354
Village Officers, grant of leave to, and appointment of substitutes for	1089-1090
Water-supply to Madras City, diversion of water from Araniyar reservoir	373-374
Young and unmarried girls, appointment as clerks and typists in Government departments	709-710
Gopala Gounder, Sri V.—	
Question re—	
Deputy Collectors, Tahsildars and Deputy Tahsildars, number of —belonging to Vanniakula Kshatria Community	517
Judicial officers, number belonging to Backward, Muslim and Vanniakula Kshatria Communities	517
Minor Irrigation tanks in Gingee and Tindivanam taluks, improvements in 1954-55	516-517
Vanniyakula Kshatriya Community, grant of Educational concession to—	265-268
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	351
Question re—	
Avadi Congress Session, laying of underground drainage pipes for	1111
Declaration of public holiday, on the birth-day of Sri Narayana Guru Dev	914
Fort Cochin Municipal employees, transfer of, to Kozhikode Municipality	502-503
Malabar District Village Officers' Association, representation from	491

Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Gopalakrishnan, Sri P. K.—cont.	
Question re—cont.	
Nattika firka, relief of distress in	201-202
Government poramboke lands in Walluvanad taluk, eviction of poor persons from	284
Suicides committed in 1954 in Nattika firka, Malabar	909-912
Unhealthy localities in Malabar, places declared as	722
Gopala Menon, Sri N.—	
Question re Sub-Magistrates' Courts at Chowghat and Tirur, restoration of —	187
Gopalan, Sri K. P.—	
Question re—	
Bhavanagar Kshayaroga, Fund, expenditure from—	95-96
Cheruthazham Aided Elementary School, conversion of, into a Higher Elementary School	701
Clash between Special Armed Police and Malabar Police, inside the Police Commissioner's office premises, enquiry into ..	356-357
Commonwealth Company, Kozhikode, reduction of wages of workers	622
Government Headquarters Hospital, Kozhikode, occupation of the new blocks of	483-484
Government Women and Children Hospital, Kozhikode, death of a boy at gates of	705-708
Higher Elementary School at Karuvarakkundu, opening of ..	94
Mangalore Tile and Cashewnut Workers' Unions, representations from, re lay-off wages, etc.	96
Narayanan Nambiar, Sri T. C., M.L.A., arrest of, in Kodoth village	1088
Order under section 144, C.P.C., promulgation of, in Kodoth village, South Kanara	1088
Panchayat Board for Feroke, constitution of	263
Prohibition department, merger of, with Police department. ..	376-377
Satyagrahis before Koothali Estate, manhandling by Police	279
Shops and Establishments Act, 1948, exemptions under	25-26
Sultan Canal in Malabar, repairs to	93-94
Temple tanks in Malabar district, repairs to	897-898
Torture of one Appukutty by police	1013
Unnarakutty, investigation into stabbing of	354-355
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Question re—	
Channel from Kunthipuzha river, reconstruction of	806-807
Government Women and Children Hospital, Kozhikode, death of a boy at the gates of	705-708
Second Language Test for Officers of Commercial Tax department, prescribing of Tamil as	1086-1087
Single-teacher schools in Malabar, number of, opened and to be opened up to end of 1954	1102-1105
Small pox, number of attacks and deaths in Malabar due to ..	1096-1098
St. Joseph's High School, Chingleput, grant given to	1018-1019
Suicides in Malabar, number of, in 1954 and January 1955 ..	1107
Teachers in aided elementary schools in Wynad taluk, payment of increment of salary to	190
Jagannathan, Sri M.—	
Questions re—	
Co-operative Cattle-breeding Societies in South Arcot, number of, and bulls in 1954-55 in—	708
Playing School in Veterinary College, admissions to in 1953-54. ..	284-85
Kangayam Cattle Improvement Scheme, extension of period of ..	286

Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Jagannathan, Sri M.—cont.	
Question re—cont.	
Liquor permits to foreign tourists, issue of	362
Livestock Improvement Board, recommendation for eradica- tion of rinderpest by, and number of non-officials in	796
Piggery, maintenance of, in State. subsidy paid to Mrs. M. M. Buck in 1953-54	712-714
Poultry farms, number of, in South Arcot and subsidy given to Muthathur unit in 1953-54	710
Scheme re subsidy to owners of calves in Madras City	795
Veterinary and Livestock Inspector's Course, discontinuance of ..	283
Veterinary Biological and Research Institute, Ranipet, bore- well for	794
Water-supply and Sanitation Schemes for Tindivanam	378
Jeevanandam, Sri P.—	
Question re Avadi Congress Session, deputation of Government officers and workmen for supply of electricity to,	1011-1012
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Question re—	
Advocates, fee for the enrolment of apprentices as	190-191
Armed Police, Stationing at Neyveli project area in January 1955 ..	1098
Constitution, amendments to—	501
Co-operative Advisory Council, proposal to improve rural credit facilities by	794-795
Customs, removal of, at the border between Madras and Pondicherry State	614
Dispute between Mettur Industries and their workers, steps taken by the Government to settle	914-917
Elementary Education Committee, terms of reference, etc., re	624-625
Elementary Schools, raising of age limit for retirement of teachers in	616-618
Elementary school teachers, resolution on grievances of	1015
Government Hospital, Rajapalayam, increasing the bed-strength and staff in	1107
Irrigation, construction of a dam across Varahanadhi	615
Jaggery, quota allotted for the export of, in first quarter, 1955 ..	722-723
Lignite Project, Neyveli, conference re —	715-716
Madras High Court, number of Judges for	497-499
Molasses, use by oil mills	900-901
Non-gazetted officers, purchase of costly medicines by	1106
Pondicherry State, merger with Madras State of	614
Pondicherry State, particulars re use of Malabar Special Police in ..	613-614
Pondicherry State, visit of Chief Minister to	614
Prisoners, quantity and nature of diet supplied to	503-506
Rama Vilas Bus Service, Kumbakonam, overload in buses run by ..	626-627
Sago industry, steps taken for the protection of	201
Secondary Education Commission, implementation of recom- mendations regarding service conditions of teachers	611-612
Service conditions of workers of Neyveli Lignite Project	716-717
Simpson Group of Industries, number of employees suspended in —	112
Steel plant, location at Salem of	718-720
Steel plant, setting up of, in Salem district	198-200
Sub-Inspector of Police, Villupuram taluk station, complaint against —	96
Tripartite Textile Enquiry Committee, recommendations of —	177-180
Works of Messrs. T.V.S. and Sons, retrenchment of, action taken re	806
Kanaran, Sri C. H.—	
Question re Punam cultivation in Malabar, prevention of, by Special Police or Armed Reserve	1085-1086

Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Kandasamy, Sri C.—	
Question re—	
Avadi Congress Session, transport facilities for	1110
Land revenue, remission of, in fasli 1357	1109-110
Madras City Police Constables' Association, grant of permission for the functioning of	1011
Police constables, provision of quarters for	1012
Kattimuthu, Sri M.—	
Question re—	
Harijans, concessions given to, for appointment to Gazetted posts	510-511
Village officers of Alandarkollai with holding of the salaries of ..	997-998
Kolkebail, Sri S. S.—	
Question re—	
Electricity Board, constitution of	3-4
Pharmacists, nurses and midwives, training centres for	98-99
Koran, Sri O.—	
Question re —	
Civil Supplies Department, Malabar, retrenchment of Harijan employees from, as a result of decontrol	189
Untouchability, Central grant, for removal of	353-354
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Question re—	
Additional Assistant Conservators of Forests, number of, in 1954	519
Anadhamandhiram, Kozhikode, approval of, as a Vigilance Home	378-379
Care Camp and Care Home for beggars at Malapakkam, running of—	490
Central Road Traffic Board, functioning of	201
Central Road Traffic Board, reconstitution of	277-78
Cross-words puzzle, prosecutions launched against conductors of ..	632-633
District board elections, total number of votes cast and declared invalid in—	895-897
Government servants, prohibition of, from participating in peace meetings	492
Government Women and Children Hospital, Kozhikode, death of a boy at the gates of	705-708
Sales tax on "works contracts", levy of	795
Krishnamurthy Gounder, Sri D.—	
Question re Engineering College, Anantapur, representation from Tamil students re	271
Krishnan, Sri R.—	
Question re—	
Minimum wages for tobacco workers, fixation of	263-265
Palm Jaggery Co-operative Societies in Palghat taluk, number of	528-529
Wells number of sunk under the Community Project Scheme in Palghat taluk,	529
Kunhan, Sri E. T.—	
Question re—	
Anicut across the Kuntayar canal and Cheruthodu in Ponnani taluk, Malabar, construction of	103
Harijans, number, employed in the Agriculture Departments, Malabar	523
Rent Courts, number of Harijans employed in Malabar	523

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—		
Question re—		
Delay in drawing the salary of staff working under Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar, avoidance of		1009
Forest Utilization Advisory Board, reconstitution of and meetings held by		933
Harijans, appointment of, as village adhkars and menons in Malabar		272-274
New bus route from Perintalmanna to Attappadi, opening of—		503
Opening of a rural dispensary in Panga amsam of Mankadu firka		21
Persian and Hindustani Translator to Government, abolition of post of		898-899
Religious institutions, acceptance of fixed deposits by Co-operative Urban Banks from		19-20
Roads, particulars re Mannarghat-Chinnathadagam road		625-626
Rural Dispensary, opening of — for Makkaraparamba, Walluvanad taluk		282-283
Tapioca, fall in price of		268-269
Kunhirama Kurup, Sri C.—		
Question re—		
Coir Industry, scheme for the development of, in Malabar		721-722
Hospital at Badagara, estimates for building		723
Kaliyamvelli bridge on the Badagara-Kuttiyadi road, construction of		196
Kuttiyadi-Keroth road, formation of		499-500
Kuppuswamy, Sri R.—		
Question re—		
Amount of surcharge on stamp duty payable to Chettipalayam Panchayat		116
Government Hospital, Coimbatore, number of beds provided in and proposed improvements to		1090-1091
Madhavan Nambiar, Sri K.—		
Question re—		
Exemption from payment of sales-tax, representation from Malabar Hotel and Restaurant Owners' Association		639-700
French-Indian freedom struggle, grant of compensation to dependents of martyrs in		1020-1021
Government Women and Children Hospital, Kozhikode, death of a boy at the gates of		705-708
Health Inspectors, grievances of		1022
Reservoirs for irrigation purposes in Malabar, construction of		95
Sub-Registrar's office, transfer of — from Uliyil to Iritty and opening of new office at Mattannur		622-623
Underground cables for Madras City, contracts for supply of		902
Manickam, Sri P. G.—		
Question re—		
Harijans, residential scholarships granted to, in 1954-55		509
Rural water-supply scheme for Coimbatore, allotment and expenditure incurred for		355-356
Menon, Dr. K. B.—		
Question re—		
Elections, cost of Malabar District Board elections		631
Government Headquarters Hospital, Kozhikode, occupation of the new blocks of		483-484
Mogral, Sri M. S.—		
Question re—		
Electrical installations, number of, in 1953-54		515
Mangalore Government Arts College, shifting of, to Urva		100

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Moidu, Sri K.—		
Question re drainage scheme for Kozhikode, inclusion of, in the Second Five-Year Plan		1012
Mookkiah Thevar, Sri K.—		
Question re Kallar Reclamation Department, Co-operative Societies under, misappropriation of funds in		513-514
Muthu, Sri V.—		
Question re—		
Government Hospital, Usilampatti, occupation of the maternity ward of		487-488
Hostels bearing the names of castes and religions, subsidizing of		189
Nagarajan, Sri V. R.—		
Question re sales tax, exemption of foodgrains from payment of		1093-96
Nallasivam, Sri K. R.—		
Question re Nellikuppam Panchayat Board, irregularities in		791
Nallaswami, Sri B. K.—		
Question re Medical students, free medical treatment to		1108
Narayana Kurup, Sri M.—		
Question re—		
Appeal petitions to Commercial Tax Officers, language to be used in		97
Beedi factories, rate of wages paid to workers in Malabar		624
Contraband fishing in Ponnani		21
Mannarghat Police, allegation against		487
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, amount of interest collected from		20-21
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies Malabar, number of employees retrenched in 1954 and concessions given to them		108-109
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, shortage of rice in Vijayavada consignment		22
Smallpox, number of attacks of, in Badagara, in three months ending 31st December 1954		711-712
Smallpox, number of attacks and deaths in Malabar due to		1096-98
Water-supply schemes sanctioned during current year		517-518
Narayanan Nambiar, Sri M.—		
Question re—		
Chimeni-Kannamkai road in South Kanara district, progress in the construction of		1007
Fisheries Elementary School, opening of, at Manikoth		187-188
National Extension Service Scheme, allotment of blocks and areas in South Kanara to be taken under		24
New rice mills, number of licences issued to		183-187
Pepper plantation in the State, extent of and the yield expected from —		113-115
Single-teacher schools, number of, in South Kanara		515
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—		
Question re—		
Avadi Congress Session, use of Government tractors and caterpillars during		791-92

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—cont.		
Question re—cont.		
Bombay-Cape Comorin road, construction of		192-193
Malabar Kisan Sangham, Kozhikode, representation from ..		520
Pappinisseri Panchayat Board, appointment of Executive Officer to		1019
Pumpsets and agricultural implements from Government Stores at Saidapet, missing of		792-793
Punam cultivation in Malabar		435-486
Rent Courts, Malabar, consultation with Government Pleaders on questions arising in		13-14
Stud bulls, distribution of — in Malabar		109-111
Teachers working in Wynad taluk, payment of increment of salary allowed to aided elementary school teachers to		190
Palanimuthu, Sri M.—		
Question re—		
Murder cases reported in Perambalur taluk in 1953 and 1954, number of		522-523
National Extension Service Scheme, villages in Perambalur taluk included under		521-522
Palanisamy, Sri N. K.—		
Question re—		
Accreditation Committee for the Press at Madras, formation of Books and magazines including "Ramayana Retold" by Aubrey Menon, number prohibited		371-373
Cement Industry, constitution of a Tripartite Committee for		804
College of Indigenous Medicine, diagnosis of disease in		194
College of Indigenous Medicine, Madras, teaching of allopathic medicine in		903-904
Colleges, number of conversions of second grade into first grade made in 1954 and proposed in 1955		493-497
Co-operative societies, constitution of a committee to consider reorganization of		714-715
Cross-word puzzles, steps proposed to be taken against		999
Dyeing factories, establishment, out of Handloom Cess Fund		796-798
General Sales Tax Act, working of		722
Home Ministers' Conference, representative of State Government in		1007-1110
Hospitals, shortage of doctors in		720
Indigenous medicines, original books written on		1083-1084
Indigenous medicines, research conducted in		493-497
Irrigation, Upper Bhavani Project, investigation of		609
Jaggery, price and export of		631-632
Kundah and Periyar Hydro-Electric Schemes, sanction and allotment of amount for		375-376
Labour strike in Coimbatore for non-implementation of recommendations of Textile Tripartite Committee		196-198
Land Utilization Order, object of		1111
Lignite Investigation Project, working of the pilot scheme of the lignite mines		195-196
Lignite Mines, Neyveli, particulars re working of		627
Lignite Mines at Neyveli, recommendations of the Experts Committee on		271-272
Lignite Mines, Neyveli, reinstatement of victimized workers in		899
Madras City Transport, rationalization of bus fares in		488-489
Madras Zoo, increase in admission fee to		907
Madura Mills, reinstatement of workers in Ambasamudram Branch		630-631
Minimum Wages Act, constitution of an Advisory Board under		274-275
Office Procedure, Tottenham system, replacement of, by		1091-1093
Police dogs, staff for maintenance of		904

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Palanisamy, Sri N. K.—cont.		
Question re —cont.		
Ports, closure of, during 1954-55		621-622
Prohibition Act, supply of report submitted to Planning Commission on working of		917-918
Rayon grade pulp, setting up of a pilot plant in the Nilgiris for the manufacture of		906-907
Revenue Administration Committee, report of, action taken on		793
Rickshaw-pulling, abolition of—		6-8
Secondary Education Commission, implementation of recommendation re period of secondary education		609-611
Slums in the City, declaration of areas as		893
State Electricity Board, setting up of		487
Statues of Britishers in Madras City, removal of		1007-1008
Steamer service to Laccadives, starting of		1105
Steel plant, setting up of, at Salem		198-200
Strikes, number of, during August to December 1954		704-705
Tramway Company, posting of police constables to guard the assets of—		998-999
Transport Department, log sheets for drivers in, and appointment of two conductors for big buses		14-15
Tuticorin Port, development of		357
Unhealthy localities in Tanjore district, grant of allowance to Government employees in		365-366
Women Medical Officers employed by local bodies, private practice by—		501-502
Palaniswami Gounder, Sri K. G.—		
Question re Municipal Council, Dharapuram, Supersession of		615-616
Rajam Ramaswami, Sri C.—		
Question re—		
Buses and lorries, number of owners of		518
Spinning mills in the State, particulars re		518
Raju, Sri K. T.—		
Question re—		
Ammonium sulphate, authorized agents for distribution of — in Coimbatore district		282
Representation from village munsifs of Erode taluk for additional staff, for Lower Bhavani Project		1013-1014
Steel plant, installation of		718-720
Ramalingam, Sri S.—		
Question re—		
Arts College for Tanjore, grant of financial help for the opening of		270-271
Onions, permits for the export of		1-2
Revenue Administration Enquiry Committee, details re		111-112
Ramaswamy, Sri K. V.—		
Question re—		
Civil Supplies Godowns, particulars re appointment of watchmen for—		626
Rama Reddi Perumpadhai in Namakkal taluk, encroachment of		183
Schools for the blind, deaf and dumb, number of		275-77
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—		
Question re—		
District Boards, reorganization of and the recommendations of Kuttikrishna Menon Committee on		1108-07
Gazetted Officers, number of directly recruited in the Registration Department and the posts open to Sub-Registrars by transfer		701-702

Questions and Answers—cont.
Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Agricultural Research Stations, expenses for maintenance of—in 1953-54,—Opening one in Tiruchirappalli	720-721
Avadi Congress Session, Sanitary arrangements for, Grant to Chingleput District Board	1011-1012
Auxiliary Cadet Corps in High Schools, starting of—	363
Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, working of	23-24
Legislative Assembly, expenditure on answering questions in	486-487
"Mail" Correspondent, summoning of by Musiri Deputy	357-360
Superintendent of Police for interrogation	357-360
National Extension Service Scheme, total amount granted by the Central Government during 1953-54 under—	192
Oil engines and pumpsets, available with District Agricultural Officer, Tiruchirappalli, in June 1954	804-805
Resident Medical Officer for the Headquarters Hospital, Tiruchirappalli	285-86
Steel plant, installation of, visit of foreign Experts re	717-718

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Agricultural implement, improvement in the manufacture of work of State Advisory Committee on	809
Assistant Engineers in Highways Department, number promoted as — and belonging to Scheduled castes	490-491
Congress Session, Buses and bus routes for, number of	802-803
Cox Cheri, expenditure on improvement of—	1101
Cox Colony, Chintadripet, tenements for Harijans in	1019-1020
Drainage schemes, provision of, for municipalities	512-513
Drinking-water wells for Harijans in South Arcot, number sunk in 1954-1955	1087-1088
Electric train service, extension of, from Tambaram to Chingleput	798-800
Eucalyptus plantations on Nilgiris, increase for rayon grade pulp—	813
Ex-tuberculosis patients at Tambaram, rehabilitation of	1014-1015
Gazetted Officers to Pondicherry State, deputation of	808-809
Government servants, retrenched, consequent on separation of Andhra State, and re-employed after retirement	509
Harijans and Backward Classes, number of forms printed, issued and scholarships granted to	1001-1004
Harijans appointed as Gazetted Officers, verification of claim	628-630
Harijan day, celebration of	1015-1018
Harijans in Thanigaipolur, harassment of	1013
Harijans in Vallanur, provision of amenities to	497
Harijans of Ambal vattam village, Tanjore district, Financial assistance for construction of houses for	282
Harijans, reservation of seats for—in City Corporation	623-624
Irrigation canals, excavation of	513
Irrigation works, in Gingee taluk, repairs to, in 1954	378
Korava community, particulars re	91-92
Libraries, number of, in the State	512
Low cost houses, construction of — by City Improvement Trust	1018
Nellikuppam Panchayat board, representation re irregularities in —	508
Panchayats, appointment of clerks for	99
Revenue Administration Committee, supply of report of	793-794
Rice, supply of, from Madras State to Karaikal	901
Slums, acquisition of	511
Small scale industries, schemes to help craftsmen engaged in	618-620
State transport buses, display of advertisements on, in 1954	1021-1022
Steel plant, location of, at Salem	199-200

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—cont.

Question re—cont.

Transport, Avadi Congress Session, particulars re fixation of bus fare and number of private buses run during	612-613
Transport department, framing of service rules for workers of	369-370
Untouchability, working of scheme for the removal of	1005-1007
Water-supply and drainage schemes sanctioned in the First Five-Year Plan	1098-1100
Water-supply works in South Arcot, execution of and amount spent in 1953-54 on	913

Sambandam, Sri K. R.—

Question re—

Cattle farm at Orthanad, improvement of the Umblacheri breed	17-19
Sugar factory at Tanjore, location of	280-281

Sankaranarayana Menon, Sri V.—

Question re—

causeway, construction of, through the Bharatha-puzha	187
---	-----

Seethi Sahib, Sri K. M.—

Question re—

Bridge across Tirurangadi river at Parakkadavu in South Malabar, construction of—	355
Electricity to Manjeri, supply of—	506-507
Poultry farm in Malabar, transfer of— to another district	904

Soundaram Ramachandran, Dr. T. S.—

Question re—

rice mills, number of, and income derived from—	702-703
---	---------

Sreedharan, Sri K. T.—

Question re—

"Mathrubhumi" Illustrated Weekly, seizure of copies of—	997
---	-----

Subbiah, Sri A. K.—

Question re—

Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, writ petitions filed under —	518-519
Wells for Harijans in Tanjore, number dug and repaired in 1953-54	899-900

Subramanyam, Sri M. P.—

Question re—

drinking-water wells for Harijans, number of wells dug in 1954-55	112-113
---	---------

Swayamprakasam, Sri S.—

Question re—

District Munsif's Court, Tiruvaiyaru, number of suits filed in 1953 and number pending in 1954 in —	521
Suits and appeals, number filed in 1953 and number pending in 1954 in Tanjore District and Sessions Courts	520

Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—

Question re—

Manangondanar Irrigation Scheme, starting of	188
--	-----

Vagheesam Pillai, Sri G.—

Question re—

Rural housing schemes in South Arcot, amount spent in 1953-54	722
Vikravandi Lower Ancient Road, transfer of a portion to Highways department	379-380

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question re—

Floods, relief measures taken during, in the Mannargudi and Tiruthuraiyandi taluks	363-365
Harijans in Velakkudi, boating and looting of properties of	816-818

	Q—cont.	PAGES
Questions and Answers—cont.		
Venugopala Gounder, Sri M.—		
Question re—		
Community Projects and National Extension Service Scheme for South Arcot, execution of—		98
Co-operative Stores in South Arcot district, number registered.		16-17
House-sites, assigned to Harijans in Tindivanam taluk in 1953-54		516
Land revenue, remission of, in Marakkanam		4-5
Leprosy clinic in Tindivanam, opening of—		8-10
Polling stations in South Arcot during elections to District Board, number of—		283-84
Reserved forests in Tindivanam taluk, extent of		531
Roads, formation of a road in Koduvatti, hamlet of Tindivanam taluk		897
Virupakshiah, Sri S. C.—		
Question re—		
Construction of a bridge over the Kollegal-Hassanur road		198
Gundal supply channel, Kollegal, widening and deepening of		100
Viswanathan, Sri K. R.—		
Question re—		
Canal from Cauvery near Mohanur for feeding tanks in Musiri, Perambalur and Udayarpalayam taluks, construction of		200
'Health check-up' clinic in Stanley hospital, opening of		360-362
Hindi Pandits in high schools, grant of Grade I scale of pay to—		999-1001
Tube-wells, sinking of, in Andimadam firka		200-201
R		
Radhakrishnan, Sri S.—		
Demand for grant re—		
Community Development Projects		941-943
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration		392-394
Raghava Mudaliar, Sri E. L.—		
Demand for grant re—		
Administration of Justice and Jails		1038,
		1044-1046, 1077
Civil Works—Grants-in-aid		1137-38
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration		386-388,
		400
Rajachidambaram, Sri P. B. K.—		
Demand for grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation		318-320
Rajagopalan, Sri N.—		
Failure to make alterations of plans pertaining to Pullambadi channel and to construct a permanent korambu in the Cauvery at the head of Ayyan and Poruvalai channels, calling attention to		202-205
Rajam Ramaswamy, Sri C.—		
Demands for grants re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes		831-835
See Questions and Answers.		
Rajamani Transport Co., Ltd.—		
Matter of, urgent public importance, refusal of the management of— to implement Industrial Tribunal Award		723-724

	R—cont.	PAGES
Raju, Sri K. T.—		
Demand for grant re—		1123-1126
Civil Works—Grants-in-aid		684-685
Co-operation		132-134
Forest Department		345-347
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration		404
Labour including factories		759-761
Advances by State Government		1148, 1176
See Questions and answers.		
Ramachandran, Sri M. R.—		
Demand for grant re—		1121-23
Civil Works—Grants-in-aid		532-584
Education		234-236
Public Health and Medical		
Ramachandra Reddiar, Sri A.—		
Demand for grants re Co-operation		679-681
Ramakrishna Ayyar, Sri N.—		
Demand for grant re—		1051-1053
Administration of Justice and Jails		553-556
Education		
Ramalingam, Sri S.—		
Demand for grant re—		152-154
Agriculture and Fisheries and Veterinary		674-677
Co-operation		655
Education		401
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration		1026
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order re		
See Questions and Answers.		
Ramamurthi, Sri P.—		
Demand for grants re Land Revenue Department and District Administrations and Miscellaneous		75-78,
		80, 81
Ramasamy Kander, Sri N. C.—		
Demand for grants re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes		848, 849
Demand for grant re General Sales tax and other Taxes and Duties Administration		389
Ramasamy Padayachi, the Hon. Sri S. S.—		
Demand for Grant re Civil Works—Grants-in-Aid		1115-1119
		1142-1147
Ramaswami, Sri K. V.—		
Demand for Grants re—		
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes		843-845
Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous.		28, 29-31
Loans and Advances by State Government		89
Petition to the Assembly re grievances of Harijan residents of Namakkal, presentation of		1164-65
See Questions and Answers.		469
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—		
Demand for grant re—		134-136
Forest Department		1154-56
Loans and Advances by State Government		
See Questions and answers.		
Ramaswami Naidu, Sri S.—		
Demand for grant re Agriculture and Fisheries and Veterinary		166-173

R—cont.

PAGES

Ramaswami Tevar, Sri A.—	
Demand for Grant re—	
Civil Works—Grants-in-aid	1130-31
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration ..	388-390
Miscellaneous	400, 404
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Demand for grant re—	
Administration of Justice and Jails	1082-1084
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	857-859
Harijan Uplift	439-441
Land Revenue Department and District Administration and	43-46
Miscellaneous	
See Questions and answers.	
Rathina Gounder, Sri N.—	
Demand for grants re—	
Co-operation	670-673
Education	655
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	295-297
Labour including Factories	757-759
Ratnam, Sri A.—	
Demand for grant re—	
Agriculture, Fisheries and Veterinary	162-165
General Sales Tax and other Taxes and Duties and Adminis-	394-396
tration	
Land Revenue Department and District Administration and	51-53
Miscellaneous	
Police	981-982
Public Health and Medical	225-240
Statement re Expression of thanks to Providence on the escape of	242-261
Prime Minister in Nagpur incident	637
See Questions and answers.	
Rayon grade pulp—	
Question re setting up of a pilot plant in the Nilgiris for manu-	908-907
facture of —	
Regional languages—	
See Agricultural College.	
Registration Department—	
Question re number of Gazetted Officers directly recruited in and	701-702
the posts open to Sub-Registrars by transfer.	
Religious Institutions—	
Question re acceptance of fixed deposits by Co-operative Urban	19-20
Banks from—	
Rent Courts—	
Question re—	
Consultation with Government Pleaders on questions arising in	13-14
— in Malabar	
Number of Harijans employed in — in Malabar	523
Research stations—	
Question re location of — for oil	801-802
Reservoir(s)—	
See Irrigation.	
Revenue Administration Enquiry Committee—	
Question re—	
Particulars re —	111-112
Report of —, supply of copy of and action taken on	793-94
Revenue Department—	
Question re Deputy Collectors, Tahsildars and Deputy Tahsildars,	517
number of, belonging to Vanniakula Kshatriya Community.	

R—cont.

PAGES

Rice—	
Question re—	
Supply of — from Madras State to Karaikal	901
See Co-operative Societies.	
Rice Mills—	
Question re—	
Number of — and the income derived from	702-703
Number of licences issued to new —	183-187
Rickshaw pulling—	
Question re abolition of —, communication from the Central Govern-	6-8
ment re.	
Rinderpest—	
Question re—	
Attack of — on animals	5-6
Control and prevention of — in Madras	101-103
Roads—	
Question re—	
Allotment for "Black Top Work"	22
Bombay-Cape Comorin road, construction of	192-193
Chimani Kannamkai road in South Kanara district, progress in	1007
the construction of	
Formation of a road in Koduvatti, hamlet of Tindivanam taluk.	897
Kuttiyadi-Karoth Road, formation of	499-500
Mannarghat-Chinnathadagam road, construction of	625-626
Railway feeder road for Appavunagar, Mambalam, construction of—	1021
Rama Reddi Perumpadhai in Namakkal taluk, encroachment of—	1-3
Vikravandi-Lower Anicut Road, transfer of a portion of, to	379-380
Highways Department	
Villupuram-Gingee Road, maintenance of, by the Highways	22
Department.	
Ruling—	
Language of the House—The Chair cannot compel a Minister to	332
speak in a particular language.	
Demand for grant—Reply to debate—The Cabinet being collectively	1030-1031
responsible, there is no objection to one Minister replying on behalf	
of another.	
Rural Housing Scheme—	
Question re—	
Amount spent in 1953-54 for — in South Arcot	722
S	
Sago Industry—	
See Industries.	
Sahajananda, Sri A. S.—	
Demand for grant re Community Development projects	940-941
Sales tax—	
Question re—	
Levy of — on "works contracts"	795
Payment of — on food grains, exemption from	1093-96
Representation from Malabar Hotel and Restaurant Owners' Association for exemption from payment of —	699-700
Sales Tax Act—	
Question re working of — and the amount collected thereunder ..	1009-1110
Sambandam, Sri K. R.—	
See Questions and Answers.	
Sambasivam, Sri A.—	
Demand for grant re Education	561-564

	PAGES
S—cont.	
Samia Koorayar, Sri—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	459-460
Sankaranarayana Menon, Sri V.—	
Demand for grant <i>re</i> Administration of Justice and Jails	1058-1059
<i>See</i> Questions and Answers—	
Sannasi, Sri T. V.—	
Demand for grant <i>re</i> Harijan Uplift	472-474
Scheduled Castes—	
Question <i>re</i> reservation of seats in professional Colleges for students of —	24
Scholarships—	
Question <i>re</i> grant of residential — to Harijans, in 1954-55	509
School(s)—	
Question <i>re</i> —	
Conversion of Cheruthazham Elementary — into a Higher Elementary School.	701
Elementary schools in Pudukottai division, before 1st March 1948, number of—	516
Fisheries Elementary School, Opening of—at Manikoth	187-188
Number of — for the blind, deaf and dumb	275-277
Opening of a higher elementary school at Karuvarakkundu	94
Single-teacher schools in Chingleput district, number of — opened and to be opened.	1101-1105
Single-teacher schools in Malabar, number of — opened and to be opened up to end of 1954—	1102-1106
Single-teacher schools in South Kanara, number of	515
St. Joseph's High School, Chingleput, grant given to	1018-1019
Teachers in Elementary Schools, raising of age-limit for retirement.	616-618
Secondary Education Commission—	
Question <i>re</i> Implementation of recommendation <i>re</i> period of Secondary Education.	609-611
Implementation of recommendations regarding service conditions of teachers.	611-612
Secretariat—	
Question <i>re</i> —	
Number of Superintendents in — departments	532
Section 144, Criminal Procedure Code.—	
Question <i>re</i> Promulgation of order under — in Kodoth village of South Kanara.	1088
Seethi Sahib, Sri K. M.—	
Demand for grants <i>re</i> Land Revenue Department and District Administration and Miscellaneous.	37-40
<i>See</i> Questions and Answers—	
Selvaraj, Sri P.—	
Demand for grant <i>re</i> —	
Administration of Justice and Jails	1059-1060
Education	579-580
Public Health and Medical	233-240
Senapathi Gounder, Sri A.—	
Demand for grant <i>re</i> Community Development Projects	924-926
Shanmugam, Sri T.—	
Demand for grant <i>re</i> General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	402

	PAGES
S—cont.	
Shanmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Sri R.—	
Demand for Grants <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	822-828
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	858, 870-885
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	289, 290-294, 332-342
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	343, 344
Failure to make alterations of plans pertaining to Pullambadi channel and to construct a permanent Korambu in the Cauvery at the head of Ayyan and Peruvilai channels, calling attention to	202-205
Shetty, the Hon. Sri A. B.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Co-operation	657-660
Co-operation	690-694
Public Health and Medical	222-225
Public Health and Medical	256-261
Shops and Establishments Act, 1948—	
Question <i>re</i> exemption under —	25-26
Simpson Group of Industries—	
Question <i>re</i> number of employees suspended in —	112
Sivaprakasam, Sri V. S.—	
Demand for Grants <i>re</i> —	
Harijan Uplift	421-424
Police	966-968
Sivaram, Sri N.—	
Demand for Grants <i>re</i> —	
Administration of Justice and Jails	1056-1058
Agriculture and Fisheries and Veterinary	209-210
Slums—	
Questions <i>re</i> —	
Acquisition of	511
Cox Cheri, expenditure on improvement of—	110
Cox Colony, Chintadripet, tenements for Harijans in—	1019-102
Declaration of areas in the City as —	893
Smallpox—	
Question <i>re</i> —	
Investigation of attack of — on a three-day old baby	280
Number of attacks of — in Badagara in three months ending 31st December 1954	711-712
Number of attacks and deaths due to — in Malabar	1096-1098
Soundaram Ramachandran, Dr. T. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	463-465
<i>See</i> Questions and Answers.	
Speaker, Mr.—	
Announcements <i>re</i> —	
Breach of privilege <i>re</i> serving of arrest warrant on an hon. Member of the House	638-640
Crisis facing the Handloom Weavers' Co-operative Societies constituted under the Cess Fund Utilization Schemes, calling attention to	819-822
Madras Legislature Travelling Allowance Rules, amendment of rule 7 of	590
Debates — reply by Ministers in Tamil	382-383
Demand for Grants <i>re</i> —	
Community Development Projects	855-856
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	822-823
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	828, 885
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.	383, 402
	404

S—cont.

PAGES

Speaker, Mr.—cont.	
Demand for grants re—cont.	
Harijan Uplift	405, 410
	418, 428, 429, 439, 440
	468, 469, 481, 482
Labour including Factories	735, 783
	785, 787, 788
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	28, 29
	87, 88
Estimates Committee, election of members to	205
Fire accident in Senganam village, Tiruchirappalli district, calling	
attention to damage caused by	26
Hotel workers' procession in Madras City, calling attention to	
attack on	920
House Committee, election of members to	207
Legislature Secretariat, questions pertaining to, point of order re	
1024-1025, 1026, 1027	1023
Point of order re Finance Minister answering questions relating	
to Legislature Secretariat	815-816
Police firing at Naduvattam, Malabar, motion tabled for calling	
attention to	532
Privileges Committee, election of members to	206-207
Public Accounts Committee, election of members to	206
Statement re Expression of thanks to Providence on the escape of	
Prime Minister in Nagpur district	637
Tamil students studying in the Anantapur Engineering College,	
calling attention to difficulties of	380-381
Spinning mills—	
Question re details of — in the State	518
Sreedharan, Sri K. T.—	
Demand for Grants re—	
Co-operation	683-684
Labour including factories	753-755
See Questions and Answers.	
Sri Rama Vilas Bus Service, Kumbakonam—	
Question re overload in buses run by —	626-627
Stamp duty—	
Question re amount of surcharge on — payable to Chettipalayam	
Panchayat	115
Statues—	
Question re removal of — of Britishers in Madras City	1007-1008
Steamer Service—	
See Laccadives.	
Steel Plant—	
Question re installation of —, visit of Foreign Experts re—	717-718
Location of — in Salem	718-720
Setting up of — at Salem	198-200
Strikes—	
Question re number of — during August to December 1954	704-705
Stud bulls—	
Questions re—	
Disposal of condemned —	15
Distribution of — in Malabar	109-111
Subbiah, Sri A. K.—	
Demands for grant re—	
Community Development Projects	928-930
Harijan Uplift	432-434
See Questions and Answers	

S—cont.

PAGES

Sub-Magistrates—	
Question re — Selection of Judicial—	281
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Business of the House, Change in the order of	641
Debates—Reply by Ministers in Tamil	383
Demand for Grants re—	1114
Change in the order of Administration of Justice and Jails	1038, 1039
	1042, 1,068, 1069-1077
Education	533-539
	550,641-657
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	829, 880
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration	386
Loans and Advances by the State Government	1143
	1172-76
Police	965, 971
	972, 1028-1037
	205
Estimates Committee, election of members to —	
Hotel workers' procession in Madras City, calling attention to,	
attack on	919
House Committee, election of members to—	207
Point of order re—	
Finance Minister answering questions relating to Legislature	
Secretariat	814-816
Language to be used by Members in the House	634-635
Police firing at Naduvattam, Malabar, motion tabled for calling	
attention to	532
Privileges Committee, election of members to	206-207
Public Accounts Committee, election of members to	206
Statement re expression of thanks to Providence on the escape of	
Prime Minister in Nagpur incident	635-636
Supplementary statement of expenditure for 1954-55, presenta-	
tion of	1112-1114
Tamil students studying in the Anantapur Engineering College,	
calling attention to difficulties of	381-382
Subramania Pillay, Sri I. K.—	
Demand for Grants re Electricity and Capital Outlay on Electricity	
Schemes	837-838
Subramanyam, Sri M. P.—	
Demand for Grants re—	
Education	584-586
Forest Department	128-130
Labour including Factories	764-767
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	69-71
Public Health and Medical	224
	226-228-261
See Questions and Answers.	
Sub-Registrar's office—	
Question re Transfer from Uliyil to Iritty and opening of new	
office at Mattannur	622-623
Sugar factory —	
Questions re —	
Location of — in Tanjore district	280-281
Opening of — in South Arcot district	104-108

	S—cont.	PAGES
Suicides—		
Questions re—		
Number of— in Malabar in 1954 and January 1955		1107
Number of— in Nattika firka in 1954		909-912
Suits—		
Question re number of suits and appeals filed in 1953 and pending in 1954 in Tanjore district and Sessions Courts		520
Supplementary statement of expenditure for 1954-55—		
Presentation of —		1112-1114
Survey Department—		
Question re Deputy Directors in —, number of, before partition ..		699
Swayamprakasam, Sri S.—		
Demand for Grants re—		
Agriculture and Fisheries and Veterinary		147
Community Development Projects		148-152, 221
Co-operation		944-947
Education		687-690
Public Health and Medical		694
See Questions and Answers.		647
Statement re Expression of thanks to Providence on the escape of Prime Minister in Nagpur incident		254-256
Swearing-in of Member—		
Krishnaswami Gopalar, Sri —		636
		294
T		
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act—		
Question re Writ petitions filed under —		518-519
Tanks—		
Questions re —		
Channel and tank from Madur-Melukkar Dam to Vellore kasba— deepening of —		283
Irrigation tank for Koopuliyankottai		721
Temple — in Malabar, repairs to—		897-898
Tapioca—		
Question re fall in price of—		268-269
Teachers—		
Presentation of petition to the Assembly re grant of allowances to ..		641
Questions re —		
Elementary school teachers, restriction on grievances of		1015
Raising of age-limit for — employed in elementary schools ..		616-618
Payment of increment of salary to — in aided elementary schools in Wynaad taluk		190
Temples—		
See Tanks.		
Textile Industries—		
See Industries.		
Thangavelu, Sri S. P.—		
Demand for Grant re Harijan Uplift		424-427
Thangavelu, Sri R.—		
Demand for Grant re Harijan uplift		452-454

	T—cont.	PAGES
Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—		
See Questions and Answers.		
Thinakaranasamy Thevar, Sri S.—		
Demand for grant re —		
Community Development Projects		930-933
Harijan Uplift		445-446
Tirumalai-Tirupathi Devasthanam Estate—		
See Estates.		
Tramway Company—		
Question re Posting of police constables to guard the assets of — ..		998-999
Transport—		
Question re—		
Avadi Congress Session, particulars re fixation of bus fare and number of private buses run during		612-613
Buses and lorries, number of owners of		518
Government Transport, detection of malpractices by Central Flying Squad in		193
Government Transport, working of the — system, information re net profit and loss during 1953-54		101
Madras City Transport, rationalization of bus fares in		488-489
State Transport buses, display of advertisements on, in 1954 ..		1021-1022
Transport Department—		
Question re—		
Framing of service rules for workers of —		369-370
Logsheets for drivers in —		14-15
Motor Vehicles Inspectors in — number and duties of		1108
Travelling and daily allowances—		
Question re Restrictions on, for Government servants		353
Tripartite Textile Enquiry Committee—		
Question re Recommendations of		177-180
Tuberculosis—		
Question re—		
Bhavanagar Kshayarog Fund, expenditure from		95-96
Ex-tuberculosis patients at Tambaram, rehabilitation of		1014-1015
T.V.S. & Sons, Limited—		
Question re retrenchment of workers by —, action taken on ..		806
U		
Unhealthy localities—		
Question re—		
Grant of allowances to Government servants working in — ..		366-369
Places declared as — in Malabar		722
See Allowances.		
Unnarakutty—		
Question re investigation into stabbing of—		354-355
Untouchability—		
Question re—		
Central grant for removal of —		353-354
Recommendation of the Backward Classes Commission for removal of —		353-354
Scheme for the removal of —, working of		1005-1007
Uppi Sahib, Sri K.—		
Demand for grant re—		
Agriculture and Fisheries and Veterinary		165-166
Education		564-565
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes		851-852
Police		971-972
		973

U—cont.

PAGES

Uppl Sahib, Sri K.—cont.	
Statement re expression of thanks to Providence on the escape of Prime Minister in Nagpur incident	437
Urkavalan, Sri P.—	
Demand for grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ..	297-298
V	
Vadivelu, Sri S.—	
Demand for grant re Police	977-979
Vagheesam Pillai, Sri G.—	
See Questions and Answers.	
Vaikunta Baliga, Sri B.—	
Demand for grants re Co-operation	669-670
Vaikuntam, Sri A.—	
Demand for grant re Harijan Uplift	414-415
Vanniyakula Kshatriya Community—	
Question re grant of educational concession to—	265-268
	351
Veloo, Sri A.—	
Demand for grant re—	
Agriculture and Fisheries and Veterinary	213-214
Community Development Projects	943-944
Education	577-579
Loans and advances by the State Government	1153-1154
Venkatarama Ayyar, Sri S.—	
Demand for grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation.	301-304
Venkatasubba Reddi, Sri O.—	
Demand for grants re—	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	859
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	34-37
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Demand for grant re—	
Capital Outlay on Irrigation	290, 314-
	316
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	72-73
Police	960-962
See Questions and Answers.	
Venugopala Gounder, Sri M.—	
Demand for grant re Agriculture and Fisheries and Veterinary ..	214-216
See Questions and Answers.	
Venugopalakrishnaswamy, Sri—	
Demand for grant re Agriculture and Fisheries and Veterinary ..	208-209
Veterinary and Livestock Inspectors—	
Question re discontinuance of course for—	283
Veterinary Biological and Research Institute—	
See Wells.	
Village Officers—	
Question re—	
Grant of leave to — and appointment of substitutes for— ..	1089-1090
Malabar District Village Officers' Association, representation	
from	491
Representation of village munsifs of Erode taluk for additional	
staff, for Lower Bhavani Project	1013-1014
Village Officers of Alandarkollai, withholding of the salaries of ..	997-998

V—cont.

Virupakshiah, Sri S. C.—	
See Questions and Answers.	
Viswanathan, Sri K. R.—	
Demand for grant re—	
Harijan Uplift	434-437
Land Revenue Department and District Administration and	
Miscellaneous	64-67, 87
Public Health and Medical	247-248
See Questions and Answers.	

W

Water-supply—	
Question re—	
Amount allotted and spent under — scheme for Coimbatore ..	355-356
Diversion of water from Araniyar reservoir for — to Madras City.	373-374
Execution of — works in South Arcot and amount spent in	
1953-54 on —	913
Sanitation and — schemes for Tindivanam	378
Water-supply schemes sanctioned in the First Five-Year Plan ..	1093-1100
Water-supply schemes—	
Question re sanctioning of —	517-518
Wells—	
Question re—	
Bore well for Veterinary Biological and Research Institute,	
Ranipet	794
Drinking-water wells for Harijans in South Arcot, number sunk	
in 1954 and 1955	1087-1088
Filter point scheme, implementation of —	278-279
Number of drinking-water — dug in 1954-55 for Harijans in	
Tanjore	112-113
Number of — for Harijans in Tanjore, dug and repaired in 1953-	
1954	899-900
Number of — sunk under the Community Project Scheme in	
Palghat taluk	529
Sinking of tube wells in Andimadam firka	200-201
Wheat—	
Question re loss due to sale of —	3

Z

Zoo—	
Question re increase in admission fee to the — in Madras ..	907

